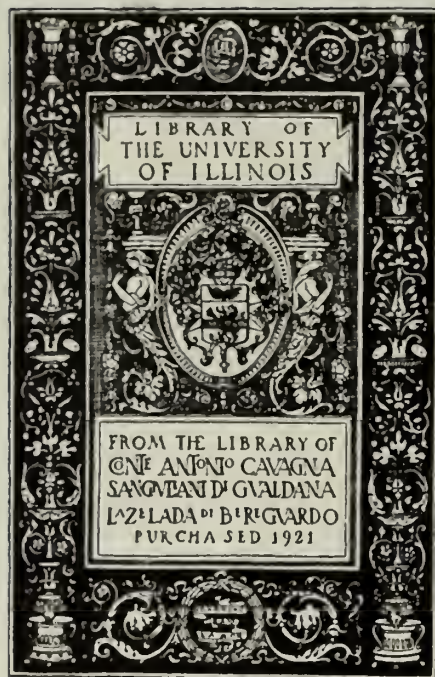

9473
F74t3
apx.

8473
F74t3
apx.

APPENDIX

LEXICI

TOTIUS LATINITATIS

AB

ÆGIDIO FORCELLINO

ELUCUBRATI

ET IN TERTIA EDITIONE PATAVINA

AB

JOSEPHO FURLANETTO

AUCTI ET EMENDATI

PATAVII

EX OFFICINA SOCIORUM TITULO MINERVA

MDCCCXLI

Digitized by the Internet Archive
in 2013

9473
6F74T3
apx

LECTORI BENIGNO

JOSEPHUS FURLANETTUS

S.

Octo circiter abhinc annis in præfatione tertiæ editionis *Lexici totius Latinitatis* ab Ægidio Forcellino elucubрати, et a me aucti et emendati, pollicitus sum, me propediem *Appendicem* hujus Lexici evulgaturum esse, quæ mille et amplius novarum vocum contineret. Sed anno MDCCCXXXVII. cum typographo opus tradere incepissem, et fere ex parte dimidia typis impressum fuisset, inopina mors viri mihi amicissimi, qui totum editionis negotium in se receperat, impedimento fuit, quominus eidem suis tunc imponeretur. Hinc factum est, ut, dum dies de die differtur, et Latinorum auctorum scripta assidua cura, ut meus est mos, versarer, nova itidem vocabula, aliasque plures additiones et emendationes colligerem, quæ partim priori, partim etiam alteri *Appendici*, inserendæ essent, earumque omnium numerus triplo major, quam antea erat, fieret.

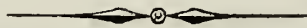
Plurimas vero voces ex labentis etiam Latinitatis scriptoribus hinc inde collectas, et a me nunc primum Romana civitate donatas, *Lexico totius Latinitatis* addendas curavi, ut huic titulo opus ipsum magis responderet; et non modo classicorum, hoc est primi ordinis, sed cujuscumque etiam ætatis auctorum vocabula comprehendenda esse putavi, præcipue cum viderem, Lexicographos immerito ea plerumque omisisse, quæ ad scientias pertinent, iisque fere colligendis sedulam operam dedisse, quæ ad artem oratoriam, historiam ac poesin spectant. Hinc *Cælii Aureliani* opera medica, et *Anicii Boethii* philosophica compilare aggressus sum, cum deprenderem illius quidem paucas tantummodo voces, hujus autem eas solum, quæ in opere *De consolatione philosophiæ* habentur, Latino Lexico additas fuisse. Versio quoque *Vet. Testamenti* ex textu Hebraico, et *Novi* ex Græco, quæ *Vulgata* nuncupatur, quæque partim ex pervetusta versione Italica, partim ex interpretatione *D. Hieronymi* est concinnata, minime negligenda mihi visa est; ideoque ex ea aliquot vocabula Lexico adjeci. Fateor equidem, quæ a *Cælio Aureliano*, ab *Anicio Boethio*, et a *Vulgato interprete* usurpata sunt, ad sequiorem Latinitatem pertinere; sed quis poterit certo affirmare, quæ in posterioribus scriptis reperiuntur, adhibita non fuisse etiam in vetustioribus? Satis itaque fuerit, adnotasse vocabulorum auctorem, cujus ætas et ratio scribendi jam innotescit, ut cuicumque liberum sit eadem omittere, si meliora occurrant.

Quamvis autem sextum et sexagesimum ætatis annum pæne compleverim, nec firma sim valetudine præditus, tanta adhuc mihi est animi vis et alacritas, ut ab incepto labore, dum vita suppetat, numquam desistam; nunc vero tranquillo quasi in portu collocatus, et, beneficio FERDINANDI I. Augustissimi Imperatoris nostri, inexpectato decoratus honore, ac etiam pensione auctus, non abjiciam spem elucubrandi aliquid, quod nec mihi dedecori, et aliis utilitati esse possit. Huic itaque *Appendici* non ita multo post tempore duo alia maxime profutura a me esse adjicienda profiteor. Horum alterum est *Index etymologicus* secundum radices digestus Latinorum omnium vocabulorum, quæ alphabetico ordine in Lexico Latino exposita sunt. Index hic illo valde locupletior erit, qui in *Jo. Matthiæ Gesneri Thesaurο linguæ et eruditionis*

Romanæ, edito Lipsiæ ann. MDCCXLIX., a *Jo. Casim. Happachio*, industrio et erudito adolescente, confectus habetur, quia non solum vocabula omnia complectetur, quæ Latinæ sunt originis, quorum tamen plurima in illo desiderantur, sed ea iusuper, quæ a Græca atque ab Orientalibus linguis derivantur, ab eodem *Happachio* consulto prætermissa. Alterum vero est *Elenchus alphabeticus* terminationum verborum, nominum, adverbiorum etc., in quo indicabitur eorum origo num Græca, num Latina, num Orientalis, vel incerta ea sit, eorumque significatio propria et primitiva exponetur. Hinc, quemadmodum alphabetica methodus in Latinis Lexicis usurpata uniuscujusque vocabuli initium reperiendi facilem cuilibet modum sufficit, ita *Elenchus* noster, terminatione jam cognita, ad integras Latinas voces non multo laboreprehendendas valde conducet. Quod quidem percommodum erit tum ad vocabula illa supplenda, quæ aut injuria temporum, aut hominum incuria in lapidibus, æneis tabulis, numismatibus, palimpsestis, aliisque antiquis monumentis detrita aut mutila sunt, tum ad veram ac propriam eorum significationem ex ipsis terminationibus, facta harum comparatione, internoscendam.

Quod pro viribus ingenii dare potui, boni consulas, rogo, Lector benigne, quæque me daturum fore spero, paulisper exspecta. Vale.

A, **AB**, **ABS**. ¶ 7. in fin. adde: *Id.* 6. *ibid.* 7. Positis castris a millibus passuum XV. ¶ 8. in fin. adde: *Plaut. Curc.* 1. 1. 51. Tam a me pudica est, quasi soror mea sit. *Vopisc. Aurelian.* 42. Valerianus cum optimus fuerit, ab omnibus infelix apparuit. ¶ 27. in fin. adde: *V. Inscript.* in *FACIO* §. 2.^a in *Append.* ¶ 31. in fin. pro *Iacchi amica* corrige *recens a partu Iacchi*, ut apud *Iuvenal.* 7. 196. adhuc a matre rubentem. Hoc autem confirmat *Suidas*: *Γακχος, Διόνυσος ἐπὶ τῷ μαστῷ.* ¶ 37. in fin. adde: ¶ 37.^a *Cadentis Latinitatis auctores pro præ usurpant. Hieronym. ep.* 21. n. 41. Qui prima hora conductus est, plus meretur ab eo, qui hora tertia missus est ad vineam.

ABACUS. *Lin.* 10. post *descripserunt* adde: Sunt tamen qui vocem deducunt ab *ἄβαξ*, *h. e.* sine basi: etenim hæc habet *Ety-molog. M.* *Ἀβαξ, ὁ μὴ ἔχων βάσιν.* Ineptum vero etymon laudare videtur his verbis *Capell.* 6. p. 190. Abacus nuncupatur res depingendis designandisque opportuna formis: quippe ibi vel lineares ductus, vel circumflexus, vel triangulares abraduntur anfractus. *h. e.* coæquato pulvisculo tolluntur.

ABALIENATUS. ¶ 3. in fin. adde: *Id.* 6. *Verr.* 27. Abalienati scelere istius a nobis omnes reges amicissimi, nationesque.

ABALITES seu *Avalites*, æ, m. 1. ita est appellatus sinus Æthiopie trans mare rubrum apud *Plin.* 6. 2. 24. Is dicitur a *Ptolem.* et *Stephan. Byz.* *Ἀβαλίτης κόλπος*, nunc *la baja di Zeila*.

ABALUS, i, f. 2. insula oræ septentrionalis veteris Germaniæ, ad quam electrum reperiebatur. *Plin.* 37. 2. 11.

ABANTIÆDES. In fin. adde: *Id.* 4. *ibid.* 606. Solus Abantiades, ab origine cretus eadem, Acrisius superest. *h. e.* Acrisius filius Abantis. ¶ 2. Est etiam hoc nomine unus ex Æonibus apud *Tertull. advers. Gnost.* 10. et alibi.

ABARTÆ, arum, m. pl. 1. Indiæ populus ad Indum fluvium. *Plin.* 6. 20. 23.

ABARIMON, ita appellatur regio Scythiæ apud *Plin.* 7. 2. 2., in quadam convalle magna Imai montis. *Schellerus* putat, esse gentium plur. *Ἀβαρίμων*, ut scilicet populi nomen significet.

ABARIS, is, m. 3. viri nomen ab Euryalo interfecti. *Virg.* 9. *Æn.* 344. Fadumque Herbesumque subit, Rhætumque, Abarimque. ¶ 2. Item alterius a Perseo occisi. *Ovid.* 5. *Met.* 86. Caucasiumque Abarim, Sperchionidenque Lycetum.

ABARITANUS corrige **ĀBĀRĪTĀNUS**.

ABDOLONYMUS, i, m. 2. qui et Abdalonymus scribitur, rex ex hortulano ab Alexandro M. Sidone, Phœniciæ urbe, constitutus, ut narrat *Justin.* 11. 10., et cujus æquanimitem, qua Alexander dixisse fertur: *Nihil habenti nihil defuit*, laudat *Curt.* 4. 1.

ABDUCTIO. In fin. adde: Labattem hujus scriptoris auctoritatem confirmat locus *Vulgat. interpr. Eccl.* 38. 20. In abductione permanet tristitia.

ABEATES, ium, m. pl. 3. incolæ Abeæ, urbis in Messenia. *Plin.* 4. 6. 10. Aliphiræi, Abeates, Pyrgenses.

ABGARUS, i, m. 2. *Ἀβγαρος*. Plures fuerunt hoc nomine reges sive dynastæ Osroenæ, regionis in Mesopotamia, ita denominatæ ab Osroe seu Chosroe seu Chosdroe, qui primus anno CXXXVII. ante Chr. n. illius regionis imperium arripuit, de quo consule *Visc. Iconogr. Gr. T.* 3. p. 45. *edit. Mediol.* Hinc Abgari mentio sub Antonio Pio apud *Capitolin. Antonin.* 9., item alterius sub Septimio Severo apud *Spartian. Sever.* 18. ¶ 2. Etiam Abgar scribitur in *Inscript.* apud *Murat.* 665. 1. Abgar Phrahates filius rex principis Orrhenorum. *scil.* qui Romæ obiit sub eodem Severo, dum ibidem obses a patre Romanis datus fuisset. *Herodian.* 1. 3. c. 9.

ABJECTACULUM, i, n. 2. id quod abjicitur, vel abjiciendum est: ab inusit. *abjecto*, ut *spectaculum a spectro*, derivatur. *Plaut. Truc.* 2. 7. 38. Usque abjectaculum jussit ali. *h. e.* jussit ali puerum abjiciendum potius, quam alendum. Ita edidit et interpretatus est *Bothius*; alii leg. Usque ad jentaculum. MS. habet *adectaculum*, unde facili negotio deducitur *abjectaculum*.

ABIETARIĀ. In fin. adde: Hinc apud *Vulgat. interpr. Exod.* 35. 35. Opera abietarii. *h. e.* mensarum fabricatoris.

ABIETINUS corrige **ĀBIETĪNUS**.

ABIGÆIUS. In fin. adde: *scil.* qui velociter currendo ex oculis spectantium citissime subtrahitur.

ABI, orum, m. pl. 2. *Ἀβιοι*, populus Scythiæ, cujus et *Homer. Iliad.* 13. 6. meminit. *Curt.* 7. 6. Legati deinde Abiorum Scytharum superveniunt. Adde *Amian.* 23. 6. §. 53.

App.

ABJUDICATUS corrige **ABJUDICATUS**.

*ABJURATOR, oris, m. 3. qui abjurat. *Cassiod.* 11. *Variar.* 3. ad fin. Non sum callidus abjurator. *Alii leg.* adjurator, alii arbitrator.

*ABILENI, orum, m. pl. 2. incolæ Abilæ Lysaniæ, urbis in Syria, in regione Decapolitana. *Inscript.* apud *Orelli n.* 4997. Imp. Cæs. M. Aurel. Antoninus Aug. et Imp. Cæs. L. Aurel. Verus Aug. viam restituerunt per Jul. Verum Leg. Pr. Pr. provinc. Sur. impendiis Abilenorum.

*ABLACTATIO, onis, f. 3. *ἀπογαλακτισμός*, *spoppamento*, actus ablactandi. *Vulgat. interpr. Genes.* 21. 8. In die ablactationis ejus.

ABLACTATUS. In fin. adde: *Vulgat. interpr. Isai.* 28. 9. Quem docebit scientiam, et quem intelligere faciet auditum? ablactatos a lacte, avulsos ab uberibus.

*ABLACTO, as, avi, atum, a. 1. *slattare*, *ἀπογαλακτίζω*, depello a lacte, ab ubere matris. *Vulgat. interpr. 1. Reg.* 1. 22. Donec ablactetur infans, et 23. Donec ablactes eum.

*ABLEPSIĀ, æ, f. 1. *ἀβλεψία*, animi cæcitas. *Serv.* ad *Virg.* 7. *Æn.* 647. Nam ablepsiam nefas est dicere. *Suet. Claud.* 39. Græcis litteris eandem vocem scribit.

*ABLEVO, as, a. 1. idem ac sublevo, *scil.* mæstitiam. *Ambros.* hoc verbo sæpius utitur.

ABMATERĒRĀ. *Lin.* 2. ex parte paterna corrige ex parte materna.

ABNÖBĀ. In fin. adde: ¶ 3. Etiam absolute. *Inscript.* apud *Orelli n.* 4974. Abnobæ C. Antonius Silo V. S. L. L. M.

ĀBOLLĀ. In fin. adde: *Suet. Cal.* 35. de veste regia *Ptolemæi regis*. Convertit hominum oculos fulgore purpureæ abollæ. *Martial.* 8. 48. Tyria abolla. *h. e.* purpurea.

ĀBÖRIGINES. Ita efferenda videtur quantitas vocalium hujus vocis ex loc. *cit.* in *ABORIGINEUS*, et ex veteris oraculi versu Græco, qui in *Dionysii et Stephani loc. cit.* in §. 3. legitur: *Ἡ δ' Ἀβοργίνων Κορύνην, οὐ νᾶσος ὀχεῖται.*

ĀBÖRIOR. *Lin.* 1. dele *ἀπέμπομαι*, quod monstrum verbi huc incautus subrepsit.

ĀBORSUS, us. In fin. adde: *Tertull. de fug.* 3. ad fin. Nolite in lectulis, nec in aborsibus, et febribus mollibus optare exire.

ĀBORTUS, a, um. In fin. adde: Sed certa est lectio *Isid.* 9. *Orig.* 5. De geminis, uno abortu, alter, qui legitime natus fuerit, vopiscus nominatur.

*ĀBÖSUS, a, um, adject. *odiato*, qui aliis odiosus est: ex *ab*, et *osus*, voce et significatione passiva. *Commodian.* 71. 7. Vel si pigeret ire ad pauperem semper abosum, Mitte nummos, et unde se reficere possit. *scilicet* ex *Proverb.* 14. 20. Etiam proximo suo pauper odiosus erit.

ABRĀ. V. **HABRĀ**.

ABRĀDO. In fin. adde: ¶ 3. Particip. *abradendus* apud *Colum.* 4. 10. Semina abradenda.

*ABRĒNUNTIO, as, a. 1. *rinunziare*, idem fere ac renuntio. V. hanc vocem §. 5. *Cassiod.* 1. *Hist. Eccl.* 11. ante med. Scribit, (*monachos*) inchoantes philosophiam, cedere omnibus sibi competentibus rebus, cunctisque abrenuntiare permixtionibus, et extra muros in solitariis agris, et hortis inhabitare. *Id.* 6. *ibid.* 2. Ut studeret abrenuntiare ecclesiasticæ confessioni.

ABSCONSIO. In fin. adde: At habetur apud *Vulgat. interpr. Isai.* 4. 6. Tabernaculum erit in absconsionem a turbine et a pluvia.

ABSIDĀTUS. In fin. adde: *Cassiod.* 4. *Variar.* 51. Caveas illas (*theatri*) saxis pendentibus absidatas credres cryptas excelsi montis.

ABSINTHIĀTUS. ¶ 2. post *absinthii succo conditum* adde: *Pallad.* 3. 32. Conditum vel absinthiatum, vel rosatum, vel violatum procedere sponte fertur ex vitibus, si etc. In fin. adde: V. **RECENTARIUS**, ubi *Alexander Trallian.*, qui vixit sexto a Chr. n. sæculo, ita vocat Græce hujusmodi vinum, quemadmodum et *ῥοσατον* pro *ῥοδίτην*; ut scilicet Romanorum ita loquentium consuetudinem sequeretur.

*ABSÖLUTOR, oris, m. 3. qui absolvit. *Cassiod.* 11. *Variar. præf.* Facile absolutor est alieni conscius sui: neque in illis semper valemus, quæ interdum posse judicamur.

ABSORBĒO. In fin. adde: *Absorptus* apud *Cassiod.* 8. *Hist. Eccl.* 2. Sancti viri cum igne atque mari pugnantibus novissime sunt absorpti.

ABSQUĒ. In fin. adde: ¶ 4. Cum accusativo. *Jul. Valer. res gest. Alex. M.* (edente *A. Maio*) 1. 18. Ergo doctus evidentibus monitis, non absque numen illud curam esse sui, etc.

conspexit, camque repentino adreptu collocatam suo tergo devexit ad Jovem in insulam Cretam.

ADRORO. In fin. adde: *Gargil. de re hort.* 4. 5. (edente A. A. Scottio.) Multū et fimo ossa (*persicorum*) circumdant, aqua leviter adrorant.

ADSCISCO, (*rectius quam* Ascisco). adde: At ad hanc rem hæc habet *Priscian.* 1. p. 560. *Putsch.* Subtrahitur d, cum sequens syllaba ab s, et alia consonante incipit, ut aspiro, aspicio, ascendo, asto. In fin. adde: *Adsciscendus* apud *Cic. Dom.* 36. Adsciscendæ laudis causa.

ADSUM. ¶ 10. lin. 2. post *perscribitur* adde: Hinc narrat *Lamprid. Elagab.* 4. Matrem suam in senatum rogari jussit; quæ eum venisset vocata ad consulum subsellia, scribendo adfuit, id est senatus consulti consuevendi testis. — Et lin. 15. post *servetur* adde: Aliquando qui scribendo adessent, sorte ducebantur, ut in *Inscript.* apud *Orelli n.* 2265. M. Macro Basso, L. Ragonio Quintiano Cos. (h. e. ann. a Chr. n. CCLXXXIX.) K. Junis Cumis in templo Divi Vespasiani in ordine decurionum, quem M. Mallonius Fundanus et Q. Claudius Acilianus præfecti coegerant, scribundo sorte ducti adfuerunt Cælius Pannychius, Curtius Volivos, Considius Felicianus: referentibus præfectis etc. Quandoque etiam cuncti scribendo aderant, quo plus auctoritatis acederet decretis, ut *Cic. Harusp. resp.* 7. Cum omnes iidem scribendo adessent. *Inscript.* apud *Reines. cl.* 7. n. 15. Scribendo adfuerunt cuncti. *Alia* apud *Visc. Mon. Gab. p.* 81. edit. *Mediol.* Scribendo adfuit universus ordo.

ADSUMENTUM, i, n. 2. id quod adsuitur. *Vulgat. interpr. Marc.* 2. 21. Nemo adsumentum panni rudis adsuit vestimento veteri. h. e. *niuno cuce unagiunta di panno rosso sopra un vestimento vecchio.*

ADSUTUS, a, um, partic. ab *adsuo*: *cucito sopra.* *Porphyr.* ad *Horat.* 1. *Sat.* 2. 29. Cujus (*stolæ*) imam partem ambit instituta adsuta. V. SUBSUO et SUBSUTUS.

ADTURBO, as, a. 1. amplius turbo. *Not. Tir. p.* 82. Turbat, adturbat, returbat.

ADVECTICIUS corrige ADVECTICIUS.

ADVENTICIUS corrige ADVENTICIUS.

ADVENTORIUS. In fin. *Inscript.* apud *Murat.* 470. 9. Hospitium adventorium, *ospizio per forestieri.* Hæc omnia delenda sunt, nam hæc inscriptio a *Muratorio* corruptissime allata eadem est ac illa, quæ accurate affertur in voce præced. §. 3.

ADVERSARIA. In fin. adde: *Adversaria* itaque eadem videntur fuisse, ac chartæ deleticiæ, libelli liturarii, et palimpsesti.

ADVESPÉRASCIT. In fin. adde: *Vulgat. interpr. Proverb.* 7. 9. Advesperascente die.

ADULO. ¶ 3. in fin. adde: ¶ 3. Est etiam idem ac colere. *Inscript.* apud *Maff. Mus. Ver.* 258. 2. Cumque pater materque Deos pro me adulerent.

ADULTER. ¶ 1. in fin. adde: *Lamprid. Elagab.* 26. Mimicis adulteris ea, quæ solent simulato fieri, effici ad verum jussit. V. MUGIL §. 2.

ADVOCATIO. ¶ 1. in fin. adde: *Venire in advocationem* apud *Macrob.* 2. *Saturn.* 4. ad fin. est adessee causæ alicujus, ejus patrocinandi causa, V. totum illius locum.

ADVOCATUS. ¶ 1. in fin. adde: *Edict. Dioclet. p.* 22. Advocato, sive jurisperito mercedis in postulatione X ducentos quinquaginta.

ADUSTIO. In fin. adde: ¶ 4. Translate est ignominia. *Cassiod.* 5. *Variar.* 46. Nulla te ingemiscere probri adustione censemus, quem temporali volumus exilio detineri.

ÆAS. ¶ 1. in fin. adde: ¶ 1. Iste fluvius ab Apolloniatis, ut Deus, cultus fuit, eique immolabatur, teste *Val. Max.* 1. 5. ext. 2.

ÆEDIA, æ, f. 1. *ἀνδία*, molestia. Est cogn. R. *Inscript.* apud *Murat.* 1590. Valeria Aedia.

ÆDILIS. ¶ 2. in fin. adde: *Inscript.* apud *Grut.* 94. 11. T. Titienus Felix Augustalis, scriba librar., ædil. curul., viator ædil. plebis, etc.

ÆDILITAS. adde: in fin. *Inscript.* apud *Grut.* 408. 1. Per ædilitatis gradum in curiam admissi.

ÆDITIUS. ¶ 2. in fin. adde: ¶ 2. *Æditius singularium* in *Inscript.* apud *Murat.* T. p. 5. n. 1. videtur esse custos Genii alie II. equitum singularium, et signorum ejusdem.

ÆDONIUS. ¶ 2. in fin. adde: *Lactant. Phœnic.* 47. Aedoniæ voces.

ÆGER. Lin. 2. post *corruptus est* adde: Vocis etymon deducunt quidam ab *αἰ*, *αἰ*, hinc *αἰσέω*, lamentor, unde inusit. *αἰαγος*, mox *αἰγος*, ut ex *coago* est *cogo*, ex *deago* est *dego*.

ÆGIALE. In fin. adde: ¶ Est etiam cogn. R. V. *Inscript.* in FRAUS §. 14.

ÆGLE. In fin. adde: ¶ 4. Item filia Æsculapii. V. IASO. ¶ 5. Item mulier infamis apud *Martial.* 1. 95.

ÆGOLÉTHRON corrige ÆGOLÉTHRON.

ÆGRESO. Lin. 5. pro *Grut.* 208. reponere: *Inscript.* apud *Grut.* 208.

ÆGRŌTIUS corrige ÆGRŌTICIUS.

ÆGRŌTO. In fin. adde: ¶ 4. Particip. *ægrotans* apud *Hieronym.* 1. *adv. Jovinian.* 47. Assidere ægrotanti magis possunt amici.

*ÆGYPTĀ, æ, m. 1. nomen servile, mox cognomen liberti Ciceronis, cujus mentio est apud *Cic.* 16. *Fam.* 15., 12. *Att.* 37., 13. *ibid.* 5. et alibi.

ÆGYPTIACUS. In fin. adde: ¶ 2. Prima in *Ægyptiaci*, diphthongi priore vocali extrita, perperam eorripitur apud *Spartian. Pescenn.* 2. Terror *Ægyptiaci* Niger adstat militis ingens.

ÆGYPTUS. In fin. adde: ¶ 5. Est etiam nomen servile. *Inscript.* apud *Murat.* T. 1. *præf. p.* 34. *Ægypto* servo Barbari Aug. lib. a codicillis.

ÆLIĀ lex. Lin. 6. pro *cum lege Fusia* corrige *cum lege Fufia*: ac præterea vide ea quæ de hac lege attuli ad FUFIA lex. in *Append.*

ÆLIĀNUS. In fin. adde: ¶ 3. *Æliaum jus* apud *Pompon. Dig.* 1. 2. 2. §. 7. est liber actionum forensium a Sex. Ælio populo Romano exhibitus.

ÆMĀ. Ita corrigendus hic locus: ÆMĀ, æ, f. 1. *ἄμα*, spiritus. Est cogn. R. *Inscript.* apud *Grut.* 882. 4. Pomponia Æma. V. SCHEMA.

ÆMIDUS. In fin. adde: *Isid.* in *Gloss.* Æmidus, tumidus, inflatus. Fortasse est ab *ἄμα*, sanguis, dempta aspiratione.

ÆMILIĀNUS. ¶ 5. in fin. adde: ¶ 5. *Æmilianus nauta* apud *Sidon.* 1. *ep.* 5. est, qui in Æmilia regione navigat. V. ÆMILIUS §. 5.

ÆMILIUS. ¶ 1. in fin. adde: At *Borghesius* in *Dec. num.* 7. oss. 1. et *Cavedonius* in *Sagg. sulle med. fam.* p. 129. pluribus argumentis originem hujus gentis ab Æmilio Ascanii filio derivandam probant. ¶ 6. Pro *M. Æmilio Scauro* corrige *M. Æmilio Lepido*, ex animadversione *Cavedonii loc. cit. p.* 31., ubi is probat, illum quæstorem fuisse multo ante ann. DCLXVI. U. C.

ÆMILIUS MACER. In fin. adde: ¶ 5. Alius *Æmilius Macer* JCtus fuit, de quo vide *Ind. Scriptor. Latinor.* huic Lexico præmissum.

ÆMŌNIUS. ¶ 1. in fin. adde: *Ovid.* 13. *Heroid.* 2. Æmonius vir. h. e. *Protesilaus.* *Id.* 11. *Met.* 652. Æmonia nrbs. h. e. *Trachyn.*

ÆNĀRIĀ. In fin. adde: ¶ 3. Antepænultimam producit *Sever. Etn.* 496. Dicitur insignis flagrasse Ænaria quondam. h. e. quasi Ænearia, quo quidem probari posset id, quod *Festus* et *Plin. loc. cit.* affirmant, ita ab Ænea vocatam fuisse. Aliam nominis originem minime approbandam habet *Serv. loc. cit.* in ENARIS. V. de hac re satis prolixè disputantem *Wernsdorf* ad *Poet. Lat. min. T.* 4. p. 353. — 359.

ÆNĒUS. ¶ 4. in fin. adde: V. ÆENUM §. 5. ¶ 6. in fin. adde: ¶ 7. Est etiam cogn. R. *Inscript.* apud *Grut.* 602. 5. et *Orelli n.* 4644. C. Vergilius Martanus colonus agri Cæli (*sic* C. Æli) Ænei.

ÆNIĀNES. In fin. adde: ¶ 2. Iidem et Ænienses appellantur a *Plin.* 4. 2. 3.

*ÆNIGMATICUS, a, um, adject. *αἰνγματικός*, enigmatico, obscurus instar ænigmatis. *Cassiod.* 9. *Hist. Eccl.* 4. Ihe clarum esse somnium dixit, et nihil ænigmaticum, nihil dubium continere.

ÆNOBARBUS. In fin. adde: ¶ 2. Hinc locus in Cn. Domitium Ænobarbum paulo arrogantiorum apud *Suet.* 2. Non esse mirandum, quod æneam barbam haberet, cui os ferreum, cor plumbeum esset.

*ÆNŌPHĪLUS, a, um, adject. laudis cupidus: ab *αἶνος*, laus, et *φίλος*, cupidus, amicus. Est cogn. R. *Inscript.* apud *Reines. cl.* 11. n. 187. P. Junius P. L. Ænophilus.

*ÆŌLENSIS, e, adject. qui ad Æoles, sen Æoliam pertinet. *Serv. in Donat. p.* 1827. *Putsch.* Æolenses Græci quibusdam dietionibus, ut pinguescant, digamma apponunt, ut pro *Elena* dicant *Helena*.

ÆŌLIDES. In fin. adde: ¶ 2. *Æolidon* pro *Æolidarum* est terminatio Græcica apud *Martial.* 11. 97. Æolidon Canace jacet hoc tumultata sepulcro, Ultima cui parvæ septima venit hyems. h. e. Canace puella septimo ætatis anno defuncta, e genere Æolidarum; Canace enim fuit filia Æoli.

ÆON. In fin. adde: Æonis figuram habes apud *Zoega Bassiril.* T. 2. p. 32. tab. 59. et apud *Labus* in *Bibliot. Ital.* T. 2. p. 203., qui pluribus argumentis probant, illius symbolum in sacris Mithriacis fuisse hominem nudum quatuor alis et capite leonino insignitum, cujus corpus serpens septenis circumligat spiris.

*ÆPIGŌNUS, a vel ē, um, adject. ab *αἰπός*, altus, et *γονή*, proles; alte genitus. Est cogn. R. *Inscript.* apud *Fabrett.* p. 659. n. 356. Pharia Æpigone. At rectius fortasse interpreteris ita sculptum fuisse pro *Epigone*, quam vocem vide suo loco.

ÆQUĀNUS. Lin. 3. pro *Stat.* corrige *Sil.* — In fin. adde: *Æquana* absolute pro *juga Æquana*.

ÆQUENSIS. In fin. adde: V. ÆQUITAS in *Append.*

ÆQUICŌLA. In loc. cit. *Virg.* 7. *Æn.* 747. *Æquicola* est adjectivum, minime vero substantivum: ita enim adducendus est integer ille locus: Horrida præcipue cui gens, adsectaque multo Venatu venorum, duris Æquicola glebis. *h. e.* gens Æquicola.

*ÆQUICŌLANUS, et Æquiculanus, a, um, adject. idem ac Æquiculus et Æquiculus. *Plin.* 3. 12. 17. Æquiculanorum Cliterni, Carseolani. *Inscript.* apud *Gud.* 4. 11. M. Floscius IIIII. Vir Muni. Æquiculanorum. Alia in *Annal. dell' Instit. archeol.* T. 6. p. 111. Apronianus *Rei publicæ* Æquicul. ser. ark. ¶ 2. Hinc ex huius municipii nomine factum est nomen gentilicium. *Ead. Inscr.* *ibid.* Æquiculus Apronianus filius pec. sua fecit. ¶ Item cogn. R. *Inscript.* apud *Murat.* 1185. 5. Comitia Æquiculana.

ÆQUITAS. In fin. adde: ¶ 6. Æquitas fuit etiam appellata colonia, in Dalmatia, quæ eadem videtur fuisse ac Æquum. V. ÆQUENSIS et RIDITÆ.

ÆRAMEN. Lin. 3. *Instruction.* 27. corrige *Instruction.* 20. — In fin. adde: ¶ 2. Scribitur etiam vitio sæculi sequioris *eramen*, unde ortum recentium Italarum *rame*. *Commodian.* 50. 19. *Eramen* sonans facti. Quod ex *Paul. ep.* 1. *Cor.* 13. 1. *Χαλκός ἡχών*, et in *Vulgat. interpr.* Æs sonans.

ÆRAMENTUM. In fin. adde: *Inscript.* apud *Orelli n.* 3279. Opus theatri æramenti adornaver. Alia apud *Maff. Mus. Ver.* 428. 1. Lacus X. cum æramenti dedit.

ÆRARIUS. Lin. 10. post *calderaj* adde: *Petron. Satyr.* 57. Assem ærarij nemini dabo.

ÆRATUS. ¶ 2. in fin. adde: *Tertull. Pall.* 4. Sericatus, et crepidam æratus (*lege crepidatus*) incessit.

ÆRINUS. ¶ 2. Item ex ære factus corrige Item ærinus est ex ære factus.

ÆRINUS. In fin. adde: Sed confer locum similem *Tertull. Cult. fem.* 10. Exciderat illi (*Deo*), cum universa nasci juberet, purpureas et coccineas oves mandare. cum loc. cit. Non placet Deo, quod non ipse produxit, nisi si non potuit purpureas et aerinas (*lege coccineas*) oves nasci jubere. Hinc clare patet, vocem *ærinas* nihili habendam, illique *coccineas* substituendam. Item *Cyprian. de hab. virg.* p. 358. Neque enim Deus coccineas aut purpureas oves fecit.

ÆRISŌNUS. In fin. adde: *Stat.* 1. *Theb.* 265. Ærisoni lugentia flumina Nili. scil. propter sinistra, quibus in Isidis sacris utebantur veteres Ægyptii.

ÆRO, onis. In fin. adde: ¶ 2. *Ero* itidem sine diphthongo est nomen servile. *Inscript.* apud *Grut.* 580. 12. et *Orelli n.* 2827. Hic ossa sita sunt Fausti Eronis vicarii supra cocos. *h. e.* Fausti servi vicarii Eronis. ¶ 3. Item cogn. R. *Inscript.* apud *Murat.* 1104. 1. et *Orelli n.* 3712. A. Octavio Eroni majori coloni et inquilini.

*ÆRŌNALIS, e, adject. ad æronem pertinens, seu qui in ærone servatur. *Pelagon. Veterin.* 29. ad fin. Eronalis (*corrige æronalis*) resinæ selibra. *Veget.* 2. *Veterin.* 23. Resinæ æronalis unciae tres. Hic *Gesnerus* legit: Resinæ uncis tribus. Sed in MSS. *acronalis*, in alio rectius *æronalis*. V. CAVEALIS in *Append.*

ÆRŌPĒTES. In fin. adde: ¶ 2. Est etiam nomen unius ex quatuor equis junctis quadrigæ Circensis in *Inscript.* apud *Fabrett.* p. 557. n. LIV.

*ÆRŪGĪNO, as, avi, n. *κατώμαι*, æruginē consumor. *Vulgat. interpr. ep. Jacob.* 5. 3. Aurum et argentum vestrum æruginavit. ¶ 2. Translate est deficio, torpeo. *Venant. ep. præm. carm.* 6. l. 5. *p. init.* Cum nulla canens obsoleto linguæ plectro æruginavissim. *Vulgat. interpr. Eccli.* 13. 10. Æruginat nequitia illius.

ÆS. Lin. 1. post *χαλκός* adde: Etymon vocis videtur esse ab *αἶς*, splendo, unde inusit. *αἶς*, hinc Latinorum *æs* propter splendorem. ¶ 10. in fin. adde: *Inscript.* apud *Orelli n.* 3552. Julius

Longinus Bessus an. XL. ær. XXI. H. S. E.

*ÆSCHĪNES, is, m. 3. *Ἀσχινης*, nobilis orator Atheniensis, æmulus Demosthenis, a quo, oratione de corona habita, cum vietus esset, Rhodum concessit in exilium, ibique eloquentiam docuit, mox Samum transmigravit, ubi LXXV. annos natus obiit. Tres supersunt ejusdem orationes, et duodecim epistolæ. Illius mentionem faciunt *Cic. Orat.* 2. 25. et sepe alibi, et *Quintil.* 2. 17. et 10. 1. ¶ 2. Æschines alius, Socraticus cognomine. Illius meminit *Cic. Inv.* 1. 31. et *Quintil.* 5. 11. ¶ 3. Hoc nomine fuit etiam medicus quidam et scriptor Atheniensis, quem laudat *Plin.* 28. 4. 10. ¶ 4. Fuit etiam cogn. R. *Inscript.* apud *Murat.* 1184. 10. M. Lollius Æschines.

*ÆSCHRŌDŌRĀ, æ, f. 1. nomen meretricis apud *Plaut. Pseud.* 1. 2. 62. ab *αἰσχρός*, pudendus, et *δῶρον*, donum.

ÆSCHYNUS. Plura in hoc nomine sunt cinendanda: ctenim apud *Ter.* in *Adelph.* semper Æschinus scribitur, et ubique pænultima

corripitur, quæ longa esset, si ab *αἰσχύνη*, verecundia, non ab *Æschines* deduceretur, cujus pænultima brevis est apud *Aristoph.* in *Vesp.* v. 1221.; tandem ita etiam scribitur nomen hujusmodi servile in *Inscript.* apud *Grut.* 1075. 2. Æschinus Octavi. M. Ser.

ÆSCŪLĀPIUS. ¶ 3. *Æsculapium*, ū, adde: (id *Pausan.* l. 2. v. 26. *Ἀσκληπιὸν* vocat).

ÆSERNĀ. Incertam vocis scriptionem obfirmat locus *Sil.* 8. 565. Et quos aut Rufsæ, quos aut Æseruia, quosve etc.

ÆSERNINUS. In ¶ 3. *Pacidianus* pluries corrigendus *Placidianus*, quam vocem vide suo loco.

ÆSONENSIS. Lin. 3. post *memoratum* adde: quæ nunc pagus, et *Isona* appellatur.

ÆSOPUS. In fin. adde: ¶ 3. Est etiam cogn. R. *Inscript.* apud *Murat.* 1580. g. L. Egnatius L. L. Æsopus.

ÆSTĪFLŪS. Lin. 2. pro *Pontic.* 3. apud *Pithæum p. m.* 267. repone *Pont.* 3. in *Anthol. Lat.* T. 2. p. 384. *Burm.* *Ibid.* pro *Thetys* scribe *Thetis*.

ÆSTĪMĀTIO. In fin. adde: *Inscript.* apud *Grut.* 374. 5. Hic primus et solus victores Campaniæ pretiis et æstimatione paria gladiatorum edidit. *h. e. co' premii e col punto d' onore.* V. VICTOR §. 7. in *Append.*

ÆSTĪMĀ. Lin. 1. post f. 1. adde: *estima*.

*ÆSTĪMUM, i, n, 2. idem ac æstimum; inde *estimo* Italarum. *Front. de Colon. p.* 113. Pro æstimo ubertatis, et natura locorum agri assignati sunt.

ÆSTĪVĀLIS. In fin. adde: *Inscript.* apud *Murat.* 484. 3. Thermae æstivales.

ÆSTIVUS. In fin. adde: ¶ 4. *Æstivos* est etiam cogn. R. *Inscript.* apud *Maff. Mus. Ver.* 428. 3. Calpurnius Æstivos.

ÆSTŪARIUM. Lin. 2. post *bolle* adde: *ἀνάγχοις* apud *Strab.* 3. p. 140. Post ¶ 1. adde: Hinc Onobam, oppidum Hispaniæ Bæticæ, quoniam ad eam mare æstuarium efficiebat, Æstuarium cognominatum fuisse, affirmat *Plin.* 3. 1. 3.

ÆSTŪĀTIO. Labantem *Plinii* locum obfirma auctoritate *Cassiod.* 6. *Hist. Eccl.* 1. Quod dum latius panderetur, æstuationes inducit imperatori Constantio. *h. e.* molestas cogitationes.

*ÆSTŪĀTUS, a, um, particip. ab *æstuo*. *Cassiod. Instit. divin. litt.* 8. Inter has sollicitudines graviter æstuat, quemdam anonymum codicem etc.

ÆSTUS. Lin. 5. post *vallem* adde: *Id.* 1. *ibid.* 297. At rubicunda Ceres medio succiditur æstu, et medio tostas æstu terit area fruges. Utrobique summus est intelligendus meridiani temporis calor.

*ÆSŪLĀNUS, a, um, adject. ad Æsulam, ut scribit *Horat.* 3. *Od.* 29. 6., Æsulum, ut *Vellej.* 1. 14., pertinens, Italiæ oppidum, prope Tibur, jamdiu excisum. *Liv.* 26. g. Æsulana arx. ¶ 2. Hinc *Æsulani,orum*, absolute, sunt incolæ ejus oppidi apud *Plin.* 3. 5. g.

ÆTETE, es, f. 1. et

ÆTETUS, i, m. 2. scribe ÆTĒTĒ et ÆTĒTUS, et adde: *αἰτητής, ἡ*.

ÆTHER. In fin. adde: At *Inscript.* apud *Murat.* 1769. 2. Zoicus hinc nomen nudum vanumque reliquit, in cineres corpus, et in æthera vita soluta est.

ÆTHON. Lin. 10. post *φλέγω, uro*, adde: Idem appellantur *Æthon, Lampus, Erythræus, Philogeus* apud *Fulgent.* 1. *Mythol.* 11. et *Hygin. fab.* 113. apud *A. Maum* in *Class. auct.* T. 3. p. 41.

*ÆXĪĀ, æ, f. 1. ab *α* privat. et *ἐξίς*, nulla habitudo, ut *καχεξία* est mala habitudo. Est cogn. R. V. *POR* §. 2., ubi perperam *Æxia* pro *Æxia* scribitur.

*AF, præposit. eadem ac *ab*, quæ quandoque in antiquis monumentis adhibetur. De eadem ita *Priscian.* 1. p. 560. *Putsch.* Habebat littera *f* hunc sonum, quem nunc habet *u* loco consonantis posita, unde antiqui *af* pro *ab* scribere solebant. *Inscript.* apud *Grut.* 150. 7. Suma af Capuam Regium melia CCCXXI. Alia apud *eund.* 499. 12. Tanto magis animum nostrum indouimus, de eis rebis af vobis peccatum non csse.

AFER. In fin. adde: ¶ 4. Est etiam cogn. R., ut Domitius Afer nobilis rhetor apud *Tacit.* 4. *Ann.* 52. et *Quintil.* 5. 7.

*AFFĀBŪLĀTIO, onis, f. 3. *ἐπιμύδιον*, Itali nunc *la morale della favola* vocant. *Priscian. Præexerc.* 1. p. 1330. *Putsch.* Oratio, qua utilitas fabulæ retegatur, quā *ἐπιμύδιον* vocant, quod nos affabulationem possumus dicere, a quibusdam prima, a plerisque rationabilibus postrema ponitur.

AFFECTĪCIUS corrige AFFECTĪCIUS.

AFFECTOR. ¶ 1. in fin. adde: *Cassiod.* 8. *Variar.* 20. Respice in illo odium publicum, et tu amorem affectare cunctorum.

AFFECTŪŌSĒ. Lin. 2. post *quod sentio* adde: *Id.* 8. *Variar.* 1. Magis affectuosius tractandus est, qui ad regni causas innocens invenitur.

*AFFICTIO, onis, f. 3. id quod affingitur. Ita appellatur figura

sententiarum, de qua ita *Jul. Rufinian. de schem. dian. p. 51. Cap- per. Schesis, σχήσις*, figura est, qua adversariorum affectum quemlibet fingimus, cui respondeamus. Hæc Latine dicitur afflictio. ¶ 2. Eadem vox legitur in loco mutilo *Phædr. 4. 13.* Afflictione veretri linguam mulieris. *Alii aliter leg. V. AFFRICTIO.*

*AFFLĀMEN, inis, n. 5. idem ac afflatus, quam vocem vide in §. 4. *Inven. 1. 85. de Elisabeth Baptistæ matre.* Divinæ vocis completa afflamine sancto.

AFRICĀ. In fin. adde: ¶ 4. Est etiam cogn. R. masculini generis, ut *Egypta*, quam vocem vide in *Append. Hinc Inscript. apud Orelli n. 4673.* Pompejus Africa.

*AGĀMEMNŌNIĀCUS, a, um, adject. idem ac Agamemnonius. *Jornaud. Get. 20.* Bellum Agamemnoniacum.

AGĀSO. ¶ 5. in fin. adde: Is nempe, qui proprie a *Plaut. Asin. prol. 10.* dicitur *onagos*.

*AGĀTHANGĒLIS, idis, f. 3. ἀγαθαγγελίς: ab ἀγαθός, bonus, et ἀγγελος, nuncius. Est cogn. R. *Inscript. apud Fabrett. p. 13. n. LII.* Fabia Aganhangelis.

AGĀTHO. In fin. adde: ¶ 2. Idem etiam videtur esse ac amasius. *Not. Tir. p. 59.* Calo, lixa, agatho, meretrix.

AGĀTHYRSI. In fin. adde: ¶ 3. *Agathyrus* est etiam nomen servile et libertinum. *Inscript. apud Marin. Frat. Arv. p. 176.* Agathyrus Aug. Lib.

*AGAUNENSIS, e, adject. ad Agaunum pertinens, Helvetiæ urbem, nunc *S. Maurizio*, prope Rhodani fluenta. *Venant. 8. carm. 6. 172.* Et legio felix Agaunensis adest. Hic licenter diphthongus au in duas breves dissolvitur.

AGĒMĀ. In fin. adde: V. HETĒRICE.

*AGĒSĪDĀMUS, i, m, 2. ἀγείδαμος, ducens populum: ab ἄγω, duco, et δᾶμος Dorice, δῆμος Attice, populus. Est cogn. R. *Inscript. apud Fabrett. p. 219. n. 572. Q. Terentius Sex. Lib. Agesidamus.*

AGĒSĪLĀUS. ¶ 2. in fin. adde: Sed nihil mutandum, Ἀγείλας enim vocatur Pluto in Græca *Inscript. apud Grut. 1130. 9.* ubi tamen mendosa legitur, emendata vero in *Antholog. Gr. Palat. T. 2. p. 830. n. 235.*

*AGGANĀICUS est cognominatus Juppiter in quadam Ticinensi inscriptione apud *Guasc. Mus. Capitol. T. 1. p. 93. et T. 3. p. 222.*, qui arbitrat, eam vocem compositam fuisse ex ἄγαν, valde, et γάνος, lætitia; ideoque illi interpretanda videtur *lætifer*, seu lætitiā affers. At *Petr. Vict. Aldini in Lapidi Ticinensi p. 14. et Jo. Labus in Monum. scop. in Canturio p. 26.* rectius putant, esse vocabulum Celticum, quod locum aliquem eminentem significaret, ubi templum ipsi Jovi ædificatum fuerit, unde ita, ut alibi Capitolinus, Casius, Olympius, cognominaretur. Hujusmodi porro est ea *Inscript. 1. O. M. Agganaisco M. Nonius Verus cum suis V. S. L. M.*

AGGRĀVĀTĪO. Lin. 1. pro *vessazione* scribe *aggravio, gravezze*, scilicet immoda tributum collatio.

AGHO, onis, m. 3. ignoti numinis nomen apud Bigeros Gallie Aquitanie populos. *Inscript. apud Murat. 1986. 2.* Aghoni Deo Labusius V. S. L. M. Vide *Bimard. in Proleg. ejusd. T. 1. p. 56.*

AGĪNO. Lin. 3. post *aginari* adde: V. SCUTUM §. 3.

*AGĪTĀTŌRIUS, a, um, adject. ad agitationem pertinens. *Agitatoria* est titulus unius ex fabulis *Nævii* poetæ comici, in fragmentis *ejusd. apud Charis. 2. p. 177. 186. et alibi.*

*AGNĀNUS, a, um, adject. ad agnam pertinens. Est cognom. R. *Inscript. apud Spon. Miscell. p. 159. T. Æmilii Agnauus.*

AGNOSCO. ¶ 9. in fin. adde: ¶ 9.^a Licenter, et Græcorum more ante mutam et liquidam, primam syllabam corripit. *Sever. Sanct. 128.* Christi et numen agnoscimus.

AGŌNĀLIS. In fin. adde: ¶ 2. Item ad agonem pertinens. *Lactant. Placid. apud A. Maium in Class. auct. T. 3. p. 153.* A quo (*pastore*) nutritus (*Paris*) adeo fortis est factus, ut in Trojæ agonali certamine superaret omnes, et ipsum Hectorem.

AGŌNĪĀ. In fin. adde: ¶ 2. Est item angor, *angoscia, αγωνία*, æstuatio ejus, qui est in certamen descensurus. *Vulgar. interpr. Luc. 22. 43.* Factus in agonia, prolixius orabat.

*AGŌNIZO, as, a. 1. ἀγωνίζω, *combattere*, certo, contendo. *Vulgar. interpr. Eccli. 4. 27.* Pro justitia agonizare.

AGŌNŌTHĒTĀ. Lin. 2. post *certaminum* adde: in Græcis præsertim urbibus.

AGRAMMĀTOS. In fin. adde: *Cassiod. Instit. divin. litt. 28.* Sed cum multi agrammati ad verum intellectum perveniant, rectamque fidem percipiant cælitus aspirant, etc. Adde *Jornaud. Get. 50. ad fin.*

*AGRAULUS, a, um, adject. ἀγρῶλος, in agro stabulans, agrestis: ab ἀγρός, ager, et αἰλή, stabulum. Est cogn. R. *Inscript. apud Maff. Mus. Ver. 231. 2. C. Lollio C. Lib. Pal. Agraule etc.*

*AGRĒ, es, f. 1. ἄγρα, et Ionice ἀγρη, venatio. Est nomen proprium canis vœuaticæ apud *Ovid. 3. Met. 212.* Et pedibus Pierelas, et naribus utilis Agre.

*AGRICĪOR, oris, adject. comparat. *Auct. Itiner. Alex. M. (edente A. Maio) 62.* Sed ferventius obvians, re provisa, plerosque Alexander disjicit, nec obsequi consilio sinit, adeo torrenti turbine et alacritate, uti. Darius ipse, exemplo hostis et pudore agricior, etc. Ita *Cod. Videtur Maio* esse hellenismus pro ἀγροικότερος, quamquam sententia duci videtur ab ἀγριος, ferox. *Belley* putat, si quid mutandum, legendum esse *agroicior*. *Viderinteruditi. V. ABROICUS.*

AGRIPPĀ scribe AGRIPPĀ, nam *Virg. loc. cit.* Parte alia ventis et Diis Agrippa secundis. *Manil. 1. 795.* matrisque sub armis Miles Agrippa suæ. *Alii leg. sub ulnis.*

*AGRIPPINUS, a, um, adject. ad Agrippam aliquem pertinens. Est cogn. R. *Inscript. apud Fabrett. p. 570. n. 131. Ti. Claudio Agrippino* fecit Synpor præceptor discipuli B. M.

*AGRYPNUNTES, ium, m. pl. 3. ἀγρυπνοῦντες, vigilantes. Hic est titulus comediæ *Nævii* poetæ apud *Nou. 1. 329. in V. Promicare, et 2. 629. in V. Præmiatores.*

*ĀIMNESTUS, a, um, adject. ἀίμνηστος, semper memorandus: ab αἰεῖ, semper, et μνηστός, memorandus. Est nomen servile. *Inscript. apud Grut. 605. 6.* Ainnestus Cæsaris servus.

AJO. In fin. §. 7. adde: Præsens subjunctivi *ajat* apud *Claud. Mamert. 1. Stat. an. 3. §. 3.* Aut si quis *ajat*.

ĀITHĀLES. In fin. adde: ¶ 2. Est etiam cogn. R. *Inscript. apud Gud. 315. 7. L. Arruntius Aithales.*

AL. Lin. 6. pro *Tullium Cimbrum* corrige *C. Annium Cimbrum.*

ĀLĀ. ¶ 9. in fin. adde: *Inscript. apud Orelli n. 4948.* Curatores sani porticum, alam de pagi S. F. C. (*h. e.* sententia faciend. curarunt).

ĀLĀMANNI. ¶ 1. in fin. adde: *Vopisc. Procul. 13.* Alamannos, qui tunc adhuc Germani dicebantur, non sine gloriæ splendore contrivit.

*ĀLĀNĪCUS, a, um, adject. ad Alanos pertinens, populos Sarmatiæ Europææ. Ita cognominatur Imperator Justinianus I. in titulo epistolæ secundæ et tertiæ præmissæ Digestorum libris: *scilicet.* Imperator Cæsar Flavius Justinianus, Alamannicus, Gotthicus, Francicus, Germanicus, Anticus, Alanicus, Vandalicus, Africanus, etc.

ĀLĀNUS. In fin. adde: *Martial. 7. 30.* Nec te Sarmatico transit Alanus equo.

ĀLĀPĀ. Lin. 3. adde: videtur esse vox a sono ficta; alii deducunt

ab Hebr. אַל פָּ al af, super faciem; alii ab ἀλαπάξω, vasto; alii ab *ala* et *apo*, quasi manum apto. In fin. adde: Hinc illud *Petron. fragm. Tragur. 38. Burn.* Est tamen sub alapa. *h. e.* libertatem quidem consecutus est Latinam, non tamen illam vere Romanam, quam ex vindicta servi consequabantur.

*ĀLĀPOR, aris, dep. 1. *schiaffeggiare*, alapas incutio. *Lactant. Placid. apud A. Maium in Class. auct. T. 3. p. 429.* Alapari est alapas minari, id est sædam et superbam cædem, ut pro jactantia.

ALAUCUS. V. ALUCUS §. 2. in *Append.*

ALBĀ, æ, f. 1. *perla*. In fin. adde: *Cassiod. 9. Variar. 6.* Assurgat Indici maris de albarum candore fama locupletior. V. MONOLINUM in *Append.*

ALBĀNUS. ¶ 5. in fin. adde: ¶ 5.^a *Albani Longani Bovillenses* sunt appellati incolæ Bovillarum. V. BOVILLENSIS §. 2.

ALBĀTUS. Lin. 7. pro *corace* scribe *Corace*.

*ALBICRATENSIS, e, adject. *Albicratense metallum* apud *Plin. 33. 4. 23.* videtur ita appellatum ab ignoto quodam oppido, cui nomen Albicrate, prope Alpes Penninas, ubi hujusmodi metalli fodinæ olim erant.

ALBINGANUENSIS corrige ALBINGAUNENSIS; et lin. 3. *Albinganuensium* scribe *Albingaunensium*.

ALBINĀNUS. Lin. 1. post *petuens* adde: qui D. Clodius Septimius Albinus est vocatus, et Cæsar a Septimio Severo dictus ann. a Chr. n. CXCHII., deinde ab eodem prope Lugdunum in Gallia bello petitus XI. Kal. Mart. ann. CXCXVII. devictus et obtruncatus est. V. *Cassianus §. 5. in Append.*

ALBĪON. ¶ 2. in fin. adde: Hinc *Hercules Lapidarius* in *Inscript.*, quam V. in SAXANUS.

ALBĪPLŪMIS, e, adject. qui albas plumas habet. *Auct. epigr. in Anthol. Lat. T. 1. p. 690. Burn.* Absit, ut albiplumem valeat calcare columbam Inter tot niveas rustica milvus aves. Hic licenter pænultima vitio sæculi sequioris corripitur.

*ALBUCILLĀ, æ, f. 1. cognomen mulieris apud *Tacit. 6. Ann. 47. et 48.*, quod diminutivum esse videtur Albuciae, nominis gentilicii.

*ALBŪDĪNUS, a, um, adject. idem ac Albulcus. *Suet. Claud. 20.*

Claudia aquæ fontes, quorum alteri Cæruleo, alteri Curtio et Albugino nomen est. Adde *Front. Aquad.* 14.

ALBUGO. In fin. adde: V. ARGEMĀ.

ALBURNUM. In fin. adde: V. SUBCORTEX.

ALBUS. ¶ 14. in fin. adde: ¶ 14.^a *Album* dicitur etiam *il germe ol ovario* florum, seu potius interior pars soliorum, quæ alba esse solet. *Spartian. Al. Ver.* 5. Lectum fecerat minuendo reticulo undique inclusum, eumque foliis rosæ, quibus demptum esset album, replebat. In fin. adde: Habet tamen *Cassiod. g. Variar.* 5. Cum (*flamma*) auro tribuat splendidum ruborem, argento confert albissimam lucem.

ALCĒ. In fin. adde: ¶ 3. Est etiam cogn. R. *Inscript.* apud *Grut.* 414. 4. Furia P. L. Alce.

ALCIDES. Lin. 3. post *dicitur* adde: *Propert.* 4. g. 37. Audistisne aliquem, tergo qui sustulit orbem? Ille ego sum: Alciden terra recepta vocat. In fin. adde: ¶ 2. Est etiam cogn. R. *Inscript.* apud *Grut.* 614. 8. Ti. Julio Aug. L. Alcidi Julia Pronoe.

*ALCMANĪCUS, a, um, adject. ad Alcmānem pertinens, idem ac Alcmānus. *Asper* ad *Virg.* 6. *Æn.* (edente A. Maio 50.) Schema Alcmānicum vocatur, ubi, proposito singulari, assumitur non suo loco pluralis.

ALCYŌNEUS. ¶ 1. in fin. adde: Sed nihil videtur mutandum: hæc enim habet *Hygin.* editus ab A. Maio in *Class. auct. T.* 3. p. 3. *fab.* 9. Istæ autem aves (*alcyones*) nidos faciunt in mari media hieme; quibus diebus tanta est tranquillitas, ut penitus in mari nihil possit moveri. Inde et dies ipsi alcyonia nominantur.

ALLECTO. Lin. 3. post *cessat* adde: V. IMPASABILIS.

ALĒIUS. In fin. adde: *Plin.* 5. 27. 27. Campi Aleii, oppida Calipolis, Mopsos.

ALĒO. In fin. adde: ¶ 2. *Aleones* est etiam titulus comœdiæ L. Pomponii, quo videtur expressisse Κῡβερτάς Alexidis. (V. ALEXIS §. 4.) Ejus comœdiæ meminit *Non.* 1. 8., 2. 747. et alibi.

ALĒS. In fin. adde: ¶ 9. *Ales* eques dicitur a *Catull.* 66. 54. Zephyrus, eo quod venti sub equitis alati figura representabatur. V. *Visc. Iconogr. Gr. T.* 3. p. 322. et *Monti Cav. d'Arsin.* p. 10.

*ALEXĀ, æ, m. i. Ἀλεξᾶς, diminutivum Alexandri. Est nomen servile. *Inscript.* apud *Nibby Viagg. antiq. T.* 2. p. 293. Fortunatus Lib., et Alexā Act.

ALEXANDRIĀ. Lin. 4. anno 320. corrige anno 331. In fin. adde: ¶ 4. Est item cogn. R. *Inscript.* apud *Grut.* 617. 8. Graxia Alexandria.

ALEXANDRĪNUS. Lin. 5. post *fuit* adde: V. POTAMOPHYLAGIA.

ALEXIS. In fin. adde: V. ALĒO §. 2. in *Append.*

ALGĪDENSIS. In fin. adde: ¶ 2. Scribitur etiam *Algidiensis*, atque est cogn. R. *Inscript.* apud *Grut.* 302. 1. P. Siccus P. F. Algidiensis.

ALGĪFCUS. In fin. adde: quem ille (*Aristot. probl. phys.* 27.) appellat ψυχροποῖον.

*ALĪBRUM, i, n. 2. *aspo, naspo.* *Isid.* 29. *Orig.* 19. Alibrum, quod in eo librantur fila, id est volvuntur. In quibusdam Lexicis legitur alibrum, sed cum ex *Isidoro* notitia hujus vocabuli ad auctores glossariorum devenerit, ut primum est credere, retinendum est alibrum. Ita *Arevalus*.

*ALICENSIS, e, adject. ad Alicam pertinens, ignotam alias Hispaniæ Bæticæ urbem. *Inscript.* apud *Grut.* 542. 9. Fulvio Atratio ex provincia Bætica Alicensi, etc.

ALIĒNGER. In fin. adde: Ita enim legitur in alia *Inscript.* apud *Galettii Capena* p. 26. et apud *Orelli* n. 5048. Si quis alienigenum corpus, aut ossa, aut cineres in hoc monumentum inferre volens, etc.

ALĪGER. Lin. 5. post *quem trahunt alati dracones* adde: At *Visc. Op. var. T.* 2. p. 15. *tab.* 1. probat, *axem aligerum* hic proprie vocari, ibique ex vase fictili anaglyptis figuris ornato, in quo Triptolemus vehitur curru duabus alis hinc inde instructo, et a binis anguibz tracto, id ipsum confirmat.

ALĪMENTĀRIUS. ¶ 2. in fin. adde: Alimentarios pueros et puellas primus instituisse Nerva Aug. videtur ex his verbis *Aur. Victoris* in *Epit.* 12. Puellas, puerosque natos parentibus egestosis sumptu publico per Italiæ oppida ali jussit. Hinc ejus nummus apud *Eckhel. D. N. V. T.* 6. p. 408., in quo *Tutela Italiæ* est appellatur. V. et *Bullet. archeol. ann.* 1835. p. 145. Deinde idem beneficium præstitit Trajanus Aug. V. *Eckhel. ibid.* p. 424. Mox item Hadrianus Aug. (teste *Spartian. Hadr.* 7.) qui pueris ac puellis, quibus etiam Trajanus alimenta detulerat, incrementum liberalitatis adjecit. (V. *Eckhel. ibid.* p. 495., ubi nummus affertur, in quo *Restitutor Italiæ* dicitur.) Antoninus itidem Aug., et M. Aurelius eadem usi sunt liberalitate (V. FAUSTINIANUS): at, Commodus Aug. imperante, de alimentariis silet historia. Pertinax vero (teste *Ca-*

pitol. Pertin. 9.) alimentaria compendia, quæ novem annorum ex instituto Trajani debebantur, obdurata verecundia sustulit. Id tamen factum videtur, quia bona et prædia alimentariis assignata, ob pestilentiam deserta fuerant; hinc idem Augustus edictum salutare edidit, quod memorat *Herodian.* l. 2. c. 4., de immunitate decem annorum agriculis inultos agros colentibus concessa. Alexander tandem Severus (teste *Lamprid. Alex. Sev.* 57.) puellas et pueros, quemadmodum Antoninus Faustianas instituerat, Mammæanos instituit: quo defuncto, nulla amplius superest alimentariorum mentio in vetustis monumentis, et apud Græcos et Latinos scriptores.

*ALIMMĀ, ātis, n. 3. ἄλκιμα, unguentum. *Capell.* 2. p. 27. Sed adversum illa quoddam Abderitæ senis (h. e. Democriti) alimma, cui multa lapillis surculisque permixtis herbarum etiam membrorumque concesserat, præparavit. Hinc derivatum *epalimma*, quam vocem vide suo loco. ¶ 2. Est etiam nomen proprium muliebre. *Inscript.* ann. 1825. in ruinis Locrorum in Italia (V. LOCRI §. 3.) reperta, et mecum communicata a *Mich. Ang. Macri.* D. M. S. Alimma, quæ in vita sua summam disciplinam servavit, vix. ann. XXI. M. IIII., cui, de permissu domini, fecerunt pater rarissimus, et conservus pietissimæ benemerenti.

ALĪMŌNIĀ. In fin. adde: *Macrob.* 7. *Saturn.* 4. *ad fin.* Multiformis alimonia deprehenditur causa morborum. *Inscript.* apud *Murat.* 2024. 1. Procurator alimoniae.

ALĪPILĀRIUS, ii, m. 1. idem ac alipilus. *Gloss. Philox.* Δεωπχιστῆς, alipilarius.

ALĪPILUS cortice ALĪPĪLUS.

ALĪQUANDO. ¶ 1. in fin. adde: *Inscript.* apud *De-Lama G. al Mus. Parm.* p. 66. Hic erit et nobis una aliquando domus.

ALĪQUANDUS. V. ALIQUANTUS §. 4. in *Append.*

*ALĪQUANTORSUM, adverb. idem ac aliquanto versum aliquem locum. *Anmian.* 22. 8. *ad fin.* Perlatis aliquantorsum longius, quam sperabamus, pergamus ad reliqua.

*ALĪQUANTUS. ¶ 3. *Pallad.* corrige *Pallad.* In fin. adde: ¶ 4. *Aliquandus* cogn. R. videtur esse pro *Aliquantus*. *Inscript.* apud *Grut.* 62. 4. Cornelius Aliquantus.

ALĪQUISPIĀM. In fin. adde: Genuinus vero locus *Claud. Mamert.* 3. *Stat. an.* 10. *init.* Sed ex aliquorumpiam, qui interimunt animas, garrientibus nugis, etsi non sistimur ab itinere, lentamur tamen.

ALĪQUO. In fin. adde: ¶ 2. Est etiam idem ac *aliquo modo*. V. IMPLICISCOR §. 2.

ALĪUS. ¶ 9. in fin. adde: *Cæcina* ad *Cic.* 7. *Fam.* 7. Ea conditione librum tibi daret, si reciperes, te correcturum, hoc est, si totum alium faceres. ¶ 11. in fin. adde: ¶ 11.^a Ubi duo secum invicem agunt, atque unam eandemque rem faciunt, alius quandoque sibi adsiscit verbi tertiam personam pluralem, ut *Hygin. fab.* 68. et 71. Eteocles et Polynices inter se pugnant alius alium interfecerunt.

*ALLANTENSIS, e, adject. Ἀλλάντιος, ad Allanten pertinens, Macedoniæ urbem, cujus meminit *Steph. Byz.* Hinc *Allantenses*, ium, absolute apud *Plin.* 4. 10. 17. sunt illius urbis incolæ.

ALLECTUS. Lin. 2. post *adjunctus* adde: Allectus vero inter patricios, in senatum, in ordinem equestrem, inter decuriones dicebatur is, qui, cum patricii, senatoris, equitis, decurionis filius non esset, in eorum tamen numerum allegebatur vel favore principis, vel ob merita, eademque erat conditione, licet recenseretur in albo post eos, qui ex origine patricii, senatores, equites, decuriones essent, ut patet ex ænea *Tab. Canusina* apud *Fabrett.* p. 598. n. 9., in qua *allecti inter quinquennales* recensentur post quinquennalios, at una cum ceteris legitimum numerum centum decurionum implent.

*ALLĒNĪMENTUM, et Adlenimentum, i, n. 2. allevatio, remedium leniendi aliquid. *Anmian.* 27. 3. Adlenimenta ibidem tumultus opperiens.

ALLĒVĪO. Lin. 1. post *facere* adde: Proprie usurpat *Vulgat. interpr. Act. Ap.* 27. 38. Et satiati cibo alleviabant navem, jactantes triticum in mare. ¶ 2. Translate etc.

ALLĒVO. ¶ 1. in fin. adde: *Inscript.* apud *Grut.* 107. 1. Comitum refecerunt, tectum, parietes alleviarunt, valvas, limen de sua pecunia Laribus dant.

ALLĪĀTUS. In fin. adde: V. *Plauti loc. cit.* in SALINUM §. 1.

*ALLĪGĀMENTUM, et Adligamentum, i, n. 2. σύνδεσμος, conjunctio. *Vet. Scholiast.* ad *Germanici Arat.* 240. Pisces habent inter se adligamentum luteum, continens usque ad priores pedes. V. *Hygin.* 3. *Astronom.* 29.

ALLIGO. ¶ 3. in fin. adde: ¶ 3.^a *Alligare calculos* in ludo laticulorum ea significatione, qua usurpatur ALLIGATUS in §. 3.,

dixit *Auct. arm. ad Pis.* 182. Ut niveus nigras, nunc et niger alligat albos. ¶ 4. In fin. adde: ¶ 4.^a *Alligaris* syncop. pro *alligaveris* apud *Ter. Adelph.* 5. 3. 58. Eo pacto prorsum illic alligaris filium.

ALLÜBESCENS. In fin. adde: *Capell.* 9. p. 309. Suisque cunctos allubescentes sonis Deducit, urget.

ALLÜDO. ¶ 5. ad fin. adde: *Ascon.* ad illud *Cic. Rosc. Am.* 43. Venio nunc ad illud nomen aurcum Chrysogoni: *hæc habet*: Modo dicturus de potentia Chrysogoni, alludit Cicero de nomine ipsius.

*ALMËNUS, a, um, adject. ab ἄλλομαι, salio, unde ἄλλμενος, saliens. Est nomen servile. *Inscript.* apud *Mural.* 1619. 13. Almenus visit ann. V. mensibus II.

*ALMÏFÏCUS, a, um, adject. qui aliquem almu facit. *Venant.* 2. *arm.* 21. 2. Nominie ejus (*Christi*) in almfico semperque beato.

*ALMÏTAS, atis, f. 3. titulus honoris episcopo Ravennati concessus ab ignoto *Imperat.* in *Vet. Papyro* ab *A. Maio* edit. in *Class. auct. T.* 5. p. 363. Similiter et episcopos in Romania degentes vestrae cedimus almitati, qui sub vestra existant ordinatione.

ALO. In fin. adde: *Alens* apud *Hieronym.* ep. 22. 9. Elisæus filios prophetarum herbis agrestibus alens.

*ALOUNE, arum, f. plur. 1. Dearum nomen, quarum cultus in Germania olim fuit. *Inscript.* apud *Reines.* cl. 1. n. 148. Bedaio Aug. et Alonnis sacr. C. Catus Secundianus II Vir, Imp. Antonino II. et Sacerdote Coss. h. e. ann. a Chr. n. CCXIX. *Alia*, quæ modo Isiniseæ, seu *Monaco* exstat, quamque mecum communicavit *Bart. Borghesius*. Bedaio Aug. sacrum. Aloun. ara. Setonius Maximianus et Fir. Firminianus II. Vir., Perpetuo et Cornel. Cos. h. e. ann. a Chr. n. CCXXXVII.

ALPES. In fin. adde: Item *Cassiod.* 8. *Variar.* 31. Apenninum vocat Alpium juga.

ALPINULĀ. Priorem *Inscript.* hic allatam merito pro spuria habet *Orelli* n. 400. eamque ex alia apud *Grut.* 82. 9. confictam esse putat, in qua, ab eodem relata n. 457., *Alpinie Alpinulæ* mentio est.

ALPOCA et Alpocatis, quid sit ignoro. *Not. Tir.* p. 133. Hæc ita sunt corrigenda: Ex *Cupero* in *Harpocrate* p. 3. et ex *Jablonsk.* in *Panth. Egypt.* T. 1. p. 246. hic perperam *Alpoca* et *Alpocatis* scribitur pro *Harpocras* et *Harpocrates*, quas vides vide suo loco.

ALTARE. Lin. 12. post *altare* adde: *Lactant.* ad *Stat.* 4. *Theb.* 459. Tria sunt in sacrificiis loca, per quæ piationem facimus. Scrobiculo facto inferis, terrestribus supra terram sacrificamus, caelestibus exstructis focus: unde etiam nominata sunt altaria, ad quæ sacrificantes manus porrigimus in altum.

ALTĒGRĀDIUS corrige ALTĒGRĀDIUS. Lin. 2. post *Virg.* adde: 17. *ad fin. de struthiocamelo.*

ALTĒRAS. In fin. adde: *V. Catonis loc. cit.* in *PEDATUS*, us.

ALTERCĀTOR. In fin. adde: *Cassiod.* 11. *Variar. præf.* Altercator suavis.

ALTERNŌ. In fin. adde: ¶ 4. Particip. *Alternandus* apud *Senec. Tranquill.* 15. Miscenda tamen ista, et alternanda sunt.

ALTERNUS. Col. 2. lin. 10. post *e l'altro breve* adde: *h. e. elegiacis.* Hæc enim habet *Vet. Scholiast.* ad *h. l.* ab *A. Maio* editus in *Class. auct. T.* 2. p. 246. Alternos igitur versus dicit elegiacos, metris scilicet dissentientibus varios.

ALTERPLEX. In fin. adde: Hinc *Gloss. Isid.* Muscipulator, deceptor, alterplex.

ALTÏCINCTUS. ¶ 2. post *alte cinctus* adde: et usurpatur de pucro delicato, tunica ita alte cincta, ut maximam femorum partem nudet. *Horat.* 2. *Sat.* 8. 10. puer alte cinctus acernam Gausape purpureo mensam pertersit.

*ALTÏLITAS, atis, f. 3. *Lactant. Plac.* apud *A. Maium* in *Class. auct. T.* 3. p. 428. Altitudine (*lege* Altilitas) ab alendo, id est ipsa res, quæ alitur.

ALTOR. In fin. adde: ¶ 3. Est etiam cogn. R. *Inscript.* Salonitana, quæ Ateste nunc exstat, et assertur a *Grut.* 96. 1. C. Julius C. F. Ser. Aetor. *Lege* Altor.

ALÛCUS. In fin. adde: Videtur esse idem ac elucus, quam vocem vide suo loco. ¶ 2. *Alaucus*, qui idem videtur significare, est cogn. R. *Inscript.* apud *Marin. Frat. Arv.* p. 4. 16. L. Magnus L. L. Alaucus.

*ALVĒABILIS, e, adject. qui in alvei modum excavatus est. *Auct. Itin. Alex. M.* (edente *A. Maio*) 102. Hinc ducit in aliam petram celsam stadiis viginti, sed sexagiuta ad ambiendam faciem sunt, alveabilem calli, superne æquoream, virentemque.

ALUS. In fin. adde: Eandem assertit *Donat.* 55. 3., ejusque ἄλυστις tuetur idem *Labus* apud *Orelli* n. 5001., qui ipsam spuriam esse suspicabatur.

*ALUTRENSIS, e, adject. ad Alutrium pertinens, ignotum alias

oppidum in Italia superiore, ut in Istria nempe, vel Carnia. Hinc *Alutrienses*, ium, absolute, memorantur a *Plin.* 5. 19. 29. ejus oppidi incolæ.

AMĀBILIS. In fin. adde: *Ovid.* 2. *Art. am.* 107. ut ameris, amabilis esto. *Horat.* 1. *Od.* 5. 10. Qui semper vacuum, semper amabilem Sperat. ¶ 2. Est etiam cogn. R. *Inscript.* apud *Grut.* 1000. 7. Axia D. L. Amabilis.

AMĀRANTĪANUS, a, um, adject. ad Amarantum aliquem pertinens. Est cogn. R. *Inscript.* apud *Reines.* cl. 7. n. 16. Prædia Amarantiana.

*AMĀRANTĪO vel Amaranthio, onis, m. 3. diminut. amaranti. Est nomen servile. V. *Inscript.* in *DELICIUM* §. 3.

AMĀRANTUS. In fin. adde: ¶ 3. Etiam super sepulcra spangebantur amaranti, ut et rosæ. *Inscript.* apud *Aldini Lap. Ticin.* p. 124. Et in memoriam eorum rosas et amarantho, et epulis perpetuo parentari jussit.

*AMĀRĪTŌSUS, a, um, adject. ac amarus. *Gargil. de re hort.* (edente *A. A. Scottio*) p. 43. Ex morsu pecorum omnia hæc arbori (*amygdalæ*) amaritosa contingere videntur, cum inopinata in medullas saliva consederit.

*AMĀSĪĀ, æ, f. 1. *amica, amante*, ἐρώστρια. *Varr.* apud *Non.* 1. 54. et 2. 788. Quibus suam delectet ipse amasiam.

*AMĀTHĪĀ, f. 1. ἀμάθεια, ignorantia, incititia. *Paulin. Pell. Euchar.* 65. Ipsius alphabeti inter prope prima elementa Nosse cavere decem specialia signa amathiæ.

AMĀTŌRIUS. ¶ 2. post φιλτρον adde: V. *PHILTRUM*.

AMAZON. Lin. 17. post *Ephesi* adde: *Wesselingius* ad *Diodor.* 11. 45. et *Ostrokoksius* in *Orig. Hungar. P.* 2. p. 14. hanc vocem deducunt ab *am-azzon*, quæ Hungarice significant mulierem fortem: significatione autem congruit cum voce οἰόρπατα, quæ ex *Herodot.* 4. 110. Scythice interpretatur virorum interfectrix, quaque Amazones appellatas fuisse ipse affirmat his verbis: τὰς δὲ Ἀμαζόνων καλεῖται Σκύθαι Οἰόρπατα δύναιται δὲ τὸ οὐνομα τοῦτο κατ' Ἑλλάδα γλῶσσαν ἀνδροκτόνοι. οἰόρ γὰρ καλεῖται τὸν ἀνδρα, τὸ δὲ πατὴρ κτείνειν.

*AMBACHTHÏUS, ii, m. 2. est cognomen Rom. *Inscript.* Batava apud *Orelli* n. 2774. Deæ Nehalennia Januarius Ambachthius pro se et suis V. S. L. M.

AMBIĀLUS. Lin. 2. post *quærens* adde: seu potius est pro *AMPHIALUS*, quam vocem vide suo loco.

AMBIŌ. In fin. adde: *Ambiendus* apud *Sidon.* 7. ep. 9. in *conc. ad fin.* Maxime ambiendus, quia minime ambitiosus, non studet suscipere sacerdotium, sed mereri.

*AMBIŚĒRO, is, a. 3. *seminare all' intorno*, circumsero. *Cato R. R.* 9. Salicis locis aquis, humectis, umbrosis propter annes ibi seri oportet. *Bothius* ad *Plaut. Amphitr.* 1. 1. 228. putat, *aquosis* esse interpretamentum, ideoque delendum, et pro *ibi seri* legendum *ambiseri*.

*AMBĪTEXTĪNUS, a, um, et

*AMBĪTEXTUS, a, um, adject. utrinque textus. *Not. Tir.* p. 159. Ambitextum, ambitextinum. Hic perperam legitur *amitextum* et *amitextinum*.

AMBĪTĪO. ¶ 3. lin. 6. post *adversantibus* adde: *Vet. Scholiast.* ad *Cic. Flacc.* 18. (edente *A. Maio* in *Class. auct. T.* 2. p. 26.) Ambitio est favoris alicujus supplex, et cum lenocinio humilitatis affectatio gratiosa.

AMBĪTOR. In fin. adde: *Inscript.* apud *Grut.* 1550. 1., quæ pertinet ad ann. DXXXIII. a Chr. n., ut probat *Marini Difesa del P. Corsini* p. 69. Fides amicitia custos, ambitor honesti, Justitia cultor, pacis amator eras.

AMBĪTÛDO. In fin. adde: Tempus definiri potest per alterius ambitudinem reditus.

*AMBLACYNTHÏUS, a, um, adject. ad Amblacynthum aliquem pertinens. *Inscript.* apud *Reines.* cl. 1. n. 247. Cereri Amblacynthia sacrum M. Cincius M. L. Amblacynthus Aug. N. tabularius Portuensis.

*AMBLÛGŌNÏUS, a, um, adject. ἀμβλυγώνιος, obtusum angulum habens: ab ἀμβλὺς, obtusus, et γωνία, angulus. *Front. Exposit. formar.* p. 35. *Goes.* Altera linea, quæ angulum hebetem comprehendit, et efficit triangulum obtuso angulo, quem Græci amblygonion vocant; tertia, quæ acutis angulis continetur, et efficit triangulum, quem Græci oxygonion appellant.

AMBO, onis. In fin. adde: *Cassiod.* 10. *Hist. Eccl.* 4. Episcopus residens super ambonem, ubi solebat consue facere sermonem.

AMBRĀCIŌTES et Ambracioti. In fin. adde: *Cic. fragm. pro Scauro* apud *A. Maium* in *Class. auct. T.* 2. p. 289. Cleombrotum Ambraciotum ferunt se ex altissimo præcipitasse muro.

AMBÛLATIVÆ. In fin. adde: *Orelli*, qui hanc candem assertit

n. 4158. pro Dec. Col. Eq. habet Dec. Col. Aq. h. e. decurio colonie Aquinci.

AMBURBIUM. In fin. adde: V. *Marini Frat. Arv. pref. p. XXX.*
*AMERIMNIANUS, a, um, adject. ad Amerimnum aliquem pertinens. Est cogn. R. *Inscript. apud Grut. 478. 1. M. Valerio M. F. Pal. Amerimnio, vixit annis XVII., mensib. VIII., diebus duobus, hor. X., M. Valerius M. F. Amerimnus pater, etc.*

*AMESTRAS, ātis, adject. omn. gen. idem ac Amestrinus. *Cic. 5. Ferr. 43.* Calactinis quamobrem imperasti anno tertio, ut decumas agri sui, quas Calactae dare consueverant, Amestrati M. Cæsio decumano darent.

*AMETINI, orum, m. pl. 2. incolæ Ametini, oppidi in Latio. *Inscript. apud Kellerm. Vig. Rom. laterc. p. 44. not. 98.* Curator colonie Privernatum, Nepesinorum, Ametinorum et Truentinorum.

*AMIANUS, Idis, f. 3. Est cogn. R. deductum ab amianto. *Inscript. apud Finestr. Syllog. inscr. gen. Rom. p. 253.* Julia Amiantidi ann. XXI. Julius Amianthus, et Julia Italia filiae pictissimæ. Hic *Finestres* hæc ibidem annotat: Legi hoc epitaphium paullo postquam fuerat effossum, in quo notandum *Amiantidi* recte scribi sine aspiratione, quæ tamen est in *Amianthus*.

AMIANUS. In fin. adde: Ex hoc lapide fit linum illud, quod asbestinum vocatur a *Plin. 19. 1. 4. V. ASBESTINUM.* ¶ 2. *Amiantus* sive *Amianthus* est etiam cogn. R. V. *Inscript. in AMIANUS in Append.*

*AMICALITER, adverb. *amichevolmente, amice. Venant. præf. in fin.* Intimorum auribus amicaliter, quæso, conlatura committas.

AMICUS, i. In fin. adde: ¶ 7. Est etiam cogn. R. *Apul. Apolog. p. 541. Oudend. Sicinius Amicus.*

AMICUS, a, um, ¶ 1. in fin. adde: *M. Aurel. ad Front. 3. ad M. Cæs. 18.* Vale, mi magister suavissime, amice amicissime, quoisum debitorum quidquid litterarum sciero.

AMILLUS. In fin. adde: At idem *Amillus*, de quo *Martial. loc. cit. loquitur, apud Juvenal. 10. 224.* rectius *Hamillus* scribitur.

AMINTINUS. In fin. adde: vel ab Amintinensibus, quos inter Etruriæ populos recenset *Plin. 3. 5. 8.*

*AMIRO, onis, m. 3. Est cogn. R. ab ἀμείρω, privo portione sua. *Inscript. apud Don. cl. 5. n. 20. Cn. Caninius Amiro.*

AMITERNUM. In fin. adde: V. *MINIARIUS §. 2.*

AMITEXTINUS. V. *AMBITEXTINUS in Append.*

AMITTO. Lin. 6. post *me amisisti liberum* adde: *Id. ibid. 2. 2.* Post illæ (*meretrices*) exemplo se applicant, agglutinant: si pellexerunt, perditum (*virum*) amittunt domum. *h. e.* dimittunt domum, postquam illum funditus perdiderunt, seu bonis omnibus spoliaverunt.

*AMMĀ, æ, f. 1. Est cogn. R., ab ἄμμα, nexus, dempta, ut sæpe usuvenit apud Latinos, aspiratione, et immutatis nominis genere atque declinatione (*V. Schema.*). *Inscript. apud Fabrett. p. 172. n. 332.* Aurelia Amma nationis Dardaniæ. ¶ 2. *Isid. 12. Orig. n. 42.* Strix vulgo Amma dicitur.

*AMMĀENSIS, et Ammiensis, e, adject. ad Ammaum seu Ammum pertinens, Lusitaniæ oppidum, quod olim Ammia, nunc *Portallegro* vocatur. *Plin. 37. 2. 9.* Cornelius Bocehus auctor est, et in Lusitania nasci (*crystallum*) per quam mirandi ponderis Ammaensibus (*al. Ammiensibus*) jugis. ¶ 2. *Ammienses, ium*, absolute, sunt cives illius oppidi apud *eund. 4. 22. 36.*

*AMMŌNIUS, a, um, adject. Ἀμμώνιος, ad Ammonem pertinens. Est cogn. R. *Inscript. apud Kellerm. Vig. Rom. laterc. p. 5. col. 1. n. 56.* M. Cælius Ammonius.

AMNĪCUS. In fin. adde: *Navis amnica* vocatur, quæ amnes tantum, non mare transvehit. V. in *NAUEGUS* et *TRABARIUS*.

*AMNIO, onis, m. 3. diminut. ab ἀμνός, agnus, *agnellino*. Est cogn. R. *Inscript. apud Grut. 445. 1. C. Rantulius Amnio.*

AMO. ¶ 14 in fin. adde: ¶ 14. *Amanda* est etiam cogn. R. *Inscript. apud Schiassi G. al. Mus. Bologn. p. 127.* Ulpia Amanda.

*AMŌMIANUS, a, um, adject. ad amomum pertinens. Est cogn. R. illius, qui servus fuerat cujusdam Amomi. V. *AMOMUS in Append. Inscript. apud Murat. 992. 2.* Artemæ Cæsaris Amomiano fecit Phocas F.

*AMŌMUS, i, m. 2. Est cogn. R. *Inscript. apud Don. cl. 8. n. 88.* Licinia Primigeniæ unguentariæ Licinius Amomus F. matri B. M.

AMOR. ¶ 10. in fin. adde: ¶ 10. *Est etiam cogn. R. tam viri, quam femine. Inscript. apud Grut. 43. 4.* Sex. Votticius Argentilli L. Amor. *Alia apud Marin. Frat. Arv. p. 631.* Antonia Panerotis Aug. L. L. Amor.

*AMŌRĀTUS, a, um, adject. φιλῆτος, dilectus. *Inscript. ad sequioris Latinitatis tempus pertinens, apud Fabrett. p. 329. n. 481.* Julius Balerianus (*pro* Valerianus), qui vixit annis bene XX., natali suo D. (*h. e.* decessit), sodaliciarius bonus, amatorus, filetius (*pro* philetius) usque at fossa (*h. e.* ad fossam).

App.

AMPĒLINUS. In fin. adde: V. *XERAMPELINUS.*

AMPĒLODESMOS. Lin. 1. post *genus herbae palustris*, quam *Virg. 2. An. 135. et 6. ibid. 414. ulvam* appellat adde: Hæc corrigenda esse monuit *Mich. Ang. Macri in Atti della Soc. Pontan. T. 4.*, etenim ampelodesmos in collibus maritimis circa Bajas et in Sicilia, minime vero, ut ulva, in paludibus nascitur; et in Etruria vulgo *saracchio*, in Sicilia *dis*, Arabica nempe voce, quæ juncum significat, appellatur: hujus præterea plantæ accuratam ibidem exhibet descriptionem, quem consulas oportet, ut quidnam sit discriminis inter ampelodesmon et ulvam, tibi innotescat.

*AMPHĪARĀON, i, n. 2. templum et oraculum Amphiarai. V. *HARMA in Append.*

*AMPHĪDOXUS, a, um, adject. ἀμφιδόξος, anceps, dubius. *Augustin. Princip. rhet. p. 328. Capper.* In amphidoxo genere materie moderatione quadam utendum erit, cum principiamus.

*AMPHĪLOCHĪCUS, a, um, adject. ἀμφιλοχικός, ad Amphilo-chiam pertinens. *Liv. 38. 10.* Argos Amphilo-chicum viginti duo millia ab Ambracia abest. *Plin. 4. 1. 2.* Argos Amphilo-chicum cognominatum.

AMPHION. In fin. adde: ¶ 2. Est etiam cogn. R., quod ex more Latinorum *Amphio* pro *Amphion* dicitur. *Inscript. apud Gor. Inscr. Etr. T. 2. p. 66.* L. Fabricius Luscini L. Amphio.

AMPHITHĒĀTRUM. In fin. adde: Hic sermo est de illo amphitheatro, quod Vespasianus incepit, teste *Suet. Vesp. 9.*, et Titus perfecit ac dedicavit, teste *eod. Tit. 7.* quodque, licet magna ex parte corruptum ac dilapsum, Romæ adhuc exstat.

AMPHŌRĀ. Lin. 15. post *docet* adde: *Julian. Dig. 50. 6. 206.* Cum amphoræ vinum habent, tum in vasis vinariis: cum inanes sunt, tum extra numerum vinariorum sunt, quia aliud in his addi possit. ¶ 5. in fin. adde: ¶ 5. *Etiam* condendis sub terra nummis earum usus erat; sæpissime enim nummorum thesauri in amphoris sive ollis reperti sunt. V. *Cavedoni Append. al Sagg. sulle medagl. p. 6.* Hinc *Gell. 15. 12.* Alii (*proconsules*) vini amphoras, quas tulerant, eas plenas argento domum retulerunt.

*AMPLEXĀTĪO, onis, f. 3. idem ac amplexus. Translate. *Cassiod. 8. Variar. 26.* Ista enim duo mutua se amplexatione consociant.

*AMPLĪĀTĪANUS, a, um, adject. ad Ampliatum aliquem pertinens. Est cogn. R. *Inscript. in Atti dell'Accad. archeol. Rom. T. 3. p. 284.* T. Terentius Secundus fecit sibi, et Terentia Ampliatianæ filiae suæ, et Ulpia Faustinae conjugii carissimæ, etc.

*AMPULLŪLĀ, æ, f. 1. diminut. ampullæ, *ampollina*, parva ampulla. *Sulpic. Sev. 3. Dial. 3.* Ampullula vitrea.

AMŪCUS. In fin. adde: ¶ 5. Est etiam cogn. R. V. *Inscript. in CHRESTINUS in Append.*

*AMYNTĪANUS, a, um, adject. ad Amyntam pertinens. Est alterum nomen derivativum servile. *Inscript. apud Grut. 577. 5.* Epinicus Cæsar. ser. Amyntianus mediast. *h. e.* qui ex Amyntæ cuiusdam hereditate in Cæsaris potestatem venerat. ¶ 2. Est etiam cognomen viri ingenui. *Inscript. apud Kellerm. Vig. Rom. laterc. tab. IV. l. 10.* M. Firmius Amyntianus S. Pr. *h. e.* subpræfectus (*Vigilum*).

AMŪSTIS. ¶ 1. in fin. adde: Id ipsum ita Latine dixit *Apul. 10. Met. p. 246.* Elm. Extrema labia grandissimum illum calicem uno haustu perhausi.

ANĀBŌLICĀRIUS. In fin. adde: Eidem *A. Maio in Class. auct. T. 5. p. 360.* anabolicarii videntur esse vectores. V. vocem sequent.

ANĀBŌLIUM. In fin. adde: *Gorius ad Don. p. 28. n. 91. anaboli-um* pro chirurgico instrumento habet: idque approbat *Orelli n. 1572.*, qui eandem inscriptionem refert et interpretatur.

*ANĀCAMPTUS, a, um, adject. ἀνάκαμπος, reflexus, revertens. *Capell. 9. p. 323.* Ploce dicitur, cum diversa sociamus. Exhinc in modulando alia euthia dicitur, quod est recta; alia anacamptos, quod est revertens; alia peripheres, hoc est circumstans. Euthia est, quæ a gravi in acumen erigitur; anacamptos, quæ e contrario deficit; peripheres, quæ ad utramque aut comodatur, aut servit.

*ANĀCLINŌPĀLĒ, es, f. 1. ἀνακλινοπάλη, actus se se reclinandi. V. *CLINOPALE in Append.*

ANĀCOLLĒMĀ. In fin. adde: sed ex vulgari pronuntiatione *Pelagionio Veterin. 25.* dicitur *anacolles* et *anacollum*, sed utraque videtur esse lectio vitiosa pro *anacollema*.

ANĀDŪŌMĒNĒ. In fin. adde: De Venere Anadyomene V. *Visc. Mus. Pio-Clem. T. 8. p. 200. tab. 26.*

*ANĀGŌNIS, is, m. 3. In *Inscript. apud Murat. 623. 3.*, in qua memorantur Circi certamina, his nominantur *equi anagones*, qui videntur ita appellati, eo quod sine certamine seu sine rivali currebant: ab α privat. et ἄγων, certamen.

ANALECTARIUS. In fin. addc: Hæc eadem inscriptio cum variatibus lectionibus, variaque item interpretatione habetur etiam in V. CANALICLARIUS, et LECTICIARIUS; sed omnino videtur amplectenda lectio *analectarius*, atque interpretatio ibi allata. Consule tamen *Orelli n. 9.*

***ANALEPTICUS**, a, um, adj. ἀναληπτικός, refocillandi vim habens. *Theod. Priscian. 2. 11.* Sic ut illis (*syntecticis*) vinum leve et album, balneæ, deambulatio, vel gestatio, unctio, vel fricatio, cibi analeptici mediocriter administrentur.

ANALOGIA. ¶ 1. in fin. addc: *Front. de B. Parth.* (edente iterum *A. Maio*) p. 205. Fac memineris, et cum animo tuo cogites, C. Cæsarem atrocissimo bello Gallico cum alia multa militaria, tum etiam duos de analogia libros scrupulosissimos scripsisse; inter tela volantia de nominibus declinandis, de verborum aspirationibus et rationibus inter classica et tubas.

***ANALOGICĒ**, adverb. *analogicamente*, ἀναλογικῶς, per analogiam. *Probus de nomine* (edente *A. Maio* in *Class. auct. T. 5. p. 201.*) Ideo nomina in iisdem casibus analogice, non anomale declinantur. *Claud. Mamert. 1. Stat. an. 21. a med.* Si ipsum corpus convenienter elementis analogice concinentibus probe valeat.

ANALOGICUS. In fin. addc: *Capell. 7. p. 240.* Senarium autem perfectum analogicumque esse quis dubitet, cum suis partibus impleatur.

***ANASTASĪA**, æ, f. 1. ἀναστασία, eadem ac anastasis. *Cassiod. 9. Hist. Eccl. 9.* Ego tamen audiui, quosdam veriloquos retulisse, dum populus illie (in basilica *Anastasia*) congregaretur, mulierem prægnantem de superiore porticu cadentem defunctam fuisse: tuncque communi oratione facta super eam, revixisse, et cum partu salvatam esse. Quam ob rem nimis inopinabile *Anastasiæ* nomen, id est resurrectionis, accepit.

ANASTASIUS. In fin. addc: ¶ 3. Licenter tertiam syllabam producit *Coripp. Laud. Anast. 31.* Quæstor Anastasi, quem Christi munere fidum, etc. At infra corripit *Id.* Semper *Anastasi* referunt solatia cives.

***ANATHĒMATISMUS**, i, m. 2. ἀναθεματισμός, execratio. V. **ANATHĒMA** §. 2. *Cassiod. 2. Hist. Eccl. 11. a med.* Anathematismum in eis prolatum sine tristitia esse credidimus.

ANATHĒMATIZO. In fin. addc: ¶ 4. Particip. *Anathematizandus* apud *Sulpic. Sev. 2. Dial. 12.* Hæreticam (virginem) iudicasset, et anathematizandam esse decrevisset.

***ANĀTŌME**, es, f. 1. ἀνατομή, eadem ac anatomia. *Theod. Priscian. 4. 2. ante med.* In apertionibus corporum, quas anatomas vocamus, pastus in suis vasculis reperitur.

***ANAXILĀUS**, i, m. 2. Ἀναξίλαος (ab ἀναξ, rex, et λαός, populus) Messenius, qui Messanam in Sicilia condidit, Rheginorum tyrannus, ut narrat *Macrob. 1. Saturn. 11.* Hic cum decedens filios parvulos reliquisset, tutelamque eorum Micytho, spectatæ fidei servo, commisisset, tantus amor memoriæ ejus apud omnes fuit, ut parere servo, quam deserere regis filios, mallent; principesque civitatis oblii dignitatis suæ, regni majestatem administrari per servum paterentur. Hæc ex *Justin. 4. 3.*

***ANĀXIMĀNDER**, ri, m. 2. Ἀναξίμανδρος (ab ἀναξ, rex, et ἀνῆρ, vir), philosophus et physicus, Milesius. *Cic. 1. Divin. 50. et 1. Nat. D. 10.* ¶ 2. Fuit etiam cogn. R. *Inscript. apud Murat. 61. 10.* M. Luccejus M. F. Anaximander.

***ANAXIMĒNES**, is, m. 3. Ἀναξίμενης (ab ἀναξ, rex, et μένος, animus) philosophus Milesius, Anaximandri discipulus. *Cic. 4. Acad. 37. et 1. Nat. D. 10.* ¶ 2. Alius fuit rhetor Lampsacenus, Alexandri M. magister. *Quint. 3. 4.*

***ANCHIALITĀNUS**, a, um, adj. ad Anchialum pertinens, Thraciæ urbem. *Jornand. Get. 20.* Anchialitana urbs.

ANCŌNITĀNUS corrige **ANCŌNITĀNUS.**

ANDĀBĀTĀ. Lin. 1. *gladiator, qui ex equo pugnāt.* Hæc ita corrigenda ex *Orelli* ad n. 2577. Andabatæ minime sunt gladiatores ex equis pugnantes, sed potius quorum caput tectum erat galea ita, ut veluti cæci depugnarent, eoque risum moverent spectatoribus. Qui ex equis pugnabant, equites nominabantur. V. *Fabretti c. 1. p. 62.* Hos etiam describit *Isid. 18. Orig. 53.*

***ANDROSTHĒNES**, is, m. 3. Ἀνδρόσθενης (ab ἀνῆρ, vir, et σθένος, robur). Est cogn. R. *Paul. Dig. 28. 5. 972.* Pactumejus Androsthenes Pactumejam Magnam filiam (T.) Pactumeji Magni (*qui fuit cos. suff. ann. a Chr. n. 183*) ex assc heredem instituerat, eique patrem ejus substituerat.

***ANDURENSIS**, e, adj. ad Anduram pertinens, Hispaniæ urbem, ubi nunc fortasse *Andora* vallis est. *Inscript. apud Murat. 1024. 2. L. Ælius Epaphroditus Andurensis.*

ANĒTHĀTUS. In fin. addc: *Plin. Valer. 2. 17. sub init.* Edat buccellas anethatas sale et oleo, porro et apio coctas.

***ANĒTHĪNUS**, a, um, adj. ἀνήθινος, ex anetho confectus. *Cæd. Aurel. 4. Tard. 7. a med.* Injectio clysteris rutacci, aut anethini. *Theod. Priscian.* Oleum anethinum.

ANĒTHUM. In fin. addc: ¶ 2. Etiam *anethus*, i, gen. masc. effertur a scriptoribus sequioris Latinitatis. V. **EXSUCCATUS** in *Append.*

ANFRACTĀRIUS. In fin. addc: V. **ENFRACTARIUS** §. 2.

***ANGĒLĪCĒ**, adverb. ἀγγελικῶς, angelicamente, more angelorum. *Hieronym. ep. 107. n. 15.* Virgo jurare non discat, mentiri sacrilegium putet, nesciat sæculum, vivat angelice.

ANGELTĪCĒ. Lin. 2. pro p. 450. corrige p. 480.

ANGĒLUS. Lin. 4. post *suspecta omnibus fere criticis ea lectio est* addc: Minime vero nupero *Senecæ* editori *Ruhkopfio*, qui recte arguit, nihil hic mutandum. Hinc addc locum *Capell. 2. p. 59.* Quoniam (*Genius*) cogitationum arcana superæ annunciat potestati, etiam angelus poterit nuncupari. Hos omnes Græci δαίμονας dicunt, ἀπὸ τοῦ δαίμονος εἶναι.

ANGĪTĪA. Lin. 8. post *serpentes angeret* addc: Hanc *Servii* sententiam his verbis confirmat *Lactant. Plac.* editus ab *A. Maio* in *Class. auct. T. 3. p. 136.* Deinde *Medea* eum (*Iasonem*), relictis Colchis, sequens dicitur in Italiam pervenisse, et populos quosdam circa Fucinum habitantes lacum remedia contra serpentes docuisse; a quibus etiam Anguitia nominata est, eo quod ejus carminibus serpentes angerentur.

ANGUILLĀ. Lin. ult. hæc verba Σκυτάλαι ὄρεων εἰσι φλαγγέλια sic corrige: Σκυτάλαι, ὄρεων εἶδος, φλαγγέλια.

ANGUIPES. In fin. addc: *Pacat. Paneg. 44.* Anguipedum bella monstrorum.

ANGUIS. Lin. 1. post *serpens, draco* addc: Vocis etymon tale habet *Isid. 12. Orig. 4.* Anguis vocabulum omnium serpentium genus, quod plicari et contorqueri potest. Et inde anguis, quod angulosus sit, et nunquam rectus. Fortasse rectius *Martini Lex. philol.* Malo ab *ango*, id est torqueo, quia se intorquere et conspirare solet.

ANGŪLO. In fin. addc: *Venant. ep. præm. carn. 6. l. 5. circa med.* Nec ubi prolixitas se excuteret, aut brevitās angulareret.

***ANGUSTĪĀTUS**, a, um, particip. ab *angustio*: *angustiatio*, angustia pressus. *Vulgat. interpr. Paul. ep. ad Hebr. 11. 37.* Egentes, angustiatī, afflicti.

***ANGUSTĪO**, as, avi, atum, a. 1. *angustiare*, in angustias aliquem adduco. *Vulgat. interpr. Sap. 5. 1.* Tunc stabunt justi in magna constantia adversus eos, qui se angustiaverunt. *Id. Eccl. 4. 3.* Cor inopis ne afflixeris, et non protrahas datum angustianti.

ANHĒLĀTOR. In fin. addc: *h. e. asthmaticus.*

ANHĒLĪTUS. ¶ 3. in fin. addc: *Senec. ep. 54.* Deinde paulatim suspirium illud, quod esse jam anhelitus cœperat, intervalla majora fecit, et retardatum est, ac remansit.

***ANĪĀ**, æ, f. 1. ἀνία, tristitia. Veluti Dea habetur apud *Capell. 1. p. 4.* Anīæ autem prænitens speculum, quod inter donaria ejus adyis Sophia defixerat, quo se recognoscens etiam originem vellet exquirere, clementi beniguitate largita est. At *Grotius*, approbante etiam *Goetio*, pro *Anīæ* restituit *Uranie* nominandi casu.

ANĪENSIS. Lin. 4. pro *M. Fulvio Pæto* corrige *M. Fulvio Pæтино*. Mox lin. 5. pro *circa A. U. 454.* corrige *ann. U. C. 455.*

***ANĪMÆQUUS**, a, um, adj. ἰσόψυχος, æquo animo præliis. *Vulgat. interpr. Marc. 10. 49.* Animæquior esto. *h. e. sta di buon cuore. Dōrseti. Id. Act. Ap. 27. 36.* Animæquiores autem facti.

ANĪMO. ¶ 3. in fin. addc: *Cyprian. de idolor. van. ad fin.* Cum Christus Iesus mortuos rursus animaret.

ANNEXĪO. In fin. addc: ¶ 2. Translate. V. **LIGATIO** §. 2. in *Append.*

ANNĪA Via. In fin. addc: Alia iudem videtur fuisse circa Aquilejam, cujus mentio est in *Inscript.* apud *Labus. Col. di Maguzzano p. 10. . . . .* Pius Felix Invictus Augustus viam Anniam longa incuria neglectam influentibus palustrib. aquis evereratam, sic et commeantib. inviam, inter plurima indulgentiar. suar. in Aquilejens. providentissim. princeps restituit.

***ANNĪĀNUS**, a, um, adj. ad Annium aliquem pertinens. *Cic. 5. Verr. 46.* In illo capite Anniano de mulierum hereditatibus. ¶ 2. *Annianus* est etiam cogn. R., nempe poetæ cujusdam Latini, qui sub Hadriano et Antonino vixit, ut apparet ex iis, quæ habet *Gell. 7. 7. et 20. 8. de eodem.*

ANNĪCHILĀRĒ. In fin. addc: Particip. *nullificans* apud *Commodian. 80. 18.* Nullificantes Deum, completo millesimo anno.

ANNĪCŪLUS. Lin. 2. post *anui* addc: *Paul. Dig. 50. 16. 134.* Anniculus non statim ut natus est, sed trecentesimo sexagesimo quinto die dicitur, incipiente plane, non exacto die.

***ANNĪUS**, ii, m. 2. prænomen R. putat esse *Schiass.* in *G. al*

Mus. Bol., ubi hanc affert *Inscript. p. 67. L. Cæsius An. F. Cam. Erro pater, etc.*

ANNONARIUS. ¶ 1. in fin. adde: ¶ 1.^a *Ædilis annonarius* dicebatur unus ex duobus ædilibus in colonia Cæretana, cum alter ædilis juri dicundo et præfectus ærarii esset. *Inscript. apud Grut. 214. C. Suctonius Claudianus ædil. juri dicundo, præf. ærarii, M. Lepidius Nepos ædil. annon.*

ANNOTINUS. In fin. adde: *Annotinus* videtur esse ab *anno* et *tenus*. V. SEROTINUS §. 4.

ANNULLO. In fin. adde: Utitur hoc verbo *Vulgat. interpr. Eccli. 21. 5. Objurgatio et injuriæ annullabunt substantiam; et domus, quæ nimis locuples est, annullabitur superbia.*

ANNŪO. ¶ 1. in fin. adde: *Inscript. apud Grut. 83. 15. Pontificis votis annuant Dii Romanæ reip., arcanæque Urbis præsidia annuant, quorum nutu Romano imperio regna cessere.*

*ANOMALĒ, adverb. ἀνωμαλως, per anomaliam. V. ANALOGICE in *Append.*

ANOMALIĀ. In fin. adde: *h. e. ne Mercurius, planeta nempe, simularet se signum esse anomalum in zodiaco.*

ANOPTES, enis *corrige*, æ, et enis, m. 1. et 3.

*ANORECTUS, a, um, adject. ἀνόρεκτος, *svogliato, inappetente*, qui fastidit cibum: ab α privat., et ὀρέγομαι, appeto. V. OREXIS. *Pelagon. Veterin. 3. ante med. Si (equus) febricit, et hordeum recusat, et anorectus plerumque est. Id. ibid. 8. ante med. Sed passio ipsa anorectos facit.*

ANSĀ. ¶ 3. post *Ansa crepidæ* adde: ἀναγωγής (V. OBSTRIGILLUM in *Append.*)

ANSER. In fin. adde: ¶ 7. Est etiam hoc nomine fluvius in Etruria prope Lucam, in mare Tyrrhenum se se exonerans, nunc *Serchio* appellatus. *Cassiod. 5. Variar. 17. In Mincio, Ollio, Anseri, Arno, Tiberi nequis audeat alveos piscandi studio turpissimo sepe concludere.*

ANSERARIUM. In fin. adde: At in *Gloss. Græc. Lat.* Anserarius, *χρηνοβοσκός.*

ANTÆ. In fin. adde: ¶ 3. *Anta* est etiam nomen servile. *Inscript. apud Fabrett. p. 213. n. 540. Dionysiæ Ti. Cæsaris Aug. ornatrici matern. posuit Anta conservus.*

*ANTÆDIUS, a, um, adject. mortalis ab ἀντι, contra, et ἄδιος, perpetuus. Est cogn. R. *Inscript. apud Murat. 102. 3. Sex. Claudius Sex. F. Pal. Antædius.*

ANTÆUS. ¶ 2. in fin. adde: ¶ 2.^a Est item nomen servile. *Inscript. apud Murat. 937. 2. Antæus dispensator.*

*ANTALCIDES, æ, m. 1. fortis contra Alcidem. Est nomen libertinum. *Inscript. apud Morcell. de stil. T. 2. p. 103. Antalcides Augustorum libertus.*

ANTĒBASIS. In fin. adde: est posterior, eaque minor columna, majori opposita, in basi balistarum. Ita *Germani* editores hujus Lexici.

ANTECANTATIVUS *corrige* ANTĒCANTĀTIVUS. Lin. 8. pro *si-meter* *corrige trimeter.*

ANTECŒNIUM. Lin. 6. pro *data metaphora* *corrige ducta metaphora.* In fin. adde: V. PROMULSIS §. 2.

*ANTĒDISCURSUS, us, m. 4. *scorrieria, excursio. Sidon. 3. ep. 3. a med. Taceo, te inferiores hostium antediscursus castigatis coeruisse populatibus.*

*ANTĒFĀTUS, a, um, adject. antea dictus: ab *ante*, et *fatus*. *Cassiod. 1. Variar. 36. Commonemur, ut antefati Benedicti quondam filios civili facias tuitione vallari. Jornand. Get. 9. Is igitur antefatus habuit bellum cum Danaïs.*

ANTĒFIXUS. In fin. adde: V. *Plin. loc. cit.* in ECTYPUS §. 1.

ANTĒLĪUS. Lin. 8. pro *Tertull. Idolol. 15. et Milit. corrige Tertull. Idolol. 15. et Cor. Mil.*

*ANTELLĀ, æ, f. 1. V. POSTELLA.

ANTEMNÆ. In fin. adde: ¶ 2. Etiam numero singulari usurpatur a *Catone* apud *Priscian. 6. p. 716. Putsch. Antemna veterior est, quam Roma.*

ANTĒRIDES. ¶ 1. in fin. adde: *Inscript. apud Murat. 469. 7. Cn. Æquasius C. F. Calvus, L. Ælius L. F. II. vir. I. D. ex D. D. viæ latitudini adjecerunt substructionem, et erismas Fac. Loc.*

ANTĒROS. In fin. adde: ¶ 3. Est etiam cogn. R. *Inscript. apud Murat. 631. 1. Q. Honorius Anteros. ¶ 4. Etiam Anterus, i, m. 2. usurpatur apud Lanprid. Commod. 3. Subactore suo Antero post se in curru locato triumphavit. et ibid. 4. Obtentu Anteri. et mox. Anterum eductum e palatio occiderunt.*

*ANTĒRŌTIĀNUS, a, um, adject. ad Anteroten pertinens. *Inscript. apud Grut. 607. 4. Atimetus Pamphili T. Cæsaris Aug. L. L. Anterotianus. h. e. Pamphili Tiberii Cæsaris Augusti liberti libertus, qui prius quam Tiberii Cæsaris servus esset, Anterotis cujuspiam fuerat.*

ANTĒRICOS *corrige* ANTHERICOS

ANTES. ¶ 1. In fin. adde: Eundemque *Virgilium* est imitatus *Venant. 5. carn. 2. 37. Rebus Apostolicis direxit vinitor antes, Arya ligone movens, falce flagella premens.*

*ANTESCHŌLĀRIUS, i, m. 2. qui ante scholam habitat, antescholarus. *Inscript. apud Murat. 1321. 10. et Orelli n. 1175. Quod si quis adversus hoc fecerit, tunc pænæ nomine pontificibus, aut antescholaris Virginum HS. L. M. N. inferre debebit. Hæc autem huic Inscript. adnotat idem Orelli loc. cit. Antescholarii Virginum Vestalium alibi vix memorantur, nisi quod Menelaus antescholarus reperitur apud Petron. Satyr. 81. (V. vocem præced.). Fuisse hoc collegium aliquod libertorum servorumque, quorum ministerio in cæremoniis suis nescio quomodo uterentur Virgines Vostales, consentaneum est. Mirum autem illud nomen inde repeti, quod viris ad Virgines nimis prope accedere haud liceret. Coibant igitur vel ante scholam Virginum ipsarum, vel in ædificio ante Vestæ templum exstructo. V. PROSCHOLUS.*

ANTESPHŌRUS *corrige* ANTHESPHORUS.

ANTESTĀTUS. In fin. adde: Hæc postrema in mendo cubare apertum est. Nam in *Caji Institut. 1. §. 119. ab Goeschenio* edit. nulla *antestati* mentio est. Præterea libripens alius fuisse ab antestato videtur ex hac *Inscript. apud Grut. 1081. 1. Libripende Claudio Dativo, antestato Cornelio Victore. V. et Schulting. ad Caji Institut. l. 1. c. 6. p. 57.*

ANTHĒMERUM *corrige* ANTHĒMĒRUM, et vide MONEMERUM §. 2.

*ANTHĒRAX, æcis, m. 3. nomen servile Romanum: ab ἀντι, contra, et ἱεροξ, accipiter. *Inscript. apud Maff. Mus. Ver. 349. 3. Anthierax nauf. III. Aug.*

*ANTHIS, idis, f. 3. Cogn. R. ab ἄνθος, flos. *Inscript. apud Grut. 946. 5. Calpurnia Anthis.*

ANTHŌLŌGŪMĒNĀ. In fin. adde: V. ODORIFER §. 2.

ANTHŌRUS, i, m. 2. ἀνθωρος, terminus oppositus: ab ἀντι, contra, et ὅρος, terminus. Est cogn. R. *Inscript. apud Fea, Var. di notiz. p. 173. M. Coccejus Anthorus.*

ANTHRAX. Lin. 1. post *significans* adde: *Cassiod. 7. Hist. Eccl. 9. Jovianus imperator in prædicto prædio, hiemis tempore, in phraxis languore (corrige anthracium odore) constrictus est mortuus. Hanc vero lectionem confirmant Hieronym. ep. 60. n. 15. de eodem. Fœtore prunarum suffocatus interiit. Id. in Chron. ad ann. CCCLXVII. Odore prunarum. Eutrop. 10. 18. Nimitate prunarum. Ammian. 25. 10. §. 13. Fertur perisse succensione prunarum immensa. ¶ 2. in fin. adde: *Marcell. Empir. 8. §. 5. sub init. Ad carbunculos oculorum, quos anthracas Græci dicunt, facit bene per se mel Atticum purum pyxide cuprea conditum.**

ANTHRŌPŌMORPHITÆ. Lin. 1. ἀνθρωπομορφῆται *corrige ἀνθρωπομορφῆται.*

ANTIĀS. In fin. adde: ¶ 3. Est etiam cogn. R., ut Q. Valerius Antias, historicus a *Livio* aliisque scriptoribus citatus, qui sæpe *Antias* tantum absolute appellatur.

ANTIĀTĪNUS. Lin. 4. post *Antiatinæ sortes* adde: Nummus gentis Rustiæ apud *Morell. Thesaur. Fam. Rom.* exhibet effigies Fortunarum, quæ Antii colebantur.

*ANTĪCO, onis, m. 3. qui ante positus est, vel qui valde antiquus est, nam hac etiam significatione ita scribitur. V. ANTIQUUS. §. 14. Est cogn. R. *Inscript. in Bullett. dell'Institut. archeol. T. 3. p. 182. Jovi Term. M. Val. Ant. Antico V. L. S.*

ANTĪCUS. In fin. adde: V. ALANICUS in *Append.*

ANTĪDŌTUM. In fin. adde: ¶ 3. *Antidotus, i, m.* fuit etiam nobilis quidam pictor discipulus Euphranoris, de quo *Plin. 35. 11. 40. §. 27.*

*ANTĪNŌITÆ, arum, m. pl. 1. Ἀντινοῖται V. ANTÆDIUS, ita sunt appellati sodales Neapoli instituti, in honorem Antinoi, amasii Hadriani Aug., de quo consulendus est *Spartian. in Hadrian. 14. Inscript. apud Fabrett. p. 456. n. XVI. P. Sufenati P. F. Pal. Myroni fretiaco Neapoli Antinoiton et Eunostidon, etc.* Hic *Antinoiton* scriptum est Græca terminatione pro *Antinoitarum*. V. EUNOSTIDÆ.

*ANTĪŌCHIĀNUS, a, um, adject. ad Antiochiam pertinens. Est cogn. R. *Inscript. apud Murat. 366. 2. Dedicata Id. Jan. Antiochiano II. et Orphito Coss. h. e. ann. a Chr. n. CCLXX., quo Flavius Antiochianus et Furius Orphitus consules fuerunt.*

*ANTĪŌCHĪCUS, a, um, adject. ad Antiochiam pertinens, urbem Syriæ. *Cassiod. 6. Hist. Eccl. 40. Julianus Aug. librum adversus Antiochenos fecit lepidum et satis urbanum, quem Antiochicum nominavit.*

ANTIQUO. In fin. adde: *Liv. 6. 41. Antiquanda rogatio.*

ANTISCĪĀ, orum, n. pl. 2. sunt loca, quæ a quatuor punctis cardinalibus æqualiter distant. *Firmic. 4. Mathes. præf. Antiscia illa*

vera sunt, quæ Ptolemæus posterior vera definitionis inquisitione monstravit.

*ANTITHĒTĪCUS, a, um, adject. ἀντιθετικός. *Cur. Fortunatian. art. rhet. schol. 1. p. 62. Capper.* Definitio antithetica est, qua non tantum crimen negamus, verum etiam commodum aliquod asserimus.

*ANTŌNĪNAS, ādos, f. 3. Ἀντωνιάς, titulus poematis a Gordiano Africano Aug. compositi, de quo sic *Capitolin. Gordian. 3.* Ita etiam (*scripsit poema*) Antouiniados, hoc est Autoninum Pium, et Antoninum Marcum versibus disertissimis, libris triginta vitam illorum, et bella, et publice privatimque gesta perscribens.

ANTRUM. In fin. adde: *Auson. epigr. 108. g. luteæ Symplegadis antrum vocat podicem.*

ANUS, us. In fin. adde: ¶ 5. Est etiam cogn. R. *Inscript. apud Grut. 398. 11. Sulpicia L. F. Anus.*

*APAGATHUS, a, um, adject. qui a bono derivatur: ex ἀπὸ ab, et ἀγαθός, bonus. Est cogn. R. *Inscript. apud Orelli n. 4822. M. Aurelius Apagathus.*

*APĀTHES, is, adject. omn. gen. ἀπαθής, apathista, non obnoxius affectibus. *Varr. apud Non. 2. 103.* Nec dolorem adiphoron esse, quod commalaxarem me apathem.

APĒLIŌTES. ¶ 3. Licenter pænultimam corripit *Vet. poeta in Anthol. Lat. T. 2. p. 388. Burm.* Græcus Apelioten apto quem nomine signat.

APĒLLA. In fin. adde: et in *Inscript. apud Grut. 972. 11. Egrilia Apella Lib. Syntyche.*

APER. ¶ 3. in fin. adde: ¶ 3.^a *Apros cornutos* inveniri in India tradit his verbis *Plin. 8. 52. 78.* In India cubitales dentium flexus gemini ex rostro, totidem a fronte, ceu vituli cornua, exeunt. Hinc *Campurn. 7. Ecl. 58.* Hic niveos lepores, et non sine cornibus apros Vidimus. ¶ 8. in fin. V. *Sus §. 5.*

*APERGUS, a, um, adject. qui areet: ab ἀπέργω, ἀπείργω, arceo. Est cogn. R. *Inscript. apud Grut. 1042. 17. M. Turranius Apergus.*

APĒRIO. ¶ 2. in fin. adde: *Inscript. apud Grut. 2. 11.* Demonstrantibus ipsis aquas aperienda, per L. Aurelium Trophimum. scil. aquilegem. V. AQUILEX. ¶ 5. in fin. adde: ¶ 3.^a *Aperire oculos* translate est cognoscere, quod Itali etiam nunc *aprire gli occhi* dicunt. *M. Aurel. ad Front. 3. ad M. Cæs. 18.* (edente iterum *A. Maio*) Cotidie non desinis in viam me veram inducere, et oculos mihi aperire, ut vulgo dicitur.

*APĒRTŪLĀRIUS, ii, m. 2. idem ac effractorius. *Gloss. Philox. Apertularius, ὑποπαρακτῆς. Gloss. Isid. Apertularius, effractor.*

APĒRTŪRĀ. ¶ 3. Est etiam sectio partis abruptæ, sive detritæ, quam sarcinator facit in veste, vel quovis alio panno, ut novum sufficiat. Hæc ita emendes, velim: Est etiam sectio vestis, quæ sit eirea pectus, vel ca, quæ sit ante pedes a collo ad pedes. V. SUBSUTURA.

APĒX. ¶ 2. lin. 11. post *demittebatur* adde: V. SAMENTUM. ¶ 6. lin. 6. post *Orthographiæ* adde: *Isid. 1. Orig. 27.* idipsum pluribus verbis affirmat.

*APHILUS, a, um, adject. ἀφίλος, amicis carens. Est cogn. R. *Inscript. apud Murat. 1990. 5. C. Marcius Aphilus.*

APHŌBĒTUS. Lin. 2. pro *Grut. 373.* corrige *Grut. 473.*

*APHRŌ, onis et us, f. Ἀφρό, Venus, eadem ac Aphrodite. Est cogn. R. *Inscript. apud Murat. 2042. 7.* Diis Manibus Ti. Claudii Aug. L. Davi Servilia Aphro conjugi carissimo. *mox.* Serviliæ Aphroni pientissimæ.

*APHRŌDĪTĪUM, ii, n. 2. Ἀφροδίτην, cognomen muliebre, diminutivum ab Aphrodite, V. VENERIUM in *Append. Inscript. apud Fabrett. p. 73. n. 72.* Gen. et Hon. Magii Germani Statoris Marsiani, et Junoni Cissoniæ Aphroditii ejus. scil. ejus uxoris.

*APHRŌDITŌPŌLĪTES, æ, m. 1. Ἀφροδιτοπόλιτες, nomos seu præfectura Thebaidis in Ægypto, ejus caput urbs Aphroditopolis, nunc *Asphum* appellata. *Plin. 3. 9. c.* Thebais dividitur in præfecturas oppidorum, quas nomos vocant, Ombiten, Apollopoliten, Aphroditopoliten, etc.

APHTHŌNĒTUS. V. APTHONETUS.

APHTHŌRUS. V. APTHORUS.

*APĪĀTUS. In fin. adde: ¶ 2. Item qui est ex apio incocto compositus. *Theod. Priscian. 2. 2.* Aquam fontanam calidam bibent epileptici in hydromelle; vel, apiata si fuerit, non negetur.

APĪCĀ. Lin. 2. post *lana* adde: Eadem inina dicitur. V. hanc vocem §. 4.

APĪCIUS. Lin. 6. *neque plus HS.* corrige *neque plus quam HS.* In fin. adde: et syllabæ primæ quantitatem.

APĪCŪLĀ. In fin. adde: ¶ 2. Est etiam nomen seminae. *Inscript. apud Facciol. Lett. erud. p. 149. Mæcke M. L. Va . .* Apicula L.

APĪLES. In fin. adde: Fortasse legendum est *Apilus* pro *Apiles*. V. vocem sequent. in *Append.*

*APĪLUS, a, um, adject. qui sine pilis est: vox hybrida, ab α priv. et pilus. Est cogn. R. *Inscript. apud Grut. 320. g. C. Martius Apilus.*

*APĪŌLUS, i, m. 2. diminut. apii. Est cogn. R. *Inscript. apud Murat. 194. 2. T. Aretius Apiolus.*

APIS. Lin. 2. post *artifex* adde: *Priscian. 6. p. 704. Putsch.* et *Serv. ad Virg. 4. G. 257.* putant, apes ita appellatas fuisse, quia sine pedibus esse videntur; sed potior est eorum sententia, qui ab *apo* vel *apio* deducunt etymon vocis, quia plerumque connexæ inter se coherere solent; hinc et examen apum derivandum.

APĪĻATUS, a, um, adject. ἀπλάτος, inaccessus. Est cogn. R. *Inscript. apud Murat. 605. 3. M. Erutius M. L. Aplatus.*

APŌDŪTĒRIUM. In fin. adde: V. SPOILIARIUM §. 3.

APŌLLĪNĀRIS. ¶ 2. in fin. adde: ¶ 2.^a *Apollinæres ludi* non modo Romæ, sed etiam in muncipiis et colonis fiebant. *Inscript. Pompejana apud Gud. 106. 1. A. Clodius A. F. Men. Flaccus II. Vir. 1. D. ter Quinq. primo duumviratu Apollinaribus in foro pompam, tauros, taurocentas, etc. (dedit.)* ¶ 2.^b *Apollinaris* fuit etiam sacerdos Apollinis, quod sacerdotii genus Mutinæ proprium fuisse probat *Cavedoni Marm. Moden. p. 187.*, ut Patavii Concordialis, Larini Martialis, Rudis Mercurialis. *Inscript. apud eund. ibid. p. 197.* et apud *Murat. 189. 4. C. Albis C. L. Philodamus Apollinaris.*

*APŌLLŌDŌTUS, a, um, adject. ab Apolline datus: a δοτός, datus. Est cogn. R. *Inscript. apud Murat. 2092. 2. L. Gellius L. L. Apollodotus.*

APŌLLŌNĪUS. In fin. adde: ¶ 2. Fuit etiam nomen proprium plurium Græcorum hominum a Latinis auctoribus memoratorum: ut *Apollonius*, qui a patris sui nomine est cognominatus *Molon*, Alabandensis, qui et Rhodius a *Cic. Brut. 89.* dicitur, quia Alabanda Rhodum secessit, ibique rhetorice docuit. Ejus auditor fuit etiam Cicero tum Romæ, tum Rhodi, teste *eod. loc. cit.*, et *gr.*, atque ipse C. Julius Cæsar, ut narrat *Suet. Cæs. 4.* ¶ 3. Item *Apollonius Tyaneus*, philosophus Pythagoricus, ob reconditam sapientiam et miracula magica celebratus. Vixit ab anno XLII. imperii Augusti ad primum Nervæ. Quadragenario major Babylonem atque Indiam petiit, ibique cum viris sapientibus est versatus, Claudio imperante. Reversus inde in Græciam, diuque ibi commemoratus, Romam venit sub Nerone, ætatis anno LXII. Per varias dein regiones peregrinatus, in Ægypto cum gymnosophistis fuit, tum apud Domitianum, cui imperium prædixerat, ab Euphrate Ægyptio delatus, Romæque in carcerem conjectus, dicta apologia evasit. Post mortem imaginibus, statuis, templisque cultus est, ut Deus. Vitam ejus scripsit *Philostratus* Græce, et plerique Latinorum ejusdem meminere præter *Ammian. 31. 14. Lactant. 5. 2. et Lamprid. Alex. Sev. 29.*

*APŌPĪRAS, ātis, n. 3. ἀπόπειρα, experimentum, remedium. Ter hac voce utitur, et quidem neutro genere, quamvis ἀπόπειρα apud Græcos feminini generis sit, *Pelagon. Veterin. 7.* Aliud apopiras physicum. Hæc verba ita expressit loco simili *Veget. 3. Veterin. 85.* Adversus hujusmodi casum physicum remedium experientia docuerunt. *Pelagon. ibid. 9.* Aliud apopiras Pelagonii. et *mox.* Item si dorsum ab injuria, aut imperitia sedentis intumuerit, Areadii apopiras.

APŌPLEXĪĀ. Lin. 6. post *vocaverunt* adde: *Aur. Victor Epit. 16.* Verus ietu sanguinis, quem morbum Græci ἀπόπληξιν vocant, exstinctus est.

*APŌRĪĀ, æ, f. 1. ἀπορία, dubitatio. *Vulgat. interpr. Eccli. 27. 5.* Sicut in percussura cribri remanebit pulvis, sic aporia hominis in cogitatu illius.

*APŌRĪOR, aris, atus sum, dep. 1. ἀπορέω, hæsito, dubito. *Vulgat. interpr. Isai. 59. 16.* Aporiatus est, quia non est qui occurrat. *Id. Eccli. 18. 6.* Cum quieverit (homo), aporiabitur.

APŌSCŌPON. In fin. adde: Hujusmodi gestum repræsentari putat *Visc. Mus. Pio-Clem. T. 7. p. 55. tab. X.*, quæ exhibet Herculem dextra aliquantisper elata, atque ad oculos ita admota, ut eos a nimie lucis radiis defendat, dum tres Nymphas ibidem adstantes conspiciat.

APŌSTĀTĪCUS. In fin. adde: ¶ 2. Item qui apostemate laborat. *Pelagon. Veterin. 28.* Potio ad (equos) apostaticos. Ita pro *apostatiros*, quod mendum scripturæ est, legendum recte putat *Hieronym. Molin in Mem. sopra la Veterin. di Pelagon. p. 49.*, quodque Italus interpret *Jos. Sarchiani*, veluti desperatæ lectionis verbum, in sua interpretatione prorsus omisit.

APŌSTĀTO. In fin. adde: Eodem utitur *Commodian. 50. in*

lemmate. Qui apostatauerunt Deo. Hæc autem lectio confirmatur ab acrostide, ex qua componitur sequens carmen.

*APOSTATRIX, icis, f. 3. ἀποστᾶτις, desertrix. *Vulgat. interpr. Ezech. 2. 3.* Gentes apostatrices.

ἈΠΟΤΑΜΙΑ corrige ἈΠΟΤΑΜΙΑ.

ἈΠΟΧΥΟΜΕΝΟΣ. In fin. adde: V. DISTRINGO §. 9.

APPARITOR. In fin. adde: ¶ 4. Etiam sacerdotum ministri apparitores dicti sunt. *Inscript. apud Murat. 185. 3.* Matri Deum magnæ Ideæ Palatinæ ejusdem religionis apparitor Cajus Januarius. *Alia apud eund. 918. 3.* Apparitor sacris. *Alia apud Grut. 1087. 6.* Apparitor pontificum.

APPELLATIO. ¶ 1. in fin. adde: Etiam nomina adjectiva dicuntur appellationes. *Id. ibid. p. 397.* Errant longe qui opinantur, moribundus, vitabundus, furibundus esse participia: sunt enim appellationes.

APPELLO. ¶ 6. in fin. adde: Dummodo parenthesi includas ea verba *servamque appellans*, nullus est huic novæ interpretationi locus, congruus apparet sensus, nihilque mutandum est.

*APPENDIUM, ii, n. 2. pondus, quod reis ac debitoribus in sublime sublatis ad pedes suspendere solebant veteres. *Cassiod. 10. Variar. 29.* Appendia ipsa cruciatis debitoribus aliquando solvantur; ista autem (*podagra*) vincula, cum semel potuerint illigare captum, nesciunt in tota vita dissolvere. V. *Plauti loc. cit. in PENDENDO §. 2.*

APPENDIX. ¶ 1. in fin. adde: *Nazar. Paneg. 3.* Cujus cum divina virtus, et ejus misericordia comes, appendixque victoria urbem Romam afflictam ac plane jacentem excitavit, recreavit, erexit. *h. e.* victoria, quæ virtutem semper subsequitur. *Appendices pluviae* quænam sint, V. in *PENDIX in Append.*

APPENSUS, a, um. In fin. adde: *Venant. 10. carn. 10. 42.* Rupibus appensis pendet et ipse legens (*h. e.* vinitor).

APPETO. ¶ 7. in fin. adde: *Cic. 5. Fin. 20.* Ut appetat animus aliquid agere semper.

*APPIADÆ, arum, m. pl. 1. patronym. Appii Claudii, ut Æneadæ Æneæ, Scipiadæ Scipionis. *Inscript. apud Murat. 347. 1.* Progenies Claudius Appiadum. *scil. per syncopen pro Appiadarum.*

APPRETIATUS. In fin. adde: *scil. ex Vulgat. interpr. Matth. 27. 9.* Et acceperunt triginta argenteos, pretium appetiati.

APPROMISSOR. Lin. 1. post *chi promette per altri* adde: *mallevadore. V. EXPROMISSOR.*

*APPROPIO, as, avi, n. 1. *approssimarsi*, prope accedo: verbum ex *ad* et *propio* compositum. *Coripp. 5. Johann. 370.* et approprians vitales invenit herbas. Hic autem *Petr. Mazzuchellius* hæc adnotat: *Mirror, Forcellinum* ad calcem sui *Lexici* inter verba barbara rejecisse verbum *appropio*, quamvis *propio*, minus usitatum ab antiquis scriptoribus, retinisset. Sane apud ipsum *Vulgat. interpr.* idem verbum adhuc superest duodecies usurpatum. *Sulpic. Sev. 3. Dial. 6.* Vidi quendam, appropiante Martino, in aera raptum, manibus extensis in sublime suspendi. *Vulgat. interpr. Exod. 3. 5.* Ne appropies, inquit, huc. *Id. 1. Machab. 11. 5.* Et appropriavit Iudas.

*APRENSIS, e, adject. Ἀπρεῖος, ad Thraciæ coloniam pertinens, a Claudio Aug. deductam, cui nomen Apros, a *Ptolem. 1. 3. c. 12.* et *Plin. 4. 11. 18.* memoratam, quæ a Philippis aberat *CLXXX. mill. pass. Inscript. apud Murat. 1101. 1.* quæ nunc exstat prope Patavium in *Museo Obiciano. C. Antonio M. F. Volt. Rufo*, flammī divi Aug. Col. Cl. Aprens. et Col. Jul. Philippensis, etc.

APRILIS. ¶ 1. col. 2. lin. 5. post *habebit* adde: Primum vero etymon magis probandum videtur ex sententia *Verr. Flacc.*, qui in *Fast. a Foggino* edit. hæc habet: Aprilis sacer Veneri, quod ea cum Anchise parens fuit Æneæ regis, qui genuit Iulum, a quo Pop. R. ortus est: alii putant ita appellatum esse, quia fruges, flores, animaliaque ac maria, et terræ aperiantur. *Macrobi. 1. Saturn. 12.* Cum omnia hoc mense aperiantur, arbores quoque, nec minus cetera, quæ continent terra, aperire se in germen incipiunt; ab his omnibus mensem Aprilem dici merito credendum, quasi aperilem, sicut apud Athenienses ἀνδροειρήν idem mensis vocatur ab eo, quod hoc tempore cuncta florescant. ¶ 3. in fin. adde: Est etiam cognomen feminae. *Inscript. apud eund. 318. 1.* Lollia Aprilis.

*APRILLÆ, æ, f. 1. diminut. Aprī. Est cogn. R. *Fragm. jur. antejust.* ab *A. Maio* edit. p. 7. Flavia Aprilla. Hæc progenita videtur ex Flavio Apro, cujus meminit *Plin. 3. ep. 14.*, aut ex M. Flavio Apro Cos. ann. a Chr. n. CXXX., vel ex alio Cos. ann. CLXX.

APRINUS. In fin. adde: *Apic. 8. 1. a med.* Aprina perna.

APTATŪRĀ. In fin. adde: V. SOLEA §. 5.

APTENSIS. In fin. adde: V. VULGIENTES.

*APTŌTĒ, adverb. ἀπτῶτος, sine casuum inflexione. *Probus* grammat. ab *A. Maio* edit. in *Class. auct. T. 5. p. 155.* Litterarum nomina genere neutro aptote, et numero tantum singulari declinanda sunt.

APTUS. ¶ 7. in fin. adde: ¶ 7^a *Aptas* cum infinito usurpat ab *Ovid. 1. Amor. 5. 20.* Forma papillarum quam fuit apta premi! *Id. 2. Fast. 254. de ficu.* Non erat apta legi. ¶ 7^b *Apta* est etiam cogn. R. in *Inscript. inedita*, quæ exstat Patavii in *Mus. lapid. Cæsonia Apta.*

*ĀPŪLEJĀNUS, a, um, adject. ad Apulejum Madaurensem pertinens. *Sidon. 4. ep. 3.* Nec Frontonianæ gravitatis, aut poudoris Apulejani flumen æquiparem.

APŪLEJUS scribe ĀPŪLEJUS, deinde in fin. adde: Inter alia veterum testimonia, quæ hac de re afferri possent, est versus ille *Christodori in Anthol. Gr. Palatina T. 1. 50. Jacobs. Ἀΐετο παπταίνων Ἀπολλῆος, δντινα μύστην Ἀύσονίς ἀρρήτου σοφίης ἐδρέφατο Σειρήν.*

ĀQUĀ. ¶ 15. in fin. adde: Et aqua alicujus uti apud *Apul. Apolog. p. 503. Oud.* Mea aqua licet ad hoc utare. ¶ 18. in fin. adde: et LAUTUS §. 3.

ĀQUĀLICŪLUS. ¶ 3. in fin. adde: *Hieronym. 2. in Jovinian. 21.* Rubent buccæ, nitet cutis, comæ in occipitium frontemque tornantur, protensus est aqualiculus, insurgunt humeri, turget guttur, et in obesis faucibus vix suffocata verba promuntur.

ĀQUĀLIS, le. In fin. adde: *Sidon. 8. ep. 6. a med.* Aqualis pœna. *h. e.* submersio, qualem solent exsequi maritimi homines, dum reum malo navis suspensum terque quaterque in aquam mergunt, usquedum pereat.

ĀQUĀLIS, lis. Lin. 3. post *aqualem cum aqua* adde: *h. e.* vas aquæ plenum, quæ exanimato offundatur, ut resipiscat.

ĀQUĀRIŪLUS. In fin. adde: V. BACAR.

ĀQUĀRIŪS. Lin. 4. pro *mola aquaria* integrum auctoris locum adde: Si aquæ copia sit, fusuras balnearum debent pistrina suscipere, ut, ibi formatis aquariis molis, sine animalium, vel hominum labore frumenta frangantur. Lin. 6. pro *aquarum et aqueductum . . . rationem reddit* repone exportandarum et importandarum mercium in portu Ostiensi et Puteolano. V. QUÆSTOR §. 8. in *Append.* In fin. adde: V. NOTIALIS.

ĀQUĀTILIS. ¶ 1. in fin. adde: Aquatile horologium apud *Cassiod. Institut. div. litt. 30. V. HOROLOGIIUM §. 4.* in *Lex. et Append. in Inscript. apud Murat. 1981. 15.* *Neptuno et DIs aquatilibus*, habetur. ¶ 3. in fin. pro *le galle* corrige *le garpe.*

ĀQUĀTUS. ¶ 1. in fin. adde: *Gargil. de pom. apud A. Maium in Class. auct. T. 3. p. 423. n. 22.* Nuces rotundæ virides, utpote adhuc aquatioris humoris, stypticæ et frigidæ virtutis, stomacho aliquid vigoris adquirunt. *Theod. Priscian. 1. 16.* Tumor humorem aliquando pinguem, aliquando aquatiorem mittens. ¶ 2. in fin. adde: *Hieronym. ep. 22. n. 40.* Aquatius vinum bibimus.

ĀQUĒNIS. In fin. adde: ¶ 3. *Aquenses* etiam fuerunt incolæ urbis in Helvetia, quæ *Aquæ Helvetiæ* est appellata prope hodiernum *Wittingen*. Hinc *Inscript. apud Grut. 8. 2. 9.* et emendatior apud *Orelli n. 457. L. Annusius Magianus VI. vir Aquensis.*

ĀQUĪFLĀVIENSES. Lin. 3. pro *fontem lapideum* corrige *pontem lapideum.*

ĀQUĪLĀ. ¶ 1. in fin. adde: Aquilæ pullos nondum volantes describit *Cassiod. 1. Variar. 38.* ¶ 3. in fin. adde: *Plin. 14. 1. 3.* Centurionum in manu vitis, et opimo præmio, tardos ordines ad lentas perducit aquilas. *Tardos* scilicet ordines et lentas aquilas vocat, quia maturæ jam ætati centurionatus concedebatur.

ĀQUĪLĒGUS. In fin. adde: V. et *Manil. 4. 261., Vitruv. 8. 1., Plin. 31. 3. 27.* et *Pallad. 9. 8.*

*ĀQUĪLEJUS, a, um, adject. idem ac Aquilejensis. *Priscian. Perieg. 374.* Atque sinum penetrans Aquilejum colligit undas. *scil. vertens illud Dionys. Περιήγ. 381. Πόντον ἐπ' ἀρχίπορον Ἀΰλητον.*

*ĀQUĪLIENSIS, e, adject. ad Aquilium quendam pertinens. *Cic. fragm. orat. pro Font. (edente A. Maio in Class. auct. T. 2. p. 366.)* Aquiliense portorium.

ĀQUĪLĒFER. Lin. 2. post *signifer* adde: signifer vero, qui signum cujusque cohortis proprium ferebat. V. SIGNIFER §. 3. in *Append.*

ĀQUĪLĪNUS. In fin. adde: ¶ 3. *Aquilinus* est etiam nomen servile et cognomen ingenuum. *Inscript. apud Grut. 606. 9. D. M. Aquilini Cæs. ser. Alia apud eund. 115. 7. S. A. S. pro sal.* Aquilini villici Aug. et T. Julii Aquilini Julia Stratonici V. S.

ĀQUĪLO. In fin. adde: ¶ 2. In *Inscript.* apud *Grut.* 338. 5. *Aquilo* appellatur equus Circensis. ¶ 5. Est etiam cogn. R. *Inscript.* apud *Kellerm.* *Fig. Rom. laterc.* p. 70. n. 263. Gavius L. F. Vel. Aquilo.

*ĀQUINUS, a, um, adject. ad aquam pertinens. Est cogn. R. *Tacit.* 1. *Hist.* 7. Cornelius Aquinus.

ĀRĀ. ¶ 5. in fin. adde: Hinc *Inscript.* apud *Kellerm.* *Fig. Rom. laterc.* p. 72. n. 283. C. Julio Isidoriano Julia Chelidon uxor marito consacratissimo, et Julius Heliodorus filius per Jul. Ursinum tutorem suum aram consacraverunt. In fin. adde: ¶ 15. *Ara* dictus etiam fuit lapis terminalis. *Hygin. de limit. agror.* p. 19. *Goes.* Certis locis aras lapideas ponere.

ĀRĀBĪĀ. ¶ 2. in fin. adde: V. EUDÆMON §. 1.

*ĀRĀBĪO, onis, m. 3. diminut. Arabis. Est nomen proprium hominis apud *Cic.* 15. *Att.* 17.

*ĀRACHNĒUS, a, um, adject. ad Arachnen pertinens. *Auct. incertus Epithal.* *Laur.* et *Mar.* in *Anthol. Lat.* 2. p. 635. *Burm.* Serica arachneo densusur pectine texta.

ĀRĀCYNTHUS. In fin. adde: ¶ 2. Est etiam cogn. R. *Inscript.* apud *Fabrett.* p. 40. n. 204. M. Ulpus Aracynthus.

ĀRĀTĪO. In fin. adde: ¶ 4. *Aratio* translate est eadem ac *συνοσία*. V. *Plauti loc. cit.* in PUERA.

ĀRĀTĪUNCŪLĀ. In fin. adde: Hic *aratiuncula* translate accipitur pro *συνοσία*, ut supra in ARATIO §. 4. in *Append.*

ARAUSIENSIS. Lin. 4. post *deducta fuit* adde: Videtur tamen iterum deducta fuisse ab Imp. Claudio, vel Nerone, quia *Claudia* cognominatur in *Inscript.* apud *Fabrett.* p. 358. n. 81. Ulpio Flavino Eq. Sing. Aug. Cl. Araus. etc. *Alia* apud *Kellerm.* *Fig. Rom. laterc.* p. 64. n. 219. Ælius Aventinus Eq. Sing. Aug. Col. Cl. Araus. etc.

ARBĪTRĀ. In fin. adde: Hinc etiam more adjectivi, *arbiter, tra, um*, usurpatur in *Edict. Dioclet. pref.* n. 1. Convenit propicientibus nobis, qui parentes sumus generis humani, arbitram rebus intolerandis curam admovere.

ARBĪTRĀTUS. In fin. adde: Ἀρχιτρώς in *Inscript.* apud *Grut.* 204. lin. 26. *Arbitratuu Genuatium* scribitur. ¶ 3. Etiam *abitratu* pro *arbitratu* per metaplasma dempta littera r dicunt poetæ. *Consent. de barbar. et metapl.* (edente A. G. Cramero) 16. Ennius: Huic statuam statui majorum abitratu Athenis.

ARBOR. ¶ 5. in fin. adde: V. FELIX. §. 7.

ARBŌRĀRIUS. In fin. adde: V. OSTENTARIUS.

ARBUSCŪLĀ. In fin. adde: Item cogn. R. *Inscript.* apud *Grut.* 1141. 5. Flavia Arbuscula. Hinc etiam *Arbusculus* cognomen est in *Inscript.* apud *Fabrett.* p. 601. n. 21. D. Junius Sex. F. Arbusculus.

ARBUSTUS. ¶ 1. in fin. adde: V. *Cic. loc. cit.* in PASCUS.

¶ 3. lin. pænult. pro *Quid amputant* corrige *Quidam putant.*

ARCĀ. Totus ¶ 5. ita corrigendus et supplendus videtur: ¶ 5. *Ex arca solvere* est præsenti pecunia et ex domo sua debitum solvere, cui opponitur de mensæ scriptura, h. e. argentariorum, qui in foro erant, et pecuniam debitoribus sub prædiorum pigore dabant. *Donat.* ad illud *Ter. Adelph.* 2. 4. 13. Ego ad forum ibo, ut hunc absolvam; *hæc habet*: Tunc enim in foro, et de mensæ scriptura magis, quam ex arca domoque vel cista pecunia numerabatur. *Id.* ad illud *Ter. Phorm.* 5. 7. 28. Sed transi, sodes, ad forum, atque illud mihi argentum rursum jube rescribi: *hæc adnotat*: Per scripturam, id est de mensæ scriptura dari, unde hodie additur ehiographis: *domo ex arca sua*, vel *ex mensæ scriptura*. Hinc *Paul. Dig.* 12. 1. 40. *init.* Lecta est in auditorio Æmilii Papiniani Præf. prætorio, Jcti, cautio hujusmodi: Lucius Titius scripsi me accepisse a Publico Mævio quindecim mutua numerata mihi de domo: et hæc quindecim proba recte dari Kal. futuris stipulatus est Publius Mævius, spopondi ego Lucius Titius. *Senec. ep.* 26. §. 7. Puta, me non dicere, unde sumpturus sim mutuum: scis cujus arca utar. Exspecta pusillum, et de domo fiet numeratio: interim commodabit Epicurus, qui ait, etc. *Inscript.* apud *Murat.* 1439. 7. Aurelia Victorina, quæ emit ex arca, ex proprio suo. *Papyrus* apud *Marin. Papir. diplom.* n. 115. p. 175. Auri solidi dati, numerati et traditi sunt domi ex arca, vel ex saceulo suo, testibus presentibus intrascripturis. Hæc fere ex *Marin. Papir. Diplom.* p. 337. V. MENSÆ §. 15.

*ARCĀLIS, e, adject. ad arcam pertinens. *Arcales tituli* memorantur in *Valentiani Novell.* Neque domum divinam etc. (inter *Theodosian. tit.* XXI.) opponunturque iis, quos sacri vel privati ærarii partibus deputavit vetustas.

ARCĒO. In fin. adde: ¶ 12. *Arcebat* pro *arcuerat* apud *Pau-lin. Petroc. de visit. nep.* 26. Mc quoque submotum pietas ar-

cerat ab omni officio. Ego tamen *arcebat* potius legendum putarem.

ARCĒRĀ. In fin. adde: Nempe ex *Fragm. orat. pro Font.* 2. in fin. apud *Niebuhr.*, et apud *A. Maium* in *Class. auct. T.* 2. p. 367., cujus videsis notam ibidem subjectam.

ARCĒSIUS. In fin. adde: V. ACACESIUS in *Append.*

*ARCESSĪTIO, onis, f. 3. idem ac arcessitus. Translate pro morte usurpat *Cyprian. de mortalit. ad fin.* Cum arcessionis propriæ dies venerit, incunctanter et libenter ad Dominum, ipso vocante, veniamus.

ARCESSITUS. In fin. adde: Ut in *alia* apud *Donat.* 362. 11. Raptus a Diibus.

*ARCEUTHĪNUS, a, um, adject. ἀρκευθινός, ex junipero ortus. *Vulgat. interpr.* 2. *Paralip.* 2. 8. Sed et ligna cedrina mitte mihi, et arceuthina, et pinea de Libano.

ARCHÆUS. In fin. adde: *Diomed.* 3. p. 482. *Putsch.* Satyra est carmen apud Romanos, nunc quidem maledicum, et ad carpenda hominum vitia archææ comædiæ caractere compositum, quale scripserunt Lucilius, Horatius, et Persius.

ARCHĒLĀIS, īdis, f. 3. Ἀρχελᾶς, cognomen R. *Inscript.* apud *Grut.* 668. 7. Annia Archelais.

ARCHĪĀTRIĀ corrige ARCHĪĀTRIĀ; mox ἀρχιατρία corrige ἀρχιατρία, nam ἀρχιατρία esset mulier princeps in arte medendi.

ARCHĪBŪCULUS. In fin. adde: *Orellio* ad n. 2351. videtur esse princeps sacerdotum Dei Bacchi, sub tauri forma interdum culti. V. HEBON.

ARCHĪDIACŌNUS. In fin. adde: Ita etiam *Cassiod.* 5. *Hist. Eccl.* 48. *init.* Eo tempore fertur, archidiaconem ejus Ecclesiæ, adhuc eo loquente, extensa manu ejus os obstruxisse.

ARCHĪMĀGĪRUS. Col. 2. lin. 3. pro *præpositus coquorum* corrige *præpositus cocorum*.

ARCHĪMANDRĪTĀ. In fin. adde: V. MANDRA §. 3.

ARCHĪNĒANISCUS. Lin. ult. pro *suciniani* scribe *Suciniani*. *ARCHITECTĪCUS, a, um, adject. architectonicus. *Cassiod.* 3. *Variar.* 52. In astronomicis rebus, et in musicis, et in mechanicis, et in architecticis aptam rationem ipsius disciplinæ (*geometriae*) esse docuerunt.

ARCHITECTOR. In fin. adde: At vidit *A. Maius*, qui ad *Jul. Valer. res gest. Alex. M.* 1. 23. p. 30., ubi ita legitur: Adhibitis autem architectoribus: *hæc habet*: Nota vocabulum *architector*, quod apud *Plaut. Most.* 3. 2. 73. legebat *Turnebus*. Hinc *Frid. Osann* in *Mem. dell'Institut. archeol. T.* 1. p. 340., probata hujusmodi *Matii* annotatione, subjungit: Neque injuria utrumque locum *Maius* consuluisse, vocisque *architector* formam singularem propter ipsius insolentiam, et codicum consensum defendisse videtur. In *Plauto* quamquam hodie *architectonem* legatur, tamen *Pareus* ad auctoritatem plurium codicum insolentiorum alteram formam retinuit; eandem lectionem præterea vidi extare in libro MS.¹⁰ *Mostellaræ* Laurentiano optimæ notæ. Adde, in *Amplitr. prol.* 45. pro *architectus*, quod vulgatur, in nonnullis codicibus, quibus adice duos a me collatos, Parisiensem et Londinensem, pariter *architector* offerri.

ARCHITECTUS. ¶ 4. in fin. adde: ¶ 4.^a *Architecti* apud Romanos plerumque parum ingeniosi habiti fuisse videntur. *Martial.* 5. 56. Si duri puer ingenii videtur, Præconem facias, vel architectum. V. METALLICUS §. 4. in *Append.*

ARCHON. In fin. adde: ¶ 2. *Archontes* dicuntur etiam primarii et principales viri cujuscunque civitatis et populi. *Tertull.* 4. *adv. Marcion.* 42. Astiterunt reges, et archontes congregati sunt in unum adversus Dominum, et adversus Christum ejus. Ita *Tertull.* ex *Psalm.* 2. 2., ubi apud *Vulgat. interpr.* legitur *principes*, in textu vero Græco ἀρχοντες. Adde 5. *ibid.* 4. a med.

ARCĪTĒNENS. In fin. adde: ¶ 4. Inde derivatum nomen trimis in *Inscript.* apud *Marin. Frat. Arv.* p. 409. Circenius Fronio (*lege* Fronto) III. Arc. I. H. B. M. F. h. e. trice Arcitenti heres bene merenti fecit.

ARCŌBRĪGENSIS. In fin. adde: *Inscript.* apud *Murat.* 2049. 2. Cælicus (*lege* Cæcilius) Fronto Arcobrigensis.

ARCTĒ. Lin. 2. pro *Octavia* corrige *Ælia*.

ARCTĪON, i, n. 1. ἀρκτιον. Probanda est animadversio *El. Johanneau*, qui ad *Plin. T.* 1. p. 357. edit. Paris. ann. 1829. putat, hæc ita esse corrigenda: ARCTIOS, ii, m. 2. ἀρκτιος. Etenim sic genus masculinum hujus nominis recte congruit cum verbis illis *similis est verbasco* etc.

*ARCTŪRUS. ¶ 4. corrige hic etiam *arctios* et ARCTIOS pro *arction* et ARCTION.

ARCŪĀRIUS. In fin. adde: V. FABRICA §. 2.

ARCŪATILIS. Lin. 2. In triclinium reponere In hiemale triclinium. Lin. 5. pro caligine corrige fuligine.

ARCŪLĀ. ¶ 1. in fin. adde: V. CAPSULA §. 2. in fin. ¶ 2. lin. 4. post tavolozza reponere: Ex tab. 3. T. 7. Mus. Borbon., in qua cernitur femina pingens Bacchum, patet, arculam non eandem esse eum Itolorum tavolozza, sed potius cum ea, quam rectius cassetta Italice dixeris; quo autem nomine Latini tavolozza Itolorum indicassent, hactenus incompertum est.

ARCŪLUM. Lin. 1. ex malo Punico corrige ex malo Punica.

ARCUS. ¶ 3. in fin. adde: Lucan. 4. 15. Saxeus ingenti qucum (Sicorini) pons amplectitur arcu. ¶ 10. in fin. adde: et PARIETICULUS.

ARDEĀTINUS. In fin. adde: ¶ 2. Est etiam cogn. R. Inscript. apud Asquini, del Forojul. de Carni p. 5. M. Volumnius Ardeatinus.

ARĒĀ. ¶ 8. Præstat hic integrum Tertulliani loc. cit. afferre: Cum de arēis sepulcrarum nostrarum acclamassent: Arēæ non sint, arēæ ipsorum non fuerunt; messes enim suas non egerunt. Hic Tertull. Indit in voce; prius enim de arēis sepulcrarum, mox de arēis messium loquitur. ¶ 11. in fin. adde: ¶ 12. Aria pro area sæpissime scriptum esse in antiquis monumentis affirmat probatque Marin. loc. cit. in §. 8.

ARĒNĀ. ¶ 1. in fin. adde: Senec. 2. Quæst. nat. 30. Ætna aliquando multo igne abundavit, ingentem vim arēæ urentis effudit. h. e. di lava Vulcanica; et mox: Aliquando Cambyzes ad Ammonem misit exercitum, quem arena Austro mota, et more nivis incidens, texit, deinde obruit.

ARĒNĀRIUS. ¶ 2. Arenarius, ii, m. qui in theatro pugnat, ut bestiarius, gladiator, etc. hæc ita corrige: Arenarius, ii, m. Ἀρηνάρης, qui in amphitheatro contra bestias pugnat, idem ac bestiarius. Etenim Vitale in bin. Inscr. glad. p. 21. recte putat, arenarios esse eosdem ac bestiarios. Ejusdem est sententiæ Labusius in not. ad Cavedon. Marm. Mod. p. 304. et in Fast. della Chies. T. 2. p. 482. At Muratorius ad Inscript. 511. 3. fuisse, qui arenam ex fodinis in fabricarum usum effodiebant; et Zaccaria in Instit. lap. p. 48. eosdem ac gladiatores.

*ARĒNO, as, avi, atum, a. 1. intonacare, induco arenam cum calce mixtam in parietes. Hieronym. Amati in Giorn. Arcad. T. 33. p. 333. putat, vocabulum arenato, quod legitur tum in Inscript. in ARENATUS allata, tum bis apud Caton. loc. ibid. cit., esse imperativum ex verbo areno, as.

ARĒOPĀGUS. ¶ 1. in fin. adde: Multa de Areopago disputat Augustin. 18. Civ. D. 10.

ARĒPENNIS. ¶ 1. in fin. adde: Vet. auct. grammatic. apud Goes. p. 321. Arapennis est, quem semijugerum dicunt; idem est quod et actus major habens undiqueversum pedes CXX. (corrige CXX.), perticas vero XII. Inscript. apud Murat. 2048. 2. Cum besse vineæ arepennis.

ARĒTĀLŌGUS. Lin. pænult. inter varias minorum species corrige inter varias mimorum species. Deinde adde: Idem sentit Bothius ad Poet. Lat. com. p. 205., et putat, eos idco aretalogos esse vocatos, quia multa falsa de suis virtutibus prædicarent, qualis Plautinus ille Pyrgopolinices, et Terentianus Thraso. Hinc Ausonius epist. 13. Axiuum Paulum rhetorem, quasi talis esset, traducere videtur, quem et aretalogum et poetam vocat, mimosque et carmina scripsisse, et lautioribus cœnis delectatum passim innuit.

ARĒTHŪSĀ. ¶ 1. in fin. adde: Arcthusæ fons in Scylatino territorio affabre describitur a Cassiod. 8. Variar. 32.

ARGĒMĀ. Lin. 1. post n. 3. adde: ἀργεμα. Col. 2. lin. 2. pro 78. corrige 47.

ARGĒMŌNĀ. In fin. adde: Marcell. Empir. 6. Herba, quam Græci sarcocollam, nos argemoniam appellamus, si viridis erit trita, etc.

ARGENTĀBŪLUM. In fin. adde: In præf. T. 5. le Pitture d'Ercolano affertur delineata, et adnotationibus illustratur perna ære ductili fabrefacta, cujus pars antica horologium sciotheticum continet, et bractea argentea obducta est: id mirum in modum Oriolii conjecturam apprime confirmat.

ARGENTĀRIUS. In fin. adde: V. PAUSARIUS §. 2.

ARGENTUM. ¶ 3. in fin. adde: V. SESTERTIUS §. 9. ¶ 6. in fin. adde: ¶ 7. Argentum lentum est stannum cum ære fusum. Virg. 7. Æn. 634. Aut leves ocreas lento ducunt argento.

ARGO. Lin. 1. Jasonem corrige Iasonem.

ARGOS. Lin. 4. ἴππος corrige ἵππος.

ARGŪMENTĀLĪTER. In fin. adde: En locus Aggen. Urbic. Multa sunt, quæ generaliter pro-veris observantur, multa quæ specialiter; quædam quæ argumentaliter, quædam conjecturaliter metiri artifices coguntur.

ARGŪMENTŌSUS. Lin. 5. in fin. adde: Id. carm. 2. 175. Argumentosis dat retia syllogismis.

ARGŪMENTUM. In fin. adde: ¶ 9. Secunda syllaba perperam corripitur in versu iambico a Paulin. Nolan. carm. 10. 94. Namque argumentum mutuum est Pictatis, esse Christianum; et impii, Non esse Christo subditum.

ARGUS. ¶ 2. in fin. adde: Hygin. fab. 3. ¶ 5. in fin. adde: ¶ 6. Est etiam nomen servile in Inscript. apud Murat. 1636. 9.

*ARGŪTĀTRIX, icis, f. 3. parlatrice, ciarliera, quæ argutat, loquax est. Festus. Lingulaca genus piscis, vel mulier auguratrix. Corrige argutatrix. Hic Festus respicit locum Plauti. Cas. 2. 8. 61. Vin' lingulacas? St. Quid opus est, quando uxor domi est? Ea lingulaca est nobis; nam nunquam tacet.

*ARGŪTĪO, onis, m. 3. diminut. argutetto. Est nomen proprium servile. Inscript. apud Grut. 1025. 5. Fl. Aurelius Prot. domesticus, qui vixit annis L. M. III. D. III., Areutio libertus ejus posuit patrono suo. Hic Arcutio est pro Argutio, sæpe enim c in g mutatur.

*ARGŪRIS, idis, f. 3. quæ argentea est: Cogn. R. in Inscript. apud Fabrett. p. 90. n. 177. Aulia Argyris.

ĀRĪĀ. V. AREA §. 12. in Append.

ĀRĪADNĀ. In fin. adde: ¶ 2. Est etiam cogn. R. Inscript. apud Fabrett. p. 498. n. 13. Junia Ariadne.

ĀRĪDŪLUS. In fin. adde: Cinna apud Isid. 6. Orig. 12. carmina Levis in aridulo malvæ descripta libello.

ĀRĪES. ¶ 2. in fin. adde: Accuratam arietis descriptionem habes apud Amnian. 23. 4. §. 8. ¶ 2. Cassiod. 7. Variar. 6. vocat arbores mœnium importabiles arietes, quia tanquam machinæ bellicæ ipsa mœnia paulatim subruunt et evertunt.

ĀRĪMĀNIUS corrige ARĪMĀNIUS. Lin. 3. Ὀρμαδὸνς corrige Ὀρμαδὸνς.

*ĀRĪMASPUS, a, um, adject. ad Arimaspos pertinens. Priscian. Perieg. 40. At Boreæ qua gens servens Arimaspa sub armis.

ARĪMPHĒUS scribe ARĪMPHĒUS, nam Licent. carm. ad Augustin. 118. Aut ab Arimphæis Rhipheos, aut oppida Caspi, Cimmeriasque domos sejungere flumine largo. V. RHIPHĒUS §. 4. in Append.

ĀRĪON. ¶ 1. in fin. adde: Etiam Fronto Arionis fabulam descripsit eo scripto, quod inde Arion nuncupatur, inter ejus opera editum ab A. Maio.

*ĀRIS, inis, m. 3. nomen proprium viri Sardi apud Cic. fragm. pro Scaur. (edente A. Maio in Class. auct. T. 2. p. 277-325.) 6. Opinio fuit, Arinis uxorem pellicatus dolore concitatam, cum audisset Arinem Romam se contulisse, arsisse dolore muliebri, et mori, quam id perpeti, maluisse.

ĀRĪSTĪGER. In fin. adde: Hanc tamen inscriptionem, qua sola nititur omnis hujus vocis auctoritas, suspectissimam merito habet Orelli n. 1493.

ĀRĪSTIPPĒUS. Adde vel ĀRĪSTIPPĪUS. In fin. adde: Gell. 19. 1. Aristippus ille discipulus. et mox: Aristippia anima.

ĀRĪSTŌTĒLIUS. In fin. adde: Macrobi. 2. Somn. Scip. 14. a med. Aristoteleia ratiocinatio.

ĀRĪTHMĒTĪCUS. In fin. adde: V. IMAGINARIUS §. 3., et §. 3.ª in Append.

ARMĀ. ¶ 7. in fin. adde: Ovid. 1. Art. am. 702. de Achille Deilamiam jam stupraturo. Fortia nam posita sumpserat arma colo. h. e. mentulam arrexerat.

ARMĀMENTĀRIUM. In fin. adde: Cic. 1. Orat. 14. Si Philonem illum architectum, qui Atheniensium armamentarium fecit, constat, etc. Curt. 6. 7. Metron nobilis juvenis super armamentarium positus. h. e. præfectus armamentarii. ¶ 2. Est etiam repositorium machinarum scenicarum. Inscript. apud Murat. 620. 4. M. Ulpius Aug. Lib. Calistus pater, præpositus armamentario ludi magni.

ARMĀTŪRĀ. ¶ 2. lin. 8. post Leg. ejusdem adde: Alia apud Donat. 299. 3. Sex. Rullius Sex. F. Q. N. Auctus miles dupl. arm.

ARMĀTUS. ¶ 5. in fin. adde: Cassiod. 8. Variar. 12. ante med. Probatum est, quid utilitatis habeat moribus armata facundia.

*ARMĪCUSTOS, odis, m. 3. custos armorum. V. CUSTOS §. 7.ª in Append. Inscript. apud Cardinali Dipl. imp. p. 327. n. 614. D. Julius Doles ex armicustode veteranus.

ARMĪDOCTOR. Lin. 3. Alex. Ser. corrige Alex. Sev.

*ARMIS, idis, f. 3. quæ apta est: ab ἄρσ, apto, præf. perf. pass. ἤρσα. Est cogn. R. Inscript. apud Alessi Stor. d'Este p. 184. Satria C. L. Armis.

ARMŌRĀCĒĀ. Lin. 2. ῥαφανίς, ἀργία reponere ῥαφανίς ἀργία.

ARNAS. Lin. 1. post Unibriæ municipium adde: quod nunc Civitella d'Arna vocatur.

ARO. ¶ 5. in fin. adde: V. ARATIO et ARATIUNCULA, et ARVUS. §. 2. in *Append.*

AROMATARIUS. In fin. adde: *Alia*, et quidem multo præstantior, apud *Orelli n. 114*. L. Apentejo L. F. Zmaragdo aromat., qui vascul. dulciar. CCC., it. HS. LX. testam. rel. C. Statilio Prago aromat. genero suo, ut ægr. inop. col. fel. Lor. pharm. et muls. s. pr. crog. plebs urbana Lor. V. benigniss. B. M. F. h. e. aromatario, qui vascula dulciariorum CCC., item HS. LX. testamento reliquit C. Statilio Prago aromatario, ut ægris inopibus colonie felieis Lorii pharmaca et mulsum sine pretio erogaret, plebs urbana Lorii viro benignissimo bene merenti fecit.

*AROMATIZANS, antis, particip. ab inusit. *aromatizo*, ἀρωματίζων, *aromatico*, aromata spirans. *Vulgat. interpr. Eccli. 24. 20*. Sicuti cinnamomum, et balsamum aromatizaus odorem dedi.

ARPŌCRAS. V. HARPOCRAS in *Append.*

*ARRHYTHMATUS, a, um, adject. qui sine rhythmo est: ab α privat. et ῥυθμός, numerus. *Capell. 9. p. 328*. Temporum, quæ ad numeros copulantur, alia sunt, quæ enrrhythmica tempora nominantur; alia, quæ arrhythmata; tertia, quæ rhythmoidea (lege rhythmoidea) perhibentur. Arrhythmata sunt quæ sibi nulla omnino lege consentiunt, ac sine certa ratione conjuncta sunt.

*ARRYTHMUS, a, um, adject. ἀρρυθμος, qui sine numero est. *Capell. 9. p. 327*. Verba, quæ in numerum cadere possunt, tribus vocabulis discernuntur, hoc est, enrrhythmion, arrhythmion, rhythmoidea.

ARRIDĒO. ¶ 4. in fin. adde: *Plin. 1. ep. 24*. Si modo arri-serit pretium.

ARRIGO. ¶ 2. lin. 3. *inguine arrigat* corrige *inguina arrigat*.

ARRŌDO. ¶ 1. lin. 2. post *circumrodo* adde: *Jul. Obseq. 79*. Frusinone aurum sacrum mures adrosent.

ARRŌGATIO. ¶ 1. lin. 14. post *consentiat* adde: *Id.* vero addit in *Instit. 1*. (edente *Goeschenio*) §. 99. Et quia populus rogatur, an id fieri jubeat. Ex quo patet, reipublicæ tempore veram arrogationem fieri solitam, cum populus rogabatur; sub principibus autem, quorum auctoritate ea fiebat, tertia hæc causa hujus nominis prætereunda fuerat.

ARRŌGO. ¶ 3. in fin. adde: Ex iis, quæ adnotata sunt in ADOPTIO ¶ 3. in *Append.*, videtur ille, qui arrogabatur, non mutasse plerumque nomen gentilicium, quemadmodum mutabat ille, qui adoptabatur.

ARS. ¶ 1. lin. 4. post μέρος adde: *Cassiod. Istit. lib. litt. præf.* Ars dicta est, quod nos suis regulis aretet atque constringat.

ARSINŌĒ, es, f. 1. Ἀρσινόη, soror eademque uxor Ptolemæi Philadelphi: ab ἄρσις, elatio, et νόος, mens. V. ARSINOËUM. ¶ 2. Est etiam cogn. R. *Inscript.* apud *Orelli n. 4428*. Ælia Arsinoe et P. Antonius Arsinous, etc.

*ARSINŌITES, æ, m. 1. Ἀρσινωίτης, nomus Ægypti prope lacum Mæridem, cujus urbs primaria fuit Arsinoe. V. EPISTRATEGIA.

*ARSINŌUS, i, m. 2. Ἀρσινόος, cogn. R. V. *Inscript.* in ARSINOË in *Append.*

*ARTANI, orum, m. pl. 2. incolæ oppidi Artani, alias ignoti, quod idem est fortasse eum *Attano* sive *Curtellano*, vico Cremonensi. *Inscript.* apud *Orelli 4096*. Juventuti Artanorum positum collegium.

*ARTAXERXES, is, m. 3. Ἀρταξέρξης, plurium Persiæ regum nomen fuit: ab ἀρταός Persiæ, μέγας Græcæ, magnus, et ἑρξης Persiæ, ἀρτής Græcæ, bellicosus, ut habet *Herodot. 1. 6. c. 98*. Hinc Artaxerxes Longimanus (Μακροχίρ), qui patrem habuit Xerxen. *Nep. Reg. 1. et Justin. 3. 1.* ¶ 2. Artaxerxes Mne-mon, Darii Nothi filius. *Nep. Reg. 1. et Justin. 5. 11.* ¶ 3. Hujus filius Artaxerxes Ochus. *Justin. 10. 3.*

ARTĒMAS. Lin. 1. pro ἀρτεμής, *incolumis* reponere: Ἀρτεμῆς est diminut. Artemidori, ejusmodi nominum inflexio præcipue Alexandrinorum propria fuit, ut docet *Sturzius De dial. Alex. p. 135*. Hoc etiam probat locus *Varr. 7. L. 9*. Tres tunc emerunt Ephesi singulos servos, nonnumquam alius declinat nomen ab eo, qui vendit Artemidorus, atque Artemam appellat.

ARTĒMISIA. In fin. adde: V. DIANARIUS. ¶ 2. Est etiam cogn. R. *Inscript.* apud *Grut. 59. 2*. Æmilia Artemisia.

*ARTĒMISĪUS, a, um, adject. ad Artemidem, seu Dianam, pertinet. Est nomen servile R. *Inscript.* apud *Fabrett. p. 345. n. 1*. Artemisius pædagogus et libertus.

ARTĒMON. In fin. adde: ¶ 5. Est etiam cogn. R. *Inscript.* apud *Grut. 521. 7*. Antonius Paterio M. Coh. X. Pr. 7. Artemonis, etc.

*ARTĒRIASIS, is, f. 3. ἀρτηρίσις. V. RAUCEDO.

ARTICULATUS. In fin. adde: *Cassiod. de orthogr. præf.* Vox articulata nos a pecoribus sequestrat: scribendi vero ratio ab

imperitiis dividit et confusis; ita perfectum hominem duo ista sibi vindicant ac defendunt.

ARTICULUS. ¶ 1. in fin. adde: *Petron. Satyr. 96*. Caput miserantis strieto acutoque articulo percussit. h. e. talitro. *Articulorum crepitus* apud *Senec. Ira. 3. 4*. est lo scroscio della nocca. V. CONTERO §. 1. et INFRINGO §. 2. ¶ 9. in fin. adde: *Priscian. 5. p. 670*. *Putsch.* Mile indeclinabile est . . . et barbaria plurima; sed magis omnia . . . In his ergo, id est earentibus declinatione finalium syllabarum, quæ monoptota nominamus, videntur casus fieri non vocis, sed significationis dumtaxat. Itaque articulis diversis utimur pro varietate significationis, nec non etiam structuræ rationem servamus, sicut in declinabilibus per sex casus. Hic *Seb. Ciampi* in *Acroasi de usu lingue Ital. p. 34*. putat, articulos esse idem ac significationes, quod postremum *segna casi* interpretatur: ideoque censet, *Priscianum* tempore vulgus Latinum habuisse usum articulorum, quemadmodum nunc Itali recentiores. Illum igitur consule, qui multa ibidem hac de re docte disputavit. ¶ 14. Legitur in *Cod. Justin. 1. 33. 3*. corrige *Cod. Justin. 1. 34. 2*.

*ARTĪO, onis, f. 3. Deæ nomen apud Helvetios. *Inscript.* reperta ann. 1832. prope urbem Bernam, supposita signo æneo Deæ sedentis, pateram dextra ferentis, sinistra vero plures flores, quæ edita est in *Bullett. dell' Instit. archeol.* anno eodem p. 166. Deæ Artioni Licinia Sabinilla.

ARTŌCRĒAS. In fin. adde: Idipsum præcipue apparet ex his verbis *Vopisci* in *Aurelian. 48*. Statuerat, ut, quemadmodum oleum et panis et porcina gratuita præberentur, ita etiam vinum populo Romano daretur. *Gloss. Philox.* Visceratio, ἀρτόκρεας.

*ARUBIĀNUS, a, um, adject. ad Arubium pertinens, urbem in Mæsia inferiore ad ripam Danubii, cujus mentio est in *Tab. Peutinger.* Inde videtur ita cognominatus fuisse Juppiter in duabus *Inscript.*, quas mecum per litteras communicavit *Barpt. Borghesius*. In H. D. D. I. O. M. Arub. et sancto Bed. Vind. Vers. BF. Cos. Leg. II. Ital. P. F. Sever. ex voto Pos. Id. Mais Imp. DN. Severo Alexandro Aug. II. et Marcello II. Cos. h. e. ann. a Chr. n. CCXXVI. *Alia ibid.* I. O. M. Arubiano et Bedaio sancto Tul. Juvenis BF. Cos. Leg. II. Ital. Antoninian. V. S. L. M. Idib. Mais . . . et Sacerdote Cos.

*ARUCCITĀNUS, a, um, adject. ad Arucci pertinens, oppidum Hispaniæ Bæticæ, ejus meminit *Plin. 3. 1. 3*, quodque nunc Moura vocatur. *Inscript.* apud *Grut. 46. 11*. Rosp. Aruccitana. *Alia* apud *eund. 238. 7*. Nova civitas Aruccitana. ¶ 2. *Aruc-citani, orum*, absolute, sunt incolæ illius oppidi. *Alia* apud *eund. 368. 1*. Aruceitani vet. et jun.

*ARVERNAS, atis, adject. omn. gen. ad Arvernam pertinens Galliæ Aquitanicæ urbem, de qua vide vocem sequent. *Jornand. Get. 45*. Arvernam Eurieus occupat civitatem, ubi tunc Romanorum dux præerat Decius nobilissimus senator, et relicta patria, maximæque urbe Arvernatæ hosti, ad tutiora se loca collegit.

ARVERNI. Lin. 2. post *oppidum* adde: Augustonemetum olim, nunc.

ARVĪGĀ. Col. 2. lin. 5. *Phorm. 4. 28*. corrige *Phorm. 4. 4. 28*.

ARŪLĀ. ¶ 1. in fin. adde: *Inscript.* optimæ notæ apud *Grut. 62. 8*. Silvano et Herculi sanctissimis Deis sacrum: Arulam a sol. de sua impendia Cajus Domitius Marcus donum fecit D. D.

*ARUNCŪLEJUS, a, um, adject. fortasse ad arunculum pertinens, diminutivum arunci. Est cogn. R. *Inscript.* apud *Gud. 25. 3*. L. Gabonio Arunculejo Valeriano, etc.

ARUNCUS. In fin. adde: V. SPIRILLUM.

ARUNDINĀRIUS. Lin. 4. pro A. L. harundinarius reponere A. L. Nicipor. harundinarius: mox adde: Ceterum *Valchius* ad eandem *Inscript.* in *Act. Societ. Lat. Jen. T. 4. p. 57*. incertus hæret, num arundinarius sit negotiator fistularum, vel sagittarum, vel ealorum scriptoriorum, vel peticarum jugandis vitibus aut dimetiendis agris aptarum. *Hagembuchius* vero apud *Orelli n. 4199*. putat, esse, qui arundines aut hamatas piseibus, aut viscatas avibus capiendis venundat. V. ARUNDO §. 4. et 5.

*ARUSNĀTES, ium, m. pl. 3. incolæ pagi Veronensium in valle Poenina, nunc *Val. Policella*. *Inscript.* apud *Maff. Mus. Ver. 75. 3*. Nymphis Aug. et Genio pagi Arusnatium C. Papius Threptus. *Alia* apud *eund. ibid. 89. 3*. C. Octavius M. F. Capito Udisnam Augustam loco privato Arusnatibus dedit. V. *Asquini, Lett. sul pago degli Arusnati*.

*ARVUS, a, um, adject. qui aratur, aut arari solet. *Cic. 5. de rep.* (edente A. Maio) 3. Ob eas causas agri arvi, et arbusi, et paseui, lati atque uberes definiebantur, qui essent regii, quique colerentur sine regum opéra et labore, ut eos nulla privati

negotii cura a populorum rebus abduceret. *Isid.* 15. *Orig.* 13. Omnis ager, ut Varro docet, quadratarius dividitur. Aut enim arvus est ager, id est sativialis; aut consitus, id est aptus arboribus; aut pascuus, qui herbis tantum, et animalibus vacat; aut florens, in quo sunt horti apibus congruentes et floribus. ¶ 2. Translate. *Plaut. Truc.* 1. 2. 47. Non arvus hic, sed pascuus est ager. scilicet loquitur hic meretrix, quæ ait, se non liberorum procreandorum causa arari, quasi uxorem, sed voluptatis tantum ergo, atque ut ab adventoribus lucrum capiat.

AS. Totus ¶ 7. hic alieno loco positus est, atque hæc omnia in BES §. 4. potius transferenda sunt. ¶ 8. in fin. adde: ¶ 8.^a *Ab asse quesitus* est ex parvo ære pluries seposito sibi conquisitus. *Inscript.* apud *Fabrett.* p. 408. n. 331. V. F. Q. Minicius Faber ab asse quesitus (*ita pro quesitus*) VI. Aug. recue (*pro requie*). V. REQUIES §. 2. in *Lex.* et §. 2.^a in *Append.* et memorie diuturnæ Lollie Severæ uxori, Festæ F., M. filio, Salvillo F., Messori F., Flavie Priscæ uxori; P. Minicius marmuris (*ita pro marmoris*) curam heggit (*h. e. curam egit*), in Fr. P. L. in Ag. P. L. Ex his patet, Quintum Minicium Fabrum cognomine et professione, sevrum Augustalem, ex artis suæ compendio, utpote qui in ipso lapide representatur dolabra rotam fabricans, monumentum fecisse Lollie Severæ et Flavie Priscæ uxoribus suis, Festæ filiæ, et tribus filiis suis, quibus Marci, Salvilli et Messori cognomen fuit; atque hujus marmoris, quod titulum sepulcri præfert, curam egisse, post mortem Quinti Minicii, quendam Publium Minicium, qui illius affinis et heres fuisse videtur; huic autem monumento concessum esse terræ spatium quaquaversus quadratum pedum quinquaginta. *Alia* apud *Grut.* 652. 1. Vibia L. L. Chresta mon. fecit sibi et suis, et C. Rustio C. L. Thalasso filio, et Vibie C. L. Calybeni libertæ lenæ ab asse quesitum lucro suo, sine fraude aliorum, H. M. H. N. S. Vides itaque, Vibiam Chrestam Lucii libertam monumentum fecisse sibi et suis, nempe C. Rustio Thalasso Caji liberti, filio suo, et Vibie Calybeni Caji (*h. e. suæ*) libertæ, quæ, quamvis ipsa artem meretriciam exerceret, lenoniam operam eidem sedulo præstiterit, ideoque ab ea libertate donata fuerit; addit autem, hoc monumentum sibi ab asse quesitum, *h. e.* ex mercede meretricia, quæ plerumque asse constabat, ut habetur apud *Martial.* 1. 104. Asse cicer tepidum constat, et asse Venus. et 2. 55. Si plebeja Venus gemino tibi jungitur asse; adjicit etiam id ipsum ex lucro tantum suo, et sine fraude seu damno aliorum a se factum fuisse; tandem jubet, ut illud heredem suum minime sequatur, sibi que soli et filio suo Thalasso, et Calybeni lenæ et libertæ suæ reservetur. V. CALYBA §. 3. in *Lex.* et §. 3.^a in *Append.* ¶ 9. in fin. adde: *Id.* 9. ep. 14. Ex asse vegetus.

ASĀRUM. In fin. adde: V. VULGAGO.

ASCAULES, is *corrigere* æ.

ASCĪTES. In fin. adde: ¶ 2. Item *Ascitæ, arum*, appellati Arabes illi, quibus e re nata datum nomen: nam bubulis utribus contabulatas crates superponunt, vegetatque hoc ratis genere prætereuntes infestant sagittis venenatis. Hæc *Solin.* 56., quæ ipse mutuatus est ex his *Plin.* 6. 29. 34. *ad fin.* Arabes Ascitæ appellati, quoniam bubulos utres binos sternentes ponte piraticam exercent sagittis venenatis.

*ASCLĀ, æ, f. i. ἀσκλη, apud *Hesych.* idem est ac ἀσκησις, exercitatio. Est cogn. R. *Inscript.* apud *Grut.* 107. 1. Blandus C. Afirii Asclæ ser.

*ASCLEPIĀCUS, a, um, adject. ad Asclepium pertinens. Est cogn. R. *Inscript.* apud *Orelli* n. 4457. P. Ælius Asclepiacus.

*ASCLEPIADES, æ, m. 1. Ασκληπιάδης, medicus celeberrimus Prusicnsis ex Bithynia, qui vixit Philippi regis Macedonum tempore. Ille primus vino opitulari ægris reperit, teste *Apul. Florid.* n. 19. V. et *Plin.* 7. 37. et *Scribon. præf. compos.* ¶ 2. Fuit etiam hoc nomine poeta. V. ASCLEPIADEUS. ¶ 3. Est item cogn. R. *Inscript.* apud *Grut.* 1145. 1. L. Scribonius Asclepiades.

*ASCLEPITĀNUS, a, um, adject. V. EPIDAUROITANUS §. 3.

ASCLEPIŪS. ¶ 1. in fin. adde: *Etymol.* M. in V. Ἀσκλης, hujus vocis etymon inde derivat, quod cum hic medicus prius Ἠπίος, *h. e.* mitis, nominaretur, postquam Ascletem Epidauri tyrannum ὀφθαλμῶν laborantem curasset, mutato nomine, Asclepius est appellatus: aliam etiam affert nominis rationem, quia nempe τὰ ἀσκλητῶν νοσημάτων ἥπια ποιεῖ, *h. e.* dura morborum mollia facit.

ASCŪLINUS. ¶ 2. in fin. adde: V. OSCULANUS.

ASELLĪO. In fin. adde: V. P. Sempronius Asellionem in *Ind. scriptor.* Latinor. huic *Lexico* præmisso.

ASĪANUS. In fin. adde: ¶ 4. Item *Asiani* nominantur equites Romani, qui in Asia publica vectigalia redimebant. *Cic.* 1. *Att.* 17. *a med.* Asiani, qui de censoribus conducerant, questi sunt in senatu, se, cupiditate prolapsos, nimium magno conduxisse; ut induceretur cautio, postulaverunt.

ASĪATĪCIĀNUS. In fin. adde: *Orelli* ad n. 2642. recte putat, Asiaticanos appellari, quorum dux est Asiaticus nescio quis.

ASIDONENSIS. In fin. adde: Fabius Seneca et Valeria Q. F. Prisca.

ASĪNĀ. In fin. adde: Etiam *Vinius Asina* memoratur ab *Horat.* 1. *Ep.* 13. 8.

ASĪNĀRIŪS. In fin. adde: ¶ 6. *Asinaria herba* vocatur in *Gloss. Philox.* rhododaphne, quæ et rhododendron dicitur, Italice nunc *oleandro*; ejus autem appellationis causa repetenda est ex eo, quod ejus flos, qui rosa laurea vocatur, letalis est cuncto pecori, ac præcipue asinis, si comederint, ut habes apud *Apul.* 4. *Met.* p. 240. *Oudend.* V. et *Isid.* 17. *Orig.* 7. n. 54.

ASĪNĪVĒHĪDĀ. V. CALYBA §. 2.

ASĪNŪS. In fin. adde: De Asiniorum genealogia multa habet *Jo. Rud. Thorbecke* in *Commentat.* de C. Asinio Pollione, et præsertim *Barpt. Borghesius* in *Giorn. Arcad.* an. 1832. Settemb. p. 323. et seq., et *Clem. Cardinali* in *Mem. Rom. di antich. e bell. art. T.* 2. p. 105-110., ubi textitur ejusdem genealogia.

ASĪNO. In fin. adde: At eadem inscriptio legitur in *Mus. Mant.* p. 28. ubi pro *Asinoni* habetur *Asinioni*: hinc patet, *Asinio*, *onis*, diminutivum esse *Asini*, quod unice probandum.

ASĪNUS. ¶ 3. In fin. adde: Hinc *Arcadicus juvenis* dicitur in scholis, qui minime discendo proficit. *Juvenal.* 7. 158. culpa docentis Scilicet arguitur, quod læva in parte mamillæ Nil salit Arcadico juveni, cujus mihi sexta Quaque die miserum dirus caput Annibal implet. *scil.* die Veneris, ut apud nos die sabbati, discipulis totius hebdomadis dicatorum summa colligenda erat, quæ apud nostrates *la ripetizione* appellatur. Huc etiam pertinet illa locutio *Asinum vivit.* V. VIVO §. 17.

ASMĒNUS. Lin. 2. *Macci Asmeno* corrige *Maccius Asmenus*.

*ASPĒLĀTHUM, i, n. 2. *Spalato*, villa Diocletiani ad mare Hadriaticum, quatuor mill. pass. a Salonis distans, ubi nunc urbs episcopalis exstat, in qua ille mortuus et sepultus fuit. *Hieronym.* in *Chron. Euseb.* ad ann. a Chr. n. CCCXVII. Diocletianus haud procul a Salonis in villa sua Aspalatho moritur, et solus omnium privatus inter Deos refertur.

ASPER. ¶ 2. in fin. adde: *Pers.* 3. 69. Quid asper Utile nummus habet? V. ASPRIO in *Append.*

ASPERGO, inis. ¶ 4. in fin. adde: *Front.* 2. *ad amic. ep.* 6. *a med.* (edente iterum *A. Maio*). Cujus infamiae aspergo inquinat simul multos, et dedecorat.

ASPĒRĪTAS. ¶ 4. in fin. adde: ¶ 4.^a De oculis; atque idem est ac aspritudo, quam vocem vide §. 3. *Senec. ep.* 64. Hoc (*collyrio*) aspritas oculorum conlevatur.

*ASPHALTUS, i, m. 2. ἀσφαλτος, asphaltum, bitumen. *Pelagon. Veterin.* 6. circa *med.* Sandaracæ uncia una, et asphalti una.

ASPIRĀMEN. Lin. 1. post inis, n. 3. adde: *esalazione*, aspiratio. *Cassiod.* de *anim.* 9. circa *med.* Odoratus diversos odores assumens, vim redolentium corporum, quasi quodam invisibili fumo narium suscepto, competenti aspiramine perpendit. ¶ 2. Translate *etc.*

ASPIRĀTĪO. In fin. adde: ¶ 3. Apud auctores Christianos est inspiratio, seu gratia divina. *Cassiod.* 11. *Variar.* 2. *ad fin.* Novit divinitas magna præstare. Ipsa retundat invidos, ipsa nobis faciat cives cælesti aspiratione gratissimos.

*ASPRILLUS, a, um, adject. diminut. aspri. Est cogn. R. *Inscript.* apud *Durandi Delle città di Pedona ec.* p. 59. Atilia M. F. Secunda Asprilla.

*ASPRĪO, onis, m. 3. monetæ species, cujus mentio est in *Papyr.* n. 80. quæ pertinet ad ann. a Chr. n. DLXIV. apud *Marin. Pap. ant.* p. 124. Sagma valente asprione aureo uno.

ASSĀTŪRĀ. In fin. adde: *Vet. Scholiast.* ad *Pers.* 2. 43. Solet etiam porcina eodem genere condita servari, aut ad assaturam jura.

*ASSĀTUS, a, um, particip. ab *asso*: arrostito, idem ac assus. *Gargil. de pom.* (edente *A. Maio* in *Class. auct.* T. 3. p. 423.) 19. In cinere, aut in vase fictili assatæ castanæ.

ASSĒCLĀ. ¶ 2. in fin. adde: Ita vero habet *Cod. Vatic.* apud *A. Maum* in *Class. auct.* T. 2. p. 159., ad quem *Ciceronis* locum sic *Vet. Scholiast.* ab *eod.* editus *ibid.* Adsecula enim ipse Vatinius, socer vero Piso hic intelligendus est.

*ASSENTĪĀ et Adsentia, æ, f. 1. idem ac assensio. *Lactant. Plac. Gloss.* apud *A. Maum* in *Class. auct.* T. 3. p. 429. Ad-

sentia, adsentationes, id est consensio: ut si quis tibi de aliqua re dicat, et tu illi adsentias, ipsæ res adsentia nuncupentur.

*ASSESIATES, ium, m. pl. 3. incolæ urbis, cuius murorum vestigia reperta sunt ann. 1833. in territorio Scardonæ in Dalmatia: ea vocatur *Aseria* in *Tab. Peutinger.* et *Assia* apud *Ptolem.* l. 2. c. 17. *Plin.* 3. 21. 25. Jus Italicum habent eo conventu Alutæ, Flanates, a quibus sinus nominatur, Lopsi, Varvarini, immunesque Assesiates.

ASSIGNATIO. In fin. adde: *Inscript.* apud *Grut.* 1. 6. L. Vestorius Zelotus post adsignationem ædis Fortunæ signum Pantheum sua pecunia D. D.

*ASSISTRIX, icis, f. 3. quæ assistit. *Vulgat. interpr. Sap.* 9. 4. Da mihi sedium tuarum assistricem sapientiam. In textu Gr. legitur *ἀσίστριον*, ut suspicari liceat, hic *assistricem* esse pro *asestrice*, quam vocem vide suo loco.

ASSOCIŌ. In fin. adde: *Cassiod.* 8. *Variar.* 12. *aut med.* Talis associandus fuit, qui parem in suis studiis non haberet.

ASSOCIUS. In fin. adde: *Capell.* 4. p. 94. Nil normale putans, ni fuit associum.

ASSORINUS. Lin. 3. pro D. N. V. T. p. 178. corrige D. N. V. T. 1. p. 198.

ASSUETUS. In fin. adde: ¶ 6. Diæresi usus est, et quatuor syllabarum vocem fecit *Phædr.* 3. *prol.* Animum relaxes, otium des corpori, Ut adsueta fortius præstes vicem.

ASSUS. ¶ 3. in fin. adde: Aliter interpretatur *Schutzius*; putat enim solem assum esse eum, quem cœna non sequatur; unctum autem, qui cum cœna opipara sit.

*ASSYRICUS, a, um, adjunct. idem ac Assyrius. *Not. Tir.* p. 144. Assyrius, Assyricus.

ASSYRIUS. ¶ 1. in fin. adde: *Sil.* 15. 885. post Itala bella Assyrio famulus regi. h. e. Annibal inserviens Antiocho Syriæ regi.

ASTENSIS. ¶ 1. in fin. adde: V. HASTENSIANUS.

ASTER. In fin. adde: ¶ 3. Est etiam cogn. R. V. HASTER.

ASTERISCUS. In fin. adde: V. STELLULA.

ASTERNO. In fin. adde: V. ASTRATUS in *Append.*

*ASTHIOCHĀ. V. ASTYCHUS in *Append.*

ASTHMATICUS. In fin. adde: V. ANHELATOR.

*ASTILUS, a, um, adjunct. V. PILASTILUS in *Append.*

*ASTIPĀ, æ, m. 1. cogn. R. ignotæ originis et significationis, quod tamen ab α privat, et στῖς, arrigo, derivandum quis putaverit. h. e. qui non arrigit. *Inscript.* apud *Maff. Mus. Ver.* 256. 5. Cn. Pompejus J. L. Astipa. V. ASTYTIS.

ASTOMACHETUS. In fin. adde: Similis sententiæ est illa *Inscript.* apud *Oderic. Syllog.* p. 181. Φλ. Καλημέρα ἀμέμπτως πρὸς τὸν ἀνδρὰ δότομαχῆτος βιώσασα. h. e. sine bile, quod frequens legitur in *Inscript.* Latinis.

ASTRALIS. In fin. adde: ¶ 2. Est etiam cogn. R. *Inscript.* in *Atti dell'Accad. arch. Rom.* T. 2. p. 666. Iter privat. Annii Largi, precario utitur Antonius Astralis.

*ASTRATUS et Adstratus, a, um, particip. ab *asterno*: coricato, prope stratus *Juvenc.* 1. 15. Cetera nam foribus plebs astrata rogabat.

ASTRIGER. Lin. 4. pro *fragm.* apud *Pithæum* p. m. 267. reponere *fragm.* in *Anthol. Lat.* T. 2. p. 385. *Burm.*

*ASTROCYN, ynos, m. 3. ἀστροκύων, ab ἀστρον, stella, et κύων, canis. *Vet. Scholiast.* ad *Germanic. Arat.* 352. Canis Icarii, qui ululans aute pedem pendentis Virginis mortuus est, astrocyon nominatur, quod nos canis stellam dicimus.

ASTROLŌGĪA. ¶ 1. in fin. adde: *Inscript.* apud *Rosmin. Stor. di Milano* T. 4. p. 466. M. Valerius Maximus sacerdos D. S. I. M. (h. e. Dei Solis invicti Mithræ) studiosus astrologiæ sibi, et Severiæ Apræ uxori. H. M. H. N. S. h. e. hoc monumentum heredem non sequitur.

*ASTROLŌGICUS, a, um, adjunct. ἀστρολογικός, astrologico, ad astrologiam pertinens. *Boeth. Cons. Philos.* 2. *pros.* 7. Omnem terræ ambitum, sicut astrologicis demonstrationibus accepisti, ad cæli spatium, puncti constat obtinere rationem.

ASTUTULUS. In fin. adde: V. STULTULUS.

ASTYLUS. In fin. adde: Est et cogn. R. V. *Inscript.* in *PILASTILUS* in *Append.*

*ASTYNŌMUS, i, m. 2. ἀστυνόμος, curator urbis, ædilis: ab ἀστυ, urbs, et νόμος, lex. *Inscript.* apud *Romanelli Topogr. Napol.* T. 1. p. 360. et apud *Orelli* n. 3802. Agathostheni Æginensi sacr. curat, quod Minervam per annos quadraginta sancte coluerit, templum coronis ornaverit, juxta aram astynomi Velienses. . . .

*ASTYŌCHUS, a, um, adjunct. ἀστυόχος, urbem tuens: ab ἀστυ, et ὄχω, habeo. Est cogn. R. *Inscript.* apud *Murat.* 928. 16.

Julius Astyochus. *Alia* apud *Marin. Frat. Arv.* p. 252. Clodia Asthiocha. *corrigere* Astyocha. ¶ 2. Hinc corrigendus etiam videtur *Hesych.*, cui ἀστυόχος est ἀγῖος περιφρὸς, εἰς ὃ ἐκχέοντες πύσαν, καὶ δειὸν, καὶ στυπεῖον, ἠψίσεον, καὶ, ἐν δὲ ἐφέρετο, ἔκαστος τὸ προστυγχάνοντα. Vides igitur scribendum ἀστυόχος, scil. malleolus, qui urbes tenet, occupat, h. e. incendio vastat. V. MALLEOLUS §. 3.

ASTYTIS. V. EUNUCHION.

*ASYNÆRETUS, a, um, adjunct. ἀσυναίρετος, non contractus. Est cogn. R. *Inscript.* apud *Grut.* 348. 2. L. Æmilius Asynæretus.

*ASYNTHETUS, a, um, adjunct. ἀσύνθετος, incompositus. *Capell.* 9. p. 321. In spatiis alia sunt composita, alia disjuncta atque asyntheta: composita sunt, quæ per ordinem currunt; incomposita, quæ ex diversis sibi invicem copulantur. V. vocem præced. §. 2.

AT AT. ¶ 6. in fin. adde: Ita etiam scribitur in *Cod. palimps.* apud *Front.* in *fragm. orat.* M. Porcii Catonis (edente iterum A. Maio p. 150.) Attat noli, noli scribere, inquam; istud nolunt audire.

ATĒ. *Inscriptio* apud *Ignarra de Phratris*, quæ in ¶ 2. affertur, transferenda est in ¶ 1.

ATELLANUS. ¶ 4. in fin. adde: De Atellanis earumque exodiis consule *Vincetium De Muro* in *Dissert. delle favole Atellane* in *Mem. della Societ. Pontaniana* T. 1. p. 61.–92.

ATĒSINI. V. OTESINI.

ATESTINUS. In fin. adde: Sed ex iis, quæ attulimus in opere, cui titulus: *Le ant. Lapid del Museo di Este illustrate*, Patavii edito ann. 1837. p. 35. certissime constat, hanc inscriptionem pertinere ad ann. U. C. 613.

ATHENÆ. In fin. adde: At ex *Orelli* adnotatione ad n. 511. compertum est, hanc inscriptionem ad Athenas, non ad Mediolanum pertinere.

*ATHENŌDŌRUS, a, um, adjunct. a Minerva donatus: ab Ἀθήνη, Minerva, et δῶρον, donum. Est cogn. R. *Inscript.* apud *Grut.* 725. 9. Velinia Athenodora.

*ATHENŌDŌTUS, a, um, adjunct. a Minerva datus: ab Ἀθήνη, Minerva, et δῶτος, datus. Athenodotus est nomen proprium magistri *Frontonis*, cuius hic meminit in *epist.* 12. l. 4. ad M. Cæs., edente A. Maio iterum Romæ p. 109.

*ATHENŌGĒRON, ontis, m. 3. ἀθηνογέρων, senex scholasticus, qui in senectute litteris operam navat: ab Ἀθήνη, Minerva, et γέρων, senex. *Hieronym.* 3. in *Rufin.* n. 6. Nec tibi, ut dicis, ferulas adhibeo, neque athenogeronta meum scutica et plagis litteras docere contendo.

ATHLETĀ. In fin. adde: ¶ 4. Primam syllabam in athleta licenter corripit *Tertull.* 2. *adv. Marcion.* 172. In stadio ligni fortis congressus athleta.

ATHLON. ¶ 3. in fin. adde: ¶ 3. *Athla* fori translate dicuntur causidicorum concertationes. *Vet. Poeta* in *Anthol. Lat.* T. 1. p. 628. *Burm.* Cur post athla fori, togæque pompam, Verso et munere dignitatis, optas Admissarius esse, quam patronus?

ATHON. In fin. adde: *Cic.* 2. *Fin.* 34. Athone perfosso.

ATILĪA. ¶ 3. in fin. adde: ¶ 3. *Atilia* via ridiculi causa vocatur a *Cic. Sext.* 59. latebrosus iter, quo Sex. Atilius Gavianus trib. pleb. ad gladiatorum spectaculum accedebat, ne a populo videretur, sibilisque exciperetur. Sunt qui *ibid.* perperam *Appia* leg. ¶ 4. in fin. adde: Græce autem Ἀτειαίος scribitur in *Gr. Inscript.* apud *Riccy, Albalonga* p. 165. n. 28. et in *Marm. Taurin.* T. 1. p. 186. Latine vero semper *Atilius* in T. 2. p. 26. et 27.

*ATLĀNTIDES, æ, m. 1. filius Majæ, filia Atlantis, scil. Mercurius. *Capell.* 9. p. 302. Quin etiam ipsum Atlantiden tam flammata cupiditatis cura concussit, ut etc. At fortasse legendum est Atlantiden. V. supra ATLANTIADAS.

ATQUĒ. Lin. 2. post incipientes adde: componitur autem ex et, et que, deinde ex vocalis permutatione ortum est atque.

ATRAMENTUM. ¶ 2. in fin. adde: Hujus atramenti meminit *Capell.* 3. p. 49. In quo medicamine et cera fago illita, et gal-larum gummeosque commixtio, et Niloticæ fruticis collemata notabantur. h. e. in quo erat tabula faginea cera illita, et atramentum ex gallis et gummi, et Niloticæ papyri; nulla autem mentio est chalcanti, quia, ut affirmat *Winckelmann.* T. 7. p. 16. et 222. *edit. Praten.*, illo non utebantur veteres Romani. ¶ 6. in fin. adde: ¶ 7. Alterum proverbium apud *Lactant.* 5. 3. ad fin. Cui (scil. Anaxagoræ) nives atramentum fuerunt.

*ATRECTUS, a, um, adjunct. veridicus; ab ἀτρεκής, verus. Ita legitur hoc cognomen, quod tamen *Atreptus* legendum videtur, ab ἀτρεπτος, immutabilis in *Inscript.* apud *Grut.* 12. 10. M. Macirius Atrectus. *Alia* apud *eund.* 859. 12. P. Vibius Atrectus.

*ATRESO, onis, m. 3. valde intrepidus: ab α privat., et τρέω, tremo. Est cogn. R. *Inscript.* apud *Grut.* 878. 8. Malejus (*forte legend.* M. Alejus) Atreso.

ATRIOLUM. In fin. adde: *Inscript.* apud *Oderic. Syllog. inscr. p.* 522. Item (*fecit*) hortulum maceria cinctum cum diæta membrorum V. et atriolo.

*ATRITŪS, i, m. 2. vox ficta atque improbata a *Varr.* 7. L. L. 33. Si ab æde et tuendo aditus est; cur ab atrio et tuendo non atrituus sit potius, quam atriensis?

ÄTRÖPHIÄ. In fin. adde: V. SYNTAXIS.

ATTÄ. Lin. 3. post *quam ambulat* adde: V. STRITARE.

ATTĒGIÄ. Lin. 4. pro *tegulitiam* scribe *teguliciam*, et lin. 5. pro *Severinus* scribe *Severinius* ex *Orelli n.* 1396.

ATTHIS. In fin. adde: ¶ 8. Est etiam cogn. R. in *Inscript.*, quam vide in STEMMA § 5.

ATTICUS. In fin. adde: De studiorum ratione, et de annis, quibus vixit *T. Pomponius Atticus*, multa habet *A. Maius* in *Class. auct. T.* 1. p. XXV. et XXX. et seqq.

*ATTILANUS, a, um, adject. ad Attilam pertinens, Hunnorum regem, qui ann. a Chr. n. CCCXXXIV. provincias orientales imperii Romani aggressus, mox septentrionales regiones, et Galliam, et anno CCCLII. ipsam Italiam, omnia vastavit, tandem anno insequentis defunctus est. Ejus effigiem, mores, et res gestas narrat *Jornand. Get.* 38. et seqq., quem consule. *Id. ibid.* 40. Alii dicunt, eum (*Theodericum*) interfectum telo Andagis de parte Ostrogotharum, qui tunc Attilanum sequebantur regimen.

*ATTITŪLO, as, avi, a. 1. *intitulare*, titulum addo. *Gennad. de vir. illustr.* 13. Prudentius composuit et libellos, quos Græca appellatione attitulavit ἀποθέσων, ψυχρομαχίαν, ἀμαρτηγένειον, id est de divinitate, de compugnantia animæ, de origine peccatorum. *Cassiod. 9. Hist. Eccl.* 40. Theophronius quidam Capadox fecit libros, quos de exercitio mentis attitulavit. Adde 10. *ibid.* 11.

*ATTŌNĪTUS, us, m. 4. stupor. *Venant. 8. carm.* 6. 133. Bis duodena senum concursat gloria vatū Attonitu, sensu plaudente, voce, manu.

*ATTRACTĪVUS, a, um, adject. *attrattivo*, vim attrahendi habens. *Cassiod. 10. Variar.* 29. a med. Exteriora attractiva virtute libera fiunt. Adde de *anim.* 6.

*ĀTURRICUS, a, um, adject. ad Aturrum pertinens, Aquitanie fluvium. *Sidon. 8. ep.* 12. a med. Hic Aturricus piscis Garumniciis mugilibus insultet, hic ad copias Lapurdensium locustarum cedat vilium turba cancrorum.

*ĀVĀ, æ, f. 1. *ava, nonna*, eadem ac avia, patris, vel matris meæ mater. *Venant. 8. carm.* 18. 8. Inter avam et neptem tu mediator agas.

AUCEPS. ¶ 1. in fin. adde: *Pacat. Paneg. Theod.* 14. Ut taceam, infami sæpe dilectu scriptos in provinciis aucupes, ductasque sub signis venatorum cohortes militasse conviviis. ¶ 3. in fin. adde: ¶ 4. Etiam *aucupex* in nominat. sing. usurpatur. V. AUCEPEX infra suo loco.

AUCTOR. ¶ 21. in fin. adde: V. NATRIX §. 4. ¶ 23. lin. 8. post *et alii* adde: *scil. et Apulej. grammat.* (edente *A. Maio*) p. 134. Auctor per .c. ante .i., nomen primigenium communis generis.

AUCTŌRĀTUS. ¶ 2. in fin. adde: Huc apprime pertinet, quod legitur in *Gloss. Philox.* Ἀυδαίρετος, εἰς δούλον (corrige λούδον) εἰαυτὸν βάλλων. Auctoratus, ὁ πρὸς τὸ αἰδῆρον πρᾶσθεις, ὁ ἐστὶν ὁ μονόμαχος.

AUCTUS, us. In fin. adde: *Front. de fer. Als.* (edente iterum *A. Maio*) p. 208. ad fin. Quid majores vestri, qui rempublicam et imperium Romanum magnis auctibus auxerunt?

*AUDEŌ, onis, m. 3. qui maxime audet. Est cogn. R. *Inscript.* apud *Grut.* 467. 6. P. Ael. Sept. Audeo, qui et Maximus veteranus ex centurione.

AUDĪO. ¶ 12. in fin. adde: *Catull.* 68. 711. Quod quondam cæsis montis fodisde medullis Audit falsiparens Amphitryoniades. h. e. fertur. ¶ 19. in fin. adde: Hinc *audit pro auditū* apud *Propert.* 4. 9. 39. Quis facta Herculeæ non audit sortia clavæ?

AVELLĀNĀ. Col. 2. lin. 8. post *Macrob. loc. cit.* adde: et *Gargil. de pom.* (edente *A. Maio* in *Class. auct. T.* 3. p. 423. 18. Avellanæ Prænestinæ stringunt.

AVENTĪÄ. In fin. adde: Hanc *Orelli n.* 400. inter spurias merito recenset. V. ALPINULA in *Append.*

ĀVENTĪNUS, a, um. In fin. adde: ¶ 3. Est etiam cogn. R. *Inscript.* apud *Kellerm. Vig. Rom. laterc.* p. 64. n. 219. Ælius Aventinus.

ĀVERSUS. Lin. 2. post ἀποτροπέμενος adde: *Aversus* est pro

aversus, quo usi sunt antiquissimi, teste *Quintil.* 12. 10. §. 32. ¶ 3. in fin. adde: *Capitolin. Albin.* 11. Mulicarius inter primos amatores, aversæ Veneris semper ignarus, et talium persecutor. V. VENUS §. 13.

ĀVERTÄ. In fin. adde: V. ZABERNA.

ĀVERTĀRIUS corrige ĀVERTĀRIUS.

AUGĒ. In fin. adde: ¶ 3. Item *Auge, enis* in *Inscript.* apud *Murat.* 971. 5. Plætorie Augeni conjugii Hermes barbaricarius. ¶ 4. Item *Auga, æ*, Latina positione. *Alia* apud *Gud.* 220. 1. Maronie M. L. Augæ etc.

*AUGMENTĀTOR, oris, m. 3. *aumentatore*, qui augmentat. *Cassiod. 8. Variar.* 22. Hunc provectus sui auctorem mcruit, ut nos augmentatores dignissime reperiret.

AUGMENTO. In fin. adde: *Cassiod. 9. Variar.* 10. Subtrahimus pecuniæ, quod augmentetur gloria.

AUGUR. Lin. 3. post *futura divinat* adde: Augures initio tres fuerunt, creati a Romulo (*Cic. Vatin.* 8. et 2. *Divin.* 38.), at *Liv.* 4. 4. et *Flor.* 1. 2. a Numa institutos fuisse affirmant; ad quinque autem a Numa creati (*Cic. 2. de rep.* 14.), deinde ann. U. C. CCCCLIV., teste *Liv.* 10. 6., novem fuerunt; tandem a Sulla iidem quindecim numero (*Liv. Epit.* 89.). Caesar, teste *Dione l.* 43., uno addito, augurum collegium ampliavit; Augustus (eod. teste l. 51.) quotquot vellet, ut adderet, a senatu obtinuit.

AUGŪRĀLIS. ¶ 2. in fin. adde: V. AUGURATORIUM.

AUGŪRĀTRIX. Lin. 3. post *garrulatrix* adde: V. ARGUTATRIX in *Append.*

AUGŪRIUM. In fin. adde: ¶ 10. Auguria adhuc observabant consules ann. a Chr. n. CCCCLV. V. PULLARIUS in *Append.*

AUGUSTĒUS. ¶ 1. in fin. adde: ¶ 1.^a *Augusteum marmor* est, quod nunc Romæ vulgo appellatur *verde ranocchia ondato*, ut docet *Faustin. Corsi* in *Pietr. ant. p.* 159. De eodem ita *Plin.* 36. 7. 11. *Augusteum marmor* in Ægypto Augusti principatu repertum. Differentia ejus ab ophite, cum sit illud serpentium maculis simile, *Augusteum* undatim crispum in vertice.

AUGUSTĪNUS. In fin. adde: ¶ 3. Est item cogn. R. utriusque sexus. *Inscript.* in *Giorn. Arcad. T.* 39. p. 225. L. Calpurnio Augustino V. ann. II. D. XXXV. L. Abuccius Januarius, L. Calpurnius Silvester, Porcia Augustina filio pientissimo et sibi.

ĀVĪTĒ. Lin. 1. post *ab avo* adde: V. PATRICE.

ĀVĪTUS. In fin. adde: ¶ 3. Est etiam cogn. R. *Inscript.* apud *Murat.* 139. 1. Fabia L. F. Fabiana avia in honorem Avitæ neptis piissimæ.

*AULŪPOR pro Aulipor, ōris, m. 3. Auli puer. V. MARCIPOR. Est cogn. R. *Inscript.* apud *Kellerm. Vig. Rom. laterc.* 2. col. 2. n. 16. Centuria Auluporis.

AULUS. L. 1. in fin. adde: V. ŌLUS.

AURĀRIUS. In fin. adde: ¶ 7. *Aurarium*, ii, est locus, in quo auraria vasa reponuntur. V. ARGENTARIUM. *Not. Tir. p.* 126. Aurum, aureum, aurarium.

AURĀTUS. ¶ 2. in fin. adde: *Ovid.* 2. *Fast.* 310. Mæonis (h. e. Omphale e Mæonia seu Lydia) aurato conspicienda sinu.

AURĒLIĀNUS. Totus ¶ 2. ita reficiendus esse videtur: ¶ 2. Adjective *Aureliani sodales* dicti sunt sacerdotes instituti, ad similitudinem *Augustalium* in Augusti honorem, a M. Aurelio Antonino et L. Vero in honorem T. Ælii Antonini Pii, qui, antequam adoptaretur ab Hadriano, appellabatur T. Aurelius Antoninus. V. *Capitolin. M. Aurel.* 7. in fin. ¶ 3. in fin. adde: ¶ 4. *Lapicædinæ Aureliane* legitur in *Inscript.* apud *Grut.* 1035. 2.

AURĒLIUS, a, um. ¶ 2. in fin. adde: V. TRAJANUS §. 2. ¶ 3. lin. 2. pro *C. Aurelio Cotta* corrige *L. Aurelio Cotta*. ¶ 5. in fin. adde: *Vet. Scholiast.* ad *Cic. Flacc.* 2. (edente *A. Maio*) Lex Aurelia judiciaria ita cavebat, ut ex parte tertia senatores judicarent, ex partibus duabus tribuni ærarii, et equites Romani. Adde *eund.* ad *Cic.* in *P. Clod. et Cur.* 7. in *Class. auct. T.* 2. p. 213. ab eod. *A. Maio* editum.

AURĒUS. In fin. adde: ¶ 10. Etiam *aurius* pro *aureus* legitur in *Inscript.* apud *Gor. Inscr. Etr. T.* 1. p. 335. Eumolpus Cæsaris a supellectile domus aurie. *scil.* domus aureæ Neronis, de qua *Suet. Ner.* 31.

AURICOCTOR. In fin. adde: *Gloss. Philox.* Auricoctus χρυσοφῆτης.

AURICŪLĀRIUS. In fin. adde: *Inscript.* apud *Orelli n.* 4227. T. Ælius Amintas Aug. Lib. medicus auricularius.

AURĪFĪCUS. In fin. adde: Hanc vero *Inscript.*, cujus unius auctoritate nititur hoc vocabulum, pro spuria habet *Orelli n.* 1484.

AURIFÖDINÄ. In fin. adde: V. aurifodinæ descriptionem apud Cassiod. 9. *Varior.* 3.

*AURIFOSSOR, oris, m. 3. qui aurum fodit. Cassiod. 9. *Hist. Eccl.* 15. Persæ aurifossore, quos a Romanis ad mercedem acceperant, reddere contemnebant.

AURIGÄ. ¶ 2. in fin. adde: *Prudent. Psychom.* 411. de *Luxurie*. fertur resupina reductis Nequidquam loris auriga. ¶ 3. lin. 8. pro *Russata, Alba* corrige *Russata, Albata*. et lin. 13. pro *Fabrett.* corrige *Reines*.

AURIGITÄNUS corrige AURIGITÄNUS.

AURILÉGÜLUS. Lin. ult. pro et *Paulin. Nolan. carm.* 17. ad *Nicet.* 269. repone: ¶ 2. Divisim scribit metri causa *Paulin. Nolan. carm.* 17. 262. Callidos auri legulos iu aurum vertis, et Bessos imitatis ipse, E quibus visum fodiente verbo Eruis aurum.

AURIS. ¶ 1. in fin. adde: *Auris rimosa* apud *Horat.* 2. *Sat.* 6. 46. opponitur *tutæ* apud *eund.* 1. *Od.* 27. 18.

AURÜGINÖSUS. In fin. adde: At apud *Marcell. Empir.* 22. ante *med.* legitur *auriginosus*.

AURUM. Lin. 1. post *χρυσός* adde: *αῦρον* Græcorum vetustissimi vocarunt, ab *αῦω*, accendo, splendo; inde mutuati sunt Latini aurum.

*AUSĒTÄNUS, a, um, adject. (A *Ptolem.* l. 2. c. 6. *Αὔσητάνοι* dicuntur) ad Ausam pertinens, urbem in Hispania Tarraconensi, quæ nunc *Vich d'Ossuna* dicitur. *Liv.* 39. 56. A Terentius haud procul a flumine Ibero, in agro Ausetano proelia secunda cum Celtiberis fecit. ¶ 2. *Ausetani, orum*, absolute, sunt incolæ illius urbis, memorati ab *eod.* 29. 2. et *Plin.* 3. 3. 4. et *Cæs.* 1. B. C. 60. *Inscript.* apud *Murat.* 869. 2. Præf. Coh. I. Ausetanorum.

AUSPEX. Lin. 4. post *res futuras prædicit* adde: *Plutarch. Quæst. Rom.* 72. Τοῦς ἐπ' οἰωνοῖς ἱερεῖς αὐσπικας πρότερον, αὐτοῦς δὲ νῦν καλοῦσιν. In fin. adde: ¶ 8. *Auspex* fuit etiam cogn. R., ut *A. Pollenius Auspex* apud *Marin. Frat. Arv. tab.* XXXIV., qui ex *Dione* l. 76. c. 9., ubi tamen perperam pro *Αὔσπεξ* scribitur *Α'σπᾶξ*, ut probat *Barpt. Borghesius Dec. num.* 15. oss. 10., fuit legatus Mæsiæ sub Septimio Severo.

AUSPICALIS. ¶ 2. Initium inscriptionis hic allatæ ita legit *Orelli n.* 44. *lapis auspicato sub*, eaque autem illi suspectissima habetur, ut et *Massejo Art. crit. lap. p.* 276., licet proba et sincera videretur *Norisio*, et *Morcellio*, qui eadem fere hujus lapidis verba in sua inscriptione usurpat *De stil. inscr. Lat. T.* 2. p. 20. In fin. adde: ¶ 3. Est etiam cogn. R. *Inscript.* apud *Don. cl. 6. n.* 70. See. (lege Sex.) *Claudius Sex. F. Palatina Auspicalis*.

AUSPICIUM. In fin. adde: ¶ 9. *Auspici* trisyllab. pro *auspicis* usus est *Capell.* 1. p. 23. in *carm.* Jungantur paribus, nam decet, *auspicis*. Latini enim veteres litteram *i* nunquam geminabant.

AUSTĒRITAS. ¶ 3. in fin. adde: *Gargil. de re hort.* (edente *A. A. Scottio*) 1. 3. Eadem (*cydonea*) *Dioscorides* et diuretica existimat austeritatis beneficio.

AUSTERUS. ¶ 9. in fin. adde: At *auster* recte se habet, nam *Cassiod. Complex. ad 1. Petr.* 6. servos commonet obedire dominis suis, non tantum placidis, sed etiam qui videntur austeres.

AUSTRÖNÖTUS. Totus iste locus sic corrigendus est: AUSTRÖNÖTIUS, a, um, adject. ad polum australem pertinens. *Isid.* 3. *Orig.* 33. Sphæræ motus unus boreus, alter australis, qui nunquam videtur, et austronotius dicitur. *Id. ibid.* 37. et 13. *ibid.* 5. Polus australis, qui austronotius dicitur.

*AUTHIEMÉRUM, i, n. 2. *αὐθήμερον*, collyrium idem ac monemerum. V. ANTIEMERUM in *Append.*

*AUTÖGĒNIS, e, adject. *αὐτογενής*, per se nascens. *Apul. Herb.* 55. Nareissus a Græcis dicitur anhydros, autogenis.

AUTÖGRÄPIUS. ¶ 2. lin. 2. pro *idiographum* appellat corrige *idiographum librum* appellat.

AUTUMNINUS corrige AUTUMNINUS.

AUTUMINUS. In fin. adde: Etiam *Tertull. Resurr. carn.* 12. ante *med.* Revolvuntur et hiemes, et æstates, et verna, et autumnina.

ÄVUNCÜLUS. In fin. adde: et in alio apud *Murat.* 1441. 6. *avonculus*. V. SENILLA.

AUXĒSIS. In fin. adde: *Neris* corrige *Neritus*. V. NERITOS in fin.

*AUXĒTUS, a, um, adject. *αὐξητός*, verbale ab *αὔξω*, augco: accresciuto, auctus. Est cogn. R. *Inscript.* apud *Murat.* 1698. 6. C. *Læsanus Auxetus*.

AUXILIÄRIUS. In fin. adde: ¶ 3. *Auxilarii Ostienses* in In-

script. apud *Grut.* 598. 7., et in *alia* 1077., et in *alia* apud *Fea Viagg. ad Ostia p.* 47. sunt iidem ac levamentarii, quam vocem vide suo loco.

AUXILIÄTRIX. In fin. adde: *Lactant. Plac.* apud *A. Maium* in *Class. auct. T.* 3. p. 126. *fab.* 115. Virtus, auxiliatrice sapientia, omnes terrores vincit.

AUXILIUM. In fin. adde: V. PASTOPHORI.

*AUXO, ōnis et us, f. *Αὐξω*, una ex *Horis*. Ejus meminit *Hygin. fab.* 183. V. *Visc. Mus. Pio-Clem. T.* 6. p. 270.

AUZIENSIS. Lin. 3. pro 287. 1. 9. corrige 287. 2. Q. V. RU-SCONIENSIS.

AXATITÄNUS corrige AXATITÄNUS. Lin. 2. post *Bæticæ* adde: quod, nomine fortasse corrupto, Axatiara dicitur in quibusdam editionibus apud *Plin.* 3. 1. 3.

AXIÖMÄ. In fin. adde: ¶ 5. Nimis licenter pænultimam syllabam corripit *Capell.* 4. p. 94. et scholium præstruit axioma.

AXIS. ¶ 1. in fin. adde: *Veget.* 3. *Veterin.* 47. Impulsu axium, vel rotarum in Circo, vel in aliis locis varietate casuum animalium crura franguntur, aut eoxæ, aut articuli.

AXITÖSI. In fin. adde: V. UXORCULO.

AZALII. In fin. adde: ¶ 2. Etiam in num. sing. adhibetur in *Tab. æn.* apud *Cardinali Dipl. imp. p.* XXXI. Ursioni Busturonis F. Azalo etc.

AZÄNĒ. In fin. adde: Hinc Azanius Oceanus apud *Plin.* 6. 24. 28., qui in Arabiam sinu Arabico et Persico influit.

AZIZUS. In fin. adde: ¶ 2. Est etiam cogn. R. *Inscript.* apud *Grut.* 288. 1. Ordo et populus coloniæ Faliscorum, curante Tyrio (corrige Lucio) Septimio Azizo V. P. Cur. reip. devoti numini majestatique ejus. Videtur hic *Azizus* fuisse filius liberti L. Septimii Severi Aug., qui imperium arripuit ann. a Chr. n. CXCH.

*AZÖTICĒ, adverb. *Ἀζωτιστί*, Azotiorum more. *Vulgat. interpr.* 2. *Esdr.* 13. 24. Filii eorum loquebantur Azotice.

*AZÖTIS, idis, f. 3. *Ἀζωτίς*, quæ ad Azotum pertinet. *Vulgat. interpr.* 2. *Esdr.* 13. 25. Ducentes uxores Azotidas.

*AZÖTUS, i, m. 2. *Ἀζωτός*, urbs Palæstinæ, a Philistæis olim habitata, nunc *Alctete*, a *Plin.* 3. 13. 14. memorata.

*AZURITÄNUS, a, um, adject. ad Azuram, sive Assuram pertinens, urbem Africæ proconsularis, quam *Antonin. Itiner.* inter Siellibham et Tuccam Terebinthinam statuit. *Plin.* 5. 4. 4. Op-pida civium Romanorum, ex quibus in mediterraneo dicenda Azuritanum, Abutucense, etc.

AZŸMUS. In fin. adde: Sed itidem corripit *Paulin. Nolan. carm.* 21. 650. In veritatis azymis. et *carm.* 23. 45. Inde fugæ memores etiam nunc azyua sumunt.

DE LITTERA B

BACCHÄNÄLIÄ. Lin. 5. post *detectis et abolitis* adde: nempæ ann. U. C. DLXVIII., ante Chr. n. CLXXXVI. Sp. Postumio et Q. Marcio Cos.

BACCHANS. ¶ 1. in fin. adde: *Tertull. Pall.* 4. a *med.* Digne quidem, ut Bacchantibus indumentis aliquid subtimiret, cyr-balo inaccessit.

*BACCHÄRÄ, æ, f. 1. titulus est comædiæ Plauti deperditæ, cujus fragmentum affert *Macrobian.* 2. *Saturn.* 12.

BACCHIS. In fin. adde: Ejus comædiæ ita meminit *Festus* in *Termentum*: Plantus in Bacchidibus.

*BACCHO, as, n. 1. idem ac bacchor. *Commodian.* 32. 7. Auro licet censeatur, bacchent aulica semper.

*BACCHYLUS, i, m. 2. *Βάκχυλος*, cogn. R. *Inscript.* apud *Grut.* 17. 6. L. Antistius Bacchylus. ¶ 2. Item nomen servile. *Inscript.* apud *Schiass. Guida al Mus. Bol.* p. 54. Bacchylo Cæsaris ser. fecit Toreute conjugi karissimo.

BACTRÖPERITÄ. In fin. adde: Ibi enim legitur: Nolite possidere peram in via, neque virgam. h. e. baculum.

BÄCÜLUS. In fin. adde: ¶ 5. Est etiam cogn. R. apud *Cæs.* 2. B. C. 25. P. Sextius Baeculus.

*BÄDITIS, idis, f. 1. herbæ nomen, cujus appellationis origo latet. *Marcell. Empir.* 33. ad fin. Herba est, quæ Græcæ nymphæa, Latine clava Herculis, Gallicè baditis appellatur: ejus radix contunditur, et ex aceto edenda datur puero per continuos decem dies, mirandum in modum fiet eunuchus.

*BÆHIÄNUS, a, um, adject. V. CORNELIANUS §. 1.

*BAGRÄDÄ, æ, m. 1. *Βαγράδας*, fluvius in Africa, "qui provinciam proconsularem a Byzacena dividit, nunc *Megarada*.

Ejus meminere *Cæs.* 2. *B. G.* 24., *Liv.* 30. 25., *Plin.* 5. 4. 3., et *Lucan.* 4. 587. qua se Bagrada lentus agit, siccae sulcator arene.

*BAJŪLUS, a, um, adject. *V. Cyprian. loc. cit. in Vitens.*

BALA corrige BĀLĀ. et in fin. adde: At aliunde videtur repetendum etymon vocis. Etenim *Etymol. M.* in *V. Βαβυλων* hæc habet: Βαλᾶ καλεῖται τῇ Σύρων φωνῇ ὁ τῇ Ἑλληνίδι Βήλος. Ita Βαλᾶ pro καλᾶ ibidem legendum putat *Bochart. Phaleg. l. 4. c. 14.*

Βῆλῃ enim Syriace regem significat. Hinc etiam βαλῆν vocatur rex apud *Æschyl. Pers.* 656.

BĀLĀNUS. In fin. adde: ¶ 10. *Marcell. Empir.* 33. ad fin. appellat *balanus* absolute glandem virilem, quam et Itali nunc *ghiaula* vocant.

BĀLĀTUS. ¶ 1. in fin. adde: *Mamertin. jun. Gratiar. act.* 10. Læta camporum balatu, hinnitus, mugitibus persona.

BALBUS. ¶ 1. in fin. adde: *V. HILLUS.*

BĀLĪNĒUM. In fin. adde: ¶ 4. Etiam *balineum*, Græca scilicet positione, scriptum fuisse videtur pro mendoso *balinium* in *Inscript.* apud *Grut.* 73. 5. Virius Lupus balinium vi ignis exustum restituit. Hæc autem inscriptio pertinet ad tempora *Septimii Severi* et *Caracallæ*, nam in *alia* apud *eund.* 191. 3. Virius Lupus dicitur eorum imperatorum legatus pro prætore.

*BALLĀTIO, onis, f. 3. βαλλισμός, saltatio. *Gloss. Isid.* Choreis, ballationibus.

BALLĀTOR. ¶ 1. in fin. adde: *Orelli n. 2337. ex Saxio* pro mendoso *Citturso* legit *C. F. Thyro.*

*BALLĒMĀTĪĀ, æ, f. 1. actus ballandi. *Isid.* 3. *Orig.* 22. Cymbala dicta, quia cum ballematia simul percutiuntur. Ita enim Græci dicunt cymbala ballematica.

*BALLĒMĀTĪCUS, a, um, adject. *V. vocem præced. in Append.*

*BALLĪŌNĪUS, a, um, adject. ad *Ballionem* pertinens, quo nomine appellatur leno quidam apud *Plaut. Pseud.* 4. 6. 1. Viso, quid rerum meus Ulysses egerit. Jamne habet signum ex arce *Ballionia*. *h. e.* quid egerit *Pseudolus*, servus meus, quo, quasi alter *Ulysses*, ut hic *Palladium* ex arce *Trojana*, ita ille *Phœnecium* puellam fraudulentè eduxerit ex domo *Ballionis*, qui eam sedulo custodit. *V. DOLON §. 2.*

BALLŪCĀ. In fin. adde: ¶ 3. Huc fortasse spectat locus desperatissimus *M. Aurel.* apud *Front.* 5. ad *M. Cæs. ep.* 23. Ἀπὸ θανάτου ὑπὸ θεοῦ videtur mihi, quod plane baluceis, qualem petieram. Ipse *A. Maius*, nihil inde extricavit, et prodigiosam corruptionem vocat, quam eruditè emendandam propono.

BALNĒĀRIS. In fin. adde: ¶ 3. *Balneare* absolute est vectigal, quod pro lavatione solvebatur. *Gloss. Isid.* Captura, deceptio, vel locus piscosus; et ubi sedet actuarius, qui balneare exigit.

*BALSĀNUS, a, um, adject. ad *Balsam* pertinens, *Lusitanie* oppidum, nunc *Tavilla*. Nummus apud *Sestin. Class. gen. p. 1.* Municipio *Balsano*.

BALTĒUS. In fin. adde: ¶ 12. Disyllabum facit *Auct. epitom. Iliad.* 632. Accipit insignem vario cælamine balteum.

BĀPHĪUM. Lin. 5. pro *T. Coryllus* corrige *T. Cornelius*.

BAPTISMĀ. ¶ 2. in fin. adde: De ritu baptismatis consule *Terull. cor. mil.* 3. ante med.

BAPTISTĒRĪUM. ¶ 1. in fin. adde: et NATATIO §. 2.

BARBĀ. ¶ 1. in fin. adde: *Barbam* a feminis radi interdictum esse a XII. Tab. narrat *Plin. loc. cit. in GENA §. 3. Plin.* 6. 28. 32. ad fin. Arabes mirati degunt, et, intonso crine, barba abraditur præterquam in superiore labro. *h. e. nei mostacchi.* Hinc *Cæs.* 5. *B. G.* 14. *Britanni* capillo sunt promisso, atque omni corporis parte rasa, præter caput et labrum superius. *V. GRANI.*

BARBĀRISMUS. ¶ 1. in fin. adde: *Front.* 2. ad *M. Cæs.* (edente iterum *A. Maio*) *ep.* 1. ad fin. Epistulam matri tuæ scripsi, quæ mea impudentia est, Græce, eamque epistulæ ad te scriptæ implicui. Tu prior lege; et si quis insit barbarismus, ut qui a Græcis litteris recentior es, corrige. *Sidon.* de eo, qui sermonis Germanici notitiam facillime arripuisset, ita 5. *ep.* 5. Te præsentè formidet facere linguæ barbarus barbarismus.

BARBĀRUS. ¶ 5. lin. 3. post *illis. Barbarum* adde: Ita ple-rique interpretes, ut et *Doeringius*, at contra *Boeckius* in *Pindar. T. 1. P. 2. p. 256.* contendit, *Barbarum* hic esse *Lydium*.

BARBĀTŪLUS. Lin. 11. post *Ciceronem* appellet adde: *Porc. Latro in Catil.* 20. Ut tu homo recens severitate illarum (*legum*) cum barbatulis tuis abutereris. *V. Senecæ loc. cit. in INTERVELLO.*

BARBĀTUS. ¶ 2. lin. antepen. pro *Nodosum* corrige *Nodotum*.

*BARBĪO, is, ivi, u. 4. barbani emitto. *Theod. Priscian.* 4. 2. Eunuchi barbire non possunt, quia semen non emittunt. et *mox.* Neque mulieres barbire possunt: quamquam enim semen emittere videantur, non tamen ita emissionis tempore, ut viri, moventur, quo possit cutis fieri laxamentum.

*BARBŪLEJUS, i, m. 2. qui barbire pronunciat ore verba. *Sallust. fragm. Hist. l. 2. §. 39.* apud *Priscian.* 6. p. 704. *Putsch.* Quia corpore et lingua percitum et inquietem nomine histrionis vix sani *Barbulejum* appellabant. *Val. Max.* 9. 14. 5. Curio omnibus honoribus abundans propter parem corporis motum *Barbuleji* scenici nomen coactus est recipere. Hic fuit *C. Scribonius Curio Cos.* ann. U. C. DCLXXVIII. *V. Clem. Cardinali in Mem. Rom. di ant. etc. T. 2. p. 136.* et *Barpt. Borghesi Diss. sui censori p. 68.*

BARBUS. In fin. adde: Corrige ex *Murat.* 728. 1. *P. Paquius* *Barbus*.

BARCĀ. In fin. adde: ¶ 3. Est etiam nomen proprium gladiatoris in *Inscript.* apud *Mich. Arditi, Il fascino p. 39.* et *Orelli n. 4909.* Barca, tabescas.

BARCĪNO. In fin. adde: ¶ 2. *Barcinonenses, ium*, absolute, sunt incolæ *Barcinonis.* *Inscript.* apud *Grut.* 448. 7. Permittente ordine *Barcinonensium*.

BARDĀICUS corrige BARDĀICUS.

*BARDĪSĀNUS, a, um, adject. ad *Bardam Sogdianæ urbem* pertinens. *Cassiod.* 8. *Hist. Eccl.* 6. *Hammonius Bardisanus*.

BARĒĀ corrige BĀRĒĀ. In fin. adde: Hujusmodi cognomen fortasse rectius derivandum est a βαρύς, ἑός, gravis, quo denotatur quis gravis vel tardi ingenii, ut *Thraseas* a θαρσύς, ἑός, audax. *Juvenal.* 7. 90. tu *Camerinos*, Et *Bareas*, tu nobilium magna atria curas.

*BARICĪĀNI, orum, m. pl. 2. populi iidem ac *Barcæi.* *Hieronym. ep.* 129. n. 4. *Barcæi* a Barca oppido, quod in solitudine situm est; quos nunc corrupto sermone *Baricianos* vocant.

BĀRĪNUS corrige BĀRĪNUS. In fin. adde: ¶ 2. Hinc *Barine, es*, est nomen proprium puellæ formosissimæ, quæ fortasse e *Bario* urbe fuerat, unde ei nomen. *Horat.* 2. *Od.* 8. 1. Ulla si juris tibi pejerati *Pœna, Barine*, nocuisset unquam, etc.

BARRĪO. In fin. adde: *Auct. carm. de Philom.* 53. Et barrus barrit.

BARRĪTUS. Lin. 9. *Bracati* scribe *bracati*.

*BĀSĪLĒUS, a, um, adject. βασιλεὺς, regius. Est nomen servile. *Inscript.* apud *Grut.* 734. 9. D. M. *Noniæ Sabinæ Epaphræ Basileus* matris karissimæ. *h. e.* *Basileus Epaphræ* servus.

*BĀSĪLAS, æ, m. 1. βασιλᾶς, nomen servile contractum more *Alexandrinorum* ex βασιλεὺς. *Inscript.* apud *Orelli n. 4365.* T. *Helvio T. F. Basila, etc.*

BĀSĪLCĀ. Lin. 8. post *nominibus appellatæ* adde: Ceterum alia hujus vocabulī ratiō quærenda est ab ea, quam attulit *Forcellinus*. Etenim basilicarum usus antiquior *Athenis*, quam *Romæ* fuit, ideoque Latini idem nomen mutuati sunt a Græcis, qui βασιλεῖον στοάν vocabant porticum, in qua secundus ex archontibus, βασιλεὺς appellatus, jus dicebat in causis iniquitatis et homicidii. *V. Pausan. l. 1. c. 3.* et *Hesych.* in βασιλεὺς στοά. Porro prior basilica *Porcia Romæ* ædificata est ann. U. C. DLXX. *M. Porcio Catone* et *C. Valerio Flacco* censoribus, ut narrat *Liv.* 30. 44. Ea vero combusta est incendio, quod ex funere *P. Clodii* excitatum fuit, ut habetur apud *Ascon.* in *argum. Milon.* Etenim *Liv.* 26. 27. affirmat, ann. U. C. DXLIV. *Marcello* et *Lævino* consulibus, tunc basilicas nondum *Romæ* fuisse. Omnium postrema fuit basilica, quam *Maxentius* ædificavit, ut legitur apud *Aur. Victorem* in *Cæs.* 40., quamque deinceps ob merita *Constantini M.* patres sacrare, et *Constantinianam* appellarunt. In fin. adde: ¶ 6. Scribitur etiam *basilice, es.* *Inscript.* apud *Murat.* 158. 1. Ob cujus dedicationem dedit decurionibus X. III. cum officio basilices. ¶ 7. Licenter ob metri necessitatem primam syllabam produxit *Paulin. Nolan. carm.* 25. 55. Basilicis hæc juncta tribus patet area cunctis.

*BĀSĪLICĪĀRIUS, a, um, adject. qui otia causa sub basilica *Romæ* moratur. *Gloss. Philox.* Basiliciarius, μαλακός (otiosus), ἀργαῖος. *V. SUBBASILICANUS.*

BĀSĪLCUS. In fin. adde: ¶ 6. Apud *Petron. Satyr.* 57. Neapolis dicitur colonia basilica. *h. e.* colonia *Augusta*, quam honoris denominationem civitatibus senatus *Romanus* concedere solebat. *V. Dionem l. 54. c. 23.*

BĀSĪLIUM. ¶ 1. in fin. adde: Item *basileum* puer in *Inscript.* *Aquilejensi* apud *Murat.* 1134. 2. T. *Aquilejensis Stratonicus* sibi, et *Numisio Tiberio basileo filio piissimo*, qui vixit ann. XXXVI.

M. V. D. XIX. ¶ 2. lin. 3. post *diadema* adde: quod Itali etiam nunc *regno* dicunt.

BASIS. ¶ 9. lin. 1. post *basem* adde *et basidem*. In fin. adde: *Venant. 8. epist. post carm. 17.* Ut causa universalis ecclesiae talem vos habens basidem, ut nullus ventorum turbo succlinas possit illic etc. ¶ 10. In ablativo etiam *baside* habet *Inscript.* apud *Grut.* 16. 14. I. O. M. Venustus summ. (*h. e.* summarum *scil.* magister) signum Larub. cultorib. cum *baside* D. D. ¶ 11. Nimis licenter primam syllabam produxit *Corippus*, cuius *loc.* vide in *CAPITELLUM* §. 2.

BASSINUS. In fin. adde: *Alia* apud *eund.* 1063. 4. Sedatia Bassina.

BASTERNA. In fin. adde: ¶ 3. De discrimine inter lepticam et basternam multa disputat *Jo. Christoph. Strodtmannus* in *Act. Soc. Lat. Jen. T. 2. p. 53.* et seq.

* BATALARIUS, a, um, adject. qui cum sonitu pertundit, ut *battallum* barbare, Italice *battaglio*: a βάταλος, effeminatus, quod a βασιλεύ, inco. *Vet. Scholiast.* ad *Juvenal.* 7. 134. Stalaria purpura: *hæc habet*: Illecebrosa. Ennius: Et melior navis, quam quæ stalaria portat; id est, multisonalis, quæ vulgo dicitur batalaria.

* BATANEOTES, æ, m. 1. Βατανεώτης, qui ex Batanea est, oppido Syriæ, cuius mentio habetur apud *Steph. Byz.* Hinc *Hieronym. præf. in ep. ad Galat.* Quod nequaquam intelligens Bataneotes et sceleratus ille Porphyrius, etc.

* BATHRUM, i, n. 2. βάζρον, fundamentum, basis. *Inscript.* reperta paucis abhinc annis in ruinis Salonæ, urbis in Dalmatia, et mecum per litteras communicata a *Car. Lanza* ann. 1834. defuncto (duplex vero ibidem cippus visitur, eadem inscriptione, sed lineis aliter dispositis, exaratus), quæ talis est: Vestibulum et ambitus monumenti a bathro clatorum intra loriam, quæ spectat in merid. ad viam munitam, long. P. XXXII., lat. P. LV., et a bathro clatorum a parte dext. et sinist., et a post. (*h. e.* postico) omnium angulorum IIII. lat. P. quinos denos.

BATILLUM. ¶ 1. in fin. adde: hæc porro sunt, quæ habet *Acro* ad *loc. cit.* Vatillum, diminutivum a vase, est vas parvum, in quo etc.

BATRACHUS. In fin. adde: ¶ 2. *Batrachus* fuit etiam nomen proprium Græci sculptoris, apud *Plin.* 3. 6. 5. 4. n. 14. V. SAUROS §. 1. ¶ 3. Item cogn. R. feminini generis. *Inscript.* apud *Murat.* 39. 1. Julia Barachus. At in lapide fortasse legitur *Batrachus*, tertia nempe et quarta littera nexu Latinis non insolito colligata.

BATTOLŒGIĀ. In fin. adde: De battologia, et Batto, tum et de Battaro inde derivato, multa docte disserit *Wernsdorf.* ad *Poet. Lat. min. T. 3. p. XLVIII.* et seqq.

* BATTUALIĀ, orum, n. pl. 2. *Cassiod. Orthograph.* 5. ad fin. Bat in uno tantum reperi nomine generis neutri, pluraliter enunciato, is est battualia, quæ vulgo battalia dicuntur, exercitationes autem militum, vel gladiatorum significant; inde etiam battuatores τοὺς βασιανιστάς dici puto.

* BATTUATOR, oris, m. 3. *battitore*, qui batuit. V. vocem præced. in *Append.*

BATŪO. In fin. adde: *Batuendus* in *SCULPONEÆ* §. 1.

* BAUCALIS, is, m. 3. βαυκάλης, vas fictile ad aquam et vinum refrigerandum: est vox Alexandrina, unde recentiorum Italorum *boccale* derivatum est. Eaque per onomatopœiam ficta videtur, a sonitu nempe liquidorum, quæ, dum per angustum vasorum os delabuntur, *bau, bau* iterare solent. V. *Cassiani loc. cit.* in *GILLO* §. 1.

* BDELLIUS, a, um, adject. ad bdellium pertinens. *Vulgat. interpr. Num.* 11. 7. Erat autem man quasi semen coriandri, coloris bdellii.

BEATIFICŒ. ¶ 1. in fin. adde: ¶ 1. Item beatum puto. *Cassiod. 1. Hist. Eccl. 1. a med.* Cunctis militibus ad illius poculi claritatem nimis inhiantibus, et beatificantibus (*Theodosium*), qui esset bibiturus eum.

BEATITŪDO. In fin. adde: Sequioris Latinitatis tempore *beatitudo* fuit blanda et reverens appellatio episcoporum, ac præcipue summi pontificis Romani, cui nunc soli propria est. *Cassiod. 3. Variar. 37.* ad *Petrum episc.* Si in alienis causis beatitudinem vestram convenit adhiberi. *Hieronym. ep. 15. n. 5.* ad *Damasum pap.* Quamobrem obtestor beatitudinem tuam, ut mihi epistolis tuis sive dicendarum, sive dicendarum hypostaseon detur auctoritas. V. *SANCTITAS* §. 7. in *Append.*

BEATUS. ¶ 7. in fin. adde: ¶ 7. Beatissimus autem dicitur propria appellatione Romanus eorumdem pontifex. *Cassiod. 8. Variar. 24.* Ad beatissimi papæ iudicium prius conveniat audiendus aliquis ad clerum pertinens.

* BEDAJUS, i, m. 2. nomen cuiusdam numinis, quod in Germania colebatur. V. ARUBIANUS, et ALOUNÆ in *Append.*

* BĒDĒSIS, is, m. 3. *Bedese*, fluvius, qui ex Apenuino Ravennam ad occasum præterfluit, et cum Utente junctus in mare trans Ravennam se exonerat, qui superiore tamen tractu *Ronco* nunc appellatur. *Plin.* 3. 15. 20. Ravenna oppidum cum amne *Bedese*.

* BELATUMĀRĀ, æ, f. 1. cogn. R. barbaræ quidem originis, et ignotæ significationis. *Inscript.* apud *Grut.* 375. 2. Sapia Belatumara.

BĒLĒNUS. ¶ 1. in fin. adde: Item ex his verbis *Herodian. 1. 8. c. 3.* Τὸν ἐπιχώριον θεόν (οἱ κατοικοῦντες τὴν Ἀκυλῆϊαν) Βέλιν καλοῦσι, σεβούσι τε ὑπερφυῶς, Ἀπολλῶνα εἶναι ἐξέλοντες.

BĒLĪAL. In fin. adde: ¶ 2. Etiam *Belias* scribitur a *Commodian.* 35. 2. et *Belian* in accusat. sing. ab *eod.* 53. 15.

BELISĀNĀ. In fin. adde: At *Bochart. Geogr. sacr. p. 663.* rectius legit *Belisamæ*, quæ Punice significat cæli dominam.

* BĒLĪSĀRIUS, ii, m. 2. dux militum celeberrimus, qui sub imper. Justiniano I. Persas et Vandalos devicit, quique mortuus est ann. DLXIV. a Chr. n. Eius meminit *Coripp. 1. Johann. 366.* Tempore quo Libycas tetigit Belisarius oras, Vandalicas capturus opes.

BELLĀTOR. In fin. adde: ¶ 5. Est item nomen proprium libertinum. *Inscript.* apud *Grut.* 609. 3. *Æliæ* Restitutæ Bellator Aug. Lib. conjugi karissimæ. Hic *scil.* videtur fuisse libertus Hadriani Aug., qui ex gente *Ælia* fuit.

* BELLĪCENSIS, e, adject. ad Bellicum pertinens, urbem Galliæ Lugdunensis, prope Rhodanum, quæ nunc *Belley* vocatur. *Inscript.* apud *Reines. cl. 1. n. 216.* Vicani Bellicenses.

BELLĪCINUS corrige BELLĪCINUS.

BELLŌNĀ. In fin. adde: Bellonæ sacerdotes utebantur galero ex nigra lana, et vestibus furvo colore tinctis, cum e contrario Cereris candidis, Saturni rubris. *Tertull. Pall. 4.* Cum ob cultum omnia candidatum, et ob notam vitæ et privilegii galeri, Cereri initiatur; cum ob diversam affectionem tenebricæ vestis, et tetrici super caput velleris in Bellonæ (*scil.* templo) mentes fugantur; cum latioris purpuræ ambitio, et galatici ruboris superjectio Saturnum commendat.

BELUNUM. In fin. adde: *Alia* apud *Murat.* 1032. 2. et *Bertoli Ant. d'Aquil. p. 301. n. 420.* L. Lucejo L. F. Lucullo IIII. vir. I. D. Beluni.

* BĒNĒFĪCĪALIS, e, adject. idem ac *beneficus*. *Cassiod. 2. Variar. 30.* Beneficiale esse principem, licet; nec intra regulas constituti potest munificentia regalis arctari. *Id. ibid. 39.* Quæ (*balnea*) ideo Aponum Græca lingua *beneficialis* nominavit antiquitas, ut causam tanti remedii ager cognosceret, cum de tali nomine dubium non haberet. *Id. 11. ibid. 40. a med.* Cognoscite, quam *beneficialis* sit bona conversatio.

BĒNĒFĪCIUM. In fin. adde: Id postremum improbat *Orelli n. 4604.* et accipiendum putat pro vitio, culpa, ut in §. 12.

* BĒNĒPLĀCEO, es, cui, citum, n. 2. *compiacere*, multum placeo. *Vulgat. interpr. 1. Cor. 16. 2.* Quod ei beneplacuerit. *Id. Rom. 12. 2.* Voluntas Dei bona et beneplacens.

* BĒNĒPLĀCITUS, a, um, particip. a *beneplacito*: *compiaciuto*, multum placitus. *Vulgat. interpr. Eccl. 34. 21.* Non sunt beneplacitæ subsannationes injstorum. ¶ 2. *Beneplacitum*, i, absolute, est id, quod beneplacet. *Id. Ephes. 1. 9.* Secundum beneplacitum ejus. *Not. Tir. p. 42.* Benefecit, benefactum, beneplacitum.

BĒNĒVĀLENS. In fin. adde: Nutantem hujus vocis auctoritatem obfirmat *Inscript.* apud *Grut.* 546. 3. Secundia Servata sibi et Juliis Alpino et Alpinæ filiis benevalentibus F. C. h. e. faciendum curavit.

* BĒNĀMĪTUS, a, um, adject. qui est e tribu Benjamin. *Venant. 2. carm. 21. 14.* Beniamita tribus te gessit sanguine claro.

BĒRĒNĪCĒ. ¶ 3. lin. 4. post *Victoriam referens* adde: Hinc est, quod mulier, quæ a *Val. Max. 8. 15. ext. 4.* vocatur *Phenice*, et ab *Ælian. Hist. Var. l. 10. c. 1.* et a *Pausan. l. 5. c. 6.* Φερωνίκη, eadem appellatur a *Plin. 7. 41. 42.* *Beronice*: Græcorum quippe β in φ aliquando mutatur, ut σπρεβλός a σπρέζω, atque etiam Latini ex βρέμω dicunt *fremo*.

BĒRĒNĪCIS. In fin. adde: ¶ 2. *Alia* fuit *Berenicis*, scilicet regio circa Berenice, urbem maritimam in sinu Arabico prope montem Smaragdum, unde ex Ægypto in Arabiam Felicem et Indiam erat navigatio. De eadem mentio habetur in duabus *Inscript.* apud *Murat.* 1033. 5. L. Pinario C. F. Gal. Nattæ præfecto *Berenicidis*, etc. *Alia* apud *Grut.* 130. 1. M. Artorius M. F. Pal. Priscus Præf. montis *Berenicidis*.

BERGOMATES. Lin. 2. post *in edito loco situm* adde: V. PERGANUM §. 1.

BERYLLUS. In fin. adde: ¶ 3. Est etiam nomen servile. *Testamenti* verba apud *Paul. Dig. 51. 87. §. 2.* Eumque fundum, qui ex vobis ultimus decesserit, cum morietur, restituat Symphoro liberti meo, et Successori, et Beryllo, et Sapido, quos infra manumisi, quive ex his tunc supervivent.

BES. ¶ 1. in fin. adde: Bessis porro pretium representat nummus aereus gentis Cassiae apud *Barpt. Borghesium Decad. num. 4. oss. 7.*, in cuius parte antica est Bacchi caput hedera et corymbis coronatum, in postica rostrum navis, in utraque vero parte visitur S.; *h. e.* nota bessis, qua docemur, huiusmodi nummo bessem valuisse, quemadmodum in alio ejusdem gentis nummo apud *Eckhel. D. N. V. T. 5. p. 168. S.* est nota dodrantis.

BESTIARIUS. ¶ 2. lin. 13. post *unus leo, ducenti bestiarum* adde: huiusmodi dietum, in quo explicando *Manutius* atque *Abramus* incassum laboraverant, ita enucleat *Vet. Scholiast.* ab *A. Maio* editus in *Class. auct. T. 2. p. 158.* Cum *Vatinius* invidiam sibi magnam conflasset de apparatu gladiatorum, simulaverat se bestiarios potius habere, quam gladiatores; et unum gladiatorem constitebatur, cui nomen Leoni fuit. Hancigitur astutiam *M. Tullius* irrident, cum leonem dicit, ducentos bestiarios, id est venatores; sine dubio volens intelligi, hanc manum gladiatoriam seditionis causa comparatam. In fin. adde: De variis bestiariorum generibus, eorumque artificii in bestiarum certamine usitatis, consule *Cassiod. 5. Variar. 42.*

*BESTIUS, a, um, adject. idem ac bestialis, belluinus. *Commodian. 34. 17.* Sed sic quasi bestius erras.

BETACEUS. ¶ 2. lin. 5. post *Varronem citat* adde: Hæc autem sunt verba *Apicii* citantis *Varronem*: Betaceos *Varronis* (varrobetaceos), sed nigros coques. Videntur verba uncis inclusa insiticia esse, atque ii betacei indicari, qui a *Varrone* citantur in §. 1.

BETERRENSIS. Lin. 4. pro *nobilissimo principi* reponere *nobilissimo Cæsari, principi.* In fin. adde: V. SEPTIMANIA, et SEPTIMANUS §. 1. et 2.

BETHLEUS. In fin. adde: *Prosp. Aquit. de ingratis. 76.* Tunc et Bethleus præclari nominis hospes.

BIBLIOTHECA. ¶ 3. in fin. adde: *Inscript. apud Maff. Gall. antiq. p. 188.* Proc. bibliothecar. Græc. et Latin.

BIBLIOTHECARIUS. Lin. 3. post *subigitandus* adde: De hac bibliotheca *Tiberiana* mentio est apud *Gell. 13. 19.*

BIBO, is. ¶ 6. lin. 2. pro *amicorum nomina* reponere *amatorum et amicarum nomina.* In fin. adde: V. QUINCUNX §. 2. et SEPTUNX §. 3. ¶ 13. in fin. adde: et *Cic. Pis. 27. ad fin.*

BIBO, onis. Lin. 1. post *bibax* adde: *πολυπότης. Apul. 2. Met. p. 166. Oudend.* Dumque bibones solita risui postulant.

*BIBRACTIS, is, f. 3. Deæ nomen apud *Æduos*, quæ et urbis *Bibractis* patrona habebatur. *Inscript. apud Orelli n. 1973.* Deæ *Bibracti* P. *Capril. Pacatus* *Iunil. vir* *Augustal. V. S. L. M.*

BICAMERATUS. Lin. 1. post *adject.* adde: *διότρετος*, duas habens contignationes. In fin. adde: V. TRICAMERATUS.

BICOMIS. In fin. adde: hoc autem verbum *bicomis* vulgus usurpat, ut *Id. ait ibid.*

BICORNIS. In fin. adde: *Hinc Tertull. 3. adversus Marcion. 18.* Non utique rhinoceros destinabatur unicornis, nec *Minotaurus* *bicornis*. V. MINOTAURUS.

*BICORS, ordis, adject. omn. gen. qui duplici corde præditus est, *h. e.* fallax, subdolos. *Commodian. 11. 8.* Officio vervecis potuit scire bicordem. *h. e.* *Apollo* potuit officio haruspis, qui vervecis exta inspicit, scire, *Cassandram* esse bicordem.

BIDUUM. In fin. adde: ¶ 2. Primam syllabam licenter producit *Sever. Sanct. 18.* Et, longus peperit quæ labor omnibus *Vitæ* temporibus, perdita biduo.

*BIFARIÆ, adverb. idem ac bifariam. *Cassiod. de orat. 1. ad fin.* Qualitas bifarie dividitur in ea pronomina, quæ vocantur finita.

*BIFURCIUM, ii, n. 2. locus bifariam divisus. *Auct. de limit. p. 270. Goes.* Si B in termino inveneris, bifurcium ostendit, aut trivium significat.

BIGĀ. Lin. 4. post *in plurali numero* adde: Est vox contracta ex *bis* et *jugum*, ideoque longam habet priorem syllabam. *V. Front. loc. cit.* in *QUADRIGA* §. 1. in *Append. ¶ 4.* in fin. adde: ¶ 5. Item accipitur pro ipsis equis. *Symmach. 6. ep. 40.* *Bigarum* ferocia. *h. e.* equorum bigis junctorum.

BIGATUS. Lin. 2. post *notam impressam habet* adde: Idem appellatus etiam fuit *quingessis* et *victoriatus*. V. has voces suo loco.

BIGEMMIS. ¶ 1. in fin. adde: Alii leg. *bigemneum*.

BIGUGIS. Lin. 2. post *due cavalli ad un giogo* adde: Prior syllaba brevis est, quia olim Latini *biugis* scribebant; nunquam eum *ii* sic geminabant.

BILINGUIS. In fin. adde: V. TIBIA §. 8.

BILIS. ¶ 1. fin. adde: *Senec. ep. 53.* Nausea me segnis hæc et sine exitu torquebat, quæ bilem movet, nec effundit.

*BILONGUS, a, um, adject. qui duas habet syllabas longas. Ita vocatur pes spondæus apud *Mar. Victorin. p. 2486. Putsch.*

BIMATER. In fin. adde: ¶ 2. Licenter secundam syllabam corripit *Vet. poeta* in *Anthol. Lat. T. 1. p. 11.* *Burm.* Semelcie *Bacche*, *Thyrsitenens*, *bimater*, *trieterice*, *Nysie*, *Liber*.

BIMEMBRIS. In fin. adde: ¶ 3. Item *hermaphroditus*. *Vet. Poeta* in *Anthol. Lat. T. 2. p. 596.* *Burm.* Monstrum feminei bimenbre sexus. ¶ 4. Item *Minotaurus*. *Auct. carm.* in *Anthol. Lat. T. 1. p. 666.* *Burm.* Obsequitur (*Pasiphae*) votis, et procreat, leu nefas! bimembrem.

BIMETER. In fin. adde: *Id. ibid. 13.* *Bimetra* quod arte texens.

BIMUS. Lin. 2. post *duorum annorum* adde: *Euthyches* apud *Cassiod. de Orthograph. 9.* *Bimus*, *trimus*, *quarimus* quasi a *bis*, *ter*, *quater*, et *hiems* dicta. Lin. 8. post *Bimus honor* adde: *h. e.* consularis.

*BINUBUS, a, um, adject. digamus. *Cassiod. 9. Hist. Eccl. 38. ad fin.* *Novatiani* circa *Phrygiam* *binubos* non recipiunt.

BIO THANATUS. In fin. adde: ¶ 4. Aliter est interpretandus locus *Commodian. 14. 8.* Secede ab istis, qui sunt *biothanati* facti. *h. e.* qui, peracto vitæ curriculo, præcipitantur in mortem æternam; cum e contrario *Christiani* de morte ad vitam vocantur immortalem.

BIPALIUM. Lin. 5. post *bipalio innixus* adde: ¶ 2. *Bipalium* etiam dicitur mensura aliqua, seu modus fossionis, non ipsum instrumentum fossioni aptum. Ex locis mox citatis et ex *Colum. 3. 5.* et *11. 2.* et *Arbor. 1. 5.* apparet, *bipalium* esse mensuram duorum pedum semis: altum vero *bipalium* esse plus quam duorum pedum semis. V. SESTERTIUS §. 10.

BIPATENS. In fin. adde: Vel potius *geminata* intelligendæ sunt, ut *Veronæ* adhuc exstant, duplices enim portæ sunt sibi invicem proximæ, ex quarum una aditus in urbem, ex altera exitus pateret. Ita erant portæ *Scææ* in urbe *Troja*.

BIRÖTUS. In fin. adde: V. DIRODIUM.

*BIRRO, onis, m. 3. fortasse est *birro* indutus. Est cogn. R. *Inscript. apud Murat. 1762. 5. P. Veidius C. F. Birro.*

BIRRUS. Lin. 5. post *habuit* adde: *Hieronym. de Prato ad Sulpic. Sev. T. 1. p. 364.* putat, *birrum* esse appellatum quasi *bicirrum*, quod utrinque villosus, idemque ac *amphibalus* fuerit. V. *ibid.* multa hac de re disputata.

BIS. In fin. adde: ¶ 9. *Bis* syllabam naturam suam corripit. *Ovid. 1. Fast. 603.* *Triticeos* fetus, passuraque farra *bis* ignem, *Hordeaque* ingenti senore reddat ager.

*BISCENARIUS, a, um, adject. idem ac *ducenarius*, qui nempe *duccena*, seu *bis centena* millia nummum stipendii nomine accipiebat pro exigendis rebus publicis aut fisci principis; Latine enim tam *duccentum*, quam *bis centum* usurpatur. V. *DUCENARIUS* §. 4. *Inscript. apud Guarin. Comment. 12. p. 28.* *P. Arruntio P. F. Vol. Iusto Q. Æd. Pat. Col. ordo* et *populus*, *Cur. Ag. Rogato Bisc. Stat. hereditat. h. e.* curam agente *Rogato* *biscenario* stationis hereditatum.

BISELLIUM. In fin. adde: Sed potior est eorum sententia, qui putant, *bisellium* eorum decurionum proprium fuisse, qui maximo in municipiis suis magistratu functi essent, et ejusdem usum ex privilegio quibusdam etiam *Augustalibus* concessum fuisse.

BISÖLIS. In fin. adde: V. VISOLUS.

*BISQUINI, æ, a, adject. *dieci*, *bis quini*. *Coripp. 6. Johann. 370.* *bisquinos* *Africus* ignes *Auxerat*, *ignivagis* *exurens* cuncta procellis. ¶ 2. Etiam *bis quinos* divisim quisquam legere poterit, ut *bis senos* pro *bissenos*.

*BISSÜLĀ, æ, f. 1. nomen proprium *Suevæ* virgunculæ, alumæ *Ausonii* poetæ, ab eodem dilectæ, et *Edyll. 7.* celebratæ.

BISULCUS. In fin. adde: ¶ 4. *Bisulcum*, i, n. 2. est *sorfix* *tonsonia*. *Tertull. Penit. 11.* Cedo pulverem dentibus eliminandis, et *bisulcum* aliquid ferri, vel aris unguibus repastinandis. *h. e.* per *ripulire* et *scalzar l'unghie*.

BITHYNĀ corrige BITHYNĀ. Atque ita porro cetera inde derivata nomina.

BITHYNIS corrige BITHYNIS. Lin. 2. pro *pallidus esse* reponere *pallidus isse*.

BITON, onis, m. 3. *Βίτων*. V. CLEOBIS.

BITUMEN. Lin. 5. post *fonte Siciliæ* adde: Videtur esse a *πίττα*, *pix*, quia ei simile est, quasi *πίττωμα*; unica autem lit-

tera *t* scribitur, quia vetustissimi Latinorum, ut etiam vulgares homines cujuscunque nationis, unica semper consonanti tam scribendo, tam loquendo utebantur, et etiam nunc utuntur.

BITURIGES. ¶ 1. in fin. adde: *Sidon.* 7. *cp.* 9. in *conc.* ad fin. Prius Bituriges noveram, quam Bituricas. *Inscript.* apud *Grut.* 485. 1. et *Orelli* n. 190. M. Verrec. Diogenes cives Biturix Cubus etc. ¶ 2. In fin. adde: *Inscript.* apud *Grut.* 227. 4. Augusto sacrum et Genio civitatis Bit. Viv. h. e. Biturigum Vivischorum seu Vibischorum.

* **BLÆSĀTILLUS**, a, um, adject. diminut. aliquantulum blæsus. Est cogn. R. *Inscript.* apud *Grut.* 790. 10. T. Julius Blæsatillus.

BLÆSIĀNUS. Lin. 2. post *Martial.* 8. 58. adde: Qui solemnibus anxius sepulti Nomen non sinis interire Blæsi, Quod donas, etc.

BLANDUS. ¶ 7. in fin. adde: V. **TREMULUS.** §. 6.

BLĀTĒRĀTUS. In fin. adde: Jurgis caninos blateratus pendere.

BLĀTĒRO, as. In fin. adde: *Capella* vero licenter primam produxit in *blateratus*, us in *Append.*

BLATTĀ. ¶ 5. lin. 3. post *præferenda videtur* adde: Hac vero de re præcipue consulendus est *Pasqual. Amatius*, qui in opere, cui titulus *De restitut. purpurar.* c. 18. probabili conjectura arguit, Latinos sequioris ætatis rostrum conchæ purpurariæ primum, et postea ipsam coucham nomine blattæ donasse, ei mox nomen ipsum blattæ et purpuræ a conchis blattis et purpuris ad purpureos ipsos colores, qui ex illis efficerentur, significandos transduxisse. Immo etiam putat, blattam fuisse appellatam ipsam purpuram, quia concha purpuraria rostro suo reliquis conchas ita pertundere solet, ut eas devoret, ideoque a βλάττω, percutio, lædo, ita nuncupatam fuisse.

BŌAULĀ. V. **BAULI.**

BOCCHŌRĪTĀNUS corrige **BOCCHŌRĪTĀNUS.**

BODINCOMĀGENSIS corrige **BŪDINCŌMĀGENSIS.**

BODINCOMĀGUS corrige **BŪDINCŌMĀGUS.** Lin. 3. post *Casale* adde: Ita vero appellatum a proximo fluvio Pado, qui Ligurum lingua etiam *Bodincus* dicebatur, Βόδιγνος apud *Polyb.* l. 2. c. 16.

* **BŌĒTHUNTES**, ium, m. pl. 5. βονθοῦντες, accurrentes cum clamore ad auxilium ferendum; titulus fuit comædiæ *Sex. Turpilii* poetæ, cujus meminit *Non.* 1. n. 86. Turpilius Boethuntibus: Non ago hoc per sagam pretio conductam, ut vulgo solent. Adde 2. n. 851. et alibi.

* **BŌLENSIS**, e, adject. idem ac Bolanus. *Not. Tir. p.* 143. Laurentinus, Megaliensis, Bolensis.

* **BOMBĀLIUM**, ii, n. 2. instrumentum musicum, quo bombus editur. *Auct. Epithal. Laur. et Mar.* 61. in *Anthol. Lat. T.* 2. p. 636. *Burm.* Cymbala, bombalium, cornus et fistula, sistrum, Quæque pererratas inspirant carmina voces. *Bambalium* hic mendose pro *bombalium* scribitur.

* **BOMBĪCO**, as, n. 1. bombum edo, idem ac bombito. De harpa usurpat *Venant. præf. lib.* 1. a *med.* Ubi mihi tantumdem valebat raucum gemere, quod cantare; apud quos (*barbaros*) nihil dispar erat aut stridor anseris, aut canor oloris; sola sæpe bombicans, barbaros leudos harpa relidebat, ut inter illos egomet non musicus poeta, sed muricus, deroso flore carminis, poema non canerem, sed garrirem, quo residentes auditores inter acernea pocula salute libeutes insana, Baccho iudice, debacharent.

BOMBŪCĪNUS. ¶ 1. in fin. adde: *Ulp. Dig.* 34. 2. 25. Vestimentorum sunt omnia lanæa, linæaque, vel serica, vel bombycina.

BOMBYX. ¶ 7. in fin. adde: V. **SCOPÆ** §. 4.

* **BŌNĪLŌQUĪUM**, ii, n. 2. moine, illecebra. *Cassiod.* 1. *Ilst. Eccl.* 14. ante *med.* Abripere quosdam eorum ad pestem propriam per boniloquia festinant.

BŌNĪTAS. In fin. adde: ¶ 5. Est etiam nomen mulieris in *Inscript.* non opt. notæ apud *Murat.* 1445. 4. D. M. Bonitati pientissime L. Petronius Severus socere incomparabili.

BŌNŌNĪĀ. In fin. adde: quæque nunc *Bonnünster* appellatur. ¶ 3. Item Bononia Oceanensis, quam postremam vocem vide suo loco.

BŌNŌNĒNSIS. In fin. adde: ¶ 2. Item ad aliam Bononiam pertinens, quæ Oceanensis dicta est. *Eumen. Paneg. Constantin.* 5. Bononiensis oppidi litus. V. **OCEANENSIS.**

BŌNUM. ¶ 1. in fin. adde: ¶ 1.ª Sequioris Latinitatis tempore frequentissima est in titulis Imperatorum et Cæsarum formula illa *bono reipublicæ natus*, cum propter quorundam ex iis pravitatem potius *pestimo publico natos* eos esse dicendum fuisset. *Inscript.* apud *Grut.* 284. 5. Imp. Cæsari Flav. Val.

Constantio Pio Fel. invicto Aug., Divi Constantini Pii Aug. filio, For. Cl. Val. (*h. e.* Forum Clandium Vallensium) bono reipublicæ nato. *Alia* apud *Murat.* 2011. S. D. N. Magno Decentio

nobilissimo et florentissimo Cæsari B. R. P. N. M. P. XXXII. *h. e.* bono rei publicæ nato, millia passuum triginta duo. V. huic similem formulam in **OPTIMUS** §. 7. in *Append.*, et huic contrariam in **PESSIMUS** §. 2.

BŌNUS. In fin. adde: ¶ 25. Est etiam cogn. R. *Inscript.* apud *Grut.* 47. 11. *Ælia Bona.*

BŌŌTES. In fin. adde: ¶ 5. Est etiam nomen servile, et cogn. R. *Inscript.* apud *Amadut. Anecd. litt. T.* 3. p. 475. *Claudiae Eutichæ*, et Booti parentibus pientissimis fecit Ti. Claudius Bootes.

* **BORBŌRĪTĀ**, æ, n. 1. βορβορίτης, comosus: a βόρβορος, cœnum. *Prosp. Aquitan.* in *Chron.* ad ann. a Chr. n. 138. Gnosticos quidam Borboritas vocant, quasi cœnosos, propter nimiam turpitudinem, quam in suis mysteriis exercere dicuntur.

BŌRĒS. ¶ 1. lin. 8. post *loquitur* adde: Hinc ejus mentio in *Inscript.* Polensi, edita vero ann. 1856. ab *Jo. Orti* in *Ant. lap. ined. Istriana* p. 1. Euangelus colonorum Polensium Boræ (*sic, pro Boreæ*) V. S. L. M.

* **BŌRĪNUS**, a, um, adject. idem ac boreus. *Licent. carm.* 57. Nec fera tempestas Zephyrūm, fremitusque Borini.

* **BORMĪUS**, a, um, adject. ad Bormiam, nunc *Bormida*, pertinet, fluvium prope Aquas Statiellæ, nunc *Aqui*, urbem in ducatu *Montisferrati*, ubi celeberrimæ thermæ sunt. *Cassiod.* 10. *Variar.* 29. Limosæ podagræ subita inundatione complutus, aquas Bormias potius siccativas, salutare huic specialiter passioni, velle te petere postulasti.

* **BORSYCĪTIS**, idis, f. 3. gemma quædam, in qua nominis rationem esse negat *Plin.* 37. 11. 75., ideoque barbarum esse videtur vocabulum, vel cujus etymon incompertum illi fuerit.

* **BORTUNĀLĒ**, is, n. 3. fortasse malvæ calyx, *bocciuolo* Italiane. *Plin. Valerian.* 1. 23. Malvæ bortunale, sive agrestis folia spoliata.

BŌRYSTHĒNES. ¶ 1. in fin. adde: V. **OLBIOPOLITA.**

BOS. ¶ 10. in fin. adde: *Id. Halieut.* 2. quod eidem tribuitur, 75. Atque boves patula captantes nare fluores.

BOSPHŌRĀNUS. In fin. adde: ¶ 3. Item qui Bosphoro Thracio adjacent. *Sidon. carm.* 22. 257. Seu linguæ Argolicæ rotunditate Undantem, Marathone ceu creatum, Plaudentes stupuere Bosphorani. *Inscript.* apud *Grut.* 389. 8. Cohors II. Bosphoranorum.

* **BOSPHŌRENSIS**, e, adject. idem ac Bosphoranus. *Cassiod.* 10. *Hist. Eccl.* 19. Episcopus Bosphorensis.

* **BOSTRĒNI**, orum, m. pl. 2. βοστρηνιοί, incolæ urbis Bostræ in Arabia Petræa, sive Idumæa, quæ Hebr. בֹּסְרָא Bosra, a בָּסַר videntia vit; ideoque Dusaris seu Bacchi cultu celeberrima, cujus ideo in nummis torcular sæpe expressum est. *Numm.* apud *Mionnet Descript. des méd. T.* 5. p. 585. n. 36. Col. Metropolis Bostrenorum Actia Dusaria. *Inscript.* apud *Orelli* n. 3440. T. Rutilio Varo Trib. mil. leg. V. Macedonicæ, Præf. alæ Bos., Q. Divi Vespasiani, æd. cur., com. imperator. patrono D. D. *Clem. Cardinali* in *Dipl. imp.* p. 239. n. XIX. putat, *Bos.* esse interpretandum *Bosphoranorum*.

BOSTRYCHUS. ¶ 1. lin. 3. post *in modum racemi compositam* adde: De hujusmodi crinium dispositione consule *Annal. dell' Instit. archeol. T.* 6. p. 204. not. (2)

BŌTELLUS. ¶ 1. in fin. adde: V. **SERPŪLLIFER.**

BŌTHŪNUS corrige **BŌTHŪNUS.** Lin. 1. pro *cometæ* repone: fulgoris seu splendoris cælestis. In fin. adde: p. 294. et 325. *Oudend.*

BŌTRŌNĀTUM. In fin. adde: V. annotata ad **BOSTRYCHUS** in *Append.*

* **BŌTRUS**, i, m. 2. βότρως, βοῶς, racemus uvæ. *Hieronym.* ep. 108. n. 11. Exploratores botrum miræ magnitudinis portaverunt. *Id. Comm.* 2. in *Oseam* 10. 1. Vitis frondosa multos botros attulit. *Augustin. Serm.* 1. in *Pentec.* n. 1. Jam enim fuerat magnus botrus ille calcatus, et glorificatus. *Cassiod.* 5. *Hist. Eccl.* 50. Botris extra tempus illatis, et mox. Uvarum signum præter tempus significare perditionem imperatoris ad instar hujusmodi botrorum.

¶ 2. Etiam botrus scribitur. *Auct. vet. epigr.* in *Anthol. Lat. T.* 2. p. 370. *Burm.* Æquales Libræ September digerit horas, Cum botrus captum rete ferens leporem.

BŌTRYŌ. In fin. adde: ¶ 4. Est etiam cogn. R. *Inscript.* apud *Grut.* 610. 8. Ti. Claudio Botrioni, etc. *Botrioni* est pro *Botryo-*ni, uti sæpe alias γ in i mutatur.

BÖVILLÆ. Lin. 1. post *in Appia via* adde: nunc *le Fratocchie*.
BRÄBEUM. ¶ 1. in fin. adde: *Capitolin. Fer. 6. in Volneris equi gratiam primum ceperunt equis aurei, vel bravia postulari. In tanto autem equus ille honore fuit, ut et a populo Prasiniano- rum sæpe modius aurocorum postuleretur.*

BRÄBEUTÄ. In fin. adde: Dicendum potius, *agonothetam* vi- rum primum fuisse, qui ludis cujuscunque generis præerat; *brabeutam* vero fuisse ministrum, qui athletarum errata virga coercere, eorumque certamina satagere, et populum submovere solebat. V. *Ulpiani loc. cit. in DESIGNATOR §. 6.*

BRÄCÄ. Lin. 2. post *ῥάχος* adde: nam *Æoles* dictionibus a *ρ* incipientibus digamma præponebant, pro quo sæpe *β* usurpabant. Lin. 3. post *Eustath.* adde: ad *Homer. Il. l. 2. v. 262.* ¶ 1. in fin. adde: ¶ 1.^a Insecutis temporibus bracæ femora tantum, minime autem crura, tegebant. Hinc *Hieronym. ep. 64. n. 10.* Hoc genus vestimenti Græce *περικελευτή*, a nostris feminalia, vel bracæ usque ad genua pertinentes, *scil.* quales olim gestabant Galli et Itali recentiores, qui paucis abhinc annis barbarico ritu eas usque ad talos demittere ceperunt. Eas Græci *ἀναζυγιάς*, Chaldæi *sarabaras* vocabant.

* **BRÄCHILÆ**, is, n. 3. succinctorium illud ex humeris utrinque suspensum, ante pectus decussatim junctum, atque sub brachia rejectum, quo delicatiores feminae, mollioresque viri vestes quadrisario nexu sustinebant. *Isid. 19. Orig. 33. u. 5.* Redimiculum est, quod succinctorium, sive brachile noncupamus, quod descensum per cervicem, et a lateribus colli divisum, utrarumque alarum sinus ambit, atque hinc inde succingit, ut constringens latitudinem, vestes ad corpus contrahat, atque conjungendo componat. Hoc vulgo brachile, quasi brachiale dicunt, quamvis nunc non brachiorum, sed renum sit cingulum. V. *Front. loc. cit. in REDIMICULUM §. 1. et VINCULATUS.*

BRÄCHTUM. ¶ 1. in fin. adde: Sed et proxima pars pectoris patet. *Ovid.* de sociis Ulyssis humanam formam recipientibus 14. *Met. 303.* Erigimur, setæque cadunt, bifidosque relinquit Rima pedes; redeunt humeri; subjecta lacertis Brachia sunt. ¶ 11. in fin. adde: V. **OBSIBILO**.

BRACHMÄNÆ. Lin. 7. pro *Samanæi* corrige *Samanæi*. Lin. 9. post et 28. 1. adde: et *Hieronym. 2. advers. Jovinian. 14.*

BRACTEÄ. Lin. 4. post *crassior est et durior* adde: et crusta appellatur. ¶ 1. in fin. adde: V. **QUÆSTORIUS §. 7.**

BRÆVIÄTIO. In fin. adde: *Jornand. Get. pref.* Breviatio chronicorum. *h. e. compendio*, nam *Jornandes XII.* libros *Cassiodori* de rebus Geticis in epitomen coegit.

BRÆVICULUS. ¶ 2. in fin. adde: V. **PERICULUM §. 13.** ¶ 3. *Breviculum militum* idem est ac laterculum. V. **THETA §. 3.**

* **BREUNI**, orum, m. pl. 2. disyllab. populi Rhætiæ, ubi nunc *Val. di Bregna*. Eorum meminit *Horat. 4. Od. 14. 11.* Drusus Genauos, implacidum genus, Breunosque veloces, et arces Alpibus impositas tremendis Devicit acer plus vice simplici. Hic apud *Horatium* duæ vocales in *Breunos* diphthongum efficiunt; at apud *Cassiod. 1. Variar. 11.* legitur *Breones*, ubi duæ primæ vocales breves sunt, ut etiam apud *Venant. Vit. S. Martin. 4. 645.* Qua vicina sedent Breonum loca, perge per Alpem.

BRIGANTINUS corrige **BRIGANTINUS**.

BRISÆIS. Lin. 2. post *vocaretur* adde: **HIPPODAME §. 3.**

BRITANNUS. In fin. adde: quod quidem sub Septimio Severo factum fuisse, affirmat *Eckhel. D. N. V. T. 6. p. 240.*

BRITO. ¶ 2. lin. 3. post *la Bretagne* adde: At potior est sententia *Cellarii*, qui in *Geograph. ant. l. 2. c. 4. §. 2.* statuit, *Juvenalis* et *Martialis* ætate nullos fuisse in Gallia Britannos, nec Brittones; quod multis argumentis confirmat *Franc. Ant. Zacharia* apud *Gor. Symbol. Flor. T. 4. p. 152.* hinc corrigendum est, quod in ¶ 3. statuitur, etiam *Ausonius* Galliæ populos, non insulæ Britannicæ, Brittones appellasse.

BRÖMIALIS. Lin. 2. pro *vernaculæ*, quæ corrige *vernaculæque*.

BRONTE corrige **BRONTË**. In fin. adde: De prima *Plin. 37. 10. 55.*, de altera *Id. ibid. 65. V. OMBRIA*.

* **BRÖTON**, ontis, m. 3. *Βροτών*, ita cognominatur Deus quidam in *Inscript.* apud *Bertoli, Ant. d'Aquil. p. 98. n. 73.* Bono Deo Brotontii. Apud eund. *ibid.* videre est etiam protomen ejusdem Dei. *Fabrettus Inscript. p. 698. n. 203.*, qui eandem refert, recte putat, *Brotonti* esse pro *Brontonti*, de quo vide **BRONTON**. Hic vero lapis Aquilejæ repertus Venetias translatus est in *Mus. Grimani*, unde in *Mus. Semin. Patriarchalis* repositus paucis abhinc annis fuit.

BRÜCHUS. In fin. adde: *Alcim. 5. 193.* Exin restantem surgit consumere fructum Bruchus, et excusso confidens crure locusta.

App.

BRÜMÄ. ¶ 3. in fin. adde: ¶ 3.^a *Brumæ* nomine *Tertullianus Idolol. loc. cit.* in **COGNATIO §. 2.** appellat Saturnalia, quæ Romanos antiquitus *brumalia* dixisse, apparet ex *Suida*, et *Etymol. M. et Chron. Paschal. p. 114.* Hinc *Martial. 13. 1.* Postulat ecce novas ebria bruma sales.

BRUTTÏT. ¶ 1. in fin. adde: *Jornand. Get. 30.* Bruttiorum regio nomen quondam a Bruttia sortitur regina.

* **BRÜTULUS**, a, um, adject. diminut. Bruti. Est cognomen hominis c Samnitibus. *Liv. 8. 39.* Papius Brutulus.

BRÜTUS. In fin. adde: *Cassiod. de anima 2. a med.* Absurdum est putare, animam minus posse liberam, quam mole brutissimi corporis ingratam.

BRÿÖNÄ. In fin. adde: V. **TAMNUS**.

* **BÜBÄLUS**, a, um, adject. idem ac bubalinus. *Vulgat. interpr. 1. Paralip. 16. 3.* Divisit universis tortam panis, et partem assæ carnis bubalæ. Forte legendum est *bubulæ*.

BÜBÄLUS, li. ¶ 1. in fin. adde: *Inscript.* apud *Murat. 930. 1.* Cn. Domitius Cn. L. Agathangelus supra bubalos. V. **BUFALUS** in *Append.*

* **BÜBASTÏTES**, æ, m. 1. ita appellatus est nomos Ægypti, a Bubasto, quæ ejus fuit urbs primaria. *Plin. 5. 9. 9.* Quæ juxta Pelusium est regio, nomos habet Pharbætiten, Bubastiten, Sethroiten, Taniten.

* **BÜBASTUS**, i, f. 2. nomen servile, fortasse a Bubasto, urbe Ægypti. *Inscript.* apud *De-Lama G. al Mus. Parm. p. 93.* Sulpicio Sardonycho filio pientissimo Bubastus mater.

* **BUCCÏO**, onis, m. 3. diminut. buccæ, *bocchina*, buccula. Est cogn. R. *Inscript.* apud *Fabrett. p. 10. u. LI.* Ti. Claudius Buccio. *Val. Max. 8. 3. 2.* C. Afrania Licinii Buccionis senatoris filia.

* **BUCCÜLÄRË**, is, n. 3. videtur esse vasis genus quoddam in formam bucculæ factum. *Marcell. Enupir. 8. §. 5. ante med.* Colabis linteo tenui, et mittes in bucculare rude, vel diligentissime nitidatum.

BÜCINÄ. ¶ 7. in fin. adde: *Tertull. loc. cit.* in **DILUVIUM §. 2.** in *Append.* ¶ 7.^a Etiam cogn. R. *Inscript.* Atestina apud *Grut. 580. 13.* M. Valerius Bucinæ L. Optatus cocus.

BÜCINÄTOR. Lin. 7. pro *Cic. 16. Fam. 21.* repone *Cic. fil. 16. Fam. 21.*

* **BÜCÖLISTÄ**, æ, m. 1. *βουκολιστής*, qui bucolicam vitam agit: a *βουκολίζω*, pastorum vitam imitor. *Diomed. 3. p. 484. Pulsch.* Nonnulli (*greges rusticorum de Sicilia*) et in Italian et in Lydiam, et Ægyptum transisse creduntur, quos Lydiastas, et bucolistas appellaverunt.

BÜCRÄNÏUM. ¶ in fin. adde: ¶ 1.^a *Bucranium* in nummis sculptum fuisse symbolum sodalium Augustalium probat *Barpt. Borghesius in Dec. num. 7. oss. 7. p. 26.*

BÜDÄ. Quæcunque in hac voce afferuntur, ita mutanda sunt:

BÜDÄ, æ, f. 1. herba palustris, eadem ac ulva et typha, quæque *scarda* in Romania, *sala* in Etruria, apud nostrates vulgo *paværa* dicitur: videtur esse a *βύω*, farcio, hinc *βύδη*, unde Latinorum buda. Ex eadem storeæ fiunt, unde *Isid. Gloss.* Buda, istoria (*corrige* est storea). Item ellyehnia; hinc *Auct. incert. in Anthol. Lat. T. 2. p. 462. Burm.* Ut devota piis clarescant lumina templis, Niliacam texit cerea lamna budam. *Augustin. ep. 88. n. 6.* Presbyterum quendam de domo sua raptum, et pro arbitrio immaniter cæsum, in gurgite etiam cænoso volutatum buda vestiunt. *Tib. Donatus ad Virg. 2. Æn. 135.* Limosoque laeu pro noctem obscurus in ulva Delituit: hæc habet: Ulvam plerique eam dicunt esse, quam vulgo budam appellant.

* **BÜFÄLUS**, i, m. 2. *bufolo*, genus quoddam bovis magni et feri, quod etiam bubalus dicitur. *Venant. 7. carn. 4. 21.* Seu validi bufali ferit inter cornua campum, Nec mortem differt ursus, onager, aper.

BULBUS. ¶ 3. in fin. adde: *Id. ibid. 2. 10.* Theophrastus auctor est, bulbi genus circa ripas amnium nascens, cujus inter summum corticem, eamque partem, qua vescuntur, esse laneam naturam, ex qua impilia vestesque quædam conficiant.

* **BULGÄRES**, um, m. pl. 3. *Bulgari*, populi Europæ, prope Pannoniam siti, qui regionem, etiamnunc *Bulgaria* appellatam, incolunt. *Ennod. Paneg. Theoderic. 5.* Stat ante oculos Bulgaram ductor, libertatem dextera tua asserente, prostratus.

* **BÜLIMO**, as, avi, n. 1. maxima fame laboro. V. **BULIMOSUS** in *Append.*

* **BÜLIMÖSUS**, a, um, adject. *famelico*, qui magna fame laborat, bulimans. *Philagone. Veterin. 10.* Utilissimum et necessarium est domino philocalo, bulimoso (*equo*) succurrere; nam equi interdum famem sic non ferunt, ut concidant: cui succurrendum non magno sumptu, manifestum est. Nam cum bulimaverit, panis

mundi mollem partem vino infundis, et cum vino ipso confricas: chylon et per cornu faucibus infundis. *et mor.* Item in itinere si bulimaverit, etc. His similia et in compendium redacta habet *Vet. get.* 3. *Veterin.* 35.

BULĪMUS. Lin. 1. post βουλμος adde: bulimo etiam Itali recentiores dicunt.

BULLĀ. ¶ 6. lin. 4. post *et fortunæ* adde: quodque, ut ait *Plaut. Rud.* 4. 4. 127. Et bulla aurea est, pater quam dedit mihi natali die. Lin. 5. post *Veneri pupas suas* adde: quin imo non modo Laribus, sed aliis etiam Diis aliquando bullam donabant: quod apparet ex duabus his *Inscriptt.* apud *Grut.* 25. 2. Junoni placidæ, conservatrici, Augustæ Claudia Sabbatis bullam D. D. Alia apud *Visc. Mus. Pio-Clem. T.* 3. p. 114. Herculi bullam M. Ulpius Aug. Lib. Timocrates ædituus D. D. Lin. 14. post *doctet* adde: *Morcell. de stil. T.* 1. p. 34. edit. Pat. probat ex pictura vitrei poculi in *Mus. Kircheriano*, libertinorum bullam scorteam quidem et rubro colore, sed circulo ad oras aureo fulgentem fuisse. ¶ 10. in fin. adde: ¶ 11. Est etiam cogn. R. *Inscriptt.* apud *Murat.* 847. 7. Riccia L. F. Bulla.

* BŪPÆDĀ, æ, m. 1. βούπαις, grandior adolescens, idem ac bupēs. V. BU. *Capell.* 1. p. 12. Possem minore ambigens fiducia Solum Tonantem pignoris pro fœdere Bupæda vix dum, vel paterna contremens Præcepta adire.

BURDO. ¶ 1. in fin. adde: *Vet. epigr.* in *Anthol. Lat. T.* 2. p. 453. *Burm.* Burdonem sonipes generat commixtus asellæ.

* BURGUNDĪĀ, æ, f. 1. *Borgogna*, regio Galliæ Celticæ. *Cassiod.* 1. *Variar.* 46. Discat sub vobis Burgundia res subtilissimas inspicere. *h. e.* horologia solaris et aquatilis.

BURGUNDĪO. In fin. adde: *Cassiod.* 12. *Variar.* 28. ante *nud.* Burgundionum incursio.

BURGUS. ¶ 2. lin. 4. post *Grut.* 164. 3. et 4. adde: harum prior peritinct ad ann. a Chr. n. CCCLXXXVII., altera ad ann. CCCLXXI.

* BŪRĪCUS, a, um, adject. ad Burios pertinet, Germaniæ populos, Marcomannis proximos, a *Dione l.* 72. c. 2. et 3. Βουρέους appellatos, quorum sic meminit *Tacit. Germ.* 43. Nec minus valent retro Marsigni, Gothini, Osi, Burii: terga Marcomannorum Quadorumque claudunt; e quibus Marsigni, et Burii sermone cultuque Suevos referunt. *Inscriptt.*, quæ exstat in *Mus. lapid.* Isiniscæ, nunc *Monaco.* I. O. M. Statori Fl. Vetulcnus 7. Leg. III. Ital. reversus ab expeditione Burica ex voto posuit.

BURNISTÆ. Lin. 1. post *oppidi Liburniæ* adde: quod nunc *Breno*, pro *Ragusa*, appellatur, ut affirmat *Franc. M.ª Appendini* in *Notiz. de' Ragusei T.* 2. p. 52.

BURRAE. Lin. 5. post *burras* adde: unde recentiorum Gallorum *bourre*, et Italicorum *borra*. Lin. 6. post *burram esse vestis cujusdam vilioris genus* adde: Hinc *Eucher. carm.* 5. Nobilis horribili jungatur purpura burra.

* BURSENUS, a, um, adject. ad bursam pertinet. Est cogn. R. *Suet. Gramm.* 11. Valerius Cato, ut nonnulli tradiderunt, Burseni cujusdam libertus ex Gallia.

BUSTUM. ¶ 4. in fin. adde: *Propert.* 2. 1. 75. Si te forte meo ducet via proxima busto, Esseda cælatis siste Britanna jugis. *Inscriptt.* apud *Murat.* 655. 1. et in *Anthol. Lat. T.* 2. p. 297. *Burm.* Tu quicumque mei veheris prope limina busti, Supprime festinum, quæso, viator, iter. ¶ 8. lin. 4. post *Inscriptt.* apud *Murat.* 1514. 3. adde: At hæc inscriptio sublestæ fidei habetur. V. INFANTULUS.

* BŪTĀ, æ, f. 1. idem ac butta et buttus, ut *Buca, Cina, Sula* pro *Bucca, Cinna, Sulla* scribitur in vetustissimis nummis. Est etiam cogn. R., ut *A. Atilius Buta* apud *Senec. ep.* 122. n. 11.

BŪTĒO. ¶ 2. in fin. adde: *Celestin. Cavedoni* in *Append. al Sagg. di oss. num.* p. 95. not. (115) multis argumentis probat, buteonem esse avem, quam Itali nunc *aghirone* vocant.

BŪTŪRUM. In fin. adde: ¶ 3. Item nimis licenter *butyr* dixit *Venant.* 11. *carm.* 23. Omnia sumendo, lac, olus, ova, butyr.

BUXENTĪUS. Lin. 2. πυξούς scribe Πυξούς.

BUXĒUS. ¶ 1. in fin. adde: *Vet. Tab.* apud *Grut.* 509. lin. 7. Sorticula buxea.

* BYBLIUS, a, um, adject. ad Byblon pertinet, qui ex Byblo est. *Capell.* 2. p. 43. Ammon et arentis Libyes, et Byblius Adon.

BYSSUS. In fin. adde: Huic contradixit *Jac. Thomson*, qui, pluribus experimentis circa *le mummie* factis, cognovit, byssum, quo *Herodot.* l. 2. c. 86. affirmat usos fuisse Ægyptios in cadaveribus involvendis, fuisse linum. V. *Bibliot. Ital. T.* 77. p. 322.

DE LITTERA C

* CĀBALLĀ, æ, f. 1. cavalla, equa. *Vet. poeta* in *Anthol. Lat. T.* 1. p. 628. Hanc sovet amplexu, blanditur, dumque (*lege* molitor, cunnumque) caballæ Adterit assiduo pene fututor hebes.

CĀBALLUS. ¶ 3. in fin. adde: *Theod. Priscian.* 4. 1. sub *init.* Inguina si a caballo indoluerint, rosaæco tanguntur in balneo. *h. e. dal cavalcare.*

CĀBARDĪACUS. Lin. 1. pro *a loco, ut videtur, deductum* reponere: a monte Cabardio, in agro Placentino, qui nunc *Caverzago* dicitur, ut habet *Jo. B.ª Anguissola Ephem.* ann. 1834. p. 13., prope Trebiam fluvium.

* CABURRENSES, ium, m. pl. 3. incolæ urbis in Italia, *nella valle di Lucerna in Piemonte*, quæ nunc *Cavor* dicitur, in monte sita. *Inscriptt.* apud *Durandi Delle ant. città di Pedona* etc. p. 2. Curator rei publicæ Caburrensium. V. *eund. ibid.* p. 58.–62. et 141.–144.

* CĀBUS, i, m. 2. κάβος, mensura liquidorum et aridorum apud Græcos et Hebræos: videtur esse ita appellata a sua cavitate, a κάω *scil.*, unde Latinorum *cavo* derivatur. Eadem erat ac chœnix. *Vulgat. interpr.* 4. *Reg.* 6. 25. Facta est fames magna in Samaria, donec quarta pars cabi stercoris columbarum venumdaretur quinque argenteis.

CĀCĀBĀTUS corrige CĀCĀBĀTUS. In fin. adde: *h. e.* meis versucis hinc illic subscriptis non illustrata, sed potius offuscata.

CĀCHINNO. In fin. adde: *Mamertin. Jun. Gratiar. act.* 26. Quis nescit aliorum imperatorum hilarem diritatem, cachinnantemque sævitiam?

CACHLĀ. Lin. 1. post *buphthalmos* adde: Ita porro vocatur a κάχλη, lapillus, calculus, quia, ut patet ex *Plinii loc.* mox *affere*ndo, σκιδρόματα, *h. e.* callosas durities, solvit. *Plin.* 25. 8. 42. Est et buphthalmus similis boum oculis, folio fœniculi, circa op-pida nascens, fruticosa caulibus, qui et manduntur decocti. Quidam cachlam vocant; hæc cum cera scirrhomata discutiit.

* CĀCO, onis, m. 3. *cacacciano*, qui multum cacat. Est nomen proprium viri. *Inscriptt.* apud *Murat.* 800. 3. et *Kellern. Vig. Rom. laterc.* p. 59. n. 161. Caco L. F. Ser. Maternus Asisio Mil. Coh. V. Præt.

* CĀCŌMĒTER, tra, trum, adject. κακόμετρος: a κακός, malus, et μέτρον, mensura. *Priscian. de metr. Terent.* §. 8. Attende, Jubam quoque scire, inveniri quosdam iambos, in quibus secundus et quartus (*pes*) absque observatione ponitur, quos cacometros vocant.

CĀCŌPHĀTON. In fin. adde: Hinc etiam sæpissime *conubium*, non *connubium* scribitur in vetustis tabulis æneis, ne scilicet sonus hujus vocis cum altero *cunni* congrueret, præcipue cum de nuptiis militum cum uxoribus suis in iisdem sermo sit. V. CONNUBIUM §. 6. in *Append.*

CACŪLĀ corrige CĀCŪLĀ. In fin. adde: in quo et in alio *argum.* apud *A. Maium* in *Plauti fragm.* p. 24. bis cacula legitur, et prima quidem longa: quod profecto *Festi* etymon quodammodo confirmaret.

CĀCŪNUS. In fin. adde: V. *Orelli n.* 1208. et 1209., ubi *Cacunus* et *cacuminis* præses; nomen nempe Sabinum, ut *Mutunus, Tutunus, Vacuna*.

CĀCUS. In fin. adde: ¶ 2. *Cacus* est etiam nomen primitivum, unde cacula derivatum est. Apud *Kellern. Vigil. Rom. laterc.* legitur in *Inscriptt. n.* 11. col. 1. lin. 12. CPC. M. Sattius Felix. *N. vero VII. col. 1. lin. 27.* CACUS. M. Sattius Felix. Hisce itaque inter se comparatis hæc idem *Kellern.* adnotat p. 17. Cum idem miles sit, cui in lapide priori CPC, in altero CACUS adjungitur, facile in mentem venerit, ipsum quoque munus idem esse in utroque lapide, et compendium prioris basis explicandum esse *Cacus Præfecti Cohortium*. *Cacus* quidem vocabulum est Lexicis omnibus ignotum, verum habemus *cacula*, id quod diminutivum illius voci esse patet. *Cacula* autem, *Festo* auctore, idem est qui calo, hoc est servus militis, qui fustibus clavibus ad tutelam domini armatur. *Festo* vocem quoque *calculatus* habet, *calculæ* munus significantem. *Cacus* præfecti igitur is fuerit, quem *Italice la ordinanza del prefetto* dixeris.

CĀDĀVĒRĪNUS corrige CĀDĀVĒRĪNUS.

* CĀDESCO, is, n. 3. idem fere ac cado. *Theod. Priscian.* 2. 2. Epileptici distenti, vel contorti cadesunt citius, atque colliduntur.

CĀDO. ¶ 20. in fin. adde: ¶ 20.ª *Cadere* est etiam morbo co-

miſuali corripĭ, quem Itali *caduco* vocant. V. CADUCUS §. 4. *Plin. Valerian.* 2. 58. His, qui sæpius cadunt, clyster infunditur ille.

CADUCARIUS. ¶ 1. in fin. adde: *Gloss. Isid.* Caducarius, ad quem pertinent, quæ cadunt defuncto aliquo, cui non est, qui succedat.

CADUCĒATOR. ¶ 1. in fin. adde: *Hygin.* (ab *A. Maio* in *Class. auct. T. 3. p. 43. edit.*) *fab.* 119. Sicut per setiales bella indicantur, ita pax per caduceatores fiebat.

* CADUCĒUS, a, um, adject. ad caduceum pertinens. *Hygin.* (ab *A. Maio* in *Class. auct. T. 3. p. 43. edit.*) *fab.* 119. Pater tradidit ei (*Mercurio*) virgam caduceam, qua si quem ex grossiori parte a capite tangeret, moreretur; quem vero a subtili, viveret.

CADUCUS. ¶ 10. in fin. adde: ¶ 10.^a Alia porro sunt *bona caduca*, alia *bona in causa caduci*: priora erant, quæ mortuo testatore deficiebant, velut si heres ex parte scriptus, vel legatarius ante apertas testamenti tabulas decessisset, vel hereditatis legative incapax factus alio modo fuisset. *In causa vero caduci* esse dicebantur, quæ vivo testatore deficiebant, velut si legatarius vivo testatore decessisset, vel, si vivo adhuc eodem testatore conditio illa defecisset, sub quas legatum relictum fuerat. Utraque hæc memorat, itaque distinguit *Imp. Justinian. Cod.* 6. 51. §. 2. Vel vivo testatore is, qui aliquid ex testamento habuit, post testamentum ab hac luce subtrahebatur; vel ipsum relictum exspirabat, forte quadam conditione, sub qua relictum fuerat, deficiente: quod veteres appellabant in causa caduci; vel mortuo jam testatore hoc, quod relictum erat, deficiebat, quod aperta voce caducum nuncupabatur.

CADURCUM. Lin. 9. pro *Caleno* corrige *Caleno*.

CÆCATOR. In fin. adde: V. EXCÆCO §. 3.

CÆCILIANUS. In fin. adde: ¶ 3. *Cæciliana area*, V. VETURIANUS in *Append.*

CÆDES. ¶ 5. in fin. adde: *Ovid.* 1. *Amor.* 7. 27. Quid mihi vobiscum, cædis scelerisque ministræ? Loquitur hic *Ovid.* de naniſ, quibus ipse puellam suam immerito pulsaverat.

CÆLATŪRĀ. In fin. adde: *Ant. Scarpa* in *Lettera al Cav. Bossi sopra un elmo etc. p. 22.* putat, cælaturam proprie esse artem, quam nunc Itali *cellatura* dicunt; improprie autem tum *Plinium*, tum alios Latinos auctores, propter quandam operis similitudinem, vocasse cælaturam *opera a basso rilievo*, quamvis non auro, argento, ære, ferro, sed ligno, ebore, marmore, vitro, gemmis scalpita vel sculpta sint; quia nempe, ut ait *Plin.* 36. 26. 66. de vitro, *argenti modo cælantur*.

CÆLEBS. ¶ 1. in fin. adde: V. TALIO §. 2.

CÆLESTIS, is. Lin. 7. post *cum Lucina confuderunt*, adde: At huic sententiæ refragatur *Tertull. Apolog.* 23. Ista ipsa virgo cælestis pluviarum pollicitatrix. Non fuit igitur Juno, quæ virgo non fuit, sed Jovi nupta.

CÆLIFER. In fin. adde: *Capell.* 6. p. 204. Ipsa caput gentium Roma armis, viris, sacrisque, quamdiu vixit, cæliferis laudibus conferenda.

* CÆLILŌQUUS, a, um, adject. qui a cælo doctus loquitur, vel qui cælestia tantum loquitur et arcana. *Commodian.* 60. 3. Cæliloquus item Isaia, doctor et auctor.

* CÆMENTARIUS. In fin. adde: *Commodian.* 10. 5. Unde Deus factus inops cæmentarius ille? *h. e.* Neptunus, qui una cum Apolline muros Trojæ struxisse fingitur.

* CÆNIDIĀNUS, a, um, adject. ad Cænidem pertinens, Vespasiani Aug. concubini. V. CÆNIS §. 3. in *Append.* Hinc *Inscript.* apud *Grut.* 613. 5. Fl. Aug. Lib. Helpidi Cænidianæ Callistus Aug. Lib. Hyginianus conjugĭ, et Ulpia Calliste filia matri.

CÆNIS. In fin. adde: ¶ 3. Item nomen concubinæ Vespasiani Aug., Antoniæ Claudii Aug. matris libertæ. V. *Suet. Vesp.* 3. et 23.

CÆPĀ. In fin. adde: ¶ 8. Vocis etymon est a *κηπος*, hortus, quia hoc olus præcipue hortense est: *cæpa* autem Latine sæpius, quam *cepa* scribitur, quia Latini sæpiissime η Græcorum vertunt in æ, ut *scæna* a *σκηνή*, *scæptrum* a *σκήπτρον*. V. etiam THENITANI.

CÆPINĀ. In fin. adde: V. RĀPINĀ §. 3.

CÆRŪLEUS. ¶ 1. in fin. adde: *Cærus fons* apud *Frontin. Aquæd.* 13. V. CLAUDIUS, a, um. §. 4.

CÆSĀRĒUS. ¶ 2. Cæsareum scribe Cæsārēum.

CÆSIUS. In fin. adde: ¶ 4. Item nomen servile seu cognomen libertinum. *Inscript.* apud *Grut.* 472. 6. L. Terentius Acutus Terentiæ Saturninæ L. uxori, Cæsiae L., Lucano lib. Pudenti libertæ.

CÆSUS, a, um. ¶ 4. in fin. adde: et FLAGITATUS §. 2.

CAJĀNUS. ¶ 1. lin. 1. pro *Cajanus*, et lin. pænult. pro *Cajano* scribe *Caianus* et *Caiano*; ita ut vox quatuor syllabarum sit, et ratio versus hendecasyllabi constet.

CAILARUS, i, m. 2. nomen Dei cuiusdam apud veteres Gallos:

a *gail*, pinguis, et *ar*, sive *ard*, ager pascuus, ut habet *Bimard.* in *Prolegom.* ad *Murat. Inscript.* p. 63. Hinc *Inscript. ibid.* Ex imperio T. Attius Quartus Cailaro V. S. L. M.

* CAINĒUS, a, um, adject. ad Cain pertinens, Adami filium. *Commodian.* 36. 7. Inde Enoch suboles Cainæ nati feruntur. *Id.* 54. 3. Radix Cainæa, maledictum semen eorum.

CĀLĀ. In fin. adde: *Calai* fortasse ἀρχαῖος scribitur pro *Calæ*; sed præstat deducere istud cognomen a *Calais*, quam vocem vide §. 2. in *Append.*

CALABARRIUNCŪLUS. In fin. adde: *Falsterus* in edit. *Gellii* ab *Alb. Lion* curata Gottingæ ann. 1824. legendum putat *tabellariunculos*, et *tabelliones*.

* CĀLĀBRIUS, a, um, adject. ad Calabriam pertinens, Calabriticus. *Mar. Victorin.* 3. p. 2578. *Putsch.* (de metro *proceleusmatico*). Græci Calabron (*metrum*) appellant, usurpatum a pastoribus Calabris, qui decantare res rusticas his verbis solent, quod genus metri Annianus Faliscum carmen inscribit, tamquam: Carmina per varios dare modos.

CĀLĀGŪRITĀNUS corrige CĀLĀGŪRITĀNUS.

CĀLĀIS. In fin. adde: ¶ 2. *Calais* est etiam nomen libertinum, ut videtur. *Inscript.* in amphora fictili in *Ant. lapidi del Museo di Este* a me ann. 1837. edit. p. 150. C. Calais. V. CALA §. 2. in *Append.*

* CĀLĀMĀCĒUM, i, n. 2. galerus e calamis contextus, idem ac calamaucum, quam vocem vide in *Gloss. med. et inf. Latinitatis Ducang. Cassiod.* 7. *Hist. Eccl.* 16. Eusebius Samosatensis, episcopus habitu militari sumpto, et calamato (*lege calamaceo*) caput operiens Syriam peragrabat.

CĀLĀMĀRIUS corrige CĀLĀMĀRIUS.

CĀLĀMĪNUS. Lin. 5. pro p. 3. 14. corrige p. 314.

CĀLĀMUS. ¶ 5. in fin. adde: *Apul. Florid.* n. 9. a *med.* Pro his præoptare me fateor, uno chartario calamo me reficere poemata, omne genus, apta virgæ, lyrae, socco, cothurno. *Cels.* 5. 28. n. 12. a *med.* Calamus scriptorius.

* CĀLAURŌPĀ, æ, f. 1. καλαύροψ, ποῦς, pedum: a καλον, lignum, αῖ, retro, et ῥοπή, incurvatio. *Hygin.* (ab *A. Maio* in *Class. auct. T. 3. p. 46. edit.*) *fab.* 46. Curvam calauropam habet (*Pan*), id est pedum, quia annus intra se recurrit. *Alter mythograph.* apud *eund.* *ibid.* p. 102. Recurvum baculum calauropam (*Pan*) habet, id est pedum, propter annum, qui se recurvat. *Scholias. Venet.* a *Villoisonio* edit. ad *Homer. Il.* φ. 974. habet: Π' ἄβδος καλήν ῥοπήν ἔχουσα. V. *Etymolog. M.* in Καλαύροψ.

CALBIENSIS. In fin. adde: Probabilis est *Grævii*, et *Orelli* ad n. 1924. conjectura, Calbienses esse milites calbeis seu galbeis donatos.

CALCĀTUS, us. In fin. adde: V. TABULO.

CALCĒŌCALĪGĀ corrige CALCĒŌCĀLĪGĀ.

CALCĒŌLĀRIUS corrige CALCĒŌLĀRIUS.

CALCĒŌLUS. In fin. adde: *Hieronym. ep.* 54. n. 7. Non habuit crispantes mitras, nec stridentes calceolos, aut orbes stibio fuliginatos. V. STRIDOR in fin.

CALCHAS. ¶ 2. lin. 2. post *docet* adde: His verbis: Hic Calchas, hujus Calchæ antiquissimi declinabant.

CHALCHĪMĒRĀ corrige CALCĪMĒRĀ.

* CALCHISSO, as, n. 1. καλχῖς, vaticinor, *indovinare*: verbum fictum ex Calchante vate. *Cæcil.* apud *Non.* 6. 94. Calchissat hic vicinus se asperisse et vobis. *Bothius* legendum conjicit: *asperum peperisse vobis* pro *asperisse et vobis*.

CALCĪTRO, as. In fin. adde: et STIMULUS §. 2.

CALCŪLO, as. Lin. 2. pro *Prudent.* 3. corrige *Prudent.* 2. Lin. 3. pro *culanda est primitus* scribe *culanda primitus*.

CALCŪLO, onis. In fin. adde: Certior est locus *Poetæ* in *Anthol. Lat. T.* 1. p. 453. *Burm.* Indoctus teneram suscepit calculo pubem, Quam cogat primas discere litterulas.

CALCŪLUS. ¶ 3. Lin. 2. pro *latronos* corrige *latrones*. ¶ 3. in fin. adde: V. IMPERATOR §. 8.

CĀLĒFACTO. In fin. adde: ¶ 3. Particip. *Calfactandus* syncop. pro *Calefactandus* apud *Capitolin. Pertin.* 8. Vasa Samnitica calefactandæ resinæ ac pici.

CĀLĒFACTUS, a, um. In fin. adde: ¶ 3. Comparat. *Calefactior* apud *Pelagon. Veterin.* 28. a *med.* Item alia (*potio*) calefactior.

CĀLENDÆ. ¶ 8. Calendis cuiusque mensis solebant etc. quæ sequuntur, delenda opinor, iisque hæc substituenda: Calendis cuiusque mensis solebant plerumque feneratores pecuniam credere, quæ proximis quidem calendis persolvendæ erant a creditoribus una cum usuris; sed aliquando etiam idibus cuiusque mensis pecuniam vel fenori dabant, vel fenori datam redigebant; hinc non calendæ tantum debitoribus tristes fuere, sed etiam idus, ut *Catiline*, cui *Cicero* 1. *Catil.* 6. fortunarum ruinas proximis idibus

impendere ait. V. *Cognolati* præfationem huic Lexico præmissam p. XXX. ¶ 11. in fin. adde: ¶ 11.^a Sequiori Latinitatis tempore nou modo per calcudas et idus numerabantur dies mensium apud Romanos, sed quandoque per numerum dierum cuiusque mensis, eodem prorsus pacto, quo nunc vulgo numerari solent apud recentiores Italos. *Inscript.* apud *Grut.* 58. 4. et emendatior apud *Orelli* n. 1556. In H. D. D. (*h. e.* honorem domus divinæ) pro salute Imp. Diocletiani et Maximiani Augg., Constantii et Maximiani Nobb. Cæss. templum Martis Militaris vetustate collapsum Aur. Sintus Præfec. Imp. S. (*h. e.* præfectus impensa sua) a solo restituit die XIII. M. Oc. (*h. e.* mensis octobris) Tusco et Anulino Coss. (*h. e.* ann. a Chr. n. CCXCV. *Alia* apud *Nardini Roma ant. T.* 2. p. 222. edit. Romæ ann. 1818. Opt. Princ. Dom. N. Focæ imperatori Smaragdus exarchus Italiæ hanc statuam huic sublimi columnæ imposuit ac dedicavit die prima mensis Augusti Iudic.

und. PC. pietatis ejus anno quinto. *h. e.* ann. a Chr. n. DCVIII.

* CÆLENDARIUS, a, um, adject. ad calendas pertinens. *Hieronym.* *Comm.* 3. in *ep. ad Ephes.* 6. 4. Quod in corbonam pro peccato virgo, vel vidua obtulerat, hoc calendariam strenam, et Saturnaliciam sportulam, et Minervale munus grammaticus et orator aut in sumptis domesticos, aut in templi stipes, aut in sordida scorta convertit.

CÆLETÛCHĒ. In fin. adde: ¶ 2. Scribitur etiam *Caletuche* in *Inscript.* apud *De-Lama G. al Mus. Parm.* p. 3. Gellia L. L. Caletuche.

CÆLHĒMĒRĀ. In fin. adde: ¶ 2. Etiam sine aspiratione scribitur in *Inscript.* apud *Grut.* 975. 9. Flavia Calemera.

* CÆLĪCELLUS, i, m. 2. idem ac caliculus. *Theod. Priscian.* 4. 1. *sub init.* Admisces passi calicellum plenum.

CÆLĪCŪLUS. ¶ 1. in fin. adde: ¶ 1.^a Est item atramentarium, *calamajo* Itolorum. *Cassiod.* 11. *Variar.* 36. Eo (*corniculario*) ministrante caliculum, scripsimus inempti, quod magnis pretiis optabatur impleri. ¶ 2. lin. 2. pro in *Natali XI. S. Fel. Paulini Nol. edit. Murat.* 416. repone: apud *Paulin. Nolan. carm.* 26. 416. *de lampade.* rami Vitreolos servant, tamquam sua poma, caliculis. V. VITREOLUS.

* CÆLĪDĀMEN, inis, n. 2. *Σελιδάμεις*, idem ac calcfactio. *Inscript.* apud *Grut.* 25. 2. Pro calidamine hominem (*lege* hominum) A. II. *h. e.* asses duo.

CÆLĪDĒ. Locum hunc *Plauti* emendatius allatum, et recte interpretatum vide in VIVE.

CÆLĪDIUS. ¶ 5. in fin. adde: *Hirt.* ad *Cic.* 15. *Att.* 6. Brutus, et Cassius utinam per te exorentur, ne quod calidius ineant consilium. *Alii perperam leg.* callidius.

CÆLĪGĀ. ¶ 1. lin. 18. pro p. 241. corrige p. 24. In fin. adde: V. *eund. ep.* 54. n. 7. et STRIDOR §. 3. in fin.

* CÆLĪGŌSUS, a, um, adject. idem ac caliginosus. *Venant.* 5. *carm.* 6. 25. Sed caligosi recubans velaminis umbra.

CALIPTRĀ corrige CÆLIPTRĀ.

CÆLIX. Lin. 6. post *calicem dicimus* adde: Hinc patet, falli *Varronem*, qui ait 4. L. L. 27. Calix a caldo; quod in eo calda puls apponebatur, et calidam eo bibebant.

CALLĀIS. In fin. adde: ¶ 3. *Faustin. Corsi, Pietr. ant. p.* 262. probat, utrumque hujus gemmæ genus appellari nunc ab Italis *turchina*.

* CALLĪŌPĒIŪS, a, um, adject. qui pulcra voce præditus est: a *καλλος*, pulcritudo, et *ὄψ*, ὄπος, vox. *Firmic.* 7. *Mathes.* 25. in *lemmate*. Calliopeiorum musicorum genitura.

* CALLĪPŪGIS, e, adject. *καλλιπυγος*, qui et quæ pulcras habet nates. *Scholiast. Cruq.* ad *Horat.* 1. *Sat.* 2. 93. Depygis, sine natibus magnis; sicut callipygis, quæ conspicua est magnis natibus: pyga enim nates significat.

CALLĪRŌĒ. ¶ 11. in fin. adde: ¶ 11.^a Est etiam cogn. R. *Inscript.* apud *Bianchi, Marm. Cremon. tav.* 26. p. 184. Valeria Calliroe.

CALLĪTÛCHUS. Lin. 2. post *habens* adde: a *καλλος*, pulcritudo, et *τύχη*, fortuna.

* CÆLŌCISSUS, i, m. 2. pulcra hedera: a *καλός*, pulcher, et *κισσός*, hedera. Est nomen proprium pueri apud *Martial.* 9. 94. Nunc mihi dic, quis erit, cui te, Calocisse, Deorum Sex jubeo cyathos fundere? Caecar erit. V. CISSOS §. 3.

CÆLŌPHANTĀ. In fin. adde: V. HALOPHANTA.

CALPE. In fin. adde: ¶ 2. Ultimam syllabam in *Calpe* casu ablato præter regulam corripuit, quasi a *Calpes*, is derivaret, *Juvenal.* 14. 279. Sed *Calpe* relicta. Hoc ideo miratur etiam *Priscian.* 7. p. 722. *Putsch.*

CALPURNĪANUS. In fin. adde: ¶ 2. Est etiam cogn. R. V. *Inscript.* in VISUCIUS.

CALVĀRĪĀ. ¶ 1. in fin. adde: ¶ 1.^a Etiam locus, in quo calvæ seu calvariae sunt, Calvaria appellatur. *Hieronym. Comment. in Matth.* 27. 55. Extra urbem, et foras portam loca sunt, in quibus truncantur capita damnatorum, et Calvariae, id est decollatorum sumpsero nomen. *Id. ep.* 46. n. 3. Locus, in quo crucifixus est Dominus noster, Calvaria appellatur, scilicet quod ibi sit antiqui hominis (*Adami*) calvaria.

CALVĀTĪCĀ. Lin. pænult. pro *Non.* 2. 514. corrige *Non.* 2. 218.

* CALUBRIGENSIS, e, adject. ad Calubrigam pertinens, Gigurorum in Hispania oppidum, in provincia Asturia, cujus tantum mentio habetur in *Inscript.* apud *Grut.* 1105. 10. L. Pompejo L. F. Pomp. Reburro fabro Calubrigensi, etc.

CALVĒNĀ. V. MĀDĀRUS.

CALVĪNUS. In fin. adde: *Vellej.* 1. 15. Cassio autem Longino, et Sextio Calvino consulibus. *h. e.* ann. U. C. DCXXX.

CALVĪTĪUM. ¶ 1. in fin. adde: *Hieronym. ep.* 21. n. 13. Si Israelitis captivam habere voluerit uxorem, calvitium ei faciat, ungues præsecet, pilos auferat.

* CĀLUMMĀ, ātis, n. 2. *καλυμμα*, tegmen, velamen. V. *Capelle loc. cit.* in GALUMMA.

CALVUS. ¶ 1. in fin. adde: *Calvus Nero* dictus est Domitianus Aug. V. SUBNERO. ¶ 8. in fin. adde: ¶ 9. Est etiam cogn. R., ut L. Cæcilius Metellus Calvus Cos. ann. U. C. DCXII.

CALX, *calcagno*. ¶ 3. in fin. adde: V. CALCITRO §. 3.

CALX, *calcina*. ¶ 1. in fin. adde: Accuratam optimæ calcis descriptionem habes apud *Cassiod.* 7. *Variar.* 17. ¶ 7. lin. 5. pro prius disperibit saxo corrige quin prius disperibit, saxo.

CĀLYBĀ. ¶ 2. in fin. adde: *Wernsdorffio* ad *Poet. Lat. min. T.* 2. p. 296. videtur *calybata* esse rusticus, qui asino vectas fruges, poma et alia id genus viris edentibus bibentibusque sub calybis vendit.

CAMBĪO. In fin. adde: V. CAMPSO.

CAMELLĀ. ¶ 1. lin. 13. post *quibusdam adhibitum* adde: idem Galli nunc *gamelles*, et Hispani *gamella* vocant: aliquam vero habet ea vox analogiam tum significatione, tum forma cum *gabata*, quam Itali *gavetta* appellant.

CĀMĒLŌPARDĀLIS. ¶ 1. in fin. adde: Luculentam camelopardalis descriptionem habes apud *Dion.* l. 43. c. 23. et *Heliod. Æthiop.* l. 10. c. 27.

CĀMĒRĀ. ¶ 4. lin. 4. post *scribendum esse* adde: Ita etiam scribitur in *Inscript.* apud *Murat.* 1563. 5.

CĀMĒRĀTUS. In fin. adde: ¶ 2. Translatc est multum elaboratus. *Cassiod.* 1. *Hist. Eccl.* 1. *sub init.* Non camerato eloquio caperis.

CĀMILLĀNUS. In fin. adde: Fragor Camillanus. *h. e.* qui a convivis editus est ad argutam sententiam Camilli, unius ex convivantibus.

CĀMĪNUS. ¶ 3. in fin. adde: V. ARCUATILIS.

CĀMMĀRUS. In fin. adde: ¶ 4. Scribitur et *gambarus*, quam vocem vide suo loco: hinc derivatum recentium Itolorum *gambero*.

CAMPĀNUS. In fin. adde: ¶ 9. *Campana* significat etiam stateram, *stadera* Itolorum. *Isid.* 16. *Orig.* 25. Campana a regione Italiæ nomen accepit, ubi primum ejus usus repertus est. Hæc duas lances non habet; sed virga est signata libris et uncii, et vago pondere mensuratur.

CAMPE. In fin. adde: *Hippocampus* suppresso nomine describit *Stat.* 2. *Theb.* 45. et 1. *Achill.* 58.

CAMPESTER. ¶ 5. in fin. adde: *Cic. Cæ.* 5. Ut exercitatione ludico campestri tunicati uteremur. *scilicet.* tirones campestri et tunica, ceteri solo campestri verenda tecti exercebantur. ¶ 8. in fin. adde: *Alia* apud *Grut.* 57. 12. Marti Campestri Sac., T. Aurel. Decimus Camp. *h. e.* campidoctor.

CAMPĪCURSĪO. In fin. adde: *scilicet.* exercitatores; ita enim appellabantur, qui campicursionem præerant.

CĀMUNI. In fin. adde: ¶ 2. *Inscript.* apud *Murat.* 1035. 5. et *Donat.* 335. 2. duplici *nn* scribitur CAMUNNI.

CĀMUS. ¶ 1. in fin. adde: Ex *Xenoph.* *περί ἵππων.* c. 5. n. 3., *Polluc.* l. 1. §. 148. et 199., atque *Isid. loc. cit.* patet, camum esse ferreum, æneumve instrumentum, retis instar factum, quod naso equi incumbens, et uncinis sub mento obligatum, os et maxillas ejus ita obstringit, ut mordere quidem nequeat, respirare autem sine difficultate possit, quodque Itali *seghetta* vocant. *Vulgat. interpr. Psalm.* 31. 9. In camo et fræno maxillas eorum constringe.

CĀNĀBŪLĒ. Lin. antepænult. pro *arcorum* corrige *arcarum*.

CĀNĀCĒ. In fin. adde: ¶ 3. Est etiam nomen proprium feminæ Romanæ. V. ÆŌLĪDES §. 2. in *Append.*

CĀNĀLICĀRIUS. V. ANALECTARIUS in *Append.*

CĀNĀMENSIS. In fin. adde: *Alia* apud *Maff. Mus. Ver.* 422. 8.

L. Attius Quir. Vetto flamen, tl. vir M. Flavii Canam. *h. e.* municipii Flavii Canamensis.

* CANCELLOSUS, a, um, adject. idem ac cancellatus. *Cassiod. 5. Variar. 42. a med.* in patenti cancellosis se postibus occultentes, modo facies, modo terga monstrantes, ut mirum sit evadere, quos ita respicis per leonum ungues dentesque volitare.

CANCERO. In fin. adde: *Pelagon. Veterin. 50. a med.* Oculi equo si canceraverit. *canrenervā.*

CANDELABRUM. ¶ 1. in fin. adde: ¶ 1.^a Candelabrum etiam dicitur instrumentum illud, quod non candelas habet, sed oleum continet ad illuminanda cubicula, quodque Italice *lucerna* dicitur. *Cassiod. 1. Hist. Eccl. 1. ante med.* Candelabrum arte mechanica factum, et sponte fundens oleum in lucernam. ¶ 3. in fin. adde: ¶ 4. Nimis licenter secundam et tertiam syllabam corripit *Venant. 8. carm. 7. 219.* Candelabrum pulcrum, verbi capiendi lucernam.

CANDIDATUS. ¶ 2. lin. 10. post *accedere* adde: Aliter rem narrat *Vet. Scholiast.* ad *Cic. Planc. 34.* (edente *A. Maio* in *Class. auct. T. 2. p. 82.*). Solebant omnes candidati alba creta obliniri cervicem, ut populo notabiliores essent. At contra est *Tertulliani* auctoritas non afferenda. Immo et *Garatonius* in *Cur. secund.* ad *Planc. p. 139.* ignorantiam *Vet. Scholiastae* traducere videtur. *Tertull. Idolol. 18. ante med.* Unde et purpurati regum vocabantur, sicut apud nos a toga candida candidati.

CANDIDUS. ¶ 13. in fin. adde: ¶ 13.^a Sequiori Latinitatis tempore *candida* absolute dicebatur editio gladiatorum aliorumque ludorum, quæ a quæstoribus candidatis sumptu proprio ad præturam obtinendam populo dabatur, licet nec ædiles, nec tribuni plebis antea fuissent. *Ambros. Sermon. 81.* Quod si magistratus in theatris minimis, athletis et gladiatoribus aliisque hujusmodi totum fere patrimonium suum largitur ac prodigit, ut unius horæ favorem populi acquirat, divitias nostras consulte et utiliter disponamus, præparemus nova et præclarissima munera, edamus primam candidam in vestitu nudorum, etc. *V. Valesii* adnot. ad *Amnian. 27. §. 6.*

CANICULATUS. In fin. adde: Ceterum *uva caniculata* videtur appellari, cujus acini uno die durant, cum sol eosdem circa caniculæ ortum maxime ardens arefaciat: ita etiam vocatur *herba solstitialis*, quæ uno solstitii die nascitur et moritur, aut certe languescit; atque *acini solstitiales*, qui circa solstitium æstu pereunt. *V. SOLSTITIALIS §. 2.*

CANIS. Lin. 1. post *animal latrans* adde: Hinc *canis*, quia *κῶς*, turget in iram, aut in libidinem, *κῶς* enim *turgeo* significat: hinc fortasse etiam *cunus* derivatur, nam *ἔγκυνος* dicitur mulier gravida. Porro *κυνός* Dorice pronunciatum originem dedit voci *canis* apud Latinos. ¶ 2. in fin. adde: ¶ 2.^a Canum nomina sex et triginta habes apud *Ovid. 3. Met. 206.-224.*, plura apud *Hygin. fab. 181.*, septem vero et quadraginta enumerat *Xenoph. Κυνηγετ. c. 7. §. 5.*, quæ disyllaba esse oportere ipse statuit, quo promptius a dominis suis canes inter venandum ad iussa vocentur.

* CANNOPHORUS, i, m. 2. qui cannas seu storeas portat, seu vendit: a *κάννη*, storea, et *φέρω*, porto. *Cannophorum* seu *cannophorum* collegii mentio est in duabus *Inscript.*, quarum unam ex lapide descripsit *Mich. Ang. Macri* in rudibus urbis Lororum, ubi nunc *Geraci* in Calabria, et mecum communicavit ann. 1825. D. M. Felix vixit annis X., collegius Cannophorum B. M. F. *Aliam* Mediolani repertam in Basilica S. Ambrosii edidit *Car. Rosmini* in *Stor. di Milano T. 4. p. 440.* Albucia Maciana collegio cannoforum (*ita pro cannophorum*) HS. IIII. N., ex quorum . . . etc.

* CĂNŌNĪCĒ, adverb. *canonicamente*, *κανονικῶς*, juxta regulam. *Cassiod. 9. Hist. Eccl. 14.* His igitur tam legaliter atque canonicæ apud nos gestis.

CĂNŌNĪCUS. In fin. adde: *Tab. edicti* apud *Grut. 647. 7.* Cum suarios videremus damnis affectos, et eos etiam ordines, qui suariam faciunt, providimus his levamen et titulo canonico vinario, ut viginti quinque millia amphorum (*pro amphorarum*) annua consequantur.

CĂNŌPĪCUS. Lin. pænult. *Wernsdorf.* corrige *Wernsdorf.*

* CANSO, onis, m. 3. forte ex *campso* derivatur, ita ut eum significet, qui valde flexus, seu distortus est. Cogn. R. in *Inscript.* apud *Grut. 489. 7. C.* Umbricius C. F. Sca. Canso.

* CANTABILIS, e, adject. *cantabile*, qui cantari, seu prædicari meretur. *Cassiod. 2. Variar. 40. a med.* Loquamur de illo lapso et cælo psalterio, quod vir toto orbe cantabilis ita modulatum pro animæ sospitate composuit, ut his hymnis et mentis vulnera

sauarentur, et divinitatis singularis gratia conquiratur. *Id. 8. ibid. 9. a med.* Gensemundus ille toto orbe cantabilis. *Vulgar. interpr. Psalm. 118. 54.* Cantabiles mihi erant justificationes meæ.

CANTĀBUNDUS. Lin. 5. post *procedentibus* adde: ac præcipue quæ de eodem illo Gallo habet *Id. 7. 10.* Non cantus, non exultatio, armorumque agitatio vana. Hinc colligitur, *cantabundus* recte se habere.

CANTHĀRIS. In fin. adde: ¶ 5. Etiam ad venerem incitandam cantharidibus utebantur veteres. *V. LUSTRAMENTUM. ¶ 6.* *Cantharides*, ignominie fortasse causa, vocati sunt Hermotimi inimici, qui ejusdem corpus coneremarunt. *Plin. 7. 52. 53.*

CANTHĀRUS. ¶ 2. in fin. adde: ¶ 2.^a Etiam Jovi *cantharus* consecrabatur. *Inscript.* apud *Grut. 16. 12.* Ex jussu t. O. M. D. (*h. e.* Jovis optimi maximi Dolicheni) L. Tettius Hermes cum conjuge sua et filiis et omnibus suis cantharum cum vase (*h. e.* base) posuerunt. *Col. 2. lin. 2.* pro *infrantumque* corrige *infrantumque*. In fin. adde: ¶ 9. *Cantharon* positione Græca ob metri necessitatem scribitur apud *Nemesian. 3. Eccl. 48.* *Cantharon* hic retinet, cornu bibit alter adunco.

* CANTHĒLIUS, ii, m. 2. *κανθηλιος*, idem ac canterius. *Petron. fragm. Tragur. 57. Burm.* Immo lorus in aqua, lentior canthelio.

CANTO. ¶ 5. in fin. adde: ¶ 3.^a *Cantare aliquem* dicitur is, qui aliquem malo sermone per ora vulgi traducit. *Hieronym. ep. 117. n. 6.* Si hoc feceris, et te, et illum familia universa cantabit, vos eunctorum digiti denotabunt.

CANUS. In fin. adde: ¶ 6. *Canus* est etiam cogn. R, ut Julius Canus apud *Senec. Tranquill. 14.*

* CĀPĀBĪLIS, e, adject. idem ac eapax. *Cassiod. 1. Hist. Eccl. 14. ante med.* Quibus verbis consequenter ajunt, eum (*Deum*) mutabilis esse naturæ, virtutis malitiæque capabilem; et *mox*: Quanto magis vecors est dicere, Dei virtutem fuisse infirmitatis capabilem.

* CĀPANNĀ, æ, f. 1. *capanna*, tugurium, parva et vilis domus. *Isid. 15. Orig. 12.* Tugurium casula est, quam faciunt sibi custodes vinearum, ad tegimen sui. Hanc rustici capannam vocant, quod unum tantum capiat.

CAPARITANUS-corrige CAPARĪTĀNUS.

CĀPELLĀ Marcianus. Lin. 4. pro *Majorani* corrige *Majoriani*. In fin. adde: ¶ 2. Hoc cognomine fuit etiam Statilius, de quo ita *Suet. Vesp. 3.* Flavianum Domitillam duxit uxorem, Statilii Capellæ, equitis Romani, Sabratensis ex Africa, delicatam olim, Latinæque conditionis. ¶ 3. Item poeta elegiacus Latinus, de quo mentio est apud *Ovid. 4. Pont. 16. 36.* Clauderet imparibus verba Capella modis.

CĀPILLĀTŪRĀ. In fin. adde: donec cutis rubore afficiatur. ¶ 2. Usurpatur etiam de capillis seu pilis cujusumque corporeæ partis. *Id. 1. Acut. 11.* Partiatim erit adhibenda eucurbita nunc præcordiis, atque pubetenus prærasa capillatura.

CĀPILLUS. Lin. 1. post *pilus* adde: *Isid. 11. Orig. 1. §. 28.* Capilli vocati quasi capitis pili.

CĀPIO. ¶ 18. in fin. adde: ¶ 18.^a Item pro regere, gubernare, ut capulus est manubrium aratri, stiva. *Ovid. 5. Trist. 4. 29.* Nec natum in flamma vidisset, in arbore natas, Cepisset genitor si Phaethonta Merops. ¶ 23. in fin. adde: Immo *Quintilianus* hanc interpretationem improbat, et putat, *capis* esse dictum *ἀρχαῖος* pro *ceperis*, ut alia multa his similia.

* CĀPISTRĀRIUS, ii, m. 2. qui capistra facit, aut vendit. *Inscript.* apud *Orelli n. 4158.* L. Oppio Quinto capistrario, etc.

CĀPISTRUM. ¶ lin. 4. post *fiebat* adde: *πανοικίαπη.*

CĀPĪTĀLĪTER. In fin. adde: Videmus arietes pro suis ovibus capitaliter insavire, *Cassiod. 1. Variar. 37.*

CĀPĪTĀTĪO. In fin. adde: *Salvian. 5. Gub. D. 8. a med.* Amis-sarum rerum tributa patiuntur; cum possessio ab iis recesserit, capitatio non recedit.

CĀPĪTĒCENSUS. Lin. 13. pro *aut* corrige *autem*.

* CĀPĪTŌLIAS, ādis, f. 3. *Καπιτωλιάς*, urbs Cælesyriæ prope Damascus. *Inscript.* apud *Grut. 45. 13.* L. Domitius Valerianus domo Capitoliae.

* CĀPĪTŪLĀRIUM, ii, n. 2. idem ac capitulare, usurpatur autem de pecunia, quam quisque solvere debuerat, cum primum in aliquod collegium admittebatur, quemadmodum *honorarium* dicebatur ea summa pecuniæ, quam quilibet ex novis decurionibus pro introitu in curiam dare solebat. *V. HONORARIUM §. 1. Inscript. ann. 1816.* quingentis circiter passibus ab urbe *Civita-Lavinia* reperta, edita vero in *Atti dell'Accad. archeol. Rom. T. 2. p. 462.* Quisquis in collegium intrare voluerit, dabit capitularii nomine HS. C. N. et vini boni amphoram.

CAPNOS. In fin. addc: Qui hæc etiam habet *ibid.* Claritatem facit inunctis oculis, delacrimationemque, cu sumus; unde, nomen. *Fumaria* autem recentiores botanici eam vocant, quia fumi odorem habet.

CAPRARIUS. In fin. addc: ¶ 6. Fuit etiam cogn. R., scilicet C. Cæcili Metelli, qui consul fuit ann. U. C. DCXLI, ex *Fast. Anonym. Norisiani*.

CAPTATOR. In fin. addc: ¶ 3. Item pro dardanario, *incettatore*, usurpatur. *Dracont.* 3. *Hexaem.* 34. solusque dolet captator iniquus Annonæ, pretiique vorax, inimicus amicis, Omnibus adversus, populis insontibus hostis. Hinc *Ambros.* 3. *Offic.* 6. Captans præcia frumenti maledictus in plebe. (*scilicet* ex *Proverb.* 11. 20.) et *mox*: Legisti, quemadmodum hunc frumentarii pretii captatorem exponat in Euangelio Dominus Iesus?

CAPTENSULĀ. In fin. addc: *Gloss. Isid.* Captensula, captio.

*CAPTIVATIO, onis, f. 3. *cattivanza*, eadem ac captivitas. *Cassiod.* 10. *Variar.* 30. de *elephant.* Tentando solum cautus semper incedit; retinens, initio captivationis suæ fuisse sibi noxiam ruina.

*CAPTIVATUS, a, um, particip. a *captivo*; *cattivato*, captivus factus. *Venant.* *Vit. S. Menardi* 4. Suo crimine captivatus latro, redeundi aditum ebrius non invenit.

CAPTIVO. ¶ 1. in fin. addc: V. *Salviani loc. cit.* in FISCALIS in *Append.*

CAPŪLO. ¶ 2. in fin. addc: ¶ 2.^a Idem est ac capio, *accalappiare*. *Colum.* 6. 2. *ante med.* Jaculi, quibus capulantur (*juventi*), lanatis pellibus involuti sint, ne tenera fronte sub cornua lædantur.

CAPŪLUS. ¶ 7. in fin. addc: *Pacat. Paneg.* 35. Postquam intra conjectum teli acies utraque promovit, res venit ad capulos. *si venne alla spada.* ¶ 9. in fin. addc: ¶ 10. Est etiam cogn. R. *Inscript.* apud *Grut.* 82. 10. M. Cassius M. F. Ani. Capulus Cremona.

CĀPUT. ¶ 1. in fin. addc: ¶ 1. *Capiti alicujus viri insultare* apud *Suet.* *Cæs.* 22. *Capitibus feminarum illudere* apud *eund.* *Tib.* 45. *Ne capiti quidem parcere* apud *Lactant.* 6. 23. *ante med.* idem est ac irrumare. ¶ 8. in fin. addc: Porro *capitis diminutio* ex eo dicta esse videtur, quod caput significat *il titolo* in tabulis censoriis, quo quis gaudebat, quodque minuebatur, vel mutabatur, quoties aliqua ex his tribus diminutionibus fiebat.

CĀPYS. ¶ 4. Declinatur *Capys*, *γος*, et *γς*; repone: Declinatur *Capys*, *γος*, et *γς*, *γι*, *γν*, *γε*. *Suet.* *Cæs.* 81. Quandoque ossa *Capys* detecta essent. *Liv.* 4. 37. Capua ab duce eorum (*Etruscorum*) Capye appellata.

CARCERO. In fin. addc: Nullius auctoritatis scriptori substituas velim *Salvian.* 2. *Gub. D.* 4. David jejuniu exigitur, fletu effunditur, solitudine carceratur.

CARDACES. Lin. 3. pro *Suida* scribe *Strabone*.

CARDIACUS. Lin. 7. pro *tatur* corrige *testatur*.

CARDUELIS, is, m. 3. corrige CARDUELIS, is, f. 3.

CĀRĒO. ¶ 6. in fin. addc: ¶ 6.^a Cum infinito. *Capell.* 1. p. 9. Quod Superi voluere, licet de pectora fixis præoptare caret, si quod placet, atque necesse est. *h. e.* licet inane atque inutile est, præoptare hominum pectora de iis, quæ immobiliter disposita sunt, tamen quod Diis placet, necesse est ut fiat.

CĀRĒUM. ¶ 3. in fin. addc: *Oberlinus Mantiss.* ad *Cæs. loc. cit.* p. 828. videtur, eam hoc nomine herbam intelligere, quæ *daucus carota*, vel quæ *pastinaca sativa* a botanicis appellatur. In diversa vero abeunt nuperi editores *Plinii Parisini*, quos consulas oportet *T.* 12. p. 364.

CĀRICEUS. In fin. addc: V. *Nonii loc. hic cit.* in PUTRILAGO.

CĀRINAS. In fin. addc: Sed *Carrinas* scribitur *ibid.*, non *Carinas*.

*CĀRINUS, a, um, adject. ad Carum pertinens. Est cogn. R. Hinc M. Aurelius Carinus Aug. filius M. Aurelii Cari, qui imperium adeptus est una cum fratre Numeriano ann. a Chr. n. CCLXXXIII. Narbonensis fuit (teste *Aur. Victore de Cæsar.* 39. ejus uxor Magna Urbica tandem innotuit ex *Inscript.* Gaditana paucis abhinc annis reperta, et ab *Orelli* n. 5057. allata.

CĀRĪOSUS. ¶ 3. in fin. addc: Sed nihil mutandum. Ita *verbum cariosius* dixit *Apulej. grammat.* (edente A. Maio) 27.

CARISĪUS. In fin. addc: ¶ 2. Ceterum si *Carisius* est derivandus, ut videtur, a *χαρίος*, qua voce significatur tum lætus, vaser, tum illud genus placentæ, quam Latine recte *gratillam* dixeris, *CHARISĪUS* potius, quam *CARISĪUS* scribendum esse patet; præcipue cum, ut observat *Cavedoni* in *Sagg. num.* p. 98., in nummis *G. Carisicæ* videre sit sphingem, quæ, vaserima cum fuerit, spectare mirum in modum potest ad significationem nominis *Ca-*

risii seu potius *Charisii*, quo maxime graciosus et fallax et subdolu indicatur. V. *CARISSA* §. 1. in *Append.*

CARISSĀ. ¶ 1. in fin. addc: *Placid. Gloss.* apud A. *Maium* in *Class. auct.* T. 3. p. 449. Carisa, vetus lena percallida (ita ille me per litteras, datas Kal. Novembr. ann. 1834. legendum monuit, pro *lena percallida*, ut in ejus editione legitur) unde et in mimo fallaces ancillæ catacarisæ appellabantur.

*CARMĀNICUS, a, um, adject. ad Carmanos pertinens, Asiæ populos. *Tab. æn.* apud *Cardinali Dipl. imp.* p. XLVII. n. XXVIII. G. Val. Maximianus Cæsar Marm. Carn. *h. e.* Marmaricus, Carmanicus.

*CARMĒLĪTES, æ, m. 1. et

*CARMĒLĪTIS, idis, f. 3. qui et quæ est incola montis Carmeli. *Vulgat. interpr.* 1. *Paralip.* 11. 3. Hesro Carmelites. et *ibid.* 3. 1. David habuit primogenitum Amnon de Abigail Carmelide.

CARMEN. ¶ 13. in fin. addc: At certior est auctoritas *Venant. epist. præm. carn.* 6. l. 5. sub init. Cum, ut ita dictum sit, nihil velleretur ex vellere, quod carminaretur in carmine.

CARMĪNATOR. Lin. 5. Hi *lanarii carminatores* etc. Hæc in mendo cubant, ideoque tollenda. Nam *carminator* est qui ab Italis recentioribus *lo scardassiere* appellatur, *pectinarius* vero qui ab iisdem *pettinagnolo* dicitur. V. PECTINARIUS in *Lexic.* et in *Append.*

CARMĪNĀTUS. In fin. addc: ¶ 2. Item cantatus. *Sidon.* 9. ep. 13. Date carniata socco, Date dicta sub cothurno.

CARMĪNO. ¶ 1. in fin. addc: V. *Venantii loc. cit.* in CARMEN §. 13. in *Append.*

CARNĒUS. ¶ 1. in fin. addc: *Prosper Aquit. epigr.* 27. Prælia divinus carnea vincit amor.

*CARNĪGĒRUS, a, um, adject. *σαρκόφορος*, carnem gerens. *Cassiod.* 7. *Hist. Eccl. ad fin.* Confiteamur autem a semetipso Deum existentem carnigerum, et hominem deiserum.

CARNĪVŌRUS. In fin. addc: ¶ 2. Etiam de hominibus usurpatur. *Coripp. Laud. Justin.* 4. 351. Sed pietas Augusta malos castigat alumnos Consilii bonitate sui; sic punit iniquas Carnivoras animas, ut mortis poena recedat.

*CARNŪTĒNUS, a, um, adject. ad Carnutum pertinens, idem ac Carnutinus. *Paulin. Petroc. Vit. S. Martin.* 5. 18. Carnutena jacent patulis qua mœnia campis.

*CARPĀ, æ, m. 1. piscis genus a nemine alio Latino scriptore memoratum, præterquam a *Cassiod.* 2. *Variar.* 4. Destinatur carpam Danubius, a Rheno veniat anchorago, exormiston Sicula quibuslibet laboribus offeratur, Bruttiorum mare dulces mittat acernias, saporis pisces de diversis finibus offerantur.

*CARPINUS, a, um, adject. ad carpinum pertinens. Est cogn. R. *Inscript.* apud *Aldini Marm. Com.* p. 118. n. 39. Minicia Carpina. Hic *Aldini* interpretatur *frutifera*, at id significaret, si *Carpina*, non *Carpina* reapse in marmore legeretur.

CARPION. In fin. addc: *Alia* apud *Fabrett.* p. 361. n. XIII. Carpioni amico B. M. fecit Helius compedagita.

*CARPŌDŌRĀ, æ, f. 1. Est cogn. R. a *καρπός*, fructus, et *δώρον*, donum. *Inscript.* apud *Grut.* 672. 1. Publicia Carpodora.

CARRŪCĀ. ¶ 1. in fin. addc: *Amian.* 14. 6. Alii summum decus in carrucis solito altioribus, et ambitioso vestium cultuponentes. ¶ 3. in fin. addc: *Id. Alex. Sev.* 43. Carrucas Romæ et rhedas senatoribus omnibus ut argentatas haberent, permisit: interesse Romanæ dignitatis putans, ut his tantæ urbis senatores vectarentur. *Vopisc. Aurelian.* 46. Dedit potestatem, ut argentatas privati carrucas haberent; cum antea ærata et chorata vehicula fuissent.

*CARTALLUS, i, m. 2. *καρτάλλος*, fiscella, corbis. *Vulgat. interpr. Deut.* 26. 2. Tolles de cunctis frugibus tuis primitias, et pones in cartallo. et *ibid.* 4. Suscipiens sacerdos cartallum de manu tua. *Id. Jerem.* 6. 9. Converterte manum tuam, quasi vinde-miator ad cartallum.

CARTĪMĪTĀNUS corrige CARTĪMĪTĀNUS.

CĀRUS. ¶ 6. in fin. addc: ¶ 6.^a Item propinqui et cognati. *Auson. Parental. præf.* 1. Nomina carorum jam condita funere iusto. et *ibid.* in *præf. prosaica.* Carorum meorum obitus tristi affectione commemoro. ¶ 6.^b *Carus* fuit etiam cogn. R., ut M. Aurelius Carus Aug., de quo ita *Junius Calpurnius* apud *Vopisc. Car.* 8. Cum Carus, princeps noster, vere carus, ægrotaret, tanti turbinis subito exorta tempestas est, ut etc.

CĀRYĀTIS. ¶ 1. in fin. addc: *Jo. Bapt. Finati* in *Mus. Borbon.* T. 10. tab. 59. p. 7. respuit hujusmodi Caryatidum historiam ab uno *Vitruvio* ex veteribus fortasse Græcis Latinisve scriptoribus narratam.

CĀRYINON corrige CĀRYĪNON.

CARYSTIUS. ¶ 1. in fin. adde: *Inscript.* apud *Grut.* 593. 8. Carystiae lapidicium.

CASÄ. In fin. adde: V. FULGERITA.

CASÄLIS. Lin. 4. post *Goes.* adde: p. 225.

CASÄNICUS. Lin. 5. pro *Tursellæ Maximil. Turselius Restitutus* repone ex *Orelli n. 1600. Tursellæ Maximi L. Turselii Restitutus.*

* CASCELLIANUS, a, um, adject. ad Cascellium aliquem pertinens. V. SECUTORIUS.

CÄSIGNETÄ. In fin. adde: V. CASINETUS.

CASIUS. In fin. adde: Scribitur et *Cassius*. V. EPIDAPHNEUS.

CASSIANUS. In fin. adde: Sic et circa majestatem imperatoris infamamur, tamen nunquam Albiniani, nec Nigriani, vel Cassiani inveniri potuerunt Christiani.

CASSICULUS. Lin. 2. pro *Rufin.* 6. corrige *Rufin.* n. 20.

* CASSIDILÄ, is, n. 3. pera in modum reticuli facta, in qua augeps ponit aves, quas casse seu rete cepit. *Vulgat. interpr. Tob.* 8. 2. Protulit de cassidili suo partem jecoris. *Gloss. Isid.* Cassidilis, pera, marsupium.

* CASSITERINUS, a, um, adject. κασσιτέρηνος, stanneus. *Pelagon. Veterin.* 7. a med. Cassiterina lamella aurem sinistram pertundito.

CÄSTÄNETUM. Lin. 1. post n. 2. adde: καστανών.

CASTELLÄNUS. Lin. 2. et 4. pro *M?* repone *M?*.

CASTELLUM. ¶ 1. in fin. adde: *Trebell. Gallien.* 16. Ne ejus prætereatur miseraunda sollertia, veris tempore eubicula de rosis fecit, de pomis castella composuit, uvas triennio servavit.

CÄSTERÄ corrige CÄSTERÄ.

* CASTINUS, a, um, adject. ad castum pertinens. Est cogn. R. *Inscript.* mendosa apud *Murat.* 1108. 5., emendatior apud *Bertol. Ant. d'Aquil.* p. 16. I. O. M. Aurelius Castinus.

CASTRÄTOR. In fin. adde: *Auct. epigr.* in *Anthol. Lat. T.* 1. p. 620. *Burm. de eunucho.* Omnem grammaticam castrator sustulit artem, Qui docuit neutri esse hominem generis.

CÄSTRENIÄNUS. In fin. adde: V. CASTRICIANUS §. 2. in *Append.*

CASTRICIÄNUS. In fin. adde: ¶ 2. *Castriciani* item dicuntur in *Cod. Theod.* 7. 1. 18. milites, qui in *Cod. Justin.* 12. 36. 14. *Castrensi* appellantur. V. CASTRENIÄNUS §. 2.

CASTRICIUS. In fin. adde: ¶ 2. Est etiam cogn. R. *Inscript.* apud *Murat.* 709. 3. L. Julius Castrius.

CÄSTUS. Lin. 2. post *continens* adde: videtur esse a καστός verbale a κάω, cavo, excindo, quasi eviratus. ¶ 12. in fin. adde: ¶ 12. Est etiam cogn. R. *Inscript.* apud *Fabrett.* p. 168. n. 317. Q. Val. Chresimo fecerunt Castus F., Clarus Lib. *Alia* apud *Grut.* 434. 1. Maria T. F. Casta.

CÄSVENTINUS corrige CASVENTINUS. Lin. 2. post *oppidum* adde: nunc *Santo Gemini.*

* CÄSÜLO, onis, m. 2. derivativ. a casula. Est cogn. R. *Inscript.* apud *Murat.* 189. 4. C. Albio C. L. Casuloni, etc.

* CÄTÄ, præpos. κατά, secundum. *Vulgat. interpr. Ezech.* 46. 4. Et faciet sacrificium super et cata mane mane. h. e. per singulos dies mane.

* CÄTÄBÄNI, orum, m. pl. 2. Καταβηνοί, populi Arabiæ ad fauces et trajectum Arabici sinus, unde eis nomen est a καταβαίνω, descendendo. Eos memorat *Plin.* 6. 28. 32. Gentes, Larendani, Catapani, Gebanitæ pluribus oppidis. *Avien. Perieg.* 1137. super imiger ampla Æquora desuleat glebæ ditis Catabanus. Adde *Priscian. Perieg.* 889.

* CÄTÄCÄRISIÄ. V. CARISSÄ in *Append.*

CÄTÄCLYSMOS. ¶ 2. lin. 3. post *corporis* adde: quæ ab Italis nunc *dociatura* vocatur.

CÄTÄNANCÄ. In fin. adde: V. MILVINUS §. 4.

CÄTÄPHRACTUS. ¶ 1. in fin. adde: V. IMBRACTEATUS.

CÄTÄRACTÄ. ¶ 3. lin. 4. post *saracinesca* adde: Eadem vocatur cochlea, et fenestra Punica. V. COCHLEA §. 7. et FENESTRA §. 1. in fin.

CÄTÄSTÄ. Lin. 6. post *emptus de catasta* adde: V. MACHINA §. 4.

* CÄTASTRÖMÄ, ätis, n. 3. καταστρώμα, tabulatum superius navis, quod milites aut nautas sustinet. *Vet. Scholiast. ad Germanic. Arat.* 343. Habet autem Navis stellas in catastromate quatuor.

CÄTAX. ¶ 1. in fin. adde: *Hygin. fab.* 176. edit. ab *A. Maio* in *Class. auct. T.* 3. p. 61. Vulcanus tamen catax permansit.

CÄTÄCHESIS. Lin. 4. pro *Hieronym. ep.* 61. ad *Pammach.* 4. repone *Joann. Jerosolym.* apud *Hieronym. adv. eund.* n. 11.

* CÄTÄCHIZÄTUS, a, um, particip. a catechizo. *Not. Tir.* p. 91. baptizatus, catechizatus.

CÄTÄCHIZO. In fin. adde: *Cassiod. Complex. ad Galat.* 8. Sequitur, ut catechizatus catechizanti morum probitate respondeat.

CÄTÄGÖRÍCUS. In fin. adde: At *Cassiod. de dialect.* p. 553. col. 1. edit. *Ven.* Apulejus Madaurensis syllogismos categoricos breviter enodavit.

CÄTÄNÄTUS. ¶ 4. in fin. adde: ¶ 4. Catenatus vir dicitur ab *Hieronym. ep.* 22. n. 28., qui penitentiam simulans, catena lumbos egingit.

CÄTÄNÖPLÜM. In fin. adde: V. PYRRICHA.

* CÄTÄNÖSUS, a, um, adject. in modum catenæ factus. De loriceis ex catenis ferreis compactis. *Alcim. Avil.* 5. 498. Atque catenosi erepant per corpora panni.

CÄTERVÄRIUS. Lin. 2. pro *ordinario* corrige *ordinarios.*

CÄTI corrige CÄTI.

CÄTIÄNUS. In fin. pro *Horat.* 2. Sat. 2. repone *Horat.* 2. Sat. 4. ¶ 2. Est etiam cogn. R. *Inscript.* apud *Grut.* 471. 5. T. Tadius T. F. Ouf. Catianus VI. Vir. Urb.

CÄTLÄSTER. ¶ 2. lin. pro *in fin. lib.* 2. repone *Satisf.* 225. In fin. adde: *Berkerus* tamen ad *Arcad. de accent.* p. 224. et *Arevalo* pro non *catulastra* gerit legendum putant non *catulastra* agit.

CÄTÖCHITES. In fin. adde: et *Solin.* 3. et *Priscian. Perieg.* 472.

CÄTÖMIDIO. ¶ 1. in fin. adde: Figuram pueri catomidiati habes in *Pitture d'Ercolano T.* 3. tab. 41. p. 268.

CÄTÖNIÄNUS. In fin. adde: h. e. quæ Catonem crepans, infami tamen libidini indulget.

CÄTÜLÄRIUS. In fin. adde: ¶ 3. *Catularius* fuit appellata una ex comædiis *Laberii* apud *Gell.* 7. 9., quæ a *Non.* 8. 61. dicitur *scylax*, a σκύλαξ, catulus.

CÄTULLUS, a, um. In fin. adde: *Inscript.* apud *Labus Dec. Bresc.* p. 23. C. Quintius C. F. Fab. Catullus Antoniae Catullæ matri.

* CÄVÄNNUS, i, m. 2. gufo, vox Gallicæ a chat-huant, h. e. catulus ululans; nam cati seu felis caput habere videtur: unde etiam recentiores Galli *chouette* derivarunt. *Eucher.* 29. Tristis perspicua sit eum perdice cavannus. *V. Adelung. Gloss.* in *Cavannus.*

CAUDÄ. ¶ 6. pro *Horat.* 1. Sat. 45. corrige *Horat.* 1. Sat. 2. 45.

CAUDEX. ¶ 3. lin. 6. post *caudicæ* adde: ut apud *Isid.* 19. *Orig.* 1. ad fin.

* CAUDICUS, a, um, adject. ex caudice factus. V. TRABARIUS.

* CÄVÄÄLIS, e, adject. qui in cavea servatur: ut *Cavealis resina* apud *Veget.* 3. *Veterin.* 54. Picem, ceram, resinam cavealem et turis pollinem ex oleo veteri temperabis, ac decoques. *Id.* 4. *ibid.* 14. Resinæ cavealis libra una. V. ÆRONALIS in *Append.* et LOCULARIS.

CÄVÄFÄCIO. Lin. 2. pro 4. ante *med.* repone 6. 192.

CÄVÄO. ¶ 11. in fin. adde: ¶ 11. Parum cavisse videtur est formula judicis reum condemnantis. V. PARUM §. 7.

CÄVILLOR. ¶ 6. in fin. Aliam tamen hujus verbi derivationem agnoscit *Priscian.* 8. p. 827. *Putsch.* Desinentia in lo diminutiva sunt, ut sorbeo sorbillo, garrigo garrulo, calvo cavillo pro calvillo.

CÄVITUS. In fin. adde: V. CAVEO §. 22.

CAULÄ. ¶ 3. lin. 2. post *Dei* adde: aut tribunal judicis. Lin. 3. post *caulas D. D.* adde: *Gloss. Isid.* Caulis (lege caulæ), cancelli tribunalis, ubi sunt advocati. *Vet. Poeta in Anthol. Lat. T.* 1. p. 628. *Burm.* Horrendum vitium est in advocato, Orando solitum movere caulas.

CAUMÄ, æ, f. 1. Hæc ita refinge: CAUMÄ, ätis, n. 3. καύμα, æstus, calor. *Vulgat. interpr. Job.* 30. 30. Ossa mea aruerunt præ caumate. ¶ 2. *Cauma*, æ, f. 1. Est cognomen etc.

CAUNËUS. ¶ 2. in fin. adde: V. similem veterum Romanorum superitionem in NONÆ §. 4.

* CÄVÖLUS, i, m. 2. videtur esse vocabulum a vulgo Romanorum *cavolis* pronunciatum pro *caulis*, unde recentium Italarum *cavolo* derivatum est. Est cogn. R. *Inscript.* apud *Bertol. Ant. d'Aquil.* p. 99. n. 75. Vi divinæ sacrum C. Vettius C. F. Cavolus. Hæc eadem habetur apud *Grut.* 94. 5., in qua mendose, ut videtur, *Gavolus* legitur.

* CAUPÖNÄTUS, a, um, particip. ab inusit. *cauponor.* Translate. *Cassiod.* 4. *Hist. Eccl.* 24. a med. Sint igitur a nobis et omnibus anathema, eo quod verbum veritatis videantur esse cauponati.

CAUSÄ. Lin. 9. post *definit* adde: *Senec.* 1. *Controv. proæm. ante med.* Controversias nos dicimus, Cicero causas vocabat. Hoc vero alterum nomen Græcum quidem est, sed in Latino ita translatus, ut pro Latino sit. V. *Vossium in Etymolog.*, qui mul-

torum quidem de etymo vocis affert sententias, nullam vero huius loci mentionem habet. ¶ 10. in fin. adde: ¶ 10.^a Hinc causae saepe dicuntur impedimenta, ne quis militiam obeat. *Scitum* apud *Cic. 8. Fam. 8.* Idem senatui placere de militibus, qui in exercitu C. Caesaris sunt; qui eorum stipendia emerita, ut causas, quibus de causis missi fieri debeant, habeant, ad hunc ordinem referri, ut eorum ratio habeatur, causaeque cognoscantur. *Liv. 34. 55.* Cum milites, qui in legionibus urbanis erant, frequentes tribunos plebei adissent, uti causas cognoscerent eorum, quibus aut emerita stipendia, aut morbus causae quominus militarent, etc. V. CAUSARIUS §. 2.

CAUSIA. In fin. adde: V. VINEA §. 4.

CAUSIDICUS. In fin. adde: *Front. 2. ad M. Cæs.* (edente iterum *A. Maio*) ep. 11. Neque est Gratia mea (scil. uxor Frontonis), ut causidicorum uxores feruntur, multi cibi.

* CAUTERIO, as, avi, atum, a. 1. cauterizzare, καυτηρίζω, cauterio inuro. *Pelagon. Veterin. 13. a med.* Si permanet tumor ventris, pectus cauteriari convenit, inde, intermisso triduo, rursus cauteria. *Id. ibid. 16. ante med.* Ad dolorem cervicis, cauterianda est cervix ex utraque parte subtiliter.

* CAUTERITUS, a, um, adject. cauterizzato, cautere inustus. *Pelagon. Veterin. 17. a med.* Multi cauteriis utuntur; at si evaserit (equus) cauteritus, inutilis viribus erit, et in itinere minus valebit. Fortasse legendum est cauteriatus pro cauteritus, ut scribitur in *Cod.*

CAUTINUS corrige CAUTINUS.

CAUTUS. ¶ 7. in fin. adde: ¶ 7. Sunt item praescripta apud *Cassiod. 5. Variar. 14.* Triduanæ praebeantur annonae, sicut legum cauta tribuerunt. Adde *ibid. 24.*

CEDO. ¶ 26. in fin. adde: ¶ 26.^a Cedo sensu activo usurpatum V. INAVARITIES.

CEDO. ¶ 1. in fin. adde: *Cedo alteram*, scil. vitem, fuit agnomen centurionis. V. VITIS §. 4.

* CEDRIPONENSIS, e, adject. ad Cedriponam pertinens, ignotam alias Hispaniae urbem. *Inscript. apud Murat. 1037. 2. L. Caeius Maximinus Cedriponensis.*

CELATOR. In fin. adde: *Cassiod. 2. Variar. 34.* Celator pecuniae.

CELATUS. In fin. adde: ¶ 3. Est etiam cogn. R. *Inscript. apud Grut. 454. 7.* Plotia Celata.

CĒLEUTHUS. Lin. 1. pro κελυθος scribe κελυθος.

* CELLARITĀ, æ, m. f. qui cellario seu cellae penariae praest. *Cassiod. 10. Variar. 28.* Nec sinimus contra macellarios, vinarios, fonerarios, et cellaritas cuiusquam praevalere malitiam, qui vestro iudicio administrationes publicas susceperunt.

CELLARIUM. ¶ 1. in fin. adde: *Inscript. apud Murat. 903. 1. T. Flavius Eros Domitiani Cæs. ser. a cellariis. h. e. praepositus cellariis.*

CELSINUS. In fin. adde: *Alia apud Orelli n. 3745. N. Popidius N. F. Celsinus.*

CELTÆ. Lin. 7. post *immutatis* adde: *Cæs. loc. mox citand.* Qui illorum lingua Celtæ, nostra Galli appellantur.

CELTIBERICUS. In fin. adde: ¶ 2. *Celtibericus* est cognominatus Q. Cæcilius Metellus, qui consul fuit ann. U. C. DCXI. *Flor. 2. 17.* Metellus ille, cui ex Macedonia cognomen, mernerat et Celtibericus fieri, cum Contrebiæ memorabili cepisset exemplo.

CĒNOTĀPHIUM. Lin. 3. post (*Suet. Claud. 1.*) adde: inane sepulcrum (ut *Inscript. in Anthol. Lat. T. 2. p. 269.*) Lin. 9. post *meruit* adde: *Inscript. apud Ficoroni Mem. di Labico p. 28. M. Aurelius Syntomus et Aurelia Marciane ædificium cum cenotaphio (sic pro cenotaphio scribitur) et memoriam a solo fecerunt sibi, etc.*

CENSĒO. ¶ 6. in fin. adde: *Jul. Exsuper. 2.* Illi, quibus nullæ opes erant, caput suum, quod solum possidebant, censebantur.

CENSOR. ¶ 1. lin. 11. post *quinto quoque anno creabantur* adde: cumque ideo quinquennialis fuisset primum eorum auctoritas, ann. U. C. CCCXX. cautum est lege Æmilia, lata a Manerco Æmilio dictatore, ne plus quam annua et semestris esset (*Liv. 4. 24.*) In fin. adde: Tandem *Symmachus*, qui octuagenario major obiit post ann. a Chr. n. CCCIV., eloquentie suæ vi obtinuit, ut censores decreto senatus tollerentur omnino, ut constat ex iis, quæ affert *A. Maius in præf. ad Symmach. p. LVII.*

* CENSORINILLUS, a, um, adject. diminut. Censorini. Est cogn. R. *Inscript. apud Murat. 1106. 3. L. Val. L. F. Cl. Censorinus Valerii Censoriano N., et Censorinillæ N.*

CENSORINUS. ¶ 1. in fin. adde: ¶ 1.^a Etiam extra urbem factum est, ut *Censorinus* cognominaretur, qui bis censor in patria sua fuisset. *Inscript. Aletrina apud Grut. 171. 8.* Ob has res cen-

sorem (*L. Betilienum L. F. Vaarum*) fecere bis, senatus filio stipendia merita esse jussit, populusque statim donavit Censorino.

CENSORIUS. In fin. adde: ¶ 5. *Censorium fumus.* U. FUNUS §. 2.^a in *Append.*

CENSUALIS. ¶ 1. in fin. adde: *Alia apud eund. 54. 3.* Mercurius censualis. *h. e.* qui censui publico praeerat.

CENSUS. ¶ 10. lin. 2. post *millia HS.* adde: Primis tamen rei publicæ Romanæ temporibus videtur nulla fuisse census ratio in seligendis senatoribus: hæc enim habet *Plin. 14. 1. 1.* Postquam senator censu legi ceptus, iudex fieri censu, magistratum, ducemque nihil magis exornare, quam census. Quo autem tempore modus in censu constitutus fuerit, non constat. Lin. 4. post *elect. l. 1. c. 20.* adde: Hoc quidem confirmatur ex eo, quod censum *Suet. Aug. 41.* vocat summam, *Tacit. 4. Ann. 63. rem, Dio l. 54. c. 17. οὐσίαν.* ¶ 11. in fin. adde: Porro ex *Martial. 5. 38.* constat, singulos ex fratribus equestrem censum habere debuisse, ut simul equites essent: quod item de senatorio etiam ordine, et de decurionali dicendum est. Census vero decurionalis qualis esset, V. in DECURIO §. 10.

CENTĒNĀRIUS. In fin. adde: ¶ 7. *Centenarius equus* videtur is appellari, qui centum victorias consecutus esset in circo. *Inscript. apud Grut. 337.* Dioeles agitator equos centenarios fecit N. VIII., ducebat. I. ¶ 8. *Centenarius* item vir est, qui centenum millium nummorum stipendio merebat. V. DUCENARIUS §. 4.

* CETHIPPUS et Centippus, i, m. 2. idem ac centaurus. Ita falso putat *Fulgent. 2. Mythol. 17.* Dromocrides (lege Democritus) scribit, Ixionem in Græcia primum regni gloriam affectasse, qui sibi centum equites primum omnium conquistavit; unde et centaurs dicti sunt, quasi centum armati: denique centhippi diei debuerunt, ex quo equis mixti pinguntur. Hæc eadem leguntur apud *Lactant. Plac. edit. ab A. Maio in Class. auct. T. 3. p. 124.*

CENTO. ¶ 5. in fin. adde: ¶ 5.^a *Cento* vocatur etiam pileus ex lana coactili, qualem nunc gestare solent bajuli Venetiis. Eo autem interdum utebantur milites, ne galeæ asperitas caput eorum obladeret. *Ammian. 19. 8. a med.* Centonem, quem sub galea unus ferebat e nostris, ultimæ funis aptavimus summitati, qui per funem conjectus, aquasque hauriens ad peniculi modum facile sitim, qua hauriebamur, exstinxit. ¶ 7. in fin. adde: ¶ 8. Est etiam cogn. R., ut C. Claudius Ap. F. C. N. Cento, consul ann. DXIV., cuius meminit *Cic. Senect. 14.*, qui tamen in *Fast. cons. apud Grut. 292.* scribitur *Centho.*

CENTUMVIRI. ¶ 9. lin. 6. pro *Aene vera tabula* corrige *Aene vero tabula.* Lin. 13. pro *G. VIRorum* scribe *C. VIRorum.*

* CENTUPLICO, as, a. 1. centuplicare, centuplicem facio. *Vulgat. interpr. 2. Reg. 24. 3.* Iterumque centuplicet (*Deus populum tuum*) in conspectu domini mei regis.

* CENTUPLUS, a, um, adject. centuplo, idem ac centuplex. *Vulgat. interpr. Luc. 8. 8.* Et ortum (semen) fecit fructum centuplum. ¶ 2. *Centuplum*, i, absolute usurpatum, il centuplo Italus est. *Salvian. 3. adv. avar. 17.* Quid spondere majus credentibus sibi potuit, qui magnis feneratoribus suis centuplum se redditurum esse promisit?

CENTURIA. ¶ 5. in fin. adde: V. SUFFRAGIUM §. 2.

CENTURIALIS. In fin. adde: ¶ 2. *Centurialis vitis* est viteus hacillus, insigne centurionum. *Macrobi. 1. Saturn. 23. a med.* Vitem centuriale Deum (*Heliopolitanus*) ex muneribus in æde dedicatis deferri jussit, divisamque in partes sudario condi, ac proinde ferri. Exitus rei obitu Trajani apparuit, ossibus Romanis relatis: nam fragmentis species reliquiarum vitis argumento casus futuri tempus ostensum est.

CENTURĪATUS. ¶ 3. lin. ult. pro *communiter* corrige *comiter.*

CENTURIO, as. ¶ 2. *Centuriare milites in cohortes* etc. usque ad *cohortibus inserere*, hæc omnia delenda, atque ita refigenda post *Val. Max. loc. ibid. cit.* ¶ 2. Etiam extra militiam usurpatur hoc verbum. *Aur. Victor Epit. 14.* Hadrianus, ad specimen legionum militarium, fabros, perpendiculariores, architectos, genusque cunctum extruendorum mœnium, seu decorandorum in cohortes centuriaverat.

CENTURIO, onis. In fin. adde: ¶ 4. In vetustis lapidibus centurio hoc signo 7. notatur, de quo V. *Marin. Frat. Arv. in Indice.*

* CĒPHĀLIŌ, onis, m. 3. κεφαλιον, testina, diminut. a κεφαλῆ, caput. Fuit hoc nomine servus T. Pomponii Attici, cuius meminit *Cic. 11. Att. 12.* Item cogn. libertinum. V. *Inscript. in FLUMEN-TANUS.*

CĒPŌTĀPHIUM. In fin. adde: ¶ 2. Etiam *cepotafus* scribitur genere masculino usurpatum. *Inscript. apud Orelli n. 4516.* *Cepotafus* intus Q. Cont. PD. PL. M. CC. *h. e.* qui continet pedes plus minus ducentos.

CERARIX corrige CERARIX.

CERASUM. In fin. adde: V. CERESIA in *Append.*

CERASUS. In fin. adde: ¶ 3 Est etiam cogn. R. *Inscript.* apud *Grut.* 440. 8. M. Nævius Cerasus.

CERATINÆ. In fin. adde: Hinc apud *Petron. fragm.* 39. *Burm.* Plurimi hoc signo (*scil.* Arietis acutis et magnis cornibus præditi) scholastici nascuntur, et aretalogi. *scil.* quia etiam de lana caprina pugnacissimi iidem sunt.

CERAUNUS. In fin. adde: ¶ 3. *Ceraunus* est etiam cogn. R. V. *Inscript.* in EPIDAUROTANUS §. 3.

CERCERIS. In fin. adde: V. QUASSATIPENNAS.

* CERCINITIS, idis, f. 3. V. STERELYTIS.

CERÉALIS. ¶ 10. in fin. adde: ¶ 10.^a Est item cogn. R., ut *Petilius Cerealis*, apud *Tacit.* 14. *Ann.* 32.

CEREBELLARĒ. In fin. adde: Huiusmodi vocis lectionem confirmat locus *Pelagon. Veterin.* 5. ante *med.* Lanatam pellem madentem his medicaminibus pro cerebellari superponit.

* CERESĪA, æ, f. 1. idem ac *cerasum*; sed prior vox videtur a vulgo Romanorum usurpata fuisse, unde recentiorum Italarum *ciriogia* est derivanda. *Gargil. de pom.* (edente *A. Maio* in *Class. auct. T.* 3. p. 422.) *Ceresiæ* austeræ ventrem constringunt, stomachum confortant.

CERINTHUS. In fin. adde: ¶ 2. Est etiam nomen proprium pueri formosissimi pluries a *Tibullo* memorati. ¶ 3. Item cogn. R. *Inscript.* apud *Grut.* 957. 11. *Vibius Cerinthus*.

CERIOLARĒ. ¶ 2. pro *cercolare* corrige *cercolare*.

* CERIOLARIUM, ii, n. 2. idem ac *ceriolare*. *Inscript.* apud *Maff. Mus. Ver.* 83. 2. *Dccimia C. F. Candida* sacer. M. D. (*h. e.* sacerdos matris *Deum*) *delicam* cum *Laribus* et *ceriolaris* N. XXXVI. *Alia* apud *Murat.* 122. 1. *L. Granius ceriolarium* impensa sua factum dedit, donavit.

* CERNĪTUS, a, um, particip. ab *in*usit. *cernio*, *is*, unde est recentiorum Italarum *cernire* et *cernito*, qui etiam *cernere* et *cernuto* dicunt a *cerno*, *is*. *Theod. Priscian.* 4. 1. a *med.* Item *betonicam* *cernis*, *cernitam* repones. *Id. ibid.* *Cineres* de *fornacibus* *cernitos* in aqua calidissima conspergis.

CERNŪLO. In fin. adde: *Alii leg.* servat se.

CERRĒTANUS. Lin. 5. post *Edict. Dioclet.* p. 14. adde: V. MENAPICUS.

* CERTĀTIVĒ, adverb. contentiose. *Cassiod.* 1. *Hist. Eccl.* 11. ante *med.* Licet qui cum illo disputarent, certative quæstiones inferrent, tamen more solito sapienter et disciplinabiliter crescentem sedabat sæpe contentionem.

CERTUS. ¶ 22. in fin. adde: ¶ 22.^a Est etiam cogn. R. *Inscript.* in *Annal. dell'Institut. archeol.* T. 6. p. 113. *T. Sellusius C. F. Cla. Certus*.

* CERVICOR, aris, atus sum, dep. 1. *ostinarsi*, obstinari. *Vulgat. interpr. Eccl.* 16. 11. Si unus fuisset *cervicatus*; mirum, si fuisset immunis.

CERVISIĀ. In fin. adde: V. FERMENTUM §. 3.

CERŪLĀ. ¶ 1. in fin. adde: Adde 15. *ibid.* 14.

CERVŪLUS. In fin. pro §. 8. reponere §. 9.

CERVUS. ¶ 1. lin. 3. in fin. adde: Hinc *cervus* in nummis *Philippi Aug.*, in quibus legitur *seculares Aug.*, positus videtur, quasi symbolum longævitatis. ¶ 7. in fin. adde: V. STILUS §. 8.

CERYX. Lin. 9. pro *T. p.* 360. reponere *T. 1. p.* 360. In fin. adde: *Not. Tir. p.* 172. *Pyrrhichista*, *ceryx*. Hic *perperam* legitur *Pyrricista*, *hærix*.

CESSICIUS. Lin. pænult. pro *cessisia* reponere *cessicia*.

CESSIM. In fin. adde: Pro *PENICULUS* scribe *PENDULUS*.

CESSO. ¶ 6. in fin. adde: ¶ 6.^a Item active cum accusativo est aliquod munus publicum deponere. *Inscript.* in *Att. dell'Accad. archeol. Rom. T.* 2. p. 462. Item placuit, ut quisquis quinquennialitatem (*collegii nostri*) cesserit integre, ei ob honorem partes *rescuplas* ex omni re dari, ut et reliqui recte faciendo iidem sperent.

CESTIANUS. In fin. adde: ¶ 2. Est etiam cogn. R. *Nummus* apud *Morell. Fam. R.* in *G. Pletoria tab.* 2. n. 1. et 2. *L. Platorius Cestianus*. In alio vero *ibid.* n. 3. 4. 5. et 6. legitur tantum *L. Platori*; sed loco cognominis repræsentatur vir nudus, qui dextra palmam, sinistra cestus tenet. Hinc patet, *cestus* potius, quam *cæstus* scribi oportere. *V. Barpt. Borghesi Dec. num.* 2. *oss.* 7.

CESTIFER. Lin. ult. post *cestifer* adde: V. TIRO §. 7. In fin. adde: V. CISTIFER.

CETĒRĀ. ¶ 5. in fin. adde: V. *Plaut. loc. cit. Epid.* 4. 1. 39. in *UMPROBUS* §. 1.

CETRĀ. In fin. adde: ¶ 3. Est etiam cogn. R. *Cic. Flacc.* 2. in *fragm.* ab *A. Maio* in *Class. auct. T.* 2. p. 6. *edit.* Quod sibi *mcus* necessarius *Cetra* voluit.

CĒVĒO. ¶ 3. *Valer. prob.* scribe *Valer. Prob.*

CĒUS. ¶ 2. Lin. 1. pro *poetae medici* corrige *poetae melici*.

CHĒREAS Lin. 1. pro *καίρεας* scribe *Χαίρεας*.

CHĒRIPPUS. In fin. adde: V. CHARIPPUS.

* CHALCASPIS, idis, m. et f. 3. *χαλκασπς*, qui habet æneum clypeum: a *χαλκός*, æs, et *ἀσπς*, clypeum. *Liv.* 44. 40. *Hos (Leucaspidas)* sequebantur, quos ab æreis lucidisque clypeis *chalca-spidas* dicebant, aut *aglaspidas*. *Alii* duo hæc postrema verba, ut *glossema*, omittunt. *Id. ibid.* 41. Frontem adversus clypeatos habebat: *aglaspides* appellabantur. *Alii leg.* *chalcaaspides*.

CHALCĒDON. In fin. adde: ¶ 2. *Chalcedon* item est adjectivum omnium generum pro *chalcedonio*. *Venant.* 8. *carm.* 6. 269. *De* xtra armilla datur *chalcedone* mixta.

CHALCĒDŌNIUS. ¶ 1. in fin. adde: *Plin.* 37. 5. 18. *Chalcedonii (smaragdi)* nescio an in totum exoleverint, postquam metalla æris ibi defecerunt. *Faustin. Corsi* in *Pietr. ant.* p. 257. probat multis verbis, *Chalcedonium smaragdum* fuisse, qui nunc *pietra delle Amazoni* vocatur.

CHALCENTĒRUS. In fin. adde: Ejus etiam meminit *Ammian.* 22. 16. §. 16.

CHALCUS. In fin. adde: Ita etiam *Pollux Onom.* 1. 3. §. 65. *Ὁ μέντοι ὀβόλος ὀκτὼ χαλκοῦς εἶχε.*

CHĀLYBS. ¶ 1. in fin. adde: *scil.* insula *Ilva*, quam vocem vide suo loco.

CHĀMĒLĒON. Lin. 14. post *Tertull. Pall.* 3. adde: et *Cassiod.* 5. *Variar.* 34.

* CHĀMĒMĒLĒINUS, a, um, adject. *χαμαιμήλινος*, qui ex *chamæ-meli* floribus fit. *Plin. Valer.* 3. 2. *Chamæmelinum* oleum. Adde *loc. cit.* in *ENEMA*, et *LIXOPERITA* in *Append.*

* CHĀMĒROPS, ōpis, f. 3. herba eadem ac *chamædryis*, apud *Plin.* 24. 15. 80. et *Apul. Herb.* 24. Est autem ita appellata a *χαμαι*, humi, et *ῥῶψ*, ὠπός, virgultum. Quidam apud *Plin.* legi volunt *chamædryis*, quod *χαμαῖδρως* dicatur a *Dioscorid.*, et *chamædro-pis* in genitivo legatur apud *Marcell. Empir.* 20. a *med.* Sed nihil mutandum; *Sestini* enim in *Lett. numism.* T. 10. p. 7. et seqq. probat, esse eandem, quæ a *Linneo* vocatur *Chamærops Humilis*, *Italice cefaglione*; ejus præterea figuram exhibet, et varios in *Sicilia* ejusdem usus docet, cum maxime floreat circa *Selinuntum*, et præsertim *Camarinam*, in cujus etiam nummis representatur.

CHĀMĒSTRŌTUM. In fin. adde: V. OPTOSTROTUM.

CHĀMĒTORTUS. In fin. adde: *Niebuhrus* in edit. *Frontonis* *Berolinensi p. XVIII.* legendum putat *chamæstrota*.

CHĀMĒTĒRĀ. In fin. adde: *Alii* fortasse melius legunt *commotriæ*.

* CHĀRĀDRĪUS, ii, m. 2. *χαράδριος*, avis, quæ in alveis torrentium degit: a *χάραδρα*, caverna, quia in cavernis nidificat; quam vero sit, adhuc dubitatur: alii enim *milvum*, alii *upupam* esse putant. Ejus mentio est apud *Vulgat. interpr. Levit.* 11. 19. in *Deuter.* 14. 18.

CHĀRISMĀ. In fin. adde: *Tertull. advers. Jud.* 8. *Omnis plenitudo spiritualium* retro *charismatum* in Christo cesserunt.

* CHĀRĪTĪNUS, a, et ē, um, adject. *χαρίτινος*, gratus. Est cogn. R. *Inscript.* in *Giorn. Arcad.* T. 22. p. 109. *Ulpia Charitine*.

CHĀRĪTĪOSUS. Lin. 3. pro *Amerinui* scribe *Amerimui*.

CHĀRĪTO. Lin. 2. pro Q. 1. scribe 1. Q.

* CHĀRĪTŪDO, inis, f. 3. idem ac *charitas*, seu *caritas*. Est cogn. R. *Inscript.* apud *Fabrett.* p. 5. n. 23. *Cæcilia Charitudo*.

CHĀRMĒDES. ¶ 1. in fin. adde: V. RECHARMĒDO.

CHĀRON. In fin. adde: *Charontis* nomen *Etruscæ scriptum Charu* et *Charun*, tum et figuram illius habes in *Annal. dell'Institut. archeol.* T. 6. p. 162. et 275. et in *T. 2. de' Monum. ined.* n. 5. et 9. V. ORCUS §. 1.

CHARTĀ. ¶ 1. in fin. adde: *Chartæ* conficiendæ modum, ejusdemque commoda describit *Cassiod.* 11. *Variar.* 38. ¶ 3. in fin. adde: V. CORNELIANUS §. 4. et *REGIUS* §. 5. in *Append.* ¶ 5. lin. 3. pro *Sedennytico* lege *Sebenytico*.

CHARTĀRIUS. ¶ 2. in fin. adde: *Alia* apud *Orelli* n. 4466. *Vitalinus Felix* negotiator *Lugdunensis* artis *charitariæ*.

CHĀRYBDIS ¶ 2. in fin. adde: ¶ 2.^a Hinc *Charybdis* vocatur meretrix apud *Horat.* 1. *Od.* 27. 19. *Quanta laboras in charybdi!* et *Sidon.* 9. ep. 6. *Domestica charybdis*.

CHĒLĒDON. In fin. adde: ¶ 4. Est etiam nomen pueri apud *Senec. ep.* 87. ante *med.* *Chelidon*, unus ex *Cleopatæ* mollibus, patrimonium grande possedit. Item est cogn. R. *Inscript.* apud *Grut.* 1114. 3. *Vibia Chelidon*.

CHĒLĒDŌNIUS. ¶ 3. in fin. adde: *Tertull. Pœnit.* 12. *Hirundo*, si excæcaverit pullos, novit illos oculare rursus de sua *chelidonia*. *Marcell. Empir.* 8. §. 2. *circa med.* *Chelidonia* herba in *hirundinum* stercore nascitur.

* **CHERMOSIS**, is, f. 5. Videtur hæc vox significare illum oculorum morbum, qui Græce *λεῖψις* dicitur, et derivanda fortasse a *χρῆμας*, lapis, unde inusitat. *χέρμοσις*. *Inscript.* apud *Töchon*, *caquets des oculist.* p. 72. C. Julii Flori basilium ad chermosin. At præstat scribere *chemosin*.

CHERUSÄ. V. **CHÆRUSÄ**.

* **CHILARCHIS**, idis, f. 3. *χίλαρχης*, quæ princeps est ex millibus. *Inscript.* apud *Maff. Mus. Ver.* 128. 1. Ulpia Chiliarchis.

CHIMERÄ. Lin. 8. post *desinens* adde: Hinc apud *Durandi*, *Delle ant. città di Pedona etc.* p. 109., habetur effigies lapidis cum inscriptione sepulchrali, in cuius extremitate conspicitur bellua, quæ ore est leonino, super dorsum habet monticulum ignivolum, et caudam, quæ in serpentem desinit.

* **CHIMÆRINUS**, a, um, adject. *χιμῆρινος*, hiemalis. *Vet. Kalend. Farnesian.* apud *Grut.* 158. mense decembri. Hiemis initium, siue tropæ chimerinæ. h. e. bruma. V. **TROPA**.

CHIRIDOTÄ corrige **CHIRIDOTÄ**.

CHÏUS. ¶ 4 in fin. adde: ¶ 4.^a *Chia* absolute est podex pueri, ut marisca femine apud *Martial.* 12. 97. V. **MARISCA** §. 3. in *Append.* ¶ 8. in fin. adde: *Alia* apud *Grut.* 642. 9. *Cæcilia* C. L. *Chia*.

* **CHLEUASMUS**, i, m. 2. *χλευσμός*, a *χλευάζω*, irrideo. *Jul. Rufinian.* de *schem. dian.* p. 52. *Capper.* Chleuasmus est ironiæ proxima figura, cum aliquis amara oratione non sine derisu insectatur ac ledimus. Ut (*Virg.* 12. *Æn.* 359.) En agros, et quam bello, Trojane, petisti, Hesperiam, metire jicens. Latine dicitur insectatio. Inter chleuasmum autem et ironiam hoc interest, quod ironia specie magnificationis illudit, et, dum laudat, irridet; at chleuasmus palam cum auara insultatione castigat. V. **EPICERTOMESIS** in *Append.*

CHLORION. In fin. adde: V. **VIREO**, onis.

CHLORON. In fin. adde: V. **LIMPIDO**.

* **CHLORUS**, a, um, adject. *χλωρός*, viridis. Est cogn. R. ut *Sex. Pompejus Chlorus* apud *Cic.* 4. *Verr.* 8.

CHOÄ. In fin. adde: Huic simile dictum habes apud *Senec. ep.* 47. ante *med.* Servus in cubiculo vir, et in convivio puer est.

* **CHÆRAS**, ädis, f. 3. *χρῆρας*, tumor, struma. *Theod. Priscian.* 1. 9. Chæradas, quas frequenter in collo, vel sub mento, vel sub ascillis nasci novimus, hac cura visitamus.

* **CHÆROGRYLLUS**, i, m. 2. *χαιρογρύλλος*, genus muris majoris, qui in Palæstina, Ægypto, et Libya habitat, et *mus jaculus* nunc vocatur, Hebraice vero *יִצְטָר*. Ejus mentio est apud *Vulgat. interpret.* *Levit.* 11. 5. Chærogryllus, qui ruminat, ungulamque non dividit, immundus est. Adde *Deuter.* 14. 7. De eodem ita *Hieronym.* *ep.* 106. n. 65. Sciendum autem, animal esse non majus hericio, habens similitudinem muris et ursi: unde in Palæstina *ἀρ-χτομῶς* dicitur, et magna est in istis regionibus hujus generis abundantia; semperque in cavernis petrarum, et terræ foveis habitare consueverunt.

CHOÏCUS. In fin. adde: *Hieronym.* 1. in *Rufin.* 32. Proclamantes, veterem Adam in lavacro totum mori, et novum cum Christo in baptismate suscitari: perire choicum, et nasci supercælestem.

CHOMÄ. In fin. adde: ¶ 2. Est etiam cogn. R. V. *Inscript.* in *COMA* §. 9. in *Append.*

CHORÄ. Lin. 3. pro *ducentesimæ* corrige *ducenarius*.

CHORÄGIUM. ¶ 2. lin. 2. post *necessaria* adde: V. **POSTSCENIUM**.

CHORDAPSUS. In fin. adde: V. *Theod. Priscian.* 4. 8. ad fin.

CHORDILLÄ. V. **CORDILLÄ**.

CHORÖGRÄPHÄ. In fin. adde: *Chorographia* porro inscribitur opus hexametris versibus exaratum P. Terentii Varronis Atacini, in quo non modo terrestres regiones, sed cælestes etiam descripsit, orbesque pariter siderum et planetarum. Ejus operis fragmenta collegit et illustravit *Wernsdorf.* in *Poet. Lat. min.* T. 5. p. 1402. et seqq.

CHREMÄTIUM etc. Hæc omnia delenda sunt, vel potius corrigenda ex iis, quæ afferuntur in **CREMATES**.

CHIRËNË. V. **CRËNE** §. 2. in *Append.*

* **CHRESTINUS**, a, um, adject. derivativum chresti. Est cogn. R. *Inscript.* apud *Grut.* 379. 7. Fufidii Amycus et Chrestina nutritores.

* **CHRESTIO**, onis, m. 3. diminut. chresti. Est cogn. R. *Inscript.* apud *Marini Frat. Arv.* p. 252. Q. Pescennius Chrestio.

CHRESTUS. In fin. adde: Ideo autem Romani *Chrestus* pro *Christus*, et *Chrestiani* pro *Christiani* scribebant, quia vulgus Romæ Græcam litteram *χ* per *i* Latinam pronuntiabat; ac propterea, cum nullum esset pronuntiandi discrimen inter *χρῆστος*, un-

ctus, et *χρηστος*, utilis, Romani promiscue *Christianos* et *Chrestianos* vocitabant.

* **CHRISMATICUS**, a, um, adject. *χρισματικός*, ad *chrisma* perti-
nens. *Not. Tir.* p. 194. *Chrisma*, *chrismaticus*.

CHRISTUS. In fin. adde: ¶ 2. *Per Christum* fuit olim apud veteres Christianos, ut etiamnum vulgo apud nostrates *per Cristo*, sacramenti genus, quod his verbis improbat *Salvian.* 4. *Gub. D.* 15. Pervulgatum hoc fere et apud nobiles, et apud ignobiles sacramentum est: *Per Christum*, quia hoc facio. *et mox*: Multi non otiosas tantummodo res et aniles, sed etiam scelera quædam se jurant *per Christi* nomen esse facturos. Hic enim loquendi usus est talibus: *Per Christum*, quia cædo illum, *per Christum*, quia occido illum.

* **CHRŌCÄLUS**, a vel ē, um, adject. *χρῶκαλος*, qui pulchra est cutis: a *χρῶς*, cutis, et *καλός*, pulcher. Est cogn. R. *Inscript.* apud *Murat.* 1569. 8. et *Finestr. Syll. inscr.* p. 282. *Afrania* L. L. *Chrocale* S. h. e. sibi, vel salve. Idem *Finestres*, qui lapidem vidit, sculptum esse affirmat *Crliocale*, quod mendum quadratario exprobrat, eamque, quam supra atulimus, interpretationem hujus cognominis habet. V. **CROCALE**.

CHROMÄ. In fin. adde: *Capell.* 9 p. 323. *Chroma* dicitur, quod hemitonis componitur: sicut enim quod inter album nigrumque est, color dicitur; ita hoc *chroma*, quia inter utrumque est, nominatur. V. **COLORABILIS** in *Append.*

CHROMÄTICE corrige **CHROMÄTICE**. In fin. adde: *Capell.* 9. p. 315. *Dies* secunda tritemoria nominatur, quoniam habet partem tertiam toni: itemque chromatice appellatur, quod chromaticum modulandi genus per ipsam finditur.

CHRONICUS. In fin. adde: Hinc *perpetua valetudo* est, quam Itali nunc *malattia cronica* dicunt: V. **VALETUDO** §. 5.

* **CHROTTÄ**, æ, f. 1. *fidicula*: Anglice *crowd*, quod a *κροτέω*, pulso. *Venant.* 7. *carm.* 8. 65. Romanusque lyra plaudat tibi, Barbarus harpa, Græcus Achilliaca, chrotta Britannia canat.

* **CHRYSATÏCUS**, a, um, adject. *χρυσάττικος*, vox composita a *χρυσός*, aurum, et *ἄττικος*, Atticus. Ita vocatur genus aliquod vini arte elaborati, quod aureo erat colore, eoque præcipue utebantur Athenienses. Ejus mentio ex Græcis est apud *Alex. Trallian.* 1. 2. c. 2., in *Gloss. Philox.* et apud *Ducang. Gloss. med. et inf. Græcit.*, tum ex Latinis apud *Lactant. Plac. Gloss.* ab *A. Maio* edit. in *Class. auct. T.* 3. p. 443., ubi perperam legitur: *Crisatium*, genus quoddam vini; in *Edict. Dioclet.*, ac præcipue apud *Coripp. Laud. Justin.* 3. 100. Fusca dabant fulvo chrysattica vina metallo, Quæ natura parit liquidi non indiga mellis.

CHRYSEIS. In fin. adde: ¶ 3. Est etiam cogn. R. *Inscript.* apud *Murat.* 1297. 11. L. Antistius Zosimus Antistiæ Chryseidi conjugii carissimæ.

CHRYSERÖS. Lin. 1. post *auri cupido* adde: seu aureus amor.

* **CHRYSIUS**, a, um, adject. *χρυσίος*, aureus. Est titulus unius ex comædiis *Cæcili Statii. Gell.* 7. 17. Quo significato *Cæcilii* usus est in *Chryso*.

CHRYSÖGËNES. In fin. adde: De L. Cornelio Chrysogono, Sullæ dictatoris liberto, ita *Cic. Rosc. Amer.* 43. Venio nunc ad illud nomen aureum Chrysogoni. Ubi hæc adnotat *Ascon.* Modo dicturus de potentia Chrysogoni, alludit Cicero de nomine ipsius. Solemus enim nomina ad voluptatem servis imponere, ut *Smaragdum*, *Chrysogonum*.

CHRYSÖLITHUS. In fin. adde: Gemma porro expresse legitur apud *Venant.* 8. *carm.* 8. 17. Sunt ibi chrysolithis fabricata palatia gemmis. Hic autem *chrysolithis* est adjective usurpatum.

* **CHRYSÖLÖGUS**, a, um, adject. *χρυσολόγος*, aureum sermonem habens. Est nomen proprium pueri in *Inscript.* apud *Fabrett.* p. 362. n. 101. Nominè *Grisologus* (*sic in lapide*) amabilis, utque erat infans, Flebilis, et misere raptus ad inferias.

CHRYSÖMALLUS. In fin. adde: Scribitur etiam *Chrysomalus*, nam et Græce *μαλός* scribitur. *Inscript.* apud *Orelli* n. 4272. T. *Cornelius Chrysomalus*.

* **CHRYSÖPÆS**, ædis, m. 3. *χρυσόπαις*, puer aureus: a *χρυσός*, aurum, et *παῖς*, puer. Est nomen servile. *Inscript.* apud *Maff. Mus. Ver.* 113. 1. Ragonio L. F. Pap. Urinatio Chrysopæes, Eutyches servi domino optimo.

* **CHRYSÖVËLLUS**, a, um, adject. vox hybrida: a *χρυσός*, aurum, et *vellus*. *Vet. Scholiast.* ad *Germanic. Arat.* 225. Cum Theophrane in ovem conversa Neptunus in arietem mutatus concubuit, ex qua arces chrysovellus natus.

* **CHYLON**, i, n. 2. *χυλός*, succus. *Pelagon. Veterin.* 6. ante *med.* Adjungis simul gluten taurinum, et aceti agri (*ita pro acri*. V. **ACER**, aeris §. 15. unde *agro* recentium Italarum) heminam dimidiam, et sic omnia simul tamdiu ferveant, ut *cholon* (*sic*

chylon) faciant. Ex his ita *Veget. Veterin.* 5. 66. ante med. Glutis taurinae semuncia, acetis accerrimi hemina dimidia conjungitur, et fervet, ut chylon faciat. *Id. ibid.* 38. Si chylon feceris, per cornu digeres.

* CHYTROPŌS, udis, m. 3. χυτρόπους, focus carbonibus impletus, et cui olla imponitur. *Vulgat. interpr. Levit.* 11. 35. Sive cilibani, sive chytropodes, destrucuntur, et immundi erant.

CĪBO. ¶ 1. lin. 6. post *cibari* nolebant adde: *Cassiod. Complex. Act. Ap.* 69. Paulus panem frangens ipse cibus est.

* CĪBŌTĪUM, ii, n. 2. κιβώτιον, arca reponendis vestibus apta. *Isid.* 20. *Orig.* 9. Cibutum (*corrigere* cibotium) Græcum nomen est, quod nos arcam dicimus.

* CĪCĀNĪA, æ, f. 1. eadem ac ciconia, vox per onomatopeiam ficta, a sono, quem edere solet rostro suo ciconia. V. CICONIA §. 1. in *Append.*

CICCUM. Lin. 1. post γρὺ adde: *χικκος*. Lin. 8. post *interduo* adde: Hinc *Anson. pref. edyll.* 15. Neque Afranius nauci daret, neque ciccum suum Plautus offerret.

CĪCŌNĪA. Lin. 2. post *pascitur* adde: *Isid.* 12. *Orig.* 7. Ciconiæ vocatæ a sono, quo crepitant, quasi cicanæ, quem sonum oris potius esse constat, quam vocis, quia eum quatiente rostro faciunt. Lin. 4. post *rura lacerta* adde: V. *Pietaticultrix*. Lin. 13. post *mortem* adde: Hinc *Tertull. Pall.* 5. ad fin. de gulosis. Taceo Neronis, et Apicios, et Rufos.

CĪCŪTĀ. ¶ 2. in fin. adde: ¶ 2.^a *Cicutam* circa pubertatem testibus illitam, Venerem exstinguere narrat *Plin.* 25. 13. 95. *Marcell.* autem *Empir.* 35. ante med. docet, testibus nimie crescentibus cicutæ radicem tritam, et cum ovi albo impositam mederi.

CĪLĪCĪRIUS. Lin. 2. pro *Respecto* scribe *Respectio*.

CILITĀNUS *corrigere* CILITĀNUS.

CĪLO *corrigere* CĪLO. ¶ 3. in fin. adde: ¶ 3.^a Quantitas prioris syllabæ in hac voce dignoscitur ex hac *Inscript.* apud *Grut.* 47. 10. Sume libens simulacra tuis quæ munera Cilo Aris Urbanus dedit ipse sacris. Hinc in *fragm. Inscript.* Atestinæ, atque optimæ notæ in *Ant. lap. del Mus. di Este* p. 162. scribitur CĪLO.

* CĪLUS, a, um, adject. videtur esse primitivum nomen, unde est derivativum cilo, et diminutivum cilunculus. Est autem nomen proprium servile, ut videtur, in *Inscript.* apud *Murat.* 1522. 5. P. Cervonius T. F. Marinus testamento fieri jussit sibi, et Cinciai Sex. F. Secundai uxori, Cilai concubinae.

CĪMĒLIARCHĪUM *corrigere* CĪMĒLIARCHĪUM. et mox *καμηλιάρχιον* *corrigere* *καμηλιαρχείον*.

CĪNĒDUS. In fin. adde: ¶ 5. Item avis. *Musa Compos.* 7. Fel aviculæ, quæ cinædus appellatur.

CĪNĀRĀ. ¶ 1. in fin. adde: ¶ 1.^a Est etiam nomen proprium puellæ ab *Horat.* adamatæ, qui 4. *Od.* 15. 22. Sed Cinaræ breves annos fata dederunt.

CINCINNŪLUS. In fin. adde: ¶ 2. *Barpt. Borghesius* in *Dec. um.* 14. oss. 3. probat, his cincinnulis a *Varrone* descriptis ornari caput Apollinis in nummis G. Pomponiæ apud *Morell. Thes. um. Famil. Rom. tab.* 1. n. V. VI. et *tab.* 2. n. I. II. III. et seqq.

CINCTŌRIUM. In fin. adde: At certior est auctoritas *Venant.* 8. *carm.* 7. 99. Cujus justitia est lumborum cingulum, et idem Ejus renis adest cinctoriumque fides. Hic vero animadvertas, velim, perperam a *Venantio* correptam fuisse syllabam antepæultimam in *cinctorium*. Adde, hic auctorem nostrum respexisse ad ea verba *Vulgat. interpr. Isai.* 11. 5. Fides cinctorium renem ejus.

CINCTUS, us. ¶ 3. in fin. adde: Hoc item cinetu utebatur, qui illicujus novæ urbis mœnia aratro circumsignabat. V. SUCCINCTUS §. 3. in *Append.*

* CĪNĒSIS, is, f. 3. κύνησις, ballo, motus, quo quis jactatur in saltatione. *Capell.* 9. p. 335. Tunc Harmonia, Jove assurgente, Divisque præambulis, cinesin modulata, in thalamum quoque virginis magna cunctorum voluptate pervenit. Sed præstat legere *cænesin*, quam vocem vide suo loco in *Append.*

* CĪNŪA, æ, n. 1. cognomen Romanum, ut C. Helvius Cinna, poeta Catullo cœvus, cujus ille meminuit *carm.* 95. et 113. et *Ovid.* 2. *Trist.* 455.

* CĪNŪRĀ, æ, f. 1. κύβρα, instrumentum musicum Phœnicum, Syrorum et Hebræorum proprium, quod modo lyra, modo cithara interpretatur: ab Hebr. כִּנּוּר. *Vulgat. interpr.* 1. *Machab.* 4.

54. In canticis, et citharis, et cinyris, et in cymbalis. Adde 13. 51. ¶ 2. Est etiam cogn. R. *Inscript.* apud *Murat.* 1586. 9. Julia C. L. Cinura. Ita pro *Cinyra*.

CIPPUS. ¶ 2. In fin. adde: Cippus vero quatuor defigi solitos fuisse in angulis terræ sepulcro alicui dedicatæ, apparet ex *Inscript.* apud *Murat.* 1271. 3. Loco empto, quo Tiburtini (*scil.* la-

pides) positi quatuor demonstrant. *Alia* apud *Maff.* 423. 8. L. Fabio L. F. Gal. Severo post mortem L. Postumius Silo cippus sua impensa IIII. dedit.

CIRCELLUS. ¶ 1. in fin. adde: *Vet. Scholiast.* ad *Juvenal.* 6. 379. Fibulam dicit circellos, quos tragoedi sive comœdi in penem habent, ut coitum non faciant, ne vocem perdant.

CIRCENSIS. ¶ 1. in fin. adde: Circenses ludos luculenter describit *Cassiod.* 3. *Variar.* 51.

CIRCES. ¶ 2. in fin. adde: ¶ 2.^a Est idem ac circuitus. *Claud. Mar. Victor de Genesi* 1. 60. seque æquore septo Nixa (*lux*) superfundit rebus, quas circite vasto contegit æthercum, deducto hinc nomine, cælum.

CIRCĪNUS. In fin. adde: Circini inventorem fuisse Dædalum narrat his verbis *Ovid.* 8. *Met.* 247. Primus et ex uno duo ferrea brachia nodo Vinxit, ut æquali spatio distantibus illis, Altera pars staret, pars altera duceret orbem. ¶ 2. Translate est idem ac circulus. *Aleim.* 4. 586. Integer emensum vertebat circinus annuum, Quo felix claustrum spirantia cuncta tenebat.

CIRCĪTOR. ¶ 1. in fin. adde: V. STATOR §. 5. ¶ 3. in fin. adde: In *Marm. Taurinens.* T. 2. p. 105. imago est equitis chlamydati, et hastam ad terram versus ferentis; sub eadem vero legitur: D. M. Aur. Marciani circitoris, qui vixit, etc.

CIRCŪLĀRIS. In fin. adde: *Cassiod. de arithmet. a med.* Circularis numerus est, qui dum multiplicatus fuerit, a se inchoans ad se convertitur, ut verbi gratia quinquies quini, vices quinque. *Id. mox* eundem numerum *circulatū* vocat.

CIRCŪLĀTOR. In fin. adde: ¶ 3. Item videtur esse, qui in circulo cum aliis conversandi, vel convivandi causa sedet. *Sidon.* 1. ep. 11. Pæonius exarsit, atque ad adstantes circulares, Injuriae communis, inquit, jam reum inveni.

CIRCŪLĀTUS. In fin. adde: *Capell.* 8. p. 292. Luna quibusdam velut cornibus circulata. *h. e.* circumdata. V. CIRCULARIS in *Append.*

CIRCŪLUS. ¶ 2. post *Vopisc. Tacit.* 6. adde: Dii avertant principes pueros, quos ad consulatus etc.

CIRCŪMĀGO. ¶ 5. in fin. adde: V. VERTIGO §. 2. ad fin.

CIRCŪMĀMĪCTUS. In fin. adde: *Cassiod.* 5. *Hist. Eccl.* 37. Sacram vestem Imp. Constantinus, ad honorem Hierosolymorum ecclesiæ, dederat Macario, illius civitatis pontifici, ut ea circumamictus ministerium sacri baptismatis adimpleret, quoniam erat auro sericoque contexta. *Id. ibid.* 45. Vidit stantem supra murum quemdam imperiali schemate circumamictum, et tam purpura, quam diademate resplendentem. *Id.* 6. *ibid.* 1. a med. Philosophantes circumamicti palliis.

* CIRCUMCINGO, is, a. 3. circumdo. *Inscript.* apud *Murat.* 484. 3. Porticus etiam circumcingere, escolimbium a colo (*corrigere* et colymbum a solo) constituit. V. SEMICINGO in *Append.*

CIRCUMCLAUDO. In fin. adde: *Inscript.* apud *Donat.* 393. 13. Maceriam a fundamentis sua impensa circumclusit.

* CIRCUMDĀTĪO, onis, f. 3. circumpositio, περίθεσις. *Vulgat. interpr.* 1. *Petr.* 3. 3. Quarum (*mulierum*) non sit extrinsecus capillatura, aut circundatio auri, aut indumenti vestimentorum cultus.

* CIRCUMGŪRO, as, a. 1. girar d'intorno, circum volvo. *Veget. Veterin.* 1. 26. Totūmque simul ungulæ solum in circuitu scalpelletur, et circumgyrabis, ut, etc. V. SCALPELLO.

CIRCUMLĀTRO. ¶ 1. in fin. adde: *Ammian.* 22. 16. Immania frementem leonem putredulis vocibus canus catulus longius circumlatrans.

CIRCUMPĒDES. In fin. adde: Videtur autem *circumpedes* idem significare ac a pedibus seu ad pedes. V. PES §. 7. et 8. V. et ANTEPEDES, ubi ex *Agræti* loco allato evincitur, junctim *circumpedes* scribendum esse. Hæc tamen vox aliter interpretanda est apud *Vulgat. interpr. Eccl.* 45. 10. Circumpedes, et femoralia, et humerale posuit ei. *h. e.* periscelides.

* CIRCUMPORTO, as, a. 1. portare attorno, circumfero. *Not. Tir.* p. 11. Circumportat, transportat.

* CIRCUMSŌCIUS, a, um, adject. qui circa est, et societatem cum proximis iniit. *Sex. Aur. Victor Epit.* 41. a med. Hannibalianus, Delmatii Cæsaris consanguineus, Armeniam nationesque circumsocias regendas habuit.

CIRCUMSTRĒPO. Lin. 2. post *strepitum facio* adde: *Manil.* 1. 22. certa tum lege canentem Mundus et immenso vatem circumstrepit orbe.

CIRCUMTECTUS. In fin. adde: *Vulgat. interpr. Paul. ep.* ad *Hebr.* 9. 4. Area testamenti circumtectæ ex omni parte auro.

CIRCUMVALLO. In fin. adde: *Circumvallans* apud *Jornand. Get.* 53. Dinzio, filius Atilæ, veniens ad Bassianam Pannoniæ civitatem, eamque circumvallans, fines ejus cœpit prædari.

* CISSENSIS, e, adject. ad Cissam pertinenens, Histriae oppidum, nunc *Punta Cisana* appellatum. V. *Inscript.* in BAPHIUM §. 1.

* CÍTATIO, onis, f. 5. *citazione*, imperium, vel signum vocale, quo ad belli munia milites citantur. *Hygin. Gromat. p. 14. col. 2. ad fin.* Milites non plus, quam triperiti esse debent, nec longe ab alterutro, ut unam tesseram suo vocabulo citationis habeant.

CÍTHARISTĀ. ¶ 2. in fin. adde: ¶ 2.^a Etiam de quocunque poeta generatim usurpatur. *Venant. g. carm. 7. 9.* Pindarus Grajus, meus inde Flaccus Sapphico metro, modulante plectro, Molliter pangens citharista, blando carmine luit.

CÍTO, onis, m. 3. nomen proprium canis in *Inscript.* apud *Cavedoni, Marm. Moden. p. 115. V. CANIS §. 2.^a in Append.*

CITOCACIUM corrige CÍTŮCĀCIUM. Lin. 1. post *chamelæa* adde: quæ eo nomine vocatur, quia alvum concitat.

CÍVILIS ¶ 7. in fin. adde: *Capitolin. Pertin. 9.* Civilem se salutantibus et interpellantibus semper exhibuit.

CÍVIS. ¶ 2. in fin. adde: *Aur. Victor Cæsar. 15. sub fin.* Ascito prius ad imperium Hadriano cive propinquoque. V. CONCIVIS. ¶ 5. Est etiam cogn. R. *Inscript.* apud *Grut. 975. 5. M. Pompejus Cívis.*

CÍVITAS. ¶ 7. in fin. adde: *Ulp. Dig. 47. 12. 3. §. 5.* Si lex municipalis permittat in civitate sepeliri.

* CIVILITĀNUS, a, um, adject. ad Civitulum pertinenens, municipium in Africa Byzacena, alias ignotum: nam ejus tantum mentio habetur in *Inscript.* mendosa apud *Grut. 362. 1.*, emendata apud *Fabrett. p. 364. n. XVII.* Municipis municipiū Œlii Hadriani Aug. Civilitani. *Grut. loc. cit.* habet *Civilitani*.

* CLĀDÆUS, a, um, adject. ab inusit. *κλαδάιος*, ramosus. Est cogn. R. *Inscript.* apud *Grut. 665. 1. Œlius Cladæus.*

CLĀDUS. Lin. 1. post m. 2. adde: *κλαδός*.

* CLĀGĀLŌPES, is, f. 3. avis quædam, quæ et pygargus dicitur: videtur appellata a *κλαγγή*, clamor, unde aor. 2. *ἐκλαγον*, et *ἀλώπηξ*, aquila, ita ut hoc nomine significetur aquila clamans. *Vet. Scholiast. ad Juvenal. 11. 138.* Summe cum magno lepus atque aper, et pygargus: hæc habet: Pygargus, avis genus, clagalopes appellatur. V. CLANGA in *Append.* et PYGARGUS in *Lexic.*

CLAM. Lin. 2. post *celando* adde: Hinc *Ulp. Dig. 43. 24. 3. §. 7.* Clam facere videri, Cassius scribit, eum, qui celavit adversarium, neque ei denuntiavit.

* CLANGĀ, æ, f. 1. genus aquilæ: a *κλαγγή*, clangor. *Plin. 10. 3. 5.* Tertii generis (*est aquila*) morphnos, quam aliqui et clangam vocant. V. CLANGALOPES in *Append.*

CLANGO. ¶ 1. in fin. adde: ¶ 1.^a *Clangere* est etiam oratorie eloqui, et opponitur *τὸ φριγυτινῆ*. V. *Frontonis loc. cit.* in FRIGUTIO §. 2.

CLĀNIS. Lin. 2. post *influens* adde: *Franc. Oriolius in Annal. dell' Institut. archeol. T. 6. p. 170.* putat, hujusmodi nomen esse proprium linguæ Etruscæ, in qua *clan* significat filium, canalem.

* CLĀRĪFĪCĀTUS, a, um, particip. a *clarifico*, clarus factus. *Cassiod. 8. Variar. 22.* Tot laboribus, tot laudibus clarificato illustri viro Cypriano suggestum quoque patriciatu addidimus.

CLĀRITAS. ¶ 2. in fin. adde: Hanc claritatem Græci vocant *ὁξύδρεσις*. Eadem ita indicatur a *Senec. ep. 64.* Hoc (*collyrio*) acutur visus. ¶ 8. in fin. adde: ¶ 9. *Claritas tua* est titulus honoris, quo clarissimi viri appellabantur. *Pelagon. Veterin. 14.* Congruum est, ut de lumbis et de renibus apud claritatem tuam pauca dicamus. *Acta Martyr. apud Rainart. p. 266.* Ex his unus ante conspectum claritatis tuæ adstat. V. CLARUS §. 6. in *Lexic.* et in *Append.*

CLĀRUS. ¶ 6. lin. 4. post *Dig. 49. 14. 18.* adde: *Plin. 10. ep. 51.* Fuscus Salinator clarissimus vir. *Id. 6. ep. 11.* Fuscus Salinator clarissimus juvenis (*ejus filius*). *Cassiod. 7. Variar. 38.* Clarissimus honorem regia tibi largitur auctoritas. Quapropter nihil jam obscurum agere patiaris, qui clarissimatus dignitate resplendes. Grande siquidem vitæ testimonium est, non tam clarum, quam clarissimum dici.

* CLASSĒUS, a, um, adject. ad classem pertinenens. *Cassiod. 5. Variar. 17.* Obtulisti oculis nostris subito classem silvam hominum, domos aquatiles, exercitiales pedes, qui nullo labore deficiant, sed inconcussos homines ad destinata perducant; trirreme vehiculum remorum tantum numerum prodens, sed hominum facies diligenter abseondens.

* CLASSĪANUS, a, um, adject. ad classem pertinenens. *Tab. ænea*, quæ pertinet ad ann. CV. a Chr. n., apud *Cardinali, Dipl. imp. n. XII. p. 157.* Ala classiana civium Romanorum. *h. e.* ex classiariis.

CLASSIARIUS. ¶ 3. in fin. adde: ¶ 3.^a Item vela in amphitheatro classiarii ducebant. *Lamprid. Commod. 15.* Cum illi sæpe pugnant, ut Deo, populus favisset, irrisum se credens, populum Ro-

manum a militibus classiariis, qui vela ducebant, in amphitheatro interim præceperat.

CLĀVĀTUS. ¶ 1. in fin. adde: et LACULATUS et MAPPA §. 2. ¶ 2. In fin. adde: *Cassiod. de anim. 9. a med.* Cur triginta duobus dentibus gingivarum nostrarum ordo clavatus est?

* CLAUDĪANĪANUS, a, um, adject. ad Claudianum pertinenens. *Inscript.* apud *Grut. 582. 1. Ti. Claudio Ti. Aug. Lib. Arrio Claudianiano, etc.* Hic autem hæc adnotat *Orelli n. 2993.* Ille ex testamentis Claudiorum alicujus in potestate Tiberii Imp. cum ante manumissionem pervenisset, Claudianianus nuncupatur, ut alibi Mæcenatianos, Germanicianos habes.

CLAUDĪANUS, a, um. ¶ 1. in fin. adde: Claudianæ columnæ apud *Capitolin. Gord. III. 32.* sunt ex eo marmore, quod ex conjectura *Faustin. Corsi, Pietr. aut. p. 96.* olim Jasense, nunc Romæ *portasanta* appellatur. ¶ 2. *Claudianum SCtam* fuit a Claudio Aug. relatum, quo mulieris ingenue hominibus servilis conditionis junctæ libertatem amittunt; de eodem mentio est apud *Paul. Dig. 40. 13. 5.* et apud *Constantin. Aug. Cod. Theod. 8. 9. 1.*, tum et apud *Tacit. 12. Ann. 53.*

* CLAUDĪLLUS, a, um, adject. diminut. Claudii, ut *Junia Claudilla M. Junii Silani filia*, et *Caligulæ uxor apud Snet. Cal. 12.*

CLAUDIŪS, a, um. ¶ 3. in fin. adde: Claudiæ aquæ luculentam habes descriptionem apud *Cassiod. 7. Variar. 6.*

CLĀVICŪLĀ. In fin. adde: ¶ 3. Ita etiam appellatur propugnaculum ante portam urbis in formam cavæ lunæ. *Hygin. Gromat. p. 17. col. 2.* Similiter clavicula circinatur ex linea interiori valli, et puncto mediæ portæ, adaptato circino ad cardinem portæ, ea media præter viam circinabis in eandem lineam, quæ centro serviet. Item puncto manenti adiciens latitudinem et vallum, et iterum circinabis in eandem lineam, ut intrantes semper detecti sint, et advenientes in recto cursu excludantur; nomenque ab effectu clavicula trahit.

CLĀVIS. ¶ 7. in fin. adde: ¶ 7.^a Translato est sententia, quæ epigramma aliquod claudit, *motto, detto arguto. Front. Laud. fumi sub init.* Ut novissimos in epigrammatis versus habere oportet aliquid luminis, sententia clavi aliqua vel fibula terminanda est.

* CLAUSTRĀLIS, e, adject. ad claustrum pertinenens. *Cassiod. 11. Variar. 14.* Quæ (*urbis Comum*) licet munimen claustrale probeatur esse provinciæ, etc.

CLAUSTRUM. Lin. 2. post *κλειστρον* adde: et Dorice *κλειστρον*.

CLAUSŪRĀ. Lin. 1. post f. 1. adde: *fermaglio*, id quod claudit. *Inscript.* apud *Murat. 159. 1.* In collo quadribaceum margaritis N. XXXVI., zmaragdis N. XVIII., in clusuris duo. V. QUADRIBACIUM. ¶ 2. Est etiam castrum, præsertim etc.

CLĀVUS. ¶ 2. in fin. adde: Hinc *exantllare clavum* apud *Paul. loc. cit.* in EXANTLO §. 1.

* CLĒŌNĪĀ, æ, f. 1. *κλεωνία*, herba eadem ac helenium. *Theod. Priscian. 4. 1.* Item semen eleonix: nascitur autem in locis humidis, et similis est sinapi.

CLĒŌPĀTRĀNUS. Lin. 2. pro *Cleopatrani* corrige *Cleopatra-næ*. Lin. 3. pro *qui* corrige *quæ*. In fin. adde: V. UNIO §. 4.

CLĪBĀNCIŪS. Lin. 3. pro *κλιβαντίος* corrige *κλιβαντίης*. In fin. adde: Latine etiam *testiculus et testuaci*.

* CLĪNE, es, f. 1. *κλίνη*, *seggione*, lectus, sella. *Inscript.* apud *Orelli n. 1892.* In H. D. D. (*h. e.* honorem domus divinæ) Soli Serapi cum sua cline Dextrinia Justa Dextrinii Justi filia Agripp. D. D. (*h. e.* Agrippinensium decurionum decreto).

CLĪNŌPĀLĒ. In fin. adde: ¶ 2. Hinc *ἀνακλινοπάλη* dicitur infamis illa palæstra puerorum pathieorum, cum ii conquiniscunt ad stuprum patiendum, ut puellæ ad idem resupinantur. *Martial. 14. 201.* ejus lemma est *Palæstrita*. Non amo, qui vincit, sed qui succumbere novit, Et didicit melius *τῆς ἀνακλινοπάλης*.

CLŌĀCĀLĪS. In fin. adde: *Id. 1. ep. 5. de Ravennæ situ.* Cloacalis puls fossarum discursu lintrium ventilata.

CLŌDĪANUS. ¶ 2. in fin. adde: ¶ 2.^a *Clodianns* etiam pertinet ad D. Clodium Albinum Aug., qui ann. a Chr. n. CXCVII. a Septimio Severo prælio victus et occisus est prope Lugdunum. *Capitolin. Albin. 12.* Hinc apparet, quanta severitate factionem vel Pescennianam, vel Clodianam vindicaverit.

CLŌDĪGO. In fin. adde: V. CLAUDICO §. 3. et CLAUDUS §. 4.

CLŌDĪŪS. ¶ 6. lin. 3. *Talit idem P. Clodius*. Hæc ita corrigenda ex *Cavedoni Append. al Sagg. num. p. 30.* Eam potius tulit C. Claudius Centho, qui consul fuit ann. U. C. DXIV., quem memorat *Cic. Brut. 18.* et *1. Tusc. 1.*

* CLŪENTĪANUS, a, um, adject. ad A. Cluentium Avitum pertinenens. *Cic. Cluent. 44.* Nec ullo argumento Cluentianæ pecuniæ crimen tenebitur.

CLŪSĀRIS. ¶ 1. in fin. adde: *Inscript. opt. notæ* apud *Fabrett.*

p. 239. n. 638. Aqua clusaris. *h. e.* quæ fluendo viam claudit, et aditum prohibet.

CLŪSINUS. In fin. adde: *Clusini veteres et Clusini novi* memorantur apud *Plin.* 3. 5. 8., de quibus vide in *FABRATER-NUS* §. 2. et 3.

CLŪVIANUS. In fin. adde: ¶ 2. *Cluvianum* absolute, scil. prædium, ad M. Cluvium pertinens, et cuius heres fuerat *Cice-ro*, memorat hic 16. *Att.* 10. et 11.

CLŪMENUS. In fin. adde: ¶ 3. Est etiam cogn. R. *Inscript.* apud *Grut.* 1116. g. C. Aspianus Clymenus.

CLŪPEUS. ¶ 7. in fin. adde: *Clypeatæ* imaginis figuram ha-bes apud *Visc. Iconogr. Rom. tab.* 12. C. n. 5. et *Iconogr. Gr. T.* 1. tab. 4. 6. et 31.

CLŪTÆMNESTRÆ. In fin. adde: V. OMNIS §. 23.

CNĪDĒ. In fin. adde: ¶ 2. Est etiam nomen proprium servile. V. *Inscript.* in *LECTRIX*.

CŌACERVATĪO. Lin. 2. post *copia* adde: *Isid.* 15. *Orig.* 16. Agger est media viæ eminentia, coaggeratis lapidibus strata, ab aggere, id est coacervatione, dicta, quam historici viam milita-rem dicunt. ¶ 2. Translate etc.

CŌACERVO. In fin. adde: ¶ 3. Particip. *Coacervans* apud *Cassiod.* 7. *Hist. Eccl.* 15. Qui parvo tempore multam sibi militiam coacervans. *Coacervandus* apud *Mamertin. jun. Gra-tiar. act.* 20. Studium pecuniæ coacervandæ.

CŌACESCO. In fin. adde: ¶ 2. Translate. V. *Cic. loc. cit.* in *TRANSFUSIO* §. 3.

CŌACTUS, a, um. In fin. adde: ¶ 10. Superlat. *Coactissimus* apud *Capell.* 2. p. 35. Nisi hæc, quibus plenum pectus geris, coactissima egestionem vomueris, forasque effuderis.

CŌADJŪTOR. In fin. adde: *Alia* tamen opt. notæ legitur apud *Orelli n.* 3427. Pro Sal. Aug. Marti Conser. P. Æl. Rufinus coadjutor Off. Rat. (*h. e.* officii rationalium) vovit Cornic. Præf. Kastr. Leg. XIII. G. V. L. P. (*h. e.* geminæ valentis libens posuit).

CŌÆTERNUS. Lin. ult. pro *Philos. pros.* 6. corrige *Philos.* 5. *pros.* 6.

CŌAMBŪLO. In fin. adde: Numquid si quisquam dicat: Ambulat ille, et ille coambulat; aut loquitur ille, et ille colloquitur; nonne et colloquentem loqui, et coambulantem ambulare significat?

*CŌĀPOSTŌLUS, i, m. 2. qui simul cum alio apostolus est. *Cassiod. Complex.* ad 2. *Petr.* 10. Laudat fratrem et coapo-stolum suum. scil. Paulum.

*CŌARGŪTĪO, onis, f. 3. *dimostrazione*, nomen coarguendi. *Hieronym. ep.* 41. n. 4. Hæc sunt, quæ coargutione non indi-gent: perfidiam eorum exposuisse, superasse est.

*CŌARMĀTUS, a, um, particip. a *coarmo*, simul armatus. *Cassiod.* 7. *Hist. Eccl.* 46. ad fin. Hi rabie coarmati blasphemiae.

*CŌARMO, as, avi, atum, a. 1. simul armio. *Cassiod.* 5. *Hist. Eccl.* 45. Ille sacratissimus homo orationibus milites coarmavit, et alios urbis habitatores. *Id.* 7. *ibid.* 40. a med. Semetipsos pa-trum rationibus coarmantes.

*COBOGENNĀTES, ium, m. pl. 3. incolæ viei cuiusdam in agro Mediolanensi. *Inscript.* apud *Maff. Mus. Ver.* 369. 5. Quod si ju-venæ non fecerint, restituere debebunt vicaniis Cobogennatibus.

*COCCĪNĀTUS, a, um, adject. *vestito di scarlatto*, coccineis vestibus indutus. *Suet. Domit.* 4. Puerulus coccinatus. *Martial.* 1. 97. Qui coccinatos non putat viros esse. Adde 5. 35.

COCCINĒUS. In fin. adde: *Tertull. Cult. fem.* 10. Coccineæ oves. V. *AERINUS*.

*COCCYGIĀ, æ, f. 1. *κοκκυγία*, herbæ genus, quæ *Rhos Co-tinus* L. vocatur a botanicis. *Plin.* 13. 22. 41. Similis (*adra-chne*) et cocecygia folio, magnitudine minor. Proprietatem habet fructum amittendi lanugine, pappum vocant, quod nulli arbo-rum evenit. De eadem ita *Theophr.* 3. *Hist. pl.* 16., quam ipse *κοκκυγίαν* vocat: ἴδιον δὲ ἔχει καὶ τὸ ἐκπαπτοῦσθαι τὸν καρπὸν. *h. e.* fructum in pappo abire.

COCCYMĒLUM. In fin. adde: Rem lactenus dubiam confir-mat locus *Isid.* 17. *Orig.* 7. n. 10. Coceymela, quam Latini ob colorem prunum vocant, alii a multitudine enixi fructus ni-xam appellant. Cujus generis damascena melior, a Damaseo op-pido, unde prius asportata est, dicta.

CŌCHLĒĀ. ¶ 7. in fin. adde: Hæc et fenestra Punicana di-citur. V. *FENESTRA* §. 1. ad fin.

CŌCHLĒAR. In fin. adde: V. *LIGULA* §. 7.

CŌCHLĒĀTUS. In fin. adde: *Cassiod. de anim.* 9. ante med. Concaevæ et cochleatæ aures.

CŌCLES. Lin. 3. post *docent* adde: V. *LUSCINUS*.

COCOLŌBIS. Lin. 1. post f. 3. adde: *cresta di gallo* vulgo vocant Itali.

COCTĪLĀCIUS. ¶ 2. lin. pænult. pro *ex notione* corrige *ea notione*.

COCTĪO. Lin. 1. ante *πέψης* adde: *cottura*. In fin. adde: *Cas-siod.* 7. *Variar.* 17. Coctio calcis.

COCTŪRĀ. Lin. 1. post f. 1. adde: *cottura*.

COCTUS. Lin. 7. post *ex coctis lateribus factus* adde: *Si-don. carm.* 9. 20. Non coctam Babylona personabo.

CŌCŪTĪUS. In fin. adde: *Prudent.* 1. *advers. Symmach.* 91. Cocytia leti jura.

CŌDĒTĀ. Lin. 2. post *Festus* adde: scil. equiseti.

*CŌDĒTĀNUS, a, um, adject. ad Codetani pertinens. *Sex. Aur. Victor* in *Reg. XIV.* et *Notit. utr. imper.* Campus Co-detanus.

CŌDĪCILLĀRIUS. In fin. adde: ¶ 2. *Codicillarius*, ii, absolu-te, est is, qui a *codicillis* dicitur in *Inscript.* allata in *EGA-THEUS*. V. *Kellermann.* ad *Vigil. Rom. laterc.* p. 17., ubi ex pluribus inscriptionibus ibidem citatis probat legendum *codicil-larius tribunus*.

*CŌDĪCŪLUS, i, m. 2. idem ac *codicillus*. V. *Eugenii Tolet.* *loc. cit.* in *SEMUS*.

*CŌELECTUS, a, um, adject. simul electus. *Vulgat. interpr.* 1. *Petr.* 5 13. Salutat vos ecclesia, quæ in Babylone coelecta.

*CŌEŒSIS, is, f. 3. *κοίτης*, dormitio, seu cantus somnum inducens. *Capell.* 9. p. 335. Harmonia cœmesin modulata, in thalamum quoque virginis magna cunctorum voluptate perve-nit. *h. e.* cantum dormitioni inducendæ aptum modulata, quem Græci *κατακοιμητικόν* dicunt: opponitur autem egersimo, hoc est e somno excitanti, cujusmodi carmen canebatur summo mane, quo novi conjuges e somno lectoque excitabantur. V. locum. *Scholias.* *Theocriti* in not. *Grotii* ad p. 2. *Capellæ*. Alii per-eram leg. *cinesin*.

CŌENĀ. Lin. 8. post *TEMPESTIVUS* §. 4. adde: et *SCENSAS*.

*CŌENĀCŪLĀTUS et Cœniculatus, a, um, adject. qui cœnacu-lum habet. Hinc *domus cœniculata*; quæ summum cœnaculum habet, legitur apud *Marin. Papir. dipl. n.* CXXIII. §. 2. et n. III. p. 356. col. 2. Hæc autem papyri pertinent ad ann. a Chr. n. DCXVI.

*CŌENĀRIUS, ii, m. 2. officium monasticum, penes quem erat cura reficiendorum fratrum æstivis diebus vespere. *Inscript.* apud *Margarin. Inscript. Basil. S. Pauli* p. 16. n. 222. Hic jacet nomine Matrona C. F. (*h. e.* clarissima femina) in pace, uxor Cornelii primicerii cenariorum. *Jo. Lamius* in opere, cui titu-lus *De erudit. Apostolor.* p. 244. recte putat legendum *cellario-rum* pro *cenariorum*. Pertinet hæc inscriptio ad ann. a Chr. n. CCCCLII.

CŌENOMYIĀ corrige CŌENŌMYIĀ.

CŌENŌSUS. In fin. adde: ¶ 2. Translate. *Salvian.* 3. *Gub. D.* 10. a med. Quis est aut humano sanguine non eruentus, aut cœnosa impuritate non sordidus? scil. vitiorum.

*CŌENUS, a, um, adject. *κοινός*, communis. Est cogn. R. *In-script.* apud *Grut.* 1130. 5. P. Firmius Cœnus.

*CŌĒPISCŌPATUS, us, m. 4. dignitas coepiscopi. *Augustin. ep.* 31. Majorem mihi coepiscopatus sarcinam imposeret.

CŌERĀRĒ. Lin. 1. pro *ædiliū* corrige *ædiliū*. In fin. ad-de: V. *Inscript.* in *DUUMVIR* §. 6., et *IDEM* §. 14. et 15. et *MU-RUS* §. 1.

*CŌFĒĀ, æ, f. 1. *cuffia*, capitis tegmen: est a *κόφος*, Ionice *κοί-φος*, levis, quod a *κῶν*, cavo, etenim cavum etiam leve est. *Ve-nant. Vit. S. Radeg.* 13. Camisias, manicas, cofeas, fibulas, cun-cta auro, sancto tradit altari.

CŌGĪTĀMEN. Lin. 1. pro *Tertull.* corrige *Novatian.*

COGNĀTĪO. ¶ 2. in fin. adde: *Lux propinquorum* vocatur a *Martial.* 9. 56. Luce propinquorum, qua plurima mittitur ales, Dum Stellæ turdos, dum tibi, Flacce, paro. V. *Val. Max.* 2. 1. 8.

*COGNŌMĪNĀTĪM, adverb. per derivationem eorumdem no-minum. *Priscian. de declin. nom.* p. 1301. *Putsch.* Et quæ (*nomina*) cognominatim ex his prolatis fixa sunt, ut hic magi-stratus, hujus magistratus.

COGNŌMĪNĀTĪO. In fin. adde: *Cassiod. Complex.* 2. *Petr.* 1. Simon nomen est proprium, Petrus cognominatio ejus.

*COGNOSCĪBĪLĪTER, adverb. *αναλόγως*, *proportionalamente*, juxta cognitionem. *Vulgat. interpr. Sapient.* 13. 5. A magni-tudine enim speciei et creaturæ cognoscibiliter poterit creator horum videri.

COGNOSCO. ¶ 8. in fin. adde: V. *COGNITUS* §. 3., *NOTITIA* §. 3. et *SCIO* §. 10.

CŌHORS. In fin. adde: *Eckhel. D. N. V. T.* 6. p. 53 ani-

madvertit, in nummis ἀρχαῖος *chortium* pro *cohortium* haberi, ut in *Inscript.* apud *Grut.* 558. 8., in qua Mareianus dicitur *miles chort.* XII. Ita porro scribitur etiam in aliis multis.

* **CŌHOSPE**, itis, m. 3. simul hospes: a *cum*, et *hospes*. *Paulin. Nolan. carm.* 24. 458. Culmina Felicis dignatur et ipse cohospes.

* **CŌINQUINATIO**, onis, f. 3. ἀνασχημα, impuritas. *Fulgat. interpr.* 1. *Esd.* 6. 21. Qui se separaverant a coinquinatione gentium.

CŌINQUINO. ¶ 3. lin. 2. pro *conquinari* corrige *coinquinari*.

CŌITUS. In fin. adde: *Vet. Poeta* apud *Gell.* 19. 11. Tum si moræ quid plusculæ fuisset in coitu osculi, Amoris igne percita (*anima*) Transisset, et me linqueret.

* **CŌLĀ**, æ, f. 1. idem ac colon, quam vocem vide §. 4. *Venant. præf.* li, qui epilogorum calce jucundi, colæ fonte profluvi, commutate succiso venusti.

CŌLĀPHUS. ¶ 1. in fin. adde: *Juvenc.* 4. 569. Et palmæ in malis, colaphique in vertice crebri Insultant.

CŌLĒUS. In fin. adde: V. **CULLEO**.

* **CŌLICŌSUS**, a, um, adject. idem ac colicus. *Pelagon. Veterin.* 21. Compositio ad colicosos.

* **CŌLĪPĪLĀRIUS**, ii, m. 2. qui colem, seu mentulam et coles depilat, idem appellatur dropaeista, et depilator. *Gloss. Philox.* Colipilarius, ὀλπιλλῆς τῆς.

COLLĀTĪCĪUS corrige **COLĀTĪCĪUS**. ¶ 1. in fin. adde: *Inscript.* apud *Murat.* 476. 6. Pecunia conlatia.

COLLĀTOR. ¶ 1. in fin. adde: *Fulgent.* 1. *Mythol.* 1. Salutis certissimus collator.

COLLECTĀCŪLUM. In fin. adde: *Cassiod.* 10. *Variar.* 30. de elephantis. Quod si quis praebere contempserit postulata, vesicæ collectaculo patefacto, tantam dicitur alluvionem egerere, ut etc.

COLLEGĀ. In fin. adde: ¶ 9. Est etiam cogn. R., ut Sex. Pompejus Collega Cos. ann. a Chr. n. XCIII. apud *Tacit. Agric.* 44.

COLLEGĪUM. ¶ 1. in fin. adde: ¶ 1.^a *Collegia* Romæ, et fortasse etiam in municipiis et coloniis solebant in pompis signa seu vexilla sua præferre. *Eumen. Paneg. Constant. Flav. nomine* 8. Omnium signa collegiorum, omnium Deorum nostrorum simulacra sæpius tibi occursura protulimus. *Vopisc. Aurelian.* 34. Jam populus Romanus, jam vexilla collegiorum atque castrorum multum pompæ addiderant. ¶ 1.^b *Barpt. Borghesius Dec. num.* 7. oss. 7. probat, Romæ quatuor fuisse antiquitus collegia majora sacerdotum, pontificum nempe, augurum, XV. virorum sacris faciendis, et VII. virorum epulonum, quibus, ann. U. C. DCCLXVII., quo obiit Cæsar Augustus, additum est collegium sodalium Augustalium, post quos locum habuisse videntur Fratres aruales.

* **COLLIBĒRO** et Conlihero, as, a. 1. simul libero. *Not. Tir.* p. 57. Liberat, eliberat, conliberat.

* **COLLIBESCIT** et Conlibescit, ebat, imperson. 5. mihi et aliis libet. *Not. Tir.* p. 55. Libet, conlibuit, conlibescit.

COLLINĒO. ¶ 2. in fin. adde: ¶ 2.^a Est etiam ad rectam lineam duas res inter se connectere. *Augustin. Sermon.* 256. de Tempore. De silvis et montibus ligna et lapides præcidentur, et inter manus fabrorum et opificum dolantur, collineantur, complanantur. Ligna ista, et lapides si non sibi certo ordine cohererent, si non se pacifice innecterent, si non se invicem coherendo quodammodo amarent, nemo hic intraret.

COLLITEO corrige **COLLĪTEO**.

COLLITESCO corrige **COLLĪTESCO**.

* **COLLIX**, icis, m. 3. κόλλιξ, pastillus rotundus. Translate speculnea oblonga, unde aphronitrum stillat in nitrariis. *Plin.* 31. 10. 46. n. 3. Proxima ætas medicorum aphronitrum tradidit in Asia colligi in speluncis, molibus distillans: specus eos collicas vocant. *Alii leg.* colycas, *alii* helicas, *alii* cochleas.

* **COLLUCESCIT** et Conlucescit, ebat, imperson. 3. valde lucere incipit. *Not. Tir.* p. 118. Conlucet, conlucescit.

COLLUCTOR. In fin. adde: *Fulgat. interpr.* *Eccli.* 51. 25. Colluctata est anima mea.

COLLUSIO. In fin. adde: *Apul. Apolog.* p. 322. *Elm.* Hinc jam illa inter virum et uxorem nota collusio: qui amplam stipem mulieri detulerunt, nemo eos observat, suo arbitratu discedunt; qui inaniore venere, signo dato pro adulteris deprehenduntur, et quasi ad discendum venerint, non prius abeunt, quam aliquid scripserint.

COLLYBISTES. In fin. adde: V. **CAMBIO** et **CAMPSO**.

CŌLO. ¶ 8. in fin. adde: ¶ 8.^a *Colere monumentum patris* est joens in ambiguo, quo usus est Augustus apud *Macrob.* 2.

Saturn. 4. Vettius, cum monumentum patris exarasset, ait Augustus: Hoc est vere monumentum patris colere.

CŌLON. ¶ 4. in fin. adde: V. **COLA** in *Append.*

CŌLŌNĀ. In fin. adde: ¶ 2. In dativo et ablat. plurali etiam *colonabus* pro *colonis*, ad sexus distinctionem, utuntur Latini. *Impp. Leo et Majorian. Novell.* 1. ante med. Illa discretionem servata, ut si ex colonabus nati sint, curiæ inserantur; si ex ancillis editi, collegiis deputentur.

CŌLŌNŌMON. Lin. 2. pro *legibus* corrige *legibus*. In fin. adde: At colonomon potius est, quod idem *Ausonius ibid.* vocat *dissonum*, h. e. partim Græcis, partim Latinis versibus compositum, quemadmodum est illud, quod *epist.* 12. apud *eund.* legitur.

CŌLŌNUS, i. ¶ 1. in fin. adde: *Senec. ep.* 114. ad fin. Adspice, quot locis vertatur terra, quot millia colonorum arent, fodiant.

* **CŌLŌRĀBĪLIS**, e, adject. χρωματικός, qui colorari potest. Translate. *Capell.* 9. p. 319. Principalium sonus ἐναρμόνιος, et χρωματικός dicitur, quam (*phthongon*) nos vix forsitan recte colorabilem memoramus; et ideo hoc nomen accepit, quia inter principales colores album tetrumque quiddam interjacens invenitur, colorabile Graja significatione perhibetur.

CŌLOSSUS. ¶ 1. in fin. adde: *Lamprid. Commod.* 17. Colossi caput dempsit, quod Neronis esset, ac suum imposuit, et titulum more solito inscripsit.

* **CŌLOSTRĒUS**, a, um, adject. ad colostrum pertinet. *Cassiod.* 12. *Variar.* 14. a med. Exormiston inter pisces regium genus, colostrea delicata teneritudine præditum.

CŌLUMBĀ. ¶ 2. lin. 10. post *trahere* dicuntur adde: Aliam hujus rei causam adducit *Lactant.* ad *Stat.* 4. *Theb.* 226., qui integram de columba fabulam narrat. V. **PERISTERA** in *Append.*

* **CŌLUMBĀRIĀ**, æ, f. 2. insula. V. **PĒLIAS**, adis §. 2. in *Append.*

CŌLUMELLĀ. ¶ 2. in fin. adde: ¶ 2.^a Est etiam eadem ac pagina in membranis et chartis. *Rufin.* 2. *Invect.* in *Hieronym.* n. 36. Origenes voluit ostendere, qualis apud Judæos Scripturam lectio teneretur, et in propriis paginis vel columnellis editiones eorum singulas quasque descripsit, et ea, quæ apud illos sunt addita, vel decerpta, certis quibusdam signis additis ad versiculorum capita designavit.

CŌLUMNĀ. ¶ 1. in fin. adde: *Id. Art. P.* 372. mediocribus esse poetis Non Dii, non homines, non concessere columnæ. scil. ad quas bibliopola libros venales habebant, vel saltem operum titulos affigebant, ut in omnium conspectu essent.

CŌLUMNĀRIUM. ¶ 3. lin. 7. pro *Ulipius* corrige *Upilius*. Lin. 10. pro *Silani*, *L. Monimo* scribe *Silani L. Monimo*.

CŌLURNUS. Lin. 4. post *Serv.* adde: et *Vet. interpr.* ad *Virg.* 2. *G.* 299. ab *A. Maio* edit. p. 13.

CŌLUS. Lin. 2. post *deducuntur* adde: a κόλος, mutilus, est enim ligni frustum. Itali vulgo nunc *conocchia* pro diminutivo *colucula* vocant.

CŌMĀ. In fin. adde: ¶ 9. Est etiam cogn. R. V. tamen **CHOMA** §. 2. in *Append.*

CŌMANS. Lin. 15. pro 266. corrige 367.

* **COMBĒ**, es, f. Κομβή, Curetum in Ætolia mater, gente Ophiensi. V. **OPHIAS**.

COMBĪNĀTĪ. In fin. adde: ¶ 2. Etiam in sing. num. usurpatur. *Hygin. Gromat.* p. 3. col. 1. Ut possit exercitus combinatus educi.

COMBŪRO. ¶ 3. in fin. adde: V. **INCENDO** §. 13.

CŌMENSTIS. ¶ 1. in fin. adde: Luculentam habes ipsius urbis, ejusdemque lacus descriptionem apud *Cassiod.* 11. *Variar.* 14. *Id. ibid.* videtur illius etymon asferre his verbis: Merito ergo Como nomen accepit, quæ tantis lætatur compta muneribus. *Como* autem ab *eod.* dicitur, quasi a Κομῶ, οὖς, vel vulgari appellatione usus est, ut etiam nunc *Como* Italice appellatur.

CŌMES. In fin. adde: ¶ 7. Est etiam idem ac conjux. *Inscript.* apud *Grut.* 822. 6. *L. Rhodius Festus Cassiæ Maximæ comiti optimæ, et sibi.*

CŌMĪCUS. In fin. adde: ¶ 8. *Conice* Græcanica terminatione pro *Comica* est cogn. R. *Inscript.* apud *Grut.* 395. 1. Otacilia Comica.

CŌMĪTĀTENSIS. In fin. adde: Hinc *Cassiod.* 12. *Variar.* 22. Comitatus exulcie.

* **CŌMĪTĪCUS**, i, m. 2. qui comitiva dignitate præditus est, qui comes et magister utriusque militiæ, hoc est equitum peditumque, dicebatur. V. *Noris.* ad *Cenot. Pisan.* p. 441. *Cassiod.* 6. *Variar.* 13. Formula magistri scrinii, et comitivæ pri-

ni ordinis, quæ danda est comitiaco, quando permittat. *Id.* 7. *Varior.* 50. Si quos etiam comitatorum ad comitatum iudicaveris esse dirigendos. ¶ 2. Translato et obsceno sensu utitur hac voce *Auct.* incert. *epigr.* in *Anthol. Lat.* 2. p. 615. *Burn.* in *lemmate.* Ad lenonem comitiacum. *mox* p. 614. Non jam miles cris humilis, sed divite nummo Fies militiæ mox utriusque comes. *h. e.* si lenonem agere perseveraveris, præeris pueris et puellis meritoriis, ex quorum corporibus vulgandis maximos quæstus facere poteris.

COMITIĀLIS. In fin. adde: ¶ 8. *Comitialis lex* eadem est ac annalis, quam vocem vide in §. 3. *Pacat. Paneg.* 7. Sed in prætoris quoque, aut adilitatibus capessendis ætas spectata sit petitorum; nec quisquam tantum valuerit nobilitate, vel gratia, vel pecunia, qui annos comitali lege præscriptos festinatis honoribus occuparet.

COMITIŌ. In fin. adde: V. REGIFUGIUM. ¶ 2. Est etiam publicæ, in populi conventu exprobrare. *Tertull. Pall.* 5. *ante med.* Hæc pro pallio interim, quantum nomine comitiasti. *h. e.* *pet* cui nomen mi proverbiasti, in comitio exprobasti. V. IN COMITIO.

COMITIŪM. Lin. 1. post *n.* 2. adde: ἐκκλησιαστήριον.

COMMĀ. ¶ 2. in fin. adde: Nequaquam ita intelligenda est *ibid.* vox *comma*: ineisum enim ibi etiam significat.

*COMMĀGISTER, tri, m. 2. qui simul cum alio magister est. *Inscript.* nuper in *Transilvania* reperta, et in Mus. urbis *Pesth* reposita, hæc habet: Julium Julii quoque commagistrum suum ex die magisterii sui non accessisse ad Alburnum, etc. Hæc pertinet ad ann. a Chr. n. CLXVIII.

COMMĀLAXO. V. APATHES in *Append.*

COMMĀNĒO. In fin. adde: *Cassiod.* 8. *Varior.* 31. Philomela inter commanentium turbas pullos nutrit intrepida.

COMMĀNĪPŪLĀTIŌ. In fin. adde: *h. e.* in contubernio.

COMMĀNŪCŪLUS. In fin. adde: At *commanuculus* videtur esse error lapidicidæ, aut exscriptoris.

COMMĒĀTĀLIS. In fin. adde: Sed nihil mutandum; etenim apud *Cassiod.* 7. *Varior.* 36. in *lemmate* legitur *formula commeatilis*, qua scilicet commeatus alicui in provincias conceditur.

COMMĒDĀTĪCĪUS corrige COMMĒDĀTĪCĪUS. ¶ 2. lin. 2. pro *Macrob.* 2. 4. corrige *Macrob.* 2. *Saturn.* 4.

COMMENSUS. In fin. adde: V. COMPETENTIA §. 2.

*COMMĒTĀTĪCĪUS, a, um, adject. *Cassiod.* *Complex.* ad 2. *Petr.* 5. *Commentatiæ* fabulæ. At hic videtur legend. *Commentatiæ*.

*COMMERCĪOR, aris, atus sum, dep. 1. idem ac *commercior*, hinc *commerciare* apud Italos recentiores. *Cassiod.* 5. *Varior.* 39. *a med.* *Commerciandi* licentiam æquabili ratione revocare.

*COMMĒRĪTUM, i, n. 2. causa. *Mar. Victorin.* p. 2540. *Putsch.* Ipsa quidem syllaba brevis remanet facta unius temporis, superiorem autem a se syllabam, quæ fuerat brevis, *commerito* suæ proceritatis extenditur. *h. e.* ob suam proceritatem.

COMMŪLĪTĪUM. In fin. adde: *Manil.* 1. 780. Et *commilitio* volucris Corvinus adeptus Et spolia et nomen, qui gestat in alite Phœbum.

*COMMĪNISTER, tri, m. 2. simul minister. *Cassiod.* 1. *Hist. Eccl.* 15. *a med.* Indicavimus autem hæc vobis, dilectissimi atque carissimi comministri. Adde *ibid.* 14. *ante med.* et 7. *ibid.* 10.

COMMISSUM. ¶ 3. lin. 4. pro *Suet. Cal.* 4. corrige *Suet. Cal.* 41.

COMMŌDĪĀNUS. In fin. adde: *Commodianus* sodalis. V. *MARCIANUS* §. 2.

COMMŌDUM. In fin. adde: ¶ 7. *Ex commodis* est ex redditibus publicis, seu potius ex sportulis, quæ municipibus et incolis distribuebantur, cum alicui viro de patria sua bene merenti statua publice ponebatur: etenim habetur in *Inscript.* apud *Murat.* 681. 2. Huic splendidi ordo ex sportulis suis ob mer. ejus statuam ponendam censuer. Item in alia apud *eund.* 1059. 1. C. Julio Regino ordo decurionum ex sportulis suis ob merita. *Front.* 2. *ad Amic.* 6. Ususne est per quinque et quadraginta annos omnibus decurionum præmiis, commodisque, cenis publicis? Tandem *Inscript.* apud *Grut.* 1102. 6. P. Volumnio L. L. Violenti IIII. vir. II. vir. muncipes et incolæ ex commodis.

COMMŌDUS. ¶ 7. in fin. adde: Hinc mensis Augustus in honorem ejus, ut ait *Lamprid.* *Comm.* 11., vocatus est; et *Idus Commodas* habet *Inscript.* apud *Grut.* 330. 3.

*COMMŌNĪTŌRIUS, a, um, adject. ὑπομνηστικός, *commouendo* idoneus. *Gennad. de vir. illustr.* 97. Epistolas velut *commo-*nitorias fidei reliquit.

COMMŌTUS, us. In fin. adde: V. COMMOTIÆ.

CŌMŌDĪĀ. ¶ 2. in fin. adde: V. COMUS in *Append.*

CŌMŌTRIĀ. In fin. adde: V. CHAMETTERA in *Append.*

*COMPĀCĪTUS, a, um, particip. a *compaco*: pacificatus. *Cassiod.* 8. *Hist. Eccl.* 13. *ante med.* Denuo inter se barbari compacati, a vicinis gentibus Hunnorum depraedabantur.

*COMPĀCO, as, avi, atum, a. 1. *pacificare*, simul *paco*. *Cassiod.* 1. *Hist. Eccl.* 20. Qui compacaret Ægyptios propter dogma tumultuantes. *Alii leg.* compellaret.

*COMPACTIVUS, a, um, adject. *compatto*, idem ac *compactus*. *Isid.* 17. *Orig.* 7. §. 10. Hæc sola arbor gummi glutinosum, et compactivum destillat, quo et medici et scriptores utuntur.

COMPĒDĀGŌGĪTĀ. Lin. 1. pro *qui simul cum aliis pædagogus est* corrige *qui simul cum aliis in eodem pædagogio domini educatus est*.

COMPĒDĀGŌGIUS. In fin. adde: *Pueri compædagogii*.

COMPĀGĪNO. In fin. adde: *Compaginandus* apud *Ammian.* 16. 11. Naves ad compaginandos paraverat pontes.

COMPĀRĀ. Lin. 3. pro *Spendusa* corrige *Speudusa*.

COMPĀRĀTIVUS. ¶ 1. in fin. adde: V. PRÆLATIVUS in *Append.*

COMPĀRĀTUS. ¶ 3. in fin. adde: *Hieronym.* 3. in *Rufin.* n. 6. eundem reprehendit, quod comparatum pro empto dixerit: addit autem: *Comparatio æqualium est, emptio pretii annumeratio*.

*COMPARTICEPS, cipis, adject. omn. gen. συμμέτοχος, *compartecipe*, simul *particeps*. *Vulgat. interpr. ep.* ad *Ephes.* 3. 6. Gentes esse coheredes et concorporales, et *comparticipes* promissionis ejus.

COMPASCO. ¶ 1. in fin. adde: *Fragm. leg. Thorie* apud *Grut.* 202. lin. 25. Neve quis in eo agro agrum occupatum habeto, neve defendito, quominus, quæ velit compascere, liceat.

COMPASSĪO. In fin. adde: ¶ 2. Est idem ac *miserieordia*, *compassione* apud Italos recentiores. *Cassiod.* 4. *Hist. Eccl.* 2. Licet sine ulla *compassione* sint, vel audientes tamen confusi quiescant.

COMPĀTER. Lin. 4. pro *Mamilla* videtur scribendum *Mamilla*. In fin. adde: *h. e.* sepulcrum posuit.

*COMPECCĀTOR, oris, m. 3. qui simul peccat. *Hieronym.* ep. 112. n. 5. Ego in parvo tuguriolo cum monachis, id est, cum *compeccatoribus* meis, de magnis statuere non audeo.

COMPENDĪŌSE. In fin. adde: Etiam *positivum* legitur apud *Cassiod.* 8. *Varior.* 29. Quod proprio sumptu decuit aggredi, *compendiose* vobis constat offerri.

COMPENDĪUM. Lin. 6. post *non est perpetuum* adde: *Cassiod.* 7. *Varior.* 52. Pondus constitutum denariis præcipimus debere servari, qui olim tam penso, quam numero vendebantur: inde verborum vocabula competenter ab origine trahens, *compendium* et *dispendium* pulcre vocitavit antiquitas. V. *Varronis loc. cit.* in COMPENDO.

COMPENSO. In fin. adde: et *Compensans* apud *Cassiod.* 1. *Hist. Eccl.* 1. *ante med.* *Cretæ* mille nomismata carmini *compensantes* Homérico.

COMPĒRĪŌ. In fin. adde: ¶ 5. *Comperit* pro *compererit* legitur in *Fragm. leg. Thorie* apud *Grut.* 202. lin. 39. . . rei iudicandæ maxime verum esse *comperit*.

COMPĪLĀTOR. In fin. adde: V. FUROR, aris §. 5.ª in *Append.*

*COMPĪTĪĀNUS, a, am, adject. ad *Compitium* aliquem pertiens. *Inscript.* apud *De-Vita, Antiqu. Beuv.* p. 5. n. 28. *Messias* et *Setias* *Compitianæ* D. D. et *ibid.* *Messias* sacerum M. *Compitius* Valens M. F. Stel. eq. Rom. curator viarum.

COMPLĀCĪTUS. In fin. adde: *Vulgat. interpr. Psalm.* 76. 8. Numquid in æternum projiciet Deus, aut non apponet, ut *complacitior* sit adhuc?

*COMPLANTĀTUS, a, um, particip. ab inusit. *complanto*, σὺμφυτος, simul *plantatus*. *Vulgat. interpr. ep.* ad *Rom.* 6. 5. Si enim *complantati* facti sumus similitudini mortis ejus. *Cassiod.* *Complex.* ad *Rom.* 11. Qui similitudini mortis ejus *complantatus* agnoscitur.

COMPLECTO. In fin. adde: *Gargil. de re hort.* (edente A. A. Scottio) 4. 6. Quæ sollicitudo non amplius quam unius anni spatio *complectitur*.

COMPLĒO. ¶ 1. in fin. adde: ¶ 1.ª *Compleo* pro *compleor* neutrorum more usurpat *Propert.* 2. 5. 1. Non ita *complebant* *Ephyreæ* *Laidos* aedes, Ad cuius jacuit *Græcia* tota fores.

*COMPLĒTIVUS, a, um, adject. qui aliquid *complet*, ut *conjunctio completiva* que apud *Priscian.* 16. p. 1026. *Putsch.* Ut que invenitur etiam *completiva*, ut *Virgilius* (9. *Æn.* 767.): *Alcandrumque*, *Haliumque*, *Noemonaque*, *Pritanique*.

COMPLĒTUS. ¶ 4. in fin. adde: ¶ 4.ª *Completus* absolute est etiam *numine impletus*. *Juveac.* 1. 116. *Completusque* (*Zacharias*) canit venturi conscia dicta.

*COMPLEXIVĒ, adverb. conjunctim. *Cassiod. 1. Hist. Eccl. 1. sub init.* Sed tu, o potentissime Theodosi, ut complexive dicam, cunctam superasti, Deo juvante, virtutem.

COMPLICATIO. In fin. adde: ¶ 2. Translate. *Augustin. 1. Music. n. 19.* Si denarium complicationem persequi velis, ut hoc modo progredieris, decem, viginti, triginta, etc.

*COMPLICITUS, a, um, particip. syncop. pro *complicitus*. *Pelagon. Veterin. 10. ante med.* Nec (equi) stare possunt, sed, complicitis inter se cruribus, concidunt. *h. e. ripiegando le gambe.*

COMPLUTUS. Lin. 2. pro *Solin. 10.* reponc: *Cassiod. Instit. div. litt. 3.* Ager cælesti rore complutus. ¶ 2. Translate est saxis depluentibus, velut imbre, percussus. *Solin. 10. de gruib. Nautæ etc. V. SAXATILIS §. 2.*

COMPŌSITOR. In fin. adde: *Cassiod. 1. Hist. Eccl. 2. ad fin.* Compositor melodiarum.

COMPŌSĪTUS. ¶ 5. in fin. adde: *Quintil. proæm. l. 1. ante med.* Omnia vero compositioniora, et quam nos poterimus, elaborata. ¶ 21. pro §. 4. et 19. corrige §. 5. et 19.

COMPŌTIO corrige COMPŌTIO.

COMPRĒHENDO. ¶ 5. in fin. adde: *V. PREHENDO §. 7.*

COMPRESSO. In fin. adde: *Coripp. 7. Johann. 538.* Et modo cum teneris culmos compressat aristis Læva manus.

COMPRESSOR. In fin. adde: *Hygin. (ab A. Maio edit. in Class. auct. T. 5. p. 6) fab. 18.* Ne puella (Io) Junonis iram procederet, a compressore (Jove) in vaccam transfigurata est.

COMPRĪMO. ¶ 2. in fin. Hinc ludit in ambiguo *Plaut. Truc. 2. 2. 6.*, ubi ancilla ad servum conversa ait: *Comprime*; hic vero, sermonem ejus abrumpens, ait: *Spero meam quidem hercle* (scil. amicam): *te qui solitus, comprimat.* Huic tandem illa ait: *Iram dixi.* ¶ 2. Item usurpatur de stupro pueris illato. *Id. Rud. 4. 4. 51.* Si herus te comprimere solitus, hic noster nos non solet.

*COMPRŌBĀBĪLIS, c, adject. idem fere ac probabilis. *Cassiod. Instit. div. litt. 30. de antiquario.* Verba cælestia multiplicat homo, et quadam significatione comprobabili, si fas est dicere, tribus digitis scribitur, quod virtus sanctæ Trinitatis effatur.

COMPRŌMITTO. In fin. adde: ¶ 2. Est etiam simul promitto. *Cassiod. 6. Hist. Eccl. 1.* Eisque (militibus) spolia peremptorum hostium compromittens.

*COMPTOR, oris, m. 3. ornator, *κοσμητής*. *Cassiod. 4. Variar. 51.* Fundator egregius fabricarum, earumque comptor eximius; quia utrumque de prudentia venit, et apte disponere, et exstantia competenter ornare.

*COMPUGNANTĪA, æ, f. 1. *συνμυχή*, societas in bello. *V. ATTITULO in Append.*

*COMPUNCTIO. In fin. adde: ¶ 2. Translate est dolor ex erimine admissio, *compunzione* nunc Itali dicunt. *Salvian. 4. advers. avar. 8.* Sancti semper in compunctione, semper in cruce positi. *Id. 6. Gub. D. 5.* Fletus compunctio est animæ.

COMPUNCTUS. In fin. adde: ¶ 2. Translate est afflictus, *compuncto* Italici dicunt. *Paulin. Petroc. 5. 458.* Hoc igitur compuncta malo plebs cuncta, vel ætas Martium exorat. *Alcim. 2. 207.* O quoties ori admotum compuncta (Eva) retraxit (pomum)!

CŌMŪLĀ. In fin. adde: *Commodian. 60. 11.* Levatis conulas granulatum.

*CŌMUS, i, m. 2. *κόμην*, pagus. *Cassiod. 4. Variar. 51.* Comœdia a pagis dicta est, comus enim pagus vocatur; ubi rustici gestientes humanos actus lætissimis carminibus irridebant. At hic fallitur *Cassiodorus*; nam pagus Græce *κόμην* dicitur, *κόμης* vero, unde comœdia, commissatio est in comis.

CONCĀTĒNĀTĪO. Lin. 2. post *cujus rei* adde: *Cassiod. 12. Variar. 19.* Fixum concatenatione navigium. ¶ 2. Translate. *Tertull. etc.*

CONCĀTĒNĀTUS. In fin. adde: *Priscian. de metr. Terent. §. 25.* Qui iamhus nec concatenatus esse potest cum consequente.

CONCĀTĒNO. In fin. adde: ¶ 2. Translate. *Vet. Scholiast. ad Cic. Mil. 6.* (edente A. Maio in *Class. auct. T. 2. p. 104.*) Hæc sibi familiaria concatenavit.

CONCĀVO. In fin. adde: *Fulgent. 2. Mythol. 3.* Sicut enim pavus stellatum caudæ curvamen concavans, etc.

CONCELLĪTĀ. Lin. 5. pro *furnerio* corrige *furnario*.

CONCEPTĀBŪLUM. In fin. adde: *Cassiod. 11. Variar. 6. ad fin.* Esto conceptabulum, quod audita custodias, quod suscepta non fundas.

*CONCEPTĪŌNĪLIS, c, adject. ad conceptionem pertinsens. *Fulgent. 2. Mythol. 8.* Iuppiter Tiresiæ conceptionale fatum futuri germinis subministrat. *Alii leg.* conceptionem fatum. *V. FATIM. Firmic. 7. Math. 1.* Si una malevola (stella) in conceptionali sole fuerit inventa, qui natus fuerit, exponetur.

CONCERNO. In fin. adde: ¶ 2. Item constituo, decerno. *Q. Cic. Petit. cons. 5.* Hæc tibi omnia parata esse debebant, sicut parata esse concerno.

CONCESSIVUS. In fin. adde: *Vet. Scholiast. ad Cic. Sull. 13.* (edente A. Maio in *Class. auct. T. 2. p. 265.*) Ad formam concessivam revocans argumentationem.

CONCHĀ. In fin. adde: *Fulgent. 2. Mythol. 4.* Venus concha marina pingitur portari, quod hujus generis animal toto corpore simul aperto in coitum misceatur, sicut Juba in Physiologis refert.

CONCHIS. In fin. adde: *M. Aurel. inter epist. Front. 4. ad M. Cæs. ep. 6.* (edente iterum A. Maio). Quid me censes prandisse? panis tantulum; cum conchis, cæpas, et mænas bene prægnantes alios vorantes viderem. Hic *Id. Maius* perperam putat, *conchis* esse adverbium.

CONCHYLĪĀTUS. Lin. 8. pro *conchyliis infecta* corrige *conchylio infecta lana*.

CONCĪDO. ¶ 9. in fin. adde: *V. hujus loc. cit. in RHETORISSO.*

CONCĪNENS. In fin. adde: *Claud. Mamert. 2. Stat. an. 5.* Quæ parilitas numerosa est, quia tanto est numeris vicinior, quanto est quidquam concinentius.

CONCĪNENTĪA. In fin. adde: *Claud. Mamert. 1. Stat. an. 21.* Hæc dissonantia contrariorum sibi corporum, ut quodlibet vivens corpus existat, in quandam concinentiam cogitur nutu creatoris.

*CONCINGO, is, a. 3. simul, vel valde cingo. *Theod. Priscian. 4. 1. a med.* Herbam artemisiam inclinatus de sinistra manu evelle, sine nodo concingis te.

CONCINNĀTOR. In fin. adde: *Auson. epist. 16. 10.* Hunc dico, qui lingua potens, Minorem Atridam præterit, Mellifluentem Nestora, Concinnatorem et Tullium.

CONCINNO. ¶ 1. lin. 16. pro *hunc verbum* corrige *hoc verbum*. ¶ 2. lin. 8. pro *orbis faciunt agnos occidento* corrige *oves pluries jam fetas occidunt, deinde eisdem fraudulentior testiculos aptant, ut mares esse videantur; quod etiam modo apud nos non raro usuvenit.*

CONCĪO. ¶ 7. in fin. adde: *Hieronym. ep. 52. n. 8.* Nihil tam facile, quam vilem plebeculam, et indoctam concionem lingue volubilitate decipere, quæ quidquid non intelligit, plus miratur.

CONCĪPĪLO. In fin. adde: *Claud. Mamert. 2. Stat. an. 11.* Fas est multimodo veritatis gaudio falsiloqui cerviculam salubri concisione concipilare.

CONCĪPĪO. ¶ 20. in fin. adde: ¶ 20. *Concipere* absolute est ignem concipere. Alii tamen ignem adjiciunt. *V. ACCENDIUM et INFLAGRO.*

CONCISUS. In fin. adde: ¶ 9. Comp. *Concisior* legitur apud *Vulgat. interpr. Jos. 6. 5.* Cumque insonuerit vox tubæ longior atque concisior.

CONCITOR. In fin. adde: *Liv. 45. 10.* Concitores vulgi.

CONCĪVIS. Lin. 4. post *ad Ephes. 2. 19.* adde: *Venant. in epist. præmissa carm. 6. lib. 5. ante med.* Igitur cum me moveret lamentabilis concivis tam jactura, quam patria, etc.

CONCLĀMO. In fin. adde: Superl. *Conclamantissimus* apud *Sidon. 2. ep. 2.* Conclamantissimus fons.

*CONCLĀVĪCŪLĀ, æ, f. 1. parva conclavis. *V. vocem seq. in Append.*

*CONCLĀVIS, is, f. 3. clavis, quæ simul cum alia adhibetur. *Not. Tir. p. 84.* Clavis, clavicula; conclavis, conclavicula.

*CONCLŪSĪVĒ, adverb. *conclusivamente*. *Cassiod. Instit. div. litt. 1. a med.* De quo conclusive dictum est: Ubi bene, nemo melius; ubi male, nemo pejus.

CONCŌMĪTĀTUS. Hæc omnia ita refinge:

*CONCŌMĪTO, as, 1. *accompagnare*, simul comito. *Venant. 8. carm. 7. 183.* Quæ circa te acies, vel quando iter ire parares, Millia prægressus concomitando tuos? ¶ 2. Passive. *Plaut. Mil. 4. 5. 10.* Quibus concomitata recte deveniat domum. ¶ 3. Particip. *Concomitans* apud *Venant. 8. carm. 6. 157.* Porrigit ipsa decens Arelas pia dona Genesi, Astris Cæsario concomitante suo.

*CONCORDĀTĪO, onis, f. 3. *conciliazione*, *διαλλαγή*, reconciliatio. *Vulgat. interpr. Eccli. 22. 27.* Est enim concordatio. *et 27. 25.* Et maledicti est concordatio.

CONCORDE. In fin. adde: *Inscript. apud Visc. Mus. Pio-Clem. T. 1. p. 73.* Quls, vera ut cupiant, concorde vivere spes est.

CONCORDIS. In fin. adde: *Rufin. 1. Invect. in Hieronym. n. 23.* Etiam ibi consocium, et concordem, et *συνμύστην*, ut ipse ait, in his, quæ arguit, approbo.

* **CONCRĒATUS**, a, um, adject. simul creatus. *Claud. Mamert. Stat. an. 7.* Negari nequit, diabolum quoque ex incorporeo corporeoque factum, utpote sanctis Angelis concreatum, duplicis esse substantiæ. Adde *Vulgat. interpr. Eccli. 1. 16. et 11. 16.*

CONCRĒMATUS. In fin. adde: Concremata amygdalæ Austris, *Gargil. de re hort. (edente A. A. Scottio) 2. 5.*

* **CONCRĒPO**. ¶ 2. ad fin. adde: *Hieronym. ep. 125. n. 18.* Instudineo Grunnius incedebat ad loquendum gradu, contractisque naribus, ac fronte rugata, duobus digitulis concrepabat, hoc igno ad audiendum discipulos provocans. ¶ 3. in fin. adde:

CONTERO §. 1. et **INFRINGO** §. 2.

CONCŪBIUS. In fin. adde: V. **INTEMPESTUS** §. 1.

CONCUMBO. In fin. adde: *Concumbens* apud *Augustin. 1. Div. D. 19.* Quæ (mulier) oppressa concumbenti nulla voluntate consenserit.

CONCŪPIO. Lin. 3. post *Concupisco* adde: Attamen *Commo- lian. 64. 4.* Et te pareni concupis fieri pecuniæ tantæ.

* **CONDECERNO**, is, a. 3. simul decerno. *Cassiod. 2. Hist. Eccl. 2. a med.* Condecernente simul, et consignante maxime Alexan- driæ civitatis episcopo.

* **CONDECLINO**, as, a. 1. similiter declino. *Priscian. 17. p. 1065.* *Putsch.* Genitivus declinatus a nominativo congrue huic condecli- at tam sequentes casus, quam numeros. *h. e.* declinat ceteros cas- us et numeros genitivo congruos.

* **CONDELECTOR**, aris, dep. 1. *συγδομαι*, pari voluptate afficio. Ist idem ac delector apud *Vulgat. interpr. Paul. ep. ad Rom. 7. 12.* Delector enim legi Dei secundum anteriorem hominem.

CONDEMNABILIS. Lin. 2. pro *Et corrige Est.*

CONDEMNNO. In fin. adde: *Condemnandus* apud *Gell. 11. 18.*

n. fin. Quin dominus furti sit condemnandus.

CONDEPSO. Lin. 4. pro *Titinn.* scribe *Titin.*

* **CONDESCENDO**, is, n. 3. *condiscendere*, obsecundo. *Cassiod. 1. Variar. 16.* Quibus dominorum nostrorum clementia voluit condescendere.

CONDUCTICIUS corrige **CONDUCTICIUS**.

CONDŌ. Lin. 4. post *penes ipsos* adde: *Mazoch.* ab Hebr.

CONDŌ, aromate condio, derivat.

CONDITANĒUS corrige **CONDĪTANĒUS**.

* **CONDISCIPLINĀ**, æ, f. 1. disciplina, seu educatio plurium. *Vot. Tir. p. 88.* Disciplina, condisciplina.

CONDĪTIO. In fin. adde: *Arnob. 2. p. 73.* Glaciali conditione uceta.

CONDĪTIVUS. In fin. adde: Sed in hac inscriptione sepulerali- um accumbitorium sit locus, in quo accumbitur ad mensam fera- em, videtur, *conditivum longum P. VI., latum P. IIII.* fuisse locum, in quo vasa et cetera supellex cœnæ inserviens reponenda et con- servanda erant.

CONDUCTICIUS corrige **CONDUCTICIUS**. In fin. adde: *Vet. Auct. argum. comœd. Plautine Epid.* Persuasu servuli atque is- conducticiam iterum pro amica ei subjecit.

* **CONDULCO**, as, a. 1. *γλυκαλνω*, *addolcire*, idem ac dulco. Trans- ate. *Vulgat. interpr. Eccli. 27. 26.* Condulcabit os suum. Adde *Jo. 18. et 32.*

CONDŪRO. In fin. adde: ¶ 2. Translate. *Cassiod. 8. Variar. 50.* ante med. Cujus teneri anni in robustam gentis audaciam condu- ci (cæperunt).

CONDŪLUS. ¶ 1. in fin. adde: V. **TALITRUM**.

* **CONFABŪLATOR**, oris, m. 3. qui confabulatur. *Hieronym. Com- ment. 2. in ep. ad Galat. 4. 8.* Moyses, et ceteri confabulatores Dei.

* **CONFĀMŪLUS**, i, m. 2. qui simul famulus est. *Cassiod. 1. Hist. Eccl. 19. ant. med.* Ergo uterque vestrum ex æquo voluntatem præbens, in quo vos confamulus vester juste monet, obediat. *et mor.* Dei namque populos, id est confamilios mcos, congregari iam tempus est.

CONFARRĒATUS. In fin. adde: *Hieronym. ep. 41. n. 4.* Præ- mitto scelerata mysteria, quæ dicuntur de lactente puero, et de victuro martyre confarreata. *h. e.* de infante minutis punctionibus perfosso, qui pro magno sacerdote haberetur, si viveret; pro mar- tyre, si moreretur.

CONFARRĒO. In fin. adde: Adde *Serv. ad Virg. 4. Æn. 374. loc. cit.* in **FARREATIO**.

* **CONFĀTIGĀBĪLIS**, e, adject. fatigabilis una cum aliis. *Not. Tir. p. 118.* Fatigabilis, infatigabilis, confatigabilis.

* **CONFĀTIGO**, as, a. 1. simul fatigo. *Not. Tir. p. 118.* Fatigat, confatigat.

* **CONFECTITO**, as, a. 1. frequentat. a *conficio*. *Not. Tir. p. 36.* factitat, confectitat.

CONFECTOR. ¶ 6. in fin. adde: V. **GROCO** in *Append.*

CONFECTŪRĀRIUS. Lin. 1. pro *bestias occidit* repone *carnem suillam in frusta concidit, atque in botulos indit*, Italis *salci- ciajo*. Lin. 5. post *usurpatur* adde: V. **CONFICIO** §. 21.

CONFICTIO. In fin. adde: ¶ 2. Significat etiam simulationem, atque idem est ac fictio, quam vocem vide in §. 2. *Coel. Aurel. 1. Acut. 11. ante med.* Dabimus igitur congrua, fingentes ea, quæ ipsi (*ægotantes*) petebant. At si minime consensuerint, erit confic- tionis argumentatio adhibenda: ut si exempli causa vinum acci- pere cupiunt, mulsum demus.

* **CONFIDĒLIS**, e, adject. qui ejusdem fidei est. Absolute usur- pat *Cassiod. 9. Hist. Eccl. 3.* Is itaque tempore tempestatis confi- delium suorum numerum gubernavit.

CONFIDENTĪA. ¶ 1. in fin. *Id. Pers. 2. 2. 49.* Tu quidem haud etiam esse octoginta pondo. *Pae.* At confidentia illa militia militatur multo magis, quam pondere. *h. e.* illa Veneris militia ausu, non pondere militatur; nempe, ut ait *Ovid. 2. Am. 10. 24.* Pondere, non nervis, corpora nostra carent.

CONFĪNĀLIS. In fin. adde: Confinales populi dicuntur Rhæti apud *Cassiod. 7. Variar. 4.*, quia in finibus positi sunt Italiæ.

* **CONFLĀTOR**, oris, m. 3. *monetiere*, *ἀργυροκόπος*, monetarius, qui metalla conflatur in pecuniam. *Vulgat. interpr. Jerem. 6. 29.* Defecit sufflatorium, in igne consumptum est plumbum, frustra conflavit conflator. Adde *51. 17.*

* **CONFLĀTORĪUM**, ii, n. 2. *crogiuolo*, vas, in quo conflantur metalla. *Salvian. 7. Gub. D. 14.* Dissimillima inter se genera met- allorum sacer sermo memoravit: et quomodo in eodem conflato- rio res diversæ conflantur? Adde *Vulgat. interpr. Proverb. 27. 21.*

* **CONFLECTO**, is, xi, xum, a. 3. simul flecto. *Not. Tir. p. 119.* Flectit, flexit; conflectit, conflexit.

* **CONFŌRĀNĒUS**, ii, m. 2. qui est ejusdem fori, scilicet artis: nam artifices in foro habitant, vel in forum opificia sua venalia deferunt. *Gloss. Isid.* Conforaneus, unius fori. *Gloss. Philox.* Con- foraneus, *σύντεχνος*.

* **CONFORS**, ortis, adject. omn. gen. ejusdem fortunæ particeps, ut consors ejusdem sortis. *Not. Tir. p. 16.* Fors, confors.

* **CONFORTĀTUS**, a, um, particip. a *conforto*; *confortato*. *Jor- nand. Get. 46.* Regnoque suo confortato.

* **CONFORTO**. In fin. adde: *Gargil. de pom. 16.* (edente *A. Maio* in *Class. auct. T. 3. p. 422.*) Ceresiæ austeræ ventrem con- stringunt, stomachum confortant. *Alcim. 1. 229.* celeri confortant germina succo.

* **CONFRACTIO**, onis, f. 3. actus confringendi. *Cassiod. præf. in Psalt.* Ipsi psalmi sextam diei horam in panis confractione lætifi- cant. *Vulgat. interpr. Isai. 24. 19.* Confractione confringetur terra.

CONFRĀGŌSUS. ¶ 1. in fin. adde: *Senec. ep. 51. n. 9.* Fortior miles ex confragoso venit, segnis est urbanus et verna.

* **CONFRĀTER**, tris, m. 3. *confratello*. *Inscript. apud Grut. 1157. 9.* M. Salvius Fortunatus M. L. Q. V. A. P. M. Jun. filius confratribus, et cojux B. M. Fortasse pro *confratribus* legendum est cum *fratribus*. V. apud *Murat. 1495. 9.*

* **CONFRIXO**, as, a. 1. frequentat. ab inusit. *confrigo*, simul fri- go. *Theod. Priscian. 1. 6.* Cum oleo confrixentur.

CONGĒMINĀTIO. Lin. 2. pro *poni videtur* repone *ponitur*.

CONGESTICIUS corrige **CONGESTICIUS**.

* **CONGESTO**, as, a. 1. frequentat. a *congero*: *ammassare*, in unum confero. *Commodian. 64. 15.* Congestet alius; tu bene vi- vere quære.

CONGRĀTŪLOR. In fin. adde: *Porc. Latro in Catil. 36.* Puta- te, ipsam majestatem amplissimi numinis ob liberationem suam summa vobis lætitia congratulaturam.

* **CONGRĀVO**, as, a. 1. simul gravo. *Not. Tir. p. 46.* Prægravat, adgravat, congravat.

CONGRĒDĪO. ¶ 1. in fin. adde: *Sever. Sanct. 126.* quin age, Bucole, Non longam pariter congrēdimur viam.

* **CONGYRO**, as, n. 1. *περικυκλω*, simul gyro. *Vulgat. interpr. Judith. 13. 16.* Congyruerunt circa eam.

* **CONJĀCĒO**, es, n. 3. simul jaceo, concumbo. *Lactant. Plac. Mythol. (ab A. Maio edit. in Class. auct. T. 3. p. 94) fab. 30.* Vulcanus illis (*Marti et Veneri*) conjacentibus superveniens, le- ctum catenis circumcinxit.

* **CONJACTŪRĀ**, æ, f. 1. jactura pluribus communis. *Not. Tir. p. 67.* Jactura, conjactura.

CONJECTŪRĀLĪTER. In fin. adde: V. **ARGUMENTALITER** in *Append.*

CONJECTUS. In fin. adde: ¶ 3. Item conjectura. *Sex. Aur. Vi- ctor Cæs. 26.* Haruspices progressi conjectu longius, liberi quo- que exitum denuntiavere.

* CONJUCUNDO, as, a. 1. simul jucundo. *Vulgat. interpr. Eccli.* 37. 4. Sodalis amico conjucundatur in oblectationibus.

CONJUGALIS. In fin. adde: *Hygin.* (ab *A. Maio* edit. in *Class. auct. T. 3. p. 28*) *fab. 75.* Conjugales nuptiae. *Inscript.* apud *Grut.* 602. 5. C. Vergilius Martanus Anulemæ Certæ conjugii conjugali, eastæ, caræ, bonæ, fideli. *h. e.* conjugii conjugio meo dignæ. *Alia* apud *Murat.* 1296. 8. Annæ P. F. Isiadi P. Cornelius P. L. Mameriti conjugii dulci, fideli, piæ, conjugali, et sibi.

CONJUGATIO. Lin. 4. post *Arnob.* 2. p. 54. adde: *Id.* 5. p. 171. Uxoriam conjugatio.

CONJUGUS. In fin. adde: ¶ 1. *Conjuga personis pronomina* dicuntur a *Priscian.* 17. p. 1065. *Putsch.*, cum similiter et conjuncte per omnes personas definiuntur, vel demonstratione, vel relatione. V. INCONJUGUS.

CONJUNCTUS. ¶ 8. in fin. adde: ¶ 8.^a Est etiam cogn. R. *Inscript.* apud *Grut.* 172. 11. M. Avianius M. F. Conjunctus.

* CONNASCOR, eris, dep. 5. nascere insieme, simul nascor. *Cassiod.* 5. *Variar.* 6. Origo ipsa jam gloria est; laus nobilitatis nascitur.

* CONNERVO, as, a. 1. nervos simul addo. *Not. Tir.* p. 108. Enervat, connervat.

CONNUBIUM. In fin. adde: Immo ita semper scribitur in tabulis æneis, de quibus sermo est in §. 1. V. CACOPHATON in *Append.*

CONQUESTOR. In fin. adde: *Conquestores* item legendum censet *Frid. Osannus* in *Analect. crit. p. 177.* apud *Plaut. Amphitr. prol. 64.* Nunc hoc me orare a vobis jussit Juppiter, Ut conquestores singuli in subsellia Eant per totam caveam, spectatoribus, Si cui favitores delegatos viderint.

CONSCRIBO. In fin. adde: ¶ 7. *Conscripsi* syncop. pro *conscriptisti* legitur apud *Plaut. Asin.* 4. 1. 1., quem locum vide in SYNGRAPHUS §. 1.

CONSCRIPTIO. In fin. adde: ¶ 2. Proprie est militum descriptio, *coscrizione* apud recentiores Italos. *Cassiod.* 6. *Hist. Eccl.* 17. Ex nostris (*Christiani*) armati conscriptionibus contra nos bella suscipiunt. (Hæc sunt Juliani Aug. verba.)

CONSECRATUS. In fin. adde: ¶ 4. Superl. *Consacratissimus* in *Inscript.* apud *Kellern.* *Vigil. Rom. laterc. p. 72. n. 285.* C. Julio Isidoriano 7. Frum. Julia Chelidon uxor merito consecratissimo, etc.

* CONSECTATOR, oris, m. 3. qui consecatur. *Cassiod.* 2. *Hist. Eccl.* 8. Imperator præsens omnes ad unitatem suam concordes et consecutores esse perstruxit. *Id. ibid.* 15. Placuit, Arium, et consecutores ejus vocari Porphyrianos, ut quorum mores imitati sunt, eorum vocabulo perfruantur.

CONSEDO. V. SPONDEUS §. 3.

* CONSENIOR, oris, m. 5. *συμπρεσβύτερος*, simul senior. *Vulgat. interpr.* 1. *Petr.* 5. 1. Seniores ergo, qui in vobis sunt, obsecro consenior et testis Christi passionum.

CONSENTANEE. Lin. 1. post *συμψώνος* adde: *Gargil. de re hort.* (edente *A. A. Scottio*) 4. 11. Cutis exilitas (*in persicis*) et carnis squallor consentanee prodiliunt ad parsimoniam vetustatis.

CONSENTES. In fin. adde: Sed contra est *Inscript.* Romæ reperta, ad anu. a Chr. n. CCCLXVII. pertinens, in qua legitur *Deorum Consensium sacrosancta simulacra*; V. *Bullett. dell' Instit. archeol. T. 7. p. 34.*

CONSEPTUM. ¶ 1. in fin. adde: *Alia* apud *Murat.* 2097. 34. Intra conseptum (*corrigere conseptum*) maceria locus Diis Manibus consecratus. ¶ 3. in fin. dele ea verba quod vix est imitandum, et V. SEPIO §. 3.

CONSEPTULUS. Lin. 2. post *συμπατόμενος* adde: *Sulpic. Sev.* 3. *Dial.* 18. Sollicitus inquires, ubi sit conseptus noster ille Pomponius. ¶ 2. Translate. *Tertull.* etc.

CONSEQUUS. In fin. adde: *Claud. Manert.* 2. *Stat. an.* 9. ad fin. Sed a tractatoribus ad authenticos (*h. e.* S. Scripturæ libros) gradum consequa ratione faciamus.

CONSERVITIUM. In fin. adde: *Tertull. Cult. fem.* 1. sub init. De meo jure conservitii, et fraternitatis audeo ad vos verba ista facere.

CONSERVUS. Lin. 3. post *conservo servimus* adde: *h. e.* M. Antonio, qui nobiscum Cæsari servierat.

CONSESSOR. In fin. adde: *Jul. Valer. res gest. Alex. M.* (edente *A. Maio*) 1. 42. Rex regum et consanguineus Deorum, consessorque Dei Mithræ, unaque oriens cum sole, Darius ipse Alexandro famulo meo juheo, dicoque hæc. V. FRATER §. 19.

CONSESSUS. In fin. adde: Item qui in consessu sedent. *Inscript.* apud *Grut.* 2. 11. I. O. M. et consessui Deorum Dearumque pro salute imperii Romani.

CONSIGNATUS. In fin. adde: ¶ 4. *Consignatus* labentis Latinitatis tempore in monumentis Christianis dictus est, qui confirmationis sacramentum susceperat. *h. e. la Cresima. Inscript.* apud

Oderic. Syllog. p. 268. Picientiæ Legitimæ neophitæ die V. Kal. Sept. consignatæ a Liberio papa, etc. Hic pontifex Romanus fuit ab ann. a Chr. n. CCCLII. ad CCCLXVI.

* CONSIGNIFICO, as, a. 1. simul significo. *Cassiod. de dialect.* Verbum est, quod consignificat tempus, ejus pars nihil extra significat.

* CONSIMILANS, antis, particip. ab inusit. *consimilo*, consimilem facio. *Fulgent.* 5. *Mythol.* 5. Euripides consimilans Tantalum Jovi in tragedia Electræ ait.

CONSISTO. ¶ 16. in fin. adde: V. et alias apud *Grut.* 428. 10. et 466. 7.

CONSOLATORIUS. In fin. adde: *Cassiod.* 10. *Variar.* 18. Quid excogitaverit consolatorium principis pro vobis ingenium.

* CONSÖNATIO, onis, f. 3. *consonantia*, similitudo soni. *Cassiod. de anim.* 12. a med. Primo proprie dici animam etymologiæ ipsius consonatione docuimus. *scil.* ab *ὁμοφωνία*, animus.

CONSORS. ¶ 4. in fin. adde: ¶ 4.^a Hercules vocatur consors Aureliani Aug. ob res ab eodem præclare gestas in bello. *Inscript.* apud *Murat.* 256. 1. Herculi Aug. consorti D. N. Aureliani invicti Augusti respuhl. Pis. *h. e.* Pisanorum. ¶ 4.^b Item collibertus consors dicitur in *Inscript.* apud *Marin. Frat. Arv.* p. 712. A. Memmio Claro A. Memmii Urbanus colliberto, idem (*h. e.* item) consorti carissimo.

* CONSPICIËNTIÄ, æ, f. 1. facultas conspiciendi. *Cassiod. de anim.* 3. Lumen aliquod substantiale animas habere, haud improbe videtur advertere. Nam si ipsum (*lumen*) in se lucidum non esset, (*anima*) rerum tantam conspiciendam non haberet.

CONSPÛTUS. In fin. adde: ¶ 2. Translate est ejectus. *Cassiod.* 4. *Variar.* 50. de *Vesuvio*. Glebæ, spiritu quodam efflante, montis ore consputæ.

CONSTABILIO. ¶ 1. in fin. adde: *Juven.* 2. 766. mentem Ad cupienda Dei penetralia constabilistis.

CONSTABILITUS. In fin. adde: Legitur tamen hoc participium apud *Vulgat. interpr. Isai.* 48. 2. De civitate sancta vocati sunt, et super Deum Israel constabiliti.

* CONSTIPÛLOR, aris, dep. 1. simul stipulor. *Not. Tir.* p. 110. Stipulator, instipulator, constipulator, restipulator.

CONSTRATUM. Lin. 4. post *locum* adde: V. STEGA.

CONSTRICÛIVUS. In fin. adde: *Gargil. de pom.* (edente *A. Maio* in *Class. auct. T. 3. p. 421.*) 9. Mespila viscida, et constrictiva sunt immatura.

* CONSUBIGO, is, a. 3. simul subigo. *Gargil. de cur. boum a med.* Jumentum si male habuerit, cineres, lixiva, cyathos VIII., olei cyathos VI. consubige. V. SUBIGO §. 6.

* CONSUBSTANTIÄLITAS, atis, f. 3. *consustanzialità*, unitas substantiæ. *Cassiod.* 2. *Hist. Eccl.* 7. a med. Quia et antiquorum aliquos agnovisset nomine consubstantialitatis usos in Patris et Filii deitate. Adde *ibid.* 9. et 10.

* CONSUËTÛDINÄRIË, adverb. idem ac consuete. *Cassiod.* 12. *Variar.* 2. ad fin. Illum atque illum sedis nostræ milites tibi, officioque vestro, consuetudinarie præcipimus imminere, quatenus ordinatio nostra inculpabiliter sortiatur effectum.

CONSUËTÛDINÄRIUS. In fin. adde: *Sulpic. Sev.* 1. *Dial.* 14. Bestia ad consuetudinarium illud cænæ tempus occurrit. Adde *Cassiod.* 5. *Variar.* 27. et *Salvian.* 4. *Gub. D.* 9.

* CONSUM, comes, confui, comesse, n. anom. *essere insieme*, *σύνεμν*, simul sumi. *Not. Tir.* p. 7. Fuit, abfuit, confuit. V. CONFUERIT.

* CONSUMPTIBILIS, e, adject. *consuntibile*, qui consumi potest. *Cassiod. de anim.* 3. Cuncta cælestia flammeo referunt vigore constare, non isto fumeo, consumptibili et temporali.

CONSUMPTRIX. In fin. adde: *Hygin.* (ab *A. Maio* edit. in *Class. auct. T. 3. p. 22.*) *fab. 57.* Cerberus terra est, quæ omnium corporum consumptrix est. Eadem fere habentur *ibid.* p. 366., ubi perperum *consumatrix* legitur.

CONSURGO. In fin. adde: *Consurrecturus* apud *Liv.* 35. 21. Senatum certiorum fecit, maritimam oram omnem ad finitumorum motum consurrecturam.

* CONSYLLÄBÄ, æ, f. 1. syllaba simul cum nomine juncta. *Cassiod. de orat.* 1. Nomina tetraplota, ut ditionis, ditioni, ditionem, ditione, ejus nominativum et vocativum non proferunt, nisi adjecta consyllaba, ut conditio.

CONTACTUS. In fin. adde: ¶ 5. Est item conjunctus sanguine, *coniuncto, consanguineo.* *Inscript.* apud *Grut.* 593. 8. et *Murat.* 1005. 10. Hymenæus Cæsaris N. Ser. Thamyrianus fecit sibi, et Thamyro nutricio, Primo Cæs. servo, Anemeseto, contactis posterisque eorum. V. CONTINGO §. 6.

CONTEMPLÄTIVUS. In fin. adde: V. PHILARGICUS.

* **CONTĒNBRESCO**, is, n. 3. simul tenebresco. Impersonaliter usurpatur apud *Vulgat. interpr. Jerem. 15. 16.* Date Domino Deo vestro gloriam, antequam contenebrescat.

* **CONTERGO**, is, si, a. 3. simul tergo. *Not. Tir. p. 80.* Tergit, abstergit, contergit; tersit, abstersit, contersit.

* **CONTERNO**. Lin. 3. post *debent* adde: ¶ 2. *Conternans* est etiam τριτής, trimus, tres annos natus. *Hieronym. etc.* In fin. adde. V. et *Vulgat. interpr. Isai. 15. 5. et Jerem. 48. 34.*

* **CONTERRITO**, as, a. 1. frequentat. a *conterreo*, sæpe conterreo. *Coripp. 2. Johann. 54.* conterritat hostes Fraude loci. et 88. et totum volitans conterritat orbem. *Id. sæpe alibi.*

* **CONTEXTOR**. Lin. 12. pro *ed adjiciendi* corrige *et adjiciendi*.

* **CONTEXTUS**. ¶ 2. in fin. adde: V. **DETEXTUS**.

* **CONTHĒRĒLĒTĀ**, æ, m. 1. συνθηρολέτης, qui simul venatur: vox hybrida, a *con*, et *θηρολέτης*, venator, a *θηρ*, fera, et *δῆλυμι*, perimio. *Fulgent. 3. Mythol. 2.* Perdica videns contheroletas suos, dest Actæonem, Adonem, Hippolytum miscrandæ necis functos interitu, arti pristina mittens repudium, agriculturam adfectatus est. Similem locum habet *Hygin. edit. ab A. Maio in Class. auct. T. 5. p. 81. et p. 155.*, apud quem priore loco *contirones*, posteriore *contiroletas* mendose legitur.

* **CONTĪCISCO**. In fin. adde: *Front. de eloq. (edente iterum A. Maio) p. 229.* Immortales Dii siverint, comitum, et rostra, et tribunalia Catonis, et Gracchi, et Ciceronis orationibus celebrata, hoc potissimum sæculo conticiscere?

* **CONTINGO**. ¶ 6. in fin. adde: V. **CONTACTUS** in *Append.*

* **CONTĪNUĀTIVUS**, a, um, adject. qui continuationem sermonis significat. *Priscian. 16. p. 1027.* Proprie autem conjunctiones continuativæ sunt, quæ significant ordinem præcedentis rei ad sequentem, ut: Si sterit, dormit; et si ægrotat, pallet; et si febri vexatur, calet.

* **CONTĪNŪĒ**. In fin. adde: ¶ 2. Est etiam idem ac continenter et continuo. *Cassiod. Complex. 2. ad Timoth. 5.* Se autem de hoc sæculo continue transiturem præponit.

* **CONTĪNŪITAS**. In fin. adde: *Cassiod. 11. Variar. 58.* Papyrus est junctura sine rimis, continuas de minutiis, viscera nivea videntium herbarum.

* **CONTRĀBIUM**, ii, n. 2. *travatura*, junctura seu series trabium, quibus teguntur pontes et domus, ut contignatio est series et contextus tignorum, quibus membra superiora domus aut tectum sustentantur: a *con*, et *trabs*. *Cassiod. 12. Variar. 18.* Quam graum est, sine offensione aliqua iter agere destinatum, dubia sine amore transire, gressu facili montuosa conscendere, in pontibus contrabium non tremere, viamque sic conficere, ut omnia propter animo convenisse! V. similem locum *Palladii* in **CONTIGNATIO**.

* **CONTRĀDICTŌRIŪS**, a, um, adject. *contradditorio*, qui contradictionem continet. *Cassiod. 8. Hist. Eccl. 1.* Alias (*liber*) contradictorius ex divinis Scripturis collectus, contra dæmones tentatores.

* **CONTRĀDO**. In fin. adde: *Cassiod. 8. Variar. 23.* Massas actoribus ejus sine aliqua dilatione contradito. *Id. 6. Hist. Eccl. 32.* In fin. In se celeriter est exstinctus, æternæque morti contraditus. *Id. 7. ibid. 7.* Cui (*Valenti*) Asiæ sceptrum contradens, pariter et Ægypti, Enropam sibi distribuit.

* **CONTRĀFACTĪO**, onis, f. 3. *contraffazione*, similitudo. *Cassiod. Complex. Apocal. 3.* Cujus (*Christi*) habitum per mysticas contractiones exponit. In *Cod.* mendose legitur *controfationes*.

* **CONTRĒMISCO**. In fin. adde: *Cassiod. Complex. ep. ad Hebr. 3.* Contremiscenda est siquidem pœna priscorum.

* **CONTRĪBŪLO**, as, a. 1. simul tribulo. Translate est percutere, *tribolare*. *Vulgat. interpr. Psalm. 73. 13.* Contribulasti capita draconum. *Id. Eccl. 35. 22.* Ut contribulet dorsum ipsorum.

* **CONTRŌVERSĪA**. In fin. adde: ¶ 7. Licenter secundam syllabam corripit *Sidon. 8. ep. 11.* Nunc flammant satyræ, et tyrannicarum Declamatio controversiarum.

* **CONTRŌVERSUS**. ¶ 1. in fin. adde: *Anson. Ephem. ad fin.* Sunt et qui fletus, et gaudia contrversa Conjectent.

* **CONTŪMAX**. ¶ 2. in fin. adde: Ac præcipue usurpatur de debitoribus. *Plin. Paneg. 40.* Alius, ut contumacibus irasceretur, tarditatemque solvendi dupli vel quadrupli interrogatione multaret.

* **CONTŪMĒLIĀ**. ¶ 4. in fin. adde: V. **DIGNUS** §. 10.

* **CONTŪTOR**, aris, atus sum, dep. 1. idem fere significat ac tutor. *Vulgat. interpr. 2. Machab. 1. 19.* Et in eo (*pnteo*) contutati sunt eum (*ignem*).

* **CONVĀLESCO**. ¶ 3. in fin. adde: *Hygin. Gromat. p. 3. col. 2.* Fabrica ideo longius posita est, ut valetudinarium quietum esse convalescentibus possit.

* **CONVĒNIO**. ¶ 5. in fin. adde: *Tacit. Aug. apud Vopisc. Aurelianus. 41.* Quare, P. C., vel Deos ipsos jure convenio, qui talem principem interire passi sunt: nisi forte eum secum esse maluerunt.

* **CONVENTĪCIŪS** corrige **CONVENTĪCIUS**.

* **CONVENTUS**, a, um. In fin. adde: ¶ 6. Est etiam cogn. R. *Inscript. apud Gmt. 441. 5.* C. Neratio C. F. Corn. Proculo Epaphroditus et Conventa Lib.

* **CONVENTUS**, us. ¶ 2. in fin. adde: *Inscript. apud Fabrett. p. 724. n. 443.* Ex decreto universorum, quod gestum est in templo Divorum in aede Divi Titi conventu pleno, qui dies fuit V. Id. Mart. Bruttio Præsente et Junio Rufino Cos. h. e. ann. a Chr. n. CLIII.

* **CONVERSĪO**. ¶ 5. in fin. adde: *Salvian. 3. Gub. D. 10. a med.* Non sanat unius conversio crimina plurimorum, præsertim cum is, qui convertitur, ut mortem æternam possit evadere, magnos conversionis suæ fructus capiat, si evadat. V. **CONVERTO** §. 18.^a in *Append.*

* **CONVERTO**. ¶ 18. in fin. adde: ¶ 18.^a Apud Christianos scriptores converti dicitur, qui a malis in bonos mores mutatur. V. *Salviani loc. cit.* in **CONVERSIO** §. 5. in *Append.*

* **CONVICĀNEŪS**, i, m. 2. qui est ejusdem vici, idem ac convicanus. *Cassiod. 1. Hist. Eccl. 11. ante med.* Antonius monachorum maximus, puer relictus orphanus, paternos donavit agros convicanis suis.

* **CONVICĀRIŪS**. In fin. adde: et **CONVICANEUS** in *Append.*

* **CONVICTOR**. In fin. adde: *Inscript. apud Maff. Mus. Ver. 362. 10.* Locus sepulture convictorum, qui una epulo vesei solent.

* **CONVICTUS**, a, um. ¶ 2. Lin. 3. post *voti reum esse* adde: *Vet. Scholiast. edit. ab A. Maio in Class. auct. T. 2. p. 43.* Voti convictos dicimus eos, qui ad effectum perveniant eorum, quæ sibi evenire semper optaverint.

* **CONVIVĀLIS**. In fin. adde: *Macrob. 7. Saturn. 3. ad fin. et Sidon. 9. ep. 13.* Convivales quæstiones.

* **CONVIVĪFICO**, as, avi, a. 1. simul vivifico. *Vulgat. interpr. Paul. ep. ad Ephes. 2. 5.* Deus convivificavit nos in Christo. Adde eund. ad *Coloss. 2. 13.*

* **CONVIVĪUM**. ¶ 1. in fin. adde: *Convivi arbiter* dicitur. V. §. 4., *dictator* §. 12., *dictatrix, dominus* §. 5., *magister* §. 15., *mod-imperator, rex* §. 10.

* **CONVOLVŪLUS**. ¶ 1. in fin. adde: V. **VOLUCRA**. ¶ 2. in fin. adde: V. **VOLVOLA** in *Append.*

* **CŌOPĒRĀTĪO**. In fin. adde: *Cassiod. Complex. ad Tit. 1.* Una ibi cooperatio, unus Deus, una cognoscitur et potestas.

* **CŌOPĒROR**, aris, dep. 1. *cooperare*, simul operor. *Vulgat. interpr. Jacob. ep. 2. 22.* Fides cooperatur operibus. *Id. Marc. 16. 20.* Ubique Domino cooperante. *Cassiod. 9. Hist. Eccl. 19.* Oravit intente, ut ei cooperaretur Deus ad veritatis electionem.

* **CŌOPTO**. Lin. 5. post *Marin. Frat. Arv. p. 14. et 19.* adde: De cooptatione sacerdotum luculenter agit *Barpt. Borghesius* in *Mem. dell' Institut. archeol. T. 1. p. 272. et seqq.*

* **CŌPIĀ**. In fin. adde: ¶ 16. Etiam de ipso cornu copiarum usurpatur. V. **CORNU COPIÆ** in *Append.*

* **CŌPIĀTÆ** corrige **CŌPIĀTÆ**. In fin. adde: V. **FOSSARIUS**.

* **CŌPRĒĀ**. Lin. 5. post *habeant* adde: V. **INCOPRIO**.

* **COPTIS**, idis, f. 3. ad Copton pertinens. *Plin. 36. 6. 9.* Simile et Naxiæ (*arenæ*) vitium est, et Coptidi, quæ vocatur Ægyptia.

* **COPTĪTES**, is corrige **COPTĪTES**, æ.

* **CŌPŪLĀ**. ¶ 3. lin. 7. post *Nuptialis copula* adde: *Alcim. 2. 29.* nec fœdere turpi Miscebit calidos carnalis copula sexus.

* **CŌRĀCĪCUS**. ¶ 1. in fin. adde: V. **HIEROCERYX**.

* **CŌRĀCĪNUS**. In fin. adde: ¶ 4. Est etiam nomen proprium hominis. *Martial. 4. 42.* Non dixi, Coracine, te cinædum.

* **CŌRĀLLĪCUS**, a, um, adject. ad Corallios pertinens. *Cassiod. Variar. 6.* Cedat Corallici pelagi laudata semper opinio, assurgat Indici maris de albarum candore fama locupletior.

* **CORBAN**, nom. indecl. ab Hebr. קרבן munus, Græce χορβᾶν. *Vulgat. interpr. Marc. 7. 11.* Corban, quod est donum, quodecumque ex me, tibi profuerit. Hinc derivatur

* **CORBŌNĀ**, æ, f. 1. χορβανᾶς, thesaurus, scilicet collective sumitur pro thesauro sacro ex multorum donis collecto. *Vulgat. interpr. Matth. 27. 6.* Non licet eos (*argenteos*) mittere in corbonam. Adde *Hieronym. loc. cit.* in **CALENDARIUS**, a, um in *Append.*

* **CORCŪLUM**. In fin. adde: Hic consul fuit ann. U. C. DXCII. et DXCIX.

* **CORDAX**. Lin. 3. post *indecenter ornata* adde: Cum vero hæc habeat *Vet. Scholiast. ad Aristoph. Nub. 540.* Κόραξ κομυξί, ἦτις κομῆ αἰσχρῶς τὴν ὄψυν. et *Lucian. in Bacch. sub init.* affirmet, Bacchantes juvenes nudos, caudatos, cornutos solitos fuisse

cordacem saltare, *νεανίσκους γυμνοὺς κόρδακα δοχομένους, οὐράς ἔχοντας, κεραιστέ;* hinc patet, cordacem fuisse illud saltationis genus, in quo turpiter lumbi moventur, quale videre est in pompis Bacchicis, quæ in pluribus anaglypticis in marmoribus adhuc exstant, quoque olim utebantur saltatrices Gaditanæ: illud porro affabre describunt *Juvenal.* 11. 162. et *Martial.* 5. 78.

CORDISCUM. V. SCORDISCUM.

CORDOLIUM. In fin. adde: ¶ 2. Vocem per timesin dividit *Commodian.* 73. 1. Filiorum casus licet, et dolium cordis relinquit.

CORÏA. In fin. adde: ¶ 2. *Coria* fuit etiam appellata Diana apud *Callimach. Hymn.* in *Dian.* 255. Ἡ μὲν τοι Ἥροτος γε δύω ἑκά-
δισσατο νηῦς. Ἄλλον μὲν Κόριος. Hinc *Inscript.* apud *Murat.* 119. 1. et *Orelli* n. 559. *Ædituus* Dianæ *Cornie*. Hoc profecto in *Coriæ* mutandum videtur.

CORINNĀ. Lin. 4. post *edidisse fertur* adde: *Propert.* 2. 2. 31. Et sua eum antiquæ committit scripta *Corinnæ*.

*CORINTHEUS, a, um, adj. idem ac *Corinthus*. *Corintheus lapis* est, (ut putat *Faustin. Corsi, Pietr. ant.* p. 105.), qui nunc Romæ *marmo giallo tigrato* dicitur. *Isid.* 16. *Orig.* 5. §. 14. *Corintheus (lapis)*, ammoniacæ guttæ similis cum varietate diversorum colorum, *Corinthis* primum repertus: ex eo columnæ ingentes, liminaque fiunt, ac trabes.

*CORINTHIS, idis, f. 3. diminut. *Corinthæ*: est nomen libertinum. *Inscript.* apud *Grut.* 941. 9. L. *Herennius* C. F. Vel. *Rufus*, *Corinthis* Lib. fecit.

CORINTHUS. In fin. adde: ¶ 5. Est etiam cogn. R. in *Inscript.* Patavina a me edita in *Lapidi del Museo di Este* p. 127. M. *Vibius* M. L. *Corintus*. Ita scribitur ibidem pro *Corinthus*.

CORIUM. ¶ 6. in fin. adde: Hinc proverbium illud: *Huc affero meum corium et flagra* apud *Varr.* 2. R. R. 5., de eo, qui adest paratus multam solvere, et singulis etiam de corio suo satisfacere.

CORNELIANUS. Lin. 4. pro *Liv.* 4. 38. corrige *Liv.* 40. 38.

*CORNENSIS, e, adj. ad *Cornu* pertinens, vetustissimam Sardinæ urbem, nunc dirutam, in littore occidentali illius insulæ olim positam, cujus mentio est in fragm. marmoreo *Inscript.* apud *Constant. Gazzera* in opere, cui titulus *Di un decreto di patronato* etc. *Taurini* edito ann. 1830. p. 48.

CORNICULUM. ¶ 2. in fin. adde: *Front. ad Verum Imp. ep.* 1. (edente iterum *A. Maio*) Jussu ejus (*imperatoris*) cornicula consecta, a sedilibus equitum pluma quasi anseribus devolsa.

CORNIFER. In fin. adde: *Auct.* incertus ab *A. Maio* edit. in *Class. auct. T.* 5. p. 456. *Corniferos* potui cervos prostrare sagittis.

*CORNIFICIANUS, a, um, adj. ad *Cornificium* pertinens. Est cogn. R. in *Inscript.* apud *Grut.* 617. 1. *Magnius* T. L. *Hilario* frater *Photi* *Cæs. Aug. L. Cornificiano*.

CORNIX. ¶ 5. in fin. adde: V. *CRASSANTUS* in *Append.* ¶ 7. in fin. adde: Veram hujus proverbii interpretationem habet *Vet. Scholiast.* ad *Cic. Planc.* 26. apud *A. Maium* in *Class. auct. T.* 2. p. 28., cujus ipsissima verba hic afferenda puto: Proverbio celeberrimo usus est, cujus et pro *Murena* mentionem facit. *Cornix* autem avis genus est, quod esse fertur acutissima visione; et quando aliquod ad cadaver offendit, præcipue invadere in oculos dicitur. Volens ergo significare, *Hermippum* hominem callidissimum ab hoc eodem *Heraclida* esse deceptum, ait non aliter jam accidisse, quam si *cornici* oculos effodias, cum ipsa vesci soleat alienis.

*CORNŪALIS, e, adj. qui cornu sit. *Cassiod.* 1. *Variar.* 37. Videmus tauros feminas suas cornuali concertatione defendere.

CORNU COPIÆ. In fin. adde: *Lactant.* 3. 29. Simulacrum ejus (*Fortunæ*) cum copia et gubernaculo fingunt, tamquam hæc et opes tribuat, et humanarum rerum regimen obtineat.

*CORNŪPĒTĀ, æ, m. 1. *κερατιστής*, qui cornu ferit, qui coniscat. *Vulgat. interpr. Exod.* 21. 29. Quod si bos coruupeta fuerit. Adde *ibid.* 36.

CORNŪTUS. ¶ 1. in fin. adde: *Cornuti* absolute dicuntur boves. *Accius* apud *Non.* 4. 427. Cum somno in segetem agrestes cornutos cient.

*CÖROLLĪNĀ, æ, f. 1. diminut. *corollæ*. Est cogn. R. *Inscript.* apud *Grut.* 871. 4. *Festa* (*legendum est Festia*) *Corollina*.

CORPÖRÖSUS. In fin. adde: V. *INDUCTURA*.

CORPŪLENTĪĀ. In fin. adde: *Sidon.* 2. ep. 2. ad fin. Ita illis (*piscibus*) nec redire valentibus, nec exire permissis, quemdam vivum et circumlaticium carcerem corpulentia facit.

*CORREPTO, as, n. 1. frequentat. a *correpo*, ut *repto* a *repo*. *Juven.* 2. 192. An rursus senior matris correpet in alvum?

CORRIVĀTUS. In fin. adde: ¶ 2. Translate est deductus. *Imp. Justinian.* in *Constitut.* 2. ad *Dig.* §. 2. Primo quidem anno (*discipuli*) nostras hauriant Institutiones, ab omnibus turbidis fontibus in unum liquidum stagnum corrivas.

*CORRÖGĀTĪO, onis, f. 3. *elezione*, electio. *Vulgat. interpr. Eccl.* 52. 3. Rectorem (*convivi*) te posuerunt? curam illorum habe, ut dignationem consequaris corrogationis.

CORRÖGO. In fin. adde: *Capell.* 1. p. 16. Corrogare Deos ad sacras nuptias.

CORTICĀTĀ. In fin. adde: V. *RASIS*.

CORTÖNENSIS. Lin. 2. post *Trasymenum* adde: V. *CORYTUS*.

CORVĪNUS. Lin. pænult. pro *agnomen* corrige *cognomen*.

CÖRYBANTES. ¶ 1. in fin. adde: lidem tandem fuerunt, qui *pyrricham* saltabant. V. *PYRRICHA*.

CÖRYCĒUM. Lin. 1. pro *χωρυκομαχία* corrige *κωρυκομαχία*. Lin. pænult. pro *κωρυκομαχίαν* corrige *κωρυκομαχίαν*. In fin. adde: V. *FOLLIS* §. 2. in *Lexic.* et in *Append.*

CÖRYCĪUS. ¶ 2. in fin. adde: ¶ 2.^a Hiuc *corycium* absolute idem est ac *crocum*, quia circa *Corycum* croci copia nascitur. V. vocem sequent. §. 2. *Albinov.* 2. 133. Hic tibi *corycium*, casias hic donat olentes.

CÖRYLUS. Lin. 2. post *gignit* adde: V. *COLUMNUS*.

CÖRYMBUS. In fin. adde: ¶ 5. *Corymbus* etiam dicitur *navis acrostolium*. *Val. Flacc.* 1. 273. auratis Argo reditura *corymbis*. et 4. 691. Saxa sed extremis tamen increpuere *corymbis*. ¶ 6. Est etiam cogn. R. in *Inscript.* apud *Aldini Lap. Ticin.* p. 105. C. *Camillius* C. L. *Corumbus*. Ita pro *Corymbus*.

COS. ¶ 2. in fin. adde: ¶ 5.^a Etiam *cotis* in recto singul. usurpatur a *Cassiod.* 5. *Variar.* 1. *Lucidum metallum vestra cotis emundat*.

COSMĒTĀ. In fin. adde: V. *ORNATOR* §. 2. et *PSECAS* §. 2. et 4.

*COSMŒ. Lin. 3. pro *κόσμος* corrige *κόσμοι*.

*COSMÖGRĀPHĪĀ, æ, f. 1. *κοσμογραφία*, *cosmografia*, descriptio orbis terræ. *Cassiod. Instit. divin. litt.* 25. *Cosmographiæ* notitiam vobis percurrendam esse non immerito suademus, ut cola singula, quæ in libris sanctis legitis, in qua parte mundi sint posita, evidenter cognoscere debeat.

COSSUS. Lin. 9. pro *delicatioribus* repone *delicatioribus*. ¶ 1. in fin. adde: ¶ 1.^a Etiam vermes equorum ita appellantur. *Veget.* 1. *Veterin.* 52. Ita omnes vermes, quos *cossos* appellamus, et *tineas*, purgabis.

*COSTABILIS, e, adj. ad *costam* pertinens, *costæ* similis. *Cassiod.* 3. *Variar.* 48. *Echini* sunt mella carnalia, *costatilis* teneritudo, *croceæ* *deliciæ* *divitis* maris.

*CÖTIĀRIUS, ii, m. 2. qui cote utitur ad cultros acuendos. *Gloss. Philox.* *Ἀκομητής*, *samiarius*, *cotarius*.

CÖTICŪLĀ. Lin. 3. post *vocatur* adde: et *basanites*, et *chrysites*, et *Heraclius*.

*CÖTILIS, a, um, adj. *κωτίλος*, loquax. Est nomen proprium viri apud *Martial.* 3. 63. *Cotile*, bellus homo es: dicunt hoc, *Cotile*, multi.

*CÖTISO, onis, m. 3. *Dacorum* rex ab Augusto per *Cornelium Lentulum* devictus. *Horat.* 3. *Od.* 8. 18. Occidit *Daci* *Cotisonis* agmen. Adde *Flor.* 4. 12. ante med.

CÖTYLA. ¶ 2. lin. 1. pro *Except. n.* 4. corrige *Excerpt. n.* 43. ab *A. Maio* edit. in *Scriptor. veter. Collect. Vatic. T.* 2. p. 504.

*CÖUTOR, eris, dep. 3. *usare con alcuno*, amice versor. *συγχομαι*. V. *UTOR* §. 2. *Vulgat. interpr. Joann.* 4. 9. Non enim contumunt *Judæi* *Samaritanis*.

COXĀ. ¶ 4. lin. 4. post *esse debent* adde: V. *Hygini loc. cit.* in *INSTABILIS* in *Append.* Lin. 5. post *Fabrett.* p. 180. adde: n. 377.

COXENDIX. ¶ 2. lin. 4. dele ea verba et *Varron.* In fin. adde: V. *Ser. Sammon. loc. cit.* in *GLOMERAMEN*, ex quo quantitas pænultimæ in *Coxendicis* deprehenditur.

CRĀPŪLĀ. Lin. 4. post *corpus labat* adde: Hinc *Plin.* 23. 1. 24. *Novitium (vinum)* resinatum nulli conducit: capitis dolorem et vertigines facit: ab hoc dicta *crapula* est. In fin. dele lineam ultimam.

*CRĀPŪLĀTĪO, onis, f. 3. eadem ac *crapula*. *Cassiod. de anim.* 11. Corpus dum nulla *crapulatione* distenditur, in odores non exsudat acerrimos.

CRAS. ¶ 1. in fin. *Cassiod.* 5. *Hist. Eccl.* 27. *Cras* Latina lingua dies ventura significatur. Hoc ergo clamans (*cornicula*) tristem vobis *crastinam* significat diem.

*CRASSANTUS, i, m. 2. *bufo*: ita videtur vocari, quia turgescit, h. e. *crassatur*. *Eucher. carm.* 17. Auratam *crassantus* amet, saxatilis anguem.

CRĀTĪCĒUS. Dele totum hunc articulum.

CRĀTĪCĪUS. In fin. adde: ¶ 2. In *Not. Tir.* p. 162. scribitur *craticus*.

*CRĀTILLĀ, æ, f. 1. diminut. *cratis*, *graticciola*, parva *crates*. Est cogn. R. *Inscript.* apud *Murat.* 352. 4. *Junia* *Cratilla*.

CRATIO. Lin. 1. post a. 4. adde: *epicare*.
 CRATO. Dele totum hunc articulum.
 CRATUS. Lin. 2. post *Cratus Aug. Lib.* adde: Alia apud *Mural.* 1157. 5. Crato, vix. ann. XXXV, parentes.
 * CRECON, ontis, m. 3. *κρεκων*, pulsans, particip. a *κρεκω*, pulso. Est cogn. R. *Inscript.* apud *Rosin. Dissert. isag. tab.* 15. col. 2. Q. Marius Q. L. Crecon.
 CREMATES. Lin. 7. post *nullibi nominarunt* adde: Quæ urbs nunc *Crema* vocatur, olim *Forum Diuguntorum* seu *Juguntorum* appellata est a *Ptolem. V. Cluver. Ital. ant.* p. 243.
 CREMIALIS. In fin. adde: Huc etiam spectat locus *Theod. Priscian.* 1. 19. Viride oleum, vel gremiale penitus vitandum est.
 CREMNENSES. Lin. 2. pro *Cremenses* scribe *Cremnenses*.
 CREMO. Lin. 3. post *cremare cadavera* adde: *Id. ibid.* 16. 15. Editis primores septimo mense gigni dentes, haud dubium est: hominem prius, quam genito dente, cremari, mos gentium non est. *V. Juvenal.* 15. 139.
 CRÆNÆ. Lin. 1. post *f. plur.* 1. adde: *asprezze callose*. Post *lacche* adde: videntur esse a *κρηνός*, præruptus.
 * CRĒNĒ, es, f. *κρηνη*, fons. V. CRANE §. 2. Est cogn. R. V. EU-CHE §. 2. ¶ 2. Etiam *Chrene* scribitur, perperam inserta aspiratione. *Inscript.* apud *Cavedoni, Marm. Moden.* p. 250. *Axia Chrene*.
 * CRĒONTIÆDES, æ, m. 1. *Κρεοντιάδης*, patronym. nepos Creonis. *Lactant. Plac.* apud *A. Maium* in *Class. auct. T.* 3. p. 142. *ab.* 158. Hercules Megaram Creontis Thebani filiam stupravit, le qua suscepit Aream, et Creontiadem, quos, Junonis instinctu, urore correptus occidit.
 CRĒPAX. Lin. 1. pro *Mæceras* scribe *Mæcenas*.
 * CRĒPIDULUM, i, n. 2. idem ac *crepidula*. *Tertull. Pall.* 4. a *ned.* Quo planius adeantur (*matronæ*), et stolam, et supparum, et *repidulum* ejeravere.
 CRĒPITO. Lin. 3. post *tunc crepant* adde: *h. e. gorgogliano*.
 CRĒPO. ¶ 1. in fin. adde: *Plaut. Men.* 5. 5. 27. Intestina crepant. V. CRĒPITO in *Lexic.* et in *Append.* ¶ 4. in fin. adde: ¶ 4.^a Cadentis Latinitatis tempore significat mori; hinc Itali *crepare* eos dicunt, qui non lente, sed confestim moriuntur. *Hygin.* *ab A. Maio* edit. in *Class. auct. T.* 3. p. 43.) *fab.* 120. Ad quam *Semelen* cum fulmine veniens (*Juppiter*), illa crepuit.
 * CRESCENTILLIANUS, a, um, adject. ad *Crescentillum* perti-
 nens. Est cogn. R. *Inscript.* in *Atti dell'Accad. archeol. Rom. T.* 1. p. 345. *Romanus Crescentillanus*.
 * CRESPHONTES, is, m. 3. *Κρεσφόντης*, Aristomachi filius, qui cum duobus fratribus Temo et Aristodemo in Peloponnesum terum ingressus, octo annis post Trojam captam in Messenia renavit. *V. Pausan.* 1. 4. c. 3. Hoc titulo inscripta est una ex *tragediis* Q. Ennii, cujus fragmenta afferunt *Gell.* 6. 16., *Festus*, *Vonius*, alique.
 CRIMINALITER. In fin. adde: *Cassiod.* 8. *Variar.* 24. Presbyterum pro levisus causis asseritis criminaliter impetutum.
 * CRIMINATRIX, icis, f. 3. *calumniatrice*, *διάβολος*, quæ criminatur. *Vulgat. interpr. Paul. ep.* ad *Tit.* 2. 3. Anus similiter non *criminatrices*, non multo vino servientes.
 CRIMINOSUS. In fin. adde: ¶ 2. Item reum significat. *Cassiod.* *Variar.* 57. Nec vindictam criminalis evadat in totum, qui innocenti non credidit esse parcendum. *h. e.* reus mortis, qui alteri se occiso non pepercit.
 CRININUM. In fin. adde: V. LIRINON.
 CRINITUS. ¶ 1. in fin. adde: *Capell.* 8. p. 274. Nullæ me in *tracia* terrestres illecebræ, nec jactantes crinitorum scopæ pallio-
 is non tegendam potius, quam divulgandam cognovissent. Loquitur hic *Astronomia* de philosophis Græcis, qui incultam comam habebant.
 * CRIPPO, onis, m. 3. cognomen Romanum Celticæ, ut videtur, *iginis*. *Inscript.* apud *Aldini, Marm. Comensi* p. 197. n. 169. *tellia* *Suadilla Cripponis* F.
 * CRISPINILLUS, a, um, adject. diminut. *Crispini*. Est nomen proprium Rom. in *Inscript.* a me edita in *Lapidi del Museo di Este* p. 114. *Crispinilla* filia *Crispinus*.
 CRITHOLOGIA. Lin. 3. pro *Cod. Theod.* 26. 1. corrige *Cod. Theod.* 15. 26. 1.
 CRŒCĀLĒ. In fin. adde: V. CHROCALE. in *Append.*
 * CRŒCĀLIANUS, a, um, adject. ad *crocalen* perti-
 nens. Est cogn. R. *Inscript.* apud *Fabrett.* p. 599. n. 9. T. *Flavius Crocalianus*.
 * CRŒCO, as, avi, atum, a. 1. *croco* tingo. *Isid.* 6. *Orig.* 11. Lu-
 eum membranum bicolor est, quod a confectore una tingitur par-
 e, id est *crocat*: de quo *Persius* (5. 10.) *Jam liber, et bicolor po-*
 illis membrana capillis.

CRŒCŒDES, is, m. 3. *κροκῶδης* corrige CRŒCŒDES, is, n. 3. *κροκῶδες*. Lin. 3. post *crocodem* adde: *Visc. Op. var. T.* 3. p. 330. *putat legend. crocodes*.
 CRŒCŒMAGMĀ. In fin. adde: *Inscript.* apud *Orelli* n. 4991. *Sibilla* unguentaria liberta Sept. Severi Imp. vendit *crocomagma*.
 CROCOTILUM. In fin. adde: V. SCHŒNICULAS.
 * CRŒSIUS, a, um, adject. *Κροσιος*, ad *Cræsum* perti-
 nens. *Capell.* 6. p. 189. Quæ (*semina*) illas *Cræsias*, *Dariasque* præ suis opes gazasque despiciat.
 * CRŒNIS, idis, f. 3. patronym. a *Κρόνος*, *Κρονίς*, Saturnia. Est cogn. R. *Inscript.* apud *Grut.* 697. 7. *Minia Cronis*.
 CRŒNOS. In fin. adde: V. *Apuleji loc. cit.* in INCEPTUS §. 2.
 CROTUS scribe CRŒTUS. In fin. adde: *Martial.* 6. 39. *Crotus* *choraules*.
 CRŒCIARIUS. ¶ 1. in fin. adde: *Cruciaria pœna* apud *Sidon.* 8. *ep.* 6. a *med.* est supplicium crucis.
 * CRŒCIATIO, onis, f. 3. *ἐρευνα*, *inquisizione*, quæstio per tormen-
 ta. *Vulgat. interpr. Sap.* 6. 9. Fortioribus fortior instat cruciatio.
 CRŒCIFIGO. ¶ 1. in fin. adde: *Hieronym.* *ep.* 22. n. 39. Et pro crucifigentibus deprecatur.
 CRŒCIFIXUS. ¶ 1. in fin. adde: *Venant.* 3. *carm.* 9. 37. Qui crucifixus erat Deus, ecce per omnia regnat.
 CRŒDARIĀ, æ, f. 1. corrige CRUDARIUS, a, um, adject. Lin. 2. post *reperitur*, adde: *crudaria* appellatur.
 * CRŒMINO, as, a. 1. repleo. *Venant.* *Vit. S. Martin.* 2. 350. Et levis umbriferæ volitavit imago figuræ, Visibus exclusus, cel-
 lam pœdore crumians. Hic *Vet. intérpres* hæc habet: *Crumina* *sacculi* genus apud *Plautum*; unde *crumina* *prisci* festive traxe-
 runt ad eam corporis partem, qua operari naturæ solemus.
 CRŒOR. Lin. 6. post *cruore* adde: *Asper* ad *Virg.* 8. *Æd.* 106. *ab A. Maio* editus p. 58. Quamdiu in corpore est, sanguis est; cum fluxit, cruor; cum exiit, tabus est.
 CRŒRALIS. In fin. adde: ¶ 3. *Cruralia* absolute legitur in *Not. Tir.* p. 129. *Crus*, *cruralia*.
 CRŒRIFRAGIUM. In fin. adde: V. SUFFRINGO in *Lexic.* et *Append.*
 CRUSMATICUS. In fin. adde: *h. e.* *cymbalorum* sonitus, et *crotalorum*.
 CRUSTĀ. In fin. adde: ¶ 4. Est etiam cogn. R. *Inscript.* apud *Maur. Sartium, De Cupra Mont.* p. 70. L. *Plotius* L. F. *Vel. Crusta*.
 CRUSTULATUS. Lin. 1. post *Spartian.* *Æl. Ver.* adde: 5.
 CRUSTULUM. Lin. 5. post *et tortum* adde: Hæc *Isidori* verba in quibusdam tantum editionibus leguntur, in melioribus absunt. In fin. adde: V. BUCCELLATUM et MUSTACEUM.
 * CRUSTUMINENSES, ium, m. pl. 3. iidem ac *Crustumini*. *Tertull. Apolog.* 24. *Crustuminiensium* Deus *Delventinus*. *Alii leg.* *Casiniensium* *Belventinus*.
 CRUSTUMINUS. ¶ 1. in fin. adde: *Inscript.* apud *Murat.* 2032. 1. T. *Gaudieno* T. F. *Crust. Placido* etc.
 CRUX. ¶ 2. lin. 9. post *usurpatum supplicium* adde: Hinc *Priapus* furi stuprum minitatur his verbis apud *Catull.* 20. 18. *Parata* *namque* *crux*, sine arte mentula. ¶ 4. in fin. adde: ¶ 4.^a Item si-
 gnificat illud crucis signum, quo Christiani utuntur. *Sever. Sanc.* *de mort. boum* 105. Signum quod perhibent esse *cruis Dei. et* *mox.* Hoc signum, mediis frontibus additum *Cunctarum* *pecudum* *certa* *salus* fuit.
 * CRYSTALLŒIDES, is, adject. *κρυσταλλοειδής*, *crystallo* simi-
 lis: a *κρύσταλλος*, *crystallus*, et *εἶδος*, species, forma. *Theod. Pri-*
scian. 4. 2. a *med.* *Oculi* interior tunica, quam Græci *crystallo-*
idem vocant, seu *phacoidem*, seu *discoïdem*. V. PHACOIDES in *Append.*
 * CTĒSIPPUS, i, m. 1. *κτήσιππος*, equorum possessor: a *κτῆσις*,
 possessio, et *ἵππος*, equus. Est cogn. R. *Inscript.* apud *Kellerm.* *Vigil. Rom. laterc.* 7. col. 1. n. 52. M. *Julius Ctesippus*.
 * CTĒTICUS, a, um, adject. *κτητικός*, possessivus. *Pompej.* *Comment. art. Donat.* p. 114. Nomen, quod in *jus* exit, et pa-
 tronimicum est, et *cteticum*, id est possessivum. Si dicam *Atre-*
jus, ambiguum est, utrum de filio, aut de *gladio* *Atrei* dicam.
 CŒBICULARIS. ¶ 1. in fin. adde: *Fulgent.* 1. *Mythol. præf.* a *med.* *Hospita* *cubicularias* impulsu fores irrupit.
 CŒBITARIUS. In fin. adde: V. ACCUBITORIUS.
 CŒBITUS. In fin. adde: ¶ 4. Item *conubitus*. *Plaut. Amphitr.* 5. 1. 70. Is se dixit cum *Alcumena* clam consuetum *cubitus*.
 CŒBO. ¶ 3. in fin. adde: ¶ 3.^a Item *jacere* in sepulcro. *Inscript.* *apud Fabrett.* p. 750. n. 575. Q. *Lurius* Q. L. *Apollophanes* heic *cubat.* Alia apud *Maff. Mus. Ver.* 262. 11. Cn. *Florius Hilarus*, *Pontia Doxa* hic *cubat* cum suo conjuge.

* CUBUS, a, um, adject. ad Bituriges pertinens, qui Cubi, alii Vibisci dicuntur. V. BITURIGES in *Lexic.* et in *Append.*

* CUCALO, onis, m. 3. nomen proprium Celticae, ut videtur, originis, et ignotae significationis. *Inscript.* apud Aldini, *Marm. Comensi* p. 96. n. 31. Danio Cncalonis filia.

CUCUL. In fin. adde: In nupera editione Paris. *Plinii T.* 9. p. 125. describitur huiusmodi planta, quae Aegypto propria est, et Arabico nomine *douma* appellatur.

CUCULUS. ¶ 2. in fin. adde: Sed hic uxor cuculum vocat maritum suum, qui cum filii amica, eo praesente, accubabat.

* CUCUMERACIUS, a, um, adject. qui ex semine cucumeris est. *Theod. Priscian.* 2. 3. Articulos eorum (*Iethargicorum*) ungo frequenter oleo veteri, vel cucumeracio, mixto nonnumquam vitro, aut pipere, aut castoreo. V. SICYONIUS §. 4. in *Append.*

CUCURBITA. ¶ 2. in fin. adde: V. VENTOSUS §. 2. ¶ 3. in fin. adde: Hinc *Prouti. fragm. Tragur.* 39. *Burm.* In Aquario (*nascuntur*) copones et cucurbitae. *h. e. osti ed nomini stolidi.* V. IGNIDUS in *Lexic.* et in *Append.*

CUCURBITARIUS. Lin. 1. pro qui cucurbitam colit reponere: ita appellantur ab *Hieronym.* ep. 113. n. 22. ii, qui cucurbitam potius, quam hederam Latine transferendum esse putabant Hebraicum illud vocabulum, quo significatur planta Aegyptiaca quidem eici, Latine autem ricinum nuncupata. Etenim idem *Hieronym.* in translatione prophetiae *Iouae* 4. 6. hederam dixerat, quam *Augustinus*, alique cucurbitam potius interpretandam esse arbitrati fuerant, quamque tamen ricinum fuisse, omnes eruditi nunc statuunt.

CUCURBITINUS corrige CUCURBITINUS.

CUCURIO. In fin. adde: V. CICIRRUS.

* CUCUSENUS, a, um, adject. ad Cuensam pertinens, Cappadociae, postea Armeniae parvam urbem. *Cassiod.* 4. *Hist. Eccl.* 21. Paulum ad civitatem Cuensenam, quae tunc erat Cappadociae, nunc vero secundae Armeniae, transtulerunt. *Id. ibid.* 22. Paulum palam suffocandum esse censuerunt in Cucuso Cappadociae.

CULARONENSIS. In fin. adde: *h. e.* a Diocletiano et Maximiano.

CULCITĀ. In fin. adde: Ceterum, si ratio habeatur Italici nominis *coltra* et *coltre*, rectum videtur esse *culcitra*, unde *coltra* contractum est.

CULĒUS. ¶ 2. in fin. adde: *Prudent.* 5. περὶ σαρ. 457. Sed complicatum sparteus claudat cadaver culleus, Quem fene connexus lapis Praecepit in altum deprimat. Ad haec ita *Arevalus*: Uxoriciidae in Hispania post strangulationem in vase ligneo cum gallo, angue, cane, fele inclusi in flumen projiciuntur, idque Hispanice dicitur *encubar*. Ex *Epit. Liv.* 68. habemus, priorem culleo insutum fuisse matricidam Publicum Malleolum ann. U. C. DCLIII. ante Chr. n. Cl.

CULĒX. ¶ 2. Initio pro *Adriaticos* reponere *Hadrianos*. In fin. adde: et *Padanos Sidon.* 1. ep. 5. ¶ 7. in fin. adde: ¶ 8. In *Inscript.*, quae etiam nunc exstat Romae in *Mus. Vatic.*, a *Barpt. Borghesio* exscripta, et mecum per litteras communicata, legitur: D. M. Secundo pecuniario in culice ludi magni benemerenti, qui vixit annis XLVIII., mensibus VIII., diebus XVIII. familia L. M. (*h. e.* ludi magni) fecit. Quid porro significet illud in *culice*, minoribus litteris superius in lapide additum, incertum omnino est, atque eruditus interpretandum relinquo. V. PÆGNIARIUS.

* CULICINĀ, ae, f. 1. videtur esse derivativum culicis. Est cogn. R. *Inscript.* apud *Grut.* 627. 5. Proculeja Culicina.

* CULIFO, onis, m. 3. cognomen Romanum ignotae significationis, et fortasse originis Celticae. *Inscript.* apud *Bertoli*, *Ant. d'Aquil.* p. 297. n. 407. Q. Torio Q. F. Culifoni Proc. Aug. provinc. Bet. etc.

CULLEĀRIUS. Lin. 1. post *Inscript.* reponere: quae suspectissima est *Orellio* n. 4174.

* CULMEUS, a, um, adject. qui ex culmo est. *Paulin. Nolan. carn.* 18. 387. Et postquam attigerant assueti (boves) culmea teci Culmina, etc.

* CULPĀTOR, oris, m. 3. *colpevole*, qui culpam committit. *Paulin. Pell.* 102. Omnipotens aeterna Deus, qui cuncta gubernas Culpatore novando mihi vitalia dona.

CULTER. ¶ 1. in fin. adde: ¶ 2. Cultrum secum ferre cuius olim etiam apud Romanos vetitum fuisse, constat ex *Plaut. Aut.* 3. 2. 1. *Euc.* Redi, quo fugis nunc? tene, tene. *Co.* Quid, stolidè, clamas? *Euc.* Quia ad tresviros jam ego deferam tuum nomen. *Co.* quamobrem? *Euc.* Quia cultrum habes. *Co.* Coccum decet.

CULTŪRĀ. In fin. adde: *Lactant.* 5. 7. Dei mihi pia et religiosa cultura. *Tertull. Apolog.* 21. a *med.* Negat, quod colit, et culturam in alterum transfert.

CULTUS. ¶ 7. in fin. adde: V. MUNDUS, i, §. 8.

CŪLLUS. In fin. adde: ¶ 2. Videtur esse a καλεῖ, calix, quod a καλέω, volvo; vel a culleus diminutiv., ut *mamilla* a *mamma*.

CŪMININUS. Lin. 1. post *pertinens* adde: videtur esse ab inusit. καμίνος.

CŪMINUM. In fin. adde: ¶ 3. *Cymina* est cogn. R. generis masculini. *Inscript.* apud *Murat.* 1270. 7. L. Ovinio Cyminae etc.

CŪMULO. In fin. adde: *Cumulaturus* apud *Liv.* 30. 32. Multa ante parva decora aut cumulaturo eo die, aut eversuri.

CŪNĪCŪLUS. In fin. adde: Hinc *Cassiod.* 6. *Hist. Eccl.* 12. a *med.* Quem etiam in cunicula deposuere foetentia.

CUNNILINGUS. In fin. adde: ¶ 2. Divisum usurpat *Id.* 2. 84. Cur lingat cunnum Sertorius, hoc est. et 7. 67. Cunnum lingere quae putat virile.

CUNNUS. In fin. adde: ¶ 5. Panes in cunni formam quandoque fiebant. V. *Martial. loc. cit.* in SILIGINEUS.

CUPĀ. Lin. 8. post *cupae* adde: *Capitolium. Maximin.* 22. Ponte itaque cupis facto, Maximinus fluvium transivit, et de proximo Aquilejam obsidere cepit. In fin. adde: ¶ 6. Etiam *copa* pro *cupa* videtur significare mortarium. V. POPA §. 2.

CUPĒDĪĀ, orum. ¶ 2. Totum hunc paragraphum dele; locus enim in hoc citatus legitur item in voce praecedenti.

CUPĒLLĀ. Lin. 2. Hinc *coppella* aliorum derivatur.

* CŪPĪDĪCĒNUS, a, um, adject. *Gloss. Philox.* Cupidicenus, τρεχυδαιπρος. V. LAUDICENUS.

CŪPĪDO. ¶ 5. in fin. adde: Hinc Cupidines, Italice *Amorini*, vocantur pueri illi nudi et alati, qui in operibus anaglypticis fabrilis tractant, aut circenses currus ducunt, hisque similia faciunt. *Plin.* 33. 12. 55. Opera Myos et Silenus, et Cupidines caelati in scyphis. *Id.* 36. 6. 4. n. 15. Aligeri ludentes cum leaena Cupidines, quorum alii religatam tenerent, alii e cornu cogerent bibere, alii calcarent soccis, omnes ex uno lapide.

CŪRĀ. ¶ 14. in fin. adde: *Inscript.* apud *Smet.* 30. 13. et *Grut.* 75. 12. C. Valerio C. F. Men. Dolutio Marciano VI. vir. Aug., Dec. omnibus honoribus, curris (*ita in lapide ex quadratarii fortasse oscitantia scribitur pro curis*), muneribus functo etc. ¶ 20. in fin. adde: ¶ 21. *Cura* pro *cura* scribitur in *Inscript.* apud *Fabrett.* p. 408. n. 351.

CŪRĀTOR. ¶ 4. in fin. adde: *Capitolium. M. Aurel.* 11. Curatores multis civitatibus, quo latius senatorias tenderet dignitates, e senatu dedit.

CŪRĀTŌRĪUS. In fin. adde: Certior est auctoritas *Inscript.* apud *Orelli* n. 4968., in qua habentur stipendia curatoria veteranorum.

CURCŪMĀ. In fin. adde: At *Iuvernizius de fræn.* p. 101. putat, curcumam constasse camo et capistro. V. *ibid.* plura hinc spectantia.

CŪRĪĀLIS. ¶ 5. lin. 1. post *Honorio imperante* adde: atque adeo Constantino M. Vide DECURIO, onis §. 7.

CŪRĪĀTIŪS, a, um, adject. idem ac curiatus. *Inscript.* apud *Donat.* 310. 9. ex *Passioneo*, qui lapidem vidit, cl. 4. n. 17. T. Flavius Aug. L. Epicletus ab epistulis, a copiis militaribus, lictor curiatus hic situs est. *Alia* apud *Grut.* 356. 5. et *Murat.* 1101. 4. L. Antonio Epitynchano lictori decuriae curiatae, quae sacris publicis apparet, etc.

CŪRĪO. In fin. adde: De eodem mentio est etiam apud *Plin.* 36. 13. 24. §. 8. V. et BARBULEJUS.

* CŪRĪUS, a, um, adject. idem est ac Curiatius: ea autem voce metri, ut videtur, causa usus est *Propert.* 3. 2. 7. Et cecinit (*Eunius*) Curios fratres, et Horatia pila. De pugna autem inter trigeminos fratres Curiatios, et Horatios consule *Liv.* 1. 24. et seqq.

CŪRO. ¶ 4. in fin. adde: *Inscript.* apud *Grut.* 150. 8. P. Scaplius P. F. Gabinam viam ornari ac refici sua impensa curavit.

CURRAX. In fin. adde: *Cassiod.* 1. *Hist. Eccl.* 20. ad fin. Curraces equi.

* CURRĪLIS, e, adject. ἀμαρτος, ad currum pertinens. *Vulgat. interpr.* 3. *Reg.* 4. 26. Et habebat Salomon quadraginta millia praesepta equorum currilium, et duodecim millia equestrium. Textus Graecus hic habet ἵππων εἰς ἀμαρτα.

CURSĪLĪTAS. Lin. 2. pro 3. corrige 2. In fin. adde: In loco simili apud *Hygin.* (ab A. Maio edit. in *Class. auct. T.* 3. p. 81.) *fab.* 232. legitur item *cursilitas*, at apud alterum mythographum, qui *Lactantius Placidus* creditur esse, ab eod. *Maio* *ibid.* edit. p. 155. habetur in loco simili *currilitas*.

CURSO. In fin. adde: *h. e.* de ea disserendum est.

CURSOR. In fin. adde: ¶ 7. Translate iambs dicitur cursor,

quia versus eo pede compositi maxime decurrunt. *Rufin.* inter *rhetor.* edit. a *Capper.* p. 355. Dactylus atque trocheus adest, vel cursor iambus.

CURSUALIS. In fin. adde: *Cassiod.* 5. *Variar.* 5. Ut pæno quidquid in republica geritur, cursuali ministerio compleatur.

CURSUS. ¶ 5. in fin. adde: V. FISCALIS §. 2.

* CURUBITANUS, a, um, adject. ad Carubin pertinens, coloniæ Africæ, in provincia proconsulari, inter Neapolin et Hermaunum, quæque nunc *Gurba* dicitur, et a *Plin.* 5. 4. 3. libera colonia, et in *Inscript.* apud *Maff. Mus. Ver.* 463. 3. Col. Ful. Carnbis. (V. *Morcell. Afr. Christian.* T. 1. p. 149.) *Inscript.* in *Mém. de l'Acad. de B. L. T.* 49. p. 501. et suppleta apud *Ferrussac Bulet. des scienc. hist.* T. 15. p. 238. Senatus populæ Carubitanus.

* CURVESCO, is, n. 3. curvus fio. *Ammian.* 22. 8. sub init. Unde mare semiorbe curvescens altrinsecus, lataque aperiens terrarum divortia.

* CUSLĀNUS, i, m. 2. quoddam Celtarum numen. *Inscript.* apud *Maff. Mus. Ver.* p. 89. 4. Cuslano sac. L. Octavius C. F. Crassus, L. C. Octavii L. F. Martialis et Macer.

CUSTODIĀRIUM. In fin. adde: *Cassiod.* 2. *Hist. Eccl.* 18. Hierusalem desertam, sicut pomorum custodiarium, inveniens (*Helena*), requisivit sepulcrum Christi.

* CUSTODITIO. In fin. adde: *Vulgat. interpr. Sapient.* 6. 19. Custoditio legum.

CUSTOS. ¶ 7. in fin. adde: ¶ 7.^a *Armorum custos* erat in iravibus, in legionibus, inter equites singulares. *Inscript.* apud *Marin. Frat. Arv.* p. 827. C. Rutilius Celer armorum custos ex eodem (*quadriem*). *Alia* apud *Orelli* n. 1395. In H. D. D. (*honorum domus divinæ*) Deo Mercurio ædem, aram Magissius Hibernus C. A. (*h. e.* custos armorum) Leg. XXII. P. P. F. (*h. e.* legionis XXII. Primigeniæ Pie Felicis). *Alia* apud *Grut.* 569. 7. M. Ulpio Maturo Signif. turma Sereni Eq. Sing. Aurelius Novellius armorum custos.

CŪTICŪLĀ. In fin. adde: *Priscian.* 3. p. 612. *Putsch.* Cum omnia hujusemodi diminutiva tam pænultimam, quam antepænultimam corripunt, cuticula i antepænultimam producit. *Juvenalis:* Cum bibit æstivum contracta cuticula solem. Quod eum facere metri necessitas compulit; quatuor enim breves habens dictio in heroico poni non aliter poterat. Hæc eadem ferme habet *Adhelm.* apud *A. Maium* in *Class. auct.* T. 5. p. 573.

* CŪTĪTUS, a, um, adject. in cute percussus. V. INTERCUTITUS.

CYĀNĒÆ. In fin. adde: *Martial.* 11. 99. Cyaneæ nates. V. MINYUS in *Append.*

CYĀNĒUS. ¶ 2. in fin. adde: At *Faustin. Corsi, Pietr. ant.* p. 232. et nuperus editor *Parisin.* ad *Plin.* 37. 9. 38. pro certo habent, eam esse, quæ nunc *lapislazzoli* Italice appellatur. V. CYANUS §. 2., quæ eadem omnino est.

CYBĪOSACTES. Lin. 4. post *Vespasianus Aug.* adde: Ex *Strab.* l. 17. p. 796. et *Dione* l. 59. c. 57. cognoscimus, Cybiosactem fuisse cognominatum Seleucum quendam, e Syriacorum regum stirpe, quem Berenice filia Ptolemæi Dionysi, regina Ægypti, consortem thalami regniq. cum fecisset, paucos intra dies ob illius illiberalitatem strangulavit ann. LXXI. ante Chr. n.

CYCLĀMINOS. In fin. adde: ¶ 3. Etiam *cyclaminis*, is efferatur a *Marcell. Empir.*, cujus loc. cit. V. in ORBICULARIS.

CYCLĪCUS. In fin. adde: *Capell.* g. p. 336. Hæc (*satura*) immiscuit Musas, Deosque: disciplinas cyclicas Garrire agresti nuda finxit plasmate. *h. e.* eas disciplinas, quæ tunc temporis in scholis docebantur, nempe grammaticam, dialecticam, rhetoricam, geometricam, arithmeticam, astronomiam, musicam. Nunc diceremus *encyclopedia*.

* CYCLŌPHŌRĒTICUS, a, um, adject. κυκλοφορητικός, qui circum fertur. *Capell.* 8. p. 275. Quo loco solis, lunæ ac siderum, signiferique orbis se obliquitas circumducit, quod cyclophoriticum cyma gymnasia retulerunt.

CYCLOPS ¶ 3. In fin. adde: *Senec. Thyest.* 407. cerno Cyclopus sacras Turres, labore majus humano decus. *Cassiod.* 7. *Variar.* 5. Quas (*fabricas*) primum Cyclopes dicuntur ad anorum modum amplissimas in Sicilia condidisse, postquam in cavernis montium Polyphemus ab Ulysse singularis oculi lugenlam pertulerat orbitatem. Inde ad Italiam fabricandi peritia legitur fuisse translata; ut, quod tantis ac talibus institutoribus inventum est, æmulatrix posteritas in suum commodum custodiret. V. et *Pausan.* l. 2. c. 25. §. 7.

* CYCNĒIS, ūdis, f. 3. Κυωνής, Helena sic est appellata, quia filia fuit Jovis, qui in cynum conversus cum Leda concubuit.

Auct. incert., qui vulgo *Pindarus Thebanus* dicitur, in *Epit. Iliad.* 336. Post hæc amplexu per mutua corpora juncto incubuit membris Cygneidos, illa soluto Accepit flammæ gremio Trojæque, suasque.

CYCNEUS. ¶ 1. in fin. adde: *Inscript.* apud *Murat.* 655. 1. Quondam ego Picrio veterum monumenta canore Doctus cyneis enumerare modis.

CYLINDRUS. ¶ 3. lin. 5. adde: *Inscript.* apud *Murat.* 139. 1. Zmaragdi duo, cylindri N. VII. *h. e.* cylindri ex zmaragdo. et *mox.* In digito summo anulus cum zmaragdo, in soleis cylindri N. VIII. *h. e.* cylindri zmaragdini.

* CYLLĒNIDES, æ, m. 1. patronym. Ita appellatur Mercurius ex monte Cyllene, in quo natus, educatusque est. *Capell.* 9. p. 305. At vix Cyllenidæ indagantis excursibus nunc comprehensa Harmonia, post longæ occultationis obliuia de fuga revocatur.

CYMA. In fin. adde: ¶ 3. Significat etiam fluctum seu fluctuationem, vel circuitum, ut et Græca vox κύμα. V. *Capell. loc. cit.* in CYCLOPHORETICUS in *Append.*

CYMĀTĪLIS. ¶ 2. in fin. adde: *Commodian.* 10. 1. Neptunum facitis Deum ex Saturno pronatum, Et tridentem gerit, ut pisces suffigere possit: Patet esse Deum cumatitem illo paratu.

* CYMATIUS, ii, m. 2. ad cymas pertinens. Est nomen proprium unius ex septem testibus in ludicio testamento M. Grumnii Corocottæ Porcelli apud *Grut. Suppos.* p. 18. Cymatius signavit. *h. e.* qui cymis delectatur; est enim hic sermo de porco.

CYMBĀLISTĀ. In fin. adde: *Inscript.* opt. notæ, quæ pertinet ad ann. a Chr. n. CIX., in *Annal. dell' Instit. archeol.* T. 3. p. 403. Heliopæ cymbalista.

CYMBĀLISTRĪĀ. Lin. pænult. pro sacerdos T., C. Sulpicius corrige sacerdos, et C. Sulpicius.

CYMBĀLĪTIS corrige CYMBĀLĪTIS.

* CYMBĪUS, ii, m. 2. fornix cymbæ formam referens. *Coripp. Laud. Justin.* 3. 196. Quas (*columnas*) super ex liquido præfulgens cymbius auro Immodico, simulans convexi climata cæli, Quatuor in sese nexos curvaverat arcus.

* CYMISSOR, oris, m. 3. videtur esse pro cymcstor, hoc est cymarum comestor. *Ammian.* 28. 4. §. 28. Quidam calecorum expertes, cymissores, statarii, semicupæ nitent nominibus cultis.

CYNĪCUS. In fin. adde: ¶ 4. *Cynicum consulare* ex verbis P. Clodii vocat se ipsum *Cic.* 2. *Att.* 9, quia is, non minus ac philosophi Cynici, in Clodium dictariis amarulentis mordax esset.

* CYNISMUS, i, m. 2. κυνισμός, vita cynica. *Cassiod.* 7. *Hist. Eccl.* 2. a med. Julianus in libro suo, quem de Cynismo conscripsit, docens, quomodo sacras fabulas decet fingi, dicit oportere harum veritatem abscondi.

* CYNŌCAUMĀ, ātis, n. 3. κυνόκαυμα, æstus caniculæ: a κύων, canis, et καύμα, æstus. *Plin. Valerian.* 3. 14. ad fin. Diebus exceptis, quando sunt cynocaumata.

* CYPÆRUS, i, m. 2. idem videtur esse ac cyparus. Est cogn. R. *Inscript.* apud *Oderic. Syllog.* p. 108. L. Vicrius Cypærus.

* CYPĀRIS, is, f. 13. idem ac cypare. Est cogn. R. *Inscript.* apud *Marin. Iscriz. Alb.* p. 77. Claudiæ Cypari fecit Claudius Felix libertæ suæ.

CYPĀRISSUS. In fin. adde: ¶ 3. Est etiam cogn. R. *Inscript.* apud *Murat.* 70. 6. L. Sergius L. L. Cyparissus.

* CYPASSIS, is, f. 3. κύπασσις, supparum, species tunicæ. Est nomen ancillæ adamatæ ab *Ovid.* 2. *Am.* 8. 21. Pro quibus offeiciis precium mihi dulce repende, Concubitus hodie, fusca Cypassi, tuos.

CYPRIĀCUS. In fin. adde: *Fulgent.* 1. *Mythol.* 2. Theopompus in Cypriaco carmine ait, etc.

* CYPRIARCHES, æ, m. 1. Κυπριάρχης, præfectus Cypri insulæ. *Vulgat. interpr.* 2. *Machab.* 12. 2. Nicanor Cypriarches.

CYRINUS. V. QUIRINIUS in *Lexic.* et in *Append.*

CYTHĒRĀ. ¶ 2. in fin. adde: Etiam *Cythere*, es. Græca nempe positione usurpatur a *Capell.* 9. p. 310. Ipsum spumigenæ salum Cytheres.

* CYTHNĪUS, a, um, adject. Κύθνιος, ad Cythnum pertinens, maris Ægæi insulam. *Quintil.* 2. 13. a med. Ut fecit Timanthes, opinor, Cythnūs in tabula, qua Coloten Teium vicit.

CYTINUS corrige CŪTINUS.

DE LITTERA D

DADUCHUS. In fin. adde: V. LYCOPHORUS, MACISCO et TÆDIFER. ¶ 2. Est etiam cogn. R. *Inscript.* apud *Grut.* 856. G. C. Alypius Daduchus Pætus.

DĀMĀ. In fin. adde: ¶ 4. Est etiam nomen servile apud *Horat.* 1. *Sat.* 6. 38. Item cogn. libertinum. *Inscript.* apud *Murat.* 1082. 1. M. Gavius M. L. Dama.

* **DĀMASCUS**, a, um, adject. idem ad Damascenus. *Vulgat. interpr.* *Genes.* 15. 2. Iste Damascus Eliezer.

DAMNĀTICIUS corrige **DAMNĀTICIUS**.

DAMNĀTUS ¶ 1. lin. 18. pro *Sil.* 107. 654. corrige *Sil.* 10. 654.

* **DAMNĪFICO**, as, a. 1. *danneggiare*, damno aliquem afficio. *Cassiod.* 7. *Hist. Eccl.* 29. Ariani vexabant orthodoxos pecuniis saepe damnificantes, et omnia contra eos facientes importabiliter.

DAMNĪFICUS. In fin. adde: *Pallad.* 3. 9. Damnificum, expectare seras maturitates.

* **DANĪO**, onis, f. 3. nomen proprium originis, ut videtur, Celticae, et ignotae significationis. V. **CUCALO** in *Append.*

* **DĀNUS**, a, vel ē, um, adject. *δανός*, ἄν, ἐν, aridus. Est cogn. R. *Inscript.* apud *Murat.* 1367. 5. Fonteja Dane.

* **DAPHANGORAS**, æ, m. 1. cognomen R. ignotae originis et significationis. *Inscript.* apud *Fabrett.* p. 143. n. 162. P. Julius P. L. Daphangoras.

* **DĀPĪFEX**, icis, m. 3. qui dapes parat et cōficit, cocus. Est cogn. R. *Inscript.* apud *Murat.* 1322. 9. C. Celronius C. F. Dapifex.

DARDĀNĀRIUS. In fin. adde: V. **CAPTATOR** §. 3. in *Append.* et **PROPOLA**.

* **DĀRĪUS**, a, um, adject. V. *Capellæ loc. cit.* in **CRÆSIUS** in *Append.*

* **DĀSYS**, ū, y, adject. *δυσός*, εἰς, ὅ, asper. *Priscian. de accent.* p. 1287. *Putsch.* Sunt autem accentus decem: acutus, gravis, circumflexus, longa linea, brevis, hyphen, diastole, apostrophos, dasia, psile. Quid est dasia? Flailis, quæ hae notatur figura f.; quid est psile? Siccitas, quæ notatur q. Hinc patet, dasiam lineam esse signum densæ aspirationis, psilem vero tenuis.

DĀTIVUS. In fin. adde: ¶ 3. Est etiam cogn. R. *Inscript.* apud *Grut.* 1081. 1. Claudius Dativus.

DĀVID. In fin. adde: ¶ 2. Penultimam syllabam corripuit *Paulin. Nolan. carm.* 27. 44. Ille David verus, cytharam qui corporis huius Restituit patri.

DĒĀ. ¶ 3 in fin. adde: ¶ 3. Etiam uxores a viris suis dilectæ post mortem Deæ nomine insignitæ fuerunt. *Inscript.* apud *Fea, Var. di notiz.* p. 173. Deæ sanctæ mære Primillæ medicæ, L. Vibii Melioris F., M. Coccejus Aphthorus conjugii optimæ, castæ, et sibi. *Alia* apud *Fabrett.* p. 266. n. 106. Fl. Aug. Lib. Helpidi, quæ, cum vixit, Dea et sanctissima dicta est, Callistus Aug. Lib. Hyginianus conjugii carissimæ.

DĒBĀTŪO. In fin. adde: V. **BATUO** §. 3.

DĒBELLATRIX. Duo loca *Tertulliani* hic perperam posita, in vocem præcedentem transferenda sunt.

* **DĒBRĀCHTŪLO**, as, a. 1. ex brachiolis sanguinem detraho. V. **BRACHIOLO** §. 2. *Pelagon. Veterin.* 21. ad fin. Equus de brachiolando est, et potionandus caricis cum vino decoctis.

* **DĒCĀNĪ**, orum, n. plur. 2. ita appellantur loca in Signis cælestibus ab eorum numero. *Mauil.* 4. 298. Quas partes decimas dixere decania gentes: A numero nomen positum est, quod partibus astris Conditia tricenis propria sub sorte seruntur, Et trihunt denas in se cœcuntibus astris.

* **DĒCĀNĪCUM**, i, n. 2. custodia, in qua clerici delinquentes concluduntur, carcer ecclesiasticus. *Imp. Arcad. et Honor. Cod. Theod.* 16. 5. 30. Hæretici noverint, omnia sibi loca huius urbis adimenda esse, sive sub ecclesiarum nomine teneantur, sive quæ diaconica appellantur, vel etiam decanica.

* **DĒCARGYRUS**, a, um, adject. qui ex decem argenteis denariis constat: a *δέκα*, decem, et *ἀργύρος*, argentum. *Imp. Arcad. et Honor. Cod. Theod.* 9. 23. 2. Centenalem tantum nummum in conversatione publica tractari præcipimus, majoris pecuniæfiguratione submotâ. Nullus igitur decargyrum nummum alio audeat commutare, sciens fisco eandem pecuniam vindicandam, quæ in publica potuerit conversatione deprehendi. V. **MAJORINUS** §. 2.

* **DĒCĀTRENSIS**, et Decatressis, e, adject. qui est ex numero eorum, qui tresdecim numerantur in aliqua sodalitate aut magistratu: ab inusit. *δεκατρίος*, ex *δέκα*, decem, et *τρίσις*, tres. *Inscript.* apud *Murat.* 702. 2. Q. Flavio Mæcio Egnatio Lolliano collegæ V. S. (h. e. veteris sodaliti) Decatressium patrono dignissimo posuerunt. Adde *aliam* apud *eund. ibid.* 3., in qua legitur: Decatrenses clientes ejus patrono præstantissimo posuerunt.

* **DĒCĀTUS**, a, um, adject. *δέκατος*, decimus. Est cogn. R. *Inscript.* apud *Murat.* 1188. 5. L. Marcius Decatus.

DĒCEMBER. Lin. 8. post *hiemes optare serenae* adde: V. *Cassiod. loc. cit.* in November §. 1. et *Stat. loc. cit.* in **IMBRI-FER.** In fin. adde: ¶ 5. *December*, ri, et ris est etiam cogn. R. *Inscript.* apud *Grut.* 546. 2. C. Julio C. L. Decembro etc. In alia vero apud *Gor. Inscr. Etr. T.* 1. p. 125. legitur *centuria Decembriana* in *Coh. IV. Vigilum*, ita appellata a centurione, cui cognomen fuit *December*; nam in alia simili *ibid.* p. 129. legitur in eadem cohorte *centuria Decembris*.

* **DĒCEMBRIANUS**, a, um, adject. ad decembrem pertinens. V. **DECEMBER** §. 5. in *Append.*

* **DĒCEMBRICUS**, a, um, adject. ad decembrem mensem pertinens. Est cogn. R. *Inscript.* apud *Reines. cl.* 15. n. 22. L. Decimius Decembrius.

DĒCEMVĪRI. ¶ 4. in fin. adde: V. **QUINDECIMVIRI** §. 1.

* **DĒCĒNI**, æ, a, adject. numerale distributiv. Extra distributionem usurpat *Cassiod.* 3. *Hist. Eccl.* 12. Singulos eorum per decenos annos imperii sui principes esse constituit.

* **DĒCENNŌVĀLIS**, e, adject. ad decem et novem annorum spatium pertinens. *Cassiod. Comp. Pasch.* Si vis scire quotus sit annus circuli decem et novem annorum, sume annos Domini, ut puta quingentes sexaginta duo, et unum semper adjice, sunt quingenti sexaginta tres; hos partire per decem et novem, remanent duodecim. Duodecimus annus est cycli decennovalis: quod si nihil remanserit, nonus decimus annus est.

* **DĒCENTIACUS**, a, um, adject. ad Decentium Cæsarem pertinens, fratrem Magnentii Aug., qui sibi fauces laqueo illisit ann. a Chr. n. CCCLIII. Hinc *Decentiaci* sunt milites, qui duce Decentio pugnaverant, apud *Ammian.* 18. 9. Muris adstiteret fortissimis Magnentiaci et Decentiaci, quos post consummatos civiles procinctus ad Orientem venire compulsi imperator Constantius.

DĒCEPTIO. In fin. adde: V. **DISSEPTIO**.

DĒCERPO. In fin. adde: *Decerpendus* apud *Gargil. de re hort.* (edente *A. A. Scottio*) 4. 8. Quoties abundantibus pomis arbor oncrata est, decerpenda sint aliqua.

* **DĒCERTĀTOR**, oris, m. 3. *combattitore*, qui decertat. *Cassiod.* 3. *Hist. Eccl.* 16. In Dorostolo, insigni Thraciæ civitate, Æmilianus invictissimus decertator a Capitolino, universæ Thraciæ iudice, igni traditus est. *Id. ibid.* 34. Invidens decertatoribus veritatis in appellatione martyrii pariter et honoris.

DĒCET. ¶ 2. lin. 1. post *cum dativo* adde: *Donatus ad Terentii loc. mox cit.* hæc habet: Antiqui si addebant statim verbum, Nos decet facere, Nos decet dicere: si non addebant, Nobis decet, dicebant.

DĒCĪANUS. In fin. adde: ¶ 2. Item ad Decium Augustum pertinens. *Sulpic. Sev. epist. ad Euseb. presb.* Quid si ei Neronianis, Decianisque temporibus dimicare licuisset? ¶ 3. Est etiam cogn. R., ut C. Apulejus Decianus, cujus meminit *Vet. Scholiast.* ad *Cic. Flacc.* 2. ab *A. Maio* in *Class. auct. T.* 2. p. 7. editus.

DĒCĪDO. In fin. adde: Licenter secundam syllabam corripit *Capell.* 9. 336. Tandem senilem, Martiane, fabulam Sic in novena decidit volumina.

DĒCĪDO. ¶ 4. in fin. adde: ¶ 4. Item succumbere virorum libidini. *Senec.* 1. *Controv.* 2. ad fin. Unde scimus, an cum convenientibus pro virginitate alio libidinis genere deciderit? V. **CADO** §. 20.

DĒCĪMĀNUS. ¶ 10. lin. 2. post *decimæ cohortis* adde: Ita enim *Hygin. Gromat.* p. 7. col. 2. A cohortibus decimis ibi tendentibus decumana porta est appellata.

DĒCĪMĀTUS. In fin. adde: *Id.* 8. ep. 16. Decumatisissimus juvenis.

DĒCĪMĪNUS. In fin. adde: *Alia* apud *Grut.* 57. 11. C. Titius Decuminus.

DĒCĪMO. Lin. 4. post *cui contigat* adde: V. **CENTESIMO**.

DĒCĪMUS. ¶ 3. in fin. adde: ¶ 3. *Decima decimarum* est pars centesima. *Hieronym. ep.* 64. n. 2. Aeditui et janitores accipiunt decimas, et rursus decimas decimarum offerunt sacerdotibus, tanto illis minores, quanto ipsi majores populo. ¶ 7. in fin. adde: Hujusmodi prænomen etiam per litteram X. scribitur.

Inscript. apud *Orelli* n. 3269. X. Bruttius C. F. Ser. h. e. Decimus Bruttius Caji filius Sergia (tribu).

DECISIO. In fin. adde: ¶ 3. Item divisio. *Cassiod.* 1. *Hist. Eccl.* 1. a med. Visum est mihi bene se habere, in novem decisiones opus omne dividere.

* **DECISURĀ,** æ, f. 1. *tagliatura*, divisio. *Auct. de limit.* p. 286. *Goes.* Si inveneris recte incisas quatuor lineas, cum diligenter tamdiu facies, ut ab umbilico soli emissum perpendiculum supra punctum decisuræ cadat.

DECIUS, ii. In fin. adde: ¶ 2. *Decius* item *Aug.*, cujus nomina fuerunt C. Messius Quintus Trajanus Decius, quique ex *Sex. Aurel. Victore Caesar.* 29. Sirmicusinus vico, et ex alio *Sex. Aurel. Victore Epit.* 29. in Pannonia inferiore Bubalia natus; at ex conjectura *Ang. M.^o Cortenovis Lett.* sopra una tessera p. 14., et *Jo. Labusii, Lett.* sopra una colonna p. 7. ex Bihalis, Hispaniæ Tarracoenensis populo, imperium Romanum, collatis cum Philippo *Aug.* signis apud Veronam, arripuit ann. a Chr. n. CCXLIX., et in prælio apud Abricium Thraciæ oppidum palude haustus interit ann. CGLI.

DECLAMITO. In fin. adde: *Cic. fil.* 16. *Fam.* 21. Declamitare Græce apud Cassium institui.

DECLIVIS. In fin. adde: ¶ 3. Compar. *Declivior* apud *Vulgat.* *interpr. Judic.* 19. g. Dies ad occasum declivior.

* **DECLIVITER,** adverb. *all'inghi*, per declive. Comp. *declivius* apud *Cassiod.* 12. *Hist. Eccl.* 9. Deduxit eos ad quamdam rupem declivius incumbentem, jussitque, ut tomorum schemate semetipsos evolverent.

DECOCTIO. In fin. adde: ¶ 3. Est etiam ruina fatiscens fabricæ. *Cassiod.* 4. *Variar.* 30. Facilis est ædificiorum ruina, incolarum subtracta custodia; et cito vetustatis decoctione resolvitur, quod hominum præsentia non tuetur.

DECRETĀLIS. In fin. adde: Decretalis pœna, *Cassiod.* 9. *Variar.* 18. a med.

DECULĀ. In fin. adde: At *Cavedoni* in *Sagg. numism.* p. 187. not. 109. conjicit, *Decula* esse derivativum a *decus*, quatenus decussim significat. V. *DECUS*, i.

DECURIO. ¶ 7. lin. 3. pro p. 549. corrige p. 599. ¶ 9. in fin. adde: V. *HONORARIUM* §. 1. ¶ 14. in fin. adde: V. *DIVISIO* §. 3. ¶ 18. lin. 2. pro *video* corrige *rideo*.

DECUSSĀTIM. In fin. adde: *Capell.* 1. p. 21. Huic (virgini) rosis decussatis vincularis serrata contextio. V. *REDIMICULUM* §. 1. ad fin.

DEDITIO. In fin. adde: ¶ 3. Extra rem militarem usurpatur in *Fragm. legis Thoricæ* apud *Grut.* 202. lin. 23. Quoi ab eo, hereditate ejus si ager, locus testamento, hereditati, deditiove obvenit, obvenit, etc.

DEDŌCĒO. In fin. adde: *Claud. Mamert.* 3. *Stat. an.* 14. ad fin. Quippe diversum est dedocere noxia, et utilia docere.

* **DEDŌMO,** as, ui, itum, raro avi, atum, a. i. idem ac perdomo. Particip. *dedomatus* apud *Commodian.* 34. 3. Et tamen invita domatur utilis equa, Minuiturque ferox esse, primum dedomata.

DEDŪCO. ¶ 10. in fin. adde: *Ovid.* 10. *Met.* 462. Cunctantem longæva manu deducit, et alto Admotam lecto cum traderet, etc.

* **DEEBRIĀTUS,** a, um, particip. ab inusit. *deebrio*: idem ac inebriatus. *Cassiod. Complex.* 1. ad *Thessal.* 5. Nec deebriati in malis dormiunt, qui præceptis dominicis armati semper adsistunt. *Id. ibid. Act. Apost.* 6. Musto deebriatus.

DEËO. In fin. adde: ¶ 2. Particip. *deiens* in *Fragm. Sallustii* apud *A. Maium* in *Class. auct. T.* 1. p. 418. Neque ex postrema fuga, cum severo edicto juberentur, ut his ad signa decuntibus, et qui reliqui erant, per summa flagitia detractantibus militiam, quæstorem suum C. Thoranium, ex quo præsentem vera facillime noscerentur, miserat.

DEFÆCĀTUS. In fin. adde: *Cassiod.* 6. *Variar.* 22. Defæcatus conscientia.

DEFECTIO. Lin. 3. pro 2. *Saturn.* 5. corrige 2. *Saturn.* 4. a med.

DEFENDO. Lin. 5. post et 11. p. 923. adde: V. *INFENDITOR* et *INFENDO*.

DEFENĒRĀTUS. In fin. adde: *Vet. Scholiast.* ad *Cic. Sext.* 8., editus ab *A. Maio* in *Class. auct. T.* 2. p. 129. Præcipue quod esset ære alieno defeneratus.

* **DEFENSIBĪLIS,** e, adject. *difendevole*, qui defendi potest. *Cassiod. de anim. ante med.* Anima civitates defensibili muro cinxit.

DEFENSORIUS. In fin. adde: Defensoria verba, *Rufin.* 2. *Invect.* in *Hieronym.* n. 30.

DEFËRO. ¶ 9. in fin. adde: *Val. Max.* 2. 5. n. 6. In ea templa Dea Febris remedia, quæ ægrorum corporibus adnexa fuerant, deferebantur. h. e. si *deponevano* in iscritto.

* **DEFÏGŪRĀTUS,** a, um, particip. ab inus. *defiguro*: idem ac derivatus. *Priscian.* 4. ad fin. In ix femina inveniuntur a masculinis verbalibus, sive denominativis in tor desinentibus, defigurata, quæ mutant or in rix, ut victor, victrix.

DEFÏNĪTUS. In fin. adde: ¶ 2. *Definita*, absolute, sunt decreta principum. *Cassiod.* 9. *Variar.* 16. Tam definita nostra, quam senatusconsulta tabulis marmoreis præcipimus decenter incidi, et ante atrium B. Petri apostoli in testimonium publicum publicari.

DEFIXUS. ¶ 3. lin. 7. post edit. *Pat.* adde: id ipsum confirmat *Venulej. Dig.* 48. 13. 8. Qui tabulam æream legis, formamve agrorum, aut quid aliud continentem refixerit, vel quid inde immutaverit, lege Julia peccatus tenetur. ¶ 4. Item veneficiis devotus. *Apul. Herb.* etc.

DEFLŌRĀTIO. In fin. adde: *Cassiod.* 12. *Hist. Eccl.* 5. Deflorationes librorum faciebat.

DEFLŌRĀTUS. In fin. adde: *Cassiod. de orthograph. præf.* Ex quibus si in unum valuerio deslorata colligere.

DEFLŌRO. Lin. 1. post *florem adimo* adde: *Dracont.* 1. 588. Deslorat (ventus) fructus, et decutit arbore flores. ¶ 2. Translate. etc. In fin. adde: *Ammian.* 20. 11. §. 28. Punicea pars tertia (arcus cælestis) cernitur, quod solis obnoxia pulcritudini pro reciprocatione spiritus fulgores ejus purissimi e regione deslorat. h. e. quod fulgores solis purissimi repercussis per æra radiis ad se rapit. *Vet. Scholiast.* ad *Cic. Sext.* 51. ab *A. Maio* editus in *Class. auct. T.* 2. p. 146. In quantum legem Philippi fratris ejus extulit, in tantum hunc desloravit, qui dissimilis extiterit. h. e. infamaverit.

DEFLŪO. ¶ 6. Lin. 2. pro *defluxum*. V. *FLUO* §. 10. repone *defluctum* V. *FLUO* §. 11.

DEFRENĀTUS. Lin. 2. pro 1. *Met.* 182. corrige 1. *Met.* 282.

* **DEFUNCTIO,** onis, f. 3. *τελευτη*, *esecuzione*, actus defungendi, seu perficiendi aliquid. *Salvian.* 1. *Gub. D.* 8. Immolari sibi Deus filium jussit, pater (*Abraham*) obtulit, et, quantum ad defunctionem cordis, immolavit. *Alii leg.* definitionem. ¶ 2. Est etiam idem ac mors. *Vulgat. interpr. Eccl.* 1. 13. In die defunctionis suæ.

DEFUNCTUS. ¶ 1. in fin. adde: *Senec. Quæst. nat.* 6. 1. Campania toties defuncta metu (*montis Vesuvii*).

DEGENERŌ. ¶ 3. in fin. adde: *Capitolin. Macrin.* 7. Solus Marcus nomen illud sanctum (*Antonini*) vitæ genere auxisse videtur, Verus autem degenerasse, Commodus vero etiam polluisse sacra nominis reverentiam. Alii pro *degenerasse* legunt *degeniasse*.

* **DEGENĪĀTUS,** a, um, particip. a *degenio*: dehonestatus. *Cassiod.* 12. *Variar.* 10. Si ad illum diem arcario nostro, disunctis rationibus, non aut per te intuleris, aut destinaveris quantitatem, degeniatus in provincia velociter reddes, quæ te male distulisse cognoscis.

* **DEGENĪO,** as, a. 1. *infamare*, dehonesto, genio suo privo, hoc est infamo. V. *GENIUS* §. 18. *Cassiod.* 5. *Variar.* 5. ad fin. Commonemus, ut præpositorum commoda non præsumas, nec quidquid eos potestatis habere reverenda sanxit antiquitas, aliqua usurpatione degenies. V. *DEGENERŌ* §. 3. in *Append.*

DEGLĀBRO. In fin. adde: et *DIGLUBO*.

DEGO. ¶ 5. in fin. adde: At perspicuus est locus *Front.* 4. ad *M. Cæs.* 3. a med. Potest æstus per vestis intervalla depellī, potest degi, potest demere, potest circumduci, potest interverti, potest eventilari. ¶ 6. in fin. adde: *Ennod. Paneg. Theodor.* 19. Magistratum, etiam si longe deguerit, exigit qui mereatur.

DEGUSTĀTIO. In fin. adde: *Inscript.* apud *Kellerm. Vigil. Rom. laterc.* p. 74. De ampullis placuit, ut post degustationem possessori reddantur.

* **DEHŌNĒSTĀTUS,** a, um, particip. a *dehonesto*: *disonorato*, *dedecoratus*. *Augustin.* 3. *contra Crescent.* 53. Restitutus quidam presbyter de domo sua raptus est, luce palam in castellum proximum ductus, et sustibus cæsus, in lacuna lutulenta volutatus, amictu junceo dehonestatus.

* **DEHŌNŌRO,** as, avi, atum, a. 1. *disonorare*, honore privo. *Salvian.* 3. *advers. avar.* 8. Filios religiosos (h. e. religioni, seu clericatui deditos) bono a vobis dehonorari animo asseveratis. *Claud. Mamert.* 3. *Stat. an.* 14. Non dignitatem causæ impari oratione dehonoravisset.

DEÏDĀMIĀ. In fin. adde: ¶ 2. Quadrisyllabam vocem facit *Auct. incertus de verb. Achill.* in *Parthenone* in *Anthol. Lat.* T. 1. p. 76. *Burm.* Deidamiam, Pyrrhumque meos nunc Scyros habebit.

DEJĒRĀTIO. In fin. adde: V. *PEJERATIO*.

DEJERO. ¶ 2. in fin. adde: *Tab. æn. apud Grut. 506. lin. 19. Sei dejuraverit calumniæ causa.*

* DEIFÉRUS, a, um, adject. *Δεοφόρος*, qui Deum fert. V. CAR-NIGERUS in *Append.*

* DEIFICO, as, avi, a. i. *Δεοποιέω*, Deum facio. *Cassiod. 7. Hist. Eccl. 2. a med. Libanius Julianum deificavit. et deinceps: Quomodo enim Christus deificetur. et mox: Quapropter non erubescunt multos homines deificantes.*

* DEINTUS, adverb. *di dietro*, intra. *Theod. Priscian. 4. 1. sub init. Asperitates vero deintus veteres palpebrarum sanat, sive deforis penna illitum. Vulgat. interpr. Luc. 11. 7. Ille deintus respondens dicat.*

DELACRYMATIO. In fin. adde: ¶ 2. Est etiam cessatio lacrymarum. *Scribon. Compos. 37. Cum opus fuerit, invertitur palpebra, deinde hoc medicamento suffricatur curiose ad delacrymationem, id est, ubi desierit mordere medicamen.*

DELAPIDATUS. In fin. adde: *Isid. 15. Orig. 16. Strata dicta quasi vulgi pedibus trita. Ipsa est et delapidata, id est lapidibus strata.*

DELATOR. In fin. adde: *Capitolin. Macrin. 12. Delatores, si non probarent, capite affecit; si probarent, delato pecuniæ præmio infames dimisit. Inscript. apud Marin. Frat. Arv. p. 514. Venditor, tuque emptor dabitis pœnæ nomine ærario populi Romani HS. XX. N.; delator accipiet quartam partem.*

DELECTAMENTUM. In fin. adde: *Nazar. Paneg. Constantin. 35. Delectamenta pacis adhibere.*

DELECTATOR. In fin. adde: Hæc eadem inscriptio legitur apud *Bertol. Antich. d'Aquil. p. 274. n. 392.*, qui fatetur, se eandem in pluribus mendosam dedisse ex *Bened. Ramberti schedis.*

DELECTO. In fin. adde: *Delectans apud Martial. 1. 16. Seria cum possim, quod delectantia malim Scribere, tu causa es, lector amice, mihi.*

DELEGATIO. In fin. adde: V. PERSCRIPTIO §. 2.

DELEGATORIUS. In fin. adde: *Cassiod. 11. Variar. 35. Delegatorius libellus. Id. ibid. 35. Delegatoria epistola.*

DELEGATUS. ¶ 1. in fin. *Cassiod. 3. Variar. 37. Delegatus judex.*

DELEGO. ¶ 7. in fin. adde: ¶ 7.^a Item simpliciter præbere, afferre. *Inscript. opt. notæ apud Marin. Iscriz. Alb. p. 138. lin. antepæn. Præcucurristi fato, delegasti mihi luctum desiderio tui.*

DELETICIUS corrige DELETICIUS.

DELIÀ. In fin. adde: Hujus tamen verum nomen, teste *Apu-lej. Apolog. p. 405. Oud.*, fuit Plania.

DELIACUS. In fin. adde: *Lanprid. Alex. Sev. 26. Isium et Serapium decenter ornavit, additis signis, et Deliacis, et omnibus mysticis.*

DELIBO. ¶ 5. in fin. adde: ¶ 5.^a Item aliquid sanguinis ex humana hostia altari adnota detrahare, quam olim Gallis et Germanis immolare fas erat. *Mela 3. 2. ante med. Manent vestigia feritatis jam abolitæ, atque ut ab ultimis cædibus temperant, ita nihilominus, ubi devotos (homines) altaribus admovere (Galli), delibant.*

DELICATÈ. In fin. adde: *Marcell. Empir. 8. §. 6. Sanguisugarum in olla combustarum tritus delicatissime cinis, et vulsis pilis palpebrarum impositus vel inspersus, renasci eos non sinit. Delicatus. ¶ 7. in fin. adde: ¶ 7.^a Est etiam nomen servile. *Inscript. apud Don. cl. 7. n. 7. Delicatus Augg. adjut. a cognition. domnicis.**

DELICIÖSUS. In fin. adde: *Cassiod. 7. Variar. 9. Deliciosa magis, quam laboriosa militia est, in portu Romano comitivæ gerere dignitatem.*

DELINEO. In fin. adde: ¶ 2. Etiam *delinio* scribitur. *Tertull. advers. Valentinian. 4. Actu colubroso viam deliniavit.*

* DELINITORIUS, a, um, adject. *lenitivo*, ad delinimen pertinens. *Cassiod. 10. Variar. 29. a med. Utere aquis illis, primum potu delinitoriis, deinde thermarum exhibitionibus siccativis.*

DELIRUS. Lin. 6. post *Lactant. 3. adde: 18. a med. Quo quid delirius dici possit, non video. et ibid. 19. a med. etc.*

* DELPHITICUS. In fin. adde: Quod quidem rectius, nam secunda syllaba in *Delphitico* longa esse debet.

DELTA. ¶ 2. lin. 2. pro *superior* corrige *inferior*. ¶ 4. in fin. adde: ¶ 5. Ita etiam vocatur pudendum muliebri, quia deltæ figuram habet. *Auson. epigr. 128. 3. Muliebri membrum quadriangulum cernit: Triquetra coactu delta litteram ducit.*

DELUMBO. In fin. adde: *Commodian. 16. Venus, cui conju-*

ges vestræ delumbant. *h. e. in cuius honorem luxu lasciviaque fractæ lumborum crispitudine fluctuant.*

* DELUSOR, oris, m. 3. *beffeggiatore*, qui deludit. *Cassiod. Complex. ad ep. Jud. 4. Memores eos dicit esse debere, ultimis venire temporibus delusores.*

DEMÄNO. In fin. adde: *Porc. Latro in Catilin. 29. Quantam vim libidinis atque impudiciæ per omnium civium cubicula esse creditis demanaturam?*

DEMARCHIA. In fin. adde: *Alia apud Murat. 1989. 4. Herculi invicto P. Verg. Restitus (h. e. Vergilius Restitutus) ob insignem numinis (heic profecto vox aliqua deest) honore demarchiæ perfunctus ædiculam St. (h. e. statuit.). ¶ 2. Est etiam cogn. R. Inscript. apud Marin. Frat. Arv. p. 529. Martius Agsilæus Mar. (h. e. Martiæ) Demarchiæ sorori dulcissimæ fecit.*

DEMARCHUS. In fin. adde: *Inscript. mendosa apud Grut. 418. 6., emendata apud Martorelli Thec. calam. p. XXIX. C. Herbacio Mac. Romano demarcho Neapoli etc.*

DEMÄS. Lin. 1. post *a δῆμος*, *populos* adde: vel potius est nomen *ὡποκοριστικῶς* usurpatum, a *Δημᾶς* pro *Δημήτριος*.

DEMENSUS. In fin. adde: *Inscript. apud Orelli n. 2849. Demenso assignato.*

* DEMETER, teros, et tros, f. 3. *Δημήτης, τρος, et τρος*, Ceres, Dea Dia. Ita Græca terminatione usurpatur hujusmodi nomen in *Inscript. Puteolana apud Ignarra de palæstr. Neap. p. 161. Cn. Cn. Luccel pater et filius Fr. (h. e. prætores) sacra Demetros restituerunt, Luceja Cn. F. Polla Quirini (scil. uzor), et Luceja Cn. F. Tertulla Pia Galli ædem Demetros, et quæ circa ædem sita sunt, et porticus P. S. (h. e. pecunia sua) restituerunt. Ne autem, lector, mireris Græcanicam nominis *Demetros* terminationem, te monet his verbis *Cic. Balb. 24. Sacra Cereris summa majores nostri religione confici cæremoniaque voluerunt: quæ cum essent assumpta de Græcia, et per Græcas semper curata sunt sacerdotes, et Græca omnia nominata.**

* DEMINISTRO, as, a. i. ex aliqua re ministro. *Not. Tir. p. 41. Ministro, deministro.*

* DEMIURGIANUS, vel DEMIURGINUS, a, um, adject. ad demingum pertinens. V. SOTERICIANUS in *Append.*

DEMIURGUS. In fin. adde: ¶ 3. Item Deus, opifex mundi, quia Athenis demingus vocabatur quicumque pretio opus quodlibet faceret, ut legitur in *Etymolog. M. in V. Δημιουργός. Tertull. advers. Valentinian. 24. Molitus enim mundum demingus. Id. ibid. mox. Figulat ita hominem demingus.*

DEMOCRITÉUS. In fin. adde: et *Senec. 2. Ira 10. et Sidon. 9. ep. 9.*

DEMÖLIO. ¶ 1. in fin. adde: ¶ 1.^a Translate. *Jornand. Get. 58. Theodericus inde contra Sabinianum Illyricum magistrum militiæ, qui tunc cum Mundone paraverat conflictum, in Mundonis solatia veniens, Illyricianum exercitum demolivit.*

DEMÖSTRATIVUS. ¶ 1. in fin. adde: *h. e. index.*

DEMÖRATIO. Lin. 1. pro *ao* corrige *ac*. Lin. 4. pro *ergo* corrige *ego*. In fin. adde: *Vulgat. interpr. Proverb. 12. 11. Qui suavis est in vini demorationibus, in suis munitionibus relinquit contumeliam. Text. Græc. habet ἐν οἶνων διατριβαῖς.*

DEMULCËO. In fin. adde: *Gell. 18. 2. Demulcentes animum jucundis sermonum illectionibus.*

* DENARIÄRIUS, a, um, adject. ad denarium nummum pertinent. *Volus. Mæcian. de ass. distrib. Ut denariaria, sive sestertiaria ratio conficeretur.*

DENARIUS. ¶ 3. in fin. adde: V. ARGENTEUS §. 1. ¶ 9. in fin. adde: Hujusmodi denariorum æreorum sex millia solidum constituabant, ævo *Cassiodori* (1. *Variar. 10.*), qui solidus aureus erat pars septuagesima secunda libræ auri; cum aureus nummus superiori tempore esset pars quadragesima libræ ejusdem. V. *Gothofr. ad Cod. Theod. 12. 1. 107.*

* DENDRË, es, f. 1. cogn. R. a *δένδρον*, arbor, derivatum. *Inscript. apud Mass. Mus. Ver. 265. 7. Acilia Dendre.*

DENDRITIS. Lin. 1. *δενδρίτης* corrige *δενδρίτης*.

DENDRÖPHÖRUS. ¶ 2. in fin. adde: V. LIGNIFER.

* DENIGRATUS, a, um, particip. a *denigro*, *annerito*, nigro colore infectus. *Vulgat. interpr. Job. 30. 30. Cutis mea denigrata est.*

* DENÖMEN, inis, n. 3. nomen derivativum, scilicet a patre, avo et majoribus. *Not. Tir. p. 35. Nomen, cognomen, denomen.*

DENSUS. ¶ 6. in fin. adde: ¶ 6.^a Est etiam cogn. R., ut *Julius Densus apud Tacit. 13. Ann. 10.*

* DENTÄLIS, is, f. 3. ita vocatur herba quædam, de qua V. GALLICULANS in *Append.*

DENTÄTUS. In fin. adde: ¶ 4. *Dentata* absolute, seu *fera*

vel *bestia dentata* est leo, tigris, aut elephante. *Ulp. Dig. 3. 1. 1. §. 6.* Bestias accipere debemus ex feritate magis, quam ex animalis genere: nam quid si leo sit, sed mansuetus? vel alia dentata mansueta? *Alii leg. dentata bestia. Ammian. 31. 10. a med.* Hic quoque intra septa, quæ appellant vivaria, sagittarum pulsibus crebris dentatas conficiens bestias. *Inscript. apud Grut. 484. 6.* Diem felicissimum III. Id. Jan. natalis Dei patrii nostri venatione passerum, denis bestiis, et III. feris dentatis, et III. paribus ferro dimicantibus, ceteroque honestissimo apparatu largiter exhibuit.

DENTIO. ¶ 1. in fin. adde: *Theod. Priscian. 4. 1. ad fin.* Catuli dens dentientibus infantibus auxilium præstat.

DENTITIO corrige DENTITIO. Lin. 1. post f. 3. adde: *den- titione.*

*DENUDATIO, onis, f. 3. *scoprimento, ἀποκαλύψις*, nudatio. *Fulgat. interpr. Eccli. 11. 29.* In fine hominis denudatio ope- rum illius.

*DEPLACO, as, a. 1. multum placo. *Hygin. (edente A. Maio in Class. auct. T. 3. p. 80.) fab. 231.* Hostiis cum sibimet de- placare intendebant. *Munckerus* ita legendum monet in loco simili apud *Fulgent. 3. Mythol. 6.*, ubi ille tamen edidit *placare.*

*DEPLANATUS, a, um, particip. a *deplano: spianato*, ad solum æquatus. Translate. *Cassiod. de anim. 6.* Inclinavimus velut sextum collem; ut difficultatis cacumine deplanato inoffense ad reliqua gradiamur.

DEPLANGO. In fin. adde: *Vet. Scholiast. ad Cic. Mil. 3.* editus ab *A. Maio* in *Class. auct. T. 2. p. 93.* Obviam sororem habuit (*Horatius*) deplangentem Attii Curiali obitum.

*DEPLEXURA, æ, f. 1. actus deplendi animalia. V. DEPLEO §. 3. V. loc. cit. in PURGATURA.

DEPLORATUS. In fin. adde: ¶ 3. Singularis est locus *Cassiod. 1. Variar. 16.* Deplorata additione conquesti sunt. *h. e.* cum plo- ratu adeuntes.

DEPLORO. In fin. adde: *Deploratus* apud *Hieronym. ep. 140. n. 5.* Genus deploraturus humanum.

*DEPOPULATRIX, icis, f. 3. quæ depopulatur, vastatrix. V. hanc vocem suo loco. *Cassiod. 11. Variar. 3. a med.* Depopu- laticem humani generis luxuriam a vestro populo segregate.

DEPOSITOR. In fin. adde: *Boeth. 5. pros. 1.* Nisi eo loco pecuniam suam depositor obruisset, aurum non esset inventum.

DEPOSTULATOR. Lin. 3. post *Christiani ad leones* adde: V. *eund. Apolog. 50. ad fin.*

DEPRÆDATIO. In fin. adde: *Mamertin. jun. Grat. act. 1.* Provincia exhausta deprædatione barbarica.

*DEPRÆCABILIS, e, adject. qui exorari potest. *Fulgat. in- terpr. Psalm. 89. 13.* Deprecabilis esto super servos tuos.

*DEPRÆCATIONCULÄ, æ, f. 1. diminut. deprecationis. V. *Sal- tian. loc. cit. in EXCUSATIONCULA* in *Append.*

DEPRÆCATIVUS. In fin. adde: *Cur. Fortunatian. Schol. 1. 7. 64. Capper.* Venia omnis aut purgativa, aut deprecativa, cum nulla potest esse defensio, sed eum, cui liceat ignoscere, tantum- modo deprecatur, quoniam negare non possumus, nec volun- tate fecisse id, propter quod arguimur.

*DEPRÆCATORIUS, a, um, adject. *παρακλητικός*, qui depre- cando inservit. *Fulgat. interpr. 1. Machab. 10. 24.* Scribam et ego illis verba deprecatoria.

DEPRETIÖ. Lin. 7. post *imperatorum* adde: ¶ 2. Est item contemnere, *sprezzare.* *Tertull. Spectac. 22.* Depretiant, quos probant; artem magnificant, artificem notant. *Sidon. 1. ep. 7. a med.* Ille quasi mercaturus (*pretiosa quæque*) inspicere, pren- sare, depretiare, devolvere.

DEPULSOR. Lin. 4. post *Grut. 20. 3.* adde: ubi perperam le- gitur *depulsor* aut. pro *depulsor* *nal. h. e.* malorum, quod ap- prime respondet Græcorum *ἀλεξικάκω*, ut ex *Hagembuchio* re- cte habet *Orelli n. 2232.*

DEPULSUS. ¶ 1. in fin. adde: *Virg. 7. Ecl. 15.* Depulsi a lacte agni. *Id. 3. G. 187.* Depulsus ab ubere matris equus. *Ho- rat. 4. Od. 4. 14.* matris ab ubere Jam lacte depulsus leonem.

*DEPURATUS, a, um, particip. a *depuro: depurato.* *Musa Compos. 2.* Amygdalarum amararum depuratorum drachmæ VII.

DEPÜRO. In fin. adde: V. DEPURATUS in *Append.*

DEPUTATUS. Lin. 5. post *a Chr. n. 261.* adde: *Alia* apud *Orelli n. 3329.* Curante Fl. Asterio deputato. Hæc spectat ad ann. a Chr. n. 379.-385.

DERÄDO. In fin. adde: V. DIRADO.

*DERBETES, æ, m. 1. *Δερβήτης*, ct

*DERBEUS, a, um, adject. *Δερβῆος*, qui ex Derbe est, urbe Lycaoniæ in Isauriæ confinio. *Cic. 13. Fam. 73.* Cum Antipatro

Derbete mihi non solum officium, verum etiam summa familia- ritas intercedit. *Fulgat. interpr. Act. Apost. 20. 4.* Et Gajus Derbens.

*DERBIOSUS, a, um, adject. *cisposo*, idem videtur esse ac *gramiosus.* *Theod. Priscian. 1. 10. ante med.* Derbiosos oculos, quos nos impetiginosos dicimus, asperitatum vitii laborantes sic curare consuevimus.

*DERCO, onis, m. 3. *δερχοῖν*, qui multum videt: a *δέρκομαι*, video. Est cogn. R. *Inscript. apud Aldini, Lap. Ticin. p. 109.* L. Valerius T. L. Derco.

*DERCŸLOS, i, m. 2. *Δέρκυλος*, venator ex Arcadia, qui pri- mus retia et venabula feris captandis apta invenisse traditur: videtur esse nomen derivatum ex *δέρκομαι*, lustrare, et *ῥη*, silva; licet pænultimam habeat brevem, cum prior in *ῥη* longa sit. *Wevnsdorf. ad Poet. Lat. min. T. 1. p. 241.* conjicit, ita fuisse appellatum Aristæum ipsum, quem pastorem vocat *Virg. 4. G. 317.*, et 1. G. 14. cultorem nemorum. *Grat. Cyneg. 100.* Arca- dium stat fama senem, quem Mænalus altor, et Lacedæmonia primus vidistis Amyclæ, Per non assuetas metantem retia valles Dercylon. et *nox.* Ille etiam valido primus venabula dente In- duit, et proni moderatus vulneris iram, Omne moris excepit onus.

*DERIGEO, es, ui, n. 2. rigorem tollo, emollio: hic præpo- sit. de vim habet privativam. *Commodian. 72. 8.* Blandus enim sermo, proverbium nosti, deriget. *Scilicet* respicit ad *Proverb. 15. 1.* Responsio mollis frangit iram; sermo durus suscitatur furorem.

DERISOR. In fin. adde: ¶ 5. Est etiam cogn. R. *Inscript. apud Fabrett. p. 148. n. 189.* L. Fabius Januarius, qui et Derisor.

*DERTONENSIS, e, adject. ad Dertonam pertinet, Insubriæ urbem, quæ nunc *Tortona* appellatur, cuius mentio est in *In- script. apud Orelli n. 74.* P. Vibius P. F. Marianus, oriundus ex Italia, Julia Dertona. *Alia* apud *eund. n. 73.* Collegium fa- brum Dertonensium. *Cassiod. 12. Variar. 27.* Horrea Ticinen- sia, et Dertonensia.

DESCENDO. Lin. pænult. pro *Ego* corrige *Ergo.*

DESCÖBINATUS. Lin. pænult. pro *descobinata delimis* scribe *descobinata de limis.*

DESCRIPTUS. ¶ 1. in fin. adde: V. RECOGNITUS §. 2.

DÉSERTOR. In fin. adde: ¶ 3. Translate. *Stat. 8. Theb. 739.* odi artus, fragilemque hunc corporis usum Desertorem animi.

DÉSIDÉRATIVÄ. In fin. adde: Hæc ab aliis *meditativa* ple- rumque dicuntur. V. MEDITATIVUS.

DÉSIDÉRATUS. ¶ 2. in fin. adde: V. ACIES in *Append.*

*DÉSIDÉRÆUS, a, um, adject. qui maxime desideratur. Est nomen unius ex quatuor equis in nummo apud *Eckhel. D. N. V. T. 8. p. 296.* Speciosus, Dignus, Achill., Desiderius.

DÉSIDÉRIUM. ¶ 2. in fin. adde: *Inscript. apud Douat. 358.* 5. Post desiderium sororis suæ una die supervixit. ¶ 7. Lin. 2. pro *Grut. 507.* corrige *Grut. 607.* et pro *Artii* corrige *Arrii.*

DÉSIGNATUS. ¶ 3. in fin. adde: ¶ 3. Item in municipiis et coloniis habebantur magistratus designati. *Inscript. Tihurtina apud Grut. 485. 6.* M. Vesperio M. F. Pal. Jucundiano Præf. fa- brum, accenso velato, Proc. alim. viæ Flam., II. vir. design. *Alia* Neapolitana apud *eund. 1092. 5.* L. Calvidio L. F. Clementi ann. XX. II. viro designato etc.

DÉSINO. ¶ 5. in fin. adde: *Inscript. apud Grut. 607. 1.* et apud *Murat. 572.* Rogo, Domine, permittas mihi in eodem loco in marmoreo sarcophago, quem mihi modo comparavi, ea cor- pora colligere, ut quandone esse desiero, pariter cum eis ponar.

DÉSITIÄS. In fin. adde: *Vellej. 3. 115.* Desititates situ loco- rum ac montium inexpugnabiles.

*DÉSÖLATIO, onis, f. 1. *solitudine*, locus desolatus. *Cassiod. 8. Variar. 31. a med.* Fædum ergo nimis est nobili, filios in desolationibus educare, cum frequentationi humanæ videat alites sua pignora commisisse. Hic porro *Cassiod.* nomine regis Atha- larii incolas Bruttiorum monet, ut, potius quam agros, urbes velint incolere. *Fulgat. interpr. Jerem. 7. 34.* In desolationem enim erit terra. Adde *eund.* sæpius alibi.

DÉSORBEO. In fin. adde: *Capell. 8. p. 270.* Jam dudum la- xatus in somnos, forte repente blandum stertens rancæ sonitum desorbentis increpuit. *h. e.* ronchantis V. RONCHUS §. 2.

DESPECTUS, a, um, In fin. adde: *Boeth. 3. pros. 4.* Quos pluribus ostendat despectiores, potius dignitas improbos facit.

*DESPERABILIS, e, adject. *disperabile*, qui sperari non pot- est. *Fulgat. interpr. Jerem. 15. 18.* Quare plaga mea despera- bilis renuit curari?

DESPICIO. ¶ 1. in fin. adde: *Macrob. 1. Saturn. 6. a med.* Cum populus Romanus pestilentia laboraret, essetque respon-

sum, id accidere, quod Dii despicerentur, anxia urbs fuit, quia non intelligeretur oraculum; evenit, ut Circepsium die puer de coenaculo pompam superne despiceret, et patri referret, quo ordine secreta sacrorum in arca pilenti composita vidisset.

DESPOLIATUS. In fin. adde: *Plaut. Asin.* 1. 3. 52. Aliam nunc mihi orationem despoliato praedicat.

DESPUMATUS. In fin. adde: ¶ 3. Translate est, qui effervescente desiit. *Hieronym.* 1. in *Jovinian.* n. 33. Si enim illas (viduas) sera pudicitia post despumatas corporis voluptates erigit contra maritatas, cur non infra perpetuam casitatem esse se noverint?

DESPUMO. ¶ 7. in fin. adde: ¶ 7.^a Particip. *Despumans* apud *Vulgat. interpr.* in *ep. Judæ* 13. Despumantes suas confusiones.

DESPŪO. In fin. adde: *Claud. Manert.* 2. *Stat. an.* 9. a med. Qui viridis ævi, maturus animi, terræ despuens, cæli appetens, humilis spiritu, arduus merito etc.

DESTERNO. V. DISTERNO in *Lexic.* et in *Append.*

DESTINATUS. In fin. adde: ¶ 8. *Destinatus* Cæsar, vel imperator idem est ac designatus, quam vocem vide in §. 3. *Inscript.* apud *Grut.* 161. 3. Imp. Severus Aug., et Antoninus Cæs. destinatus. *Alia* apud *Murat.* 1088. 2. M. Aurelius Antoninus Cæsar Imperator destinatus. *Alia* apud *Orelli* n. 452. M. Aurelio Cæs., Imp. destinato, Imp. L. Septimii Severi Pertinacis Aug. filio resp. *Aqn. Nummus* apud *Eckhel.* D. N. V. T. 7. p. 200. Destinatio Imperatori.

DESTINO. ¶ 1. lin. 2. post inserto s adde: V. OBSTINO §. 1. lin. 3.

DESTITUTIO. ¶ 1. in fin. adde: *Porc. Latro* in *Catil.* 24. Non consueverat animus prima destitutione fortunæ refrigescere.

DESTRICTE. Lin. 1. post omnino adde: Itali nunc dicunt a spada tratta, quod scilicet a militibus ductum est, qui pugnaturi contra hostem gladium destringunt. In fin. adde: *Vet. Scholiast.* ad *Cic. Sex.* 29. ab *A. Maio* editus in *Class. auct. T.* 2. p. 144. Cujus (Cæsaris) actionibus Cato nec adversari destrictus volebat.

DESTRICUS. ¶ 1. in fin. adde: *Paulin. Nolan. ep.* 56. Destricus humor. h. e. umidità asciugata. V. SENTINACULUM.

DESTRINGO. ¶ 9. lin. 3. post distringentem adde: V. APOXYOMENOS.

DESTRUCTOR. In fin. adde: *Cassiod.* 12. *Variar.* 15. Trojæ destructor Ulysses.

*DESTRUCTURĀ, æ, f. 1. idem ac destructio. *Lactant. Plac.* (apud *A. Mainm* in *Class. auct. T.* 3. p. 374.) *fab.* 229. Ipsa (Venus) post Trojæ destructuram cum (Dionedem) cum suis sociis in mari fatigavit, et socios verit in aves. Hic *Maius* ait: *structura* vocabulum probum est, item *instructura*, quidni accipiatur *destructura*?

*DESURSUM, adverb. dall'alto, ἀνωθεν, de parte superiori. *Tertull. Præscript.* 46. Quia splendor quidam luminis desursum in inferioribus refulsisset. *Hieronym.* ep. 22. n. 19. Consuant tunicas, qui inconsutam decursum tunicam perdiderunt. *Vulgat. interpr. Joann.* 3. 31. Qui desursum venit, super omnes est.

*DETERIORO, as, a. 1. deteriorare, peggiorare, deteriolem facio. *Imp. Theodos.* 11. in *Novell.* 1. edita ab *Amadut.* Eloquentia non, ut alie res, senio deterioratur. Hæc autem pertinent ad ann. a Chr. n. CCCXXXIX. *Cassiod.* 1. *Variar.* 38. Quod res patris ejus non meliorandi causa, sed deteriorandi voto detinens.

DETERMINO. In fin. adde: ¶ 3. Item judico, determinare Italarum. *Inscript.* apud *Murat.* 598. 1. Quam (sententiam) regiones ex auctoritate Manii Acilii determinaverunt sequendam esse.

DETESTABILIS. In fin. adde: *Vulgat. interpr. Sapient.* 19. 13. Detestabiliorem inhospitalitatem instituerunt.

DETESTATIO. In fin. adde: V. INTESTABILIS §. 4.

DETESTATOR. In fin. adde: *Cassiod.* 1. *Variar.* 4. Detestator sceleris.

DETORTUS. In fin. adde: *Apulej.* 8. *Met.* Nare detorta. h. e. torcendo il naso.

DETRACTIO. In fin. adde: ¶ 3. Item obtreectatio, detrazione apud Italos. *Cassiod.* 3. *Hist. Eccl.* 2. a med. Suspiciata est veram esse detractationem. V. DETRAHIO §. 7.

DETRIBUO, is, a. 3. aliquid ex attributis detraho, seu firmiter tribuo. *Not. Tir.* p. 86. Tribuit, contribuit, detribuit, distribuit.

*DEVASTATOR, oris, m. 3. devastatore, qui devastat. *Cassiod.* 6. *Hist. Eccl.* 45. Ferns sacræ vineæ devastator (*Julianus Aug.*) pœnas exactus est vastationis suæ, jacetque mortuus terroribus, minisque frustratus.

*DEVESTIVUS, a, um, adject. qui nulla veste, hoc est facie, et forma, potest se tegere. *Tertull. advers. Valentin.* 14. Certe nec forma, nec facies ulla; devestiva scilicet, et abortiva genitura.

*DEVOTATIO, onis, f. 3. προσευχή, preghiera, supplicatio. *Vulgat. interpr.* 3. *Reg.* 8. 38. Cuncta devotatio et imprecatio, quæ acciderit omni homini de populo tuo Israel.

DEVOTIO. In fin. adde: ¶ 7. Item tributorum solvendorum facilitas, et obsequium, ut indevotio dicitur difficultas vel tarditas eorundem solvendorum. V. INDEVOTIO. *Imppp. Gratian., Valentin. et Theodos. Cod. Theod.* 1. 2. 7. In fraudem annuariæ rei, ac devotionis publicæ elicium damnabili subreptione rescriptum, manifestum est jure non posse vires sortiri. *Cassiod.* 12. *Variar.* 16. Quapropter magna est quolibet tempore monstrata devotio, sed tunc acceptior redditur, quando necessaria plus habetur. Præbeant igitur possessores stipendia suæ gratiæ profutura.

DEUTERIE. Lin. 3. post vinaceis adde: *Id.* 14. 9. 11. secundarium passum appellat.

DEXTANS. ¶ 1. in fin. adde: V. DECUNCIS §. 2. ¶ 1.^a Præcipue usurpator de partibus alienius hereditatis. *Suet. Ner.* 32. Instituit, ut e libertorum defunctorum houis pro semisse dextans ei cogeretur.

DEXTRALĒ. In fin. adde: *Vulgat. interpr. Exod.* 35. 22. Viri cum mulieribus præbuerunt armillas, et inaures, annulos, et dextralia.

*DEXTRALĬOLUM, i, n. 3. diminutiv. dextralis. *Vulgat. interpr. Judith.* 10. 3. Assumpsitque dextraliola, et lilia, et inaures, et annulos.

DIABATHRUM. In fin. adde: V. SABATENUM in *Append.*

DIABERNĀ. V. ZABERNA.

DIACHERALĒ. In fin. adde: *Visc. Op. var. T.* 3. p. 331. putat, heic diacherale scriptum fuisse pro diaceratos lene. h. e. collyrium διὰ χιπάτος lene, scilicet ex cornu cervino compositum; aspirationem vero perperam additam esse vitio sæculi, aut ignorantia hominis, qui hujusmodi collyrium divendere passim solebat.

*DIACISSOS, a, on, adject. qui ex διασσω, sen hedera componitur: ita appellatur collyrii genus, quod a *Theod. Priscian.* 4. 1. ante med. dicitur acopon diacisson. V. ACOPUM.

*DIACONICUM, i, n. 2. διακονικόν, sacrestia, idem ac secretarium: ita porro appellatur, quia ibi vasa sacra, vestes et alia hujusmodi sacro ministerio destinata servabantur. *Impp. Arcad. et Honor. Corl. Theod.* 16. 5. 30. Cuncti hæretici procū dubio noverint, omnia sibi loca hujus urbis adimeunda esse, sive quæ diaconica appellantur, vel etiam decanica, sive in privatis domibus, vel locis privatis, fisco nostro adeorporandis.

DIACONUS. In fin. adde: Ita etiam appellatur a *Paulin. Petroc.* 5. 659. et 669., ubi prima syllaba producit. ¶ 4. Item diacon, onis essetur a *Cassiod. Complex.* 1. ad *Timoth.* 3. Adjiciens, quales episcopi, diacones, vel subdiacones esse debeant.

*DIACYMĬNUS, a, um, adject. qui διὰ κυμίνων, h. e. ex cumino fit. V. OXYPORIUM in *Append.*

*DIADĒMALIS, e, adject. diademate instructus. *Dracont. Satisf.* 33. de *Nabuchodon.* Et diademalcem turparunt cornua frontem.

DIADŪMENUS. In fin. adde: ¶ 4. Est etiam nomen pueri formosi apud *Martial.* 3. 65., et prægustatoris Augusti in *Inscript.* apud *Grut.* 65. 9., ubi perperam legitur *Dindumenus*.

DIETARIUS. ¶ 2. In navi dietarii esse putantur etc. Hæc omnia delenda sunt, eisquo substituenda, quæ sequuntur: In navi dietarii sunt, qui curam habent earum rerum, quas vectores in navium cubiculis custodiendas iisdem tradiderunt. Naphylaces vero sunt, quibus vectores eas res asservandas tradunt, quæ in aliqua navium parte, minime autem in cubiculis, reponuntur.

DIÆLECTICĀ. ¶ 1. in fin. adde: *Capell.* 4. p. 97. (loquitur ipsa Dialectice) Ac prius illud compertum volo, mihi Romanos, togatamque gentem vocabulum nondum notare potuisse, ac dialecticem, sicut Athenis sum solita, nuncupari.

*DIÆMĒLITON, i, n. 2. medicamentum διὰ μέλιτος, hoc est ex melle præcipue compositum. *Theod. Priscian.* 4. 1. sub init. Postea diameliton solves cum cerpto, et pones: deinde junges in ipsa diameliton, etiam aliquantum diaspermaton, et cum melius habere coeperit, das potionem athanasiam in aqua calida, et cochlear unum mellis.

DIÆMICTON. In fin. adde: V. EMPECTON.

DIÆMISUS. Lin. 3. pro *diamysios* corrige *diamisyos*.

DIAMORON. In fin. adde: *Theod. Priscian.* 1. 15. sub init.

Similiter et diamorum iuvat; quod sic conficere consuevimus, ut ad duas partes succi mororum una mellis adhibeatur.

* **DIANATICUS**, i, m. 2. sacerdos Dianæ addictus. *Maxim. Tau-
rinens.* qui obiit post ann. a Chr. n. CCCCLXV., apud *Murat.*
Anecd. Lat. T. 4. p. 100. Cum videris saucium vino rusticum,
sane debes, quoniam, sicut dicunt, aut Dianaticus, aut harnspex
est: insanum enim numen amentem solet habere pontificem; talis
enim sacerdos parat se vino ad plagas Deæ suæ, ut, dum est
ebrius, penam suam miser ipse non sentiat.

* **DIAPASON**. ¶ 3. in fin. adde: Hanc *Capell. 9. p. 325.* pen-
tachordum vocat, et *Censorin. de die nat. 10. n. 9.* eam inve-
niri ait, ubi ponderum chordarum discrimen in sesquitertia est
proportione, quam duo faciunt ad tria collata, quod ἡμιόλιον
appellant.

* **DIAPHRAGMĀ**. In fin. adde: V. INTERSEPTUS §. 2.

* **DIAPSŶCHUS**, a, um, adject. refrigerans: ex διὰ, per, et ψύ-
χος, refrigeratio. *Plin. Valerian. 1. 6.* Epithema diapsychon.
Hic perperam *diapsicon* scribitur.

* **DIAPYRUS**, a, um, adject. διαπυρος, igne excandefactus: a
διὰ, per, et πῦρ, ignis. Est nomen servile. *Inscript. in Giorn.*
Arcad. T. 39. p. 253. Diapyrus Septicii Clari S. h. e. servus.

* **DIARICES**, is, n. 2. collyrii nomen: ex διὰ, per, et ερεΐκη,
erice, compositum. *Tóchon, cachets des ocul. p. 61.* Marci Ulpii
Heracleitis diarices. V. *Spon. Miscell. ant. p. 237.*

* **DIASPERMĀTON**, i, n. 2. medicamenti genus: a διὰ, per, et
σπέρμα, semen; quia, ut ait *Isid. 4. Orig. 9.*, ex seminibus com-
ponitur. V. DIAMELITON, et POLYARCHION in *Append.*

* **DIATESSĀRON**. In fin. adde: ¶ 2. *Xeron diatessaron* est me-
dicamentum ex quatuor speciebus constans. V. XERON.

* **DIATHŶRUM**. ¶ 1. lin. 8. post *basilicarum* adde: *Guil. vero*
Bechi in Mus. Borb. T. 8. Scavi di Pomp. p. 4. probat, dia-
thyrum fuisse spatium illud domus, quale in monasteriis inter
binas januas positum Itali nunc vocant *porteria*, et in quo mo-
rantur adeuntes eadem monasteria, antequam interius admittantur.

* **DIAXŶLON**, i, n. 2. διαξύλον, lignum interius sive optimum:
a διὰ, intra, et ξύλον, lignum. Ita vocatur ea planta quæ et ery-
sisceptum et adipsatheon dicitur, quæque eadem videtur esse
ac aspalathus, quam vocem vide §. 3. *Plin. ex Dioscoride, 24.*
13. 69. Sed et frutex humilis, æque spinosus, in Nisyro, et
Rhodiorum insulis, quem alii erysisceptum, alii adipsatheon,
sive diaxylon vocant. *Alii perperam leg. diaeheton, vel diati-*
on: sed ex *Dioscoridis* loco simili, ubi διαξύλον dicitur, *dia-*
xylon item dicendum probant nuperrimi editores Parisienses.

* **DIAZOGRĀPHUS**, i, m. 2. διαζωγράφος, ita inscribitur liber
secundus *Aggeni Urbici*, quia constat variis figuris in ære in-
cisus, quas videre est in editione *Guil. Goesii, Amstel. 1674. 4.º*
2. 90., etenim διαζωγράφος significat studiose depingere.

* **DIBRĒVIS**, e, adject. διβροχῆς, duabus syllabis brevibus con-
stans: vox hybrida, a δις, bis, et brevis. *Diomed. 3. p. 472.*
Putsch. Citipedem hunc cursum sibi reperisse testificantur, quo
nomine dibrevem pedem nuncupant.

* **DICĀTIO**. In fin. adde: ¶ 2. Est etiam titulus honoris. *Imp.*
Licinii apud *Lactant. Mort. pers. 48. ante med. ad presi-*
lem Bithyniæ. Quare scire dicationem tuam convenit, etc. *et*
nox. Intelligit dicatio tua, etc. *Cassiod. 11. Variar. 7.* Per di-
ecesim dicationis tuæ, solemnem moderamine custodito, posses-
sorem te præcipimus admonere, ut, etc. *Id. ibid. 9.* Quapropter
dicatio tua per loca celeberrima proponi faciat destinata.

* **DICHŖONUS**, διχρονος reponere DICHŖONUS, a, um, adject. δι-
χρονος, qui duplicis temporis seu quantitatis est: etc.

* **DICROTUM**. Lin. 5. post *regeretur* adde: Hoc autem proba-
bilis videtur, ita enim statuunt *Græc. Scholiast. ad Lucian.*
Amor. c. 6. et *Pollux Onomast. l. 1. c. 9. §. 82.*

* **DICTĀBŖLĀRIUM**. In fin. adde: *Franc. Orioli in Effem. lett.*
T. 10. p. 12. putat, *Dictabolarium* fuisse titulum fabulæ unius
Laberio conscriptæ.

* **DICTĀTOR**. ¶ 3. lin. 12. pro *C. Marcus Rutilus* corrige *C.*
Marcus Rutilus. ¶ 5. in fin. adde: V. LICTOR §. 4. ¶ 8.
in. 2. post *Liv.* adde: 9. 34. et. ¶ 12. in fin. adde: ¶ 13. *Di-*
tator est etiam, qui scribenda dicit scribenti, *dettatore* Itali-
cæ. Salvian. ep. 9. a med. Tam imbecilla sunt iudicia huius
emporis, ac pæne tam nulla, ut qui legunt, non tam conside-
rent, quid legant, quam quibus legant; nec tam dictionis vim at-
que virtutem, quam dictatoris cogitent dignitatem.

* **DICTĪCUS**, a, um, adject. δεκτικός, demonstrativus. Ita ap-
pellatur a *Cæl. Aurel. 5. Tard. 1.* digitus index, quia eodem
olemus res aliis indicare seu demonstrare.

* **DICTĪO**. ¶ 7. in fin. adde: *Inscript. apud Marin. Frat. Arv.*

p. 70. Si semel, si sapius volet, dictio esto A. I. h. e. libra
una.

* **DICTO**. In fin. adde: *Dictandus* apud *M. Aurel. ad Front.*
4. ad Cæs. ep. 7. (edente iterum *A. Maio*) Epistulis prope ad
XXX. dictandis spiritum insumpsi.

* **DICTUM**. ¶ 10. lin. 9. post *dicta dicere* adde: *Trebon. ad*
Cic. 12. Fam. 16. a med. Dictum, cum magno nostro honore
a te dictum, conclusi, et tibi infra subscripsi.

* **DICTUS**, us, m. 4. motto, idem ac dictum, dictionum. *Sex.*
Aur. Victor Epit. 14. Hadrianus acer nimis ad lacesendum
pariter et respondendum seriis, joco, maledictis: referre carmen
carmini, dictum dictui, prorsus ut meditatam crederes adversus
omnia.

* **DIDĀ**, æ, f. 1. nutrix, mamma, apud *Vet. interpr. Moschio-*
nis de morb. mulier. c. 96., fortasse ex τίτην, quæ vox idem
significat. Est cogn. R. *Inscript. apud Grut. 643. 5.* P. Clodius
Dida vascularius.

* **DIDITĀNI**, orum, m. pl. 2. incolæ municipii in Africa By-
zacena, quorum mentio est in *Inscript. apud Gor. Inscr. Etr.*
T. 2. p. 200., et apud *Gazzera Decr. di patron. p. 96.* Ordo
municipii Diditanorum.

* **DIDĪUS**. ¶ 3. in fin. adde: De maioribus huius imperatoris
egit accuratissime *Labus. in Monum. Bresc. p. 29.* et seqq.
¶ 4. in fin. adde: ¶ 5. Hinc patet, primam syllabam male cor-
ripi ab *Auson. Cæsar. 20.* Dii bene, quod spoliis Didius non
gaudet opimis. *Id. ibid. 21.* Ut parricidæ regna adimat Didio.

* **DIDO**. In fin. adde: ¶ 6. Est etiam cogn. R. *Inscript. apud*
Grut. 989. 2. *Plautia M. et C. L. Dido.*

* **DIDŖROS**. ¶ 1. in fin. adde: *Schelius ad Hygin. Gromat. p.*
122. putat, apud *Plin. et Vitruv. loc. cit.* legendum *langum*
sesquipede, latum pede, altum semipede, scilicet ex *Veget. 3.*
Milit. 8. Cæspes fit altus semissem, latus pedem, longus pedem
semis.

* **DIDŶMÆUS**. In fin. adde: et *Eckhel. D. N. V. T. 2. p. 531.*

* **DIES**. ¶ 18. in fin. adde: ¶ 18.ª Dierum computandorum ra-
tio in epitaphiis veterum præcipue apparet ex *Inscript. apud*
Fabrett. p. 347. n. 8. L. Annaio Firm., vixit annis V. M. II.
D. VI. H. VI., qui natus est Nonis Juliis, defunctus est IIII. Id.
Septembris, Annaia Ferusa vernæ suo karissimo. Hinc porro pa-
tet, Romanos primum vitæ annos, deinde ex omnibus diebus
simul junctis, si plures quam triginta fuissent, tot menses ex
solis diebus triginta constantes, mox reliquos dies mensem mi-
nime complentes, quandoque etiam horas postremi vitæ diei nu-
merare solitos fuisse. Etenim si in allata inscriptione dies viginti
quinque mensis Julii, unum et triginta mensis Augusti, et decem
mensis Septembris simul jungas, habebis dies sexaginta sex,
nimirum menses duos, dies vero sex. Hoc minime attendens *Fa-*
brettus, ut animadvertit *Orellius n. 4341.*, falso putavit, hanc
inscriptionem trium dierum errorem continere. ¶ 25. lin. 9.
post *dii* adde: *Q. Cic. apud Auson. Eclogar. 16. 2.* Curricu-
lumque Aries æquat noctisque dique.

* **DIFFĒRENS**. In fin. adde: ¶ 2. Compar. *Differentior* apud
Vulgat. interpr. ep. Paul. ad Hebr. 1. 4. Tanto melior Angelis
effectus, quante differentius præ illis nomen hereditavit.

* **DIFFĪBŖLO**. In fin. adde: *Sidon. 3. ep. 3. a med.* Alii de
concavo tibi cassidis exituro flexibilibus laminarum vincula dif-
fibulant.

* **DIFFORS**, rtis, f. 3. *differmento. C. Jul. Victor* (editus ab
A. Maio) *Art. rhet. 3. §. 3.* Si neque de facto, neque de persona
negamus, superest, ut confessi commisisse nos, quod obijetur,
negemus id, quod aecusator vult nomine vocandum, ut sit finis.
Ut, *dives inimici pauperis statuam verberavit; reus est injuria-*
rum. Hic enim non negat a se dives, quod intenditur, factum;
sed dissorte se tuetur, idest non hanc esse injuriam. Diffors enim
est oratio, quæ id, quod diffinit, explicat, quid sit: et ideo in
hoc nomine controversia est, quia cum de facto conveniat, qua-
ritur, quo id, quod factum est, nonine appelletur. Infirmitur
diffors eo, quod deest. *Id. ibid. §. 5.* Pragmatica controversia
fit modis pluribus. Nam et deliberativum est quæstionis genus.
Sed si modo res apud iudicem agatur, persuasoria est contro-
versia negotialis; quo in genere sunt omnes diffortes.

* **DIFFŪIT**. V. DISSUM in *Append.*

* **DIGĀMUS**. Lin. ult. pro n. 10. corrige n. 16.

* **DIGESTĪLIS**, e, adject. qui egestioni inservit. V. EGESTIO
§. 2. *Cassiod. 6. Hist. Eccl. 32.* Finum non per meatus dige-
stiles emittebat, sed scelestum os, quod blasphemiiis ministra-
verit, organum huius egestionis est factum.

* **DIGESTUS**. ¶ 3. lin. 3. pro 1. 17. 3. corrige 1. 17. 1.

DIGITULUS. In fin. adde: *Turpil.* apud *Non.* 5. 24. Sandalio innixa digitulis primoribus.

DIGITUS. ¶ 2. lin. 3. post *nomen habet* adde: qui et medicinalis. V. hanc vocem §. 2. ¶ 12. in fin. adde: Item apud *Quintil.* 8. 5. a med. Ad digitum pugnavi. At utrobique incerta almodum est hujus locutionis interpretatio, ut probat *Spaldingius* ad *Quintil. loc. cit.* ¶ 23. in fin. adde: *Alia* apud *eund.* 947. 1. In front. latum ped. XX. et digit. II.

DIGNITAS. ¶ 9. in fin. adde: *Symmach. orat. pro Synes.* (edente iterum *A. Maio*) 3. Pater huic juveni est Julianus adscitus senator, quæ res de merito venit: siquidem dignitas inuata felicitatis est, delata virtutis.

DIGNOR. In fin. adde: et *Dignantissimus* apud *Salvian.* 1. *Gub. D.* 1. Munus dignationis visionis.

DIGRESSIVUS, a, um, adj. *digressivo*, qui digressionem continet. *Cassiod. Instit. div. litt.* 4. Nullam causam digressiva relatione miscuimus; sed in vicem annotationum breviter de singulis locis diximus, quod textus ipsius qualitas expetebat.

DIJŌVIS. In fin. adde: V. *VEDIJOVIS.*

DIJŪDICĪUM, ii, n. 2. idem ac *dijudicatio.* *Cic. fragm. orat. pro Tull.* (ab *A. Maio* edit. in *Class. auct. T.* 2. p. 329.) 1. Itaque tum vestrum difficilis *dijudicium*, mea facilis defensio fore videbatur. *Cod.* habet *dindicium*.

DIJŪGO. Lin. 2. post *ἀποζεύγνυμι* adde: *Sever. Sanct.* 47. Tristem continuo *dijugo* conjugem. *h. e.* bovem cum altero jugo junctum. ¶ 2. Translate etc.

DILĀBOR. ¶ 4. lin. 13. post *di buffa in buffa* adde: V. *PAR-TUS*, a, um, §. 3.

DILĀTĀTOR, oris, m. 3. *dilatatore*, qui dilatat. *Cassiod. Instit. div. litt.* 21. Beatus etiam Hieronymus Latine lingue *dilatator* eximius.

DILĪBĒRO, as, a. 1. rebus omnibus hinc inde perpensis, statuo. *Not. Tir.* p. 57. Liberat, deliberat, diliberat.

DILĪGENS. ¶ 3. In fin. adde: ¶ 3.^a Est etiam nomen servile. *Inscript.* apud *Fabrett.* p. 298. n. 266. T. Flavio Augusti L. Felici Diligens frater.

DILŪCĪDĀTIO, onis, f. 3. *dilucidazione*, illustratio. *Cassiod. Complex.* 1. ad *Corinth.* 6. Quando in iudicio Dei cuncta sint posita, ubi actus omnium manifesta dilucidatione cognoscitur. Adde *de anim.* 12. a med.

DILŪCĪDO. In fin. adde: *Cassiod. Instit. div. litt.* 26. Quod forsitan priores nostri in commentis suis minime dilucidaverunt.

DILŪCŪLUM. ¶ 2. in fin. adde: ¶ 2.^a Etiam in plurali usurpatur. *Front.* 1. ad *Antonin. Imp.* 5. (edente iterum *A. Maio*). Tu me ad pristinam illam mensuram luciscentis amoris tui revocas, et jubes matutina dilucula lucere meridie.

DILŪVĪO corrige **DILŪVĪO.**

DIMĀCHĒRUS. In fin. adde: V. *RUDIS* §. 4.

DIMĪDĪTUS. ¶ 1. in fin. adde: *Plant. Mil.* 3. 1. 167. Hospites procullante, et procumbunt dimidiati, dum appetunt. *h. e.* convivia inhiantes toto corpore in epulas mensæ appositæ procumbunt.

DIMĪDĪETAS, atis, f. 3. *la metà*, dimidium. *Pompejus Comm. art. Donat.* 4. n. 8. p. 63. Seseupla est, quotiens altera pars alteram non duplo vincit, sed dimidietate dupli.

DIMĪNŌRĀTĪO et *Deminoratio*, onis, f. 3. *minorazione*, ἐλάττωσις, diminutio, jactura. *Vulgat. interpr. Eccl.* 22. 3. Confusio patris est de filio indisciplinato: filia autem in deminorazione fiet. *h. e.* minimi habebitur, exitio erit familia.

DIMĪNŪTĪO. ¶ 4. in fin. adde: ¶ 4.^a *Diminutio* est etiam forma diminutiva. *Hygin.* (edit. ab *A. Maio* in *Class. auct. T.* 3. p. 12.) *fab.* 30. Ut autem pro Romo Romulus diceretur, blandimenti genere factum est, quod gaudet diminutione. Adde *Acronis loc. cit.* in *SALSICIA* in *Append.*

DIMISSIONUS, a, um. ¶ 2. in fin. adde: ¶ 2.^a *Dimissus* apud publicanos est, qui opponitur commisso. V. *COMMISSIONUS* §. 6. *Quintil. declam.* 357. ad fin. An dimissa res peti possit? an hæc dimissa sit? Dicit enim publicanus non rem, sed controversiam dimissam.

DINDŪMĀRĪFUS, ii, m. 2. qui Cybelen Dindymio dominam colit. *Commordian.* 17. 6. Vidistis sæpe Dindymarios, quali fragore Luxurias incunt, dum furias fingere querunt. *Impp. Honor. et Theodos. Cod. Theod.* 14. 7. 2. Collegiatos et vituriarios (*lege* Dindymarios), et Nemesiacos, signiferos, cantabraros, et singularem urbium corporatos simili forma præcipimus revocari.

DINDŪMĒNĒ. In fin. adde: ¶ 2. Etiam *Dindymena* Latina positione. *Catull.* 63. 13. Simul ite Dindymenæ dominæ vaga pecora. ¶ 3. Est etiam nomen servile. *Inscript.* apud *Murat.* 755. 8. *Didymane* (*ita pro Dindymene*) delicata ann. XV.

DINĒ, es, f. 1. δίνη, vortex. *Apul. de Mundo.* Vortex ille est, vel, uti dicitur, dine, cum torquetur humus arida, et ab infimo erigitur ad summum.

DINEUO, is, a. 3. δινεω, instar vorticis circumago. *Pelagon. Veterin.* 25. a med. Ad vulnera, item ad scabiem clausam æruginem Campanam cum aceto decoquitur, quam dinepsis, et teris diligenter, et uteris. *Dinesip* legitur in *Cod.*, quæ vox videtur esse futuri secunda persona pro δινεσσεis Græcorum.

DINIENSIS, e, adj. ad Diniam pertinens Gallie Narhonen-sis urbem, nunc *Digne in Provenza*, ejus apud *Plin.* 3. 4. 5. ad fin. mentio est. *Inscript.* apud *Durandi, Delle ant. città di Pedona etc.* p. 71. *Victoriæ sacr. T. Veamontius* quæstor Diniensium.

DINUPTĪLĀ, æ, f. 1. herba eadem ac brionia apud *Apul. Herb.* 66.

DIŌCAS. Lin. 1. pro διώχας et διώχον corrige διώχας et διώχον. Lin. 4. dele hæc ultima verba: *Hic est pro Diochæ, extrita nempe, ut sæpe fit, aspirata.* Aug. V. *PIYSIODILOCAS.*

DIŌCLĒTĪĀNUS, a, um, adj. ad Dioeletianum Aug. perti-nens. *Inscript.* apud *Grut.* 179. 4. *Thermas Dioeletianas* a veteribus principibus institutas. . . . Hinc *alia* apud *eund.* 178. 7. *Thermas felices Dioeletiani* Aug. nomine consecraverunt.

DIŌDŌRIS, idis, f. 3. διοδωρίς, a Jove donata. Est cogn. R. a Δεῖς, ὅς, Juppiter, et δωρον, donum. *Inscript.* apud *Kellerm. Vigil. Rom. latere.* p. 74. in nota. Julia Diodoris.

DIŌGAS, æ, m. 1. Διογᾶς pro Διογενής, est cogn. R. *Inscript.* apud *Marin. Iscriz. Alb.* p. 202. col. 1. Petilius Diogas.

DIŌGNĒTUS, a, um, adj. διογνήτος, Jove genitus: a Δεῖς, ὅς, Juppiter, et γνήτος pro γενήτος, genitus. Est nomen servile. *Inscript.* apud *Fabrett.* p. 38. n. 86. Genio Cæsarum Diogne-tus vilicus.

DIŌNĒUS. Lin. 1. pro *Dionem* corrige *Dionen.* ¶ 1. in fin. adde: *Venant.* 9. *carm.* 7. 7. *Dionæi* amores.

DIŌNŸSĪAS. In fin. adde: ¶ 2. Est etiam cogn. R. *Inscript.* apud *Orelli* n. 4509. *Ælia Dionysias.*

DIPLANGĪUM. In fin. adde: V. *DUPLEX* §. 5.

DĪPLĀSIS, is, f. 3. ratio dupli. *Capell.* 9. p. 322. Quod dia-stema ex omnibus, et ex quatuor dicitur, est in diplasi, et dia-metri regula, ut sunt octo ad tria. *Fortasse hic legendum* diplasia pro diplasi.

DĪPLŌMĀ. In fin. adde: V. *DUPLOMUM.*

DĪPLŌMĀRĪUS. In fin. adde: V. *DIPLOMATARIUS* in *Verb. Barb.* h. e. qui diplomata conficit, et vendit.

DĪPONDĪUS. ¶ 2. in fin. adde: ¶ 2.^a Item pro simplici numero binario. *Capell.* 7. p. 241. Sexies septuagesies dipondius facit quadringentos tricies dipondius. Similiter octies septuagesies dipondius quingentos septuaginta sex. *h. e.* $6 \times 72 = 432$. et $8 \times 72 = 576$. ¶ 2.^b *Dupondius* etiam dicebatur ridiculi causa auditor seu discipulus jurisprudentiæ anni primi, quemadmodum etiam num apud nostrates vulgo *matricolino* appellatur. *Imp. Justinian.* in *epist.* 2. præmissa libris *Digestor.* §. 2. Cujus (anni primi) auditores non volumus veteri tam frivolo, quam ridiculo cognomine dupondios appellari, sed Justinianeos novos nuncupari.

DIPTŌTĀ. In fin. adde: V. *HEXAPTOTA.*

DĪPŸROS. In fin. adde: ¶ 2. *Dipirus* pro *Dipyrus* est nomen servile. V. *Inscript.* in *VESTIFEX.*

DĪRĀDO, is, asi, a. 3. *rasentare*, vix leviter tango. *Cassiod.* 11. *Varian.* 40. Cujus (*lini*) ut superducta retia ejus (*piscis*) tergum frustra diraserint, alacer in undas exilit, et vitati periculi gaudia liberatus agnoscit.

DĪRĒ. ¶ 2. in fin. adde: ¶ 2.^a *Diræ* ad *Battarum* est titulus carminis execratorii *Valerii Catonis*, de quo vide *Indic. scriptor. Latin.* huic *Lexico* præmissum.

DĪRECTĪLĪNĒUS. Lin. 2. pro p. 6. 229. corrige 6. p. 229.

DĪRYBITŪRĪUS. Lin. 3. post *distribuum* adde: Ab Agrippa fuit inchoatum, ab Augusto autem perfectum, ut narrat *Dion* l. 55. c. 8.

DISCĀRĪCANS, antis, particip. ab inusit. *discarico*, Italis nunc *discaricare*: a præpositione separativa *dis*, et *carrus*, cui altera ex duabus consonis, ut solet vulgus, adempta est. *Venant. Vit. S. Menard.* 7. Et data oratione *discaricantes*, quæ tulerant, laxati pergunt itinera.

DISCENS. Lin. 6. post *fecerunt* adde: *h. e.* discipulo in re coquinaria; nam in eo lapide infra inscriptionem quatuor instrumenta cocorum propria insculpta sunt. V. *DISCIPULUS* §. 2. in *Lexic.* et in *Append.*

DISCINCTUS. ¶ 4. in fin. adde: *Ovid.* 1. *Art. am.* 421. In-

stitor ad dominam veniet discinctus emacem. *h. e.* vestium et ornamentorum muliebrum venditor, qui ideo discinctus dicitur, quia, ut matronis puellisque suas merces divenderet, tunica moliter eleganterque dimissa esse solebat.

DISCIPLINĀ, in fin. adde: ¶ 8. Etiam *discipulina* scribitur in nummo Hadriani (V. supra §. 1.) et in *Inscript.*, quam vide in ALTIMA in *Append.*

DISCIPLINABILIS. In fin. adde: *Cassiod. 4. Variar. 35.* Quid enim melius, quam ut conventus multorum disciplinabilium sit adunatio voluntatum?

*DISCIPULANS, antis, particip. ab innsit. *discipulo*, qui docet, vel praecedit. *Dracont. Satisf. 154.* Cinctus apostolica discipulante manu.

DISCIPULATUS. In fin. adde: *Cassiod. 5. Variar. 40.* Ita, quod efficacissimum discipulatus genus est, agendo potius instructus es, quam legendo.

DISCIPULUS. ¶ 2. lin. 3. post *di bottega* adde: *Cic. ad Q. Fr. 5. 1.* Chilonem (*architectum*) arcesseram Venafro: sed et ipso die quatuor ejus conservos et discipulos Venafri cuiculus oppresserat. V. *Inscript.* in TRALLIS.

DISCÖBÖLUS. Lin. 7. post *accuratam vero* adde: *habes.*

*DISCOCTUS, a, um, adject. bis seu multum coctus. *Vulgat. interpr. Ezech. 24. 1.* Efferbuit coctio ejus, et discocta sunt ossa illius.

*DISCÖIDES, is, adject. *δισκοειδής*, qui disci figuram habet: a *δισκος*, discus, et *ειδός*, figura. V. *Theodori Priscian. loc. cit.* in PHACOIDES in *Append.*

*DISCÖLIUS, ii, m. 2. pes metricus, idem ac duplex scolius: a *δίσ*, bis, et *σκολιός*. V. SCOLIUS. Hujusmodi pedis, qui et amphibrachys appellatur, et constat iambo, pyrrichio, et trocheo, mentio est apud *Atil. Fortunat. p. 2687. Putsch.*

DISCÖLOR. ¶ 2. in fin. adde: *Ovid. 3. Amor. 2. 78.* Evolat admissis discolor agmen equis. *h. e.* aurigae quatuor, quorum tunicae diverso erant colore. V. FACTIO §. 4.

DISCÖLÖRIUS. In fin. adde: ¶ 2. Etiam *discoloreus* scribitur. *Cassiod. 1. Variar. 6.* Discolorea crusta marmorum gratissima picturarum varietate texantur.

DISCÖQUO. In fin. adde: *Plin. Valer. 3. 14. a med.* Mittes ranas in sportellam palmiceam, et coques in oleo, donec decoquantur, ossaque pura remaneant.

DISCRĒDO. In fin. adde: *Commodian. praef. 3.* quod discredund in scia corda. *Id. Instr. 23.* Aut quia discredis, Deum judicare defunctos.

DISCRĒTIO. In fin. adde: *Jul. Exsuperant. 4.* Legem tulit, ut novi cives cum veteribus nulla discretionem suffragium ferrent.

*DISCRĒTOR, oris, m. 3. qui discernit seu judicat. *Vulgat. interpr. Paul. ep. ad Hebr. 4. 12.* Est enim sermo Dei discretor cogitationum, et intentionum cordis.

DISCRİMİNĀLIS corrige DISCRİMİNĀLIS. In fin. adde: ¶ 2. Etiam pluraliter absolute *discriminabilia* apud *Vulgat. interpr. Isai. 3. 20.* Aufert Dominus armillas, et mitras, et discriminabilia, et periscelidas.

DISCUS. In fin. adde: ¶ 5. Item tintinnabuli genus, quod ligneus est discus duobus ferreis atque versatilibus pessulis hinc inde instructus erat. *M. Aurel. inter epist. Front. ad M. Cæs. 4. ep. 6.* (edente iterum *A. Maio*). Dum ea fabulamur, discus crepuit, id est pater meus in balneum transisse nunciatus est. Huc spectat locus *cit. Cic. in §. 2.*, in quo hæc habentur: Cum omnia gymnasia philosophi teneant, tamen eorum auditores discum audire, quam philosophum, malunt; qui simul ut increpuit, in media oratione de maximis rebus et gravissimis disputantem philosophum omnes unctionis causa relinquunt.

DISCUSSIO. In fin. adde: *Juven. 1. 144.* Sed tum forte novus, caput discussio, census Cæsaris Augusti jussu per plurima terræ Describebatur Syriæ, quam jure regebat Cyrenus. V. QUIRINIUS.

DISCUSSOR. ¶ 1. in fin. adde: *Cassiod. 7. Variar. 7. de praef. Vigil.* Discussor obscurus, arbiter silentiosus. ¶ 2. in fin. adde: *Id. 9. Variar. 10.* Quidquid a discussoribus novi census per quintam indictionem probatur affixum.

*DISDÖNO, as, a. 1. diversa diversis dono, ut *dilargior, dispartior, distribuo*. *Not. Tir. p. 69.* Donat, condonat, disdonat. *Isid. Gloss.* Disdonat, diversa distribuit.

DİSERTİTÜDO. In fin. adde: ¶ 2. At sine irrisione et contemptu usurparat a *Cassiod. 8. Variar. 12. ante med.* Sicut periculosum est, doctos prava suadere; sic salutare munus, cum veritatis terminos disertitudo nescit excedere. *Id. 9. ibid. 21.* Hinc cunctos proceres nobilissima disertitudo commendat. *Id.*

ibid. 25. Trahebat regnantis animum disertitudo dictorum. *et mox.* Patrem quoque clementie nostrae in ipsa curia libertatis qua disertitudine devotus asseruit.

*DISFĀTIGĀBĪLIS, e, adject. in diversa fatigabilis. *Not. Tir. p. 118.* Fatigabilis, confatigabilis, disfatigabilis.

*DISFĀTIGO, as, a. 1. in diversa, vel diversis modis fatigo. *Not. Tir. p. 118.* Fatigat, confatigat, defatigat, disfatigat.

DISJÜGO. V. DIJUGO §. 2.

*DISPĀRASCO, is, n. 3. dispar sum. *Claud. Mamert. 3. Stat. an. 9. ante med.* Nempe testimonium, quod a nobis disparascere arbitrararis, animadvertis nobiscum profectu disputationis unescere. *Alii pro* disparascere *leg.* dispar asserere; *pro* unescere *leg.* hinc stare. At utrumque verbum *disparasco* et *unesco* videtur retinendum, donec alio loco Latini alicujus auctoris suffultum in Latinae linguae usum admitti facile possit.

DISPENDİÖSUS. In fin. adde: *Cassiod. 3. Variar. 53.* Dispendiosus labor. Adde 7. *ibid. 9.*

DISPENDİUM. Lin. 6. post *cum damno nostro* adde: V. *Cassiod. loc. cit.* in COMPENDIUM §. 1. in *Append.*

DISPENSĀTIO. In fin. adde: *Inscript. apud Grut. 597. 7.* Narcissus, qui vixit annis XXVI, moratus est in dispensatione Bojoniae Procellae, et Aurclii Fulvi.

*DISPENSĀTIVĒ, adverb. *dispensativamente*, per dispensationem. *Hieronym. ep. 112. n. 14. a med.* Ex quo apparet, qui sub lege est, non dispensative, ut nostri volucre majores; sed vere, ut tu intelligis, cum Spiritum Sanctum non habere.

*DISPENSĀTOR. In fin. adde: Quin imo T. Flavius Agricola et ingenuus, et tribui Tromentinae adscriptus, et summis honoribus in pluribus municipiis et coloniis functus, dicitur etiam *dispensator municipii Riditarum* in *Inscript.*, quam videsis in V. RIDITÆ.

DISPENSO. ¶ 1. in fin. adde: *Inscript. in Giorn. Arcad. T. 49. p. 282.* M. Licinius Eutychnus, qui dispensavit Volusio Torquato Lucii filio, etc. *h. e.* qui fuit ejus dispensator.

*DISPŪTĀTIVĒ, adverb. idem ac disputatorie. *Cassiod. 5. Hist. Eccl. 42.* Tunc disputative atque veraciter Sylvanus ait: Si ex non existentibus non est, neque creatura, nec ex alia substantia Deus Verbum, etc.

*DISPŪTĀTIVUS, a, um, adject. *disputativo*, concertativus. *Cassiod. 9. Hist. Eccl. 19.* Quapropter dedit consilium, ut disputativas fugeret intentiones.

DISSĒPĀRĀTIO. Lin. 1. pro *Auct. declam. repone Porc. Latro.*

DISSĒRENAT. In fin. adde: ¶ 2. Etiam active usurpatur, et translate. *Cassiod. 6. Variar. 6.* Ipse (*magister sacri palatii*) insolentium scholarum mores procellosos moderationis suae terminis prospere disserenat.

DISSÖCIO. In fin. adde: *Cassiod. 1. Variar. 43.* In nulla se nobis parte dissocians.

DISSÖLŪTIO. ¶ 6. in fin. adde: ¶ 6.* Item libido, quam Itali nunc *dissolutezza* vocant. *Salvian. 6. Gub. D. 18.* Ille (*Deus*) beneficiis suis provocat ad compunctionem, nos ruimus in dissolutionem.

DISSÖNUM. ¶ 1. in fin. adde: *Auson. epist. 11.* Dissonum carmen. V. COLONOMON in *Append.*

DISSUM, dises, diffuit. V. DIFFUIT in *Append.*

DİSTENSUS. In fin. adde: *Coripp. 7. Johann. 324.* Dux ubi distensis habuit tentoria velis.

DİSTENTUS. ¶ 2. in fin. adde: *Ammian. 28. 4.* Distentior sagina. *h. e.* quæ corpus seu ventrem distendit.

DİSTERGO, is, rsi, a. 3. in diversas partes tergo. *Not. Tir. p. 80.* Tergit, abstergit, distergit, tersit, abstersit, distersit.

DİSTERNO. In fin. adde: *Vulgat. interpr. Genes. 24. 32.* Ac destravit camelos, deditque paleas et fœnum.

DİSTILLO. ¶ 3. post *Distillans* §. 1. adde: *Distillaturus. V. Tertull. loc. cit.* in DULCOR.

DİSTINCTĒ. In fin. adde: *Cassiod. Complex. ad Ephes. 3.* Hoc credendum, hoc tenendum distinctissime persuadens.

DİSTİSUM. In fin. adde: V. PERCESSUS.

DİSTRİCTĒ. In fin. adde: *Cassiod. 9. Variar. 18. a med.* Ceterum in adulteris totum districtissime volumus custodiri, quidquid divali potuit communiione decerni.

DİSTRİCTIO. In fin. adde: ¶ 2. Item punitio, supplicium. *Cassiod. 3. Variar. 54.* Minoribus solatium, insolentibus severitatem suae districtiois objiciat. *Id. ibid. 47.* In partem pietatis recidit mitigata districtio.

DİSTURBATIO. In fin. adde: ¶ 2. Translate. *Mythograph. II. ab A. Maio* edit. in *Class. auct. T. 3. p. 85. col. 2.* Iris dicitur quasi *ἔρις*, id est lis: nam numquam ad conciliationem mittitur, sicut Mercurius; sed semper adurbationem.

* DITHALASSUS, a, um, adject. διθαλασσος, bimaris, qui utrimque mari altitur: a δις, his, et θάλασσα, mare. *Vulgat. interpr. Act. Apost.* 27. 41. Et cum incidissemus in locum dithalassum, impeerunt naven.

DITHYRAMBUS. Lin. 6. post *id est bifori* adde. At cum prima syllaba tum apud Græcos, tum apud Latinos longa sit, videtur amplectenda sententia *Vossii in Etymol.* qui ex *Etymol. M.* putat, esse vocem derivatam a διθυράμματα. h. e. solve suturam, qua exclamacione usus est Jupiter Bacchum parturiens.

* DITIFICO, as, a. i. arricchire, πλουτίζω, ditum facio. *Cassiod. 8. Variar.* 26. Cum vos munera nostra, Domino adjuvante, ditificent.

DITIO. ¶ 1. lin. 7. post *quantitas pænultimæ* adde: At, re iterum perpensa, cum nuperis hujus *Lexici* editoribus Germanis reputo, hanc vocem derivandam esse a verbo *do*, ita ut idem significet ac *datio*. Confer autem ea, quæ *Car. Henr. Tschuckius* hac de voce, ejusque significatione docte disputavit in adnotat. ad *Eutrop.* 4. 17. p. 252. not. 19. In fin. adde: ¶ 6. Est etiam cogn. R. in *Inscript.* apud *Grut.* 43. 4. . . Mulvius Ditionis L. Senecio.

DITO. In fin. adde: ¶ 2. Particip. *Ditaturus* apud *Alcim.* 1. 265. de *Nilo*. Cujus in Ægyptum lenis perlabitur unda Ditura suam certo sub tempore terram.

DIVARICO. In fin. adde: ¶ 2. *Divaricare pedes* vel *crura alicui* dicitur mulier, quæ viro sui corporis copiam facit. *Hieronym. ep.* 79. n. 11. Fornicata est quondam, et divaricavit pedes suos omni transeunti. *Id. comment.* 16. in *Isai.* 57. 7. Quod Israel, quasi meretrix, cunctis dæmonibus divaricavit pedes suos, sacra narrat historia.

* DIVERSICLINIUS, a, um, adject. ἐτεροκλίτης. V. HETEROCLITUS.

* DIVERTIUM, ii, n. 2. V. DIVORTIUM in *Append.*

DIVES. ¶ 2. in fin. adde: *Senec.* 2. *Controv.* 9. a *med.* Nihil est insolentius novitio divite. ¶ 4. In fin. adde: ¶ 4. *Dives* fuit etiam cogn. R., illius nempe M. Licinii Crassi, de quo *Cic.* 2. *Att.* 13. Cujus (*Pompeji*) cognomen (*scil.* Magnus) una cum Crassi Divitis cognomine consenescit. *scil.* quia jam decoxerat.

DIVIDO. ¶ 8. pro διαμερίζω corrige διαμερίζω.

DIVINUS. ¶ 8. in fin. adde: ¶ 8. *Divinum* absolute est τὸ θεῖον, res divinæ. *Apul. Florid.* n. 15. Zoroastres omnis divini arcani antistes. V. DIVINICONTUMACIA, DIVINIPOTENS et DIVINISCIENS.

DIVORTIUM. ¶ 1. lin. 4. post *est dictum* adde: Hinc *Inscript.* opt. notæ apud *Marin. Inscriz.* Alb. p. 138. lin. 9. Agitari divertia inter nos. *Scilicet* hic loquitur maritus ad uxorem suam.

DIURÉTICUS. In fin. adde: *Gargil. de re hort.* 1. (edente *A. A. Scottio*) 3. Eadem (*cydonea*) Dioscorides et diuretica existimat austeritatis beneficio.

* DIURNĒ, adverb. giornalmente, per unumquemque diem. *Dracont.* 1. *Hexaem.* 68. redditque diurne Depositem natura suum sub nocte sepultum. et 3. *ibid.* 602. Et lacrimas intende meas, quas fundo diurne Tristis.

DIUTINUS. ¶ 1. in fin. adde: ¶ 1. *Diutinum*, adverb. *Not. Tir.* p. 35. Diu, diutinus, diutinum, diutissime.

* DIZILĀ, æ, m. 1. vox Dacica. Est cogn. R. *Inscript.* apud *Kellerm. Vigil. Rom. laterc.* p. 64. n. 222. Aurelius Dizala Aureliæ Bazi.

* DIZO, onis, m. 3. vox incertæ originis et significationis. Est cogn. R. *Inscript.* Aquilejensis apud *Murat.* 790. 1. Aurelius Dizo miles (*sic*) leg. XI. Claudie, vixit ann. XXVII., milit. ann. quinque, obitus in Mauretania, benemerenti cives et commanipuli de suo fecerunt.

DO. ¶ 11. lin. 2. post *Ovid.* adde: *Amor.* 8. 34. de *Danae*. Præbuit ipsa sinus, et dare jussa dedit. Adde etc. ¶ 11. *Dare aliquid ab aliquo*, est alicui præhere, quod ab altero accipitur. *Cic. Flacc.* 15. Ab A. Sextilio dicit se dedisse, et a suis fratribus. Potuit dare Sextilius: nam fratres quidem consortes sunt mendicitatis.

* DOCILITAS, atis, f. 3. idem ac docilitas. *Isid. Sentent.* 5. 14. Collatio docilitatem facit. Quod enim obscurum aut dubium est, conferendo cito perspicitur.

DOCILIS. ¶ 5. in fin. adde: ¶ 5. *Est etiam cogn. R. Inscript.* apud *Fabrett.* p. 749. n. 566. Ti. Claudius Aug. L. Docilis.

* DOCUMENTUM, i, n. 2. idem fere ac documentum. *Not. Tir.* p. 88. Documentum, documentum.

DÖCIMĒNUS. Lin. 1. pro ad Δοκίμιον, *Docimenum pertinens* corrige Δοκίμιος, ad *Docimeum pertinens*.

* DÖCIMUS, a, um, adject. δοκίμος, probatus. Est cogn. R. *Inscript.* apud *Grut.* 546. 6. M. Julius M. L. Docimus.

DÖCIS. Lin. 2. post *meteora* adde: Hinc idem phænomeni genus *Senec.* 1. *Quest. nat.* 15. §. 4. vocat *trabes*.

DÖCTISMUS. Lin. pænult. post *tamen* adde: melius.

DOCTİLÖQUAX. Lin. 1. pro 2. *Hexaem.* 55. corrige *Satisf.* 61. Lin. 2. pro *probatur lege refertur*.

DOCTİLÖQUUS. In fin. adde: *Inscript.* apud *Maff. Mus. Fer.* 294. 7. Carinen doctiloquum.

DOCTOR. In fin. adde: At *Orelli* n. 4211. interpretatur, qui docet ἀλλήλοφθίαν. ¶ 6. Item *doctor sagittariorum* in *Inscript.* apud *Murat.* 954. 4.

DOCTRINALIS. In fin. adde: *Cassiod. Instit. liberal. litt. præf.* Mathematicam Latino sermone doctrinalem possumus appellare, quo nomine licet omnia doctrinalia dicere valeamus, quæcumque docent, hæc sibi tamen commune vocabulum propter suam excellentiam proprie vindicavit.

DOCTRIX. In fin. adde: *Cassiod. 6. Hist. Eccl.* 33. Veniebat adolescens ad eam (*diaconissam*), et doctrina consuetudine fruebatur. Cumque firmissime ejus consilium perciperet, requisivit doctrinam, quo posset et patris superstitionem declinare, et prædicationem veritatis adipisci. *Vulgat. interpr. Sapient.* 8. 4. (*Sapientia*) doctrix est disciplinæ Dei, et electrix operis illius.

DÖDĒCĀTĒMÖRION. Lin. 2. pro δωδεκα, *duodecim* reponere δωδεκατος, η, ου, duodecimus, a, um.

DÖDĒCĀTHĒON. In fin. adde: *Marcell. Empir.* 27. ante *med.* Medicamentum, quod dodecatheon appellatur, movet urinam, etc. *Id.* mox ejus virtutes plurimas narrat, et ejusdem conficiendi rationem docet. ¶ 2. *Dodecatheos cæna* memoratur apud *Suet. Aug.* 70.

DÖDRANS. ¶ 1. in fin. adde: *Dodrantis* porro pretium repræsentat nummus æreus apud *Morell. Thes. num. Famil. Rom.*, in gente *Cassia*, tab. 3. fig. 1., in cujus parte antica est Vulcani caput laureatum cum forcipe, in postica rostrum navis, in utraque vero parte visitur S: h. e. nota dodrantis, qua docemur hujusmodi nummum dodrantem valuisse, quemadmodum in alio ejusdem gentis nummo est nota S: scilicet. *hessii.* V. BES in *Append.* ¶ 3. in fin. adde: Ita in *Inscript.* apud *Marin. Frat. Arv.* p. 228. In F. P. VII S: h. e. fronte pedes septem dodrans.

* DOGMĀTISTES, æ, m. 1. δογματιστής, qui alicujus dogmatis auctor, vel defensor est. *Rufin.* 2. *Invect.* in *Hieronym.* n. 25. In his non fidem ejus, sed ingenium; non dogmatisten eum, sed interpretem laudans.

* DOGMĀTIZĀTUS, a, um, particip. a *dogmatizo*, qui in dogmate instructus est. *Cassiod.* 2. *Hist. Eccl.* 12. Si quid autem aliud ordinatum est, aut dogmatizatum, etc.

* DOGMĀTIZO, as, a. 1. δογματίζω, dogmata trado. *Cassiod.* 2. *Hist. Eccl.* 8. Laudat simul et principem, tamquam ea, quæ sunt Christianorum, dogmatizantem.

DÖLĀTILIS. In fin. adde: *Venant.* 7. *carm.* 8. 21. Pagina vel redeat perscripta dolatilis charta. h. e. tabula lignea in usum scribendi dolata.

DÖLĒO. ¶ 1. in fin. adde: *M. Aurel. ad Front. de nep. am.* (edente iterum *A. Maio*) ep. 1. Cum in singulis articulorum tuorum doloribus torqueri solem, mi magister, quid opinaris, me pati, cum animum doleas? *Inscript.* apud *Grut.* 866. 5. et *Orelli* n. 4798. Clodia Lethæ mors mea quod doluit, posuit hunc titulum mihi. ¶ 5. in fin. adde: ¶ 6. Sequiori Latinitatis tempore etiam *dolio* et *doliens* pro *doleo* et *dolens* usurpatum est. *Inscript.* apud *Fabrett.* p. 572. n. LV. Junius pater, et mater Junia Nice doliens fecerunt. *Alia* apud *Cavedoni Sagg. numism.* p. 197. Ex quo non dolui, dum fuit; nunc dolio, quia non est. Inde est recentiorum Italorum *io doglio*.

DÖLĪĀRIUS. ¶ 1. in fin. adde: *Inscript.* apud *Murat.* 504. 14. Officina dolearia.

DÖLĪUM. In fin. adde: ¶ 12. Etiam *doleum* scribitur apud *Gargil. de re hort.* (edente *A. A. Scottio*) 2.

DÖLON. ¶ 1. lin. 3. post *est* adde: Hic filius fuit Eumedis, hinc Eumedides etiam est appellatus, quam vocem vide in *Append.* ¶ 2. in fin. adde: V. BALLIONIUS in *Append.*

* DÖLÖSĪTAS, atis, f. 3. *dolositas*, δολότης, fraudulentia. *Vulgat. interpr. Eccl.* 37. 3. Cooperire aridam malitia et dolositate illius.

DÖMĀ. In fin. adde: V. SOLARIUM §. 4.

* DÖMĒSTĪCĀTUS, us, m. 4. dignitas domestici, seu principis

domesticorum. V. DOMESTICUS §. 6. *Cassiod.* 10. *Variar.* 11. Ideo primiceriatus, qui et domesticatus nominatur, ab indictione decima quarta tibi conferimus dignitatem. Adde *ibid.* 12.

DOMESTICE. In fin. adde: *Tertull. loc. cit.* Matronæ lecticis, et sellis, quæ in publico quoque domesticæ ac secrete habebantur, egeraverunt. *h. e. rinunziarono alle lettighe e alle portantine, nelle quali, quasi fossero in casa, e segregate dagli uomini, si portavano in pubblico.*

DOMIDUCUS. ¶ 1. in fin. adde: V. DOMITIUS, ii, in *Append.*

*DOMINANTER, adverb. cum dominatione. *Dracont.* 1. *Hæraem.* 351. Ut (homo) dominanter cat moderatior omnibus unus.

*DOMINICARIUS, a, um, adject. del giorno di Domenica, ad Dominicum diem pertinens. *Augustin. ep.* 36. ad Casulanum. n. 21. Non plane sabbatarius, aut dominicarius, sed quotidianus est ille tentator.

*DOMINICATUS, us, m. 4. dominio, dominatus. *Cassiod.* 3. *Variar.* 25. Siliquatici titulum, quem fide dominicatus jure decideramus, discussione indictionis primæ, secundæ, vel tertiæ, per provinciam Dalmatiam ordinatio tibi nostra commisit.

DOMINICUS. In fin. adde: ¶ 6. *Dominicum* pro cœna Dominica. *h. e. la comunione ecclesiastica*, usurpatur a Cyprian. *de op. et elemos.* p. 203. Locuples et dives dominicum celebrare te credis, quæ corbonam omnino non respicis; quæ in dominicum sine sacrificio venis, quæ partem de sacrificio, quod pauper obtulit, sumis? At *Ant. Mibby* in *Atti dell'Accad. archeol. Rom.* T. 2. p. 408. contendit, hic et in *ejusd. epist.* 33. *dominicum* esse basilicam. *Hieronym.* profecto in *Chron.* ad ann. ab Abraham 2544. et 2557. *dominicum*, *h. e. κυριακόν*, vocat basilicam Antiochiæ.

*DOMITILLUS, a, um, adject. diminut. Domitii. Est cognomen uxoris, filiæ, et neptis Vespasiani Aug. *Inscript.* apud *Grut.* 145. 1. Flavia Domitilla filia Flavie Domitillæ Imp. Cæs. Vespasiani neptis.

*DOMITIUS, ii, m. 2. Deus quidam nuptialis. *Augustin.* 6. *Civ. D.* 9. Sed domum est ducenda, quæ nubit, adhibetur et Deus Domiducus; ut in domo sit, adhibetur Deus Domitius.

DOMITRIX. Lin. 2. post *equorum* adde: *Grat. Cynege.* 19. *lomitrixque* Idæa leonum Mater.

DOMNEDIUS. Lin. 3. post *Paulin. Nolan.* 20. 104. adde: et p. 28, in qua significat S. Felicem, in cujus honorem templum *pud Nolæ* ædificaverat. In fin. adde: Hinc disjunctim legitur *pud Apulej.* 10. *Met.* p. 707. *Oudend.* Novitate spectaculi læus dominus ædium duci me jussit.

DOMNULĀ. In fin. adde: V. GRACULA §. 2. in *Append.*

DOMO. ¶ 1. in fin. adde: *Manil.* 5. 707. Ille tigrim rabie olvet, pacique domabit.

DONATIVUM. Lin. 2. post *donatur* adde: Quando autem huiusmodi largitio fieret, patet ex his verbis *Cassiod.* 6. *Hist. eccl.* 30. *ante med.* Cum venisset tempus, quo imperialia solum milites dona accipere (hoc enim agitur plerumque die Kandaram Januar., et natali principum, et urbium regiarum) etc.

DONICUM. Lin. 9. pro *commendarem*, *doniqu* is corrige *commendaverim*, *doniqu* eis.

*DONNILLUS, a, um, adject. diminut. Donni. Est cogn. R. *Inscript.* Segusina apud *Grut.* 1066. 4. Julia Donnilla.

*DONNUS, i, m. 2. hoc nomine fuit regulus Alpium, pater I. Julii Cottii, qui ab Augusto earumdem præfectus est constitutus. *Inscript.* Segusina apud *Maff. Mus. Ver.* p. 234. M. Iulius regis Donni F. Cottius præfectus civitatum, quæ subscriptæ sunt, etc. *Ovid.* 4. *Pont.* 7. 29. At tibi, progenies alii optissima Donni. In editionib. male *Dauni* legitur, cum periculum sit (ex v. 6. Alpini juvenis regibus orite) de Donno Alpium rege heic loqui poetam. ¶ 2. Est etiam cogn. R. *Inscript.* *pud Cavedoni Marni. Mod.* p. 262. n. 47. . . . et Severi Donni libertorum.

DONUM. ¶ 1. in fin. adde: ¶ 1. Sæpe apud scriptores, et in descriptionibus mentio est *donorum militarium*, quibus vocibus significatur generatim phaleræ, torques, fibulæ, catellæ, corone, et quidquid auro argenteo constat; tum etiam coronæ valres, murales, obsidionales, et bastæ puræ, hisque similia, quæ idem singula specialia dona indicant. *Suet. Aug.* 25. Dona militaria, aliquanto facilius phaleras et torques, et quidquid pro argenteo constaret, quam vallares ac murales coronas, æ honore præcellerent, dabat. *Inscript.* apud *Morcell. de il. T.* 1. p. 110. L. Roscio M. F. Qui. Æliano Mæcio Celeri, nato ab Imp. Aug. militari. donis, corona vallari, et murali, æillis argenteis II., hastis puris II. etc.

DORCEUS, i, m. 2. Hæc ibi reponere: DORCEUS, i, m. 2. di syllab. *δορκευς*.

*DORMITATIO, onis, f. 3. *υποταγμός*, actus dormitandi. *Fulgat. interpr. Psalm.* 131. 4. Si dederò somnum oculis meis, et palpebris meis dormitationem.

DORMITATOR. In fin. adde: V. INTERDIARIUS.

DORMITO. ¶ 1. in fin. adde: *Sidon.* 2. ep. 2. a med. Consistorium peraugustum, ubi somnolentie cubiculariorum dormitandi potius, quam dormiendi, locus est.

*DORYPHORION, onis, m. 3. *δορυφορίων*, diminut. doryphori. Est nomen servile R. *Inscript.* apud *Grut.* 874. 5. Samiarii Doryphorion. V. SAMIARIUS in *Lex.* et in *Append.*

DOS. ¶ 6. in fin. adde: ¶ 6. Dos translate et per contumeliam vocatur pretium stupri. *Apul. Apolog.* p. 553. *Oudend.* Præter quod ei uxor sua quotidianis dotibus quæsit.

*DOTILLĀ, æ, f. 1. diminut. dotis. Est cogn. R. *Inscript.* apud *Murat.* 1598. 10. Rufellia T. L. Dotilla. Ita pro *Dotilia* scribendum, ut habet *Bertoli, Ant. d'Aquil.* p. 240. n. 314., qui lapidem vidit.

DRACO. ¶ 5. in fin. adde: *Claudian. Nupt. Honor. et Mar.* 193. Stent bellatrices aquilæ, sævique dracones.

*DRACONEUS, a, um, adject. di dracone, serpentinus. *Hygin.* ab A. Maio edit. in *Class. auct. T.* 3. p. 21. *fab.* 48. Ad saxum religatus est Pirithous nexibus draconibus.

*DRACONTÆUS, a, um, adject. *δρακόντειος*, anguinus, idem ac dracones. *Hygin.* ab A. Maio edit. in *Class. auct. T.* 3. p. 46. *fab.* 128. Natus est puer draconicis pedibus, qui appellatus est Erichthonius.

*DRAUCĀ, æ, f. 1. idem ac tribas. V. DRAUCUS. Est nomen servile. *Inscript.* apud *Orelli* n. 5002. D. M. Draucæ, vix. ann. XVIII. D. XV., Thales pater fil. dulcissimæ fecit.

DRĀUS. In fin. adde: ¶ 2. Est etiam cogn. R. *Inscript.* apud *Grut.* 747. 8. M. Ulpius Draus.

DRĒPĀNIS. Lin. 2. post *pedibus* adde: Eadem est ac hiron-do riparia, cuius meminit *Plin.* 10. 33. 49. et 30. 4. 12. In fin. pro 11. 47. 101. corrige 11. 47. 107.

DRŌMAS. In fin. pro *dromas* scribe *Dromas*.

DRŌMO. ¶ 4. lin. 3. post *Cassiod.* 5. *Variar. ep.* 17. adde: *Ex loc. cit. Cassiodor.* apparct, dromonem fuisse trirreme vehiculum remorum tantum numerum prodens, sed hominum faciem diligenter abscondens. V. MUSCULUS §. 8. ¶ 4. Est etiam parvus cancer, qui in sacris Mithriacis locum habebat. *Hieronym.* ep. 107. n. 2. Omnia portentosa simulacra, quibus corax, nympha, miles, leo, perses, helios, dromo, pater, iniuntur.

*DRŌMŌNARCHUS, i, m. 2. qui dromoni, sive navis transvectionibus aptæ præest. *Inscript.* apud *Gor. Inscr. Etr.* T. 3. p. 92. L. Antistius L. L. Castor navarchus dromonarchus Antonianus. Exstat etiam apud *Gud.* 210. 3., ex Ligorio tamen; ideoque exploditur, ut spuria, ab *Orellio* n. 3625.

DRŌMŌNĀRIUS. Lin. 4. pro *vocem sequent.* §. 4. scribe *vocem præced.* §. 4. In fin. adde: 2. *ibid.* 31., cuius titulus est: Dromonariis Theodericus rex.

DRŌMOS. In fin. adde: ¶ 4. Est etiam nomen canis in *Inscript.* apud *Orelli* n. 4730. Dromo et Hylac. (*h. e. Hylaci, vel Hylactori*) canibus venaticis.

*DRŌPĀTOR, oris, m. 3. idem ac dropacista. *Vet. Testam.* *Dasumii* opt. notæ, quod pertinet ad ann. a Chr. n. CIX., in *Annal. dell'Institut. archeol.* T. 3. p. 387. lin. 68. Stephanus dropacitor.

*DRŌPĀCO, as, a. 1. *δροπακίζω*, cutem deglabro. *Theod. Priscian.* 4. 1. *ante med.* Ad hydropem. Vituli masculi stercore cum aceto acri permixto, spisse venter liniendus est; ita tamen ut ante ipse hydropicus toto corpore dropacetur.

*DRUDUS, a, um, adject. fidus, amicus, amasius: est fortasse Celtica vox; hinc Germanis nunc *traut* idem significare videtur, quod *drudo* apud Italos. Est cogn. R. *Inscript.* apud *Murat.* 177. 5. Veneri hortorum Sallustianorum C. Sallustius Drudus æditus D. D.

DRŪIDĀ. ¶ 1. in fin. adde: ¶ 1. Druidas abolevit in Urbe Tiberius, eosdemque in ipsa Gallia sustulit Claudius; ceterum, cum serius adhuc apud *Tacit.* 14. *Ann.* 30. et apud *Lamprid. Alex. Sev.* 60. eorum mentio fiat, Claudii edictum effectum caruisse putandum est. *Plin.* 30. 1. 4. Tiberii Cæsaris principatus sustulit Druidas Gallorum; et hoc genus vultu medicorumque. *Suet. Claud.* 25. Druidarum religionem apud Gallos, diræ immanitatis, et tantum civibus sub Augusto interdictam, penitus abolevit.

*DRŪINUS, a, um, adject. *δρῦνός*, quernus. Est nomen servile. *Inscript.* quam videsis in COLLUSTRIUM.

DRUSIANUS. In fin. adde: *Hygin. p. 210. Goes.* Pes Drusianus habet monetalem pedem et sescunciam. *h. e.* uncias tredecim et dimidium; pes enim duodecim habet. *Cic. 12. Att. 25.* Drusiani horti.

DRUSILLANUS. ¶ 2. initio pro *Idem fortasse fuit* corrige *Alius fuit is.* In fin. adde: Hic nempe fuit servus Claudii Aug., ut ostendit *Barpt. Borghesius, Lettera a Salv. Betti in Giorn. Arcad. T. 49. p. 250.*

* DRŪMO, us, f. Δρυμός, Nymphæ nomen, a δρυμός, silva quærna, derivatum, apud *Virg. 4. G. 356.*

* DŪĀLĪTAS, atis, f. 5. dualitā, numerus duo continens. *Cassiod. 11. Variar. 2. ad Joann. Papam.* Pascitis quidem spiritualiter commissum vobis gregem: tamen nec ista potestis negligere, quæ corporis videntur substantiam continere. Nam sicut homo constat ex dualitate (*h. e.* ex anima et corpore); ita boni patris est, utraque refovere.

DŪBITĀTOR. In fin. adde: ¶ 2. Est etiam cogn. R. *Inscript. apud Murat. 794. 5. M. Aurelius Dubitator.*

DŪBIUS. ¶ 4. in fin. adde: ¶ 4.^a *Dubius pater* est ejus, de quo ambigitur, cujus filius sit. *Ovid. 2. Fast. 351.* Nec quisquam est adeo media de plebe maritus, Ut dubius vitio sit pater ille mco. ¶ 5. in fin. adde: *Hieronym. ep. 22. n. 16.* Castæ, et vocantur Nouæ, et post cœnam dubiam Apostolos somniant.

DUCTILIS. In fin. adde: V. VERSILIS.

DUCTO. ¶ 1. lin. 9. post *distorquendo* adde: V. LABIUM §. 2.

DUCTOR. ¶ 1. in fin. adde: Apud *Liv. 7. 41.* ductor ordinum est centurio primi pili.

* DŪINI. V. QUADRINI §. 2.

* DULCISŌNORUS, a, um, adject. idem ac dulcisonus. *Serv. in Centim. p. 1826. Putsch.* Rem tibi concessi, doctissime, dulcisonoram. *Alii leg. dulcisonorem.*

DULCISŌNUS. In fin. adde: *Auct. carm. in Antholog. Lat. T. 2. p. 444. Barm.* Porridge duleisonas attentis auribus odas. Adde *Cassiod. 2. Variar. 40. a med.*

* DŪLŌRESTES, æ, et is, m. 1. et 3. est titulus tragiæ *Ennii*, in qua videntur Orestis gesta contineri, dum servituti simile exilium patiebatur. Ejus meminit *Non. 2. 165.* ¶ 2. Item *Pacuvii*, cujus meminit *Priscian 5. p. 668. Putsch.* et alii.

DŪŌDECEMVIR. ¶ 1. in fin. adde: *Alia apud eund. 388. 1. M. D. M. I. (h. e. Magnæ Decum Matri Idææ) et Attidi menotyranno conservatoribus suis Cælius Hilarianus duodecembur (sic pro duodecemvir) urbis Romæ etc.* Hinc, si hanc inscriptionem conferas cum allata superius, cum *Orellio n. 3969.* sentiendum est, duodecemviratum urbis Romæ pro sacerdotio Magnæ Matris Deum habendum esse.

DŪŌDECIĒS. In fin. adde: ¶ 2. Quadrisyllabum facit *Lactant. de Phœnic. 28.* Duodecies undis irrigat omne nemus.

DŪŌDECIMUS. In fin. adde: ¶ 2. *Duodecima bonorum* est pars duodecima. *Spartian. Hadrian. 18.* Liberis proscriptorum duodecima bonorum concessit. V. UNCIA §. 5.

* DŪŌDĒNI. In fin. adde: ¶ 3. *Duodenis assibus debere* est solvere usuras centesimas. *Plin. 10. ep. 62.* Nec inveniuntur, qui velint debere, rei publicæ præsertim, duodenis assibus, quanti a privatis mutantur.

* DŪŌDENNIUM, ii, n. 2. idem ac duodecennium. *Leontius, seu Mythographus III.* editus ab *A. Maio* in *Class. auct. T. 3. p. 163.* Planetarum alius per biennium, ut Mars; alius per duodecennium, ut Juppiter, circulos suos pertranseunt.

DŪŌDEVICĒSIMUS. Lin. 2. pro *Plin. 12. 1. 1.* corrige *Plin. 12. 1. 5.* Lin. 3. post *duodeviginti* adde: *Tacit. 4. Hist. 24.* Duodevicesimæ legionis legatus Dillius Vocula. Hic idem tamen in *Inscript. apud Murat. 697. 5.* dicitur legatus in *Germania legionis XXII. h. e.* duodevicesimæ: inde patet, apud *Tacit. loc. cit.* legendum esse *duodevicesimæ* pro *duodevicesimæ*. ¶ 2. in fin. adde: ¶ 3. Etiam *duodevicesimus* scribitur. *Tab. Ancyranæ Aug. n. 3.* Tribuneiæ potestatis duodevicesimum, consul XII.

DŪŌDEVIGINTI. Lin. 3. post *synæresis est* adde: vel potius anapestus pes pro dactylo positus fuit, ut apud *Virg. 1. G. 482.* Fluviorum rex Eridanus, camposque per omnes.

DŪPLĀRIS. ¶ 2. in fin. adde: *Alia apud Orelli n. 3535. Q. Væzio Q. F. Pal. Nigeriano, Mil. Coh. V. Pr., duplar. diurn. stipen. X. II. h. e.* militi cohortis quintæ prætoriæ, duplari diurni stipendii denariorum binorum. Hinc patet, milites denarium unum, duplares duos habuisse per singulos dies.

DŪPLEX. ¶ 8. lin. 9. pro *Pallad. 4. Veterin. 10.* corrige *Pallad. 4. 10.*

DŪPLICĀTUS. ¶ 4. in fin. adde: V. DUPLICO §. 6. et INCURVATUS.

DŪPLICĀRIUS. In fin. adde: Atqui apud *Hygin. Gromat. p. 6. col. 2.* bis *duplicarius* legitur in ant. Codice, ut et *sesquiplarius*. V. loc. cit. in hac voce.

* DŪRĀBĪLĪTER, adverb. *durabilmente*, continuo, perpetue. *Cassiod. 1. Hist. Eccl. 9. ante med.* Qui propter Dei culturam durabiliter permanserunt in confessionibus martyrii.

* DŪRĀTIŌLĀ, æ, f. 1. diminut. duritiæ, parva durities. *Pelagon. Veterin. 16. ante med.* Si tumor aliquis fuerit, aut duritiolam scerit, sic curabis.

* DŪSARĪTIS, itidis, f. 3. ad Dusaren pertinens. *Plin. 12. 16. 35.* Sexta myrrha, quam Dusariū vocant.

DŪMVĪRĀLIS. ¶ 1. in fin. adde: *Inscript. apud Grut. 431. 1. Sex. Ligurius Sex. Fil. Galeria Marinus summus curator C. R. (h. e. civium Romanorum) provinciæ Lugd., Q., II. viralib. (h. e. Lugdunensis, quæstor, daumviralibus) ornamentis suffragio sanctissimi ordinis honoratus, II. vir designatus ex postulatione populi etc.*

DŪMÆI. Lin. 2. post *Romanorum colonia* adde: cujus meminit *Plin. 4. 5. 6.*, ubi Dyme num. singul., et Dymæ num. plur. apud *Liv. 27. 31., 52. 21., et 38. 29.* Hinc Dymæus ager apud *eund. 27. 31.*

DŪMAS. In fin. adde: *Alia apud Marin. Frat. Arv. p. 566. M. Ulpius Aug. L. Dymas.*

* DŪŌNŪMUS, a, um, adject. δυνώμους, duo habens nomina, binominis. V. *Prisciani loc. cit.* in TRIONYMUS.

* DŪSĀRESTĪUS, a, um, adject. δυσᾶρεστος, cui placere difficulter possit, morosus. Est titulus operis Aristophontis Athenæi. *Fulgent. 3. Mythol. 6. a med.* Aristophontes Athenæus in libris, qui dysarestia nuncupantur, hanc fabulam (*scil.* de Psyche et Cupidine) enormi verborum circuitu discere cupientibus prodidit.

DYSPNŌICUS. Lin. 1. post *adject.* adde: δυσπνόχος.

DŪSŪRĪĀ. In fin. adde: V. *Pelagon. loc. cit.* in STRANGURIA.

DE LITTERA E

E In fin. adde: ¶ 4. Græcorum η Latinis per e efferebatur; vulgus tamen tum apud Græcos, tum apud Latinos per i. V. DICA §. 5. et PANCHRESTUS §. 3.

ĒĀLĒ. In fin. adde: *G. Cuvier* in nupera editione Parisiensi ad *Plin. loc. cit.* putat, calen esse rhinocrotem bicornem.

ĒĀRĪNUS. ¶ 2. in fin. adde: *Inscript. apud Orelli n. 4264.* Claudia Earine. ¶ 3. Prima syllaba in *Earinus* metri necessitate, aut quia Græcis Εἰάρινος scribebatur, ut apud *Homer. Iliad. 2. 89. ἐπ' ἄνδρων εἰαρίνων*, producit a *Martial. loc. prius cit.* Dicunt Earinon tamen poetæ, sed Græci, quibus est nihil negatum.

ĒBĒNUS. ¶ 1. in fin. adde: ¶ 1.^a Est etiam cogn. R. V. STEMMA §. 5.

ĒBŌRĒUS. In fin. adde: *Inscript. apud Orelli n. 3838.* Testamento legavit pugillares membranaceos operculis choreis, pyxidem choream, etc.

ĒBRĪXUS. Lin. 1. post *adject.* adde: *ubbriaco*; et pro *Plaut. repone Laber.*

ĒBRĪŌLĀTUS. Lin. 2. post *accipiunt* adde: V. HILARIA, a in *Append.*

ĒBRĪŌLUS. In fin. adde: V. PERSOLLA.

ĒBRĪŌSUS. In fin. adde: *Salvian. 4. advers. avar. 4.* Apothecæ ebriosorum vino replentur. *Fulgent. 3. Mythol. 3.* Homerus ait: Οἰνοβαρὲς, κυνὸς ὄμματ' ἔχων, κραδίην δ' ἐλαφόν, id est, ebriosc, oculos canis habens, et cor cervi.

ĒBŪLUM. In fin. adde: V. CHAMEACTE.

* ĒBŪRŌDŪNENSIS, e, adject. ad Eburodunum pertinens, Helvetiæ urbem, nunc *Yverlun* appellatam. *Inscript. apud Orelli n. 344.* Viciani Eburodunenses.

EBUSĪTĀNUS corrige EBŪSĪTĀNUS. Lin. 7. pro *ebosia* et *ebusus* scribe *Ebosia* et *Ebusus*. In fin. adde: *Manil. 4. 638.* Oceani victricem Ebusum, Balearica regna.

ĒCAUDES. In fin. adde: V. MIURUS.

ECCLESĪĀ. ¶ 4. in fin. adde: *Paulin. Nolan. carm. 24. 572.* Sancta precum domus est ecclesia.

* ECCLESĪASTES, æ, m. 1. ἐκκλησιαστής, concionator. Ita inscribitur liber sacer, in quo ipse rex Salomon eo se nomine appellat, quia in eo libro ad populum Hebræum auctor concionan-

lis more loquitur. *Vulgat. interpr. Eccle. 1. 1. Verba Ecclesiastae, filii David, regis Jerusalem.*

ΕΧΙΔΝΙΟΝ. In fin. adde: V. VIPERINUS §. 2.

ΕΧΘΙΣΙΟΣ. In fin. adde: ¶ 3. At *Burmansius* in *Anthol. Lat. T. 1. p. 558. et T. 2. p. 551.* probat, echoicos versus appellari, quoties ejusdem soni vocabula, repetitis ultimis praecedentis vocis syllabis, unde fit echo, sibi succedunt in fine aliejus versus, ut *Epigr. apud eund. T. 1. p. 476.* Dum natat, argentes cecidit scintilla per nudas: Hinc vapor ussit aquas; quicumque natavit, amavit. V. RECIPROCUS §. 6. in *Lexic. et in Append.*

ΕΧΟΣ. In fin. adde: ¶ 2. Scribitur et *Hechus. Inscript. apud Maff. Mus. Ver. 257.* 4. *Hechus Aug. 1.*

ΕΚΛΙΓΜΑ. In fin. adde: V. ELECTARIUM.

ΕΚΛΙΓΜΑΤΙΟΝ. In fin. adde: ¶ 2. Etiam *eclignadium*, ἐκλεγυαδιον, scribitur. *Plin. Valerian. 1. 58.* *Eclignadium* ad tussim expertum.

*ΕΚΛΟΓΟΣ, a, um, adjct. ἐκλογος, qui extra sermonem est. Cogn. R. in *Inscript. apud Grut. 395. 2. et 396. 7.* P. Cornelius Eclogus. *Ibid.* perperam *Eglosus* legiunt.

ΕΚΝΕΡΗΙΑΣ. In fin. adde: V. PRESTER §. 1.

*ΕΚΠΡΕΠΥΣΑ, æ, f. 1. ἐκπρέπυσα, excellens: particip. verbi ἐκπρέπω, excollo. Est cogn. R. *Inscript. apud Grut. 493. 6.* *Flavia Ecprepusa.*

ΕΚΘΛΙΣΙΣ. In fin. adde: V. *Quintil. loc. cit.* in OBSCURO §. 8.

ΕΔΕΤΑΝΟΣ. In fin. adde: Improbante tamen *Fenestres, Syllog. inscr. p. 88.*, qui *Edetanos* legendum putat.

ΕΔΙΒΙΛΙΣ. In fin. adde: *Cassiod. 12. Variar. 4. de vino acinatio.* Ut dicas ejus esse aut carneum liquorem, aut edibilem potionem.

ΕΔΙΤΑΛΙΣ. In fin. adde: *Edictale* programma, apud *Cassiod. 1. Variar. 3.*

ΕΔΙΛΙΣ corrige ΕΔΙΛΙΣ.

ΕΔΙΤΙΧΙΟΣ corrige ΕΔΙΤΙΧΙΟΣ. In fin. adde: At ex veteri argumento orationis *pro Plancio*, et ex notis veteris interpretis, ibi *A. Maio* editis in *Class. auct. T. 2. p. 47. et 64.*, patet, librisse reo unam tantum tribum judicum rejicere ex quatuor tribubus ab accusatore editis.

*ΕΔΟΜΙΤΟ, as, a. 1. frequentat. ab *edomo*, idem fere significat ac *edomo*. *Venant. g. carn. 1. 143.* *Edomites* omnes, tuearis amore fideles. *Cod. Vatic. habet Et domites.*

*ΕΔΟΝΕ. V. HEDONE §. 2.

ΕΔΥΚΑΤΟΡ. In fin. adde: *Inscript. Tiburtina* reperta ann. MDCCCXXXIII., edita in *Giorn. Arcad. T. 55. p. 324.* C. Sexilio C. F. Cam. Rufo Jun., infanti dulcissimo, qui vixit ann. VII. M. X. D. X. C. Tiburtius Alpheus et Valeria Potita educatores.

ΕΔΥΛΙΑ corrige ΕΔΥΛΙΑ.

ΕΔΥΛΙΣ. ¶ 2. in fin. adde: *Varr. apud Non. 2. 310.* Cum primores cibo et potione initiarent pueros, sacrificabantur ab adulibus Edusæ, et a potione Potinæ nutrices.

ΕΦΦΑΜΕΝ. In fin. adde: *Id. ibid. p. 96. in fin.* His igitur preceptis parere colluctans nec Grajos deseram ordine disserenli, nec Laurentis assertionis effamina remorabor.

ΕΦΦΕΤΕ. Lin. 1. post *adverb.* adde: *effettivamente.* Lin. 3. pro cum vos rem magis ad effectum perducetis reponere: tum ego plenius agani gratias nec statuæ honore mihi decretæ, cum vos eandem mihi reapse posueritis.

*ΕΦΦΕΡΓΙΤΟΣ, a, um, particip. ab *effercio*, idem ac *efferus*. *Commodian. 61. 5.* O venter effercite luxu.

ΕΦΦΕΤΕ. In fin. adde: V. NEQUITER §. 7.

*ΕΦΦΕΤΟ, as, a. 1. *infevolire, annullare*, infirmo. *Cassiod. 9. Variar. 15. ante med.* Quicumque in episcopatu obtinendo sive per se, sive per aliam quamcumque personam, aliquid promississe declaratur, ut exscerabilis contractus cunctis viribus effetetur.

ΕΦΦΙΓΙΕΝΤΙΑ. In fin. adde: V. EFFIGIENTIA in *Append.*

*ΕΦΦΙΓΙΕΝΤΙΑ, æ, f. 1. effigiei formatio. *Capell. 9. p. 312.* Dum me quippe germanam gemellamque cælo illa incogitabilis effigientiae genuisset immensitas. *Alii leg. Efficientiae.*

ΕΦΦΙΓΙΟ. In fin. adde: *Solin. epist. præmiss. Polyhist.* Qui corporum formas æmulantur, ante omnia effigiant modum capitis.

*ΕΦΦΙΓΥΡΑΤΙΟ, onis, f. 3. *Jul. Rufinian. de schem. dian. ad fin.* Prosopopeia est figura sententiæ, qua oratio ad alicujus personæ orationem imitandam retorquetur. Latine dicitur deformatio, vel effiguratio.

ΕΦΦΟ. In fin. adde: ¶ 4. Particip. *Efflandus* apud *Quintil. 12. 10. ante med.* Littera *f* inter discrimina dentium efflandæ est.

ΕΦΦΡΑΚΤΟΡ. Lin. 1. post *m.* 3. reponere: *Συρεπανοικτης.*

*ΕΦΦΥΓΑΤΟΣ, a, um, particip. ab *effugo*, ex aliquo loco fugatus. *Jornand. Get. 54.* Effugati vix ad sua inglorii pervenerunt. V. EFFUGO.

ΕΦΦΥΓΟ. In fin. adde: *Cassiod. 2. Hist. Eccl. 18.* Ut mulierem crux attigit, passionem sævissimæ ægritudinis effugavit, et feminae salutem restituit.

ΕΓΕΟ. ¶ 1. in fin. adde: *Senec. ep. 9. §. 12.* Chrysippus ait, sapientem nulla re indigere, et tamen multis illi rebus opus esse; contra stulto nulla re opus est, nulla etiam re scit uti, sed omnibus eget: egre enim, necessitatis est.

*ΕΓΕΡΙΟΣ, a, um, adjct. qui multis eget. Inde datum est nomen proprium filio Aruntis, nepoti Lucumonis apud *Liv. 1. 34.* Pucro post avi mortem in nullam sortem honorum nato, ab inopia Egerio inditum nomen.

ΕΓΕΣΤΥΟΣΟΣ. In fin. adde: et apud *Salvian. 1. Gub. D. 2.* Quæ insania est, ut, egestuosa ac mendicante republica, divitias posse credant stare privatas?

ΕΓΛΕΤΟΣ. In fin. adde: At nihil mutandum; nam in *Inscript. apud Maff. Mus. Ver. 165.* G. Primius Eglectianus.

ΕΓΟ. In fin. adde: et *Catull. 19. 1.* Hunc ego, juvenes, locum, villulamque palustrem. et *Val. Flacc. 8. 158.* Sed quid ego quemquam immeritis ineuso quecelis?

ΕΓΡΕΤΟΣ corrige ΕΓΡΕΤΟΣ. Lin. 2. pro *Nyctegresia* corrige *Nyctegersia.*

*ΕΙΕΚΤΥΡΑ. V. JECTURA.

ΕΙΕΚΤΟΣ. ¶ 4. in fin. adde: ¶ 4. Item pulsus domo. *Hierononym. ep. 64. n. 7.* Vidua est, ejus maritus est mortuus; ejecta, quæ a marito vivente projicitur; meretrix, quæ multorum libidini patet.

ΕΙΛΑΒΟΡΟ. In fin. adde: *Elaboraturus* apud *Mamertin. jun. Grat. act. 32. ad fin.* Polliceor, id omni vitæ meæ tempore summis opibus enixurum, elaboraturum, effecturum, ut etc.

ΕΙΛΑΕΜΠΟΡΙΑ. Lin. 4. pro *hospitatura* corrige *ospratura*, quam vocem vide suo loco.

ΕΙΛΑΘΗΕΣΙΟΝ. In fin. adde: V. UNCTORIUS.

*ΕΙΛΑΜΒΟ, is, a. 3. idem fere ac *lambo*. Translate. V. LAMBO §. 3. *Jornand. Get. 42.* Cujus (urbis *Aquilejensis*) ab oriente muros Natiso amnis, fluens a monte Picis, elambit.

ΕΙΛΑΤΕ. In fin. adde: ¶ 2. *Elata*, æ, est etiam germen palmæ. *Edict. Dioclet. p. 28.* Germina palmæ, sive elatæ. *Vulgat. interpr. Cant. 6. 11.* Comæ ejus, sicut elatæ palmarum.

ΕΙΛΑΤΕΣ, is, m. 3. corrige ΕΙΛΑΤΕΣ, æ, m. 1.

ΕΙΛΑΤΙΕΝΣΙΣ. Lin. 2. ΕΑΑΤΕΩΝ corrige ΕΑΑΤΕΩΝ.

*ΕΙΛΑΤΟ, as, a. 1. idem fere ac *dilato*. *Cassiod. Complex. Act. Apost. 13.* Apostoli accepta fiducia verbum Domini constanter elatabant.

ΕΙΛΑΤΡΟ. In fin. adde: ¶ 2. Etiam active et translate usurpatur. *Tertull. Pall. 5. circa med.* Ego nulla prætoria observo, cancellos non adoro, subsellia non contundo, jura non conturbo, causas non elatro.

ΕΙΛΕΚΕΒΡΑ corrige ΕΙΛΕΚΕΒΡΑ.

ΕΙΛΕΚΤΡΙΧ. In fin. adde: V. *Vulgat. interpr. loc. cit.* in DOCTRIN in *Append.*

ΕΙΛΕΚΤΡΟΝ. ¶ 3. in fin. adde: V. SUCCINUM §. 1. ¶ 4. in fin. adde: *Sil. 1. 229.* Hic (scil. in Hispania) omne metallum: Electri gemino pallent de semine venæ.

*ΕΙΛΕΓΙΑΡΙΟΣ, a, um, adjct. ad elegiam pertinens, ut *Elegiarum* poetæ apud *Auct. fragm. c. 9.* quod cum *Censorino* editum legitur in ejusd. editionibus.

*ΕΙΛΕΓΟΣ, a, um, adjct. ἐλεγος, idem ac elegiacus. *Diomed. 3. p. 502. Putsch.* Elegum metrum binis versibus constat. *Id. ibid.* Elegum pentametrum constat ex duabus semiquinariis. et *mox.* Elegus hexameter.

ΕΙΛΕΜΕΝΤΟΝ. ¶ 1. in fin. adde: *Tertull. Spectac. 6.* Mundalia elementa.

ΕΙΛΕΦΑΝΤΙΑΣ. In fin. adde: *Hieronym. 6. in Ezech. 18. 6.* Quo tempore (menstruorum) si vir coierit cum muliere, dicuntur concepti fetus vitium seminis trahere: ita ut leprosi et elephantiaci ex hac conceptione nascantur, et sæda in utroque sexu corpora, parvitate vel enormitate membrorum, sanies corrupta degeneret.

ΕΙΛΕΦΑΝΤΙΑΣΙΣ. In fin. adde: V. TRANSPORTANEUS.

ΕΙΛΕΦΑΣ. Lin. 9. post CCC. adde: *Cassiod. 10. Variar. 30.* Elephantes ænei, qui solent in carnali substantia supra mille-

nos annos vivere, occasum videntur proximum in simulacris aeneis sustinere. (Hic autem multa habentur de elephante.)

ELĒVATIO. Lin. 1. post *f.* 5. addc: *elevazione, innalzamento, ἐπαρσις*, actus elevandi. *Vulgat. interpr. Psalm. 140. 2.* Elevatio iniquum mearum. ¶ 2. Est etiam schema etc.

* **ELĒVATOR**, oris, m. 3. *innalzatore, ἀνελκυστήρ*, qui elevat. *Vulgat. interpr. 2. Reg. 22. 5.* Deus elevator meus, et refugium meum.

* **ELEUSIUM**, ii, n. 2. *ἐλευσιον*, diminutiv. τῆς ἐλευσεως, adven-tus. Est nomen proprium mulieris tibiciae apud *Plaut. Aul. 2. 5. 7.*, quae scilicet intratura est domum Euclionis, ad nuptias ornandas filiae ejusdem.

ELĒUTHĒRŌCILĒSES. In fin. addc: V. **PINDENISSÆ.**

* **ELINGUATIO**, onis, f. 3. *Gloss. Philox. Elinguatio, γλωσσο-τομία*. Hic male legitur *linguatio*.

ELINGUIS. Lin. 1. post *ἀγλωστος* addc: qui lingua caret. *Cassiod. 6. Hist. Eccl. 15.* Quicumque illo scelere participati sunt, dentibus caruerunt, et facti omnes elingues sunt; nam et ipsae linguae pariter defluerunt consumptae putredine. ¶ 2. Translate est *ἄφωνος*, qui mutus est etc.

ELĒSUS. ¶ 1. in fin. addc: *Tertull. Cult. fem. 7.* Quid criminus vestris quiescere non licet, modo substrietis, modo relaxatis, modo suscitatis, modo elisis? *h. e. compressi, appianati.*

ELONGO. In fin. addc: Utitur hoc verbo saepius *Vulgat. interpr.*, ac praesertim *Psalm. 21. 20.* Ne elongaveris auxilium tuum.

ELPĒDŌPHŌRUS. Lin. 1. pro *ἐλπί* reponc *ἐλπίς*.

* **ELŪCĒDO**, as, a. 1. lucidum reddo. *Vulgat. interpr. Eccl. 24. 51.* Qui elucidant me, vitam aeternam habebunt.

ELŪCĒFĒCO. Lin. 2. pro *fulgentis splendorem* reponc *splendore fulgentis*.

* **ELUCTĒTUS**, a, um, particip. ab *eluctor*, qui eluctatur. Translate, qui multum elevatus est. *Jornand. Get. 38. ad fin.* Qui eluctati collis excelsa conscenderent.

* **EMĀNĀTĒO**, onis, f. 3. *emanazione, ἀπορροια*, id quod ab aliquo emanat. *Vulgat. interpr. Sapient. 7. 25.* Sapientia emanat quaedam est claritatis omnipotentis Dei.

* **EMBĀSIS**, is, f. 3. *ἐμβασις, bagno*, descensus in aquas lavandi causa, lavatio. *Cael. Aurel. 3. Acut. 8.* Cum ex parte passionem mitigatam senserimus, embasim olei, vel aquae et olei adhibemus. *Id. ibid. 18. a med.* In oleum, vel calidam aegrotos infundimus, scilicet embasim facientes. ¶ 2. Est etiam solium, in quo lavamur. *Gloss. Philox. Εμβασις, solium, cortina.* *Not. Tir. p. 184.* Solium, epitolium, embasis.

EMBŌLĒRĒĒ. In fin. addc: V. **EMBOLA** in *Verb. Barb.*

EMBŌLĒM. In fin. addc: V. **EMBOLUS**, ac praecipue haec verba *Vet. Scholiast. ad Cic. Sext. 54.* ab *A. Maio* edit. in *Class. auct. T. 2. p. 148.* Clodium generis patricii feminam, sororem hujus, cum qua et ipse infamis erat, veteres litterae tradunt studiosam fuisse saltandi profusius et immoderatus, quam matronam decet; hoc enim significatur isto verbo, quo ait, *omnia sororis embolia novit*, quoniam pertinet ad gestus saltatorios. His autem verbis haec anuotat *A. Maius*. En denique interpretatio vocabuli *embolium*, quod diu frustra torsi *Abrarum, Graeviumque* in hoc *Ciceronis* loco, aliosque criticos et grammaticos.

* **EMBRŌCHĒ**, æ, f. 1. *ἐμβροχή, embrocazione*, irrigatio, fomentum. *Theod. Priscian. 1. 33.* Per initia primum avulsa reponenda sunt locis suis: item embrochis uti necesse est ex crvi pollinibus, vel certe cineribus oleo, sapone, et ovis commixtis, lanisque mollihus, infusus succis, loca munienda sunt. V. **EMBREGMA** in *Verb. Barb.*

* **EMĒRĒNUS.** V. **HEMERINUS.**

EMĒRĒTUS. In fin. addc: ¶ 7. *Emeritus* etiam appellatur, qui libertate donatus est. *Inscript. apud Murat. 802. 3. D. M. T. Camulii L. F. Laverti* Patrologia emerita ejus patrono optimo et piissimo. ¶ 8. Est quoque cogn. R. *Inscript. apud Kellerm. Vigil. Rom. latere. p. 62. n. 206.* M. Aurelius Emeritus *Vet. Apul. Herb. 55.* Narcissus a Graecis dicitur anhydros, autogenis, bolbos emeticos; Latini bulbum vomitorium vocaverunt.

V. **EMPENETICA.**

EMĒNENS. ¶ 3. in fin. addc: ¶ 3. Est etiam cogn. R. *Inscript. apud Don. p. 224. n. 12.* T. Gavius Eminens.

* **EMĒNĒSTRĒTĒO**, onis, f. 3. *somministrazione, actus ministrandi*, idem fere ac ministratio. *Inscript. apud Grut. 461.* Ex vini urnis VI. potionum eminstrationem digne incrementis praestiterat.

* **EMŌLŪMENTĒCĒIUS**, a, um, adject. ad emolumentum perti-nens. *Cassiod. 9. Variar. 6.* A vinculo te emolumenticii terro-ris absolvimus, et praedicti lavacri munere sublevamus. *h. e.* te liberamus timore amittendi tui emolumenti, dum ad Bajana bal-nea, valetudinis curandae causa, proficisceris.

* **EMŌNENSIS.** V. **HEMONENSIS.**

EMPĒNĒTĒCĒ. In fin. addc: Alii perperam leg. *schænobati-cam.* V. **SCHŌNOBATICUS.**

EMPHĒYTEUTĒCĒRIUS. In fin. addc: V. **LIBELLARIUS** et **PER-PETUARIUS.**

EMPLECTON. Lin. 6. post *connectuntur* addc: Hujusmodi con-structionis genus a *Visc. Op. var. T. 2. p. 403.* vocatur *riem-pitura a sacco*, a *Phil. Schiassi G. al Mus. Bologn. p. 113.* ad opera riempita.

EMPŌRĒTĒNUS corrige **EMPŌRĒTĒNUS.**

EMPŌRĒUM. ¶ 1. in fin. addc: *Inscript. apud Grut. 159. 9.* Emporium stravit, et arcum fieri, et statuas superponi testa-mento jussit.

* **EMPROSTHŌTŌNĒĒ**, æ, f. 1. *ἐμπροσδοτονία*, inelinatio colli in partem anteriorem. V. *Cael. Aurel. loc. cit.* in **OPISTHOTONIA.**

* **EMPROSTHŌTŌNĒCUS**, a, um, adject. *ἐμπροσδοτονικός*, qui emprosthotono laborat. V. *Cael. Aurel. loc. cit.* in **OPISTHO-TONICUS.**

* **EMPROSTHŌTŌNOS**, i, m. 2. *ἐμπροσδοτονον*, idem ac em-prosthotonia. V. *Cael. Aurel. loc. cit.* in **OPISTHOTONOS.**

EMPTĒCĒIUS corrige **EMPTĒCĒIUS.**

* **EMPTĒCUS**, a, um, adject. *ἀγόραστος*, idem ac empticius. *Venant. Vit. S. Martin. 2. 8.* Martinum mea prora vehat, san-cta emptica nautae. *Id. ibid. 376.* Ut petat ad portum, rerum facit emptica jaetum. *h. e.* navis emptica.

* **EMPŒRĒUS**, a, um, adject. *ἐμπυρος, ἐμπύριος*, ignitus, seu cro-lestis. Hinc Itali caelum vocant *l'empireo*, quia stellis, quasi qui-busdam ignibus, distinguitur. *Capell. 2. p. 45.* Philologia tanti operis, tantaeque rationis patrem Deumque empyrio quodam, intellectualique mundo gaudentem cognoverat.

* **EMULĒĒ**, ium, n. plur. 3. Ita legitur in *Inscript. apud Ma-rin. Frat. Arv. tab. XLI. a lin. 50.* Ibi omnium emulia cum rapinis acceperunt. Hic *Marinio* haeret aqua; etenim nihil hic se intelligere fatetur, et *rapinis* pro *rapis*, seu quolibet alio fru-ctus, leguminis aut herbae genere dictum putat: at *Aug. M. Cortenovis in epist. inedita*, quae penes me est, ad *Jac. Fac-ciolatum* data V. Id. Jun. ann. MDCCXC. haec scripsit: *E V. S. come intende quel vocabolo, che manca pure al Calepio*, emulia? *Credo che sia l'istesso che edulia, e che vi si facesse una spezie di cuccagna Napolitana, in cui ognuno si ru-basse la sua porzione, e quella degli altri.* Hic igitur oscitan-tia marmorarii emulia pro edulia sculptum fuisse videtur.

* **EMUNCTŌRIUM**, ii, n. 2. *smoccolatojo, ἐπαρστήρ*, forceps, instrumentum metallicum, quo fungi lucernarum tolluntur. *Vul-gat. interpr. Exod. 25. 38.* Emunctorium quoque, et, ubi quae emuncta sunt, exstinguantur, fiant de auro purissimo. Addc 37. 25. et *Num. 4. 9.*

* **ĒNĒRIS**, a, adject. qui sine naribus, vel parvis naribus est. *Serv. ad Virg. 9. Aen. 716.* Inarime, nunc Enaria dicitur, quia in eandem ad contumeliam simiae missae sunt, quas Grajorum lingua *ἄρρινας*, id est enares, dicunt: ob quam causam Pithe-cusam etiam vocitant. V. *Wernsdorf. ad Poet. Lat. min. T. 4. p. 358.*, qui hanc nominis causam a *Servio* productam ridicu-lam esse demonstrat.

* **ĒNĒTER**, tris, f. 3. uxor fratris: videtur esse ab *ἐναιτερ*, quod idem significat. V. **JANITRIX** §. 2. et **INATER** in *Verb. Barb.* Hinc *Inscript. apud Orelli n. 4943.* D. M. Silvi . . . *Telespho-ro. . . Domitius Apollonius pater do, Fortunata mater, Silva-nus enater, Julius Telesphor. tata, Cornelia Sees mamma, Thre-ptus tatula dulcissimae et pientissimae animae innocentissimae se-cerunt.* Hic autem idem *Orellius* adnotat: *Mire vero hoc loco de viro, qui sororem mortui in matrimonio habebat.*

* **ĒNCĒTHISMĒĒ**, ātis, n. 3. *ἐγκάθισμα*, sessio in aqua medi-cata, embasis, balneum. *Cael. Aurel. 3. Acut. 18. a med.* Prae-terea etiam encathismatibus utimur, nunc ex oleo confectis, vel ex calida et oleo, etc.

ENCAUSTUS. ¶ 2. lin. 4. post *scriptorium* addc: quod in *Not. Tir. p. 195.* vocatur *incaustum.*

ENCLĒTĒCUS. In fin. addc: *Priscian. 14. p. 977. Putsch.* Tantam praepositioni tenorum mutationem facit ordinis com-mutatio, quod in quibusdam pronominiibus etiam enclitici vice fungitur, quae sunt haec, mecum, tecum, secum, nobiscum, vo-biscum. *Id. ibid. p. 988.* Aliis vero ideo enclitici vice fungi

postposita (*praepositio*) videtur, ne, si acutur, adverbium esse putetur. V. INCLINATIVUS in *Append.*

* ENCOMMA. V. INCOMMA §. 2.

ENCYCLOS. in fin. addc: *Cassiod. 6. Hist. Eccl. 37.* Omnes encyclicas lectiones tempore parvo composuit. *Id. Instit. div. litt. 25.* Legite, quas habetis in promptu, synodum Ephesinam et Chalcedonensem, nec non et encyclica, id est epistolas confirmationis supradicti concilii.

* ENCŪMŌNS, idis, f. 3. ἐγκυμονίς, quae gravis est, ab ἐγκυμῶσι, gravis sumi. V. GEMONTDES,

ENDŪTUS. In fin. pro *vixit* reponere *vixisse* videtur.

ENEMĀ. in fin. addc: Tunc post clysteris simplicis beneficium etiam enenante, quod ex sicco lini semine, et oleo roseo, vel chamamelo (*lege* chamamelino) temperatur, in uncis tribus, igneis illis ardoribus succurrendum est.

ENERGĀNEUS, a, um, adject. ab ἐνεργής, efficax. V. EVERGANE.

* ENERGŪMĒNUS, a, um, adject. ἐνεργούμενος, particip. pass. ab ἐνεργέω, ago, *energumeno*, a diabolo obsessus. *Sulpic. Sev. 2. Dial. 8.* Una earum (*virginum*) partem straminis energumeno, quem spiritus erroris agitabat, de cervice suspendit; nec mora, dicto citius, ejecto dæmone, persona purgata est. Adde *1. Dial. 20. ad fin. et 3. Dial. 6.*

ENERVĀTUS. In fin. addc: ¶ 3. Compar. *Enervatio* apud *Boeth. 4. pros. 2. a med.* Quid enervatius ignorantiae cæcitate?

* ENGŪTHĒCĀ, æ, f. 1. ἐγγυθήκη, vasorum repositorium. V. INCITEGA §. 2.

ENŪCHUS. Lin. 1. pro ἡνίοχος scribe ἡνίοχος. In fin. addc: Est pro *Heniochus*, quam vocem vide suo loco.

ENNŌSĪGĒUS. Lin. 2. post γαῖα, terra addc: V. SISICHTHON.

ENŌDĀTOR. Lin. 2. post vocis addc: h. e. grammaticus.

ENSĪPŌTENS. In fin. addc: *Id. 4. Johann. 925.* Hic primum ensipotens rumpens inimica Johannes agmina. scil. πρωτοπατάρας: quod item interpretandum est in loc. prius cit., ubi *ensipotens* est Narses itidem protospatrius.

ENSIS. ¶ 1. in fin. addc: *Ovid. 4. Met. 726.* Falcatus ensis. *Id. 5. ibid. 80.* Hamatus ensis. h. e. Persei. V. et *4. ibid. 719.*

ENTĀTĪCOS, i, f. 2. ἐντατικὸς, vim intendendi habens. Hæc ita refinge:

ENTĀTĪCUS, a, um, adject. ἐντατικὸς, intentivus, vim intendendi habens. In fin. addc: *Fulgent. 3. Mythol. 7.* Emplastron entaticum, quod stydem Africanus iatrosophistes vocavit, pollici et talo imponendum præcepit.

ENTHĒCĀ. In fin. addc: ¶ 5. Translate. *Fulgent. præf. prisc. serm.* Libellum, in quantum memoriae entheca subrogare potuit, absolutum retribui. ¶ 6. *Entheca* aulica est principis privatum vini repositorium, *il cane vino regio*, apud *Cassiod. 12. Variar. 4.* Comitum patrimonii relatione declaratum est, acinaticum, cui nomen ex acino est, enthecis aulicis fuisse tenuatum.

* ENTHŪMĒMĀTĪCUS, a, um, adject. ἐνθυμηματικὸς, ad entymema pertiñens: *C. Jul. Victor* (edente *A. Maio*) *art. rhet. 11. ante med.* Alii postea adjecerunt (*entymema*) entymematicon: Quod si apparet, huic nunquam officio pecuniam fuisse potiorrem, certe eum liberalem judicari oportet. Non enim pugnant hæc inter se, sed consequuntur; et hæc est forma entymematicon, quod appellatur dicticon, et fit a consequentibus. *et mox.* Paradigmaticon entymema, quamquam ad exemplum se refert, hoc tamen differt ab exemplo, quod exemplum per se positum probationem adjuvat, conversum autem in speciem argumenti formam accipit paradigmatis entymematici.

ENŪCLĒATE. Lin. ult. post *subtilius* addc: *Cassiod. Instit. div. litt. 15.* Quod si enucleatus hæc nosse desideratis.

* ENŪDĀTUS, a, um, particip. ab enudo; *snudato*. Translate. *Cassiod. 4. Variar. 50.* Agrorum fructibus enudati sublevantur onere tributariae functionis.

ENŪDO. In fin. addc: Translate. *Cassiod. 10. Variar. 13.* Ut nec Roma suis civibus enudetur. h. e. privetur.

ENUNTIĀTOR. In fin. addc: *Italice suggeritore.*

ENŪLĪUS. In fin. addc: Quæ de Libero patre dicta sunt, hæc Martem eundem ac solem esse demonstrant: siquidem pleque Liberum cum Marte conjungunt, unum Deum esse monstrantes; unde Bacchus Ἐνυάλιος cognominatur, quod est inter propria Martis nomina.

EO. ¶ 34. in fin. addc: ¶ 34.^a Idiotismi recentiorum Italorum speciem habet illud *Jornand. Get. 42.* Dum ejus (*Attilæ*) nimis accipiti negotio inter ire, et non ire fluctuaret. h. e. *fra andare e il non andare.*

ĒORTE. Lin. 1. pro ἐορτή scribe ἐορτή. In fin. addc: V. HEORTE.

ĒĀPHĀLERĒSIS. Lin. 2. post *aufero* addc: *Veget. 2. Veterin. 45.* Postero die quasi epapheresis fit, et ex eisdem locis sanguis detrahitur. ¶ 2. Transfertur etc.

ĒĀPHŪRĀ. Lin. 1. post *Epaphroditus* addc: quin potius est diminutivum. Epaphroditū.

ĒĀPTŪRŌDĒTĪANUS. in fin. addc: ¶ 2. Est etiam cogn. R. V. PILASTILUS.

ĒPHĀLMĀTOR. In fin. addc: pro *orchestropalarius* corrige *orchestropolaris*. Mox addc: Ephalatores his verbis describit *Manil. 5. 439.* Delphinumque suo per inane imitantia (*membra*) motu, Et viduata volant pennis, et in aere ludunt.

ĒPHĒBĀTUS. Lin. 2. post *mulieravit* addc: h. e. grandiore puerum et exoletum stupravit.

ĒPHĒBĒUM. ¶ 2. *Ephesion* etiam Latine scribitur in *Gloss. Isid.* Ephesion, locus constuprationis puerorum imberbium.

ĒPHĒBĪĀ. In fin. addc: ¶ 2. Est etiam idem ac ephibeum. *Vulgat. interpr. 2. Machab. 4. 9.* Si concederetur gymnasium, et ephibiam sibi constituere.

ĒPHĒBŪCUS. Lin. ult. pro *clamyda* scribe *chlamyda*.

ĒPHĒDRĀ. In fin. addc: Eadem est ac anabasis, hippuris, et Latine equisetum.

* ĒPHĒDRON, i, n. 2. herba eadem ac ephedra. *Plin. 26. 13. 85.* Alii hippurin, alii ephedron, alii anabasin vocant.

ĒPHŌRT. Lin. 5. post *Aristot. Polit. l. 2. c. 10.* addc: et *Cic. 2. de rep. 33.*

ĒPĪBĀTĀ. In fin. addc: ¶ 2. Item de camelorum ductoribus. *Hygin. Gromat. p. 10. col. 2.* Camclis cum suis epibatis singulis pedes quinque adsignabimus.

* ĒPĪCĀDĪUM, ii, n. 2. festum Epicuro sacrum, qui fuit dies vigesimus mensis Gamelionis: ab ἐπι, post, et εἰκάς, vigesimus; hinc εἰκαδιστὰι appellati sunt, qui eundem celebrabant. V. ICAS. *Not. Tyr. p. 148.* Hæbicadium (*corrige* Epicadium), conventicium, adventicium.

* ĒPĪCERTŌMĒSIS, is, f. 3. ἐπιχερτόμης, irrisio, eadem ac sarcasmus: ab ἐπι, in, et χερτόμης, quod a χεῖρ, cor, et τέμνω, seco, quasi cordis scissio. V. CHLEVASMUS in *Append.*

* ĒPĪCHĀRIS, idis, f. 3. ἐπιχαρίς, gratiosa. Est nomen servile. V. *Inscript. in CAILLA.*

ĒPĪCŪRĒUS. ¶ 5. in fin. addc: V. GAUDIVIGENS.

* ĒPĪCŪRIZO, as, n. 1. Epicurum imitor, sequor. *Salvian. 1. Gub. D. 1.* Et sane invenire aliquos, qui ab istorum judicio discrepaverint, præter Epicureorum, vel quorundam epicurizantium deliberamenta, non possum.

ĒPĪCŪRUS. In fin. addc: ¶ 3. Est etiam cogn. R. *Inscript. apud Grut. 981. 10.* M. Junius Epicurus.

ĒPĪDAURĪTĀNUS. In fin. addc: Fortasse *Instejus* legendum est; nam gentis Instejæ pluries, Justejæ ne semel quidem mentio est apud Latinos scriptores, et in veteribus monumentis.

* ĒPĪGŌNĒ, es, f. 1. ἐπιγόνη, postea nata. Est cogn. R. *Inscript. in Archeogr. Triest. T. 1. p. 94.* Mania Epigone.

ĒPĪGŌNI. ¶ 2. in fin. Huc retrahenda loca perperam citata in fin. §. 3., nempe *Hygin. fab. 71. Cic. 1. Offic. 31. et 2. Tusc. 25.*

ĒPĪGRAMMĀTĀRIUS. Lin. 1. pro *sonettiere*, qui *epigrammata* scribit reponere: qui præcipue dicaci protervitate epigrammata (*h. e. satire*) in quemque divulgat. Hinc *Vopisc. Saturn. 7.* Sunt Ægyptii viri ventosi, furibundi, versificatores, epigrammatarii, etc.

ĒPĪGRŌMĀ corrige ĒPĪGRŌMĀ.

ĒPĪLIMMĀ. In fin. addc: V. ALIMMA in *Append.*

* ĒPĪLŌGĪCUS, a, um, adject. ἐπιλογικὸς, ad reddendam rationem pertiñens. *Cur. Fortunatian. 2. Art. rhet. p. 70. Capper.* Causæ mortis voluntariæ redduntur sex locis: legis interpretatione, ab initio ad finem, definitione, transmotione, conjectura vel voluntate, qualitate, id est epilologica quæstione τῆς ἐκβάσεως.

ĒPĪMĒTHEUS. In fin. addc: V. PROMETHEUS.

* ĒPĪNAUSĪMĀCHĒ, es, f. 1. ἐπιναυσίμαχη, in navibus pugna. Hic est titulus unius ex tragædiis *Accii*, cujus ita meminit *Priscian. 6. p. 695.* Accius in Epinausimache: Lucifera lampade Arietem exurat Jovis. Alicubi tamen divisim et Græcis litteris scribitur ἐπὶ ναυσι μάχη, ut apud *Non. 8. 14.* Idem (*Accius*) ἐπὶ ναυσι μάχη: Contra quantum obfueris, si victus sis.

ĒPĪNĒPHRIDĪUM. In fin. addc: quod quidem rectius est.

ĒPĪNĒCE. Lin. 4. post *Grut. addc: 577. 5.*

ĒPĪNŌMEN. Lin. 1. post n. 3. addc: ἐπώνυμον.

EPINYCTIS. ¶ 1. in fin. pro *sanat* corrige *sanant*.

* EPIONICUS, a, um, adject. ἐπιωνικός, idem ac ionicus a majore, nempe versus cujusdam generis: ab ἐπι, super, et ἰωνικός, ionicus. *Priscian. de metr. Terentian. p. 1319. Putsch.* Hepluestion metricus ostendit, comicum epionicum spondeos paribus locis habentem iambicarum συγγών, id est conjugationum, ut est apud Eupolin.

EPIROTÆ. In fin. adde: ¶ 4. Est etiam cogn. R., ut Q. Cæcilius Epirota grammaticus, Tusculi natus, de quo multa *Suet. Grammat. 16.* habet.

* EPISATTOMENOS, i, m. 2. ἐπισαττήμενος, is, cui clitelæ imponuntur. Est titulus unius ex comædiis *Cæciliæ Statii*, cujus meminit *Priscian. 7. p. 760. Putsch.* Cæcilius in Episattomeno: Si properas, escende huc in meam navem: ita celeris est. Sic legendum monet *Bothius* pro *Episatomo*, quod legitur in editionibus *Prisciani*.

EPISCOPUS. In fin. adde: V. *Augustini loc. cit.* in SUPERINTENDO.

EPISTOLÆ. ¶ 1. in fin. adde: *Id. 2. Phil. 4. de M. Antonio.* Recitare palam epistolas ad se ab aliquo amico missas, offensione aliqua interposita, est nihil aliud, quam tollere e vita vitæ societatem, tollere amicorum colloquia absentium.

* EPISTOLARIUS, ii, m. 2. qui affert epistolas. *Salvian. 5. Gub. D. 7.* Veniunt plerumque novi nuntii, novi epistolarii a summis sublimitatibus missi.

EPISTRATĒGUS, i, m. 2. ἐπιστρατήγος, præfectus provincie aliquis in Ægypto. *Inscript. apud Grut. 130. 1. M. Artorius M. F. Pal. Priscus Præf. montis Berenicidis, Flam. Divi Aug., Patr. col., epistrateg. Thebaidis etc. Apud Grut. loc. cit. at Smet. 33. 1. mutilus est lapis, ibique . . . rateg. legitur; et apud Apian. p. 229. integre epistrateg. At A. Peyronius in Papir. Gr. P. 1. p. 67. putat, strategus legendum, eundemque epistratego Thebaidis vicariam operam in universa epistrategia præstitisse.*

EPISTYLĪUM. In fin. adde: *Inscript. apud Orelli n. 3278.* Satellia M. F. Anus apodyterium ad novitatem restituit, epistylis ceterisque marmoribus ornavit.

EPITHĒTON. ¶ 1. in fin. adde: *Tertull. Pall. 4. Scytalosagittipelliger, qui totam epitheti sui sortem cum muliebri cultu compensavit. h. e. Hercules, qui σκυτάλη, clava et sagittis armatus, et pelle leonina indutus fuerat.*

* EPITHŪSĀ, æ, f. 1. ἐπιθούσα, incurrens, particip. verb. ἐπί-θεω, incurro. Est cogn. R. *Inscript. in Bullett. dell'Institut. archeol. T. 2. p. 211.* Valeria Epithusa.

EPITŌMĀTUS. ¶ 1. in fin. adde: In *Digestis* sæpissime citantur *Labeonis libri περὶ τῶν (h. e. probabilium) a Paulo epitomatorum, et libri posteriorum a Javoleno epitomatorum. V. Indicem Wielingii.* Hinc patet, hanc vocem et *Justiniani Aug.* et superioribus etiam temporibus fuisse usurpatam.

* EPITRĒPONTES, ium, m. plur. 3. ἐπιτρέποντες, permittentes; particip. ab ἐπιτρέπω, permitto. Ita appellata est una ex comædiis *Menandri*, cujus meminere *Quintil. 10. 1. §. 70. et Sidon. 4. ep. 12.*

EPĪTRĪTUS. ¶ 1. in fin. adde: V. SESQUITERTIUS.

EPĪTRŌCHASMUS. In fin. adde: *Donat. ad Ter. Phorm. 2. 3. 43. ἐπιτροχασμός* est verborum super se invicem effusio, quæ sit adversarii turbandi causa. V. PERCURSIO §. 2.

EPĪTRŌPOS. Lin. 3. pro *ep. 22. repone epist. 22., et pro Epitropos* scribe *epitropos*.

* EPŌDĪCUS, a, um, adject. ἐπωδικός, ad epodon pertiens. V. ODICUS in fin.

ĒPOGDŌUS. In fin. adde: V. SESQUIOCTAVUS.

ĒPŌRĒDĪÆ. ¶ 1. in fin. adde: Fortasse est ab ἐπι, super, αὔς, ῥός, auris, et ἔδος, sedes. V. CENTAURUS §. 1. et OREÆ. quod vocis etymon si admittatur, patet, scribendum ĒPŌRĒDĪÆ.

ĒPŪLO. ¶ 1. in fin. adde: Epulonum insigne erat patera et præfericulum, ut ostendit *Barpt. Borghesius in Dec. num. 7. oss. 7. p. 24. et 13. oss. 1. p. 5. ¶ 5. in fin. adde: ¶ 6. Est etiam cogn. R. Inscript. apud Grut. 185. 1. C. Cestius L. F. Fab. Epulo, Pr., Tr. Pl., VII. Vir epulonum.*

ĒPŪLOR. In fin. adde: Hinc *Venant. 10. carm. 12. 24.* Et facit ecce escas hic epulare suas.

* ĒPŪLŌSUS, a, um, adject. epulis abundans. *Cassiod. 8. Variar. 31. a med.* Adde, quod tam amœna est suscepta piscatio, ut ante epulosum convivium intuentium pascat aspectum.

ĒPŪLUM. ¶ 1. in fin. adde: *Inscript. apud Fabrett. p. 659. n. 497.* Epulum duplum dedit curie mulierum. ¶ 2. in fin. adde: ¶ 3. Item de pecunia, quæ ad epulum decurionibus et

collegis dandum impendebatur. *Inscript. apud Donat. 358. 1. C. Musetio L. P. Oul. Sabino patrono municip. Tufic. decuriones et plebs ex epulis suis ob merita ejus. Ita in alia apud Murat. 681. 2. Huic ordo ex sportulis suis ob merita ejus statum ponendam censuerunt.*

ĒQUES. ¶ 6. in fin. adde: *Dionys. vero Italic. l. 6. c. 13. p. 260., qui historiam suam scripsit et edidit paucis annis ante Chr. n., affirmat, tunc temporis equites Romanos equo publico ornatos fuisse circiter quinquies millenos.*

ĒQUESTER. ¶ 2. in fin. adde: *Tacit. 13. Ann. 10. Julii Densus equester. h. e. equestris ordinis. ¶ 2.ª Ordo equestris erat etiam in municipiis et coloniis, medius scilicet inter decuriones et plebem, qui et ordo Augustalium dicebatur. Inscript. apud Grut. 431. 1. Sex. Ligurius Sex. Fil. Galeria Marinus, summus curator C. R. (h. e. civium Romanorum) Provinc. Lugd., Q., II. viralib. ornamentis suffragio sanct. ordinis honoratus, ob honorem perpetui pontificatus dat, cujus doni dedicatione decurionibus X. V., ordini equestri IIIII. viris Augustalibus negotiatoribus vinariis X. III., et omnib. corporib. Lug. licite coeuntibus X. II. dedit. ¶ 5. in fin. adde: ¶ 5.ª Fortuna equestris. V. FORTUNA §. 2.ª in Append. ¶ 6. in fin. adde: ¶ 7. Est etiam cogn. R., ut Æmilii Equester apud Ulp. Dig. 36. 4. 1. §. 3.*

* ĒQUĪSĒTĀ, æ, f. 1. et

* ĒQUĪSĒTIS, is, f. 3. herba eadem ac equisetum. *Apul. Herb. 39. A Græcis dicitur hippuris, Itali vero equisetam vocant. Plin. 18. 28. 67. Invisa et equisetis est, a similitudinem equinæ setæ.*

* ĒQUĪTĪUS, a, um, adject. ad equites pertiens. Est cogn. R., ut *Flavius Equitius* consul ann. CCCLXXV. a Chr. n. in *Inscript. apud Murat. 386. 5.*

ĒQUITŌ. ¶ 6. in fin. adde: V. EQUUS §. 16. et INEQUITŌ §. 3.

* ĒQUŪLĒO et Eculeo, onis, m. 3. gran polledro, magnus equuleus. Est cogn. R. *Plin. 35. 10. 36. n. 5. Ut auctor est Decius Eculeo.*

ĒQUŪLĒUS. ¶ 2. in fin. adde: *Senec. ep. 67. Neminem certe adhuc scio, eo nomine votum solvisse, quod flagellis cæsus esset, aut podagra distortus, aut equuleo longior factus esset. ¶ 2.ª Equuleus cochleatus. V. COCHLEATUS.*

EQUUS. ¶ 1. lin. 5. post recenset adde: *Primus equi sator habetur in fabulis Neptunus. V. hanc vocem §. 1. ¶ 6. in fin. adde: Attamen et senatores equum publicum habuisse, apparet ex Liv. 29. 37.*

ĒQUUSTŪTĪCUS. Lin. 5. pro τούτικον scribe Τούτικον. Lin. 8. pro T. 2. corrige T. 3.

ĒRĀSĪNUS. In fin. adde: *Auson. præf. edyll. 7. Bissula in hoc schedio cantabitur, aut Erasinus. h. e. puer amabilis. V. BIS-SULA in Append. Etiam Erasina in Inscript. apud Orelli. n. 4857. Non gravis hic textit tumultus te unica virgo, Musarum amor, et Charitum Erasina voluptas.*

* ĒRĀTĪNĒ, es, f. 1. ἐρατίνη, amabilis. Ita appellatur *Nympha Veneris filia apud Capell. loc. cit. in TERPSIS.*

* ĒRECTOR, oris, m. 3. erettore, qui erigit aliquod opus, *Inscript. quæ pertinet ad ann. a Chr. n. CCCLXIV.-CCCLXVI., apud Fabrett. p. 629. n. 248., et Visc. Op. var. T. 2. p. 69., et Cardinali Iseris. Velit. p. 44. L. Oleyrius princ. cur. (h. e. princeps curiæ) et eritor (lege crector). et mox. L. Oleyrii princ. cur. et ante (amphitheatri) eretoris (lege erectoris) filius.*

ĒRĒMĪTĀ. In fin. adde: ¶ 2. Secundam syllabam perperam corripit *Venant. 3. Vit. S. Martin. 418. Cætib. in mediis habitans eremita remotus Ipse in puppe sedens.*

ĒREPTUS. In fin. adde: *Inscript. in Annal. dell'Institut. archeol. T. 6. p. 155. Flamen annos III. creptus ritu S. h. e. creptus post tres laminatus annos sacerdotio suo.*

ERGASTĒRĪUM. In fin. adde: ¶ 2. Est etiam fabrile quodlibet instrumentum, quo statuas seu signa virorum Deorumque fulciri solent, ne temporis vetustate, aut hominum injuria corruant. *Inscript. in Annal. dell'Institut. archeol. T. 6. p. 111. Pro salute ordinis et populi signa Serapis et Isidis cum ergasteriis suis pec. sua fecit. scil. cum parergis suis, ut legitur in alia Inscript. in PARERGON, vel cum basi et hypobasi, ut in alia in HYPOBASIS.*

* ERGAVĪCENSIS. V. ERCAVICENSIS.

ĒRĪDĀNUS. In fin. adde: ¶ 4. Est etiam cogn. R. *Inscript. apud Grut. 63. 12. Ti. Claudius Heridanus. Ita pro Eridanus. V. ESCARIUS in Append.*

ĒRĪGŌNĒ. In fin. adde: ¶ 3. Hujus nominis tragædiam scripserat *Q. Cicero (Cic. 3. Q. Fr. 1.), quæ a negligente tabellario, dum iter faceret, amissa fuit, ut narrat Id. 3. ibid. 9.*

* ERITIMUS, a, um, adject. ἐρίτιμος, valde honoratus. Est cogn. R. *Inscript.* apud *Grut.* 195. 6. M. Cornelius Eridimus. Lege *Eritimus*, nam *Eridimus* vox est nihili.

ERITUDO. V. HERITUDO in *Append.*

* EROMENIUM, ii, n. 2. ἐρωμένιον, diminut. ἐρώμενος, η, amans, a, amicus. V. ISCHINON.

* EROTARINUS, a, um, adject. ἐρωτάριος, Cupidinus: ab ἐρωτάριον, Cupido. Est cogn. R. *Inscript.* apud *Rosmini, Stor. di Mil. T. 4. p. 448.* Ingennæ Erotarin. libertæ et uxori optim. Q. Ingennus Maximinus scriba publicus pontificum, et curator aerarii.

* ERRABILIS, e, adject. *errabile*, qui errare potest. V. INNARABILIS in *Lexic.* et in *Append.*

* ERRATILIS, e, adject. idem ac erraticus. *Cassiod. 1. Variar. 21.* Aves ipsæ pro aera vagantes, proprios nidos amant; erratiles feræ ad cubilia dumosa festinant.

ERRO, as. ¶ 5. in fin. adde: *Hieronym. ep. 59. n. 5.* Ne videreris rationabiliter errare.

ERRO, onis. In fin. adde: ¶ 5. De veteranis, qui aliorum agros invadunt. *Valer. Cato Dir. 70.* Nec nostros servire sinant erronebus agros. ¶ 4. Est etiam cogn. R. *Inscript.* apud *Schiassi, G. al Mus. Bologn. p. 67.* L. Cæsius An. F. Cam. Erro patronus.

ERUCTATIO. In fin. adde: ¶ 2. Apud *Cassiod. 1. Hist. Eccl. 15.* scribitur *eructuatio*.

ERUDIO. In fin. adde: *Eruditurus* apud *Lactant. 5. 2. a med.* Profitens, se eruditurum alios ad veritatem.

* ERUSCUM. V. RUSCUM §. 2. in *Append.*

ERYTHRÆUS. In fin. adde: ¶ 4. *Erythræus* etiam appellatur unus ex quatuor solis equis apud *Fulgent. 1. Mythol. 11.*

ERYTHRIUS. In fin. adde: V. PULVIS §. 12.

ESAIĀ, æ, m. 1. Ἡσαΐας, ab Hebr. *יְהִישָׁע* nomen proprium prophetae celeberrimi apud Judæos. Prima hujus nominis syllaba perperam corripitur ab *Alcim. 6. 44.* Latius hæc vero sanctus describit *Esaia*.

ESCARIUS. ¶ 1. in fin. adde: *Inscript.* apud *Grut. 582. 9.* L. Ulpio Eridano Aug. L. ab auro escario.

ESCHARĀ. In fin. adde: *Marcell. Empir. 8. §. 5. inis.* Ad sordida vulnera oculorum, crustasque habentia, quas medici escharas vocant, etc.

ESOX. In fin. adde: V. IUSO in *Verb. Barb.*

ESPICIO. In fin. adde: Lege cum *Bothio.* Ad te hanc mnām fero auri, si mihi rides: spice. Nimirum ex *ridespice*, quod in MSS. est, divisim scribendum videtur *rides spice*: prior enim littera s absorpta est a subsequente, ut sæpissime alias factum est.

* ESYCHUS. V. HESYCHUS §. 2.

ETESĪÆ. ¶ 6. in fin. adde: ¶ 6.^a Etiam singul. num. usurpat *Plin. 18. 34. 77.* Aquilo mollitur sidere æstate media, mutatque nomen, et etesias vocatur. ¶ 6.^b Item genere femin. adhibetur, quia, cum vox sit adjectiva, si πνοή, aura, subintelligitur, masculino; si vero άνεμος, ventus, feminino genere effertur. *Hygin. loc. supra cit.* Aristæus ab Jove impetravit, ut etesiae flarent, quas nonnulli etesias dixerunt.

ETHICUS. ¶ 1. in fin. adde: *Hieronym. ep. 39. n. 2.* Ethicus ille psalmus: Justus es, Domine. ¶ 2. in fin. adde: Habet tamen, quo se tueat *Prudentius*, etenim Græci etiam ἔθος, et ἔθικός scribunt.

* ETHIS, idis, f. 3. ab ἔθος, mos, consuetudo. Est cogn. R. *Inscript.* apud *Murat. 619. 2.* M. Pullienus Parthenio Ethidi libertæ snæ.

ETHOLÖGUS. Lin. 3. pro *Minorum* corrige *Mimorum*.

ETHOS. In fin. adde: *Plin. 35. 10. 36. n. 19.* Aristides Thebanus omnium primus animum pinxit, et sensus hominis expressit, quæ vocant Græci ethe, item perturbationes. *h. e. li sentimentis dell'animo e le passioni.*

ETYMÖLOGIĀ. Lin. 12. post etc. adde: *Cassiod. Instit. div. litt. 1.* Etymologia est aut vera, aut verisimilis demonstratio, declarans ex qua origine verba descendant.

* EVAGĪNO, as, avi, atum, a. 1. *squainare*, e vagina educo. *Vulgar. interpr. Exod. 15. 9.* Evaginabo gladium meum. *Id. Judith 15. 9.* Cumque evaginasset illum (*pugionem*).

EVALLO. In fin. adde: V. PILATRIX.

* EUANGĒLIZO, as, avi, atum, a. 1. *εὐαγγελίζω*, evangelizzare, annuntio. *Vulgar. interpr. Luc. 2. 19.* Evangelizo vobis gaudium magnum. *Id. Act. Ap. 8. 35.* Euangelizavit illi Iesum. et 14. 6. Ibi euangelizantes erant.

* EUARISTUS, a, um, adject. valde optimus; ab εὖ, bene, et ἀριστος, optimus. Est nomen servile. *Inscript. in Mus. di Este p. 156.* Euaristi.

* EVASIO, onis, f. 3. actus evadendi. *Vulgar. interpr. Judith 12. 20.* Dominus revocavit me vobis in evasione, et in liberatione vestra.

EUCHARISTUS, i, m. 2. repone: EUCCHARISTUS, a et ē, um, adject. In fin. adde: *Alia* apud *Grut. 700. 7.* Petronia Eucharisto.

* EUCHESTUS, a, um, adject. εὐχρηστος, utilis. Est nomen servile. *Inscript.* apud *Murat. 1010. 10.* Euchrestus conjugii suæ.

* EUDÖRUS, a, um, adject. εὐδωρος, dona largiens: ab εὖ, bene, et δῶρον, donum. Est cogn. R. *Inscript.* apud *Grut. 992. 6.* A. Minius A. L. Endorus.

EUELISTUS. V. EUHELPISTUS in *Append.*

EVERGO corrige EVERGO.

EUGĀLACTON. Lin. 2. pro *Gaux* repone *Glaur*.

EUHELPISTUS. In fin. adde: ¶ 2. Scribitum etiam *Euelpistus*. *Inscript.* apud *Don. cl. 17. n. 12.* L. Canidius Euelpistus.

* EUHÉMERO et Euemero, onis, m. 3. nomen servile: ab εὐήμερος. *Inscript.* apud *Orelli n. 4687.* Euemeroni Appius Celer, et Cæcilia Successa fecerunt.

EUHÖDUS. V. EUODOS.

EVISCERO. In fin. adde: *Cassiod. 9. Hist. Eccl. 35.* Cum scutis currebant, canes eviscerantes, furentes atque bacchantes.

* EUMĒDĪDES, æ, m. 1. Εὐμηδείδης, filius Eumedæ. *h. e. Dolon*, quam vocem vide in *Lexic.* et *Append.* Etenim *Homer. Iliad. 1. 10. v. 314.* Ἦν δέ τις ἐν Τρώεσσι Δδων, Εὐμήδεος υἱός. et *Virg. 12. Æn. 346.* Parte alia media Eumedes in prælia fertur, Antiqui proles bello præclara Dolonis, Nominæ avum referens. *Auct. incert., seu Pindar. Epit. Iliad. 711.* dum spe percussus inani Tros Eumedides cursu præcederet illos. *h. e. Diomedem et Ulyssem.*

* EUMĒLENSES, ium, m. pl. 3. ad Eumelum pertinentes. V. EUMELUS §. 2. Ita sunt appellati ejus sacerdotes, qui Græce *εὐμελεῖς* Εὐμηλῆδαι dicti sunt. V. *Ignarra de fratr. p. 100.* et LYCOPHORUS in *Append. Inscript.* apud *Grut. 323. 1.* Ex jussu I. O. M. Heliopolitani Aur. Theodoro sacerdote filio, curatore templi Ceremeilensium (lege Cereris Eumelensium), adamplante donis, torquem et velum sac. et (lege sacrum) Lycophori de suo posuerunt, curante Acilio Secundo etc.

EUNŪCHION. V. ASTYTIS.

EUNŪCHUS. ¶ 5. in fin. adde: Huc etiam pertinent, quæ habet *Firmic. 7. Mathes. 16. 5.* Mars et Venus in matutino ortu collocati cinædos efficiunt templorum cantibus servientes. *Id. ibid. mor.* Si Venus in novissimis signi partibus constituta, Saturnum Martemque respiciat, cinædos felices efficiet, quibus templorum officia credantur, aut nobiles mulieres meretricum faciet vitis implicare.

* EVÖCĀTIVUS, a, um, adject. ad evocationem pertinsens. *Evocativa*, scilicet *stipendia*, sunt, quæ quis fecit, postquam ad militiam evocatus est. V. EVOCATUS §. 2. Hinc *Inscript.* apud *Orelli n. 3460.* et 4968. Princeps II. Leg. XIV. Gem. An. LXIV., Stip. XLVI., Milit. XVI., curatoria veteranor. IIII., evocativa III.

EVÖCĀTÖRIUS. In fin. adde: Evocatoria formula apud *Cassiod. 7. Variar. 34.* et 35. est, qua quis ad principis comitatum evocatur. ¶ 2. Absolute vero *evocatoria* est epistola evocatoria apud *Jornand. Get. 57.* Theodericum genti suæ regem audiens ordinatum imperator Zeno, gratum suscepit, eique evocatoria destinata, ad se in urbem venire præcepit, dignoque suscipiens honore, inter procures sui palatii collocavit.

EUÖDES. V. EUODUS.

* EUPÆS, ædis, m. 3. εὐπαῖς, bonus puer: ab εὖ, bene, et παῖς, puer. Est cogn. R. *Inscript.* apud *Murat. 895. 4.* Ti. Claudius Aug. L. Eupæs.

* EUPHĒMIÖ, onis, m. 3. diminut. Euphemi. Est cogn. R. *Inscript.* apud *Daniele, Numism. Cap. p. 97.* Cn. Hordeonius Cn. L. Euphemio.

* EUPHRĀTÆUS, a, um, adject. ad Euphratem pertinsens. *Stat. 2. Silv. 2. 121.* Vive Midæ gazis, et Lydo ditior auro, Troica et Euphratæa super diademata felix.

* EUPLÖCIUM, ii, n. 2. εὐπλόκιον, officina textrina: ex εὖ, bene, et πλόκιον, textura, quod a πλέχω, texo. *Inscript.* laminæ collaris, quæ servis fugitivis collo imponebatur, ne fugerent, vel, si fugissent, ut ad dominum suum cito reducerentur, apud *Fabretti. p. 522. n. 365.* Fugit cuplogio (*h. e. ex euplocio*) ex pre (*h. e. ex opere*) urbano. Opus porro urbanum est opificium in urbe, et opponitur rustico, quod ruri habebatur.

{ EUPLŒĀ. Lin. 2. pro *Cajola* scribe *Gajola*.

EUPÖLUS, a, um, adject. εὐπῶλος, equis abundans: ab εὖ, bene, et πῶλος, pullus, equus. *Inscript.* apud *Orelli n. 3912.* M. Saturnius Eupulus. Hic *Eupulus* scriptum videtur pro *Eupolus*.

* EUPOR, oris, m. 3. bellus puer: ab εὖ, bene, et por, puer. V. POR. Est nomen servile, seu cognomen libertinum. *Inscript.* apud *Murat.* 1506. 6. Eupor libertus. *Alia* apud *Kellerm. Vigil. Rom. laterc. tab. 6. col. 5. l. 72.* T. Ælius Eupor.

* EUPORAS, æ, m. 1. εὐπορᾶς, idem ac εὐπορος, et εὐπόριστος, parabilis. Est cogn. R. *Inscript.* apud *Marin. Frat. Arv. p. 644.* M. Ulpus Euporas.

* EUPORISTUS, a, um, adject. εὐπόριστος, paratu facilis: ab εὖ, bene, et πορίστος, parabilis. Hinc euporistum absolute usurpatur de quolibet medicamento, quod facile paratur. *Theod. Priscian. præf.* Hujusmodi opus aggressus sum, ut facilioribus potius naturalibusque medicemur remediis, hoc est euporistis, succis, iritico, farina et hordeo, etc. *Id.* 2. 18. Ejus remedium in euporisto nostro invenies. ¶ 2. Est etiam cogn. R. V. EUPORISTUS, i.

* EURĒMĀTĪCUS, a, um, adject. εὐρηματικόν, inventivo, ad inventionem pertinens. *Libri singularis de eurematicis* appellatur opus *Modestini* ICI, cujus mentio est in *Dig.* 3. 3. 65., 16. 1. 25., et pluries alibi.

* EURŌAQUĪLO, onis, m. 3. εὐροακῦλον, vel εὐρακῦλον, ita vocatus ventus procellosus, qui idem videtur esse ac Aquilo. *Vulgat. interpr. Act. Ap. 27. 14.* Ventus typhonicus, qui vocatur euroaquilo. At meliores *Codd. Gr.* habent εὐροκλύδων. *h. e.* ventus late fluctus ciens: ab εὐρος, latitudo, et κλύδων, fluctus.

* EURŌBŌRĒUS, a, um, adject. qui afflatur vento borea: ab εὐρος, ventus, et βόρεος, boreus. *Jornand. Get. 5.* Scythia in extremis Asiæ finibus ab Oceano euroboreo in modum fungi primum tenuis, post hæc latissima et rotunda forma exoritur.

EURŌPĀ. In fin. adde: ¶ 9. Est etiam cogn. R. *Inscript.* apud *Visc. Monum. Gab. p. 81.* Domitia Europe.

EURŌTAS. In fin. adde: ¶ 5. *Eurotas* item vocatur rivus aquæ in villa Lavinia M. Bruti apud *Cic. 15. Att. 9.* Haud scio, an melius sit (*scil.* in Asia frumentum emendum, et ad urbem mittendum curare), quam ad Eurotam sedere.

EURUS. In fin. adde: ¶ 6. Est etiam cogn. R. *Inscript.* apud *Grut. 685. 7. C.* Mutejus Eurns.

* EURŪSĀCES, is, m. 3. Εὐρύσάκης, filius Ajacis, rex Salaminis, qui Teucerum patrum suum post finem belli Trojani, morte fratris invisum patri Telamoni, accessu regni sui prohibuit. V. *Justin. 44. 3.* ¶ 2. Hujus nominis tragœdiam scripsit *Sophocles*, atque item *Accius* poeta tragicus, cujus plura fragmenta exstant, ut apud *Non. 1. n. 49.* Accius Eurysace. Tu, quod quero abs te, enoda, et, qui sis, explica. *Vet. Scholiast. ad Cic. Sext. 56.* ab *A. Maio* edit. in *Class. auct. T. 2. p. 150.* Actor illis temporibus nobilissimus tragicarum fabularum *Æsopus* egisse videtur *Aecii* fabulam, quæ scribitur *Eurysaces*; ita ut per omnem actionis cursum tempora rei publicæ significaretur, et quidem Ciceronis fortuna deploraretur; ex quo illud probare contendit, omnes prorsus homines etiam infimæ plebis restitutioni suæ promptissime refragatos.

* EUSĒBĪUM, ii, n. 2. Εὐσεβιον, diminut. ab εὐσεβής, pius. Hoc diminutivum blanditer compellatur femina in *Inscript.* apud *Murat. 556. 2.* et 2042. 6. Ave Eusebi, Casonie Donatæ, quæ vixit annis XXXVII. D. XI. horis IIII. Candidus Aug. Pii verna ex Test. conjugii bene merenti posuit, Eusebi have et vale.

EUSTŌMĀCHUS. In fin. adde: *Gargil. de re hort.* (edente *A. A. Scottio*) 1. 3. Cydonea plurimi medici eustomacha crediderunt.

* EUTHĪPHRON, ontis, m. 3. εὐθύφρων, sapiens: ab εὐθύς, rectus, sapiens, et φρήν, mens. Est nomen servile, mox libertinum. *Inscript.* apud *Fabrett. p. 296. n. 357.* Eutyfron libertus. Hic bis aspirata tollitur.

* EUTHYS, iā, y, adject. εὐθύς, εἴα, ὅ, rectus. V. ANACAMPTUS in *Append.*

* EUTILMUS, a, um, adject. bene, vel multum depilatus, glaber: ab εὖ, bene, et τῆλός, vulsio. Est cogn. R. *Inscript.* apud *Grut. 998. 5.* M. Turranius M. M. L. Eutilmus.

* EUTŪCHON, ontis, m. 3. εὐτυχών, particip. ah εὐτυχῶ, sum felix. Est nomen servile, deinde libertinum. *Inscript.* apud *Grut. 403. 5.* Eutychon libertus.

EUZŌMŌN. In fin. adde: *Marcell. Empir. 53. sub init.* Euzomi, quæ appellatur herba mentiosa, succus. *Æmil. Mac. de herb. 31. 16. de eruca.* Aut semen, gratum dicunt præstare saporem, Euzomonque solent hac causa dicere Græci.

EX. ¶ 3. in fin. adde: ¶ 3. Modo etiam significat conditionem illius, qui aliqua dignitate jam functus est, ut *ex consule*, quam vocem vide suo loco.

* EXĀBUNDO, as, n. 1. valde abundo. *Salvian. 4. advers. avar.*

6. Heredes mei de meo affluunt, immensarum divitiarum copiis exabundant.

* EXĀCERBĀTĪO, onis, f. 3. *csacerbazione*, actus exacerbandi. *Jul. Rufinian. de schem. dian. p. 52.* *Capper.* Sarcasmus est figura, qua adversariorum facta cum exacerbatione admissi eorum lacessimus. *Empor. de deliberat. spec. ad fin.* Id potissimum custodire debemus, ut his, quibus consilium demus, etiam si destabilia cogitent, sine convicio ac sine exacerbatione dicamus. Adde *Salvian. 4. Gub. D. 7.*

* EXĀCERBĀTRIX, icis, f. 3. quæ exacerbat. V. *Salviani loc. cit.* in PLACATRIX.

EXĀCERBO. In fin. adde: ¶ 5. *Translatc. Claud. Saturnin. Dig. 48. 19. 16. §. 10.* Nonnumquam evenit, ut aliquorum maleficiorum supplicia exacerbentur, quoties nimium multis personis grassantibus exemplo opus est. *h. e. vengono inaspriti.*

EXACTOR. ¶ 1. in fin. adde: *Inscript.* apud *Grut. 454. 6.* Q. Manilio C. F. Cordo exactori tribut. civitat. Gall. etc.

EXACTIO. ¶ 5. in fin. adde: V. *Cassiodori loc. cit.* in DEVASTATOR in *Append.*

EXĀQUĀTĪO. In fin. adde: ¶ 3. Item æqua divisio. *Lex Rom. seu resp. Papiani* (edit. ab *Amadut.*) tit. 17. l. 5. Nov. p. 204. Agri quoque communis nullis terminis delimitati exæquationem inter consortes nullo tempore denegandam.

EXĀGĪUM. Lin. 6. pro legitimo, solidi scribe legitimo solidi.

EXALTĀTĪO. In fin. adde: *Inscript.* apud *Bertol. Ant. d' Aquil. p. 296. n. 412.* Exaltatio eximia.

EXĀMĪNO. ¶ 3. in fin. adde: *Id. ib. mox.* Onerum vero maxima pondera cum feruntur a phalangariis, examinantur per ipsa media centra phalarum. *h. e. si equilibrano facendo centro sulla metà delle stanghe.*

EXĀNĪMĀTUS. ¶ 1. in fin. adde: *Inscript.* apud *Grut. 690. 5.* Litore Phocaico pelagi vi exanimata.

EXAPTUS. In fin. adde: *Front. de fer. Als.* (ab *A. Maio* iterum edit.) ep. 3. p. 213. Juppiter alas Somno, non ut Mercurio talaris, sed, ut Amori, humeros exaptos (*corrigere humeris exaptos*) adnexuit.

EXARCHUS. Lin. 1. post εἰσαρχος adde: *esarco.* Lin. 4. pro *Aulus* videtur legendum esse *Aulius*.

* EXARDEŌ, es, arsi, arsum, n. 2. idem fere ac exardesco. Huc porro retrahenda sunt loca, in quibus usurpatur tempus præteritum *exarsi*, atque alia inde derivata. *Vulgat. interpr. Eccli. 16. 7.* Exardebit ignis. Adde 28. 14. et 27.

* EXASPERĀTRIX, icis, f. 3. quæ exasperat. *Vulgat. interpr. Ezech. 2. 8.* Noli esse exasperans, sicut domus exasperatrix est.

EXASPERŌ. In fin. adde: *Exasperans* in EXASPERATRIX in *Append.*

* EXAUCTĪO, onis, f. 3. finis auctionis. *Suet. Vit. Horat. Q.* Horatius Flaccus patre exauctionum exactore. Ita edidit *Dæringius* in editione *Horatii*, et sic interpretatur, *h. e.* homine, qui, finita auctione, ab iis, quibus res in auctione attributæ fuissent, pretium exigeret, et cogeret. Alii leg. *exactionum*, *h. e.* qui publicanorum minister, iisdem parva mercede operam suam locans exigit tributa, vestigalia et portoria.

* EXAUDĪTOR, oris, m. 3. *esauditore*, qui exaudit. *Vulgat. interpr. Eccli. 35. 19.* Dominus exauditor non delectabitur in illis.

EXCALCĒUS. Lin. 2. pro quam scribe *Quam.* In fin. adde: *Salvian. 3. Gub. D. 1.* Quod ambulare excalecos Salvator præcipit, quis non modo faciendum, sed vel ferendum arbitrat?

* EXCĀLESCO, is, n. 3. incalesco. *Theod. Priscian. 4. 1. a med.* Rutam agrestem serc, et inde veretrum linc, statim excalescit.

EXCĀPĒRĒ. In fin. adde: V. SCABREO, ubi aliter hic locus legitur, et explicatur.

EXCĒDO. ¶ 4. in fin. adde: ¶ 4. Passive tantum. *Lactant. Mort. pers. 7.* Repente magna pars civitatis exceditur.

* EXCELSĪNUS, a, um, adject. derivativ. excelsi. Est nomen libertinum. *Inscript.* apud *Murat. 1581. 7.* D. M. Excelsini *Liberti*.

EXCĒRĒBRO. In fin. adde: *Vulgat. interpr. Isai. 66. 3.* Quasi qui excerebret canem.

EXCERPTUS. ¶ 2. lin. 2. pro *Anthologiæ* scribe *antologie*. In fin. adde: V. ODORIFER §. 2.

* EXCĪSŪRĀ, æ, f. 1. *taglio*, idem fere ac excisio. V. *Diocl. Edict. loc. cit.* in BRACARIUS.

EXCLŪSOR. In fin. adde: ¶ 2. Idem est etiam ac excusor. *Augustin. in Psalm. LXVII. §. 59.* In arte argentaria exclusores vocantur, qui de confusione massæ novorum formam vasis exprimere. Adde *Psalm. LIV. §. 22.*, et *de spir. et litt. §. 17.*

EXCOMMUNICO. In fin. adde: *Cassiod. 5. Hist. Eccl. 34. ad fin.* Excommunicaverunt autem Asterium, Eusebium, etc.

*EXCONGRUUS, a, um, adject. idem ac incongruus. *Sym-nach. orat. pro Syres.* (edente iterum *A. Maio*) 5. Nisi forte excongruum putatis istiusmodi laudem.

EXCORSIO. In fin. adde: *Cassiod. 10. Hist. Eccl. 30.* Aliorum manus excoriarunt, aliorum dorsa, aliorum capita, a fronte uelociter, usque ad cervicem nuda ante reliquerunt.

EXCULCATOR. In fin. adde: V. PROCULCATOR.

EXCULTOR. In fin. adde: *Cassiod. 2. Hist. Eccl. 22. ante med.* Eusebius tyrannicæ crudelitatis excultor.

*EXCUSATIUNCULA, æ, f. 1. diminut. excusationis. *Salvian. 1. advers. avar. 2.* Est umbra excusationeulæ non excusans, dans eo deprecatione speciem, non reatus necessitatem.

*EXCUSATORIUS, a, um, adject. *excusatorio*, ad excusationem pertineus. *Excusatorium*, scilicet carmen, legitur in lemmate apud *Sidon. carn. 9.* Excusatorium ad V. C. Felicem.

EXCUSOR. Lin. 2. post *fabricatur* adde: idem ac calator. In fin. adde: V. EXCLUSOR §. 2.

EXCUSUSUS. ¶ 5. in fin. adde: *Plin. 7. 36. 36.* Puerpera, cum impetrasset aditum (*carceris*) a janitore semper excussa, ne uid inferret cibi. *Val. Max. 5. 4. n. 7. de ead.* Aditum quone ad eam filia, sed diligenter excussæ, ne quid cibi inferret, edit. *Spartian. Sever. 6.* Senatores excussi, ne quid ferri haberent. V. EXCUTTO §. 14.

EXCUTTO. ¶ 14. V. EXCUSUSUS §. 5. in *Lexic* et in *Append.*

EXEDRÆ. ¶ 1. in fin. adde: *Inscript. apud Grut. 65. 3.* Silvano sancto C. Austurnius medicus ludi Gallici portic. et exedræ sign. an. voto suscepto L. M., dedic. Kal. Mai. L. Marcio et ex. Julio Cos. h. e. ann. U. C. DCLXIII. Adde *aliā* apud *und. 172. 5.*

EXEDUM. Lin. 2. post *scorpiones* adde: Ea est, quæ *Italiam macco*, et botanicis *Rhus coriaria* L. dicitur. V. RHUS.

EXEMPLUM. ¶ 5. in fin. adde: *Inscript. apud Grut. 388.* Parentibus in exemplum piissimis. *Alia* apud *eund. 457. 6.* urator maximi exempli.

EXEMPTUS. ¶ 1. in fin. adde: *Inscript. apud Orelli n. 4476.* ie, qua exemptus est rebus humanis. *Alia* apud *eund. n. 4624.* uod absente se ambæ (*scil. conjux et filia*) eadem hora sint oris exemptæ.

*EXERCIO, is, a. 3. idem ac exerceo. *Commodian. 68. 1.* xterium Christi, zacones, exercite caste.

EXERCITIUM. In fin. adde: *Macrob. 2. Somn. Scip. 14. a ed.* Omnis motus ad exercitium sui instrumento eget.

EXERCITUS, a, um, In fin. adde: *Pelagon. Veterin. 13. ante ed.* De fluvio (*equus*) bibat, quia exercitior (*aqua*) est. h. e. *u agitata, sbattuta.*

EXERCITUS, us. ¶ 1. in fin. adde: ¶ 1.^a *Exercitus imperatus, remissus* quid significet, V. in IMPERO §. 4.

*EXFORNICATUS, a, um, particip. ab inusit. *exfornicor*, valde sæpe fornicatus. Translate. *Vulgat. interpr. ep. Jud. 7.* Finitivæ civitates simili modo exornate.

EXHALATIO. In fin. adde: *Nazar. Paneg. 11. ad fin.* Exhalatio maris.

EXOLETUS. ¶ 2. in fin. adde: *Suet. Galb. 22.* Libidinis (*erat*) mares pronioris, et eos nonnisi præduros exoletosque.

EXORATIO. In fin. adde: *Vulgat. interpr. Eccl. 16. 12.* Potens oratio, et effunde iram.

EXORATRIX. Lin. 1. pro *Gubernat. Dei, p. 93.* Rittersh repone *Gub. D. 9. ad fin.* Lin. 2. pro *rixā* est corrige *auxtrix* est.

EXORATUS. ¶ 2. in fin. adde: ¶ 2.^a Hinc *exorati* sæpe in scriptionibus dicuntur Dii, Græce ἐπὶχοι, et εὐχουστοι. *Inscript. ud Gud. 32. 8.* Sacellum Herculi comiti conser. exorato. *Alia ud eund. 42. 7.* Templum Silvano sancto exorato. *Alia* apud *rut. 83. 9.* Templum Isis exorato. ¶ 3. in fin. adde: ¶ 3.^a t etiam cogn. R. *Inscript. apud Alessi Stor. d'Este p. 94.* Pontius M. F. Exoratus.

EXORCISTA. In fin. adde: *Hieronym. 2. in Matth. 12. 27.* exorcistas gentis illius (*Judæorum*) significat, qui ad invocationem Dei ejiciebant demones. ¶ 2. *Exorcista* est tertius ex inoribus ordinibus sacris. *Inscript. apud Labus. Monum. epi-af. p. 12.* Saturnus exorcista.

EXORCIZO. Lin. 3. pro in posterum corrige *impostorum.* fin. adde: *Sulpic. Sev. Dial. 3. 6.* Si quando exorcizando mædemonum Martinus operam recepisset.

EXORDIOR. In fin. adde: *Exordiendus* apud *Auct. ad Herenn. 7.* In exordienda causa servandum est, ut etc.

EXORMISTON. In fin. adde: V. CARPA in *Append.*

EXOSTRÆ. In fin. adde: ¶ 3. Item *menianum.* *Impp. Honor. et Theod. Cod. 8. 10. 11.* Meniana, quæ Græco vocabulo τε-χιστὰς appellant. Alii leg. ἐξώστρας.

EXPEDITIO. In fin. adde: ¶ 5. Singularis significationis vox est apud *Cassiod. 1. Variar. 17.* Castrum juxta vos positum præcipuus communiri. Munio quippe tunc efficitur prævalida, si diutius fuerit excogitatione roborata. Hanc merito expeditionem nominare majores; quia mens devota præliis non debet aliis cogitationibus occupari.

EXPEDITIŌNALIS. In fin. adde: *Impp. Honor. et Theodos. Cod. Theod. 13. 5. 35.* Portus expeditionales. h. e. unde milites in expeditionem proficisci solebant.

EXPEDITUS, a, um. ¶ 6. in fin. adde: ¶ 6.^a Est etiam cogn. R. *Inscrip. apud Marat. 954. 4.* T. Flavius Expeditus.

*EXPEDITUS, us, m. 4. idem ac expeditio. *Cassiod. 8. Hist. Eccl. 15. a med.* Deinde (*Valeus*) Trajanum cum expeditu contra Barbaros destinavit. Adde *9. ibid. 4.*

EXPERIENS. In fin. adde: ¶ 4. Superl. *Experientissimus* apud *Vulgat. interpr. 2. Machab. 9.* In bellicis rebus experientissimus.

EXPERIOR. In fin. adde: *Alia* in *Giorn. Arcad. T. 39. p. 237.* Si quis hunc (*loculum*) amoverit, semper dolorem experi-scat, quem ego experta sum.

EXPERTS. ¶ 1. in fin. *Virg. 4. Æn. 550.* Vita thalami experts. h. e. celibe.

*EXPIAMENTUM, i, n. 2. idem ac expiatio. *Vet. Scholiast. ad Cic. Mil. 3.* editus ab *A. Maio* in *Class. auct. T. 2. p. 94.* Id expiamentum memoriæ servatur ad hunc usque diem: tigillum sororium appellatur.

EXPLETIVUS. In fin. adde: et *Capell. 3. p. 62.*

EXPLICABILITER. In fin. adde: Hoc adverbio utitur *Plotius de metris p. 2623.* *Putsch.* Libens arbitror, nec libro secundo nos explicabiliter obedisce.

EXPLICO. ¶ 15. in fin. adde: ¶ 13.^a Item alicunde eruere, expromere. *Hygin. fab. 186.* Theano mittit ad pastores, ut infantem aliquem explicarent, quem regi subderent; qui miserunt duos inventos: ea regi Metaponto pro suis supposuit.

*EXPOMPO, as, a. 1. in pompam quasi adduco, hoc est laudo. *Cassiod. 1. Hist. Eccl. 11. a med.* Sed quomodo poterant inveniri facile, quibus erat studium diligentissimum suam vitam latere, et non sicut nunc plurimi hominum elati per gloriam semetipsos expompant, et cunctis insinuant?

EXPŌSITICIUS corrige EXPŌSITICIUS. In fin. adde: et PRO-JECTICIUS.

EXPŌSITOR. In fin. adde: *Cassiod. 9. Variar. 21.* Tam grammaticus, quam orator, nec non et juris expositor commoda sui decessoris ab eis, quorum interest, sine aliqua imminutione percipiat.

*EXPROBRABILIS, e, adject. ἐπὶνοιδιστος qui exprobrari potest. *Venant. præf.* Nec tantum exprobrabile est nesciri, quod horreat, quam patere, quod urat. *Vulgat. interpr. Proverb. 18. 1.* Omni tempore erit exprobrabilis. et 25. 10. Ne exprobrabilis fiat.

*EXPUGNATRIX, icis, f. 3. *espugnatrice*, quæ expugnat. *Cassiod. de anim. 11.* Animæ carnem illam expugnatricem humani generis per quietem debellant.

*EXPULSIVUS, a, um, adject. *espulsivo*, qui expellit. *Cassiod. de anim. 6.* Virtus animæ expulsiva, quæ, ut natura fiat libera, sibi nocitura depellit.

EXPUNCTUS. In fin. adde: ¶ 3. Est etiam idem ac pervulsus, depilatus. *Plaut. Pers. 5. 2. 66.* Heu! nates pervellit. *Pæ. Li-cet:* jamdiu sæpe sunt expunctæ. h. e. παρατληµῶ.

*EXQUISITOR, oris, m. 3. *esquisitore*, ἐκζητητής, qui exquirat. *Vulgat. interpr. Baruch 3. 23.* Exquisitores prudentiæ et intelligentiæ. *Cassiod. 7. Variar. 5.* Archimedes quoque subtilissimus exquisitor cum Metrobio tibi semper assistat.

*EXSATIABILIS, e, adject. qui exsatiari potest. V. SATIABILIS in *Append.*

*EXSECATIO, onis, f. 3. idem ac exsecutio, quæ est eadem vox per synopen contracta. *Cassiod. 12. Variar. 28. ante med.* His additur Alemannorum nuper fugata subreptio quasi salutaris ferri exsecatione purgata.

EXSECO. ¶ 1. in fin. adde: *Front. de eloqu.* (edente iterum *A. Maio*) p. 229. Si linguam quæ uni homini exsecet, immanis habeatur; eloquentiam humano generi exsecari mediocre facinus putas?

EXSECRAMENTUM. In fin. adde: Nutantem vocis auctoritatem obfirma hoc loco *Vulgat. interpr. Eccl. 15. 13.* Omne exsecr-amentum erroris odit Dominus.

EXSECRO. In fin. adde: *Exsecrandissimum nefas apud Sal-
vian. 7. Gub. D. 19.*

* EXSEQUIARIUM, et Exequiarium, ii, n. 2. *limosina ai con-
fratelli pel funerale de' loro colleghi*, stipes, quæ datur iis,
qui exsequias funeris prosequuntur. *Inscript. opt. notæ*, quæ
pertinet ad ann. a Chr. n. CXXXVI., paucis abhinc annis rep-
erta Lanuvii, edita vero in *Atti dell'Accad. archeol. Rom. T. 2. p. 462. lin. 24.* Quisquis ex hoc corpore nostro pariatu de-
cesserit, eum sequentur ex arca H-S. CCCC. N., ex qua summa
decedent exequiarii nomine H-S. 1. (corrige L.) N., qui ad ro-
gus (pro rogiu) dividuntur. *mox lin. 33.* Deductis commodis
et exequiario. Simile quid habetur in *Inscript. apud Grut. 1115. 8.* Universi tribules testamento divisione exequiarum ejus
honorati sunt.

EXSEQUIUM. In fin. adde: *Inscript. apud Grut. 926. 2. L.*
Veturio Nepoti, qui, ut exequium sibi facerent, donavi Clarnea-
tibus H-S. N. CDDC. etc.

EXSEQUOR. ¶ 6. in fin. adde: ¶ 6.^a *Pœnas exsequi ab ali-
quo est far pagare il fio ad alcuno*, pœnas exposcere. *Hygin. fab. 73.* Amphiarus Alcmaeon filio suo præcepit, ut post suam
mortem pœnas a matre exsequeretur. Alcmaeon memor patris
præcepti Eriphylen matrem suam interfecit.

EXSERTO. In fin. adde: *Claud. Quadrigar. apud Gell. 9. 13.*
Deinde Gallus irridere, atque linguam exsertare. V. LINGUA §. 2.

* EXSILICIO, et Exilicio, onis, f. 3. exultatio. *Vet. Scho-
liast. locus ad Horat. 4. Od. 1. ex MS. descriptus a Guberle-
tho*, allatus a *Marin. Frat. Arv. p. 600.* Salii dicuntur ab exi-
licione, eo quod in circuitu ararum Deorum tripudiando salita-
rent. Alii pro *exsilicione leg. exultatione.*

EXSILIUM. ¶ 2. in fin. adde: *Exilium delicatum vocat Senec. Clem. 15.* relegationem rei in urbem Massiliam, quia hæc rebus
omnibus ad vitam necessariis affluebat.

* EXSPLENDIDUS, a, um, adject. valde splendidus. *Tab. æn. hospitalis reperta Genusæ paucis abhinc annis*, quæ pertinet ad
ann. a Chr. n. CCCXCV. nunc vero exstat in *Mus. Borbon. Nea-
pol.*, edita a *Costant. Gazzera, Decr. di patron. e client. p. 99.*
Flavius Successus ornatus et exsplendidus vir.

EXSTERNO. In fin. adde: *Cassiod. Complex. ad 1. Petr. 1.*
Ut ab eis mundi extranearet affectum.

* EXSTRUCTUS, us, m. 4. idem ac exstructio. *Manil. 5. 285.*
Et quia dispositis aptatur spica per artem Frugibus, exstructu si-
mili componitur ordo, Seminibusque suis cellas atque horrea
præhet. *h. e.* sicut in spica grana suis cellis ac folliculis inclusa
et disposita sunt, ita qui sub sidere spicæ nascuntur, disponent
fruges per horrea et cellas, scilicet erunt horrearii. Ita edidit *Le-
maire ex Cod. Gembach.*, alii pro *exstructu simili* habent *in-
structus similis.*

* EXSUCCATUS, a, um, adject. particip. ab *exsucco*; exsuc-
cus. *Cassiod. Instit. div. litt. 1.* Quem (*Origenem*) quidam non
immerito more anethi habendum esse dixerunt, qui, dum sa-
cerum condit pulmentaria literarum, ipse tamen decoctus
exsuccatusque projicitur.

* EXSÜPERÄ, æ, f. 1. V. PATRICALIS.

EXSÜPERÄBILIS. Lin. 4. pro *cum prime* scribe *cumprime.*
EXSÜPERÄTUS. In fin. adde: ¶ 2. Est etiam cogn. R. *In-
script. apud Murat. 71. 8.* Flavius Exsuperatus.

* EXSUSURRO, as, n. 1. valde susurro. *Not. Tir. p. 45.* In-
susurrat, exsusurrat.

EXTÄ. ¶ 2. in fin. adde: ¶ 2.^a *Extä obscena* vocat membra
virilia *Minuc. Fel. Octav. 24. ad fin.*

EXTÄLIS. In fin. adde: *Marcell. Empir. 31. ante med.* Ex-
talem prominentem vino lavari prius, deinde cedro ungi, et pol-
lice propelli introrsum oportet.

* EXTERMINATIO, onis, f. 3. *esterminazione, ἀποκεία*, actus
exterminandi, perditio. *Vulgat. interpr. Sapient. 18. 7.* Injusto-
rum exterminatio.

EXTERMINO. ¶ 2. in fin. adde: ¶ 2.^a Etiam neutrorum more
usurpat. *Tertull. Pall. 3. de Adamo.* Deinde cum de originis
loco exterminat (*h. e.* exterminatur), quippe deliquerat, pellitus
orbi, ut metallo, datur.

EXTIMO. In fin. adde: *Gargil. (ab A. A. Scottio editus) 1. 3.*
Eadem cyclonea Dioscorides et diuretica extimat austeritatis be-
neficio. Quamvis *extimat* legitur in *Cod.*, tamen editor *existi-
mat* vulgavit; at *A. Maius* in *Class. auct. T. 1. p. 393.* re-
etius *Codicis* lectionem servavit.

EXTRICATUS. In fin. adde: ¶ 2. Est etiam cogn. R. *Inscript.*
apud *Grut. 300. 1. T.* Messius Extricatus. Hic autem consul
fuit iterum ann. a Chr. n. CCXVII.

DE LITTERA F

F. ¶ 1. in fin. adde: V. FRANGO, is. §. 20.
F. FÄBÄ. ¶ 4. in fin. adde: ¶ 4.^a *Faba Syriaca* vulgo dicitur
lotos arbor. *Hygin. (ab A. Maio edit. in Class. auct. T. 3. p. 45.)*
fab. 126. Lotos nympha quædam fuit, quam cum amatam Priapus
insequeretur, illa Deorum miseratione in arborem versa est, quæ
faba Syriaca dicitur. His similia habet *Lactant. Plac. apud eund.*
ibid. p. 148. fab. 179.

FÄBÄRIUS. ¶ 3. in fin. adde: ¶ 3.^a Item *fabaria* absolute est
mulier negotiatrix *fabaria. Inscript. apud Donat. 465. 9.* Antistia
Victorina *fabaria.*

FÄBELLÄ corrige FÄBELLÄ.

FÄBER. ¶ 5. in fin. adde: V. PRÆFECTUS §. 14. in *Lexic. et*
in *Append. ¶ 6.* in fin. adde: *Plaut. Most. 1. 2. 39.* Parentes
fabri liberum sunt.

FÄBIÄNI. ¶ 2. in fin. adde: V. FABIUS §. 3.

FÄBRÄTERNI. In fin. adde: V. VETUS §. 8.

* FÄBRÆFIO, is, n. pass. anom. affabre fio. *Vulgat. interpr.*
Exod. 31. 4. Quidquid fabrefieri potest ex auro, et argento, et
ære, marmore, et gemmis, et diversitate lignorum.

FÄBRICÏUS, a, um. Lin. 3. pro *a quodam L. Fabricio* repono:
a L. Fabricio C. F. curatore viarum ann. U. C. DCCXXXIII. V.
Inscript. apud Grut. 160. 3. De eodem hæc habet *Scholiast.*
Cruq. ad Horat. loc. cit. Hic pons Fabricius dictus est a Fabri-
cio consule (*corrige curatore viarum*) conditore, qui nunc lapi-
deus nominatur. Ex his porro patet, antea ligneum fuisse, qui et
Tarpejus est appellatus, quia monti Tarpejo seu Capitolino prox-
imus, ex eoque transitus est in insulam Tiberinam.

* FÄBRICÛLÄ, æ, f. 1. *fabbrichetta*, diminut. fabricæ. Ita ap-
pellatur agellus apud *Cassiod. 8. Variar. 28.*, quia fortasse ei-
dem parva fuerat fabrica imposita.

FÄBRILIS. In fin. adde: *Edict. Dioclet. p. 20.* Uvæ passæ fa-
briles.

FÄBÛLÄ. ¶ 5. in fin. adde: *Auct. carm. in Anthol. Lat. T. 2*
p. 473. Burm. Avernus, Fabulas Manes ubi rex coeret. V. MA-
NES §. 8.

¶ 9. in fin. adde: ¶ 9.^a *Fabula* est etiam locus, in
quo multi fabulantur otandi causa. *Martial. 5. 20.* Sed gestatio
fabulæ, libelli, Campus, porticus, umbra, virgo, thermæ; Hæc es-
sent loca semper, hi labores. ¶ 13. in fin. adde: V. LUPUS §. 4.

FÄBÛLÄTOR. In fin. adde: ¶ 2. Est etiam cogn. R. *Inscript.*
apud *Grut. 428. 9.* M. Severius M. F. Fabulator.

* FÄBULLINUS, a, um, adject. ad Fabullum pertinens. Est cogn.
R. *Inscript. apud Kellerm. Vigil. Rom. laterc. p. 68. n. 251. I.*
Æmilius L. F. Gal. Naso Fabullinus.

* FÄBULLUS, a, um, adject. diminut. Fabii, nomen proprium
viri. *Catull. 12. 16.* Nam sudaria Sætæ ab Hiberis Miserunt mihi
muneri Fabullus, Et Verannius. Hæc amem necesse est, ut Veran-
niolum meum, et Fabullum. et 13. 1. Cænabis bene, mi Fabulli
apud me. ¶ 2. Est item cogn. R. *Inscript. apud Grut. 865. 1.*
Claudia T. F. Fabulla.

FÄBÛLUM. Lin. 3. pro *reperit* corrige *repetit.*

* FÄCELLÄ, æ, f. 1. diminut. facis, *facella*, facula. Translat
est nummus aureus, qui instar facis splendet. *Coripp. 3. Johani*
369. magnis cumulata est arca facellis.

* FÄCETO, as, a. 1. exorno, elegantem aliquem reddo. *Venan*
2. Vit. S. Martin. 453. Hunc prætexta nitens, illum diadem
facetat.

FÄCİLIS. ¶ 16. in fin. adde: ¶ 16.^a Est etiam cogn. R. *Inscript.*
apud *Grut. 38. 15.* L. Posthumius Facilis.

FÄCÏO. ¶ 2. in fin. adde: ¶ 2.^a *Facere* a se videtur esse, que
Itali dicunt *fare a sue spese*, scilicet de suo. *Inscript. apud Di-*
nat. 303. 2. D. M. M. Statii M. F. Qui. Adjutoris fecit a se M. St-
tius Secundus frater et commanipularis. ¶ 14. in fin. adde
Front. 2. ad amic. (edente iterum A. Maio) ep. 6. Facere sci-
bam, facere decurionem. ¶ 38. in fin. adde: Hinc eodem sen-
facere iter apud *Propert. 2. 24. 22.* Noctibus his vacui ter-
ciamus iter. ¶ 45. in fin. adde: Id autem ex usu Græcorum
qui ἐποίησεν, et antiquitus ἐποίησεν scribebant. V. *Marini, Iscriz. A.*
p. 175.

FACTÏO. ¶ 4. Lin. 13. post *sperarent* adde: Hinc duæ prin-
pes erant factiones, Veneta et Prasiua.

FACTOR. ¶ 1. lin. 2. pro *Coripp. 1. 340.* repono *Coripp.*
Laud. Justin. 340. ¶ 4. lin. 6. post *factore Cos.* adde: At Ore-

1. 2513. pro *factore consulis* putat legendum *facto B. F. cos. h. i. facto beneficiario consulis*. In fin. adde: *Kellerm. Vigil. Rom. laterc. p. 54. n. 121. interpretatur facti centuriones*, quemadmodum in alia *ibid. p. 29. n. 12. M. F. est interpretatus miles factus*.

FACTŪRA. In fin. adde: *Alcim. 1. 47. placet ipsa tucnti Artici factura suo*.

FACUNDUS. In fin. adde: ¶ 2. Est etiam nomen servile. *Inscript. apud Maff. Mus. Ver. 143. 2. Facundo Domitii an. X. Marcus et Chia parentes. h. e. Facundo Domitii servo, annorum lecem*.

* FADILLUS, a, um, adject. diminut. Fadi. Est cogn. R. *Inscript. apud Grut. 607. 1. Arria Fadilla mater domui N. Imp. Antonini Aug.*

* FÆCACEUS, a, um, adject. idem ac *fecosus. Pelagon. Veterin. 5. a med. Mucosus fecaceus, spissus a glandulis*.

FÆSULĀNUS. In fin. adde: V. FERSULÆ in *Append.*

FĀLANGĪO, onis, m. 3. V. FHALANGIUM §. 2.

FALCO. ¶ 1. in fin. adde: *Firmic. 5. Mathes. 8. n. 2. Equorum nutritores, accipitrum, falconum, ceterarumque avium, quæ d aucupium pertinent. Sidon. 5. ep. 5. Quasi de hilario (al. hariario, al. harilio) vetere novus falco proumpas*.

FĀLISCUS. ¶ 1. in fin. adde: V. JUNONIUS §. 3. ¶ 5. in fin. adde: V. CALABRIUS in *Append.*

FALSĀRIUS. In fin. adde: *Tertull. Idolol. 5. Credo, falsarios tique non pedibus, sed manibus operari malas litteras*.

FALSUS. ¶ 1. in fin. adde: *Anson. epist. 22. 13. Hic sæpe falsus messibus vegrandibus, Nomen perosus villici. h. e. deceptus messe minus copiosa*.

FALX. ¶ 5. in fin. adde: De usu istarum falcium V. *Liv. 38. 5. iter arma navalia eas numerat Veget. 5. Mil. 14.*

* FĀMEN, inis, n. 3. eloquium: a φῆμα, verbum, sermo. *Caell. g. p. 336. Habes senilem, Marciane, fabulam, Miscella ludit uam lucernis fame Satura Pelasgo, dum docere nititur Artes reagris vix amicas Atticis. Alii leg. flamine. Id. mox. Felicis, iquit, sed Capellæ fame. Ita recte legendum putat Grotius, at odd. et editiones passim habent flamine*.

* FĀMICĀLIS, e, adject. ad famicem pertinens. *Pelagon. Veterin. 6. a ned. Si nihil profecerit cura, tunc necessitate cogente subter mollier raditur scalpello famicali. h. e. quo utuntur veterinarii ad famices curandos*.

FĀMIX. In fin. adde: Sed *famicem* legendum demonstrat vox *amicalis*, quam vide in *Append.*

FĀMŌSĒ. Lin. 1. post *cum fama* adde: *Aur. Victor Cæs. 20. xorem adeo famose amplexus est, uti cognita libidine, ac ream conjurationis retentari*.

FĀMŪLĀTŌRIUS. In fin. adde: *Famulatoria animalia, Id. anim. 3. h. e. quæ ad famulatum comparantur*.

FĀMŪLUS. In fin. adde: ¶ 5. Est etiam cogn. R. *Inscript. apud Super. in Harpocrat. p. 237. D. Haterius Famulus*.

FĀNĀTĪCUS. In fin. adde: ¶ 6. *Fanatica pecunia* est ea, quæ d fanum aliquod pertinet, seu quæ alicujus fani tuitioni assignata et sacra est. *Inscript. in agro Veronensi eo loci, quo mons a Marano appellatus, in Val-Policella reperta ann. 1835., hta autem in Bullett. dell' Instit. archeol. dell' ann. 1836. p. 141. Fannius M. F., C. Masurius C. F. Sabinus, P. Cutius P. F. Bilulus, L. Æmilius C. F. Malo fanorum curatores ex pecunia fanaca faciundum curarunt, iidemque probarunt*.

* FĀNĪTĀLIS, e, adject. ad fanum pertinens. *Inscript. paucis obhinc annis Boviani in Samnio reperta, edita vero a Raym. Guainio in Comment. XII. p. 28. P. Arruntio P. F. Vol. Justo, Q., Ed., Pat. Col., Pat. Mun. Sæpin., Pat. Mun. Vicentini, Pat. et Cur. P. Terevent., Sac. Tuscul. fanitali, ob insignem fidem, induciam erga se in civilib. officiis et splendor. muneris gladiatorii. Tur. Ag. Rogato Bisc. Stat. hereditarium. Ea verba Sac. Tuscul. fanitali interpretanda videntur sacerdoti Tusculano fanitali, hoc est, qui Tusculi præerat fano alicui, quod nūgini cuipiam videm sacrum erat; nam, quemadmodum ex *Inscript. apud Grut. 33. 7. innotescit sacerdos Tusculanus, ita sacerdos Tusculanus fanitalis præcipuum quoddam templum Tusculi exstans denotat, uod a fano aliquo ibidem celeberrimo, nobisque hactenus ignoto omen habuit, ut in *Inscript. apud eund. 347. 1. est flamen lularis Laurentium Lavinatum, et apud Varr. 4. L. L. 8. est ius sagutalis. Hinc hujusmodi sacerdos fanitalis comparandus sit cum magistro fani in *Inscript. apud Grut. 315. 1., et cum uratore fani in alia apud eund. 424. 8., et cum sacerdote templi in alia apud eund. 317. 3. et 395. 10., et cum sacerdote ad templum in alia apud Murat. 1088. 7.****

FANNĪANUS. ¶ 1. in fin. adde: De hoc Fannio, tum etiam de aliis ejusdem gentis viris nobilissimis agit accurate *A. Maius in Prosopographia ad Dialog. Ciceronis de republ., quem consulesis. ¶ 2. lin. 3. pro Polemonis corrige Palæmonis*.

FĀNUM. ¶ 3. in fin. adde: Id ipsum confirmat alia *Inscript. Fani reperta, apud Grut. 416. 6. Q. Colius Q. L. Nicomeles medicus oculusarius sexvir Col. Jul. Fauestris, Q. Colius Q. F. Pol. Fauester filius, Velia Q. L. Prisca uxor ex testamento Fauestris filii*.

* FARCĪNĀTUS, a, um, particip. a *farcino: infarcito*, repletus. *Translate. Cassiod. g. Hist. Eccl. 3. Divinis dogmatibus farcinatus. Id. ibid. 12. Is erat etiam Apollinaris vesania farcinatus*.

* FARCĪTUS, a, um, particip. a *farcio*, idem ac *farcinatus*. *Translate. Cassiod. Instit. div. litt. 22. Cujus (Augustini) aperta suavia sunt, obscura vero magnis utilitatibus farcita piuguescunt*

* FARĒDO, inis, f. 3. ignotum aliquid ulceris genus, quod fortasse *farredo* scribendum est, quia farri similitudinem habet. *Plin. Valerian. 3. 22. ante med. Semen raphani ex aqua tritum et impositum sistit ulcera, quæ faredines appellant*.

* FARRAX, acis, m. 3. nomen proprium militis in *Inscript. apud Marin. Iscriz. Alb. p. 203. col. 3. n. 113. Farrax Justus. Alia apud Schiassi, G. al Mus. Bologn. p. 43. M. Farrax M. F. Ste. Saturninus Forulis*.

* FARREĀTĪO, onis, f. 3. usus farrei in nuptiis. *Serv. ad Virg. 4. Æn. 374. Sane etiam hic mentio cærimoniarum inducitur. Mos enim apud veteres fuit flamini et flaminicæ, ut per farreationem in nuptias convenirent, sellas duas jugatibus ovili pelle superinjecta poni, ejus ovis quæ hostia fuisset, et ibi nubentes velatis capitibus in confarreationem flamen ac flaminica residerent, quod Dido meminit, cum queritur, se ab Ænea contra jux nexum maritalis deserit, his verbis: regni demens in parte locavi. Locata enim uxor dicitur, quod simul cum eo sedeat, dum confarreatur*.

* FARREĀTUS, a, um, particip. ab inusit *farreo*, junctus conjugio per farreationem. *Serv. ad Virg. 4. Æn. 104. Quid est enim aliud: Dotalisque tuæ Tyrios permittere dextræ, quam in manum convenire? quæ conventio eo ritu perficitur, ut, aqua et igni adhibitis, duobus maximis elementis, natura conjuncta habeatur, quæ res ad farreatas nuptias pertinet, quibus flaminem et flaminicam jure pontificio in matrimonium necesse est convenire*.

FASCIS. In fin. adde: ¶ 9. Fascibus decorabantur etiam duumviri et quatuorviri in coloniis et municipiis. *Apul. 10. Met. p. 711. Oud. Gradatim permensis honoribus, quinquennali magistratu fuerat destinatus, et, ut splendori capessendorum responderet fascium, munus gladiatorum triduanis spectaculis pollicitus, latius munificentiam suam porrigebat. Innp. Honor. et Theodos. Cod. 10. 31. 53. et Cod. Theod. 12. 1. 174. Duumvirum impune non licet extollere potestatem fascium extra metas propriæ civitatis. Hinc est, quod in antiquis monumentis sæpe videre est insculptos fascis, sine securibus tamen, qui ostendunt, eos, quorum nomina ibidem leguntur, fuisse duumviros, aut quatuorviros, vel saltem duumviralibus aut quatuorviralibus ornamentis decoratos, vel denique, licet Augustales tantum fuerint, iisdem fascibus honoratos esse. V. Labus. adnot. ad Rosmini, Stor. di Milano T. 4. p. 438. ¶ 10. Etiam præfectis Urbis fascis tribuebantur, ut compertum est ex *Cassiod. 1. Variar. 42. Te ad præfecturam Urbis erigimus, tribuentes tibi in ea civitate fascis, ubi sunt perpetui honores. Adde ibid. 43. ¶ 11. Item consularibus Campaniæ fascis tributos constat ex *Inscript. apud Orelli n. 3170. Claudio Julio Pacato V. C. Cons. Camp. ob æquitatem judicis et patrocinia jam privati ordo Beneventanorum patrono post fascis depositos censuit collocandam. scil. statuam*.**

* FĀSIĀNUS. V. PHASIANUS §. 3.

* FASILO, onis, m. 3. cogn. R. ignotæ derivationis ac significationis. *Inscript. apud Murat. 1517. 7. L. Calenus L. L. Fasilo*.

* FASTĪDĪTAS, atis, f. 3. idem ac *fastidium*, aversatio. *Cassiod. 7. Variar. 1. ad fin. Nec tamen spes vestra velut fastiditate deseritur; nam, si bene provinciarum administrationibus præsidetis, honores vos amplissimos sperare leges merito censuerunt*.

FASTĪGĀTUS. ¶ 3. in fin. adde: ¶ 3. *Fastigata fossa. V. PUNICUS §. 9. a in Append.*

FASTĪGIUM. ¶ 4. in fin. adde: Huc spectare videtur *Inscript. apud Don. cl. 5. n. 120. Q. Verrio Q. F. Pal. Flacco seviro Augustali, curatori muneris publici decreto statuam et fas. (h. e. fastigium) ordo decurionum et Augustalium et plebs universa S. P. P. P. D. D. Hic tamen Donius putat, non domus fastigium, sed ædificium columnis suffultum significari, cui imposita fuerit statua. At fortasse hujusmodi fastigium fuit arcus quidam, qui statuam ipsam quodammodo tegeret, et a temporis injuria defen-*

deret; quo quidem cumulator^a honor viro illi præstitus fuisse videtur.

FASTUS, a, um. ¶ 2. lin. 12. post *Erant in toto anno XXXVIII.* adde: quia annus antiquus Etruscorum erat dierum CCCIV., qui in nundinas XXXVIII. resolvebatur.

FATALIS. In fin. adde: ¶ 4. Est etiam cogn. R. *Inscript.* apud *Murat.* 1726. 10. C. Plinius Fatalis.

FATALITAS. Liu. 1. pro *Cod.* 1. repone *Cod.* 4. 66. 1.

FATUM. Liu. 4. post *appellata ajunt* adde: *Minuc. Octav.* 30. Quid enim aliud est fatum, quam quod de unoquoque nostrum Deus satus est? *Boethius* autem 4. *pros.* 6. *ante med.* disputat, in quo differat fatum a providentia. ¶ 7. in fin. adde: ¶ 7.^a Sequitur Latinitatis tempore *fatum facere* est fato fungi. *Inscript.* apud *Murat.* 1999. 2. D. N. Magno Maximo Aug. II. Cons. III. Id. Majas fatum fecit Leo, et depositus pridie Id. Majas.

FATUOR. In fin. adde: *Cassiod.* 1. *Variar.* 39. Natura siquidem humana sicut duris laboribus instruitur, ita per otia torpentia fatuatur.

FATUS, us. In fin. adde: Nutantem vocis auctoritatem obfirma exemplo *Capell.* 7. p. 269. *ad fin.* Me spatium admonuit jam claudere fatibus orsa. *h. e.* finem dicendi facere.

FATÜS. ¶ 2. in fin. pro *vivere* corrige *videre*. Mox adde: Incredibilem tibi narro rem, sed veram: nescit esse se cæcam. V. *ibid.* reliqua, et STUPIDUS §. 2.

FAUCIÄ. Lin. 1. pro SANCIVS scribe SAUCIVS.

FAVENTINUS. In fin. adde: ¶ 3. Est etiam cogn. R. *Inscript.* apud *Grut.* 478: 9. L. Valerius L. F. Gal. Faventinus.

* FAUNUS, a, um, adject. ad Faunum pertinens. *Marius Victorin.* 3. p. 2586. *Putsch.* Cui (*versui*) prisca apud Latinos ætas, tamquam Italo et indigenæ, Saturnio, sive Faunio nomen dedit. V. SATURNIVS §. 2.

FAVOR. In fin. adde: ¶ 5. Est etiam cogn. R. V. *Inscript.* in PASTOR §. 5.

FAUSTUS. In fin. adde: ¶ 4. Item prænomen. *Inscript.* apud *Olivier. Marm. Pisaur.* p. 196. Agatobolus F. L. Pyrrus. *Alia* apud *Amadut. Anecd. litt. T. 2. p. 460. n. 15.* C. Petius F. F. Gemellus, L. Tattius F. F. Cox. V. *Marini Frat. Arv.* p. 92. et 96., ubi multa de hoc prænومine, quibus tamen refragatur *Clem. Cardinali* in *Dipl. imp.* p. 18.

FAVUS. In fin. adde: ¶ 3. Est etiam genus quoddam dulciorum. V. NEPHELA §. 1.

FAX. ¶ 8. in fin. adde: *Val. Max.* 7. 3. n. 10. Amantissimus quidam filii, cum eum inconcessis ac periculosis facibus accensum ab insana cupiditate inhibere vellet, salubri consilio petiit, ut prius quam ad eam, quam diligebat, iret, vulgari ac permissa Venere uteretur.

FEBRUARIUS. In fin. adde: ¶ 3. Etiam *Febrarius* scribitur in *Vet. Inscript.* apud *Visc. Monum. Gab.* p. 99. 111. Idus Febrar. et *ibid.* VII. Idus Febrar.

FELICATUS. V. FILICATUS §. 2.

FELICITAS. In fin. adde: ¶ 6. Est etiam cogn. R. *Inscript.* apud *Murat.* 845. 6. Postumia Felicitas.

FELICULÄ. In fin. adde: Carmen, quod legitur super valvas monasterii Ss. Marci, Marcelli et Feliculae in urbe Ravennate, quodque refert *M. A. Luchi* ad *Venant. Op.* p. 8. Inelyta præfulgent Sanctorum limina templi Marci, Marcelli, Feliculaeque simul. At cum in Græca *Inscript.* apud *Fabrett.* p. 215. n. LIX. *Φελικουλα* scriptum sit, apparet, secundam syllabam in *Felicula* et *Felicla* producendam esse, licet in alia inscriptione nuper allata eadem syllaba brevis sit; quod quidem vitio sæculi cadentis Latinitatis factum fuisse, dicendum est.

FELIX. In fin. adde: *Inscript.* apud *Murat.* 1516. 3. Æmilia Felix.

* FELLES, etis, m. 3. idem ac felles. Est cogn. R. *Inscript.* apud *Labus. Mus. Mant. T. 2. p. 297. tab. 48. M.* Statio M. L. Felleti, etc. At in *ead.* apud *Fabrett.* p. 374. n. 168. et apud *Borsa, Mus. Mant. p. 20.* pro *Felleti* rectius legitur *Phileti*, a *φίλητης*, basiator.

FELLITUS. In fin. adde: ¶ 2. Translate. *Cassiod.* 1. *Variar.* 15. Qui nec malevolentiae studio nocendi artes fellitis sensibus exquisivit.

FELTRIA. ¶ 2. in fin. adde: *Alia* apud *Grut.* 273. 6. Ordo Feltr. *h. e.* Feltriensium.

FEMINÄ. In fin. adde: Hinc *Arnob.* 5. p. 174. cunnum vocat partem corporis, per quam secus femineum uomen solet acquirere generi, hoc est per quam semina ita est appellata.

FEMINAL. In fin. adde: *Solin.* 4. Feminis periude est infau-
sta nativitas, si consertum feminal fuerit.

* FEMINALIS, e, adject. ad feminam pertinens. *Theod. Priscian.* 4. 1. *ad fin.* Nam sponsæ feminalis vis magna est, siquidem ex paucis infrascriptis noscitur. At *legend. videtur* seminalis.

* FEMINO, as, n. 1. *effeminare*, in femineam naturam verto, idem ac effemino. *Cael. Aurel.* 4. *Tard.* 9. Nemo pruriens corpus seminando correat; vel virilis vetretri tactu mitigavit. *Id.* hic loquitur de viris mollibus, qui se alicui prædicando præbent, vel se masturbant.

FENDIX. In fin. adde: V. OFFENDIX.

FENERATICIVS corrige FENERATICIVS.

FENESTELLÄ. ¶ 2. in fin. adde: Hic *Fenestella Martialis* dicitur a *Lactant. Plac.* (cedente *A. Maio* in *Class. auct. T. 3. p. 155.*) *fab.* 130.

FENESTRÄ. In fin. adde: ¶ 4. Etiam pro oculo usurpatur. *Prudent. Hamartig.* 876. Impediuntque vagas obducto humore fenestras. Hinc *Petrarca son.* 289. *O belle ed alte e lucide fenestre.*

FENESTRÄTUS. ¶ 1. in fin. adde: *Cassiod.* 1. *Variar.* 6. Januæ fenestratae.

* FENILIS, e, adject. idem ac fenebris. *Not. Tir.* p. 68. Fenus, fenerator, fenerator, fenilis, fenebris.

FENUS. ¶ 1. lin. 16. post *duccrentur* adde: *h. e.* sine anatocismo, seu renovatione usurae in singulos annos, seu sine usuris usurarius. In fin. adde: ¶ 5. Num *fenoris*, an *feneris* scribendum sit, dubitat *Capell.* 3. p. 80., ejus *loc. cit.* habes in STERCORATUS §. 3.

FERÄLIS. Lin. 1. post *pertuens* adde: Prima syllaba hujus adjectivi, licet a *fero*, vel a *ferio* deducatur, longa est apud poetas, cum tamen brevis sit in *Feralia*: ideoque potius ab *Æolico φῆρ* pro *φῆρ*, fera, deducendum esse videtur. ¶ 2. in fin. adde: *Juvenal.* 5. 85. exigua feralis cœna patella. *Apul. Florid.* n. 19. Feralem cœnam a tumulo ad mensam referrent. V. SILLICERNIVM. ¶ 3. in fin. adde: ¶ 4. Sup. *Feralissimus* apud *Salvian.* 6. *Gub. D. 2.* Illud est feralissimum et gravissimum, quod etc.

FERÄLITER corrige FĒRÄLITER.

FERCULUM. ¶ 2. lin. 7. post in *Capitolium ascendit* adde: In hoc *Livii* loco memoratur M. Claudius Marcellus, qui ann. U. C. DXXXII., cæso manu propria hostium duce Virdomaro Gallo Insubre, ferculum cum ejusdem spoliis Jovi Capitolino obtulit, quem expressum videre est in nummo gentis Claudiae apud *Morell. Thesaur. Fam. Rom. tab. 1. n. 1.* Hic igitur ferculum dicitur hasta, circa quam spolia hostilia, seu tropæum, adnexa sunt. Idem vero ferculum manu et humero dextris habet M. Æmilius Lepidus eques in nummo apud *eund. ibid. tab. 1. n. 4.* et D., ejus hæc est inscriptio: M. Lepidus ANnorum XV. PRætextatus Hostem Occidit, Civem Servavit. V. etiam *ibid.* nummos G. Antiae n. 1. et 2., in quibus Hercules nudus dextra elavam sublineam, sinistra ferculum cum tropæo, et leonis exuvias gestat.

FĒRENTINENSIS corrige FĒRENTINENSIS. In fin. adde: V. PASSERIANUS in *Append.*

* FERÄLĒ, is, n. 3. *registro delle ferie*, edictum, in quo ferie per ejusque anni dies celebrandæ enumerantur. *Inscript.* paucis abhinc annis Capuæ reperta, quae pertinet ad ann. a Chr. n. CCCLXXXVII., edita vero et illustrata a *Frauc. M.ª Avellino* in *Opusc. div. T. 3. p. 215-304.* Administrante Romano Jun. sacerdote feriale Domnorum sic. III. Nonas Jan. vota, III. Idus Febr. genialia, etc.

FERMENTUM. ¶ 1. in fin. adde: V. PANIFEX.

FĒRÖNÄ. ¶ 1. lin. 12. pro *Faroniam* repone *Feroniam*. ¶ 5. in fin. adde: Minime tamen assentiendum est *Servio*, qui *loc. cit.* statuit, *Feroniam* appellatam fuisse *Jnnonem* virginem; cum ex *Inscript.* apud *Reincs. cl. 1. n. 31.*; in qua legitur *Junoni Reg. et Feroniæ*, una ab altera distinguatur: erravit autem *Fabrettus loc. cit.*, qui ex *Inscript.* ab eodem *ibid.* allata *Scrvii* sententiam confirmari arbitratus est; in ea enim legitur: *Junoni Feron. Bardia L. F. Secunda. h. e.* Junoni, seu Genio Feroniæ. V. JUNO §. 4.

FERRÄRIUS. ¶ 2. in fin. adde: et *Cassiod.* 3. *Variar.* 26., qui *ibid.* 25. eas *ferrarias venas* appellat.

FERRICRĒPINUS corrige FERRICRĒPINUS. In fin. adde: V. FUSTITUDINAS in *Lexic.* et in *Append.*

* FERSULÆ, arum, f. pl. 1. nomen urbis. *Inscript.* apud *Smet.* 87. 6. et *Grut.* 525. 4. C. Avillius C. F. Sea. Severus Fersulis. Hic *Fæsulis* videtur legendum. Ita etiam in alia apud *Murat.* 927. 1. P. Junius P. F. Publilia Arvsius Fersulis. Hic *Murat.* recte contendit scribendum esse *Fæsulis*.

FERTOR. In fin. adde: V. STRUFERTARIOS.

FERTORIUS. In fin. adde: V. GESTATORIUS et PORTATORIUS.

FERVESCO. In fin. adde: ¶ 2. Translate. *Cassiod. 1. Variar. 52.* Meminerint cuncti, non ad hoc voluptatum sibi exhiberi certamina, ut exinde hostilis ira servescat.

* FÉRŪLĀRIS, e, adject. ad ferulam pertincens. *Ferularis amygdalus* apud *Gargil. de re hort.* (edente *A. Scottio*) 2. 3. est ea, cujus mnx sine putamine in ferulae diffissae medulla conditur, atque ita adobruitur, ut nata amygdalus nuces ferat molliores et fragili putamine, quales esse solent Tarentinae, quas *Gargilius ibid.* vocat *roncinias*. V. RUNCINIUS in *Lexic.* et in *Append.*

FÉRŪSĀ. In fin. adde: V. PIHERUSA §. 3.

* FESTĀLĪA, iorum, vel ium, u. pl. 2. vel 3. registro delle feste, liber, in quo dies festi inscripti sunt. *Fulgent. de prisc. term.* 16. Bæbius Macer, qui festalia sacrorum scripsit, ait, etc. Alii leg. *fastalia*.

* FESTILLUS, a, um, adject. diminut. festi. Est cogn. R. *Inscript.* apud *Orelli n. 360.* Julia C. Jul. Camilli F. Festilla.

FESTUS. ¶ 6. in fin. adde: ¶ 6.^a *Festus* et *Festa* frequens est cogn. R. *Inscript.* apud *Grut. 667.* 4. M. Allius M. F. Festus. *Alia* apud *Alessi Stor. d'Este p. 256.* Fannia T. L. Festa.

* FĒTĀLĪA, iorum, vel ium, n. pl. 2. vel 3. Videntur ita fuisse appellata festa rustica post fetuum, vel agnorum ortum. Hinc translate *Augustin. Serm.* 193. Dignum erat, ut non mulierculæ humanis sollemnitatibus, sed angeli divinis laudibus fetalia celebrarent.

FĒTO. In fin. adde: *Dracont. 2. Hexaem. 89.* verbo fetante marito.

FĒTŪŌSUS. In fin. adde: *Id.* in *Galat. 4. 27.* Virum habuit synagoga, et juxta Annæ quoque prophetiam fetosa quondam in liberis fuit.

FIBŪLĀ. In fin. adde: ¶ 10. Translate *fibula* vocatur sententia arguta, quæ epigramma quodlibet complet seu concludit. V. *Front. loc. cit.* in CLAVIS §. 7.^a in *Append.*

FICĀRIUS. In fin. adde: *Pelagon. Veterin. 2. ad fin.* Frequenter equi per noctem fatuo ficario vexantur. V. FATUELLUS.

* FICŌLĒAS, atis, adject. omn. gen. ad Ficolean pertincens. V. *Varronis loc. cit.* in POPULIFUGIA.

FICULNĒUS. In fin. adde: ¶ 2. *Ficulnea*, absolute, est ficus *arvensis*. *Venant. 5. carn. 2. 35.* Imponenda foci sine spe ficulnea tristis Præparat ad fructum stercore culta sinum. Adde *Vulgat. Interpr. Psalm. 104. 35.* et sæpe alias. ¶ 3. *Ficulnus* est etiam cogn. R. *Inscript.* apud *Grut. 407. 3. Q. Fabius Ficulnus.*

FICUS. ¶ 7. in fin. adde: Hinc ipsum *Hedylum*, puerum paphicum, ficum vocat *Martial. 4. 52.* Gestari junctis nisi desinis, *Hedyle*, capris: Qui modo ficus eras, jam, caprificus eris.

FIDĒICOMMISSUM. ¶ 1. in fin. adde: *Inscript.* apud *Murat. 30. 3.* Paci Aug. T. Domitius Romulus votum posuit, quod fide commissum Phœbus libertus recepit. ¶ 2. in fin. adde: ¶ 3. *Prætor Fid. Com. h. e.* prætor fideicommissorum, dicitur, qui ex prætorum numero præerat iudicis dandis inter litigantes de fidei commissis. *Inscript.* apud *B. Borghesium in Dichiar. di una lapid. Gruter. p. 40.* Ti. Claudio Sæthiadæ Cæliano Cl. Frontini Cos. F. Præt. Fid. Com. etc. *Alia* apud *Grut. 393. 6. P. Coelio P. F. Ser. Balbino Vibullio Pio Pr. de fidei commissis.*

FIDĒLIS. ¶ 3. in fin. adde: ¶ 3.^a Est etiam cogn. R. *Inscript.* Atestina apud *Grut. 1000. 7.* Sex. Vettius Fidelis.

FIDĒCŪLĀ. ¶ 3. lin. 5. At *A. Maius* ad *Scriptor. vet. N. Collect. T. 5. p. XXVI. n. XVIII.* ex *Cod. Vatic.* hic putat legendum *fodiculas* pro *fidiculas*.

* FIDĒINUS, a, um, adject. ad fidem pertincens. Est cogn. R. *Inscript.* apud *Maff. Mus. Ver. p. 97.* Ti. Claudius Qui. Fidinus.

FIDŪCĪĀLĪTER. In fin. adde: *Cassiod. 8. Variar. 31. a med.* Mortalium penatibus fiducialiter nidos philomela suspendit.

FĪGŪLUS. ¶ 1. in fin. adde: *Senec. ep. 90. §. 30.* Anacharsis, inquit Posidonius, invenit rotam figuli, cujus circuitu vasa formantur. Ego nec Anacharsin hujus rei fuisse auctorem contendo. ¶ 2. in fin. adde: *Alia* apud *Murat. 963. 2.* Figulus ab imbr. (V. IMBREX §. 1. in *Append.*) et opponitur tegulario. Sic *figulus sigillator*. V. hanc vocem.

* FĪGŪRĀTĪVUS, a, um, adject. *figurativo*, ad figuram pertincens, figuris constans. *Cassiod. 9. Hist. Eccl. 38. sub init.* Illa subtilia et figurativa legis Mosaicæ quieverunt. ¶ 2. *Figurativa*, absolute, est ipsa figura, sen figuræ alicujus descriptio. Hinc *Hygin.* (edit. ab *A. Maio* in *Class. auct. T. 3. p. 46.*)

fab. 127. in *lemmate*. Panis figurativa. *h. e.* figura; etenim mox describitur ipse Pan, ejusque vestes et insignia indicantur.

FĪGŪRĀTUS. ¶ 1. in fin. adde: *Figurata febris* apud *Theod. Priscian. 2. 1. ante med.* opponitur simplici, et videtur esse ea, quæ vulgo a medicis *febbre larvata* appellatur.

FĪGŪRO. ¶ 1. in fin. adde: *Ovid. 3. Amor. 14. 24.* Inque modos Venerem mille figuret amor.

* FĪLĀNS, antis, particip. ab inusit. *filo*, unde Itali *filare* dicunt: filii instar distillans. *Venant. Vit. S. Martin. 3. 112.* Turgida plaga necem vomuit de vulnere filans.

FĪLĪĀTĪO, onis, f. 1. *filiazione*, derivatio filii a patre. *Cassiod. 1. Hist. Eccl. 14. ante med.* Cum, etsi Paulus, vel Petrus ad hoc pervenissent, nihil Iesus potuerat ab horum filiatione differre.

* FĪLĪĒTAS, atis, f. 3. *figliuolanza*, idem ac filiatio. *Cassiod. 1. Hist. Eccl. 14. ante med.* Ex quo apparet filietas Salvatoris nostri nullam habere commixtionem ad ceterorum filietatem.

* FĪNĀLĪTAS, atis, f. 3. *desinenza*, terminatio. *Eutyches proœm.* apud *Putsch. p. 2143.* Opusculum hoc ad discernendas pertincens conjugationes duobus libellis inclusi: quorum prior observationibus instruitur generalibus, alter indicio finalitatis speciales exsequitur regulas.

FĪNĪTUS. ¶ 3. in fin. adde: V. INFINITUS §. 2. ¶ 4. in fin. adde: ¶ 5. Est etiam cogn. R. *Inscript.* apud *Orelli n. 3626.* C. Valerius Finitus.

FĪO. ¶ 16. in fin. adde: ¶ 16.^a Primam syllabam in *fiant* licenter corripit *Prudent. 1. in Symmach. 223.* Vera ratus, quæcumque fiant, auctore senatu. ¶ 17. in fin. adde: ¶ 17.^a *Fien-dus* apud *Commodian. 76. 14.* Sacerdos Domini cum *Sursum corda* præcepit In prece fienda, ut fiant silentia vestra.

FIRMĪCUS. Lin. 4. post *Matheseos* adde: Hic ex libris VII. *Manilii* poetæ, quorum duo postremi perierunt, suum *Mathe-seos* opus contexuit, licet nullibi *Manilii* ipse meminerit: itaque *Firmici* opus commentarii *Maniliaui* vicem quodammodo præstat.

FIRMŪLUS, i. m. 2. repone FIRMULUS, a, um, adject. In fin. adde: *Alia* apud *Orelli n. 4824.* L. Laudonius Hermes VI. vir Aug. Brixiae sibi, et Laudoniæ Firmæ uxori, Laudoniæ Firmulæ, etc.

FIRMUS. ¶ 9. in fin. adde: ¶ 9.^a Est etiam cogn. R. *Inscript.* apud *Grut. 128. 1. Q. Valerius Firmus. Alia* apud *eund. 408. 2.* Fabia Firma.

FISCĀLIS. ¶ 1. in fin. adde: *Cassiod. 3. Variar. 32.* Fiscalia tributa Arelatensibus nostra relaxat humanitas. *Id. 11. ibid. 7. ante med.* Fiscalia onera nulla occasione volumus infirmari. *Salvian. 6. Cub. D. 12.* Quæ (bella) vastatis urbibus mari clausis, et eversis Sardinia ac Sicilia, idest fiscalibus horreis, atque abscissis velut vitalibus venis, Africam ipsam, idest quasi animam captivavere rei publicæ.

FISCUS. ¶ 2. in fin. adde: V. SUFFISCUS. ¶ 4. in fin. adde: *Plin. Paneg. 36. a. med.* Sæpius vincitur fiscus, cujus mala causa numquam est, nisi sub bono principe.

* FISTĒLLĀ, æ, f. 1. *cannello*, diminut. fistulæ. *Pelagon. Veterin. 24.* Si sanguis per nares fluxerit, linteolum et lanam combures, et per fistellam in nares exsufflas.

FISTŪLANS. Lin. 2. pro *punicis* corrige *punicis*.

FISTŪLĀRIUS. In fin. adde: V. IMAGINARIUS §. 3.

FIXĒ. Lin. 1. post *inhærendo* adde: *Cassiod. 2. Variar. 16.* Cum divina judicia fixe sustineret.

FLĀBRĀLIS. Lin. 3. pro *flabrare* corrige *flabrari*.

FLĀBRUM. Lin. 2. pro *Vox poetica* repone *Vox fere poetica*. ¶ 1. in fin. adde: *Gargil. de re hort.* (edente *A. A. Scottio*) 4. 6. Adminicula, quibus (tenera germina) se tueri contra violentia ventorum flabra consuescant.

FLACCŪLUS. In fin. adde: V. PUGILOR §. 3.

FLĀMEN, inis, m. 3. In fin. adde: ¶ Est etiam cogn. R., ut Q. Claudius Flamen apud *Liv. 27. 21.*

FLĀMEN, inis, n. 3. In fin. adde: ¶ 2. Translate est afflatus, instinctus. V. *Capellæ loc. cit.* in FĀMEN in *Append.*

FLĀMĒUM. ¶ 1. in fin. adde: ¶ 1.^a *Flameum* etiam dictum fuit velum seu velamen sacrum, impositum ab episcopo sacratum virginum capiti, il *velo monacale*. Hinc *Hieronym. ep. 130. n. 2.* Scio, quod ad imprecationem pontificis flameum virginal sanctum operuerit caput. *Id. ep. 147. n. 6.* In apostoli Petri basilica Christi flameo consecrata est.

FLĀMĪNĀTUS. In fin. adde: ¶ 2. Symbolum autem flaminatus erat apex, quo nempe utebatur flamen, ut ostendit *B. Borghesius* in *Dec. numism. 7. oss. 8.*

FLAMINIĀ. In fin. adde: ¶ 3. Item uxor flaminis, quæ et flaminica dicitur. *Priscian.* 5. p. 643. *Putsch.* Papirius propter mortem flaminicæ flaminio abiit.

FLAMINIUM. In fin. adde: V. FLAMONIUM in *Append.*

FLAMINIUS. In fin. adde: ¶ 4. *Flaminia lex* est ea, de qua *Festus* in *Sextertius*. Numerum æris productum esse ajunt lege Flaminia minus solvendi, cum ære alieno premeretur populus Romanus. Hæc porro lata fuit a C. Flaminio Nepote Cos. ann. U. C. DXXXVII., qui eodem anno ad lacum Trasimenum ab Annihale cæsus est. V. FLAMINIANUS.

FLAMMĀ. In fin. adde: V. VIOLENS §. 2.

FLAMMĀTRIX. In fin. adde: Femina (scil. rhetorica) exilis in modicis, in mediocribus facilis, in elatione flammatrix.

FLAMMIVŌMUS. In fin. adde: *Coripp.* 1. *Johann.* 338. Flammivomis (*Phaethon*) raptatus equis.

FLAMMŪLĀ. In fin. adde: Hinc *flamularius* videtur appellatus a Latinis scriptoribus infimæ Latinitatis miles, e cujus hastæ cuspidē pannus puniceus pendeat. Etenim hæc habet *Lydus de mag. Rom.* 1. 46. Φλαμμυλάριον, ὃν ἐπὶ τῆς ἀκρᾶς τοῦ δόρυτος φανικὰ ῥάχη ἐξήρτητο.

* FLAMONIUM, ii, n. 2. idem ac flaminium. Ita legitur apud *Sidon.* 5. ep. 7. ante med. et in *Inscript.* apud *Grut.* 195. 5. L. Fl. Valens ob honorem flamonii B. P. D. Adde aliam apud *eund.* 254. 5. Sed ubique *flaminium* pro *flamonium* scribendum, quod exscriptoris mendam esse videtur.

FLĀTILIS. In fin. adde: ¶ 2. *Flatilis linea* est aspirationis signum. V. DASYS in *Append.*

FLĀVESCO. ¶ 2. in fin. adde: *Val. Cato Dir.* 16. Pallida flavescant æstu sitientia prata.

FLĀVUS. In fin. adde: ¶ 4. Etiam *Flaus* pro *Flavus* scribitur hoc cognomen in nummo apud *Eckhel.* D. N. V. T. 5. p. 212., ut etiam in *Inscript.* apud *Grut.* 755. 8. P. Ruffius Flaus.

FLĒMĪNĀ. In fin. adde: De fleminibus in equo curandis integrum caput undecimum habet *Pelagon. Veterin.*

FLEXIBILITAS. In fin. adde: *Cassiod.* 5. *Variar.* 42. Consulare munificentiam provocant, qui peruincta corporum flexibilitate luctantur.

FLEXIVICĒ. adde: adv. In fin. adde: *Possius* legendum putat *flexifice*; sed *Bothius* ita resingendum locum arbitratur: Quorsum cervice flexa tuni contenderet.

FLOCCŪLUS. In fin. adde: *Auct. de magistr. Rom.* editus Ura-tislaviæ a F. E. Huschko, iterumque in *Antolog. di Firenze* T. 37. *Genn.* 1830. p. 117. Sacerdotes flamines, qui erant a flocculo lanæ, quem præminentia causa super apice ferebant, denominati.

FLŌGIUM. V. PHLOGIUM in *Append.*

FLŌRĀLIĀ. In fin. adde: *Floraliorum* festum excepit deinde *Majuma*, quam vocem vide in *Lexic.* et in *Append.* ¶ 3. *Floralia ludere* dicuntur pueri, cum se se invicem incestant, aut masturbant. *Vet. poeta* in *Anthol. Lat.* T. 1. p. 454. *Burm.* Proiectis pueri tabulis *Floralia* ludunt.

FLŌRĀLIS. ¶ 1. in fin. adde: *Inscript.* apud *Grut.* 352. 1. Quod amplius ludos *Florales* ediderit. *Fulgent.* 1. *Mythol. præf.* p. 619. Hanc præibat *Florali* lascivens virguncula petulantia.

FLŌRENTINUS. In fin. adde: *Inscript.* Atestina apud *Grut.* 372. 1. T. Aurelius Pal. Florentinus.

* FLŌRŌSUS, a, um, adject. idem ac florens, floribus abundans. *Venant.* 5. *carm.* 6. 7. *de paradiso terrestri.* Una fovens ambo floris sede voluptas.

FLŌRŪLENTUS. In fin. adde: ¶ 3. Item de aliis rebus. *Venant. præf.* l. 1. Pomposæ facundia florulenta germina.

FLŌRUS. In fin. adde: *Inscript.* apud *Schiassi G. al Mus. Bologn.* p. 48. Valeria Flora.

FLOS. ¶ 1. in fin. adde: ¶ 1. *Arbor in flore* est, quæ flores alihuc servat, Italis quoque *essere in flore* dicitur. *Gargil. de re hort.* (edente A. A. Scottio) 4. 8. Cum arbor (*persica*) in flore est, lactis caprini per triduum ternis sextariis irrigetur. Sic *Id.* apud *eund.* 2. 6. Ne in flore deprensas pruina comburat, hoc modo tradunt amygdalis subveniri. ¶ 10. in fin. adde: *Apul.* 9. *Met.* p. 647. *Oud.* Tu autem tam mollis ac tener, et admodum puer, defraudatis amatoribus ætatis tuæ flore, mulieres appetis. Hinc *Ter. Eun.* 3. 1. 36. Lepus tute es, et pulpamentum quaris.

FLOSCŪLUS. Lin. 2. post *decidunt* adde: ¶ 2. Translate. Lin. 11. post *aspergentur* adde: *Auson. epist.* 16. 89. Flos flosculorum Romuli. *Ammian.* 29. 1. Horridula ejus verba et rudia flosculos Tullianus appellans. V. ODORIFER §. 2.

FLŪENTISŌNUS. In fin. adde: *Auct. Italicici* II., quod *Ovidio* tribui solet, 2. Antra fluentisona.

FLŪMĪNĀLIS. In fin. adde: et Glarea fluminalis, *Auct. incert. de limitib.* apud *Goes.* p. 267.

* FLŪMĪNĀ, æ, f. 1. *flumicello*, flumicellus. *Innocent. de cas.* p. 225. *Goes.* Subtus fluminia transiens, et sub fluminia posita vinea, et subtus vineam alveus. et p. 228. In ipsum jugum fluminia excurrit. *Id.* alibi sepius usurpat hanc vocem.

* FLŪSĀRIS, is, m. 3. nomen mensis Julii seu Quintilis, apud *Furfcenses. Inscript.* apud *Murat.* 587. 1. L. Ajenus L. F., Q. Bæbatus Sex. F. ædem dedicarunt Jovis Liberi Furfcense A. D. III. Id. Quintileis L. Pisone A. Gabinio Cos. (h. e. ann. U. C. DCXCVI.) mense Flusare, etc. Ejusdem mensis mentio est in *Inscript.* apud *Furfonem* reperta, et ab *Aloys. Lanzi* edita in *Sagg. di lingua Etr.* T. 2. p. 619 tab. 16. n. 1., in qua legitur mese Flusare.

FLŪTĀ. Lin. 4. pro Saturn. 12. corrige Saturn. 11.

FŌBĀ. V. OBBA §. 2.

FŌCĀNĒUS. Lin. 2. pro Colum. 4. 2. corrige Colum. 4. 24.

* FŌDĪCŪLĀ, æ, f. 1. instrumentum ferreum, quo martyrum et reorum corpora fodiebantur. *Isid.* 5. *Orig.* 27. §. 20. Ungulæ dictæ, quod effodiant: hæc et fodiculæ, quia iis rei in equuleo torquentur, ut fides inveniatur. Ita se legisse in *Cod. Vatic.* testatur A. Maius in *Scriptor. vet. nov. Collect.* T. 5. p. XXVI. n. XVII.; in editionib. legitur *fidiculae*.

FŌDUS, eris. ¶ 6. in fin. adde: ¶ 6. Item de coitu. *Capell.* 6. p. 188. Hinc de patre ferunt sine matris fœdere natam (*Minnervam*).

* FŌNĒRĀRIUS, ii, m. 2. *Cassiod.* 10. *Variar.* 28. Macellarios, vinarios, scænerarios et cellaritas sic servari desideramus. Videtur hic legendum *scænerarios* pro *fœnerarios*.

FŌNĒUS. In fin. adde: ¶ 12. Hinc translate nullius pretii; ut principes *fœneos* vocat *Pescennius* apud *Spartian.* *Pescenn.* 12. imperatores τῶς οὐτιδονοῦς, h. e. nullius ingenii, et imbelles. *Impp. Arcad. et Honor. Cod. Theod.* 11. 28. 3. Noverint igitur officia ad se omne dispendium rediturum, si, occultatis idoneis, in eorum locum fœneos defectosque subjecerint. h. e. qui solvendo non sunt. *Auct. Excerptor.* quæ cum *Ammiano* edi solent, §. 60. Quamquam (*Theodericus*) ærarium publicum ex toto fœneum invenisset, suo labore recuperavit, et opulentum fecit.

FŌNĒUM. Lin. ult. pro *fœnum* scribe *fenum*. In fin. adde: et in *Kal. Farnes.* apud *Grut.* 158. Fœnisicium.

FŌETĒO. In fin. adde: ¶ 2. Translate. *Salvian.* 7. *Gub. D.* 25. Omnes civitates lupanaribus fœtent.

FŌETĪDUS. In fin. adde: *Cassiod.* 7. *Hist. Eccl.* 11. Fœlidissimus fons.

FŌETOR. In fin. adde: *Paulin. Nolan. carm.* 18. 348. nec fœtor fœtet amanti. ¶ 2. Translate. *Cassiod.* 5. *Hist. Eccl.* 47. Fœtorem hæreticæ pestis evomuit.

FŌETŪTĪNĀ. In fin. adde: V. OLENTICETUM.

FŌLĪĀ. Lin. 2. pro *Arminensem* scribe *Ariminensem*.

FŌLIUM. In fin. adde: ¶ 6. Etiam *foleum* pro *folium* scribitur in *Inscript.* apud *Orelli* n. 5037. De decernendo funere publico Gaviæ M. F. Marcianæ, item decem libris solei. et *mcx.* Placere huic ordini funus publicum ei decerni, et decem libras solei mitti concedique. Ita alia *Inscript.* in *Giorn. Arcad.* T. 39. p. 231. Hanc funere publico efferendam, statuamque, et turis P. L. (h. e. pondo quinquaginta) censuerunt. *Alia ibid.* p. 252. Hunc decuriones funere publico efferendum censuerunt, eique honores omnes, et turis P. XX. decreverunt.

FOLLĒO. In fin. pro *vocem sequent.* repono FOLLICANS.

FOLLĪCANS. In fin. adde: V. STRIDOR §. 3. ad fin.

FOLLĪCŪLUS. In fin. adde: ¶ 5. Item pro scroto. *Cel. Anrel.* 3. *Tard.* 8. n. 104. Inflatio crurum, et folliculi genitalis, vel præputii. et *mox* n. 106. Apprehenso folliculo atque virili veretro.

FOLLIS. ¶ 1. in fin. adde: *Theod. Priscian.* 4. 5. Follis ferrarius. ¶ 2. in fin. adde: et pendentem incursabo pugnis. V. CORYCEUM. ¶ 4. lin. 7. post *vendidit* adde: *Inscript.* apud *Murat.* 376. 5., quæ pertinet ad ann. a Chr. n. CCCXXXVIII. Dedit plebi urbanæ ad epulum convivii panem et vinum, tauros II., verbece XV., præterea et arcæ eorum solles mille. Adde alias apud *eund.* 815. 1., 816. 4. et 1715. 8.

FŌMENTĀTIO. In fin. adde: *Pelagon. Veterin.* 25. a. med. Fomentatio ad omnes tumores, sive dritias.

FŌNIO. Lin. 3. post *φωνή, vox* adde: Ex iis, quæ afferuntur in FONTUNALIS §. 2. in *Append.* videtur *Fonio* seu *Faunio* esse diminutiv. Fauni, ejus ex Bona Dea filius fuit.

FONS. ¶ 2. in fin. adde: ¶ 2. *Fons* dicitur ipsa constructio

fabrica, unde aqua profluit. *Inscript.* apud *Murat.* 478. 7. Fontem hunc Lysium, quem C. Lysius C. L. Secundus pater construxit, C. Lysius Postumus opere musivo exornavit.

FONTANALIS. ¶ 2. in fin. adde: *Jo. Petr. Secchi in Annal. dell' Instit. Archeol. T. 8. p. 80.* probabili conjectura putat, etiam ut metri ratio in *Plauti loc. cit.* constet, pro *Fontinali* legendum *Fontiali*, quo quidem nomine intelligitur Deus in Etruscis monumentis *Fenthial* appellatus, *h. e.* Fanthiae seu Fantuae filius (V. FATUA §. 2.), Fonio scilicet seu Faunio, Fauni et ejusdem Bonae Deae filius. *Arnob.* 1. p. 20. Fauna, Fatua, Fauni uxor, Bona quae Dea dicitur. *Capell.* 2. p. 41. Ipsam terram, quae hominibus invia est, referciunt longævorum chori, qui habitant silvas, nemora, lucos, lacus, fontes ac fluvios, appellanturque Pances, Fauni, Fones, Satyri, Silvani, Nymphæ, Fatui, Fatuæque vel Fantuæ, vel etiam Fanæ, a quibus fana dicta, quod soleant divinare. Hic porro pro *Fones* fortasse scribendum *Fontes*. Hinc *Plautus loc. cit.* Libero *h. e.* Baccho opponit *Fontialem*, nempe Fonionem, quippe qui Deus fontium esset: etenim hæc habet *Varr.* 5. L. L. 3. Fontinalia a Fonte, quod is lies seriae ejus: ab eo autem tum et in fontes coronas jaciunt, et puteos coronant.

FONTANUS. ¶ 2. lin. 2. pro *A. Acilius* corrige *M. Acilius*.
FÖRÄMEN. ¶ 1. in fin. *Jul. Obseq.* 113. Puer ex ancilla natus sine foramine naturæ, qua humor emittitur.

FÖRENSIS. In fin. adde: V. TILIAGINEUS.

FORFEX. ¶ 1. in fin. adde: *Consent. de barbar. et metapl.* 14. a med. Item barbarismum facit, qui dicit forficem pro forcipe. Hinc est Italorum *forfice*, quod rarius usurpari solet pro *forbice*.

FÖRÄ. In fin. adde: ¶ 3. Item equorum. *Pelagon. Veterin.* 10. in *lemmate*. Ad eos, quibus membra deficiunt, quod mumedici soria appellant.

FORMÄ. ¶ 1. lin. 18. post *descrizione* adde: V. PROPLASMA.
¶ 2. in fin. adde: ¶ 2.^a *Forma stata et uxoria* est, quæ uxorem decet. V. STATUS §. 5. ¶ 9. in fin. adde: *Cassiod.* 5. *Variar.* 38. Admonet nos formarum cura præcipua, ut, etc. et *nox*. Quapropter omnem silvam, quæ parietibus inimica conurgit, de Ravennate forma jubemus radicibus amputari.

FORMÄTOR. In fin. adde: *Tertull. Apolog.* 34. Augustus imperii formator.

FORMÄTUS. In fin. adde: *Formata epistola* apud *Sidon.* 6. p. 8. est quæ nunc vulgo *lettera patente* dicitur. V. *ibid.* *Sirrondi* adnotationem.

FORMICÄ. Lin. 4. post *mutant* adde: V. MYRMEX.

FORMICÄTIO. In fin. adde: *Id.* 30. 8. 22. Verendorum fornicationes.

* FORMITAS, atis, f. 3. idem ac forma. *Isid.* 6. *Orig.* 17. §. 4. Unde factum est, ut cujuscumque materiæ carmina simplici fornitæ facta cyclica vocarentur.

FORMULÄRIUS. In fin. adde: *Spartian. Get.* 2. Severum ille (*Antoninus Pius*) ad fisci advocationem delegerat ex formulario forensi.

FÖRNÄCULÄ. In fin. adde: ¶ 3. Est etiam ea, quæ ab Italis nunc dicitur *caldano*, *braciæ*, ad quam hiemis temporis accedentes calefacimur. *Sulp. Sev.* 3. *Dial.* 14. Quidam e fratribus cum ad fornaculam illius (*S. Martini*) carbonum copiam reperisset; et adnota sibi sellula divaricatis pedibus super ignem illum nudato inguine resideret, etc. *Venant.* 4. *Vit. S. Martin.* 190. Occurrit cellæ cum quidam e fratribus algens; Carbone injecto, ardebat fornacula sancti. Consideret ergo celer, rapiens quasi lucra vaporis, Inguine nudato, pede jacto, poplite panso.

FÖRNIX. ¶ 4. in fin. adde: V. SPONDA §. 2. ad fin.

FORPEX. Lin. 2. post *forfice* adde: At reapse *forpex* originem dedit Italorum *forbice*, quod sæpius quam *forfice* ab eislem usurpatur. V. FORFEX in *Append.* In fin. adde: Item *Id.* ep. 2. Barba, quam stirpitus tonsor assiduus forpicebus evellit. Ex hoc autem loco videtur forpex esse instrumentum, quo vellitur, non inciditur, barba, scilicet volsella.

FÖRTENSES. Lin. 4. post *sit fides* adde: At *Clem. Cardinali* in *Mem. Rom. di Ant. e bell. art.* T. 3. p. 242. putat, Fortenses fuisse appellatos a castro *nel Tirolo*, quod olim *Fortia Maenia*, nunc *Stertzingen* dicitur, ubi ii milites sedem posuerant.

FÖRTICULUS. In fin. adde: *Hieronym. ep.* 66. n. 13. Matronæ, quæ inæquale solum molestius transcendebant, nunc tui comparatione forniculæ lucernas concinnant, vel succendunt focum, pavimenta verrunt, etc.

FÖRTÜNÄ. ¶ 2. in fin. adde: ¶ 2.^a *Fortuna equestris* Dea

est, cui ædem vocit Q. Fulvius Flavius proprator in Hispania citeriore, ann. U. C. DLXXIV., quod equites tum legionarii, tum alarii prospere adversus Celtiberos pugnassent, ut narrat *Liv.* 40. 40. et 42. 3. Hinc *Inscript.* apud *Fabrett.* p. 752. n. 591. Fortunæ Eq. sacrum M. Ulpius M. F. Pal. Arrominus. At eandem suppositiciam putat *Orelli* n. 1746., quippe quæ a *Ligorio*, sublestæ fidei auctore, allata fuerit. ¶ 2.^b *Fortunæ Antiatiæ*. V. ANTIATINUS.

FÖRTÜNÄTUS. ¶ 4. in fin. adde: Eas memorat etiam *Eumen. Paneg. Constantin.* 7., earundemque fertilitatem celebrat *Mamertin. jun. Grat. act.* 23.

* FÖRTÜNUS, ii, m. 2. nomen sietum, quo innueretur effigies virilis Fortunæ barbatae apud *Augustin. loc. cit.* in BARBATUS §. 8.

FOSSÄ. ¶ 3. in fin. adde: ¶ 3.^a *Fossa* fastigata dicitur, quæ a summa latitudine, lateribus devexis, in angustiam ad solum conjunctam pervenit. *Punica* dicitur, quæ latere exteriori ad perpendicularum dirigitur, contrario devexo fit, quemadmodum fastigata. Hæc *Hygin. Grom.* p. 10. col. 1. Aliquoties etiam fossa sit lateribus utrimque directis, cujus meminit sic *Hirt.* 8. B. G. 9. Imperat fossam duplicem pedum quinum deum lateribus directis deprimi. ¶ 4. in fin. adde: *Macrob.* 1. *Saturn.* 15. ad fin. Verrum Flaccum dicere solitum refert Varro, quia seriis tergere veteres fossas liceret, novas facere jus non esset; ideo magis viduis, quam virginibus, idoneas esse serias ad nubendum. V. FODIO §. 3. ¶ 5. in fin. adde: V. SOCRATICUS ad fin.

FOSSÄRIUS. In fin. adde: V. COPIATÆ.

FOSSICUS corrige FOSSICUS. In fin. adde: *Vitruv.* 2. 5. vocat arenam fossiciam pulverem Puteolanum, *h. e.* la pozzolana.

FOSSOR. ¶ 3. pro *Epigr.* 49. repone *epigr.* 70.

FOSTLUS. V. FAUSTULUS §. 1.

FRÄCES. Lin. 4. post *στειβω*, *calco* adde: *Plin.* 15. 6. 6. Oleum in tabulato minui, deteriusque fieri: item et in fratribus; hæc sunt carnes, et inde sæces: quare sæpius die capulandum. *Id. ibid. mox.* Oleum etc.

FRACTUS. ¶ 3. in fin. adde: *Capell.* 9. p. 302. Mars eminus conspicatus Venerem, teneræ cum admirationis obtutu languidiore fractior voce laudavit, profundaue visus est traxisse suspiria.

FRÄNCICUS. In fin. adde: *Venant.* 9. *carm.* 4. 8. Auxerat et nascens Francica vota puer. *h. e.* Chlodobertus Chilperici, Francorum regis, filius, qui annorum quindecim obiit.

FRANGO. ¶ 2. in fin. adde: *Juvenal.* 6. 479. hic frangit ferulas, rubet ille flagello. *h. e.* hic in tergo suo, dum cæditur, ferularum fracturam patitur. ¶ 7. ad fin. adde: ¶ 7.^a *Frangere gradum* dicuntur viri, qui muliebrem habitum in ambulando sumunt, apud *Salvian. loc. cit.* in GRADUS §. 9. in *Append.* ¶ 20. in fin. adde: V. litteram F §. 1.

FRÄTER. ¶ 13. in fin. adde: V. SOROR §. 8. ¶ 15. in fin. pro SOROR §. 8. repone SOROR §. 9. ¶ 19. in fin. adde: V. CONSESSOR in *Append.*, et *Sidonii loc. cit.* in RUCTO §. 3. et *Inscript.* apud *Grut.* 178. 7., in qua Maximianus Aug., et Severus, ac Maximinus Cæsares vocant fratrem suum Diocletianum Augustum.

FRÄTERCÜLO. In fin. adde: et NUCLEO.

* FRAUDÄBILIS, e, adject. *fraudento*, qui fraudat. *Cassiod.* 1. *Variar.* 37. Si oblata petitionis minime sis veritate fraudabilis, et genialis tori maculam deprehensi adulteri sanguine diluisti, ab exilio te præcipimus alienum.

FRÄXINUS. In fin. adde: ¶ 3. *Isid.* 17. *Orig.* 7. n. 39. Fraxinus vocari fertur, quod magis in asperis locis, montanisque fragis (*lege* montanis atque fragosis) nascatur. *Martini* in *Lex. philolog.* putat a *frago* seu *frango*, quod ut probet, adducit locum *Vitruv.* 2. 9. Fraxinus sunt lentæ, et in commissuris et in coagmentationibus ab lentitudine firmas recipiunt catenationes. Hinc *Plin.* 16. 13. 24. Fraxinum bumeliam vocant in Macedonia amplissimam lentissimamque. *Id. ibid.* 40. 77. Sicciore lentitia ulmo, fraxino, moro. et 43. 83. Obedientissima quocumque in opere fraxinus, eademque hastis, corylo melior, cornu levior, sorbo lentior.

* FRÄMANTIO, onis, f. 3. cogn. R. ignotæ significationis. *Inscript.* Patavina apud *Grut.* 799. 7. C. Lemonius C. F. Mollo sibi, et Fremantioni uxori.

FRÄQUENTÄTIO. ¶ 1. in fin. adde: ¶ 1.^a Idem est ac hominum frequentia. *Cassiod.* 8. *Variar.* 31. a med. Fœdum ergo nimis est nobili filios in desolationibus educare, cum frequentationi humane videat alites sua pignora commisisse.

FRĒQUENTER. ¶ 2. in fin. adde: V. *Verr. Flacc. loc. cit.* in GRATIA §. 1.

FRĒTUM. ¶ 2. in fin. adde: Hinc translate. *Cic. Sext.* 8. Ne Scyllæo illo æris alieni freto ad columnam adhæresceret, in tribuatus portum perfrigerat. *h. e.* in puteali Libonis, et ad columnam Meniam. V. *Scholast.* ad *h. l.* ab *A. Maio* edit. in *Class. auct. T.* 2. p. 129.

FRĒTUS. ¶ 1. in fin. adde: *Inscript.* ohelisei in circo max. Romæ apud *Orelli* n. 38. At domitius mundi Constantius omnia fretus Cedere virtuti, terris incedere jussit Ilaut partem exiguum montis, pontoque timentis Credidit.

FRĒGEO. ¶ 5. in fin. adde: ¶ 3.^a Etiam *frigui* pro *frixi* usurpat *Hieronym.* ep. 52. n. 2. Isaac duplices David annos habuit, et cum Rebecca jam vetula nunquam friguit.

FRĒGIDUS. ¶ 12. in fin. adde: ¶ 12.^a Ex *Inscript.* Pompejana in *Bullett. archeol. T.* 3. p. 12., quæ legitur supra duos homines ibidem pictos, quorum alter ab altero potionem his verbis petit: *Da fridum pusillum*, argui posse videtur, olim vulgo ita per syncopen pronunciatum fuisse illud adjectivum *frigidum*, quemadmodum etiamnum Neapoli *fridido* dicitur, quod Italice *freddo* appellatur.

FRIGUTIO. ¶ 2. in fin. adde: V. SUGILLATIUNCULA.

*FRISÆUS, a, um, adject. ad Frisiam pertinens, idem ac Frisius. *Inscript.* apud *Grut.* 600. 13. Hilarus Neronis Cæsaris corpore custos, natione Frisæo, vixi A. XXXIII. Fortasse legendum est *Frisius* pro *Frisæo*.

*FRISĀNUS, a, um, adject. ad Frisiam pertinens, idem ac Frisius. *Tab. æn.* apud *Cardinali Dipl. imp.* p. 158. Cohors I. Frisianorum.

FRISIL. In fin. adde: ¶ 2. Etiam in num. sing. usurpatur. *Inscript.* apud *Grut.* 600. 12. Bassus Neronis Cæsaris corpore custos, natione Frisius.

FRIT. In fin. adde: V. *Varronis loc. cit.* in URRUNCUM, ibique annotata.

*FRIXUS, a, um, particip. a *frigo*, idem ac frictus. *Pelagon. Veterin.* 9. Stercus equinum cum oleo, et aceto, et sale frixo crudum imposito. *h. e.* *stercio di cavallo con olio, aceto, sale soffritto, ve l'applica crudo.*

*FRONIMUS, a, um, adject. V. PHRONIMUS in *Append.*

*FRONIO, onis, m. 3. vox incertæ derivationis ac significationis. Est cogn. R. *Inscript.* apud *Marin. Frat. Arv.* p. 409. Circeniis Fronio. At fortasse ibi est legendum *Fronto*.

FRONS, dis. ¶ 2. in fin. adde: ¶ 2.^a Ob similitudinem *frons* *carnea* vocantur brachia quorundam mollium. *Plin.* 9. 45. 68. Urticis carnes frondis natura: urtica contrahit se quam maxime rigens, ac prænatante pisciculis frondem suam spargit, complectensque devorat. Hæc ita effert *Aristot. Hist. anim. l.* 4. c. 6. *Σαρκοδὲς τὸ σῶμα πᾶν ἐστὶν ἀντὶς τῆς κνίδος.*

FRONS, tis. ¶ 9. lin. 4. post *principium* adde: At *Bern. Quara* in *Mus. Borbon. T.* 1. tab. 12. p. 7. probat, frontes geminas esse partes exteriores voluminis jam complicati, ex quarum altera titulus operis penderet, cornu anteriori adnexum.

FRONTŌNIANUS. In fin. adde: *Id.* 4. *ibid.* 3. Frontonianum gravitatem, *h. e.* ejusdem Frontonis, memorat. ¶ 3. Est item cogn. R. *Inscript.* apud *Grut.* 67. 9. C. Julius Frontonianus.

FRONTŌSUS. In fin. adde: ¶ 3. Est etiam nomen proprium virile. *Cassiod.* 5. *Variar.* 34. Frontosum, sui nominis testem, frequenti nobis insinnatione suggestum est, pecuniæ publicæ decoxisse non minimam quantitatem.

*FRUCTESCO, is, n. 3. fructifico. *Claud. Mar. Victor. de Genesi* 1. 85. Quas (terras) vario raptim jussas fructescere setu, Luxuriosa novo texerunt germina limo.

FRUCTŪSUS. ¶ 2. in fin. adde: et *Fructuosa Martialis L.* in *Inscript.* apud *Bertoli Antich. d'Aquil.* p. 120. n. 108.

*FRŪGIĀNUS, a, um, adject. ad frugi pertinens. Est cogn. R. *Inscript.* apud *Kellern. Vigil. Rom. laterc.* p. 6. col. 4. n. 30. L. Helvius Frugianus. V. FRUGIUS.

*FRŪGIO, onis, m. 3. diminutiv. Frugi. Est cogn. R. *Inscript.* in *Archeogr. Triest. T.* 1. p. 126. C. Hostilio C. F. Frugioni Hostilia C. L. Provincia V. F. Hæc eadem affertur mendosa a *Murat.* 2058. 9. V. FRUGIUS §. 2.

FRŪGIUS. ¶ 2. in fin. adde: V. FRUGIO in *Append.*

FRŪMEN. ¶ 1. in fin. adde: *Gloss. Isid.* Rueta, vel frumen in homine, rumen in bestia: pars gutturis gurgulioni proxima. *Varr.* apud *Non.* 4. 35. Deinde mittit virile veretrum in frumen: offendit huicam Voluminio. Alii *perperam leg.* flumen.

FRŪMENTĀRIUS. ¶ 1. in fin. adde: Ex *Suet. Cæs.* 41. constat, eorum numerum, qui Romæ frumentum publicum acci-

piebant, fuisse olim viginti et trecentorum millium, qui a Cæsare ad centum quinquaginta millium redactus est.

FRŪMENTUM. ¶ 1. in fin. adde: ¶ 1.^a *Frumentum comprime* est illud abscondere caritatis tempore, quo pluris deinceps vendatur. *Cic.* 5. *Att.* 21. a *med.* Auctoritate atque cohortatione perfecti, ut et Græci, et cives Romani, qui frumentum compresserant, magnum numerum populis pollicerentur. ¶ 5. in fin. adde: V. TRITICARIUS §. 2.

FRŪNISCOR. Lin. 7. pro *Latinitatis* corrige *antiquitatis*. Lin. ult. pro *liquit* reponere *licuit*.

FRUSTILLUM. In fin. adde: et apud *Marcell. Empir.* 20. ante *med.* Cochleæ bullientis frustella.

FRUSTRĀ. In fin. adde: ¶ 7. Ultimam vocis syllabam corripit *Juvenal.* 3. 210. quod nudum, et frustra rogantem Nemo cibo, nemo hospitio, tectoque juvabit. Alii rectius leg. *frusta*. Sed certo certius corripit *Capell.* 1. p. 23. Quæ nec frustra mihi est insita caritas.

FRUSTRO. In fin. adde: *Cassiod.* 10. *Variar.* 28. Frustratur ausibus suis.

FRŪTECTŌSUS. ¶ 1. in fin. adde: *Id.* 13. 23. 45. Frutectosi est generis et sari, circa Nilum nascens. Alii *perperam leg.* *fruticosi*.

FŪGO. In fin. adde: *Fugaturus* apud *eund.* 18. *Heroid.* 111. Jamque fugatura Tithoni conjuge noctem.

*FULGĪNĀ, æ, f. 1. Dea in urbe Fulginia culta. *Inscript.* mendosa apud *Murat.* 181. 4., quamque ipse vidi ibidem, talis est: D. M. Tutiliæ Laudicæ eultrices collegii Fulginia.

FULGŪRAT. In fin. adde: ¶ 4. Etiam *fulgerat* pro *fulgurat* scribitur in *Not. Tir.* p. 118. V. INFULGERAT.

FŪLĪCĀ. Lin. 1. pro *folica* corrige *folaga*.

FŪLĪGO. ¶ 1. in fin. adde: *Juvenal.* 2. 93. Ille supercilium madida fuligine tactum Obliqua producit acu. *Tertull. Cult. fem.* 4. Oculos fuligine collinunt. *Commodian.* 66. 10. Oculos fuligine relinunt.

FŪLLŌNIUS. Lin. 8. pro *ut calces patiar et colaphos* reponere: stuprum puerile patiendum mihi est.

FULMINĀTRIX. In fin. adde: At in omnibus lapidibus hic citatis scribendum esse *fulminata* pro *fulminatrice* probant binæ *Inscriptiones*, quarum altera paucis abhinc annis Tarquiniis in Etruria est detecta, edita autem in *Bullett. dell' Instit. archeol. T.* 2. p. 198. P. Tullio Varronis fil. Stell. Varroni Leg. Leg. XII. fulminata, etc.; altera apud *Letronne Stat. de Memnon.* p. 119. A. Instulejus Tenax primipilaris Leg. XII. fulminata, etc. V. *eund. ibid.* p. 120. et 258.

FULVASTER. Lin. 1. post *adject.* adde: *ὑπόξανθος*, subfulvus. In fin. adde: *Id. ibid.* Fulvaster thyrsus.

*FULVIĀNILLUS, a, um, adject. diminut. Fulviani. Est cogn. R. *Inscript.* apud *Grut.* 442. 9. Tatimia Q. F. Fulvianilla.

*FULVĪDUS, a, um, adject. *fulvido*, idem ac *fulvus* et *fulgidus*. *Cassiod.* 9. *Variar.* 3. sub *ibi*. Omnis proventus acquiritur, ubi metallum fulvum reperitur. *scil.* aurum.

FULVUS. In fin. adde: ¶ 4. Est etiam cogn. R. in *Inscript.* quam vide in ITERO adverb.

FŪMĀRIŌLUM. In fin. adde: V. INFURNIBULUM.

*FŪMĀTOR, oris, m. 3. videtur esse qui fumo vina condire solebat. V. FUMARIUM. *Inscript.* apud *Orelli* n. 5044. D. M. fecit collegium fumatorum bene merenti.

*FŪMĀTUS, a, um, particip. a *fumo*: *imbevuto di fumo*. V. *Nonii loc. cit.* in IMPLUVIATUS §. 1. *Gargil. de pom.* (edente *A. Maio* in *Class. auct. T.* 3. p. 426) 26. Ossa palmarum Thebaicarum carbonibus fumata, ut ait Hippocrates, extrahunt partum.

FŪMĒUS. In fin. adde: *Augustin.* 21. *Civ. D.* 7. a *med.* Poma terræ Sodomorum forinsecus quasi matura, intrinsecus sumea. *h. e.* *pieni di fumo*.

FŪMĪFICUS. In fin. adde: *Sidon.* 8. ep. 11. Fumifica culina.

*FŪMĪGĀBUNDUS, a, um, adject. *καπνόμενος*, fumo repletus. *Vulgat. interpr. Sapient.* 10. 7. Quibus in testimonium nequitie fumigabunda constat deserta terra.

FŪNAMBŪLUS. In fin. adde: *Capitolin. M. Aurel.* 12. Funambulis, post puerum lapsum, culcitras subijci jussit; unde hodie recte prætenditur.

FUNCTUS. Lin. 4. post *summis honoribus* adde: *Inscript.* apud *Orelli* n. 3716. Omnibus oneribus et honoribus functus. ¶ 1.^a cum accusativo. *Tertull. Pall.* 4. Larissæus heros certe jam hystriculus, certe jam virum alicui elanculo functus. *h. e.* Achilles functus viri munere in Deidamia stupranda. V. HYSTRICULUS in *Lexic.* et *Append.*

FUNDAMEN. In fin. adde: Eadem voce utitur *Salvian.* 4. *Gub. D.* 9. Apes, cum fundamina favis ponunt, qua causa vel hymnum jam nisi studio et cupiditate mellis sectantur?

FUNDATOR. In fin. adde: *Cassiod.* 4. *Variar.* 51. Symmachus fundator egregius fabricarum.

* **FUNDIBULARIUS**, ii, m. 2. *σφενδομήτης*, *fromboliere*, qui fundas jacit. *Vulgat. interpr.* 4. *Reg.* 3. 25. Circumdatus est civitas a fundibulariis, et magna ex parte percussa. Adde *Judith* 8. et 1. *Machab.* 9. 11.

FUNDIBULUM. In fin. adde: ¶ 2. Est etiam armorum genus, quod Græcis dicitur *σφενδών*, funda. *Vulgat. interpr.* 1. *Machab.* 5. 51. Et statuit illic balistas et machinas ad mittendas sagittas et fundibula.

FUNDO, is. ¶ 2. in fin. adde: *Quintil.* 2. 1. §. 12. Quæ qui pertinere ad oratorem non putabit, is ne statuat quidem inchoari redet, cum ejus membra fundentur? *h. e. si fonderanno*: constat enim, veteres solitos fuisse, statuarum partes separatim, nox conjungendas, fundere.

FUNERATICIUS corrige **FUNERATICIUS**.

FUNERO. ¶ 1. in fin. adde: *Pindar.* seu *Auct. incert. Epit. Viad.* 1009. Interea victor desleti corpus amici Funerat Æacides.

* **FUNESTATUS**, a, um, particip. a *funesto*, morte correptus. *Salvian.* 5. *advers. avar.* 15. Mirum est, quod hoc ipsum sinis, et funestato te tua habeat (*heres*), nisi etiam jam exportato atque tumulato.

FUNGOR. ¶ 12. in fin. adde: *Inscript.* in *Att. dell'Accad. Rom. archeol.* T. 2. p. 463. Exequiæ autem pedibus fungentur.

FUNGULUS. Lin. 1. pro *Apic.* 5. 2. corrige *Apic.* 3. 20. Spongioli, sive funguli. *Id.* 5. 1. Lenticula ex spongiolis, sive funulis.

FUNGUS. In fin. adde: ¶ 6. *Fungi lignei*, quos nostrates ulgo *brise* et *sbrise*, alii *brizzatini* vocant, sunt qui e vetustis arborum truncis, sub equinæ ungulæ forma, nascuntur, ex quibus in lixivio decoctis, et postea contusis, ellychnia parantur ignis rapacissima. *Cæsar. Aurel.* 5. *Tard.* 1. §. 20. Alii lineos fungos patientibus apponunt locis, quos summitate acerosos sinunt concremari, donec cinerescant, atque sponte decidant.

FUNICULUS. In fin. adde: ¶ 2. Est etiam mensura Ægyptiaca, quam Græci *σχοίνον* vocant. V. **SCHÆNUM** §. 4. *Hieronym.* 1. *Joel.* 3. 18. Pro *torrente spinarum* Septuaginta transtulerunt *torrentem funiculorum*, id est *σχοίνων*: quod aut funiculos significat, aut juxta Ægyptios mensuram certi itineris, Psalmista (*Psal.* 138. 2.) *Semitam meam, et funiculum meum investigasti*. In Nilo enim flumine, sive in rivis ejus, solent aves funibus trahere, certa habentes spatia, quæ appellant funiculos, ut labori defessorum recentia trahentium colla succedant.

FUNUS. ¶ 2. in fin. adde: ¶ 2.^a *Funus censorium* Romæ icebatur, quo nempe viri bene de republica meriti et clarissimi ex decreto senatus et pecunia publica efferebantur; in consiliis vero et municipiis eodem ipso funere honorabantur viri ceteri, atque etiam feminæ illustres et decurionum decreto, ideoque funus tantum publicum in iisdem dicebatur. *Tacit.* 4. *Ann.* 5. Lucilio Longo, quamquam novo homini, censorium funus, fugiunt apud forum Augusti, pecunia publica patres decrevere. *Id.* 6. *ibid.* 11. Dein Piso publico funere ex decreto senatus celebratus est. et 27. Extremo anni mors Ælii Lamie funere censorio celebrata. *Id.* 13. *ibid.* 2. Decreti et a senatu duo lictores, aminium Claudiale, simul Claudio censorium funus, et mox consecratio. *Id.* 4. *Hist.* 47. Funus censorium Flavio Sabino ictum. *Inscript.* in *Giorn. Arcad.* T. 39. p. 232. Hunc decurionum funere publico effereendum censuerunt. *Alia ibid.* p. 236. Tunc D. F. P. (*h. e. defunctum funere publico*) effereendum cens. *Alia* in *Bullett. dell'Institt. archeol.* T. 3. p. 141. Sex. Valerio ex. F. Fab. Rufo Præf. I. D. Q. et Bivoniae P. Fil. Priscillæ munere publico honoratæ, parentibus optimis Sex. Valerius Sex. Fab. Primus. V. **IMAGINARIUS** §. 2.

* **FURATRINUS**, a, um, adject. qui ad furta pertinet. *Fulgent.* 1. *Mythol.* 18. Hunc (*Mercurium*) etiam internuncium, furatriumque Deum dicunt.

FURIALITER. In fin. adde: *Porc. Latro* in *Catil.* 37. Adpexissemus bestias istas emissas carceribus per urbem omnem, et domos nostras furialiter exsultantes.

FURIUS. Col. 2. lin. 9. pro *quingentos* corrige *quingentos*. lin. 12. post *Ulp. tit.* 1. §. 24. adde: Hinc *Vopisc.* *Tacit.* 10. evros urbanos omnes manumisit utriusque sexus: intra centum tamen, ne Caniniam transisse videretur.

App.

* **FURNATUS**, a, um, adject. *inornato*, in furno coctus. *Pelagon. Veterin.* 21. a *med.* Castaneas furnatas, tostas et tonsas in pilo cum hordeo præbeto.

FUROR. ¶ 6. in fin. adde: ¶ 5.^a Item ex aliorum operibus aliquid in proprium usum convertere. *Cic.* 2. *Att.* 1. Nam, si ego tuum commentarium ante legissem, furatum me abs te esse diceret. V. **COMPILATIO**, **COMPILATOR**, et **COMPILIO** §. 3.

FURTIFICUS. In fin. adde: *Id. Pers.* 2. 2. 44. Ubi illa altera est furtifica, læva?

FURTUM. ¶ 4. in fin. adde: *Sex. Ruf. Brev.* 15. Furto hostes in paucis invenies esse lætatos, vera virtute semper Romani probabissimè exstitisse victores.

FUSCINÆ. ¶ 1. lin. 3. adde: *Priscian.* 2. p. 594. *Putsch.* Nec fuscina a fusco derivatum est, cum sit primitivum. In fin. adde: *Petron. Satyr.* 109. Alius exsultantes quærebat fuscina pisces, alius hamis blandientibus convellebat prædam repugnantem.

FUSCINUS. In fin. adde: ¶ 2. Item qui est fuscus coloris. *Capell.* 1. p. 18. Sub calceis vero fuscinum deprimebat. *h. e.* mare fuscum.

* **FUSITRIX**, icis, f. 3. quæ fundit. Improbata vox est apud *Hieronym.* in *Eccle.* 3. 8. De vini fusoribus, et vini fusitricibus (ad distinctionem quippe nunc masculini feminino genere volui declinare, quod Latinus sermo non recipit) aliud multo, quam in promptu est, Aquila interpretatur.

FUSOR. In fin. adde: *Vet. Poeta* in *Anthol. Lat.* T. 2. p. 312. *Burm.* Fusor aquæ. *h. e.* Aquarius. V. **GYPSOPLASTES**.

FUSORIUS. In fin. adde: *Vulgat. interpr.* *Exod.* 32. 4. Formavit opere fusorio vitulum.

FUSTIM. In fin. adde: Sed nihil videtur mutandum; ita enim et *cæsim* et *punctim* recte Latine dicitur.

FUSTITUDINAS. In fin. adde: Hic *Bothius* legend. censet *fustitudinas*, a *fuste* et *tudo*; ut *ferri crepinas a ferro et crepo*.

FUSTUARIUM. In fin. adde: Videtur tamen, aliquando fustuarium non fuisse pœnam capitalem ex *Papian. Respons. tit.* 20. Quod si forte servus hoc fecerit (*h. e.* mulierem per vim stupraverit), pro ingenua occidatur, pro ancilla vero, judicante iudice, fustuario supplicio subjacebit.

* **FUSTUARIUS**, a, um, adject. ad fustem pertinens. *Cassiod.* 4. *Variar.* 10. ad fin. Fustuario supplicio vindicetur. *Id.* 8. *ibid.* 33. Fustuarie subdatur ultioni. V. **FUSTIARIUS** §. 2.

FUSURÆ. In fin. adde: ¶ 2. Item aqua effusa, vel effluens. V. *Palladii loc. cit.* in **PISTRINUM** §. 1.

FUSUS, a, um. ¶ 5. lin. 2. post *Fusum æs* adde: *Cassiod.* 7. *Variar.* 15. de *stat. æn.* Conspiciet expressas in ære venas, nisi quosdam musculos tumentes, nervos quasi gradu tensos, et sic hominem fusum in diversas similitudines, ut credas, potius esse generatum.

DE LITTERA G

GĀBĀTÆ. Lin. 4. post *Etymol.* adde: V. **CAMELLA** in *Lexic.* et *Append.* In fin. adde: *Gabata* sing. num. et prima syllaba producta apud *Venant.* 11. *carmin.* 10. Carne dona tumens argentea gavata (*ita pro gabata*) perfert, Quo nimium pingui jure natabat olus.

* **GAJANUS**, a, um, adject. ad Gajum pertinens. Est cogn. R. *Inscript.* apud *Grut.* 526. 3. Aurelius Gajanus.

* **GAISDĀ**, æ, f. 1. herbæ nomen vulgare. *Æmil. Macer de herb.* 55. Isatis a Græcis est vulgo gaisda vocata. scil. *guado*.

GĀLĀTĀ. In fin. adde: *Sex. Ruf. Breviar.* 11. Gallogræciam, id est Galatiam (sunt enim, ut nomen resonat, e Gallis Galatæ), quod Antiocho contra Romanos auxilium præbuissem, invasimus.

GĀLĀTĒĀ. In fin. adde: ¶ 3. Est etiam nomen servile. *Inscript.* Atestina apud *Grut.* 973. 4. M. Ennius M. L. Esychus Galatææ suæ.

* **GĀLĀTĪNUS**, a, um, adject. ad Galatiam pertinens. Est cogn. R. *Inscript.* apud *Donat.* 170. 4. T. Tedi Galatinus.

GĀLBŪLĀ. Lin. 3. post *chlorion* adde: et *vireo*.

GĀLĒĀ. ¶ 7. lin. 6. pro *trietris* corrige *trieris*.

GĀLĒSUS. ¶ 2. in fin. adde: ¶ 2.^a Est item nomen proprium pueri apud *Martial.* 11. 22. Mollia quod nivei duro teris ore Galesi Basia.

GALLĀ. ¶ 3. in fin. adde: V. **SUBIGO** §. 5. ¶ 5. lin. 5. post *scriptorium* adde: gummi. ¶ 7. in fin. adde: et *Gargil. de*

pom. (edente *A. Maio* in *Class. auct. T. 3. p. 426.*) 26. Ossa eorum (*nicolaorum*) combusta et trita cum gallis granati.

GALLÆCUS. In fin. adde: At plerique critici, et præcipue *A. Majus* in *Class. auct. T. 2. p. 248.*, contendunt pro *A. Brutus* reponendum esse *D. Brutus*. Hic idem et Callaicus fuit cognominatus eadem de causa. V. CALLAICUS §. 1.

GALLI. ¶ 2. lin. 6. post *Gallus erit* adde: *h. e.* ipsum penem ex morbo amittet. *Id. 5. 81.* Castrandum caput est: nam sis licet inguine Gallus, sacra tamen Cybeles decipis: ore vir es. *h. e.* fellas. *Id. 9. 5.* I nunc, et micros, Cybele, præcide ciuædos. Hæc erit, hæc cultris mentula digna tuis. *Lucil.* apud *Non. 4. 454.* Testam sumit homo Samiam, sibi que illico telo Præcidit caulem, testesque una amputat ambo.

GALLIÄ. In fin. adde: ¶ 4. *Gallia altera* dicta est Galatia, seu Gallo-Græcia, de qua *Juvenal. 7. 15.* equitesque Bithyni, Altera quos nudo tradidit Gallia talo. *h. e.* conditione servili.

GALLIÄNUS. In fin. adde: ¶ 2. Item ad Q. Gallium pertinet, pro quo *Cicero* orationem habuit. *Eugraph.* ad *Ter. Eun. 2. 2. 4.* Ut Tullius in Galliana, qui spurce dictum commemorarent in libera civitate.

GALLICÆ. Lin. 2. post *adhibuerunt* adde: Videtur esse id genus calceamenti, quod Italice nunc *galoscia* dicitur. In fin. adde: *Hieronym. præf. in Reg. S. Pachom. n. 4.* Nihil habent (*monachi*) in cellulis præter balteolum lineum, et gallicas, ac bacillum itineris socium.

*GALLICÄRIUS, ii, m. 2. qui gallicas conficit. *Hieronym. præf. in Reg. S. Pachom. n. 6.* Fratres ejusdem artis in unam domum sub uo præposito congregantur, verbi gratia, ut qui textunt lina, sint pariter; qui mallas, in unam reputantur familiam; sarcinatores, carpentarii, fullones, gallicarii seorsum a suis præpositis gubernantur.

*GALLICULÆ, arum, f. pl. i. diminut. gallicarum. *Hieronym. in Reg. S. Pachom. n. 101.* Nullus vadat ad collectam, vel ad vescendum habens galliculas in pedibus, vel palliolo lineo invitatus, sive in monasterio, sive in agris. *et n. 104.* Galliculas, et si quid aliud jungendum est, vel componendum, absque eo, cui hoc ministerium delegatur a præposito domus, facere nullus audebit.

*GALLICULANS, antis, particip. ab inusit. *galliculo*, quod significare videtur, insaniam immittere, qualis erat Gallorum Cybeles sacerdotum propria. *Plin. Valerian. 1. 37.* Semen herbæ galliculans, quam alii dentalem, alii symphoniacam dicunt, mittes super carbones, et per trajectoryum totum fumum ore trahes: omnes gingivas exsiccat, et humores quoque producit, et dentes firmat. Ex his apparer, hujusmodi semen galliculans esse herbæ hyosciami, quam, ut ait *Apul. Herb. 4.*, Galli belli nunciam vocant. V. SYMPHONIACUS §. 4.

*GALLITTUS, a, um, adject. diminut. Galli. Est cogn. R. *Inscript.* apud *Fabrett. p. 172. n. 333.* D. M. Aurelii Galli Gallitta filia.

GALLO. Lin. 4. pro *hic adest* corrige *his adest*.

GALLUS. In fin. adde: De C. Cornelio Gallo multa habet *J. B. Morgagnius* in *epist. Ænilian. 10.*, in qua ostendere nititur, illum non Foro-Juliensem, sed Foroliviensem fuisse: at e contrario *Hieronym. Asquinus* in *Forogiulio de Carni p. 39.* probat, ex Foro Julio Carnico fuisse oriundum.

GALLUS, i. ¶ 1. in fin. adde: *Varr.* apud *Non. 2. 826.* Phonascus adsum, vocis suscitabulum, Cantantiumque gallus gallinaceus. *h. e.* tamquam gallus, omnibus cantu præco.

GAMBÄ. Lin. 6. post *molliter vehit* adde: V. *vet. Poetæ loc. cit.* in CAULA §. 3. in *Append.*

GÄNEÄ. In fin. adde: ¶ 3. Est etiam cogn. R. *Inscript.* apud *Murat. 1682. 4.* Cn. Gavillius Cn. F. Ganea filius.

GÄNEO. In fin. adde: ¶ 2. Primam syllabam licenter corripit *Prudent. Hamartig. 323.* vetitumque gulam ganeonis inescent.

GÄRMANTICUS. In fin. adde: Garamanticus Tonans, *Sidon. carm. 9. 47. h. e.* Juppiter Ammon, cujus templum in Lybia erat. Garamanticus fons, ubi una vena friget diebus, noctibus fervet, *Augustin. 21. Civ. D. 7.*

*GARGÄPHIÄ, æ, et

GARGÄPHIÆ, es, f. 1. Γαργαφία et Γαργαφίνη, nomen fontis ejusdam in Bæotia. *Ovid. 3. Met. 155.* Vallis erat, piccis et acuta densa cupressu, Nomine Gargaphie, succinctæ cura Dianæ. *Plin. 4. 7. 12.* Fontes in Bæotia Hippocrene, Aganippe, Gargaphie. *Hygin. fab. 181.* Diana cum in valle opacissima, cui nomen Gargaphia, æstivo tempore fatigata ex assidua venatione, se ad fontem, cui nomen est Parthenius, perlueret, etc.

GARGÄRISMÄ. In fin. adde: V. PHÆNOMENA §. 2.

*GARGÄRUS, i, m. 2. *Serv. ad Virg. 1. G. 103.* Rubellius Blandus, et Quadrigarius historicus dicunt, Gargarum flumen vocari in finibus Thurinis. Ad illud fuisse oppidum mediocre, quod Garga nunc vicus.

*GÄRISMÄTIUM, ii, n. 2. γαρισμάτιον, locus, seu taberna, in qua garum venditur. *Cassiod. 12. Variar. 22. de Istria.* Hæc loca et garismatia plura nutriunt, et piscium ubertate gloriantur.

*GÄRIZÆUS, a, um, adject. ad Garisim seu Garizim pertinens, Palæstinæ urbem, vino nobilem. *Coripp. Laud. Justin. 3. 102.* Et Garisæi permiscunt munus Iacchi.

GARRÜLANS. Lin. 1. post inusit. *garrulo* pro *garrio* adde: Immo usitatum apud *Priscian. 8. p. 827. Putsch.* Ut a sorbeo sorbillo, a garrio garrulo.

*GARRÜLÄTRIX, icis, f. 3. quæ garrulat. V. AUGURATRIX.

GARRÜLITAS. In fin. adde: ¶ 3. Translate est sonitus cunni, imitans peditem, qui et poppysma dicitur, quam vocem vide in §. 2. *Martial. 7. 18.* Offendor cunni garrulitate tui.

GÄRUM. Lin. 1. post *saporetto* adde *salamoja*. Lin. 9. pro *ab Sociis populi R. Romam mittebatur* repone: a societate civium R. Romam mittebatur; ita etiam miniarii socii in Hispania. V. MINIARIUS §. 2. et SOCIUS §. 9.

*GÄRUMNÏCUS, a, um, adject. ad Garumnæ fluvium pertinens. V. ATURRICUS in *Append.*

*GAUDENTIÄ, æ, f. 1. nomen proprium mulieris. *Inscript.* apud *Orelli n. 3385.* Gaudentia uxor.

*GAUDÏOSUS, a, um, adject. *gaudioso*, gaudio plenus. Est cogn. R., ut Septimus Cæsius Gaudiosus episcopus Abitinensis in Africa proconsulari prope Carthaginem, ut habet *Morcell. Afr. Christian. T. 1. p. 64.*; qui obiit ann. a Chr. n. CCCCLXIII, ejusque reliquiæ Neapolin translate, ibidem asservantur.

*GAUDUS, a, um, adject. idem videtur esse ac gaudens. Est cogn. R. *Inscript.* apud *Fabrett. p. 228. n. 57.* C. Stlaccius C. L. Gaudus.

GÄVIÄ. Lin. 1. post *λαδος* adde: *gabbiano*.

*GÄVILLÄ, æ, f. 1. diminut. *gaviæ*. Est cogn. R. *Petron. fragm. Tragur. 61. Burm.* Cum adhuc servirem, habitabamus in vico angusto; nunc Gävillæ domus est.

GAUSÄPÄTUS. In fin. adde: V. TAXEA.

GAZÄ. In fin. adde: ¶ 4. Etiam *gaza, orum*, gen. neutr. usurpat *Coripp. Laud. Justin. 4. 352.* Patricius senio fulgens Calinicus honoro, Gravior Augusti servans pia gaza sacelli.

*GAZÆUS, a, um, adject. et

*GAZÄNUS, a, um, adject. et

*GAZENSIS, e, adject. ad Gazam pertinens, Palæstinæ urbem. *Cassiod. 6. Hist. Eccl. 4.* Tunc Juliano regnante litem Gazæ Constantiensibus intulerunt. *Vulgat. interpr. Josue 13. 3.* Terra Chanaan in quinque regulos Philistiim dividitur, Gazæos, et Azotios, Ascalonitas, Gethæos et Accaronitas. *Hieronym. Vit. S. Hilariion. n. 55.* Habens igitur senex Gazanum secum, ascendit classem. *Id. ibid. n. 56.* Obtulit nauclero euangelium pro subvectione sua, et Gazani. *Id. ibid. n. 33.* Altera die Gazenses cum lictoribus præfecti intrantes monasterium, etc. *Vulgat. interpr. 1. Machab. 11. 62.* Et rogaverunt Gazenses Jonathan.

*GAZZÄ, æ, f. 1. *gazza*, pica. Est cogn. R. *Inscript.* apud *Fabrett. p. 202. n. 502.* Claudia Gazza. Quamvis plerique putent, Itolorum recentium vocem *gazza* derivandam esse a *picazza*, tamen a vulgo Latinorum, qui *gazzam* appellarent picam, repetenda videtur hæc vox ex auctoritate hujusce inscriptionis.

GELÄSÏNUS. ¶ 1. in fin. adde: V. LACUNA §. 4. in *Lexic.* et in *Append.* ¶ 2. in fin. pro *γῆλως* repone *γῆλως*.

*GELÆFACTUS, a, um, particip. ab inusit. *gelefacio*: gelidus factus. *Venant. 8. carm. 6. 213.* Hæc gelefacta meum servavit in ossibus ignem.

GELÏUS. ¶ 1. in fin. V. IGNOMINIATUS in *Lexic.* et in *Append.*

GELU. In fin. adde: ¶ 6. Etiam in num. plur. usurpatur. *Gargil. de re hort.* (edente *A. A. Scottio*) 4. 2. Metus enim non est gelum. *scil. pro geluum.*

GEMEBUNDUS. In fin. adde: *Pindarus*, sive *auct. incert. Epit. Iliad. 349.* excepit bello gemebundus Atrides. *Lactant. Mort. persec. 18.* At ille gemebundus, Non, inquit, eos homines mihidas, quibus tutela reipublicæ committi possit.

*GEMELÏNUS, a, um, adject. derivativ. gemelli, ut Messalinus a Messalla. Est cogn. R. *Inscript.* apud *Murat. 824. 7.* et *Bertoli Antich. d'Aquil. p. 230. n. 289.* C. Marcius Gemelinus. *Alia* apud *Murat. 683. 7.* et *Bertoli ibid. p. 233. n. 297.* Aurelia Gemelina.

GEMELLUS. In fin. adde: ¶ 6. Est item cogn. R. *Inscript.* pud *Grut.* 817. 5. Imia Gemella.

GEMINUS. ¶ 5. in fin. adde: ¶ 5.^a *Geminæ secures* apud *erat.* *Cyreg.* 68. dicuntur, quæ ntrinque acie instructæ sunt. *loc. cit.* in *SECURIS* §. 1. in *Append.* ¶ 10. lin. 5. post *C.* 782. adde: a Chr. n. XXIX, ut affirmat *Tertull. advers.* ul. 8.

GEMIPOMUS. Lin. 5. post *pullulant* adde: Simile quid habent *tristoph. Acharn.* v. 1214. Τὸν τειδιὼν ὡς σκληρὰ καὶ κυδῶνια. *Aristænet.* l. 1. ep. 1. ὡς κυδωνιώντες οἱ μαστοί.

GEMMĀ. ¶ 2. lin. 2. post *pietra da anello* adde: gemma aum dicitur quicunque lapillus pretiosus, qui rotundam formam abet, et vitium gemmas imitatur; cylindrus vero, cum forma ius oblonga et cylindrica est. ¶ 3. in fin. adde: ¶ 3.^a Item de iis lapillis, et usurpatur cum alio substantivo, ut in *Inscript.* pud *Murat.* 159. 1. Gemma carbunculus, gemma hyacinthus, emmæ cerauniae duæ. *et mox.* Anuli duo gemmis adamantiis. ¶ 4. in fin. adde: *Inscript.* apud *Murat.* 991. 2. Amazonius al. A. L. (*h. e.* Gallicni Augusti libertus) a gemma potoria.

GEMMARIUS, a, um, adject. ad gemmam pertinens. *Vulgat. interpr.* *Exod.* 59. 6. Paravit duos lapides onychinos sculptos de gemmaria. *et* 29. Scripseruntque in ea (*lamina*) opre gemmario.

GEMMATUS. ¶ 1. in fin. adde: *Inscript.* apud *Grut.* 582. 5. hiletærus Aug. Lib. præpositus ab auro gemmato. *h. e.* supellectile aurea gemmis distincta.

GEMMEUS. ¶ 1. in fin. adde: *Inscript.* apud *Murat.* 1991. Monile gemmeum. ¶ 3. in fin. adde: Hinc *Cassiod.* 2. *Variar.* 9. Neroniana piscina non immerito auctoris sui participans nomen, collega est cum viriditate gemmarum, ut ipsa quoque vi ei elementi colore perspicua quasdam tremantes undas quieta ommoveat.

GEMMIFER. In fin. adde: ¶ 2. Item qui olivas gemmæ formam habentes fert. *Coripp.* 3. *Joann.* 325. Pictaque gemmiferis chor splendebat olivis.

GEMMO. ¶ 1. col. 2. lin. 2. pro apud *Pithæum pag. m.* 267. *pone in Anthol. Lat. T.* 2. p. 385. *Burm.* In fin. adde: *Drac.* 1. *Hexæm.* 255. Atque oculi gemmantur aquis humore elato. *h. e.* in modum gemmæ splendent.

GEMONIUS. In fin. adde: ¶ 2. Translate. *Tertull. advers. Valentinian.* 36. Quanto melioris, qui nullum æonem voluerunt ium ex alio per gradus revera Gemonios structum?

GĒNĀ. ¶ 3. lin. 6. post *maxilla* adde: *Lactant. Plac. Gloss.* lit. ab A. Maio in *Class. auct. T.* 3. p. 467. Genis, ea parte altus, quæ inter malas et auriculas est: ideo genæ dictæ eo quod infans in utero caput inclinatum inter genua tenet. *V. Eni loc. cit.* infra in §. 4.

GENEALOGĪA. In fin. adde: *Jornand. Get.* 13. Quorum (seideorum, sive ansium. *h. e.* procerum) gencalogiam ut paucis ercurram, ut quo quis parente genitus est, aut unde origo accepta, ubi finem efficit, absque invidia, qui legis, vera dicendum auscultat. Adde 47. *et Vulgat. interpr.* 1. *Esdr.* 2. 62. *et libi.*

GENĒRĀLITAS. In fin. adde: *Ennod. Paneg. Theodoric.* 18. Iemanniæ generalitas intra Italiæ terminos sine detrimento Romanæ possessionis inclusa est. *h. e.* li popoli de' sette e de' edici comuni oriondi di Germania, e venuti a stabilirsi nei territorii Vicentino, Veronese e Trentino. *V. Bened. Giovaelli Dell'orig. de' sette e tredici comuni p.* 52. Adde *Cassiod.* 1. *Variar.* 16. *ad fin.*

GENĒRO. In fin. adde: *Generaturus* apud *Plin.* 24. 17. 102. emocritus eam compositionem habere generaturos jubet.

GENĒRŌSUS. ¶ 8. in fin. adde: ¶ 8.^a Est etiam cogn. R. *Inscript.* apud *Fabrett.* p. 146. n. 177. Aurelia Generosa, quæ et Iatronilla.

GENĒSIS. In fin. adde: V. **GENITURA** §. 4.

GENĒTHLIACUS. In fin. adde: *Id.* 9. p. 303. Genethliace prior adstabit, quæ sationis ætheræ conscia pensa Lachesis adorta, atque instantium sæculorum gerenda denunciat.

GENĒTHLIUS. In fin. adde: ¶ 2. *Genethlius Juppiter* est, ui genituræ puerorum præest. V. **GAMELIUS.**

GENĒTHLON. Lin. 2. pro *Murat.* corrige *Grut.* In fin. adde: *Maff. Mus. Ver. p.* 145. probat, pro *Genethlon* legendum esse *Gen. et Hon.* *h. e.* genio et honori, quemadmodum in *alia* pud *Fabrett.* p. 73. n. 72. *Gen. et Hon.* Magii Germani. Idem entit etiam *Hagembuchius* apud *Orelli n.* 4060., qui priorem ascriptionem affert et illustrat.

* GENĒLĪCĪUS, a, um, adject. ad genialiorum festum perti-

nens. *Kalendar. Lambecii Vindobonense* in *Thesaur. Grævii T.* 8. p. 97. Prid. Idus Februar. Ludi genialicii. V. **GENIALIS** §. 6. in *Append.*

GENĒLĪS. ¶ 1. in fin. adde: De Eva ab Adami costa divinitus educta ita *Alcim.* 1. 155. Erigitur pulcro genialis forma decore, Inque novum subito procedit femina vultum. ¶ 5. in fin. adde: ¶ 6. *Genialia, orum* vel *ium*, appellatus est dies festus Genio principis, vel populi Romani, cuius mentio habetur in *Inscript.* Capuæ nuper reperta, pertinens ad ann. a Chr. n. CCCLXXXVII., edita vero et illustrata a *Franc. M.ª Avellino* in *Opusc. T.* 3. p. 214.-304. III. Idus Febr. Genialia. *Kalendar. Vindobonense.* III. Idus Febr. Genialicii. *Corrige Genialia.* V. **GENIALICIUS** in *Append.*

GENĒCŪLĀTĪO. In fin. pro *depulsæ.* reponc *depulsæ?*

* GENĒCŪLĀTOR, oris, m. 3. qui altero genu nūtitur. V. **ENGONASI** et **INGENICULUS.** *Vet. Scholiast.* ad *Germanici Arat.* 206. Aratus dicit, super Geniculatorem situm (*Equum*), et jam astris illatum, eo quod a celsitudine Heliconis montis percusso pede dextro aquam produxit, quem liquorem Hippocerenen dicunt.

GENĒMEN. In fin. adde: *Vulgat. interpr.* *Luc.* 3. 7. Genimina viperarum. *Id.* sæpe alias usurpat.

GENĒLĪS. ¶ 3. in fin. adde: et *genitale solum* apud *Cassiod.* 1. *Variar.* 42. et 43.

GENĒTŪRĀ. In fin. adde: V. **GENESIS** §. 2.

GENĒUS. ¶ 1. in fin. adde: *Capell.* 2. p. 58. Quoniam unicuique superiorum Deorum singuli quoque deservunt, ex illorum arbitrio, istorumque comitatu, et generalis omnium præsul, et specialis singulis mortalibus Genius admovetur, quem etiam præstitem, quod præsit gerundis omnibus, vocaverunt. *V. ibid.* reliqua.

* GENŌNI, orum, m. pl. 2. populi, quorum meminit *Auson. epist.* 9. 31. quæ (*ostrea*) nota Genonis. *Wernsdorfius* in *Poet. Lat. min. T.* 1. p. 252. putat, esse eosdem ac Genaunos. Vederint erudit.

GENTICIUS. In fin. adde: *Avien. Or. marit.* 607. Taphron paludem namque gentici vocant.

GENTILICIUS. Lin. 3. post *ad fin.* adde: *de Manlio.* Lin. 5. post *vocaretur* adde: Idem docet *Cic.* 1. *Phil.* 13., ubi ait: *decreto gentis Manlicæ, hinc nota gentilitia.*

GENTILITAS. ¶ 2. in fin. adde: *Inscript.* apud *Murat.* 85. 7. Dis Laribus Caperensis gentilitatis.

GENTILITER. In fin. adde: ¶ 2. Idem ac ethnice, *gentilescente.* *Commodian.* 57. 19. Vivere si quæris gentiliter, homo fidelis.

GENTINICA. V. **NICE** corrige V. **NICA.**

* GENTINUS, a, um, adject. derivativ. gentis. Est cogn. R. *Inscript.* apud *Orelli n.* 3251. Olcimia Gentina.

* GENTIUS, ii, m. 2. rex Illyrii, qui decem talentis a Perseo emptus, partes ejus amplexus est, et legatos Romanorum in vincula conjecit. Platorem fratrem, ut solus regnaret, sustulit; vinoque nimium deditus fuit; ideo populis invisus. Hunc L. Anicius Gallus proprætor prælio vicit ann. U. C. DLXXXVII. et XIII. Kal. Mart. anni insequentis in triumphum duxit; ac postea Iguvium ex senatus decreto relegavit. *V. Liv.* 44. 30. et 45. 45. ¶ 2. Gentius est etiam cogn. R. *Inscript.* apud *Grut.* 43. 4. Regontius Primi et Gentii L. Jucundus. Alia apud *Kellerm. Vigil. Rom. laterc. Inscr. II. col.* 3. n. 88. Aufidius Gentius.

GENU. Lin. 4. post *a med.* adde: Videntur tamen genua misericordiæ sedes haberi, quia, ut ira hominis aliquando in misericordiam flectitur, ita ea flectuntur. Ea cum Genio jungit *Apul. de Deo Socrat. p.* 50. *Elmenh.* Genius, qui est animus suis cuique, quamquam sit immortalis, tamen quodammodo cum homine gignitur; ut eæ preces, quibus Genium et genua precamur, conjunctionem nostram, nexumque videantur mihi obtestari. Lin. 14. post in *ginocchio* adde: Quod his verbis dixit *Lucian. dial. mort.* 27. ἐς γόνυ ἐκλίσας.

GEŌMĒTRĪA. ¶ 2. in fin. adde: Id ipsum his verbis confirmat *Cassiod.* 3. *Variar.* 42. Hanc (*geometriam*) post Ægyptii propter augmenta Nilotica, quæ singulis annis votiva inundatione potiuntur, ad dimensionem terræ, et recuperandas formas finium transtulerunt, ut fieret arte distinctum, quod litigiosæ confusioni videbatur obnoxium.

* GEON, indecl. Γεῶν, nomen fluminis magni in Æthiopia, quod plerique Nilum fuisse putant. *Alcim.* 1. 261. Tertius inde Geon, Latio qui nomine Nilus dicitur, ignoto cunctis plus nobilis ortu. Adde *Vulgat. interpr.* *Gen.* 2. 13. ubi *Gehon* scribitur.

* GEORGIUS, a, um, adject. γεωργικός, idem ac γεωργός, agricola, rusticus. Est cogn. R. *Inscript.* apud *Cavedoni*, *Marm. Mod.* p. 237. n. 31. Q. Sosius Georgius.

* GEPIDÆ, arum, m. pl. r. populi Scythiæ, de quibus multa habet *Jornand. Get.* 17. et 50. *Id. Get.* 5. In qua Scythia prima ab Occidente gens sedit Gepidarum, quæ magnis opinatisque ambitur fluminibus.

* GEPIDICUS, a, um, adject. ad Gepidas pertinens. Ita est cognominatus Mauricius Aug., qui ab ann. U. C. DLXXXII. ad DCII. Constantinopoli imperavit, quique Abares seu Avars bello vicit, ut habet *Eckhel. D. N. V. T.* 8. p. 219., qui finitimi Gepidarum fuisse videntur. *Inscript.* apud *Murat.* 467. 2. .... Giped. Pius, Felix, Incl. Vict. .... etc.

* GERÂNÖPEPÄ. In fin. adde: V. PIPIZO et VIPIO.

* GERÄSENĪ, orum, m. pl. 2. Γερᾶσσηνοι, incolæ urbis Gerasæ, quæ et Gergesa dicitur, in regione trans Jordanem sita. *Juven.* 2. 43. Jam Gerasenorum steterat sub litore puppis. Adde *Vulgat. interpr. Matth.* 8. 28. et alibi.

* GERMANIANUS, a, um, adject. idem ac Germanicianus, ut *Germanianus exercitus* apud *Capitolin. Albin.* 1., qui in Germania degebat, dummodo sana sit lectio, quæ fortasse in *Germanicianus* mutanda est.

* GERMANICIÄNUS. In fin. adde: ¶ 3. *Germanicianus* etiam dicitur incola urbis Germaniciæ in Syria Commagena. *Cassiod.* 5. *Hist. Eccl.* 18. Quasi civitas Germanicianorum ejus providentia atque custodia indigeret. ¶ 4. Alia fuit urbs *Germanicia* appellata in Italia, nunc diruta, quæ sita fuisse videtur, ubi modo *Caraglio in Piemonte*, ut ex mutilo lapide arguit *Durandi Delle ant. città di Pedona etc.* p. 3.-40.

* GERMANICIENSIS, e, adject. ad Germaniciam pertinens, Syriæ urbem, quæ Germanicia Cæsarea dicitur. *Cassiod.* 12. *Hist. Eccl.* 4. Erat ibi (*Antiochiæ*) quidam Nestorius nomine, genere Germaniciensis, bonæ vocis, et simul eloquii.

* GERMANICUS. In fin. adde: ¶ 5. *Germanica persona* apud *Martial.* 14. 176. V. GERMANUS §. 9.

* GERMANUS. ¶ 7. lin. 7. post *tradit* adde: Vocis etymon videtur esse a *werre* Germanice, *guerra* Italice, et *mun*, homo. *h. e.* bellicosus vir.

* GERÖ. ¶ 10. in fin. adde: *Inscript.* apud *Visc. Monum. Gab.* p. 140. Qui omnes honores municipii nostri delatos sibi sincera fide gessit.

* GERÖMÄTRITÄ. V. HIEROMATRITA.

* GERÖNTEUM, i, n. 5. γερόντειον, senatus. *Not. Tir.* p. 284. Propinque, gyronteum. *Lege* propylæum, geronteum.

* GERÜLÄ. In fin. adde: ¶ 2. Alia tamen est a nutrice. *Hieronym.* ep. 107. n. 4. *ad fin.* Nutrix ipsa non sit temulenta, non lasciva, non garrula: habeat modestam gerulam, nutricium gravem.

* GERUNDIUM. In fin. adde: V. USURPATIVUS.

* GESCLITHRON, i, n. 2. τὸ τῆς γῆς κλισίθρον. *h. e.* terræ claustrum. *Plin.* 7. 2. Haud procul ab ipso Aquilonis exorta, specuque ejus dicto, quem locum Gesclithron appellant, produntur Arimaspi, quos diximus, uno oculo in fronte media insignes.

* GESORIÄCENSIS, e, adject. ad Gesoriacum pertinens, Galliæ Belgicæ navale, nunc *Boulogne* appellatum, ut *Gesoriacenses muri* apud *Eumen. Paneg. Constant.* 6.

* GESTÄBILIS. In fin. adde verba *Cassiodori loc. cit.* Cælum gestabile. *h. e.* parva machina Archimedis sphaeram cælestem referens.

* GESTÄTOR. ¶ 1. in fin. adde: *Vet. epigr.* in *Anthol. Lat.* T. 2. p. 314. *Burm.* Et juvenis gestator aquæ. *h. e.* Aquarius.

* GESTÄTORFUS. In fin. adde: ¶ 3. Item *gestatoria*, absolute, est ipsa sella gestatoria. *Sidon.* 8. ep. 8. Licet tu deductum nomen a trabeis, atque eboratas curules, et gestatorias bracteas, et fastos recolas purpurissatos.

* GESTICŪLUS. In fin. adde: *Mar. Victorin.* p. 250. *Putsch.* Ut in quibusdam saltationum gesticulis nostra corpora pone pandantur.

* GESTUS, a, um. In fin. adde: ¶ 5. Item in num. singul. usurpatur. *Commodian.* 52. 10. Sit tibi peccare desistere, gestum immensum.

* GÉTIS, idis, f. 3. quæ ex gente Getarum est. *Sidon.* 8. ep. 3. Nam frago illico, quem movebant vicinantes impluvio cubileculi mei duæ quæpiam Getides anus, quibus nihil unquam litigiosius, bibacius, vomacius erit. Hic perperam *Gethides* scribitur; sed fortasse ita scriptum est pro *Gothides*.

* GÍGAS. ¶ 2. in fin. adde: *Lamprid.* *Commod.* 9. Debiles pedibus, et cos, qui ambulare non possent, in gigantum modum

formavit ita, ut genibus de pannis et linteis quasi dracones dirigerentur, eosdemque sagittis confecit.

* GILDÖNTICUS, a, um, adject. ad Gildonem pertinens, filium Nubelis, Maurorum regulum, qui ab ann. a Chr. n. CCCLXXXVI. ad ann. CCCXCVIII. in Africa regnavit, mox ab Honorio Aug. bello victus se sua manu strangulavit. Hujus belli *Gildonici* titulo est poema *Claudiani* poetæ.

* GILLO. ¶ 1. in fin. adde: Huic contrarium usum, scilicet, aquæ calefaciendæ, præstabat milliarium, quam vocem vide §. 9.

* GINDÄRENĪ, orum, m. pl. 2. Γινδᾶρηνοι, incolæ urbis Gindari in Coesylia. *Plin.* 5. 23. 19. Cyrrhestice Cyrrhum (*habet*), Gazatas, Gindarcnos, Garenos.

* GIPPITÄNUS, a, um, adject. ab Gippam pertinens, Numidiæ urbem, quæ et *Gibba*; (hinc *Gibbensis* dicitur. V. *Morcell. Afr. Christ.* T. 1. p. 169. *Augustin.* ep. 65. (al. 236.) Cum tamquam perrecturus ad ecclesiam suam, valescisset collegæ suo presbytero Gippitano.

* GIUFITÄNUS scribe GIUFITÄNUS.

* GLÄBELLUS. Lin. 1. pro *Apul.* 5. *Met.* corrige *Apul.* 2. *Met.* Lin. 3. pro *Apollo intonsus* scribe *Apollo et coma intonsus*.

* GLÄBER. ¶ 2. lin. 7. post *ab cyatho* adde: V. LIARUS, unde discas, *Gorium* perperam putasse, hanc inscriptionem mutilam esse, cum integra reapse sit.

* GLÄCILLÄ, æ, f. 1. est cogn. R. apud *Martial.* 7. 87. Si gelidum collo nectit Glacilla draconem. Sed cum hic prima vocis syllaba longa sit, videtur legendum *Flaccilla*, quod cognomen alibi est usurpatum, atque etiam apud *eund.* 5. 34.

* GLÄCITO. V. GRÄTITO.

* GLÄDIÄTOR. ¶ 2. lin. 7. post *M. Fulvio Cos.* adde: *scil.* ann. U. C. CCCXC. In fin. adde: Quoties gladiatores in pugna vicissent, tessera donabantur cum indicatione victoriæ. (V. SPECTATUS §. 2. et VICTOR §. 7.ª in *Append.*) Si pluries vicissent, rude donabantur (V. RUDIS, is); postea etiam libertatem consequerentur. (V. PILEO). At singulare prorsus gladiatorum genus edidit in Hispania Scipio, ut narrat *Liv.* 28. 21., quem consule. ¶ 6. in fin. adde: ¶ 7. Est etiam cogn. R. *Inscript.* apud *Grut.* 383. 6. C. Rubenius C. F. Gladiator fecit.

* GLÄDIÄTORFUS. ¶ 1. in fin. adde: *Pacat. Paneg.* 35. *ad fin.* Hostes spem in ferro reliquam cogitantes, gladiatoria desperatione pugnant. ¶ 2. lin. 3. pro 44. 13. corrige 44. 31. In fin. adde: *Id.* enim *ibid.* 27. narraverat, regem Gentium ab rege Perseo decem talenta accepisse, ut Romanos hostili facto lacerasset.

* GLÄDÛS. ¶ 3. in fin. adde: *Inscript.* apud *Orelli n.* 3888. T. Cornasidio T. F. Fab. Sabino Proc. Alpium Atractianar. et Pæniar. jure gladii. *Alia* apud *Maff. Mus. Ver.* 425. 1. C. Titio C. F. Cl. Simili Agrippinensi Proc. provinciæ Mysiæ inferioris, ejusdem provinciæ jus. (*lege jur.*) gladii. *Alia* apud *eund.* *ibid.* 251. 3. L. Creperius Madalianus V. C. Præf. Ann. cum jure gladii.

* GLÄGUS, i, m. 2. γλάγος, vox poetica pro γάλα, lac. Est cogn. R. *Inscript.* apud *Maff. Mus. Ver.* 157. 6. P. Rabutius Glagus.

* GLANDÄRÛS. In fin. adde: ¶ 3. Etiam *glandarius* scribitur. *Lactant. Plac. Gloss.* edit. ab A. Maio in *Class. auct. T.* 3. p. 428. *Æsculus* arboris nomen est glandariæ.

* GLAUCIÄ. In fin. adde: *Gloss. Isid.* Glaucia, viridis.

* GLAUCO, onis, m. 3. qui multum glaucus est. Nomen proprium gladiatoris in *Inscript.* apud *Fabrett.* p. 709. n. 307. *Glauconi N.* (*h. e.* natione) Mutinensi pugnav. VII. O. qui Vix. Ann. XXIII. D. V. Aurelia marito B. M.

* GLAUX. In fin. adde: ¶ 3. Etiam *glauus* scribitur, et est cogn. R. *Inscript.* apud *Fabrett.* p. 129. n. 54. C. Julius Glauus.

* GLÖBŪLUS. Lin. pænult. pro *nomen* repone *cognomen*.

* GLÖMÉRÄBILIS. In fin. adde: Alii rectius leg. in *loco* prius *cit.* Pleiadum parvo referens glomeramine sidus. In *loco*, posterius *cit.* Te testem dat, luna, sui glomeraminis orbis.

* GLÖMÉRÄMEN. In fin. adde: V. GLOMERABILIS in *Append.*

* GLÖRIFICO. In fin. adde: Particip. *Glorificandus* apud *Prosp. Aquit. epigr.* 51. 14.

* GLÖRIFÖLÄ. In fin. adde: *Hieronym.* ep. 58. n. 6. Rumusculos, et gloriolas, et palpantes adulatores, quasi hostes, fuge.

* GLÜTEN. ¶ 1. in fin. adde: *Plin.* 13. 12. 26. *de glutino chartarum.* Glutinum vulgare e pollinis flore temperatur servente aqua, minimo aceti aspersu: nam fabre, gummisque fragilia sunt. ¶ 2. in fin. adde: ¶ 2.ª *Gluten* dicitur etiam propolis apud *Virg.* 4. G. 38. tenvia cæra Spiramenta linunt (*apes*), fu-

coque et floribus oras Explent, collectumque hæc ipsa ad munerera gluten.

GLUTINATORIUS. In fin. adde: *Pelagon. Veterin. 6. ante med. Glutinatoria. scil. medicamenta, conglutinatio.*

GLUTIŌ. ¶ 1. in fin. adde: Particip. *Glutiendus* apud *Gargil. de pom.* (edit. ab *A. Maio* in *Class. auct. T. 3. p. 422.*) Gummi ceresiarum ore detentus, et glutiendus arteriam linit.

GLŪTUS. In fin. adde: ¶ 3. *Glītus* est etiam cogn. R. *Inscript. apud Orelli n. 3268. P. Novius P. Fil. Glītus.*

* GLYCERĪUM, ii, n. 2. Γλυκερίον, diminut. a γλυκύς seu γλυκερός, dulcis. *Priscian. 5. p. 644. Putsch.* Inveniuntur apud comicos feminarum quoque (*nomina*) propria, quæ in hanc terminationem (ium) diminutionis sive adulationis amatoriae causa profecturunt, ut Glycerium, Philotium, Doreium, Sophronium, Abrotonium: quæ, quamvis articulos habeant femininos, declinationem tamen et formam tam apud Latinos, quam apud Græcos servant neutrorum.

* GLYSSOMARGĀ, æ, f. i. genus margæ candidæ. *Plin. 17. 8. 4. Tertium genns candidæ (marnæ) glyssomargam vocant.* Est autem creta fullonia mixta pingui terra, pabuli, quam frugum fertiliior, ita ut messe sublata ante sementem alteram lætissimum secetur: dum in fruge est, nullum aliud gramen emittit: durat XXX. annis: densior justo signini modo strangulat solum. Alii scribunt *glyssomargam*, alii *glischromargam*: at videtur scribendum *glyssomargam*, a γλυσσων compar. a γλυκύς, dulcis, seu potius *gypsomargam*, ea enim similis est gypso.

* GNĪPHO, onis, m. 3. γνῖφω, avarus: videtur esse a γνῖφος, tenuiter vivens. Est cogn. R., ut M. Antonius Gniphō grammaticus apud *Suet. Gramm. 7.*

GNŌMON. In fin. adde: ¶ 2. Est etiam cogn. R. *Inscript. apud Murat. 1714. 6. L. Munius Gnomon.*

GŌMORRHÆUS. In fin. adde: ¶ 2. Etiam GOMORUS scribitur. V. SODOMA in fin.

* GŌRUS, a, um, adject. γαῦρος, superbus, ut a *caurus* est *corus*. Est nomen servile R. *Inscript. apud Marin. Inscr. Alb. p. 77. Gamus, et Gorus conservi.*

GŌTHĪCUS. In fin. adde: *Cassiod. 8. Variar. 7. Gothica gens.*

* GŌTHIS, idis, f. 3. femina ex gente Gothica. V. GETIS in *Append.*

GRĀBĀTUS. Lin. 1. post *cocchietta* adde: dele hanc vocem, est enim tantummodo in usu vulgari apud nostrates. Lin. 3. post *mobilis* adde: seu plicatilis.

GRĀCĪLĪTAS. ¶ 1. in fin. adde: *Apul. 2. Met. p. 87. Oud.* Inenormis proceritas (*corporis*), succulenta gracilitas, rubor temperatus.

GRĀCĪLĪTER. In fin. adde: ¶ 2. Comp. *Gracilius* translate usurpatum apud *Quintil. 9. 4. §. 130.* Quis dubitat, alia lenius, alia concitatus, alia sublinius, alia pugnacius, alia ornatius, alia gracilius esse dicenda?

GRĀCŪLĀ. In fin. adde: ¶ 2. Est etiam vox blandientis, et de puella usurpatur. *Salvian. ep. 4. ante med.* Illa ego vestra Palladia, vestra gracula, vestra domnula; cum qua his tot vocabulis quondam indulgentissima pietate lusistis, quæ vobis per varia nomina nunc fui mater, nunc avicula, nunc domina.

GRĀDĪVUS. In fin. adde: ¶ 3. Ita etiam appellatur pes pyrrichius. *Diomed. 3. p. 472.* Apud Italos vero (*pes pyrrichius vocatur*) gradivus, a Gradiyo Ἀγρεύς καὶ Ἐννοῦς, id est Martis et Bellonæ, filio, quem eo primum pedem usum poetæ fingunt, quod cum cacumina montium et difficilia collium concitato cursu capræ more superaret, quoties prædatoria vice grassaretur, citipedem hunc cursum sibi reperisse testificantur.

* GRĀDŪĀTĪO, onis, f. 3. *graduazione*, distinctio in gradus. *Cassiod. Complex. Apocalyps. 17.* Secuta est honorum facta graduatio.

GRĀDUS. ¶ 9. in fin. *Salvian. 7. Gub. D. 19.* Cum enim muliebrem habitum viri sumerent, et, magis quam mulieres, gradum frangerent. *h. e. modico gradu irent, ut ait Plaut. loc. mox cit.*

* GRÆCĪNUS, a, um, adject. derivativum Græci. Est cogn. R. Ita vero est cognominatus P. Pomponius, qui consul fuit suffectus a Kal. Majis ann. a Chr. n. XVI., qui, ut probat *B. Borghesius Dec. num. 11. oss. 6.*, ex Epiro fuit oriundus, ideoque ita est appellatus. *Ovid. 4. Pont. 9. 59.* Nam tibi finitum summo, Græcine, Decembri Imperium, Jani suscipit ille (*h. e. L. Pomponius Flaccus Græcinus, frater tuus*) die. ¶ 2. Etiam *Græchinus* (si modo sana est lectio) legitur in *Inscript. apud Grut. 172. 3. C. Octavius C. F. Græchinus.*

GRĀMŪE. In fin. adde: V. LEMA.

GRANDESCO. In fin. adde: ¶ 2. Translate. V. *Augustin. loc. cit. in GRAVESCO §. 2. in Append.*

* GRĀNŪLUM, i, n. 2. *granello*, diminut. grani. *Claud. Mamert. 1. Stat. an. 21. ante med.* Da tu nunc in hoc eodem granulo (*tritici*) corporaliter mihi tumores germinum, herbarum virentia, calamos stipularum, spicarum hispida, levia palearum, pinguis frugum: atque ex his indefessis multiplicandorum semina seminum, quæ omnia in illo sunt granulo, causalibus reposita secretis.

GRĀNUM. In fin. adde: ¶ 4. Item de margaritis ex auribus mulierum dependentibus. *Cyprian. de hab. virg. a med.* Ut de aurium cicatricibus et cavernis pretiosa grana dependeant.

GRĀPHĪCUS. In fin. adde: ¶ 3. Est etiam cogn. R. *Inscript. apud De-Lama Tab. Vellej. ad fin. C. Titius Graphicus.* Item *Graphice* Græcanica terminatione pro *Graphica* in *Inscript. apud Murat. 751. 1. Trebellia Graphice.*

GRĀPHĪŪLUM. In fin. adde: ¶ 2. Translate *graphiolum* appellatur sureulus alicujus arboris, qui in talea inscribitur; ita porro nominatur, quia ejus forma similis est graphio scriptorio: Galli nunc *greffe* vocant. Itaque Pictavii in Gallia episcopus *Venant. 5. carm. 15. in lemmate.* Pro pomis et graphiolis. Sic enim *Id. ibid. 3.* Qui mihi transmittis propria cum prole parentes, Insita cum fructu sureula, poma simul. V. SURCULUS §. 3. et 6.

GRAPTĒ. In fin. adde: Etiam terminatione Latina *Grapta* scribitur. *Inscript. apud Murat. 823. 1. Domitia Grapta.*

GRASSĀTURĀ. Lin. 1. post *grassatio* adde. *assassinamento.* In fin. adde: *Claud. Saturnin. Dig. 48. 19. 16. §. 6. Rixæ discerni solent a grassaturis.*

* GRĀTĀTUS, a, um, particip. a *grator*, lætatus. *Paulin. Nolan. carm. 14. 133.* Ne male gratatis lævos adjudicet hædis, Sed potius dextra positos in parte salutis Munifico pecori, laudatisque adgreget agnis.

GRĀTĪ. Lin. 10. post *Kal.* adde: *Prænestin.*

GRĀTĪĒ. Lin. 7. post *leguntur* adde: ut apud *Hygin. (edit. ab A. Maio in Class. auct. T. 3. p. 48.) fab. 132.*

* GRĀTĪFĪCO, as, n. 1. idem ac gratificor. *Cassiod. 7. Variar. 6.* Interesse arbitramur, quod utilitas necessaria gratificat, et quod pulchritudinis tantum causa commendat.

* GRĀTĪNŪLUS, a, um, adject. diminut. gratini. Est cogn. R. V. GRATINUS in *Append.*

* GRĀTĪNUS, a, um, adject. derivativum grati. Est cogn. R. *Inscript. apud Murat. præf. p. 72.* Devillæ Catulliani Fil. Titiole Bæbii Gratinus, et Bæbia Gratina matri piētissimæ. *Alia ibid. D. M. M. Antonii Eudemonis et Virejæ Gratinæ conjugii ejus, Antonia Gratinulæ, Gratae Fil. parentibus piētissimis.* Apud *Orelli n. 4615.* est qui pro *Antonia Gratinulæ* legendum putat *Antonia Gratinula.*

* GRĀTĪUS, ii, m. 2. idem ac gratiosus. Est cogn. R. *Inscript. apud Grut. 582. 2. Ti. Claud. Aug. Lib. Gratio Livia Aug. Ser. a potione. Alia apud eund. 652. 8. Ti. Claudio Aug. Lib. Gratio pædagogo puerorum Cæretanorum Aug. N. Ser. fecit etc.*

* GRĀTŪITE, adverb. idem ac gratuito. *Cassiod. Complex. ep. Jacob. 3.* Sacro baptisinate gratuite nos, non meritis, dicit esse progenitos.

GRĀTŪITUS. ¶ 1. in fin. adde: *Legatio gratuita* ea dicitur in *Inscript. apud Grut. 362. 1. et 489. 12.*, quam quis suscipit sumptu proprio in patriæ utilitatem.

GRĀTŪLĀTĪO. Lin. 7. post *consolatio grata* adde: *Id. 2. Fam. 10.* Non possum adduci, ut abs te, postea quam ædilis es factus, nullas putem datas litteras; præsertim cum esset tanta res, tantæ gratulationis.

GRĀVĀMEN. Lin. 1. post n. 3. adde: *gravame.* In fin. adde: *Id. 10. ibid. 26.* Rebus moderata inquisitione trutinatis, quidquid gravaminis potest habere possessio, rationabiliter abrogetur.

* GRĀVĀNTER, adverb. idem ac gravate. *Cassiod. 4. Variar. 5.* Nullum decet nostras gravanter suscipere jussiones, quæ magis utilitates noscuntur extollere devotorum.

GRĀVESCO. ¶ 2. in fin. adde: *Augustin. ep. 150. (al. 179.) de virginis velatione.* Hæc est uberior fecundiorque felicitas, non ventre gravescere, sed mente grandescere, non lactescere pectore, sed corde candescere.

GRĒGĀRIUS. In fin. adde: ¶ 5. *Gregarius* absolute, est qui civilia privilegia non obtinet. V. MŒNIA §. 6.

GRĒMIUM. ¶ 2. in fin. adde: *Inscript. opt. notæ apud Raym. Guarin. Comment. 8. p. 7.* Tertius a decimo cum me produ-

ceret annus, Conjugis adsumpsi nomen, gremiumque resolvi. *h. e.* zonam virginalem marito meo solvendam permisi.

CRISELICUS. In fin. adde: Ceteram *B. Borghesius* in *Giorn. Arcad. T. 42. p. 191.* contendit, pro *Præf. Imp. Pontif.* legendum esse *Præf. urbis Pontif. Procos.*

GRÖMÄ. In fin. adde: ¶ 5. De hac voce locus classicus habetur apud *Hygin. Gromat. p. 5. col. 2.* Introitu pratorii, parte media ante viam principalem groma locus appellatur, quod turba ibi congruat, sive in dictatione metarum, posito in eodem loco ferramento, groma superponatur, ut portæ castrorum in conspectu rigoris stellam efficiant, et professores ejus artis causa suprascripta gromatici sunt cognominati.

GRÖMATĪCUS. In fin. adde: ¶ 2. *Gromaticus* absolute est, qui gromaticam disciplinam exercet. V. GROMA §. 5. in *Append. Cassiod. 3. Variar. 52.* Augusti siquidem temporibus orbis Romanus agri divisus, censuque descriptus est, ut possessio sua nulli haberetur incerta, quam pro tributorum suscepit quantitate solvenda. Hoc auctor Hyginus gromaticus redegit ad dogma conscriptum; quatenus studiosus legendo possit agnoscere, quod deberet oculis absolute monstrare. Hic pro *Hyginus gromaticus* legitur mendose *Hyrunmetrici* in editionibus.

GROSPĪUS. ¶ 1. in fin. adde: quodque Itali nunc *raspa* et *scuffina* vocant, Latini olim *scobinam* vocabant.

* GROSSĀRIUS, a, um, adject. ad grossos pertinens. Hinc *ars grossaria*, quæ in grossis, seu sicubus divendendis versatur. *Inscript.* apud *Grut. 649. 7.* Negotiator artis grossariæ. Perperam hic legitur *prossariæ*.

* GROSSĪTUDO, inis, f. 5. *grossetza, παχύτης*, crassitudo. *Vulgat. interpr. 3. Reg. 7. 26.* Grossitudo autem luteris trium unciarum erat. *Id. Jerem. 52. 21.* Grossitudo ejus (*columnæ*) quatuor digitorum, et intrinsecus cava erat.

GROSSUS, a, um. In fin. adde: *Cassiod. 10. Hist. Eccl. 33.* Virga grossa, spinis undique plena. *Id. ad Psalm. 29. 12.* Saccus est texitrina grossissima, atque aspera, in humanos usus laboresque deputata, qui carni humanæ congruenter aptatur.

* GRŪĀRIUS, ii, m. 2. qui grues alendos eurat, ut boarius, qui boves, aviarius, qui aves. Fortasse est cogn. R. *Inscript.* apud *Asquini, Sepolcr. scop. in Osopo p. 35.* C. Petronius C. L. Lib. Grnarius.

GRUS. Lin. 2. in fin. adde: *Isid. 12. Orig. 7. 14.* Grues nomen de propria voce sumpserunt, tali enim sono susurrant.

GRYLLUS. Lin. 6. pro *gryllum* corrige *Gryllum*.

GRYPUS. In fin. adde: ¶ 4. Hinc *Gryphus* est cogn. R., ut *Plotius Gryphus* apud *Stat. 4. Silv. 9. 1.* Est sane jocus iste, quod libellum Misisti mihi, Gryphe, pro libello. ¶ 5. Est etiam nomen liburnæ. *Inscript.* apud *Maff. Antich. Gall. p. 170.* Hæc area C. Julii Hilari trierarchi classis Syriacæ, liburna Grypi.

GŪBERNĀTOR. ¶ 2. in fin. adde: *Porc. Latro in Catilin. 12.* Gubernator urbis.

GŪBERNO. In fin. adde: Similis locutio est illa *Cic. 2. Att. 7.* Cupio istorum naufragia ex terra intueri.

GŪLĀ. Lin. 3. post *demittitur* adde: etymon vocis videtur esse a *γῦλον*, cavitas.

GUMMI. In fin. adde: ¶ 2. Etiam *gummus*, i, m. 2. apud *Gargil. de pom. (edente A. Maio in Class. auct. T. 3. p. 422.) 16.* Gummi earum (*ceresiarum*) ore detentus et glutendus arteriam linit, vetustissimam tussem compescit.

* GUNTĦARIUS, a, um, adject. ab antiqua voce Germanorum *guntharis*. *h. e.* pugnax. *Inscript.* Pisauensis apud *Donat. 457. 4.* et *Orelli n. 4069.* Patronus studiorum Apollinarium et Gunthariorum. *h. e. della scuola letteraria, e di quella di scherma.* Ita interpretatur *Machirelli, Spiegaz. dell'altra delle due basi di marmo. Pesaro, 1771.*

* GURZENSIS, e, adject. ad Gurgites pertinens, Byzacenæ provincie in Africa oppidum, quod conditum fuisse videtur, ubi profundior fluvii Bagradæ alveus, seu gurgis, erat. *Inscript.* apud *Martin. Frat. Arv. p. 782.* Pagus Gurzensis. *Alia ibid. p. 783.* Civitas Gurzensis. V. *Morcell. Afr. Chr. T. 1. p. 177.*

GUTTANS. In fin. adde: Nutaem vocis auctoritatem obfirma hoc loco *Cassiod. 1. Variar. 46. de horologio aquatili.* Ubi solis meatus sine sole cognoscitur, aquis guttantibus horarum spatia terminanturi.

GUTTĪLĀ. In fin. adde: *Fulgent. 3. Mythol. 8.* Myrrha dolentibus lacrymosa guttulis. ¶ 2. Idem significat ac frustulum, partem minimam. *Lamprid. Alex. Sev. 44.* In templis auri ne guttulam quidem, aut bracteolam posuit. Sic etiam translate Itali usurpant, ut *Fr. Giordano S. Pred. 72. Dicianne una gocciolina.*

GUTTŪRŌSUS. In fin. adde: V. GUTTUR §. 1. in fin.

GYMNAS. In fin. adde: ¶ 2. Est etiam nomen proprium feminae. *Inscript.* apud *Grut. 588. 10.* Harmonia et Gymnas filiae piissimæ patri.

GYMNĀSIUM. In fin. adde: ¶ 9. Est etiam nomen proprium feminae. V. GLYCERIUM in *Append. Plant. Cist. 1. 1. 111.* Gymnasium mea, vale.

DE LITTERA H

H. ¶ 3. in fin. *Quintil. 1. 5. §. 20.* Parcissime ea (*aspiratione*) veteres usi etiam in vocalibus, cum *ædos, ircos* dicebant. Diu deinde servatum, ne consonantibus aspiraretur, ut in *Graccis* et *trumpis*. Erupit brevi tempore nimius usus, ut *choronæ, chenturiones, præchones* adhuc quibusdam inscriptionibus (*lege disjunctim* in scriptionibus) maneat: quæ de re Catulli nobile epigramma est. *Nempe Catull. epigr. 84.* Chommoda dicebat, si quando comoda vellet dicere, et hinsidias Arrius insidias.

HĀBĒŌ. ¶ 30. in fin. adde: *Cic. 9. Fam. 26.* Cum Aristippo esset objectum, habere eum Laidem, Habeo, inquit, non habeor a Laide. *Ovid. 3. Am. 12. 5.* quam cœpi solus amare, Cum multis, vereor, ne sit habenda mihi. ¶ 38. in fin. adde: ¶ 38.^a Habeo est etiam idem ac debeo, et respondet simili Italorum recentiorum locutioni. *Tertull. Monog. 7.* Primum vetus illa benedictio decurrere habebat: *Crescite et redundate. h. e. avea da verificarsi, dovea aver luogo.* et *ibid. max.* Defuncto viro, uxor in domino habet nubere, id est non ethnico, sed fratri.

HĀBĪTUS, a, um. Lin. 2. pro *Deus* corrige *Dens*.

HĀBĪTUS, us. ¶ 6. in fin. adde: *Inscript.* apud *Grut. 457. 2.* Huic senatus, auctore M. Aur. Antonino Aug., statuum ponti habitui civili in foro Divi Trajani pecunia publica censuit.

* HĀBRĀ, et Abra, æ, f. 1. *ἄβρα*, serva, ancilla: ab Hebr. עֲבָרָה, servus; unde ex affinitate duarum inter se similium litterarum ה et ו provenisse videtur Græcorum ἄβρα, quo licet usi fuerint *Menander*, et *Plutarch.* in *Cæs. c. 10.*, recte tamen esse *ἄβρα* *Eustathius* observat. V. *Visc. Op. var. T. 2. p. 79. ed. Mediol.* Hinc *Vulgat. interpr. Judith 8. 32.* Ego exeam cum abra mea. Adde 10. 2. et alibi.

* HĀBRŌCŌMAS, æ, m. 1. *ἄβροκόμας* Dorice pro *ἀβροκόμης*, cui delicata coma est: ab *ἄβρός*, mollis, et *κόμη*, coma. Est nomen servile. *Inscript.* apud *Orelli n. 4620.* Pompejæ Philumenæ Habrocomas uxori sanctissimæ.

HĀDRĀNĪTĀNUS. ¶ 1. in fin. adde: Hinc *Ἀδρανίων*, *h. e.* Hadrani templum, memoratur in Græca inscriptione apud *Torremuzza Siciliae Inscr. cl. 8. n. 11. p. 110.*

* HĀDRĪĀNŌPŌLIS, is, f. 3. urbis nomen. *Spartian. Hadrian. 20.* Cum titulus in operibus non amaret, multas civitates Hadrianopolis appellavit, ut ipsam Carthaginem, et Athenarum partem.

HĀDRĪĀNUS. ¶ 3. in fin. adde: ¶ 3.^a *Hadrianus* est etiam privati hominis cognomen illi impositum in Hadriani Aug. honorem. Hinc in *Inscript.* apud *Orelli n. 119.* memoratur C. Disenius C. F. Quir. Fuscus Hadrianus, cujus frater est C. Disenius C. F. Quir. Fuscus Sabinianus. *scil.* in honorem Sabine uxoris Hadriani Aug. ¶ 5. in fin. adde: ¶ 6. *Hadrianus culex* dicitur, quia circa Hadriam urbem plurimi erat culices. *Martial. 3. 93.* Et Hadrianus dulcius enlex cantet. ¶ 7. *Colonia Hadriana Juvavia.* V. JUVAVIENSIS.

* HĀEMĒSIS, is, f. 3. *ἄημις*, morbus, quo sanguineis guttis oculi obducuntur. *Theod. Priscian. 1. 10. a med.* Si in prima oculi tunica, sanguinea nimis veluti caro apparuerit, quam hæmesin appellamus, hoc adjutorio curatur.

HĀERĒŌ. ¶ 17. in fin. adde: ¶ 17.^a *Herere taurus cornua* in laqueis dicitur Græcorum more pro *herere cornibus* apud *Propert. 2. 25. 48.* Sed non ante gravi taurus succumbit aratro, Cornua quam validis hæsere in laqueis.

* HĀERĒTĪCĒ, adverb. *ἁρετικῶς*, *eretice*, more hæreticorum. *Cassiod. 5. Hist. Eccl. 36.* Aetium diaconatus ordine deposuerunt, tanquam hæretice sapientem.

HĀESĪTĀTĪŌ. ¶ 1. in fin. adde: *Inscript.* apud *Murat. 587. 2.* Cum prona voluntate, honestissimo animo ultro Calvius Pollio IIII. Vir. I. D. in proximum annum professus sit; quo facto hæsitatiōni publicæ in partem moram ademerit, etc. *h. e.* pro-

fitendo se in annum proximum quatuorviratus magistratum fore suscepturum, publicæ hesitationi prospexit, eo quod ceteri etiam cives provocari posse videantur ad idem onus pro republica suscipiendum.

* HĀGISTĪĀ, æ, f. 1. ἀγιστεία, sacrorum peractio, mysterium. *Ammian.* 25. 6. §. 52. Magiam opinionum insignium auctor amplissimus Plato hagistiam esse verbo mystico docet divinorum incorruptissimum cultum. Editiones habent *machagistiam*, quod corruptum videtur ex *mag.* et *hagistiam*.

HĀLĪCĀCĀBUM In fin. adde: ¶ 2. Tertium halicacabi genus commendatur in cibis, ait *Plin. ibid.*; hoc autem nomine intelligit *melon insanum*, seu pomum manicum, quod nostrates vulgo *melanzana*, Galli *melongène*, Itali *petronciana* vocant.

* HĀLĪPNUS, a, um, adject. ἄλπιος, mare redoleus. Est cogn. *A. Inscript.* apud *Labus.* in *Moum.* scop. in *Canturio* p. 44. C. Octavius Allipnus. Vides hic aspirationem sublatam fuisse, et vitiose geminatam litteram l.

HĀLĪTUS. In fin. adde: *Cic. fragm. orat. pro Scaur.* 13. apud *A. Maium* in *Class. auct. T.* 2. p. 302. Halitu Ætiani ardere dicunt.

* HĀLŌTUS, a, um, adject. ἄλωτος, captus. Est nomen proprium unius ex spadonibus Claudii Aug. apud *Suet. Claud.* 44. HĀMĀTUS. Lin. 6. pro 5. *ibid.* 8. corrige 5. *ibid.* 80.

HĀMĪLLĀ. In fin. adde: V. AMILLUS in *Lexic.* et in *Append.*

* HĀPLOSĪLIS, e, adject. quid significet, et unde derivetur, incertum est. *Marcell. Empir.* 20. ante med. Itemque lactucæ tunc caules haplosiles ex posca decocti. Num *haploides* scribendum est? scil. ex ἀπλοῖς, simplex.

* HARMĀ, ātis, n. 3. ἄρμα, currus. *Marcell. Empir.* 8. §. 5. ubi init. Quod collyrium, quia ex quatuor rebus, ut quadriga quis, constat, et celeres effectus habet, harma dicitur, recipit hæc, etc. *Vet. Scholiast.* ad *Stat.* 8. *Theb.* 207. Civitas in illo loco post est condita, in quo hiatus terræ Amphiarum recepit, uæ Amphiarma (*leg.* Amphiarai harma) vocatur, quod illic curus, quem Græci harma vocant, deciderit, in quo etiam oraculum est, quod Græce Amphiaron vocatur.

* HARMŌNĪCUS, a, um, adject. idem ac harmonicus. *Capell.* p. 317. Primo quippe cum hypatius exorsus harmonicam in mortalibus divulgaret. At fortasse hic *harmonicam* legendum est.

HARPĀ. In fin. adde: V. *ejusd. loc. cit.* in BOMBICO in *Append.*

HARPAX. ¶ 1. in fin. adde: V. *Isid.* 16. *Orig.* 8. §. 7. qui adem fere habet. ¶ 2. in fin. adde: ¶ 3. Est etiam instrumentum illud ferreum, quod et lupus dicitur. *Isid.* 20. *Orig.* 15. *d. fin.* Lupus, qui et canicula, ferreus harpax, quia, si quid in utero decidit, rapit et extrahit: unde et nomen accepit. Harpax enim dietus, quia arripit: ἀρπάζειν enim Græce rapere est. LUPUS §. 14.

HARPĒ. ¶ 1. In fin. adde: Harpe utebantur gladiatores Thracæ ex sententia *Lipsii*, *Saturn.* 1. 2. c. 9.; harpes vero figuram habes apud *Grut.* 335. in gladiatore M. Antonio Exochæ.

* HARPŌCRAS, æ, m. 1. Ἀρποκράς, diminut. Harpocratis, ut *apophras* est Ephaphrodit. V. EPAPHRAS in *Lexic.* et in *Append.* Est nomen proprium viri. *Plin.* 10. ep. 4. Harpocras iapygæ. ¶ 2. Item cogn. R. *Inscript.* apud *Grut.* 850. 5. M. Iulius Arpocras. Ita *ibid.* legitur extrita aspiratione. Hinc *Cassiod.* 5. *Variar.* 17. Hoc (*velum*) Isis rati prima suspendit, cum per maria Arpocran filium suum audaci femina pietate perquireret. Hic perperam in editionibus *Apochran* legitur. *Hygin.* 277. ad fin. Velificia primum invenit Isis: nam, dum quæret Harpocratem filium suum, rate velificavit. V. ALPOCA in *Lexic.* et in *Append.*

* HARPŶĀCUS, a, um, adject. ad Harpyias pertinet. *Vet. Poeta* in *Anthol. Lat.* T. 2. p. 605. *Burm.* Perditæque Harpyaciæ æra rapit manibus. V. HARPŶĀE §. 3.

HĀRUSPEX. ¶ 1. in fin. adde: ¶ 1.^a Haruspicum ordo, seu collegium in municipiis et coloniis videtur ad sexagenarium numerum excrevisse, ut constat ex tribus *Inscript.* Beneventana quod *Fabrett.* p. 713. n. 349. D. M. L. Cæsennii Sospitiani ex ordine haruspice LX., vixit ann. XXV., parentes filio optimo. *Alia* Lugdunensi apud *Grut.* 304. 8. D. M. M. Oppii Placidi ar. Prim. de LX., cui locum sepulturæ ordo sanctissim. Lugdedit. *Alia* Romana apud *Reines.* cl. 5. n. 13. L. Fontejus Flavianus haruspex Augg. CC. (*h. e.* Cæsarian), pontifex, dictator urbanus, Mag. publicus haruspicum ordini LX. D. D. Consule *Orellium* in n. 2291. et sequentibus. ¶ 1.^b *Haruspex extispicus*

alius erat ab *haruspice fulguratore*. V. *Inscript.* in EXTISPICIUS, et in FULGURATOR §. 2.

HĀRUSPĪCIUM. In fin. adde: *Auson. epigr.* 73. Sed medicus Divis fatisque potentior Alcon Falsum convicit illico haruspicium.

HASTĀ. ¶ 9. in fin. adde: V. *Caji loc. cit.* in FESTUCA §. 2.

HASTĀRIUS. In fin. adde: At *Orelli* n. 2379. ex PR. HASTAR. conjicit legendum *primus hastatus*. V. HASTATUS §. 3.

HASTILĒ. ¶ 1. in fin. adde: *Cassiod.* 7. *Variar.* 15. de columnis. Quid dicamus moles illas sublimissimas fabricarum quasi quibusdam hastilibus contineri, et substantiæ qualitate concavis canalibus excavatas, ut magis ipsas æstimes fuisse transusas?

HAUD. Lin. 11. post jungitur adde: *Vet. Grammat. Vatican.* (cedente *A. Maio* in *Class. auct. T.* 5 p. 270. col. 1. *Haud* si sine aspiratione scribatur, et in t litteram exeat, erit conjunctio: si vero *haud* cum aspiratione scribatur, et in o litteram exeat, erit adverbium.

HĒCĀTĒIUS. In fin. adde: ¶ 3. Est etiam cogn. R. *Inscript.* apud *Grut.* 83. 12. P. Postumius Hecatæus.

* HĒCĀTONSTŶLON, i, n. 2. quod est ex centum columnis: ab ἑκατόν, centum, et στῦλος, columna. *Hieronym. Chron.* ad ann. a Chr. n. CCXLIX. Theatrum Pompeji incensum, et hecatontstylon. *h. e.* porticus ex centum columnis constans.

* HĒCĀTONTAS, ādis, f. 3. ἑκατοντάς, centuria. *Capell.* 7. p. 244. Secundus (*versus numerorum*) a decade usque ad novaginta: tertius vero ab hecatontade usque ad nongentos. *Hieronym.* 2. in *Amos* 5. 3. Tertia beatitudo in tertio numero, id est in hecatontade. Sicut enim decas decima unione completur, sic hecatontas ex decem decadibus struitur.

HĒDĒRĀ. ¶ 1. in fin. adde: At videtur vox deducenda ex ἑδρα, sedes, quia arboribus insidet, ut equisetum ephedra vocatur eadem de causa. ¶ 3. in fin. adde: *Tertull. Cor. mil.* 7. Liberum, eundem apud Ægyptios Osirin, Harpocraton industria hederatum argumentatur, quod hederæ natura sit cerebrum ab eluco defensare. ¶ 4. in fin. adde: ¶ 5. Quamvis *Plin. loc. cit.* affirmet, hederam sepulcra et muros rupere, recentiores tamen putant, nihil detrimenti asserre parietibus, quibus adhæret: hinc est, quod veteres Romani sæpe solerent eadem convestire parietes et intercolumnia in villis suis, ut constat ex hoc loco *Cic.* 3. ad *Q. Fr.* 1. 1. Topiarium laudavi: ita omnia convestit hedera, qua basim villæ, qua intercolumnia ambulationis, ut denique illi palliati topiariam facere videantur, et hederam vendere.

HĒDŌNĒ. ¶ 1. in fin. adde: ¶ 1.^a Est etiam cogn. R. *Inscript.* apud *Alessi, Stor. d'Este* p. 181. Sanseja Hedone. ¶ 2. in fin. adde: V. PAUSILIPUM §. 2. ¶ 3. Est etiam cognomen virile in *Inscript.* in CANDELABRARIUS, ubi dativus *Hedoni* videtur esse pro *Hedone*, pronuntiatione scilicet vulgari.

HĒDŌNĪCUS. In fin. adde: ¶ 2. Est etiam cogn. R. *Inscript.* apud *Lysons Reliq. Brit. Rom.* in *Kent tab.* 2. P. Atinius Hedonicus.

* HĒDŶLĪUM, ii, n. 2. diminut. hedyli. V. GLYCERIIUM in *Append.* Est nomen ancilæ apud *Plaut.* in *Cornicularia*, apud *Nonium.* V. OCULITUS.

* HĒDŶPĀTHĒTĪCĀ, orum, n. pl. 2. ἡδυπαθητικά, quæ ad ἡδυπάθειαν pertinent. *h. e.* ad studium percipiendi id, quod sensibus gratum est. Ita inscriptus fuit liber *Q. Ennii*, cujus fragmentum exstat apud *Apul. Apolog.* p. 483. *Oud. Q.* Ennius, qui Hedypathetica versibus scripsit, innumerable piscium genera enumerat, quæ scilicet curiose cognoverat. Paucos versus memini, eos dicam: Omnibus ut clypea præstat mustela marina, etc. Alii leg. *hedyphagetica*, Græce ἡδυφαγητικά.

* HĒLĪŌTRŌPIUS, a, um, adject. ἡλιωτροπικός, quæ cum sole vertitur. *Priscian. Perieg.* 254. Hic lapis, heliotropius qui nomine vero dicitur, est: vertit radios nam solis in unda, si quis eum fusa labris immergat aenis, sanguineisque rubens resplendet luce coloris; Purior ab solis renitet nudatus ab unda. V. HELIOTROPICIUM §. 3.

* HĒGĒMŌNĪCON, i, n. 2. ἡγεμονικόν, id quod in quolibet genere est præstantissimum. *Tertull. Resurr. carn.* 15. Sed etsi in cerebro, vel in medio superciliorum discrimine, vel ubi philosophi placet, principalitas sensu consecrata est, quod hegemonicon appellatur; caro erit omne animæ cogitatorium.

* HĒGĒMOSCHŌLIUS, ii, n. 2. pes metricus ex hegemonie seu pyrrichio, et scholio seu amphibracho compositus. *h. e.* ex tribus brevibus, et ex longa et brevi. *Diomed.* 3. p. 478. *Putsch.* Pes ex pyrrichio et amphibracho, sive tribus brevibus, et longa et brevi, hegemoscholius audit.

* HĒLĒNIO, onis, m. 3. diminut. Heleni. Est nomen proprium servile *Inscript.* apud *Grut.* 1070. 1. Helenio servus.

HĒLĒNIUM. In fin. adde: Eadem est ae inula, et eleonia, quas voces vide suo loco in *Lexic.* et in *Append.*

HĒLĒCĒ. ¶ 2. lin. 2. post *siguum caeleste* adde: ita porro vocatur, quod *ἐλισσεται*, volvitur, circa polum.

* HĒLIOPĒS, ædis, m. 3. *ἡλιόπαις*, puer, vel filius solis: ab *ἥλιος*, sol, et *παῖς*, puer. Est uomen proprium servile. *Inscript.* in *Annal. dell'Institut. archeol. T. 3. p. 387. lin. 99.* Heliopæden cymbalistam substituit.

HĒLIOTRŌPIUM. ¶ 1. In fin. adde: V. SOLSEQUIUM.

HĒLIX. In fin. adde: ¶ 2. Est etiam cogn. R. *Inscript.* apud *Visc. Monum. Gab. p. 15. edit. Mediol. P. Clodius Helix.*

* HĒLLĀDĀ, æ, f. 1. eadem ae Hellas. *Cassiod. 6. Hist. Eccl. 1. ante med.* Quamobrem discurrrens universam Helladam.

* HĒLLESPONTĪCUS, a, um, adject. idem ae Hellespontiacus. *Lactant. 1. 6. a med.* Octava Sibylla Hellespontica, in agro Trojano nata, vico Mermesso.

HĒLLESPONTUS. ¶ 1. in fin. adde: V. PIIRIXUS.

HELPIŒ. Lin. 2. pro *I. D. M. Ælies* corrige *I. D. M. Æliæ.*

HĒMĒCILLUS. Lin. ult. pro *Dec. numism.* 10. eorrige *Dec. numism.* 2.

HĒMĒCRĀNĒUM. Lin. 1. post *ii, n. 2.* adde: *ἡμίκρανον*, dimidia pars calvariæ. *Vindiciant* epist. ad *Valentin. Aug.* præmissa *Marcell. Empir.* Dixerunt eomburi oportere etiam hemieranum, et raso capite venas secas. ¶ 2. Est etiam, etc.

HĒMĒOLIUS. ¶ 1. in fin. adde: At *Gellius* Latine, *Vitruvius* Græce vocem scribunt. ¶ 2. in fin. adde: sed nihil mutandum videtur, nam etiam apud Græcos *ἡμιόλια* vocatur genus quoddam piratici navigii, ut apud *Theophr. Charact. c. 25. V. HEMIOLIUM* in *Verb. Barb.*

HĒMĒONĒON. In fin. adde: Ita porro appellatur, quia ea herba maxime delectantur *ἡμίονοι*. *h. e.* muli, ut docet *Theophr. Hist. pl. l. 9. c. 19.*

* HĒMĒSTRĒGĒUM, ii, n. 2. dimidium strigæ. *Hygin. Gromat. p. 1. col. 1.* Quod ad latitudinem hemistrigii pedum XXX. attinet; papilioni dantur pedes X., armis pedes V., jumentis pedes IX.; sunt pedes XXIV.; hoc bis, XLVIII., quoniam conjuncti tendunt, efficitur striga pedum LX., reliqui pedes XII., qui conversantibus spatio sufficient. *et mox.* Servata latitudine hemistrigii. *et p. 2. col. 2.* Quod fuerat signis, tabulino dabimus, et hemistrigia mutabimus ratione tensuræ suæ. *et p. 4. col. 1.* Et si minor numerus utrorumque fuerit, ut centenis equitibus hemistrigiis suis laxius tendant, non erit hæsitandum.

* HĒMĒTHĒON, onis, m. 3. *ἡμῖθων*, scriptor Sybariticus, qui obscena tractavit, de quo ita *Lucian. advers. indoct. c. 23.* Ὁ κωμικὸς ἡμῖθων ὁ Συβαρίτης, ἐς τοὺς θαυμαστοὺς ὅμιν νόμους συνεγράψεν, ὥς γὰρ μαίνεσθαι (alii rectius leg. λαινεσθαι) καὶ παρατύλλεσθαι, καὶ παρχειν, καὶ ποιεῖν ἐκείνα. *h. e.* cinædus ille Hemithæon Sybaritanus, qui mirandas illas vobis leges scripsit, quomodo furere (*al. lævigari*), velli, pati et agere illa deceat. *Ovid. 2. Trist. 417.* Nec qui composuit nuper Sybaritica, fugit.

HĒPAR. ¶ 2. in fin. adde: Etymon vocis videtur esse ab Hebr.

יֶכֶר et in forma constructa יֶכֶר, quod item jecur et grave significat, quia illud viscereum omnium gravissimum est. Græci in ejus nominis genitivo Hebræorum pronunciationem sequuntur: dicunt enim *ἡπαρ, ατος*, non *ατος*, quod analogia postulare videbatur.

HĒPĀTĀRIUS. In fin. adde: *Id. 1. ep. 18. 72.* Non ancilla tuum jecur ulceret ulla, puerve. *et 1. Od. 25. 13.* Cum tibi flagrans amor, et libido sæviet circa jecur ulcerosum.

* HĒPHĒSTĒIUS, a, um, adject. *ἡφῆστειος*, ad Vulcanum pertinet. *Hygin. 3. Astron. 13.* De cujus (*Erichthonii*) progenie Euripides ita dicit: Vuleanum Minervæ pulcritudine corporis inductum, petisse ab ea, ut sibi nuberet, neque impetrasse: et cepisse Minervam se se occultare in eodem loco, qui propter Vuleani amorem Hephæstius est appellatus.

HEPTHĒMĒMĒRIS corrige HEPIITHĒMĒMĒRIS, is, f. 3. *ἑπθήμερης*, scil. *τομή*, cæsura, quasi etc. In fin. adde: V. SEMI-SEPTENARIUS.

HĒRĀ. ¶ 2. in fin. adde: ¶ 2.ª *Hera* seu *era* dicitur terra; fortasse ab Hebr. *יֶרָא*, quæ idem significat. *Capell. 2. p. 40.*

A medietate aeris usque in montium terræque confinia hemithæi heroesque versantur, qui ex eo quod heram (*al. eram*) terram veteres dixerunt, heroes nuncupati. V. HEROS §. 4.

* HĒRĀCLĒO, onis, m. 3. *Ἡρακλῆων*, magnus Hercules. Est

cogn. R. *Inscript.* apud *Murat. 932. 12. A. Terentius Terentiæ Domitii L. Heraeleo.*

* HĒRĀCLES, ætis, m. 3. *Ἡρακλῆς*, Hercules. Est cogn. R. V. *Inscript.* in CYCNARIUM, et STRATIOTICUS §. 2.

HĒRĀCLĒTĒUS. In fin. adde: V. SCOTINUS.

* HĒRĀISCUS, i, m. 2. diminut. *Ἡραίσκος*, ab *Ἥρα*, Juno. Est nomen proprium servile. V. *Inscript.* in *Amaranus.*

* HĒRBĀNI, orum, m. pl. 2. incolæ oppidi pæne ignoti in Campania prope Lirim fluvium. *Inscript.* apud *Marin. Frat. Arv. p. 630.* Quod paria tria (*gladiatorum*) cum ursis II. Herbani libentes susceperint.

HERBĀRIUS. In fin. adde: ¶ 3. *Herbarium* absolute est liber, in quo herbæ notantur et describuntur, *erbario* quoque Italis nuncupatus. *Cassiod. Instit. div. litt. 31.* Imprimis habetis herbarium Dioseoridis, qui herbas agrorum mirabili proprietate disseruit, atque depinxit. V. BOTANICUM, ubi pro *orto botanico* repone *erbario*.

HERBĒDUS. In fin. adde: ¶ 4. *Herbida, orum*, absolute sunt partes herbide. *Tertull. Pall. 3. a med.* Et arbusta vestiunt, et lini herbida post virorem lavaero nivescunt. *h. e. anche gli arboscelli somministrano le vesti, e gli erbacei gambi del lino, deposta la verdezza, dopo che furon lavati, divengono bianchissimi qual neve.*

HERBŪLĀ. In fin. adde: ¶ 2. Est etiam cogn. R. *Inscript.* apud *Murat. 1464. 9.* Floria Herbujā (*corrige* Herbula).

* HERCELLUS, i, m. 2. videtur esse diminut. Hereulis. Est cogn. R. *Inscript.* apud *Maff. Mus. Ver. 286. 8.* Ti. Claudius Herellus.

* HERCŪLIĀNUS, a, um, adject. per synecop. pro *Herculianus*, ad Hereulem pertinens. Est cogn. R. *Inscript.* apud *Murat. 1327. 14. Q.* Claudio Hereliano Claudia Mycale conjugi karissimo.

HERCŪLĀNĒUS. In fin. adde: ¶ 7. *Herculanus* et *Herculanus* fuit appellatus sacerdos Hereulis Tibure, ut *Apollinaris Mutinæ, Concordialis Patavii. Inscript.* Tihurtina apud *Orelli n. 3434. C.* Mænio C. F. Cam. Basso ædili IIII. viro, Mag. Herculeaneo et Augustali etc. Alia itidem Tiburtina apud *Murat. 191. 1. C.* Sextilius V. C. Tiburtium Lib. Ephebus Herculanus, Augustalis. V. HERCULEUS §. 8. ¶ 8. Flamen in honorem Commodi Aug., qui Hereulem se cognominaverat, consecratus est a Septimio Severo Aug., et *Herculeaneus Commodianus* appellatus. *Lamprid. Commod. 17. in fin.* Hunc Severus Imp., odio senatus, inter Deos retulit, flamine addito, quem ipse vivus sibi paraverat, Herculeaneo Commodiano. ¶ 9. *Herculeaneus nodus.* V. NODUS §. 2.

* HERCŪLĀNĒOLUS, a, um, adject. diminut. Hereulani. Est cogn. R. *Inscript.* apud *Reines. cl. 1. n. 231.* Ræsia Hereulaniola.

* HERCŪLĀRIĀ, æ, f. 1. herba eadem ac sideritis. *Apul. Herb. 72.*

HERCŪLES. ¶ 1. in fin. adde: *Fulgent. 2. Mythol. 5.* Hercules *Ἡρακλῆς* Græce dicitur, id est *ἡρώων κλέος*, quod nos Latine virorum fortium famam dicimus. Hæc *Fulgent.* At plerique eruditi ita appellatum putant ab *Ἥρα*, Juno, et *κλέος*, gloria, quia ex omnibus athlis a Junone immissis victor evasit.

HERCŪNĒĀ. In fin. adde: *Sidon. carm. 7. 325.* cecidit cito seeta bipenni Hercynia in lintres, et Rhenum texuit albo. V. *ibid.* memoratos populos, qui eandem silvam aceolunt.

* HERĒDĒTĀRIĒ, adverb. *per ereditā*, ex hereditate. *Vulgat. interpr. Ezech. 46. 16.* Hereditas ejus, filiorum suorum erit, possidebunt eam hereditarie.

HERĒDĒTAS. Lin. 3. post *definit.* adde: *Cassiod. in Psalm. 77. 66.* Hereditas quippe ab hero dicta est, quoniam eam jure legitimo Dominus noseitur possidere.

* HERĒDĒTO, as, avi, a. 1. *ereditare*, hereditatem capio. *Salvian. 3. advers. avar. 10. a med.* Si illi tunc ob Deum donantes omnia sua, etiam se ipsos exhereditavere vivente, diseite vos, quæsumus, bona vestra vel ipsi hereditare morientes. *Vulgat. interpr. Psalm. 24. 13.* Semen ejus hereditabit terram. *Id.* alibi sapissime.

HERENNĒANUS scribe HĒRENNĒANUS, etenim apud *Xiphil. l. 67. c. 13.* *Ἡρῆννης* scribitur.

HĒRES. ¶ 3. in fin. adde: *Heredis autem tertii, quartique* mentio est apud *Sidon. 3. ep. 12.*

* HĒRĒDĒNUS. V. ERIDANUS §. 4. in *Append.*

* HĒRĒTŪDO, inis, f. 3. conditio illius, qui herum suum habet. *Festus.* Eritudo (*sic* heritudo) servitudo. *Gloss. Cyrill. Eritudo, δεσποτεία.*

* HĒRIUS, ii, m. 2. *Ἡριος*, prænomen R., ut *Herius Asinius* apud *Vellej. 2. 16.*, cujus filius Cn. Asinius, nepos vero et pro-

nepos Herius Asinius Pollio. *Inscript.* apud *Fabrett.* p. 27. n. LVI. C. Placentius Her. F.

HERMĀ. In fin. adde: ¶ 4. Est etiam cogn. R. *Inscript.* apud *Marin. Iscriz. Alb.* p. 10. Ti. Claudius Herma.

*HERMĀDĪON, onis, m. 3. diminut. Ἡρμαδίων, Mercuriolus. Est cogn. R. *Inscript.* apud *Donat.* 258. 2. C. Pladicus Hermadion.

HERMĒUS. Lin. 8. post *ex Hermæo fratri B. M.* adde: Ea verba *ex Hermæo* videtur interpretanda *ex lucro insperato*, Græce enim τὸ ἐρμαῖον lucrum insperatum significat, eo quod illud Mercurii donum habebatur.

HERMĀPHRŌDĪTUS. In fin. adde: ¶ 2. Videtur *Hermaphroditus* præcipue apud Lunenses cultum habuisse. *Tertull. advers. Valentin.* 54. Ne apud solos Lunenses Hermaphroditum existimet annalium commentator *Fenestella.*

*HERMŌTĪMUS, i, m. 2. Ἡρμότιμος, vir fabulosus, de quo multa habet *Apollon. Dysc. hist. c.* 5. hæc vero *Plin.* 7. 52. 53. Reperimus inter exempla, *Hermotimi Clazomenii* animam relicto corpore errare solitam, vagamque e longinquo multa annuntiare, quæ nisi a præsentis nosci non possent, corpore interitum seuianimi: donec cremato eo inimici, qui *Cantharidæ* vocabantur, remeanti animæ velut vaginam ademerint. *Tertull. Anim.* 44. Ceterum de *Hermotimo*, anima, ut ajunt, in somno carebat, quasi per occasionem vagari hominis proficiscente de corpore; uxor hoc prodidit; inimici dormientem nacti pro defuncto cremaverunt. Regressa anima, tardius credo, homicidium sibi imputavit. Cives *Clazomenii Hermotimum* templo consolantur.

*HERNĀ, æ, f. r. saxum. *Asper* ad *Virg.* 7. *Æn.* 684. (edente *A. Maio*) p. 56. Marsi lingua sua saxa hernas vocant. *Serv.* ad *eund. loc.* Sabinorum lingua saxa hernæ vocantur. ¶ 2. Hinc fortasse Latini herniam vocarunt tumorem circa obscena. V. *HERNICI.*

HERNĪĀ. Lin. 1. post ἐντροπήλη adde: Videtur esse ab ἔρνος, ramus. V. *RAMEX* §. 2.

HĒRŌDES. In fin. adde: ¶ 2. Est etiam cogn. R. *Inscript.* apud *Maff. Mus. Ver.* 420. 5. Ti. Claudio Attico *Herode Cos.* cil. ann. a Chr. n. CXLIII.

*HĒRŌDĪĀNUS, a, um, adject. ad *Herodem* pertinens. Est cogn. R. *Inscript.* apud *Murat.* 1114. 5. Ti. Claudio *Herodiano* L. V. Leg. Prov. Sicil., iudici rarissimo, patrono Col. Panhorum. principales viri ex ære collato D. D. Hunc *B. Borghesius* n. *Giorn. Arcad. T.* 22. p. 72. autumat fuisse celeberrimum illum historicum Græcum, qui circa ann. a Chr. n. CLXX. natus, et ann. CCXL. vita defunctus est. ¶ 2. *Herodiani* appellantur apud *Vulgat. interpr. Matth.* 22. 16. et *Marc.* 3. 6. et 12. 3. iulici et ministri regis *Herodis Antipæ*, tetrarchæ *Galilææ*.

*HĒRŌDĪOS, ii, m. 2. Ἡρώδης, avis, quæ ardea, aliis milvus, plerisque autem ciconia videtur esse, cuiusque mentio est apud *Vulgat. interpr. Deuter.* 14. 16. et *Psalms.* 103. 18. Hebraice

חֲסִידָא vocatur, a חֶסֶד, misericordia, pietas, quæ ciconiæ tribuitur, quippe quæ pietatitrix vocatur; hinc etiam Ἡρώδης videtur appellata ab ἔρως, amor.

HĒROS. ¶ 3. in fin. adde: *Inscript.* apud *Murat.* 857. 3. Sex. Nævio L. F. Pub. Verecundo heredes titulum, versiculos Cornelius eroi (ita pro heroi) collegæ et amico.

HĒSŪCHUS. In fin. adde: ¶ 2. Etiam *Esychus* scribitur sine aspiratione. *Inscript.* Atestina apud *Grut.* 973. 4. M. Ennius M. L. Esychus.

*HĒTĒRĪĀCUS, a, um, adject. ἡταιρικὸς, ad aliquam heteriam pertinens. *Not. Tir.* p. 152. Arariacus, Idensiacus, ætheriacus. *Lege* Araricus, Dionysiacus, hetæriacus, sive hetæricus.

HEURĒSIS. In fin. adde: V. *Inscript.* in *VIGILIARIUM* §. 2.

*HEXĀMĒRON, i, n. 2. ἑξαήμερον, spatium sex dierum: ab ἑξ, sex, et ἡμέρα, dies. Ita appellatur carmen *Dracontii* de creatione mundi a Deo facta sex diebus. Ita etiam liber *Ambrosii* apud *Cassiod. Instit. div. litt.* 1. *Ambrosius* exinde sex libros eloquentiæ suo more confecit, quos *Hexaemeron* appellavit.

HEXĀMĒTER. In fin. adde: *Aldhelm. de re gramm.* (edente *A. Maio* in *Class. auct. T.* 5. p. 522.) Hexameter rectius dicitur, an hexametrus? Utrumque, ut *Euander* et *Euandrus*; quoniam unus venit ex Græca enunciatione, alter ex Latina.

HEXAS. In fin. adde: *Capell. loc. cit.* Senarius numerus *Veneri* est attributus, quod ex utriusque sexus commixtione concitatur, id est, ex triade, qui mas, quod impar est numerus, habetur, et diade, quæ femina, paritate: nam bis terni heas fit.

*HĪANTĪMEMBRIS, e, adject. qui membris hiantibus est, ut ebrii solent. V. *QUADRIMEMBRIS.*

*HĪBERNĀLIS, e, adject. vernale, χειμῆριος, hibernus. *Vulgat. interpr. Sapient.* 16. 29. Ingrati spes, tamenquam hibernalis glacies, tabesce.

HĪBERNUS. ¶ 5. lin. 2. post *quidam volunt* adde: *Priscian.* 2. p. 99. *Putsch.* Ab hieme, vel imbre, hibernus fit.

HĪBISCUM. In fin. adde: scribitur etiam *ebiscum*, ut ἑβίσκος item apud Græcos. *Emil. Mac. Herb. de malva.* Hanc ipsam dicunt *eviscum*, quod quasi visco illius radix contacta madere videtur. Adde *Plin. Valer.* 1. 6.

HĪC, hæc, hoc. ¶ 30. in fin. adde: ¶ 30. In recto plurali *heisce* pro *hice* usurpatur in *Inscript.* apud *Daniele Numism. Cap.* p. 78. et 87. ubi *heisce magistreis* legitur pro *hi magistri*. Adde alias apud *Fabrett.* p. 635. n. 298. et *Pratilli Via App.* p. 289.

HĪERĀ. ¶ 2. in fin. adde: V. *PICRA.*

HĪERĪĀ. In fin. adde: ¶ 2. Etiam sine aspiratione scribitur. *Inscript.* apud *Murat.* 902. 7. *Cælia Sp.* filia Ieria.

*HĪEROMBĀLUS, i, m. 2. videtur significare setialem: ab ἱερὰ, sacra, et βᾶλλω, serio, h. e. sacra seriens. Est nomen proprium viri in *Inscript.* apud *Orelli* n. 5051. Monimus *Ierombali* F. Mil. Chor. I. Ituræor. Ann. L. Stip. XV. H. S. est. *Ierombali* scribitur pro *Hierombali*.

*HĪERŌNŪMUS. In fin. adde: ¶ 3. Quadrisyllabam vocem facit, et secundam syllabam perperam corripit *Prosp. Aquit. de ingrat.* 76. Tunc et *Bethlaüs* præclari nominis hospes *Hebræo* simul et *Grajo*, Latioque venustus *Eloquio*, morum exemplum, mundique magister *Hieronymus* libris valde excellentibus hostem Dissecuit, etc.

HĪERŌSŌLYMĪTĀ, æ, m. 1. civis nrbs *Hierosolymæ*. *Hieronym.* in *Joann. Hierosolym.* n. 19. Vos, *Hierosolymitæ*, etiam angelos deridetis.

*HĪGGO, onis, m. 3. cognomen R. incertæ significationis, et fortasse originis Celticæ. *Inscript.* Brixienis apud *Murat.* 1873. 3. Fla. (h. e. Flavius) *Higgo* scutarius. V. *SCUTARIUS* §. 3.

*HĪLĀRĪĀ, æ, f. 1. idem ac hilaritas, ut *facetia* a *facetus*. *Laber.* apud *Non.* p. 306. Ebriolati mentem hilaria arripuit. ¶ 2. Est item cogn. R. *Inscript.* apud *Murat.* 918. 4. *Valeria Hilaria* nutrix *Octaviæ Cæsaris Augusti*.

*HĪLĀRĪĀNUS, a, um, adject. ad *Hilarium* pertinens. Est cogn. R. *Inscript.* in *Mem. Rom. d'antich.* T. 3. p. 69. n. 20. L. *Gettius Hilarianus*.

HĪLĀRĪTAS. In fin. adde: ¶ 3. Est etiam cogn. R. *Inscript.* apud *Murat.* 1137. 2. *Aurelia Hilaritas*.

HĪLĀRVS. ¶ 2. in fin. adde: *Inscript.* apud *Cavedoni Marm. Moden.* p. 106. *Pæducaæ* Sex. L. *Hilara* sibi, et Sex. *Peducæo* Sex. L. *Hilaro* fecit.

HILLÆ. ¶ 2. lin. 2. pro *flabris* scribe *flagris*. ¶ 3. in fin. adde: *Hic* vero hæc adnotat *Scholiast. Cruq.* *Hilla* est diminutivum a positivo *hira*, et significat intestinum salsum, vel, ut alii dicunt, fartum salsicium: alii dicunt *hilla* in neutro. Et hæc *Acro.* *Hilla* dicuntur salsa intestina hirci. Positum est diminutive hæc *hilla*. Quidam in diminutione neutri generis esse dicunt: alii dicunt *farta salsicia*.

HĪO. ¶ 3. in fin. adde: *Cels.* 2. 6. ante med. Mors denuntiatur, ubi æger supinus cubat, ubi hiat, ubi assidue dormit.

*HIPPICĒ, es, f. 1. ἵππηκη, ludi equestris genus, pyrrhica. V. *MONOCOLON.*

HIPPO. In fin. adde: ¶ 4. *Hippo* est etiam cogn. R. *Inscript.* apud *Murat.* 1380. 11. A. *Menenius Hippo*.

HIPPŌCENTAURUS. ¶ 1. in fin. adde: *Quintil.* 6. 3. §. 90. *Juba* querenti, quod ab equo suo esset adpersus, Quid? Tu, inquit, me *hippocentaurum* putas?

HIPPŌDĀMUS. Lin. 2. post *eques* R. adde: seu qui feminam inequitat, nam ἵππος etiam muliebre genitale significat. V. *HIPPOPHAMA.*

HIPPŌMĀNES. ¶ 1. in fin. adde: *Tibull.* 2. 4. 58. Et quod, ubi indomitis gregibus *Venus* afflat amores, *Hippomanes* cupidæ stilat ab inguine equæ.

HIR. In fin. adde: V. *CENOPHORUM.*

*HIRCO, as, n. 1. vocem *lynxis* exprimo. *Auct. carm. de Philom.* 51. Dum *lynxes* hircando fremunt, *ursus* ferus uncat. *Auct. carm. de voc. animal.* 16. in *Anthol. Lat. T.* 2. p. 436. *Burm.* Sic ululare *lupos* certum est, hircareque *lynxes*.

HIRNĒĀ. In fin. adde: ¶ 2. Translate est ipse vir *bibax*. *Virg. Catal.* 4. Sed, o superbe *Nocturne*, non vides, *Duas* habere filias *Atilium*? *Duas*, et hanc et alteram, tibi dari? *Adeste* nunc, *adeste*, ducit, ut dect, *Superbus* ecce *Nocturnus* *hirneam*. h. e. *Noctui*.

nus ducturus est uxorem filiam Atilii, hominis vinolenti, quem gener secum habiturus est velut hircum, cum exitio suo, et novæ nuptæ. Ita *Heynius* locum interpretatur.

* **HIRRŪTUS**, a, um, adject. qui valde hirit, seu hirus est. Est cogn. R. *Inscript. in Bullett. dell' Instit. archeol. T. 5. p. 64. Sex. Pedius Hirtutus.*

* **HIRTŪLEJĀNUS**, a, um, adject. ad Hirtulejum pertinens, qui Hirtulejum sectatur, Sertorii in Hispania quæstorum. *Vet. Scholiast. ad Cic. Flacc. (edente A. Maio in Class. auct. T. 3. p. 16.)* 6. Lælius pater hujus ab Hirtulejanis interfectus est.

HISPO. In fin. adde: *Juvenal. 2. 50.* Hispo subit juvenes, et morbo pallet utroque. *h. e. patiendo, et pædicandi.*

* **HISPULLUS**, a, um, adject. diminut. hispidi. Est cogn. R. *Juvenal. 6. 74.* Hispulla tragædo Gaudet. *Id. 12. 11.* Pinguior Hispulla taurus. *Plin. 1. ep. 12.* Hispulla uxor Corellii Rufi.

HISTORIŌGRĀPHUS. In fin. adde: *Theod. Priscian. 4. 2. ante med.* Historiographus Herodotus. *Cassiod. 1. Hist. Eccl. 1. ante med.* Theopompus historiographus.

HŌDŌPŌRĪCON. In fin. adde: *V. ITINERARIUM §. 1.*

HŌLŌCAUSTŌMĀ. In fin. adde: ¶ 2. Etiam *holocaustoma* scribitur, Græce *δολεῖστωμα*. *Vulgar. interpr. Jerem. 6. 20.* Holocaustomata vestra non sunt accepta. *Id. sepiissime alibi.*

* **HŌLŌCHIRŪSUS**, a, um, adject. *δολεῖστος*, qui totus ex auro est. *Not. Tir. p. 163.* Musivum holochrysum. *h. e. pavementum ex auratis tessellis structum.*

* **HŌLŌLĪTHUS**, a, um, adject. *δολιθεός*, qui est totus lapideus. *Not. Tir. p. 163.* Monolithus, hololithus. Ibi mendose *mololithum, oloolithum* scribitur.

* **HŌLŌSĒRĪCŌPRĀTĀ**, æ, m. 1. qui holoserica vendit: ab *δολεῖστος*, holosericus, et *πράτης*, venditor. *Inscript. apud Marin. Papir. diplom. p. 252.* Pauli olosiricoprata. *h. e. holosericoprata. et p. 113.* Georgius olosiricoprata.

* **HŌMER**, eri, m. 2. *ὄμηρος*, obses. Est cogn. R. *V. HOMERIS in Append.*

* **HŌMĒRIS**, idis, f. 3. quæ obses est: ab *ὄμηρος*, obses. Est cogn. R. *Inscript. apud Grut. 86. 6.* L. Majanius Homer cum Majania Homerede fil.

HŌMĒRŌCENTO. In fin. adde: *V. et SUTOR §. 5. in Lexic. et in Append.*

HŌMĒRUS. In fin. adde: ¶ 2. Est etiam cogn. R. *Inscript. apud Murat. 909. 11.* M. Livius Homerus.

* **HŌMĪLĪTĪCUS**, a, um, adject. *ὁμιλητικός*, urbanus, elegans. *Hieronym. 1. in Rufin. n. 3.* Libelli Origenis, quos homiliticos appellavit. *Homiliticos* scribitur ex vulgari prouuntiatione pro homiliticos.

HŌMO. ¶ 22. in fin. adde: ¶ 22.^a *Hominem deponere* dicitur Hercules, cum in Ætna monte incendio sponte absumptus, atque inde inter Deos relatus est. *Hygin. (edit. ab A. Maio in Class. auct. T. 3. p. 24.) fab. 59.* ¶ 23. in fin. adde: E contrario *hupus est homo homini* apud *Plaut. Asin. 2. 4. 88.*, quo monemur, ut ab homine, perinde atque a lupo, caveamus.

* **HŌMŌLŌGUS**, a, um, adject. *ὁμολογός*, *omologo*, conditionalis. Hinc *homologus colonus* dicitur, qui scilicet se se deditit alicui ex pactione quadam, et in coloniam receptus fuit; idem appellatus est etiam *letus*. *V. LÆTUS, i. Impp. Honor. et Theodos. Cod. Theod. 11. 24. 6.* Functiones publicas et liturgos, quos homologi coloni præstare noscuntur, pro rata sunt absque dubio cognitari. *et mox.* Hi sane, qui vicis, quibus adscripti sunt, derelictis, et qui homologi more gentilicio nuncupantur, ad alios seu vicos, seu dominos transierunt, ad sedem desolati ruris constructis detentatoriis redire cogantur.

* **HŌMŌNŌŌ**, æ, f. 1. *ὁμόνοια*, concordia. Est cogn. R. *Inscript. apud Grut. 607. 4.* Claudia Homonœa.

HŌMŌNŌMĪĀ, æ, f. 1. *ὁμωνυμία* corrige **HŌMŌNŌMĪĀ**, æ, f. 1. *ὁμωνυμία*. In fin. adde: Latine vero usurpat *Front. de differ. vocab. p. 353. edit. Rom.* Homonymia una voce multa significat, synonymia multis vocibus idem testatur.

HŌMŌNŌMŪS, a, um, adject. *ὁμωνυμῶς* corrige **HŌMŌNŌMŪS**, a, um, adject. *ὁμωνυμῶς*.

* **HŌMŌŪSĀNUS**, i, m. 2. qui homousiam, *ὁμουνσίαν*, Patris et Filii defendit, et Ariano opponitur. *Cassiod. 4. Hist. Eccl. 8.* Homousiani Paulum ordinavere pontificem, Ariani vero Macedonium. *Id. 5. ibid. 20.* Homousianis consenserant.

* **HŌMŪLĪNUS**, a, um, adject. derivat. ab *homulus*. Est cogn. R. *Inscript. apud Orelli n. 3281.* C. Æmilii C. F. Serg. Homulinus.

HŌMŪLUS. In fin. adde: *Inscript. apud Schiassi, G. al Mus. Bologn. p. 11.* Sextilia M. Lib. Homulla.

HŌMUNCĪO. ¶ 1. in fin. adde: *Petron. fragm. Tragur. 66. Barn.* Ursus homuncionem comest, quanto magis homuncio dehet ursum comesse? *Javenal. 5. 153.* homuncio, quantus Ex nihilo fieres!

HŌNOR. ¶ 6. in fin. adde: *Justin. 6. 8.* Honores ita gessit, ut ornamentum non accipere, sed dare ipsi dignitati videretur. ¶ 6.^a *Honore usas impensam remisit* in *Inscript.* apud *Maff. Mus. Ver. 422. 1.*, et *honore usus impendium remisit* in alia apud *Grut. 445. 6.*, et *titulo honoris usus* dicitur is, qui statuam publice sibi ex decreto decurionum ponendam quidem accipit, ejusdem tamen impensam reipublicæ remittit, sibi quæ soli solvendam esse declarat. ¶ 6.^b *Honore pleno diligere* seminam aliquam dicitur is, qui eam, quæ corpore quæstum fecerit, uxorem sibi adjunxit. *Papinian. Dig. 34. 9. 16.* Cocceus Cassianus clarissimus vir Rufinam ingenuam honore pleno dilexerat, cujus filiam, quam alumnam testamento Cassianus nepti coheredem datam appellaverat, vulgo quæsitam apparuit. ¶ 6.^c *Ad honorem venire* dicebatur nobilis auriga, qui non mercedis et præmii, sed honoris tantum causa bigas, trigas, quadrigas agebat. *Inscript. apud Grut. 337. 1.* C. Appulejus Diocles agitator factionis russatæ ad honorem venit ∞. *h. e. millies.* *Alia* apud *Maff. Mus. Ver. 126. 2.* Ad honore (*h. e. honorem*) veni CCCLIII. Hinc a Venetis etiam num *ad honorem* vulgo dicitur quispiam munus aliquod, aut magistratum gerere, cum ipsius impensa eundem exerceat. ¶ 6.^d Item *ad honorem* aliquid alicui tributum dicitur, licet nulla eidem opera propterea præstanda sit. *Vitruv. 10. 22.* Diogneto Rhodio architecto de publico quotannis certa merces pro artis dignitate tribuebatur ad honorem. ¶ 16. in fin. adde: Eidem Honori, ut et Saturno, Romani capite aperto, at ceteris Diis velato, sacrificare solebant, ut testatur *Plutarch. Quæst. Rom. 11. et 13.*

HŌNŌRĀRĪUS. In fin. adde: ¶ 13. *Honoraria summa* est, quam quis adeptus honorem ædilitatis, aut decurionatus solvere ærario publico debebat. *Inscript. apud Maff. Mus. Ver. 456. 5.* D. Fundanius Pal. Primiarius ædilis ob honorem ædilitatis, quem ei ordo suus suffragio decrevit, hanc statuam, imitatus patris exemplum, HS. VIII. millibus N. sua liberalitate numerata prius a se reipublicæ, summa honoraria posuit, eandemque dedicavit. ¶ 14. Etiam *honoraria* absolute dicitur. *Alia* apud *Grut. 408. 1.* Admittendo ad honorem communionem, et usurpationem Romanæ civitatis et optimum et loepletissimum quemque, ut scilicet, qui olim erant tantum in reditu pecuniario, nunc et in illo ipso duplici quidem per honorariæ numerationem reperiantur, ut et ipsi sint, cum quibus munera decurionatus, ut paucis jam onerosa, honeste de plano compartiamur. *V. HONORARIUM §. 1.*

HŌNŌRĀTUS. ¶ 4. lin. 19. pro *tyranno* scribe *Tyranno*.

HŌNŌRĪFĒNTĪĀ. In fin. adde: *V. INFRAFORANUS.*

HŌNŌRĪFĒCUS. ¶ 1. in fin. adde: ¶ 1.^a Est etiam qui alios honore afficit. *Inscript. apud Fabrett. p. 634. n. 290.* In cunctis simplex contractibus, omnibus æquus, Ut potui, nec non subveni sæpe petenti, Semper honorificus, semper communis amicis.

HŌNŌRĪNUS. In fin. adde: ¶ 3. *Honorinus* est cognomen filii et legati Severiani, qui proconsul Africæ fuit, de quo *Apul. Florid. n. 9. ad fin.*

HŌRĀ. ¶ 3. in fin. adde: ¶ 3.^a Vetres Romani horam quamlibet dividebant plerumque in partes quartas et vicesimas, quas *scrupulos* nominabant (*V. SCRUPULUS §. 6.*), aliquando in partes octavas et quadragesimas, quas *siclicos* appellabant (*V. SICLICUS §. 3.*). Græci vero, ac præsertim in rebus astronomicis, in partes sexagesimas, quos sequuntur modo Itali recentiores, ceterique orhis terrarum populi. Consule hæc de *Fabrett. Inscript. p. 97. n. 219.*, ubi multa habentur docte disputata. ¶ 16. in fin. adde: ¶ 17. *Horabus* pro *horis* legitur in *Inscript. apud Donat. 362. 5.*

HŌRĀNUS. In fin. adde: At in *ead.* apud *Murat. 1650. 17.* rectius legitur M. Camurius Soranus.

* **HORDEĀTUS**, et *Hordiatius*, a, um, particip. ab *hordeo*: *orzato*, hordeo saturatus. *Pelagon. Veterin. 19.* Si equus tortionatus, si hordiatos, si lassus, etc.

* **HORDEŌ**, et *Hordio*, as, a. 1. *χορδῖον*, hordeum comedo. Usurpatur de equo, cum ex itinere vel cursu anhelans hordeum devoravit, et cruditate vexatur. *Pelagon. Veterin. 5.* Curari debet equus his potionibus, quæ ventrem movent: similis est cura his, qui hordiantur.

HORDEŌLUS. In fin. adde: *Isid. 4. Orig. 8.* Hordeolus est purulenta collectio in capillis palpebrarum constituta, in medio lata, et ex utroque conductâ, hordei granum simulans; unde et nomen accepit.

HORMINĀLIS. V. ORMINALIS.

* HÖROSCŌPICUS, a, um, adject. ὡροσκοπικός, ad horoscopus pertinens. *Fulgent. 1. Mythol. 12.* Sive quod (*corvus*) in horoscopis libris solus inter omnes aves sexaginta quatuor significationes habet vocum. Adde *Hygin. ab A. Maio edit. in Class. auct. T. 3. p. 41. fab. 115.*, ubi eadem fere verba habentur.

HÖRSCŌPUS. In fin. adde: ¶ 3. *Araneorum horoscopus* dicitur eorumdem tela, quæ horologii solaris formam representat. V. SCOPÆ §. 4.

* HORRENDE, advrb. orrendamente, φορτωδῶς, horribiliter. *Fulgat. interpr. Sapient. 6.* 6. Horrende et cito apparebit vobis. et 17. 3. Videntes horrende.

HORREO. ¶ 8. in fin. adde: ¶ 8.^a *Horre* licenter usurpatur ultima brevī apud *Claud. Mar. Victor. de Genesi 1. 305.* Dum Vescere, dixit, Arboribus cunctis, hanc tantum horre, memento.

* HORRIPILATIO, onis, f. 3. ὁρροπιλία, crectio capillorum præ horrore. *Fulgat. interpr. Sapient. 27. 15.* Loquela multum iurans horripilationem capiti statuet.

HORTULUS. ¶ 1. in fin. adde: *Inscript. apud Grut. 383. 4.* Armarium distegum cum taberna et hortulo.

HOSPES. ¶ 7. in fin. adde: ¶ 7.^a *Hospes* est etiam eadem ac conjux: etenim cum milites justam uxorem habere a legibus prohiberentur, concubinarum honestiori vocabulo hospitam nominabant. *Inscript. apud Grut. 564. 5.* Val. Attico B. F. Cos. Leg. XII. G. P. F. Ælia Parthenis hospiti benemerenti. ¶ 8. in fin. adde: ¶ 9. Item cogn. libertinum. *Inscript. apud Grut. 1160. 4.* L. Clodius L. L. Hospes.

HOSPITĀ. ¶ 2. in fin. adde: ¶ 2.^a Item uxor. V. quæ diximus in HOSPES §. 7.^a in *Append. Inscript. apud Murat. 853. 9.* Severinæ hospitæ sanctissimæ P. Ælius Tertius 7. Leg. III. Cyr.

HOSPITALIS. ¶ 2. in fin. adde: V. TESSERA §. 4.

* HOSTILIENSIS, e, adject. ad Hostilium pertinens, Veronensis territorii vicum, qui nunc *Ostiglia* vocatur, cujus meminere *Plin. 21. 12. 45.* et *Tacit. 3. Hist. 9.* Hinc *Cassiod. 2. Variar. 31. ad dromonarios.* Comiti sacrarum largitionum nostra præcepit auctoritas, ut in Hostiliensi loco constitui debeatis; quatenus fiscali humanitate recreati, excursus cum veredariis per alveum Padi more solito faciatis, ut diviso labore equis publicis debeat subveniri.

HOSTILITAS. In fin. adde: *Paulin. Pell. 322.* et ipsa meorum et gravior multo, circumfusa hostilitate, Factio servilis paucorum mixta furori.

HOSTILIUS. In fin. adde: ¶ 5. *Hostilius* dictus, qui in hostico procreatus Romam traductus est. *Macrob. 1. Saturn. 6.* Cum Romulus Hosto cuidam ex agro Latino uxorem dedisset Hersiliam, natum ex ea puerum, quod primus esset in hostico procreatus, Hostum Hostilium a matre vocitatum vetustatis peritissimi referunt.

HOSTUS. ¶ 2. lin. 1. pro *cognomen* corrige *prænomen*. In fin. adde: ¶ 3. Etiam *Ostus* scribitur in *Inscript. inedita in Mus. Obiciano.* Cusonia M. F. Posilla viva sibi fecit, et Passenæ Osti F. Enockæ matri, Cusoniæ C. L.

* HŪMĀNĀTUS, a, um, particip. ab *humanor*: *umanato*, hominis naturam adeptus. *Cassiod. 6. Hist. Eccl. 22. a med.* Propterea et ipsum Verbum propter nos humanatum, cum quæreretur, abscondi dignatum est, et iterum cum persecutionem pateretur, fugit, et ab insidiis declinavit.

* HŪMĀNĪFORMĪANUS, a, um, adject. qui putat Iesum Christum humanam formam induisse. *Cassiod. 10. Hist. Eccl. 7.* Probaverat quoque, quia crebro cum eis habito sermone faterentur incorporeum esse Deum, et non humanæ formæ; ne forte, necessitate humanæ formæ, humana quoque passio sequeretur. et *mox.* Isti vero sequaces Theophili humaniformianos vocabant.

* HŪMĀNOR, aris, dep. 1. *umanarsi*, homo fio. Particip. *humanandus* apud *Cassiod. pref. in Psalt.* Quidam psalmorum promittentes Deum propter salutem credentium visualiter humanandum.

* HŪMECTATIO, onis, f. 3. *umettazione*, actus humectandi. *Cassiod. 10. Variar. 26.* Quod ager ejus nimia inundatione perfusus, sterilitatis vitia de inimica humectatione contraxerit.

* HŪMÉRULUS, i, m. 2. ὀμῖα, parvus humerus. Translate usurpatur de sulcimento. *Fulgat. interpr. 3. Reg. 7. 30.* Per quatuor partes quasi humeruli subter luterem fusiles. Adde *ibid. 34. et Ezech. 41. 26.*

HŪMERUS. ¶ 2. in fin. adde: *Id. 3. Art. am. 307.* Pars humeri tamen ima tui, pars summa lacerti Nuda sit, a læva conspicienda manu. Hoc vos præcipue, niveæ, decet. Hoc ubi vidi, oscula ferre humero, qua patet, usque libet. *scil.* hoc idem nunc servant

nostrates feminae, quæ eam corporis partem per summam impudentiam amatoribus suis nudam conspiciendam, et osculandam, si forte iis libuerit, ostentant. ¶ 9. in fin. adde: ¶ 9.^a *Quintil. 11. 3. §. 85.* Humerorum raro decens allevatio atque contractio est. Breviatur enim cervix, et gestum quendam humilem atque servilem, et quasi fraudulentum facit, cum se in habitum adulationis, admirationis, metus fingunt. *scil.* Itali nunc dicunt *stringimento delle spalle.* Hinc *Cic. Rab. Post. 13.* Jam nostis insulsiatatem Græcorum: humeris gestum agebant.

HŪMILIO. In fin. adde: ¶ 2. Etiam *humilo*, as, metri causa, scripsit *Coripp. 6. Johann. 494.* humiletque tua virtute superbos. et 7. *ibid. 404.* Dum relevat virtute humiles, humilataque rebelles.

* HŪMĪLO, as, a. 1. idem ac *humilio*. V. HUMILIO §. 2. in *Append.*

* HŪĀ, n. indeclin. Est nomen litteræ Græcæ Υ, quæ et *hypsi-lon* dicitur, quæque a recentioribus Italis nunc *fio* vocatur. *Apul. gramm. (edente A. Maio) p. 152.* Pyrrhus scribitur cum hya et duplici rr; ultimum quoque aspirat.

HŪĀCINTHĀ. Lin. 1. post *sacra* adde *nocturna*. In fin. adde: *Macrob. 1. Saturn. 18.* et *Hieronym. 1. in Jovinian. 41. a med.* Hæc autem *sacra* celebrata fuisse verno tempore statuit *Pontedera in Antiquit. Lat. et Gr. p. 270.*, æstivo rectius *Dodwellus Dissert. 8. de cycl.* Hinc mensis *Hyacinthius*, de quo mentio est in *Inscript. apud Torremuzza Inscr. Sic. cl. 15. n. 42. 43. 44. 45.*

HŪĀNĀ. Lin. 5. post *Aristoteles* adde: 6. *Hist. anim. 32.*

HŪĀLINUS. In fin. adde: *Id. 1. p. 18.* Vestis ejus hyalina.

* HŪĀLŌIDES, is, adject. omn. gen. ὑαλοειδής, vitreum colorem referens. *Theod. Priscian. 4. 2. ad fin.* Sensifica virtus limpida ac splendens ad oculos provenit, infusa per humorem vitreum, quem Græci *hyaloiden* vocant.

HŪBRĪDĀ. ¶ 4. in fin. adde: ¶ 4.^a Est etiam cogn. R. *Val. Max. 8. 6. n. 4. Q.* Valerius propter obscurum jus civitatis *Hybrida* cognominatus.

* HŪDRĒUM, i, n. 2. ὑδραῖον, ornamentum in hydræ seu serpentis formam factum, quo Isidis caput redimiri solebat, ut videre est in tabula Isiaca Bembina a *Laurent. Pignoria* illustrata, illud autem Græce ex duabus vocibus Ægyptiacis ὕδρουσις appellatur. V. *Jablonsk. Panth. Ægypt. l. 1. c. 5. §. 10.* et 11. *Inscript.* Nomen tibi reperta, edita vero in *Giorn. Arcad. T. 54. p. 324.* D. Valerius D. F. Cor. Proculus ædil., dictator, quæstor alimentorum hydræum gemmis exornatum et auratum una cum Valeria Fortunata, et Valeria Proculla Isidi et Serapi D. D.

* HŪDRĒUS, a, um, adject. ὑδραῖος, ad hydram pertinens. *Capell. 7. p. 237.* Nonnulli tellustres, sylvicolæque Divi Herculem conspicati, opinantes eam (*Arithmetica*) hydræo germine pululare.

* HŪDRĀSTĪNUS, a, um, adject. ad hydram pertinens. *Apul. Herb. 114.* Cannabis alia est usualis, alia agrestis, quam nonnulli hydrastinam, Itali terminalem appellant.

HŪGĒĀ. In fin. adde: ¶ 3. Est etiam cogn. R. *Inscript. apud Murat. 996. 1.* Claudia Hygia.

HŪGĪNUS. In fin. adde: ¶ 3. Medici nomen est apud *Martial. 10. 56.* Infestos oculis uris, Hygiene, pilos. V. TRICHIASIS.

HŪLAS. In fin. adde: ¶ 3. *Hylas* vocatur etiam quidam lacus, et fluvius. V. PERSPERGO.

HŪLĒ. In fin. adde: ¶ 3. Est etiam cogn. R. *Inscript. apud Murat. 863. 3.* Junia Hyle.

* HŪMĒNĀICUS, a, um, adject. ad Hymenæum pertinens. *Plo-tius p. 2639. Putsch.* Hymenæicum dimetrum.

* HŪMNĀRIUM, ii, n. 2. liber hymnos continens. *Gennad. de vir. illustr. 48.* Paulinus Nolæ episcopus fecit et sacramentarium, et hymnarium.

* HŪMNĪFĪCĀTUS, a, um, particip. ab *hymnifico*, hymnis instructus. *Commodian. 60. 21.* Ymnificato choro, placitoque Christo placete. Ita sine aspiratione scribitur, ut constet ratio carminis abecedarii.

* HŪMNĪFĪCO, as, n. 1. hymnum facio. *Commodian. 23. 5.* Ipse tibi hymnificas etiam incinere de verbo.

* HŪMNIS, idis, f. 3. Ὑμνίς, nomen puellæ apud Græcos, ut apud *Crinagoram in Anthol. Palat. T. 1. p. 502.* ¶ 2. Item cogn. R. in *Inscript. apud Orelli n. 4568.* Claudia Hymnidi matri dulcissimæ Claudia Ti. F. Januaria fecit. ¶ 3. Est etiam titulus comædiæ *Cæcili*, quam ille e *Menandri Ὑμνίδι* vertit. Hujus meminuit *Non. 2. n. 79.* et alibi sæpius.

* HŪPĀTIUS, a, um, adject. ὑπάτιος, ad hypaten pertinens. *Capell. 9. p. 317.* Primo quippe cum hypatius exorsus harmoniacam vim mortalibus divulgaret.

HYPENEMIUS in fin. adde: V. URINUS et ZEPHYRINUS.

* HYPĒRETUSĀ, æ, f. 1. ὑπερετώσα, inserviens: ab ὑπερετέω, inservio. Est nomen servile. *Inscript.* apud *Murat.* 999. 4. Yperetusa fecit. Ita sine aspiratione pro *Hyperetusa*.

HĪPERĪCON corrige HĪPĒRĪCON.

* HYPNĒROS, ōtis, m. 5. amor somni, seu amor dormiens: ab ὑπνος, somnus, et ἔπος, amor. Est nomen servile. *Inscript.* apud *Grut.* 1132. 11. Hypnus, et Hypneros.

HYPŌBŌLĪMĒUS. In fin. adde: V. RASTRARIUS.

HYPŌCHĪMĀ, atos corrige HYPŌCHĪMĀ, ātis.

HYPŌCRITES. In fin. adde: ¶ 2. Translate est simulator, ac praesertim virtutis et pietatis, *ipocrita* Italis dicitur. *Vulgat. interpret. Job* 8. 13. Spes hypocritae peribit. et *Matth.* 6. 2. Noli tuba canere ante te, sicut hypocrite faciunt in synagogis.

HYPŌDĪDASCĀLUS. Lin. 4. post *magister* adde: Translate et ironice. In fin. adde: *h. e.* proxima sella mæ, qui utpote magister in sella sedeo curuli. *Id.* autem addit: Eam pulvinus sequetur. *scil.* quia honoratioribus viris pulvinus etiam subijcitur.

HYPŌMĒLIS. In fin. adde: Huiusmodi pomum *azzeruola* Itali dicunt. V. TUBER §. 1. et 2.

* HYPŌTAURIUM, ii, n. 2. ὑποταύριον, locus subjectus peni et testiculis inter anum et scrotum. *Veget.* 1. *Veterin.* 46. A cervicæ vesicæ sub ipso ano ad hypotaarium versus palpabis digitis, et calculum ibi invenies. Alii perperam leg. *hippocentaurum*.

* HYPŌTĒNUSĀ, æ, f. 1. ὑποτεινουσα, scil. γραμμή, *ipotenusa*, linea, quæ angulo recto subtenditur: ab ὑποτείνειν, subtendo. *Hypogin. de limitib.* p. 176. *Goes.* Ejiciamus hypotenusas ex C in A, et ex D in A.

* HYPŌSÆUS, a, um, adject. altus, sublimis; ab ὕψος, altitudo. Est cogn. R. in gente Plautia, fortasse quia qui primus co insignitus est, in unius ex septem collibus cacumine habitabat. Numerus apud *Eckhel. D. N. V. T.* 5. p. 275. P. Hypsæus Æd. Cur. *Horat.* 1. *Sat.* 2. 91. Hypsæa cæcior illa. *h. e.* filia P. Plautii Hypsæi, ut docent *Acron* et *Porphyrio*. *Inscript.* in *Mus. Borb. T. 3. Relaz. degli scav.* p. 11. L. Veranius Hypsæus Æd. tertio, Quinq.

HYSGĪNUS corrige HYSGĪNUS. In fin. adde: *Pasq. Amati de restit. purpurar.* p. 38. *ad fin.* rationem conficiendi coloris hysgini docet: *Mich.* vero *Rosa, delle porp.* p. 13. *ad fin.* statuit, colorem hysginum esse, quem Itali *ponsò* vocant.

HYSTĒRICUS. In fin. adde: V. SUFFOCATIO. ¶ 2. Etiam *stericus* scribitur. *Æmil. Mac.* 1. 13. Duritias solvit stericas.

DE LITTERA I

I. Lin. 2. post *iz* adde: vox, clamor.

* JACTĀBĪLIS, e, adject. qui jactari potest. *Cassiod.* 7. *Ilist. Eccl.* 2. Cervix inflexibilis, humeri jactabiles, oculi currentes, huc illucque directi, et furiose respicientes.

JĀCULĀTOR. ¶ 1. in fin. adde: *Senec. Brev. vit.* 13. §. 6. Ad conficiendos eos (*leones*) missis a rege Boccho jaculatoribus.

JĀCULUM. In fin. adde: ¶ 9. Est etiam idem ac *jaculatio*. *Apul.* 10. *Met.* p. 743. *Oud.* Hinc Gratiae gratissimæ, inde Horæ pulcherrimæ, quæ jaculis floris serti et soluti Deam suam (*Venerem*) propitiantes, scitissimum construxerunt chorum, dominæ voluptatis veris coma blandientes.

JĀDERTĪNUS. ¶ 3. in fin. adde: Ita etiam *Ligurtinus* et *Ligustinus* scribitur, qui ex *Ligur* et *Ligus* derivatur.

* JAJĀ, æ, f. 1. nomen proprium mulieris ludicrum. V. *Fabrett. Inscript.* p. 148. *Inscript.* apud *Grut.* 660. 1. D. M. Xanthippes sive Jajæ C. Cassius Lucilianus alumnae dulcissimæ. Nomen Xanthippe, Jaja ædem ludicro. V. *De-Lama Iscriz. di Parma* p. 119.

JĀLYSUS. In fin. adde: ¶ 4. Est etiam cogn. R. *Inscript.* apud *Carli, Autich. Ital. T. 3. suppl.* p. XXXII. C. Læcanius Jalyus.

* IAMBĒLĒGUS, a, um, adject. ἰαμβελεγος, versus iambo et clego constans. *Plotius* p. 2662. *Putsch.* iamhelegus nomen accepit, quod iamhico et clego constat. V. ELEGUS, a, um in *Append.*

IAMBUS. In fin. adde: ¶ 4. Est etiam cogn. R. *Inscript.* apud *Maff. Mus. Ver.* p. 269. n. 2. N. Fadius Iambus.

JĀNĪTRIX. ¶ 2. lin. 14. post *εινή*, *cubile* adde: ita αἰχλοὶ vocantur, qui duas sorores in matrimonio habent. V. ENATER in *Append.* et *Inater* in *Verb. Barb.*

IANTHINUS. In fin. adde: ¶ 3. Est etiam nomen servile. *In-*

script. apud *Donat.* 244. 3. Iantino (*ita pro Ianthino*) retiario Ingenua posuit.

IANTHS. In fin. adde: ¶ 2. *Ianthis* etiam appellatur a *Marzial.* 6. 21., 7. 14. et 15., uxor Arruntii Stellæ poetæ Patavini, quæ suo tamen nomine Violantilla dicitur a *Stat.* 1. *Silv.* 2. 25.

JĀNŪĀRIUS. ¶ 2. in fin. adde: ¶ 2.ª *Januaria*, orum vocatur dies festus calendarum Januarii. *Sex. Aur. Victor Cæsar.* 17. Senatus ob festa Januarius frequens primo luci convenerat. ¶ 3. in fin. adde: *Inscript.* apud *Grut.* 615. 6. Flavia Aug. L. Januaria.

JĀNUS. In fin. ¶ 14. Etiam *janus*, us usurpatur in *Inscript.* apud *Matth. Zona, Raccolta d'iscriz. ant. trovate a Calvi* p. 4. Viam ab angipotu ad Junonis Lucinæ usque ad ædem Matutæ, et clivom ab janu ad cisiarios portæ Stellatinæ, et viam Patulam ad portam lævam, et ab *foro* ad portam domesticam sua pecunia stravit.

JĀO. ¶ 1. in fin. adde: *Inscript.* apud *Visc. Op. var. T.* 1. p. 78. et *Orelli* n. 1939. Lucius Valerius Telesphorus Ioai posit.

* JĀPĒZŪSĀ, æ, f. 1. vox ludens: ab *iz*, vox, et *παίζουσα*. V. PÆZUSA. Est cogn. R. *Inscript.* apud *Donat.* 395. 12. Claudia Iapæzusa.

JĀPIS. Lin. 4. pro *epigr.* 19. corrige *epigr.* 20.

JĀS. Lin. 1. post *ex Ionia est*: adde: *Priscian.* 2. p. 583. *Putsch.* Sunt patronymicorum formæ apud Græcos tres. In *des*: quæ dicitur communis apud illos, quod in omni sermone possunt hac uti, qua sola Romanorum quoque poetæ utuntur. Nam aliis duabus non utuntur, id est in *ων* terminata, quæ est propria Iadis linguæ, Πηλείων Πηλείδης, et in *αιος*, quæ est Æolica, ut Hyrradios, Hyrræ filius, Pittacus. ¶ 2. Est etiam cogn. R. *etc.*

JĀSĪŌNĒ. In fin. adde: V. CONCILIUM §. 10.

JĀSĪUS. In fin. adde: ¶ 3. *Iasius* est etiam idem ac *Ionius*. *Apul. Florid.* n. 4. Seu tu velles Æolium (*carmen*) simplex, seu Iasium varium, seu Lydium querulum, seu Phrygium religiosum, seu Dorium bellicosum. V. IASTIUS in *Lexic.* et in *Append.* ¶ 4. Est etiam cogn. R. *Inscript.* apud *Donat.* 312. 4. Sallustius C. F. Iasius.

* IASUS, a, um, adject. ad Iasos pertinens, populos ad Dravum fluvium habitantes, ut constat ex *Plin.* 3. 25. 28. Hinc *Aquæ Iasæ* vocatur eorum urbs, in qua nundinas, Italice *il mercato*, constituit qualibet die Dominica Constantinus M. *Inscript.* apud *Orelli* n. 508. Imp. Cæs. Fl. Val. Constantinus felix maximus Aquas Iasas olim vi ignis consumptas cum porticibus et omnibus ornamentis ad pristinam faciem restituit, provisione etiam pietatis suæ nundinas die solis perpeti anno constituit, curante Val. Catullino V. P. P. P. P. Super. (*h. e.* vir perfectissimus præpositus provinciae Pannoniae superioris). V. JĀSĪI in *Lexic.* et in *Append.*

JĀSSENSES. Lin. 1. pro *iidem ac Iassii, incolæ urbis Iassi* corrige: incolæ urbis Iassi in insula cognomine, ad Cariam pertinentis.

JĀSĪI. Lin. 3. pro *ubi pro Iasos lege Iassios* corrige: nihil autem mutandum; nam ex iis, quæ habentur in IASUS in *Append.*, patet, et *Iasos* et *Iassios* fuisse appellatos hos Daciæ populos.

JĀSTĪUS. In fin. adde: V. *Cassiod.* 2. *Variar.* 40. ¶ 2. *Iasius* item dicitur pro IASTIUS. V. IASIUS in *Append.*

* JĀTRŌSŪPHISTES, æ, m. 1. ἱατροσοφιστής, medicam artem doctus. V. ENTATICUS in *Append.*

JĀDĪŌN. ¶ 1. in fin. adde: V. RHONDE.

* JĀDĪŪM, ii, n. 2. ἱκαδῖον, diminut. icadis, *h. e.* numeri vicenarii. V. ICAS nomen proprium mulieris. V. GLYCERIUM in *Append.* Hinc *Inscript.* apud *Grut.* 609. 4. Athis causa mæ vitæ quæ cara sepulcro Condidit ossa suo, nominor Icadium.

JĀRĪUS. In fin. adde: ¶ 4. *Icarium* absolute est mare Icarium. *Horat.* 3. 7. 21. scopulis surdior Icarî. (*h. e.* Icarî maris) Voces audit adhuc integer.

JĀS. In fin. adde: V. EPICADIUM in *Append.*

JĀLUS. In fin. adde: Hinc *Icelus* unus ex tribus Galbæ libertis potentissimis itemque rapacissimis memoratur a *Tacit.* 1. *Ilist.* 13. et *Suet. Galb.* 14.

ICMAS corrige ICMAS et ICHMAS.

JĀCŌNĪCUS. In fin. adde: *Plin.* 34. 4. 9. Statuas dicari mos erat eorum, qui ter ibi (*Olympiæ*) superavissent, ex membris ipsorum similitudine expressa, quas iconicas vocant.

JĀCŌNĪUM. In fin. adde: ¶ 2. Est etiam nomen proprium feminæ. V. GLYCERIUM. *Inscript.* apud *Murat.* 957. 3. Ossa. Iconium L. psalteria.

JĀCŌSĪTANUS corrige JĀCŌSĪTANUS.

ICTERUS. In fin. adde: ¶ 2. Est etiam morbus, qui regius sive arquatus dicitur, apud *Theod. Priscian.* 4. 8. a med. V. ARQUATUS §. 2.

* ICTUMULI, et Ictimuli, orum, m. pl. 2. ἰκτούμολοι, populi in agro Vercellensi, apud quos aurum effodiebatur, ubi nunc vicus *Santià*, olim *S. Agatha* dictus. *Plin.* 33. 4. 21. ad fin. Exstat lex censoria Ictimulorum aurifodinae, qua in Vercellensi agro cavebatur, ne plus quinque millibus hominum in opere publicani haberent. V. *Durandi, Del Vercellese* p. 52. et seq.

IDEM. ¶ 13. in fin. adde: ¶ 13.^a Eadem pro eadem fem. scribitur in dat. sing. *Inscript.* apud *Grut.* 689. 1. et apud *De Lama Iscriz. di Parma* p. 119. Nomen Xanthippe, Jaja eadem ludicro.

* IDIOLÖGUS, i, m. 2. ἰδιολόγος, qui suo arbitrio, seu privatim loquitur, idem ac propheta. V. hanc vocem §. 1. *Inscript.* apud *Cotugno, Di Venafro* p. 209. M. Vergilio M. F. Ter. Gallo idiologo ad Aegyptum.

IDÖLİCUS. In fin. adde: *Paulin. Petroc.* 5. 583. Idolicam effigiem celsissima fulcra columnæ Tollebant, junctis procul ad sublimia saxis.

IDÖLÖLÄTRIÄ. In fin. adde: ¶ 2. Idolatria scribitur apud *Salvian.* 1. *advers. avar.* 1. et 12., atque ita esse in Mss. codicibus testatur *Baluzius*; quæ quidem scriptio mirum quantum favet recentiorum Gallorum idolatrie, et Italorum idolatriæ.

IDÖMENEUS. In fin. adde: ¶ 2. *Idomeneæ* est accusat. sing. Ionice apud *Virg.* 3. *Æn.* 122. Fama volat, pulsum regnis cessisse paternis Idomeneæ ducem. Sic etiam *Nerea* in NEREUS §. 4. in *Append.*

IDÖNÉE. In fin. adde: cujus locum vide in SCOPÆ §. 4.

IDUS. Lin. 3. post *dividit* adde: V. ITIS.

JEJÜNİUM. ¶ 1. in fin. adde: *Cassiod.* 11. *Hist. Eccl.* 17. Plurumque Theodosius jejunabat, et maxime quarta feria et sexta studio Christianitatis. De jejunio in quadragesima vide *eund.* 9. *ibid.* 38.

JEJÜNUS. ¶ 1. in fin. adde: *Cæcil.* apud *Gell.* 2. 23. Mihi (uxor) extemplo saviūm dat jejuna anima. a stomacho digiuno.

JENTACÜLUM. Lin. 3. post *sumitur* adde: *Isid.* 20. *Orig.* 2. Jentaculum est primus cibus, quo jejunium solvitur, unde et nuncupatum. *Nigidius.* Nos ipsi jejunia jentaculis levibus poluimus.

İERİÄ, æ. V. HIERIA §. 2. in *Append.*

* İEROMBÄLUS, i, m. 2. qui sacra ferit, fetialis: ab ἱερός, sacer, et βάλω, serio. Est nomen proprium virile. *Inscript.* apud *Orelli* n. 5051. Monimus Ierombali F. Mil. Coh. I. Ituræorum ann. L., stipendiorum XIX. H. S. E.

IGNİDUS. In fin. adde: Alii rectius pro *ignidioribus* legunt *ignitioribus*, in editione Aldina perperam legitur *ignotioribus*.

IGNİO. In fin. adde: *Venant. Vit. S. Martin.* 2. 313. Spiritus ut verax Martini ignivit acumen.

IGNIS. Lin. 4. post *Prometheus* adde: *Id.* 4. 12. 22. et *Solin.* 11. narrat, in insula Delo ignem prius repertum, ideoque eam Pyropolem appellatam fuisse.

* IGNİTUS, adverb. per ignem. *Cassiod.* 3. *Varian.* 47. a med. de insula *Vulcania*. Memorant ævi pristini servatores, hanc insulam ante aliquot annos undarum rupto terrore ignitus erupisse, cum Annibal apud Prusiam Bithyniæ regem veneno secum ipse pugnasset. *Alii leg.* imitus.

IGNİVÄGUS. In fin. adde: *Coripp.* 6. *Johann.* 371. ignivagus exurens cuncta procellis.

IGNÖMİNÄ. In fin. adde: *Id. Cluent.* 42. ad fin. Ignominia notatus.

IGNÖMİNİÄTUS. In fin. adde: V. tamen *Alb. Lion* in sua *Gellii* editione Gottingensi ann. 1824. T. 1. p. XV. et XVI. in nota, et p. 16., qui probat ex auctoritate codicis palimpsesti Vaticanæ ea lemmata idoneæ Latinitatis argumenta habenda esse, utpote quæ auctorem habeant ipsum *Gellium*. V. SIMULAMENTUM.

* IGNÖMİNİUM, ii, n. 2. idem ac ignominia. *Isid.* 5. *Orig.* 27. Ignominium dictum, eo quod desinat habere honestatis nomen is, qui in aliquo crimine deprehenditur. Dictum autem ignominium quasi sine nomine, sicut ignarus sine scientia, sicut ignobilis sine nobilitate. *Commodian.* 19. 1. Non ignominium est, virum seduci prudentem.

IGNOSCENS. In fin. adde: *Prosp. Aquit. epigr.* 28. Quorum (hominum) ignoscentes culpis sua crimina solvunt.

İLÄRGUS. V. ITARGUS §. 2.

İLİÄ, um. In fin. adde: *Not. Tir.* p. 128. İlium, pulmo, pulmunculus.

İLİTHİYÄ. In fin. adde: V. LUCINA.

İLLACTËNUS. Lin. 2. pro *commiseratum* corrige *commiseritum* esse.

* İLLÄMENTÄTUS, a, um, particip. ab inusit. *illamentor*: non *compianto*, indelctus, ἀπένδητος. *Vulgat. interpr.* 2. *Machab.* 5. 10. Qui insepultos multos abjecerat, ipse et illamentatus, et insepultus abijcitur.

* İLLÄTOR, oris, m. 2. *apportatore*, qui aliquid infert. *Boeth.* 4. *pros.* 4. a med. Miserior igitur tibi injuriæ illator, quam acceptor esse videretur.

İLİECËBRÆ. Lin. 4. post *illicio* adde: V. LAGEBRÆ.

İLLEX. In fin. adde: *Lactant.* 7. 27. sub init. Omittendæ sunt lujus presentis vitæ illices voluptates, quæ animas hominum perniciosissima suavitate deleniunt.

İLİICO. ¶ 3. in fin. adde: *Sidon. carm.* 7. 361. Illico barbaries, nec non sibi capta videri Roma Getis.

İLİGÄMENTUM. Lin. 2. pro *D. a med.* repone *D.* 19. a med.

İLİSUS, us. In fin. adde: *Apul.* 2. *Met.* p. 114. *Oud.* Occursantis linguæ illisu nectareo.

İLİTTERÄTUS. ¶ 3. in fin. adde: *Horat. Epod.* 8. 17. Illiterati num minus nervi rigent? ¶ 3.^a *Illitteratus* sonitus est, qui litteris non comprehenditur. *Priscian.* 15. p. 1024. Inter has (interjectiones) ponunt etiam sonituum illitteratorum imitationes, ut risus ha ha, he he, phi, eu, hoe et hu.

* İLLÖCÄLİS, e, adject. qui in loco alio stare nequit. *Claud. Mamert.* 1. *Stat. an.* 5. Omne incorporeum corporeo, et illocalem, et insecabile. secabili, et vivens non viventi in naturæ dignitate præponitur. *Id. ibid.* Tres motus esse, stabilem, illocalem, localemque. Stablis motus Dei est, illocalis animæ, localis corporis. V. İLLOCALİTER in *Append.*

* İLLÖCÄLİTAS, atis, f. 3. conditio illius, qui in loco stare nequit. *Claud. Mamert.* 1. *Stat. an.* 17. Ut illocalitas animæ magis appareat, de motibus disseramus.

* İLLÖCÄLİTER, adverb. *instabilmente*, sine localitate. *Claud. Mamert.* 1. *Stat. an.* 18. Unde datur intelligi, animam per tempus illocaliter moveri, atque ab eadem corpus et temporaliter et localiter moveri, eandem vero a corpore localiter non moveri.

İLİÜCESCO. In fin. adde: *Inscript.* apud *Murat.* 431. 2. Obiit bonæ memoriæ Cæsaria medium noctis die dominica inlucescente VI. Id. Decembris indictione quinta. h. e. ann. a Chr. n. DLXXXVI.

* İLLÜMİNÄBİLİS, e, adject. qui illuminari potest. *Claud. Mamert.* 2. *Stat. an.* 2. a med. Mens igitur humana intelligens non-nihil in anima humana esse Deo simile, quia sit ille lumen illuminans, et hæc lumen illuminabile, etc.

İLİLÜSTRÄTUS, us. In fin. adde: *Id.* 1. *ibid.* 4. Illustratus honore cinctus.

İLİYRİCUS. ¶ 2. in fin. Locus classicus de finibus Illyrici est apud *Suet. Tib.* 17. Toto Illyrico, quod inter Italiam, regnumque Noricum, et Thraciam, et Macedoniam, interque Danubium flumen, et sinum maris Adriatici patet, perdomito, et in diuionem redacto.

İLİYRİUS. In fin. adde: ¶ 4. *Illyrius* etiam fuit filius Cadmi et Harmoniæ, e cujus nomine regio Illyrica nomen accepit. *Vet. Scholiast.* ad *Virg.* 1. *Æn.* 243., ab *A. Maio* edit. p. 23. Cadmus Agenoris filius, relictis Thebis, comite Harmonia conjuge, fortunæ injurias sustinens, fines Macedoniæ supergressus, parvulum filium, qui juxta Illyricum fluvium ab Harmonia editus fuerat, dereliquit. Hunc serpens spiris suis innexuit, et, donec ad adultos veniret annos, amplexu corporis fovit, imbuitque viribus, quibus omnem illam regionem sibi subdidit. Hic ex vocabulo suo Illyrium denominavit.

* İLÜRENSİS, e, adject. ad Iluronem pertinens, Hispaniæ Tarraconensis oppidum in Catalaunia, nunc *Mataro* appellatum, et a *Plin.* 5. 3. 4. memoratum. *Inscript.* apud *Grut.* 406. g. M. Vibius Maternus Ilurensis.

İLUS. In fin. adde: ¶ 3. Est etiam cogn. R. *Inscript.* apud *Grut.* 389. 7. Ti. Claudius Ilus.

* İMÄGINÄBİLİS, e, adject. *imaginabile*, qui mente concipi potest. *Boeth.* 5. *pros.* 4. Quæ cum universalis notio sit, tamen imaginabilem sensibilemque esse rem, nullus ignorat. *Id. ibid. pros.* 5. Quod enim sensibile, vel imaginabile est, id universum esse non potest.

İMÄGİNÄRİUS. ¶ 1. in fin. adde: *Flor.* 14. Populus Romanus invictus a veris regibus ab illo imaginario et scenico rege superatur. *scil.* ab Andrisco servo seu mercenario, qui ex similitudine Philippi Macedonum regis Pseudophilippus vocabatur. *Id.* 4. 10. Imaginaria belli indictio. ¶ 2. in fin. adde: *Inscript.*

in *Atti dell'Accad. Rom. archeol. T. 2. p. 462*. Quisquis ex hoc collegio servus defunctus fuerit, et corpus ejus a domino, dominave iniquitate sepulturae datum non fuerit, ei funus imaginarium fiet. V. INFUSUS §. 6. Consule etiam *Herodian.*, qui l. 4. c. 2. totam funeris imaginarii pompam describit, atque *Xiphil. excerpt. Dion. l. 74. c. 4.* §. 3. lin. 3. pro *Grisidio* corrige *Cassiod.* In fin. adde: V. TUMULTUARIUS §. 2. et SUBITARIUS in fin.

IMAGINATIO. In fin. adde: *Cassiod. Complex. Apocal. 18*. Quae (*bestia*) diversis membris ferarum terribili imaginatione formatur.

IMAGINIFER. Lin. 1. pro *signifer* corrige: qui imaginem imperatoris fert; etenim *signifer* dicebatur, qui signa cohortis vel manipuli, ut aquilifer, qui aquilam, totius legionis insigne, ferebat. V. IMAGINARIUS §. 5.

IMBELIS. §. 2. In fin. adde: §. 2.* Item qui nulla amplius bella tentat. *Virg. 2. G. 171*. Qui nunc extremis Asiae jam victor ab oris Imbellem avertis Romanis arcibus Indum.

IMBRACTEO. Lin. 1. post *statuas* adde: *aereas*.

IMBEX. §. 1. in fin. adde: *Inscript. apud Murat. 963. 2. C. Lutatus C. F. Pansianus* figulus ab imbricibus. *h. e.* qui imbrices tantummodo, non tegulas facit. §. 4. lin. 4. post *aut costas* adde: vel potius lumbulum, quam vocem vide suo loco.

IMBRIFER. In fin. adde: *Stat. 2. Silv. 1. 217*. Hos (*morbos*) manet imbrifero pallens autumnus hiatu.

IMBULBITO. Lin. 1. post *stercus* adde: V. BOLBITON.

IMMEJO. In fin. adde: V. MINGO §. 2.

* IMMÉMORATIO, onis, f. 3. *dimenticanza, ἀμνησία*, oblivio. *Vulgat. interpr. Sapient. 14. 26*. Dei immemoratio, animarum inquinatio.

* IMMENSURABILIS, e, adject. *immensurabile*, non mensurabilis. *Claud. Mamert. 2. Stat. an. 4. ante med.* Hinc capias oportet indicium illius non pensi ponderis, et immensurabilis mensurae, et innumerabilis numeri.

* IMMENSURATUS, a, um, adject. *smisurato*, non mensuratus. *Salvian. 1. advers. avar. 11*. Dura nonnulli haec absque dubio et immensurata causantur.

IMMÖDERATIO. In fin. adde: §. 2. Item deficientia modi, siue mensurae. *Augustin. Music. 9. n. 15*. Illud etiam intelligis, omnem mensuram et modum immoderationi et infinitati recte anteponi.

IMMUNIS. §. 5. in fin. adde: Ad firmandam significationem hujus loci Plautini idoneus est *Schol. ad Cic. Sext. 58. edit. ab A. Maio in Class. auct. T. 2. p. 150*. O immunes Graeci! Haec verba sunt de tragœdia, in qua verbum istud *immunes* ingratos significat, quemadmodum munificos dicebant eos, qui grati et liberales extitissent. Hinc et *Lactant. Placid. Gloss. edit. ab A. Maio in Class. auct. T. 3. p. 476*. Immensis, improbus, culpandus, vel interdum munere liberatus. §. 6. *Immunis* etiam dicitur, qui a muneribus municipalibus, ut viis sternendis aut reparandis, liber erat: sic autem saepe vocatur is, qui aliquo sacerdotio insignitus est, ut ostendit haec *Inscript. apud Orelli n. 111. M. Consus M. L. Cerinthus accensus velatus, immunis cum sim*, ex voluntate mea clivom stravi lapide ab imo sumum, longum pedes CCCXL., latum cum marginibus pedes VIII., sit quod stravi milia pedum MMLX., iterum eundem clivom ab imo levavi, et clivom medium fregi, et depressi impensa mea regioni Ficulensi, pago Ulmano et Transulmano Peleciano usque ad Martis, et ultra. Consule de immunibus tam a militaribus, quam a civilibus muneribus *Jo. Labus in Mus. Mant. T. 2. p. 308*.

IMMUTABILIS. In fin. adde: §. 3. Comp. *Immutabilior* apud *Cassiod. de anim. 3*. Animae multo clariores atque immutabiliores efficiuntur, cum a Dei gratia bonis actibus non recedunt.

* IMPARTIBILIS, e, adject. *impartibile*, qui in partes dividi nequit. *Claud. Mamert. 3. Stat. an. 5. Pars vero Dei nulla est*, quia impartibilis non habet partem. *Fragm. Vatican. Ariano-rum XVII. ab A. Maio edit. in Script. vet. N. collect. T. 3. P. 2. p. 235*. Consequenter, credimus, Deum patrem omnipotentem sine initio esse, immasibilem, impartibilem, invertibilem, et immutabilem esse.

* IMPASSIBILITER, adverb. *impassibilmente*, sine passione. *Cassiod. 5. Hist. Eccl. 20*. Credimus in unum unigenitum Filium, natum impassibiliter ex Deo. Adde *ennd. ibid. 34. a med.*

IMPEDIO. §. 10. In fin. adde: *Impediturus* apud *Cic. 2. Agrar. 12*. Cum intercessio stultitiam intercessoris significatura sit, non rem impeditura.

IMPÉRANS In fin. adde: *Lactant. 1. 21*. Quod est nuper Hadriano imperante sublatum.

IMPÉRATIVUS. §. 1. in fin. adde: *Salvian. 2. advers. avar. 9*.

Sacerdotibus Salvator ipse in euangelio non, ut ceteris, voluntarium, sed imperativum officium perfectionis indicit.

IMPÉRATORIUS. In fin. adde: *Spartian. Hadrian. 14*. Imperatoria insignia.

IMPÉRIOUS. §. 1. in fin. adde: *Front. ad Ver. Imp. 1. ante med.* (edente iterum *A. Maio*) p. 177. Antoninus erat cum imperio obsequens, tu autem, Luci, cum obsequio eras præ amore imperiosus.

* IMPERMĒABILIS, e, adject. non permeabilis. *Jornand. Get. 1*. Resistente ulva, et ventorum spiramine quiescente, impermeabiles Oceani fines esse sentiuntur.

IMPERMIXTUS. In fin. adde: §. 2. Item qui est permixtus. *Boeth. 5. pros. 3. a med.* Sicut enim scientia ipsa impermixta est falsitati. *Id. de rhet. 8.* (edente *A. Maio in Class. auct. T. 3. p. 322*). Species sibiimet impermixtae sunt. et g. Quot controversiae, tot causae: et licet eas unum contineat negotium, causae tamen impermixtae sibi variantur.

IMPĒRO. §. 6. in fin. adde: §. 6.* *Imperare* absolute ac præcipue dicuntur, qui imperium populi Romani arripuerunt, ac proinde etiam imperatores sunt appellati. *Trebell. Gallien. 16*. Gallienus natus abdomini et voluptatibus, orbem terrarum triginta prope tyrannis vastari fecit; ita ut etiam mulieres illo melius imperarent.

* IMPERSCRUTABILIS, e, adject. *imperscrutabile*, qui inquiri non potest. *Cassiod. 1. Hist. Eccl. 14. a med.* Sicut et ipse Pater imperscrutabilis est.

* IMPERSPICABILIS, e, adject. qui inspicere nequit. *Cassiod. de anim. 3*. Ad illam imperspicabilem majestatem mens humana non penetrat.

* IMPERTURBATE, adverb. non perturbate. *Inscript. Gregorii 1. Pont. Max.*, qui pontifex fuit ab ann. a Chr. n. DLXXX. ad DCIV., apud *A. Maium in Scriptor. vet. N. Collect. T. 5. P. 1. p. 212*. Ut perseverant imperturbate.

* IMPĒTITUS, a, um, particip. ab *impeto*: *assalito*, violenter petitus. *Cassiod. 5. Hist. Eccl. 34*. Ajebant, non aliter quidquam fieri, nisi impetitorum vita discuteretur. Adde *ejusd. loc. cit. in CRIMINALITER in Append.*

IMPĒTŪOSUS. In fin. adde: *Pindar. sive Auct. Epit. Iliad. 919*. qui (*Xanthus*) protinus undique totis Impetuosus aquis, et vasto gurgite præceps Volvitur, atque virum torrentibus impedit armis. Alii pro *impetuosus* leg. *impediatur*, alii *imperiosus*; at *Wernsdorf.* priorem lectionem retinendam putat.

IMPĒTUS. §. 4. lin. 3. post *sæviti* adde: Id ita explicare videtur *Senec. ep. 64. §. 7*. Hoc (*collyrio*) vis subita, et humor avertitur.

* IMPĒCATUS, a, um, particip. ab *impico*: *impeciato*, pice illitus. *Gargil. de re hort.* (edente *A. A. Scottio*) 4. 11. Ex veteribus multi Suessatibus ollulis impicato singula poma clause-re umbilico.

* IMPĒTATIO, onis, f. 3. idem ac impietas. *Cassiod. Complex. Apocal. 29*. Ceteri comites, qui bestiam sunt secuti, gladio Domini trucidati esse noscuntur, cunctisque avibus, id est sanctis, impietationis pabula præbuerunt.

IMPĒUS. §. 4. in fin. adde: V. PIUS §. 3.

IMPĒTIO. Lin. 2. pro *Gubern. D. 2. ante med.* scribe: 2. *Gub. D. 2*. Non modo regimen suum Dominus, et impletionem; sed etiam vim ac beneficium ipsius adimpletionis ostendit.

IMPLEXUS. Lin. 6. post *incrocicchiati* adde: *Id. 28. 6. 17*. Digitis pectinatim inter se implexis.

IMPLŪVIATUS. §. 1. in fin. adde: V. INSUASUM. §. 2. lin. 7. pro *impluviata* corrige *compluviata*. In fin. adde: Sed potius *impluviata* vestis erat, quæ impluviato colore, *h. e.* insuaso, tincta erat; constat enim ex picturis Herculanensibus et Pompejanis, olim mulieres sæpissime flavo seu luteo colore vestes suas infecisse, quemadmodum et nostrates villicæ magnopere gaudent flavo colore; qui, si subpallidus sit, imitatur illum colorem, qui ex stillicidio fumato oriri solet.

IMPORTABILIS. In fin. adde: *Cassiod. 7. Variar. 6*. Arbores sunt quidam mœnium importabiles arietes. *Id. 9. ibid. 2*. Importabile malum. *Id. 12. ibid. 11*. Importabilis fraus.

* IMPORTABILITER, adverb. *inimportabilmente*, intolerabiliter. V. *Cassiod. loc. cit. in DAMNIFICO in Append.*

IMPOSTOR. Lin. 3. post *litigiosos* adde: *Id. Dig. 50. 13. 1*. Si incautavit, si imprecatus est, si, ut vulgari verbo impostorum utar, exorcizavit; non sunt ista medicinae genera.

* IMPRÆGNATUS, a, um, particip. ab *inuit. imprægnare*: *imprægnare*, prægnantem facio mulierem. *Lactant. Plac. fab. 85*. apud *A. Maium in Class. auct. T. 3. p. 117*. Illa ab eo im-

prægnata vidit in somnis per fauces introisse solem, et exisse per ventrem.

IMPRÆSTABILIS. In fin. adde: *Salvian. 4. Gub. D. 11.* Dientes Deum non gubernantem, ac per hoc et immisericordem, et impræstabilem, inhumanum, asperum, durum. *h. e. che non si presta all'altrui bene.*

* **IMPRESSO,** as, a. 1. frequentat. ab *imprimo*, sæpius *imprimo*. *Coripp. 5. Johann. 371.* siccis tunc faucibus ipsi (*militēs*) impressant flores. et 6. *ibid. 347.* ipsos impressat arenas Belliger ore, super sedant quas sæpe movendo Quadrupedes.

IMPRÆTIABILIS. In fin. adde: *Id. 9. ibid. 6.* Imprætiabili munere sanitatis expleri. ¶ 2. Translate. *Id. 11. ibid. 1. ante med.* Imprætiabilis notitia literarum.

IMPRŌBITAS. ¶ 2. lin. 4. post *habet* adde: *h. e.* audacia illius, qui puellam vi comprimit, pro munere habetur: hic porro *habet* neutrorum more usurpatur.

IMPRŌBUS. ¶ 2. in fin. adde: *Inscript. opt. notæ apud Grut. 207. col. 2.* Quod eorum viginti iurati probaverint, probum esto: quod iei improbarint, improbum esto.

IMPRŌPĒRIUM. In fin. adde: *Cassiod. 2. Hist. Eccl. 12. ante med.* Propter delictum suum impropria digna portans Arius. *Fragm. IV. Vatic. Arianorum* apud *A. Maium* in *Scriptor. vet. N. Coll. T. 3. P. 2. p. 219.* Ne ab aliquo super eos improprium accipiat. Sæpius vero alibi apud *Vulgat. interpr.*

IMPRŌPĒRO. In fin. adde: *Cassiod. 6. Hist. Eccl. 6.* Illum vero solam impropere cæcitatem. *Lactant. Plac. apud A. Maium* in *Class. auct. T. 3. p. 374. fab. 230.* Cui dum impropertatum fuisset, se genus suum ignorare, iivit ad templum, ut quæreret.

IMPROSPER. In fin. adde: ¶ 2. cum dativo. *Vet. Scholiast. ad Cic. Mil. 38.* edit. ab *A. Maio* in *Class. auct. T. 2. p. 120.* Elegantissime declinavit invidiam, dicturus, ut sibi videbatur, id quod esset improspere reipublicæ.

IMPRŌVIDENTIĀ. Lin. 1. pro *providentiæ carentia* scribe *improvidentia*, providentiæ defectus.

IMPŪBES. ¶ 1. in fin. adde: *Ulp. Dig. 29. 5. 1. §. 32.* Solet hoc in usu observari, ut impuberes non torqueantur; terreri tantum solent, et habena vel ferula cædi.

IMPŪDĪCĪTĪĀ. In fin. adde: *Senec. præf. 4. Excerpt. contr. ad fin.* Impudicitia in ingenuo crimen est, in liberto officium, in servo necessitas.

IMPUGNĀTOR. In fin. adde: Nutantem vocis auctoritatem obfirma hoc loco *Cassiod. 1. Variar. 9.* Volumus, impugnatores ejus (*episcopi*) legitima pœna percellere. *h. e. calumniatori.*

* **IMPURPURĀTUS,** a, um, adject. ornatus purpura. *Charis. 1. p. 19. Putsch.* Hic clavus, id est impurpurata vestis, id est ἐμπυρρῶτος ἐσθῆς, καὶ ὁ ἥλος.

IMPŪTĀTĪO. In fin. adde: *Cassiod. 12. Variar. 5. ante med.* Pretia, quæ antiquus ordo constituit, ex iussione rerum domini cognoscite temperata. et mox. Imputationum summas infrascriptis brevibus credidimus exprimendas, ut nemo vobis vendat beneficium, quod publica noscitis largitate collatum. *h. e. le somme ai generi prescrite.*

IMUS. ¶ 3. in fin. adde: Et *ima corporis* dixit *Capell. loc. cit.* in *SUBSCALPO.*

INÆCESCO. In fin. adde: ¶ 3. *Inacisco* legitur apud *Gargil. de pom. in Class. auct. T. 3. p. 421.* ab *A. Maio* edit., ut legitur etiam *Acisco*, quod vide suo loco.

INÆDIFICŌ. Lin. 2. post *impedio* adde: *Liv. 44. 45.* Nec clausæ modo portæ, sed etiam inædificatæ erant. *h. e. murate.*

INÆSTŪO. Lin. 1. post *æstuo* adde: *Boeth. 1. metr. 6.* Cum Phœbi radiis grave Cancri sidus inæstuat. ¶ 2. Translate. *Horat. etc.*

* **INĀMĀRĪCO,** as, a. 1. *amareggiare*, valde amarico. *Augustin. in Psalm. 5. n. 15.* Ipsi enim inamaricaverunt Deum.

INĀNĪMANS. In fin. adde: *Firmic. 1. Mathes. 1. a med.* Stelæ animantes, et inaninantes.

INĀNIS. ¶ 14. in fin. adde: ¶ 14. Etiam *inanus*, a, um scribitur. *V. ZETEMA §. 1.*

INĀQUŌSUS. In fin. adde: *Cassiod. 1. Hist. Eccl. 1. a med.* Dum per inaquosa loca (*Alexander M.*) properaret cum Macedonibus.

INĀRO. In fin. adde: ¶ 3. Item scribo. *Commodian. 70. 15.* De breviori titulo non tot inararem.

* **INĀVĀRUS,** a, um, adject. non avarus. *Cassiod. 1. Variar. 3.* publica, privataque commoda inavarus arbiŕ æstimabas; et, proprio censu neglecto, sine invidia lucri morum divitias retulisti. *Id. 3. ibid. 9.* Ut inavarum iudicem palatia nostra testentur.

* **INAXŪLIĀTUS,** a, um, adject. ἀβοήθητος, qui sine auxilio est. *Vulgat. interpr. Sapient. 12. 6.* Parentes animarum inaxiliatarum.

INCANTAMENTUM. In fin. adde: ¶ 2. Tmesī utitur in hac voce *Commodian. 48.* Falluntur volucres, silvarum bestię silvis; Ipsis incanta, jactura quibus est tradita, mentis.

* **INCARNĀTUS,** a, um, particip. ab *incarno: incarnato*, inhumanatus. *Salvian. 5. advers. avar. 2. ante med.* Scivimus, parentes testamenta facturi, quid iustitia Dei posceret, sed subacti, fatemur, smius iugo incarnatæ necessitatis, cessit sanguini fides. scil. ut improbis filiis aliquid divitiarum relinquamus. *Cassiod. 2. Hist. Eccl. 9.* Incarnatus, homo factus est. *Id. 6. ibid. 22. a med.* Dominus hæc etiam ante incarnatam sui præsentiam in sanctis locutus est. *V. INCARNO* in *Append.*

* **INCARNO,** as, n. 1. *incarnare, σαρκῶν*, carnem reddo, carnem assumo. *Claud. Mamert. 1. Stat. an. 12. a med.* Sicut et Deum dicimus incarnatum, et sicut ipsa anima humana incarnatur, utique cum administrandam suscipit carnem.

* **INCASTRĀTŪRĀ,** æ, f. 1. *incastratura, ἐφαρμογή*, commissura. *Vulgat. interpr. Exod. 26. 17.* In lateribus tabulæ duæ incastraturæ fient, quibus tabula alteri tabulæ connectatur. Adde eund. *ibid. 36. 22. et 24.*

* **INCĀTHŌLĪCUS,** a, um, adject. *incattolico*, non catholicus. *Cassiod. de anim. 12. ante med.* Ab incatholicis catholica lacerabatur Ecclesia.

* **INCĀVILLOR,** aris, atus sum, dep. 1. idem fere ac cavillor. *Gell. 5. in lemmate.* Cujusmodi joco incavillatus sit Antiochum regem Pœnus Annibal.

INCENDO. ¶ 9. in fin. adde: *V. INCENDIUM §. 8.*

INCENSUM. In fin. adde: *V. Sulpic. Sev. loc. cit. in 'PRÆSUMO §. 3.*

* **INCESSANS,** antis, particip. ab inusit. *incesso: incessante*, qui non cessat. *Cassiod. Complex. Act. Ap. 11.* Verbum Domini incessanti virtute prædicabant.

* **INCESTĀTUS,** a, um, particip. ab *incesto*, pollutus incesto. *Symmach. 9. ep. 129.* Præfecto Urbi incestatæ Primigeniæ virginī, quæ sacra Albana curabat, a collegio nostro vindicta delata est.

INCĪDO. ¶ 5. in fin. adde: *M. Aurel. apud Vulcat. Avid. Cass. 2.* Ipse (*Avidius Cassius*) sponte sine nostra crudelitate fatales laqueos inciderit. *h. e.* inciderit in fatales, etc. *Vet. Scholiast. ad Cic. Vatin. 9.* edit. ab *A. Maio* in *Class. auct. T. 2. p. 176.* Deinde occultantem se, ne periculum salutis incideret, extrahere domo sua contenderit. *h. e.* incideret in periculum salutis.

* **INCĪNĒFACTUS,** a, um, adject. in cinerem conversus, cinesfactus. *Commodian. 41. 12.* Tunc Babylon meretrix incinesfacta favilla. At pro *incinesfacta* videtur legend. *cinesfacta.*

INCĪVĪLITAS. In fin. adde: *Cassiod. 4. Variar. 12. et 7. ibid. 39. ad fin.*

* **INCLĪNĀTĪVUS,** a, um, adject. ἐγκλιτικός, encliticus. *Priscian. de XII. vers. Æn. p. 1225. Putsch.* Hæc (*que*), et aliæ duæ conjunctiones, *ve* videlicet et *ne*, sunt apud Latinos inclinativæ, quas Græci ἐγκλιτικός vocant: solent enim suos accentus in extremam syllabam præcedentis dictionis remittere, ut *virumque, subjectivæ, tantone.*

INCLŪDO. In fin. adde: ¶ 8. *Includendus* apud *Ulp. Dig. 19. 2. 13. §. 5.* Si gemma includenda, aut insculpenda data sit, eaque fracta sit, si quidem vitio materiæ factum sit, non erit ex locato actio; si imperitia facientis, erit.

INCLŪSĪO. In fin. adde: ¶ 2. Translate. *Aquila de schem. lex. p. 39. Capp.* Epanadiplosis Latine dicitur inclusio.

INCLŪSOR. In fin. adde: et *loc. cit. Cic. 6. Verr. 24.* in *INCLUDO §. 1.*

INCOACTUS. In fin. adde: *Cassiod. 11. Variar. 3. ad fin.* Quod generaliter debeo, incoactus absolvo.

INCOCTUS. In fin. adde: *Hieronym. advers. Lucif. n. 19.* Ciatrix male obducta, incocto pure, dirumpitur.

INCŌENIS. In fin. adde: In *Gloss. Isid. recte incenis* scribitur. *V. CŌENA §. 9.*

* **INCŌINQUĪNĀTUS,** a, um, particip. ab inusit. *incoinquino, ἀμικνῶτος*, non coinquinatus. *Vulgat. interpr. Sapient. 3. 15.* Mulier incoinquinata, quæ nescivit torum in delicto.

INCŌLĀ. ¶ 1. in fin. adde: *Inscript. apud Murat. 151. 4. P.* Rutilius P. L. Menelaus incola ex D. D. municipi, municipii pontif. D. S. P. h. e. ex decreto decurionum municipii, municipii pontifex de suo posuit.

INCOMMŌDUS. In fin. adde: *Vopisc. Tacit. 6.* Si recolere vo-

litis vetusta illa prodigia, Neronis dico, et Elagabalos, et Commodos, seu potius semper Incommodos; certe non hominum magis vitia illa, quam statum, fuerunt.

* INCOMMUNICABILIS, e, adject. ἀκωμῶντος, *incommunicabile*, qui communicari non potest. *Vulgat. interpr. Sapient. 14. 21.* Affectui, aut regibus deservientes homines incommunicabile nomen lapidibus et lignis imposuerunt.

* INCOMPELLABILIS, e, adject. innominabilis, qui compellari non potest. *Rufin. 2. Invect. in Hieronym. n. 29. ad fin.* Ignosce mihi, quod nesciebam, te ἀκρωμαστων dici, et incompellabile nominari.

* INCONFUSIBILIS, e, adject. ἀνεπὶσχυρτος, qui confundi, vel erubescere nequit. *Vulgat. interpr. Paul. 2. ad Timoth. 2. 15.* Sollicite cura te ipsum probabilem exhibere Deo, operarium inconfusibilem, recte tractantem verbum veritatis.

INCONSCĪUS. In fin. adde: *Cassiod. 10. Variar. 4.* Præsumpsistis me inconscio susurrare, quod palam non poteratis assumere.

INCONSIDERANTIĀ. In fin. adde: *Salvian. 1. Gub. D. 11.* Sed quid ego de his dico, quorum inconsiderantia quodammodo Deum tetigit?

INCONSIDERATIO. Lin. 1. post f. 3. adde: *Salvian. 1. Gub. D. 11.* Percussi a Deo, qui sola mentis inconsideratione peccasset.

INCONSUMĀTUS. In fin. adde: *h. e. omnis ingenii culturae expers.*

* INCONSUTILIS, e, adject. ἀξέζυτος, idem ac inconsutus. *Vulgat. interpr. Joann. 19. 23.* Erat autem tunica inconsutilis, desuper contexta per totum.

INCONSŪTUS. In fin. adde: V. INERUMPIBILIS in *Append.*

* INCONTŪMĀCIĀ, æ, f. 1. eadem ac inconstantia. V. CONTUMACIA §. 5. *Salvian. 4. Gub. D. 2.* In eodem erimine punimus alios, nos absolvimus: intolerabilis prorsus et incontumacie, et presumptionis.

* INCONVERTIBILITAS, atis, f. 3. impossibilitas convertendi, seu immutandi. *Cassiod. 1. Hist. Eccl. 14. ante med.* Divine Scripturæ, quibus palam designatur inconvertibilitas Verbi. *h. e. immutabilitas.*

INCONVULSUS. In fin. adde: *Boeth. 4. pros. 1.* Quæ paulo ante conelusa sunt, inconvulsa servantur.

INCORPORATIO. Labantem vocis auctoritatem obfirmat locus *Claud. Mamert. 2. Stat. an. 3. ante med.* Per hoc incorporatum corpus dici non potuit, velut in corpus missum: quia incorporatio ad illam pertinet absque ambiguitate naturam, quæ et prius quam incorporata est, non fuit corpus; et postquam incorporata est, non est corpus. Adde *Cassiod. Instit. div. lit. 32. a med.*

INCORPŌ. In fin. adde: ¶ 2. Particp. *Incorporandus* apud *Cassiod. 1. Variar. 7.* Ut incorporanda militi nostro sine aliqua dilatione restituas.

* INCRĒĀTUS, a, um, adject. *increato*, non creatus. *Claud. Mamert. 2. Stat. an. 4. sub init.* Si nihil increatum, nisi creator, est, hæc ergo creata sunt. *scil. mensura, pondus, et numerus.*

INCRĒMENTŪM. In fin. adde: V. PUNCTULUM §. 2.

INCRĒMENTUM. ¶ 9. In fin. adde: V. CREMENTUM §. 2.

INCRUSTO. In fin. adde: V. INCRISPO.

INCULCATOR. In fin. adde: ¶ 2. Translate. *Cassiod. 12. Variar. 1.* Plus agit inculcator rationis, quam possit exercere terribilis. *h. e. suasor.*

* INCULPABILĪTER, adverb. *incolpabilmente*, non culpabiliter, sine culpa. *Cassiod. 5. Variar. 27.* Inculpabiliter necesse vivat, qui suam præsentiam novit principibus offerendam. *Id. 7. ibid. 32. ad fin.* Ita irremuneratum non relinquimus, si te egisse inculpabiliter senserimus. Adde 11. *ibid.* 18. et 19.

INCŪRĀBILIS. In fin. adde: *Cassiod. 2. Hist. Eccl. 6.* Confusionem incurabilem suo providit auctori.

INCŪRĪŌSITAS. In fin. adde: *Salvian. 1. Gub. D. 1.* Incuriosus a quibusdam, et quasi negligens humanorum actuum Deus dicitur. *et mox.* Prohamus igitur, ne illos quidem de incuriositate ac negligentia ista sensisse, qui veræ religionis expertes, etc.

* INCURVĀBILIS, e, adject. qui curvari non potest. *Cassiod. 10. Variar. 30.* Pedes eorum (elephantum) nullis articulis inflectantur, sed in modum columnarum rigentes atque incurvabiles jugiter perseverant.

* INCUSSIO, onis, f. 3. *impressione*, impressio. *Jornand. Get. 40.* Cum nil ageret (*Attila*) vel prostratus abjectum, sed strepens armis, tubis canchat, incussionemque minitabatur.

INDĀGĀTRIX. In fin. adde: *Claud. Mamert. 1. Stat. an. 1.* Subtilissima rerum indagatrix ratio.

INDĀGO. Lin. 5. pro ἐπιχειρησὺς reponere στοιχεισμός.

* INDECERNO, is, crevi, n. 3. idem ac decerno. *Gargil. de re hort.* (edente *A. A. Scottio*). 3. 1. Julius Atticus ex Novembri in Februarium mensem serere (*castaneam*) indecrevit. *Scotius* hic putat scribendum esse inde decrevit.

INDEFECTUS. In fin. adde: *Cassiod. 1. Variar. 45. a med. de horolog. aquatilis.* Prædicabilis indefecta rotatio.

INDELASSĀTUS. In fin. adde: *Alii leg. vigore.*

* INDELĪBERĀTUS, a, um, adject. *indeliberato*, non deliberatus. *Cassiod. 7. Variar. 8.* Nil subitum aut indeliberatum jubemus assumi. *Id. 12. ibid. 22. ad fin.* Inæqualis quippe arbitri, qui sententiam mittit in casum, et mali sibi probatur conscius, qui est indeliberata dicturus.

INDEMNĀTUS. ¶ 1. in fin. adde: *Cato Div. 84.* Exsul ego, indemnatus, egens mea rura reliqui.

INDEVŌTIO. In fin. adde: V. DEVOTIO §. 7. in *Append.* ¶ 2. *Indevotio* est etiam idem sere ac irreligiositas, *indevozione.* *Salvian. 3. advers. avar. 11.* Reddere siquidem post mortem patri pietas filii non poterit, quod unicuique indevotio sua et infidelitas denegarit.

INDEX. ¶ 1. in fin. adde: *Liv. 28. 46.* Indici præmium constitunt, quantæ pecuniæ ager indicatus esset, pars decima.

* INDICĪVĀ, æ, f. 1. eadem ac indicina. *Jul. Vict. Art. rhet.* (edente *A. Maio*) 4. 4. Quidam mortuum filium ostendit, petiit indicivam.

INDIGESTIO. In fin. adde: *Gargil. de pom.* edente *A. Maio* in *Class. auct. T. 3. p. 479.* Persicorum caro ejus (*stomachi*) indigestionem facit.

INDIGĪTAMENTĀ. In fin. adde: ¶ 3. *Indigitamenta* ita indicat *Lucret. 6. 380.* Non Tyrrhena retro solventem carmina frustra Indicia occultæ Divûm perquirere mentis. Ea igitur erant *indicia mentis Divûm*, h. e. *Deorum.*

* INDISCIPLĪNŌSUS, a, um, adject. idem ac indisciplinatus. *Fragm. IV. Vatic. Arianorum* apud *A. Maium* in *Scriptor. vet. N. Coll. T. 3. P. 2. p. 219.* Consequerunt homines, quando aliquos vident incruditos, et indisciplinosos esse, impropere eis, qui circa se, vel sub se eos habent.

* INDISCRĒTIO, onis, f. 3. *indiscrezione*, *indiscretezza*, iniquitas. *Coripp. 2. Johann. 36.* Hec, ducis ignavi quale indiscretio bellum Movit!

INDISCRĒTUS. ¶ 2. in fin. adde: Et *indiscreta familiaritas* apud *Sidon. 7. ep. 9. in conc. a med.* est ea, quæ quemque obvium in familiaritatem admittit.

* INDISCUSSIBILIS, e, adject. qui discuti non potest, certissimus. *Claud. Mamert. 2. Stat. an. 12. circa med.* Sed quoniam et tres esse cælos, et non omnes corporeos, vel indiscussibilis auctoritas docet, vel ratio manifesta convincit, etc.

INDISCUSSUS. In fin. adde: *Cassiod. 4. Variar. 50.* Quia nobis dubia est uniuscujusque indiscussa calamitas, etc.

* INDISPŪTABILIS, e, adject. is, de quo disputari non potest. *Cassiod. 12. Variar. 21. de scribis.* Indisputabile testimonium: vox antiquarum chartarum.

* INDISSŌCIABILĪTER, adverb. ita ut non possit dissociari. *Claud. Mamert. 1. Stat. an. 18.* Anima conspicatur incorporea: illocaliter formas, quibus indissociabiliter juneta, etc.

INDIVĪDŪITAS. In fin. adde: *Boeth. 4. pros. 6. ante med.* Quantum a puncti media individuitate discedit orbis circa eundem cardinem se se vertens, tanto etc.

INDIVĪDŪUS. In fin. adde: *Manil. 1. 128.* Sive individuus in idem reditura soluta Principiis natura manet post sæcula mille.

INDŌCIBILIS. In fin. adde: *Cassiod. de anim. 12. ad fin.* In schola siquidem Christi cor indocibile non potest inveniri.

INDŌMĀBILIS. In fin. adde: *Lactant. Plac.* (edente *A. Maio* in *Class. auct. T. 3. p. 136.*) *fab. 136.* Tauros ignem naribus efflantes, qui apud Colchos indomabiles erant, jungens Iason. *Cassiod. 10. Variar. 29.* Indomabilis cervix illa passionis flebitur. *h. e. podagra.*

* INDŪBĪĒ, adverb. *indubitamente*, non dubie, sine dubio. *Cassiod. in clausula Institut. div. lit.* (edente *A. Maio* in *Class. auct. T. 3. p. 355.*) Ista sic admiranda sunt, ut constanter indubieque credantur.

INDUCTRIX. In fin. adde: V. *Capell. loc. cit.* in *DYSPOPIERON.*

INDŪMENTUM. ¶ 2. in fin. adde: *Lactant. 6. 13.* Danda igitur opera, ut indumento justitiæ pietatisque velemur, quo nos exuat nemo, quod nobis sempiternum præbet ornatum.

INDUSTRĪŌSUS. In fin. adde: *Cassiod. 8. Variar. 33.* Quidquid præcipuum industriosa mittit Campania.

INDŪTĪE. ¶ 1. lin. 15. pro *parvultimæ* reponere *auteparvultimæ*. ¶ 2. in fin. adde: ¶ 3. *Indutivæ* vocatur etiam dilatio solvendi tributi: hinc *indugia* et *indugio* apud Italos recentiores. *Cassiod. 5. Variar. 34.* Ille omnia confessus, reddere se posse constituit, si ei largæ præberentur indutiæ. *h. e. indugio.*

INELĀBORĀTUS. In fin. adde: *Cassiod. 8. Variar. 31.* Inelaborate divitiæ.

INĒMENDĀTUS. In fin. adde: *Rufin. 2. Invect. in Hieronym. n. 44.* Meos vero non codices, sed schedulas imperfectas, inemendatas, furto cujusdam nebulonis et fraude substractas, sibi que delatas ad Orientem mitteret.

*INĒNARRĀTĪVUS, a, um, adject. idem ac inenarrabilis. *Tertull. advers. Valentin. 27.* Christum substantia corporali incarnativa stipant. *Id. ibid. 26.* hoc idem his verbis esset: Christum volunt corporalem ex animali substantia, sed miro et inenarrabili rationis ingenio constructum. V. SOTERICIANUS in *Append.*

INERRĀBĪLIS. In fin. adde: *Augustin. 21. Civ. D. 8.* Computatio inerrabilis astrologorum.

*INĒRUMPĪBĪLIS, e, adject. qui rumpi non potest. *Cassiod. 1. Hist. Eccl. 14. ante med.* Inerumpibilem Christi tunicam, quam milites dividere noluerunt, isti scindere nunc præsumunt. V. INCONSUTUS.

*INĒVINCĪBĪLIS, e, adject. qui evinci non potest, invincibilis. *Cassiod. 3. Hist. Eccl. 7.* Vota vestra invincibilia esse contenditis.

*INĒXCŌGĪTĀBĪLĪTER, adverb. ita ut excogitari non potest. *Cassiod. clausula Instit. div. litt. (edente A. Maio in Class. auct. T. 3. p. 352.)* Cognoscat, Dominum Christum, qui tanta, tamque mirifica opera providentia excogitavit, ratione disposuit, virtute perfecit, nunc spiritu divino sustentare, potestate terrere, pietate moderari, inexcogitabiliter, ineffabiliter, et nulli alii plenissime notus, quam ipse sibi.

*INEXPUGNANDUS, a, um, particip. ab inusit. *inexpugno*, nexpugnabilis. *Jornand. Get. 7.* Taurus mons naturali constructione præstat gentibus inexpugnanda munimina.

*INEXSĀTIĀBĪLIS. V. SATIABILIS in *Append.*

INEXSŪPĒRĀBĪLIS. In fin. adde: *Inscript. apud Donat. 33.* Inexsuperabile donum.

INFĀMIS. In fin. adde: ¶ 7. Superl. INFAMISSIMUS §. 2.

*INFĀMIUM, ii, n. 2. idem ac infamia. *Isid. 5. Orig. 27.* Hoc quoque est infamium quasi sine bona fama.

INFANTŪLUS. In fin. adde: *Nazar. Paneg. 16. ad fin.* Ut jam a infanto indoles futuri roboris emicaret.

*INFĀSTĪDĪBĪLIS, e, adject. non fastidibilis. *Cassiod. Instit. div. litt. 16. a med.* Sancti Augustini viginti duos libros, quos de Civitate Dei confecit, infastidibili sedulitate percurramus.

INFĀSTĪDĪTUS. In fin. adde: *Cassiod. 5. Variar. 41.* Infastidita suggestio.

INFĒRĀ. V. INFRA §. 1. in *Append.*

INFĒRĪĒ. ¶ 1. in fin. *Inscript. apud Marin. Frat. Arv. p. 23.* Mæstus uterque parens, postquam miserabile funus fecit, inferis (*h. e. inferiis*) munera summa dedit.

INFERNAS. In fin. adde: V. INFERUS §. 2.

INFERNĒ. In fin. adde: Ita corripitur ultima etiam in *inter-* e. V. hanc vocem.

INFĒSTĀTĪO. In fin. adde: *Salvian. 5. Gub. D. 9.* Jubet Deus, ut omnes nos invicem cari simus; omnes autem nos mutua inestatione laceramus. Adde *Cassiod. 9. Variar. 2.*

*INFĪGŪRĀTUS, a, um, adject. non figuratus. *Cassiod. de nim. 4.* Forma animæ valde infigurata, atque incorporalis.

INFĪNĪTAS. In fin. adde: *Augustin. 1. Music. 9. n. 15.* Illud tiam intelligis, omnem mensuram et modum immoderationi, et infinitati recte anteponi. *h. e. ei, quod sine caret.*

*INFLĀMEN, inis, n. 3. idem ac inflatio. *Fulgent. 3. Mythol. 9.* Minerva ex osse tibias invenit, quibus cum in convitio Deorum cecinisset, ejusque tumentes buccas Dii omnes irisissent, illa ad Tritoniam paludem pergens, in aqua faciem suam speculata, dum turpia adjudicasset buccarum inflamina, buccas jecit.

*INFLĀTĪLIS, e, adject. idem ac flatilis. *Cassiod. de music. lib. init.* Instrumentorum musicorum genera sunt, percussionale, insensibile, inflatile: inflabilia sunt, quæ spiritu reflante completa, sonum vocis animantur, ut sunt tubæ, calami, organa, panuria, et cetera hujusmodi.

INFORMĀTOR. In fin. adde: *Id. Pall. 6.* Primus informator litterarum. *h. e. qui pueros formas litterarum docet.* V. ABECEARIUS §. 2. et ARENARIUS §. 4.

INFORTŪNĪTAS. In fin. adde: In eodem loco a *Lactant. Epit.*

App.

29. allato pro *infortunitas* legitur *importunitas*, quod postremum quidam præferendum arbitrantur.

INFĒRĀ. ¶ 1. lin. 3. post *per syncopen* adde: Hinc in *Inscript. apud Grut. 171. 8.* L. Betilienus L. F. Vaarus hæc, quæ infera scripta sunt, de senatu (*sic*) sententia facienda coaravit.

*INFĒRĀSCRĪBO, is, a. 1. infra scribo. Hinc particip. *infra-scripturus* in *Papyr. apud Marin. loc. cit.* in ARCA §. 1. in *Append.*, ubi tamen pro mendoso *intrascriptis* corrige *intrascriptis*.

INFĒRĒNĀTUS. ¶ 1. in fin. ¶ 2. Translate. *Cassiod. 12. Hist. Eccl. 4. ante med.* Infrenata lingua.

*INFĒRĪGĪDĀTUS, a, um, particip. ab *infrigido*: *raffreddato*, refrigeratus. *Æmil. Macer de herb. 3. 5.* Et sic sulci prius infrigidata bibatur. Hic perperam secunda syllaba corripitur.

INFĒRĪGĪDO. In fin. adde: *Æmil. Macer de herb. 40. 38.* Leniter infrigidans, corpusque sopore resolvens. Hic quoque secunda syllaba in *infrigidans* perperam corripitur.

*INFĒRŪCTĪFER, ra, rum, adject. non fructifer. *Papyr. Ravennas ann. a Chr. n. DXCI. apud Marin. Papir. diplom. n. 122. p. 187.* Arbores pomiferæ, fructiferæ et infructiferæ.

INFŪLĀTUS. Lin. 1. post *insula ornatus* adde: De hostiis. *Cenotaph. Pisan. de L. Cæs. apud Orell. n. 649.* Uti bos et ovis atri infulus caruleis infulati Diis Manibus (*L. Cæsaris*) mactentur. ¶ 2. Item de homine, etc.

INGĒNĪCŪLUS. In fin. adde: et GENICULATOR in *Append.*

INGĒNĪTUS. In fin. adde: *Paulin. Nolan. apud A. Maium in Class. auct. T. 5. p. 379.* Tu Pater ingenitus; genitus tibi Filius; ex te Non genitus Sanctus Spiritus egreditur.

INGĒNIUM. In fin. adde: *Tertull. Pall. 1. ad fin.* Arietem dicitur Carthago prima omnium armasse in oscillum penduli impetus, quem tamen jam Romanum stupere Carthaginenses, ut novum, extraneum ingenium. *Cassiod. 10. Variar. 30. ante med.* Elephantes, dum ingeniis cubationis, arte hominum succisis arboribus, ingentia membra commiserint, etc.

INGENS. In fin. adde: Attamen hic superlativus non agnoscitur a *Grammat. Vatic. edito ab A. Maio in Class. auct. T. 5. p. 164.* Interdum nomina in positivo et comparativo tantum inveniuntur, ut *ingens, ingentior*, et cetera talia.

INGRĀTĪFĪCUS. Lin. 2. pro *inanes* corrige *immunes*.

INGUEN. Lin. 7. post *deducunt* adde: ita etiam *anguen* dicitur serpens, quia quasi unguine oblitus esse solet.

INHĀBITĀTOR. Lin. 3. pro *novem* corrige *decem*.

*INHŌNŌRĀTĪO, onis, f. 3. *ἀντιμαχία*, ignominia, dehonestamentum. *Vulgat. interpr. Sapient. 1. 38.* Ne forte adducas animæ tuæ inhonorationem.

*INHŌNŌRĒ, adverb. *disonorevolmente*, sine honore. *Cassiod. 3. Variar. 53.* Ut nec aspera (*aqua*) dispendioso labore debeat quaeri, nec dulcis necessariaque inhonore contemni. *Id. 6. ibid. 18.* Qui ne aliquando inhonore diceretur, eum nominis taxatione vocabatur et Magnus. *scil. Pompejus.*

INHŪMĀNĀTUS. In fin. adde: *Cassiod. 10. Hist. Eccl. 10. ante med.* Si Serapio clericus mortuus fuerit, Christus inhumatus non est.

INJECTUS, a, um. ¶ 4. in fin. adde: V. TEGILE.

INĪMĪTĀBĪLIS. In fin. adde: *Inscript. apud Grut. 1095. 8.* Patronus inimitabilis.

INĪTĪĀTĪO. Lin. 1. post *actus initiandi* adde: *Priscian. de decl. nom. p. 1316. Putsch.* Hoc interest inter *amandum* et *amatum*, quod *amandum* necessitatem amoris significat, *amatum* initiationem ad amorem. ¶ 2. Item *actus cooptandi*, etc.

INĪTĪĀTOR. In fin. adde: *Augustin. 4. Civ. D. 11.* Ipse Jupiter sit in merce Mercurius, in jano initiator, in termino terminator.

INĪTĪO, as. ¶ 2. in fin. adde: *Cic. 1. Att. 18.* M. Luculli uxorem Memmius suis sacris initiavit (*h. e. stupravit*). Menelaus (*h. e. M. Lucullus*) ægre id passus, divortium fecit. Quamquam ille pastor Idæus Menelaum solum contemserit: hic noster Paris (*h. e. Memmius*) tam Menelaum, quam Agamemnonem (*h. e. L. Lucullum Marci fratrem*) liberum non putavit. ¶ 6. In fin. adde: *Initiaturus* apud *Liv. 39. 9.* Bacchis eum se initiaturam vovit.

*INĪTĪO, onis, f. 3. *invettiva*, insectatio. *Fenestella* apud *Non. 4. 403.* Cato initionibus assiduis invidiam Ptolemæo concitare cœpit. Num legend. *injectionibus*, an *invectionibus*? Tu videris.

INĪTĪUM. In fin. adde: V. PRINCIPIUM §. 15.

*INJŪRĪĀTUS, a, um, particip. ab *injuriar*; *ingiuriato*, injuria affectus. *Cassiod. 10. Variar. 30.* Elephas læsus servat offensam, et longo post tempore reddere dicitur, a quo injuriatus esse sentitur.

* **INJUVENESCO**, is, n. 5. valde juvenesco. *Lactant. Plac.* (edente *A. Maio* in *Class. auct. T. 3. p. 157.*) *fab. 158.* Eisdem remediis, quibus et *Aeson* injuvenescelat, *Liberi* nutrices in juvenilem vigorem redigens (*Medea*), *Liberi* æternum secum beneficii pignus firmavit.

INNOTESCO. In fin. adde: *Cassiod. 6. Hist. Eccl. 13.* Cum propter hoc multi comprehensi ad supplicium ducerentur, illi semetipsos innotuerunt. *h. e. si palesarono. Id. ibid. 44.* Qui in vicinæ civitatis itinere aggressus imperatorem, suam voluntatem, et abdicationem patris innotuit. *h. e. gli manifestò. ¶ 5.* Particip. *Innotescendus* apud *eund. 1. Variar. 24.* Innotescenda sunt magis Gothis, quam suadenda certamina.

INNŪBĪLO. In fin. adde: *Cassiod. 11. Variar. 2.* Vigor ille rationabilis animæ nobis consilium præstet: facies veritatis albescat, ne mentem nostram innubilet caligo corporca.

* **INNŪCLEĀTUS**, a, um, adject. qui nucleo caret. *Plin. Valer. 1. 47.* Uncias uvæ passæ innucleatæ quatuor, nuclei duas, croci unam accipies.

* **INNŪMĒRANDUS**, a, um, particip. ab inusit. *innumero*, non numerandus, innumerabilis. *Jornand. Get. 54. in fin.* De innumeranda vero, variaque multitudine hostium, qui valuerunt evadere, effugati vix ad sua inglorii pervenerunt.

* **INŪBĒDIENS**, entis, particip. ab inusit. *inobedio: disobbediente*, qui non obedit. *Augustin. 11. de Gen. ad litt. 1. extr.* Cum in corpore inobedientium hominum iustissimo reciprocatu inobedientium membrorum tumultum mors concepta versaret.

* **INŪCULTUS**, a, um, adject. non occultus. *Quintil. 7. 9. ante med.* Tertia amphibologiæ species est ex compositis, ut si quis corpus suum innoculto loco poni jubeat, circaque monumentum multum agri ab heredibus in tutelam cinerum, ut solent, leget, sit litis occasio innocultum. Ita legend. probat *Spaldingius* in sua editione, alii perperam legunt *in occulto loco*, et mox sit litis occultum.

* **INŪFFĪCĪŌSĪTAS**, atis, f. 3. *inofficiosità, scortesia*, illiberalitas. *Salvian. ep. 3.* Si excusare inofficiositatem meam apud sanctiþoniam tuam cupiam, magis accusandus sim, qui etc. Adde *ep. 4. ante med.*

* **INŪPINĀBĪLĪTER**, adverb. inopinanter. *Cassiod. 1. Hist. Eccl. 5. ante med.* Conscriptor quoque inopinabiliter apparebit, non inops Deo. *Id. 8. ibid. 1. ante med.* Plurima inopinabiliter miracula faciebat.

INŪPINĀTUS. In fin. adde: ¶ 2. *Inopinatum* absolute. *V. OPI-NATUS*, a, um §. 2.

INŪPUS. In fin. adde: ¶ 2. Est etiam cogn. *R. Inscript. apud Grut. 610. 5. Ti. Claudius Aug. L. Inopus.*

INŪRDĪNĀTĪŌ. In fin. adde: *Imp. Justinian. Cod. 3. 43. 3.* Quidam nec ludentes, nec ludum scientes, sed numerationem tantum suas substantias perdiderunt, die, noctuque ludendo. Consequenter ex hac inordinatione blasphemare Deum conantur, et instrumenta conficiunt.

INŪRMIS. Lin. 2. post *nititur* adde: Ita etiam legitur in *Tab. edicti*, quæ pertinet ad ann. a Chr. n. DCLXIV., vel DCLXXII. apud *Grut. 647. 7.* Interdicentes, ne inormia illa indebitaque præsteatur, quæ tam tribunus, quam patroni diversi, et varia consequebantur officia.

INŪFĒTĀTĪŌ. In fin. adde: *Marcell. Empir. 8. §. 1.* Collyrium, quod ad omnem epiphoram, et inquietationem, et tumorem facit sedandum.

INŪQUĪLĪNUS. In fin. adde: *Salvian. 5. Gub. D. 8.* Qui habere amplius vel sedem, vel dignitatem suorum natalium non queunt, iugo se iniquitæ abjectionis addicunt.

* **INŪINĀTĪŌ**, onis, f. 3. *contaminazione, μωρὸς*, pollutio. *Vulgat. interpr. Sapient. 14. 26.* Dei immemoratio, animarum inquinatio, nativitatis immutatio.

* **INŪÆVĪŌ**, is, n. 4. valde sævio, desævio. *Cassiod. 1. Variar. 37.* Videmus arietes pro suis ovibus capitaliter insæviere.

* **INŪAPIENS**. *V. INSIPIENS* §. 2.

* **INŪAPŌRO**, as, a. 1. *rendere saporito*, idem ac *saporo*. *Cassiod. 12. Variar. 4.* Licet ingeniosa Græcia vina sua aut odoribus condiat, aut marinis permixtionibus insaporet.

INŪTŪRĀBĪLĪTER. In fin. adde: *Venant. 3. carm. 9. 79.* Inferus (*Deus*) insaturabiliter cava guttura pandens.

INŪCULPO. ¶ 1. in fin. adde: *Ulpiani loc. cit. in INCLUDO* §. 1. in *Append. ¶ 3.* in fin. adde: ¶ 4. Particip. **INŪCULPEN-DUS** in *Ulpiani loc. mox cit.*

INŪCULPTUS. In fin. adde: ¶ 4. *Præcordia insculpta scenam* more Græcorum pro *habentia insculptam scenam* dixit *Tertull. Apolog. 35. a med.* Si pectoribus ad translucendum quan-

dam specularem materiam natura obduxisset, cuius non præcordia insculpta apparerent novi ac novi Cæsaris scenam congiario dividendo præsentis, etiam illa hora, qua acclamant: De nostris annis tibi Juppiter augeat annos?

INSECTĀTĪŌ. In fin. adde: ¶ 2. Est etiam figura sententiæ. *Jul. Rufinian. de schem. dian. p. 52. Capp.* Chleuasimus Latine dicitur insectatio.

* **INSENSĪBĪLĪTAS**, atis, f. 3. *insensibilità, ἀναισθησία*, stupor. *Claud. Mamert. 1. Stat. an. 3. a med.* Quid dicis? Divinitas vulnus in passione non sensit? Si ita est, vulnerari ergo potuit, etsi sentire non potuit; unumque fuit insensibilitatis, aliud corruptibilitatis.

INSEQUENTĪNUS. Lin. 2. pro *Flavia* repone *Plautia* ex *Murat. 1106. 3.*

INSIGNĪŌ. In fin. adde: ¶ 5. Particip. *Insigniens* apud *Macrobi. 5. Saturn. 6. ante med.* Tarquinius Priscus filium suum annos quatuordecim natum bulla aurea, prætextaque donavit, insigniens puerum ultra annos fortem præmiis virilitatis, et honoris.

INSINUĀTOR. In fin. adde: ¶ 2. More adjectivi usurpat *Salvian. 4. advers. avar. 1.* Nec expectandum, ut insinuatorem salutis atque animarum sermonem ament.

INSĪPIENS. In fin. adde: ¶ 2. Scribitur etiam *insapiens*. Hinc *Vet. Scholiast. ad Cic. Sext. 53.* (edente *A. Maio* in *Class. auct. T. 2. p. 147.*) De Albio clementer loquitur, magis quasi de viro insapiente, quam de malo.

INSĪTĪŌ. In fin. adde: De mira vero insitione *V. CATACHANNA*.

INSŌLESCO. In fin. adde: *V. Tertull. loc. cit. in LAPILLISCO*.

INSPECTĀTOR. In fin. adde: *Hygin. (edente A. Maio in Class. auct. T. 3. p. 54.) fab. 150.* Inspector suarum calamitatum.

INSPECTĪŌ. ¶ 1. in fin. adde: *Inscript. apud Grut. 208.* Necessariam fuisse inspectionem ædificiorum, et loci, de quibus apud me actum est, re ipsa manifestatur.

INSPERĀTĒ. Lin. 1. post *insperato* adde: *Cassiod. 7. Variar. 6.* Claudia (*aqua*) dum recedit, limus est; dum venit insperate, dilavium.

INSPICĪŌ. ¶ 1. in fin. adde: *Inscript. apud Grut. 208.* Plane cum in re præsentī inspexerim lituratum A G., et erasum.

* **INSPIRĀMEN**, inis, n. 3. inspiratio. *Cassiod. de anim. 7.* Absque peccato sine dubio venit, qui erat omnium peccata soluturus, conceptus mystico inspiramine, natus ex Virgine.

* **INSPURCO**, as, a. 1. inquino, spurco. *Not. Tir. p. 86.* Spurcus inspurcat.

* **INSTĀBĪLĪŌ**, is, a. 4. *indebolire*, instabilem reddo, non stabilio, infirmo. *Hygin. Gromat. ad fin.* Angulos castrorum circinare oportet, et, quia coxas efficiunt, instabiliuntque opus, propugnatione tutari. Hinc porro *Vitruv. 1. 5.* In quibus (*locis*) anguli procurunt, difficulter defenditur, quod angulus magis hostem tuetur, quam civem.

INSTAR. ¶ 1. lin. 11. post *militis instar habet* adde: *Id. 1. Art. am. 675.* Quæcumque est subita Veneris violata rapina, Gaudet, et improbitas muneris instar habet.

INSTILLĀTUS. In fin. adde: *Gargil. de pom. (edente A. Maio in Class. auct. T. 3. p. 424.) 22.* Folia earum (*nucum*) cum aceto trita, auribus instillata, auditum præbent.

INSTĪTĀ. Lin. 5. post *hypallage* adde: *V. Acronis loc. cit. in SUBSUO*.

INSTĪTOR. ¶ 1. in fin. adde: *Inscript. apud Murat. 935. 7.* Adjecto Sex. Avidii Eutychi seplasiarii negotiantis ser. institor Communis amico B. M.

INSTĪTŪTOR. In fin. adde: *Inscript. apud Orelli n. 1071.* Institor libertatis ac fundator publicæ securitatis. *scil. Licinianus Licinius*, qui ann. a Chr. n. CCCVII. dictus est Augustus, obiit antem laqueo strangulatus a Constantino M. ann. CCCXXIII.

INSTRŪMENTUM. ¶ 6. in fin. adde: ¶ 6. *Instrumenta itineris* apud *Quintil. declam. 359.* dicuntur res, quæ viantibus necessaria sunt, quæque vectigali obnoxia minime habentur.

* **INSUBDĪTĪVUS**, a, um, adject. qui subdī nequit, non subditiuus. *Tertull. advers. Valentin. 27.* Proinde nec matris semen admisit injurias, æque insubditiuum, et ne ipsi quidem demiurgo compertum. *h. e.* non obnoxium passioni. Sermo autem est de Virgine Maria, quæ viri vim passa non est.

INSULĀNUS. In fin. adde: ¶ 4. *Insulanæ preces* apud *Sidon. 9. ep. 3.* Peritus precum insulanarum, quas de palæstra congregationis eremitidis, et de senatu Lirinensium cellulanorum in urbem quoque transtulisti. *h. e.* ex monasterio percelebri in insula Lirina prope Antipolim, Galliæ Narbonensis urbem.

INSUM. In fin. adde: *Inscript. apud Smet. 69. 8. et Grut.*

561. 2. Ille ego sum Proculus, totus qui natus honori: Aut dic, quis sit honos, quem mihi iussu negas. *Not. Tir. p. 7.* Futurum, infuturum.

*INSUSPICABILIS, e, adject. ἀνυπολόγητος, *inaspettato*, non suspicabilis. *Vulgar. interpr. Eccl. 11. 5.* Multi tyranni sederunt in throno, et insuspicabilis portavit diadema. *et 25. 9.* Novem insuspicabilia cordis magnificavi.

*INTĀRĀBUS, i, m. 2. nomen numinis ejusdam apud Treveros, alias ignoti. *Inscript. apud Donat. 69. 3.* Deo Intarabo ex imperio Q. Solimabius Bitus ædem cum suis ornamentis consecravat L. M.

*INTELLECTUĀLĪTER, adverb. *intellettualmente*, ex intellectu. *Claud. Mamert. 2. Stat. an. 5.* Sicut de mensura claruit, ita et de numeris satis apparet, esse hos in corpore visibiliter, in anima intellectualiter.

INTEMPĒRĀTUS. ¶ 1. in fin. adde: *Sex. Aur. Victor Cæsar. 35. a med.* Gallienum educunt nocte intemperata. *h. e.* intempesta.

*INTENTĀTOR, oris, m. 3. ἀπειραστός, qui tentator non est. *Vulgar. interpr. Jacob. 1. 13.* Deus enim intentator malorum est. Plerique autem hic *intentatus*, aut *intentabilis* scribendum contendunt: quod quidem et Græco vocabulo, et loci hujus sententiæ magis consentaneum est.

INTENTUS, us. In fin. adde: ¶ 2. Idem etiam est ac intentio, hinc Itali recentiores *intento* habent. *Cassiod. Instit. lib. litt. præf.* Intentus nobis est de arte grammatica, sive rhetorica, vel de disciplinis aliqua breviter velle conscribere.

INTĒRAMNAS. In fin. adde: *Inscript. in Bullett. dell' Instit. archeol. T. 5. p. 114.* Publicum Interamnitum (*ita pro Interamnitium*) vectigal balnearum.

INTĒRAMNUS. ¶ 1. in fin. adde: *Inscript. apud Grut. 417. 4.* Cives Interamnæ civitatis utriusque sexus. In *ead.* apud *Donat. 185. 5.* legitur mendose *Intermnatæ*, ut itidem apud *Orelli n. 3775.*, qui ab eodem eam mutuatus est.

*INTERCÆLESTIS, e, adject. qui inter cælum est. *Claud. Mamert. 2. Stat. an. 12. ante med.* Sin autem est illic quædam terrenis potior viventium multitudo, substantia ergo supercælestis ista sub cælo (*potior*) est, hauriens videlicet a superno sui vibrantium siderum flammæ, et liquidiores auras aeris, cujus elementum replet intercælestis vacui concavum, quod scilicet a cælo tertio alii viventium populi atque alia intersitii aeris profunda discriminant.

INTERCĒDO. ¶ 8. lin. 6. post *fortunæ* adde: *et 80.* Intercedere iniquitatis magistratum.

INTERCĪDO. In fin. adde: *Vulgar. interpr. Psalm. 28. 7.* Vox Domini intercedentis flammæ ignis.

INTERDĪCO. ¶ 5. in fin. adde: Causam porro hujusce elocutionis habes apud *Lactant. 2. 9. a med.*

*INTERDICTŌRĪUS, a, um, adject. qui interdicat, prohibet. *Salvian. 3. advers. avar. 17.* Deinde illud, quod præcepto interditorio generaliter jubet (*Deus*): Nolite thesaurizare vobis thesauros in terra.

*INTERDO, dis, didi, ditum, a. 3. idem ac interduo. *Not. Tir. p. 20.* Indit, interditi, reddit; indidit, interdedit, reddidit.

INTĒREMPTĪO. In fin. adde: *Vet. Scholiast. ad Cic. Mil. 5.* (edente *A. Maio in Class. auct. T. 2. p. 101.*) Biduo post interemptionem P. Clodii.

INTERFECTĪBLIS. Lin. 1. pro *cohibet* repone *procurat*. In fin. adde: V. VIPERALIS.

INTERJECTĪO. Lin. 2. post *insertio* adde: *Cassiod. 12. Variar. 18.* Iter Flaminiae, rivis sulcantibus exaratum, hiantes ripas latissima pontium interjectione conjungite.

INTĒRIM. ¶ 1. in fin. adde: *Front. 2. ad amic. (edente iterum A. Maio) ep. 6. a med.* Lenissimum, doctissimum, piissimum, tanto natu senem prohibuisse curia interim? *et mox.* Hoc quod vocas interim, quantisper abit? ¶ 2. in fin. adde: *Inscript. Tergestina apud Grut. 408. 1.* Patriam suam cum ornatam, tum ab omnibus injuriis tutam defensamque servaret interim apud iudices a Cæsare datos, interim apud ipsum imperatorem causis publicis patrocinando.

INTERLŪCŪTĪO. In fin. adde: *Inscript. apud Fabrett. p. 278. n. 170.* Interlocutiones Ælii Floriani, Herennii Modestini, Faltonii Restutiani præf. vigil. P. P. V. V.

INTERMĒDIUS. In fin. adde: *Pindar. seu Auct. incert. Epit. Iliad. 894.* Hic intermedius stabat Mars aureus armis. *Paulin. Nolan. carm. 26. 637.* Punctum intermedium.

*INTERNAS, atis, adject. omn. gen. ὁ ἐντός, qui intus est; ut *infernas*, qui est infra, *supernas*, qui est supra. V. INTERNATIVUS in *Append.*

*INTERNĀTIVUS, a, um, adject. qui inter nates est. *Front. 1. ad amic. (edente iterum A. Maio) ep. 16.* Graviter oculos dolui... nullus dolor... aut interis... aut internati oriebantur interativum, Græci ἐσθὺν ἐσθὺν, Suetonius Tranquillus spinam sacram appellat. Ego me neque Græcum, neque Latinum vocabulum ullius membri nosse mallem, dum istius doloris expertus vitam deberem.

INTERNUNDĪNIUM. In fin. adde: ¶ 2. *Internundinum* etiam scribitur, quod rectius fortasse habendum est, nam etiam *trinundinum* scribitur. *Varr. apud Non. 3. 145.* Quoties prisens homo ac rusticus Romanns internundino barbam radchat. *Macrobi. 1. Saturn. 16.* Sed hæc omnia negligentius haberi cœpta, et post abolita, postquam internundino etiam ob multitudinem plebis frequentes adesce cœperunt.

INTĒRO. In fin. adde: Hoc eodem proverbio utitur *Auson. præf. Edyll. 7.* Tibi, quod intristi, excedendum est: sic vetus verbum jubet.

INTERPĀTĒO. In fin. adde: *Capell. 2. p. 59.* A lunari circulo usque ad terram quidquid interpatet, interstitii proprii partitione discernitur.

INTERPŌLO. ¶ 3. in fin. adde: *Plaut. Most. 1. 3. 105.* Nova pictura interpolare vis opus lepidissimum? *h. e.* pigmento vis corrumpere faciem tuam pulcherrimam?

*INTERPRESSUS, a, um, particip. ab *interpretum*. *Accius apud Non. 8. 31.* ex lectione *Bothii Poet. trag. p. 165.* Quod Dii interdiu Inferam penitus interpressum altis clausurunt specis. V. SPECIUS §. 6.

*INTERPRĒTĀTŌRĪUS, a, um, adject. *interpretativo*, qui ad interpretationem pertinet. *Tertull. 2. ad nation. 4.* Quod si nomen istud proprium divinitatis, et simplex, nec interpretatorium in illo Deo reprehensum, etc.

INTERRĀDO. ¶ 2. lin. 4. post *gaudent* adde: *Id. 18. 27. 67.* Taleas olivarum ponere, ipsasque oleas interraderet, rigare prata æquinoctiis diebus primis. *h. e.* ramos inutiles amputare.

INTERRĀSĪLIS. Lin. 2. pro *Coronas cinnamo interrāsili auro primus* repone *Coronas ex cinnamo interrāsili auro inclusas primus* etc. Lin. 4. post *Aug.* adde: *scil.* ut ab omnibus videri, tangi tamen non possent. In fin. adde: *Anonym. Vales. ad Ammian. §. 79.* Laminam auream jussit (*Theodericus*) interrāsilem fieri, quatuor litteras regis habentem (*Theo.*, seu Θεοδ.), ut si subscribere voluisset, posita lamina super chartam, per eam penna duceretur, et subscriptio ejus tantummodo videretur.

INTERREX. ¶ 1. in fin. adde: Causam interregis creandi habes apud *Cic. 2. de rep. 12.* (edente *A. Maio*). ¶ 2. in fin. adde: *Id.* autem *ibid.* docet, ei, qui primus interrex creabatur, comitia habere minime licuisse, sed ei tantummodo, qui secundo loco proditus fuerat: idipsum confirmat *Vet. Scholiast. ad Cic. Mil. 5.* editus ab *A. Maio in Class. auct. T. 2. p. 101.*

INTERRŌGĀTIVUS. In fin. adde: ¶ 2. *Interrogativus*, i, m. 2. est membrum orationis per interrogationem dispositum. *Salvian. ep. 4. ante med.* Parentes carissimi, interrogativos, quæsumus, liceat. *scil.* facere.

INTERRUPTĪO. ¶ 1. in fin. adde: *Inscript. apud Orelli n. 862.* Via ad pontem aquarum interruptione et latrocinii restituta.

INTERSĀPĪLĪUM. In fin. adde: *Hygin. 3. Astron. 1.* Arctos habet stellam in summo interseapilio unam. Adde *ibid. 19. 20. 23. 26. 27. 37.*

INTERSEPTUM. In fin. adde: ¶ 3. *Intersepta* num. plur. absolute sunt divisiones limitum. *Auson. Grat. act. 37.* Tu, Gratiane, tot imperii Romani limites, tot flumina, et lacus, tot veterum intersepta regnorum ab usque Thracia per totum, quam longum est, Illyrici latus, Venetias, Liguriamque, et Galliam veterem, insuperabilia Rhætiae, Rheni accolæ, Sequanorum invia, porrecta Germaniæ celeriore transcurso, quam est properatio nostris sermonis, evolvis.

INTERTĀLĒO. Lin. antepæn. pro 154. repone 154.

INTERTURBO. In fin. adde: *Jul. Vict. Art. rhet. (edente A. Maio) 26. ad fin.* Partim plus cachinno interturbant, quam verbis explicant.

INTERTURRĪUM. In fin. adde: V. TURRIS §. 2.

INTERVALLUM. Lin. 5. post *dicitur* adde: *Hygin. Gromat. p. 6. col. 1.* Via principalis esse debet latitudine eadem, qua opus, pedum LX., quod est inter vallum et legiones, et ideo a quibusdam intervallum est cognominatum.

INTESTINUS. ¶ 2. in fin. adde: ¶ 2. Hinc translate *Plaut. Pseud. 1. 3. 107. Ca.* Non habes venalem amicam tu meam Phenicium? *Ba.* Non edepol habeo profecto: nam jampridem

veudidi. *Ca. Quomodo? Ba.* Sine ornamentis, cum intestinis omnibus. *h. e.* nudam nempe, seu sine vestibus, quæ mulierum, ut ruta cæsa domuum, sunt ornamenta; at cum omnibus ejus corporis partibus, quæ, ut in ædificiis, opera intestina haberi debent.

*INTHRONIZATUS, a, um, particip. ab *intronizo*: *intronizato*, in throno collocatus. *Cassiod. 12. Hist. Eccl. 10.* Inthronizatus igitur Proclus exsequias Maximiani corporis celebravit.

*INTHRONIZO, a, avi, atum, a. i. ἐνθρονίζω, *intronizzare*, in throno colloco. *Cassiod. 12. Hist. Eccl. 8.* Qui Proelium inthronizare prohibuerunt. *h. e.* in sede Ecclesiæ Constantinopolitanæ collocare. *et mox.* Romanæ civitatis episcopus jussit eum (Pergenen) inthronizari in Corintho metropoli.

INTINGO. In fin. adde: ¶ 3. *Intinxti* syncop. pro *intinxisti* apud *Plaut. Truc. 2. 2. 3.* Buccas rubrica, cera omne corpus intinxti tibi.

*INTITŪLO, as, avi, a. i. *intitolare*, titulum do. *Rufin. 1. Invect. in Hieronymum.* 8. Jam vero in illo libello, quem de optimo genere interpretandi intitulavit, ubi præter tituli annotationem nihil optimum, sed totum pessimum est, etc.

INTOLÉRABILITER. In fin. adde: *Hygin. (edente A. Maio in Class. auct. T. 3. p. 68.) fab. 198.* Meleagrides intolerabiliter flentes.

*INTRINĒUS, a, um, adject. qui in interiore est parte; et opponitur extraneo. *Cassiod. 1. Hist. Eccl. 12.* Hæc ergo non solum in ecclesia persistebat docens, sed etiam in intraneis conventibus atque conciliis: et domos circumiens, quibuscumque poterat, suadebat.

*INTRANGRESSIBILIS, e, adject. qui transferri non potest. *Cassiod. 1. Hist. Eccl. 14. circa med.* Unde et intrangressibilem habet filiationem Unigenitus Patris.

*INTRANSMEABILIS, e, adject. non transmeabilis. *Jornand. Get. 1.* Oceanus intransmeabilis. *Id. ibid. 6.* Nilus amnis intransmeabilis. *Claud. Mamert. 3. Stat. an. 8.* Cum Abraham in paradiso, et dives in inferno sic immenso quodam intransmeabili ab invicem disparati sint, ut etc. *Id. ibid. 9. sub init.* Intransmeabile chaos.

*INTRÉMĒFACTUS, a, um, particip. ab inusit. *intremefacio*. V. TREMEFACTUS. *Optatian. Organ. 50.* Quodque queat minimum ad motum intremefacia frequenter Plectra adaperita sequi.

INTRÉMŪLUS. In fin. adde: *scil.* hic sermo est de vetula annorum CV. ¶ 2. Est etiam non tremulus. *Cassiod. 12. Variar. 19.* Pontis junctione Tiberinos fluetus solemniter vestiatis, quatenus transitum præbeat intremulum, fixum concatenatione navigium. V. CONTRABIUM in *Append.*

INTRINSĒCUS. In fin. adde: ¶ 2. Scribitur etiam *intresccus*, si modo sana est lectio, in *Inscript. apud Orell. u. 3527.*

INTRODUCTIO. In fin. adde: *Cassiod. 12. Variar. 9.* Introductionem memoratæ rei (*hereditatis*) officium vestrum celebret ex more.

INTŪBUS. ¶ 1. in fin. adde: ¶ 1.^a *Intubus*, ex *Pasq. Anati de restit. purpur. p. 8.*, est veterum heliotropium. Hinc *Veget. 3. Veterin. 42.* Acepiunt heliotropii unciam, quod intubum agrestem vocamus.

*INTŪEO, is, a. 3. idem ac intuor. *Commodian. 31. 1.* Intuite dicta Salomonis, iudices omnes. *Id. 39. 5.* Intuite plene dictum Rebecca de cælo.

INTURGESCO. In fin. adde: *Jul. Vict. Art. rhet. (edente A. Maio) 23.* In illo a pueritia in adolescentiam transitu parcatur voci: nam ætas illa inturgescit.

*INVECTATIO, onis, f. 3. *cavalcata*, idem ac vectatio. *Cassiod. 5. Variar. 41.* Obtinuit ille invectionibus nostris, quod in consistoriis agi solebat antiquis. Si quando enim relevare libuit animi republicæ cura fatigatum, equina exercitiis petebamus: tunc nobis causas multiplices relator delectabilis ingerebat. Videtur tamen hic divisim in *vectionibus* scribendum.

INVECTICIUS corrige INVECTICIUS. In fin. adde: *Ambros. 3. Offic. 7.* Invectionum frumentum.

INVECTIVUS. In fin. adde: Hinc *Rufin. 2. Invect. in Hieronymum. n. 39. sub init.* Ipse scribis in istis invectionibus tuis, me etc.

*INVERECUNDITER, adverb. idem ac inverecunde. V. *Pomponii loc. cit. in SCALPO §. 6.*

*INVERTIBILIS, e, adject. qui verti non potest. *Fragm. IV. Arianor. Vatican. apud A. Maium in Scriptor. vet. N. Collect. T. 3. p. 216.* Deus est, et Filius Dei unigenitus natura, voluntate Dei et patris sui verus invertibilis. V. IMPARTIBILIS in *Append.*

*INVETERATOR, oris, m. 3. idem ac veterator. *Cassiod. Complex. Apocal. 17.* Illos inveterator malorum persequi non desinit. *scil.* diabolus.

*INVETERESCO, is, n. 3. idem ac inveterasco. *Inscript.*, quæ pertinet ad ann. a Chr. n. CXXXVI. in *Atti dell'Accad. Rom. archeol. T. 2. p. 46. lin. 17.* Itaque bene conferendo universi consentire debemus, ut longo tempore inveterescere possimus.

INVICEM. In fin. adde: ¶ 6. *Subinvicem*. V. suo loco.

INVICTUS. ¶ 3. in fin. adde: ¶ 3.^a Hinc etiam Commodus Aug., qui *Hercules Romanus* in nummis appellatur (V. COMMODIANUS, a, um) mensem Octobrem, appellari jussit Invictum, ut testatur *Lamprid. Commod. 11.*, qui hæc habet *ibid. 12.* Assumptus est in omnia collegia sacerdotalia sacerdos XIII. K. Invietas, Pisone, et Juliano Cos.

INVIDENTIA. In fin. adde: ¶ 2. Aliquando eadem est ac æmulatio. *Cæd. Aurel. 4. Tard. 9.* Tribades mulieribus magis, quam viris, misceri festinant, et easdem invidentia pæne virili sectantur, et sui sexus injuria gaudent; illi (*h. e.* viri molles sive subæti) comparatione talium animi passione jaetari noscuntur. *h. e.* muliebria pati animo libenti solent.

INVIDIÂ. Lin. 3. post alterius adde: ut eam definit *Cic. 3. Tusc. 9.*

INVIGILATUS. In fin. adde: At *Burmennus in Anthol. Lat. T. 1. p. 440.* probat legendum *vigilata* pro *invigilata*.

INVIOLABILITER. In fin. adde: *Boeth. 3. pros. 10. ante med.* Vide, quam id sancte atque inviolabiliter probes.

INVIOLENTUS. In fin. adde: *Cassiod. Instit. div. litt. 20.* Ambrosius inviolenta persuasione dulcissimus.

INVISIBILIS. In fin. adde: *Paulin. Nolan. carm. 38. 207.* Quique invisibilem, incomprehensibilemque fatetur.

INVISIBILITER. In fin. adde: V. *Paulini Nolan. loc. cit. in VISIBILITER.*

INVITATORIUS. Lin. 2. pro *ep. 1. n. 15.* repone *ep. 14. n. 1.* In fin. adde: *h. e.* epistolas, quæ aliquem invitant.

INVITATRIX. In fin. adde: *Cassiod. 1. Variar. 38.* Invitatrix pulcritudo echartarum.

*INVITTATUS, a, um, adject. vitta redimitus, idem ac vittatus. *Hieronym. Reg. S. Pachom. n. 101.* Nullus vadat ad collectam, vel ad vesceudum habens galliculas in pedibus, vel palliolo lineo invittatus.

INVIVUS. ¶ 3. in fin. adde: V. *Frontonis loc. cit. in PERVIANS.*

INUNDATIO. In fin. adde: V. *Cassiod. loc. cit. in GEOMETRIA §. 2. in Append.*

INVOLVULUS. In fin. adde: V. VOLUCRA.

IO. ¶ 5. in fin. adde: ¶ 5.^a In jubendo. *M. Aurel. ad Front. 4. ad M. Cæs. ep. 5.* Io, inquis puero tuo, vade quantum potes, de Apollonis bibliotheca has mihi orationes apporta. Hinc derivata videtur interjectio illa *chid*, qua utuntur vulgo nostrates homines, cum servum aliquem, aut sodalem ad se compellant. ¶ 7. in fin. adde: ¶ 8. Est etiam nomen servile, seu cognomen libertinum. *Inscript. apud Marin. Frat. Arv. p. 609.* C. Martins C. L. Io.

JOCUS. ¶ 1. in fin. adde: *Inscript. Patavina apud Orelli n. 4852.* Hæc (*corrige* Hac) ego bis deos nondum matura per annos Condor humo, multis nota Toreuma joci. Alia apud *Grut. 304. 1. de puero annor. XVI.* Pro nequitia, jocisque, quibus coævus capiens me oblectare solebat, opto etc. ¶ 9. in fin. adde: ¶ 10. *Jocus* est etiam cogn. R. in nummo G. Cassiæ apud *Fontana Descrip. della ser. cons. etc. p. 27. tab. 1. fig. 10.*, in cujus antica IOCVS legitur, isque a *Barpt. Borghesio ibid.* probatur fuisse Q. Cassius Jocus legatus alterius Q. Cassii, et prætor ann. DCCX. ab U. C., cui M. Antonius Hispaniam provinciam assignaverat in annum sequentem, ut affirmat *Cic. 3. Phil. 10.*

JONAS. In fin. adde: ¶ 2. *Jonas* item est nomen proprium servile. *Varr. 7. L. L. 9.* Sic tres cum emerunt singulos servos, nonnunquam alius declinat nomen ab eo, qui vendit Artemidorus, atque Artemam appellat; alius ab regione, quod ibi emit, ab Ionia; aut ab urbe Epheso, Ephesium.

IOSEPH. ¶ 1. in fin. adde: ¶ 1.^a Hunc Iosephum fuisse eundem ac Serapidem, numen Ægyptiorum, contendit *Tertull. 2. de nation. 8.*

JOVIVS. In fin. adde: ¶ 7. *Jovia regio* dicta est una ex regionibus urbis Nola in Campania; ibi enim Jovis templum maximum fuit. V. *Romanelli Topograf. Napol. T. 3. p. 598. Inscript. apud Grut. 1095. 8.* Pollio Julio Clementiano V. P. patrone inimitabili regio Jovia statuam censuit.

*IPHIANAX, actis, m. 3. *ἰφίανας*, fortis rex: ab *ἰφίς*, vel *ἰφίος*, fortis, et *ἀναξ*, rex. Est cogn. R. *Inscript. apud Marin. Inscriz. Alb. p. 204.* Æmilium Iphianax.

IRASCOR corrige IRASCOR. ¶ 3. in fin. adde: ¶ 3.^a Primam

syllabam male corripuit *Alex. Sev.* in *carm.* hendecasyllabo apud *Lamprid. Alex. Sev.* 38. Si verum putas esse, non irascor.

*IRONICUS, a, um, adject. *ironico*, ironiam sapiens. *Fulgent.* 1. *Mythol. pref.* Cujus (*virgunculae*) ironicum lumen tam rinabunda vernulitate curcebat, quo mentes etiam penitus abstrusas temulentis inscriptionibus depinxisset.

*IRREFLEXUS, a, nm, adject. non reflexus. *Boeth.* 4. *metr.* 7. Ultimus caelum labor (*Herculis*) irreflexo Sustulit collo. *h. e.* quin eoltum flecteret ob laborem sustinendi caeli.

IRREMISSIBILIS. In fin. adde: *Cassiod.* 12. *Variar.* 10. Irremissibilis exactio.

IRREMUNERATUS. In fin. adde: *Id. ibid.* 28. Irremunerata militia. et 6. *ibid.* 10. Fit plerumque, ut sapientes irremunerati jaceant.

*IRREPREHENSIBILITER, adverb. *irreprehensibilmente*, ἀμείψτως, sine reprehensione. *Claud. Mamert.* 1. *Stat. an.* 5. a med. Cum affici Deum, irreprehensibiliter te dixisse arbitreris, etc.

IRRESTINCTUS. In fin. adde: *Capell.* 9. p. 310. nivalibusque irrestinctus aquis triumphat ardor. Alii male leg. *interstinctus*.

*IRRITATRIX, icis, f. 3. *irritatrice*, quæ irritat. *Fulgat. interpr.* *Ezech.* 24. 3. Et dicces per proverbium ad domum irritatricem parabolam.

*IRRITĒ, adverb. *indarno*, incassum. *Cassiod.* 1. *Variar.* 4. 2 med. Ad Atticum armorum potentem legationis est officio non rrite destinatus. Adde 12. *ibid.* 2. a med.

*IRRORATIO, onis, f. 3. roris aspersio. *Cassiod.* 12. *Variar.* 14. Olus illic (in agro *Rhegiensium Calabriæ*) omne saporum est marina irroratione persperum.

*IRRUGIO, is, ii, n. 4. ἐρρυγῶμαι, valde rugio, ut leo. *Vulgat. interpr.* *Genes.* 27. 34. Auditis Esau sermonibus patris, irruigit clamore magno.

IS. ¶ 10. in fin. adde: ¶ 10. *Ejus aliquando pro ejus uxor* usurpatur. *Inscript.* apud *Orelli* n. 448. Ti. Claudio Hymno medico Leg. XXI., *Claudiae Quietæ* ejus Atticus patronus. ¶ 11.

n fin. adde: ¶ 11. *Id.* 6. p. 694. docet, vetustissimos solitos fuisse omnium in *ius* terminantium genitivum etiam in i proferre, ut dativum in o. Id vero confirmat *Vet. inscript.*, quæ pertinet ad ann. U. C. DCLX., mendosa apud *Murat.* 290. 2., emendata apud *Orelli* n. 3793. Arbitratu Cn. Lætorii Cn. F. maistræi pagi ei. *h. e.* magistri pagi ejus. ¶ 14. lin. 2. post *iei* et *ieis* adde et *is*. Lin. ult. adde: *Alia* apud *Murat.* 518. 1. Is liberti libertorum, ad quos ea res pertinebat, hoc monumentum reglementæ curatum post multis annis restituerunt. *h. e.* ii liberti libertorum.

ISAJAS. In fin. adde: ¶ 2. Etiam *Isajas* prima syllaba longa usurpatur. *Tertull. carn.* 3. *advers. Marcion.* 173. *Isajas*, loquaces, vates, cui fontis aperti Tam manifesta fides, etc.

ISCHIAS. ¶ 1. in fin. adde: *Capell.* 9. p. 314. *Ischiadas* quis tesciat expelli aulica suavitate?

ISELASTICUS. ¶ 2. in fin. adde: *Inscript.* apud *Grut.* 254. 4. C. Ælio Hadriano Antonino Aug. Pio constitutori sacri certaminis selastici (*lege* iselastici) socii lictores populares denuntiatores puteolani. V. *ÆCUMENICUS* in *Append.*

ISIAS. In fin. adde: ¶ 2. Item *Isias*, æ, m. 1. est quoque cogn. R. *Inscript.* apud *eund.* 930. 14. C. Albio Isias fecit Albia Ielpis patrono suo.

*ISIO, onis, m. 3. diminut. *Isidis*. Est cogn. R. *Inscript.* apud *Grut.* 127. col. 6. P. Sulpicius Isio.

*ISMÆLITES, æ, m. 1. qui ex *Ismaele* progenitus est. *Fulgat. interpr.* 1. *Paralip.* 2. 17. Cujus pater fuit Iether *Ismaelites*.

ISTHMUS. In fin. adde: ¶ 6. Est etiam cogn. R. *Inscript.* apud *Murat.* 109. 10. Q. Cervius Isthmus.

ITERATUS. In fin. adde: ¶ 3. *Iterata* etiam dicitur ea sacerdos, quæ iterum taurobolium fecit. *Inscript.* apud *Marin. Frat. arv.* p. 358. *Herennia Fortunata* per Ti. Claudium Felicem sacerdotem iterata est.

*ITINERANS, anis, particip. ab inusit. *itineror*, iter facio. *Salvian.* 1. *Gub. D.* 9. Adde illatos itinerantium castris alitum reges Dei pietate indulgentissima.

ITINERARIUS. Lin. 2. post *sumptus itinerarius* adde: *Id. Alex. Sev.* 27. Vestimenti genus itinerarium.

JUBAS. In fin. adde: ¶ 3. *Juba*, æ, m. 1. Ἰούβας, fuit nomen proprium duorum regum Numidiæ et Mauritanie: quorum prius Hiempsalis filius, Pompeji partes secutus, Curionem a Cære in Africam missum cum omnibus copiis delevit. Mox, vieto Pompejo, cum Scipione copias suas junxit, commissoque prælio operatus, cum nulla spes reliqua esset, magnifice epulatus, moriem sibi conscivit: eo defuncto, ejus regnum in provinciam re-

ductum est. *Cæs.* 2. B. C. 25. et *Suet. Cæs.* 35. ¶ 5. *Juba II.* ejus filius Romam in triumphum ductus a Cæsare est, qua occasione Romanis institutus disciplinis multa scripsit. *Plin.* 6. 32. 57. ¶ 6. Est etiam cogn. R. *Inscript.* apud *Bertoli, Antich. d'Aquil.* p. 295. n. 411. C. Desticio T. F. Cl. Jubæ C. V. prætorio ordo Concord. patrono.

JUCUNDUS. ¶ 1. in fin. adde: ¶ 1. *Est etiam cogn. R. Inscript.* apud *Grut.* 977. 4. C. Gavio C. L. Jucundo etc. *Alia* apud *eund.* 764. 3. *Salvia Jucunda*.

*JUDÆIDIO, as, n. 1. ἰουδαϊζέω, judaizo, Judæorum mores sequor. *Commodian.* 37. in *lemmate*. Qui judaizant fanatici.

*JUDÆIZO, as, n. 1. ἰουδαϊζέω, judaizare, Judæorum ritus et mores imitor. *Vulgat. interpr.* *Galat.* 2. 14. Si tu, cum Judæus sis, gentiliter vivis, et non Judaice; quomodo gentes cogis judaizare?

JUDEX. In fin. adde: ¶ 8. Est etiam cogn. R., ut T. Vettius Judex apud *Cic. Placc.* 34.

*JUDICIATŪRĀ, æ, f. 1. *giudicatura*, officium judicis. *Inscript.* apud *Grut.* 1090. 13. et *Orelli* n. 3174. Ob singularem abstinentiam industriamque exhibitæ judic. *h. e.* judicature. Hanc inscriptionem ad tempora Gallieni Aug. (qui ab ann. a Chr. n. CCLIII. ad CCLXVIII. imperavit) pertinere putat B. *Borghesius* in *Mem. dell' Instit. archeol.* T. 1. p. 165. At *Oliver. loc. cit.* ab *Orelli* n. 3174. ad tempora Gordiani Aug., qui ann. CCXXXVIII. imperium adeptus est.

JUDICIĀLITER. In fin. adde: V. SYNODICE in *Append.*

JUDICIĀRIUS. In fin. adde: *Salvian.* 3. *Gub. D.* 2. Cum apud Hebræos judiciarius homo in potestatem regiam transendisset. *h. e.* cum qui prius judices, dein reges constituerentur.

JUDICIŪM. Lin. 3. post *disceptatio* adde: V. JURIDIŪM in *Append.*

*JUGĀRIS, e, adject. idem ac jugarius, et jugalis. *Inscript.* quæ pertinet ad ann. a Chr. n. CLXXXIV., apud *Grut.* 35. 12. T. Pomponius Repentinus nomenclator tensar. jugaris.

JUGĀRIUS. In fin. adde: ¶ 4. Item qui equos curru jungit. *Capell.* 9. p. 336. Jugariorum murcidam viciniam Parvo obsidentem etc. Hic videtur mentio haberi de equis jugalibus, qui plerumque ad urbium portas stabulabantur. V. JANUS §. 14. in *Append.*, JOVIUS §. 5., et JUMENTARIUS §. 2.

JUGĒRUM. ¶ 1. in fin. adde: Aliter definitur spatium jugeri in *Inscript.* apud *Fabrett.* p. 223. n. 595. In Fr. P. CCC., in Agr. P. XCVI. Q. F. Jug. *h. e.* qui faciunt jugerum, nam 300 × 96 = 28800 pedes faciunt, quemadmodum idem pedum numerus constat ex 240 × 120.

JUGŪLĀTOR. In fin. adde: *Salvian.* 3. *advers. avar.* 20. Non respicias adulationes eorum: gladii sunt jugulatores tui, et quidem ferreis atque hostilibus tetiores.

JUGURTHINUS. Lin. 5. post *narrat* adde: Hinc *Vet. Scholiast.* ad *Cic. Arch.* 3. ab A. Maio edit. in *Class. auct.* T. 2. p. 241. C. Marium appellat Jugurthinum.

JULIUS. ¶ 8. lin. 3. pro in honorem Augusti, ut Dio l. 44. tradit hæc repone: in honorem C. Julii Cæsaris, ut tradit Dio l. 44. c. 5. Idem vero factum est etiam in honorem Augusti ann. U. C. DCCXXXIV., ut *Id. l.* 51. c. 20. docet.

IULUS. In fin. adde: *Iulus* fuit etiam cogn. R., ut constat ex *Fastis Capitol.* apud *Grut.* 290., ubi quater habetur hujusmodi cognomen in gente Julia, et ex hac *Inscript.* apud *Murat.* 972. 11. Privata Admeti et Iuli vicaria V. A. XXII. Hic enim Privata dicitur vicaria Admeti et Iuli, quorum nomina servilia Admetus et Iulus, ex more Romanorum, in cognomen abiissent, si libertatem essent consecuti. Ita etiam cognominatus fuisse videtur alter ex filiis M. Antonii, et Fulviæ, qui, ut probat B. *Borghesius* in *Dec. num.* 10. oss. 3., in honorem Augusti, post patris mortem, appellatus est C. Julius Antonius in nummo apud *Morrell. Famil. Rom.* in G. *Petronia tab.* 1. F., quique ab *Horat. loc. supra cit.* in §. 5. Iulus itidem dicitur, quasi vero duplici nomine gentilitio, et Iuli cognomine gauderet. Ex his itaque patet, minime audiendos esse, qui putant, cum *Lipsio* ad *Tacit.* 1. *Ann.* 10., eidem M. Antonii filio fuisse Iuli prænomen.

JUMENTUM. In fin. adde: Etiam *supra jumenta*, vel *superjumentarius* dicebatur, qui eorundem curam habebat. V. SUPERJUMENTARIUS.

*JUNCĪĀNUS, a, um, adject. ad Juncum aliquem pertinens. Hinc *senatus consultum Juncianum* Æmilio Juncæ et Julio Severo consulibus promulgatum ann. scilicet a Chr. n. CLXXXII. *Marcan. Dig.* 40. 5. 51. §. 8. Si non hereditarium servum quis rogatus fuerit manumittere, sed proprium; ex senatusconsulto Junciano post pronuntiationem pervenit ad libertatem. *Ulpianus*

vero *Dig.* 40. 5. 28. §. 4. affert magnam partem ejusdem senatusconsulti. V. tamen *Cardinali Dipl. imp.* p. 171., qui Sex. Julium Juneum, et M. Vibium Severum consules suffectos fuisse censet ann. CXXVII., ideoque ad hos referri posse hoc senatusconsultum quispiam arbitrabitur.

JUNCEUS. ¶ 2. in fin. adde: *Auson. epist.* 4. 46. Pectore sic tenero, plana sic juncus alvo Per teretes feminum gyros, surasque nitentes Descendis, talos a vertice pulcher ad imos. *h. e.* alvo ita depresso, ut juncus esse videaris; summæ enim pulcritudinis laus est in alvi depressione, qualis adolescentulorum, et puellarum virginum esse solet. *Cassiod.* 7. *Variar.* 15. Columnarum juncea proceritas.

JUNCINUS. In fin. adde: ¶ 2. Est etiam cogn. R. *Inscript.* apud *Murat.* 682. 4. L. Balbius L. F. Cal. (*lege* Gal.) Aurelius Juncinus.

* **JUNCTIVUS**, a, um, adject. idem ac conjunctivus. *Probus* apud *A. Maium* in *Class. auct. T.* 5. p. 289. Modo conjunctivo, sive junctivo, tempore præsentis, sive instanti. *Id.* alibi sæpe eodem adjectivo utitur.

JUNCUS. ¶ 1. in fin. *Cassiod.* 3. *Variar.* 53. Juncus aquatilis. ¶ 2. in fin. adde: ¶ 3. Est etiam cogn. R. *Cenotaph. Pisan.* apud *Noris.* T. Statulenus Juncus flamen Augustalis. *Inscript.* apud *Murat.* 685. 4. L. Calpurnius L. F. Gal. Juncus.

* **JUNIÆDES**, æ, m. 1. patronym. Junii Bruti. *Auson. Edyll.* 11. 36. Tres primas Thracum pugnas, tribus ordine bellis, Juniadæ patri inferias misere sepulcro. Rem narrat *Val. Max.* 2. 4. n. 7. Gladiatorium munus primum Romæ datum in foro boario, Ap. Claudio, M. Fulvio Coss. (*h. e.* ann. U. C. CCCCXC.) Dederunt M. et D. Bruti funebri memoria patris cineres honorando. *Serv.* ad *Virg.* 3. *Æn.* 67. In exsequiis apud veteres etiam homines interficiebantur; sed mortuo Junio Bruto, cum multæ gentes ad ejus funus captivos misissent, nepos illius eos, qui missi erant, inter se composuit, et sic pugnaverunt, et quod muneris missi erant, inde munus appellatum. Vides porro, *Valerium* filios Junii Bruti, *Servium* vero ejusdem nepotem id primo facitasse, narrantes.

* **JUNILICIÆ**, orum, n. pl. 2. festum Junio mense celebratum. *Inscript.* Narbonensis apud *Orelli* n. 4016. Q. Akanius Q. F. Rufus ter dictator in Juniliis. *Id.* *ibid.* addit: Quid sit dictator in juniliis nescio. *Lafontius* asserit mense Junio Narbone nundinas celebratas, dictatoremque iis præfectum fuisse.

* **JUNILLÆ**, æ, f. 1. diminut. Junia, seu synecp. a Juvenilla. Est nomen servile. *Inscript.* apud *Grut.* 1112. 3. Dis M. Myrtili actoris Junilla conserva B. M. F.

* **JUNIPEREUS**, a, um, adject. di *ginepro*, qui ex junipero est. *Sicul. Flacc. de condit. agr.* p. 4. *Goes.* In quibusdam regionibus palos pro terminis observant, alii iliceos, alii oleagineos, alii vero junipereos.

JUNIX. Lin. 4. post *soranella* adde: *h. e.* quæ supra annum est, seu annicula major. In fin. adde: ¶ 4. Est etiam cogn. R. *Inscript.* apud *Fabrett.* p. 407. n. 323. Perecennia C. L. Junix.

JUPPITER. In fin. adde: qui confirmatur ex *Commodian.* 5., in quo eamine aerostielio per litteras priores versuum octo nomen istud, *Juppiter* scilicet, scribitur.

JURATUS. ¶ 3. ad fin. adde: ¶ 3. *Juratus ad sacra Etrurie* in *Inscript.* apud *Grut.* 479. 1., et *Orelli* n. 2182. est, qui secundo gradu iis sacris initiatus jusjurandum præstiterat, nemini se arcana enuntiaturum.

* **JURGIOSĒ**, adverb. *contentiosamente*, contentiose. *Jul. Vict. art. rhet.* (edente *A. Maio*) 26. Sermonum argumenta, quæ semper esse vix seria possunt, plerumque se jocis inserentibus, tamen semper honesta sint; at non inepte, neque jurgiose.

* **JURIDICIUM**, ii, n. 2. *Cassiod.* 11. *Variar.* 9. circa med. Judicium, quasi juridicium, cognoscite vocitatum.

JURULENTUS. In fin. adde: V. **JUSSULENTUS.**

* **JUSTINIANEUS**, a, um, adject. ad Justinianum imperatorem pertinens. *Imp. Justinian.* in *edicto de emend. Cod. Justinian.* §. 4. His igitur omnibus ex nostra confectis sententia, commemoratus Justinianus codex a prædictis viris purgatus et candidus factus, omnibus ex nostra jussione et circumductis, et additis, et repletis, nec non transformatis, nobis oblatus est; et jussimus frequentari ex die quarto calendarum Januarii, quarti nostri felicissimi consulatus, et Paulini viri clarissimi. *scil.* ann. inepturo DXXXIV.

JUSTITIÆ. In fin. adde: Hinc *Inscript.* apud *Murat.* 154. 1. P. Ælio Timmo sacerdoti Justitiæ P. Ælius Stratonieus pater dulciss.

JUSTUS. ¶ 16. in fin. adde: ¶ 16. Est etiam cogn. R. V. *Inscript.* in *CLINE* in *Append.*

JUTURNÆ. In fin. adde: *Varr.* 4. L. L. 10. Nympha Juturna, quæ juvaret. Itaque multi agroti propter id nomen hinc aquam petere solent.

JUTUS. In fin. adde: *Vellej.* 2. 84. Deillius exemplo sui tenax, juti a Dolabella.

JUVAMEN. In fin. adde: *Cassiod.* 5. *Variar.* 7. Nullus ingemiscat, illata sibi per vos fuisse dispendia, quos decet potius præstare juvamina. *Id.* 12. *ibid.* 2. Quod feliciter dictum sit, te, officiumque tuum, eum Dei juvamine, possessorem præcipimus admonere, ut, etc. *h. e. collajuto di Dio.*

JUVĒNALIS. ¶ 4. in fin. pro *Vianenses* corrige *Dianenses.*

JUVĒNESCO. ¶ 3. in fin. adde: *Cassiod.* 8. *Variar.* 21. Senescis quidem corpore, sed laude juveneseis.

JUVĒNIS. ¶ 4. in fin. adde: ¶ 4. *Junior* fuit etiam cognomen R., ut *Lucilius Junior*, quem laudat *Senec.* 3. *Quæst. nat.* 1. et alibi sæpius, quemque modo *Lucilium*, modo *Junio*rem appellat.

JUXTA. ¶ 8. in fin. adde: ¶ 8. *Juxta* pro *circa* usurpatur in *Inscript.* apud *Murat.* 1057. 7. Ob illustria ipsius merita et amorem juxta cives. *Alia* apud *Reines.* cl. 3. n. 42. Divo Claudio Gothico ob illustria ipsius gesta, et amorem juxta cives ordo Interamnatium.

IXION. In fin. adde: ¶ 2. *Ixion* vocatur a *Vulgat. interpr.* *Deuter.* 14. 15. avis, quæ eadem ac vultur fuisse videtur. V. *Bochart. Hieroz. T.* 2. l. 2. c. 9.

IXIŌNĒUS. In fin. adde: V. **ROTA** §. 10.

DE LITTERA K

K. In fin. adde: *Isid.* 1. *Orig.* 27. §. 13. K litteram antiqui præponebant, quoties a sequebatur, ut *kaput*, *kanna*, *kalanus*. Nunc autem *Karthago* et *Kalendæ* per eandem tantum scribuntur. Omnia autem Græca nomina quæcumque sequente vocali per K sunt scribenda. At *Diomed.* 2. p. 419. *Putsch.* K consonans muta supervacua, qua utimur, quando a correpta sequitur, ut *kalendæ*, *kaput*, *kalumniæ*. Hinc *Auson. edyll.* 12. *technopægn. de litt. monosyll.* Hæc tribus in Latio tantum addita nominibus K.

KOPPA. Lin. 1. pro *nomen litteræ K* corrige *nomen litteræ Q*.

DE LITTERA L

* **LĀBRĀTUS**, a, um, adject. qui magnis labris præditus est. *L. Charis.* 1. p. 78. *Putsch.* Chilones cum aspiratione ex Græco a labris improbius, quos illi *χελῶν*, unde chilones improbius labrati.

LĀBYRINTHĒUS. In fin. adde: ¶ 2. Est etiam epitheton illius, qui labyrinthum fabricavit. *Capell.* 6. p. 190. Ita quippe memoratur (*Geometria*) posse omnia effigiare, ut labyrinthus *Dædalus* eam credendus sit genuisse.

* **LACCAR**, aris, n. 3. herbæ genus. *Plin. Valer.* 2. 17. *sub init.* Item herba, quæ dicitur laccar, unde vermiculatae pelles tinguntur. V. **REUPONTICUM** in *Append.*

* **LĀCĒBRÆ**, arum, f. pl. 1. idem ac illecebræ. *Not. Tir.* p. 94. Lacerbræ, illecebræ.

LĀCĒDEMŌNIUS. Lin. 12. post *effodiebatur* adde: quodque Græcanica voce a Romanis dicitur ophites; quam vocem vide suo loco.

LĀCER. In fin. adde: ¶ 6. Est etiam cogn. R. *Inscript.* apud *Grut.* 162. 1. C. Julius Lacer. *scil.* architectus, qui, imperante Trajano Aug., pontem super Tagum fluvium peregit eo loci, ubi olim Norba Cæsarea, nunc *Alcantara* urbs exstat.

* **LĀCĒRĀTRIX**, icis, f. 3. laceratrice, quæ lacerat. *Edict. Dioclet. præf. n.* 3. Laceratrices centesimæ. *h. e.* usuræ centesimæ, quas *Senec.* 7. *Benef.* 10. a med. vocat sanguinolentas.

* **LĀCĒRĀ**, æ, f. 1. pars lacerata. *Inscript.* e *sched. Barber.* apud *Fabrett.* p. 98. n. 220., et *Lami de erudit. Apost.* p. 1049. Laceriis Faustinae, Paulinae, Saturninae sororibus sanctis, etc. *h. e.* reliquiis, cineribus.

LĀCĒRTUS. ¶ 8. in fin. adde: et **SAUROS** §. 2.

LĀCŌNISMUS corrige **LĀCŌNISMUS.** Lin. 6. pro *Cic.* 2. *Fam.* corrige *Cic.* 11. *Fam.*

* **LACTĒRIS**, idis, f. 3. herbæ genus. *Apul. Herb.* 111. A Græcis dicitur lathyrus; Itali citocacium, alii lacteridem nuncupant.

LACTESCO. In fin. adde: V. *Augustin. loc. cit.* in GRAVE-SCO in *Append.*

LACŪNĀ. ¶ 4. in fin. adde: *Ovid. 3. Art. am. 283.* Sint mo-lici rictus (*puellae*), sint parvae utriusque lacunae. V. GELASINUS.

LACUS. In fin. adde: At apud *Cassiod. 11. Variar. 14.* Est enim (*Comum urbs*) post montium devia, et laci purissimi vaticinatem, quasi murus quidam planae Liguriæ, et mox: Rivi in iream laci descendant. ¶ 14. *Lacus in accensat. plur. scribitur in Inscript. apud Gud. 72. 4. et De Vita Antiq. Benev. 11. 5.* Et lacus fecerunt. *Alia* apud *Orelli n. 254. L. Julius P. F. Vol. Broccius flamen in Col. Equestr. vicinis Genaveusibus lacus dat.*

LÆSŪRĀ. In fin. adde: *Venant. 8. carm. 6. 329.* Quando suis aculis uteri lœsura tumescit. *scil. gravidanza.*

LÆTIFICUS. In fin. adde: *Lætificandus apud Pallad. Insit. 1. Nunc ideo modicum crescens fiducia carmen Obtulit, arbitrio lætificanda tuo.*

LÆTIFICUS. In fin. adde: *Cassiod. 8. Hist. Eccl. 1.* Circa consules hilarior apparebat, et vultu lætifico ad conversionem juvenes educabat.

LÆTORIUS. In fin. adde: V. PLÆTORIUS.

LÆTUS, a, um, ¶ 19. in fin. adde: ¶ 19.^a Est etiam cogn. R. *Inscript. in STEMMA §. 5.*

LÆTUS, i. In fin. adde: Quidquid tamen sit de loco allato *Mesychii*, rectius lœtus deducitur a λᾶτος Dorice pro λήτος, publicus. V. LITURGUS.

LĀGENĀRIS, e, adject. ad lagenam pertinens. V. ORCULARIS.

LĀINUS, a, um, adject. λᾶνός, lapideus. Est cogn. R. *Inscript. apud Donat. 388. 14. M. Ulpus Lainus.*

LĀIS. In fin. adde: ¶ 2. Est etiam cogn. R. *Inscript. apud Murat. 195. 4. Garentia Laïs.*

LĀMĀ. Lin. 6. post λᾶμος enim est ingluvies adde: Quidni a λᾶμος ingluvies, fauces, vel potius a λήμη, grania, sordes occurat? λᾶμος enim habet primam syllabam brevem.

* LAMBRUS, i, m. 2. *Lambro*, flumen Italiæ superioris in Inubria; ejus meminit *Plin. 3. 15. 20. Sidon. 1. ep. 5. Ulvosus Lambrus.*

* LAMIĀCUS, a, um, adject. ad Lamiam pertinens, Thessaliæ urbem, ejus meminit *Liv. 39. 23.* Hinc *Hieronym. 1. in Joinian. n. 41.* Demotionis, Areopagitarum principis, virgo filia, audito Leosthenis interitu, qui bellum Lamiacum concitavit, se interfecit.

LĀMINĀ. Lin. 3. post bractea adde: est ab ἐλαύνω, traho, ejus particip. pass. ἐληλαμένος, hinc λαμένος, et lamina, sync. lamna, talorum lamina, Græcorum ἐλασμός et ἐλασμα, unde *Plutarch. 1. Camill. λεπτὸς ἐληλαμένον σίδηρον: inde et ληνίσκος.*

* LAMPĀBĪLIS, e, adject. λαμπρός, qui lampat. *Cassiod. in Psalt. præf.* Vere coruscus liber, sermo lampabilis, cura sauiati cordis, fatus interioris hominis, etc.

* LAMPĀDĪO, onis, m. 3. diminut. Est nomen proprium servi apud *Plaut. Cist. 2. 3. 50.,* et in accus. *Lampadionem* habet apud *eund. ibid. 5. 1. 2.*

LAMPĀDĪON. Lin. 5. pro sit corrige *st.*

* LAMPĀDISCUS, i, m. 1. Est nomen proprium servi apud *Plaut. Cist. 2. 3. 2.,* qui itidem *Lampadio* dicitur ab *eod. ibid. 1. 1. 2.*

* LAMPO, as, n. 1. luceo quasi lampas. *Cassiod. Instit. div. 11. 1.* Ejus (*Hieronymi*) quoque ab Oriente nobis lamparet eloquium. *Id. Complex. Apocal. 26.* Cujus (*Angeli*) claritas in toto orbe lampavit.

* LĀMYRŌBASCAS, antis, m. 3. qui scurrilia amovet: a λαμπρός, scurrilis, et βασκαίνω, amovco. Est nomen servile, dein-que libertinum cognomen. *Inscript. apud Amadut. Anecd. litt. 7. 1. p. 471. n. 27.* Lamyrobascanti Aug. Lib. ab epistolis Domitia Nereis conjugi optimo.

* LANCĒATUS, a, um, adject. lancea armatus. *Vulgat. interpr. Reg. 23. 7.* Armabitur ferro et ligno lanceato.

LANCĒO. In fin. adde: Utrobique autem loquitur de Ponticis infantibus, qui prius norunt lanceam tractare, quam vestes, et uidquid illis occurrit, ut pueri solent, lacerare.

* LANGUON, onis, m. 2. *Vet. Interpr. ad Virg. 2. G. 93. (ab A. Maio edit. p. 11.)* Languon est, juxta dialecticos, pedibus inermus; unde et pigros vel otio deditos languonas vocarunt.

LĀNIFICUS. In fin. adde: *Albinov. 2. 77.* Lydia te tunicas assit lasciva fluentes Inter lanificas ducere sæpe suas.

LĀNĪO. In fin. adde: ¶ 3. Est etiam cogn. R. *Inscript. apud Fabrett. p. 626. n. 225. C. Obinius Cn. F. Lanio.*

* LĀNO, onis, m. 3. qui multum lanosus, seu pilosus est. Est

cogn. R. *Inscript. apud Murat. 750. 6. et Aldini Lap. Ticin. p. 85. L. Titius C. F. Montanus VI. vir, Aedil., II. vir sibi et C. Titio C. F. Pol. Lanoni patri.* Hic *Aldini* perperam *Lanoni* interpretatur *lanioni*.

LĀŌCŌON. In fin. adde: ¶ 3. Scribitur etiam *Laucoon* trisyll., et *Laucou* disyll. apud *Petron. Satyr. 89.* Neptuno sacer Crimen solutus, omne *Laucoon* replet clamore vulgus, et mox: infulis stabant sacris, Phrygioque cultu gemina nati pignora *Lauconte*, quos repente tergoribus ligant Angues corusci. V. dicta in LAUDICENUS.

LĀŌDĀMĪĀ. In fin. adde: ¶ 2. Scribitur etiam *Laudamia*, et est cogn. R. *Inscript. apud Murat. 1154. 11. Asinia Landamia.*

* LĀŌDĪCĪĀ, æ, f. 1. *Λαοδίκεια*, urbs Phrygiæ. Est et cogn. R. *Inscript. apud Bertoli Ant. d'Aquil. p. 15.* Petronia Laodicia. In *eod.* apud *Murat. 5. 11.* scribitur *Laudicia*.

LĀPĀTHIUS. ¶ 1. in fin. adde: V. TAMNUS.

* LĀPIDĀRIS, e, adject. idem ac lapidarius. *Inscript. apud Orelli n. 4334.* Termini lapidares.

LĀPIDĀRIUS. In fin. adde: ¶ 4. *Lapidarius Hercules* in *Inscript. Niciensi* apud *Orelli n. 2012.* est idem ac SAXANUS, quam vocem vide suo loco. Vide et LAPIDEUS §. 2. ¶ 5. *Lapidarius* videtur disserre a marmorario. Etenim *Inscript. apud Murat. 2045. 5. et Orelli n. 4220.* Jovi et Nemauso Titulus (*scribe Titullus*) Hermes exactor operæ publicæ marmorarius et lapidarius. *scil. dat.*

LĀPIS. ¶ 16. in fin. adde: ¶ 16.^a Etiam de defuncto et sepulto usurpat. *Inscript. apud Marin. Frat. Arv. p. 635.* Qui modo jucundus gremio superesse solebat, Hic lapis in tumulo nunc jacet ecce miser.

* LĀPISCŪLUS, i, m. 2. diminut. lapidis. *Marcell. Empir. 8. §. 2. circa med.* Hirundinis ventriculo scisso, albi ac nigri lapisculi inveniuntur.

* LAPSĀTUS, a, um, particip. a lapso. *Tertull. carm. ad Senat. 13. de Isiacis.* Lapsatosque tenent extenso poplite lumbos.

* LAPURDENSIS, e, adject. ad Lapurdum pertinens, urbem Galliæ Aquitanicæ ad ostium Aturri fluvii, quæ nunc *Bajona* appellatur. V. ATURRIGUS in *Append.*

LARDĀRIUS. Lin. 3. pro p. 161. corrige p. 167. In fin. adde: *Cajet. Marini in Pap. diplom. p. 371. col. 1.* putat, *lardaria* significare carnem porcinam, et esse nominativum singularem: hinc *porcum lardarium* in antiquis diplomatibus esse *il porco ingrassato* Itatorum, et *anniculum*, qui unius anni habet ætatem, quique integer coquebatur, edebaturque simul in convivio.

LĀRES. ¶ 13. in fin. adde: *Cassiod. 8. Variar. 16.* Ipsa quodammodo dignitas in penatibus vestris larem posuit, et domesticum factum publicum decus. ¶ 15. in fin. adde: V. LASES.

* LARGĀTUS, a, um, adject. *allargato*, amplius. *Cassiod. 2. Variar. 39.* Humores noxia infusione largati. Ita edidit *Garettius*, alii rectius leg. *laxati*.

LARGUS. ¶ 6. lin. 4. post arva senem adde: Hic *Valerius Largus* dicitur ab *Apul. gramm. (edente A. Maio) p. 134.* *Valerius Largus* in Antenoribus erroribus.

* LARO, onis, m. 3. *Larone*, fluvius effluens ex lacu Sabatino. Inde etiam factum alterum nomen servile. *Inscript. apud Fabrett. p. 675. n. 20.* Dorus Laro hujus fluminis custos. *Alia* apud *eund. p. 691. n. 126.* Signum Herculis Dorus Laro Disp., qui ante villicus hujus loci D. D.

* LARVĒUS, a, um, adject. *larvato, mascherato*, qui larva tectus est. *Venant. 5. carn. 6. 12.* Serpens elatus, zelator, larveus hostis. *h. e.* diabolus sub forma serpentis.

LĀSER. In fin. adde: ¶ 3. Perperam prima syllaba producit ab *Eucher. 23.* Nectareum vitient nunc lasera tetra rosatum.

* LASSĀMEN, inis, n. 3. idem ac lassitudo. *Not. Tir. p. 117.* Lassescit, lassamen.

LĀTĒBRŌSUS. In fin. adde: ¶ 4. Comp. *Latebrosior* apud *Cic. Sext. 59.* Via latebrosior.

LĀTĒRICIUS. ¶ 1. in fin. adde: *Plin. 18. 30. 73.* Latricius paries.

LĀTHŪRUS. Lin. 2. pro PHYSTON scribe PHYSCON.

LĀTĪCLĀVIUS. ¶ 1. in fin. adde: *Cassiod. 5. Variar. 14.* Pandite curiam, suscipite candidatum: jam senatui prædestinatus est, cui nos contulimus laticlaviam dignitatem.

LĀTINUS. ¶ 7. in fin. adde: et *Oderic. Syllog. p. 231.* ac seqq. et *Vet. Scholiast. ad Cic. Planc. 9. edit. ab A. Maio in Class. auct. T. 2. p. 52.*

LĀTĪO. In fin. adde: V. LEGISLATIO in *Append.*

LĀTĪUS. In fin. adde: ¶ 4. *Latia*, æ, est etiam cogn. R. *Inscript.* apud *Grut.* 128. 1. Vallia Latia.

* **LATMIADÆUS**, a, um, adject. ad Endymionem pertinens, quasi is Latmiades dictus fuisset, quia Latmius fuit. *Capell.* g. p. 311. Carmen Latmiadæum Lucis Diva secundæ Sacris prætulit astris.

* **LĀTŌMUS**, i, m. 2. *λατόμος*, lapidea. *Hieronym.* ep. 129. n. 5. Quid commemorem templum septuaginta millium latomorum, et octoginta millium vectorum, hoc est centum quinquaginta millium, exceptis præpositis operum? Ita *Hieronym.* ex 3. *Reg.* 5. 15.

LĀTRĀTUS, us. In fin. adde: ¶ 2. Translate est vox incondita barbarorum hominum, et similis latratui. *Coripp.* 4. *Johann.* 550. Illi inter se se, fracto sermone, furentes, Latratu varios, stridentibus horrida linguis Verba ferunt.

LĀTRO. ¶ 6. in fin. adde: ¶ 6.* Est item fur nocturnus, hinc *ladro* recentiorum Italorum. *Fenant. Vit. S. Menard.* 4. Intempesta nocte vincam latro capiendus expetiit, tenendus irrupit.

LĀTRUNCŪLUS. In fin. adde: *Vopisc. Procul.* 2. Cum in quadam convivio ad latrunculos luderetur, atque ipse decies imperator exisset, etc.

LĀVĀCRUM. ¶ 1. in fin. adde: *Ammian.* 16. 10. §. 14. Lavacra in modum provinciarum exstrueta.

LĀVĀTŌRIUM. In fin. adde: *Cassiod.* 10. *Hist. Eccl.* 20. Porro milites zonas aurcas, dextralia, monilia, lavatoria, annulos auferentes. *Alii leg.* libatoria.

LAUDĀTŌRIUS. In fin. adde: Hinc *Eugraph.* ad illa verba *Ter. Heaut.* 4. 5. 13. Non possum pati, quin tibi caput demulceam: *hec habet*: Quod solet fieri his, qui placent, ut manus per caput tractu ducta quasi quædam videatur esse laudatio.

LAUDENSIS. In fin. adde: *Alia* apud *Grut.* 475. 5. D. M. L. Titii L. F. Pupinia Macri VI. vir., decurion. Laude Pompeja.

LAUDICIĀNUS. In fin. adde: *Inscript.* apud *Morcell.* de styl. *inscript.* Lat. T. 1. p. 308. Diomedii Artemouis F. Phryg. Laudie.

LAURĒUS. In fin. adde: *Laurea rosa* est flos plantæ, quæ nerion et rhododaphne, et rhododendron, Italis vero *oleandro* dicitur. Ejus autem mentio et descriptio habetur apud *Apul.* 4. *Met.* p. 259. *Oud.*

* **LAURIS**, idis, f. 3. Est cogn. R. *Inscript.* apud *Bertoli Ant. d'Aquil.* p. 196. n. 224. Cassilia Q. L. Cinnamis Dindiae Lauridi delicate suæ ann. natæ XXIV. Hic eondidit ossa.

LAURUS. ¶ 4. in fin. adde: ¶ 4.* Est etiam cogn. R. *Inscript.* apud *Gazzera.* *Di un decr. di patr.* p. 11. L. Cornelio Quir. Mareello, L. Cornelii Lauri patri.

LAUTUS. ¶ 5. in fin. adde: *Inscript.* apud *Fabrett.* p. 182. n. 391. Per omnia lautus inter amicos.

LECTICĀRIUS. In fin. adde: In *alia* apud *Murat.* 126. 1. Leticarii Dei. *h. e.* thesaurum sacrarum latores.

* **LECTICŌSELLIUM**, ii, n. 2. lectica sedendo apta. *Not. Tir.* p. 158. Lectisternium, lecticoessium. *Lege* lecticosellium.

LĒGĀLĪTER. In fin. adde: *Id.* 2. *ibid.* 13. Legaliter convictus.

LĒGĀTĀRIUS. ¶ 3. in fin. adde: *Inscript.* apud *Grut.* 419. 3. Horatia P. F. Maxima Leg. *h. e.* legataria; quemadmodum in *alia* apud *eund.* 525. 5. habetur *ex causa legati*.

LĒGĀTUS. ¶ 3. in fin. adde: ¶ 3.* *Legatus* autem *consularis* apud *Tacit.* 2. *Hist.* 86., est qui consulatum antea; *legatus prætorius* apud *Spartian.* *Hadrian.* 3., qui præturam antea gesserat.

* **LĒGISDOCTOR**, oris, m. 3. *νομοδιδασκαλος*, legis interpres. *Vulgat. interpr. Act. Apost.* 5. 34. Quidam Phariseus, nomine Gamaliel, legisdoctor honorabilis universæ plebis, iussit foras ab breve homines fieri.

* **LĒGISLĀTIO**, onis, f. 3. *legislazione*, *νομοθεσία*, latio legis. *Hieronym.* 14. in *Isaj.* 53. g. Ut in divitiis, quorum erat Testamentum, et legislatio, et prophetæ, Judaicus populus demonstraret. Hæc autem sunt ex *Vulgat. interpr. ep. ad Rom.* 9. 4.

LĒGITĪMĒ. ¶ 1. in fin. adde: ¶ 1.* *Legitime* natus dicitur, qui suo tempore, scilicet decemimestris, nascitur. V. *VOPI-SCUS* §. 1.

LĒGO. ¶ 6. lin. 2. post *ἀναγνώσκω* adde: *Varr.* 5. *L. L.* 8. a *med.* Legere dictum, quod legantur ab oculis litteræ.

LEMMĀ. In fin. adde: V. *PRÆSUMPTIO* §. 1.

LEMNISCUS. ¶ 1. in fin. adde: Ideo autem coronæ lemniscis ornate ceteris honoratioris fuisse videntur, quia ipsæ ab iis, quibus donate fuerant, capite gestandæ erant: ita apud nos *medaglia con occhio* dicitur, quæ honoris causa datur, ut is, qui eam accepit, statim eandem pectori suo appendat.

LEMNĪUS. In fin. adde: ¶ 3. *Lemnius* est etiam nomen servile, deinde cognomen libertinum. *Inscript.* apud *Grut.* 49. 1.

L. Cornelius L. F. Pal. Terentianus, et Lemnius libertus merito libentes fecerunt.

LEMNOS. In fin. adde: ¶ 5. *Lemnus* est etiam cogn. R. illius liberti, qui a Lemno fortasse oriundus fuit. V. *Inscript.* in *STUDIUM* §. 2. in fin.

LENTĀTUS. In fin. adde: *Orient. Common.* 1. 555. Lentato per lubrica fila metallo, Alternos frangit vestis onusta gradus.

* **LENTĪĀNUS**, a, um, adject. qui lentem distribuit. *Inscript.* apud *Murat.* 907. 8. Fronto Ti. Claudii Cæsaris Aug. Germanici dispensator lentianus.

* **LENTĪĀRIUS**, ii, m. 2. qui lentem vendit, ejusque est negotiator magnarius. *Inscript.* apud *Grut.* 649. 5. D. M. T. Pontii Majoris negotiatoris lentiarii, et castrensiarii Maria Just. Tacci Fil. conjux, etc. V. *FABARIUS* §. 3., et *LEGUMINARIUS* §. 1.

* **LENTĪNUS**, a, um, adject. ad lentum pertinens. Est cogn. R. *Martial.* 3. 43. Mentiris juvenem tinctis, Lentine, capillis. Apud *Murat.* 12. 17. Hinc etiam *Manlius Lentinus* trib. pl. ann. U. C. DCXCI. apud *Dion.* 1. 37. c. 47.

LENTĪTŪDO. ¶ 1. in fin. adde: ¶ 1.* Est item flexibilitas, *pieghevolezza*. *Vitruv.* 2. g. a *meil.* Ulmus vero et fraxinus maximos habent humores, minimumque aeris et ignis, sed terreni temperata mixtione comparatæ sunt in operibus, cum fabricantur, lentæ, et ab pondere humoris non habent rigorem, sed celeriter pandant; in commissuris et in coagmentationibus ab lentitudine firmas recipiunt catenationes.

LENTO. ¶ 3. in fin. adde: *Cassiod.* 8. *Variar.* 3. Cum successor amplius laudari nititur, præcedentis fama lentatur.

LĒO. ¶ 8. lin. 3. post *sollione* adde: Leonis porro caput ex ore aquam fundentis cernitur sæpissime in vetustis monumentis, quod ex Ægyptiis imitati sunt Græci et Romani, quia sub Leonis signo Nilus maxime exundat. V. *Mus. Borbon.* T. 4. tab. 43. p. 1. Leones etiam sæpissime insculpi solent in monumentis sepulchralibus, scilicet ad mortuorum cineres custodiendos, et ad sepulchrorum violatores territandos. V. *Vermiglioli Iscriz. Perug.* p. 148. et *Cavedoni Marm. Moden.* p. 228.

* **LĒŌNAS**, æ, m. 1. maximus leo. Est cogn. R. *Inscript.* apud *Grut.* 68. 3. C. Oppius C. L. Leonas.

* **LĒPOS**, otis, m. 3. filius fratris. Hujus vocis significatio apparet ex feminino *leptis*; etenim in *Gloss.* apud *Ducang.* habetur: *Leptis*, filius (*corrigere* filia) fratris; et apud *Papian.*: *Leptis* (*corrigere* *Leptis*) filia fratris. Oritur ergo ea vox, ut nepos, ex *παῖς*, quem vetustiores dixerunt *por*, ut Lueipor, Marcipor, et ex ignota particula *le*, Etrusea forsitan, vel Osea, cujus vestigium superest in *Levir*. Hinc noseimus, quomodo nepos, qui proprie filius est filii, sequioris Latinitatis tempore in *lepotis* locum successerit ob nimiam litterarum *n* et *l* consonantiam. *Not. Tir.* p. 80. Nepos, abnepos, pronepos; lepos, prolepos; neptis, abneptis, proneptis. ¶ 2. Fuit etiam cogn. R. *Inscript.* Teanensis, quam e vet. Cod. eruit B. *Borghesius*, mecumque communicavit: S. C. Balneum Clodianum emptum cum suis ædificiis ex pecunia Augustal. HS. 1000 CC100. Q. Minutii Ieari, C. Ætilii Suavis, C. Auscidii Lepotis, M. Herennii Optati, M. Cædii Chilonis, M. Ovinii Faustii.

* **LEPTĪENS**, entis, adject. omn. gen. idem ac Leptitanus. *Not. Tir.* p. 148. Hadrumetum, Hadrumetinus, Leptis, Lepties. *h. e.* Leptiens.

* **LEPTIS**. V. **LEPOS**, otis in *Append.*

LEPTĪTĀNUS *corrigere* **LEPTĪTĀNUS**.

LĒPUS. ¶ 1. in fin. adde: *Hieronym.* in *Chron.* ad ann. U. C. DCCXVII. Cornificius poeta a militibus desertus interiit, quos sæpe fugientes galeatos lepores appellarat.

LESBOS. ¶ 1. lin. 6. post *celebratæ* adde: Hæc tamen ex *Apul. Apolog.* p. 405. *Oud.* videtur fuisse Clodia, soror P. Clodii M. Tullio Ciceroni inimici.

LĒTHĒ. In fin. adde: ¶ 2. *Letha*, æ, item scribitur, et est cogn. R. *Inscript.* apud *Grut.* 866. 5. Clodia Letha.

LĒVĀMENTĀRIUS. In fin. adde: V. **AUXILIARIUS** §. 3. in *Append.*

LĒVĀTOR. In fin. adde: ¶ 2. Item qui recreat. *Pindar.* seu *Auct. Epit. Iliad.* 122. Ad quem sic loquitur curarum operumque levator. *h. e.* Somnus.

LEUCĀ. ¶ 1. lin. 4. post *Γαλακτικόν* adde: Sunt, quibus leuca videtur esse a Gr. *λευκή*, scil. *ή λεῖκος*; nam lapidibus albis veteres milliaria designabant. ¶ 2. in fin. adde: ¶ 3. Est etiam cogn. R. *Inscript.* Salonis reperta paucis abhinc annis, et in eam communicata ab *Car. Lauza*. C. Albio Nigro, L. Albio C. F. Nigro, L. Albio L. F. Leugæ, Æd. III. I. D., C. Albio L. F. Lepido Dec. Salon. Albia C. F. Lepida.

*LEUDUS, i, m. 2. *cantilena*, cantio: a Teutonico *lied*, canus. *Venant.* 7. *caru.* 8. 69. Nos tibi versiculos, dent barbara carmina leudus. V. BOMBICO in *Append.*

LĒVIGO. ¶ 4. in fin. adde: *Levigans* apud *Rufin.* 1. *Insect.* n. *Hieronym.* n. 3. Neque verberanti dexteram maxillam offeri iteram, sed palpanti et leviganti maxillam morsum improvisi lentis infigit.

LĒVIR. in fin. adde: V. dicta in LĒPOS in *Append.*

LĒVITICUS, a, um, adject. ad tribum Levi pertinens. *Vulgat.* *interpr.* *Exod.* 6. 25. Princeps familiarum Leviticarum. *Id.* *Deuter.* 17. 9. Sacerdotes Levitici generis.

LĒVITONĀRYUM corrige LĒVITONĀRIUM.

*LEXIPYRĒTUS, a, um, adject. *λεξιπύρετος*, qui febrem arceat. Hinc *lexipyreta* absolute appellantur remedia, quae febrem sinit ac discutit: a *λεξις*, cessatio, et *πύρετος*, febris. *Theod. Priscian.* 3. 1. Aliquando etiam *lexipyreta* pro cataplasmatibus adhibita, quae admodum profuerunt, quae infundere ac nutrire magis, quam infrigidare corpora ardentia videantur. Quae conficere hoc modo consuevimus: spuma argenti unc. III., mellis unc. III., succi lini seminis unc. VIII., cere unc. III., olei rosei vel chamæmelini lib. II. conficis, ut moris est, ut uteris in vicem cataplasmatibus, commotiones, quae et commotiuiculae dicuntur, competenti tempore juvaturus. In editionibus perperam legitur *li-coperita* pro *lexopyreta*.

LĒBAMEN. in fin. adde: ¶ 5. Est item sacramentum Eucharisticum. *Prosp. Aquit. epigr.* 34. Magnum praesidium est sacro libamine pasci.

*LĒBĀTŌRIUM, ii, n. 2. *σπονδεῖον*, *bacino*, vas libationibus aptum. *Vulgat. interpr.* 1. *Machab.* 1. 23. Antiochus accepit et libatoria, et phialas, et mortariola aurea. V. LAVATORIUM in *Append.*

*LIBELLĀRIUS, a, um, adject. *livellario*, qui per libelli traditionem fieri solet, emphyteuticus. *Cassiod.* 5. *Variar.* 7. Tua aggestione comperimus, patrimonii nostri praedia in Apulia provincia constituta honesto viro Thomati libellario titulo commississe. h. e. a *titolo di livello*. V. *Ducang. Gloss. med. et inf. Latinit.* in V. *Libellarius*. ¶ 2. Est etiam cogn. R. *Inscript.* apud *Asquin.* *Ant. lap. ined.* p. 11. L. Accii Libellarii ossa. At quis ortasse rectius putet, *libellarii* esse nomen artis, quam in libellis conficiendis exercebat ille L. Accius.

LĒBELLUS. ¶ 10. in fin. adde: *Cenotaph.* *Pisan.* apud *Orelli.* 643. Uti T. Statulenus Juncus cum legatis, excusata praesenti coloniae necessitate, hoc officium publicum et voluntatem minorum libello reddito Imp. Caesari Augusto indicet.

LĒBER, eri. *Bacco.* in fin. adde: ¶ 4. Est etiam cogn. R. V. *IESOPYLUS*.

LĒBER, bri. ¶ 3. lin. 10. post *dicimus librum* adde: Hinc *Cassiod.* *Inst. lib. litt. praef.* Liber dictus est a libro, id est, rhoris cortice dempto atque liberato, ubi ante copiam chartarum antiqui carmina scribebant.

LĒBERĀ. in fin. adde: ¶ 4. Est etiam nomen proprium mulieris. V. ACULLA in *Append.*

LĒBERĀLIS. ¶ 7. in fin. adde: *Capitolin. M. Aurel.* 9. Liberales causas ita munivit, ut primus juberet apud praefectos aera Saturni unumquemque civium natos liberos profiteri intra tricesimum diem, nomine imposito. V. NOMINALIS §. 2. in *Lexic.* in *Append.* ¶ 9. in fin. adde: *Inscript.* apud *Grut.* 456. 1. Liberalibus studiis eruditus. ¶ 13. in fin. adde: ¶ 13. Est etiam cogn. *Inscript.* apud *Orelli.* n. 1170. C. Salvius C. F. Vel. Liberalis.

LĒBERTAS ¶ 1. in fin. adde: ¶ 1. Libertas Latina inferioris conditionis erat, quam Romana. *Salvian.* 3. *advers. avar.* 7. In su siquidem quotidiano est, ut servi, etsi non optimae, certe non improbae servitutis, Romana a dominis libertate donentur; qua scilicet et proprietatem peculii capiunt, et jus testamentarium consequuntur; ita ut viventes, cui volunt, res suas trahant, et morientes donatione transcribant. Nec solum hoc, sed et la, quae in servitute positi conquisierant, ex dominorum domo illere non velantur. *et mox.* More ergo illorum uteris, qui serps suos non bene de se meritis, quia civitate Romana indignos dicant, jugo Latinae libertatis addicunt; quos scilicet jubent videm sub libertorum titulo agere viventes, sed nolunt quidquam habere morientes. Negato enim his ultimae voluntatis arbitrio, etiam quae superstites habent, morientes donare non possunt. ¶ 12. in fin. adde: ¶ 13. *Liberitas* pro *libertas* legitur in nummis Gallieni, Claudii Gothici et Quintilli. V. *Rasche Lexic. rei num.* T. 2. p. 2. p. 1701.

LĒBERTINUS. in fin. adde: ¶ 6. Est etiam cogn. R. *Inscript.* apud *Grut.* 475. 8. T. Testio Libertino se viro Aug, idem Q. Q.

App.

LĒBERTUS. in fin. adde: ¶ 3. *Liberti* municipiorum, coloniarum et collegiorum plerumque nomen gentilicium ex ipsis municipiis, coloniis, et collegiis sibi adscisciebant. Hinc *Inscript.* Amiternensis apud *Marin. Frat. Arv.* p. 214. M. Amiternius municipium L. Jucundus. *Alia* Pisaurensis apud *Fabrett.* p. 435. n. 17. P. Pisanus Col. Lib. Achilles. *Alia* apud *eund.* p. 434. n. 13. Fabricius Centonius collegiorum Lib. Chresimus. h. e. libertus collegiorum fabrum et centonariorum. ¶ 4. Aliquando tamen hujusmodi liberti *Publicii* vel *Publicii* nominabantur. Unde *Inscript.* Vicetina, quae mendosa apud *Grut.* 455. 3. et *Murat.* 734. 3., ita vero legitur adhuc Vicetinae exstans: P. Publicio M. V. L. Valenti, etc. h. e. municipii Vicetini liberto. *Alia* Virunensis apud *Murat.* 2052. 2. C. Publicius Virunensium Lib. Asiaticus. ¶ 5. Liberti mulierum praenomen usurparant non ab ipsis, quia rarissime eo usas novimus, sed ab earum patre, si ingenuae, vel ab earundem patrono, si libertae erant. Hinc *Inscript.* Patavina apud *Fabrett.* p. 436. n. 28. T. Livius Liviae T. F. Quartae Lib. Halys. *Alia* apud *eund.* *ibid.* n. 30. Apuleja Zosime Sex. Lib. Sex. Apulejo Lib. meo Themistocleti. ¶ 6. Translate libertus alicujus is dicitur, qui eidem nulla cogente necessitate indigne obsecundat. *Vellej.* 2. 73. Sex. Pompejus Magni filius, libertorum suorum libertus, servorumque servus.

*LĒBESCIT, ebat, impers. idem ac libet. *Libescit* etiam usurpatum olim fuisse videtur, etenim legitur *qualibescit* in *Not. Tir.* p. 35. V. QUALIBESCIT.

LĒBĒDINOR. Lin. 2. pro *Martial.* 7. 57. corrige *Martial.* 7. 67. in fin. adde: ¶ 2. Particip. *Libidinans* aequod *vet. Poetam* in *Anthol. Lat.* T. 1. p. 628. *Burm.* Expellas animo nimis, rogamus, Mores illicite libidinantes.

LĒBĒDO. Lin. 3. post *libet* adde: *Fulgent.* 2. *Mythol.* 4. Libido libet momentaliter, fugit perenniter.

LĒBĒTINĀ. ¶ 1. lin. 19. post *concederet* adde: Vocis etymon videtur esse a *luputna*, ut legitur in monumento Etrusco in *Annal. dell'Institut. Archeol.* T. 5. p. 53. sub figura mulieris, quod ab Etrusco iidem *lupu*, h. e., ut interpretatur *Lanzi, Sagg. di ling. Etr.* T. 2. p. 462., sepulcrum significat; hinc etiam *locus* et *loculus* derivantur, ut *lupus* est a *λύκος*. In fin. adde: V. PRENSITO.

LĒBĒTINENSIS. in fin. adde: ¶ 2. *Portae Libitinensi* opposita erat *porta sanavivaria*, qua gladiatores et bestiarum ex pugna vivi superstites efferebantur. Hujus portae mentio est in *Act. SS. Perpet.* etc. apud *Ruinart.* n. 10. et 20.

*LĒBĒTUS, us, m. 4. idem ac libitum. *Alcim.* 3. 142. Et curvata caput libitus assuesce viriles.

*LĒBŌNIĀNUS, a, um, adject. ad Libonem pertinens, qui fortasse fuit M. Annius Libo consul ann. a Chr. n. CXXXVIII. sub Hadriano. Hinc *Scutum Libonianum* apud *Papinian.* *Dig.* 26. 2. 29. Ex sententia senatus-consulti Liboniani tutor non erit, qui se testamento pupillo tutorem scripsit.

LĒBRĀRIĀ. ¶ 2. in fin. adde: *Inscript.* apud *Grut.* 594. 3. Sextia Xantha scrib. libraria.

LĒBRĀTOR. ¶ 3. lin. 4. post *libralis* adde: At *Inscript.* mendosa apud *Murat.* 774. 1., emendata apud *Kellerm. Vigil. Rom. laterc.* p. 55. n. 127. D. M. C. Aelii C. F. Gal. Aelianus Sego.... liblatoris et tesserar. Coh. II. Pr. etc.

LĒBRĒPENS. ¶ 2. in fin. adde: ¶ 2. Translate. *Tertull.* 2. *advers. Marcion.* 6. circa med. Ut fieret proprietas jam boni in homine, de institutione adscripta est illi, quasi libripens emancipati a Deo boni, libertas et potestas arbitrii.

LĒBURNĀ. in fin. adde: *Horat. Epod.* 1. 1. Ibis liburnis inter alta navium, Amice, propugnacula.

LĒBYCUS. in fin. adde: ¶ 5. *Libyce* terminatione Graecanica pro *Libya* est apud *Cat. Div.* 55. Barbara dicatur Libyce, soror altera Syrtis.

*LĒBYENSIS, e, adject. idem ac Libycus, qui ex Libya est. *Cassiod.* 6. *Hist. Eccl.* 20. ad fin. Sabellius Libycensis.

LĒCENTIĀ. in fin. adde: ¶ 7. Est etiam cogn. R. *Inscript.* apud *Grut.* 1002. 7. Fadia O L. Licentia.

LĒCHĀNOS. in fin. adde: *Coel. Aurel.* 5. *Tard.* 1. §. 21. Demonstrativus digitus, quem Graeci lichanon, sive dicticon appellant.

LĒCINIUS. ¶ 9. lin. 3. pro *regendis* corrige *redigendis*. Etenim ita recte legitur apud *Vet. Scholiast.* ad *Cic. Sext.* 13. (editum ab A. Maio in *Class. auct.* T. 2. p. 131.) Hujusmodi leges ferri dicebantur de civibus redigendis; qualem tulerat L. Licinius Crassus et Q. Mucius Scaevola (Cæs. ann. U.C.DCLIX.) ut redire socii et Latini in civitates suas juberentur.

LĒCIUM. in fin. adde: ¶ 7. Translate. *Hieronym.* *praef.* in *Jerem.* Stamina tibi, atque subtegmina, et licia praeprabo, tu

pulcherrimam vestem ipse conficito, ut non solum nos audire, sed et alios docere possis.

LIEN. In fin. adde: ¶ 5. Primam syllabam producit *Alcim.* 1. 10. Lienis laevam sortitur regula partem.

LIENICUS. In fin. adde: Habetur tamen apud *Cael. Aurel.* 3. *Tard.* 4. Alii phlebotomia recusarunt in lienicis. *Id. mox.* Alii perurenda probaverunt, atque alius in lienicis cautes infingendos. *et paulo post.* Hinc denique quaedam lienica vocaverunt.

LIENTERIA. In fin. adde: Latius vero *Theod. Priscian.* 2. 2. 18. a med. Lienteria si obvenerit, quæ veluti quemdam limum intestinis obducit, transitu rheumatismi, ex quo nulla peuitis ciborum sollemnis valeat digestio celebrari, etc.

LIGATIO. In fin. adde: ¶ 2. Translate. *Aquila de schem. lex. sub init.* Latine hæc figura (zeugma) dicitur ligatio, vel adnexio.

LIGNARIUS. In fin. adde: ¶ 5. Item qui ligna cædunt in quemlibet usum. *Inscript.* Pompejana apud *Orelli* n. 4265. Marcellinum adilem liguarii, et plosvarii Rog. ut F. h. e. rogant, ut faveat.

LIGNATULUS V. LINGUATULUS in *Append.*

* LIGONATUS, a, um, adject. ligone excavatus. *Anonym. de limit.* p. 148. *Goes.* Lacus et ligonati et fahricis constructi.

LIGULĀ. ¶ 1. in fin. adde: Doctam sane, quamvis longiusculam, *Ulr. Frid. Koppii* adnotationem, quam ille posuit in *Palæographia critica* T. 2. p. 545. ann. 1817. edita Mannheimi, ad *Notas Tironianas* p. 161. hic inserendam putavi, quæ talis est: Ne mireris, me pro eo, quod apud *Grut.* p. 161. est *licola* legere *ligula*, quamvis alia adsit nota, cui *lingula* adscribitur *ibid.* Diverso enim sensu hæc vocabula a collectionis auctoribus accepta esse videntur. *Ligulam* eis fuisse lorum, quæ calcei ligantur, series verborum docet: *lingulam* vero a *lingit* ductum esse ex utriusque notæ comparatione perspicuum est, ideoque forsitan cohescere significare hoc vocabulo voluere. Haud equidem doctorum virorum sententiæ subscribere ausim, qui *Martialem* grammaticos perstrinxisse arbitrantur, disticho illo (14. 120.)

Quamvis me *ligulam* dicant equitesque patresque,

Dicor ab indoctis *lingula* grammaticis.

Poeta enim ipse alibi (2. 29. et 8. 59.) utroque utitur nomine, unde patet, eum nullum diversæ scribendi rationis respectum habuisse. *Charisius* vero ex grammaticis fuit, qui *lingulam* a *ligula* distingueret: cuius ego locum apud *Gothofred.* p. 1361. et apud *Putsch.* p. 80. male sanum ita restituendum esse, nullus dubito. "Lingula cum (*dele* non) a linguendo dicta est, in argento: in calceis vero *ligula* (*dele* n) a ligando. Sed usus *lingulam* sine *n* frequentat", videlicet ut eodem hoc vocabulo utramque rem et cochleare et lorum appellare liceat. Omnino necessariam esse hanc emendationem eo magis mihi persuasum est, quod *Charisius* non id agebat, ut unum idemque verbum plures habere significationes doceret, sed ut sono similia tantum distingueret. Quod quia in ceteris exemplis apud eundem auctorem animadvertimus, certum est, eum primo loco *lingula* et inferior *ligula* scripsisse, nequaquam bis *lingula*. ¶ 2. in fin. adde: V. LINGULATUS.

* LIGURRĀ, æ, m. 1. qui ligurrit. Est nomen proprium viri, vel fictum est ad indicandum aliquem ex cunnilingis. V. LIGURIO §. 4. *Martial.* 12. 61. Versus, et breve vividumque carmen In te ne faciam, times, *Ligurra*.

LIGUSTICUS. ¶ 1. lin. 4. post *etc.* adde: h. e. saxa e maremore Lunensi.

LIGUSTRUM. In fin. adde: In nuperrima *Plinii* editione Parisiensi ad locum *ejusd.* 16. 18. 31. probatur, *ligustrum* esse arbuti genus, quod Itali *ligustro* et *rovistico* vocant, idemque et album et nigrum appellari, quia ejus flos albus, fructus vero niger sit; huiusmodi porro nomen derivari vel a Liguria, uli maxime viget, vel a ligandi facultate, qua pollent flexiles ejus rami.

* LILĀ, æ, m. 1. cogn. R. originis et significationis ignotæ. *Inscript.* apud *Murat.* 861. 8. Valerius *Lila* scutarins.

LILUM. Lin. 1. post *æzips* adde: unde Latini mutata littera p in l lilum nominant. V. CRINON et LIRINON.

LIMĀ. ¶ 1. in fin. adde: *Marcell. Empir.* 28. ab init. Cornus cervini limati lima lignaria scobis quantum quatuor vel quinque cochlearia sint.

* LIMATIO, onis, f. 3. imminutio, quæ lima fieri solet. V. LIMMO, as §. 5. Translate *Cael. Aurel.* 5. *Tard.* 11. Videmus ob has causas etiam studentium corpora fieri tenuiora limatione quadam, jugi cogitatione atque disputatione.

* LIMAX, acis, adject. omn. gen. qui multum limus est, qui

limis oculis aspicit. *Fulgent.* 2. *Mythol.* 1. Pastor (*Paris*) brutum quiddam desipuit, et (ut ferarum ac pecudum mos est) ad libidinem limaces oculos intorsit (*potius*), quam virtutem et divitiis inquisivit. h. e. Veneris potius pulcritudinem, quam Minervæ virtutem, et Junonis divitiis respexit. V. *Terentii* loc. cit. in LIMUS, a, um §. 1. et 4.

LIMBUS. In fin. adde: ¶ 5. Item extrema pars terræ, litus. *Jornand. Get.* 20. Mox Gothi adeunt urbem, quam dudum Sardanapalus rex Parthorum inter limbum maris, et Hæmi radices locasset. Itali quoque nunc *lenbo* eadem significatione dicunt.

LIMO, as. In fin. adde: et *Limans* apud *Martial.* 6. 64. Sed tibi plus mentis, tibi cor limante Minerva Acris, et tenues fixerunt pectus Athenæ.

LIMO, onis. In fin. adde: At *B. Borghesius Dissert. de cens. Rom.* p. 54. probat legendum *T. Annius Milo.* V. MILONIANUS.

LIMOSUS. In fin. adde: ¶ 2. Translate. *Cassiod.* 10. *Varian.* 29. Limosa podagra. *Cael. Aurel.* 4. *Tard.* 3. ante med. Sicut injecta sunt, limpide revocentur (*medicamina*).

LIMPIDĒ. Lin. 1. post *clare* adde: *Commodian.* 76. 16. Limpide respondes.

* LIMPIDITAS, atis, f. 3. *limpidezza*, perspicuitas. *Jornand. Get.* 16. Flumen, quod nimis limpeditatis, saporisque in media urbe oritur.

LINARIĀ. In fin. adde: ¶ 2. Item mulier, quæ linum vendit. V. *Inscript.* in voce sequenti.

LINDIUS. In fin. adde: ¶ 2. *Lindia* fuit nominata una ex comædiis *Turpili* apud *Non.* 2. 896. *Turpil.* *Lindia*: Quin moeam, quin clamem, et querar tua vitia, quæ te vilitant.

LINĒĀ. ¶ 15. in fin. adde: Hoc autem spatium unciarum XIII. semis videtur quidem æquo angustius, sed in theatris olim Romanos anguste sedisse constat tum ex joco *Ciceronis* in *Laberium* poetam apud *Macrobi.* 2. *Saturn.* 3. (V. SELLA §. 8.), tum ex locis sequentibus. *Apul. Florid.* n. 16. Locum sessui imperitunt: extimus quisque excuneati queruntur: farto toto theatro ingens stipatio: occipiunt inter se queri. *Senec. ep.* 76. Theatrum quidem fartum est. *Horat.* 1. *Ep.* 2. 60. Hos ediscit, et hos arto stipata theatro Spectat Roma potens.

* LINĒATIM, adverb. *linealmentē*, per lineas. *Boeth. Comment. min. in Aristot. de interpr.* p. 299. Pictores solent designare lineatim corpus, atque subternere in corpore, ubi coloribus cujuslibet exprimat vultum.

LINĒO. In fin. adde: *Apul.* 10. *Met.* Ut lacinia (*vestis*) adhærens pressule membrorum voluptatem graphice linearet. *Capell.* 4. p. 97. Geometria formarum diversa radio ac pulvere lineans. *Solin.* 13. ad fin. Quæ (*Ponticæ gemmæ*) ostentationi potius, quam usui deliguntur, non guttis aspersæ sunt, sed longis colorum ductibus lineantur. V. PONTICUS §. 8. in *Append.*

LINGONICUS. ¶ 3. lin. 3. pro vitio corrige *villo*.

LINGUĀ. ¶ 6 in fin. adde: *Tertull. Apolog.* 35. Ipsos Quirites, ipsamque vernaculam septem collium plebem convenio, an alicui Cæsari suo parcat illa lingua Romana? ¶ 17. in fin. adde: ¶ 17. Est etiam ferrea virgula, quæ in tintinnabuli cavitate pendens commota ex eodem sonum excitat, Italice *batochio* et *battaglio* dicitur. *Paulin. Nolan. carm.* 18. 337. Uvidit nullos dare tintinnabula pulsus, Excussa ut cervice boum crepitare solebant, Mollius aut lentis cava linguæ ara ferire, Armentum reduces dum gutture ruminat escas.

* LINGUATULUS, a, um, adject. diminut. *linguacciuto*, aliquid tantulum linguatus, loquatulus. *Tertull.* 1. ad nation. 8. 10. fors tunc infantes, quia unicum, facilius commentati, paulo modulatis, utque linguatuli, inventum alicujus interpretationis inpergerint. In editionibus perperam *linguatuli* legitur.

LINGUATUS. In fin. adde: ¶ 2. Translate est qui vocem fingit, quasi ipse velut lingua foret. *Auct.* incert. in *Anthol. Lat.* T. 1. p. 625. *Burm. de citharœdo.* Quam (*chelyn*) mox linguato decurrens pollice cogit, Humanum ut possit chorda canora loqui.

LINGULACĀ. ¶ 2. in fin. adde: Atqui diversum fuisse videtur, nam apud *Plaut.* loc. mox citando ante *lingulacæ* mentionem memoratur *itidem* solea.

* LINIFICIUM, ii, n. 2. locus, in quo linum tunditur, pectitur etc. *Varr.* apud *Non.* 2. 857. Levis tippula linifiel frigidus transi lacus. Alii *lymphos* legunt. *Notit. imper. Occid.* Procurator linificii Viennensis Galliarum, procurator linificii Ravennatum *Ead. imper. Orient.* Procuratores linificiorum. Consule *Ant. Zivardini, Edifizj di Ravenna* p. 20. V. et LYNPHUS et TIPULA.

* LINITIO, onis, f. 3. *ῥαῖσμα*, vulgo *invetriatura*, actus liniendi, unctio. *Vulgat. interpr. Eccl. 38. 34. de figulo*. Cor summi dabit, ut consummet linitioem.

LINTĒAMEN. In fin. adde: ¶ 2. Videtur *linteramen* esse Italorum *lenzuolo*. Nam *Hieronym. ep. 108. n. 15. de Paula*. Mollia, etiam in gravissima febris, lectuli strata non habuit, sed super durissimam humum stratis ciliciculis quiescebat. *et mox*. Mollia linteramina, et serica pretiosissima asperitate ciliciculi commutanda. V. LODIX in *Lexic.* et in *Append.*

LINTĒO. In fin. adde: ¶ 2. Etiam *linitio* scribitur. *Inscript. Aquilejensis nunc Vindobonae exstans, in Bullett. dell' Instit. archeol. T. 5. p. 43.* Ossa P. Postumii Felicis lintonis.

LINTĒUM. ¶ 1. in fin. adde: *Sidon. 5. ep. 17. a med.* Linteani villis onustum. *h. e. sciugatojo con frangie.*

LIPPŌ. ¶ 1. lin. 4. pro *Plin. 29. 6. 37.* corrige *Plin. 29. 6. 38. a med.*

LIRINON. In fin. adde: V. CRININUM.

LITATIO Lin. 6. pro *Aquam opimam corrige agnam opimam.*

* LITHŌTŌMIĀ, æ, f. 1. *λιθοτομία*, *litotomia*, sectio lapidis in hominum vesica. *Coel. Aurel. 5. Tard. 4. a med.* Et (*adhibenda*) lithotomia in iis, qui maiorem generaverint lapidem.

LITĠGIUM. In fin. adde: *Cassiod. 11. Variar. 1. ante med.* Paucis litigia nodosa dissolvit.

LITŌRĀRIUS corrige LITŌRĀRIUS. In fine adde: V. TRABARIUS.

LITTĒRĀ. ¶ 2. in fin. adde: V. PALAMEDES §. 1. et *Cassiod. loc. cit.* in STRYMONIUS in *Append.* ¶ 2.^a Litteras primus geminasse dicitur Ennius. *Festus in Solitaria*. Per unum L enuntiari non est mirum, quia nulla tunc geminabatur littera in scribendo. Quam consuetudinem Ennius mutavisse fertur, utpote *Græcus Græco more usus*, quod illi æque scribentes ac legentes non duplicabant mutas. ¶ 21. in fin. adde: Videtur tamen huius vocis etymon esse a *λίτος*, tenuis; etenim sic *Priscian. 1. 538. Putsch.* Littera est minima pars vocis compositæ.

LITTĒRĀRIUS. Lin. 3. pro *Pertin. 8.* repone *Tacit. 6.*

LITTĒRĀTŌRIUS. In fin. adde: *Priscian. 1. p. 534. Putsch.* litteratoria professio.

LITTĒRŪLĀ. ¶ 1. in fin. adde: *Id. 6. Verr. 43.* Signum pollinis, cujus in femine litterulis minutis argenteis nomen Myoniis erat inscriptum.

LITŪS. ¶ 1. lin. 3. ea verba *litui figuram habes apud Atrat. 798. 1.* delenda probat *Jo. Labusius in Mus. Mant. T. 2. p. 67.* Is enim lapis, qui ex *Muratorii* sententia litui figuram habet, Ligorianus est, ideoque sublestæ fidei: quare notius consulendus est nummus apud *Morell. Thesaur. Fam. Rom. in G. Junia tab. 3. n. VI.*, in quo duplex cernitur decussati litui figura. Tum ¶ 2. in fin. delenda ea verba *His similia habet Porphyr. ibid.*; tandem ¶ 3. lin. 14. delenda itidem sunt equentia et *Porphyr. ad Horat. loc. cit.* in §. 1. Ceterum lituus est pars superior baculi seu pedi pastoralis, tum et insigne augurum, unde deinceps, licet aliter statuat *Gell. loc. cit.*, id usum rei militaris traducta vox est. Nec obstant ea, quæ *lem Labusius* ibidem attulit ex *Sallustio, Vegetio*, et quadam inscriptione, quibus in locis tubicene pro liticene usurpatur: nam x *Gell. loc. cit.* liquido constat, tubam esse vocabulum generale, quo et lituus speciali significatione comprehenditur.

LIVIANUS. ¶ 1. in fin. adde: *Livianus pessus*, et *Livianum essarium*. V. PESSUS. ¶ 1.^a Item ad Livium Andronicum certinens. *Cic. Brut. 18.* Livianæ fabulæ non satis dignæ, quæ ærum legantur. ¶ 2. in fin. adde: ¶ 3. Item ad Liviam perinens, castrum in finibus provinciæ Narbonensis, inter Carcassonem et Narbonem, quodque in *Tab. Peutinger.* vocatur *Liviana*, quo *Sidonius* post Arvernorum deditionem est relegatus. *Sidon. 8. ep. 3.* Dum me tenuit inclusum mora mœnium Livianorum.

LIVĠDŪLUS. In fin. adde: *Sever. Sanct. 91.* Albent lividulis umbra nubibus.

* LIVISCOR, eris, itus sum, dep. 3. radix verbi *obliviscor*. Hinc *Cassiod. Orthogr. 10.* Livisci est oblivisci, et livitus, quod nos odie per elisionem oblitus. Quod eum manifestum fuerit, pleissime quis intelliget, in scriptura verbi huius divisionem, *obliviscor*.

LŌCĀLĠTER. In fin. adde: *Id. 4. ibid. 50. a med.* Alibi cacumina magna terrarum videntur ardere: huius (*Vesuvii*) incendia æne mundo datum est posse cognoscere.

LŌCĀTIM. In fin. adde: *Jornand. Gel. 7.* Taurus mons locaminis recisus, qua disrupto jugo vallis hiatus patescit, nunc Canias portas, nunc Armenias, nunc Cilicas, nunc secundum locum qualis fuerit, facit.

LŌCO. ¶ 3. in fin. adde: Rationem huius formulæ habes apud *Serv. loc. cit.* in FARREATIO in *Append.*

LŌCRIS. In fin. adde: ¶ 2. *Locris* fuit cognominata etiam Arsinoe Ptolemæi Philadelphi soror et conjux, a gente Locrorum, qui quandam Africæ regionem coluerunt. V. vocem præced. §. 3. *Catull. 66. 52.* eum se Memnonis Ethiopis Unigena impellens nutantibus aera pennis Obtulit Arsinoe Locridos ales eques. Alii pro *Locridos* legunt *Chloridos*.

* LŌCŪPLETATIO, onis, f. 3. *locupletazione, arricchimento*, actus locupletandi. Translate est copia, abundantia. *Vulgat. interpr. Judith 2. 16.* Et prædavit omnem locupletationem eorum.

LŌCUS. ¶ 11. in fin. adde: ¶ 11.^a Etiam de podice usurpatur. *Seneca 1. Controv. 2. ad fin.* Novimus, inquit, istam maritorum abstinentioniam, qui, etiamsi primam virginibus renisere noctem, vicinis tamen locis ludunt. Audiebat illum Scaurus: statim (*subdidit*) Ovidianum illud: Dum timet alterius vulnus inepta loci. Hinc porro patet, *Senecam* Priapejorum auctorem putasse *Ovidium*, nam hæc habentur apud *Auct. Priap. 3.* Da mihi etc., Quod virgo prima cupido dat nocte marito, Dum timet alterius vulnus inepta loci. *Tertull. Pall. 4. a med.* Cum latrinarum antistes septicum ventilat, et immundiorum loco eervicem monilibus consolatur. Huic simile est illud *Martial. 11. 78.* Prædicare semel cupido dabit illa marito, Dum metuisti teli vulnera prima novi. *et Tacit. 6. Ann. 1.* Fœditas loci. *h. e.* podicis. V. SPINTRIA in *Lexic.* et in *Append.*

LŌCŪTŪLĒUS. ¶ 1. in fin. adde: *Non. 1. 249.* Lingulacæ, locutulei a procacitate linguae et loquendi proprietatem trahunt. V. *Plaut. loc. cit.* in LINGULACA §. 3.

LŌDIX. Lin. 1. post *operimentum* adde: Videntur autem lodices geminæ esse, quas Italici *lenzuola* vocant. *Martial. 14. 148.* ubi *lodices* legitur in *lemmate*. Nudo stragula ne toro paterent, Junctæ nos tibi venimus sorores. V. LINTĒAMEN §. 2. in *Append.*

* LŌGĠCĒ, adverb. *λογικῶς*, *logicamente*, dialectice. *Boeth. Posterior. analytic. 1. 18. p. 536.* Quid in illis, qui logice speculantur, sic manifestum est.

* LŌGISTĠCUS, a, um, adject. *λογιστικῶς*, ad logistam pertinens. *Cassiod. 3. Variar. 52.* Rationem ipsius disciplinæ (*geometriæ*) et in medicinam, et ad artem logisticam aptam esse (*Chaldaei*) docuerunt.

* LŌGOACĒDICUS, a, um, adject. *λογοαειδικῶς*, metrum logoacdicum vocatur, quod initio dactylos pedes, in fine trochaicum syzygiam habet: ita autem est appellatum, quod illud medium inter poeticam et prosam orationem videtur esse: a *λόγος*, prosa oratio, et *δοιδή*, earmen. *Mar. Victorin. p. 2560. Putsch.* His logoacdiaci (*corrige logoacdiei*) metri speciem, quæ et enopliis, et Archebulis dicitur, non absurde conjunxerim, adæque dactylicæ metri sobolem; scilicet eum trochaica basi versus clauditor duobus, vel tribus, vel quatuor dactylis, et duobus connectitur trochæis, et appellatur Alcaicum deasyllabum, ut est: Laureæ Nyctelio corona. Adde *Atil. Fortunat. p. 2697.* et *Plot. p. 2662.*

* LOLLĠUM, ii, n. 2. idem ac loligo seu lolligo, piscis genus. *Theod. Priscian. 4. 2. ante med.* Omitto plurima animalia sine sanguine, ut pûta pulpas, sepias, lollia, ostrea, spondylos etc.

* LONGÆVĠTO, as, a. 1. frequentat. a *longævo*. *Alcim. ep. 56.* Præsentiam vestram succedentium annorum numerositate divinitas propitiata longævitet.

* LONGÆVO, as, a. 1. longævum facio. *Venant. Vit. S. Menard. 15.* Deus elementissimi Theodeberti regis nostri felicitatem pro sua pietate longævet.

* LONGĀNĠMIS, e, adject. *longanimo*, *μακροθυμῶς*, magnanimus, et opponitur pusillanimiti. *Not. Tir. p. 45.* Longanimis, pusillanimitis. Adde *Vulgat. interpr. 2. Esdr. 9. 17.* et *Psal. 102. 8.*

* LONGĀNĠMITAS, atis, f. 3. *longanimità*, *μακροθυμία*, magnanimitas. *Cassiod. 5. Hist. Eccl. 42. a med.* Verumtamen nos longanimitate detenti, multo tempore sustinimus eos. Adde 6. *ibid. 32.* et *Vulgat. interpr. Rom. 2. 4.* et alibi sæpe.

* LONGĀNĠMĠTER, adverb. *μακροθυμῶς*, animo constanti. *Cassiod. 10. Hist. 33.* Illorum ferocitatem et impietatem longanimitè Deus omnium patitur. Adde *Vulgat. interp. Hebr. 6. 15.*

* LONGĠLĀTERUS, a, um, adject. qui in lateris longitudine positus est. *Boeth. Arithmet. 1. 27.* Circum ipsos numeros qui sunt, idest circum angulares, longilateri numeri sunt. Longilateros autem voco, quos uno se supergredientes numeri multipliant.

LONGINQUO. Lin. 2. pro 1. 1. repone 1. *Stat. an. 1.*

* LONGITURNITAS, atis, f. 3. μακροβίωσις, longævitæ. *Vulgat. interpr. Baruch. 3. 14.* Disce ubi sit prudentia, ut scias simul, ubi sit longiturnitas vitæ.

* LONGITURNUS, a, nm, adject. longus. *Vulgat. interpr. Baruch. 4. 35.* Ignis enim superveniet ei ab æterno in longiturnis diebus.

* LONGIVIVAX, acis, adject. omn. gen. longo tempore vivax. *Vet. Scholiast. ad illud Juvenal. 14. 251.* Cervina senectus hæc habet: quos (cervos) usque ad nongentos annos vivere dicunt: longivivax.

LONGUS. ¶ 7. lin. 3. post *Græcos* adde: et apud Latinos. V. MAGNUS §. 6. ¶ 24. in fin. adde: qui hæc habet 35. 37. Ti. Sempronius, cui Longo cognomen erat.

LŌQUAGŬLUS. In fin. pro sit corrige fit.

LŌQUAX. Lin. 2. post loquendo adde: *Varr. 5. L. L. 7.* Hinc dictus loquax, qui nimium loquitur; hinc eloquens, qui copiose loquitur.

LŌRĀRIUS. In fin. adde: scil. tam vilis erat conditionis loricarius, ut difficile sit, hujus generis hominem libertate donatum fuisse, et libertos, libertasque habuisse.

LŌRICO. In fin. adde: *Tertull. Anim. 38. ad fin. de anima in fetu hominis latente.* Desiderabit toto inquinatus sui tempore profutura domni, non ut ipse substruendus, nec ut ipse loricandus, nec ut ipse tibicinandus, sed tantummodo continendus.

LŪCĀNICUS. In fin. adde: ¶ 2. *Lucanicus* est nomen proprium suis in *Inscript.* apud *Grut. Suppos. 18.* in testamento M. Grunni Corocotte Porcelli.

LŪCENSIS. Lin. 2. pro *ad annem Auserem* corrige *ad amuem Auserem* Mox adde: Coloniam eo deductam fuisse narrat ann. U. C. DLXXVII. Pulcro et Graccho Cos. *Liv. 41. 15.* et *Vellej. 1. 15* ¶ 2. in fin. adde: *Inscript.* apud *Grut. 325. 5.* et *Murat. 1054. 7.* C. Virio Frontoni flammii Lucensi ex decreto concilii P. H. C. h. e. provincie Hispanie citerioris.

* LŪCERNĀRIUM, ii, n. 2. idem ac lucerna. *Cassiod. 9. Hist. Eccl. 38. ad fin.* In Cæsarea Cappadociae, et Cypro die Sabbati et Dominico circa vespertinam cum lucernariis episcopi, atque presbyteri scripturas interpretantur.

* LŪCĪDĀTIO, onis, f. 3. dilucidazione, explanatio. *Cassiod. Instit. div. litt. 28.* Æmilianus sacundissimus explanator duodecim libris de hortis, vel pecoribus, aliisque rebus plenissima lucidatione disseruit.

* LŪCĪDO, as, a. 1. lucidare, lucidum reddo, dilucido. *Cassiod. 3. Variar. 31.* Ut cuncta suo ordine discussa nobis relationis obsequio lucidentur. h. e. si chiariscano. ¶ 2. *Lucidandus* apud *Alcim. ep. 1.* Sed his collationis magis quam lucidandæ fidei exercitio reservatis, etc.

* LŪCĪFER. Lin. 4. post vocant adde: *Inscript.* apud *Murat. 37. 6.* Dianæ Lucifere L. Licinius Vituli Lib. Gratus V. S.

LŪCRĪPĒTĀ. ¶ 1. in fin. adde: V. VINDICATIO §. 3.

* LŪCRIS, idis, f. 3. quæ magnum lucrum affert: nomen effictum meretricis. *Plaut. Pers. 4. 4. 73. Do.* Quod nomen tibi est. *Vi.* Lucridi nomen in patria fuit. *Do.* Si te etiam, mihi quoque Lucridem confido fore te. h. e. te fore mihi magno lucro.

LŪCRŌSĒ. In fin. adde: *Cassiod. 12. Variar. 20.* Vasa lucrose redditæ. V. VENDIBILITER §. 3.

LŪCTOR. In fin. adde: *Luctaturus* apud *Cassiod. 4. Variar. 25.* Quis palestricæ artis ignarus in studium luctaturus introeat?

* LŪCŪBRUM, i, n. 2. *Isid. 20. Orig. 10.* Lucubrum vocatur, quod luceat in umbra. Est enim modicus ignis, qui solet ex tenni stippa ceraque formari. V. LUCUBRUM in *Verb. Barb.*

LŪCŪLĀRIS. In fin. adde: *Inscript.* mendosa apud *Fabrett. p. 272. n. 610.* cincturarius apud *De Vita Antiq. Benev. p. 167.* et p. XXVIII. n. 10. Pagani communes pagi Lucul. *De Vita* ignota de causa putat, interpretandum *Luculli*, cum potius *Lucularis* sit amplectendum, ita ut significet, pagum illum sic appellatum fuisse a vicino aliquo luco.

LŪCŪLENTITAS. In fin. adde: *Cupell. 1. p. 3.* Non dispar illum (*Mercurium*) formæ desiderabilis, grataque inculentitas in Mantien quoque succenderat. *Grotius* et *Goezius* legunt *luculentas*, tamquam esset *luculentas, atis*; sed minus probabilis videtur hæc inclinatio, licet hanc eandem nominis formam probet *Boissonade* in *Holstenii epist. p. 425.*

LŪCŪLUS. In fin. adde: Pro *Tiburtini*, ut mendose legitur in quibusdam editionibus, corrige *Tiburni*. Hinc *Horat. 1. Od. 7. 13.* Et præceps Anio, ac Tiburni lucus.

LŪCŪMO. ¶ 1. in fin. adde: Hinc *Val. Max. de nom. ratione.* Lucii ceperunt appellari, qui ipso initio lucis orti; aut, ut quidam arbitrantur, a Lucumonibus Etruscis. *Dionys. vero Halic. l. 3. c. 48.* affirmat, hunc Tarquinium mutasse nomen Lucumonis in Lucium prænomen. V. *Cic. 2. de rep. 20.* ibique ab *A. Maio* adnotata. ¶ 2. in fin. adde: ¶ 3. *Lucumo* fuit etiam cogn. R. V. *Inscript.* in *JUNIX §. 1.*

LŪCUS. Lin. 3. pro *memore* repone *nemore*. In fin. adde: At *Bothius* pro *sine luco* rectius edidit *sine luxu*.

* LŪDICRO, adverb. idem ac ludicare. *Inscript.* apud *Grut. 660. 1.* Nomen Xanthippe, Ixia eadem Iudicrō.

LŪDIŪS. In fin. adde: ¶ 3. *Ludius* est nomen pictoris apud *Plin. 35. 10. 37.*, qui imperante Augusto primus parietes amicissimæ pictura condecoravit, qualem Itali *paesaggio* nunc vocant.

LŪDO. ¶ 4. in fin. adde: ¶ 4. V. LOCUS §. 11. in *Lexic.* et in *Append. §. 11.*

* LŪGIŪM, ii, n. 2. idem ac luctus. *Commodian. 29. 18.* Lugia sunt semper, nec permoreris in illa.

LŪNUS. In fin. adde: ¶ 2. Est etiam cogn. R. *Inscript.* apud *Aldini Marm. Com. p. 145. n. 70.* C. Calpurnius Lunus.

* LŪPĀNĀ, æ, f. 1. λυπαῖνα, meretrix, lupa. *Commodian. 59. 22.* In feminas congruit cultura lupanas.

LŪPŪLĀ. Lin. 1. post λυκίς adde: Translate de Psyches sororibus usurpatur, quæ et lamie subinde vocantur.

LŪPUS. ¶ 11. in fin. adde: V. PISCÆUS in *Append.*

LŪRIDUS. In fin. adde: *Varr. 1. R. R. 2.* Rana lurida. h. e. buto, vel calamites.

LŪSIO. In fin. adde: ¶ 2. Est etiam titulus poematis *Neroniani* apud *Suet. Dom. 1.* In Clodium Pollionem prætorium virum est poema Neronis, quod inscribitur *Lusio*. Alii leg. *Lusco*, alii *Lusco*.

* LŪSĪTĀNICUS, a, um, adject. idem ac Lusitanus. *Not. Tir. p. 143.* Lusitanus, Lusitania, Lusitanicus.

LŪSŌRIUS. ¶ 1. in fin. adde: *Inscript.* apud *Murat. 958. 4.* Hic artifex artis tessellariæ lusoriæ.

LŪTER. In fin. adde: *Vulgat. interpr.* hoc nomine sæpiissime utitur.

LŪTŪLUS. In fin. adde: ¶ 2. Scribitur etiam hujusmodi cognomen duplici consonante. *Inscript.* apud *Aldini Marm. Com. p. 152. n. 81.* Samonia L. F. Lutulla.

LŪTUM. Lin. 10. pro tangit corrige tingit.

* LŪYANCHE, es, f. 1. V. CYNANCHE in 2.ª Appendice.

LYCHNIS. In fin. adde: Immo sunt Hero, atque Psyche, quarum prior lychnum quærit, altera eundem deslet. Nam Hero, extincto lumine, Leandrum; Psyche, quia lumine admoto Amorē vidit, eundem amisit. ¶ 5. Est etiam cogn. R. *Inscript.* apud *Grut. 83. 6.* Sempronia Lychnis.

LŪYSCĀ. ¶ 1. in fin. adde: Hinc *Vet. Poeta* in *Anthol. Lat. T. 2. p. 454.* *Burm.* At lupus ex catula format coeund lyceam.

* LŪYCŌMĒDEUS, a, um, adject. Λυκομήδης, ad *Lycomedē* pertinens. *Auct. incert. carm. de verb. Achill. in Parthenonē* apud *Wersdorf. Poet. Lat. min. T. 4. p. 432.* Ad *Lycomedas* scēit (me) transire penates.

* LŪYDĪASTĀ, æ, m. 1. Λυδιστης, qui *Lydiarum* mores imitatur, vel ex *Lydia* est. V. BUCOLISTA in *Append.*

LŪYDUS. In fin. adde: ¶ 2. Etiam *Lyde* Græcanica terminatione usurpatur. *Juvenal. 2. 140.* Steriles moriuntur, et illis Tugida non prodest condita pyxide Lyde. Hinc *Stat. 1. Silv. 1. 70.* Hoc plaudunt grege *Lydiæ* tumentes. h. e. mammosæ.

* LŪYĒ, es, f. 1. Λύη, ita appellata est *Diana* apud *Siculos*: λύω, solvo. V. SOLUTRIX.

LŪYPHĀ. ¶ 3. lin. 1. init. pro *Fallitur Id.* corrige *Fallitur Varro*.

LŪYPHĪĀTUS. In fin. adde: ¶ 2. Item *lymphatus* est aqua se *lympa* temperatus. *Coel. Aurel. 4. Tard. 3. a med.* Admixto vero *lymphato*, hoc est aqua temperato coquetur.

* LŪYPHĪDUS, a, um, adject. idem ac *lymphatus*. *Not. Tir. p. 185.* *Lympho*, *lymphaticus*, *lymphidus*.

LYNCŪS. In fin. adde: V. hanc eandem fabulam paulo alit narratam ab *Ilygiu. fab. 10.*, et 31. ab *A. Maio* in *Class. aut. T. 3. p. 4.* et 12. edito.

LŪYSANDER, dri, m. 2. Λυσάνδρος, dux celebris *Lacedæmonum*, cuius meminit *Cic. 1. Offic. 22.* et 30. et *Nep.* in illi vita. ¶ 2. Alius *ephorus* propter injustitiam urbe pulsus. *C. 2. Offic. 25.* ¶ 3. Est etiam cogn. R. *Inscript.* apud *Mure 939. 6.* P. Auctius P. L. Lysander.

LYSIDICUS. In fin. adde *loc. cit.* Cic. pæne præterii C. An-
nim Cimbrium, Lysidici filium, lysidicum ipsum Græco verbo,
quoniam omnia jura dissolvit.

* **LYSIMACHICUS**, a, um, adject. idem ac Lysimachiensis.
Not. Tir. p. 144. Lysimachus, Lysimachia, Lysimachicus.

* **LYSIMACHUS.** In fin. adde: ¶ 2. Est etiam nomen servile
R. *Inscript.* apud *Donat.* 311. 2. Lysimachus Aug. dispen-
sator.

* **LYSIUS**, a, um, adject. ad Lysium quendam pertinens. *In-*
script. apud *Murat.* 478. 7. Fontem hunc Lysium, quem C. Ly-
sius C. L. Secundus pater construxit, C. Lysius Postumus opere
musivo exornavit.

DE LITTERA M

* **M** *et Mā*, α, f. 1. μα, Æolice pro μάτηρ, mater. Est
cogn. R. *Inscript.* apud *Marini Frat. Arv. p. 496.*
Ogulinia Ma. *Alia* apud *Fabrett. p. 755. n. 612.* Claudia Mar-
cellæ L. Ma.

* **MACARIUS.** Lin. 1. post μακάριος adde: felix, beatus.

* **MACCO**, onis, m. 3. scioccone, incrementum macci. Est
cogn. R. *Inscript.* apud *Murat.* 1607. 11. D. Publicius Macco.

* **MACEDONIĀNUS.** In fin. adde: V. VICENARIUS §. 1.

* **MACEDONICUS.** In fin. adde: V. CELTIBERICUS §. 2. in
Append.

* **MACELLARIUS.** Lin. 11. pro ut macellarius adjuvaret repo-
ne ut macellarios adjuvaret.

* **MACELLIO**, onis, m. 3. magretto, diminut. macri. Est cogn.
R. *Inscript.* apud *Labus. Monum. ant. in Canturio p. 15. V.*
S. L. M. (h. e. votum solvit libens merito) Jovi et Dibus Dea-
bus Vegenisianus Macellionis scil. filius.

* **MACERIO**, onis, m. 3. magretto, diminut. macri, macellio.
Est cogn. R. *Plin.* 7. 44. 45. C. Attinius Labeo, cui cognomen
fuit Macerioni.

* **MACERO.** ¶ 4. in fin. adde: *M. Aurel. ad Front.* 4. ad
Cæs. 6. ad fin. (edente iterum A. Maio). Meum pensum ex-
plico, et diei rationem meo suavissimo magistro reddo, quem si
possem magis desiderare, libenter plusculum macerarer.

* **MACHÆRA.** ¶ 1. in fin. adde: *Machæra Herculanea. V.*
PALUS, i, §. 4.

* **MACHINÆ.** ¶ 4. in fin. adde: et *Varronis loc. cit.* in SAR-
CINATRIX §. 1. in *Lexic.* et *Append.* ¶ 5. in fin. adde: V.
MENSA §. 15.

* **MACHINĀMEN**, inis, n. 3. idem ac machinamentum. Trans-
late. *Cassiod. 9. Hist. Eccl. 14. sub init.* Singulorum confisca-
tiones, et machinamina, injurias atque vincula quis numerare
valebit ad singula?

* **MACHINĀTIVUS**, a, um, adject. μηχανικός, qui ad machi-
nas pertinet. *Boeth. Poster. analyt. 1. 7. p. 528.* Sed de-
monstratio non convenit in aliud genus geometricæ in machi-
nativas aut perspectivæ, et arithmeticæ in harmonicas. *Id. ibid.*
10. p. 531. Hujusmodi sunt quæcumque sic se habent ad invicem,
quod alterum sub altero est, ut perspectiva ad geometriam, et
machinativa ad stereometriam, et harmonica ad arithmeticam,
et apparentia ad astrologiam.

* **MACILENTUS.** In fin. adde: *Pelagon. Veterin.* 13. Hordeo
abstinendus, ut macilentior sit equus.

* **MACRIANUS.** In fin. adde: ¶ 2. *Macrianus* item senior et
junior fuerunt, qui, imperante Gallieno ann. a Chr. n. CCLX.,
appellati sunt Augusti, sed biennio post ambo sunt interfecti.
Trebell. Gallien. 2. Sed victus est Macrianus cum filio Macria-
no nomine, deditusque omnis exercitus Aureolo imperatori.

* **MACULABILIS**, e, adject. qui maculari potest. *Dracont. 1.*
Hexæm. 128. Clarus ubique Deus, nunquam maculabilis auctor.

* **MADĒFACTUS.** In fin. adde: ¶ 4. Item coctura mollitus.
Apic. 6. 3. Perdicem cum pluma sua elixabis, et coctura ma-
defactum depilabis. Sic *Id.* alibi sæpius V. MADEO §. 4. et
MADESCO §. 2.

* **MADIĀNEUS**, a, um, adject. ad Madian pertinens, Arabiæ
urbem. *Hieronym. de loc. Hebraic.* Madian urbs, ab uno filio-
rum Abraham ex Chetura sic vocata. Est autem trans Arabiam
ad meridiem in deserto Saracenorum contra orientem maris Ru-
bri, unde vocantur Madianæi, et Madianæa regio. Sed hæc alia
civitas est *ἑρμωνος* ejus, juxta Arnonem et Arcopolim, cujus
nunc ruinæ tantummodo demonstrantur.

* **MADIĀNITĀ**, æ, m. 1. et

* **MADIĀNITIS**, idis, f. 3. qui et quæ ex Madianæa regione est.
Vulgat. interpr. Genes. 37. 36. Madianitæ vendiderunt Joseph
in Ægypto Putiphari euncho Pharaonis. *Id. Numer.* 25. 6. Ec-
ce unus de filiis Israel intravit coram fratribus suis ad scortum
Madianitidem.

* **MADIUS**, a, um, adject. μαδός, glaber. Est cogn. R. *In-*
script. apud *Asquini Del Forogiulio de' Carni p. 47.* Valeria
Madia.

* **MENĀ.** Lin. 5. pro DLXXIV. repone DLXX.

* **MÆONIĀNUS.** Lin. 3. pro qui repone Qui. h. e. Quirina
tribu.

* **MÆSIĀNUS**, a, um, adject. ad Mæsiā pertinens. Est cogn.
R. *Inscript.* apud *Grut.* 1156. 3. D. M. Mæsius C. Lib. Chry-
sidis C. Cassius Mæsiannus matri pientissimæ.

* **MAFORS.** V. MAVORS §. 3. in *Append.*

* **MAGDĀLENUS**, ā et ē, um, adject. ad Magdalam pertinens,
urbem Palæstinæ. *Hieronym. ep.* 127. n. 5 Maria Magdalene,
quæ ob sedulitatem, et ardorem fidei turritæ nomen accepit.
Hic perperam auctor cognomen Mariæ inditum fuisse putat ob
ardorem fidei, cum potius esset ex ejus patria, quod ipsum
probat ejusdem cognomen turritæ, Magdala enim Hebraice tur-
rim significat. V. MAGDALIS.

* **MAGDĀLIOLUM**, i, n. 2. diminut. magdalis. *Alcim. ep.* 78:
Præterea magdaliola illa, quæ promisistis, posco, ut cum obser-
vationis breviculo dirigi jubeatis. h. e. ut qua observatione in
singulis uti oporteat, breviculo indicetis.

* **MĀGIRUS.** In fin. adde: ¶ 3. Est etiam cogn. R. *Inscript.*
mendosa apud *Grut.* 975. 3., sic autem nunc legitur in *Mus.*
Seminar. Patriarch. Venetiarum. Ennia P. L. Veneria sibi, et
T. Trozio T. F. Secundo, T. Saufejo Stephani L. Magiro F.

* **MĀGIS.** ¶ 14. in fin. adde: ¶ 14.ª Est etiam idem ac am-
plius. V. MOLA §. 10. in *Append.*

* **MĀGISTER.** ¶ 18. in fin. adde: *Vopisc. Tacit.* 6. Dii aver-
tant principes pueros, quibus ad subscribendum magistri litte-
rarii manus teneant.

* **MĀGISTERIUM.** In fin. adde: *Inscript.* apud *Murat.* 103. 5.
Mag. vici, qui Kal. Aug. primi magister. inierunt. V. *Visc. Mus.*
Pio-Clem. T. 1. p. 300.

* **MĀGISTRĀLIS.** ¶ 2. lin. 3. pro sacram scribe sacram.

* **MAGNĀNĪMIS**, e, adject. qui magna anima præditus est.
Claud. Mamert. 1. *Stat. an.* 20. Nec unquam perexigui corpo-
ris hominem magnanimum vere diceremus, cum ingentis cor-
pulentie pusillanimes plerumque dicamus. Sicut dicimus ma-
gnanimum Moyses, cum Rubri maris vias intrepidus intravit.
Adde *Jornand. Get.* 40. ad fin.

* **MAGNAS**, atis, m. 3. magnate, μεγιστάν, vir primarius. *Vul-*
gat. interpr. Eccl. 33. 19. Audite me, magnates, et omnes po-
puli. et 38. 3. Disciplina medici exaltabit caput illius, et in
conspectu magnatorum collaudabitur.

* **MAGNĒ.** In fin. adde: et legitur apud *Ascon.* ad *Cic. pro*
Scaur. Usus erat iis (columnis) ædilis, ut ipse quoque signifi-
cat, in ornatu theatri, quod ad tempus perquam ampla magni-
tudine magne fecerat. Hic *A. Maius in Class. auct. T.* 2. p.
318. hæc adnotat: Ita magnefecerat cum principe editione co-
dex Ambrosianus: alter vero magnificerat, uti manu emendatum
vidi etiam in Aldina editione: reliquæ, quas vidi, editiones ha-
bent magnum fecerat.

* **MAGNENTIĀCUS**, a, um, adject. ad Magnentium Aug. per-
tinens. *Magnentiaci, orum*, sunt milites, qui ab eodem conscri-
pti fuerunt. V. DECENTIACUS in *Append.*

* **MAGNĒFĒCENTIĀ.** ¶ 2. in fin. adde: *Magnificentia Aug.* le-
gitur in nummo *Commodi Aug.* apud *Mionnet Rar. des méd.*
p. 250. et 265., cujus inscriptionis interpretatio habetur hæc
apud *Morcell. de stil. T.* 1. p. 382. Ad indicandum spectaculo-
rum ingentem apparatus, quæ Commodus sæpissime exhibuit;
quam sententiam confirmant veteres loquendi formulæ, Tullii
potissimum, qui Pompeji ludos magnificentissimos (*Pis.* 27.) di-
xit, item ejusdem venationes magnificas (*7. Fam.* 1.), et ma-
gnificentiam cum apparatione popularium munerum conjunxit
(2. *Offic.* 16.).

* **MAGNUS.** In fin. adde: ¶ 32. Etiam *Major* est cogn. R.
Inscript. apud *Grut.* 649. 5. T. Pontius Major. ¶ 33. Item
Maximus. Alia apud *eund.* 128. 1. M. Sextilius Maximus.
Alia apud *Alessi Stor. di Este p. 220.* Vibia L. F. Maxima.

* **MAGONTIĀCUS.** V. MOGONTIACUS in *Append.*

* **MĀHES** et *Maes*, etis, m. 3. nomen servile, et cognomen
libertinum ignotæ originis et significationis. *Inscript.* apud *Fa-*
brett. p. 6. n. XXXVI. C. Julius Cyceni L. Mahes. *Alia* apud

eund. p. 408. n. 527. C. Publicio C. L. Maheti sexvir. Mag. Aug. Decimia M. L. Pnema uxor. *Alia* apud *Grut.* 524. 2. Marcus Maes. *Alde alias* apud *eund.* 961. 2. et 981. 8.

MAJĀ. In fin. adde: ¶ 5. Item obstetrix, a μαῖζ, quæ idem significat. *Gloss. Isid.* Maja, medica, obstetrix.

* MAJĀDES, æ, m. i. patronymic. a Maja Mercurii matre. *Priscian.* 2. p. 582. *Putsch.* Majades, Majæ filius, Mercurius.

* MAJĀRIUS, a, um, adject. idem ac majalis. Est cogn. R. *Inscript.* apud *Marini Iscriz.* Alb. p. 71. Furia O. L. Majaria.

MAJESTAS. ¶ 8. lin. 4. pro jam liberorum IV. corrige jus liberorum IV.

* MAJOR DOMUS, m. il maggiordomo, aulae praefectus, moderator domus regiae. *Inscript.* apud *Mural.* 1826. 4. Ego Anastasius major domus. *Cassiod.* 10. *Variar.* 18. His praefecimus majorem domus nostrae Vaccensem, qui pro suarum qualitate virtutum hellatoribus esset jure reverendus. *Id.* q. *Hist. Eccl.* 45. Mardonius major domus imperialis. *Venant. Vit. S. German.* 44. Audegisilus major domus regiae occurrit heato viro. *Alcm. ep.* 55. Per majorem domus Tullii, qui dominum meum Sigismundum in Viennensium civitate repererat, epistolas tuas me accepisse letatus.

* MĀLEDICTOR, oris, m. 3. qui maledicit. *Ennod. Dict. ante carm.* 6. Professionis et ingenii exercitiis aggregabo quidquid contra accusati meriti maledictor ingesserit.

* MĀLEŌTICUS, a, um, adject. ad Maleum pertinens, Argivorum regem. V. MALEA. *Lactant. Placid.* (ab A. Maio edit. in *Class. auct. T.* 3. p. 150.) fab. 188. Maleus Tusculorum (lege Argivorum) rex fuit, qui primus tubam invenit. Is cum piraticam exerceret, et mare tempestatibus esset infestum, montem, qui nunc ab eo Malea vocatur, insedit: qui et Apollinem Maleoticum de suo vocabulo, et montem ipsum Maleam nominavit.

MĀLIGNO. In fin. adde: ¶ 2. Etiam malignor aris, dep. maligne ago aut loquor, malignare Italice. *Vulgat. interpr.* 1. *Paralip.* 16. 22. In prophetis meis nolite malignari. *Id.* *Psal.* 21. 17. Concilium malignantium obsedit me.

* MĀLILŌQUUS, a, um, adject. idem ac maliloquax. *Valerian. Homil.* 5. a med. Quando potest fieri, ut homo aut magniloquus, aut maliloquus non habeatur ingratus.

MALLEŌLUS. ¶ 3. lin. 2. post jaciebant adde: V. ASTYOCUS §. 2. in *Append.*

MALLO. In fin. adde: ¶ 3. Etiam Malo antiquitus scribebatur, et est cogn. R. V. *Inscript.* in FANATICUS §. 6. in *Append.*

* MĀLOBĀTHRĪNUS, a, um, adject. μαλοβαθρινός, qui ex malobathro est. *Not. Tir.* p. 160. Malobathrum, malobathrinus. Hic tamen mendose malobathrinus scribitur. *Coel. Aurel.* 5. *Acut.* 5. ad fin. Apponenda cerotaria ex oleo dulci, aut cypri- no, vel gleucino, aut irino confecta, vel malobathrino. Adde 5. *Tard.* 1. ante med

MĀLUS. In fin. adde: ¶ 5. Hac significatione etiam malum, i. neutr. gen. usurpatur. *Inscript.* apud *Orelli* n. 2556. XII. K. Mal. mala et vela erunt.

MĀMERCUS. ¶ 1. in fin. adde: V. tamen MARCUS §. 2.

MĀMILLĀ. ¶ 3. in fin. adde: Hinc etiam *Cassiod.* 7. *Variar.* 6. Claudia (aqua) per tot siccas montium summities lavacris ac domibus liquores purissimos fistularum uberibus emittit.

MĀMŪLĀ. ¶ 2. in fin. pro Alii leg. obit reponere: At *Marini Frat. Arv.* p. 161., ubi hanc inscriptionem attulit a se perlectam, ita habet: at hic tertio consule natus obit. h. e. triennis. *Inscript.* apud *Orelli* n. 4671. D. M. Marciae Meroes Fabia Secundina mamulae B. M

* MĀMŌNĀ, æ, f. i. μαμωνᾶς, abundantia, divitiæ, et trans- late Plutus, scilicet divitiarum Deus: est a Rabbin. et Syriac.

מַמְנָה, divitiæ, ab Hebr. מִנְיָה, multitudo. *Vulgat. interpr.*

Luc. 16. 9. Facite vobis amicos de mammona iniquitatis. Quæ verba ita interpretatur *Tertull.* 4. *advers. Marcion.* 52. Scilicet de nummo: injustitiæ enim auctorem, et dominatorem totius sæculi nummum scimus omnes, cui famulatam videns (Christus) Pharisæorum cupiditatem, amentavit hanc sententiam (*Luc.* 16. 13.) Non potestis Deo servire et mammonæ.

* MĀMŪLLĀ, æ, f. i. idem ac mamilla. Est cogn. R. masculini generis. *Inscript.* in *Annal. dell' Instit. archeol. T.* 11. p. 54. L. Vejanus C. F. Mamulla.

MĀNĀCHUS. Lin. 4. pro indicatur corrige indicantur. Lin.

5. post μῆνας adde: vel potius ab inusit. μῆναζω, menses denoto, ut a μονάζω est monachus.

MANCEPS. ¶ 2. in fin. adde: *Inscript.* apud *Mural.* 311.

2. Lysimacho Aug. Disp. frument. mancip. fecit Fl. Corinthias.

* MĀNCĪPĀLIS, e, adject. qui ad mancipem pertinet. *Not. Tir.* p. 75. Mancipium, mancipalis.

MANDATOR. In fin. adde: ¶ 4. Item ii, qui alienus cædem alicui faciendam committunt. *Paull. Recept. sentent.* 5. 5. §. 12. Etsi percussor certus sit, tamen de familia habenda quæstio est, ut cædis mandator inveniri possit.

MĀNES. In fin. adde: *Inscript.* apud *De-Lama Guida al Mus. Parm.* p. 71. Otiose, parce, pie Manes, ita te tua vota sequantur. *Alia* apud *Grut.* 786. 5., quæ ita legitur a *Marini Iscriz.* Alb. p. 127. Furia Spes L. Sempronio Firmo conjugii carissimo mihi. . . Ita peto vos, Manes sanctissimæ, commendatum habeatis meum conjugem, et velliis lucis indulgentissimi esse horis nocturnis, ut etc.

MĀNĪĀ. In fin. adde: At Latinis litteris usurpatur a *Coel. Aurel.* 5. *Acut.* 12. Similes sunt hydrophobicæ passioni phrenitis, mania, quam nos furorem, sive insaniam dixerimus.

MĀNĪCĒ. In fin. adde: ¶ 5. Etiam manica num. sing. usurpatur, scilicet de bestiarum, ejus fortasse manus tantum dextera muniebatur manica. *Front.* 5. ad M. Cæs. 22. (edente iterum A. Maio) Consul populi Romani posita prætexta, manicam induit, leonem inter juvenes Quinquatribus percussit, populo Romano spectante.

* MĀNĪCUS, a, et ē, um, adject. μανικός, furialis, insanus. *Apul. Herb.* 74. Appellatur (herba strychnos) manice, sed Latine furialis, eo quod furorem excitat.

* MĀNĪCO, as, n. i. μανίζω, maneo venio. *Vet. interpr.* ad *Juvenal.* 5. 79. Propterea semper manicasti per pluviam. *Vulgat. interpr.* *Luc.* 21. 38. Et omnis populus manicabat ad eum in templo audire eum. *Augustin. Quæst.* 46. in lib. *Judic.* 9. 32. et 35. Quod Latini quidam habent maturabis, quidam vero manicabis, Græcus habet, quod dici posset non uno verbo, diluculo surges. h. e. μανίζω.

MĀNĪFĒSTATĪO. In fin. adde: *Cassiod.* 7. *Variar.* 55. Manifestatio conscientiae bonæ.

MĀNĪPŪLĀRIS. In fin. adde: ¶ 3. Est item cogn. R. *Inscript.* apud *Grut.* 555. 4. T. Campilio T. F. Manipulari Vix. Ann. XXXIX. D. XVI. T. Claudius Hermes.

MĀNĪŪLĀ Lin. 3. pro Claurissimæ corrige Clarissimæ, et lin. 4. pro decuriorum corrige decurionum.

MANSĪO. ¶ 3. lin. 6. post asperitate adde: Mansio differt a mutatione: etenim mansio dicebatur locus, in quo iter facientes manebant; mutatio, in quo equi et currus mutabantur. Hinc in eadem via plures erant mutationes, quam mansiones.

* MANSĪUNCŪLĀ, æ, f. i. diminut. mansionis. *Vulgat. interpr.* *Genes.* 6. 14. Mansiunculas in arca facies.

* MANSUĒTO, as, a. i. ἡμωρόω, mansuefacio. *Vulgat. interpr.* *Sapient.* 16. 18. Quodam enim tempore mansuebatur ignis.

MANSUĒTUS. Lin. 11. post Nonius adde: *Quintil. declam.* 260. ante med. Multa animalia, quæ venire ad manus, et mansuescere queunt, non humanum modo, sed etiam voluptuosum est, alere ac pascere.

MANTĪCĀ. In fin. adde: *Grat. Cynege.* 359. Sit famulis vitulina tuis aut tergo fulvo Mantica.

* MANTĪCĒ, es, f. i. Μαντική, Dea divinationum præses, Pronæ filia. *Capell.* 1. p. 3. Non dispar illum formæ desiderabilis, grataque lucentitas in Mantichen quoque succenderat. Adde p. 9. *Cic.* 1. *Divin.* 1. init. Græce usurpat.

MĀNŪĀLIS. In fin. adde: ¶ 5. *Manuales digiti* apud *Cassiod.* 1. *Variar.* 10. sunt digiti decem, qui duabus hominum manibus continentur, ad distinctionem eorum, qui in pedibus sunt.

MĀNŪBĪÆ Lin. 3. post manuciae adde: *Varr.* 7. L. L. 5. A manu manubiæ. scil. a manu, et βία vis.

MĀNŪBŪRIUM Lin. 2. post tenetur adde: *Eutyches* apud *Cassiod.* de orthogr. 9. Mannhrium, quasi manu haberium.

MĀNUS ¶ 46. in fin. adde: Hinc *Ovid.* 3. *Art. am.* 507. Pars humeri tamen ima tui, pars summa laceri Nuda sit, a læva conspicienda manu. da man sinistra.

MĀNŪTĪGIUM. In fin. adde: Hinc *Id.* 3. *Acut.* 18. ante med. Lippientes manuum contactum affectare frequentant, quod Græci χειροψίαν vocaverunt.

MARCELLUS. In fin. adde: ¶ 2. Etiam *Marcella* cogn. R. in *Inscript.* apud *Grut.* 484. 5. Petronia M. F. Marcella.

* MARCĪLIĀNUS, a, um, adject. ad Marcilium pertinens, ut Marcilianum suburbanum apud *Cassiod.* 8. *Variar.* 33. Est lo-

eus ipse camporum amenitate distensus, suburbanum quoddam Consiliatis antiquissimæ civitatis, qui a conditore sanctorum fontium Marcilianum nomen accepit. ¶ 2. Item ad Marcilium quemdam myropolam pertinens. *Martial.* 2. 29. Cujus olet toto pinguis coma Marciliano. Alii perperam legunt *Marceliano*.

*MARCIO, onis, m. 5. diminut. Marci. Est nomen servile. *Inscript.* apud *Murat.* 69. 12. Marcio Lib.

MARCIPOR. Lin. 3. post *notatur* adde: *Priscian.* 6. p. 700. *Putsch.* Corripiunt pænultimam genitivi et a puero composita, Publipor, oris, Marcipor, oris: ita enim antiqui pro *Publii puer* et *Marci puer* dicebant. *Quintil.* 1. 4. §. 26. In servis jam interculit illud genus (*nominum*), quod ducatur a domino, unde Marcipores, Publipores. Lin. 5. pro *habeant* scribe *habebant*.

MARGINO. In fin. adde: ¶ 2. Translate est includere: *Alcin. Homil. de rogat. circa med.* Eligitur tempore (*rogationibus celebrandis*) triguum, quod inter Ascensionis sacræ cultum, diemque Dominicum, quasi quodam opportunitatis propriæ limbo circumpositis solemnitatibus marginaretur.

MARIANUS. In fin. adde: ¶ 4. *Mons Marianus* est oppidum Hispaniæ Tarraconensis, quod nunc *Siera Morena* dicitur. *Inscript.* apud *Spon. Miscell.* p. 221. T. Flavio Aug. Lib. Polychryso Proc. montis Mariani præstantissimo confectores æris. ¶ 5. *Mariana colonia* est urbs Corsicæ, a Mario, unde ei nomen, deducta, quæ nunc jacet in ruinis eo latere insulæ, quod Italiam spectat. Ejus meminere *Plin.* 3. 6. 12. et *Senec. Consol. ad Helv.* 8.

MARICA. ¶ 1. in fin. adde: *Inscript.* apud *Fabrett.* p. 694. n. 152. Maricæ L. Albius L. F. Tauriscus, Babulia Albia D. D. *Augustin.* 2. Civ. D. 23. Marius a miserantibus Minturnensibus Maricæ Deæ in loco ejus commendatus est.

MARINUS. ¶ 1. in fin. adde: *Inscript.* apud *Orelli* n. 3855. Navicularii marini Arelatenses.

MARISCÆ. In fin. adde: ¶ 3. *Mariscæ* vocatur etiam podex muliebris. *Martial.* 12. 97. Non eadem res est: chiam volo, nolo mariscam. Ne dubites, quæ sit chia; mariscæ tua est. *h. e.* podex tuus, o zelotypa, similis est mariscæ fatuæ, podex vero pueri chieæ fœui, cujus sapor pungens gratus est palato. V. CHIUS §. 4. in *Append.*

*MARITIMENSIS, e, adject. idem ac maritimus. *M. Baro de cas. litt.* p. 236. *Goes.* Limites maritimenses Gallicum (*agrum*) intercidunt.

MARITUS. Lin. 3. pro *Al. leg.* repone *Al. male leg.*

*MARMARYGÆ, æ, f. 1. μαρμαρυγή, et

*MARMARYGMÆ, ætis, n. 3. μαρμαρυγμα, macula similis splendori marmoris. *Cæl. Aurel.* 1. *Tard.* 4. Macularum marmoris similia, quæ Græci marmarygmata, sive marmarygas vocant.

MARMOR. In fin. adde: ¶ 9. *Marmuris* pro marmoris legitur in *Inscript.* apud *Fabrett.* p. 408. n. 331., ubi usurpatur de titulo sepulcrali.

MARMORARIUS. In fin. adde: ¶ 3. Differre videtur a lapidario; nam in *Inscript.* apud *Murat.* 2045. 5. junctim habetur *marmorarius* et *lapidarius*. V. LAPIDARIUS §. 5. in *Append.*

MARMORATUS. In fin. adde: Quis intelligendus sit *equus marmoratus* apud *Pelagon. Veterin.* 19., eruditius inquirendum relinquo.

MARRUBIUM. Lin. 3. pro *pasion* corrige *prasion*.

MARS. ¶ 8. lin. 5. post *superiores* adde: At de eodem perperam hæc habet *Cassiod.* 11. *Variar.* 36. Martis sidus, ignea celeritate raptatum decem et octo mensibus deputata sibi transcurrit. In fin. adde: V. PYROIS.

MARSUS, i. Lin. 7. post *poenatis* adde: Sunt tamen, qui recte putant, hujusmodi poema ad eundem Domitium Marsum pertinere. In fin. adde: V. *Ind. Scriptor. Latinor.* huic Lexico præmissum.

MARSŶAS. In fin. adde: ¶ 6. Est etiam nomen servile. *Inscript.* apud *Gervas. Osserv. sopra una Iscr. Sipont.* p. 45. Marsua ponderarius.

MARTIALIS. ¶ 2. lin. 3. post *eo die* adde: scil. ann. U.C.DCCLXV. Martis ultoris ædes dedicata fuerat ab Augusto, quam voverat bello Philippensi pro ultione paterna. V. *Ovid.* 6. *Fast.* 569. et *Suet. Aug.* 29.

MARTIANE, adverb. more Martii. *Priscian. de accent.* p. 1300. *Putsch.* Adverbia, si e terminantur, et a nomine veniunt, producantur in ultima, ut Tulliane, Martiane.

*MARTINULUS, a, um, adject. diminut. Martini. Est cogn. R. *Inscript.* in SPERATUS §. 4. in *Append.*

MASCULUS. ¶ 2. in fin. adde: *Cassiod.* 4. *Variar.* 51. Ideo sive masculis pilis contineri, sive talis fabrica (*theatrum Pom-*

peji) refectionis studio potuerit innovari, expensas vobis de nostro cubiculo curavimus destinare. ¶ 4. in fin. adde: ¶ 5. Est etiam cogn. R. *Inscript.* apud *Murat.* 472. 3. M. Aurelius Masculus.

MASO. Lin. 4. pro 229. scribe 292.

MASSÆ. In fin. adde: ¶ 12. Est etiam cogn. R., ut L. Terentius Massa trih. militum apud *Liv.* 31. 50. et 40. 35.

*MASSATICIUS, a, um, adject. qui ex massa aliqua confectus est. *Var. auct. de limit.* p. 265. *Goes. in fin.* Si (*terminus*) aliquid fictum habuerit super se, acrum (*lege aurum*), aut plumbum, aut stannum epitecticum (*lege epithetium*), hoc est massatum (*lege massaticum*) fabricatum (*ostendit*), quod inter censam (*lege censum*) centuriæ.

MASSURIUS. ¶ 2. post *Scribitur et Masurius* adde: immo *Masurius* simpliciter unice scribendum esse, multis argumentis probat *Ever. Otto in Thesaur. juris Rom. T. 1. præf.* p. 25. Hinc *Masurianus*, quam vocem vide suo loca. V. et *Inscript.* in FANATICUS §. 6. in *Append.*, in qua C. Masurius C. F. Sabinus ex eadem gente memoratur.

MASTARNÆ. Lin. 1. hæc verba quæ ibi leguntur *primitivum nomen Cæli* — respondere videtur ita corrigenda sunt: nomen Etruscum, quod, ex sententia *Fr. Orioli in Annal. dell' Instit. archeol. T. 4. p. 48.*, idem significat ac magister, scilicet equitum, quo scilicet nomine appellatus est *Scrvius Tullius* ex re prospere gesta, dum inter equites contra Etruscos militaret. In *Oratione vero Claudii Aug.* apud *Grut.*, cujus nonnulla verba hic asseruntur, pro *appellatus* legendum putat *Niebhurius in Hist. Rom. T. 1. p. 104. appellavit*.

MASTICO. Lin. 1. post *commينو* adde: *μαστυχο*, unde videtur rectius *masticæ* scribendum esse. In fin. adde: *Cæl. Aurel.* 1. *Tard.* 1. n. 47. Dant quoque masticen masticandam.

MASTURBATOR. Lin. 1. post *masturbat* adde: A *Cæl. Aurel.* 5. *Acut.* 9. dicitur in *semet manu operans*.

MASTURBO. In fin. adde: V. FEMINO in *Append.*

MASURIANUS. In fin. adde: V. MASSURIUS §. 2. in *Lexic.* et in *Append.*

MATER. ¶ 7. in fin. adde: Etiam *mater populi Romani* vocatur *Julia Domna*, *Caracallæ mater*, in *Inscript.* apud *Orelli* n. 4945.

MATERIARIUS. ¶ 1. in fin. adde: *Isid.* 19. *Orig.* 34. n. 11. Solæ materiales ex materia corio infecta. Fortasse legend. *materiarie*. Etiam *clavarius materiarius*, qui scilicet clavos ligneos facit. V. CLAVARIUS, ii: erat igitur et *clavarius ferrarius*, sed de hoc altum in Latina lingua silentium.

MATERINUS. In fin. adde: ¶ 2. *Materina* apud *Liv.* 9. 41. est nomen regionis in Umbria. V. PLĀGÆ §. 7.

MATHÊMATICUS. ¶ 4. in fin. adde: *Inscript.* apud *Grut.* 708. 8. Non igitur, lector, lachrymes: decepit utrosque (*parentes*) Maxima mendacis fama mathematici. ¶ 6. in fin. adde: *Imp. Dioclet. et Maxim. Cod.* 9. 18. 2. Artem geometriæ discere atque exercere publice interest. Ars autem mathematica damnaibilis est, et interdicta omnino.

MATHO. In fin. adde: ¶ 2. Etiam *Mathon* in nominat. sing. usurpatur. *Martial.* 4. 81. Declamas in febre, Mathon: hanc esse phrenesin si nescis, non es sanus, amice Mathon.

MATIĀNUS. ¶ 1. in fin. adde: Sunt qui eidem tribuunt etiam *nimiambos*, quos laudant *Gell.* et *Terentian.* loc. cit. in MIAMIAMI §. 1.

*MATIDIĀNUS, a, um, adject. ad Matidiam pertinens, sororem *Vibiæ Sabinæ*, *Hadriani Aug. uxoris*. Est cogn. R. in *Inscript.* apud *Grut.* 1114. 3. L. Vibius Aug. Lib. Florus fecit sibi et *Vibiis Sabiniano*, *Matidiano*, *Floro*, *Thelymorpho*, *Matidianæ*, liberatis suis.

MATRÆ. In fin. adde: ¶ 3. Sunt tamen qui putant, *Matras* fuisse appellatas honoris ergo *Junones Augustarum*. V. JUNO §. 4.

MATRÍCULĀ. In fin. adde: *Inscript.*, quæ pertinet ad ann. a Chr. n. CXCIII., apud *Fea Framm. di Fast. cons.* p. 77. Domine, permittas ædificio meo poscolumnnam divorum Marci et *Faustinae*... pedibus plus minus facere, et in matricula sine injuria cujusquam secundum litteras rationalium, quas subjeci, da... *Cassiod.* 11. *Variar.* 6. Transgressio matricule actio tua est. V. MATRIX §. 5.

MATRŌNĀ. In fin. adde: ¶ 4. *Matrona* est etiam nomen proprium R. in *Inscript.* apud *Margarin.* p. 16. n. 222. Hic jacet nomine *Matrona* C. F. ¶ 5. Licenter primam syllabam corripit *Ennod.* 7. ep. 29. Quæ servat meritis torum fidelem, Exoptet similem *matrona* sortem.

* **MATRŌNILLĀ**, æ, f. 1. diminut. matronæ. Est cogn. R. *Inscript.* apud *Fabrett.* p. 146. n. 177. Aurelia Generosa, quæ et Matronilla.

MATTIACUS. Lin. 2. post *pertinens* adde: nunc *Cassel.*

MATTIĀ. Lin. 7. post *cum mattea* adde: *h. e. cum Turdo*, homine infami et invido.

MATŪRITAS. ¶ 2. in fin. adde: *Tertull. Virg. veland.* 16. Nupisti Christo, illi tradidisti carnem tuam, illi sponsasti maturitatem tuam. *h. e. ætatem tuam*, quæ jam viro matura est.

MATŪRUS. ¶ 7. in fin. adde: ¶ 7.^a Est etiam cogn. R. *Inscript.* Patavina apud *Orelli* n. 1645. C. Acutius C. F. Maturus. *Alia* item Patavina, nunc Clodiæ extans, apud *Grut.* 995. 1. Socceja C. L. Matura.

MATŪTINUS in fin. adde: ¶ 6. *Matulina*, æ, f. 1. *mattina*, mane. *Plin. Valerian.* 2. 28. ante *med.* Glandis item rubæ grana tredecim, piperis quinque simul teres cum vino veteri, et dabis tribus matutinis. *h. e. per tre mattine.*

MAVORS. In fin. adde: ¶ 5. *Mavors*, *mafortium* et *mafors* est vestimenti genus, idem ac ricinium, *collare*, *bavero* Italis dictum, quod circa collum tum pueri, tum mulieres gerere solebant. *Hieronym.* ep. 22. a. 15. Super humeros hyacinthina læna maforte volitans. V. plura alia auctorum loca, quibus *mafortii* mentio habetur in *RICINIUM* §. 1.

MAUSŌLĒUM. ¶ 3. in fin. adde: *Inscript.* apud *Grut.* 496. Ejus maesolei (*sic pro maesolei*) claves doæ penes aliquem libertorum meorum, et curatorem ejusque anni sint. *Alia* apud *cund.* 175. 9. M. Ulpus Aug. L. Æglus procurator maesolei.

* **MAXIMILLIANUS**, a, um, adject. ad Maximillam pertinens. Est cogn. R. *Inscript.* apud *Grut.* 471. 8. Tarrutenio Maximiliano V. C. eloquentissimoque Anicius Acilius Glabrio Faustus togatam statuam libens posuit.

* **MAXIMINIANUS**, a, um, adject. ad Maximinum Aug. pertinens. *Capitolin. Gordian.* 13. Senatus omnem illam faciem Maximinianæ tyrannidis occidi jussit. *h. e. delatores*, calumniatores. ¶ 2. *Maximiniani, orum*, absolute, sunt milites, qui Maximini partes sequebantur. *Id. ibid.* 15. Filium suum contra Capelianum, et Maximinianos misit.

MAZĀ. Lin. 3. post *dari jubent* adde: Eadem vero est ac polenta, quam vocem vide §. 1. in loc. cit. *Senecæ in Lexic.* et in *Append.*

MĀZACES In fin. adde: ¶ 4. Fuere et *Mazaces* populi Asiatici ultra paludem Mæotidem, a *Plin.* 6. 7. 7. memorati, ubi, cum *Mazacas* scriptum sit in accus. plur., fortasse ejus casus rectus fuit *Mazacæ, arum*; nisi putes, *Plinium* terminatione Græcæ uisum fuisse.

MĒĀTUM In fin. adde: V. *SUATIM* §. 2. in *Append.*

MĒĀTUS in fin. adde: ¶ 4. *Meatus* absolute usurpatus est meatus urinae, seu pudendum equæ in *Epigr. incert. poetæ* in *Antholog.* Lat. T. 1. p. 628. *Burm.* Gaudens monstrifero calere luxu, Fessæ cornipedis fricas meatum.

MĒCHĀNICUS. in fin. pro §. 2. corrige §. 3.

MĒCHĀNISMA. Lin. 1. post n. 3. adde: *meccanismo.*

* **MĒDĒNĀ**, æ, f. 1. *Ser. Ruf. Brev.* 18. M. Antonius Mediam ingressus, quæ nunc Medena appellatur.

* **MĒDIĀTIO**, onis, f. 3. *mediazione*, actus illius, qui se medium inter aliquos interponit. *Alcim. ep.* 2. circa *med.* Nisi inter duos agat, incongrue mediatio nominatur.

MĒDIĀTOR. ¶ 1. in fin. adde: *Cassiod.* 11. *Variar.* 1. ante *med.* Apud aures prudentissimæ dominæ (*Amalasunthæ*) nullus eget interprete: non enim aut legatus moram, aut interpellans aliquam sustinet de mediatoris tarditate jacturam.

MĒDICĀMENTĀRIUS. ¶ 3. lin. 1. post *loc. cit.* adde: in §. seq.

MĒDICĀMENTUM. ¶ 3. in fin. adde: ¶ 3.^a Item pro eo, quod Itali mordente appellant. *Plin.* 35. 11. 42. Pingunt et vestes in Ægypto inter pauca mirabili genere, candida vela, postquam attrivere, illinentes non coloribus, sed colorem sorbentibus medicamentis. Hoc cum fecere, non apparet in velis; sed in cortinam pigmenti ferventis mersa, post momentum extrahuntur picta: mirumque, cum sit unus in cortina colos, ex illo alius atque alius sit in veste, accipientis medicamenti qualitate mutatus.

* **MĒDICĀTIVUS**, a, um, adject. *ἰατρικός*, qui ad medicinam pertinet. *Boeth. Topic. Aristot.* 6. 6. a *med.* p. 718. Nihil prohibet et audaciam quandam, et rectam intelligentiam habere ad medicativa. *h. e. ad medicinam.*

MĒDICOR. In fin. adde: ¶ 3. Particip. *medicans* apud *Boeth.* 1. *pros.* 3. Ad cognoscendam medicantis faciem.

MĒDICUS. ¶ 2. in fin. adde: ¶ 2.^a *Medicum oleum.* V. *Amiani loc. cit.* in *NAPHTHAS*.

MĒDICUS, i. In fin. adde: ¶ 6. Etiam legiones suum habebant medicum. *Inscript.* apud *Orelli* n. 448. Ti. Claudio Hymno medico Leg. XXI, Claudie Quietæ ejus Atticus patronus.

MĒDIDĒS. In fin. adde: V. *Varronis loc. cit.* in *SŌLĀRIUM* §. 1.

MĒDĪŌLĀNUM. ¶ 1. in fin. adde: ¶ 1.^a Etiam *Mediolanus*, i. f. 2. et syllaba prima longa, dicitur. *Paulin. Petrocor.* 1. *Vit. S. Martini.* 256. Hic ubi gaudentem nemoris, vel palmitis umbris Italiam pingit pulcherrima Mediolanus. ¶ 2. in fin. adde: V. tamen *ATHENÆ* in *Append.*

MĒDĪŌXĪMUS. in fin. adde: *Claud. Mamert.* 3. *Stat. an.* 12. in fin. Anima vero medioximum quiddam naturæ incorporeæ, sed creatæ, sortita, nec Deus est, quoniam qualitatem habet, nec corpus, quia non habet quantitatem.

* **MĒDĪTĀTĪŌNCŪLĀ**, æ, f. 1. 1. diminut. meditationis, *meditationcella.* *Claud. Mamert.* 1. *Stat. an.* 3. ante *med.* Scriptor meditationulas suas autumat debere pensari.

MĒDĪTĀTĪVUS. In fin. adde: Hæc eadem et *desiderativa* dicuntur.

MĒDITRĪNĀ et **MĒDITRĪNĀLĪĀ** corrige **MĒDĪTRĪNĀ** et **MĒDĪTRĪNĀLĪĀ**.

MĒDITŪLLĪUM. ¶ 1. in fin. adde: *Venant.* 5. *præf. carm.* 6. Quam inter omnes litteram meditullio collocarem.

MĒDĪUM. Post ¶ 5. adde: ¶ 5.^a Idem est esse in medio, apud *Suet. Vitell.* 2. Sed quod discrepat, sit in medio. *h. e. resti indeciso.* In fin. adde: ¶ 18. Item est ratio, modus, *un mezzo* Itali nunc vocant. *Sext. Aur. Victor Caesar.* 13. Simul noscendis ociis, quæ ubique e republica gregbantur, adnota media publici cursus.

MĒDŌXĪCUS. In fin. adde: ¶ 2. Est etiam cogn. R. *Inscript.* apud *Fabrett.* p. 143. n. 162. P. Julius P. P. P. L. Medocus. *Lege* Medocus.

MĒDŪLLĀ. In fin. adde: ¶ 7. Est etiam cogn. R. *Inscript.* Patavii adhuc extans, apud *Grut.* 440. 4. T. Mustio C. F. Fab. Hostilio Fahrício Medullæ Augurino etc.

MĒDŪLLĀTUS. In fin. adde: *Cassiod.* de *anim.* 9. a *med.* Ossa nos medullata corroborant. *h. e. medulla plena.* *Vulgat. interpr. Psalm.* 65. 15. Holocausta medullata offeram tibi. ¶ 2. Videtur esse etiam, qui medulla privatus est. *Plin. Valerian.* 5. 38. Radicibus runcicis, hoc est lapathi, medullatis, non coctis, sed cum sale tnsis, aceto acri admixto, uteris in balneo.

* **MĒGĀLIĒNSIS**, æ, adject. ad Megalium, Campaniæ insulam, pertinens. *Not. Tir. p.* 143. Laurentinus, Megaliensis, Bolensis.

MĒGĀLŌPŌLITĀNUS. Lin. 2. post *Peloponneso* adde: nunc *Sinano* vocata.

MĒGĀRĪCUS. In fin. adde: ¶ 5. *Megarica* signa sunt statuarum ex marmore Megarico, nunc *lumachella bianca antica* (V. *Corsi, Delle pietre antiche p.* 114.) Cic. 1. *Att.* 8. L. Cincio HS. CCIOO. CCIOO. CCCC. pro signis Megaricis curavi. *Id. ibid.* 7. Signa Megarica vehementer expecto.

MĒGISTĒ. In fin. adde: Item est cogn. R. *Alia* apud *Grut.* 560. 5. Clatia Megiste.

MEJO. ¶ 1. lin. 3. post *latet* adde: V. *PERMINGO*. Lin. 6. pro *visa* corrige *ossa*. ¶ 3. in fin. adde: Atqui *Pelagon. Veterin.* 8. a *med.* Quod si tardius mejaverit, etc. V. *ejusd. loc. cit.* in *Stranguria*, in quo pluries hac utitur forma verbi.

* **MĒLĒNIS**, idis, f. 3. *μελανίς*, quæ nigrescit. Est cogn. R. *Inscript.* apud *Grut.* 979. 10. Julia P. L. Melenis.

MĒLANCHĒTES. Lin. 2. pro 312. corrige 252. V. *THERIDAMAS*.

MĒLANCHŌLĪĀ. In fin. adde: At Latine scribit *Carl. Avel.* 3. *Acut.* 12. Melancholia est hydrophobica passio, sed ab hac quoque discernitur: siquidem tarda sit melancholia, acuta vel celeris hydrophobia.

* **MĒLANTHĪO**, onis, m. 3. diminut. Melanthi. Est nomen proprium virile. *Martial.* 10. 67. Hoc tandem sita prurit in sepulcro Calvo Plotia cum Melanthione.

MĒLANTHIUS. In fin. adde: ¶ 2. Est etiam cogn. R. *Inscript.* in *Bullett. dell' Instit. archeol.* T. 3. p. 129. C. Mutius C. L. Melanthius.

MELCŪLUM. Lin. 5. pro *EX* repone *EX*.

MĒLĒĀGER corrige **MĒLĒĀGER**. ¶ 2. in fin. adde: Pænultima syllaba anceps videtur esse: producitur profecto in *Inscript.* opt. notæ, quæ pertinet ad M. Aurelii Antonini Aug. tempora, apud *Grut.* 624. 1. Innocens Aper ecce jaces: non virginis ira, Nec Meleager atrox perfolit viscera ferro; Mors tacita obrepsit subito, fecitque ruinam, Quæ tibi crescenti rapuit juvenile (*pro juvenilem*) figuram. Inferius autem hic exstat titulus: T. Statilio

Vol. Apro. Vixit ann. XXII. M. VIII. D. XV. etc., in quo ætas illius Apri indicatur.

MELÆAGRIDES. In fin. adde: *G. Cuvier* in nuperrima editione Parisiensi *Plin.* 10. 26. 58. putat, Africanas, vel Numidicas aves easdem esse ac meleagrides, idemque ad *eund.* 10. 48. 67., Numidicas a *Colum.* 8. 2. memoratas, fuisse varietatem in eadem meleagridum specie.

MELÆS. In fin. adde: et **TAXONINUS.**

MELIÖRO. In fin. adde: Adde *Cassiod.* 8. *Variar.* 33. et *g. ibid.* 3. V. **DETERIORO** in *Append.*

MELITENSIS. In fin. adde: ¶ 3. *Melitenses, ium*, absolute, sunt incolæ ipsius insulæ. *Inscript.* apud *Bres.* *Malta ant.* p. 312. Melitensium desiderium omnium.

MELLÆUS. In fin. adde: *Auct.* incert. *Epithal. Laur. et Mar.* 80. Mella tunc roseis hærescant basia labris.

MELLIFICUS. In fin. adde: *Coripp.* 6. *Joann.* 338. *de apib.* vivoque fluenti Mellificum bibit agnen aquas.

MELO. In fin. adde: ¶ 2. *Melo, onis*, f. 3. est ovis, et capra. *V. Isid. loc. cit.* in **MELOTE** in *Append.*

MELÖDES. In fin. adde: ¶ 2. Etiam substantivi more usurpatur. *Venant.* 9. *carm.* 7. 13. Cur mihi iungis lyricas melodas, Voce qui rauca modo vix susurro?

* **MELÖDICUS**, a, um, adject. *μελωδικός, melodioso*, ad melodiam pertinens. *Cassiod.* 8. *Hist. Eccl.* 6. Harmonius Bardisanius quædam cantica componens, et impietatem melodicæ suavitati permiscens.

MELÖDÏA. In fin. adde: *Cassiod.* 1. *Hist. Eccl.* 2. *a med.* Veluti si quis melodiæ compositor propter utilitatem peregrini soni alias chordas plectro discurrat, aut super eas, quæ sunt, alias adjiciat.

* **MELÖTË**, es, f. 1. *μηλωτή, pelle caprina*; subintelligitur enim *δερμά*, pellis: a *μηλον*, ov, τὸ, quod de ovibus et capris usurpatur: hinc *Schol.* in *Homer. hymn.* in *Apoll.* 50. *καὶ γὰρ αἶγας μήλα λέγουσιν.* *Isid.* 19. *Orig.* 24. §. 19. Melote, quæ etiam pera vocatur, pellis est caprina, a collo pendens, præcineta usque ad lumbos. Est autem habitus proprie necessarius ad operis exercitium. Fiebat prins, ut quidam æstiment, de pelliculis melonum, unde et melotæ vocatæ sunt. *Vulgat. interpr. Paul. ep. ad Hebr.* 11. 37. Circueiunt in melotis in pellicibus caprinis. *V. et Paulin. Nolan. loc. cit.* in **MASTRUCA** §. 2. in *Append.*

MEMBRANÆ. ¶ 1. in fin. *Lucret.* 4. 57. Et vituli cum membranas de corpore summo Nascentes mittunt. ¶ 5. in fin. adde: ¶ 6. *Membranum*, i, n. 1. etiam usurpatur ab *Isid. loc. cit.* in **CROCO** in *Append.* ut et diminut. *membranulum* pro *membranula*.

MEMBRANÆCËUS. ¶ 1. in fin. adde: *Cassiod.* 2. *Hist. Eccl.* 16. Membranacæi codices.

* **MEMBRATUS**, a, um, particip. a *membror.* *Dracont.* 1. 262. Pennantur (*ova*) membrata globis, animantur, anhelant.

MEMBROR. In fin. adde: *Dracont.* 2. 78. Qui nasci dignatus homo membratur in alvo.

MEMMIUS. In fin. adde: ¶ 2. *Memmia lex* alia fuisse videtur ab ea, quæ a quibusdam Remmia appellatur, et lata fuerat de absentibus reipublicæ causa non accusandis. *Val. Max.* 3. 7. n. 9. M. Antonius ille disertus quæstor proficiscens in Asiam Brundisium jam pervenerat, ubi literis certior factus incesti se postulatum, cum id vitare beneficio legis Memmiæ liceret, quæ eorum, qui reipublicæ causa absentes, recipi nomina vetabat, in Urbem tamen recurrit. *Henr. Brancmannus*, qui de hac lege singularem librum edidit, Memmiam, non Remmiam, ut quidam appellant, eam vocat, quamvis de tempore et auctore hujus legis non constet.

MEMNON. ¶ 1. lin. 3. post *occisus est* adde: In monumentis Etruscis Memnon dicitur *Evas*, quasi *Eoas*. *V. Orioli in Annal. dell' Instit. archeol.* T. 6. p. 185. not. (1). ¶ 3. in fin. adde: Omnium accuratissime disputavit de Memnone *Letronne*, in opere, cui titulus: *La Statue vocale de Memnon*. Paris 1834. 4.º

MÉMOR. In fin. adde: ¶ 10 Est etiam cogn. R. *Inscript.* apud *Grut.* 558. 9. C. Cornelius Memor.

MÉMÖRÁCÛLUM. In fin. adde: *Id.* paulo ante de iisdem hæc habet: Eorum quædam signa, et monumenta tradita mihi a sacerdotibus sedulo conservo.

* **MÉMÖRÄLÏTER**, adverb. *memorabilmente*, in modum memorabilem. *Venant.* 5. *carm.* 5. 147. Annuat Omnipotens, longo memorabiliter ævo, Ut tu laus illi, laus sit et ille tibi.

MÉMÖRÄTIO. In fin. adde: *Arnob.* 3. p. 123. Penates Deos Consentes et Complices Etrusci ajunt et nominant, quod una oriuntur et occidunt una, sex mares, et totidem feminas nominant.

App.

bus ignotis, et memoratōis parcissimæ. *h. e.* quorum nulla, vel parva mentio apud Etruscōs in precibus et sacrificiis erat.

* **MÉMÖRÄTIVUS**, a, um, adject. *memorativo*, qui memorat. *Priscian.* 14. p. 997. *Putsch.* De non solum τὸ δὲ πρὸ significat, sed etiam τὸ περὶ memorativum, ut de partibus orationis. *Id. ibid.* p. 948. Hæc pro circum et circa, et erga, et de, et supra, quando memoriæ est, ponitur.

MÉMÖRÄX. ¶ 1. in fin. adde: *Plaut. Trin.* 4. 3. 10. Tribusne te poteris memoriæ esse oblitam? ¶ 9. in fin. adde: ¶ 10. Est etiam nomen proprium. *Inscript.* apud *Orelli* n. 2747. D. M. Maximæ Fortionis Memoria, Pignus, Amor, Maximus filii pientissimi, et Fortio pater. ¶ 11. *Memoria mortuorum*, et honor viventium alicui Deo commendatur passim in vetustis inscriptionibus. Hinc *Inscript.* apud *Bertoli Antiq. d'Aquileja* p. 89. n. 58. Beleno Aug. in memor. Julior. Marcelli et Marcelle, et in honorem Juliarum Charites, et Marcellæ filiar., et Licinii Macronis junior. nepotis C. Julius Agathopus lūil vir Aquil. L. D. D. D. *Alia* apud *Labus. De la certitude etc.* Silvano Aug. in honorem L. Titii Ismari, et in memoriam L. Titii Epagathi Hermetis fil. et L. Titii Epagathi sen. L. Titius Onesimus Ismari lib. lūil vir Aquil. D. D. Item in honorem memoriæ et in honorem ac memoriam legitur in *Inscript.* apud *Visc. Monum. Gab.* p. 81., quæ ad Domitian Aug., Cn. Domitii Corbulonis filiam, et Domitiani Aug. uxorem jam defunctam pertinet.

MÉMÖRÄLIS. In fin. adde: ¶ 4. *Memoriale* absolute est *μνημόσυον, ricordanza. Vulgat. interpr. Exod.* 3. 15. Hoc nomen mihi est in æternum, et hoc memoriale meum in generationem. *Id.* alibi sæpius. ¶ 5. Est etiam cogn. R. *Inscript.* apud *Murat.* 2104. 2. Publicius Memorialis procurator Vespasiani Aug. in Corsica.

* **MEMPHÏTES.** Lin. 3. Paucis illis *Plinii* verbis: *Memphites lapis gemmantis naturæ* hæc pleniora substituas velim: Contra serpentes a quibusdam lamatur præcipue ex his, quem tephriam appellant a colore cineris: vocatur et Memphites a loco, gemmantis naturæ. Hinc patet, Memphitem lapidem eundem esse ac tephriam, qui nunc *serpentino bigio* (*V. Corsi, Delle pietre ant.* p. 209.) vocatur.

MEMPHÏTICUS. In fin. adde: ¶ 2. Licenter secundam syllabam corripit *Coripp.* 3. *Laud. Justin.* 16. Et quas (gemmas) Memphitica Cæsar perduxit ab aula.

* **MEMPTINUS**, a, um, adject. derivat. a *μεμπτός*, reprehendendus. Est cogn. R. *Inscript.* apud *Orelli* n. 3599. Æmilius Memptinus.

MENÆ. In fin. adde: ¶ 3. Fuit etiam hoc cognomine libertus Sex. Pompeji, qui sæpe a Pompeji ad Augusti partes, quasi desultor, transiit. *Suet. Aug.* 74. Excepto Mena, liberto Sex. Pompeji. *Turnus* apud *Wernsdorf. Poet. Lat. min.* T. 3. p. 79. Scilicet aut Menæ faciles parere superbo. *Vellej.* 2. 73. Per Menam, et Menekratem, paternos libertos.

MENANDER. In fin. adde: ¶ 5. Est item cogn. R. *Inscript.* apud *Grut.* 62. 5. L. Valerius Nigri L. Menander.

* **MENDES**, etis, m. 3. adject. qui ex Mendesio nomo Ægyptii est. *Suet. Aug.* 94. In Asclepiadis Mendetis *Θεολογούμενων* libris lego, etc.

MENDÏCO. ¶ 1. in fin. adde: ¶ 1.ª Etiam de meretrice stipem a convenientibus rogante usurpatur. *Senec.* 1. *Controv.* 2. *circa med.* Ego illam dico prostitisse; illa se dicit, etiam mendicasse.

MENDÏCUS. Lin. 2. post *queritans* adde: videtur esse a *menda*, quatenus hæc defectum significat.

* **MENES**, is, f. 3. herba eadem ac satyrion: fortasse ita est appellata a *μῆνις*, ira. *Apul. Herb.* 15. Satyrion Ægyptii mensem, Galli uram, Itali priapicon nominant. Ex iis, quæ habet *Jablonsk.* in *Opusc.* T. 1. p. 138. hoc nomine, seu potius Mendes, videtur apud Ægyptios fuisse nominata, quia potenter excitat ad coitum: Menden enim Ægyptii vocant Deum Pana, et hircum.

MENÖDÖRUS. Lin. 2. pro *Grut.* 2002. corrige *Grut.* 1002.

* **MENÖMÄCHÏUS**, a, um, adject. qui fortiter pugnat: a *μῆνος*, animus, et *μάχουαι*, pugno. Est nomen libertinum. *Inscript.* apud *Arditi, Legge Petronia* p. 7. L. Cejo L. F. Men. Labeoni Menomachus L.

MENSÄ. ¶ 11. in fin. adde: ¶ 11.ª Etiam in sepulchralibus monumentis usurpatur pro sepulcro, seu lapide sepulchrali. *Inscript.* apud *Grut.* 850. 6. Miniciæ Rufinæ Minicia Domitia sorori posuit mensam contra votum.

MENSÄLIS. In fin. adde: *Diomed.* 3. p. 475. *Putsch.* Scolius est citharæ (lege cantilenæ) species mensalis. *V. SCOLIUS.*

MENSIS. Lin. 4. pro *melior* repone *metior*. ¶ 3. in fin. adde: ¶ 3.ª *Mensis* Numæ apud *Sidon.* 9. *ep.* 16. Prius agere curavi,

quam duodecimum nostrum, quem Numa mensē vos nuncupatis, Favonius flatu tepore, pluvisque natalibus maritaret. *h. e.* Februarium, a Numa prius invecum una cum Januario: nam in Gallia tum anni principium habebatur Kal. Martii, ut olim apud Venetos.

*MENSORIUM, ii, n. 2. discus, lanx. *Cassiod. 10. Hist. Eccl. 15.* Rursus Herodias vesavit, rursusque turbatur: denuo saltat, denuo caput Joannis in mensorio concupiscit accipere.

*MENSORIUS, a, adject. ad mensorem pertinens. *Auct. de limil. p. 217. Goes.* Principium artis mensoriae in agendis positum est experimentis.

MENSTRUĀLIS. ¶ 1. in fin. adde: *Cassiod. de anim. 12. a med.* Numerus duodenarius annum menstruali venustate composuit.

*MENSTRUĀTĀ mulier est, quae in menstruis est. *Vulgat. interpr. Ezech. 18. 6.* Ad mulierem menstruatam (*vir*) non accesserit.

*MENSUALIS, e, adject. mensuale, idem ac menstruus. *Boeth. Geometr. 2. p. 1229.* Deinde totius anni circulus mensuali numero fuit partitus.

MENSURALIS. In fin. adde: ¶ 2. *Mensuralia* absolute, est titulus operis deperdit M. Terentii Varronis, de quo ita *Priscian. 8. p. 817. Putsch.* Infit, cujus Varro in Mensuralibus primam ponit personam, infio.

*MENSURATUS, a, um, particip. a *mensuro*. *Frontin. de colon. p. 136. Goes.* Ager ejus veteranis est assignatus, postea mensuratus limitibus intercisivis. *Cassiod. 11. Variar. praef.* Mensuratus eloquens. *parlatore misurato.*

MENSURNUS. In fin. adde: V. SPORTULA §. 5. *ad fin.*

MENSURO. In fin. adde: *Coripp. 3. Laud. Justin. 372.* Quisque suas mensuret opes, viresque suorum.

*MENTIOSUS, a, um, adject. qui mentis odorem habet. *Marcell. Empir. 55. sub init.* Euzomi, quae appellatur herba mentiosa, succus.

MENTILĀ. Lin. 3. post *agito* adde: Hinc etiam Mutinus a mutando dictus est Priapus.

*MĒPHITĀNUS, seu Mefitanus, a, um, adject. ad Mephitum pertinens. Est cogn. R. *Inscript. apud Marin. Frat. Arv. p. CXXX. C. Junius Tullius Mefitanus.*

MERCĀTOR. In fin. adde: ¶ 2. Est etiam cogn. R. *Inscript. apud Steiner. Corp. inscr. Rom. n. 130. L. Candidius Mercator.*

MERCĀTUS. ¶ 3. in fin. adde: *Plaut. Pers. 2. 3. 8.* Herus meus me Eretriam misit; domitos boves ut sibi mercaer, dedit argentum; nam ibi mercatum dixit die esse septimi. *Inscript. apud Orelli n. 5281. C. Aemilius C. F. Serg. Homulinus Dec. Col. Murs. ob honorem flaminatus tabernas L. cum porticibus duplicihue IL (lege IN) quibus mercatus ageretur, pecunia sua fecit.*

MERCĒDŌNIUS. ¶ 1. in fin. adde: *Not. Tir. p. 69.* Mercenarius, mercedarius. ¶ 2. lin. antepæu. post *seqq.* adde: qui putat, vocem esse Etruscā, aut Oscā, et incertae adhuc interpretationis.

*MERCŪRINUS, a, um, adject. ad Mercurium pertinens. Est cogn. R. *Inscript. apud Fabrett. p. 49. n. 282.* Clodia Mercurina.

MERCŪRIUS. ¶ 1. in fin. adde: Hinc *negotiator* et *nundinator* is dicitur in *Inscript. in NEGOTIATOR §. 3.* ¶ 5. in fin. adde: At *Cassiod. 11. Variar. 36.* Mercurius, velocitate succinctus, tredecim mensibus proposita sibi intervalla praetervehit. ¶ 8. in fin. adde: ¶ 9. Est item cogn. R. *Inscript. apud Reines. cl. 13. n. 63. C. Salvius Mercurius.*

MERDĀ. Lin. 1. post *stercus* adde: *merda* item Italica nunc dicta: est a *μῆρδω*, privo, quia ea est ciborum excrementum, quo, dum eadem egeritur, privamur. In fin. adde: ¶ 2. Translate est cibis alicujus ore immundo sufflatus. *Martial. 3. 16.* scribitam protinus ergo sufflavit buccis terque quaterque suis. Illa quidem tepuit, digitosque admittere visa est; sed nequa potuit tangere, merda fuit.

MĒRENDĀ. In fin. adde: V. SURRINENSIS.

*MERGITŌ, as, a. 1. frequentat. a *mergo*, saepius mergo. *Tertull. Cor. mil. 3. de ritu baptismatis.* Deinde ter mergitur amplius aliquid respondentes, quam Dominus in Evangelio determinavit.

*MERGŪLUS, i, m. 2. diminut. mergi, *καταρχής*, avis marina (pelecanus Bassanus *Linnei*), quae pisces praedatura in mare aliquantisper immergitur, ut illos inde extrahat ac deyoret. *Vulgat. interpr. Levit. 11. 17.* Comedere non debetis, buhonem, et mergulum, et ibin. Adde *Deuter. 14. 17.*

MERGUS. In fin. adde: ¶ 4. Est etiam cogn. R., ut M. Lætorius Mergus apud *Val. Max. 6. 1. n. 11.*

*MĒRIĀTOR, oris, m. 3. qui dividit: a *μερῶς*, pars. Est cogn. R. *Inscript.* nunc deperdita apud *Murat. 760. 4. Q. Virius Meriator.* At *Muratorius* recte putat, pro *Meriator* legendum *Merkator*, aut *Mercator*.

MĒRŌĒ. In fin. adde: ¶ 2. Est etiam cogn. R. *Inscript. apud Orelli n. 4671. Marcia Meroe.*

*MĒRŌITĀNUS, a, um, adject. ad Meroen pertinens. *Fulgent. 2. Mythol. 15.* Sareptanum vinum, vel Meroitanum, cujus vini tanta virtus est, quo vix licet ebriosus sextarium toto mense bibat. Hinc *Coripp. 3. Laud. Justin. 87.* dulcia Bacchi Munera, quae Sarepta ferax, quae Gaza crearat, Quae Meroe, quae Memphis habet, quae candida Cypros.

MĒRŌPĒ. In fin. adde: ¶ 2. Est item nomen servile R. *Inscript. apud Grut. 615. 11. Merope Caes. scil. Caesaris serva.*

MĒRŌPS. In fin. adde: ¶ 3. Hoc etiam nomine fuit pater putativus Phaethontis, Clymēnes maritus, *Ovid. 5. Trist. 4. 30. et 1. Met. 765.*, idemque rex Aethiopiae, *ibid. 774. Id. 2. ibid. 184.* Jam Meropis (*filius*) dici cupiens Phaethon. ¶ 4. Meropes sunt incolae vetustissimi insulae Cos. *Quintil. 8. 6. §. 71. Is (Pindarus) Herculis impetum adversus Meropas, qui in insula Co dicuntur habitasse, non igni, non ventis, nec mari, sed fulmini dicit similem fuisse. V. Plin. 5. 31. 36.* ¶ 5. Meropes itidem fuerunt incolae terrae maximae continentis, quae extra cognitae mundi partes, Europam scilicet, Asiam, Africam, sita fuisse traditur a Theopompo apud *Ælian. Hist. var. 1. 3. c. 18.*, quosque etiam ita memorat *Tertull. Pall. 2.* Viderit Anaximander, si plures (*mundos*) putat; viderit si quis uspiam alius ad Meropas, ut Silenus penes aures Midæ blattit, aptas sane grandioribus fabulis. Ex his porro colligi posse videtur, veteres nomine Meropum appellasse incolae Atlantidis, quam vocem vide §. 4. et 6.

MĒRŪLUS. In fin. adde: Habet tamen aliquid auctoritatis *Priscian. Perieg. 415.* Hic (*in Arcadia*) merulos perhibent albos, mirabile dictu; Hic nasci lapidem, qui etc.

MĒRUM. In fin. adde: *Auson. epigr. 20. de Meroe anu ebriosa.* Potare immixtum sueta merumque merum.

*MĒSŌPŌTĀMĒNUS, a, um, adject. idem ac Mesopotamius. *Sallust. fragm. incert. lib. n. 203.* Mesopotamienī homines effrenata libidinis sunt in niroque sexu. *Cassiod. 11. Hist. Eccl. 8.* Maruthas Mesopotamienus episcopus.

MĒSŌPŌTĀMIĀ. In fin. adde: Hinc *Tacit. 6. Ann. 37.* Campi, qui Euphrate et Tigre, inclutis amnibus, circumditi, Mesopotamiae nomen acceperunt.

MĒSSALINĀ. In fin. adde: ¶ 2. Altera fuit *Messalina*, filia T. Statilii Tauri bis consulis, quae Neroni nupsit, postquam M. Vestinus Atticus ejus maritus ab eodem Nerone interemptus est: deinde Othonem nuptura erat, cum hic gladio se transfixit. *Suet. Ner. 35. et Oth. 10. et Tacit. 15. Ann. 68.*

*MĒSSĀLINĀNUS, a, um, adject. ad Messalinam pertinens, Neronis uxorem. Est cogn. R. *Inscript. apud Grut. 562. 4. T. Statilio Messaliniano Praet. Coh. II. Asturum, scribae tribunicio, scribae aedilicio.*

*MESSIŪS, a, um, adject. ad messem pertinens. *Messivae feriæ* dicuntur, in quibus messis fiebat. *Respons. Papian. tit. 11.* Messivis vero feriis, et vindemialibus, et Natalis Domini VII., Dominicis etiam diebus, ceterisque Epiphaniae et Quinquagesimae nulla prorsus litigio commovenda. *Vet. interpret. ad Cod. Theod. 2. 8. 2. A die VIII. Kalendarum Juliarum usque in Kalendas Augusti messivae feriæ concedantur. V. Imp. Theodos. Cod. 3. 12. 2.*

*MĒSTRĪPOR, ōris, m. 3. Mestrii puer. V. MARCIPOR. Est cogn. R. *Inscript. apud Grut. 672. 2., et Murat. 1158. 1.* at emendator apud *Orelli n. 4726.* Aureliae Mestrianeti Aurel. Mestripor pater, et sibi et suis.

MĒT. ¶ 1. in fin. adde: *Liv. 5. 23.* Cum sibimetipse praedam aestimasset, decimae pretium partis in publicum deferret.

MĒTĀ. ¶ 5. in fin. *Boeth. 4. metr. 5.* Palleant plenae cornua lunae Infecta metis noctis opacae. *h. e. celipsis fiat.*

MĒTALLĪCUS. In fin. adde: ¶ 4. *Metallicus* translate dicitur architectus, qui nimum rudis sit. *Cassiod. 7. Variar. 15.* Talia virum peritissimum (*architectum*) suscipere decet, ne inter illa nimis ingeniosa praeorum ipse videatur esse metallicus.

MĒTALLĪFER. In fin. adde: ¶ 2. Etiam qui marmor gignit. *Stat. 4. Silv. 4.* Anne metalliferae repetit jam mœnia Lunae? *scil.* ubi Lunense marmor vetustis, nostrisque etiam temporibus effoditur. V. LUNENSIS §. 2. et 3. et vocem sequent. §. 2.

MĒTALLUM. ¶ 8. in fin. adde: ¶ 8. *Metallum factum* idem est ac caelatum, aut signatum, et opponitur *infecto*, quod est rude. *Manil. 5. 535.* Et facti mercator erit per utrumque metalli. ¶ 9. in fin. adde: ¶ 10. *Damnare in metallum* est poena major,

quam in opus metalli. Hinc Ulp. Dig. 48. 19. 8. §. 6. Inter eos, qui in metallum, et inter eos, qui in opus metalli damnantur, differentia in vinculis tantum est; quod qui in metallum damnantur, gravioribus vinculis premuntur; qui in opus metalli, levioribus; quodque refugae ex opere metalli in metallum dantur, ex metallo gravius coercentur. scil. qui in metallum dantur, videntur esse *li minatori*; qui in opus metalli, sunt *i laboratori de metalli*. ¶ 11. Cadentis Latinitatis tempore etiam gen. masc. usurpatur. *Spartian. Pescenn.* 12. Nigrum nomen habet, nigrum formavimus ipsi, Ut consentiret forma, metallo, tibi. scil. de statua Pescennii Nigri, quae ex nigro marmore Thebaico erat.

* METAMORPHOSIS. In fin. adde: *Tertull. advers. Valentin.* 12. Ovidius metamorphosis suas delevisset. *Capell.* 1. p. 12. Atque ita metamorphosi supera pulchiores (*Phæbus et Mercurius*) per Geminis proprietate quadam signi familiaris invecit, augusto refulsere coelo, ac mox Tonantis palatium petiverunt.

* METAPHRENON, i, n. 2. μεταφρενον, dorsum. *Cael. Aurel.* 3. *Acut.* 16. Convenit laxativis cataplasmatibus thoracem curare, et tergo inter utrasque palas, quod Graeci metaphrenon vocant.

* METAPHYSICUS, a, um, adject. μεταφυσικός, metaphisico. *Boeth. Comment. min. in libr. de interpr.* p. 230. Cur autem una ratio sit, alterius est hoc tractare negotii, et de eo disputat in his libris, quos Metaphysica inscripsit, quod est primi opus philosophi.

* METASYNERITICUS, a, um, adject. μετασυνηρητικός, qui vini iabet mutandi statum meatuum in corpore. *Cael. Aurel.* 3. *Acut.* 6. Recorporativis adiutoris non est passio adspargenda, quae Graeci metasyneritica vocant. *Id.* 1. *Tard.* 1. Perfecto resumptivo cyclo, crit metasyneritico adhibendus, primo ex parte, deinceps perfectus. Adde 2. *ibid.* 1.

* METATUS. In fin. adde: ¶ 2. *Metatum*, i, absolute est pars donus, quam quos provincialium supervenientibus militibus, vel civilibus viris hospitandi causa praeberet debet. *Inpp. Theodos.* et *Arcaid. Cod.* 12. 41. 9. Neminem volumus cujuslibet loci, vel orlinis in hac florentissima urbe domum propriam excusantem, metatum sibi in alienis ædibus privilegio militum vindicare. *Cassiod.* 4. *Hist. Eccl.* 25. Interrogare mulierem, quis eam ad metatum deduxisset episcoporum.

* METELLI. Lin. 4. post *Fest.* adde: in *Metelli*.

* METHODICUS. In fin. adde: et THEMISON §. 2.

* MÊTO. ¶ 7. in fin. adde: ¶ 7.^a Translate est honores plures cassere. *Mamertin. jun. Gratiar. act.* 22. Ut de aliis optimis viris aceam, qui a priore in proximum autumnum fructus honoris multipliciter messuerunt, mihi certe tertia unius anni ubertas est consulatus. ¶ 9. in fin. adde. V. tamen *Mamertini loc. cit.* in FOVALIS §. 3. in *Append.* et hanc vocem supra §. 7.

* MÊTRÔBIANUS, a, um, adject. ad Metrobium aliquem pertiens. Est cogn. R. *Inscript.* apud *Grut.* 47. 11. C. Julius Metrobianus.

* MÊTRÔPÔLITÆ. in fin. adde: h. e. episcopus Turonensis.

* MÊTRÔPÔLITANUS. In fin. adde: ¶ 3. Pertinet etiam ad ecclesiam metropolitanam. *Sidon.* 7. ep. 9. in *conc.* Sidonius ad cleitatum quia de sæculari professione translatus est, ideo sibi assumere metropolitanum de religiosa congregatione dissimulat. h. e. lignitatem episcopi metropolitani.

* MÎCATUS, a, um, adject. ad micam pertinens, seu particip. a *vico*, as. Quid vero significet, eruditus statuendum relinquo. *Inscript.* apud *Grut.* 755. 4. Item coronæ myst. ternæ, et tempore osæ Jul. ternæ eis ponantur, micatæ de selectis ex X L. profulantur.

* MÎCHÆLIUM, ii, n. 2. Μιχαήλειον, templum Michaeli Archangelo dicatum. *Cassiod.* 2. *Hist. Eccl.* 19. Ubi Vesta colebatur, postea Ecclesia facta est, qui locus nunc Michaelium nuncupatur.

* MÎCIDUS, a, um, adject. qui micæ similis est, minimus. *Innoent. de cas. litt.* p. 231. *Goes.* Quoniam micidiores, hoc est, miiores invenies stantes quotquot fines ostendunt.

* MÎCO. ¶ 3. in fin. adde: *Cic. loc. cit.* vocat rusticorum proverbium, et *Front.* 1. ad M. *Cæs.* (eodente iterum A. Maio) ep. 4. Aliud scurrarum proverbium: En cum quo in tenebris mices. Hic *Iaius* mutandum putat scurrarum in rusticorum; at tum rustici, um scurræ vilissimæ sunt conditionis in urbibus homines, qui hoc ludi genere utuntur. ¶ 4. lin. 8. pro *concludentibus* repone *concludentibus*.

* MÎCO, onis, m. 3. qui sæpius micat. Est cogn. R. *Inscript.* apud *Delfico*, *Interamnia Pretuzia* p. 134. L. Sentius L. L. Mico.

* MÎCROPSYCHUS. In fin. adde: Micropsychi mores describit *Martial.* 1. 87., cuius epigrammatis lemma est: *De Novio micropsycho*.

* MÎGMĀ, ātis, n. 3. μίγμα, mixtura, sarrago, qua vescuntur jumenta. *Vulgat. interpr. Isaj.* 30. 24. Tauri tui, et pulli asinorum, qui operantur terram, commixtum migma comedent, sicut in area ventilatum est.

* MÎLĒTIS. In fin. adde: ¶ 3. Item quævis femina ex Mileto urbe. *Cæcil.* in *Hymnide* apud *Diomed.* 1. p. 378. *Putsch.* Habes Miletida (*codd. perperam habent Miletidam*); ego illam huic despondebo, et nato saltum obsipiam. V. OBSEPIO §. 3.

* MÎLĪACUS, a, um, adject. idem ac miliarius. *Cael. Aurel.* 1. *Tard.* 1. ante med. Ficculæ, sive quas miliacas vocant.

* MÎLĪTĪO, onis, m. 3. diminut. militis, soldatello, parvus miles. Est cogn. R. *Inscript.* mutila et mendosa apud *Grut.* 527. 2., integra et emendata ab *Olo Kellermann*, qui vidit, et mecum communicata per litteras a *Barpt. Borghesio*. M. Aur. Militio M. M. ex Eq. Leg. III. Ital. V. F. C. h. e. missus (*honestas*) missione, ex equite legionis tercie Italice vivus faciendum curavit.

* MÎLĪTO, onis. In fin. adde: *Vesp. judic.* apud *Wernsdorf.* *Poet. Lat. min. T.* 2. p. 232. Provocor, ut dicam, militonem tu tiro tentas. Vides hic perperam primam syllabam in *militonem* et in tiro corripit, cum longa utrobique semper sit. Hinc *Wernsdorf.* legendum putat *Milonem tu Thraso tentas*.

* MÎLLĒNĀRIUS. In fin. adde: *Cassiod.* 6. *Hist. Eccl.* 35. Millenarius dux lanceariorum. h. e. tribunus, qui mille peditibus præerat. V. CHILIARCHES §. 2.

* MÎLLĀRIUS. ¶ 1. ad fin. adde: Hinc *Lamprid. Alex. Sev.* 26. Basilicam Alexandrinam instituerat in latum pedum centum, in longum pedum mille, ita ut tota columnis penderet. ¶ 1.^a *Miliarius agitator* his dicitur in *Inscript.* apud *Grut.* 337. 1., qui mille victorias in circo consecutus fuerat. Hinc in alia apud *Murat.* 625. 3. Mille palmas complevi in factione prasina equis his.

* MÎLPHĪDISCUS, i, m. 2. diminut. Milphionis servi apud *Plaut.* *Pæn.* 1. 3. 12. Mi Melphidisce, mea commoditas, mea salus, fac quod facturum te esse promisisti mihi.

* MILVUS. In fin. adde: ¶ 6. Est etiam generis feminini, nam subintelligitur vox avis. V. ALBIPLUMIS in *Append.*

* MÎMĀRIUS. In fin. adde: *Inscript.* apud *Orelli* n. 2631., et emendatio in *Bullett. dell' Instit. archeol. ann.* 1833. p. 47. D. M. Positus est hic Leburna magister mimariorum, qui vixit annos plus minus centum: aliquoties mortuus sum, sed sic nunquam; opto ad Superos vos bene valere. Ea verba *aliquoties mortuus sum, sed sic nunquam* idem significant, ac illa in Græca *Inscript.* in *Anthol. Palat.* edit. *Jacobs.* T. 3. p. 970. Πολλὰκις ἐν θύμῳ, ἀλλ' οὐχ οὐτὸ δὲ θανάτου. Ille enim Leburna magister mimariorum, atque hæc Bassilla mimas pluries in scenis se mortuos esse simulaverant, nunc vero reapse defuncti et tumulati in sepulcro jacebant. V. MIMAS in *Append.*

* MÎMAS, ādis, f. 3. μίμας, idem ac mima. Græca *Inscript.* in *Anthol. Palat.* edit. *Jacobs.* T. 3. p. 970. Μίμας Βασσίλλης στήλην δέτο βιολόγος φῶς. Alia Latina apud *Murat.* p. 1299. n. 11. D. M. S. Aphroditō mimas Vix. Ann. XXXX., Eutycheus conjugii merenti F.

* MÎMNERMUS. In fin. adde: Hic autem fuit poeta gnomicus, e Colophone, mollis, suavis: vixit circa ann. DXC. ante Chr. n., ejus etiam meminit *Horat.* 1. *Ep.* 6. 65. et 2. *ibid.* 2. 100.

* MÎMŌLŌGUS. In fin. adde: V. *Fulgentii loc. cit.* in URBICARIUS ad fin.

* MÎNĀ. ¶ 4. in fin. adde: *Plaut. Truc.* 3. 1. 9. Ego propere minas oves in hac crumena in urbem detuli. h. e. minas, quas pro ovibus venditis acceperat, urbane ad risum capiendum minas oves vocat. V. APICA.

* MÎNĀTĪUS, ii, m. 2. nomen gentilicium, in Campania usitatum pro prænominem, ut Decius Magius itidem Campanus apud *Liv.* 23. 7. cuius mentio etiam apud *Sil.* 11. 157. habetur. *Vellej.* 2. 16. Multum Minatii Magii, atavi mei, Æclanensis, tribuendum est memoria, qui nepos Decii Magii, Campanorum principis celeberrimi etc. *Inscript.* apud R. *Guarin. Ricerche di Eclano* p. 95. M. Magius Min. F. Surus III. vir. Alia apud *eund.* *Osservaz.* p. 19. L. Veltio Min. F. Vol. Ursulo fecit Oppia uxor.

* MÎNERVĪ. ¶ 1. in fin. adde: V. PROMENERVAT. ¶ 4. in fin. adde: Hinc fortasse *Minerva musica* apud *Plin.* 34. 8. 19. §. 15. Demetrius et Minervam fecit, quæ Musica appellatur, quoniam dracones in Gorgone ejus ad ictus citharæ tinnitu resonant.

* MÎNERVAL. Lin. 6. post *singulo mense Idibus* adde: Ex *Lucian.* vero *Hermet.* c. 80. constat, apud Græcos minerval a discipulis solvi solum magistris pridie calendas cujusque mensis. In fin. adde: V. NEFRENDITIUM.

* MÎNERVĪUS. Lin. pænult. pro *Fabreteria* corrige *Fabrateria*, et pro *Sylacium* repone *Scylacium*.

MINIARIUS. Lin. 2. pro *Plin.* 37. corrige *Plin.* 33.

* MINICIANUS, a, um, adject. ad Miniciam seu Minutiam pertinentem. V. MINUCIA §. 5. *Inscript.* apud *Orelli* n. 2852. Alcimiales publicus Minicianus. *h. e.* servus publicus, qui ad Miniciam frumentum publicum distribuebat. ¶ 2. Fuit etiam cogn. R. *Inscript.* apud *Labus. Decur. Bresc. p.* 25. M. Minicius Minicianus.

* MINISTERIALIS, e, adject. ministeriale, ad ministerium pertinet. Ministerialis absolute est, qui in ministerio principis erat. *Imp. Constantius Cod. Theod.* 8. 7. 5. Habeant privilegium militie omnes, qui se probaverint in militia, ii dumtaxat, qui ministeriales, et pælagogiani, et silentiarii, et decuriones existunt. *Vet. Auct. gramat.* apud *Goes. p.* 321. Idecirco putamus, ministeriales imperatores majores in accipiendo, minores in dando mensuras habuisse. Hinc in *Proverb. Salom.* 20. 10. Pondus et pondus, mensura et mensura, utrumque abominabile apud Deum.

MINISTRATIO. In fin. adde: *Inscript.* apud *Grut.* 592. 9. Cointo Aug. Lib. a frum. ministrat. *h. e.* a frumenti ministratio.

MINISTRATOR. In fin. adde: Hæc ita interpretatur *Vet. Scholiast.* ab *A. Maio* editus in *Class. auct. T.* 2. p. 30. Ministratorem ista dicit, qui tela gladiatoribus suggerit; ad quem modum vult intelligi etiam ab hoc accusatoribus crimina subministrari.

MINOR. §. 11. in fin. adde: ¶ 11.^a Minor factus est occisus. *Senec. Apocolocynt.* 15. §. 3. Mnester pantominus, quem *Claudius* decoris causa minorem fecerat. *h. e.* interfecerat, ut narrat *Tacit.* 11. *Ann.* 36.

* MINORATIO, onis, f. 3. minorazione, diminutio. *Alcim. Sentent. ex epist. ad Rom.* 9. Qui convicium etiam minorationis intendit. *Fulgat. interpr. Eccli.* 40. 27. Non est in timore Domini minoratio. V. DEGENERATIO in altera *Append.*

MINOTAURUS. Lin. 5. pro septem ex suis liberis repone: ex suis liberis septem pueros, totidemque puellas.

* MINUTIM, adverb. minuendo, cum diminutione. *Boeth. Comment. maj. in libr. de interpr. p.* 374. Vestem possibile est quidem secari, sed furtasse ita contingit, ut non ante ferro dividatur, quam eam exterat vetustas, et hoc fieri potest, ut quælibet vestis non ferro potius minuatur pereat, quam usu ipso exteratur.

* MINUCIANUS, a, um, adject. ad M. Minucium Rufum pertinet, qui ann. U. C. DXXXVII. magister equitum fuit sub Q. Fabio Maxima dictatore. *Inscript.* apud *Gor. Inscr. Etr. T.* 2. p. 241. Ab exercitu Minuciano Q. Fabius Maximus pater appellatus est.

MINUS. Post ¶ 12. adde: ¶ 12.^a Minusve idem est ac sin minus. *Cassiod.* 4. *Variar.* 52. Si intestata injuste se retinere cognoscunt, æquitatis consideratione restituant: minusve, competenti sponione premissa, ad consularem Campaniæ veniant legibus audiendi. *h. e.* juxta leges audienti. Adde 5. *ibid.* 7. et 12. *ibid.* 8.

MINUTILQUUM. In fin. adde: *Mythol. præf. ad fin.* vocat syllogisticum Aristotelis breviloquium.

MINUTULUS. In fin. adde: *Valerianus Aug.* apud *Vopisc. Aurelian.* 9. Decernes ei ad sumptus, aureos Antoninianos diurnos bino, argenteos Philipeos minutulos quinquagenos.

MINUTUS. Post §. 11. adde: ¶ 11.^a Minutum, i, n. 2. minuto, pars tricesima cuiuscumque signi celestis. V. MYRIOGENESIS in *Append.* ¶ 11.^b Minutus, i, absolute est denarius nummus. *Venant.* 8. *carm.* 6. 297. Sapphira vel mulier geminos largita minutos illa tenendo perit. V. *Act. Apost.* 5. 1.

* MINYUS, a, um, adject. idem ac Minyeius. *Martial.* 11. 99. Sic (tunicæ) constringuntur gemina symplegade culi, Et Myrias intrant Cyaneasque nates. *h. e.* nates, quæ similes sunt duabus insulis Cyaneis, quas Minyæ prætergressi sunt. V. SYMPLEGAS §. 2.

MIRACULUM. Lin. 3. pro sceniculæ repone scheniculæ.

* MIRIFICATUS, a, um, particip. a mirifico, idem ac mirificus. *Alcim. ep.* 1. *in ed. a med.* 1ste est centesimus fructus, qui in futuro quidem vitam æternam expectat, sed in præsentī quoque sæculo illas martyribus contumelias mirificato honore compensat.

* MIRIMODIS, adverb. mirabilmente, miris modis. *Claud. Mamert.* 3. *Stat. an.* 12. Verum nunc mirimodis stupeo, te tam dissidentia, tamque diversa uno propemodum momento, atque eodem nunc et verbo dixisse.

MIRULLO. Lin. 15. pro *Cic. Dom.* 10. repone *Suet. Dom.* 10.

* MISCIATUS, a, um, particip. a frequentat. miscito inusitato, sæpe mixtus. *Act. incert. de limitib. p.* 257. *Goes.* Collectacu-

lum de carbonibus in calce miscitatis, et glareas fluminales ne despicias, signales constituimus.

MISERABILIS corrige MISERABILIS.

MISEREOR. ¶ 6. post *Particip.* adde: *Miserens* apud *Alcim. Sentent.* 1. Fructuose miserenti Deo pro sanitate luminum supplicari.

MISERICORDIA. In fin. adde: ¶ 4. *Misericordiæ* num. plur. apud scriptores Ecclesiasticos sunt, quæ nunc apud Italos opere pie vocantur, scilicet eleemosynæ et legata post mortem. *Salvian.* 2. *adv. avar.* 1. *init.* Diximus de remediis peccatorum, imo potius de spebus remediorum, atque solatiis: scilicet hoc primum inquirendæ salutis esse suffragium, ut peccatorem pœniteat erroris; tum ut juxta sermonem sacrum statim peccata sua misericordiis redimat; postremo, si id non fecerit, ne quid saltem moriens inexpectatum reliquat, vel ultima sibi rerum suarum oblatione succurrat.

MISTHIEUS. V. TIMESITHEUS.

* MISQUILENSIS, e, adject. ad Misquilem pertinens. V. ROSALIS §. 1.

MISSICIUS corrige MISSICIUS.

MISSIO. §. 6. in fin. adde: Missio vero gratiosa dicitur, quæ militibus per ambitionem imperatorum incertis conmeatibus datur. V. GRATIOSUS §. 3.

MISSUS, a, um. Post ¶ 12. adde: ¶ 12.^a Hinc missa, æ, absolute est missio; ideoque minime auscultandi qui putant, *Missa* nomen apud Christianos exoticum esse, Hebraicum nempe, non Latinnm: id autem evincitur ex his verbis *Alcim. ep.* 1. *sub init.* Specialius in epistola memorastis, quid vel unde dictum sit, Non missum facitis: quod nihil est aliud, quam non dimittitis. A cujus proprietate sermonis in Ecclesiis, palatiisque sive prætoriis, missa fieri pronuntiatur, cum populus ab observatione dimittitur. Nam genus hoc nominis etiam in sæculariis auctoribus, nisi memoriam vestram per occupationes lectio desueta subterfugit, invenietis. ¶ 15. ad fin. adde: Itaque strenuus admodum hic est dicendus, cum, ut ait *Cic.* 11. *Phil.* 5., sexta palma in gladiatore difficilis sit.

MISTICIUS corrige MISTICIUS.

* MITHRIDATIUS, a, um, adject. idem ac Mithridaticus. *Cælar.* 2. *Tard.* 2. Tum etiam antidotum adhibendum, quod appellatur theriaca et Mithridatios. *Id.* 4. *ibid.* 1. *ad fin.* Ordinant præterea theriacam dandam, quam cuncti Mithridatium appellant. V. *Gellii loc. cit.* in ANTIDOTUM §. 1. et *Seren. Sammonici* in SYNTHESIS §. 1.

MITULUS corrige MITULUS.

* MNESIPPÆ, æ, f. 1. quæ genialis virilis memor est: a μνησις, recordatio, et πάρις, genitale. V. HIPPOPHAMA. *Inscript.* mendosa apud *Murat.* 1295. 10., emendata apud *Zaccar. Excurs. per Ital.* p. 211. Fallonia Mnesippa.

MOABITES, æ, m. 1. et

MOABITIS, idis, f. 3. Μωαβιτης et Μωαβιτης, qui et quæ est ex regione Moabite: continetur Arabia: hæc porro sita erat inter fluv. Arnonem, lacum Asphaltiten et torrentem Zared: ita vero denominata fuit a Moab filio Lothi ex incesto illius concubitu cum filia primogenita. *Fulgat. interpr. Deuter.* 23. 3. Ammonites et Moabites etiam post decimam generationem non intrabunt in Ecclesiam Domini. *Id.* *Ruth* 1. 4. Qui acceperunt uxores Moabitidas.

* MOCIMUS, a, um, adject. irrisorius, ab inusit. μωκισμος, quod a μωκω, irrideo. Est cogn. libertinum R. *Inscript.* apud *Grut.* 589. 1. et *Murat.* 905. 9. Mocimus Sabinæ Aug. sororis Lib.

MODESTIA. Lin. 2. post moderatio adde: *Terull. Exhort. ad cast.* 9. Abuteris indulgentia, cum sine modestia abuteris (matrimonio), modestia a modo intelligitur.

MODESTUS. Post ¶ 3. adde: ¶ 3.^a Est etiam cogn. R. *Inscript.* apud *Grut.* 708. 5. Tarquitiæ Modestæ, quæ vixit An. XV. M. VI. D. VI. Modestus et Licinia parentes.

* MODICITAS, atis, f. 3. pochezza, exiguitas. *Venant. Ep. præmiss. carm.* 6. lib. 5. circa med. Quid vero pro munere modicitas proferret?

MODIFICOR. In fin. adde: V. *Cassiod. loc. cit.* in REFLEXUS, us, §. 2. in *Append.*

MODULUS. In fin. adde: *Cassiod. fragm.* apud *A. Maium.* in *Class. auct. T.* 3. p. 350. Pro modulo ingenii. et p. 355. Pro modulo nostro.

MÖDUS. §. 1. in fin. adde: *Inscript.* apud *Spon. Miscell. p.* 198. n. 4. Q. Vibio Secundino, qui vixit An. XII. M. VI. D. VIII., supra modum ætatis pientissimo etc.

MÖENIA. §. 3. in fin. adde: *Cassiod. 2. Variar.* 34. Atque ideo

universa pecunia, quæ fuerat fabricis deputata Romanis, sine aliqua dilatione resumatur, et vobis ordinantibus iterum Romanis munus appliceatur.

*MOENIENSES. Lin. 3. post *conditum fuit* adde: *Hieronym. Anati in Giorn. Arcad. T. 50. p. 260.* putat, *castrum moenien- sium* falsæ locum, in quo gens Moenia (cujus meminit *Inscript.* apud *Riccy Mem. di Alba-longa p. 160.* M. Menio M. F. Albano V. C. etc.) servos et liberos suos alebat et crudiebat.

*MŒSTIFICUS, a, um, adject. qui mœstum facit. *Epitaph. Al- cim. init.* Quisquis mœstificum tumuli dum cernis honorem Cespi- te concludi, totum delfebis Avitum.

*MOËTILLUS, a, um, adject. diminut. a *μοῖω*, laboro, unde verbale *μογητός*, ærumnabilis, hinc mogetillus. Est cogn. R. *Inscript.* apud *Murat. 724. 5. C. Munatius Q. F. Mogetillus. Hic perperam legitur* Mogetillus.

*MOGONTIACENSIS, e, adject. ad Mogontiacum pertinens, Ger- maniae urbem, nunc *Magonza*, cujus meminit *Tacit. 4. Hist. 15.* et 55., ubi tamen perperam, ut videtur, scribitur *Mogontiacum*, ad *Mogontiacum* est in *Inscript.* apud *Grut. 468. 3. et Orelli n. 4976. Salvian. 6. Gub. D. 8.* Non enim hoc agitur in Mogontia- censiū civitate.

*MOGONTIACI, orum, m. pl. 2. incolæ Mogontiaci urbis, quæ et Maguntia dicitur a *Venant. 9. carm. 9. 1.* Reddita ne doleas, felix Maguntia, casus. *Aurel. Vict. Cesar. 33. ante med.* Quod flagitantibus Mogontiacorum direptiones, qui Lælianum juverant, abnuisset.

*MOGONTIACUS, a, um, adject. idem ac Mogontiacensis. *Sym- mach. apud Jornand. Get. 15.* Alexander Mammææ filius Mogon- tiaco militari tumultu occisus.

MOLĀ. In fin. adde: V. MYLE in *Append. ¶ 10.* Translate idem est ac cummus. *Vet. epigr. in Anthol. Lat. T. 2. p. 465. Burm.* Redde, maritus ait, et dixit femina, reddam: Sed magis ad nostram non molet ille (*adulter*) molam.

*MOLENDO, as, a. 1. idem ac molo. *Pompej. in libr. Donat. de barbarism. p. 473.* fruges receptas Et torere parant flam- mis, et frangere saxo. Ecce prius dixit coquere panem, postea molendare tritum hoc dicit (*Virgil. 1. Æn. 178.*) hysterologia est.

MOLINUS. In fin. adde: ¶ 2. *Molinum*, i, n. absolute idem est ac molendinum. *Cassiod. Instit. divin. litt. 29.* Amnis influit vobis arte moderatus, ubicumque necessarius judicatur, et hor- tis vestris sufficiens et molinis. *Alii frustra legendum monent* molendinis.

MOLITÆ. V. TMOLITES.

*MOLLIGO, inis, f. 3. *mollica di pane*, mollia panis *Plin. 13. 12. 26.* vocat. *Marcell. Empir. 26. ante med.* Molliginem ex vino optimo bibat, qui renium dolore vexabitur.

*MOLLO, onis, m. 3. *mollaccio*, valde mollis. Est cogn. R. *Inscript.* Patavina apud *Grut. 799. 7. C. Lemonius C. F. Mollo.*

*MOLON, onis, m. 3. *μολών*, herba eadem ac moly. *Plin. 26. 7. 29.* Molon scapo est striato, foliis mollius, parvis, radice quatuor digitorum, in qua extrema alii caput est.

*MOMENTĀNĀ, æ, f. 1. *bilancetta*, parva libra: ita porro ap- pellata a momento, quatenus pondus significat. *Isid. 16. Orig. 25. n. 4.* Trutina est geminæ ponderum lances, æquali examine pendens, facta propter talenta et centenaria appendenda, sicut momentana pro parva modicaque pecunia. *Ejusd. Gloss.* Momen- tana duabus lancibus, et uno in medio stilo æqualiter constat: est trutina modicæ pecuniæ.

*MOMERIUM, ii, n. 2. irrisio, quam modo recentiores Galli *momerie* vocant, et derivatur a *μῶμος*, vituperatio. *Commodian. 59.* Das tibi momerium clarissima femina quondam. *h. e.* quon- dam clarissima femina vocata, nunc lascivior cultu ornata ludi- brio habetis.

MOMENTUM. ¶ 8. lin. 16. post *addebat* adde: *anche i mi- nuti.* Hinc *Vopisc. Florian. 3.* Hæc ego de Probo credidi præ- libanda, ne dies, hora, momentum aliquid sibi vindicaret. *Edict. Dioclet. in proæm.* Ardet avaritia desæviens sine respectu ge- neris humani non annis modo, vel mensibus, aut diebus, sed pæne horis ipsisque momentis ad incrementa sui et augmenta festinat. *Auson. Grat. act. 32.* Neque vero unum aliquod bonum uno die præstas, sed indulgentias sæculares per singula horarum mo- menta multiplicas. V. SCRUPULUS §. 6. in *Lex.* et in *Append. ¶ 13.* in fin. adde: ¶ 14. Licenter primam syllabam corripuit *Venant. 8. carm. 6. 369.* Quem semel effudit, per cuncta mo- menta requirit.

*MŌNĀDICUS, a, um, adject. *μοναδικός*, singularis. *Cassiod. Instit. liber. litt. 4.* Primus et simplex numerus est, qui mona-

dicam mensuram solam recipere potest, ut verbi gratia III. V. VII. XI. XIII. XVII. et his similia.

*MŌNĀRIUS, a, um, adject. qui unica inflexione gaudet, scil. nomen monarium est idem ac monoptotum. *Probus* grammat. edente *A. Maio in Class. auct. T. 5. p. 240.* Sunt nomina sena- ria, ut puta unus; sunt quinararia, ut puta doctus: sunt quater- naria, ut puta niger: sunt ternaria, ut puta statare: sunt bina- ria, ut puta se: sunt monaria, ut puta cornu.

MŌNETĀLIS. In fin. adde: Aliquando idem *triumvir moneta- lis* dicitur *XXvir monetalis*, quia erat unus ex vigintiviris. V. hanc vocem suo loco. *Inscript.* apud *Spon. Miscell. p. 189. n. 2. Q. Pompejus Q. F. Quir. Scenecio XX. vir monetalis.* ¶ 4. Jocosæ *monetalis* vocatur Vectenus quidam, qui senerator cum esset, pecuniæ nimium cupidus videbatur. *Cic. loc. cit. in §. 2.* Vectenus mihi amicum, ut scribis, ita puto esse: cum eo, quod *ἀποτομῶς* ad me scripsit de nummis curandis, *συμμοίρετον* eram jocus. Id tu, si ille aliter acceperit, ac debuit, lenies. *Monetali* autem adscripsi, quod ille ad me, *proconsuli* h. e. in summa epistola scripserat: *Vecteno monetali*, quia ipse ad Ci- ceronem scribens *M. Tullio Ciceroni proconsuli* scripsisset. ¶ 5. *Monetalis pes* est idem ac Romanus, et opponitur Ptolemaico, quia in æde Monetæ servabatur, eoque utebatur tota Italia. *Hygin. de limit. p. 210. Goes.* Præterea pes eorum qui Ptole- maicus appellatur, habet monetalem pedem et semunciam.

*MŌNŌCHORDON, i, n. *μονόχορδον*, musicus sonus, qui unica fit chorda. *Boeth. Music. 4. 4. p. 1135.* Sed jam tempus est ad regularis monochordi divisionem venire.

MŌNŌCHRŌMĀTEUS. Lin. 2. pro qui *monochromatea gene- ra picturæ* vocaverint probabili conjectura legendum proposuit *Henr. Theod. Susius* hæc: qui *monochromateo generi picturæ* vacaverint.

MŌNŌCHRŌMĀTOS. In fin. adde: *Petron. Satyr. 83.* Jam vero Apellis (*picturam*) quam Græci monochromaton appellant, etiam adoravi. V. UNICOLOR.

*MŌNŌDIĀ, æ, f. 1. *μονωδία*, cantio solitaria. *Isid. 6. Orig. 19. §. 6.* Cum unus canit, Græce monodia, Latine sincinium dicitur; cum vero duo cantunt, bicinium appellatur; cum multi, chorus. V. SICINNIUM.

*MŌNŌDIUM, ii, n. 2. *μονωδιον*, idem ac monodia. *Diomed. 3. p. 489. Putsch.* Siquando artifex monodio agebat, unam tibiam inflabat; siquando syndio, utramque.

*MŌNŌGĒNES, is, m. 3. *μονογενής*, unigenitus. *Tertull. advers. Valentin. 7.* Ita et ipse pater dicitur, et initium omnium et proprie monogenes, quia prior genitus; quanto congruentius protogenes vocaretur?

MŌNŌHĒMĒRŌN, idem ac monemeron, quod vide suo loco.

MŌNŌDIĀ. Lin. 1. post *duello* adde: *μονομαχία*. In fin. adde: *Serv. ad Virg. 6. Æn. 136.* Dabatur fugitivis potestas, ut, si quis exinde ramum potuisset auferre, monomachia cum fugi- tivo templi sacerdote dimicaret. ¶ 2. Est etiam certamen gla- diatorium. *Cassiod. 2. Hist. Eccl. 18.* Constantinus M. removit monomachias. *h. e.* gladiatorum pugnas.

*MŌNŌMĀCHUS, i, m. 2. *μονομάχος*, singulari certamine pu- gnans, gladiator. *Cassiod. 1. Hist. Eccl. 9. ante med.* Apud Ro- manos tunc primum (scil. imperante Constantino M.) monoma- chorum spectacula sunt remota. *Id. 4. ibid. 37.* Nepotianus im- perium assumpserat monomachorum virtute suffultus. *Id. 11. ibid. 15. a med.* Ariobindus fortissimum Persarum monomachum interemit.

*MŌNŌMĒTER, tra, trum, adject. *μονόμετρος*, qui uno metro, *h. e.* duobus pedibus constat. *Priscian. de metr. Terent. p. 1320. Putsch.* Iambici versus vel monometri sunt ex duobus pedibus simplicibus junctis; vel dimetri ex quatuor; vel trimetri ex sex; vel tetrametri ex octo.

*MONSTRĀTIVUS, a, um, adject. idem ac demonstrativus. *Boeth. Analyt. poster. 1. 21. p. 540.* Quod autem monstrativa propositio sit dignior privativa, hinc manifestum est.

*MONSTRĪGER, ra, rum, adject. idem ac monstrifer. *Salvian. 5. Gub. D. 8. a med.* Illud quale, quam non ferendum, atque mon- strigerum!

*MONSTRĪVŌRUS, a, um, adject. qui monstrum vorat. *Com- modian. 13.* Cum, si Deus esset unquam, non furto vivebat, Ter- renus utique fuit, et monstrivora natura.

MONTĀNUS. In fin. adde: ¶ 6. Est etiam cogn. R., ut Julius Montanus poeta et amicus Tiberii Aug., cujus meminit *Ovid. 4. Pont. 16. 11.* et *Senec. epist. 122. §. 11. Inscript.* Atestina apud *Murat. 1435. 8.* Appæa Q. L. Montana.

MONTENSIS. In fin. adde: *Auct. incert. Orb. descript.* ab

A. Maio editus in *Class. auct. T. 3. p. 403*. Est enim provincia brevis, et montensis.

* **MONTESIANI**, orum, m. pl. 2. qui montes esse Deos crederent. *Commodian. 21. in temtate*. Montesianis. Montes et Deos dicitis, dominantur in auro, Obscurati malo, aliena mente iuvantes. *h. e.* Dii dominantur in auro, quod sub montibus latet, sub obscuris montium cavis, qui mortalibus aurum suffodientibus prosunt inviti.

MONTICULUS. In fin. adde: *Probus grammat. edente A. Maio in Class. auct. T. 3. p. 184. col. 2.* Diminutio nominum est, quando ex ipsa positione nominum unaquæque res brevitur, ut puta, a monte monticulus, a ponte ponticulus.

MONUMENTUM. In fin. adde: ¶ 4. *Monumentus, i, m. 1.* legitur in *Inscript. apud Guasco Inscr. Capitol. T. 2. p. 12. Q. Cassius P. F. Gal. Valens Pisis milit. in coh. III Pr. ann. XVIII.* evocatus an. II., vix. ann. XXXX. Hic situs est, monumentus hic est. Adde alias apud *Grut. 777. 6. et 1153. 3.*

* **MONUNIUS**, ii, m. 2. *Μονώνιος*, rex Dardanorum, qui a *Liv. 44. 30. Honunius*, a *Polyb. 1. Μονώνιος*, appellatur, in nummis Dyrrachii memoratus. *V. Rasche Lex. numism. T. 2. P. 1. p. 485.*

* **MOPSUESTENUS**, a, um, adject. ad Mopsuestium pertinens, Ciliciæ urbem ad fluv. Pyramum, quæ et Mopsos a *Plin. 5. 27. 22.* dicitur, et Græce etiam divisim *Μόψου ἐστία*, *h. e.* Mopsi domus dicitur. *Cassiod. 10. Hist. Eccl. 3. a med.* Episcopus Mopsuestenie Ecclesiæ.

MORACIAS nuces. *Lin. 1. pro Festus* reponere: *Paulus ex Festo*. In fin. adde: *Frid. Henr. Bothe ad Festi loc. cit. in Poet. Lat. com. fragm. p. 75.* pro *moracias* legendum putat *moraculas*, at nihil mutandum est, nam in *N. Thesaur. Latinit. ab A. Maio in Class. auct. edito T. 8. p. 355.* hæc leguntur: *Moror, aris, atis suum, atum, atu;* inde verbalia, et hæc mora, unde hæc morula, et morosus, et morose adv., et hæc moracia, æ. *h. e.* dura nux.

MORATOR. *Lin. 10. post Mediol.* adde: Si tamen *Ant. Nibbyum* audias in *Diss. del circo di Caracalla p. 36.*, huiusmodi moratores nasierni aquam, non sabulum, ut alii putarunt, in equos et aurigas fundere solebant. *V. NASITERNA.*

MORBIDUS. In fin. adde: ¶ 3. *Morbidus* est etiam mollis, tactu jucundus, *morbido* item recentiorum Italorum, a Teutonico *mörbe*, quod idem significat. *Hieronym. ep. 150. n. 19.* Quæ puelle vivunt in monasterio, nunquam solæ, nunquam sine matre procedant; morbidæ oves suum relinquunt gregem, et luporum faucibus devorantur.

* **MORBIFICUS**, a, um, adject. *μορβηγής*, morbosus. *Boeth. Topic. Aristot. 6. 6. a med. p. 718.* Maxime manifestum, quod nunc dictum est, in salubribus et morbificis; nam quædam medicamentorum sic se habent, ut utrumque quidem sit bonum, si autem utraque dentur mixta, malum.

MORBONIA. In fin. adde: *h. e.* in locum quendam supplicii nocentium destinatum, quo nempe plurimi corvi convolare solent. *V. CORVUS §. 3.* At *A. Maius* in *Vatic. coll. auct. vet. T. 2. p. 219.* recte putat, pro *abire morboniam* legendum *abire in gemonias*. *V. GEMONIUS.*

MORDACITAS. In fin. adde: ¶ 2. Translate est maledicentia, *mordacità, maldicenza*. *Cassiod. Instit. divin. letter. 20.* Hieronymus derogatoribus suis vicem necessaria mordacitate restitens. *Id. 1. Hist. Eccl. 12.* Sed et mordacitate compulsus, litis quærebat initium.

MORDICATIO. In fin. adde: *Theod. Priscian. 4. 2. ante med.* Frequenti Venere vexatis urinam facientibus partium mordicatio sequitur.

* **MORDICATIVUS**, a, um, adject. *mordicativo*, idem ac mordicans. *Cael. Aurel. 3. Tard. 8. a med.* Item dat mordicativum acetum.

MORETUM. *Lin. 7. post mensis* adde *Plin. Valer. 2. 28. sub init.* Ruta cum caseo teritur in vino in modum moreti, et ita editur. In *edit. Ald. ann. 1547.* perperam legitur *mereti*.

* **MORIBUNDUS**. In fin. adde: *Dioned. 1. p. 397. Putsch.* Moribundus licet mortem non sit subiturus, nihilominus similis est morienti. Tale est furibundus, similis furenti, sed sine furore. De hac finitione *bundus* in nominibus consule *Gell. 11. 15. et Serv. ad Virg. 10. Æn. 341.*

MORIO. In fin. adde: *V. FATUUS §. 2. et STUPIDUS §. 2. in fin.*

* **MORIO**, is, ivi, et ii, n. 4. hinc derivatum est *morire* Italorum, idem ac *miorior*. *Venant. 9. carm. 2. 51.* Diversa est merces, finus tamen omnibus unum; Infantes, juvenes, sic moriere senes.

MORS. §. 6. in fin. adde: *Auson. epigr. 55. 10.* Mors etiam saxis marmoribusque venit. *h. e.* finis.

* **MORTARIOLUM**, i, n. 2. *Μούρη*, parvum mortarium, acerra. *Vulgat. interpr. Num. 7. 14.* Mortariolum ex decem siclis aureis plenum incenso.

MORTICINUS. In fin. adde: ¶ 6. *Morticina* absolute sunt carnes animalium, quibus homines vescuntur. *Jornand. Get. 26.* Cøperunt duces, avaritia compellente, non solum ovium hominque carnes, verum etiam canum, immundorumque animalium morticina eis pro magno contrudere.

MORTIFICO. In fin. adde: *Prosp. Aquil. epigr. 65. 8.* Vis est corporei mortificanda hominis.

MORTUUS. ¶ 1. in fin. adde: *Impp. Dioclet. et Maxim. Cod. 3. 44. 12.* Mortuorum reliquias, ne sanctorum municipiorum jus pollnatur, intra civitatem eondi jampridem vetitum est. Post ¶ 6. adde: ¶ 6. *Mortuus vixit* singularis est dictio in *Inscript.* Beneventana, mendosa apud *Murat. 1997. 1.*, emendata et suppleta a *Marin. Frat. Arv. p. 145.*, qua significatur quispiam gravi morbo implicitus lectoque decubens vixisse tamen per annos quinque mensesque sex, antequam moreretur: ea autem est huiusmodi:.... *Classetius.... C. V. natus III. Idus Mart. Anno Largo, Prastino Messalino Cos., vita functus 7. Idus April. Imp. Antonino Ang. III. et Geta nobiliss. Cæs. II. Cos., anni (sunt) LXI., dies XXVIII., mortuus vixit ex mense octobr. Impp. Septimio Severo III. et M. Antonino Cos. annis V., mensibus VI. adlectus inter prætorios a divo Commodo....* Ex his porro patet, cum natum fuisse III. Id Mart. ann. a Chr. n. CXLVII., mortuum vixisse ex mense octobr. ann. CCLI. annis quinque, mensibus sex, vita autem functum fuisse V. Id. April. ann. CCVIII.

MOS. Post ¶ 15. adde ¶ 15. *Moribus præfectus*, et *morum judex* est censor. *V. PRÆFECTUS §. 2. in Append.*

* **MOSCHION**, onis, m. 2. *μοσχίων*, vitellus. Est cogn. R. in *Inscript. apud Kellermann. Vigil. Rom. laterc. n. V. col. 3. lin. 21.* M. Aurelius Moschion.

MÖSELLÄ. In fin. adde: ¶ 2. *Musella* cum prima syllaba longa bis usurpatur a *Venant. 3. carm. 12.*

* **MOSTENI**, orum, m. pl. 2. incolæ urbis Mostenes in Lydia, in ejus nummis apud *Eckhel. D. N. V. T. 3. p. 109. ΜΩΣΤΗΝΩΝ. Tacit. 2. Ann. 47.* Quique Mosteni, et Macedones Hircani vocantur.

* **MÖTÄBILIS**, e, adject. a verbo *moto*, as, idem ac mobilis a *moveo*, es. *Vulgat. interpr. Genes. 1. 21.* Creavit Deus omnem animam viventem atque motabilem.

* **MÖTENSIS**, e, adject. ad Motum, nunc *Mauten*, pertinens, oppidum Norici in valle Julia, nunc *Zelia* appellata. *Inscript. apud Asquini Lett. del Forojulio p. 13.* D. M. Virdomaro Battonis F. Cl. (*h. e.* Claudia tribu) Virio D. (*h. e.* domo) Motens. *Mil. Coh. III. Pr. 7. Specin. Aug. etc. V. SPECINI.*

MÖTO. In fin. adde: *V. Particip. Motandus* in *SUBGRUNNIO*.

MÖTOR. In fin. adde: *Incert. auct. de limit. p. 259. Goes.* Motores (*terminorum*) pessimi morbis et vulneribus afficientur, membrisque suis debilitantur.

* **MÖTYENSIS**, e, adject. ad Motyam pertinens, maritimam Siciliæ urbem prope Lilybæum. In ejus nummis apud *Eckhel. D. N. V. T. 1. p. 225. ΜΟΤΥΑΙΩΝ. Cic. 5. Verr. 45.* Theomnastus Syracusanus in agrum Motensem eñr abs te immissus est? Apud *Plin. 3. 8. 14. Harduinus* habet *Mutycenses*. *V. MUTYCENSIS.*

* **MÖVENTER**, adverb. cum motione et iracundia. *Vet. Scholiast. ad Cic. Mil. 7.* ab *A. Maio* editus in *Class. auct. T. 2. p. 107.* Moventer hoc exemplo utitur, nec sine aculeis.

* **MUCCO**, onis, m. 5. *moccioso, moccioso*, qui multo mucos e naribus scatet. Est cogn. R. *Inscript. apud Kellermann. Vigil. Rom. laterc. p. 60 n. 178.* Anrelinus Mucco *Mil. Coh. X. Pr.*

* **MÜCILÄGO**, ginis, f. 3. *mucilagine, ἐμπέσκη*, mucosus liquor. *Theod. Priscian. 4. 1.* Qui sanguinem, vel mucilaginem adsellant.

MÜCRO. In fin. adde: ¶ 7. Est etiam cogn. R. *V. Inscript. in UXAMENSIS.*

* **MULCÉTRÄ**, æ, f. 1. ita vocatur a mulcendo herba heliotropium minus apud *Apul. Herb. 49.*, quia ad omnia venenata ejus vis præcipua est, ut habet *Plin. 22. 21. 29.*

MÜLIEBRIS. ¶ 3. in fin. adde: est proprium puerorum, dum stuprantur. *V. vocem sequent. in Append.*

MÜLIEBRITER. In fin. adde: *Impp. Valent. Theod. et Arcad. Cod. Theod. 9. 7. 6.* Omnes, quibus flagitii usus est virile corpus muliebriter constitutum alieni sexus damnare patientia (nihil enim discretum videntur habere cum feminis), huiusmodi scelus expectante populo flammis vindicibus expiabunt.

MULIER. ¶ 4. In fin. adde: *Inscript.* apud *Orelli* n. 2664. Diis Manibus. *Emilius Celsus* vixit annis XXV. H. S. E. S. T. T. L. (h. e. hic situs est, sit tibi terra levis) Julia Honorata mulier sua monumentum fecit. ¶ 4.^a Interdum mulier dicitur, quæ id est ætatis, ut concipere, et parere haud amplius possit. *Hieronym.* in *Helvid.* n. 20. Quæ non est in partus anxietatibus et dolore, quæ, deficientibus menstrui cruoris officiis, mulier esse desiit, a Dei maledictione sit libera. et n. 21. Non negamus viduas, non negamus maritatas, sanctas mulieres inveniri; sed quæ uxores esse desiderint, quæ in ipsa necessitate conjugii virginum imitentur castitatem.

MULIO. Lin. 4. post *tradit* adde: *Vet. Scholiast.* ad *Cic. Mil.* 10. ab *A. Maio* editus in *Class. auct. T.* 2. p. 111. Quos nunc vulgo muliones dicimus, eos scilicet, qui iumenta veliculis sub-iuncta moderantur et regunt, eos veteres rhedarios dicebant; muliones autem proprie eos, qui negotiationem lucri sui causa in huiusmodi iumentis exercebant.

MULSUS. Post ¶ 2. adde: ¶ 2.^a *Mulsum* etiam pro pharmaco aegris datum fuisse probat *Inscript.* allata in *AROMATARIUS* in *Append.*

* **MULTIFRUCTUS**, a, um, adject. πολύκαρπος, qui multos fructus affert. *Fulgent.* 3. *Mythol.* 2. Perdicea matrem Polycastem habuit, quasi Polycarpen, quod nos Latine multifructam dicimus. Adde *Lactant.* *Placid.* apud *A. Maium* in *Class. auct. T.* 3. p. 135, ubi eadem leguntur verba.

MULTIMODIS. In fin. adde: At certe legitur apud *Boeth.* *Comment. in Categ. Aristot.* 1. p. 116. Ratio quoque multiplex dicitur.

MULTINUBENTĪĀ. Lin. pro *il maritarsi con molti* reponere *il maritarsi più volte.*

MULTIPĒDĀ. In fin. adde: ¶ 2. Est etiam norma quædam geometrica sic appellata, quod plures habet pedes ductiles, qui ad artificis nutum vel cohiberi, vel extendi poterant; cum e contrario norma communis duos tantum habeat fixos et recto rigore. *Hygiu. de limit. constit.* p. 176. *Goes.* Has deinde umbras pro portione ad multipedam in tabula describimus.

* **MULTIPLICĀTĒ,** adverb. multiplicatamēte, per multiplicationem. *Boeth. Music.* 1. 4. p. 1067. Quæ sunt inæqualia, quinque inter se modis inæqualitatis momenta custodiunt. Aut enim alterum ab altero multiplicata transcenditur, aut singulis partibus, aut pluribus, aut multiplicitate et parte, aut multiplicitate et partibus: et primum quidem inæqualitatis genus multiplex appellatur.

* **MULTIPLICĀTIVUS**, a, um, adject. multiplicativo, aptus multiplicationi. *Boeth. in Porphy. dialog.* 1. p. 27. Est igitur genus collectivum specierum suarum, et quodammodo adnativum: species vero divisæ generis quodammodo et multiplicativæ.

* **MULTIPLICĪTAS**, atis, f. 3. multiplicità. V. *Boethii loc. cit.* in *SUBMULTIPLICITAS.*

* **MULTIPLUS**, a, um, adject. idem ac multiplex. *Boeth. Topic. Aristot.* 2. 3. p. 677. Si triplum, multiplum, et subtriplum submultipulum dicitur, dicitur enim triplum quidem ad subtriplum, multipulum autem ad submultipulum.

* **MULTISŌNĀLIS**, e, adject. qui multum sonat. V. *Vet. Scholiast. loc. cit.* in *BĀTALARIUS* in *Append.*

* **MULTIVŌCUS**, a, um, adject. qui multis vocibus exprimitur. *Boeth. Comment. in Categ. Aristot.* 1. p. 115. Alia diversis nominibus nuncupantur, et uni definitioni designationique subduntur, ut gladius, ensis: hæc enim multa sunt nomina, sed id quod significant, una definitione declaratur, et hoc vocatur multivocum.

MULTIVŌLUS. In fin. adde: h. e. plurium virorum concubum appetens. Eadem significatione utitur *Vulgat. interpr. Eccli.* 9. 3. Ne respicies mulierem multivolam. V. *OMNIVOLUS* in *Lex.* et in *Append.*

MULTO, adverb. In fin. adde: ¶ 7. Item aliquando geminatur. *Mamertin. jun. Gratian. act.* 21. Sed multo multoque nunc facilius est ratio honorum petendorum.

MUNDĀNUS. In fin. adde: ¶ 5. *Mundani* apud auctores Christianos opponuntur clericis. *Cassiod.* 8. *Variar.* 24. Mundani coerceantur humano jure; vos (clerici) sanctis moribus obedite.

MUNDĀTĪO. Lin. 1. post καὶ δακτύλῳ adde: *Theod. Priscian.* 1. 19. Olivarum anuranc coques primum igne fortiori ad primam mandationem. ¶ 2. Translate *Augustin.* etc.

* **MUNDIFICŌ**, as, a. 1. mondificare, mundo. *Cassiod. de anim.* 11. Istis, qui se cælesti conversatione mundificant, virtus supernæ miserationis conceditur.

MUNDO. In fin. adde: ¶ 2. Particip. *Mundaturus* apud *Venant.* 8. *caru.* 7. 123. Mundatura novo partu de crimine mundum. *scil.* Maria Virgo Deipara.

* **MÜNĒRĀRIUS**, a, um, adject. ad munus seu largitionem pertinetus. *Cassiod.* 6. *Variar.* 7. Sed huic (ut ita dixerim) munerariæ dignitati præconem largitatis nostræ, publicæ felicitatis indicium, locum quoque primiceriatus adiungimus, ut per te demus honores, per quem et nostræ pecunie conferimus largitates.

MÜNĒRĀTOR. Lin. 1. post m. 3. adde: *donatore*, qui munerat. *Salvian.* 1. *Gub. D.* 8. Deus est munerator (*Abrahami*), quia locupletavit. ¶ 2. Item munerarius etc.

MÜNĒROR. In fin. adde: ¶ 2. Munera rei publicæ gero, administro. *Ulp. Dig.* 50. 5. 1. §. 2. Qui in fraudem ordinis (*decurionum*) in honoribus gerendis cum inter eos ad primos honores creari possint, qui in civitate inunerabantur, civitandorum majorum onerum gratia ad colonos prædiorum se transtulerunt, ut minoribus (*oneribus*) subiciantur, hanc excusationem sibi non paraverunt. *Alii minus recte numerabantur legunt.*

MÜNĪPĀTUS. Lin. 1. post *jus municipii* adde: *Inscript.* apud *Orelli* n. 3702. D. M. L. Octavii Victoris curante Julio Crescente municipatus et amicitie causa. ¶ 2. Translate etc.

MÜNĪFEX. In fin. adde: V. *SYNERGUS* §. 1.

* **MÜNĪTUNCŪLĀ**, æ, f. 1. diminut. munitionis, ὀχυρομάτιον, parvum munimentum. *Vulgat. interpr.* 1. *Machab.* 16. 15. Et suscepit eos filius Abobi in munitioneulam, quæ vocatur Doch, cum dolo.

MŪNUS. ¶ 8. lin. 10. post *arbitrabantur* adde: Aliam hujus appellationis causam assertit *Serv.* ad *Virg.* 3. *Æn.* 61., cujus locum vide in *JUNIADIS* in *Append.*

MŪRĀLIS. In fin. adde: ¶ 5. *Muralis herba* eadem est ac parietaria, quam vocem vide §. 2.

MŪRĀTUS. Lin. 1. pro *particip. ab inusit.* muro reponere *particip. a muro, as.*

MURCĪDUS. In fin. adde: *Capell.* 9. p. 336. Jugariorum murcidam viciniam obsidens.

MŪREX. In fin. adde: ¶ 10. Etiam pro veste purpurea usurpatur. *Imppp. Gratian. Valent. et Theodos. Cod.* 12. 54. 1. Nulli prorsus eorum, qui provincialia officia peregerint, tranquillitatis nostræ muricem adorare sit liberum. V. *ibid.* reliqua: unde disces, eminentibus tantum viris licuisse purpuram imperatoris adorare.

* **MŪRĪCUS**, a, um, adject. ad murem pertinetus. V. *Venantii loc. cit.* in *BOMBICO* in *Append.*

* **MŪRO**, as, avi, atum, a. 1. *murare*, muro claudio. *Cassiod.* 12. *Hist. Eccl.* 2. De qua civitate (*Chrysopoli* in capite *Bosphori*) Xenophon in primo libro *Helladicorum* dicit, quia eam muravit Alcibiades.

MURRHĪNUS. Lin. 22. post ea verba: *ut ex Plinio apparet* adde: Auctor est *Plin.* 37. 2. 7. et 8., Cn. Pompejum Magnum tertio ipsius triumpho, quem egit de piratis, Asia, Ponto, gentibusque et regibus pluribus M. Pisone et M. Messala consulibus pridie Kal. octobr., h. e. ann. U. C. DCXCIII. ante Chr. n. LXI. vasa murrhina primum in Urbem inexistisse. Ex hujus porro narratione *Faustinus Corsi* in opere, cui titulus est *Trattato delle pietre antiche*, Roma ann. MDCCCXXXIII. typis edito, pag. 166-195. pluribus firmissimisque argumentis probavit, huiusmodi vasa fuisse ex ea materia, quam recentiores physicae et chemicae scientiæ cultores vocant *spato fluore* aut *fluato di calce*, quæ nempe sub terra calore densatur, ut idem *Plinius loc. cit.* ait; id ipsum confirmant nuperrimi editores *Pliniani operis*, Parisiis ann. MDCCCXXIX.-MDCCCXXXIII. typis excusi in annotationibus ad ejusdem *loc. cit.*, et *Henr. Guglielm. Schulzins* in *Annal. dell' Instit. di corrisp. archeolog.* T. XI. p. 97. Romæ editis.

* **MUSÆUS**, a, um, adject. ad Musas pertinetus. *Incert. auct. Epithalam.* *Laur. et Mar.* 40. apud *Wernsdorf. Poet. Lat. min.* T. 4. p. 492. Musæa tuis insedit cura medullis.

MUSCĀRIUM. ¶ 3. Lin. 3. post *σινδύριον* adde: Has ideo plantas Itali nunc vocant *ombellibere.*

MŪSĪCĀRIUS. In fin. adde: *Orelli* n. 4238. recte putant scribendum *musivario.*

MŪSĪCĒ. In fin. adde: ¶ 2. Est etiam cogn. R. *Inscript.* Patavii nunc exstans in *Mus. lapidar.* Tilonia Musice.

MŪSĪO. ¶ 1. in fin. adde: Itali vocant *musione.*

* **MUSŪTĀTOR**, oris, m. 3. *mormoratore*, γογγυστής, murmurator. *Vulgat. interpr.* *Isaj.* 29. 24. Mussitatores discent legem.

MUSSO. ¶ 1. in fin. adde: *Front.* 1. ad *M. Cæs.* (edente ite-

rum *A. Maio*) ep. 2. ad fin. Sed jam hora decima tangit, et tabellarius tunc mussat. Finis igitur sit epistolæ.

*MUSSUS, a, um, adject. qui mussat. Est cogn. R. V. *Inscript.* in OCTOVIUS §. 1.

MUSTELĀ. In fin. adde: ¶ 4. Est etiam cogn. R. Cic. *Phil.* 2. 4. Mustella Tamisius Anagninus.

MUSTRĪCŌLĀ. ¶ 1. in fin. adde: Ita porro appellata videtur, quia similis est figuræ cum machina illa, qua utimur ad stringendos mures, de qua sermo est in §. 2.; est autem a *mus* et *stringo*: hinc fortasse quispiam non male scriberet *mustringula*, ut item *strigilis* est a *stringo*.

*MŪTĀTŪRĀ, æ, f. 1. μεταβολή, cambio di monete, permutatio pecuniæ. *Imp. Leo et Majorian. Novell. lib. 4. l. 1.* edita a *Gothofr.* in calce *Cod. Theodos.* Omnis concussionum removeatur occasio, nihil mutaturæ nomine postuletur, ita ut quisquis hoc posthac usurpandum esse crediderit, fustuariæ subditus pœnæ, servilibus suppliciis periturum se esse cognoscat. et *mox.* Quem a multis molestiis et sportularum, et numerosis mutaturæ dispendiis liberamus.

MŪTĪLĀTĪO. In fin. adde: et apud *Cassiod.* 10. *Variar.* 28. Corpora nulla mutilatione truncata.

MŪTĪLUS. In fin. adde: ¶ 7. Est item genus quoddam coloris rubri. V. TIRO §. 7. ¶ 8. Est etiam cogn. R. *Inscript.* apud *Grut.* 8. 3. C. Lappius Mutilus.

MŪTO, as. ¶ 1. in fin. adde: *Horat. Poet.* 60. Ut silvæ foliis pronos mutantur in annos. *h. e.* mutant folia. *Liv.* 5. 46. ad fin. Quod nec injussu populi mutari finibus posset Camillus. *h. e.* mutare fines, quos exsul servare debebat.

MŪTO, onis. Lin. pænult. pro *Titti Q.* repone *T. Quintii.*

MŪTŪTĪCIUS corrige MŪTŪTĪCIUS.

MŪTUSCÆI. In fin. adde: *Inscript.* apud *Grut.* 1085. 9. Trebulani Mutescani. Hoc porro ex loc. cit. *Plinii*, et *Virgilii*, qui *oliviferam Mutuscam* nominat, corrigendum videtur *Trebulani Mutuscae*.

MŪTŪS. ¶ 1. lin. 5. pro *multum* repone *mutuum*. ¶ 3. lin. 2. pro *Vet. Poet.* repone *Pompon.*

*MYCON, onis, m. 3. μυκων, nomen proprium pastoris, quod partem auris, et acervum palearum, et nuconem piscem significat. *Calpurn. Sicul.* 5. *eclog.* 1. Forte Mycon senior, Canthusque Myconis alumnus. Idem nomen legitur apud *Virg.* 3. *eccl.* 10. et 7. *ibid.* 30., et significare videtur senem recalvum. V. MYCONIUS §. 2.

*MYGALĒ, es, f. 1. μυγάλη, mus araneus: a μύς, mus, et γάλην, feles. *Veget.* 3. *Peter.* 3. *A med.* Araneus quoque, quem Græci mygalem appellant, parvi quidem corporis, non parvam solet inferre perniciem. Hæc verba sumpta sunt ex *Colum.* 6. 17. *sub init.*, qui tamen Græce scribit.

MŪLĀSĒNUS. Lin. pænult. pro *Auson.* 215., repone *Auson. Edyll.* 10. 215.

*MŪLĒ, es, f. 1. μύλη, eadem ac mola, quam vocem vide in §. 9. *Theod. Priscian.* 3. 2. Si vero duritiam (*matrix*) contraxerit, quam alibi mylen appellamus, hanc primo, sicut contra inflationem ordinando conteximus, adiutoris chalasticis imminens solvere laborabo.

*MYŌTĀCISMUS, i, m. 2. μυωτατισμός, vitium sermonis, cum m littera initium sæpe repetitur. V. LABDACISMUS. *Cassiod. Instit. div. litt.* 15. Myotacismos, et hiatus vocalium omnino derelinque. et *mox.* Si m litteram inconvenienter addas, aut demas, dictio tota confusa est.

*MYRIŌGĒNĒSIS, is, f. 3. est genesis multiplex, *h. e.* tractatus de singulis signorum partibus, quas monomœrias vocant: a μυρίος, innumerus, et γένεσις, genesis. *Firmic.* 8. *Mathem.* 18. Nunc ad sequentes partes sphaeræ barbaricæ omnem tractatum transferam, qui myriogenesin ex aliqua parte imitatur. Quidquid enim myriogenesis de singulis minutis pronuntiat, hoc nos de singulis partibus faciemus.

MYRMEX. Lin. 1. post *formica* adde: *Hygin. fab.* 52. Tunc Juppiter formicas in homines transfiguravit, qui Myrmidones sunt appellati, quod Græce formicæ myrmices dicuntur. ¶ 2. Est etiam etc.

*MYRTĪLUS, i, m. 2. auriga regis Œnomai, qui ab Hippodamia ejus filia primi amoris pactione corruptus axes cereos curru regi subnixit, atque ita victoriam Pelopi dedit. Hic cum a puella promissum premium peteret, a Pelope in mare, cui nomen Myrtoo tribuit, præcipitatus est. Hæc ex *Hygin. fab.* 22. ab *A. Maio* in *Class. auct. T. 3. p. 8.* edito. V. *Hygin. fab.* 84., qui rem eundem paulo aliter narrat.

MYRTINUS. Lin. pro μύρτινος repone μύρτινος.

MYS. In fin. adde: ¶ 3. Item medici. *Cæl. Aurel.* 2. *Acut.* 13. Apollonius qui appellatus est Mys.

*MYSĪANUS, a, um, adject. idem ac Mysiacus. *Jornand. Get.* 5. Inter amnes stagnum Mysianum.

MYSTĀ. Lin. 3. post *sacris imbuo*, initio adde: seu potius a μυσ, claudio, labia comprimio, quia qui sacris initiabatur, eorumdem arcana celare jubebantur. In fin. adde: *Fulgent. præf. Mythol.* p. 612. *Staver.* Anacreonticis jamdudum novus mystes initiatus es sacris. *h. e.* poeta factus es Anacreontis imitator.

*MYSTĀGŌGĪCUS, a, um, adject. ad mystagogum pertinens. Hoc titulo fuit opus *L. Cincii Alimenti*, historici Latini. *Festus* in *Tridentem*. Tridentem tertium pondo significare ait Cincius Mystagogicôn libro II. duas libras pondo et tridentem.

*MYTHUS, i, m. 2. μῦθος, fabula. *Mytus* porro extrita aspiratione est cogn. R. *Inscript.* apud *Fabrett.* p. 211. n. 533. T. *Flavins Aug. Lib.* Mytus.

MYXUM. Lin. 1. post n. 2. adde *sebeste*. In fin. adde: *Gargil. de pomis* (edente *A. Maio* in *Class. auct. T. 3. p. 422.*) Myxorum virtutem frigidam suspicamus.

DE LITTERA N

NACCĀ. ¶ 1. lin. 6. post *villo* adde: At profecto derivanda vox est a νάσσω, premo, unde a 3. pers. præter. pass. νάσσαι factum est νάσσης, fullo.

*NÆDĪTĒ, arum, m. pl. 1. incolæ urbis in Dalmatia, prope Jaderam, quæ nunc *Nadin* dicitur. *Inscript.* apud *Reines.* cl. 6. n. 57. C. Lartio Sabiniano officiali Næditarum rarissimo etc.

NĀMĀ. In fin. adde: Hunc ritum imitati videntur Christiani; nam apud *Bertoli, Antiq. d'Aquil.* p. 406. videre est picturam Christi crucifixi, ex cujus latere dextro exit sanguis in subiectum piscem avide eundem ore excipientem delabens. Notum porro est, per piscem significari Christianos.

*NAMNIS, e, adject. ad Namnetes pertinens, Gallie Celiæe populos, qui a *Cæs.* 3. B. G. 9. Namnetes nominati urbem incolabant, nunc *Nantes* appellatam. *Inscript.* apud *Orelli* n. 188. Argiotalus Smertulitani F. Namnis Eq. ala Indiana etc.

NĀPĒÆ. In fin. adde: V. POTAMIS in *Append.*

NĀRES. Lin. 4. post *nari sumus odorum* adde: Hinc hæc habet *Donatus* ad *Ter. Adelph.* 3. 3. 45. Ideo nares a naritate seu gnaritate dictæ sunt, quod nos odoratu doceant præsto et prope esse, quod adhuc oculi non vident. V. etiam OLFACIO §. 3.

*NĀRĪĀ, æ, f. 1. Dea quædam in Helvetia culta, quæ eadem eum Junone fuisse videtur. *Inscript.* in *Bullett. dell'Inst. archæol. an.* 1852. p. 167. Deæ Nariæ Reg. Arure Cur. Feroc. L. *Alia ibid.* Nariæ Nousantie T. Frontinus Hibernus V. S. L. M. Hæc postrema affertur etiam, licet mendosa, ab *Orelli* n. 5031.

*NĀRĪPŪTENS, entis, particip. ab inusit. *nariputeo*, *h. e.* ex naribus puteo. *Vet. epigr.* in *Anthol. Lat. T. 2. p. 463.* *Burm.* Accipe nariputens oris latrina, Philippe, etc. Tertia syllaba in *nariputeus* licenter corripitur: at fortasse legendum est *nariputrens*.

*NARRĀTĪVUS, a, um, adject. *narrativo*, narrationi idoneus. *Enpor. de loc. comm. in fin.* Mihi videtur comparationis et eventus loco narrativum aliquod posse misceri exemplum, vel historicum, dummodo ab his locis iterum ad speciem revertamur.

*NARSĒNSIS, e, adject. ad Narseum pertinens, Persarum regem, qui regnavit ab ann. CCXCIV. ad CCCIII. a Chr. n. Illius meminere *Entrop.* 9. 25. et *Jornand. Get.* 21. *Sex. Ruf. Brev.* 27. Ter a Persis obsessa Nisibis est. Narsensi autem bello, ubi Narseus occidit, superiores discessimus.

*NASCĪTUS, a, um, particip. a *nascor*, idem ac natus, quod postremum ex syncope ortum videtur. *Vet. Scholiast.* in *Bullett. dell'Inst. archæol. ann.* 1838. p. 146. referens verba *Cassiod.* in *Psalm.* 102. 5. Huic avi (*aquilæ*) jam ætate provectæ supremum labium cornu inflexione nascitum tantum fertur exercere, ut ei non sit liberum escas libera libertate decerpere. Apud *Cassiod.* loc. cit. perperam legitur in editionibus *nasutum* pro *nascitum*.

NĀSŪTUS. ¶ 2. in fin. adde: *Cassiod.* 10. *Variar.* 30. Es (*elephantis*) nasuta manus, per quam data suscipit, et ori suvoranda transmittit.

NĀTĀLIS. In fin. adde: ¶ 12. Est etiam cogn. R. *Inscript.* apud *Grut.* 845. 4., quam vide in LAMENSIS.

NATATICIUS corrige NATATICIUS.

NATŪLĀ. In fin. adde: ¶ 2. Est etiam cogn. R. *Inscript* apud *Murat.* 1526. 4. Camilius Saturnalis Camiliæ Natulæ patronæ meritisimæ fecit.

NATŪRĀ. ¶ 9. in fin. adde: *Jul. Obsequ.* 113. Puer ex ancilla natus sine foramine naturæ, qua humor emittitur. ¶ 9.^a *Posterior natura* est podex. *Id.* 85. Romæ puer solidus posteriore naturæ parte genitus. et 100. Nursiæ ex muliere ingenua puer posteriore natura solidus natus.

NATŪRĀLIS. In fin. adde: ¶ 15. *Naturalia* absolute sunt pudenda virilia. *Hygin. fab.* 105. (edente A. Maio in *Class. auct.* T. 5. p. 39.) Juppiter illato cultro amputavit naturalia ejus (*Saturum*), quæ in mare projecit.

NATUS. ¶ 4. in fin. adde: *Senec. ep.* 95. §. 21. Feminæ libidine nec maribus quidem cedunt, pati natæ.

*NĀVANTER, adverb. idem ac naviter. *Cassiod.* 7. *Variar.* 7. Quid est tibi pulerius, quam in illa urbe operam navanter impendere diligentiae tuæ, ubi tales testes videntur assistere? Adde 8. *ibid.* 25.

NAUFRĀGIŌSUS. In fin. adde: ¶ 2. Etiam *naufragosus* scribitur, et translate usurpatur. *Claud. Mamert.* 1. *Stat. an.* 1. *ad fin.* Naufragosum propter argumentorum latentes quosdam scopulos pelagus disputationis intrare.

NĀVIGER. ¶ 1. in fin. adde: *Cassiod.* 5. *Variar.* 17. Flumen navigerum.

*NĀVIS. ¶ 8. in fin. adde: ¶ 8.^a Navis ita velis instructa, ut hæc quidem nautæ colligere videantur, est symbolum vitæ antea, et portus capiendi post longam navigationem. Hujusmodi navis cernitur in facie externa monumenti sculpuralis Nevolejæ Tyches in suburbio Pompejorum. V. *Mus. Borbon.* T. 1. tab. XIII. p. 2. et *Lup. Epitaph.* S. Sev. p. 123., ubi navis una velis expansis, et p. 180. ubi binæ itidem, et *Maff. Mus. Ver.* p. 281. n. 9., ubi pariter navis prope pharum demissis velis cernitur. Hinc *Cic. Senect.* 19. Quæ (*senectus*) mihi quidem tam jucunda est, ut quo propius ad mortem accedam, quasi terram videre videar, aliquandoque in portum ex longa navigatione esse venturus. et ad rem *Petron. Satyr.* 71. Te rogo, ut naves etiam monumenti mei facias plenīs velis euntes.

NĀVĪSALVĪĀ. In fin. adde: At probabilius videtur, navim ipsam, qua Mater magna Deum a Pessinunte Romam deportata est, Navim Salviam appellatam fuisse, ut putat *Cardinali loc. cit.* et *Orelli n.* 1906, et B. *Borghesius Dec. num.* 14. oss. 10. p. 56.

NAULUM. In fin. adde: *Cassiod.* 12. *Variar.* 22. Naulorum præbitio.

*NAXĪCUS, a, um, adject. idem ac Naxeus. *Hygin.* 2. *Astron.* 16. Aglaosthenes, qui Naxica scripsit, ait, Jovem Græcæ subreptum, Naxum delatum, etc. h. e. res, quæ ad historiam insulæ Naxi pertinent. Adde *ibid.* 2., ubi in notis monet *Munkerus* legendum *Naxiacus*.

NĒĀNISCŌLŌGUS. In fin. adde: h. e. mimos, aretalogos.

*NĒĀPŌLĪTES, æ, m. 1. Νεαπολίτης, idem ac Neapolitanus. *Varr. de gente pop. Rom.* apud *Augustin.* 21. *Civ. D.* 8. Dion Neapolites mathematicus nobilis.

*NĒBRĪDUS, a, um, adject. ad nebridem pertinens. *Dracont. Satisf.* 266. Et rapiunt aquilæ nebrida membra pedes.

NĒBŪLĀ. ¶ 10. Locus *Plauti* hic citatus ita asserendus et interpretandus est: Tanilla tanta verba funditat, quojus ego nebulæ cyatho septem noetes non emam. h. e. cujus meretricis ventosas et arrogantis noetes, seu coneubitus per septem noetes, non emam uno vini cyatho: hinc etiam *nebulō* dicitur homo vanus, Italice *millantatore*.

NEC. Lin. 3. pro *videtur* repone est, nam ita *Priscian. de XII. vers. Æn.* p. 1225. *Putsch.* Nec a neque factum est, per apocopam extremarum vocalium; et quia in fine syllabæ q scribi non potest, transivit in c.

NĒCESSĀRIUS. ¶ 2. in fin. adde: ¶ 2.^a Item pudenda muliebria. *Firmic.* 4. *Mathes.* 18. At ex necessariis et muliebribus locis grave valetudinis discrimen inducit. V. NECESSITAS §. 8.^a in *Append.*

NECESSĪTAS. ¶ 8. in fin. adde: ¶ 8.^a Item vis cupidinis Venereæ. *Lactant.* 6. 23. *sub init.* Seit ergo adversarius ille noster (*diabolus*), quanta sit vis hujus cupiditatis, quam quidam necessitatem dicere maluerunt.

NECESSĪTŪDO. Lin. 1. post *necessitas* adde: De indifferentia vocabulorum *necessitas* et *necessitudo* disputat *Cell.* 13. 3. At distinguit *Ennod.* 3. *ep.* 15. Rarum est, ut necessitati amor ful-tus necessitudine colla submittat.

NECNON. ¶ 2. in fin. adde: ¶ 2.^a Interdum etiam pluribus

App.

interpositis verbis. *Virg.* 2. G. 449. Nec tilia læves, aut torno rasile buxum Non formam accipiunt, ferroque cavantur acuto.

*NĒCRŌSIS, is, f. 3. νέκρωσις, ammortimento, mortificatio. *Cel. Aurel.* 1. *Tard.* 4. a med. Cum importune adhibita (*ferulago*) partes faciat emori, has Græci necroses vocant.

NECTĀRĒUS. In fin. adde: ¶ 4. Est etiam cogn. R. *Inscript.* apud *Fabrett.* p. 598. n. 9. col. 2. T. Aelius Nectarcus.

NĒFANDĒ. In fin. adde: *Cassiod.* 10. *Hist. Eccl.* 28. Nefandissime blasphemans.

NĒFRENDĪTIUM. In fin. adde: V. MINERVAL.

NĒGĀTĪNUMMIUS. Lin. 2. *exosculat* corrige *exosculata*.

NĒGŌTĪANS. In fin. adde: ¶ 2. *Negotias* pro *negotians* suppressa littera n, ut sæpe alibi apud Latinos. *Inscript.* apud *Fabrett.* p. 449. n. 58. Q. Octavius Daphnicus negotias vinarius a se.

NĒMEN. Lin. 3. pro *vitalia fata* reponc *vitalia fila*.

NĒMĒSĪACI. In fin. adde: Apud *Commodian.* 19. Iemma habetur *Nemesiacis vanis*, ubi eorum hominum fallaciæ indicantur.

*NĒMĒSIUS, a, um, adject. ad Nemesin pertinens. Est cogn. R. in *Inscript.* apud *Kellermann.* *Fig. Rom. laterc.* 5. col. 3. n. 59. Q. Umbrius Nemesius.

*NĒŌCYDES, is, adject. novum decus: a νέος, novus et κύδος, gloria. Est cogn. R. in *Inscript.* apud *Marin. Frat. Arv.* p. 166. M. Claudius Fronto Neocydes.

NĒŌPHŪTUS. In fin. adde: ¶ 3. Est etiam cogn. R. *Inscript.* apud *Grut.* 31. 9. D. Valerius Neophitus.

NĒŌTĒRICUS. In fin. adde: *Sulpic. Sever.* 1. *Dialog.* 6. Libri neoteriei et recens scripti.

NĒPĒSINUS corrige NĒPĒSĪNUS, nam apud *Ptolem. Geogr.* l. 3. c. 1. Νέπτα dicitur urbs, unde derivatur adjectivum nomen Nepesinus.

*NĒPHRĪTĪCUS, a, um, adject. νεφριτικός, qui renum dolore laborat. *Cel. Aurel.* 5. *Tard.* 1. ante med. Interiores musculi ex exterioribus dolorem accipiunt, tamquam in nephriticis.

*NĒPŌTĪĀ, æ, f. 1. *Inscript.* paucis abhinc annis Salonæ reperta, et allata in *Bullett. dell'Institut. archeol. ann.* 1840. p. 95. Vibie Aproniæ Maximus nepotiæ suæ P. B. M. h. e. posuit bene merenti. B. *Borghesius ibid.* putat, nepotiam significare sororem uxoris nepotis mei, quemadmodum sororia dicitur soror uxoris meæ, et sororius maritus sororis meæ. Viderint eruditi.

NĒQUĒO. ¶ 2. lin. 5. post *plaga* adde: *Bothius* in *Poet. Lat. trag.* p. 150. contendit in hoc *Pacuvii* loco *nequitum* pronunciantum esse, ut *nequitur* apud *Plaut.* loco mox citato: nam *Priscian. de accent.* §. 29. *Satus, situs, litus, quitus* corripuntur non solum in simplicitate, sed etiam in compositione, ut *insitus, illitus, nequitus*.

NĒQUĪNO corrige NĒQUĪNO.

NĒRĒIS. In fin. adde: ¶ 3. Est etiam cogn. R. *Incript.* apud *Labus. Mus. Mant.* T. 3. p. 144. tab. 24. Septeja Nereis.

NĒRĒIUS. In fin. adde: *Auct. carm. ad Pis.* 164. Illo dulce melos Nereius extudit heros Pollice. h. c. Achilles, filius Thetidis. Item *Auct. Epit. Iliad.* 980. instat Nereius heros, Turbatumque (*Hectorem*) procul premit undique.

NĒREUS. In fin. adde: ¶ 4. Pænultima syllaba in accusat. sing. *Nerea*, quasi ab Ionico Νηρέα, ut *Virg.* 3. *Æn.* 122. Idō-mēnēā dixit, producitur apud *Capell.* 9. p. 309. Sic Nerea freti noscere limitem, Sicque ignem superum lambere pabula.

NĒRĪNUS. In fin. adde: *Capell.* 9. p. 310. Nerina ehelys.

NĒRĪON. Lin. 1. post *νήριον* adde: Itali *oleandro* vocant. V. VIBURNUM, in Lex. et LAUREUS in *Append.*

NĒRO. In fin. adde: Attamen videtur olim *Nero* fuisse etiam prænomen ex *Inscript.* apud *Smet.* p. 7. n. 4. et *Grut.* p. 167. n. 8. Ner. Capidas C. F. Rufus, Ner. Babrius T. F. ¶ 4. *Nero Calvus* quis fuerit appellatus V. in SUBNERO.

NĒRŌNĪANUS. In fin. adde: ¶ 4. *Neronianum* Scitum de habenda questione familiæ, eum quis esset occisus, factum est Nerone II. et Pisone Cos. ann. a Chr. n. LVII. *Paul. Sentent.* 3. 5. Neroniano Scito cavetur, ut occisa uxore etiam de familia viri questio habeatur. Idem Scitum et Pisonianum dicitur. V. PISONIANUS §. 2. in *Append.* §. 5. ¶ 5. Aliud eodem nomine Scitum est, quo legata minus pactis verbis relicta confirmantur, de cuius tamen anno non constat. *Ulp. Regular. tit.* 24. §. 11. Si ea res, quæ non fuit utroque tempore testatoris ex jure Quiritium, per vendicationem legata sit, licet jure civili non valeat legatum, tamen Scito Neroniano firmatur, quo cautum est, ut quod minus pactis verbis legatum est, perinde sit, ac si optimo jure legatum esset; optimum autem jus legati per damnationem est, etc. Adde *Fragm. juris antejustin.* ab A. Maio edit. p. 26.

*NERVIANIUS, a, um, adject. ad Nervianum quempiam pertinet. Est cognomen Plutonis et Proserpinæ. *Inscript.* apud *Reines. cl. 1. n. 254.* Plutoni Nerviano et Proserpinæ Nervianæ sacrum. Nerviana Olympus sacerdos P. D. (*h. e. publice data*), et Nervianus Ferox hierophanta Iecate V. S. L. M.

*NERVIANUS, a, um, adject. ad Nervam quempiam pertinet, ut *lex Nerviana*, quæ nna cum Aquiliana stipulatione memoratur apud *Marini Papir. Diplom. n. 119. lin. 57.* in venditione quadam peracta ann. a Chr. n. DLI, quæ nupiam alibi nominatur.

*NERVICIUS, a, um, adject. νερικός, idem ac nervinus. *Fulgat. interpr. Judic. 16. 7.* Si septem nervicis funibus needum siccis et adhuc humentibus ligatus fuero, infirmus ero, ut ceteri homines.

*NERULLUS, a, um, adject. diminut. a *nero, onis*, qui fortissimus est. Est cogn. R. V. *Inscript.* in AMARANUS.

NERVOSITAS. In fin. adde: ¶ 2. Significat etiam ipsam compaginem uervorum. *Cæ. Aurel. 3. Acut. 18.* Patitur tota nervositas, quod est conjiciendum ex mentis alienatione, et contractu membrorum. *Id. 1. Tard. 4.* Patitur communiter omnis nervositas, sed principaliter caput. V. RHIGOLETHRON in *Append.*

NESCANIENSIS. In fin. adde: V. et in SICILICUS §. 5.

NESCIENTIÀ. Lin. 3. pro *qua polliceris* reponere *quam polliceris*. In fin. adde: V. *eund. 3. ibid. 2. ad fin. et 11.*

NESCITUS. In fin. adde: *Alii leg. nesciam.* At *Boeth. consol. Philos. 5. metr. 3.* Aut quis valeat nescita sequi?

*NESTIS, idis, m. 3. νήστις, intestinum jejunum. *Cæ. Aurel. 2. Tard. 1.* Nestide paralyti vitiatum, et τυφλὸν ἐντέρον, quod nos cæcum intestinum dicere poterimus, erunt ea, quæ per ventrem excluduntur, plurima et minus fluida. Adde 4. *ibid. 6. et 5., ibid. 10.*

NESTOR. In fin. adde: ¶ 3. Est etiam cogn. R. *Inscript.* apud *Grut. 432. 8. T. Lustidienus Nestor.*

NEÜTER. Lin. 5. pro *A. G. Cramer* reponere *Phil. Buttmanno.* ¶ 4. in fin. adde: ¶ 4.^a *Neutra verba* dicuntur, non quoniam neutrum significant, sed quoniam non utrumque significant, id est alium facere, alium pati. Ita *Pompej. Comment. art. Donat. §. 22.*

NEUS, a, am, adject. νέος. V. NEA.

*NEXŪSUS, a, um, adject. qui necit et implicat. *Cassiod. 11. Variar. 40. a med.* Sic et sauri, argutum piscium genus, a velocitate nominati, cum se in insidiosas nexuosas impulerint, quasi quibusdam funibus æquabiliter illigati, totis nisibus trahentes retrorsum, socios conantur liberare captivos. *Claud. Mart. 2. Stat. an. 6. sub init.* Non ego nune rationum tramitem per nexuosissimas quæstionum minutias revolvō.

*NIGER, cri, m. 2. Necker, fluvius Germaniæ in Suevia prope *Manheim*, qui in Rhenum influit, cuiusque meminere *Eumen. Paneg. Constantin. 13., Auson. Mosell. 423. et Sidon. Paneg. 324.*

*NIGERATUS, a, um, adject. νικηρατός, victoriæ amator: a νίκη, victoria, et ἐρατός, amabilis. Est cogn. R. *Inscript.* apud *Murat. 99. 3. M. Albis Niceratus.*

*NICO, onis, m. 3. magnus victor; a νίκη, victoria. Est cogn. R. *Inscript.* apud *Daniel. Numism. Capuan. p. 95. C. Antonius M. L. Nico. Alia apud Murat. 1408. 6. Terentius Neco.*

*NIGERIO, onis, m. 3. diminut. nigri. Est cogn. R. *Inscript.* apud *Grut. 1075. 14. et 15. C. Fabius Nigrio.*

*NIGRĒFIO, is, anom. idem fere ac nigresco. *Theod. Priscian. 1. 5.* Accipies pistillum ejusdem metalli (*plumbi*), et teris, quamdiu oleum pinguescat et nigrescat.

NIHILUM. ¶ 2. in fin. adde: *Gell. 2. 14.* Falsi et audaces emendatores e scripto per libros *stetisses* fecerunt, tamquam *stetisses* vanum et nihili verbum esset.

NIMBIFER. In fin. adde: ¶ 2. *Nimbifer* absolute est Aquarius, qui et Urniger dicitur. *Vet. epigr. in Anthol. Lat. T. 2. p. 315. Burn.* Urnaque Nimbiferi.

NIMBUS. ¶ 2. lin. pænult. pro *Nicreotianis* reponere *Nicero-tianis.*

*NIPHĒ, es, f. 1. nix: ab inusit. νίφη pro νίψ et νίφας. Est cogn. R. *Inscript.* apud *Grut. 975. 10. Flavia Niphe.*

NISI. In fin. adde: ¶ 14. *Nise* pro *nisi* legitur in duabus *Inscript.* apud *Orelli n. 4609. et 4627., et in Tav. legislat. apud De Lama tab. 1. lin. 47.*

NITĒDULÀ corrige NITĒDULĀ.

NITĒLĀ. ¶ 4. Tria hic sent corrigenda: primum NITĒLĀ scribendum, nam, quatenus hæc vox animal ex murium genere si-

gnificat, non a verbo *niteo*, sed a nitor est derivanda, hujusmodi quippe animal emitti, et arbores et superiora quæque scandere solet; hinc legitur in *Gloss. Philox. Nitela*, δεινροβάτης: deinde perperam putavit *Raderus* in *Martial. loc. cit.* per *auræam nitelam* intelligendas esse micæ aurei pulveris, quo illuminantur capilli, cum certo constet hic quoque de animalculo verba fieri: tandem in lin. 4. pro *Plin. 8. 57. 72.* scribendum est *Plin. 8. 57. 82.*

*NITĒDĀTUS, a, um, particip. a *nitido*, nempe *lustrato*. V. BUCCULARE in *Append.*

*NITRIĀ, æ, f. 1. regio Ægypti. *Isid. 16. Orig. 2. n. 7.* Nitrum a loco sumpsit vocabulum. Naseitur enim in oppido, vel regione Ægypti Nitria, ex quo et medicinæ fiunt, et sordes corporum vestiumque lavantur. *Hieronym. 3. in Rufin. n. 22.* Inde contendit Ægyptum, lustravi monasteria Nitriæ. *Sulpic. Sev. Dialog. 1. 15.* Duo ex Nitria monachi ad quendam (*anachoretam*) tenderunt. et 23. Hic Ægyptum, Nitriam, Thebaidem, ac totæ Memphitica regna transivit.

*NIVĒO, es, n. 2. idem ac *nivesco*. V. *Venantii loc. cit.* in RUBICO, as.

NIVĒUS. ¶ 3. in fin. adde: *Ovid. 3. Art. am. 309.* Hoc vos præcipue, nivæ, decet. *h. e.* puellæ, quibus candidi humeri et lacerti sunt.

NŌBĪLIS. ¶ 1. in fin. adde: *Donat. ad Ter. Hecyr. 5. 2. 31.* Et meretrix et gladiator nobilis dici solent. ¶ 8. in fin. Ex Augustis prior Commodus hoc titulo appellatus fuit, qui in *Inscript.* apud *Maff. Mus. Ver. p. 101. n. 2.* dicitur *nobilissimus princeps*, et in nummo ejus apud *Eckhel. D. N. V. T. 7. p. 116.* legitur *nobilitas Aug.*, ac deinceps ex Cæsarium filiis prior *Geta nobilissimus Cæsar* dicitur in *Inscript.* apud *Grut. 45. 13. ¶ 8.* *Nobilis* fuit etiam nomen servile. V. *Inscript.* in ÆQUATOR §. 1.

NŌBĪLITAS. ¶ 4. lin. 2. post *nobilità*, εὐγένεια adde: Optime definitur a *Boeth. Consol. Philos. 3. pros. 6.* Videtur esse nobilitas, quædam de meritis veniens laus parentum.

*NOCTANTER, adverb. νύκτωρ, *notte tempo*, noctu. *Cassiod. 6. Hist. Eccl. 31.* Quod (*incendium*) noctanter præfectus orientis tum nomine Julianus Juliani avunculus, agnoscens, festinanter venit ad Daphnen. *Id. ibid. 33. ad fin.* Ita venerunt noctanter in Palæstinam. Adde 8. *ibid. 1. a med.*

NOCTISURGĪUM. Lin. 2. pro *nyctegresia* reponere *nyctegersia.*

NOCTU. ¶ 2. lin. 1. pro *accusativo* reponere *ablativo.*

NOCTŪĀ. ¶ 2. lin. 4. post *in litterarum studiis* adde: quia, ut ait *Fulgent. 2. Mythol. 2.*, sapientia in tenebris proprium fulgorem possidat. Adde, a Græco nomine γλῶσξ verbum γλαύσσω derivari, quod videre significat.

NOCTURNUS. Lin. ult. *Lunæ prævenerat ignes*, *Mutato nocturnus equo* corrige *Lunæ prævenerat ignes Mutato Nocturnus equo*. Tum adde: *Inscript.* paucis abhinc annis *Salona* recepta, et allata in *Bullett. dell' Instit. archeol. ann. 1840. p. 95.* Nocturno sacrum. C. Cassius Valens benef. (*sic pro benef. h. e. beneficiarius*) ex imper. (*scil. imperio*).

NŌDŌSUS. ¶ 5. in fin. adde: Sed præstat legere *uxoriam*. V. UXORISUS §. 6.

NŌDUS. ¶ 3. in fin. adde: ¶ 3.^a *Nodus* est etiam ipse actus sese invicem conjungendi amplexandique. *Horat. 3. Od. 21. 22.* Segnesque nodum solvere *Gratiæ. scil.* quæ, cum invicem inter se manibus nexæ sint, quales apparent in vetustis monumentis non facile disjungi solent: ita enim eas ubique junctas cernerest. ¶ 3.^b Est etiam id, quod Itali *intreccio di azione scenica* dicunt. *Id. Poet. 191.* Nec Deus intersit, nisi dignus vindice nodus Inciderit.

*NOIDENOLEX, icis, n. 3. *Neuchâtel*, urbs Helvetiæ. *Inscript.* apud *Orelli n. 356.* Civium Noidenolicis curator.

NŌMEN. Lin. 4. post *per syncop.* *nomen* adde: *Claud. Mart. epist. 1.* Nomen dixere priores; quod ipsius rei imagines, quas per sensus corporis dirigit memoria, in auribus intromitti. *Boeth. Comment. in Aristot. de interpr. ed. pr. p. 221.* Præcipue cum nomen dicatur quasi notamen. ¶ 11. in fin. adde: ¶ 11. *Nomine meo ex possessionibus æs alienum solvere est liberandum debito contratto in mio nome sui proprii fondi: et alieno nomine æs alienum persolvere suis copiis est con mallevadori pagare il debito suo colle proprie sostanze* apud *Sallust. Catil. 36.*

NŌMENCLĀTOR. ¶ 1. In fin. adde: *Macrobi. 2. Saturn. 1.* Nomenclatori Augustus, de cuius oblivione querebatur, dicenti Numquid ad forum mandas? Accipe, inquit, commendaticias quia illic neminem nosti.

*NOMENCULATUS, a, um, adject. *chiamato per nome*, nomine suo appellatus. *Not. Tir. p. 35.* Nomenculatus, nominativus, nominatum.

NOMINATOR. In fin. adde: *Inpp. Dioclet. et Maxim. Cod. 8. 14. 11.* Nominatoris pignori capere sine praesidis auctoritate res nominati non licet. *h. e.* qui nomen suum tanquam creditoris dederit. *V. Cassiod. 4. Variar. 10.*

NOMINATUS. ¶ 3. in fin. adde: ¶ 3.^a Est etiam cogn. R., ut Tuscilius Nominatus apud *Plin. 5. ep. 14.*

NOMINO. In fin. adde: ¶ 8. Primam syllabam in *nomino* perperam corripit *Ennod. carm. 4. 67.* culpa est thalamos nominasse pudicos.

NOMOS. Lin. 4. Duo hic sunt corrigenda; primum vox *duodecim* est delenda, deest enim in textu *Plinii*, deinde reapse undecim nomi Thebaidis, non duodecim a *Plinio* recensentur.

NONÆ. ¶ 2. lin. 6. *scripturique* corrige *sciturique*.

NONAGENARIUS. In fin. adde: *V. OCTOGENARIUS §. 3. in Append.*

NONCÜPLUS, a, um, adject. *ἐννεαπλόσιος*, qui rei alicujus quantitatem novies in se continet. *Boeth. 2. Music. 4. p. 1087.* Duplus, triplus, quadruplus, quintuplus, sextuplus, septuplus, octuplus, noncuplus, decuplus. *Id. 1. Geom. p. 1210.* Comparatio dupla, tripla, quadrupla, quintupla, sexcupla, septupla, octupla, noncupla, decupla.

*NONIANUS, a, um, adject. ad Nonium aliquem pertinens. Est cogn. R. *Plin. 37. 6. 21.* Avusque (*scil.* Nonius Senator avus maternus) Servilii Noniani, quem consulem vidimus. *h. e. M. Servilii Noniani consulis ann. a Chr. n. XXXV.*

NONINGENTES. In fin. adde: *V. TRIGESIES.*

*NONPERITIÄ, æ, f. 1. imperitia. *Pompej. Art. Donat. p. 144.* Quotiescunque circa genera peccaverimus, excusatio est nonperitia. *h. e.* petenda excusatio ab imperitia.

*NOREJÄ, æ, f. 1. *Νορέϊα*, urbs Norici, quæ videtur fuisse, ubi nunc *Gorizia*, quæque ibidem ut Dea culta est. *Cæs. 1. B. Gall. 5. Boji*, qui trans Rhenum incoluerant, et in agrum Noricum transierant, Norejamque expugnant. Adde *Plin. 3. 19. 23. ¶ 2.* Quatenus Dea illius regionis memoratur in *Inscript.* apud *Hier. Asquini, Illustraz. di un ant. sepolcr. p. 21.* Noreje (*sic*) August. et honori Stat. Atran. (*h. e.* stationis Atrantinae) Bellicus et Eutiches D. sc. (*h. e.* contrascriptores) Stat. ejusdem ex voto.

NORENSIS. Lin. 2. post *Nori* adde: At *Gazzera, Decr. di patron. p. 24.* putat fuisse, ubi nunc est *Pula*.

*NORICIUS, a, um, adject. idem ac Noricus. *Priscian. Perieg. 314.* Noricique colunt (*terras*) bellaces, Pannonique.

NORMULÄ. In fin. adde: *Boeth. 2. Geom. p. 1216.* Cui si secundum nostri præcepti normulam superius designatam unum auferatur, etc.

NÖSÖCÖMĪUM. In fin. adde: ubi narrat, Fabiolam matronam omnium primam Romæ nosocomium instituisse.

*NÖTÄMEN, inis, n. 3. *Serv. art. gramm.* (edente primum *Frid. Lindemanno*) p. 483. Nomen dictum est quasi notamen; notitias enim rerum tenet. Et cum majores nostri viderent rerum naturam, et nescirent, quemadmodum appellarent, fecerunt sibi nomina, quibus res diversas appellarent. *V. NOMEN §. 1. in Append.*

NÖTÄTUS. ¶ 2. lin. 4. pro *herede Tiberio* ad repone *herede Tiberio legatum* ad.

NÖTIVUS, a, um, adject. qui ad notitiam pertinet, notus. *Vot. Tir. p. 79.* Votum, votivus, notus, notivus.

NÖTO. Lin. 2. post *nota* adde: *Priscian. 8. p. 426. Putsch.* Dicitur tamen etiam *noto, as*; in quo similiter notandum, quod, cum a *noto* sit derivatum, corripuit tamen pænultimam. Nec mirum, cum composita a *notus* est quando mutant *o* in *i* corruptam, ut agnitus, cognitus, cum *ignotus* servavit *o*. ¶ 3. in fin. adde: *Suet. Aug. 64.* Nepotes et litteras et notare, aliaque videntur per se plerumque docuit.

NÖVALIS. ¶ 3. in fin. adde: *Mamertin. jun. Gratiar. act. 22.* Cum quisquam in eadem novali æstate una amplius, quam seuel messuit?

*NÖVÄNUS, a, um, adject. qui novissime venit, et opponitur ceteri. *V. FABRATERNUS §. 2.*

*NÖVEMPÖPÜLI, orum, m. pl. 2. incolæ Novempopulaniæ, quæ fuit Galliarum provincia. *Salvian. 7. Gub. D. 2.* Nemini lubium est, Aquitanos ac Novempopulos medullam fere omnium Galliarum, et uber totius fecunditatis habuisse.

*NÖVMVIRÄLIS, e, adject. ad novemviros pertinens. *Not. Tir. p. 61.* Triumvir, triumviralis, triumviri capitales; novemviri, novemviralis, novemviri capitales. *Auct. harum notarum vi-*

detur deceptus fuisse a comparatione triumvirorum capitalium cum novemviris capitalibus: illi enim Romæ quidem fuerant, hi vero nunquam nominantur a scriptoribus Latinis.

*NÖVENNÄNUS. Delenda hic sunt omnia, nam *Inscript. quæ loc. cit.* mendosa affertur a *Muratorio*, hanc eandem ita retulit *Id. p. 1031. n. 8. P. Metilio P. F. Pal. Tertullino civi Aurelian. etc. V. AURELIANENSIS.*

*NÖVENNĪUM, ii, n. 2. *ἐνναστήρις*, novennium, spatium novem annorum. *N. Thesaur. Latinit. ab A. Maio editus in Class. auct. T. 8. p. 14.* Annus componitur, hic et hæc biennium, et hoc biennium, unde biennium, ii; triennium, unde hoc triennium, ii; quadriennium, unde quadriennium, ii; quinquennium, unde quinquennium, ii; sexennium, unde sexennium, ii; septennium, unde septennium, ii; octennium, unde octennium, ii; novennium, unde novennium, ii; decennium, unde decennium, ii. Componitur etiam undecennium, et duodecennium, sed raro inveniuntur.

*NÖVENSIS, e, adject. ad Novum pertinens, hactenus ignotum municipium in Dalmatia, XII. mill. pass. a montib. Macarensibus, e regione Imothensis oppidi, ubi nunc *Runovich* exstat. *Inscript. apud Paulovich. Marm. Macar. p. 28. I. O. M. et Genio M. N. (h. e. municipii Novensis)* salvis civibus Novensibus Aurelius Donatus votum posuit. *Alia* apud eund. *ibid. p. 83. D. M. Aurelio Veturio Dec. munic. Novensium defuncto ann. XXX. Aurelia Veturia fratri piissimo P.*

NÖVERCÄ. ¶ 4. Ea omnia, quæ *Forcellinus* hic attulit ad interpretandam vocem *novercam*, qua usi sunt auctores agrarii, sunt ipsissima fere verba, quibus utitur *Goesius* in *Indice* ad eosdem auctores. At rectius sanc hujus vocis significatio desumenda videtur ex hoc loco *Hygin. Gromat. ad fin.* Castrorum iniqua loca, quæ a prioribus *novercæ* appellantur, omni modo vetari debent: ne mons castris imminuat, per quem supervenire hostes, aut prospicere possint, quid in castris agatur; ne silva celatura hostes adjacet, neve fossæ, vel valles, per quas obrepri castris occulte possit; ne vicini fluminis torrente subita tempestate castra inundata intereant. In coxis, in loco tironum maxime instruendum erit vallum tormentis ab eo latere, quo *novercæ* evitari non potuerunt. Hactenus *Hyginus*: ex quibus patet, *novercas* esse omnia loca castris iniqua, sive incommoda. In *Cod. autem MS. Hygini* prius legitur *nobiræ*, sub finem *novercæ*. Vides igitur priorem lectionem ex amanuensis vel descriptoris oscitantia repetendam, qui prius litteram *i* pro *e*, et postea *i* pro *c* posuit, deinceps ob frequentem litteræ *o* in *b* commutationem *novercæ* pro *novercæ* scripsit. *V. Nobiræ in Verb. barb. ad calcem hujus Lexici.* Porro a *Frontino* et *Magone* *novercæ* seu canabulæ vocantur ea ruralia tuguria, quæ tegulis tecta, et fortasse etiam cannis, ideoque canabulæ seu canabulæ appellatæ, non habitationis, sed rei rusticæ potius custodiendæ causa construuntur, ut habet *Pomponius loc. cit. in TUGURIUM §. 1.*, quæque propterea viatorem in agris progredientem impediunt, quemadmodum militum castris nocere solent montes, silvæ, valles et torrentes.

NÖVERCÄLIS. In fin. adde: *Lactant. Placid. apud A. Maium in Class. auct. T. 3. p. 135. tab. 134.* Novercale odium. Adde *p. 336. fab. 148. ad fin.*

NÖX. ¶ 10. lin. 3. post *Ovid.* adde: *4. Fast. 109.* Primus amans carmen vigilatum (*h. e. μελος παρακλαυσίδιον*), nocte negata, Dicitur ad clausas concinuisse fores. Lin. 4. post *etc.* adde: Item de *συνοσία* puerorum. *Suet. Dom. 1.* Constat, Clodium Polionem chirographum (*Domitiani*) conservasse, et nonnunquam protulisse, noctem sibi pollicentis.

*NU.... Ita indicatur tribus Romana in optimæ notæ *Inscript. apud Schiassi Guida al Mus. Bologn. p. 43.* M. Pomponius M. F. Nu.... *Storianus Cons.* At quænam fuerit hæc tribus, et num apud auctores, aut in aliis monumentis ejusdem mentio habeatur, eruditus inquirendum ille reliquit.

*NÜBIFĪCUS, a, um, adject. qui nubes agit, seu cogit. *Vet. Poeta in Anthol. Lat. T. 2. p. 311. Burm.* Nuntia Junonis (*Iris*) vario decorata colore, Æthera nubificum complectitur orbe decoro.

*NÜBİGĒNUS, a, um, adject. qui nubem generat. *Claud. Mamertin. 1. Stat. an. 7.* Purior ac subtilior æther hunc procellosum aerem, et naturaliter nubigenum et loco et dignitate supereminet.

NÜBİLÖSUS. In fin. adde: *Cæl. Aurel. 2. Acut. 27.* Sequitur etiam visus nubilosus, vel nubilus, mentis alienatio, etc. Hinc patet, *nubilosus* differre a *nubilus*; et fortasse *nubilosus* est aliquantisper *nubilus*.

NÜCERINUS. ¶ 2. in fin. adde: ¶ 3. Tertia fuit *Nuceria* in

Brutillis, cujus extant nummi vetres, quæque adhuc *Nocera* vocatur. V. *Bullett. dell'Inst. archeol. ann. 1859. p. 158.* et *Avellino Opusc. T. 3. p. 155.* ¶ 4. Perperam primam syllabam corripuit *Paulin. Nolan. carm. 26. 517.* Quamvis ille alia Nucerinus episcopus urbe.

NUCLEO. Lin 3. pro *mammillis* reponere *manillis*.

*NUCLEOLUS, i, m. 2. diminut. nuclei. *Plin. Valer. 1. 48.* Teres crocum, et florem rosæ cum nucleolo, et pinæ granis duodecim diligenter, et miscebis.

NUCLEUS. ¶ 7. Lin. 16. post *nucleus* experitur adde: In *Cod.* recte *nucleus* habetur, editor perperam *nucleus* dedit, illud servandum existimavit *A. Maius* in *Class. auct. T. 1. p. 595.*

NUDUS. In fin. adde: *Superl.* apud *Cæl. Aurel. 1. Tard. 5. a med.* Alii amorem furentibus ajunt procurandum, non inuentes nudissimam veritatem, quod plerisque furoris amor fuerit causa.

NULLUS. Lin 2. post *homo* adde: *Boeth. in libr. Aristot. de interpr. ed. sec. p. 542.* Nullus vero et generibus subjacet, et inflectitur casibus. Quid igitur est? an erit nomen? sed nulla negatio nomen esse monstratur. Videtur quod dicitur nullus, tale esse, tanquam si dicamus, nec unus; nam qui dicit nullus homo animal est, tantundem valet, quantum nec unus homo animal est. Quod vero dicimus *ullus*, hoc ab eo diminutivum est, quod est *unus*.

NUMERARIUS. In fin. adde: ¶ 3. *Numeraria* absolute vocatur arithmetica, quia numerorum rationem docet. *Capell. 7. p. 269. in fin.* Ne Superum nostri capiant fastidia cætus, Et vetus astrigere pellar *Numeraria* cælo. Hic loquitur *Arithmetica*.

*NUMERIANUS, a, um, adject. ad Numerium pertinens. V. *RAUDUSCULUM* §. 1. ¶ 2. Est etiam cogn. R. *Inscript. apud Grat. 387. 7. P. Cæsellius C. F. Numerianus.*

NUMERIUS. Lin. 5. pro *ut tum dicebantur* corrige *ut tum dicebatur*.

NUMERUS. ¶ 10. in fin. At *B. Borghesius* in *Annal. dell'Inst. archeol. T. XI. p. 158.* probat nomine numerorum indicari tam cohortes legionario Romanorum, quam alas equitum barbarorum. Hinc *Cassiod. 1. Hist. Eccl. 9. a med.* Ex illo Romanorum cohortes, quæ nunc numeri nuncupantur, singulæ fecerunt tabernaculum proprium.

NUMIDICUS. ¶ 1. Lin. 6. post *cærulea* adde: Hinc *G. Cuvier. ad Plin. 10. 48. 67.* putat, Numidicas aves fuisse quandam tantummodo varietatem in *Meleagridum* specie.

NUNDINÆ. ¶ 4. in fin. adde: Porro jus nundinarum a senatu prius petebatur, ut patet ex *Plinii loc. cit.*, vel a consulibus, ut ex *Suet. Claud. 12.*, mox a principe, ut ex *Modest. Dig. 50. 11. 1.* Hujusmodi autem jus non modo civitates petebant, sed etiam privati in prædiis suis. Nam ex *Plinio* jam vidimus, C. Bellicium sollertem Veronensem, tunc virum prætorium, mox consulem successum, petiisse a senatu, ut in prædiis suis, quæ contermina erant Vicetinarum territorio, nundinas instituere sibi permetteretur; Vicetini autem Romæ hoc ipsum eidem contraxerant apud senatum. V. *Plin. 5. ep. 4. et 21. et Annal. dell'Inst. archeol. T. 2. p. 258.* His adde *Inscript. in IASUS* in *Append. ¶ 6.* in fin. adde: *Vopisc. Tacit. 9. ad fin.* Fratri suo Floriano consulatum petiit, et non impetravit, ideo quod jam senatus omnia uundina suffectorum clauserat. Ex his *Lampridii* et *Vopisci loc. cit.* patet, nundinum vocatum fuisse etiam spatium quatuor, vel trium, vel duorum mensium, quo tunc durabat consulatus suffectorum.

NUNDINATICUS corrige NUNDINATICUS.

NUNDINATIO. In fin. adde: *Cassiod. 9. Variar. 3. de anri fossorib.* Soli sunt hominum, qui absque ulla nundinatione pretia videantur acquirere.

NUNDINOR. In fin. adde: *Nundinandus* apud *Cassiod. loc. cit.* in *SILIQUATICUM*.

NUPTIÆ. ¶ 2. lin. 3. post *delectabatur* adde: Hæc versa sunt ex his verbis *Demosthenis de corona. Μητρ σου τοῖς με-σημεριῶν γάμοις γχομένῃ.* ¶ 3. Nobile fragmentum de nuptiis a viro sapiente devitandis ex *Theophrasti* opere deperditum existat Latine interpretatum apud *Hieronym. 1. advers. Jovinian. n. 47.*, quod legesis.

NUPTIALIS. In fin. adde: *Hieronym. 1. advers. Jovinian. n. 48.* Ridicule Chrysippus ducendam uxorem sapienti præcipit, ne Jovem Gamelium et Genethlium violet. Isto enim modo apud Latinos ducenda uxor non erit, quia Jovem non habent Nuptialem.

NUPTUS, us, ¶ 1. in fin. adde: *Inscript.* non opt. notæ apud

Gor. Inscr. Etr. T. 1. p. 266. Quod jam prope nuptum misera defunctæ sunt ambæ.

NUTO. In fin. adde: *Nutaturus* apud *Stat. 4. Silv. 4. 67.* Seu campo pedes ire paras, est agmina supra Nutaturus apex. scilicet apex galæ tuæ.

NUTRICIUS. ¶ 5. in fin. adde: *Manil. 4. 878.* Et partum cæli sua per nutricia ferre. h. e. hominem ferre per loca cælestia, ubi primum formatus et nutritus est.

NUTRIX. Lin. 2. post *educat*, adde: *Priscian. 4. ad fin.* Nutritor quoque *nutritrix* debuit facere, quod euphonie causa si ve alternitatis, mediam syllabam concidit: *nutrix* enim dicimus. ¶ 4. lin. 1. post *nutriuntur* adde: Græcis enim nutrices dicuntur *τῆσαι*, hinc et Itali mammas *tette* vocant.

NYCTEGRESIA corrige NYCTEGERSIA, æ, f. 1. *νυκτεγερσία.* *Paulus ex Festo.* Egretus et Agretus (*lege* Egertus et Agertus) ex Græco sunt ducta, a surgendo et proficiscendo. Unde et *nyctegresia* (*lege* *nyctegersia*) quasi noctisurgium. Ex his patet *egertus* et *agertus*, vel potius Græce *ἔγερτος* et *ἀγερτος* esse nomina verbalia per syncopen facta ex *ἔγερω* et *ἀγερω*, excito, unde sunt *ἔγερσις* et *ἀγερσις*, collectio et excitatio, atque hinc derivata vox *νυκτεγερσία* seu *νυκτεγερσις*, noctisurgium.

*NYMPHANIŌ, onis, m. 3. nomen proprium hominis, et boni quidem ominis. V. *PES* §. 23.

DE LITTERA O

OARINUS. Lin. 2. pro *cognomen servile* reponere *nomen servile*.

OB. In fin. adde: ¶ 9. Etiam *obs* fit ex *ob*. Nam hæc habet *Cæsel.* apud *Cassiod. Orthogr. 10.* Obsolevit s quidem habet sed non ipsius verbi, verum præpositionis, quæ est *obs*, ut *ab*, *abs*.

*OBARRATUS, vel Obarrhatus, a, um, adject. arra obligatus *Sulpic. Sev. ep. ad Bassul. sub init.* Si quid ad amicum familiariter scripsi, si quid forte, quod ludimus, quod velim tamen occultum esse, dictavi, omnia ad te prins pæne quam fuerint scripta aut dictata, perveniunt. Nimirum obarratos habes notarios meos, per quos tibi nostræ ineptiæ publicantur.

OBACANTO. Lin. 3. post *impia* adde *nocturnave*.

OBORMIO. ¶ 2. in fin. adde ¶ 2. Translate est torpesco. V. *INDORMIO* §. 5.

OBOLDICO. Lin. 2. pro *Cæl. Aurel. 1.* reponere *Cæl. Aurel. 4.*

*OBEDITIO, onis, f. 3. *ὀπακωτή*, idem ac obedientia. *Vulgat. in terpr. ad Rom. 5. 19.* Sicut per inobedientiam unius hominis peccatores constituti sunt multi, ita et per unius obeditionem justi constituentur multi. Adde *ibid. 6. 16. et 16. 26.*

OBELISCUS. ¶ 2. lin. 3. pro *Mucrone* reponere *Mucronem*.

OBESUS. In fin. adde: *Comp. Obesior* apud *Cassiod. 11. Variar. 14.* Addua in septentrionem obesiore alvei ventre generatur.

OBEX. In fin. adde: ¶ 2. Etiam in casu nominativo *obex* usurpatur prima syllaba longa. *Alcim. 1. 288.* tunc redditur alveo Pristina riparum conclusis fluctibus obex.

*OBHUMO, as, a. 1. *riempire di fango*, humo oppleo. *Ter tull. Pall. 2. ante med.* Ceteri quoque ejus (*terræ*) ornatus, si quid non aliud ex alio mutant, eo montium scapulæ decurrendo, et fontium venæ cavillando, et fluminum viæ obhumando h. e. il dorso del monte crollando, le vene de' fonti nascondendosi, le vie de' fiumi riempendosi di fango.

OBITER. In fin. adde: ¶ 5. Obiter est etiam idem ac sere quasi. *Sidon. 7. ep. 2. de adolescente et puella nupturis.* Ann obiter thalamo pares.

OBLATICIUS corrige OBLATICIUS.

OBLITUS. ¶ 3. In fin. adde: *Plaut. Trin. 4. 3. 10.* Tribus te poteris memorie esse oblitum? h. e. bevendo tre soli bicchieri di vino hai perduto la memoria?

*OBLIVITUS, a, um, particip. ab *obliviscor*, idem ac oblitus: *Commodian. 27. 8.* Oblivitos esse mortuos de gesto priore.

*OBLŌQUŪTIO et Oblocutio, onis, f. 3. actus obloquendi. *Cassiod. 4. Variar. 31.* Defectus rerum aut consilium titubare, aut vires arguit defuisse. Quapropter sanctitas vestra a tali oblocutione refugiens (*h. e. schivando tale diceria*), quæ in aequiductu reficiendo probabili cura ex nostra auctoritate suscepit, celeriter ad effectum faciat pervenire. *Ennod. Opusc. 6. sub ini-*

Si dente tangatur invidi splendor vitæ, umbram venenatæ oblo-
cationis excludit.

OBLUCTOR. ¶ 2. in fin. adde: *Augustin. 2. Civ. D. 5.* Qui flagitiosissimæ consuetudinis vitii oblectari magis, quam oblu-
ctari student.

* OBNOXIËTAS, atis, f. 3. *soggezione, dipendenza, obligatio.* *Cassiod. de anim. 10.* Anima per corporis illecebras sumit de
ejus obnoxietate victorias. *Ennod. 9. ep. 29.* Me sub fascæ ve-
stri muneris constitutum sola manet de obnoxietate confessio.
Adde *eund. Opusc. 7. ad fin.*

OBORIOR. in fin. adde: *Oborturus* apud *Prosp. Aquilan. carm. de ingratis. 69.* sancta fides examine in illo Vicit obortu-
ram diro de semine prolem.

* OBRELICTUS, a, um, particip. ab inusit. *obrelinquo*, dere-
lictus. *Commodian. 42. 8.* Obrelictæ duæ tribuum et dimidia.

OBRENDARIUS. ¶ 1. in fin. adde: Hinc *Front. 1. ad M. Cæs.*
(edente iterum *A. Maio*) *ep. 8. a med.* Sive maria naufragos
deorent, sive flumina præcipientes trahant, sive arenæ obruant,
sive feræ lacrent, sive volucres discerpant corpus humanum,
satis sepelitur, ubicumque consumitur.

OBREPTICIUS corrige OBREPTICIUS.

* OBS, præpositio, qua ntuntur aliquando Latini in composi-
tione. V. OB §. 9. in *Append.*

* OBSATULIO, is, a. 4. V. *Festi loc. cit.* in OBSTRUDO. §.
2., ubi tamen alii rectius legendum putant *obsatulent*, vel po-
tius *obsaturent*.

* OBSCINDO, is, idi, a. 3. idem ac abscondo. *Ennod. 1. ep.*
16. Rhetoricam in me dixisti esse versutiam, cum diu sit, quod
oratorum schema affectus a me orationis obscliderit, et nequeam
occupari verborum floribus, quem ad gemitus et preces evocat
clamor officii.

OBSCENUS. ¶ 3. lin. pænult. *Senec. ep. 7.* corrige *Senec.*
ep. 70.

OBSECRATIO. ¶ 1. in fin. adde: *Suet. Claud. 22.* Ut, dira
avi in Urbe, aut in Capitolio visa, obsecratio haberetur, eamque
ipse jure maximi pontificis, commonito pro Rostris populo, præ-
ret, subnotaque operatorum servorumque turba.

* OBSERATIO, onis, f. 3. *chiavatura*, seræ appositio. *Venant.*
Vit. S. Menard. 6. Dum viator quidam juxta domum ejus præ-
teriret, capiens illius juvenem, furti scelere tintinnabulum col-
lo præripuit, atque hiatum illius impressi graminis fraude con-
demnans, nullius contemplatione deprehensus abscessit; et cum
jam se censuit vel criminis evasisse periculum, vel sortitum
compensia fuisse per furtum, obstaculo nullo serata ipsa dedit
præda tinnitum; quæ quamlibet abditis penetralibus studio di-
ligenti locata, vel ferrata claustrorum observatione retrusa mane-
ret, tinniente ambitu scelus nullo modulante vulgabat.

OPSIDIANUS. ¶ 1. in fin. adde: et *Corsi, Delle pietre ant.*
p. 261., qui eum vocat *vetro vulcanico*.

OPSIDIOR. in fin. adde: *Commodian. 62. 11.* Obsidiando pe-
rit, et ideo perit iniquus. *h. e.* obsidione diuturna Satanas cir-
ca fortissimum Christianum tandem fatigatur et frangitur.

OPSIDIUM. ¶ 2. lin. 8. post (Ex hoc loco quidam fecere *obsi-
diæ, arum*, ut *iustidiæ*) adde: Ita profecto legitur apud *Com-
modian. 44. 13.* Obsidiæ nullæ, sicut nunc, neque rapinæ.

OBSONATOR. Lin. ult. pro *Popææ* reponere *Poppææ*, deinde
adde: *Spartian. Hadrian. 17.* Ad deprehendendas obsonatorum
fraudes, cum plurimis sumentibus pasceret, fercula de aliis men-
sis etiam ultimis quibusque jussit apponi.

OBORDESCO. in fin. adde: *Cassiod. de orthogr. 10.* Obso-
levit quasi abolevit, id est, inveteravit, et obsorduit diuturni-
tate.

* OBSTINACITAS, atis, f. 3. idem ac obstinatio. *Auct. Collat.*
Mos. et Rom. leg. 15. §. 2. Præterea interdicta est mathemati-
corum callida impostura, et obstinacitate persuasio. *Alii leg.*
obstinata persuasio, sed *Schultingius* nihil mutandum putat.

OBSTRAGULUM. Ea omnia quæ hic afferuntur in *Lexico*, e-
mendanda sunt ex iis, quæ in *Obstrigillus* §. 2. hic infra ha-
beantur.

OBSTRIGILLUS, i, m. 2. Hæc ita mutanda censuimus:

OBSTRIGILLUS, a, um, adject. diminut. ab *obstringo*, qui
leniter obstringitur. *Isid. 19. Orig. 34.* Obstrigilli calcei sunt,
qui per plantas consulti sunt, et a superiore parte corrigia tra-
hantur, unde constringatur; unde et nominantur. ¶ 2. *Obstri-
gillum*, i, absolute est lorum, seu corrigia, *correggia* Italorum,
quo crepidæ vel calcei pedibus obstringuntur. *Plin. 9. 35. 36.*
Quin et pedibus, nec crepidarum tantum obstrigillis, sed totis soc-
culis (*uniones* seu *margaritas*) feminæ addunt. Sic scribendum

putat *Salmasius* in *Solin.* pro *obstragulis*, ad ejus quidem con-
jecturam propendit animus, cum notum sit, crepidas stragulo seu
operimento, quod nos *tomafo* dicimus, caruisse, et quibusdam
tantum vinculis seu corrigiis per infimum cruris circumductis aptari
solitas fuisse pedibus: hujusmodi porro interpretatio confirmat-
ur etiam ex his verbis *Ælianæ Var. Hist. 9. 11.*, ubi hæc habentur.
Χρυσοῖς ἀνασπαστοῖς ἐπέσφηνγε τοὺς ἀναστροφῆας τῶν βλαντῶν. h. e.
aureis corrigiis constringebat ansulas crepidarum.

* OBSTRUSIO, onis, f. 3. *ostruzione*, idem fere ac obstructio.
Cæcl. Aurel. 2. Acut. 37. ante med. Probendam asperginem, quæ
suo frigore ac propria virtute vel obstrusione constringat, indi-
camus.

OBSTUPĒFACTUS. in fin. adde: ¶ 2. Dividitur per tmesin.
Commodian. 25. 13. Obstupe jam factus. V. similem tmesin in
CEREBRUM §. 6. CONSUEFACIO §. 2. et EXCANDEFACIO §. 2.

* OBSTUPĒNDUS, a, um, particip. ab *obstupeo*, qui admiratio-
ni est, *stupendo*. Hinc *Cassiod. 6. Variar. 25.* Inter cetera vetu-
statis inventa, et ordinatarum rerum obstupenda præconia, hoc
cunctis laudibus meretur efferr.

OBTINEO. ¶ 10. in fin. adde ¶ 10.^a Est etiam *circa se tenere*, ex
præpositionis *ob* significatione sumptum. *Vopisc. Aurel. 43.* Fa-
cit iudices, quos fieri non oportet; amovet a republica, quos de-
bebat obtinere. ¶ 12. in fin. adde: Hinc etiam in opt. notæ *In-
script.* apud *Visc. Monum. degli Scip. tab. 5. C.* Majorum obtene-
ui laudem.

OBTRUDO. in fin. adde: ¶ 6. Particip. *Obtrudens* apud *Cæcl.*
Aurel. 2. Acut. 37. ante med. Cujus generis sunt frigerantia, at-
que obtrudentia tactu, et densantia.

* OBTURATIO, onis, f. 3. *ἐμπροσμός*, obstructio. *Vulgar. inter-
pr. Eccl. 27. 15.* Irreverentia ipsius (*multum jurantis est*) obtura-
tio aurium.

OBTUSIO. Lin. 1. post f. 3. adde: contusio. *Tertull. 2. Resurr.*
carn. 57. Cujuscumque membri detruncatio, vel obtusio nonne
membrum mors est? ¶ 2. Translate, ut, etc.

OBTUSIANGULUS, a, um, adject. qui obtusum angulum habet.
Boeth. Geom. p. 1182. Triangulum amblygonium, quod Latine
obtusiangulum dicitur, est quod obtusum habet angulum.

OBTUTUS. Lin. 2. pro *obtueor* reponere *obtuor*. V. TUTUS sub-
init.

OBVALLO. in fin. adde: ¶ 2. Particip. *Obvallans* apud *Hate-
rian. ad Virg. 9. Æn. 397.* ab *A. Maio* editum inter *Vct. interpr.*
Virg. p. 62. Terror, quem incutiebat et nox, et locus ignotus, et
timulus obvallantis comitatus.

* OBVELLO, as, avi, a. 1. operio. *Cassiod. 10. Hist. Eccl. 26.* Po-
pulus undas Bosphori lampadibus et cereis obvelavit.

OBVENTICIUS corrige OBVENTICIUS.

OBVERSOR. in fin. adde: *Obversaturus* apud *Porc. Latr. in*
Catil. 36. Putate matronas Urbis, ac liberos nostros ad genua ve-
stra sese obversaturos?

OBVERSUS. ¶ 1. in fin. adde: ¶ 1.^a *Obversus* opponitur *diverso*.
Claud. Mamert. 3. Stat. an. 10. sub init. Juvat modo, quid ob-
versum vero, quidve diversum eadem veritas aut depellat, aut
proterat.

OBVIŎ. ¶ 3. in fin. adde: ¶ 3.^a Item obvius seu proximus
est. *Auct. incert. Orb. descript.* ab *A. Maio* editus in *Class.*
auct. T. 3. p. 399. Inde obviat Galatia provincia optima sibi suf-
ficiens.

OBVIŎLO. in fin. adde: *Alia* apud *Fabrett. p. 109. n. 269.*
Ollam ejus si quis ovviolaverit, ad inferos non recipiatur.

OBUMBRATRIX. in fin. adde: V. integrum locum in VOTI-
VUS §. 4.

OBUNCUS. Lin. 2. post *aduncus* adde: deorsum versum cur-
vatus, et opponitur *redunco*, qui est sursum versum curvatus.

OBVOLUTIO. in fin. adde: *Cæcl. Aurel. 2. Acut. 11.* Calefactio-
nibus etiam adhibitis cum obvolutione, atque modica strictione ex
lanis effecta.

OCCASIO. ¶ 5. in fin. adde: *Cato Distich. 2. 62.* Fronte capil-
lata post est Occasio calva.

OCCULO. in fin. adde: ¶ 3. Particip. *Occulens* apud *Capell. 9.*
305. Ipse ego psallentem speculabor luce puellam Sese occultentem
visibus.

OCCULTATE. in fin. adde: *Aurel. Vict. Cæsar. 17.* Et Commo-
dum quidem primo occultatus veneno petivere, anno regni ter-
tio fere atque decimo.

OCCUMBO ¶ 2. in fin. adde: *Inscript.* apud *Grut. 926. 8.* Re-
liquos (*annos*) septem et D. XIX. decubuit, et occubuit Nat. lud.
sæcul. VIII. obiit sequent.

OCCUPATICIUS corrige OCCUPATICIUS.

OCCUPO. ¶ 7. in fin. adde: ¶ 7.^a *Occupo* est etiam verbum circense de iis bigis, trigis et quadrigis usurpatum, quæ priores careeribus egressas antecunt. *Inscript.* apud *Grut.* 337. Occupavit et vicit DCCCXV., successit et vicit LXVII., eripuit et vicit DCC. scilicet occupavit et vicit, quia e careeribus omnium primus alios semper antecessit; successit et vicit, quia licet posterior esset, tamen alios enrendo prægressus est; eripuit et vicit, quia fraudulentè alios præcessit.

OCCURSUS. In fin. adde: V. PROGRESSOR.

* OCEANINUS, a, um, adject. ad Oceanum pertinens. *Vet. Interpr.* ad *Fug.* 7. *Ecl.* 37. ab *A. Maio* editus p. 9. Nerine Galatea Oceanina.

OCCELLATUS. In fin. adde: V. UMBILICUS §. 8.

OCCELLUS. In fin. adde: *Dracont.* 1. *Hexaem.* 246. de avibus. Albentes alii pennæ solidantur ocellis. *h. e.* radicibus penarum, sive calamis, quibus infixæ sunt alarum pennæ.

OCCHRA. Lin. 1. et 2. pro *ὄχρα* et *ὄχρῶς* repone *ὄχρα* et *ὄχρῶς*. In fin. adde: Romanis ochra appellatur sil, quam vocem vide suo loco.

OCIOR. Lin. 5. post *Hos libentius sequimur* adde: *Priscian.* 11. p. 973. *Putsch.* Ociur quasi ab oco, quod in usu non est, licet a Græco sit *ὄκος*.

OCQUINISCO. Scribe OCQUINISCO. In fin. adde: V. TERMINUS §. 4.

* OCRESIA, æ, f. 1. mater fuit Servii Tullii Romæ regis. *Aurel. Vict. de vir. illustr.* 7. Servius Tullius Tullii Corniculani, et Oeresiæ captivæ filius, sextus Romæ rex. Adde *Inscript.* apud *Grut.* 502. lin. 17.

* OCTACHORUS, a, um, adject. *ὀκτάχωρος*, qui octo locula-menta seu recessus habet: ab *ὀκτώ*, octo, et *χωρῶς*, locus. *Am-bros.* in *Inscript.* apud *Grut.* 1166. 8. Octachorum sanctos templum surrexit in usus, Octagonus fons est munere dignus co. Scilicet hic perperam prænuntiâ in octachorum et octago-nus corripitur vitio sæculi, cum nempe Græcus potius accentus, quam vocalium quantitas, servabatur. V. TRICHORUS.

* OCTASEMUS, a, um, adject. *ὀκτάσημος*, octo tempora ha-bens: ab *ὀκτώ*, octo, et *σημα*, signum, tempus. V. *Capellæ* loc. cit. in *ORTHILUS* §. 1.

* OCTENNIIUM, ii, n. 2. *ὀκταετηρίς*, spatium annorum octo. V. NOVENNIUM in *Append.*

OCTOGÉNARIUS. In fin. adde: ¶ 2. *Octogenarius* in militia navali est, qui octoginta militibus præest, ut nonagenarius, qui nonaginta. *Inscript.* apud *Grut.* *Inscr. Etr.* T. 3. p. 66. C. Ar-runtius Valens OCT. Lib. (*h. e.* octogenarius liburna.) Nereide.

OCTOGŌNOS. ¶ 1. in fin. adde: *Lucert. auct. de limit.* p. 284. *Goes.* In montem se colligit, in octogonum jacet, per medium flumen habet.

OCTOMINŪTĀLIS. Lin. 1. post *adject.* adde: qui octo minu-tis nummis argenteis, minutulis etiam nuncupatis, constat. V. *Vo-pisci* loc. cit. in MINUTULUS in *Append.*

OCULĀRIĀRIUS. Lin. 7. pro *quoad* repone *quoad*.

OCULĀTĀ. In fin. adde: eadem dicitur etiam *ophthalmias*, quam vocem vide suo loco.

OCULĀTUS. ¶ 4. in fin. adde: ¶ 4.^a *Oculatus* duobus luminibus translate dicitur tanquam ornatus duobus oculis. *Cassiod.* 1. *Va-riar.* 4. a *med.* Genus ejus gemino senatui decenter aptatum, tanquam duobus luminibus oculatum parissima claritate radia-vit. *Venant.* 3. *carm.* 7. 47. Tota (*ædes*) capit radios, patulis oculata fenestris. In fin. adde: ¶ 7. Hiuc factum nomen genti-litium Romanum, ut in *Inscript.* Feltriensi apud *Grut.* 555. 2. L. Oclatius L. F. Men. Rocianus. ¶ 8. *Oclatus* per synop-sit etiam cogn. Rom. *Inscript.* Coneordiensis apud *Murat.* 878. 2. M. Juventius M. F. Cla. Oclatus.

OCŪLUS. ¶ 18. in fin. adde: ¶ 18.^a *Oculi* dicuntur principes viri in regum aula, ut habet *Pollux* l. 2. c. 37. *Ἐκάλουντο δὲ τινες ὠπα καὶ ἐπὶ δαλμοὶ βασιλέως* etc. Hinc *Plaut.* *Pæn.* 3. 3. 80. Ego id quæro hospitium, ubi ego eurer mollius, quem regi Antiocho oculi curari solent. V. OTACUSTA. ¶ 18.^b *Oculos* ape-rire translate dicitur. V. APERIO §. 3.^a in *Append.* ¶ 18.^c *Ocu-lus* *Beli* est gemma. V. BELUS §. 4.

ODI. ¶ 4. in fin. adde: *Cassiod.* 6. *Hist. Eccl.* 1. a *med.* Sciebat, Constantium ab omnibus populis odiri. ¶ 6. lin. 3. post *videtur olim in usu fuisse* adde: Hinc apud *Boeth.* *Aristot. Top.* 8. p. 732. Qui amant et odium.

ODŌRĀMENTUM. In fin. adde: *Inscript.* apud *Grut.* 1122. 12. D. D. Geminæ P. Fil. Maximæ statuta odoramenta ex IIS. ∞ ∞ ∞ ∞ Prima mater miserrima filiae carissimæ ann. XVII.

ŌCŌNŌMUS. In fin. adde: *Isid.* in *epist.* ad *Leudefr.* §. 5. enumerat munia ōconomi. ¶ 2. *Oconomus* est etiam nomen servile in *Inscript.* apud *Fabrett.* p. 121. n. IX.

* ŌDIPŌTHĒSTES, æ, m. 1. Titulus unius ex satyris Menip-peis *Varronis*, qua voce indicatur ille qui nefandò conebitū matrem et filiam polluit.

ŌDIPUS. Lin. 7. 11. et 19. pro *Polybii* repone *Polybi.*

ŌNANTHĒ. In fin. adde: V. VITIPARRA.

* ŌNŌPHŌRIUM, ii, n. 2. *ὀνοφοριον*, diminut. ōnophori. *Paul. Sentent. recept.* 3. 6. 90. Pateræ, calyces, scyphi, urecoli, ōno-phoria, et conchæ

* ŌNŌPŌION. In fin. adde: ¶ 2. Est etiam cogn. R. ab *ὀνω*, vinum, et *πιον*, pinguis. *Inscript.* apud *Murat.* p. 126. n. 1. M. Aurelius Ōnophon.

ŌTĒR. In fin. adde: Hinc in *Vet. Tab. ænea legis Thorie*, quæ pertinet ad ann. U.C.DCXLVI. apud *Grut.* p. 202. lin. 11. Ne quis facito, quominus ei ōtantur, fruantur, habeant, possi-deant.

* ŌFELLĪO, onis, m. 3. diminut. offæ, idem est ac offarius, vel offellarum venditor, ut vestiarius, qui vestes facit, vestio, qui vendit. Est cogn. R. *Inscript.* apud *Maff. Mus. Ver.* p. 283. n. 3. Q. Hortensio Ofellioni Q. Hortensius Perpetuus.

* ŌFELLĪUS, a, um, adject. ad offan pertinens. Est nomen servile in *Inscript.* apud *Grut.* 463. 2. Ofellius serv. arkarius.

* OFFĀVĒO, es, n. 3. multum faveo. *Cyprian. ep.* 1. *ante med.* Sic vitiiis adhærentibus obsecundans eram, et desperatione meliorum malis meis veluti jam propriis ac vernaculis offa-vebam.

OFFĪCĪPERDĀ. Lin. 2. pro *Cato* 3. *distich.* 87. 43. repone *Cato* 3. *distich.* 87.

* OFFĪDŪCĪATUS, a, um, particip. ab inusit. *offiducio*: idem ac infiduciatus. *Papyr. diplom.* apud *Marin.* n. 115. lin. 7. Nec alicui offiduciatus. V. INFIDUCIATUS in altera *Append.*

ŌGYGIUS. In fin. adde: ¶ 3. *Ogygia* absolute est una ex sep-tem filibus Amphiarai, qui Thebas condidit, item una ex so-ptem ejusdem urbis portis. *Hygin. fab.* 69. Amphion, qui The-bas muro einxit, septem filiarum nomine portas constituit. Hæ autem fuerunt, Thera, Cleodoxe, Astynome, Astyeratīa, Chias, Ogygia, Chloris. ¶ 4. Hinc etiam ita appellatur eadem urbs. *Auson. epigr.* 29. Ogygia me Bacchum vocat.

* OINUS, a, um, adject. idem ac ōnus, ut scripserunt vetu-stissimi Romani. *Inscript.* sepulchralis, quæ pertinet ad L. Cor-nelium L. F. Cn. N. Scipionem, qui consul fuit ann. U.C.DXCXV., eodemque anno V. Id. Mart. de Pœnis, Sardinia et Corsica egit triumphum, anno autem insequentī censor fuit cum C. Duillio M. F. M. N., apud *Visc. Mon. degli Scip. tab.* 5. *litt. A.* Hunc oino ploverne cosentione R.... duonoro optumo fuisse viro. *h. e.* hunc unum plurimi consentiunt Romæ bonorum optimum suis-se virum.

ŌLĒAGĪNUS. ¶ 2. in fin. adde: Primus ea corona ornatus est Perieges, utpote qui bonus civis reputatus fuisset, ut narrat *Val. Max.* 2. 6. n. 5.

ŌLĒATUS. In fin. adde: et Panis oleatus in TORTULA in *Ap-pend.*

* ŌLĒRĀTUS, a, um, adject. *coltivato ad erbaggi*, oleribus consitus. *Not. Tir.* p. 168. Olus, oleratus.

ŌLĪPOR, oris repone ŌLĪPOR, ōris.

* ŌLĪVASTELLUS, i, m. 2. diminut. olivastri, seu oleastri. *Auct. incert. de limitib.* p. 259. *Goes.* Nam et in limitibus pro terminis plantavimus dactylum, amygdalos, et mala cotonea, et maxime olivastellum, et ficum Cypriam in fine constituimus. *Id.* p. 266. Si olivastellum inveneris unum in terminum, demon-strat aquam vivam, et convallia loca significat. *Id.* p. 267. Oli-vastellum in fine pro termino invenies.

ŌLĪVĀRIUS. Lin. 1. post *oletum* adde: V. ELÆON. In fin. adde: *Auct. incert. de limitib.* p. 296. *Goes.* Ager olivarius *h. e.* olivis consitus.

ŌLĪVĒTUM. In fin. adde: *Eumen. Gratiar. act.* 13. Jam tum in illa vetere republica ad censorum laudem pertinebat, si lu-strum felix condidissent, si horrea mœssis impleisset, si vindemia redundasset, si oliveta larga fluxissent.

ŌLĪVĪTAS. In fin. adde: *Mamertin. Gratiar. act.* 22. Una certe unius est hiemis olivitas.

OLLUS. Lin. 1. post *pronom.* adde: est ab ὄλλος pro ὁ ἄλλος, alius.

ŌLUS. Lin. 1. post *idem ac Aulus* adde: quod præsertim pa-tet ex *Inscript.* bilingui apud *Clem. Biagi Monum. Gr. et Lat. Mus. Nani* p. 121. A. Cossinius Philocratis Puteolanus. Ὠλος;

Κοσμοῖος Φιλοκράτης Πρωτοδανός. Patet igitur primam syllabam o hujus vocis longam esse, oritur enim ex contractione duarum vocalium au in unam o. Illic *Martial.* 7. 10. Illud dissimulas, ad te quod pertinet, Ole.

*OMBITES, m, m. 1. ita appellatur nms ex nomis Aegypti, ab Omho urbe. *Plin.* 5. 9. 9. Thebais dividitur in praefecturas oppidorum, quas nomos vocant, Omhiten, Apolopoliten, etc.

*OMNİCREATOR, oris, m. 5. παντογόνος, omnia ereans. *Prosper Aquil. epigr.* 2. 1. Aeternus vere est solus Deus omnica- tor. *Id. ibid.* 51. 7. Qui Patris in deitate manens, Deus omnica- tor, Verus de sacra Virgine natus homo est.

*OMNİFARIUS. In fin. adde: *Cael. Aurel.* 3. *Acut.* 16. Est enim omnia mitigazione passioni providendum.

*OMNİFLUENTIA, ae, f. 1. abundantia. *Lactant. Placid.* apud *A. Maium* in *Class. auct. T.* 3. p. 118. Isis per fistulam, quam sinistra retinet, omnifluentiam lacrimarum significat.

*OMNİPAR, aris, adject. omn. gen. idem ac omniparens. *Ruric. Helpid. carm.* 86. Illic omniparis succrevit gloria Verbi.

*OMNİVOMUS, a, um, adject. qui omnia vomit. *Varr. Atac.* in *Anthol. Lat. T.* 2. p. 357. *Burm.* Omnivomo Oceano Hyperion fulgurat Euro. *Alii leg.* omnivago.

*OMPIACINUS, ae et e, um, adject. ὀμπάκινος, η, ov, acerbus, immaturus. *Cael. Aurel.* 4. *Tard.* 3. a med. Galla viridis, quæ ap- pellata est omphacine. *h. e.* immatura.

*ONITUS, a, um, adject. ὀνήτος, emptus, verbale ab ὀνέομαι, emo; scribitur autem onitus pro onetus vitio vulgi, vel sæculi sequioris, quo nempe Romæ Græcam litteram η vulgus per i efferebat. Est cogn. R. *Inscript.* apud *Grut.* 633. 6. Ti. Claudius Apollinaris Ti. Claudii Oniti lib. et heres, artis medicinae doctissimus H. S. E. h. e. hic situs est.

*ONOCENTAURUS, i, m. 2. ὀνοκένταυρος, animal fabulosum. *Isid.* 11. *Orig.* 3. ad fin. Onocentaurus vocatur, eo quod media hominis species, media asini esse dicatur; sicut et hippocentau- rus, quod equorum hominumque in eis natura conjuncta fuisse putatur. *Hieronym.* in *Isaj.* 13. 22. Porro onocentauri nomen, ex asinis centaurisque compositum videtur mihi significare eos, qui ex parte aliquid humanum sapiunt, et rursum voluptatibus et cæno turpitudinis abducuntur ad vitia. *Vulgat. interpr.* ad *Isaj.* 34. 14. Et occurrent dæmonia onocentauris.

*ONŌCHRYSUS, i, m. 1. asino d'oro, asinus aureus: ab ὄνος, asinus, et χρυσός, aurum. Est cogn. R. *Inscript.* apud *Gud.* 209. 6. M. Alfenius M. L. Onochrysus urinator Ostiensis.

*ONOS, i, m. 2. ὄνος, asinus. *Lamprid. Commod.* 10. ad fin. Habuit et hominem pene prominente ultra modum animalium, quem onon appellabat, sibi carissimum, quem et ditavit, et sacer- dotio Herculis rustici præposuit.

*ONUSTANDUS, a, um, partici. ab innsit. onusto; onerandus. *Augustin. Serm.* 3. in *Nat. Dom.* 2. de Virgine. Dignum plane erat, ut regali onustanda partu, prius a cælestis regis sanctificare- tur ingressu.

*ONUSTATUS, a, um, partici. ab inusit. onusto: aggravato, oneratus. *Cassiod.* 5. *Hist. Eccl.* 4. Monens, ut sub schemate pri- vato quiesceret; quod utique ejus ætati potius conveniret, quam habere nomen sollicitudinibus onustatum.

*ONŪCHINUS. Lin. 3. post quem referunt adde ¶ 1.^a Item ad onychen lapidem pertinens.

*ONYX. In fin. adde: ¶ 6. Est etiam cogn. R. V. SEPARIUS, ubi *Onyci* pro *Onychi* legitur.

*OPĒRARIUS. ¶ 1. in fin. adde: *Cael.* ad *Cic.* 8. *Fam.* 1. Si quid in re publica majus actum erit, quod isti operarii (*h. e.* amanuenses) minus commode persequi possint, diligenter tibi perscribemus.

*OPĒRO, as, avi, atum, a. 1. idem ac operor. *Commodian.* 30. 14. Subveniat utique tibi quod nunc operasti si forte. *Cassiod.* 10. *Hist. Eccl.* 33. Calamum acutum in ejus femore jussit immitti. Cumque id crebro ejiceretur, et rursus induceretur, ineffabiles ei dolores operabantur.

*OPHIOMACHUS, i, m. 2. ὀφιομάχος et ὀφιομάχης, qui ser- pentes oppugnat, locustarum genus, quæ, ut ait *Plin.* 11. 29. 35., serpentem, cum libuit, necant singulæ, faucibus ejus appre- hensis mordicus, de quibus consule *Bochart. Hieroz. P.* 2. lib. 4. c. 1. p. 449. Hujus meminit *Vulgat. interpr. Levit.* 11. 22. Quid- quid ambulat super quatuor pedes, sed habet longiora retro erura, per quæ salit super terram, comedere debetis, ut est bruchus in genere suo, et attackus, atque ophiomachus ac locusta.

*OPHTALMIĀ, ae, f. 1. ὀφθαλμία, ophthalmia et ottalmia, oculi inflammatio. *Boeth.* 4. *Aristot. Topic.* 3. p. 689. Ut febris, et ophthalmia, et unumquodque aliorum.

*OPĒALIS, e, adject. ad opium pertinens. Est cogn. R. *Inscript.* apud *Grut.* 479. 7. Q. Valerius Opialis.

*OPĒNĀBİLITER, adverb. ἐνδόξως, secundum opinionem. *Boeth.* 2. *Aristot. eleuch.* 2. p. 746. Opinabiliter quandoque magis, quam vere eligere oportet.

*OPĒNĀTUS. In fin. adde: Certior tamen est locus *Cassiod.* 3. *Variar.* 21. Habitatio Romana subtractis incolis, terrarum opi- natissima non rareseat.

*OPĒNOR. ¶ 1. in fin. adde: *Claud. Mamert.* 3. *Stat. an.* 2. Opinari ignorantis est, ignorantia vero contraria est scientie; ne- scit ergo quisquis opinatur.

*OPŌS, i, m. 2. ὀπός, succus lacerpitii. *Cael. Aurel.* 3. *Acut.* 8. ad fin. Laser, quem Græci opon Cyrenaicum vocant.

*OPPIUS. ¶ 1. in fin. adde: Oppia lex lata est ann. U. C. DXXXIX., abrogata ann. DLIX.: hæc autem vetabat, ne qua matrona plus semuncia auri ornatus causa haberet, neu vestimento versicolari uteretur, neu juncto vehiculo in Urbe oppidove, aut propius inde mille passus, nisi sacrorum publicorum causa, veleretur.

*OPPŌSĪTĒ, adverb. oppositamente, ἀντιτιθέμενος, ex opposito. *Boeth. Analytic. prior.* 2. 8. p. 509. Differt autem oppositæ, aut contrarie convertere conclusionem.

*OPTĀTUS. ¶ 3. in fin. adde ¶ 3.^a Est etiam cogn. R. in *Inscript.* quam videsis in RECREATUS ad fin.

*OPTĒMUS. ¶ 2. in fin. adde: *Id. Dom.* 57. Juppiter Capitoli- ne, quem propter beneficia populus Romanus optimum, propter vim maximum nominavit. ¶ 5. in fin. adde: *Inscript.* apud *Grut.* 636. 12. Hi horti ita uti optimi maximeque sunt, cineribus serviant meis. ¶ 6. in fin. adde: ¶ 7. Optimum absolute. *Front. de nep. amisso ep.* 2. ante med. Victorinus vir sanctus, cuius similes quam plurimos gigni, optimum publicum fuerit, carissim- mo filio privatus est. V. BONUM § 1.^a in *Append.*

*OPTĒVUS. In fin. adde: ¶ 3. Est etiam cogn. R. *Fragm. juris civ. antej.* (edente A. Maio) p. 47. Manilius Optivus.

*OPTO. In fin. adde: *Inscript.* apud *Grut.* 940. 1. Quod quis- que vestram mortuo optarit mihi, Id illi eveniat semper vivo et mortuo.

*ORĀTIO. ¶ 2. in fin. adde: ¶ 2.^a Oratio directa opponitur oblique: illa autem est, cum quis historicus alienus principis vel ducis verba, quasi ab eodem ita recitata fuerint, exponit; hæc vero, cum ipse historicus, quid ille dixerit, summam stri- ctissimeque narrat. *Justin.* 38. 3. Quam orationem dignam duxi, cujus exemplum brevitati hujus operis insererem, quam obli- quam Pompejus Trogus exposuit: quoniam in Livio et in Sa- lustio reprehendit, quod conciones directas pro sua oratione o- peri suo inserendo historiae modum excesserint.

*ORĀTŌRIUS. In fin. adde: *Alcim. ep.* 6. sub fin. Istud, quod de oratoris vel basilicis privatis interrogasti, perinde ut de ec- clesiis eorum (*hæreticorum*), difficile definitur.

*ORĀTUS, us. In fin. adde: Etiam in casu secundo usurpatur. *Sidon.* 9. ep. 14. sub init. Si accidat, ut nec intra unum concla- ve amici decumbant, nulla sunt verba, nulla sunt solatia, nulla mutui oratus vicissitudo.

*ORBĀTRIX, icis, f. 3. quæ privat. *Dracont.* 3. *Hexam.* 325. de Bruto. in sobolis vertit pia colla secures Civibus hostiles, or- batricesque suorum.

*ORCĀ. ¶ 2. in fin. adde: Ex hoc *Vopisci loc. cit.* et *Cas- siodori* mox citando videtur fuisse ignotæ mensuræ quoddam genus. *Cassiod.* 3. *Variar.* 7. Joannes flebili nos allegatione pulsavit, sanitatem vestram a se sexaginta orcas olei ad im- plenda luminaria accepisse.

*ORCHĪĀ. Lin. 2. post quam *Cato censor fuerat* adde: *h. e.* ann. U. C. DLXXIII.

*ORCHĪŌN. In fin. adde: V. TESTICULATUS §. 2.

*ORCISTĀNI, orum, m. pl. 2. incolæ Orcisti, Galatiæ oppidi, cujus mentio est in *Inscript.* apud *Orelli* n. 3120. Ordo civi- tatis Orcistanorum.

*ORCUS. ¶ 4. in fin. adde ¶ 4.^a Orcos est ipse fluvius Styx. *Plin.* 4. 8. 15. Peneus accipit amnem Orcon, nec recipit, sed olei mo- do supernatantem (ut dictum est Homero) brevi spatio portatum abdicat.

*ORDĒNĀBĪLIS, e, adject. ordinabile, qui ordinari potest, idem ac ordinalis. *Boeth.* 1. *Arithm.* 7. p. 1007. Hisque est ordinabilis super se progressio, ut primus numerus primum tri- bus superet, ut quatuor unitatem.

*ORDĒNĀTĪŌ. In fin. adde: ¶ 6. Item clericorum, presbytero- rum et episcoporum ordinatio, quæ nunc ordinazione, et, si de episcopis sermo est, consecrazione appellatur. *Sidon.* 7. ep. 6. ad fin. Agite, quatenus hæc sit amicitia, concordia principalis,

nt, episcopali ordinatione permissa, populos Galliarum, quos limnes Gothicae sortis incluserit, teneamus ex fide, etsi non teneamus ex feedere. *Cassiod. 9. Hist. Eccl. 36.* Agellius Sicinnium presbyterum ordinavit episcopum, cumque populus Novatiano-ru n culparet ordinationem, etc.

ORDINO. ¶ 7. in fin. adde: ¶ 7.^a Est item apte ita cedere mar- mora, ut ex iis tituli fiant. *Inscript. bilinguis apud Ignarra de palest. Neapol. p. 51. et Orelli. n. 4222.* Στῆλαι ἐνθάδε το- πούται, καὶ χαράσσονται νομοὶ ἱεροῖς οὖν ἐνεργείαις δημοσίαις. Tituli hic ordinantur, et sculptuntur aedibus sacris cum operum publicorum. ¶ 7.^b Est etiam promovere clericos ad ordines sa- cros. *Lamprid. Alex. Sev. 45.* Hortans populum, ut, si quis quid haberet criminis, proharet manifestis rebus; si non probasset, subire penam capitis: dicebatque, grave esse, cum id Christiani et Judae facerent in praedicandis sacerdotibus, qui ordi- nandi sunt, non fieri in provinciarum rectoribus, quibus et fortunae hominum committerentur et capita.

ÖREXIS. Lin. 2. post *appeto* adde: V. PHAGEDENA.

ORDITÜRÄ, a, f. 1. *orditura*, textura, ratio ordiendi fila in conficienda tela. Translate de versibus per acrostichidem ita dis- positus, ut tam litterae, quae et in initio et in fine versuum posita sunt, quam quae decussatum junguntur, sententiam ali- quam exprimant. *Venant. 5. carm. 6. in praef.* Quia praefixo ter- mino, non erat nec ubi prolixitas se excuteret, aut brevis angu- laret, nec evagari propter descendentes versus, frænante re- pagulo, orditura permisit. *h. e.* totius artificii ordo et textura.

ORDO. ¶ 12. in fin. adde: *Vitruv. 3. 2.* Haec utraque genera (*pycnostylos* et *systylos*) vitiosum habent usum: matres enim familiarum cum ad supplicationem gradibus ascendunt, non pos- sunt per intercolumnia amplexu adire, nisi ordinem fecerint. *h. e. se non si dispoagano in fila.*

ORGÄNICUS. ¶ 2. in fin. adde: *Inscript. apud De Vita Antiq. Benev. p. 37. n. 14.* M. Lucilio M. L. Diocli tibicin. artific. organ. (*scil.* organico seu organorum) libertis et libertabus ejus, arbitratu M. Ofilii Tertii.

ORGÖPHANTÄ. In fin. adde: *Alia apud Murat. 2019. 5.* Li- bero Patri sac. Ludis triennial. datis, et popul. epulis distributis L. Opinius Celsus orgiophanta maximus D. D. IV. Kal. Decembr. M. Lucullo et C. Cassio Cos. *h. e.* ann. U. C. DCLXXXI. Utramque tamen *Orellius* ad n. 1485. suspectam habet.

ÖRIGENISTES, a, m. 1. Ὠριγενιστής, qui Origenis sectator est. Origines porro Alexandriae natus ann. a Chr. n. CLXXXV. obiit ann. CCLIV., et plurima opera theologica scripsit: sed ann. DLIII. a concilio Constantinopolitano damnata est ejus doctrina velut haereseos suspecta. *Hieronym. ep. 84. n. 3. a med.* Si mihi creditis, Origenistes numquam fui. *Id. 3. in Rufin. 17.* Plurimi jactitant, se Origenistarum hostes in illo (*Theophilo Papa*) per- sequi.

ORIGO. ¶ 2. in fin. adde: *Front. Princip. hist. (edente iterum A. Maio) p. 314.* Ita Cato oppidatum statuis ornandus, qui pri- mam Latini nominis subolem, et Italicarum originum pueritias illustravit.

ÖRION. ¶ 2. in fin. adde: ¶ 5. Scribitur etiam *Orio*, termi- natione nuncpe Latina, et est cogn. R. *Inscript. apud De Vita Antiq. Benev. p. 12. n. 8. L.* Lollius Orio Aug. Claud. *h. e.* Augu- stalis Claudialis.

ÖRIÖR. In fin. adde: Etiam *Orturus* per syncop. scribitur. *Prasp. Aquit. epigr. 55. 8.* Orturis toto corpore martyribus.

ÖRIUNDUS. In fin. adde: ¶ 5. Etiam *horiundus* quandoque scribitur. *Inscript. apud Kellermann. Vigil. R. laterc. p. 59. n. 164.* Horiundus ex provincia Dacia.

ORNÄMENTUM ¶ 6. in fin. adde: ¶ 6.^a Qui consularibus tan- tum ornamentis decorabatur, si deinceps consulatum ordinarium consecutus esset, minime dicebatur in publicis monumentis *con- sul iterum*; sic tamen omnium primus est appellatus, teste *Dio- ne l. 46. c. 46.*, L. Fulvius Plautianus, qui, cum antea orna- mentarius dumtaxat consul fuisset, ann. a Chr. n. CCIII. con- sulatum gessit cum P. Septimio Geta, L. Septimii Severi Aug. fratre. Praeterea qui consularia tantummodo ornamenta conse- cuti fuerant, in provincias proconsulari dignitate regendas nun- quam mittebantur, ut patet ex *eod. l. 78. c. 15.*, sed, ut ipse ibidem affirmat, Macrinus Augustus omnium primus id sibi non observandum curaverat, cum Marcium Agrippam virum praeto- rium, qui consularibus solum ornamentis fuerat honoratus, in Pannoniam ann. CCXVII. proconsulari cum potestate miserit ad- ministrandam.

* ORNÄTIVUS, a, um, adjunct. qui ornatum auget. *Pompej. Comment. art. Donat. p. 381.* Quare dictae sunt conjunctiones

expletivae, et non ornativae? Nam illae ornativae dicuntur, quae additae ornant, detractae non obsunt. Si enim voluissent dicere ornativas, manifestum esset, quod additae ornarent, ablatae nihil nocerent.

ORNÄTUS, a, um. ¶ 7. in fin. adde: Hinc *ornatus vir, ornata femina* est titulus honoris in *Inscript. apud Grut. 355. 1. L.* Annii L. F. Col. Modestus Annii Numisiani ornati viri filius. *Alia apud Marin. Inscriz. Alb. p. 18.* Flaviae Octaviae, quae et Lucretiae O. F. etc. *h. e.* ornatae feminae.

* ÖRÖBUS, i, m. 2. ὄροβος, idem ac ervum. *Cael. Aurel. 2. Acut. 19.* Utendum etiam hordeo, vel orobo, in aceto miti ma- ccrato, calefacto et celeriter sacello incluso, tum apposito.

* ORPHÄNITAS, atis, f. 3. *orfanità, orfanezza, ὀρφανία*, idem ac orphitis. *Alcin. ep. 5. ad fin.* Numquam respublica orphani- tatis incurrit perniciem, quamdiu sustentantibus vobis mater Ecclesia non senserit orbitatem.

* ORPHITÄNUS, a, um, adjunct. ad Orphitum pertinens, ut *SClum Orphitianum*, quod factum est ann. a Chr. n. CLXXVIII., quo consules fuerunt Ser. Cornelius Scipio Orphitus et Q. Ti- nejus Rufus, imperatore M. Aurelio Antonino. *Justinian. Instit. 3. 4.* Liberi ad bona matrum intestatarum admittuntur ex SCto Orphitiano, quod Orphito et Rulo consulibus effectum est divi Marci temporibus. *Ulp. Dig. 38. 17. 1.* Sive ingenua, sive libertina mater est, admitti possunt liberi ad hereditatem ejus ex SCto Orphitiano. *Id. Regular. 26. §. 7.* Ad liberos matris in- testatae hereditas ex lege XII. Tabularum non pertinebat, quia fe- minae suos heredes non habent, sed postea Impp. Antonini et Commodi oratione in senatu recitata id actum est, ut, sine in manu conventionem, matrum legitimae hereditates ad filios pertineant, exclusis consanguineis et reliquis agnatis. Hinc *Capitolin. M. Aurel. 11.* Leges etiam addidit de bonis maternis, et item de filiorum successionibus pro parte materna.

* ORSİLÖCHĒ, es, f. 1. Ὀρσίλοχῃ, Dianae Tauricae nomen: ab ὄροις, quod ab ὄρνυμι, excito, et λόχος, insidia; quia ferarum ve- natrix est. *Ammian. 22. 8. a med.* Immolantes advenas Dianae, quae apud eos dicitur Orsiloche, caesorum capita fani parietibus praefigebant. Ita pro *Oreiloche* contendit legendum *Bast. epist. crit. p. 169.* quod *Vagner.* ad *Ammian. loc. cit.* recepit.

* ORTHÖGRAMMUS, a, um, adjunct. ὀρθόγραμμα, qui ex rectis lineis constat. *Boeth. 1. Arithm. p. 1208.* Rectus angulus est or- thogrammus, id est, rectis lineis comprehensus, Latine normalis appellatus.

ÖRRHÖPŸGIUM. In fin. adde: Alii rectius legunt *orrhum* in *pygam perteretem*; ita ut *orrhus*, ὄρρος, sit ea pars corporis, cum *perteres*, non *perteretes* sit nominativus singularis.

ORTHÖGILLUS. Lin. 2. post *membrum* adde: esse videtur ab ὀρθόκυλλος, contracta membra habens, ab ὀρθός, rectus, et κύλλος, curvus, claudus, ideoque scribendum *orthocylli*.

ORTHOSTÄTÄ. Lin. 1. pro *h. e. rectus stans* repone *pilastro*. Et, lin. 2. pro *Utraque frons muri ex magnis lapidibus con- structa* repone *structura erecta in modum columnae ad aliquo- fulciendum*, quae vera est definitio hujus vocis *orthostata*; haec enim eadem est Graeco vocabulo appellata, quae Latino *pila* vo- catur. V. hanc vocem suo loco.

ÖRTÖNENSIS. In fin. adde: *Alia apud eund. ibid.* Apollin Aug. sacrum. M. Porcilius M. F. Quir. Gratus Equ. Rom. VI. vir Aug. patronus Col. Orton. III. vir, Quinquenn. et Praef. fabrum ejus coloniae D. D. Hic observet, Ortonam appellari coloniam quae in altera inscriptione superius allata, quaeque anterioris æ- tatis esse videtur, vocatur *municiptum*.

ÖSIRIS. ¶ 2. lin. 3. pro *Phialam* repone *Philen*.

ÖSSĒUS. In fin. adde: *Cassiod. 10. Variar. 30.* Ossea cutis clephantum.

ÖSSĒCŪLUM. In fin. adde: ¶ 2. *Ossicium* per syncopen, et translate usurpat *Auson. praef. Edyll. 13. de centone*. Simile ut dicas ludicro, quod Graeci ὀστοματιον vocavere: ossicula ea sunt: ad summam quatuordecim figuras geometricas habent. *h. e.* fru- stula et lamellae eboris.

* ÖSSĒGĒNIUS, a, um, adjunct. ὀστογενής, ex osse genitus. *Boeth. Aristot. Topic. 6. 2.* Ut Plato ciliumbreum oculum, aut araneum putrimordacem, aut medullam ossigeniam dixit: nam omne obscurnum, quod insuetum est.

ÖSSPÄGINÄ. Lin. 2. pro 1131. repone 131.

* ÖSTENSIVĒ, adverb. δεικτικῶς, demonstrative. *Boeth. Aristot. prior. analyt. 2. 14. p. 487.* Differt autem quae ad impossibile demonstratio ab ea quae est ostensiva, eo quod ponat, quod vult interimere, deducens ad confessum falsum, ostensiva autem in- cipit a confessis positionibus veris. Omnis enim quae ostensiva

concluditur, et per impossibile monstrabitur, et quæ per impossibile, ostensive concluditur, et per impossibile monstrabitur.

*OSTENSIVUS, a, um, adject. δεικτικός, demonstrativus, qui ostendi potest. V. OSTENSIVE in *Append.*

OSTENTATĪCIUS corrige OSTENTATĪCIUS.

OSTRŌGŌTHI. In fin. adde: ¶ 2. Etiam *Ostrogothæ, arum*, dicuntur a *Jornand. Get.* 24. Porro *Ostrogothi* ita appellati sunt, ut ait *Jornand. Get.* 14. in fin., a loco orientali, quem incolebant, residui vero Wisigothi, qui in parte occidua: Germanice enim *ost* orientem, *west* occidentem significat. Hinc

*OSTRUS, a, um, adject. qui ad Orientem situs est. *Paulin. Pell.* 21. altera cujus Pars Orientis erat patria, in qua scilicet Ostrus, Possessorque et jam non ultimus esse videbar.

ŌTHŌNIĀNUS. In fin. adde: ¶ 62. Othoniana acies. *h. e.* qua Otho perit. ¶ 2. *Othoniani* absolute sunt milites, qui Othonis partes secuti sunt. *Id. ibid.* Tum interfecti (*sunt*) centuriones fortissimi Othonianorum. ¶ 3. Est etiam cogn. R. *Inscript.* apud *Fabrett. p.* 319. n. 421. D. M. T. Flavii Aug. Lib. Phoebi Othoniani etc., qui scilicet Phoebi nomine servus fuerat Othonis Aug., et post ejus mortem venerat in potestatem Titii Flavii Aug., qui eundem libertate donaverat.

ŌVĀTIO. ¶ 1. lin. antepen. pro *oratione* reponere *ovatione*.

*ŌVIDĪĀNUS, a, um, adject. ad Ovidium pertinens. *Inscript.* apud *Grut.* 446. 8. Ovidianus poeta hic quiescit. *h. e.* qui ex Ovidii versibus centones componere solitus erat. V. VIRGILIĀNUS §. 3. in *Append.*

ŌVINIUS etc. His substitue sequentia

ŌVINIUS, a, um, adject. ad Ovinium aliquid pertinens, ut *Lex Ovinia* temporibus reipublicæ proposita, de qua ita *Festus*. Præteriti senatores quondam in opprobrio non erant, quod, ut reges sibi legebant, sublegebantque, quos in consilio publico haberent, ita post exactos eos, consules quoque et tribuni consulari potestate conjunctissimos sibi quosque patriciorum, et deinde plebejorum legebant, donec Ovinia (*lex*) tribunicia intervenit, qua sanctum est, ut censores ex omni ordine optimum quemque curiatim in senatu legerent; quo factum est, ut qui præteriti essent et loco moti, haberentur ignominiosi. Hactenus *Festus*. Eadem lex memoratur etiam ita in *Caj. Institut.* 4. §. 109. Ceterum potest ex lege quidem esse judicium, sed legitimum non esse; et contra ex lege non esse: verbi gratia si ex lege Aquilia, vel Ovinia, vel Furia in provinciis agatur, imperio continebitur judicium. ¶ 2. Est cogn. R. ab ovibus ductum, ut *Porc.* a porcis. *Varr.* 2. R. R. 1. Nomine multa habemus ab utroque pecore, a minore Porcius, Ovinus, Caprilus: sic a majore Equitius, Taurius. Hinc Q. Ovinus senator Romanus, qui narrat *Oros. Hist.* 6. 19., jussu Augusti interfectus; L. Ovinus Tertullus præses provinciæ Mysiæ inferioris sub Septimio Severo et Caracalla, ut habet *Ulp. Dig.* 49. 15. 9.; Ovinus Camillus senator antiquæ familiæ, qui sub Alex. Severo tyrannidem affectavit, ut ait *Lamprid. Alex. Sev.* 48.; L. Ovinus Rusticus Cornelianus consul designatus in *Inscript.* apud *Grut.* 446. 9.; alique præterea viri illustres.

*OXYGŌNIUS, a, um, adject. ὀξύγωνος, angulum acutum habens. V. AMBLYGONIUS in *Append.*

OXYPÆDERŌTĪNUS. In fin. adde: V. PÆDEROTINUS in *Append.*

*OXYPŌRIUM, ii, n. 2. ὀξύποριον, medicamentum venas et tenues corporis partes facile transiens. *Gargil. de pomis* (edente A. Maio in *Class. auct. T.* 3. p. 425.) Fit ex eisdem (pinorum nucleis) oxyporium utile: nucleos purgatos lasere, nitro, cymino, palmulis admixtos cum melle dato; phlegmaticos curant. *Plin. Valerian.* 2. 8. Ad hoc oxyporium diacymimon. Piper, cuminum, et rutam siccam in pulverem redacta commiscebis, etc., *max*: Oxyporium, quod facit ad digestionem, malaxat ventrem, inflationem tollit, facit et ad colum.

*OXŪTHĒUS, a, um, adject. celeriter currens: ab ὄξυς, acer et celer, et θῆω, curro. Est cogn. R. *Inscript.* apud *Kellermann. Vigil. Rom. latere. n. V. col. 4. lin. 31.* T. Flavius Oxytheus.

DE LITTERA P

*PĀBILLUS, i, m, 2. diminut. pabonis, parvum vehiculum. *Gloss. Isid.* Pabo, vehiculum unius rotæ. *Lamprid. Elagab.* 29. Junxit et quaternas mulieres pulcherrimas, et binas ad pabillum, vel ternas et amplius, et sic vectatus est. In *editio-*

App.

nibus legitur nullo idonco sensu ad papillam. V. Ducang. *Gloss. med. et inf. Latinit.* in PAVO.

PĀGĀTIO. In fin. adde: *Vet. Scholiast. ad Germanici Arat.* 146. Nigidius dicit, Castorem et Pollucem Geminorum honore decoratos, quod principes pacationis dicantur, quod mare totum prædonibus maleficisque pacatum reddidissent.

PĀCĀTUS. ¶ 2. in fin. adde: ¶ 2.^a Est etiam cogn. R., ut Latinus Drepanius Pacatus, Burdigalensis professor et auctor pænegyrici ad Theodosium M. Ejus meminit *Auson. Lud. VII. Sap.* 2. Attento, Drepani, perlege judicio. et *max*. Nam primum est meruisse tuum, Pacate, favorem. et *præf. Edyll.* XII. Ausonius Pacato proconsuli.

PĀCĪFĪCĀTOR. Lin. 3. post *Allobrogum* adde: *Id.* 10. *Att.* 1. Eemptus pacificator. *h. e.* C. Scribonius Curio magna pecunia a Caesare corruptus.

PACTĪCIUS corrige PACTĪCIUS.

PACTŪMEJUS. In fin. adde: In *Inscript.* apud *Marin. Frat. Arv. p.* 401. habetur T. Pactumæjus Magnus, qui consul suffectus fuit ann. a Chr. n. CLXXXIII., alique præterea.

*PĒĀNĪTES, æ, m, 1. idem ac pæantis. *Priscian. Perieg.* 439. Concipit et parit hic naturæ munere gemma, Quam pæaniten perhibent. Ita etiam aliqui leg. pro *pæantidem* apud *Solin. loc. cit.* in PĒANTIS.

*PĒDĀGŌGĪĀRIUS, a, um, adject. ad pædagogium pertinens. *Not. Tir. p.* 9. Pædagogus, pædagogium, pædagogarius.

*PĒDĪĀ, æ, f. 1. παιδεία, doctrina. Usurpatur tamen pro ipsa Arithmetica. *Capell. 7. p.* 236. Quæ dum geruntur, Pædiaque egressa dudum eum alia femina miri decoris ingreditur.

*PĒDĒRŌTINUS, a, um, adject. παιδερωτικός, ad pæderotem gemmam pertinens. Absolute *pæderotinum*, i, est vestimentum, quod colorem pæderotis gemmæ representat, ut amethystinum amethysti. Hinc *oxypæderotinæ* vestes dicuntur, quæ ejusdem gemmæ colorem quam maxime referunt, ὀξυς enim Græcis in compositione est multus, maximus. *Not. Tir. p.* 159. Pæderos, pæderotinum.

PĒDICO. ¶ 3. lin. 2. pro *tribus* reponere *tribas*.

PĒDICUS. Lin. 2. pro 216. reponere 296.

PĒDOR. In fin. adde: *Cael. Aurel.* 3. *Tard.* 3. Sequitur aliquando vultus inflatio, oris pædor, quibusdam etiam gingivarum putredo.

PĒTĪNUS. In fin. adde: *Pætina* vero est cognominata Ælia quarta uxor Claudii Aug., de qua *Suet. Claud.* 26. et *Tacit.* 12. *Ann.* 1.; utrobique tamen *Petina* perperam scribitur, nam *Pæti* cognomen proprium fuit gentis Æliæ, ut *P. Ælius Pætus* in nummo apud *Eckhel. D. N. V. T.* 5. p. 121.

*PĒZON, ontis, m, 3. παῖζων, et

*PĒZŪSĀ, æ, f. 1. παῖζουσα, particip. verbi παῖζω, ludo more puerorum. Est nomen proprium servile. *Inscript.* apud *Grut.* 20. 9. et 25. 5. Pæzon Aquiliæ Bassillæ actor cum Pæzusa filia sua. ¶ 2. Est item cogn. R. *Alia* apud *Murat.* 1134. 11. M. Asinius Pæzon. *Alia* apud *Grut.* 616. 7. Claudia Pæzusa.

PĀGĀNICUS. In fin. adde: ¶ 4. *Paganica irreligiositas* apud *Salvian.* 3. *adv. avar.* 7. est paganorum propria. V. PAGANUS §. 6.

PĀGĀNUS. ¶ 6. lin. 4. post *servabatur* adde: Hinc *Sever. Sanct. de cura boum* 109. Signum, quod perhibent esse crucis Dei, Magnis qui colitur solus in urbibus Christus, perpetui gloria numinis.

*PĀGĪNĀLIS, e, adject. ad paginam, quatenus epistolam significat, pertinens. *Ennod.* 2. *ep.* 13. Pæne vos sola putarem paginalis styli cura et assiduitate macerari. *Id.* 6. *ep.* 19. Postquam desiderii meis videndi vos facultas elapsa est, iterum ad litteras mens revertitur: cogitur abjuratum poscere paginale subsidium.

PAGMENTUM. In fin. adde: *h. e. il battente della porta.* V. REPLUM.

PĀLĀBUNDUS. In fin. adde: *Cyprian. de idolor. van. ad fin.* Judæi dispersi et palabundi vagantur, soli et cæli sui profugi per hospitia aliena jactantur.

PĀLĒSTRĀ. In fin. adde: ¶ 13. *Palæstrum*, i, generis neutrius usurpat non imitandus *Ennod.* 1. *ep.* 9. Sic se equidem exercita litterarum gymnasiis palæstra dilucidant, sic madefacta studiorum oleo loquendi artificii oris membra submitunt, etsi inter indigenas, etc. *Id.* 2. *ep.* 6. Inter studiorum suorum palæstra versatos fulget Latinitas, mirum dictu, si amat extraneos. *Id. Dict.* 9. *ante med.* Te inter palæstra tua originaria linguæ palma sollicitat.

*PĀLĒSTRANS, antis, particip. ab inusit. *palæstro*, exerceo

me palæstra. *Fulgent.* 1. *Mythol. præf.* p. 615. *Staver.* Sudore hic opus est palæstrantis ingenii, ne tam magnifici assumpta operis moles ipso fere medio conaminis impetu vivacissimis destituta vaneat tractatibus.

* **PALÆSTRIZO**, as, n. 1. παλαίστριζω, palæstram exerceo, palæstrita sum. *Boeth.* in *Aristot. Categor.* 3. p. 185. A cursu cursores, a palæstra palæstriei, a pugilatoria pugiles, distinctis qualitatibus vocabulis, appellantur: cursus enim (est) potentia naturalis secundum quam cursores vocamus, et rursus potentia pugilandi, vel potentia palæstrizandi suo nomine distincta non est.

PALÆMÉDES. In fin. adde: *Hygin.* (edente *A. Maio*) in *Class. auct. T. 3. p. 14. fab. 55. et p. 370. fab. 158.* Hunc autem (*Palamedem*) constat fuisse prudentem: nam et tabulam (*scil.* Insoriam) invenit ad comprimendas otiosi seditiones exercitus, ut Varro testatur. V. **PALAMEDIACUS**.

* **PALĀTHĀ**, æ, f. 1. παλᾶθη, massa fœnum. *Vulgat. interpr.* 2. *Reg.* 16. 1. Asini onerati ducentis panibus, et centum alligaturis uvæ passæ, et centum massis palatharum, et utre vini. *et ibid.* 2. Panes et palathæ ad vescendum pueris tuis.

PALĪCĀNUS. Lin. 2. pro *Pelica* repone *Palica*.

PALĪLĪĀ, ¶ 1. in fin. adde: ¶ 1.^a Item *Palilia* dictus est ex *Scito* dies septimus et decimus Kal. April., quo Caligula cepit imperium, quod narrat *Suet. Cal.* 16., ut scilicet argumentum rursus conditæ urbis.

PĀLAMPSESTUS. Lin. ult. pro ζέω repone ζέω.

PALLĀ. Lin. 8. post *Borbon. Neap. T. 2. tab. 4. p. 2.* adde: V. **QUADRATUS** §. 10. et **ROTUNDUS** §. 5. ¶ 8. *Pallas inter pecus*. Hec ita sunt corrigenda, ut ipse cl. editor *A. Maius* in altera editione allatum locum *Ciceronis* emendavit ex iterata codicis inspectione, et simili loco *Januarii Nepotiani*, qui *Valerii Marini* brevior est, ab eodem editi in *Collect. Vatic. scriptor. vet. T. 3. p. 112.*, ubi pro *pallas inter pecus* legendum monet perspicua et probabili sententia *palliis interjectis*, nulleque propterea proverbio locus remanet.

PALLĀDĪUS, ¶ 1. lin. 19. pro *Martial.* 1. 13 — *de region. Urb. R.* repone: *Martial.* 1. 3. *Limina post Pacis, Palladiumque forum. h. e. forum Nervæ*, quod prope templum *Pacis* fabricatum fuit.

* **PALLEUS**, i, m. 2. cognomen *R.* ignotæ originis et significationis. *Inscript.* apud *Fabrett.* p. 46. n. 258. *C. Julio C. L. Palleo C. Julius Sp. F. Col. Palleus patri indulgentissimo.*

PALLĪUM, ¶ 7. in fin. adde: V. **TUNICA** §. 12.

PALMĀRIS, ¶ 5. in fin. adde: ¶ 5.^a *Palmaris* item dicitur, qui palmam meruit. *Cassiod.* 6. *Variar.* 19. *Causarum periti palmares*, cum magna negotia defenderint singulorum. V. **PALMARĪUS** §. 5.

* **PALMĀTĪĀNUS**, a, um, adject. qui palmam meretur. *Cassiod.* 12. *Variar.* 12. *Vinum quoque, quod laudare cupiens palmarianum nominavit antiquitas, non stypsi asperum, sed gratum suavitate perquire. et mox.* Ita redolet ore ructatum, ut merito illi a palma nomen videatur impositum.

* **PALMĀTŌRĪĀ**, æ, f. 2. V. **VOLARIA** in *Append.*

PALMĀTUS, ¶ 8. in fin. adde: *Dracont.* 1. *Hexaem.* 275. *Cervus in arva fugax palmatis cornibus errat.*

PALMĪFER. In fin. adde: ¶ 2. Item qui palmam et victoria reportat. *Vet. Poeta* in *Anthol.* 6. *Lat. T. 2. p. 597. Burn.* Et dum palmiferis post præmia tanta quadrigis Garrula victores turba resolvit equos.

PALMŪRĒNUS, ¶ 1. in fin. adde: ¶ 1.^a *Palmyrenus maximus* honoris causa appellatus est *L. Domitius Aurelianus Aug.*, quod *Palmyram* urbem regiam *Zenobiz* vi cepisset. *Inscript.* apud *Grut.* 276. 5. *Imp. L. Domitio Aureliano P. F. Goth. Max. Palmyr. Max. Germ. Max. ordo Brixianorum.*

PALPĒBRÆ, ¶ 3. in fin. adde: *Dracont.* 3. *Hexaem.* 619. *Et palpebra tegunt lucces, mundantque fenestras.* V. **FENESTRA** §. 4. in *Append.*

PALPĒBRO. In fin. adde: *Id.* 1. *Acut.* 2. *Visus attentus, vel frequenter palpebrans.*

PĀLŪDESTER etc. ita refinge totum illud caput:

PĀLŪDESTER, tris, tre, adject. paluster. *Cassiod.* 2. *Variar.* 52. *Paludestre mare, et mox. Paludestris illuvies.*

* **PĀLUMBĀCIUS**, a, um, adject. ad palumbum pertinens. *Incert. auct. de limit.* p. 259. *Goes.* Sunt termini marmorei in limite, alii virides, alii palumbacii, alii prasini. *h. e. cinerei coloris, qualis est palumbes.*

PĀLUMBUS. In fin. adde: ¶ 7. Est etiam nomen servile cuiusdam gladiatoris, de quo frigidum jocum *Claudii* narrat *Suet.*

Claud. 21. V. **POSTULO** §. 5. ¶ 8. Est etiam cogn. *R. Inscript.* apud *Grut.* 495. 1. *Q. Cassius Domitius Palumbus.*

PĀLUS, ¶ 4. *Palus primus* et seqq. delenda sunt omnia, quæ in hoc paragrapho leguntur: etenim ea olim conscripsi deceptus auctoritate viri eteroquin doctissimi *Cajet. Marini Frat. Arv.* p. 694., quæque ita retractanda esse modo statuo secutus sententiam *Reinavi* ad *Dion.* l. 72. c. 22. not. 149., cuius hæc sunt verba: "*Lampridius* illud *Dionis* πρωτόπαλος expressurus non veritus est Græcum pressius sequi faciendo, ut solet ipse sæpius, vocabulum *palus* a παλη, pro luctatore seu pugnatore sicut planus a πλάνος dicitur pro fraudatore, ut proinde *palus primus* hic idem denotet, quod apud *eund.* in *Alex. Sev.* 27. *palæstes primus*, h. e. præcipuus. Huic accurate responderet *Dionis* πρωτόπαλος, ab eo vocabulo παλη, lucta, pugna. Nam, sicut ἀντιπαλος est adversarius, ἰσόπαλος æqualibus viribus pugnans, sic πρωτόπαλος est præcipuus pugnator." *Palus* igitur *primus* apud *Lamprid.* loc. cit. et *primo palo* in allata inscriptione interpretanda sunt ex voce πρωτόπαλος, qua usus est *Dion* loc. cit., dum narrat, *Commodum Aug.* transformasse *Neronis* colossam in *Hereulis*, hoc est *suipsius*, figuram, quippe qui *Heracles Romanus* cognominaretur, atque eidem addita elava et pelle leonina subscripsisse titulum illum indicem gladiatorie ipsius strennitatis, eum ibidem addidisset, se duodecies milles victoriam retulisse. Notandum propterea est, *palus* hac significatione primam syllabam correptam habere, ut *palæstes* et *palæstrita*.

PĀLUS, ¶ 4. lin. 1. pro *arundo aut quid simile in paludibus* nascentis repone: *panicula*, *pappus* seu *lanugo ulvæ*, qua utebantur *Romani* pro tomento.

* **PAMMĀCHĀRĪUS**, ii, m. 1. qui *pammachio* certat. *Auct. incert.* qui sub *Constantio Imp.* vixit, in *Orb. descript.* ab *A. Maio* editus in *Class. auct. T. 3. p. 396.* *Laodicia* mittit aliis civitatibus agitatos optimos, *Tyros* et *Berytus* mimarios, *Cæsarea* pantomimos, *Heliopolis* choraules, *Gaza* paumacharios (*lege* *pammacharios*), *Asealon* athletas, luctatores etc. *Cod. Sureti* Græcus habet ἀκρομαχηκούς, *Latinus pammacharios*.

* **PAMPHYLIENSIS**, e, adject. idem ac *Pamphylus*. *Not. Tir.* p. 138. *Pamphylia*, *Pamphylensis*.

* **PĀNĀCĪNUS**, a, um, adject. πανάκινος, ad panacem pertinens, seu qui ex herba panacee fit. *Cæl. Aurel.* 4. *Tard.* 7. *Injiciunt etiam clysterem rutaceum, aut anethium, aut panacium. et mox.* *Cerotaria* ex oleo *Sabino*, aut *laurino*, aut *panacino*.

PĀNĀRĪUM. In fin. adde: ¶ 2. Etiam *panarius*, ii, m. 2. usurpatur in *Inscript.* apud *Romanelli Topogr. Napolit.* T. 3. p. 52. et *Orelli* n. 5289. *Panarios* fabricandos evertunt.

PĀNDĀTĀRĪĀ. In fin. adde: *Senec. Octav.* 970. *Ventisque petat puppis rector Pandatarie littora terræ.* Ex his versibus *anapæsticis* quisque potest quantitatem syllabarum hujus nominis cognoscere.

PANDECTÆ, ¶ 3. in fin. adde: At genere masculino utitur *Cassiod.* *Instit. div. litt.* 5. *Tabernaculum templumque, que pietate subtiliter lineamentis propriis in pandecte Latino corpori grandioris competentem aptavi.* *Id. ibid.* 12. Hunc autem *pandectem* (*h. e. syllogen librorum sacrorum*) propter copiam lectionis minuitore manu in quaternionibus quinquaginta tribus æstima vimus conscribendum.

* **PANDĪUM**, ii, n. 2. πανδιον, sacrum quoddam *Athenensium* *Jovialia*, in honorem *Jovis*: a πας, omnis, et Ζεύς, δῖος, *Juppiter*. *Not. Tir.* p. 174. *Pandium*, *Panathenæum*. Perperam hic legitur *Pantadium*, *Pentathenæum*.

PANDŌRĀ, ¶ 2. in fin. adde: *Id. Cor. mil.* 7. Si fuit aliquis *Pandora*, quam primam feminarum memorat *Hesiodus*, hoc primum caput coronatum est a *Charitibus*, cum ab omnibus muneraretur; unde *Pandora*. Nobis vero *Moyses* prophetieus, non poetieus, pastor principem feminam *Evam* facilius pudenda foliis, quam tempora floribus incinctam describit. Nulla ergo *Pandora*.

PANDUS, ¶ 1. in fin. adde: *Priscian. de accent.* p. 1287. *Putsch.* Quid est brevis linea? Nota jacens similiter, sed *panda* sicut pars interior circuli, ita V. *Apul. fragm.* in lib. 10. *Met.* p. 717. *Oudend.* Ipsoque priapo *pando* et *relando* ventrem sapiensne taxabam. *h. e. modo tento, modo retento.*

* **PĀNĪFĪCĀ**, a, f. 1. quæ panificum facit. *Vulgat. interpr.* 1. *Reg.* 8. 15. *Filiis quoque vestras (rex) faciet sibi unguentarias et focarias, et panificas.*

* **PĀNĪON**, ii, n. 2. πανιον, ita appellatur ab *Apul. Herb.* 15 herba, quæ et *satyrion*, et *priapiscus* dicitur. V. **PRIAPISCUS**.

PĀNIS. Lin. 2. post *Panificium* §. 1. adde: *Cassiod.* 6. *Va*

riar. 18. Ceres frumenta dicitur invenisse: Pan autem primus conspersas fruges coxisse perhibetur: nude et nomine ejus panis est appellatus.

PANNEUS. In fin. adde: *Paulin. Nolau. caru.* 21. 327. Si veste Teneor pannea pervaderet Castella, vicos, oppida.

PANNŌNTICUS. In fin. adde: V. PILEUM §. 11.

PANNŪCĒUS. In fin. adde: ¶ 2. PANNUCIA, *orum*, absolute apud *Paulin. Nolau. 2. caru.* 12. (edente *A. Maio* in *Class. auct.* T. 5. p. 380). Quos (*uatos*) vix pannuciis, quis valet, illa (*ma-ter*) tegit.

PANNŪCHUS. Lin. 1. pro *πάννυχος* reponere *πάννυχος*.

PANŌSUS. Lin. 2. pro *Πάνος*. *Aurel.* 3. corrige *Cael. Aurel.* 2. et in fin. adde: *Id. 1. ibid.* 4. Cibus panosus.

*PANSIANUS, a, um, adject. ad Pansiam pertinens, scilicet C. Vibium Pansiam, qui consul fuit ann. U.C.DCCXI., ante Chr. n. XLIII., et occisus est anno eodem in prælio apud Mutinam adversus M. Antonium. Is porro videtur in agro Ravennate prædia habuisse, in quibus sigulina esset, unde plurimi lateres ibidem fabrefacti, circa proximas urbes, atque adeo in Histria delati fuerint cum inscriptione *Pansiana*, ut est apud *Spreti Inscript. Ravenn. T. 1. p. 593*, vel *Ti. Pansiana*, vel *C. Pansiana*, vel *Ti. Claud. Pans.*, vel *Ner. Claud. Pa.*, ut habetur *ibid.* T. 3. p. 129. et apud *Stancovich. Anst. di Pola p. 152. tab. VII.*, quibus siglis significatur officina illa post mortem C. Vibii Pansæ in possessionem venisse Tiberii, Gaji Caligulae, Claudii, et Neronis Augustorum, quippe constat ex *Dione lib. 47. c. 14.* et 15. bona illius consulis a triumviris reipublicæ constituendæ confiscata fuisse, ac proinde in Augusti prius, et deinceps successorum ejus potestatem venisse. ¶ 2. *Pansianus* fuit etiam cognomen figuli, cujus inscriptio nunc *Ferrariæ* exstat, quæque ita legitur apud *Murat.* 963. 2. Memoriae C. Lotatii C. F. Pansian. figuli ab imbr. (*h. e.* ab imbricibus) etc. Hinc patet, hunc Lutatium exercuisse Pansianam officinam, cujus avus aut proavus a Lutatio quodam ejus domino libertatem adeptus fuisset.

*PANTHERIS, idis, f. 3. parva panthera, diminut. pantheræ. Est cogn. R. *Inscript.* apud *Murat.* 1455. 9. Cornelie Pantheridi Cornelia Pantheris nep.

*PANTHERUS, i, m. 2. *πανθήρ*, mas pantheræ. Est cogn. R. *Inscript.* apud *Murat.* 1475. 3. C. Julius Pantherus.

PANTOLABUS. In fin. adde: Hic fuit, ut ajunt *Acro* et *Porphyrio*, Mallius Verna trans Tiberim, ingenuis parentibus natus, qui, quia a multis pecuniam mutuam rogabat, Pantolabus est cognominatus.

*PANTOPŌLĀ. æ, m. 1. *παντοπώλης*, qui minuta quæque vendit. V. SEPLASIARIUS, in fin.

PĀPĀ. ¶ 4. In fin. adde: V. BEATUS §. 7. *Arator eleg. ad Vigil.* 3. Publica libertas, Vigili, sanctissime Papa, Advenis incluso solvere vincla gregi.

PĀPAS. Lin. 5. VV CC SS corrige VV. CC CC.

PĀPIĀ. In fin. adde: quæ de tribu *Papia* hic attulit *Forcellianus*, ipse autem quibusdam additis confirmavi, deceptus auctoritate *Muratorii*, secutusque sententiam *P. A. Aldini*, ut conat ex iis, quæ additi ad V. TIGINUS, nunc retractare cogor, cum perlegerim et mature consideraverim *Hagembuchii parerzon* de Romana tribu *Pap.*, ab *Orellio* editum in *Collect. inscript. Latinar. T. 2. p. 18-25.*, qui multis quidem firmisque argumentis probavit, tribum *Papiam* nullam fuisse, et litteras illas *Pap.* interpretandas esse ubique *Papiriam*, scilicet tribum: sicubi vero *Papia*, expresse in quibusdam inscriptionibus legitur, id vocis ibidem pro cognomine esse habendum, atque terminatione Latina pro Græca *Papias* scriptum fuisse. Hoc itaque *Papiæ* nomen unde Ticino tributum, et quando primum inventum sit, fortasse præstat nescire cum *Cluverio Ital. ant. l. 1. c. 23. p. 256.*, quam a tribu *Papia*, in qua Ticinenses censiti fuerint, derivare.

PĀPILIO. ¶ 3. lin. 2. post ad *similitudinem alarum papilionis* adde: *Isid.* 15. *Orig.* 10. Tentoria papiliones vocantur a similitudine parvi animalis volantis, quod maxime abundat florentibus malvis. *Hygin. Gromat. p. 1. col. 1.* Papilionis dantur pelles *X. Schellius* hæc habet: Forma papilionis fuit plerunque quadrata: hoc nomen illi datum fuit, quod binis a fronte et a tergo pellibus, in medio ad exitum apertis et divisis, in modum quatuor alarum tegerentur.

*PĀPYRION, onis, m. 3. *παπυρίων*, locus papyro consitus. *Vulgat. interpr. Exod. 2. 5.* Quæ cum vidisset fiscellam in papyrione, misit unam etc.

*PARĀ, æ, f. 1. eadem avis, quæ et parra scribitur. Est autem

cogn. R. generis masculini. *Inscript.* apud *Asquini Sull'ant. p. 18.* *M. Ogins L. F. Para.*

*PĀRĀCŪNANCHĒ, es, f. 1. *παράκυνάγχη*, genus quoddam morbi, ejus descriptionem habes his verbis apud *Cael. Aurel.* 3. *Acut.* 1. Synanche alia est intra oris spatium, alia exterius, alia ex utroque hoc exteriori atque interiori, parte dextra vel sinistra, aut in utraque. Quæ in utraque parte interior fuit, cynanche vocanda: quæ in altera fuerit parte, paracyanachen vocaverunt.

*PĀRĀDIGMĀTICUS, a, um, adject. *παραδειγματικός*, exemplaris, exemplum præbens. *C. Jul. Victor* (ab *A. Maio* editus) *art. rhet.* 11. p. 67. Enthymematon et epichirematon formæ sunt quinque, election, item dicticon, item gnomicon, item paradigmaticon, item syllogisticon. Paradigmaticon enthymema quamquam ad exemplum se refert, hoc tamen differt ab exemplo, quod exemplum per se positum probationem adjuvat, conversum autem in speciem argumenti, formam accipit paradigmatis enthymematici.

*PĀRĀGŌRĪCUS, a, um, adject. *παρηγορητικός*, et Dorice *παρηγορικός*, leniendi vim habens. *Theod. Priscian.* 1. 15. *a. v. med.* Adhibitis hordei, vel lini seminibus paragoricis. V. PAREGORICUS.

PĀRĀLĪPŌMĒNON. In fin. adde: V. PRÆTERITUS §. 6.

*PĀRĀLLĒLĒPĪPEDUM, i, n. 2. *παράλληλεπίπεδον*, *parallelepipedo*, figura geometrica sex superficiebus constans, quarum duæ invicem parallelæ sunt: a *παράλληλος*, e regione collocatus, et *ἐπίπεδον*, superficies. *Boeth.* 2. *Arithm.* 25. p. 1032. Est alia rursus quedam corporum solidorum ordinabilis compositio, eorum qui dicuntur cubi, vel asses, vel laterculi, vel cunei, vel sphæræ, vel parallelepipedi, quæ sunt quoties superficies contra se sunt, et ductæ in infinitum nunquam concurrent.

PĀRĀLLĒLŌGRAMMUS. In fin. adde: ¶ 2. *Parallelogrammum*, i, absolute est un *parallelogramma* apud Italos. *Boeth.* 1. *Geometr. p. 1183.* Omnia parallelogramma, quæ in eisdem basibus, et in eisdem alternis lineis fuerint constituta, sibi invicem probantur æqualia.

PĀRĀLLĒLŌNĪUS. In fin. adde: V. *hujus Auct. loc. cit.* in *PIPERACEUS*, in *Append.*

*PĀRĀLŌGISMUS, i, m. 2. *παράλογισμός*, *paralogismo*, falsa ratiocinatio. *Boeth. Analyt. prior.* 2. p. 515. In paralogismis nihil prohibet fieri hypotheseos contradictionem. Adde *Analyt. poster.* 1. p. 550.

*PĀRAMĀ, ātis, n. 3. *πάραμμα*, a *παράπτω*, annecto, *paramento*, *foramento*, quidquid onerariis jumentis ad onera portanda adjungitur. *Edict. Dioclet. p. 24.* Paramma mulare X octingentis.

PĀRĀGĀRIĒ. ¶ 1. in fin. adde: *h. e.* in viis transversis; atque ita interpretatur *Morisan. Inscript. Regii. p. 427.*, ut *paraveredus* est, qui in via transversa; *veredus*, qui in via recta seu cursu publico vehiculum agit.

*PĀRĀPLECTUS, a, um, adject. *παράπληκτος*, qui paraplexia correptus est. *Cael. Aurel.* 3. *Acut.* 5. a *med.* Inquiunt enim apoplectos toto corpore viiatio paralysi, paraplexos particulis.

*PĀRĀPLEXĪĀ, æ, f. 1. *παράπληξια*, *paraplessia*, apoplexia, quæ partes tantum quasdam corporis corripit. *Cael. Aurel.* 3. *Acut.* 5. ante *med.* Vocatur etiam apoplexia a quibusdam paraplexia. V. PARAPLECTUS in *Append.*

PĀRĀRĪUS, In fin. adde: ¶ 3. Etiam de conciliatore amoris, seu lenone. *Senec. alter 2. Controv. q. a med.* Dixit, arcessitum a domino servum, qui inter se medius et dominam, cum domina rem haberet, illam non esse passam: maritum indignatum, prosiluisse quasi in corruptorem. Usus est colore: dixit enim arcessitum, ut dominicæ libidini pararium faceret. In quibusdam editionib. perperam pro *pararium* legitur *paparium*.

PĀRĀSĪASTER. Lin. 3. post *docet* adde: et contemptum aliquem significat.

PĀRĀSĪTUS. In fin. adde: ¶ 6. *Parasitum* vocat *Plaut. Truc.* 3. 2. 12. penem, quia virum semper comitatur, vel quia, etiamsi invocatus, adesse tamen convivio solet.

*PĀRĀSŪNANCHĒ, es, f. 1. *παρασυνάγχη*, morbus, qui et angina dicitur, sed qui in altera tantum gutturis parte habetur. *Cael. Aurel.* 3. *Acut.* 1. ante *med.* Si interius atque exterius, et in utraque parte fuerit tumor, tunc proprio nomine synanchen memorant nuncupandam: at si in altera fuerit parte, parasynanchen.

PĀRĀTUS, us. ¶ 9. in fin. adde: ¶ 9. Est etiam cogn. R. V. *Inscript.* in *CORINTHIARIUS* §. 2.

PĀRĀVERĒDUS. In fin. adde: V. PARANGARIÆ in *Append.*

* PĀRĀZŌNĀ, æ, f. 1. παρῶν, pugio e balteo pendens. *Nol. Tir. p. 126.* Parazona, parazonium in editionib. perperam legitur *vareza, varezonium*. Hinc corrigenda vox PARAZONIUM in *Lex.*, quia non ensis, pugio, sed cingulum, ex quo idem ille pendet, significatur.

PARCITAS In fin. adde: *Cassiod. 2. Variar. 2.* Privata paritas liberalitates publicas enutrivit. ¶ 2. Est etiam idem ac venia. *Id. 3. Hist. Eccl. 2. a med.* Sine ulla paritate eos verberibus laniavit. *Id. 6. ibid. 12.* Infantes apud magistros positi deludebant ei, alapis cædentes, et graphiis sine ulla paritate pungentes.

PARDĀLIS In fin. adde: ¶ 2. Est etiam nomen servile. *Inscript. apud Grut. 699. 14.* Pardalidi filiae duleissimæ, virgini sanctissimæ parentes fecerunt.

PARDUS. In fin. adde: ¶ 2. etiam *parda*, æ habetur generis feminini. *Hygin. fab. 39.* (edente *A. Maio in Class. auct. T. 3. p. 15*) Plinius in naturali historia dicit, leonem cum *parda*, et pardum cum leæna concumbere. ¶ 3. Est etiam nomen servile. *Inscript. apud Fabrett. p. 146. n. 178.* Pardo, quæ et *Hiarine* (*h. e. Farine*) Pyrrus conjugii B. M. fecit. ¶ 4. Est item cogn. R. *Inscript. apud Orelli n. 4049.* P. Valerius Pardus libertus.

PĀRĒDROS scribe PĀRĒDRUS. In fin. adde: V. PARIEDRUS. * PĀRECCĤYSIS, is, f. 3. παρῆχυσις, suffusio humoris: ex παρᾶ, et ἔχυσις, effusio. *Cæd. Aurel. 3. Tard. 8.* Græci vocant hanc passionem (*hydropen*) παρῆχυσιν. Nam parecehysin appellant sensibilem et manifestam liquoris superfusionem, quæ fit inter peritonæi membranam et intestina.

PĀRĒGŌRICUS. In fin. adde: V. PARAGORICUS in *Append.*

PĀRENTICIDĀ. In fin. adde: V. PARRICIDA in *Append.*

* PĀRENTIVUS, a, um, adject. ad parentem pertinens. *Ennod. Dict. 13.* Ecce Paterius et Severus ornamenta curulum, et parentiva vocabula purpurarum, eruditionem originariam in ipsis vitæ præstolantur exordiis. *Valerian. Homil. 20. ante med.* Quisque hominum parentivæ mortis expectatione animam pascit, paricidiali crimine in hereditate succedit.

PĀRERGON. In fin. adde: *Non. 1. 305.* citat locum *Accii* ex *Parergorum* libro primo, cujus operis nemo alius mentionem fecit.

* PĀRĪDĪO, onis, m. 3. diminut. *Paridis*. Est cogn. R. *Inscript. apud Fabrett. p. 329. n. 482.* T. Flavio Paridioni, vixit ann. XVIII. decessit natali suo, T. Flavio Paris, et Flavia Pithusa parentes filio suo.

PĀRENTIĀ. In fin. adde: al perperam, nam *Marini Papyr. diplom. p. 278. col. 2.* recte *parientiam* ubique scribendum probat.

PĀRIES. In fin. adde: ¶ 9. Apud poetas in obliquis casibus *parietis, parietii* etc. duplex vocalis *a* et *i* in unam contrahitur, vel potius vocalis *i* consonantis *j* uaturam assumit. V. *Virgili loc. cit. in §. 1.*

PĀRIÉTINÆ. Duo in hac voce sunt animadvertenda: primum quoad syllabarum quantitatem, pænultima enim longa esse videtur, non brevis, quia adjectiva in *inus* desinentia, si a nomine Latino deriventur, vocalem *i* produciunt, ut *arietinus* ab *aries*; si a Græco, corripunt, ut *crystallinus* a *κρυστάλλινος*, quod a *κρύπτειν* deinde quoad ejus vocis significationem, etenim *parietinæ* non modo denotant Itolorum *muri vecchi e mezzo rovinati*, sed etiam solum ipsum, quod ex ædificiorum ruinis una cum terra immixtis constat. Prioris quidem significationis exemplum habemus in *Sisennæ loc. cit.*, in quo maceriæ distinguuntur a parietinis, et ex *Plinii loc. item cit.*, in quo et muri et parietinæ nominantur; nam maceria ex sicco lapide nulla calcis arenati admixtione solidato conficitur, murus ex lapide seu lateribus calce arenato junctis: parietinæ autem sunt ædificiorum seu parietum ruinæ, ne quid dicam de ruderibus, quæ non ædificiorum stantes adhuc reliquias, ut vulgus eruditorum putat, significant, sed fragmenta lapidum, laterum, et duratæ calcis ex ædificiis prolapsis: alterius porro significationis exemplum exstat in *Tab. aliment. Babiana*, de qua sermo est in *Bullett. dell' Instit. archeol. T. 7. p. 147. lin. 65.* L. Statorius Restitutus (*obligavit rem*) fundi Marciani cum parietinis, adf. Cæs. N. (*h. e. adfini Cæsare nostro*); ac præsertim in *Instrumento* ad ann. CMLXXXVII. a Chr. n. pertinente apud *Nic. M. Nicolai in Atti dell' Accad. Rom. di archeol. T. 3. p. 35.* Primum concedimus, ut perpetualiter sit definiendum in terrenis sementariis in loco, qui dicitur Astura, cum parietinis, in qua (*corrigere* quibus) olim fuit Ecclesia S. Mariæ seu Salvatoris, cultis vel incultis... et mox. Prædicta terra sementaricia, quantum ad bonum paria III sufficere potuerit, juxta portum Asturæ

cum parietinis suis cultis vel incultis, et cum omnibus ad eam pertinentibus etc. Vides igitur parietinas esse loca, in quibus fuerant ædificia jam prolapsa, easque vocari *cultas vel incultas*, quia nempe aliquo post tempore ea loca partim culturæ fuerint addicta, partim adhuc inculta remanent.

PĀRĪLITAS. In fin. adde: *Cassiod. Instit. liberal. litt. 4. sub init.* Intentio arithmetice est, docere nos naturam abstracti numeri, et quæ ei accidunt; ut verbi gratia, parilitas, imparilitas, et cetera.

PĀRĪO, as. ¶ 1. in fin. adde: *Inscript. Lanuvii reperta ann. 1816.*, edita vero in *Atti dell' Accad. Rom. di archeol. T. 2. p. 462.*, quæ pertinet ad ann. a Chr. CXXXVI. Item placuit, ut quisquis mensibus... continenter non paria verit, et ei humanitas acciderit, ejus ratio funeris non habebitur. *Sic legitur pro habetur.*

PĀRĪS. In fin. adde: ¶ 2. *Paris* ironice vocatur C. Memmius trib. pleb., qui M. Luculli uxorem sacris suis initiaverat, *h. e.* stupraverat, atque insuper ejusdem fratrem L. Lucillum triumphare vetaverat. *Cic. 1. Att. 18.* M. Luculli uxorem Memmius suis sacris initiavit: Menelaus ægre id passus, divortium fecit. Quamquam ille pastor Idæus Menelaum solum contempserat; hic noster Paris iam Menelaum, quam Agamemnonem liberum non putavit.

PĀRĪTAS. In fin. adde: *Senec. Suasor. 7. ad fin.* Cum in quadam postulatione Hybreas de paritate stultorum locum ad litteram, omnibus agnoscenibus, diceret.

* PĀRŌCHĪĀLIS, e, adject. *parrocchiale*, ad parochiam pertinens. *Bulla Joann. III. P. M.*, quæ lata est ann. a Chr. n. DLXX., apud *Marin. Papir. dipl. n. 1. p. 2.* Parochiales termini statuli.

* PĀROPTĒSIS, is, f. 3. παρόπτεισις, levis assatio. *Cæd. Aurel. 3. Acut. 8. a med.* Quid ultra dicam? cum sit evaporativæ virtutis paroptesis; tetanos autem mitigatione indigeat, ob celeritatem sui. Adde 1. *Acut. 5.*

* PĀROPTER, èris, m. 3. παροπτήρ, causticum, quo assatur caro. *Theod. Priscian. 3. 9.* Locis iisdem psilothra, paropieres, dropaces et sinapismos appono.

PĀRĀ. In fin. adde: V. PARA et VIREO, onis, in *Lexic. et in Append.*

PĀRICIDĀ. ¶ 4. lin. 6 post *paricida esto* adde: *Priscian. 1. p. 553. Putsch.* Parricida vel a pari componitur, vel, ut alii a patre. Ergo si est a pari, *r* euphoniæ causa additur; sin a patre, *t* in *r* convertitur: quibusdam tamen a parente videtur esse compositum, et pro parenticida per syncopem et commutationem *t* in *r* factum *parricida*.

PARS. ¶ 13. In fin. adde: ¶ 13.^a *Pro civili parte*, est prout unusquisque civis potest, aut debet. V. *Matii loc. cit. in CIVILIS §. 1.* ¶ 13.^b *Pro virili parte* est prout unusquisque vir potest aut debet. V. *VIRILIS §. 10.*

PARTHĒNIUM. Lin. 1. post *herbæ species* adde: *vetriuola*, urceolaris. V. hanc vocem suo loco et PARIETARIUS §. 2.

PARTHĒNŌPÆUS. In fin. adde: ¶ 2. Est etiam cogn. R. *Inscript. apud Murat. 614. 1.* L. Stertinus L. Lib. Parthenopæus.

PARTHI. ¶ 2. In fin. adde: *Jornand. Get. 6.* Unde hodieque lingua Scythica fugaces, quod est Parthi, dicuntur.

* PARTHIS, idis, f. 3. Παρθίς, regio eadem ac Parthia. *Manil. 4. 800.* Magna jacet tellus magnis circumdata ripis, Parthis, et a Parthis domitæ per sæcula gentes.

PARTIĀRIUS. ¶ 3. lin. 3. post *tractor* adde: *Id. 8. ibid.* Juvenis satis corpulentus domi promiscuis operis partiarios agebat concubitus.

* PARTĪCŪLĀRĪTAS, atis, f. 3. *particularità*, id quod alicui proprium et particulare est. *Boeth. in Aristot. de interpret. ed. sec. p. 339.* Sin vero dictum fuerit *quidam homo*, tunc universale, quod est *homo*, addita particularitate per id quod ei adjectum est *quidam*, particulariter profertur, et dicitur res universalis prolata particulariter.

PARTĪOR. ¶ 2. in fin. adde: ¶ 2.^a Item passive usurpatur et idem est ac partes accipio apud *Cyprian. loc. cit. in SPORTU. LA §. 5. in fin.*

* PARTŪRĪĀLIS, e, adject. qui partu editur. *Cassiod. de anima. 2.* Edita est anima, quasi parturiale ovum.

PĀRUS. Lin. 1. post *avis genus* adde: *ciuciallegra, cingallegra.*

* PARVĪLŌQUĪUM, ii, n. 2. βραχυλογία, *breviloquio*, breviloquentia. *Boeth. Topic. Aristot. 8. ad fin. p. 733.* Non oportet adversus quoslibet facile consistere, quandoquidem necesse es

parviloquium iude emergere: nam qui exercitati sunt, non possunt abstinere a disputatione sine altercatione.

* PARVIPENDENTĪA, æ, f. 1. et

* PARVIPENSĪO, onis, f. 3. *δλιγορία*, *disprezzo*, contemptus. *Boeth. Topic. Aristot.* 4. 6. p. 693. Necque promptum nobis est licere, quodnam eorum genus, ut de ira et tristitia, et opinio parvipendentiæ in eo quod quid est, prædicari videntur; contristatur enim iratus, et opinatur parvipendi. *Id. ibid.* 8. 1. p. 724. Sumatur autem ira appetitus esse poenæ propter apparentem parvipensionem.

PASCO. ¶ 1. in fin. adde: ¶ 10.^a *Pasco* etiam absolute usuratur, et significat greges ovium, aut boves pascere. V. PECUARIUS §. 6. in *Append.*

PASIPHĀE. In fin. adde: ¶ 3. Est etiam cogn. R. *Inscript. apud Grut.* 747. 8. Claudia Pasiphae.

* PASSERIANUS, a, um, adject. ad Passerem quendam pertinet. Hinc *aquæ Passerianæ* et *aquæ Passeris* appellatæ sunt thermæ in Etruria inter Volsinos, nunc *Bolsena*, et Forum Cassii, nunc *Fiticasse presso Vetralla*, quarum vestigia paucis abhinc annis ibidem reperta, ac descripta sunt in *Annal. dell' Inst. archeol.* T. 1. p. 174. et T. 7. p. 1.; priori autem loco legitur hæc *Inscript.* Mummius Niger Valerius Vigellius consularis aquam suam Vigellianam, quæ nascitur in fundo Anioniano majore P. Julii Varronis, cum eo loco, in quo is fons est emancipatus, duxit per millia passuum 7. DCCCL. in villam suam Calvisianam, quæ est ad aquas Passerianas suas, comparatis et emancipatis sibi locis itineribusque ejus aquæ a possessoribus sui cujusque fundi, per quæ aqua subducta est per latitudinem structuris pedes deceni, fistulis per latitudinem pedes sex per fundos Anionian. majorem et Anionianum minorem P. Julii Varronis, et Balbianum et Phelinianum A. Vulceji Commodi, et Petronianum P. Julii Varronis, et Volsonianum Herennii Polybi, et Fundanianum Cæternii Proculi, et Cutilonianum Cornelii Lattialis, et Serranum inferiorem Quintinii Verecundi, et Capitonianum Pistranii Celsi, et per crepidinem sinisteriorem viæ publicæ Ferentensis, et Scirpianum Pistraniæ Lepidæ, et per viam Cassiam in villam Calvisianam suam, item per vias limitesque publicos ex permissu S. C. *Martial.* 6. 42. Etrusci nisi thermulis, lavis, illotus morieris, Oppiane. Nullæ sic tibi blandientur undæ, Nec fontes Aponi rudes puellis, Non mollis Sinuessa, fervidique Fluctus Passeris, aut superbus Anxur, Non Phœbi vada, principesque Bajæ.

PASSIVITAS. In fin. adde: *Salvian.* 7. *Gub. D.* 3. Quis conjugii fidem reddidit, imo quantum ad passivitatem libidinis pertinet, quis non conjugem in numerum ancillarum redegit? V. SUB-VERBUSTUS.

PASSUS, us. In fin. adde: *Martial.* 2. 5. Sed duo sunt, quæ nos distinguunt, millia passuum.

* PASTILLITAS, atis, f. 3. forma et natura pastilli. *Theod. Priscian.* 4. 2. ante med. Asclepiades ait, essentiam seminis universalis hominum, vel animalium, item principalis corpusculi intellectus sensum, subjectam autem sibi passilitatis crudelitatem, hoc est novum cibum acceptum, sive nova subinde nutrimenta.

PATĀGIUM. In fin. adde: ¶ 3. Aliud vocis etymon, aliamque ejusdem significationem attulit *Enn. Quir. Viscont. in Monum. Borghes.* p. XXVI. not. (27) tab. B. edit. *Mediol.* dum nobile vas fictile prope Nolam circa ann. 1801. effossum illustraret, in quo Hippolyte, Amazonum regina, cum Theseo pugnans ex equo repræsentatur. Ea vero ibidem tunicam gerit cum fascia pectorali rhombis quibusdam distincta, seu scutulata, quam ipse patagium esse existimat, cujusque descriptionem affert ex *Hieronym.* in *Isaj.* 3. 24. Pro fascia pectorali, quam interpretatus est Symmachus, LXX. interpretes *tunicam μεσοπορφύραν*, id est *clavatam purpura* transtulerunt, quod Aquila *cingulum exultationis* expressit. Theodotio ipsum verbum Hebraicum פתִיגִיל

(*pethigil*) posuit, quod genus ornamenti muliebris est. Fascia pectus tegit, et eum possidet locum in feminis, quem rationale in pontificibus. Hactenus *Hieronymus*. Ex Hebraica igitur voce פתִיגִיל

Græcum παταγεῖον est, atque inde Latinorum patagium, quod ideo ex *Viscontii* sententia non feminarum collum seu scapulas, sed ipsum pectus, quemadmodum clavus virorum, ornat.

* PATĀMEN, inis, n. 3. patens aditus et egressus. Sic interpretati sunt vocem hanc *Ducang.* in *Glossar. med. et inf. Latinit.*, et *Gothofredus* in loc. seq. *Cod. Theod.* 15. 1. 53. Eas vero (*exedras*), quas nulla a platea aditus atque egressus patamen, ipsisque humiliores aliquanto atque angustiores putantur

etc. Ita mendose primus edidit *Cujacius* in *Parisiæ* edit. ann. 1588., atque inde *Gothofredus*, qui minime animadvertit *patamen* fuisse scribendum, ita ut lacuna esset inter duas illas voces, quæ perperam ita conjunctæ sunt, ut unica ex duabus extaret. Ab omni tamen vitio locum sanat palimpsestus *Codex Vaticanus*, cujus variae lectiones editæ sunt ab *A. Maio* Romæ ann. 1823. in *Juris civ. antejustin. reliq. inedit.* p. 96., quibus adhibitis jam totus hic locus ita supplendus est: Eas vero (*exedras*), quas nulla a platea aditus atque egressus patens pervias facit, veterum usibus popinarum jubebat adscribi. His tamen ipsis, quæ humiliores aliquanto atque angustiores putantur, etc.

* PĀTĀRICUS, a, um, adject. idem ac Pataricus. *Marcell. Empir.* 28. ante med. Perungendus est anus specillo lycio Patarico, vel Indico, ex calido vino.

PĀTENTER. In fin. adde: *Frontin. de limit.* p. 40. *Goes.* De loco controversia est, quidquid excedit supra scriptam latitudinem, cujus modus adpatentem non proponitur. Pro adpatentem scribendum *patenter* monet *Goesius*. *Boeth.* 2. *Geometr.* p. 1215. Quod *patenter* in subjecta forma declaratur.

PĀTER. ¶ 9. in fin. adde: ¶ 9.^a *Pater decurionum* est honorifica appellatio ejus, qui de decurionibus et patria sua optime meritus est. *Inscript. apud Viscont. Monum. Gab.* p. 149. edit. *Mediol.* M. Julio Zotico decurioni, patri decurionum, et sevirio Augustalium QQ. (*quinquennali*) ejusdem ordinis dendrophori QQ. (*quinquennali*) suo perpetuo et patrono dignissimo ob merita ejus D. D. D. Sic in alia apud *Fabrett.* p. 748. n. 554. L. Calidius L. F. Stel. Nigrinus est parens et patronus municipii; et in nummo Gaditano apud *Eckhel. D. N. V. T.* 1. p. 21. M. Agrippa parens et patronus municipii. V. *Marini Frat. Arv.* p. 94. ¶ 9.^b Item honoris causa aliquis *pater civitatis* appellabatur. *Imp. Leo Cod.* 10. 43. 3. Si quis conditioni non obnoxius curiali omnia decurionum munera, vel functiones, vel honores nulla imminente necessitate, sed sua sponte peregerit, eum pro sua liberalitate patrem civitatis, in qua voluntarius municeps apparebit, si hoc libuerit ei, fieri constituere hac lege decernimus. ¶ 10. liu. 3. post *auxerit* adde: Ita primus omnium, teste *Liv.* 5. 49., a militibus est appellatus M. Furius Camillus, cum recuperata ab hostibus Gallis patria, triumphans in Urbem rediit ann. U. C. CCCLXV., ante Chr. n. CCCLXXXIX.; deinde Cicero, cum ann. U. C. DCLXXXI., ante Chr. n. LXIII. consul esset, et, detecta Catilinæ conjuratione, patriæ libertatem vindicasset, omnium primus in toga triumphum, linguæque lauream meritus, parens patriæ, ut ait *Plin.* 7. 30. 31., in senatu salutatus est; postremus omnium, qui hujusmodi appellatione est honoratus, fuit, ut affirmat *Eckhel. D. N. V. T.* 8. p. 452., Theodosius II., qui obiit ann. a Chr. n. CCGCL.

* PĀTERĀ, æ, m. 1. cognomen Attii, rhetoris Burdigalensis. *Auson. Profess.* 4. 1. Etate quamvis viceris dictos prius, Patera, fandi nobilis. et *mox.* 11. Tibi Pateræ: sic ministros nuncupant Apollinaris mystici.

* PĀTERCULĀ, æ, f. 1. cognom. R. *Inscript. apud Grut.* 428. 9. Kareia Karei Fil. Patercla. Ita per syncopen pro *Patercula*.

* PĀTERNĪANUS, a, um, adject. ad Paternum pertinet. Cognomen Herculis. *Inscript. apud Reines. cl.* 1. n. 71. Herculi Paterniano comiti omn. Deor. L. Junius Paternus.

* PĀTHŌPŌIĀ, æ, f. 1. παθοποιᾶ, commotio affectuum. *Empor de ethopæia* p. 303. *Capper.* Cum incurrens præponderabit affectus, tum vocabitur pathopœia.

* PATICĀBŪLUM, i, n. 2. quid significet, eruditus statuendum relinquo. *Vet. Lex apud Marin. Frat. Arv.* p. 70. In conlegio aquæ intra paticabulum. Confer *Ducang. Gloss. med. inf. Latinit.* in V. *Paticum* et *Paticus*.

PĀTĪNĀ. ¶ 2. in fin. adde: *Plin.* 35. 12. 46. Vitellius in principatu suo 5 HS. condidit patinam, cui faciendæ fornax in campis exædificata erat. *Suet. Vitell.* 13. Hanc quoque (*cœnam*) exsuperavit ipse dedicatione patinæ, quam ob immensam magnitudinem clypeum Minervæ πολιοῦχον dictitabat. Num pro πολιοῦχον scribendum sit πολιοῦχον, lector viderit.

PĀTĪNĀRIUS. Lin. 3. post *heluonem* adde: V. adnotata ad PATINA in *Append.*

* PĀTRIARCHĀLIS, e, adject. *patriarcale*, ad patriarcham pertinet. *Alcim. ep.* 2. ad fin. Cum Eutychiani nec patriarchalibus factis, nec dictis prophetalibus excitentur.

PĀTRĪCIUS. In fin. adde: ¶ 2. *Patricia familia* post Constantini M. tempora dicitur ea, in qua honor patriciatus fuerit. *Sidon.* 5. ep. 16. a med. Sicut nos utramque familiam nostram præfectoriam nacti, etiam patriciam divino favore reddidimus; ita ipsi quam suscipiunt patriciam, faciant consularem.

PATRICUS in fin. adde: Nihil vero mutandum videtur; nam *patricus* recte deducitur a Græco πατριός, qui idem est ac patrus Latine. ¶ 2. Hinc inter alia sacrificia Mithriaca erant quædam etiam, quæ patrica dicebantur, ut constat ex *Inscript.* apud *Grut.* 303. 2. Datiano et Cereale cons. (*h. e.* ann. a Chr. n. CCCLVIII.) Nonius Victor Olympius V. C. P. P., Victor Augustinus V. C. tradiderunt patrica XIII. Kal. Mai. feliciter. V. **PATER** §. 9.

* **PATRIOTICUS**, a, um, adject. πατριωτικός, qui ejusdem est patriæ. De Amalasunta, quæ plurimum gentium linguas callebat ita loquitur *Cassiod.* 11. *Variar.* 1. ante med. Apud aures prudentissimæ domine nullus eget interprete: non enim ante legatam moram, aut interpellans aliquam sustinet de mediatoris tarditate jacturam, quando uterque et geminis verbis auditur, et patriotica responsione componitur. *Id.* 12. *ibid.* 5. Defensorum maxima laus est, si cum illi videantur regiones protegere, isti (*rustici*) non desinant patrioticas possessiones excolere. *Id.* *ibid.* 12. ad fin. Falli non possumus, qui hoc patriotica veritate retineamus. *Id.* *ibid.* 15. sub init. Patriotica affectio.

* **PATROILUS**, i, m. 2. diminut. a πατέριος, patruus, ut *Troilus* a τρώς. Est cogn. R. in *Inscript.* in **ITERATUS** §. 2.

PATRONA. In fin. adde: ¶ 4. Licenter pænultima corripitur in *Inscript.* non opt. notæ apud *Grut.* 931. 9. Dat tamen hæc patronæ pietas solatia fideæ.

PATRONUS. In fin. adde: ¶ 8. Patronus item fuit, qui jus in colonos suos, quos vere servos non esse constat, habebat; hinc etiamnum apud Italos *padrone* dicitur, qui servilia opera præstantium dominus est. *Imp. Valentin.* et *Valens Cod. Theod.* 5. 11. 7. Non dubium est, colonis arva, quæ subigunt, usque adeo alienandi jus non esse, ut, si qua propria habcant, inconsultis atque ignorantibus patronis, in alteros transferre non liceat.

PAUCIES. In fin. adde: *Boeth. Elenchor. sophist.* 2. 4. p. 751. Suntne paucies pauca, pauca?

PAVESCO. In fin. adde: ¶ 2. Particip. *Pavescens* apud *Prosp. Aquit. epigr.* 60. 3. Majoris multo est animi, quam ferre pavescens Indocti injustum judicium populi.

PÄVIMENTUM. In fin. adde: ¶ 5. **PÄVIMENTUM** correpta licenter antepenultima usurpatur ab *Auct. Epithal. Laur.* et *Mar.* apud *Wernsdorf.* in *Poet. Lat. min.* T. 4. p. 495. At modulante melo, pariter cæso pavimento, Cum pede vox resonet, persultent atria larga.

PAULIANUS. Lin. ult. pro a *L. Paulo* repone a *L. Emilio Paulo*.

PÄVO. ¶ 3. lin. 5. quæ sequuntur post *et paulo post*, operum oscitantia perturbata sunt, et loco suo mota, quæ tu ita reformanda cures, oportet: Nam femina pavones, quæ non incubant, etc. ¶ 4. Dicitur et *pavus*. Hinc *Ennius* apud *Charis.* 1. p. 75. *Putsch.* Memini me fieri pavum. *Varr.* apud *Gell.* 7. 16. Pavus e Samo, Phrygia attagena, etc.

PAUPER. ¶ 1. in fin. adde: *Vellej.* 2. 117. Syriam, cui præfuerat, quam pauper divitem ingressus, dives pauperem reliquit.

PAUPERO. In fin. adde: ¶ 3. Particip. *Pauperandus* apud *Lamprid. Alex. Sev.* 22. Dicens præsidēs provinciarum fures a republica pellendos ac pauperandos.

PAUSATIO. Lin. penult. pro *Dutiano* repone *Datiano*.

PAX. ¶ 2. in fin. adde: ¶ 2.^a *Pax civilis*, quæ opponitur bello civili, tum dicitur, cum a bello inter cives gerendo cessatum est. *Suet. Claud.* 41. Initium sumpsit historia post cædem Cæsaris: sed et transit ad inferiora tempora, cœpitque a pace civili. *h. e.* cum Augustus bello Actiaco omnia pacasset.

PECTINATOR. In fin. πετυστής corrige πετυστής. Deinde adde: *Inscript. nuper Ateste reperta et in Mus. lapid. ibidem asservata:* L. Allenius L. F. Rom. Vespa pectinator.

* **PECTIO**, onis, f. 3. *pettinatura*, actus pectendi. *Cæsar. Aurel.* 1. *Tard.* 4. circa med. Primo capillos decurramus ex pectione, nunc pro capillatura, nunc contra capillaturam, tum tonturam adhibentes, deinde novacula caput radentes.

PECTO. ¶ 4. in fin. adde: et a Græcis ξεινω, nam *Ælian.* 2. *Pun.* 26. Ο Μάρκελλος Ρωμαίων είναι νομιζόμενον ξεινε ὁρᾶσθαι. *h. e.* pexuit virgis. ¶ 5. in fin. adde: Ac reapse *pexui* usurpatur ab *Aleuin. ep.* 77. Cum in pransu negligens crimen, alvum nimietate concretam pectinibus pexuisti. Hic *pexuisti* translate adhibet auctor, ut nempe ludat in nomine *pecten*, qui tum instrumentum comatorium, tum piscem significat.

PECTUS. ¶ 2. in fin. adde: *Albinov.* 3. 26. Pectus eram vere pectoris ipse tui. Hic *Mecenas* Augustum alloquitur.

PËCŪALIS. In fin. adde: *Ennod. Opusc. miscell.* 2. ante med. Sic vos in stuporem pecualem peccati nebula, aut divinus horror obliuatur.

PËCŪARIUS. ¶ 1. in fin. adde: *Sallust. fragm.* ab *A. Maio* edit. in *Class. auct. T.* 1. p. 417. Agri pecuarii. *h. e.* in quibus pecudes pascuntur. ¶ 6. in fin. adde: ¶ 7. Etiam miles *pecuarius* dictus est, qui, dum in regionibus hosticis bellum gerebatur, ideoque ex proximis agris pecudes ad vescendum aptas minime liceret arcessere, in castris cas ad exercitum nutriendum aleret et custodiret. *Inscript.* apud *Steiner Cod. inscr. Rom. Rheni* n. 884. L. Deccius L. F. Papiria Ticin. miles Leg. XX. pequarius annor. XXV. stipendiorum XVI. hic S. est. Huc fortasse pertinet alia *Inscript.* apud *Grut.* 541. 2. Faonio Paterno ex evocat, qui se probavit An. XVII., militavit Coh. XI. Urb. Ann. XIII., pavit Leg. X. Gem. etc. *h. e.* pavit pecudes legionis decimæ Geminae. ¶ 7. *Forum pecuarium* fuit tum Romæ, tum Falerione, in quo pecudes vendebantur; aliud tamen videtur fuisse a foro boario, in quo boves vendebantur, teste *Paulo* in *Festo. Inscript.* R. apud *Fabrett.* p. 86. n. 157. D. M. Q. Marcus Italicus decurialis negotiatori fori pecuarii sibi et suis vivus fecit libertis libertabusque posterisque eorum H. M. E. H. N. S. *h. e.* hoc monumentum exterum heredem non sequitur. Alia Faleriensis apud *Morcell. de stil. inscr. Latin.* T. 2. p. 291. Imp. Cæsare Trajano Hadriano Aug. III. Cos. via nova strata lapide per medium forum pecuar. a summo vico longo ad arcum junctum Capitolio etc.

* **PËCŪLANS**, antis, particip. a *peculor.* *Commodian.* 70. 13. Ipsi jam horrescunt iudices peculantia vestra. *h. e.* peculatus vestri crimina.

PËCŪLATUS. ¶ 1. in fin. adde: *Inscript.* apud *Grut.* 628., lin. 5. Idque ei sine fraude sua facere liceto, quod sine malo peculatu fiat. Ita ἀρχαῖος pro *peculatu*. ¶ 3. in fin. adde: *Venant. præf. l.* 1. Hi, quos clara lingue jactat lux illustres, pomposæ facundie florulenta germina nisi misissent in publicum, fecerant peculatum.

PËCŪLĀRIS. ¶ 1. in fin. adde: *Id.* *ibid.* 2. 13. 4. §. 3. Si servus peculiarem faciat argentariam, dominus de peculio tenetur. *h. e.* se ille servo fa il banchiere col suo proprio peculio etc. ¶ 6. in fin. adde: ¶ 6.^a *Peculiaris* assentatorie idem est ac cliens. *Inscript.* apud *Orelli* n. 3063. Petronio Probo viro consulari Veneti atque Histri peculiare ejus patrono præstantissimo. Hæc pertinet ad ann. a Chr. n. CCCLXXVIII. ¶ 6.^b *Peculiaris* est cogn. R. in *Inscript.* in **CONCHYLARIUS**.

* **PËDËMONTĀNUS**, a, um, adject. qui ad montium pedes habitat. *Inscript.* apud *Cardinali Diplom. imp.* p. 147. Cohors I. Alpin. Ped. *h. e.* Alpinorum pedemontanorum.

PËDËCŪLĀRIUS Lin. penult. dele ea verba *vel cymbala*.

* **PËDËTĀTUS**, a, um, particip. a *pedito*. Apud *Hygin. Gromat.* p. 3. col. 1. et p. 7. col. 2. Quingenaria cohors peditata. *h. e.* quæ solis peditibus constat, et opponitur equitatæ, quæ peditibus admixtos habuit equites.

* **PËDËNENSIS**, e, adject. ad Pedonem pertinenens, urbem Liguria, nunc *Borgo S. Dalmazzo*, quatuor mill. pass. ab urbe *Cuneo*, de qua *V. Durandi Delle ant. città di Pedona* etc. p. 41. 57. Ejus mentio est in quatuor *Inscript.* ibidem repertis apud *eund.* p. 2. 45. et 108. ac præcipue in *Alia* apud *Donat.* p. 303. 2. D. M. M. Statii M. F. Quir. Adjutoris Pedone Mil. Coh. X. Pr. 7. Vindicis etc. *Cassiod.* 1. *Variar.* 36. Locum te jubemus quondam Benedicti in Pedonensi civitate ex nostra auctoritate suscipere, ut omnia vigilantî ordinatione procurans, nostræ gratiæ merearis augmenta.

PËGĀSËUS. In fin. adde: ¶ 2. Licenter primam syllabam corripit, secundam vero producit *Ennod.* 1. *carm.* 5. 5. nisi flumine largo Sicca Pegaseo perfundam membra liquore.

PËGĀSUS. ¶ 2. in fin. adde: Plurali item numero utitur *Pacat. Paneg.* 39. Jure contenderim, equites tuos Pegasis, talibus pedites vectos ac suspensos fuisse.

* **PËGNÏMËNË**, es, f. 1. V. **STERELYTIS**.

PEJOR. ¶ 1. in fin. adde: *Lex ann.* U. C. DCCXLV. lata apud *Frontin. Aquæd.* 129. Quicumque rivos, specus, fornices, fistulas, tubulos, castella, lacus aquarum publicarum sciens dolo malo foraverit, ruperit, pejoremve fecerit, etc.

* **PËLĀGIĀNUS**, a, um, adject. ad pelagium pertinenens. Est cogn. R. *Inscript.* apud *Orelli* n. 3939. A. Antonio A. F. Pom. Pelagiano III. viro etc.

PËLĀGIUS. In fin. adde: ¶ 3. *Pelagia* est etiam cogn. R. *Inscript.* apud *Fabrett.* p. 293. n. XXI. Alia *Pelagia*.

PËLIAS. In fin. adde: ¶ 2. *Petias* item est insula prope Dre-

panum in Sicilia, quam Peliadem Græci, nos Columbariam appellamus. Ita Liv. 19. 56. Sic dicta est a πέλις, columba. V. VATICINATRIX in *Append.*

* PELIGNIANUS, a, um, adject. ad Pelignos pertinens. Est cognomen T. Flavii Peligniani cos. ann. a Chr. n. CCXXXI una cum Ti. Claudio Pompeiano, in *Inscript.* in *Mus. Hungarico*. Pompeiano et Peligniano Cos.

PELLÆ. In fin. adde: ¶ 2. Etiam Pellæ, arum usurpatur num. plur. *Paulin. Pell. Euchar.* 24. Editus ut Pellis, inter canabula quondam Regis Alexandri, prope mœnia Thessalonicæ, Patre gerente vices illustris præfecturæ.

PELLEX. ¶ 5. in fin. adde: et apud *Suet. Cæs.* 49. Cæsar dicitur *pellex reginæ*, quia Bithyniæ regi pro puero meritorio fuit. V. FORNIX § 4 SPONDA § 2. et STABULUM § 5.

PELLICIO. Lin. ult. pro *fulgens decore et gloria* rectius legitur *fulgens ornatu et gratia* in *Thesaur. N. Latinit.* apud A. Maium in *Class. auct. T.* 8. p. 305.

PĒLŪSĪŌTĀ corrige PĒLŪSĪŌTĀ.

* PĒNĀTICUS, a, um, adject. *negoziante di grascia*, qui res ad victum pertinentes vendit. *Inscript.* in *Mus. Mant.* T. 2. p. 34. tab. 4. n. 2. Hic requiescit Thomas V. H. (h. e. vir honestus) negotiator PENT (h. e. penaticus) etc. Hæc autem pertinet ad ann. a Chr. DXL. V. *Ducang.* in *Gloss. med. et inf. Latinit.* in V. *Penatici.* et consule Zoega Bassiril. T. 1. tab. 18. p. 152. et *Marini Iscriz. Alb.* p. 144. n. 150.

PENDĒO. ¶ 16 in fin. adde: *Imp. Vespas.* in *Rescript.* apud *Murat.* 2004. 2. De controversia finium, quam habetis cum Marianis, pendenti ex iis agris, quos a procuratore meo emistis, etc.

PENDIX, icis, etc. Hæc omnia sic resingenda esse mihi videntur:

PENDIX, icis, f. 5. *pendice*, collis acclivitas: a *pendeo*, quod ea ad planitiem pendet. *Inscript.* apud *Smetium* p. 106. n. 14., qui ipsum lapidem se vidisse testatur, et apud *Grut.* 601. 10. Sex. Pompejo Salvio Sex. Pom. (h. e. Sexti Pompeji) a *pendice* cedri, item ab hort. cult. (h. e. horticorum cultura) etc. At *Murat.* 632. 2. in hac eadem inscriptione habet *Sex. Pom. Ser.*, quod minime attendendum est. *Alia* apud *Grut.* 601. 11. et apud *Murat.* 626. 5. Q. Luscio Philoni a *pendice* cedri. At *Raym. Guarini* in *Comment.* XII. p. 56., qui lapidem vidit Neapoli in *Mus. Borbonico*, ita eandem refert: Q. Luscio Philoni Ad. pendici cedri. Ex duabus hisce inscriptionibus, quas ex *Muratorio loc. cit.* cognoscimus repertas fuisse extra urbem Romanæ centum circiter abhinc annis, constat, Sex. Pompejum Salvium prius servum, mox libertum Sexti Pompeji, fuisse a *pendice* cedri, hoc est præpositum pendici cedri, qui locus ita dictus est, quod cedri in alicujus collis acclivitate meridiem versus positæ impense colebantur; quod sane officium mirifice congruit cum horticorum cultura, quo utroque munereungebatur Sex. Pompejus Salvius. Adde, Q. Luscium Philonem fuisse adjutorem ejusdem Salvii in eadem *pendice* colenda; quippe cum ex alia Romana *Inscript.* apud *Murat.* 1480. 1., in qua mentio est *Neapolitanorum citrariorum*, constat, olim Neapoli, ut etiamnum invenit, maximam fuisse citreorum culturam apud veteres Romanos ibidem sæpe villicantes, qui ex Neapolitana regione huiusmodi plantarum cultores etiam in agrum Romanum arcessere solebant. His addendus est locus *Salvian.* 9. ep. 14. circa med. *Avulus* repentinoprocellarum pastus illapsu, publicumque aggerem confragoso diluvio supergressus, subdita viæ culta inundaverat, quamquam depositurus insanam mox abundantiam, quippe quam pluviis appendicibus intumescens nil superna venæ pereonis pondera inflarent. Iactenus *Sidonius*. Erit fortasse qui putet, hoc in loco pro *appendicibus* scribendum esse a *pendicibus*, h. e. a montium declivitate; sed prior lectio *appendicibus* præstare videtur. Ex his porro patet, amandandam esse *Salmasii* minus probabilem conjecturam, pendicem scilicet dem esse ac pendiginem.

PĒNĒTRO. In fin. adde: *Penetraturus* apud *Plin.* 33. *proem.* Quousque penetratura sit avaritia.

* PĒNŌ, onis, m. 3. diminut. penis. Est cogn. R. *Inscript.* apud *Murat.* 62. 8. L. Ælius L. F. Esq. Penio.

PĒNIS In fin. adde: ¶ 3. Translate *putissimus penis* vocabatur Ioratus ab Augusto, ut refert *Suet. Vit. Horat.*, quemadmodum *alapatium* vocat *Catullus* Licinium Calvum.

PĒNĪTUS. ¶ 7. lin. 1. pro p. 108. repone p. 1008.

PĒNNĀTUS. In fin. adde: ¶ 4. *Pennatos pisces* proverbii loco dixit *Plaut. Men.* 5. 5. 18. Quin tu me interrogas, soleanne esse ves squamosas, pisces pennatos?

PENNĪGER. In fin. adde: V. PINNIGER.

PENSUM. In fin. adde: ¶ 4. Item pondus, unde *peso* recutum Italorum. *Cassiod.* 6. *Variar.* 18. *ad præfect. annonæ*. Per officinas pistorum cibisque discurrens, pensum et munditiam panis exigit. *et mox.* Panis pondera æquus examinatore intende: sollicitus auro pensetur, unde a Quiritibus vivitur. V. *ejusd. loc. cit.* in COMPENDIUM in *Append.*

* PENTĀCONTARCHUS, i, m. 2. πεντηκόνταρχος, qui quinquaginta militibus præstat. *Vulgat. interpr.* 1. *Machab.* 3. 55. Post hæc constituit Judas duces populi, tribunos, et centuriones, et pentacontarchos, et decuriones. V. QUINQUAGENARIUS § 2.

PENTĀPŌLIS. Lin. ult. post *Apollonia* adde: V. QUINQUEGENTANUS.

PENTĀSPASTON. In fin. adde: V. POLYSPASTON.

PENTĀTHLUM. In fin. adde: V. QUINQUERTIUM.

PENTĒRES. In fin. adde: V. QUINQUERES.

PENTHĒMĪMĒRES. In fin. adde: V. SEMIQUINARIUS § 2.

PĒNŪRĪĀ. ¶ 1. in fin. adde: *Jorvand. Get.* 26. Evenit his (*Visigothis*), ut adsolet gentibus necdum bene fundatis, penuria famis.

* PĒPLĪUM, ii, n. 2. πέπλον, herba eadem ac peplis (*Euphorbia peplis Linnæi*). *Cæd. Aurel.* 2. *Acut.* 19. *ante med.* Emollicendus est venter aut helleboro nigro, aut peplio nigro, admixto dauco, vel seseli, vel cumino, sive aniso, vel aliud quodcumque tranquillum admiscendum putat (*Hippocrates*), id est portulacæ, vel peplii succum præstare, quæ enim admiscemus sibi similigena. Adde 4. *Tard.* 6.

* PEPSUS, a, um, adject. coctus: a πέπω, coquo, unde et πέψις, coctio. Est cogn. R. *Inscript.* apud *Murat.* 1545. 1. M. Junius Pepsus.

PER. ¶ 21. in fin. adde: *Inscript.* apud *Fabrett.* p. 420. n. 381. Mccum convixit annis viginti septe (*sic*), menses tres per. ¶ 23. in fin. adde: ¶ 23. *Charis.* 2. p. 208. *Putsh.* Per doctior et doctissimus non præponitur: præponitur autem tantum absolutis: ergo et nos veteres secuti *peroptinus* non dicimus. At quando comparativis vel superlativis jungere *per* velimus, iutenserimus *quam*: ut *per quam optinus*.

* PĒRĀBĒCTUS, a, um, adject. *vilissimo*, valde abjectus. *Cyprian. de laud. marty.* ad fin. Utinam perabjecto mihi istud videre contingat.

PĒRĒQUĀTĪO. In fin. adde: V. SUPERÆQUATIO.

PĒRĒQUĀTOR. In fin. adde: ¶ 2. Alius fuit *peræquator rerum victualium* apud *Cassiod.* 6. *Variar.* 6., qui videtur fuisse taxator pretii rerum victui populi inservientium.

PĒRĒQUO. In fin. adde: ¶ 2. Neutrali etiam significatione usurpatur in *Inscript.* cit. in SEMISSI § 5. in *Append.*

PĒRĒQUUS. In fin. adde: At certior est auctoritas *loci cit.* in ISOPLEURUS in altera *Append.*

* PERBELLUS, a, um, adject. valde bellus. *Claud. Mar. Victor. de Genesi.* 1. 141. Auctori perbella suo tum machina visa est.

* PERCEPTĪBĪLIS, e, adject. *percettibile*, qui percipi potest. *Cassiod.* 5. *Hist. Eccl.* 20. Ante omnem perceptibilem opinionem. ¶ 2. Item qui percipere potest. *Boeth. Dialog.* 1. in *Porphy.* p. 20. Bos est animal, quod neque rationale sit, neque risus perceptibile.

* PERCŌŌPĒRĪO, is, a. 4. *coprire esattamente*, apte cooperio. *Theod. Priscian.* 4. 1. *sub init.* Omnia loca cum ipsis quoque testibus percooperis.

* PERCUMBO, is, ui, et ivi, n. 3. Hujus verbi usum his verbis improbat *Varr.* 8. L. L. 34. Quod ajunt, ut persedit et perstitit, sic percubuit et percubivit, quoniam non sit, non esse analogiam; et in hoc errant, quod duo posteriora ex prioribus declinata non sunt, cum analogia polliceatur ex duobus similibus similiter declinatis similia fore.

PERCUNCTĀTĪVĒ. In fin. adde: V. PRONUNTIATIVE.

PERCUNCTĀTIVUS. In fin. adde: ¶ 2. Item *percontativus* est, qui percuntationi inservit. *Diomed.* 1. p. 328. *Putsch.* Modos quinque esse omnes fere grammatici consentiunt; nam qui sex voluerunt, vario judicio alii promissivum, quidam impersonalem conjungunt: qui septem, utrumque prioribus adjiciunt: qui amplius, percontativum assumunt: qui novem, conjunctivum a subjunctivo separant; qui decem, etiam adhortativum ascribunt.

PERCURSIO. ¶ 2. in fin. adde: V. EPITROCHASMUS in *Lex.* et in *Append.*

* PERCUSSIONĀLIS, e, adject. qui percuti solet. *Cassiod.* de *musica sub init.* Instrumentorum musicorum genera sunt tria, percussionale, sensibile, inflatile: percussionalia, ut sunt acetabula aenea, et argentea, vel alia quæ metallico rigore percussa reddunt cum suavitate tinnitum.

PERCUSSOR. In fin. adde: ¶ 3. Est et stuprator. *Maximian. 5. 135.* Flet tacitum, ridetque suum laniata dolore, Et percussori plaudat amica suo.

* PERCUSSUM, i, n. 2. idem ac pereussio et percussus. *Cael. Aurel. 1. Acut. præf. ad fin.* Cum in minutissimis fiunt plagæ sive percussa, atque adfectiones. Ita legit *Hallerus*, alii *percussiones*.

PERDEPSO. In fin. adde: V. DEPSO §. 2.

* PERDISERTUS, a, um, adject. valde disertus. *Grammat. Vatic., qui Probus esse videtur (edente A. Maio in Class. auct. T. 5 p. 275. col. 1.)* Per significat et adverbium, ut puta, perdisertus.

PERDIUS. Lin. 1. pro *per diem vigilat* reponere *per totum diem aliquid agit*. In fin. adde: *Ammian. 51. 2. ante med.* Ex ipsis (equis) quivis in hæc natione (*Hunorum*) pernox et perdius emit et vendit, eibumque sumit et potum, et inclinatus cervici angustæ jumentis, in altum soporem adusque varietatem effunditur somniorum.

PERDOLĒO. Lin. 3. pro *Q. Claud. reponere Q. Claud. Quadrig.*

PERDULCIS. In fin. adde: *Ex Marini loc. cit. in PER §. 25.* in *Append.* constat, optimos scriptores nunquam præposuisse præpositionem *per* nominibus comparativis et superlativis, nisi interposito *quam*, ut *per quam dulcissimus*.

* PERDURABILIS, e, adject. *perdurabile*, qui diu durat. *Boeth. in Categor. Aristot. 3 p. 175.* Recte igitur habitus diuturnior et permanentior, dispositio vero facile mobilis, neque perdurabilis ab Aristotele proponitur.

* PERDURATIO, onis, f. 3. actus perdurandi. *Cassiod. 1. Hist. Eccl. 11. a med.* Cum esset ad vitam monachicam perdurationis insuetus, omnibus eum Antonius experimentis exercet.

PERDÜRO. In fin. adde: ¶ 2. Particip. *Perdurans* apud *Cassiod. 5. Hist. Eccl. 42. a med.* Multo tempore nobis perdurantibus.

* PÉREFFĒRO, ers, extuli, elatum, a. anom. erigo. *Ennod. O. pusc. 4. sub init.* Ineptum certa miseriarum cæcitas de falsa dicendi felicitate perextulit.

* PÉREFFOSSUS, a, um, particip. ab inusit. *pereffodio*, multum effossus. *Ennod. 2. epigr. 112.* Orbe pereffosso fluidum de lumine vulnus Pestifer ostentans ora sepulta geris.

* PÉREFFLŪO, is, a. 3. *παράφλυμαι*, a recto tramite deflecto. *Vulgat. interpr. ep. ad Hebr. 2. 1.* Propterea abundantius oportet observare nos ea, quæ audivimus, ne forte perefluamus.

PÉREGRINOR. In fin. adde: et *Peregrinaturus* apud *Pacat. Paneg. 6.* A quo petit navigaturus serenum, peregrinaturus reditum, pugnaturus auspiciam.

* PEREMPTORIĒ, adverb. *perentoriamente*. V. PEREMPTORIUS §. 2. *Claud. Mamert. 3. Stat. an. 1.* Peremptorie argumentatur.

PÉRENNIS. ¶ 6. in fin. adde: ¶ 6.^a Est etiam cogn. R. V. Inscript. in CARNUTINUS.

PÉRĒO. ¶ 9. in fin. adde: *Inscript. apud Fabrett. p. 64. n. 3.* Nam formæ exemplum periit, cum obiit mea Lyde, Quam periere homines, vel periere Dii. ¶ 14. in fin. adde: ¶ 14.^a *Perit* absolute et impersonaliter. *Inscript. apud De Lama Iscriz. di Parma p. 119.* Discite, qui legitis, factis extendere famam, Ut probat hic titulus, non perit esse bonos. *h. e. juvat, non è cosa inutile e vana.*

* PÉREXĒO, is, n. anom. transigo per aliquod. *Cassiod. 11. Variar. 7.* Non te, tamquam vacuum fistulam, dicta perexeant.

* PERFECTIVUS, a, um, adject. qui perfectionem significat. *Priscian. 14. p. 987. Putsch. Per* est etiam perfectivum plerumque in compositione, ut perficio, percurro, persevero, percipio, peroro. ¶ 2. Item qui aliquid perficit. *Boeth. in Categor. Aristot. 3. p. 177.* Calor et frigus passibiles qualitates dicuntur, non quod ipsa, quæ eas suscipiunt, aliquid passa sint, sed quoniam singula eorum, quæ dicta sunt, secundum sensuum qualitatem passionis perfecta sunt. *h. e. passionem inducunt.*

PERFICĒO. ¶ 5. in fin. adde: *Ovid. 1. Art. am. 389.* Aut non tentaris, aut perface. *h. e.* aut non tentaveris ancillam vitare, aut *perprine tentatam*, ut *Id. ibid. 394. ait.*

* PERFORTIS, e, adject. valde fortis. *Boeth. in Categor. Aristot. 2. p. 161.* Jamblichus duas hujus rei protulit solutiones, unam pervacuam, aliam vero perfortem.

* PERFRĒQUENTO, as, a. 1. valde frequento. *Hygin. (ab A. Maio in Class. auct. T. 3. p. 44. editus) fab. 120.* Jupiter, completis mensibus, Nymphis, quæ Nisam montem Indiæ perfræquentabant, clam tradidit (*Liberum*) nutricudum.

PERFRICO. ¶ 1. lin. 6. post *ex oleo* adde: *Id. 2. 14.* Neque audiendi sunt, qui numero finiunt, quoties aliquis perfricandus sit. Id enim ex viribus hominis colligendum est. Ut si quis perfrigidus est, potest satis esse quinquagies: si robustior, potest ducentes esse faciendum; inter utrumque deinde, prout vires sunt.

* PERFULGĒO, es, Isi, n. 2. multum fulgeo. *Not. Tir. p. 117.* Fulsit, refulsit, perfulsit, suffulsit.

PERGŪLĀ. In fin. adde: V. *Pergula* descriptionem in VITEUS ad fin.

PERGŪLĀNĀ. In fin. adde: Videtur esse, quam Itali nunc *pergola* et *pergolese* appellant.

* PÉRIBŌLUS, i, m. 2. *περίβολος*, ambitus, ambulacrum. *Vulgat. interpr. Ezech. 42. 7.* Et peribolus exterior secundum gazophylacia. Adde *ibid. 10. et 1. Machab. 14. 48.*

PÉRICLITOR. ¶ 1. in fin. adde: *Claud. Mamert. 2. Stat. an. 10. ad fin.* Porro magnum aliquod e socordi turba periculum periclitabere.

* PÉRICŪLO, onis, m. 3. videtur significare eum, qui aliquod experitur. *Commodian. 12. 11.* Bacchantur et illi, qualia nunc ipsi videntur, Aut periculones, Mimnermi Homerique sutores.

PÉRILLUS. In fin. adde: V. PHALARIS §. 1.

* PÉRIMMENSUS, a, um, adject. valde immensus. *Ennod. O. pusc. 2. circa med.* Quem videbant erogare plurima, perimmenta suspicabantur abscondere.

* PÉRIOSTĒON, i, n. 2. *περίοστεον*. *Cael. Aurel. 5. Tard. 1. ante med.* Patitur principaliter membrana, quæ ossa circumtegit, quam Græci periosteon vocant.

* PÉRIPHĒRES, is, adject. omn. gen. *περιφερής*, versatilis. *Capell. 9. p. 325.* Ploce peripheres est, quæ ad utrumque aut commodatur, aut servit.

PÉRIPNEUMŌNĀ. In fin. adde: Apud *eund. 3. Tard. 1.* legitur *peripleumonia* pro *peripneumonia*, ut etiam Græce *περίπνευμονία* et *περίπνευμονία* dicitur.

* PÉRISUSUS, a, um, adject. *περισσός*, nimius, supervacuus. *Capell. 9. p. 321.* Alia diastemata aræa, alia perissa: perissa autem, quæ in tria hemitoniam discernuntur.

* PÉRISTĒRĀ, æ, f. 1. *περίστερα*, Nymphæ nomen, quæ Venerem in certamine cum Cupidine adjuvit, et ab eadem in columbam (quæ Græce dicitur *περίστερα*, per syncopen a *περισσώτερα*, abundantior, quia sæpius in anno quam aliæ aves ob salacitatem parit) mutata est. V. integram fabulam apud *Lactant. ad Stat. 4. Theb. 226.*, ex quo ratio deducitur, cur columbæ Veneris servitio addictæ esse soleant.

* PERJŪGIS, e, adject. valde jugis. *Alcim. ep. 24.* Ergo perjugibus sollicitudinis vestræ studiis opportunissimum his operibus acquirendæ salutis fenus accrescit.

* PERLAMBO, is, a. 3. multum lambo. *Alcim. 3. 243.* Cumque canes mihi perlambant ulcera lingua.

PERLATIO. Lin. 3. pro *translationis* reponere *perlotionis*.

PERLATIO. In fin. adde: ¶ 2. Particip. *Perliniens* apud *Vulgat. interpr. Sapient. 13. 14.* Perliniens lignum rubrica.

* PERLŪCESCO, is, n. 3. incipio perlucere. *Alcim. Sentent. ex serm. die III. rogat.* Porro lignea vascula legitimam conjugatorum præferant simplicitatem, cruore martyris aurea rubeant, virginitalis radio argentea perlucescant.

* PERMAGNIFICUS, a, um, adject. valde magnificus. *Vulgat. interpr. Esther 2. 18.* Et jussit convivium præparari permagnificum cunctis principibus.

PERMĀNĒO. ¶ 2. lin. 2. post *permanens* adde: *Permanentior* est apud *Boeth. loc. cit. in PERDURABILIS in Append.*

* PERMĒDŪS, a, um, adject. qui omnino medius est. *Venant. in epist. præm. carm. 6. l. 5. ad fin.* In meditullio hujus opusculi illam fiximus litteram, quæ inter viginti tres numeratur permedia. *h. e. littera M.*

PERMĪLITO. Lin. 3. pro *prætoris* reponere *prætoriiis*.

PERMITTO. Lin. 4. post *admitto* adde *ad coitum*.

* PERMUNDO, as, a. 1. *διαμαρτυρίζω*, valde mundo. *Vulgat. interpr. Matth. 3. 12.* Cujus ventilabrum in manu sua, et permundabit aream suam.

* PERMŪTĀBĪLIS, e, adject. *permutabile*, valde mutabilis. *Boeth. in Categor. Aristot. 2. p. 156.* Habitus est dispositivus, vel affectionis firma et non facile permutabilis accessio.

* PERMŪTĀTIM, adverb. *permutatamēte*, cum permutatione. *Boeth. 2. Arithm. 40. p. 1048.* Quemadmodum duo ad unum, sic octo ad quatuor: et conversim, quemadmodum unus ad duo, sic quatuor ad octo: et permutatim, quemadmodum quatuor ad unum, sic octo ad binarium.

PERNIO. In fin. adde: ¶ 2. *Perniciones* legitur apud *Gargil. de pom.* 24. in *Class. auct. T. 3. p. 425.* ab *A. Maio* edit., sed *perniones* legendum videtur.

*PERNOMEN, inis, n. 3. vox nihili, licet habeatur in *Not. Tir.* p. 35. Nomen, cognomen, denomen, pernomen, pronomen, prænomen, renomen.

*PERNŌTO, as, avi, atum, a. 1. diligenter noto. *Boeth. 1. Arithm.* 27. p. 1007. Quadrupli multitudinem pernotabit. *Id. ibid.* p. 1010. Horum exempla integre planeque possumus pernotare.

PERNOX. In fin. adde: V. PERDIUS.

PĒRŌ, onis, repone PĒRŌ, us et onis. In fin. adde: ¶ 2. Alia fuit Pero, de qua hæc narrat *Val. Max.* 5. 4. ext. 1. Idem prædicatum de pietate Perus existimetur, quæ patrem suum Cimōnem consimili fortuna affectum, parique custodiæ traditum, jam ultimæ senectutis, velut infantem pectori suo admotum aluit. V. *Mus. Borbon. T. 1. tav. 5.*, ubi hæc filia in patrem pietas representatur.

*PERPENSIO, onis, f. 3. *considerazione*, animadversio. *Boeth. in Aristot. libr. de imaginat. ed. sec. p. 360.* Quotiescunque imaginationes quædam concurrant animo, et voluntatem irritant, eas ratio perpendit, et de his judicat, et quod ei melius videtur, cum arbitrio perpenderit, et judicatione collegerit, facit. Ideo non in voluntate, sed in judicatione voluntatis liberum constat arbitrium, et non in imaginatione, sed in ipsius imaginationis perpensione consistit, atque ideo quarundam actionum nos ipsi principia non sequaces sumus.

PERPĒSICIUS corrige PERPĒSICIUS.

PERPĒTŪS. ¶ 12. in fin. adde: ¶ 12.^a *Perpetuum fenus* apud *Cic.* 5. *Att.* 21. ad fin. et *perpetua centesima* apud eund. 6. *ibid.* 3. a med. Est usura simplex, quæ præstari solet in sortem, quæque semper eadem remanet; oppouit autem usuræ usurarum, sive anatocismo, qui est renovatio usuræ in singulos annos, et sortem ipsam auget. V. USURA §. 7. ¶ 12.^b *Perpetuus* est etiam cogn. R. V. *Inscript.* in OFELLIO in *Append.*

PERPLEXUS. In fin. adde: Sup. *Perplexissimus* apud *Simplic.* p. 79. *Goes.* Cujus (*litis*) est executio perplexissima.

PERPŌLIO. In fin. adde: *Quintil.* 2. 12. a med. Confitendum est etiam, detrahare doctrinam aliquid, ut limam rudibus, et cotes hebetibus, et vino vetustatem, sed vitia detrahit; atque eo solo minus est, quod litteræ perpolierunt, quo melius. Alii perperam leg. *præpolierunt.*

*PERPŌSITIŌ, onis, f. 3. Ita legitur apud *Cassiod. Complex.* ad *Act.* Ap. 17. Cum Samariæ Spiritum sanctum in perpositione manus Petri atque Joannis Apostolorum devoti susciperent. At videtur scribendum *impositione*, ut mox *ibid.* et in *Act. Ap.* 8. 18.

*PERPŌTĪTUS, a, um, particip. a *perpotior*, plene potitus. *Ampel.* 18. a med. Sulla, qui bello civili victoria perpotitus, Romanum primum invasit imperium, solusque deposuit.

*PERPRŌBĀBĪLIS, e, adject. multum probabilis. *Augustin.* 1. *Mus.* 6. n. 12. Perprobabile est, neminem esse histrionum, qui non sibi professionis finem in pecunia, seu gloria constituat ac proponat.

PERPULSUS. In lin. 1. dele ab inusit.

PERPUNCTUS. Lin. 1. pro particip. a *perpungo* repone: particip. ab inusit. *perpungo.*

PERQUĪRĪTATUS etc. Totus hic locus delendus, et *Claudiani Mamerti loc. cit.* transferendus est in PROQUIRITATUS.

PERRŌGĀTIŌ. Ita refingendus totus hic locus:

PERRŌGĀTIŌ, onis, f. 3. *ἐπερώτημα*, rogatio ordinis aut collegii, cum decretum aliquod faciendum proponeretur. Cujus perrogationis formula continetur in iis siglis, quæ passim exstant in SCtis, et collegiorum decretis: Q. D. E. R. F. P. D. E. R. I. C. h. e. quid de ea re fieri placeret, de ea re ita censuerunt. Hinc etiam legitur acclamatio illa senatus apud *Lamprid. Commod.* 19. Perroga, perroga; omnes censemus.... de parricida refer, refer; perroga. *Inscript.* apud *Maff. Mus. Ver.* p. 288. n. 4. Fiat perrogatio ordinis.

PERŌLŪTO. In fin. adde: ¶ 2. Item omnes saluto. *Senec. Controv. præf. a med.* Cyneas, missus a Pyrrho legatus ad Romanos, postero die novus homo, et senatum, et omnem urbem circumfusam senatui plebem nominibus suis persalutavit.

PERSCISCO. In fin. adde: *Boeth. in Aristot. de interpr. ed. sec. p. 371.* Quod tamen fiat, ex ipsorum hominum et actuum ratione perciscat.

PERSCRIPTUS. ¶ 3. lin. 3. pro *Tiberio ad quingenta* repone *Fiberio legatum ad quingenta.*

App.

PERSEĀ. In fin. adde: ¶ 2. Item Andromeda. *Vet. Scholiast.* ad *Germanici Arat.* 199. Andromeda a Perseo liberata est, et ob id Persea dicta.

PERSĒNESCO, is, nui, n. 3. corrige PERSĒNĒO, es, ui, n. 2.

*PERSĒNĪLIS, e, adject. valde senilis *Vulgat. interpr. Josue* 23. 1. Josue jam longævo et persenilis ætatis.

PERSĒVĒRĀTIŌ. In fin. adde: *Hygin. de limit.* p. 178. *Goes.* Multi in illa operis perseveratione peccaverunt.

PERSEUS. ¶ 2. in fin. adde; ¶ 2.^a Est etiam cogn. R. V. *Inscript.* in CERULA §. 2.

PERSĪANUS. In fin. adde: ¶ 3. *Pistor Persianus* est, qui ex Persicæ gentis ingenio et consuetudine panes conficit. Hinc etiam *pistor Romaniensis* habetur in *Inscript.* apud *Grut.* 41. 7., et *panis Alexandrini* meminit *Apic.* 4. 1., quem ait *Sidon. carm.* 17. 13. Lybica solum flavesceat Syrtis; atque idem *Apic. loc. cit.* memorat panem *Picentinum*, quem *Martial.* 13. 47. vocat *Picentinam Cererem*, eodemque pane pontifices uti solitos docet *Macrob.* 2. *Saturn.* 9. Porro narrat *Liv.* 33. 6. ad fin. Tum (*h. e.* triumpho Persico de rege Perse) coquus vilissimus antiqui mancipium, et æstimatione et usu in pretio esse, et quod ministerium fuerat, ars haberi cœpta. *Paulus* autem ex *Festo* ait: Coquum et pistorem apud antiquos eundem fuisse accepimus. Idem his verbis confirmat *Plin.* 18. 11. 28. Pistores Romæ non fuerunt ad Persicum usque bellum, annis ab Urbe condita super quingentos octoginta. (V. PERSICUS §. 9) *Inscript.* ann. 1773. Romæ reperta, et a *Cajet. Migliore* docto commentario illustrata, atque edita ab *Orellio* n. 1455. Dis Manibus M. Junii Pudentis pistori magnario Persiano Claudia Earine conjugii carissimo etc.

*PERSICĀ, æ, f. 1. vox joculariter composita, ex præpositione *per* intensiva, et *sica*, culter: hæc utitur (ex sententia *Fr. Oriol.* in *Opusc. di Bologn. T. 1. p. 116.*) *Petron. fragm. Tragur.* 56. *Burm.* Porri et persica: flagellum et cultrum accepit.

*PERSICĪANUS, a, um, adject. ad Paulum Fabium Persicum pertinuens, consul ann. U. C. DCCLXXXVII. Hinc SCtum Persicianum apud *Ulp. Regular.* 16. §. 3. Qui intra sexagesimum vel quæ intra quinquagesimum annum neutri legi (*h. e.* Julæ, Papiæque Poppææ) paruerit, licet ipsis legibus post hanc ætatem liberatus esset, perpetuis tamen poenis tenebitur ex SCto Persiciao; sed *Claudiano SCto* major sexagenario si minorem quinquagenaria duxerit, perinde habebitur ac si minor sexaginta annorum duxisset uxorem. In editionibus *perperam* legitur *Persiciano*.

PERSIS. In fin. adde: ¶ 3. Est etiam cogn. R. *Inscript.* apud *Donat.* 258. 2. *Lucretia Persis.*

PERSONA. ¶ 1. in fin. adde: ¶ 1.^a *Personarum* usus apud Romanos multiplex fuit tum in ludis scenicis, tum in Bacchanalibus, ac præsertim in Quinquatribus minoribus. Hoc festum agebatur Idibus Junius, quo die tibicines varia ac muliebri veste induti, personati ac temulenti per Urbem vagabantur; ejus vero originem V. in QUINQUATRUS §. 4. in *Lex.* et in *Append.* Huc porro spectat nummus gentis *Plautiæ* apud *Eckhel. D. N. V.* T. 5. p. 276, in quo personam muliebrem intextis capillitis serpētibz cernere est.

PERSONŌ. In fin. adde: ¶ 4. Particip. *Personandus* apud *Sex. Ruf. Breviar.* 29. Quam magno deinceps ore tua facta inelyta sunt personanda!

*PERSPECTIVĀ, æ, f. 1. *ἐπιτήρησις*, mathematica disciplina, quæ circa visum versatur. V. *Boethii loc. cit.* in MACHINATIVUS in *Append.*

PERSPICĀCĪTER. In fin. adde: *Boeth. in Categor. Aristot.* 4. p. 204. Non est idem cæcum esse, quod non videre perspicacissime.

PERSPICŪS. ¶ 1. in fin. adde: *Senec.* 2. *Controv.* 5. ad fin. Infelices ancillarum greges laborant, ut adultera tenui veste perspicua sit, et nihil in corpore uxoris suæ plus maritus, quam quilibet alienus peregrinusque, agnoverit.

*PERSTILLO, as, n. 1. *πελοσταῖον*, multum stillo. *Vulgat. interpr. Eccle.* 10. 18. In infirmitate manuum perstillabit domus. et *Proverb.* 19. 13. Tecta jugiter perstillantia.

PERSTO, is corrige PERSTO, as.

*PERSTRICTIM, adverb. valde strictim. *Cassiod. Instit. div. litter. præf. ad fin.* Ut in sequenti libro de orthographiæ regulis perstrictim pro captu ingenii nonnulla ponemus.

PERSUASIO. In fin. adde: *Gargil. de re hort.* (edente *A. A. Scottio*) 1. 4. Teneat quosdam hodie, quæ (at *A. Maius* in *Class. auct. T. 1. p. 394.* recte vidit legendum *hodieque*) vana persua-

sio, ut putent, ossa, quæ dente contacta sunt, aut prorsus extingui, aut infelicitate nasci.

* **PERSUASOR**, oris, m. 3. *persuasore*, qui persuadet. *Cassiod.* 1. *Variar.* 4. Facilis recti persuasor est innocens iudex.

* **PERSUBTILIS**, e, adject. *molto ingenuo*, valde subtilis. *Boeth. in Aristot. libr. de interpret. ed. sec. p. 285.* Persubtilis argumentatio tali ratione formata est.

* **PERTABESCO**, is, ui, n. 3. corrige **PERTABĒO**, es, ui, n. 2.

* **PERTECTUS**, a, um, particip. a *perlego*, valde tectus. *Cæl. Aurel. 1. Tard. 1.* Vehiculum adhibemus pertecto, æquabili, lucido et mediocriter calido loco.

* **PERTENTUS**, a, um, particip. a *periendo*. *Not. Tir. p. 19.* Retendit, pertendit, protendit; retentus, pertentus, protentus.

* **PERTERGO**, is, rsi, a. 3. idem ac *pertergo*. *Not. Tir. p. 80.* Tergit, pertergit; tersit, pertersit.

* **PERTICĀ**. Lin. 2. post *varios usus* adde: ita appellata ab inuisit. *peritico* pro *pertingo*, ut putat *Voss. in Etymol.*, at *Isid. 15. Orig. 15. n. 3.* perperam a portando quasi *porticam* dictam putat. In fin. adde: ¶ 8. Est etiam cogn. R. *Inscript. apud Grut. 167. g. C. Volcasius C. F. Pertica.*

* **PERTINGO**. In fin. adde: ¶ 2. Certius est verbum *pertingo* seu *pertinguo* a *tingo*. Nam *Not. Tir. p. 82.* Pertinguit, pertinuit, pertinetum.

* **PERTUSUS**. In fin. adde: ¶ 3. *Pertunsa* (h. e. *pertusa*) *petra* est locus, qui nunc *il Furlo* appellatur. V. **INTERCISUS** §. 6.

* **PERVACUUS**, a, um, adject. valde vacuus, infirmus. V. **PERFORTIS** in *Append.*

* **PERVERSUS**. ¶ 1. in fin. adde: *Auson. epigr. 70.* Perversæ Veneris postico vulnere fessor. h. e. *pædieo*, qui præposteram Venerem exercet.

* **PERVIDĒO**. In fin. adde: *Pervisus* apud *Boeth. 3. Music. 5. p. 1115.* Quod inter ducentos quinquaginta sex et ducentos quadraginta tres *pervisa* sit differentia. *Pervidendus* apud *eund. in Topic. Cic. 5. p. 837.* Discernendæ sunt causæ, et pervidenda necessitas.

* **PERVIUS**. In fin. adde: *Tacit. 3. Hist. 8.* Interjectus exercitus Rætiam Juliasque Alpes, ne pervium illa Germanicis exercitibus foret, obseperat.

* **PÉRUNGO**. In fin. adde: *Cassiod. 6. Hist. Eccl. 12. a med.* Eum ex melle et liquamine perungentes.

* **PÉRUSĪA**. Lin. 4. post *Florentium* adde: Fuit patria C. Vili Treboniani Galli Augusti, qui imperio potitus est ann. a Chr. n. CCLI. Hinc in ejus honorem appellata fuit *Colonia Vibia Perusia Augusta*, ut legitur in *Inscript. apud Grut. 164. 7. et 9. V. Vermiglioli Inscr. Perugine p. 398. et 654. edit. secundæ.*

* **PES**. ¶ 26. ad fin. adde: *Cassiod. 8. Variar. 52. sub init.* Est sub pede collum supra maris arenam fertilis campus. ¶ 35. ad fin. adde: *Pes* autem Romanus, qui et monetalis dicebatur (V. **MONETALIS** §. 5. in *Append.*), mensura æquat partes 0,29624. metri Gallici recentioris, quo nunc passim utimur in Europa, ut ex accuratissimis aliorum computationibus arguit *Celest. Cavedoni in Marm. Moden. p. 156. ¶ 35. Pes Ptolemaicus*, quo utebantur olim Ægyptii, habebat, ut ait *Hygin. de limit. p. 210. Goes.*, pedem monetalem seu Romanum, et semunciam, h. e. duodecim uncias cum dimidio. ¶ 35. *Pes Drusianus*, quo utebantur Germani, habet, ut ait *Id. loc. cit.*, pedem monetalem et sescunciam. h. e. uncias tredecim pedis Romani cum dimidio.

* **PESSĪMO**, as, a. 1. *πῶτος*, pessimum reddo, malo afficio. *Vulgat. interpr. Eccl. 11. 26.* Ne dicas: Sufficiens mihi sum, et quid ex hoc pessimior? Adde *ibid. 56. 11. et 38. 22.*

* **PESULĀNĀ** lex. *Paul. Sentent. recept. 1. 15. 1.* Si quadrupes pauperiem fecerit, damnumve dederit, quidve depasta sit, in dominum actio datur, ut aut damni æstimationem subeat, aut quadrupede cedat: quod etiam lege *Pesulania* de cane cavetur. *Prætejus apud Ottonem Thesaur. jur. Rom. T. 5. p. 510.* putat legendum *Solonia* pro *Pesulania*.

* **PĒTHĒRĒDĪUM**, ii, n. 2. petitio hereditatis: vox composita a *peto*, et *heredium*. *Eutyches apud Cassiod. de orthogr. 9.* *Petheredium* a petendis hereditatibus.

* **PĒTĪTĪUS**, a, um, adject. *αἰτητικός*, chieiditore importuno, quem nostrates vulgo uno verbo *domandone* dicunt, qui sæpe et omnia quæ videt, petit. Est cogn. R. *Inscript. apud Grut. 1132. 13.* C. Julius Nereus, qui vocatur *Petitius*. h. e. qui quia frequenter ab aliis aliquid petere solebat, vulgo est cognominatus *Petitius*.

* **PĒTĪTOR**. ¶ 5. in fin. adde: *Orellius n. 3563.* alias citat in-

scriptiones, in quibus id muneris habetur: cujusmodi vero fuerit, ignotum ei est, ut etiam *Kellermanno Vig. Rom. laterc. p. 62. n. 206.* V. plures de hoc munere conjecturas apud *Murat. 788. 7.*

* **PĒTĪTŌRĪUS**. In fin. adde: ¶ 3. *Petitorium*, ii, absolute est libellus; quo quis aliquid ab alio petit, *supplica*, memoriale Itali modo dicunt. *Ennod. Opusc. 7.* Gerontium, cujus a me compta fides, pudor, integritas exigit libertatem, per præsens petitorium a beatitudine vestra Romanæ deprecor civitatis gaude-re consortio.

* **PĒTRĪĀNUS**, a, um, adject. idem ac *Petræus*. V. *Inscript. in PETRÆUS* §. 3. Hinc quidam corrigendum putant locum *Tacit. 4. Hist. 49.* Claudius Sagitta præfectus alæ *Petrinæ*. Alii enim referunt ad *Petrinos* Siciliæ populos, alii *Petrianæ* legunt.

* **PĒTRŌCARPUS**, i, f. 2. *πετροκαρπός*, herbæ nomen a *πέτρα*, petra, et *καρπός*, fructus. *Theod. Priscian. 4. 1. ad fin.* Item herba, quæ appellatur Græce *petrocarpos*: nascitur in petrosis locis.

* **PĒTRULLUS**, a, um, adject. qui agrestis et stupidus est. V. **PETRO** §. 1. *Varr. apud Non. 2. 822.* Sed, o *petrulle*, ne meum taxis librum, si te pepigat hic modi scenatilis.

* **PĒTULCUS**. In fin. adde: *Salvian. 3. Gub. D. 8. a med.* Idcirco ait Dominus, *petulcos* impudicorum hominum intuitus noxa adulterii non carere.

* **PEUMĒNĒ**. In fin. adde: V. **STERELYTIS**.

* **PEUSIS**, is, f. 3. *πεῦσις*, interrogatio. *Cassiod. Exposit. in Psalm. 4. 6.* Hæc figura dicitur Græce *peusis*, Latine autem peruncatio, ubi et interrogatio fit, et responsio parata subsequitur.

* **PEXĀTUS**. In fin. adde: V. *Senec. loc. cit. in SEMITECTUS*.

* **PHĀCŌIDES**, is, adject. omn. gen. *φακοειδής*, qui lentis figuram habet: a *φακός*, lens, et *εἶδος*, figura. *Theod. Priscian. 4. 2. ad fin.* Cum ex corde sensifica virtus, limpida atque splens ad oculos provenit infusa per humorem vitreum, quem Græci *hyaloidem* vocant, exinde rursus redit ad sphaeram, hoc est oculi ultimam inferius tunicam, quam Græci *crystalloidem* vocant, seu *phacoidem*, aut *disaidem* (*lege discoidem*); tunc tenuans atque splendificans sphaeram, ad ejus centrum ac mediam partem, quam appellamus *phacoidem*, confugit.

* **PHĀDĪMĪĀNUS**, a, um, adject. ad *Phædimum* pertinens. *Inscript. apud Grut. 578. 1. M. Ulpio Aug. Lib. Phædimio Valens Aug. Lib. Phædimianus fecit. scil. Valens*, qui priusquam a *Traiano Aug.* manumissus esset, *Phædimi* servi servus vicarius fuerat.

* **PHĀĒTHON**. ¶ 4. pro *Varro Atratinus* repone *Varro Atratinus*.

* **PHĀGĒDĒNĀ**. Lin. 2. post *affatim* adde: *Cæl. Aurel. 3. Tard. 3.* Est *phagedæna* ex stomachi passionibus, qua affectos sequitur cibi vehemens appetentia, quam Græci *ὀρεξίς* appellant. V. **OREXIS**. ¶ 1. ^a Translate etc.

* **PHĀGĒDĒNĪCUS**. Lin. 1. post *ad phagedænam pertinens* adde: Hinc *phagedænici*, orum absolute sunt, qui *phagedæna* seu orexi laborant. V. **PHAGEDĒNA** in *Append. Cæl. Aurel. 3. Tard. 3.* *Phagedænicis* hoc convenire negamus. ¶ 2. *Phagedænica* vulnera etc.

* **PHĀGO**. In fin. adde: V. **POLYPHĀGUS**.

* **PHĀĪNUS**. Lin. 2. pro *Grut. 847. 7.* repone *Grut. 588. 5.*

* **PHĀLANGĒ**. Lin. 8. post *Cæs. 2. B. C. 10. extr.* adde: Hoc opus omne palangis subjectis etc.

* **PHĀLANGĀRĪUS**. ¶ 2. lin. 1. post *milites* adde: exercitus a *Alex. Severo* instituti ad similitudinem phalangis Macedonica armati; is autem constabat triginta millibus militum, cum Macedonicis sedecim tantummodo. In fin. adde: ¶ 3. *Phalangaria* fuit appellata legio V. Macedonica, quia phalangis instructa erat. *Inscript. apud Grut. 391. 4. Ti. Claudius T. F. Vitalis promotus in Leg. V. Mac. Phal. Alia apud eund. 67. 9. C. Jul. Frontonianus Vel. ex BF. Cos. Leg. V. Mac. P. h. e. beneficiario consulis legione quinta Macedonica phalangaria.*

* **PHĀLĒRICUS**. In fin. adde: *Cic. 5. Fin. 2.* Qui in *Phaleri* cum (*scilicet* portum *Phalericum*) descenderim, quo in loco allectum ajunt declamare solitum *Demosthenem*.

* **PHĀNES**, ētis, m. 3. *Φάνης*, Deus apud Ægyptios, ex Æthere et Nocte progenitus, qui idem est ac *Æon* et *Osiris*, ab Ægypti voce ita appellatus, quia *Æon* ipse significatur; minime vero audiendus est *Macrob. 1. Saturn. 18. a med.*, qui *Phaneta* dixi Solem ἀπὸ τοῦ φωτός καὶ φανερῶς, id est a lumine atque illuminatione, qui cunctis visitur cuncta conspiciens. V. *Jablonski Glossar. vocum Ægyptiar. p. 372. Auson. epigr. 28. Αἰγύπτῳ μὲν Ὀσίρις ἐγὼ, μυστῶν δὲ Φανάρης (corrige Φάνης, Βάκχος ἐν ζωῶσιν, ἐνὶ φθιμένους Ἀΐδωνος etc. Id. hæc verba Græce allat*

vertens Latine *epigr.* 29. Ogygia me Baecium vocat; Osirin Ægyptus putat, Mysi Phanacen (*corrige* Mystae Phianeten) nominant; Dionyson Indi existimant; Romana sacra Liberum; Arabica gens Adoneum, Lucaniacus Pantheum. *Lactant.* 1. 5. Orpheus Denim verum et magnum πρωτόγονον, primogenitum appellat, quod ante ipsum nihil sit genitum, sed ab ipso sint cuncta generata; eundem etiam Φάνητα nominat, quod, cum adhuc nihil esset, primus ex infinito apparuerit et existerit. Cujus originem atque naturam quia concipere animo non poterat, ex acre immenso natum esse dixit: Ηρωτόγονον Φάνητα περίμηκτος Ηέρος υἱός.

*PHANTASTICUS, a, um, *adj.* φανταστικός, *fantastico*, qui ex phantasia oritur. *Cassiod. Complex. Act. Apost.* 5. Ne aliquis tale miraculum phantastica crederet imaginatione demonstratum. *Id. de anim.* 2. *ante med.* Anima sibi repræsentat, quod phantastice imaginatione concepit.

PHARÉTRĀ. In fin. adde: ¶ 2. Est etiam cogn. R. *Inscript.* apud *Murat.* 144. 1. P. Marius Pharetra.

PHĀRISÆUS. Lin. 5. post *separationem sonat* adde: Hebraice enim פָּרַץ, separavit. Hinc *Suidas*: Φαρισαιοι οἱ ἐρμηνεύοντες ἀποκριμένοι. In fin. adde: ¶ 3. Secundam syllabam producit *Juven.* 5. 220. Ecce Pharisei, Sadduceique dolosi Poscere.

*PHARMACEUTICUS, a, um, *adj.* φαρμακευτικός, *farmaceutico*, ad pharmacum pertinet. *Cæl. Aurel.* 5. *Tard.* 10. *ad fin.* Potui dandum lac cum succo mali puniei, vel iis, quæ in pharmaceutico Responsorum tradidimus libris.

*PHARMACIĀ, æ, f. 1. φαρμακία, *farmacia*, medicamentorum compositio. *Cæl. Aurel.* 12. *Tard.* 14. *ante med.* Medicaminum ratio, quam pharmaciam appellat.

*PHARNĀCES, is, m. 5. Φάρναξ, *axos*, vel Φαρνάκης, *άκου*, primus hujus nominis fuit rex Ponti, filius Mithridatis III., qui obiit ann. U.C.DXCIV. Etymon nominis est a voce Persica *farr*, gloria, et *nac* terminatione adjectivi, quod gloriosum significat. *Plin.* 33. 12. 54. Triumpho Magni Pompeji reperimus translatam Pharnacis, qui primus regnavit in Ponto, argenteam statuam. ¶ 2. Alius Pharnaces fuit pronepos superioris, et Mithridatis VI. seu Magni filius, a Cæsare victus, de quo *Hirt. B. Alex.* 34. et *Suet. Cæs.* 35. meminere. *Lucan.* 10. 475. non Pontus, et impia signa Pharnacis, et gelido circumflus orbis Ibero.

PHARNACĒON, i, n. 2. repone PHARNĀCĒON, i, n. 2. φαρνάκειον.

PHARSĀLICUS. ¶ 2. in fin. adde: Ex Kalend. Amitermino et Antiatio novimus, C. Julium Cæsarem Pharsali Pompejum devicisse ann. U.C.DCCVI. ante Chr. n. XLVIII. V. Id. Aug.

PHARSĀLIUS. In fin. adde: Nihil videtur mutandum, nam fistulae pastorales hic loem habent, de quo Βουκολῶς urbs Pharsaliæ, de qua *Hesychius*, a re pecuaria, et pastorum ibidem frequentia nomen accepit.

PHĀRUS. In fin. adde: ¶ 4. Translate est splendidus vir. *Venant.* 8. *carm.* 21. 4. Illustrans populos spargeris ore Pharus.

PHĀSELUS. In fin. adde: ¶ 5. Est etiam cogn. R. *Inscript.* apud *Marin.* *Frat. Arv.* p. 62. L. Papius-L. L. Phaselus.

PHĀSIĀNUS. In fin. adde: *Vopisc. Tacit.* 11. Fasianam avem, nisi suo et suorum natali, et diebus festissimis, non posuit.

PHASMĀ. In fin. adde: Hinc *Fulgent.* 1. *Mythol. præf.* Pellææ genitis enervens sensus aut satyra luseram, aut comædico phasmate delectabam, aut tragica pietate mulcebam, aut epigrammatum brevitate condibam. *Alii* leg. plasmate.

PHĒRŪSĀ. In fin. adde: ¶ 3. Etiam sublata aspiratione scribitur *Ferusa.* V. hanc vocem suo loco.

PHĒTRIUS. *Inscriptio*, quæ hic legitur, mutila et mendosa apud *Grut.* 418. 6., suppleta atque emendata ex *Martorellii* conjectura, ab *Augustin. Gervasio* in *Osservaz. sopra un'iscriz. Sipontina*, Neapoli ann. 1837. edit. ex apographo *Fabii Giordani* in *Hist. Neapolit.* p. 20. integra mendisque purgata afferitur ita p. 34. C. Herbatio Mæ. Romano demarchisanti II., alimmentorum quæst., cur. sacræ pecun., eur. II. frum. comp. se vivo fecit, qui ob promissam venat. phetris divisit quina mil. num.

PHĪLĀ. In fin. adde: item nomen ancillæ in *Inscript.* apud *Donat.* 88. 7.

*PHEUGYDROS, i, f. 2. φεύγυδρος, eadem ac hydrophobia: a φεύγω, fugio, et ὕδωρ, aqua. *Cæl. Aurel.* 5. *Acut.* 9. Hydrophobiam alii phobodipson appellant, quod cum timore sitiatur: Polybus pheugydron, siquidem aquam fugiat: nos denique aquifugam dicere poterimus.

*PHEUGYDRUS, a, am, *adj.* φεύγυδρος, qui aquam fugit. *Cæl. Aurel.* 5. *Acut.* 15. *ante med.* Polybus hanc passionem

memoravit, dicens, aquifugas cito interire, quos pheugydros appellavit.

*PHĪLĀE, arum, f. plur. Φῖλαι, insula Nili in extrema Ægypto. *Senec.* 4. *Quæst. nat.* 2. *sub init.* Nilus circa Philas primum ex vago et errante colligitur. Philæ insula est aspera et undique prærupta. *Serv. ad Virg. G. Æn.* 154. Seneca scripsit de ritu et de sacris Ægyptiorum: hic dicit, circa Siensem extremam Ægypti partem esse locum, quem Philas, hoc est amicas vocant, ideo quod illic est placata ab Ægyptiis Isis: quibus irascebatur, quod membra mariti Osiridis non inveniebat, quem frater Typhon occiderat, etc. *Lucan.* 10. 312. Qua dirimunt Arabum populis Ægyptia rara Regni claustra Philæ. At rectius putant, qui a voce Ægyptiaca *pilak* deducunt, qua confinium significatur. V. *Champollion, L'Égypte P. I. p.* 158.

*PHĪLĒNI, orum, m. plur. 2. Φιλῆνοι; ita vocati duo fratres Carthaginienses, de quibus ita *Mela* 1. 7. *ad fin.* Aræ Philæonorum nomen ex Philænis fratribus traxere, qui contra Cyrenaicos missi Carthagine ad dirimendum conditione bellum, diu jam de finibus et cum magnis amborum cladibus gestum; postquam in eo, quod convenerat, non manebatur, ut, ubi legati concurrerent, certo tempore utrumque dimissi, ibi termini statuerentur; pacti de integro, ut quidquid citra esset, popularibus cederet (nirum et memoria dignissimum facinus!) hic se vivos obrui pertulerunt. *Sil.* 15. 700. Canthus possessor arenæ, Qua celebre invicti nomen posuere Philæni. Adde *Sallust. Jug.* 81. et *Val. Max.* 5. 7. *ext.* 4.

*PHĪLARGYRĪA, æ, f. 1. φιλαργυρία, avaritia: a φίλος, amicus, et ἀργυρος, argentum, pecunia. *Isid. Reg. monach.* 35. Philargyræ contagium abhorreat.

*PHĪLEMŌRUS, i, m. 2. φιλέμπορος, mercator: a φίλος, amicus, et ἐμπόριον, mercatus. Est titulus unius ex comædiis Nævii, ejus meminit *Fulgent. de prisc. serm.* n. 21.

*PHĪLĒSĪETĀRUS, i, m. 2. qui amicas amat: a φίλησις, amor, et ἑταίρα, amica. Nomen proprium formosi adolescentis, et contra maritorum inefficaces diligentias constantissimi, et digni omnium matronarum perfrui deliciis, ut ait *Apul.* 9. *Met.*

*PHĪLĒTEN, enis et inis, f. 3. declinatio hujusmodi, ex Græca plerumque lingua, secundo et tertio Christi sæculo irrupit in Latinitatem, de qua agit peculiariter *Lupius* in *Epitaph. S. Severæ* p. 160. Est cogn. R., idemque significat ac philete. *Inscript.* apud *eund. ibid.* p. 163. Manliæ Phileteni M. Manlius Doryphorus conjugis suæ. *Alia* paucis abhinc annis Patavii reperta: M. Vibius M. L. Coriutus sibi, et Hediæ D. L. Philetini, in Fr. P. X. Retr. P. XXVII.

*PHĪLĒTIĀNUS, a, um, ad Philetum pertinet. *Inscript.* apud *Murat.* 67. 4. Sacrum Silvano P. Ælius Philetus, et P. Ælius Philetianus.

PHĪLINUS. In fin. adde: Ita enim scribitur nomen servi M. Tullii, pro quo *Cicero* orationem habuit, ejus *fragm.* edidit. *A. Maius* in *Class. auct. T.* 2. p. 340. et 342.

*PHĪLISCĪUS, a, um, *adj.* ad Philiscum pertinet, poetam tragediographum, de quo unus meminit *Terentian. de metr.* p. 2424. *Putsch.* Dicitur hoc Cereri metro cantasse Philiscus Hymnos, hinc metron dixere Philiscion istud. V. TRAGÆDIOGRAPHUS.

PHĪLISCUS. in fin. adde: ¶ 2. Fuit hoc nomine poeta tragediographus, de quo V. PHILISCUS in *Append.*

*PHĪLŌGĒUS, i, m. 2. nomen unius ex Solis equis: a φίλος, amicus, et γῆ, terra. *Fulgent.* 1. *Mythol.* 11. Philogeus Græce terram amare dicitur, quod hora nona proclivior vergens occasibus pronus incubat. V. *Hygin. fab.* 113. apud *A. Maium* in *Class. auct. T.* 3. p. 41., qui eadem fere habet; ita tamen, ut ex eodem sua mutuatus fuisse videatur. Item *Mythol.* 2. *ibid.* p. 91. Adde et *Vet. Scholiast.* ad *Germanic. Prognost. sub init.*, ubi pro occasibus legitur occasui.

PHĪLŌMĒLĀ. ¶ 3. lin. 3. post *detraxit* adde: *Cassiod.* 8. *Variar.* 31. Mortalium penatibus fiducialis nidos philomela suspendit, et inter commanentium turbas pullos nutrit intrepida.

PHĪLŌPĀTOR. In fin. adde: ¶ 3. Est item titulus comædiæ *Sex. Turpili* apud *Non.* 1. n. 1. et alibi pluries; ubi tamen perperam pro *Philopatore* legitur *Philopatro*.

*PHĪLŌPYGISTĀ, æ, m. 1. φλοπυγιστής, pædico. *Vet. Scholiast.* ad *Juvenal.* g. 1. In hac satyra nebulo philopygista queritur, quod divites einadē avarissimi sunt.

PHĪLŌSĪTUS. In fin. adde: ¶ 2. Item nomen servile. *Senec. ep.* 12. *ante med.* Ego sum Felicio, cui solebas sigillaria afferre: ego sum Philositi villici filius, delictolum tuum.

PHĪLŌSŌPHOR. In fin. adde: ¶ 3. Particip. *Philosophans* apud *Sidon.* 1. *ep.* 4. Inter bibendum philosophantes.

* **PHILÖSÖPHUMĒNOS**, a, um, particip. φιλοσοφούμενος a φιλοσοφῆσαι, philosophorum more disputo. *Claud. Mamert. pray. Stat. an.* Quippiam ex nonnullis philosophumenon regulis quam potuit parciter praelihavit liber primus. Apud *Porphyr. ad Horat. 1. ep. 4. 4.* quod mendose legitur: *Silvas libros philosophorum amēnos significat*, ita corrigendum videtur: *Silvas libros philosophumenos significat*.

PHLEGMĀ. ¶ 1. in fin. adde: *Gargil. de pomis* (edente *A. Maio* in *Class. auct. T. 3. p. 418.*) Dulcia (mela) vix egerunt, flegma nutriunt, fellis ardorem movent. *Id. ibid.* Dissolvunt stomachum inhærentem flegmati densissimo. *Hieronym. ep. 52. n. 6.* Ipsi apponunt mappulam, obsident lectum, purulentiam stomachi et phlegmata pulmonis manu propria suscipiunt.

PHLEGMĀTĪCUS. Repone **PHLEGMĀTĪCUS** et **Flegmaticus**. In fin. adde: *Gargil. de pom. n. 25.* (edente *A. Maio* in *Class. auct. T. 3. p. 425.* Pinorum nuclei flegmaticos curant.

* **PHLŌGĪS**, idis, f. 3. φλογίς, ἰδὸς, arrosto, assum, caro assa. Est nomen proprium puellæ apud *Martial. 11. 60.* sed **Phlogis** ulcus habet, **Ulcus** habet, **Priami** quod tendere possit alutam.

* **PHLŌGĪUM** et **Plogium**, ii, n. 2. φλόγιον, est nomen collyrii, quod sit ex floribus violæ, quæ phlox dicitur. *V. Plinii loc. cit.* in **PHLOX**. Hinc corrigenda sunt, quæ afferuntur in **FLOGIUM**.

PHŌBAS. In fin. adde: ¶ 2. Est etiam cogn. *R. Inscript. apud Grut. 859. 5.* Atilia Phobas.

* **PHŌBŌDIPSOS**, i, f. 2. φοβόδιψος, morbus idem ac hydrophobia. *V. Cael. Aurel. loc. cit.* in **PHEUGYDROS** in *Append.*

* **PHŌBĪĀCUS**, a, um, adject. idem ac **Phœbeius**. *Fulgent. 2. Mythol. 9.* Prometheus ferulam Phœbiacis applicans rotis ignem furatus est. *Lactant. Placid. apud A. Maium in Class. auct. T. 3. p. 107. fab. 63.* eadem fere habet.

PHŌNICĒ. In fin. adde: ¶ 4. Ita etiam appellatur a pluribus **Arcetis** minor, quæ a Græcis **Arctophylax**, a nonnullis **Canis** eaula vocatur, quam **Sidones** adspicientes continuo navigant. *Vet. Scholiast. ad Germanic. Arat. 21. V. SEMĪCINGO* in *Append.*

* **PHŌNICĪĀTUS**, a, um, adject. *V. PRESSUS §. 19.*

PHŌNICĪŪS In fin. adde: ¶ 3. Item qui sit ex fructibus palmarum, quæ Græce φοίνιξ dicitur. *V. PHŌNIX §. 3. et 14. Gargil. de pom. 26.* (edente *A. Maio* in *Class. auct. T. 3. p. 426.* Fit ex iis (palmis) emplastrum mirificum, quod phœnicium appellatur.

PHŌNICŪRUS. Lin. 1. post φοινίκουρος adde: *codarossa.* In fin. adde *Plinii loc. cit.* **Erithacus** hieme, idem phœnicurus æstate.

* **PHŌNŌLĒNĒDES**, æ, m. 1. nomen proprium centauri: a φόνος, cædes, et ὤλεσις, ulna, brachium. *Ovid. 12. Met. 433.* **Phonoleniden** a summo vertice fregit.

* **PHOS**, ōtis, m. 3. φῶς, ὀπός, vir. Est nomen servile in *Inscript.* quam vide in **CORNIFICIANUS** in *Append.*

* **PHRAGMOS**, i, m. 2. φραγμός, sæpimentum. *Cael. Aurel. 3. Acut. 17.* Medicantes Græco nomine (ileon) phragmon vocant.

PHRIXUS. In fin. adde: ¶ 2. Est etiam cogn. *R. Inscript. apud Reines. cl. 11. n. 123.* Cn. Pompejus Phrixus.

* **PHITHŌĒ**, es, f. 1. φθίση, tabes. *Cael. Aurel. 2. Tard. 14. init.* **Phthisis**, sive, ut plerique appellant, **phthoe**, quod corporis faciat defluxionem, sive corruptionem.

PHŪSĪCUS, a, um. In fin. hujus vocis transferendus est §. 2., qui perperam in **PHYSIS** legitur.

* **PHŪSĪOGNŌMŌNĪCUS**, a, um, adject. φυσιογνωμονικός, *fisonomico*, pertinens ad artem judicandæ indolis hominum ex oris forma. *Boeth. Analyt. prior. Aristot. 2. 28. p. 521.* in lemma. De syllogismo physiognomónico.

* **PHŪSĪŌLŌGŪMĒNUS**, a, um, adject. φυσιολογούμενος, qui de rerum natura agit. Est titulus operis Democriti, celeberrimi philosophi Abderitæ. *Fulgent. 3. Mythol. 7.* Sicut Democritus in Physiologumenis scripsit.

PHŪSĪŌLŌGUS. In fin. adde: ¶ 2. *Physiologus*, i, absolute est qui etiam *italice fisiologo* dicitur, qui nempe naturæ arcana inquirat et interpretatur. *Id. 2. Mythol. 16.* **Melissus Euboius** omnium physiologorum sententias disputavit, etc.

PĪCĀTUS. Lin. antepenult. pro **PICĀTI** repone **PĪCĀTI**.

PICTOR. In fin. adde: ¶ 5 *Pictor* etiam dicitur, qui *ricamatore* *italice* appellatur. *Coripp. 2. Laud. Justin. 280* Illic (scilicet in veste) barbaricas fluxa cervice phalanges, Occisos reges, subjectasque ordine gentes **Pictor** acu tenui multa formaverat arte. *V. PICTUS §. 2. et PINGO §. 4.*

PĪETAS. In fin. adde: et **Furia Pietas** in *alia* apud *Don. cl. 11. n. 15.*

PĪGĒO. In fin. adde ¶ 8. *Pepigat ἀρχαίως* pro *pigeat*, quasi

a *pepigo* usurpat *Varr. apud Non. 2. 822.* Sed, o petrule, ne meum taxis librum, Si te pepigat hic modi scenatilis.

PIGNĒRĀTĪCĪUS corrige **PIGNĒRĀTĪCĪUS**.

* **PĪGRĒDO**, inis, f. 5. idem ac *pigritia*. *Vulgat. interpr. Prov. 19. 15.* **Pigredo** immittit soporem.

PĪGRESŌ. In fin. adde: ¶ 2. Particip. *Pigrescens* apud *Cassiod. 10. Variar. 29. et Venant. Vit. S. Martin. 1. 27.*

* **PĪGRITOR**, aris, dep. 1. frequentat. a *pigror*. *Vulgat. interpr. Act. Apost. 9. 38.* Ne pigriteris venire usque ad nos.

PĪLASTILUS. In fin. adde: At unice amplectenda videtur interpretatio hujus vocis, quam ex *Ilagembuchio* attulit *Orellius n. 4081.*, qui pro **PĪLASTILUS** legendum putat **FIL. ASTILUS**; eademque locum habet in altera *Inscript.*, quam ex *Asquinio* ipse secundo loco attuli. *Astylos* autem fuit nomen centauri apud *Ovid. 12. Met. 308.*

PĪLĪLŪDĪUS. In fin. adde: *V. Museo di Mantova a Jo. Labusio editum T. 3. tav. 24. p. 167.*, ubi hujusmodi pilarum lusor in antiquo lapide sculptus visitur, ibique ab eodem docte illustratur.

PĪLUS. ¶ 1. in fin. adde: Hæc *Horatii* verba illustrantur ex narratione *Val. Max. 7. 36.*, ubi **Sertorius Lusitanorum** dux jubet, imbecillum senem paulatim carpere validissimi equi caudam, quam frustra fortissimus juvenis universam convellere nisus fuerat.

PINGO. In fin. adde: *Picturus* apud *Boeth. in Porphyr. 2. p. 56.* Ut lector acquiescat ac sileat ad id, quod **picturus** est, *Peripateticorum* auctoritate confirmat.

PINGŪFĀCĪO. In fin. adde: ¶ 2. Translate *Pompej. grammat. Comment. art. Donat. p. 21.* Græci dicebant *Εντρος*, adde *digammon*, et facinus *Venetius*: nam quomodo illis *digammos* pinguem sonum facit, sic etiam *V* littera juncta verbum *pinguefacit*.

PĪNUS In fin. adde: ¶ 10. Est etiam cogn. *R.*, ut **Cornelius Pinus** apud *Plin. 56. 10. 37.*

* **PĪPĒRĀCĪUS**, a, um, adject. idem ac *piperinus*. *Var. auct. de limit. p. 310. Goes.* Terminus, si aspratilis fuerit, et mixta *pipercacia* loca habuerit, sine dubio in trifinio constat: *parallenonium* vocamus.

* **PĪPĒRĀRĪUS**, a, um, adject. ad *piper* pertinens. *Caper p. 2259. Putsch.* *Pepiraria* mola dicendum non est, sed *piraria. corrige* *piperaria*.

* **PĪPĒRĀTŌRĪUM**, ii, n. 2. vas, quo *piper* in mensa continetur. *Paul. Sentent. 3. 6. 86.* Item ministeria omnia debebantur, veluti *urceoli*, *pateræ*, *lances*, *piperatoria*.

PĪPIZO. In fin. adde: *V. GERANOPEPA.*

PĪRĀTĀ. In fin. adde: ¶ 2. Est etiam cogn. *R. Inscript. apud Cardinali Dipl. imp. p. 60.* **Valerius Pirata**.

* **PĪSANDER**, dri, m. 2. Πισανδρος. Græcus poeta epicus e Camiro Rhodi urbe oriundus, qui circa ann. U. C. CVI. vixit, et duobus libris Πισανδριαν, li. c. **Herculis** gesta scripsit, de quo plures auctores Græci, et *Quintilian. 10. 1. §. 56.* ac *Censorin. fragm. 9.* meminere. ¶ 2. Alius fuit **Pisander** e Laranda Lycaoniæ urbe, **Nestoris** poetæ filius, et ipse poeta, qui circa **Alexandri Severi** Aug. tempora floruit, et Græce uno opere complexus est *ἡρωικὰς δεσφαιμίας*, h. e. **Deorum** **Dearumque** nuptias cum heroibus aut heroinis, cujus mentio est apud plures Græcos scriptores. ¶ 3. Cum vero *Macrob. 5. Saturn. 2.* alfermet, ea omnia, quæ libro secundo **Æneidos** continentur, a **Pisandro** pæne ad verbum transcripsisse **Virgilium**, patet, **Macrobium** putavisse, hunc **Pisandrum** a **Virgilio** conversum, fuisse illum antiquiorem ex **Camiro Rhodi** urbe; sed *Heynius* in *Excurs. II. ad Æn. 2. lib. 2.* probat, **Macrobium** in hoc falsum fuisse, cum **Pisander** antiquior nihil scripserit, quod **Virgilius** imitari potuerit, ac potius **Pisandro** alteri trihuenda esse ea, quæ ipse **Virgilius** imitatum fuisse narrat, si tamen temporis ratio conveniret. Amandanda est igitur **Macrobii**, grammatici sequioris ætatis, auctoritas, quippe qui confuso utriusque **Pisandri** nomine, antiquum illum **Rhodium** poetam ea scripsisse putaret, inde **Virgilius** sua hauserit, cum potius posteriore **Pisandrum** hujusmodi argumenta tractasse, constet. ¶ 4. Alius item **Pisander** fuit **Polycetoris** filius, unus e **prociis** **Penelopes**. *Ovid. 1. Heroid. 91.* Quid sibi **Pisandrum**, **Polybunumque**, **Medontaque** divum, Atque alios referam? *V. Hom. Odys. 22. 243.*

PISCĀTOR. In fin. adde: ¶ 2. Fuit etiam cogn. *R. Inscript. apud Alessi Stor. d'Este p. 124.* **C. Flavius C. F. Rom. Piscator**.

* **PISCĒUS**, a, um, adject. ad *piscem* pertinens. *Cassiod. 11. Variar. 40. a med.* **Pisceus** lupus arenis se mollibus, ut plummati lini insidias evadat, immergit. *Pisceus* hic dicitur, ut a lupus quadrupede distingueretur.

PISCICŪLUS. In fin. adde: ¶ 3. *Pisciculi* dicti sunt Christiani, quia tales olim quodammodo fiebant, eum per immersionem baptizabantur, et quia idem Christus mystice piscis dictus est: etenim ἰχθύς, piscis, componitur ex vocibus ἰησοῦς Χριστός Θεοῦ υἱός σωτῆρ, Iesus Christus Dei filius salvator. *Tertull. Bapt. 1.* Sed nos pisciculi secundum ἰχθύον nostrum Iesum Christum in aqua nascimur. Hinc *Hieronym. ep. 7. n. 3.* Bonus, ut scribitis, quasi filius ἰχθύος, id est piscis, aquosa petit. *V. Augustin. 18. Civ. D. 23.* Inde in monumentis Christianis passim videre est piscis symbolum.

PISCINĀ. ¶ 2. lin. 4. post κολυμβήθρα adde: *Augustin. de dialect. 6. circa med.* Cum piscina dicitur in balneis, in qua piscium nihil sit, nihilque piscibus simile habeat, videtur tamen a piscibus dicta propter aquam, ubi piscibus vita est. Ita vocabulum non translatum similitudine, sed quadam vicinitate usurpatum est.

PISCINĀRIUS. ¶ 2. lin. 4. post *et alii* adde: *V. TRITON §. 4.*
* **PISCINUS,** a, um, adject. idem ac pisceus. *V. Nævii loc. cit. in PETIMEN.*

PISCIS. Lin. 2. post *apparet* adde: Sed *Id. 11. 51. 112.* tum mollium, tum crustis intacta animalia vocat pisces. In fin. adde: ¶ 9. *Piscis* vocatur IESUS CHRISTUS. *V. PISCICULUS §. 3. in Append.*

PISCOR. In fin. adde: ¶ 3. *Piscari hamo aureo* aliud proverbium. *Suet. Aug. 25.* Minima commoda non minimo sectantes periculo similes aiebat esse aureo hamo piscantibus, ejus abrupti dampnum nulla captura pensari potest. Adde *Aurel. Vict. Epit. 1.*, ubi hæc eadem lere habentur.

PISINAX. In fin. adde: Ita enim in lapide se legisse testatur *Marini Frat. Arv. p. 96.*

PISINUS. In fin. adde: *Marcell. Empir. 8. 11. 3. ante med.* Lacertas pissinnas (*lege* pisinnas), quæ in segetibus morantur, quas Græci aruras vocant, comburito. In fin. adde: *V. PUSINNA.*

PISONIANUS. In fin. adde: ¶ 2. *Pisonianum Sctum*, de quo vide in *NERONIANUS §. 4. in Append. Ulp. Dig. 29. §. 8.* Scto Pisoniano cavetur, ut, si poenæ obnoxius servus venisset, quandoque animadversum in eum esset, ut venditor pretium præstaret, ne emptori injuriam fecisse videatur senatus.

PISTACIUM. In fin. adde: *V. PSITTACIUM.*
* **PISTICUS,** a, um, adject. πιστικός, fidelis, sincerus, non adulteratus. *Hieronym. præf. in XII. Prophet.* Ne putaremus nardum pisticum, id est unguentum fidelissimum, ad aliud quid esse referendum. *Vulgat. interpr. Euang. Jo. 12. 3.* Accepit libram nardi pistici, pretiosi.

PISTRIX. ¶ 2. in fin. adde: Hujus bellæ figuram vide apud *Hygin. astronom. 3. n. 30. p. 532.* edit. *Staver.* et in *Mus. Borbon. T. 8. tav. 10.* ¶ 4. in fin. adde: *Liv. 44. 28.* Perseus præfectos classis cum XL lembis (adjectæ ad hunc numerum quinque pristæ erant) Tenedum mittit. Videtur fuisse eadem species navigii, quod octo actum remis Veneti nunc *bissona* vocant. Illud tamen discriminis est, quod pristis ad belli usum, *bissona* vero ad pompam tantummodo comparata sit.

* **PITHITES,** æ, m. 1. πῖθιτης, genus fulgoris cælestis seu cometæ, dolii similitudinem referens: πῖθος enim Græce dolium significat. *Senec. 1. 14. sub init.* Sunt ardores pithitæ, cum magnitudo vasti rotundique ignis dolio similis vel fertur, vel in uno loco flagrat. *V. TRABS §. 9. in Append.*

PITHŌLĀUS. In fin. adde: Ejusdem Pitholai meminit et *Suet. Cæs. 75.* Alius tamen videtur esse ab eo Pitholeonte, cujus mentio est apud *Horat. 1. Sat. 10. 22.*

PITPIT. Dele ea verba: Hinc *corrigere* Pitpit.
PITTACIUM. ¶ 2. in fin. adde: Ex his, et præsertim ex loco mox citando patet, pittacium esse, quod nunc nostrates vulgo *bolletta* dicunt, scilicet apocham, quam exactor vectigalis solutori præbet, securitatis causa. *Inpp. Theod. et Valentin. Novell. l. 1. n. 51.* Nobilium rerum emissis pittaciis, is, qui præpositus fuerit huic muneris, profiteatur, se id quod per hanc legem compendiis publicis decretum est, consecutum.

* **PLACATIĀNUS,** a, um, adject. ad Placatum aliquem pertinens. Est cogn. R. *Inscript. apud Grut. 433. 7. C. Mæsius C. F. Placatianus.*

PLACENS. In fin. adde: *Suet. Ner. 42.* Cuidam scenico placenti nuncium misit, abuti cum occupationibus suis.

PLACENTĀRIUS. In fin. adde: *Paul. Sentent. 3. 6. 72.* Inter urbana ministeria continentur obsonatores, et vestiarii, et cellarii, et cubicularii, et arcarii, et coqui, placentarii, tonsores, pistores, lecticarii, stabularii.

PLACENTINUS. In fin. adde: Similis locus est in *Vesp. julie.* apud *Wernsdorf. Poet. Lat. min. T. 2. p. 233.* Quem docuit notus Cerealis fingere panes, Urbe Placentinus.

* **PLACIDINUS,** a, um, adject. derivativ. a *placidus.* Hinc Placidina est nomen proprium femine illustris ex Anicia gente, unde ortus etiam fuit M. Mæcilius Avitus Aug., qui imperator fuit ann. a Chr. n. CDLV., quæ uxor fuit Leontii episcopi Burdigalensis, antequam hic episcopatum adeptus esset. *Venant. 1. carm. 6. 21.* Quæ Placidina sacris ornavit culmina velis.

* **PLAGĀTUS,** a, um, particip. a *plago.* *Cassiod. 3. Hist. Eccl. 2. ad fin.* Milesius multa sæpe passus, et plagatus, et tractus.

* **PLAGELLĀ,** æ, f. 1. eadem ac *plagula.* *Coel. Aurel. 3. Tard. 2. a med.* Convenit etiam multiplicati linteaminis vaporatio, sive pannorum, vel plagellarum, quæ Græci πτύγματα vocant, oleo tinctarum.

PLAGIĀTICIUS corrige **PLAGIĀTICIUS.**

* **PLAGIĀTUS,** a, um, particip. a *plagio,* obliquus. *Simplis. de re agr. p. 88.* Goes. Antemissæ vero arbores solent etiam plagiatam, aut flexuosam, similemque corticibus ostendere cicatricem. Ita *Goes. leg. pro plagatam.*

PLAGIAULES. In fin. adde: *h. e. suonatore di flauto a traverso o di storta.* *V. VASCUS §. 2., ibique* adnotata in *Append.*

* **PLAGIO,** as, avi, atum, a. 1. πλαγιάζω, ἀνδροποδίζω, hominem liberum abduco. *Collat. Mos. et Rom. leg. tit. 14. in lemmate.* Quicumque plagiaverit quemquam in Israel, et vendiderit eum, morte moriatur. *V. PLAGIUM.*

PLĀGO. In fin. adde: *Vet. Scholiast. ad Juvenal. 13. 113.* Mars cum plagatus est a Diomede. *Vulgat. interpr. Zach. 13. 6.* His plagatus sum in domo eorum, qui diligebant me.

* **PLĀNATUS,** a, um, particip. a *plano,* idem ac *complanatus.* *Alcim. 5. 698.* Tum vallis completa perit, fluctuque reverso Ducitur extantum planati gurgitis æquor.

PLANCĪANUS. Lin. pænult. pro *Plancorum* repone *Plancio-*rum; et lin. ult. pro p. 21. repone p. 82.

PLANCUS. In fin. adde: ¶ 3. Est etiam cogn. R. *V. PLAN-*CINUS.

PLĀNITŪDO. In fin. adde: *Boeth. 2. Arithm. 28. p. 1035.* Unitas cum vel seipsam multiplicaverit, vel in planitudine, vel in profunditate, vel si alium quemlibet numerum per seipsam multiplicet, a prioris quantitatis forma non discrepat.

* **PLĀNŪRĀ,** æ, f. 1. *planura,* planities, planus campus. *Var. auct. de limit. p. 260.* *Goes.* Trifolium duabus lineis descendit per planuriam. *Corrige* planuram. *Id. ibid. p. 277.* Vallis, in qua planura et pratium.

PLANTĀRIUM. ¶ 2. in fin. adde: *Anson. epigr. 131.* Sed quod et elixo plantaria podice vellis. *h. e.* vellis pilos circa podicem, frequenti balneo veluti elixum, nascentes.

PLĀNUS. ¶ 4. in fin. adde: Et in alia apud *Visc. Mus. Ptolem. Clem. T. 6. p. 241. ed. Mediol.* Hoc decretum post tres relationes placuit in tabula ærea scribi, et proponi in publico, unde de plano recte legi possit. At contrarium fecit Caligula, qui, teste *Suet. Cal. 41.,* proposuit quidem legem, sed et minutissimis litteris, et angustissimo loco, uti ne describere liceret. His similia habet *Dio l. 59. c. 28.*

* **PLĀTAGIDŌRUS,** i, m. 2. nomen proprium, fictum a *Plaut. Curc. 3. v. 38.* Ab Therapontigono Platangidoro milite. Est autem a πλατῆ, crepitaculum, et δῶρον, donum, scilic. qui crepitacula pueris donat. *V. THERAPONTIGONUS.*

* **PLĀTĒŌLĀ,** æ, f. 1. diminut. plateæ, *piazzetta,* parva platea. *Not. Tir. p. 194.* Platea, plateola.

* **PLĀTILLUS,** a, um, adject. a πλάτος, latitudo. Est cogn. R. *Inscript. apud Grut. 755. 5.* Clodia Platilla.

PLĀTŌNIĀ. In fin. adde: *V. STRATEGIUM in Append.*

PLĀTŪCĒROS. Lin. 1. post *πλατύκερος* adde: *daino.*

PLAUTIUS. ¶ 1. lin. 1. pro *M. Plautio Silano* repone *M. Plautio Silvano.* Lin. 2. pro *L. Portio Catone Coss.* repone *L. Porcio Catone Coss.* h. e. ann. U. C. DCLXV. In fin. adde: ¶ 1.^a Alia *Plautia* et *Julia*, de qua ita *Julian. Dig. 41. 3. 33. §. 2.* Lex *Plautia* et *Julia* ea demum vetuit longa possessione capi, quæ vi possessa fuissent; non etiam ex quibus vi quis dejectus fuisset. ¶ 1.^b Alia *Plautia Papiria* a *M. Plautio Silvano* et *C. Papirio Carbone* tribunis plebis lata ann. U. C. DCLXV., qua civitas Romana data fuit etiam iis, qui civitatibus cum populo Romano fœderatis adscripti essent. Hæc porro lex anno post legem *Juliam* lata est, quæ civitatem Romanam incolis urbium fœderatarum dederat. *Cic. Arch. 4.* Data est civitas *Silvani* lege et *Carbonis* iis, qui fœderatis civitatibus adscripti

fuisent, si tum, cum lex ferebatur, in Italia domicilium habuissent, et si LX. diebus apud prætorem essent professi.

PLAUTUS. In fin. adde: ¶ 2. *Plautiores conchæ* apud *Ter-tull. Pall.* 5. sunt pinnæ, quæ muscosam lausitatem præbent vestibus faciendis aptam.

* PLECTĀ, æ, f. 1. idem ac plexus. *Vulgar. interpr.* 5. *Reg.* 7. 29. Et inter coronulas et plectas leones et hoves.

* PLECTIBILĪTER, adverb. irremissibilmente, sine venia. V. VENIABILITER in *Append.*

* PLECTRICĀNUS, a, um, adject. qui plectro canit. *Epigr.* in *Antholog. Lat.* T. 2. p. 520. *Burm.* Plectricanæ citharæ septem discriminibus, quos Assimilans genitor concordie examine iunxit.

* PLECTŪRĀ, æ, f. 1. πλοχῆ, intreccio, plexus. *Ennod. Dict.* 1. ante med. Omnis ramorum plectura diffunditur.

* PLECTUS, a, um, particip. a plecto, quatenus percussus, πλεχτός, significat. *Senec.* 1. *Quest. nat.* 15. ante med. Ah his (*fulgoribus*) tecta videmus icta, quæ aspersa Græci plecta vocant.

PLEJĀDES. In fin. adde: ¶ 9. Est etiam cogn. R. *Inscript.* apud *Grut.* 867. 4. *Servilia Plias.*

* PLĒNĪTER, adverb. idem ac plene. *Ennod.* 5. ep. 16. Dominiū animæ mœæ Senarium, ut apud me maneant, exorare pleniter non omittas.

PLEŌ. In fin. adde: At *Pompej.* grammaticus *Comm. art. Donat.* 25. Est compositum, quod non potest fieri simplex, ut compleo, nemo dicere potest pleo.

PLĒRĪQUĒ. ¶ 2. in fin. adde: *Inscript.*, quæ pertinet ad ann. a Chr. n. CCLVII., apud *Fea, Framm. di Fast. cons.* p. 15. n. 46. Ideo cooptamus Rutilium Viatorem patronum cum iis, qui infra S. S., Nonium Gratilianum C. V., et Egnatium Seltianum C. V., plerosque splendidos equites Romanos, et concuriales ejusdem Viatoris. h. e. omnes, seu utrosque.

PLĒRŌMĀRĪUS. In fin. adde: Hinc *Strabo* l. 5. p. 231. narrat, Ostiæ urbem importuosam ex limi aggestione fuisse, et actuaras naves ad excipiendas a magnis navibus merces, aliasque ad easdem importandas magno numero ibidem fuisse, ita ut naves, priusquam ad Tiberim pervenirent, celeriter subvehantur oncrum parte levatæ.

PLEURĪCUS. In fin. adde: et p. 131., ubi male *pleropici* pro *pleurici* legitur.

* PLEXIBILĪTER, adverb. idem ac plectibiliter. *Vet. interpr.* ad *Virg.* 8. *Ecl.* 29. Et ait, quod mulier in publico osculum offerre debuerit, nec obtulerit plectibiliter. Ob id enim institutum hoc apud veteres habebatur, ut probaret se temulentam non fuisse.

PLINTĀ, et Plinta, æ, m. idem ac plinthus. 1. Est cogn. R. *Inscript.* apud *Grut.* 1160. 4. L. Licinius L. L. Plinta.

* PLOCĪMUS, a, um, adject. πλόκιμος, textilis. Hinc *calamus plocinus* dicitur a *Plin.* 16. 36. 66. arundinis genus quoddam, quo storceæ tegetesque fierent, quodque *Theophrast. Hist. plant.* 4. 12. πλόκιμον item vocat. *Harduinus* ex MS. *plotian*, πλωτιαν, in textum admisit, quod ἐπὶ τῶν πλωτῶν, in insulis fluitantibus nascitur. *Plin. loc. cit.* Characian vocabant (*arundinem*) crassiorē firmiteremque, plocinum vero subtiliorem: hanc in insulis fluitantibus natam, illam in ripis exspatiantis lacus.

PLOSTRĀRĪUS. In fin. adde: ¶ 2. *Plostrarius* absolute est, qui plostra regit. *Inscript.* *Pompejana* apud *Romanelli Viagg.* a *Pompei T.* 1. p. 276. *Marcellinum* ædilem lignarii et plostrarii rog. ut F. h. e. rogant, ut faveat. Ibi tamen *lignarij* et *plostarj* legitur.

PLŪMĀCIUM. In fin. adde: *Cassiod.* 7. *Hist. Eccl.* 16. ante med. *Plumacium* tantummodo, et codicem gerens.

PLUMBĀRĪUS. In fin. adde: ¶ 4. *Plumbarii* appellati sunt *Medubrigenses*, quia plumbariis fodinis abundabant. V. *MEDUBRIGENSIS* §. 2.

PLUMBĀTUS. ¶ 4. *init.* post *Plumbatæ* adde: *Italicæ* quoque nunc *piombatæ*. In fin. adde: ¶ 5. *Plumbatus* est etiam, qui plumbum in extremitate sustinet. V. *Cassiod. loc. cit.* in *PISCUS* in *Append.*

PLŪMĒUS. ¶ 1. in fin. adde: *Dracont.* 1. *Hexaem.* 240. *Plumica* gens. h. e. aves.

PLŪRĀLĪTAS. In fin. adde: *Boeth.* in *Aristot. de interpret. ed. sec.* p. 541. Alia est differentia, quæ ex indefinita multitudine, et innumera pluralitate ad unum, propositionis vim colligit atque constringit.

PLŪRIVŌCUS. In fin. adde: *Id. ibid.* p. 104. *Plurivocum* est, quando multis nominibus una res dicitur, ut gladius: nam et ensis et mucro idem significant.

PLUS. ¶ 1. in fin. adde: ¶ 1. *Plus minus* in inscriptionibus Christianis sæpissime adhibetur, cum mensis et dies emortalis certo definitum nequit, quamvis etiam legitur in hac *Inscript.* apud *Grut.* 590. 2. Vixit ann. P. M. XXIII. Hæc autem pertinet ad Rhodonem servum Domitiæ Aug. Domitiani Aug. uxoris. ¶ 5. in fin. adde: *Inscript.* apud *Marin. Iscriz. Alb.* p. 100. Ossa hæc sunt Urbiliæ Primi (scil. uxoris Primi) mihi me pluris: decessit an. XXIII. carissima suis. h. e. quæ pluris (ut adnotat *Orelli* ad n. 4652.) mihi fuit, quam ego milimet ipsi.

* PLŪTIĀDES, æ, m. 1. patronym. *Pluti.* Est cogn. R. *Inscript.* apud *Kellermann. Vig. Rom. laterc.* 6. col. 4. lin. 17. L. Aurelius *Plutiades*.

PLŪTO. ¶ 1. lin. 5. post *effodiantur* adde: V. *DIS* §. 5. At *Lucian. de luctu* 2. Πλούτων κεκλημένος διὰ τὸ πλουτεῖν τοῖς νεκροῖς.

* PLŪTŌGĒNES, is, m. 3. πλουτογενής, *Pluti soboles*: a Πλοῦτος, *Plutus*, et γίγνομαι, nascor. Est cogn. R. *Inscript.* apud *Kellermann. Vig. Rom. laterc.* 6. col. 2. lin. 40. M. Aurelius *Plutogènes*.

* PŌCŪLĀRĪUS, a, um, adject. πότιμος, potorius. *Paul. Sentent.* 3. 6. 61. *Escaria* quoque et peculiaria vasa debentur. et *ibid.* 67. Et vitrea vasa tam escaria, quam pocularia legato cedunt.

PŌDĒRES. In fin. adde: *Cassiod. Complex. Apocal.* 3. Erat podere vestitus, quod ad sacerdotium non est dubium pertinere.

* PŌDISMĀLIS, e, adject. ad podisum pertinens. *Boeth. Geometr. Euclid.* 2. p. 1212. *Podismorum* notitiā hic liber quasi quæstionarius, et omnium podismalium quæstionum scrupulositates ineunctanter absolvet. Adde *eund. ibid.* p. 1213.

* PŌDISMĀTĪCUS, a, um, adject. qui podisum exercet. *Boeth. Geometr. Euclid.* 2. p. 1212. *Prisci* igitur podismatici cautissimi dispectores duodecim mensurarum genera constituerunt.

* PŌDISMĀTĪO, onis, f. 3. idem ac podisum. *Boeth. Geometr. Euclid.* 2. p. 1226. Hæc de epipedarum podismationibus figurarum ad præsens dicta sufficiant.

* PŌDISMO, as, avi, alium, a. 1. ποδίζω, pede metior. *Boeth. Geometr. Euclid.* 2. p. 1215. Quorum medietate sæpe dicti trigoni sealeni embadum podismatur, ut in subjecta figura notatur.

PŌENĪO. In fin. adde: ¶ 2. Particip. *Pœnisis* legitur apud *Cassiod. Complex. Act. Apost.* 7. Qua prædicatione compunctos tria millia virorum pœnisis et baptizatos esse testatur.

PŌENĪTĒNTĪĀ. In fin. adde: ¶ 4. *Pœnitentiam agere* est *far penitenza*: et *pœnitundinem gerere* est *pentirsi*. Id patet ex his verbis *Refini* 2. *Invest. in Hieronym.* n. 29. Propter hoc forte me invitabas ad pœnitentiam? (n. 28. Si agas pœnitentiam, bene facis). Non intellexeram. Verumtamen scito, nie de hoc quidem pœnitundinem gerere, quin dicam non omnia.

PŌENĪTĒNTĪĀLIS. In fin. adde: ¶ 2. *Pœnitentialis* vero seu *presbyter super pœnites* institutus videtur multo prius *Romæ* et *Constantinopoli*, ut narrat *Cassiod.* 9. *Hist. Eccl.* 35.

PŌENUS. In fin. adde: ¶ 5. Comp. *Pœnior* V. in *PUNIOR*. PŌETŌVIĒNSIS. In fin. adde: pro *Pœtovienenses* repone *Pœtavienenses*, quam vocem *Cavedoni* in *Mem. Moden.* T. 17. p. 405. se legisse testatur, quamque magis recentiori vocabulo *Pettaw* respondere ipse fatetur.

PŌLĀ. ¶ 1. in fin. adde: a C. Julio Cæsare, a quo deducta colonia est.

PŌLĒNTĀ. ¶ 1. lin. 17. post *in aqua et polenta* adde: Hic vero *Seneca* vertisse videtur ea verba *Stobæi Florid. serm.* 17. Εἴλεγε ὁ Ἐπίκουρος εἰκοίμως εἶχειν, καὶ τῷ Διὶ ὑπὲρ εὐδαιμονίας διαγωνίζεσθαι μάζαν ἔχων καὶ ὕδωρ. Confer *Senec. ep.* 25. §. 4. Coligas inde, licet, mazam idem significare ac polentam.

* PŌLĒNTĀCIUM, ii, n. 2. cdulium ex polenta. *Not. Tir.* p. 112. *Polenta*, *polentacium*.

* PŌLĒNTUM, i, n. 2. idem ac polenta. *Cæd. Aurel.* 3. *Tard.* 2. ante med. Ut lentiscum, rosa, vel polentum infusum.

* PŌLIARCHES, is, m. 3. πολιάρχης, princeps civitatis: a πόλις, civitas, et ἀρχος, princeps. Est cogn. R. *Inscript.* apud *Kellermann. Vigil. Rom. laterc.* 2. col. 4. lin. 35. C. Julius *Poliarches*.

PŌLIAS. In fin. adde: V. *Catulli loc. cit.* in *RETINEO* §. 6. in fin.

PŌLĪTĪĀ. In fin. adde: *Cassiod.* 9. *Variar.* 2. Quorum (gruū morem scriptores rerum naturalium contuentes, politiā quamdam inter ipsas esse commemorant, quas civico affectu vivere cognoverunt.

PŌLĪTOR. In fin. adde: In *Tab. Antiat.* apud *Vulp.* *Salvius*

solit. *h. e.* Salvius politor villæ Antiatiæ; etenim ibidem recensentur nomina servorum, qui in eadem Tiberii Aug. villa rant.

POLLĒO. In fin. adde: Usus tamen est præterito *pollui* his ver-
bis *Isid.* 1. *Orig.* 40. Appellantur (*fabulæ*) *Æsopice*, quia is (*Æ-*
opos) apud Phrygas in hæc re polluit.

POLLICITATIO. In fin. adde: ¶ 5. Item de metu alicujus in-
fortunii. *Inscript.* apud *Murat.* 135. 1. Cum respublica prædia
na vendiderit ob pollicitationem belli navalis, (*P. Lucilius Ca-*
lata) HS. CCCIDDD. reipublicæ donavit.

POLLINCTOR. Lin. 3. post *pollingo* adde: *Fulgent. de prisc.*
erm. 5. Dicti pollinctores quasi pollintorum unctores.

POLLINCTUS. In fin. adde: *Val. Max.* 7. 7. 4. Spernis quos
enuisti, nubis effleta, neque erubescis ei totum patrimonium
addicere, cujus pollincto jam corpori marcidam senectutem tuam
ubstravisti. Hic *Auct.* Septiciam quandam alloquitur, quæ filiis
rata, cum jam parere non posset, Publicio admodum seni nup-
erat, testamento etiam utroque filio præterito.

POLUS. In fin. adde: ¶ 4. Item pro orbe terrarum. *Ammian.*
5. 10. *sub init.* Maximiani Caesaris statua amisit repente sphaeram
uream formatam in speciem poli, quam gestabat.

*POLYARCHION, ii, n. 2. nomen malagmatis cujusdam: a πο-
λύς, multus, et ἀρχή, dominatio. *Cæd. Aurel.* 2. *Acut.* 24. Probat
Heraclides) post usum catasplasmatis malagma, quod Apollo-
hanis appellamus, sive polyarchion. *Id.* 2. *Tard.* 14. a med.
um firmum apparuerit lenimentum, erit Amithaonium impo-
endum, vel polyarchion (*corrige* polyarchion) malagma. *Theod.*
Priscian. 2. 2. 18. *ad fin.* Imponio (*ventri*) polyarchion; aut
iaspermaton.

*POLYCHRYSUS, a, um, adject. πολύχρυσος, multum auri ha-
ens, auratus: a πολύς, multus, et χρυσός, aurum. Est cogn. R.
Inscript. in *MARIANUS* in *Append.*

*POLYCLES, is, m. 3. Πολυκλῆς, celeberrimus statuarius Athenien-
sis, discipulus Stadiæi item Atheniensis, qui floruit Olymp. CII.
Plin. 34. 8. 19. §. 1., quique Hermaphroditum nobilem fe-
cit, ut ait *Id. ibid.* §. 20. ¶ 2. Hujus nepos fuit alter Polyceles,
culptor, filius Timarehidis, frater Dionysii et nepos ex fratre
Timoclis (*Pausan.* 1. 10. c. 34.), cujus ita meminit *Id.* 36. 5.
§. 10. In æde Junonis ipsam Deam Dionysius, et Polycles a-
am.... item Polyelis et Dionysii Timarchidis filii Jovem, qui
est in proxima æde, fecerunt. *Harduinus* verba item *Polyceles*
et *Dionysius* perperam (notante *Visc. Monum. Borghes.* p. 114.)
x textu rejecit.

*POLYGAMIA, æ, f. 1. πολυγαμία, conditio viri, qui uno tem-
pore plures uxores habet, vel qui unam post aliam plures du-
it. *Hieronym.* præf. *Comment. in Jerem.* Ut præteream contra
ovinianum volumina, in quibus dolet (*Pelagius*) virginitatem
nuptiis, et nuptias digamiae, digamiam polygamiae esse præ-
tiam.

POLYMITARIUS. In fin. adde: *Vulgat. interpr. Exod.* 35. 35.
pera abietarii, polymitarii ac plumarii.

POLYPHAGUS. In fin. adde: V. PHAGO.

POLYPHEMUS. Lin. 2. post *unum tantum oculo in fronte* ad-
de: Ceterum *Serv.* ad *Virg.* 3. *Æn.* 636. Multi Polyphemum
icunt, unum habuisse oculum, alii duo, alii tres: sed totum
abulosum est. Nam hic vir prudentissimus fuit, et ob hoc ocu-
um in capite habuisse dicitur, id est juxta cerebrum, quia
rudentia plus videbat. Verum Ulixes eum prudentia superavit,
et ob hoc eum cœcasse fingitur. *Servio* consentire videtur pi-
tura in *Mus. Borbon.* T. 1. *tav.* 2. p. 5., in qua Polyphemus
res oculos habet, quorum unus media in fronte est, ne scilicet
deformis, et ab humana natura remotus pingeretur. In fin. ad-
de: ¶ 2. Est etiam cogn. R. V. *Inscript.* in *FACTIONARIUS*.

*POLYSARCIĀ, æ, f. 1. πολυσαρκία, nimia corporis obesitas.
Cæd. Aurel. 5. *Tard.* 11. *sub init.* Polysarcia, quam recte eache-
iam nuncupamus, multis accidentibus denuntiat periculum.

*POLYSYLLĀBUS, a, um, adject. πολυσύλλαβος, polysyllabo,
qui plures habet syllabas. *Priscian. de accent.* p. 1296. *Putsch.*
Verba tertiæ conjugationis, quæ in secunda persona præsentis
emporis is syllaba finiuntur, si in trisyllabis, vel tetrasyllabis,
vel polysyllabis veniunt, corripuntur in præsentis et in ceteris
emporibus, nisi sint positione longa.

*POLYTECNĪĀ, æ, f. 1. πολυτεχνία, multitudo filiorum. *Ful-*
gent. 1. *Mythol.* 2. *ad fin.* Hellanicus in Dios polytecnica, quam
descripsit, ait, Junonem ab Jove vinctam eatenis aureis, et de-
gravatam ineudibus ferreis. *Alii leg.* polytocia, *h. e.* πολυτοκία,
partum multitudo.

*POLYTLAS, antis, adject. omn. gen. πολύτλας, multa passus.

Diomed. 1. p. 307. *Putsch.* Est Ulyssi agnomen Polytlas: nam
prænomen est Ulysses, nomen Arcesiales, cognomen Odysseus.

*POMATĪO, onis, f. 3. ὀπωριμός, fructuum autumnalium col-
lectio. Ita damnare videtur hanc vocem *Hieronym.* ep. 57. n.
11. Quis pro frumento et vino et olei possit vel legere, vel in-
telligere χειρὰ, ὀπωριμόν, σὺλπνότητα, quod nos possumus dicere
fusionem, pomationem, et splendentiam.

POMERIDIĀNUS. In fin. adde: Attamen etiam *postmeridianus*
scribitur apud *Senec. Apocolocynt.* 9. Primus interrogatus sen-
tentiam Janus Pater; is designatus erat in calendas Julias post-
meridianus consul. *h. e.* susceptor in idem tempus, nam ex Au-
gusti et Tiberii tempore post sex menses sufficiebantur novi
consules: dicitur autem *postmeridianus* ironice, quia ut dios
in duodecim horas, sic annus in duodecim menses dividebatur.

*POMETĪNENSIS, e, adject. idem ac Pomctinus. *Milites Po-*
metineuses est titulus unius ex comediis Q. Novii poetæ apud
Non. 1. 98.

POMONĀ. In fin. adde: ¶ 3. *Pomoua* videtur esse idem ac
encarpus, seu pancarpia corona, quam *festone* nunc Itali dicunt.
Inscript. apud *Grut.* 94. 11. T. Tittienus Felix HS. L. M. N.
legavit ad exornandam ædem pomonis, ex qua summa factum
est fastigium inauratum, podium, pavimenta marm., opus te-
etorium.

POMONAL. Lin. 1. pro agro *Sabino* repono agro *Solonio.* In
fin. adde: Pomonal est templum Deæ Pomonæ.

POMPĀTUS. Lin. 1. post *pompam habens* adde: *Cassiod.* 9.
Variar. 33. *ante med.* Si aliquis rusticorum causas nefandæ li-
tis attulerit, inter ipsa initia comprehensus fustuariæ subdatur
protinus ultioni, et pompatus mala nota corrigit, qui prius oc-
cultum facinus excitare tendebat.

POMPEJĀNUS. ¶ 5. in fin. adde: *Suet. Tib.* 57. Pompejo, cui-
dam affirmavit fore, ut ex Pompejo Pompejanus fieret. *h. e.* oc-
cideretur, utpote qui a partibus Pompeji steterit. ¶ 4. lin. 4.
post *scribitur* adde: Porro ex *Senec. loc. cit.* constat, priorem
terræ motum accidisse Nonis Febr. Regulo et Virginio consuli-
bus, *h. e.* ann. a Chr. n. LXIII.; quamvis minus recte *Tacit.*
15. *Ann.* 22. idem contigisse anno superiore arguit. Alterum
vero terræ motum, quo tota urbs corruit, IX. Kal. Decembr.
ann. LXXIX. *Carol. Rosinius* in *Dissert. isagog.* c. 11. multis
argumentis atque testimoniis probat.

*POMPEUTĪCUS, a, um, adject. pompeυτικός, ad pompam per-
tinens. Ita vocatur pes bacchius, quia in Bacchicis pompis ejus
usus præcipuus erat. *Max. Victor. de carm. her.* p. 1956. *Putsch.*
Item pes bacchius, sive hypobacchius, palimbacchius sive pom-
peuticus.

POMUSCŪLUM. Lin. 2. pro T. 1. repono T. 2.

PONDĒRĀLĒ. Hujusmodi vocabulum, donec alius suppetat
scriptoris, aut veteris monumenti locus, in quo usurpatum fue-
rit, e Latio tollendum est; nam *Augustin. Gervasio* in *Osservaz.*
sopra un'iscriz. Sipontina, edit. Neapoli ann. 1837., aliud attulit
multo correctius exemplar inscriptionis a *Reines. loc. cit.* allatæ,
in quo ea verba sic sese habent: Verba facta sunt, MM. Rem-
mios Rufos, patr. et fil. II. vir. iter. ex sua pecunia pondera,
et chalcidicum, et scholam secundum municipii splendorem fecis-
se, etc. *Pondera* autem, non *ponderale*, esse legendum ex eo
etiam apparet, quod verba *pondera, et chalcidicum, et scho-*
lam iterum paulo post in eadem inscriptione leguntur.

*PONDĒRĀRIUS, ii, m. 2. idem ac ponderator et sacomarius.
Inscript. apud *Augustin. Gervasio* in *Osservaz. sopra un'iscriz.*
Sipontina p. 44. Georgiæ conservæ Marsua ponder., Epaphra
saltuar. conjuges fecerunt, Epaphrioni ponder., Orine, Delphidi
filiis, etc. Vides, hic patrem et filium eodem ponderarii mini-
sterio functos fuisse.

*PONDĒRĀTIM, adverb. ponderatamente, consideranter. *Cas-*
siod. 2. *Variar.* 40. a med. *de cithara.* Ibi enim quidquid ex-
cellenter, quidquid ponderatim, quidquid rauce, quidquid pu-
rissime aliasque distantias sonat, quasi in unum oruatum con-
stat esse collectum.

*PONTĀNUS, a, um, adject. ad pontem pertinens. V. PON-
TIUS in *Append.*

PONTĪCUS. In fin. adde: ¶ 8. *Ponticæ gemmæ* apud *Plin.*
37. 10. 66. Ponticarum plura sunt genera. Est stellata nunc san-
guineis, nunc auratis guttis, quæ inter sacras habetur. Alia pro
stellis ejusdem coloris lineas habet, alia montium convallium-
que effigies. *Solin.* 15. Mittit Pontus et gemmas, quas a patria
Ponticas dicimus, genere diversas, quippe aliae aureas, aliae san-
guineas habent stellas, et eæ quidem inter sacras habentur: nam
quæ ostentationi potius, quam usui deliguntur, non guttis as-

persæ sunt, sed longis colorum ductibus liniuntur. *Isid.* 16. *Orig.* 15. §. 26. Pontica est gemma quædam livore perlucida, habens stellas rubeas, interdum et aureas. Dicunt, per eam interrogari daemones, et fugari. *Faustin. Corsi, Delle pietre ant.* p. 252. Eam vocat Italice *stellaria dura* et *asteria*.

PONTIFEX. ¶ 5. *liu.* 7. post *fuisse viuentur* adde: Ait enim *Capitolin. Macrin.* 7, Opilium Macrinum, cum scriba pontificum esset (quos hodie pontifices minores vocant) pontificem maximum appellasse senatum, Pii nomine decreto. ¶ 7. in *fin.* adde: ¶ 7. Etiam in municipiis et coloniis *pontifex maximus* erat. *Inscript.* quæ pertinet ad Hipponium seu Vihonem Valentiam, nunc *Montelione* in Brutiis, edita in *Mem. dell' Instit. archeol.* T. 1. p. 192. L. Libertius C. F. Pon. Max. III. vir I. D. Q. C. P. h. e. pontifex maximus, quatuor vir juri dicundo, quinquennalis censoria potestate.

* **PONTIFICANS**, antis, particip. ab inusit. *pontificor*, pontificatu fungor. *Inscript.* apud *Fabrett.* p. 755. n. 463. Imperante D. N. Justiniano piissimo Aug. ann. ejus consulatus quarto, pontificante Apostolico viro domno Sergio PP. anno secundo. Hæc pertinet, si ratio habeatur consulatus quarti Justiniani Aug. II., ad annum a Chr. n. DCLXXXVIII, quo Sergius I. Papa fuit anno II.

* **PONTIUS**, a, um, adject. ad pontem pertinens. *Probus* seu *Grammat. Vatic.* editus ab A. Maio in *Class. auct.* T. 5. p. 184. Hæc derivatio nominum biforini specie nascitur, ut puta, a monte montius et montanus; a ponte pontius et pontanus.

PÖPLES. *Lin.* 15. pro *Poplites genibus imponere* reponit: Asidere gravidis, vel cum remedium alicui adhibeatur, digitis pectinatum inter se implexis, veneficium est: idque compertum tradunt Alcmena Herculem pariente: pejus, si circa unum ambove genua: item poplites alternis genibus imponi. Ideo hæc in conciliis ducum potestatumve fieri vetuere majores, velut omnem actum impediencia: vetuere et sacris votivæ simili modo interesse. Hinc de Lucina Alcmena Herculem parturiens sic loquitur apud *Ovid.* 9. *Met.* 297. Utque meos audit gemitus, subsedit in illa Ante fores ara, dextroque a poplite lævum pressa genu, digitis inter se pectine junctis sustinuit nixus. Hujusmodi porro poplitum cum genibus alterna implicatio apud Romanos olim fascinationis evitandæ causa, nunc apud nostrates urbanitatis, et eorum, quibuscum versamur, reverentiæ gratia improbatnr.

POPPÆANUS In *fin.* adde: At *Poppeanus* scribitur in *Inscript.* apud *Smet.* 101. 15., qui eam vidit, et *Grut.* 578. 9. D. M. T. Flavii Aug. Lib. Parthenopæi Poppeani eunuchi ab ornamentis, Vix. Ann. LXXXV. etc. Hic vides, Parthenopæum appellari Poppeanum, quia servus fuerat Poppææ Aug., antequam in potestatem veniret T. Flavii Vespasiani Aug.

PÖPULÄRITAS. ¶ 1. in *fin.* adde: *Id.* 1. *ep.* 7. ante *med.* Præfecturam primum gubernavit cum magna popularitate, consequentemque cum maxima populatione.

PÖPULÖNENSIS. *Lin.* 2. post *urbem* adde: *Piombino.*

* **PORCIANUS**, a, um, adject. ad Porcium aliquem pertinens. Est cogn. R. V. *Inscript.* in SUCINIANUS.

* **PORCIO**, onis, m. 3. diminut. porci, idem ac porculus. Est cogn. R. in *Inscript.* quæ nunc exstat in *Mus. Atestino.* T. Atidius T. P. Rom. Porcio miles Leg. XIII.

PORCIUS. In *fin.* adde: ¶ 2. *Porcia* basilica Romæ omnium prima fuit, quæ edificata est in foro a M. Porcio Catone censore ann. U. C. DLXX., ut affirmat *Liv.* 39. 44. Cato atria duo, Menium et Titium in lautumniis, et quatuor tabernas, in publicum emit; basilicamque ibi fecit, quæ Porcia appellata est. V. *BASILICA* in *Append.*

* **PORDÄCÄ**, æ, m. cognomen Rom. hominis vilissimi, fortasse a *πρῶτος*, crepitus. V. *SALSULUS* §. 1.

PÖRPHÛRÖ. ¶ 1. in *fin.* adde: V. *PURPUREUS* §. 5.

* **PORTARIUS**, ii, m. 2. *portinajo*, *θυροπόρος*, janitor. *Vulgat. interpr.* 4. *Reg.* 7. 11. Ierunt ergo portarii, et nunciaverunt in palatio regis intrinsecus. Adde 1. *Paralip.* 16. 42.

PORTICUS. ¶ 1. in *fin.* adde: *Suet. Ner.* 31. Ut porticus triplices milliarias haberet. h. e. *portici con tre ordini di colonne, e lunghi mille passi.*

PORTITOR. In *fin.* adde: *Hieronym.* ep. 63. n. 2. Quod si sanctus diaconus (*Heraclius*) portitor litterarum tuis rursum amplexibus fuerit irretitus. Adde *Cassiod.* 1. *Variar.* 46.

PÖRUS. In *fin.* adde: V. *SPERMATICUS* in *Lex.* et in *Append.* V. et *URETICUS.*

* **PÖSILLUS**, a, um, adject. idem ac pauxillus, et pusillus. Est cogn. R. *Inscript.* in *Mus. Atest.* a me edito p. 155. Cravonia L. F. Posilla. *Alia ibid.* p. 139. Cusouia M. F. Posilla.

PÖSİDÖNYUS. ¶ 2. in *fin.* adde: In ejus urbis nummis sæpissime Neptunum, qui *Ποσειδών* Græce dicitur, videre est. Hinc *Neptunia* pro *Posidonia* appellatur a *Vellej.* 1. 15. Cassio Longino et Sextio Calvino consulibus Fabrateria deducta est (*scil.* ann. U. C. DCXXX.), et post annum Scylacium, Minervium, Tarentum, Neptunia. ¶ 4. in *fin.* adde: ¶ 5. Est etiam cogn. R. *Inscript.* apud *Grut.* 128. 3. P. Vettius P. L. Posidonius.

POSSESSOR. In *fin.* adde: ¶ 4. Est etiam cogn. R. *Inscript.* apud *Murat.* 1099. G. Sex. Julius Sex. F. Quir. Possessor.

POSSIBILIS. In *fin.* adde: *Paul. Sentent.* 3. 4. 1. Possibilis conditio est, quæ per rerum naturam admitti potest; impossibilis, quæ non potest.

POSSUM. ¶ 4. in *fin.* adde: *Potesto* tamen legitur in *Inscript.* quæ pertinet ad ann. U. C. DCXVI., apud *Murat.* 587. 1. Quem quomque veicus Furfens fecerint, quod se sentiunt eam rem sine scelere, sine piaculo alis (h. e. aliis) ne potesto.

POST. ¶ 5. in *fin.* adde: *Inscript.* apud *Murat.* 318. 1. Liberti libertorum hoc monumentum negligentia (num neglegenter legendum?) curatum post multis annis restituerunt.

* **POSTICIUS**, a, um, adject. idem ac posticus. *Inscript.* apud *Fabrett.* p. 629. n. 248. et apud *Cardinali Iscriz.* *Velit.* p. 44., quæ pertinet ad ann. a Chr. n. CCCLXIV–CCCLXXV. Amphitheatrum cum portis posticiis. ¶ 2. *Posticium* absolute est pars postica. *Hygin. Gromat.* qui scripsit imperante Trajano, p. 7. col. 2. Quæstorium minori esse debet latitudine, quam prætorium, ut strigæ ad posticium prætorii proximæ sint. et *mox.* Lateribus ejusdem tendere dehent ad viam quintanam centuriæ statorum, ut posticium prætorii tueantur.

* **POSTPÖSITIVUS**, a, um, adject. qui post ponitur, ut *conjunctio* postpositiva apud *Pompej. Comment. art. Donat.* p. 387. Ordo conjunctionum hic est, quod sunt aliquæ præpositivæ, sunt postpositivæ, sunt mediæ. Præpositivæ conjunctiones multæ sunt quidem, quæ præponuntur semper. Illæ postponuntur semper, ut *que*. Si dicas *primusque*, non potes dicere *que primus*. Est etiam media, ut est *igitur*.

POSTÜMILLUS, a, um, adject. diminut. postumi. Est cogn. R. *Martial.* 12. 49. Et credit cui Postumilla dives Gemmas, aurea, vina, concubinos.

POSTÜMUS. ¶ 4. *lin.* 1. post *prænomen fuit* adde: cuius exemplum exstat in *Inscript.* apud *Grut.* 188. 1. Post. Mimesius C. F. Sardus Tr. Mil., Leg. Ti. Caesaris Aug. etc.

* **PÖTÄMIS**, idis, f. 3. *Ποταμῖς*, Nympha fluminum: a *ποταμός*, fluvius. *Lactant.* ad *Stat.* 4. *Theb.* 255. Non is Nymphas aut Oreades, aut Potamides, aut Dryades, aut Napæas dicit. Dryades sunt, quæ quercubus delectantur; Oreades montibus; Potamides fluminibus, Napææ virgultis et floribus. Eadem fere habet *Mythologus* edit. ab A. Maio in *Class. auct.* T. 3. p. 103.

PÖTÄTUS, a, um. Incertam vocis lectionem confirmant *Gargil. de pomis* apud A. Maium in *Class. auct.* T. 3. p. 422. ad *fin.* Gummus earum (ceresiarum) cum mero potatus calculos frangit. *Cassiod.* 8. *Variar.* 32. Ut aliqui fontes potati animalibus reddant varium colorem. V. et *Tertulliani loc. cit.* in *SPUTAMENTUM*.

PÖTENTİÄ. In *fin.* adde: ¶ 9. Est etiam cogn. R. *Inscript.* apud *Grut.* 633. 6. Ti. Claudio Apollinari titulum posuit Julia Rhodine uxor marito, et Claudiae Juliane, Potentia patri pietissimo.

PÖTENTİÄLİTER. In *fin.* adde: *Claud. Mamert.* 1. *Stat. an.* 25. circa *med.* Cum unum circini radium fixeris, atque alium a centro extrinsecus circumduxeris, attende, centri potentiam ab stabili radio illum, qui circumagitur, radium regere, et illic, ubi localiter non est, potentialiter circulum figurare.

* **PÖTENTOR**, aris, dep. 1. potentia aliis præsto. *Idac. Chron.* ad Olymp. CCXCIX. Alani, qui Vandalis et Suevis potentabantur, adeo cæsi sunt a Gothis, ut pauci, qui superfuissent, Gunderici regis Vandalorum se patrocínio subjugarent.

PÖTİÖNATUS. *Lin.* 5. post *verterit* adde: *Baungarten*, aliique critici concijunt legendum *potione tentatus* pro *potionatus*.

PÖTİÖR. ¶ 11. in *fin.* adde: de quantitate syllabæ pænultima in *potitur* disputat *Alcim. ep.* 51., quem consule sis.

PÖTİTUS. In *fin.* adde: *Inscript.* in *EDUCATOR* in *Append.* Valeria Potita.

* **PÖTÜLÄNUS**, a, um, adject. ad Potulum aliquem pertinens. *Plin.* 14. 6. 8. Mamertina (vina) circa Messanam in Sicilia genita. Ex iis potulana ab auctore dicta, in loco proximo Italiae laudantur præcipue. Apud *Athenæum* l. 1. c. 21., ubi vulgo *Ποταλῖνος* (vinos) legitur, *Casaubonus* legendum putat *Ποταλῖνος*.

* PRÆARGUMENTOR, aris, dep. 1. antea argumentor. *Boeth. Aristot. Topic. 8. p. 729.* Sustinere autem et positionem et definitionem, ipsum sibi ipsi oportet præargumentando.

* PRÆAUDIO, is, ivi, itum, a. 4. ante audio. *Cassiod. 9. Hist. Eccl. 14.* Majoris perfectionis neque speravimus opus, neque præaudivimus omnino.

* PRÆBENDĀ, æ, f. 1. *prebenda*, res quæ privatis publice præberi seu præstari solet. *Cassiod. 5. Variar. 39. a med.* Præbendarum tenor ascriptus, quem nostra diversis largitur humanitas, provincialibus suggeritur intolerabilis causa esse damnorum; quando et in species exigitur, et impudenter ejus pretium postulatur.

* PRÆCAUTUS. Lin. 1. post V. PRÆCAVEO §. 3. adde: *Cæd. Aurel. 2. Acut. 22.* Cibum inquit dandum præcauta secunda die. *h. e. vitata.*

* PRÆCĒDENTĪA, æ, f. 1. *precedenza*, progressio. *Cassiod. de astronom. circa med.* Præcedentia, vel antegradatio stellarum est, quam Græci προποδισμόν vocant, dum stella motum suum consuetum cogere videtur, et aliquid præter consuetudinem præcedit.

* PRÆCELSUS. In fin. adde: ¶ 5. Superl. *Præcelsissimus* apud *Alcim. ep. 5.*

* PRÆCENSŪRĀ, æ, f. 1. conditio alicujus agri, antequam censeatur. *Frontin. de colon. p. 134. Goes.* Eidem militi agens ejus (*oppidi*) in præcensura est assignatus. *h. e.* antequam censeretur. Etenim *Id. ibid.* Ager ejus (*Fori Popilii*) limitibus Augusteis in jugeribus est assignatus: nam imperator Vespasianus postea lege sua agrum censeri jussit.

* PRÆCINCTUS. In fin. adde: ¶ 4. *Præcinctus* etiam dicitur, qui militari dignitate præditus est. V. CINGULUM §. 4. *L. Verus* apud *Volcat. in Avid. Cass. 1.* Sed vide, ne tibi et liberis tuis non bene consulas, cum tales inter præcinctos habeas, quales milites libenter audiunt, libenter vident.

* PRÆCIPĪO. ¶ 1. in fin. adde: ¶ 1.^a Usurpatur etiam cum infinitivo. *Inscript. Christ. apud Smet. 110. 10.* Dulcis apud Manes Zoe benedicta moraris, Tu secunda jaces, nobis reliquisti querelas, Precepti. *h. e.* præcepti pro præcepisti) hospitium dulci parare tuis. ¶ 9. in fin. adde: ¶ 9.^a *Præcipere* absolute est radicari, *prender radice*, cum de seminibus plantarum sermo est. *Gargil. 4. 5.* (edente *A. A. Scottio*). Robustior, etsi tardior, planta (*persici*) præcepit ex osse, quod simpliciter exponatur.

* PRÆCLĀRITAS, atis, f. 3. *εὐκλεία*, excellentia. *Vulgat. interpr. Sapient. 8. 18.* Præclaritas in communicatione sermonum ejus.

* PRÆCO. ¶ 11. in fin. adde: Hinc si quis præconium faciens de patria sua bene meritis esset, in ordinem decurionum adlegebatur ejus filius ob merita patris, ut patet ex *Inscript. Puteolana* in PRÆCONIUS allata.

* PRÆCOGNOSCO, is, ovi, itum, a. 3. *preconoscere*, antea cognosco. *Boeth. Aristot. analyt. poster. 1. p. 522.* Dupliciter autem est necessarium præcognoscere, alia namque, quia sunt, præopinari necesse est, alia vero quia est quod dicitur intelligere oportet, quædam autem utraque.

* PRÆCOLLĪGO, is, a. 3. antea colligo. *Boeth. Aristot. Topic. 3. p. 724.* Occultantem vero ratiocinatione præcolligere oportet, per quæ syllogismus ejus, quod ex principio est, debet fieri. Particip. *Præcolligendus* apud *eund. loc. cit.* in PRÆCONFESSIO in *Append.*

* PRÆCONFESSIO, onis, f. 3. confessio antea facta. *Boeth. Aristot. Topic. 7. 6. p. 715.* Præconfessione utendum pro talibus, aut præcolligendum, quod æquivocum, vel univocum, aut utrumque fuerit.

* PRÆCŌNĪĀLIS, e, adject. præconio dignus. *Cassiod. 7. Variar. 1. 5. sub init.* Hæc sunt nostra oblectamenta; potentia imperii decora facies, testimonium cum præconio administrantium. *Id. 8. ibid. 1.* Pietati vestrae præconiale est diligere, quorum partes contigit vos amasse. *Id. 9. ibid. 25.* Præconiales viri.

* PRÆCŌNĪĀLĪTER, adverb. laudabiliter, cum præconio. *Cassiod. 10. Variar. 11.* Quidquid præconialiter egeris, proprio matrimonio dignissimus æstimaris.

* PRÆCONTEMPĪĀTĪO, onis, f. 3. prævidentia. *Cassiod. 1. Hist. Eccl. 14. ante med.* Scivit de illo Deus præscientia et præcontemplatione, quia eum non esset spreturus, eligendus foret ex omnibus.

PRÆCŪQUO corrige PRÆCOQUO.

PRÆCOX. ¶ 4. lin. 4. pro *βερύκοκκα* reponere *βερύκοκκα*.

PRÆDĀTĪCIUS corrige PRÆDĀTĪCIUS.

PRÆDĀTUS. In fin. adde: Huic opponitur *superdatus*, quam vocem vide suo loco.

App.

* PRÆDECESSOR. In fin. adde: Decessorem et prædecessorem simul jungit *Cassiod. 4. Variar. 44. ad Antonium Polensem episc.* Stephanus siquidem flebili additione conquestus est, casam sui juris ante decessorem prædecessoremque vestrum longa ætate possessam, ante hos fere novem menses ab hominibus Ecclesie, cui præsidetis, despecto civilitatis ordine, fuisse pervasam.

* PRÆDĪĀRIUM, ii, n. 2. locus, in quo prædia publico obligata hæc subjiciuntur. *Not. Tir. p. 62.* Prædium, prædiolum, prædiarium.

* PRÆDĪCĀMENTUM, i, n. 2. *κατηγορία*, demonstratio, ostensio apud logicos. V. PRÆDICATIVUS. *Boeth. in Porphyry. dialog. 1. p. 4.* Omnes propositiones ex sermonibus aliquid significantibus componuntur. Itaque liber, quem de decem prædicamentis scripsit (*Aristoteles*), quæ apud Græcos *κατηγορίαι* dicuntur, de primis rerum nominibus significantibusque est. *Id. in Aristot. categor. 2. p. 114.* Si prædicamenta juncta faciunt affirmationem, prædicamentorum tractatus non de rebus, sed de vocibus est. *Id. in Porphyry. 3. p. 69.* Prædiximus ab Aristotele decem prædicamenta esse disposita, quæ ideo prædicamenta vocaverit, quoniam de ceteris omnibus prædicatur.

* PRÆDĪCĀTĪVE, adverb. demonstrative, cum prædicatione, vox est logicorum. *Boeth. Aristot. analyt. prior. 1. p. 471.* Neque enim, si ambo intervalla particularia prædicative, vel privative dicantur, aut hoc quidem prædicativum, illud vero privativum, vel hoc quidem indefinitum, illud vero definitum, vel ambo indefinita, non erit syllogismus nullo modo.

* PRÆDĪCO. ¶ 4. In fin. adde: ¶ 4.^a Etiam *prædicor*, aris deponentis more usurpat *Cassiod. Complex. Act. Ap. 33.* Quibus (*discipulis*) constituentes (*Paulus et Barnabas*) presbyteros, cum jejunatione prædicati sunt, Dominoque eos sancta commendatione reliquerunt.

* PRÆDĪVĪDO, is, a. 3. ante divido. *Jul. Vict. Aur. rhet. (edente A. Maio) c. 15. p. 84.* Sæpenumero in principiis etiam causam prædividimus ex utilitate nostra, ut Demosthenes contra Æschinem.

* PRÆDOR. ¶ 3. in fin. adde: Silvano invicto sacrum C. Tetius Veturius Micianus Pr. (*h. e.* præfectus) alæ Sebosianæ ob aprum eximie formæ captum, quem multi antecessores ejus prædari non potuerunt, V. S. L. P. (*h. e.* voto soluto lihens posuit).

PRÆDUCTAL. Lin. 1. post n. 3. adde: *riga, regolo.*

* PRÆEMĪNENS. In fin. adde: *Claud. Mamert. 1. Stat. an. 6.* Præeminentior est ceteris sensibus visus.

* PRÆEO. ¶ 4. in fin. adde: *Præiens* tamen adhibetur a *Jornand. Get. 28.* Ipse in exsequiis feretro ejus præiens.

* PRÆEXISTENS, entis, particip. ab inusit. *præexisto: præistente*, qui ante existit. *Boeth. Aristot. analyt. poster. 1. p. 521.* Omnis doctrina, et omnis disciplina intellectiva ex præistente fit cognitione.

* PRÆFECTŌRIŪS. In fin. adde: *Frontin. de colon. p. 147. Goes.* Alia loca sunt præfectoria, quæ ad publicum jus pertinent.

* PRÆFECTUS. ¶ 18. lin. 1. pro *quatuor fuere præfecti prætorio* reponere: sublati prætorianis (V. PRÆTORIUS §. 7. ad fin.) Constantinus M. adeptam præfectis prætorio potestatem militarem in magistros equitum peditumque transtulit, divisoque orbe Romano in quatuor præcipuas partes, quatuor etiam constituit præfectos prætorio, etc. ¶ 20. in fin. adde: Ceterum ex opere *Laurent. Lydi de magistrat. Rom. l. 1. c. 49. et l. 2. c. 19. ann. 1812.* primum edito, novimus, imperante Domitiano, duodecim præfectos Urbis pro uno fuisse institutos, qui totidem Urbis partibus præessent: quod his verbis jam innuerat *Juvenal. 4. 76.* rapta properabat abolla Pegasus attonitæ positus modo villicus Urbis. Anne aliud nunc præfecti?

* PRÆFRĪCĀTUS, a, um, particip. ab inusit. *præfrico*, ante frico. *Cæd. Aurel. 1. Acut. 11. sub init.* Præfricatis partibus ad tractationem manuum.

* PRÆFŪSUS, a, um, particip. a *præfundo*, antea fusus. *Cæd. Aurel. 2. Tard. 7. a med.* Noxius est usus pilei vino calido præfusi. *Alcim. ep. 8.* Votis præfusa supplicatio.

* PRÆGĒNĒRĀTUS. Lin. 3. pro *successit* reponere *successi*, et pro *progenerata* scribe *prægenerata*.

* PRÆGNĀTUS, a, um, adject. antea natus. *Not. Tir. p. 79.* Gnatus, agnatus, cognatus, prægnatus.

* PRÆGUSTĀTĪVUS, a, um, adject. qui antea gustari solet. *Fulgent. de prisc. serm. 40.* Edulium ab edendo dicitur prægustativa comestio.

* PRÆGUSTĀTOR. ¶ 1. in fin. adde: Ex plurimis inscriptioni-

bus jam innotuerant prægustatores Augustorum, at nunc id muneri datum fuisse tricliniarhæ, cognoscimus ex alia nuper reperta, edita vero in *Bullett. dell' Istitut. archeolog. ann. 1840. p. 95*. Ti. Claudius Aug. Lib. Bucolas prægustator tricliniar. etc.

PRÆGUSTO. ¶ 3. In fin. adde: ¶ 3.^a Translate. *Cassiod. 6. Hist. Eccl. 1. ante med.* Apud quem (*Libanium*) Julianus cum verba philosophica prægustasset, cœpit etiam doctoris imitari religionem.

* **PRÆJACTO**, as, avi, atum, a. 1. antea jacto. *Vet. Scholiast. ad Cic. Planc. 24.* (edente *A. Maio* in *Class. auct. T. 2. p. 70*) Cassius præjactaverat, hunc ædilem primo ante alios loco fieri deluisse.

* **PRÆINSTO**, as, n. 1. antea insto. *Boeth. Aristot. elench. sophist. 2. p. 748.* Quasunque interrogationum præseuserit aliquis, præinstandum est.

* **PRÆINSTRŪO**, is, a. 5. antea instruo. *Boeth. Aristot. elench. sophist. 2. p. 756.* Quia autem præinstruitur quis ab ea propter sophisticas vicinitatem, etc.

* **PRÆINTELLĠO**, is, a. 5. ante intelligo. *Boeth. in Porphy. dialog. 2. p. 44.* Huc accedit, quod species prænoscentur, id est præintelliguntur, hoc est ante esse cognoscuntur, quam accidentia.

* **PRÆINTERRŌGO**, as, a. 1. antea interrogo. *Boeth. Aristot. elench. sophist. 2. p. 754.* Sed oportet hoc præinterrogare.

* **PRÆJUDICIĀLĠTER**, adverb. cum præjudicio, vel damno. *Cassiod. de anim. 9.* Sunt etiam singularia in medio constituta, ne in unam partem præjudicialiter vergentia alteram competenti decore nudarent, nasus, os, guttur, pectus, umbilicus et genitalium virga descendens.

PRÆLARGUS. In fin. adde: *Eugen. Tolet. præf. ad Dracont.* Implorans vestri solii prælargissimam pietatem.

* **PRÆLĀTIVUS**, a, um, adject. qui prælationem significat. *Cassiod. de orat. 1. ante med.* Alii quatuor dicunt gradus esse comparationis: positivum, qui est doctus; comparativum, qui est tam doctus; prælativum, qui est doctior; superlativum, qui est doctissimus; dicentes, non posse illum dici comparativum, qui est doctior, quia non tam comparare, quam præferre videatur. His similia atque insuper alia plura huc spectantia habet *Pompejus Comment. art. Donat. 10.*

* **PRÆLINĠTUS**, a, um, particip. ab inusit. *prælinio*, antea linitus. *Cœl. Aurel. 2. Tard. 4. a med.* Linteolum prælinutum oleo cocto, vel sale.

* **PRÆLIQUĀTUS**, a, um, particip. ab inusit. *præliquo*, antea liquatus. *Cœl. Aurel. 5. Tard. 10. ante med.* Præliquatus atque pravus liquor.

* **PRÆLŪBRĠCUS**, a, um, adject. valde lubricus. *Ennod. 2. epigr. 46.* Spiritus exhausto voliat prælubricus auro.

PRÆMENSUS. In fin. adde: At certioris auctoritatis est locus *Sicul. Flacc. de condit. agr. p. 3. Goes.* Præmensum quod universis suffecturum videbatur solum, territis fugatisque inde civibus, territorium dixerunt.

PRÆMIĀTOR. Lin. 3. pro nos repone vos.

* **PRÆMIĀTUS**, a, um, particip. a *præmior*; *chi ha guadagnato*, qui lucrum consecutus est. *Novius* apud *Fest.* in *Temetum*. Sequimini, præmiati: sequere, temeti timor. V. **TEMETUM** §. 2.

PRÆMIOR. Lin. 3. pro concionibus repone cognitionibus.

* **PRÆMISSŌ**, onis, f. 3. id, quod præmittitur. *Pompej. Comment. art. Donat. 31. a med.* Quamdiu voluerit orator præmittere partes, potest fieri, ut admittatur ista lex, dummodo tota illa præmissio sine claudatur.

* **PRÆMIXTUS**, a, um, particip. ab inusit. *præmisceo*, autea mixtus. *Cœl. Aurel. 4. Tard. 5. a med.* Donec decoctio ad modum præmixti redeat lactis, qui fuerat, priusquam aqua misceretur.

PRÆMOLLĠO. In fin. adde: *Cœl. Aurel. 4. Tard. 5. a med.* Sed illa duo infusione præmollienda.

* **PRÆNĠGO**, as, a. 1. antea nego. *Boeth. Aristot. elench. sophist. 2. p. 748.* Quibuscumque in interrogationibus non necesse est prænegare, quod duplex est.

PRÆNŌMEN. ¶ 2. in fin. adde: ¶ 2.^a Prænomena vero apud Romanos usitata, et hactenus reperta sunt novem et quadraginta, quorum exempla habes loco suo in *Lexico*, aut in prima vel altera *Appendice*, scilicet Agrippa, Ancus, Annius, Appius, Aruns, Anlus vel Olus, Cæso vel Kæso, Cajus vel Gajus, Cnæus, Decimus, Decius, Faustus, Herius, Hostus vel Ostus, Lar, Lucius, Mamercus, Manius, Marcus, Mettus vel Mettius, Minatius, Nero, Nnmerius, Opiter, Postumus, Primus, Proculus, Publius, Quartus,

Quintus, Salvius, Secundus, Septimus, Sergius, Sertor, Servius, Sextus, Spurius, Stadius, Talus, Tertius, Tiberius, Titus, Treb., Tullus, Turnus, Valerius, Vibius, Volero, Vopiscus.

* **PRÆŌPINOR**, aris, atus sum, dep. 1. antea opinor. *Boeth. loc. cit. in PRÆCOGNOSCO* in *Append.*

* **PRÆORDĠNO**, as, avi, atum, a. 1. *preordinare*, *προορρίζω*, antea ordino, designo. *Vulgat. interpr. Act. Ap. 22. 14.* Deus præordinavit te, ut cognosceres voluntatem ejus.

* **PRÆOSTENDO**, is, a. 5. ante ostendo. *Augustin. 21. Civ. D. 8.* Hoc monstrare debent, hoc ostendere, vel præostendere, hoc prædicere.

PRÆPĀTIOR. In fin. adde: ¶ 2. Particip. *Præpatiens* apud *Cœl. Aurel. 5. Acut. 14.* Nisi præpatiente ea parte corporis, unde initium sumit pulsus.

* **PRÆPŌSĠTĀ**, æ, f. 1. *superiora*, *abbadessa*, mulier, quæ aliis in monasterio degentibus præponitur. *Augustin. ep. 211. (al. 109.)* Hæc sunt, quæ, ut observatis, præcipimus, in monasterio constitutæ. Sed sit in potestate præpositæ, ut in commune redactum, cui necessarium fuerit, præbeatur.

PRÆPŌSĠTŌ. In fin. adde: ¶ 3. Sæpissime in antiquis monumentis inter præpositiones, earumque casus puncta omitti, immo ambæ eæ voces junctim scribi solent, ut *in fronte* pro *in fronte*, quod ideo factum est, quia duæ illæ voces sub uno accentu pronuntiantur. Huic rei simile aliquid animadvertit *Visc. in Monum. Gab. p. 134. ed. Mediol.*, sed veram omissionis et conjunctionis rationem non attulit, quæ ex sequentibus scriptorum locis patebit. *Priscian. 14. p. 978. Putsch.* Annuitur semper præpositio sequenti dictioni, et quasi una pars cum ea fertur; unde et acutum in gravem convertit. *Capell. 5. p. 62.* Contextus orationis plerumque adimit proprios sonos his vocibus, quæ referuntur ad aliquid sequens, ut præpositionibus *ante urbem*. Nam hic *ante* perdidit acutum sonum prioris syllabæ: item *post muros*. *Pompej. Comment. art. Donat. §. 11.* Duæ partes orationis unum accentum habebunt, quotiescumque in unam colliguntur. Si dicas *interealoci*, *interea* una pars orationis est, *loci* altera.

PRÆPŌSĠTUS. ¶ 1. in fin. adde: Hinc ex præposito dicitur, qui alicui legioni jam præfuit. *Inscript. apud Murat. 1071. 5.* Aurelius Viuentius ex præpositis vir ornatus legionis X. *Geminæ.*

* **PRÆPOSTĒRĀTUS**, a, um, particip. a *præpostero*. *Cassiod. de orthograph. præf.* Commemorati sunt auctores orthographiæ, ex quibus alii ipso, alii præpostero ordine similia dicunt, alii vero diversa scribunt.

PRÆPOSTĒRĒ. In fin. adde: *Pompej. Comment. art. Donat. §. 25.* Ecce præposteriorius usus es re olim facta ante rem paulo post factam.

* **PRÆPURGĀTUS**, a, um, particip. a *præpurgo*, antea purgatus. *Cœl. Aurel. 3. Acut. 4.* Clystere præpurgatos phlebotomamus.

PRÆRŌDO. In fin. adde: *Jul. Obseq. 61.* De mensa oleas nures præroserunt.

PRÆRŌGĀTUS. In fin. adde: *Vet. Scholiast. ad Cic. Mil. 37.* (edente *A. Maio* in *Class. auct. T. 2. p. 119*) Exilium quoddam sibi prærogatum videri vult, cum relegato Milonis iunineat. *h. e. illatum.* *Cœl. Aurel. 2. Acut. 25.* Adjutoriis ex parte incassum prærogatis.

* **PRÆSĀGANS**, antis, particip. ab inusit. *præsago*, præsagens. *Cassiod. 5. Variar. 5.* Cogitatio præsagantis instruitur.

* **PRÆSCĠTUS**, a, um, particip. a *præscio*, antea scitus. *Boeth. 5. pros. 5. circa med.* Sic fit, ut eventus præscitæ rei nequeat evitari.

* **PRÆSEMĠNO**, as, avi, atum, a. 1. antea semino. Translate. *Cassiod. 6. Hist. Eccl. 24.* Hilarius Pictaviensis secundæ Aquitanicæ pontifex rectæ fidei dogmata dudum præseminaverat tam Italici, quam Gallicanis episcopis.

PRÆSENS. ¶ 25. in fin. adde: ¶ 25.^a *Præsens* est etiam cogn. R., ut C. Brutius Præsens cos. II. ann. a Chr. n. CXXXIX., ut habetur in *Inscript.* apud *Murat. 526. 2.*

PRÆSENTĀNEUS. ¶ 1. in fin. adde: *Commodian. 8. 1.* De sole et luna, licet sint præsentanea nobis. *h. e. efficacissima et validissima.*

* **PRÆSENTĀRĒ**, adverb. idem ac præsentaneæ. *Boeth. 4. pros. 6. ante med.* Sicut artifex faciendæ rei formam mente percipiens, movet operis effectum, et quod simpliciter præsentarieque prospexerat, per temporales ordines ducit; ita Deus etc.

PRÆSENTĀTUS. In fin. adde: *Cassiod. 5. Variar. 28.* Præsentari autem tribunalibus judicem sine aliquo damni terrore viderunt.

PRÆSENTO. In fin. adde: ¶ 2. Particip. *Præsentans* et *Præsentandus* apud *Ennod.* 2. ep. 15. Salutis ergo gratiam præsentans, quæso etc. *Cassiod.* 11. *Variar.* 6. Per te præsentandus accedat.

PRÆSEPE. ¶ 3. lin. 3. post *καπη*, adde: *Inscript.* apud *Grut.* 588. 3. Stabulum cum præsepiis et cellis huic loco maræria clauso cedit.

PRÆSES. In fin. adde: ¶ 4. Rectores minorum provinciarum, quæque maioribus subjectæ erant, ut *Palestina* *Syriæ*, procuratores plerumque dicebantur; quandoque tamen et *procuratores* et *præsides*, vel tantummodo *præsides* honoris causa dicebantur. Hinc *Inscript.* apud *Grut.* 487. 6. Proc. et præses prov. *Sardinie.* et 495. 6. Proc. et præses *Alpium.* et *ibid.* 7. Procurator et præses *Alpium Cottiarum.* et 546. 1. Præses prov. *Tingitanæ.* ¶ 5. Etiam *procurator præses* sine conjunctione. V. *Inscript.* in *SEVERINUS.*

*PRÆSICCO, as, a. 1. antea sicco. *Cæl. Aurel.* 2. *Tard.* 14. ad fin. Putat aversione humoris facta ad exteriores partes altiora ulcera præsecari. Adde 4. *ibid.* 5. a med.

PRÆSIDĀLIS. ¶ 2. lin. 3. pro a minore magistratu regitur reponit: a magistratu regitur ab imperatore, non a senatu, misso: nimirum etc. Lin. 7. post *præsidentis* adde: plurimas. In fin. adde: ¶ 5. Quin *præsidentia* provincie post *Alexandri Severi* tempora, qui imperare cœpit ann. a Chr. n. CCXXII., appellatæ sunt, quas imperator, non senatus, præside in eas misso, administrare solebat; licet *præsidis* nomine antea rectores tum ab imperatore, tum a senatu, missi intelligerentur, ut patet ex loc. cit. *Macri* apud *Sallust.* in *PRÆSES* §. 1. Hinc etiam *Plin.* 10. ep. 52. legatum *Moesiæ* vocat eum, qui *Moesiæ* præest, et *Trajanus* ad *Plin.* 10. ep. 53. eundem *Moesiæ* præsidem appellat. *Inscript.* autem apud *Donat.* p. 264. n. 1. *Præsidi* provincie *Numidiæ.* *Alia* apud *Grut.* 278. 2. Præs. prov. *Hisp. cit.* et 493. 3. Præsides provincie *Germaniæ superioris.* Hæ porro provincie *Numidia*, *Hispania*, *Germania* utraque superior et inferior erant *Cæsarum* propriæ.

PRÆSIDĀTUS. In fin. adde: At eadem apud *Murat.* 472. 3. habetur, ubi *præsidentus*, non *præsidiatus*, legitur, quod præferendum est. ¶ 3. *Præsidentus* formula legitur apud *Cassiod.* 7. *Variar.* 2.

PRÆSIDĪUM. ¶ 2. in fin. adde: ¶ 2.^a Item ipsum castrum, quod præsidio militum defenditur. *Inscript.* apud *Orelli* n. 4987. Pro salute Imp. *Cæsaris* L. Septimii *Severi* *Pertinacis* Aug. Tib. Cl. *Claudius* Leg. Aug. Pr. Pr. præsidium vetustate coll. (h. e. collapsum), mutato loco, manu militum restitui jussit.

PRÆSTĪGIĀTOR. In fin. adde: et *Manil.* 5. 157.

*PRÆSTĪNUS, a, um, adject. idem ac emptus, a *præstino*. Est nomen servile. *Inscript.* apud *Murat.* 1411. 5. D. M. *Trophines* *Præstinus* conjugis suæ bene meritis fecit.

*PRÆSTŌLĀTĪO, onis, f. 3. *ἐλπίς*, *aspettazione*, expectatio. *Vulgat. interpr.* *Job* 17. 15. Ubi est enim nunc præstolatio nea? Adde eund. *Proverb.* 11. 23. et 23. 18.

PRÆSTOLOR corrige PRÆSTŌLOR. Lin. 4. pro 5. 6. 5. corrige 5. 5. 5. Lin. 5. pro h. e. obsequi corrige hoc est, obsequi. Iac enim verba sunt *Donati.* In fin. adde: At pænultimam syllabam brevem esse arguit versus *Ter. loc. cit.* Quem præstolare, *Parmeno*, hic ante ostium?

*PRÆSŪLĀTUS, us, m. 4. præsulis dignitas, episcopatus. *Cassiod.* 1. *Hist. Eccl.* 3. a med. Si seditioes ecclesiasticas interluterot gestas de præsulatu, vel de honore primatus, proprie præseos explanavero, non grave aut malæ voluntatis esse videatur. *Id. ibid.* 10. *Maximus*, qui post *Macarium* *Hierosolymorum* tenuit præsulatum. Adde 2. *ibid.* 5.

PRÆSULSUS. In fin. adde: Num *præsalsæ* scribendum?

*PRÆSŪMENTER, adverb. *presuntivamente*, confidenter. *Cassiod.* 5. *Variar.* 15. Præsumenter ergo conveniat ad eum læsom tumultus, speret remedium qualibet pressus injuria.

PRÆSUMPTĪOSUS. In fin. adde: *Salvian.* 7. *Gub. D.* 8. Audiant hoc omnes improbi, audiant omnes præsumptuosi, audiant præpotentes.

*PRÆTARDO, as, a. 1. valde tardo. *Auct. Epit. Iliad.* 922. prætaratque gradus.

*PRÆTECTĪO, onis, f. 3. prælata tectio. *Cæl. Aurel.* 5. *Tard.* a med. Quanquam non totum solvere morbum videantur quædam adjutoriorum, ut phreniticis luce commotis oculorum præfectio.

PRÆTENDO. ¶ 1. in fin. adde: ¶ 1.^a Item prætendere dicuntur milites, qui in prætentura locati sunt. V. *PRÆTENTURA* §. 2. a *Append. Inscript.* apud *Maff. Mus. Ver.* 463. 1. Q. Gargi-

lio Q. F. *Præf. Coh. Sing. et Vex. Eqq. Mauror.* in territorio *Auziensis* prætententium. *Hygin. Gromat.* p. 9. col. 1. Prætentunt alie quingenariæ vel milliariæ *Mauri* equites, *Pannonii* veredarii, classici omnes: ideo prætentunt, quod ad vias munientas primi exeunt; et quo sint tutiores, a *Mauris* equitibus et *Pannoniis* veredariis operantes protequantur. V. *RETENDO* §. 2.

PRÆTENTŪRĀ. In fin. adde: ¶ 2. Item pars castrorum prima, quæ ante prætorium tendit: opponitur autem retenturæ, quæ post idem prætorium est. *Hygin. Gromat.* p. 3. col. 1. Alia (cohors) in prætentura similiter per rigorem viæ sagularis intrantibus portam prætoriam læva: dextra cohortes contrario tendant, ut possit exercitus combinatus educi.

*PRÆTERLAPSUS, a, um, particip. a *præterlabor*, præter aut ante lapsus. *Auct. Epit. Iliad.* 964. Quam (hastam) præterlapsam vitavit callidus *I Hector.*

PRÆTEXTĀ. ¶ 1. lin. 11. post *Deorum diebus* adde: Triplex hoc hominum genus, quod prætexta utebatur, conjuncte memorat *Quintil. Declam.* 340. in fin. Ergo vobis allego etiam sacrum prætextarum, quo sacerdotes velantur, quo magistratus, quo infirmitatem pueritiæ sacram facimus ac venerabilem.

PRÆTEXTĀTUS. ¶ 3. lin. 10. post *solenne fuit* adde: Hinc *Lamprid. Elagab.* 34. Multa improba reticui, et quæ ne dici quidem sine maximo pudore possunt. Ea vero, quæ dixi, prætextu verborum adhibito, quantum potui, texi.

PRÆTIMĒO. In fin. adde: ¶ 2. Particip. *Prætiments* apud *Lactant.* 6. 17. a med. Parce, id est mediocriter, uti pecunia, quasi quidam pusillitas animi est, aut prætimementis, ne sibi desit, aut desperantis, posse se illam reparare, aut contemptum terrestrium non capientis.

*PRÆTĪTŪLĀTUS, a, um, particip. a *præticulo*: intitolato, titulo inscriptus. *Gennad. de vir. illustr.* 98. Dictatus aliis (liber) de vitiis et virtutibus prætitulatus.

*PRÆTĪTŪLO, as, a. 1. intitolare, titulo inscribo. *Gennad. de vir. illustr.* 84. Ex quibus ego *Chronica* illius (*Prosperi*) prætitulata legi.

PRÆTOR. ¶ 3. ad fin. adde: Ex *Lydo de magistrat. Rom.* 1. 38. novimus, prætorem peregrinorum primitus creatum fuisse ann. U. C. DVII. ¶ 8. lin. 6. dele ea verba: et 413. 2. *Præt. coll. Fabr.*, nam pro *Præt.* legendum est *Præf.*, ut recte legitur in ead. *Inscript.* repetita apud *Grut.* 477. 3. In fin. adde: ¶ 9. *Prætor fidei commissorum.* V. *FIDEICOMMISSUM* §. 3. in *Append.*

PRÆTORĪŌLUM. In fin. adde: Hanc inscriptionem, ac vocem prætoriolum illustravit *Jo. Labusius* in *Mus. di Mantova* T. 1. p. 166. V. et *PRÆTORIUM* §. 7, unde lux nostræ inscriptioni affulget. Eadem voce usus est etiam *Vulgat. interpr. Ezech.* 27. 6. Fecerunt prætoriola de insulis Italiæ.

PRÆTORĪUM. ¶ 3. in fin. adde: *Vet. Scholiast. ad Cic. orat. pro Planc.* (edente *A. Maio* in *Class. auct. T.* 2. p. 85.) Hospitium quæstoris significans proprie secundum vocabulum magistratus, loco ipsi nomen dedit. Nunc autem omnia, in quibus variæ dignitatis præsides habitent, prætoria nominantur.

*PRÆTRĪTUS, a, um, particip. a *prætero*, ante tritus. *Cæl. Aurel.* 1. *Acut.* 17. Oleum amygdali amari, prætriti cum aceti sextariis duobus.

PRÆTŪRĀ. In fin. adde: ¶ 2. Prætura quis potiebatur, postquam ædilis, aut tribunus plebis fuisset, sed ab *Alex. Severo* Aug. statutum est, ut post quæsturam prætores fieri possent. *Lamprid. Alex. Sev.* 45. Quæstores candidatos ex sua pecunia jussit munera populo dare, sed ut post quæsturam præturas acciperent, et inde provincias regerent.

PRÆVĀRĪCOR. ¶ 2. in fin. adde: ¶ 2.^a Etiam cum accusativo usurpatur. *Cassiod.* 10. *Hist. Eccl.* 4. Quas (auctiones) quicumque prævaricari præsumerent.

*PRÆVĪDĒNTĪĀ, æ, f. 1. *previdenza*, actus prævidendi. *Boeth.* 5. *pros.* 6. ante med. Itaque si præscientiam pensare velis, quæ cuncta (*Deus*) dignoscit, non esse præscientiam quasi futuri, sed scientiam nunquam deficientis instantiæ, rectius æstimabis. Unde non prævidentia, sed providentia potius dicitur, quod porro ab rebus infimis constituta, quasi ex excelso rerum cacumine cuncta prospiciat. Hactenus *Boethius*; ex quibus patet, prævidentiam esse rerum, quæ prius exstiterunt, cognitionem; providentiam earum, quæ longe exstant.

*PRÆVIDUS, a, um, adject. qui ante videt. *Capell.* 3. p. 5. Illam prævidum perspicacis prudentiæ commendabat ingenium. Ita recte *Cod. Leid.*, alii *providum* leg.

*PRÆVINCĪO, is, xi, ctum, a. 4., ante vincio. *Venant. Vit. S. Menard.* 4., Latro vineam irrupit, et redeundi aditum ebrius

non invenit, sed cum vineæ dominator occurreret, furem reperit, quem sua iam præda prævinerat.

* PRĀGUS, i, m. 2. *πράγος*, negotium. Est cogn. R., ut C. Stalilius Pragus in *Inscript.* in AROMATARIUS in *Append.*

PRANDIUM. ¶ 3. in fin. adde: ¶ 3.^a Ex Hieronymi loc. cit. in TORUS §. 8. in fin. patet, ejusdem Hieronymi temporibus prandium acceptum fuisse pro maximo convivio, loco nempe cenæ, ut apud nostrates nunc il *pranzo*.

* PRANSUS, us, m. 4. *pranzo*, idem ac prandium. *Alcim. ep.* 77. sub init. Cum in pransu negligens crimen, alvum nimietate concreta peccatibus pexuisti.

PRASINIANUS. Lin. 2. pro *fautores* repone *aurigatores*.

PRASINUS. ¶ 3. lin. 2. post *smeraldi* adde: *Capitolin. Maximin. jun.* 1. Reticulum de prasinis decem.

* PRESBYTERIUM, ii, n. 2. *πρεσβυτέριον*, collegium presbyterorum in Ecclesia Christiana, senatus Ecclesiasticus. *Cassiod. g. Hist. Eccl.* 3. Flavianus in ordine presbyterii constitutus. *Vulgat. interpr.* 1. *Timoth.* 4. 14. Cum impositione manuum presbyterii. h. e. facta a collegio presbyterorum.

* PRESTERIUM, ii, n. 2. *πρεστήριον*, locus in balneis, ubi calor æstusque excitabatur, idem ac Lacouieum. V. PROPNGEUM in *Append.*

PRESSICIUS corrige PRESSICIUS.

PRËTIO. In fin. adde: ¶ 2. Translate. *Id.* 8. *ibid.* 22. Natura ipsa boni adhibita perseverantia pretiatur: quia minus est laudanda incipere, quam honorum propositum custodire.

PRËTIUM. ¶ 1. in fin. adde: *Cic. fragm. orat. pro Tull.* (e-dente A. Peyronio) 14. p. 101. Agrum ornatissimum carissimis pretiis ipse Claudius emerat.

PRĪAPUS. ¶ 1. in fin. adde: ¶ 1.^a Videtur Priapus cultus a Commodo Aug. nomine Herculis rustici, nam *Lamprid. Commod.* 10. narrat, Commodum eidem sacerdotem præposuisse penne prominente præditiim ultra modum animalium.

PRĪDIË. ¶ 3. in fin. adde: ¶ 3.^a Etiam a præpositione regitur, quasi nomen fuerit. *Tertull. ad Scapul.* 2. Qui per Genios eorum (*Cæsarum*) in pridie usque juraverant, hostes eorum sunt reperti.

PRĪENÆUS. In fin. adde: ¶ 2. Etiam *Prienius* scribitur apud *Capell.* 7. p. 272. Saltem Prieniæ auscultat nihilum gravate sententiae.

PRĪMÆVITAS. Lin. 2. post *Grut.* 462. 1. adde: quæ pertinet ad ann. a Chr. CCCLXXXIX.

PRĪMĪPŌTENS. In fin. adde: Hæc ex Græco loco *Hermetis* apud *Lactant.* 7. 18. versa sunt; ubi Græca verba ita se habent: *Θεός και τού πρώτου και ενός Θεού δημοσεργός.*

* PRIMISCRINIATUS, us, m. 4. dignitas primiscrinii. *Cassiod.* 11. *Variar.* 21. Atque ideo Andreas gradum feliciter primiscrinias ascendat.

PRĪMITĒ. In fin. adde: ¶ 3. Est etiam cogn. R. *Inscript.* apud *Murat.* 1138. 7. Aurelia Primitia.

PRĪMITIVUS. In fin. adde: ¶ 3. Est etiam cogn. R. V. *Inscript.* in ARCHIMAGIRUS.

PRĪMNËSIUS. In fin. adde: *Isid.* 19. *Orig.* 4. §. 6. *Prymnesius* funis, quo navis in littore religatur ad palum.

PRĪMORDIĀ. ¶ 1. in fin. adde: *Inscript.* apud *Grut.* 690. 5. Sic etenim duxere olim primordia Parcæ, Et nevere super vobis vitalia fila. h. e. primordia vitæ.

* PRĪMORDIS, e, adject. idem ac primordialis. *Commodian.* 35. 12. Mors unde provenit neglecta lege primordi.

* PRĪMŪLË, adverb. diminut. a *prince*. *Cassiod. de orat.* 3. Adverbia aut a positivo veniunt, ut *primum*, *primule*; longe, longule.

PRĪMŪLUS. In fin. adde: ¶ 2. Est cogn. R. in *Inscript.* inedita, quæ nunc in *Piove di Sacco*, territorii Patavini oppido, asservatur: *Axia T. F. Primula*.

PRĪMUS. Lin. 3. post *tempus* adde: videtur esse a *πρωτός*, tempestivus, quod a *πρωτός*, mane, sed prisce Latini *preimus* scribebant, ut in nummo G. Memmie apud *Eckhel. D. N. V. T.* 5. p. 251. Memmius aed. Cerealia preimus fecit.

PRINCEPS. ¶ 7. in fin. adde: *Plin.* 3. *ep.* 2. Arrianus Martius Altinatium est princeps. Cum dico princeps, non de facultatibus loquor, quæ illi large supersunt: sed de castitate, justitia, gravitate, prudentia. ¶ 9. in fin. adde: ¶ 9.^a Comp. *Principior* apud *Cassiod.* 1. *Hist. Eccl.* 1. a med. Ut ergo absolute dicatur, omnium priorum principum principio, si dici fas est, te vocare debemus secundum Homerum. In fin. adde: Est etiam cogn. R. *Inscript.* apud *Asquini, Del Forogiu. Carnico* p. 11. Q. Gavio Q. F. Pob. Principi IIII. vir. Veronæ etc.

PRINCĪPĀLIS. ¶ 2. in fin. adde: ¶ 2.^a *Via principalis* est in castris, cujus meminit *Hygin. Gronat.* p. 5. col. 2. *Via principalis*, quæ est inter portas dexteriores et sinisteriores, quæ a principis nominatæ, esse debet latitudine eadem, qua opus, pedum LX. V. PRINCĪPIUM §. 9.

PRINCĪPIUM. In fin. adde: ¶ 17. *Principius* est etiam nomen proprium hominis in *Christiana Inscript.* apud *Murat.* 1928. 4. *Prinepio* filio dulcissimo suo posuit, etc.

* PRĪNUS, i, m. 2. *πρινός*, ilex. *Vulgat. interpr.* *Daniel.* 13. 58. Die mihi, sub qua arbore comprehenderis eos loquentes sibi; qui ait: sub prino.

PRĪOR. In fin. adde: ¶ 8. Sequioris Latinitatis tempore prior fuit in civitatibus idem ac primarius vir, et curator: hinc Itali nunc il *priore* dicunt. *Cassiod.* 8. *Variar.* 26. Quidilancem Sibia filium præsentis auctoritate præcipimus, ut priorem feliciter habere debeatis, Reatini et Nursini.

* PRISCŪLUS, a, um, adject. diminut. prisce. Est cogn. R. *Inscript.* apud *Bianchi, Marm. Cremon.* p. 87. tav. 8. Quintia Priscula.

PRISCUS. In fin. adde: *Inscript.* apud *Bianchi, Marm. Cremon.* p. 75. tav. 7. Silia Prisca.

* PRĪVĀTĪVË, adverb. *privativamente*, negative. *Boeth. Aristot. analyt. prior.* 1. p. 483. Similiter ostendetur, si utræque propositiones affirmative ponantur, vel privative, nam per eosdem terminos erit demonstratio. Adde *eund. loc. cit.* in PRĒDICATIVE in *Append.*

* PRĪVĀTĪVUS, a, um, adject. *privativo*, ad privationem pertinet. V. *Boethii loc. cit.* in PRĒDICATIVE in *Append.*

* PRĪVĀTŌRIUS, a, um, adject. ad privationem pertinens. *Boeth. in Aristot. de interpret. ed. pr.* p. 252. Privatoriarum propositiones sunt, quæcunque prædicant privationem. Privatio autem est, ut si quis dicat *injustus*, privat enim hominem justitiam. Ergo affirmatio privatoria est, quæ dicit, *homo est injustus*: negatio rursus privatoria est, *non est homo injustus*.

PRĪVĀTUS. ¶ 2. in fin. adde: ¶ 2.^a *Privatus judex* est qui de controversiis privatorum judicat. *Suet. Claud.* 15. Iis, qui apud privatos iudices plus petendo formula excidissent, restituit actiones. ¶ 2.^b Interdum *privatus* dicitur etiam qui ad magistratus pertinet, qui comparati eum principe privati existimantur. *Id. Ner.* 21. Non dubitavit (*Nero*) etiam privatis spectaculis operam inter scenicos dare, quodam prætorum sestertium decies offerente. In fin. adde: *Alia* apud *Marin. Frat. Arv.* p. 616. C. Plarius Privatus Plarie Privatæ libertæ suæ.

PRĪVIGNUS. Lin. 6. post *Bignæ* adde: *Cassiod. de orthogr.* 6. Privignum per detractionem e literæ dici puto: privigenum enim integram magis esse dietionem noster animus arbitrat.

PRĪVĪLĒGIUM. In fin. adde: V. PROTOPRAXIA.

PRŒDĒFĪCĀTUM. Lin. 2. pro *quo significare videtur mæ-nianum, projectum* repone: h. e. quod in solo publico a privatis ædificatum fuerat, publico restitutum est. Ita ex sententia *Lupuli II. Venus.* p. 298. V. TRIUMVIRI LOCORUM PUBLICORUM PERSEQUENDORUM.

PRŒBĀBĪLIS. In fin. adde: Superl. *Probabilissimus* apud *Boeth. Aristot. analyt. prior.* 2. p. 521. Probabilissimum enim et maxime verum est.

* PRŒBĀTË, adverb. idem ac probe. Superlativo utitur *Cassiod.* 7. *Hist. Eccl.* 7. Valentinianus Aug. probatissime militarem noverat disciplinam.

PRŒBĀTĪCUS. In fin. adde: *Beda de trop. SS. Script.* p. 580. *Capper.* Est autem Hierosolymis probatica piscina; a piscibus enim nomen accepit aqua, quæ nequaquam propter pisces, sed ad lavandas, ut ferunt, hostias collecta est, unde probaticæ cognomen sortita est.

PRŒBĀTOR. In fin. adde: ¶ 2. Item qui per aspera discrimina alicujus virtutem experitur. *Salvian.* 1. *Gub. D.* 8. Deus est probator (*Abrahami*), quia tentari enim asperis voluit.

PRŒBĀTUS. ¶ 4. in fin. adde: ¶ 4.^a *Probat* dicitur, qui militiæ adscribitur. *Inscript.* apud *Grut.* 542. g. Fulvio Alratino ex provincia Betica Alicensi probato in Leg. VI. Ferrat. etc. h. e. conscripto. V. PROBO §. 6.^a in *Append.*

PRŒBĀNUS. In fin. adde: *Auson. epist.* 16. 84. Mixto refulgens sanguine, Probianoque ac Anicio. h. e. Sex. Anicii Probi.

* PRŒBLĒMĀTĪCUS, a, um, adject. *problematico*, *προβληματικός*, ad problema pertinens. *Cæsar. Aurel.* 3. *Tard.* 3. sub init. Sed passionis genus Philonis in problematicis (*scil.* libris) datus nos iterum pollicemur.

PRŒBO. ¶ 4. in fin. adde: *Macer Dig.* 48. 11. 7. §. 2. Illud quoque cavetur, ne in acceptum seratur opus publicum facien-

dum, antequam perfectum, probatum, praestitum lege erit. *h. e.* lege locationis. Hinc in nummis argenteis familiarum Romanarum non raro videre est notam illam in iis jam usu frequentis detritis *Cæs. Prob., Imp. Aug. Pro., Ti. Aug. Prob., et NCAPR. h. e.* Caesar probavit, Imperator Augustus probavit, Tiberius Augustus probavit, Nero Caesar Augustus probavit, nempe permisit, ut ea pecunia vetus, licet attrita, pro genuina habeatur, quippe quæ ea antiquitas majoris ponderis esse solet, quam horum Augustorum temporibus. Ita recte interpretatus est eas notas, quæ nunc *contromarche* vocantur, *Barpt. Borghesius* in *Dec. num.* 3. oss. 8., eamque interpretationem ratam habuit *Celest. Cavedoni* in *Sagg. sulle medaglie* p. 28. ¶ 6. in fin. adde: ¶ 6.^a *Probare se* absolute est militiæ nomen dare. *Inscript.* apud *Grut.* 541. 2. Faonio Pateruo ex evocat., qui se probavit an. XVII. *scilicet* ea ætate milites fiebant.

PROBUS. ¶ 8. in fin. adde: ¶ 8.^a Est etiam cogn. R. V. *Lampridii loc. cit.* in *PROBIANUS*.

*PROCATARCTICUS, a, um, adject. *προκαταρκτικός*, præcedens. *Cæl. Aurel.* 1. *Acut.* 1. a *med.* Ajunt, antecedentes causas, quas procatacticas appellant, singulares quidem, non esse futuræ passionis signa.

PRÖCER. ¶ 2. in fin. adde: *Alcim. ep.* 84. ante *med.* Post obitum devotissimi, fidelissimique vobis, patris mei, proceris vestri.

PRÖCERUS. In fin. adde: *Marin. Frat. Arv. p.* 296. not. 28. legit *protectoribus*. V. tamen *CANDIDATUS* §. 8.

PRÖCESSUS. ¶ 2. in fin. adde: ¶ 2.^a Processus etiam triumphatoris quadrigis aut sejugibus fiebat antiquitus; at prior Trajanus pedes egit triumphum, quasi vero ovens esset. *Plin. Paneg.* 22.

PRÖCINCTUALIS. In fin. adde: *Id.* 10. *ibid.* 31. Procinctualis gladius.

PRÖCLÜDO. In fin. adde: *Commodian.* 57. 15. Tu fidis muneris, quo doctores ora procludunt.

*PRÖCÖMIUM, ii, n. 2. *προκόμιον*, anterior coma. V. *PROTOCOMIUM*.

PRÖCONNESIUS. In fin. adde: nunc autem *bianco e nero antico*, ut ait *Faustin. Corsi, Delle pietre ant.* p. 109.

*PRÖCREABILIS, e, adject. qui procreat. *Cassiod.* 2. *Variar.* 10. Ut illud humani generis procreabile sacramentum scelerata temeritate profanetur. *h. e.* matrimonium.

PRÖCREATRIX. In fin. adde: *Inscript.* apud *Murat.* 261. 1. D. N. Flavia Augusta Helena procreatrix D. N. Constantini Maximi piissimi ac victoris Augusti.

PRÖCÜRATOR. ¶ 5. in fin. adde: Postremis Augustorum temporibus hi procuratores appellati sunt rationales. V. hanc vocem §. 2. Etiam *procurator a muneribus* legitur in *Inscript.* in *Bullett. dell' Instit. archeol.* ann. 1840. p. 95. Ti. Claudius Aug. Lib. Bucolas Proc. a muneribus. Item *procurator munerum* in alia in *eod.* ann. 1830. p. 123. M. Aurelius Augg. Lib. Prosenes Proc. munerum, Proc. vinorum ordinatus a Divo Commodio in castrense. *scilicet* qui curam habebat munerum principi oblato- rum.

PRÖCÜRO. ¶ 3. in fin. adde: ¶ 3.^a Cum infinito. *Cassiod.* 9. *Variar.* 9. Cui pro utilitate nostra jubenti parere procurato. *h. e.* procurare di obbedire.

PRÖDİGUS. ¶ 1. in fin. adde: *Lactant.* 6. 17. a *med.* Ita liberalem distinguunt a prodigo, quod is liberalis sit, qui et bene meritis, et cum oportet, et quantum satis est, largiatur; prodigus vero, qui et non meritis, et cum opus non est, et sine respectu rei familiaris effundat.

*PRÖDUCTILIS, e, adject. qui fusione vel malleo producit, dilatatur. *Vulgat. interpr. Exod.* 25. 18. Duos quoque Cherubim aureos et productiles facies. *Id. Eccli.* 50. 18. Tunc in tubis productilibus sonuerunt.

*PRÖDUCTIVUS, a, um, adject. *produttivo*, qui aliquid producit. *Cassiod.* 1. *Hist. Eccl.* 14. a *med.* Videntur hæc nomina veluti temporum esse productiva.

PRÖELIOR. ¶ 3. in fin. adde: ¶ 3.^a Item de Venerea congressione usurpatur. *Apul.* 2. *Met.* Tota enim nocte tecum fortiter, et ex animo præliabor. Hic loquitur ancilla cum *Apulejo*. V. *PRÖELIUM* §. 5. in *Lexic.* et in *Append.*

PRÖELIUM. ¶ 5. in fin. adde: *Propert.* 2. 1. 45. Nos contra angusto versamus prælia lecto. *Apul.* 5. *Met.* Maritus aderat, primisque Veneris præliis velitatus.

PRÖFECTICUS corrige PRÖFECTICUS.

PRÖFECTUS, us. In fin. adde: ¶ 5. In medicina est morbi declinatio. *Cæl. Aurel.* 2. *Acut.* 9. ad fin. Tunc viscellum tenue

dat anseris, vel perdicis, aut gallinæ, et per profectum, oryzæ succum vel ptisanæ ex hordeo. *Id. ibid.* 11. ad fin. Tum proficienti agroto pomorum quicquam damus.

PRÖFESSUS. Lin. 1. post *ἐπαγγελόμενος* adde: *Varr.* 5. *L. L.* 7. Fassi ac confessi, qui fati id, quod ab his quæsitum; hinc professi.

*PRÖFILİUS, ii, m. 2. qui ex filio progenitus est. *Inscript.* apud *Grut.* 865. 9. Claudius Antipatrus sibi et suis et heredibus proflisque eorum. Ita *Gruterus*, sed *Apianus*, et *Fabretti* in emendat. habent *profilisque*.

PRÖFLIGATOR. tu fin. adde: ¶ 2. Translate. *Ennod. Dict.* 18. Jam dudum a te ista per audaciam præsumpta sunt, cum arcem justitiæ proligator intrasti.

PRÖFUSIO. Lin. pænult. *parentales quotannis* etc. Hic locus emendandus est ex *ROSALIS* §. 2., ubi *liu.* 8. hæc eadem inscriptio emendatior affertur.

*PRÖGËNİTIVUS, a, um, adject. qui progignit. *Boeth.* in *Porphyr. dialog.* 1. p. 27. Genus enim cum unum sit, plurimarum specierum progenitivum est.

*PRÖGËNİTRIX, icis, f. 3. *progenitrice*, *προγενήτειρα*, quæ est ante genitricem. V. *Pauli loc. cit.* in *POBLILIA* §. 4.

PRÖGNÖSIS. In fin. adde: *Cæl. Aurel.* 4. *Tard.* 8. ante *med.* Veteres medici præsciam significationem posuerunt, et appellaverunt prognosin.

*PRÖHĒRES, edis, m. 3. qui pro herede se gerit. *Papiani. Respons.* 1. *tit.* 1. ad fin. De donationibus dominorum (*h. e.* principum) proprietates accipientium etiam circa heredes et proheredes lege firmatur.

*PRÖHÖMO, inis, m. 3. quasi homo. *Senec. Controv.* 5. 34. a *med.* Hic est Craton venustissimus homo et prohomo, et professus.

PROJECTICUS corrige PROJECTICUS.

PRÖLĒPOS. Totus hic locus emendandus est ex iis, quæ dedimus supra in *LEPOS*, otis in *Append.*

PRÖLONGO. In fin. adde: At hoc verbo utitur profecto *Vulgat. interpr. Deut.* 6. 2. Ut prolongentur dies tui. *Id.* alibi pluries.

*PRÖLÖQUŪTİO, onis, f. 3. idem ac proloquium. *Claud. Mamert.* 2. *Stat. an.* 3. a *med.* Non te in hac proloquutione sollicitet ambulandi cura, sed agendi solertia. *Id. ibid.* 10. Intende, quæso, animum, ferque iudicium, sitne aliquod proloquutionum harum discrimen.

PRÖMITTO. ¶ 8. in fin. adde: ¶ 8.^a Etiam absolute usurpatum idem significat. *Jul. Exsuper.* 1. Ita se factis fortibus promiserat, ut hostibus terrori, Romano imperatori carus esset.

*PRÖMÖNĒO, es, a. 2. porro moneo. *Boeth.* in *Aristot. categor.* 1. p. 136. Ne forte cogamur aliquando partes substantiarum, quoniam sunt in subjecto, suspicari non esse substantias, sed accidentia, promonet.

PRÖMULGATUS. In fin. adde: *Vet. Scholiast.* ad *Cic. Sext.* 21. ab *A. Maio* edit. in *Class. auct. T.* 2. p. 139. Sæpe hanc ostendi promulgatæ legis, et latæ differentiam: nam trinundino proponebantur, ut in notitiam populi pervenirent; quo exacto tempore ferebantur in juris validi firmitatem.

PRÖMULUS. In fin. adde: Labantem vocis auctoritatem obfirma exemplo *Ennod.* 1. *carm.* 12. 9. Impacta cornu spicula sermone vincens pronulo.

PRÖMUS. In fin. adde: ¶ 4. *Promum*, i, n. absolute est cella promptuaria. *Tertull.* 2. ad *uxor.* 4. Si cui largiendum erit, horreum, proma præclusa sunt. *h. e.* il *granajo e la dispensa*.

PRÖNĒPOS. ¶ 2. lin. 1. pro et ultimam non imitandus repone: et ultimam corripuit non imitandus. In fin. adde: Idem fecit *Alcim.* 1. 177. et 4. 175.

PRÖPÄGATOR. In fin. adde: ¶ 3. Insigni hoc titulo honoris decoratus est etiam Flavius Magnus Magnentius tyrannus, in *Inscript.* apud *Grut.* 271. 4., in qua dicitur *propagator orbis ac Romanæ rei publicæ*, postquam ann. a Chr. n. CCCL. adversus Constantium II. Aug. Augustoduni in Gallia, occiso Constante Aug., imperium arripuit, ut ostendit *Barpt. Borghesius* in *Di-chiaraz. di una lapida Gruteriana* edita et interpretata in *Memorie delle scienze mor. stor. e filolog. della R. Accad. di Torino, T.* 38. p. 1-58.

PRÖPÄLO. In fin. adde: *Commodian.* 50. 14. Res infamis erit, si quis se propalat hosti.

PRÖPÄTİÖR. In fin. adde: Alii fortasse rectius legunt *et ore patientis*, cui simile est illud *Minuc. Octav.* 28. Qui medios viros lambunt, et libidinoso ore inguinibus inhærescunt.

PRÖPENSE. Lin. 1. post *adverb.* adde: *estesamente*, late, extense. *Hygin. Gromat.* p. 4. *col.* 1. Ita fiet, ut pari numero dis-

positi decuriones; et reliqui principales eorum, binos equos possidentes propensius tendant. *h. e. si attendano più largamente.*

¶ 2. Translate. *di cuore, volentieri, etc.*

* **PROPHETIZO**, as, n. 1. *προφητίζω*, profetizare, indovinare, prædico. *Vulgat. interpr. Matth. 26. 68. Prophetiza nobis, Christe, quis est, qui te percussit. Id. alibi.*

PROPLASMA. ¶ 1. in fin. adde: V. *Plinii loc. cit.* in **EXEMPLAR** §. 5. ¶ 2. lin. 5. post Sic adde: pro ea voce Græca usus est Latina formula *forma operis*.

PROPNIGĒUM. In fin. adde: *Not. Tir. p. 184. Apotesterium (lege apodyterium), baptisterium, præsterium (lege presterium), propineum (lege propinqueum).*

* **PROPORTIONABILĒTER**, adverb. idem ac proportionaliter. *Boeth. 1. Geometr. p. 1206. Proportionabiliter aliæ ex aliis constituuntur circumferentia.*

* **PROPORTIONĀLITAS**, atis, f. 3. *proporzionalità*, conditio eorum, quæ inter se proportionem habent. *Boeth. 2. Arithm. 40. Proportionalitas est duarum, vel plurium proportionum similis habitudo, etiam si non eisdem quantitibus et differentis constitutæ sint. Cassiod. de geometr. 6. a med. Proportionalitas in tribus, ut minimum, terminis invenitur, cum proportionales eidem ejusdem magnitudinis proportionem esse dicuntur, præcedentes consequentibus, et præcedentibus consequentes.*

* **PROPORTIONĀLĒTER**, adverb. *proporzionalmente*, cum proportionem. *Cassiod. de geometr. 6. a med. Quando tres magnitudines proportionaliter fuerint constitutæ.*

* **PROPOSĪTIVUS**, a, um, adject. qui circa propositiones versatur. *Boeth. Aristot. Topic. 8. p. 755. Maxime circa propositiones et instantias est dialecticus propositivus et instantivus. Est autem proponere quidem unum facere, quæ sunt plura; instare autem, quod unum est, facere plura.*

PROPRĪE. In fin. adde: V. **USURARIUS** §. 2.

PROPRĪETĀRIUS. In fin. adde: *Cassiod. 7. Variar. 44. Proprietarium jus.*

PROPRĪUS. In fin. adde: Superl. *Propriissimus* apud *Boeth. Aristot. analyt. poster. 1. p. 532. Propriissimum est seire etc.*

PROPURGO. In fin. adde: *Vulgat. interpr. Eccli. 7. 33. Propurga te cum brachiis.*

* **PROPUS**, ōdis, adject. omni. gen. *πόπους*, ita appellatur stella ante pedes Geminorum. *Vet. Scholiast. ad Germanici Arat. 146. Geminorum alter habet in sinistro pede ultimæ distantia unam (stellam), quæ vocatur Propus.*

* **PROSĀLIS**, e, adject. idem ac prosaicus. *Cassiod. Inst. liber. litt. 1. Officium ejus (grammaticæ) est sine vitio dictionem prosalem, metricamque componere.*

PROSĀPIES. In fin. adde: *Cassiod. 9. Variar. 25. ante med. Tetendit se etiam in antiquam prosapiem nostram.*

* **PROSĀTRIX**, icis, f. 3. quæ proserit, procreat. *Gloss. Isid. Prosatrix, genitrix.*

PROSDECTUS. Lin. 2. post *apud* adde: *Kellermann. Vigil. Rom. laterc. VII. cpl. 5. n. 21. C. Asinius Prospectus. Alia apud etc.*

* **PROSDŌCĪON**, onis, f. 3. diminut. a *προσδοκία*, expectatio. Est nomen servile mulieris. *Inscript. apud Fabrett. p. 123. n. 26. Prosdocionis ossa hic sita sunt, Horestes benemerenti conjugii suæ.*

PROSECŪTĪO. In fin. adde: ¶ 2. Est etiam continuatio orationis. *Claud. Mamert. 3. Stat. an. 7. Necessarium profecto crit, ut tute cedas tibi, et partem prosecutionum tuarum parte supplodas, falsumque vero diluas. V. PROSECUTUS. §. 5.*

* **PROSĒQUENS**, entis, particip. a *prosequor*, quam vocem vide §. 1. et 6. *Prosequentissimus* apud *Porc. Latr. in Catil. 34. Si demonstravimus, spem perficiendi sceleris homini prosequentissimo inimicitarum exstitisse.*

PROSĪCĒ. In fin. adde: V. *Capellæ loc. cit.* in **FISSICULO**.

PROSĪLĪO. ¶ 3. In fin. adde: *Prosiliturus* in *Inscript. apud Fabrett. p. 404. n. 306. Hoc autem nomine relevati impendiis, facilius prosilituri hi, qui ad munus Augustalitatis compellerentur.*

PROSĪTUS. In fin. adde: *Ennod. 1. ep. 24. Ego te oro parentis stimulo, quia tibi et pro prosito meo debeo vocem castigantis.*

* **PROSĪVUS**, a, um, adject. videtur esse qui mature scribitur. *Macrob. 2. Saturn. 15. Malum punicum, persicum, quirianum, prosivum, rubrum, scandinium, etc.*

PROSLAMBĀNŌMĒNOS. In fin. adde: ¶ 2. Ita vocatur chorda citharæ duodecima, quæ undecimæ a Timotheo Milesio reperi superaddita est. *Boeth. 1. Music. 20. Sed addita est (citharæ) una chorda, quæ dicitur proslambanomenos, ab aliquibus au-*

tem prosmelodos. V. *Boethii loc. cit.* in altera *Append. ad CITHARA* §. 1. *

* **PROSMĒLŌDOS**, a, um, adject. *προσμελωδός*, melodiarum additus. V. *Boethii loc. cit.* in **PROSLAMBĀNŌMĒNOS** in *Append.*

PRŌSUM. In fin. adde: qui et cogn. Rom. est in *Inscript. apud Grut. 699. 1. Septimius Profuturus.*

* **PRŌSYLLŌGISMUS**, i, m. 2. *προσυλλογισμός*, syllogismus, in quo præmissa est alterius syllogismi conclusio. *Boeth. Aristot. analyt. prior. 1. p. 489. Quando autem per prosyllogismos concluditur, etc.*

* **PRŌTĒIUS**, a, um, adject. ad Proteum pertinens. *Jul. Valer. res gest. Alex. M. (edente A. Maio) 1. 18. Urbs tibi condenda est, qua stat Proteia tellus. et mox. Doctus Alexander tali responso omni diligentia rimabatur, quam Proteiam insulam Deus vellet. Id. ibid. 25. Videt insulam eminus perbreve rex, cui nomen Pharus esse eum diceretur, coluisse vero Pharus istam Protea; collapsum etiam ibidem cerneret Proteos sepulchrum. V. Lucani loc. cit. in **PROTEUS** §. 3.*

PRŌTENTUS. In fin. adde: ¶ 2. *Protentum*, i, n. pars vocabuli, quæ post legitimos pedes superest. *Pompej. Comment. art. Donat. 6. ad fin. Ut puta: Arma virumque cano. Ecce post duos pedes superest syllaba; hoc appellatur comma. Si dicat: Tityre maxime, duo sunt dactyli, ecce nihil superest, sed ipsi pedes finiunt ipsam elocutionem, quæ appellatur colon. Apud oratores incisum dicimus et protentum. Protentum dicimus, quoties post pedes legitimos superest syllaba: incisum dicimus, quoties ibi finit sensus, ubi pes finit.*

PRŌTESTĀTUS. In fin. adde: ¶ 2. Significatione passiva. *Cassiod. 5. Hist. Eccl. 42. a med. Post huiusmodi vesanos superbosque sermones a memorato Serra de Actio protestatos, etc. V. PROTESTOR. §. 3.*

PRŌTESTOR. In fin. adde: ¶ 4. Particip. *Protestans* apud *Ennod. Dict. 5. Actio nostra, si de bonis suis fuerit elata, sordecet, protestantibus divinis eloquiis: Qui vos laudant, seducunt vos.*

* **PRŌTŌGĒNES**. In fin. adde: ¶ 2. Est etiam adjectivum nomen, et significat primogenitum: a *πρώτος*, primus, et *γένος*, genus. V. **MONOGĒNES** in *Append.*

* **PRŌTŌLĀPSUS**, a, um, adject. qui prior lapsus est: vox hybrida. *Commodian. 35. 1. Adam protolapsus, ut Dei præcepta vitaret, etc.*

* **PRŌTOCTĒTUS**, a, um, adject. *πρωτόκτητος*, prius emptus: a *πρώτος*, primus, et *κτητός*, emptus. Est cogn. Rom. *Inscript. apud Kellermann. Vigil. Rom. laterc. VI. col. 2. lin. 4. C. Fannius Protocetus.*

PRŌTRACTUS. In fin. adde: Ita mutillam vocem ex lapidis vestigiis supplet *Marin. Frat. Arv. p. 61. Sed longis protractibus arte malorum Vici, etc., ibi autem sermo est de quadam lite forensi malevolorum hominum artificio protracta.*

PRŌTŪPUM. In fin. adde: quod unice probandum, nam *πρότυπος* est inusit., pro quo *πρωτότυπος* usurpatur; itaque *prostypa* scribendum a *πρόστυπος*, eminentes figuras habens: falsam porro vocis locique huius interpretationem hausit *Forcellinus* ex *Harduino*.

PRŌVECTUS, us. In fin. adde: ¶ 2. Est item promotio, Italisch *promozione*, ad dignitatem aliquam. *Cassiod. 8. Variar. 11. Confido, agendas optimo regi gratias, quando provectum meum excogitatum, P. C., noscitis pro utilitate cunctorum. Adde ibid. 22.*

PRŌVERBĪUM. In fin. adde: Primam syllabam produxit *Ovid. 4. Fast. 489. Hac quoque de causa (si te proverbia tangunt) Mense malas Majore nubere vulgus ait. At licenter corripuit Alcin. 6. 387. Pacificus quidquid lata inter sceptrum Salomon Obscurum sensu per clara proverbia dixit.*

PRŌVIDĒNTĪĀ. ¶ 2. in fin. *Boeth. 4. pros. 6. ante med. Hæc divina mens in suæ simplicitatis arce composita, multiplicem rebus gerendis modum statuit: qui modus cum in ipsa divinæ intelligentiæ puritate conspicitur, providentia nominatur; cum vero ad ea, quæ movet atque disponit, refertur, fatum a veteribus appellatum est. V. ibid. plura huc pertinentia.*

PRŌVINCĪĀLIS. In fin. adde: ¶ 4. *Provinciales* militibus opponuntur: nam provinciales sunt indigenæ; milites, qui in præsidio sunt. *Plin. 10. ep. 52. Preiimus et commilitonibus iusjurandum more solemniter præstantibus, et provincialibus, qui eadem certant pietate, jurantibus.*

PRŌVISUS. In fin. adde: ¶ 4. *Provisum*, i, absolute. *Cassiod. 1. Variar. 10. O inventa prudentium, o provisa majorum!*

PRŌVŌCĀTĪCIUS corrige **PRŌVŌCĀTĪCIUS**.

PRŌVŌCĀTIVUS. In fin. adde: ¶ 2. Item qui provocat. *Cæl.*

Aurel. 3. Acut. 4. a med. Unguentis acrioribus utitur, et provocativis et apertivis, quæ anastomotica appellantur.

PROVOCATORIUS. Lin. 2. pro *Populi militaria dona habuit* rectius edidit *Alb. Lion* ex plurimis variantibus lectionibus inter se comparatis *Spolia militaria habuit*.

PROVŌLO. In fin. adde: et **SUBVOLAMEN** in *Append.*

* **PROXIMATUS**, a, um, particip. a *proximo*; *avvicinatosi*, appropinquatus. *Cassiod. 1. 1. Variar. 6.* Miles ad secreta iudicis proxinatus, præsulis sui famam aut ornat, aut maculat.

PRURITUS. In fin. adde: ¶ 2. Est item titillatio Venerea circa pudenda. *Capell. 1. p. 3.* Venus pruritui subscalpentem circa ina corporis Psyche apposuerat voluptatem.

PRŪSENSIS. Totus hic locus sic refigendus est:

PRŪSENSIS, e, adject. *Προυσαεύς*, ad Prusam pertinens, nunc *Brusa*, Bithyniæ urbem mediterraneam sub Olympo monte, a Prusia, qui cum Cræso bellum gessit, condita, ut *Strabo l. 12. p. 564.* narrat. *Plin. 5. 52. 45.* A Cio intus in Bithynia Prusa ab Annibale sub Olympo condita. Hic tamen *Plinius* ex *Strabone* loc. cit. corrigendus est. *Plin. jun. 10. ep. 66.* Allegabat pro restitutione et libellum a se Domitiano datum, et epistolas ejus ad honorem suum pertinentes, et decretum Prusensium. Adde *ibid. ep. 28.* et *54. Inscript. Græca et Latina apud Murat. 1073. 5.* et *Marin. Frat. Arv. p. 767.* *Προυσαεύς από Ολύμπου*, Prusais ab Olympo.

PRŪSIENSIS. Hic item locus totus ita est reformandus:

PRŪSIENSIS, e, adject. *Προυσιεύς*, ad Prusiam, nunc *Kid* et *Kiemlich*, pertinens, Bithyniæ urbem maritimam, quæ et Cios appellata a proximo fluvio cognomine, quamque Hylas item luvius in Propontidem influens alluebat. Hæc a Prusia, Ziselæ illo restaurata est, teste *Stephano Byzanth.* De ea ita *Plin. 5. 52. 40.* Amnes Hylas et Cios cum oppido ejusdem nominis. Adde *Solin. 42. ¶ 2.* *Prusiensis*, *Προυσιεύς*, item ad Prusiam, nunc *Uskubi*, pertinens, urbem haud longe dissitam ab ora Ponti Euxini, quam Hypius fluvius ab monte cognomine descendens alluit. Ejus meminit *Plin. 5. 52. 43.* Item altera Prusa (*corrigere* Prusias) sub Hypio monte. *Inscript. Græca et Latina apud Murat. 1074. 7. 8.* et *Marin. Frat. Arv. p. 767.* *Προυσιεύς από Πρίου*, Prusienses ab Hypio.

* **PSALMISŌNUS**, a, um, adject. qui psalmis resonat. *Alcim. Homiliar. fragm. 7.* Psalmisonum solemnne.

PSALTERIUM. In fin. adde: ¶ 5. Antepænultimam licenter corripit *Arator. præf. 1. 14.* Psalterium lyriçi composuere pedes.

PSEPHŌPÆCTĀ. Lin. 3. post *decipiunt* adde: *Firmic. 3. Mathes. 8.* Libra facit etiam aut calculi, aut musicæ, aut notarum, aut difficilium litterarum inventores; reddit quoque, socio in hoc loco Mercurio, psephopæctas sæpe. Vides hic mentionem ieri de præstigiatoribus, de quibus vide *Seneca loc. cit.* in **PRÆSTIGIATOR.**

PSEUDŌCĀTO. In fin. adde: *h. e. C.* Cæcilio Cornuto, qui trib. d. fuit an. U. C. DCXCIII., prætor an. DCXCVII. ex *Cic. post æd. in senat. 9.* et prætor Bithyniæ an. DCXCVIII. ex numero apud *Morell. Thes. Fam. e G. Cæcilia tab. 1. B.*

* **PSEUDŌFŌRUM**, i, n. 2. idem ac pseudothyrum: vox hybrida: *ψευδος*, mendacium, et foris, *h. e.* janua. *Sulpic. Sev. Dial. 5. 4.* Vidi postea ad pseudoforum monasterii ipsius adductum ebergumenum. *Venant. Vit. S. Martin. 4. 388.* Namque ad pseudoforum cellæ dum accederet æger.

* **PSEUDŌGRĀPHĀ**, æ, f. 1. *ψευδογραφία*, falsa descriptio. *Boeth. Aristot. Topic. 5. p. 698.* Non enim est proprium, quod positum est esse proprium, ut, quia de geometra non verificatur inleceptibilem esse ab oratione (nam decipitur geometer cum pseudographiam faci) non erit hoc scientis proprium, non decipi ab oratione.

* **PSEUDŌGRĀPHUS**, a, um, adject. *ψευδογράφος*, falso inscriptus. *Cassiod. Institut. div. litter. 5. a med.* Sæpe dictus Hieronymus asserit, Sapientiæ librum non a Salomone, ut usus habet, sed a Philone doctissimo quodam Judæo fuisse conscriptum, quem pseudographum prænotavit, propterea quod usurpationem nominis portat alterius. *Hieronym.* enim hæc habet in *Comment. in Zachar. 12. g.* Unde et in Sapientia, quæ Salomonis inscribitur (si cui tamen placet librum recipere) scriptum reperimus, etc.

* **PSEUDŌMŌNĀCHUS**, i, m. 2. *ψευδομόναχος*, falsus monachus. *Hieronym. ep. 57. n. 2.* Quidam pseudomonachus vel accepta pecunia, vel gratuita malitia, compilatis chartis ejus et sumptibus. Judas factus est proditor.

PSEUDŌPHILIPPUS. In fin. adde: **V. ANDRISCUS** et **MACEDONICUS** §. 3.

PSEUDŌTHYRUM. Lin. 3. post *ficticia* adde: **V. PSEUDOFORUM** in *Append.*

PSĪATHIUM. In fin. adde: et n. 88. Præter psiathium, id est mattam, in loco cellulæ ad dormiendum nihil aliud omnino substernit.

* **PSILĒ**, es, f. 1. *ψιλή* (*scil. γραμμή*), linea, seu signum spiritus lenis in prosodia. **V. DASIA** in *Append.*

PSITTĀCINUS corrige **PSITTĀCINUS**; est enim a Græco *ψιττάκιος*.

PSITTĀCUS. Lin. 1. post *avis Indica* adde: ab urbe, unde oriunda est, nomen habere videtur, nam legitur apud *Stephan. Byzant. Ψιττάκη, πόλις παρά τῷ Τίγριδι*.

PSŌRICUS. In fin. adde: **V. XEROPITHALMIA.**

PSYCHĀRIO. In fin. adde: ¶ 2. Per metathesin *Spychario* et *Spucharium* legitur in *Inscript. apud Grut. 596. 5.* Claudia *Spychario*. In alia apud *Fabrett. p. 678. n. 40.* Claudia *Spicario* (*corrige* *Spychario*) *D. Claudius D. libertus Patroclus*.

PSYCHĒ. Lin. pænult. post *refert* adde: Eandem fabulam compendiose narrat *Hygin. fab. 251.* ab *A. Maio* in *Class. auct. T. 3. p. 81.* editus.

* **PSYCHROLŪSIĀ**, æ, f. 1. *ψυχρολουσία*, lavatio in aqua frigida. *Cæd. Aurel. 3. Tard. 6. a med.* Convenit etiam psychrolusia, nullis obstantibus, quæ eam prohiberi permittant. *h. e.* adhiberi prohibeant. *Id.* Græcis litteris *5. ibid. 7. a med.* Facienda consuetudo frigidi lavacri, quod Græci *ψυχρολουσίαν* appellant.

* **PTARMĪCUS**, a, um, adject. *πταρμικός*, *starnulatorio*, qui sternutamenta excitat. *Theod. Priscian. 2. 3.* Lethargicos frequentibus sternutamentis relevet; tunc acerbis adjutorius ptarmicis imminere nos conveniet. *Cæd. Aurel. 1. Acut. 15. a med.* Vexat etiam ptarmicum, quod credidit adhibendum. Adde *2. ibid. 7. et 2. Tard. 1.*

* **PTĒRĒLAS**, antis, m. 3. nomen canis venatici: est a *πτερόν*, ala, et *ἁλᾶω*, vel *ἁλάνω*, agito, quasi alitum more currens. *Ovid. 3. Met. 212.* Et pedibus Pterelas, et naribus utilis Agre.

PTISĀNĀ. In fin. adde: *Tertull. Apolog. 50. ante med.* Anaxagoras cum in exemplum ptisanæ pila contunderetur, etc.

* **PTŌLĒMĀICUS**, a, um, adject. idem ac *Ptolemæus*. *Hygin. de limit. p. 211. Goes.* Pes eorum (*Egyptiorum*), qui Ptolemæus appellatur, habet monetalem pedem et semunciam. **V. MONETALIS** §. 5. in *Append.*

* **PTŌLĒMĒEUM**, i, n. 2. *Πτολεμαῖον*, heroum, seu conditorium Ptolemæorum regum Ægypti, ut Mausoleum Mausoli regis Cariae. *Suet. Aug. 18.* Consultus, num et Ptolemæum inspicere vellet, regem se voluisse, ait, videre, non mortuos.

* **PTŌLĒMENSIS**, e, adject. ad Ptolemaidem pertinens, urbem maritimam Palæstinæ, prope montem Carmelum. *Ptolemenses* sunt incolæ hujus urbis apud *Vulgat. interpr. 1. Machab. 12. 48.* Ut intravit Ptolemaidam Jonathas, clausurunt portas civitatis Ptolemenses. Adde *2. ibid. 13. 25.*

* **PTYGMĀ**, ātis, n. 3. *πτύγμα*, sinus rei complicatæ: a *πτύσσω*, plico. *Cæd. Aurel. 1. Tard. 4. n. 110.* Tunc imponenda ptygmata multiplicia. *h. e.* panniculi complicati. *Id. 2. ibid. 13.* Erunt imponenda ptygmata ex supradictis liquoribus infusa.

PŪBERTAS. In fin. adde: ¶ 6. *Pubertas animalis* est pudor, qui oritur pubertatis tempore; *carnalis*, quæ est ipsa pubes. *Tertull. Anim. 38.* Pubertatem quoque animaleam eam carnalidicimus convenire, pariterque et illam suggestu sensuum, et istam processu membrorum exurgere a quartodecimo anno. *et mox.* Ab his autem annis et suffusior et vestitior sexus est. *h. e.* pudore magis obnoxius, et pube niagis vestitus est.

PŪBĒTĒNUS, adverb. idem significat ac *divisim pube tenus*. **V. VERTEBROTENUS.**

PŪBLĪCO. ¶ 1. in fin. adde: *Inscript. apud Grut. 200. 1. 1d.* quod intra cippos ad campum versos soli est, Cæsar Augustus redemptum a privato publicavit. *h. e. rese di publico uso e diritto.* ¶ 4. lin. 6. Ea verba *Græce* *αὐλητρίς πεσοῦσα, an παῖς οὖσα* ita sunt corrigenda: utrum *αὐλή* τρίς (*aula ter*) prolapsa, aut *αὐλητρίς* (*libicina*) spectatoribus improbata, debeat publicari.

PŪBLĪCUS. ¶ 3. lin. 6. post *exemplum pertinet* adde: *Suet. Aug. 29.* Cautumque, ut separatim in eo (foro Augusti) publica judicia, et sortitiones judicium fierent. ¶ 14. In fin. adde: ¶ 15. Superl. *Publicissimus* apud *Boeth. Aristot. Topic. 8. p. 751.* Oratio est manifesta uno quidem modo, et publicissimo, si sit concludens sic, ut nihil oporteat interrogare.

PŪDENS. ¶ 2. in fin. adde: *Inscript. Patavina apud Grut. 472. 6. L. Terentius Acutus Cæsiae Lib., Lucano Lib., Pudenti libertæ.*

* **PŪDŌRĀTUS**, a, um, adject. *αἰσχυντής*, verecundus. *Vulgat. interpr. Eccli. 26. 18.* Mulier sancta et pudorata.

PUELLITOR. In fin. adde: Alii interpretantur *χλαιοτορξισιν*, quemalimodum *ἐργαστοῦν* est puerorum testiculos contrectare.

PUELLUS. In fin. adde: ¶ 2. Est etiam cogn. R. *Inscript.* apud *Cud.* 141. g. T. Vibius Puellus.

PUCER. ¶ 3. In fin. adde: V. LOCUS §. 11.^a in *Append.* et LUDO §. 4. *Hygin. fab.* 189. Da mihi id, quod pueri solent dare. *Ovid.* 16. *Heroid.* 160. Vel mihi virginitas esset libata, vel illud, Quod poterat salva virginitate rapi. Hinc *Lucian. Amor.* 17. de adolescente cum statua Veneris Cnidiae coeunte ait: *παῖδάς τῷ λίδω προσώμῳ λησας, βουλεύσεις μηδὲ πρόσθεν εἶναι τὸ δῶρον.* ¶ 6. In fin. adde: *Plin.* 6. ep. 26. Gaudeo et gratulor, quod (*Pedanio*) Fusco Salinatori filiam tuam destinasti. Ipse est studiosus, litteratus, etiam disertus: puer simplicitate, comitate juvenis, senex gravitate.

PUGA. In fin. adde: V. CALLIPYGIS in *Append.* et DEPYGIS, et NOCTILUCA §. 3.

PUGIL. ¶ 2. lin. pænult. post *sine arte* adde: Ex hoc *Svetonii* loco patet, pugiles Latinos alios fuisse a Græcis, qui in *Inscript.* citata in PYCTA §. 3. *picte* dicuntur, atque una cum pugilibus nomiuantur. Hinc apud *eund.* *Cal.* 18. habentur ceteræ Afrorum Campanorumque pugilum ex utraque regione electissimorum.

PUGNA. ¶ 1. in fin. adde: *Liv.* 22. 28. Jam justam expleverat aciem, ac totis utrinque viribus certabatur: peditum acies inter percussos impavida sola erat, videbaturque, si justa aut si recta pugna esset, haudquaquam impar futura. *h. e. se si fosse combattuto a forze eguali, ed a fronte.*

* PUGNABILIS, e, adject. qui pugnari potest. *Pompej. Comment. art. Donat.* §. 16. p. 193. Ceterum jam compositiones, jam simplices sunt. Puta *pugnabilis, expugnabilis*. Idem est: ille locus est *pugnabilis*, hoc est, qui possit pæne dirui; ille locus est *expugnabilis*, hoc est, qui possit pæne dirui. *Inexpugnabilis* non videatur tertia esse compositio, sed secunda.

PUGNACITAS. In fin. adde: *Senec.* 1. *Controv.* 2. Accusatoris usus pugnacitate.

PUGNO. ¶ 1. in fin. adde: *Quintil.* 2. 8. *ad fin.* *Nicostratus* luctando pugnandoque, quorum utroque certamine iisdem diebus coronabatur, invictus. Hinc *Pausan.* 5. 21. 5. *Νικόστρατος ἐπὶ ἡμέρας ἀνέλειπε τῆς ἀντὶς παγκρατίου καὶ πάλης νίκη.*

PULCHELLUS. Lin. 3. post *puerum* adde: *scil.* ironice; deformis enim erat P. Ælius Lamia, qui contra Crassum dicebat apud M. Perpennam iudicem in causa adversus Aculeonem.

PULCHER. ¶ 15. Lin. 2. post *Pulcher* adde: *Vet. Scholiast.* *ad Cic. orat. in P. Clod. et Curion.* 5. ab A. Maio editus in *Class. auct.* T. 2. p. 209. Fuit hoc *Claudie* familie cognomen (*Pulcher*) illustre. Quippe antiquitus P. Claudius Appii Cæci filius primus ex isto genere *Pulcher* appellatus est.

PULCARIÆ. In fin. adde: *Cæsar. Aurel.* 2. *Acut.* 37. *ante med.* *Linteola* tenuia tingentes similiter aut succo plantaginis, aut polygoni, aut portulacæ, aut herbæ pulicariæ. ¶ 2. Etiam *pulicaris*, e scribitur. *Id.* 3. *ibid.* 8. *ad fin.* Ut herba pulicaris, quam psyllium vocant.

PULLARIUS. ¶ 1. in fin. adde: ¶ 1.^a *Pullarii* adhuc erant apud Romanos ann. a Chr. n. CCCCLV., quo hæc scribebat *Salvian.* 6. *Gub. D.* 2. Nunquid non consulibus et pulli adhuc gentilium sacrilegiorum more pascuntur, et volantis pennæ auguria quærentur, ac pæne omnia sunt, quæ etiam illi quondam pagani veteres frivola atque irridenda duxerunt?

* PULLULATIO, onis, f. 3. τὸ ἀεὶδῶδες, conditio plantæ, quæ semper viret. *Priscian.* *Præexercit. rhet.* 7. p. 1338. *Putsch.* Hic non ignores, quomodo etiam Deos debeas laudare. Similiter arbores a loco, in quo gignuntur. Dies autem, quomodo de corpore, staturam, pulcritudinem, pullulationem, quomodo de mali arbore. Hic *Hermogenes*, quem *Priscianus* interpretatur, habet τὸ ἀεὶδῶδες, ὥς ἡ ἐλκία. *h. e.* perpetuam viriditatem, ut oliva arbor.

PULS. ¶ 4. in fin. adde: *Id.* 1. ep. 5. *pultem cloacalem* vocat limum fossarum urbis Ravennæ, qualis nunc est *il fango de' rii di Venezia*.

PULSIM. In fin. adde: Agnoscitur etiam ab auctore *Thesauri latin.* ab A. Maio edit. in *Class. auct.* T. 8. p. 478.

PULSO. ¶ 9. in fin. adde: ¶ 9.^a Item nentrorum more usurpatur. *Plin.* 2. 80. 89. Murmur similis inugitibus, aut clamori humano, armorumque pulsantium fragori.

PULSUS. ¶ 2. *ad fin.* adde: *Tacit.* 6. *Ann.* 50. *Charicles* medicus per speciem officii manum (*Tiberii Aug.*) complexus, pulsus venarum attigit.

* PULTO, onis, ni. 3. qui maxime pultat. Est cogn. Rom. *Val.*

Max. 5. 4. ext. 7. Eadem caritas Italico bello Pinnensem juvenem, cui Pultoni erat cognomen, tanto animi etc.

PUMEX. In fin. adde: Ceterum arido legitur in *Catulli loc. cit.* apud *Vet. interpr. Virgilii* ab A. Maio edit. p. 4., item in Ambrosianis Codicib. ejusd. *Catulli*.

PUNCTUM. In fin. adde: ¶ 20. Etiam *punctus* gen. mascul. usurpatur apud *Boeth.* in *Categor. Aristot.* 1. p. 117. Principium in numeris est unitas, in linea punctus. Adde ejusd. loc. cit. in CIRCULUS §. 1. in altera *Append.*

PUNGO. Lin. ult. post *pupungi* adde: legitur.

PUNICUS. ¶ 9. in fin. adde: ¶ 9.^a *Punica fossa* opponitur fastigatæ. V. *Hygini loc. cit.* ad FOSSA §. 3.^a in altera *Append.*

PUPA. ¶ 2. in fin. adde: ¶ 2.^a Est etiam nomen servile. *Inscript.* apud *Vermiglioli Iscriz.* *Perug.* edit. 2.^a p. 498. *Pupa L. h. e.* liberta.

PUPUS. In fin. adde: ¶ 3. Item prænomen Rom. videtur esse in *Inscript.* apud *Maff. Mus. Ver.* p. 369. 6. D. M. Pupi Acuti (*h. e.* Acutii) Justinii Virilliena Crescentina mater infelicissima filio. At aliquis fortasse rectius putaverit, non prænomen, sed adjectivum esse, quo indicatur tenera adhuc ætate obiisse ille puer, ideoque pupus is dicitur.

PURGATICIUS corrige PURGATICIUS.

PURGATIVUS. In fin. adde: ¶ 2. Translate idem est ac excusatione depulsus. V. *Cur. Fortunatiani loc. cit.* in DEPRECATIVUS in *Append.*

PURGATORIUS. In fin. adde: Purgatoriæ pœnæ, quibus rei coerciti corriguntur. *Augustin.* 21. *Civ. D.* 16. Ne ulla quidem post mortem purgatoria tormenta patiatur. Purgatorias autem pœnas nullas futuras opinetur, nisi ante illud ultimum tremendum iudicium. *Id.* 7. *ibid.* 7.

PURIFICATIO. In fin. adde: *Sever. Sanct.* 119. Sed simplex animi purificatio Optatis fruitur bonis.

* PURIFLŪS, a, um, adject. qui purus fluit. *Ambros.* in *Inscript.* apud *Grut.* 1166. 8. *de fonte baptismi.* Confessosque reos maculoso crimine solvens Fontis puriflui diluit irriguo.

PURPURARIUS. In fin. adde: ¶ 4. *Purpuraria* absolute est officina purpuraria. *Inscript.* apud *Grut.* 474. 4. Theoprepes Aug. Lib. Rat. *Purpurar. h. e.* rationalis purpurariorum.

PURPURASCO. In fin. adde: *Vopisc. Florian.* 4. Vitis, quæ Amineas uvas albas ferebat, eo anno, quo ille (*Tacitus*) imperium meruit, purpurascere plurima purpura cepit.

* PURPURÉTICUS, a, um, adject. idem ac purpuriticus, et porphyreticus. *Purpuretica*, æ, absolute videtur esse porticus Ulpia columnis purpureticis sulta, ejus *Sidon. carm.* 8. 8. meminit. *Inscript.* apud *Fabrett.* p. 522. n. 361. Tene me, ne fugiam, et revoca me in foro Trajani in purpuretica ad Paschasium domum meum.

PUTEUS. In fin. adde: ¶ 8. *Puteus* in aquæduetibus est foramen, quo respirare possit profluens aqua, et vis spiritus relaxetur, ne conclusus aer eursum aquæ moretur: *sfiatatojo, sfogatojo* Itali vocant. *Frontin. Aqued.* 89. Quarum (aquarum) splendor nihil aut minimum pluvia inquinatur, si putei extructi objecti sint. V. *Poleni adnotat.* *ad loc. cit.*

PUTREDŪLUS. V. PUTRIDULUS.

PUTRIBILIS. In fin. adde: *Augustin.* 21. *Civ. D.* 7. Ut carbonis imputribiles de putribilibus fiant.

* PUTRIMORDAX, acis, adject. omn. gen. σηψιδάκης, qui res putridas mordet. V. *Boethii loc. cit.* in OSSIGENIUS in *Append.*

PUTRŪSUS. In fin. adde: ¶ 2. Etiam *putrosus* scribitur. *Id.* *ibid.* Sordes si fuerit putrosa, quam Græci δυσώδην appellant, etc.

* PYLORUS, i, m. 2. πύλωρος, pyloro, meatus inferior ventriculi. *Cæsar. Aurel.* 2. *Tard.* 1. Pyloro paralyti vitiat, cibo nulla digestionem mutatur, sed tamquam per infundibulum ad inferiora descendit. Adde 4. *ibid.* 6.

* PYRALIS, idis, f. 3. πύραλλις, quæ in ignem salit: a πῦρ, ignis, et ἄλλομαι, salio. Est cogn. R. *Inscript.* apud *Fabrett.* p. 402. n. 300. M. Valerius Sabinus Valeriæ Pyralidi.

* PYRAMIDĀLIS, e, adject. in pyramidis modum formatus. V. *Boethii loc. cit.* in TIGNULUM in *Append.*

PYRAMIS. In fin. adde: ¶ 4. Est etiam idem ac germen rosæ, quod et calathus, et papilla, et obeliscus, et Italice *boccino-lo, bottone* dicitur. *Auct. epigr. in Anthol. lat.* T. 1. p. 701. *Burm.* una dies ostendit spicula florum, Altera pyramidas nodo majore tumentes, Tertia jam calathos, totum lux quarta peregit Floris opus.

PYRAMUS. In fin. adde: ¶ 2. Est etiam cogn. R. *Inscript.* apud *Fabrett.* p. 407. n. 323. M. Titius Pyramus.

* PYRĒUM, i, u. 2. πυρεῖον, sacrarium Vestæ. *Cassiod.* 10. *Hist.*

Ecl. 30. Pyrea, id est focum eorum, seu Vestam destruxit. Pyrea nuncque pagani vocant templa, in quibus ignem servant.

PYRPOLE. In fin. adde: Hinc corrigendus *Plin.* 4. 12. 22. Deon alii Pyrpolem (*corrigere* Pyrpolem) igne ibi reperto (*appellat*).

PYRRHĀ. In fin. adde: ¶ 5. Est etiam cogn. R. *Inscript.* apud *Murat.* 1322. 6. Cassia Pyrrha.

PYRRICHĀ. In fin. adde: ¶ 3. *Pyrriche* est etiam cogn. Rom. *Inscript.* in *Giorn. Arcad.* T. 46. p. 232. Octavia Pyrriche.

PYTHĪĀ. In fin. adde: ¶ 2. Etiam *Pythias*, *adis*, agnoscitur a *Capell.* 3. p. 77. Græca nomina, quæ apud nos in *as* exeunt, res species habent. Prima est, ut *Olympias*, et *Pythias*: nam *Olympiadis* et *Pythiadis* facit: secunda etc. Ita etiam Græcis *Hestia*, *as*, et *Pythias*, *adis*.

PYTHION. In fin. adde: ¶ 2. Est etiam cogn. R. *Inscript.* apud *Kellermann.* *Vigil. Rom. laterc.* VI. col. 3. lin. 39. C. Aurelius Pythion.

PYTHON. In fin. adde: *Arator* 2. 384. bacchata puella Sub timulo Pythonis ait. Nempe ex *Vulgat. interpr. Act. Apost.* 16. 6. Factum est, puellam quandam habentem spiritum pythonem obviare nobis.

PYXINUM. Lin. 1. post n. 2. adde πύξινον.

DE LITTERA Q

QUADRĀ. ¶ 3. in fin. adde: *Septim. Sev. Moret.* 47. Jamque subactum Format opus palmisque suum dilatat in orbem, Et notat impressis æquo discrimine quadris; Inferit inde loco. Ex his patet, non formam panis fuisse quadratam, cum rotunda fuerit, sed ipsum panem quadrifida incisione decussatum, postea in quatuor partes dividendum, quarum unaquæque quadra dicebatur, non quod quadratam figuram referret, sed quod quarta pars panis totius esset. Hinc *Hesiod.* Εργ. καὶ ἥμ. 42. Ἀπὸν δεῖπνῆσας τετρατρυφον, ὀκτάβλωμον. panem cœnatus quadrifidum, octo buccellarum.

QUADRĀGENĀ. ¶ 2. in fin. adde: *Auct. Epit. Iliad.* 185. Bisque quadragenas onerantur milite puppes. *Id. ibid.* 202. Hi quadragenas omnes duxere carinas.

*QUADRĀGENNĀLIS, e, adject. τεσσαρακονταῆτης, ad quadragesimum annum pertinens, ut *Quadragesimalia vota*, quæ boni hominis causa nuncupabantur ob imperatorum incolumitatem, ut scilicet ad quadragesimum imperii annum, Deo favente, pervenirent. Hinc in nummis Constantini junioris, et Constantii II. legere est VOT. XXX. MYLTIS. XXXX. h. e. votis tricennalibus, multis quadragesimalibus.

QUADRĀGESĪMUS. ¶ 4. lin. 1. post ἀρχαῖος adde: ut unde-*vicensimus.* V. UNDEVIGESIMUS §. 2. ¶ 5. in fin. adde: *Alim. ep.* 67. Peto Paschales nobis dies felici reditu faciatis: quia cum in absentia vestra quædam nobis quadragesimæ perduret iusteritas. V. JEJUNIUM §. 1. in *Append.*

QUADRĀGĪES. ¶ 2. init. pro *Interdum* repone: Cum de pecunia sermo est.

*QUADRĀNGŪLĀRIS, e, adject. *quadrangolare*, idem ac quadrangulus. *Boeth. Aristot. analyt. prior.* 2. 25. p. 520. Si d sit quadrangulare, in quo autem e rectilineum, in quo f circulus; si ergo ejus, quod est e f, unum solum sit medium, per lunares figuras æquales fieri rectilineo circulum, propinquius erit scientiæ.

*QUADRĀTĪĀNUS, a, um, adject. ad Quadratum aliquem pertinens. Est cogn. R. *Inscript.* apud *Grut.* 47. 5. T. Flavius Julianus Quadratianus V. C. Præf. Urb.

QUADRĀTILLĀ. In fin. adde: *Alia Patavina* apud *Grut.* 802. L. Luscius Quadratus, Luscia Quadratilla (filia) Ann. XXV. M. IX. D. XXIII.

QUADRĀTUS. ¶ 5. lin. 4. pro *scilicet* repone *silice.* ¶ 7. lin. 6. post *statuæ* adde: *Id. ibid.* n. 6. Lysippus statuariæ arti plurimum traditur contulisse, capillum exprimendo, capita mihi faciendo, quam antiqui: corpora graciliora, siccioraque, per quæ proceritas signorum major videretur. Non habet Latini nomen symmetria, quam diligentissime custodivit, nova inactaque ratione quadratas veterum staturas permutando: vulgoque dicebat: Ab illis factos, quales essent; se, quales viderentur esse.

*QUADRĀBURGĪUS et Quadruburgius, a, um, adject. ad Quadruburgium pertinens, urbem ad Vabalim fluv. in Germania in-

feriore, ejus meminit *Ammian.* 18. 2. §. 4, quæ nunc *Waterburg* appellatur. *Inscript.* apud *Orelli* n. 2090. Matribus Quadruburg., et Genio loci Sep. Flavius Severus Vet. Leg. X. G. P. F. V. V. templum eum arboribus constituit.

*QUADRĪCHORDUM, i, m. r. idem ac tetrachordon. *Boeth.* 1. *Mus.* 20., ejus loc. cit. vide in INCONSONUS in altera *Append.*

*QUADRĪCŪBĪTĀLIS, e, adject. et

*QUADRĪCŪBĪTUS, a, um, adject. τετραπύχως, qui quatuor cubitorum est. *Boeth. Aristot. Topic.* 6. 2. p. 707. Animal gressibile, bipes, quadricubitale. *Id. Aristot. elenchor. sophist.* 2. 5. p. 753. Putasne quadricubitum tricubito majus? Fieri enim potest ex tricubito quadricubitum secundum longitudinem.

QUADRĪFINĪUM. Lin. 1. post u. 2. adde: terminus, qui etc.

*QUADRĪFINĪUS, a, um, adject. ad quadrifinium pertinens. *Var. auct. de limitib.* p. 250. *Goes.* Si tamen cursorius terminus non eo lapide aut colore fuerit, quo et trifinius aut quadrifinius, duo lapides invenies finales.

QUADRĪFLŪVIUM. In fin. adde: et *Plinii loc. cit.* in QUIES §. 5.

QUADRĪGÆ. Lin. 4. post *quattro cavalli* adde: *Fronto* apud *Gell.* 19. 8. Quatuor simul equi juncti quadrigæ, quasi quadrijugæ, vocantur. Hinc patet, *quadrigæ* habere penultimam longam, quia contracta vox est ex *quadrijuga*, ut *biga* ex *bijuga*, *triga* ex *trijuga*.

*QUADRĪGŌNUS, a, um, adject. τετραγώνος, tetragonus. Vox hybrida, a *quadrus* et γώνος, angulus. *Claud. Mamert. ep.* 1. a med. Nunquam erit, ut figura circuli ex duabus aut tribus lineis fiat, aut quadrigona ex tribus, aut trigona ex quatuor.

QUADRĪPARTĪO. In fin. adde: V. TRIPERTIOR in *Append.*

*QUADRĪSEXTĪUM, ii, n. 2. quadruplex sextarius. *Not.* *Tir.* p. 147. Sextarium, bissextium, trisextium, quadrisextium.

*QUADRĪSULCUS, a, um, adject. τετραπλόχιν, di quattro punte, quatuor cuspides habens. *Lactant.* ad illud *Stat.* 3. *Theb.* 320. volat ignea moles Sæva Dei mandata ferens, cælumque trisulca Territat omne coma: hæc habet: Pro quadrisulca, quia fulmen ex quatuor constat, aqua, igni, nube, vento.

QUADRŪPLĀRIS. Nutantem vocis auctoritatem obfirma hoc loco *Boeth. Mus.* 2. 8. p. 1090. Numeri quadruplares omnes et diagoni I. IV. XVI. LXIV.

QUADRŪPLICĪTĪO. Lin. 2. post *numeri* repone: ¶ 2. V. TRIPLICATIO §. 2.

*QUADRŪPLICĀTUS, a, um, particip. a *quadruplico*; quadruplicato, in quadruplum auctus. *Boeth. Arithm.* 2. 44. p. 1048. Si sint III. XII. XLVIII. termini quadruplices, triplicato minore termino major terminus a minore distabit: si quintupli, quadruplicato: et si sextupli, quintuplicato, et una minus multiplicatione quam est ipsa minorum ad majores comparatio terminorum, minorem numerus major exsuperat.

*QUADRŪPLICĪTER, adverb. *quadruplicatamente*, quadruplicato. *Boeth. Aristot. Topic.* 2. 3. p. 676. Quoniam contraria connectuntur quidem sibi invicem sex modis, contrarietatem faciunt quadrupliciter complexa.

QUADRUS. In fin. adde: *Oros.* 7. 7. Horrea quadro structa lapide. Hoc est quod apud *Suet. Ner.* 38. Horrea saxeo muro constructa. *Vet. auct. in Anthol. Lat. T.* 2. p. 386. *Burm.* Quatuor a quadro consurgunt limite venti.

*QUADRUSIS, is, m. 3. idem ac quatuor asses. Accipitur autem pro simplici numero quaternario. *Capell.* 7. p. 241: Senarius quadrato et solido quaternario sociatus horas diei noctisque dimetitur; nam quater seni viceassis quadrussis faciunt. h. e. numerus quatuor, qui est quadratus ex duobus, cum sex, qui est numerus solidus, multiplicatus, facit viginti quatuor.

QUÆSĪTUS. ¶ 3. in fin. adde: ¶ 3.ª *Quæsitus ab asse.* V. AS §. 8.ª in *Append.*

QUÆSTĪO. ¶ 8. lin. 6. post *interfecerit* adde: at aperte adversatur hic locus *Cic. Cluent.* 33. Condemnatus est C. Junius, qui ei quæstioni præfuerat, cum esset judex quæstionis. Quis enim nescit, qui in magistratu essent, in judicium vocari non potuisse? Ceterum plerumque post ædilitatem, et ante præturam hoc munere potius, quam magistratu, functos fuisse, patet ex *Suet. Cæs.* 11. Cæsar post ædilitatem fuit judex quæstionis de sicariis. et ex *Inscript.* apud *Grut.* 225. 7. C. Octavius C. F. Æd. Pl., judex quæstionum, Pr., Procos etc. ¶ 10. in fin. adde: ¶ 11. *Quæstio* dicitur etiam ipsum quæstorium, seu quæstoris tabernaculum in castris, apud *Hygin. Gromat.* p. 7. col. 2. Quæstorium minori esse debet latitudine, quam prætorium, ut strigæ ad posticum prætorii proximæ sint, in quo maxime legati ho-

stium, et obsides, et si qua præda facta fuerit, in quæstione ponitur.

* QUÆSTIÖNO, as, a. 1. *processare, torturare*, quæstionem habeo de reo aliquo. *Auct. summarior. Cod. Theod.* e. perveter. codice ab A. Maio edit. in *Fragm. jur. civ. antejustin.* p. 109. Commemorat, ut, dum adulterii causæ perquiruntur, si domi fuerit familia, omnes quæstionari. V. *Cod. Theod.* 9. 7. 4.

QUÆSTOR ¶ 8. in fin. adde: ¶ 8.^a *Quæstor* unus ex urbanis rem frumentariam curabat. *Cic. Har. resp.* 20. Saturninum in amouæ caritate quæstorem a frumentaria proeuratione senatus amovit. Hinc *quæstor Ostiensis* dicitur ab *eod. Sext.* 17. Nec mihi res erat eum Saturnino quæstore Ostiensi. *Id. Mur.* 8. Tu habuisti quæsturam illam, cui, cum quæstores sortiuntur, etiam acclamari solet, Ostiensem, non tam gratiosam et illustrem, quam negotiosam et molestam. *Id. Vat.* 5. In eo magistratu (*quæstura*) cum tibi aquaria sorte obtigisset. *h. e.* cura importandarum et exportandarum mercium in portu Ostiensi et Puteolano. *Suet. Claud.* 24. Collegio quæstorum detracta Ostiensis et Gallica provincia. *h. e.* Ostiensis et Gallica circa Padum; Ariminii nempe sedes quæstoris erat. ¶ 14. in fin. adde: ¶ 15. Quodlibet etiam collegium artificum iu municipiis et coloniis suum habebat quæstorem ad conficiendas ejus rationes, et impensas faciendas. *Inscript.* Comensis apud *Grut.* 358. 6. L. Apieio Brutidius Sotericho VI. vir. urb., quæstori anni primi eenturia eentonar. dolabrar. scalarior. *Alia* item Comensis apud *eand.* 471. 5. T. Tadius T. F. Oul. Catianus VI. vir. urb., Q. collegii anni, quo euria dedicata est. *Alia* Regiensis apud *Murat.* 565. 1. In templo collegii fabrum et centonarium Regiensium, quod referentibus P. Senio Marcellino et C. Aufidio Dialogo quæstoribus etc.

QUÆSTÖRIUM. ¶ 6. in fin. adde: *Vet. Scholiast.* ad *h. l.* ab A. Maio editus in *Class. auct.* T. 2 p. 85. Hospitium quæstoris significans proprie secundum vocabulum magistratus, loco ipsi nomen dedit. Nunc autem omnia, in quibus variæ dignitatis præsidēs habitent, prætoria nominantur.

QUÆSTÜÄRIUS. In fin. adde: ¶ 2. *Quæstuarius*, ii, absolute est *artigiano*, qui artem quamlibet exercet. *Tertull. Spectac.* 30. Hic est ille (dicam) fabri aut quæstuarii filius, sabbati destructor, Samarites, et dæmonium habens. *h. e.* Christus filius Josephi fabri.

QUÆSTÜRÄ. In fin. adde: ¶ 4. In municipiis, et coloniis etiam collegia artificum suam habebant quæsturam. V. QUÆSTOR §. 15. in *Append.* Hinc *Inscript.* Comensis apud *Grut.* 468. 8. Collegium fabrum P. Sextilio P. F. Primiano ob quæsturam fideliter ac liberaliter gestam.

QUÄLISLIBET. In fin. adde: *Claud. Mamert.* 1. *Stat. an.* 21. ad fin. Quidquid autem qualelibet corpus est, dici potest levius corpus, tenuius corpus, habilius corpus, subtilius corpus, clarius corpus; non tamen potest diei nisi corpus.

QUAM. ¶ 8. in fin. adde: ¶ 8.^a Cum verbis desiderium significantibus. *Vet. poeta* in *Anthol. Lat.* T. 1. p. 628. *Burm.* optas Admissarius esse, quam patronus.

QUARTÄRIUS. In fin. adde: ¶ 3. *Quartarius* dictus etiam fuit nummus aureus, qui erat quarta pars integri et solidi aurei. *Lamprid. Alex. Sev.* 39. Quartarios jam formatos in moneta detinuit, ut, si vectigal contrahere potuisset, et eosdem ederet: sed cum non potuisset per publicas necessitates, conllari eos iussit, et tremisses tantum, solidosque formavit.

* QUARTÖDECIMÄNUS, a, um, adjcet. ad quartam decimam diem pertinens. Ita appellati sunt Christiani, qui Pascha celebrabant quartodecimo die lunæ post aquinoctium vernali, ut olim et etiamnum Judæi solent, cum e contrario plurimi Christianorum olim, nunc autem omnes, idem celebrent die dominica post quartumdecimum diem lunæ. Concilium vero Nicænum ann. a Chr. n. CCCXXV. statuit, ab universis Christianis hæc postrema ratione Pascha celebrandum, quod adhuc apud nos usquevenit. *Cassiod.* 9. *Hist. Eccl.* 38. Plurimi circa minorem Asiam antiquitus quartumdecimum diem observabant, non respicientes sabbati diem. Et hoc facientes non tamen segregabantur ab illis, qui aliter celebrabant, donec Romanæ Ecclesiæ Victor episcopus excommunicationem quartodecimæ misisset in Asiam.

QUARTUS. ¶ 4. in fin. adde: ¶ 4.^a *Quartus* est etiam prænomen R., quod vel *εκατοστάριος*, vel duabus tantum litteris primis Qu. scribitur, ad discrimen τοῦ Q., quo Quinti prænomen indicatur. *Inscript.* apud *Fabrett.* p. 24. n. 106. Quartus Cominius C. F. sibi etc. *Alia* apud *Aldini, Lap. Ticin.* p. 68. Qu. Avilius Sp. F. Iulii vir sibi et etc. V. ibi multa huc pertinentia. ¶ 5. in fin. adde: *Alia* apud *Orelli* p. 4699. M. Servilius Quartus de sua pecunia fecit.

QUÄTERNÄRIUS. In fin. adde: ¶ 2. *Quaternarius* absolute, scil. nummus, videtur esse idem ac sestertius, quarta nempe pars denarii. V. *Vet. Scholiast. loc. cit.* in THEONINUS.

QUÄTERNÖ. In fin. adde: ¶ 2. Est etiam chartarum fasciculus, in quo scribi solet, Itali nunc *quaderno* vocant. *Rufin.* 2. *Invect.* in *Hieronym.* n. 8. Fratres in meis cellulis manentes in monte Oliveti quamplurimos ei Ciceronis dialogos descripserunt, quorum et ego quaterniones, eum scriberent, frequenter in manibus tenui et relegi. *Cassiod. Instit. div. litt.* 2. Cui codici etiam puros quaterniones adjunxi, ut, quod de præfato opere admi repertum fuerit, prædictis expositionibus aggregetur.

* QUÄTERNÄTAS, atis, f. 3. *numero quadernario*, numerus quatuor continens. *Boeth. de duab. nat. et una pers. Christ.* p. 955. Fides catholica continet, eundem Christum hominum esse perfectum, eundem Deum, eundemque, qui homo sit perfectus atque Deus. Unum esse Deum ac Dei filium, nec quaternitatem trinitatis astrui, dum homo additur supra perfectum Deum, sed unam eandemque personam numerum trinitatis explere.

* QUÄTÖORÄNGÜLÄTILIS, e, adjcet. qui quatuor angulos habet, quadrangulus. *Var. auct. de limit.* p. 305. *Goes.* Terminus si rotundus fuerit et brevis, et de una parte in latum punctum habuerit, in frontem quatuorangulatilem descendet.

* QUERCINUS, a, um, adjcet. idem ac quernus. *Tertull. Cor. mil.* 15. Superfuerunt Etruscæ coronæ, quas gemmis et foliis ex quercinibus ob Jovem insignis ad deducendas thensas eum palmaris togis sumunt.

QUERCUS. In fin. adde: ¶ 4. Est eogn. R. *Inscript.* apud *Aldini, Lap. Ticin.* p. 97. n. 26. Q. Vibius Q. F. Quereus.

QUERELÄ. In fin. adde: Huc spectat locus *Cassiod. de orthogr.* 4. p. 2290. *Putsch.* Querela apud Latinos per unum l. scribebatur, sie ut suadela, tutela, eandela, corruptela; quamvis usus sibi etiam apud eos viudicaret, ut aliqua in figura deminutivorum per duo ll scriberetur, ut capella, facella, tabella. Nunc autem etiam querella per duo ll scribitur.

* QUERELÖSUS, a, um, adjcet. *quereloso*, querulus. *Cassiod.* 7. *Variar.* 14. Ut, eum res querulosas sine querimoniis egeris, majora de nostro examine merearis.

* QUERÜLÖSUS, a, um, adjcet. *queruloso*, querulus. *Cassiod.* 9. *Variar.* 14. Percelli non potest jure, eni mavult querulosos ignoscere. *Vulgat. interpr. ep. Jud.* 16. Sunt murmuratores querulosi.

* QUIËÖ, es, evi, etum, n. 2. *riposare*, in quiete sum, unde *quiesco* inchoativum derivat. *Pompej. Comment. art. Donat. sect.* 20. Majores dicebant *quieo*, et *seneo* et *aneo*. Sed verba ipsa sublata sunt de usu, et remanserunt partes aliquæ de forma inchoativa, partes aliquæ de forma perfecta. Quod ergo dicimus *quievi*, *senui*, totum hoc de perfecta est; quia dicimus *quiesco*, *seneo*, partes sunt inchoativæ.

QUIËTUS. ¶ 8. in fin. adde: *Inscript.* apud *Grut.* 754. 2. *Elia* Quieta.

* QUINCTÖ, onis, m. 3. V. QUINTIO §. 2. in *Append.*

QUINCUNX. ¶ 3. in fin. adde: V. *Frontonis loc. cit.* in USURARIUS §. 2.

QUINCÖPLEX. In fin. adde: *Vopisc. Florian.* 3. Imago ejus posita est in una tabula quineuplex, in qua semel togatus, semel chlamidatus, semel armatus, semel palliatus, semel venatorio habitu.

* QUINCÖPLUS, a, um, adjcet. idem ac quinquipulus. V. *Boethii loc. cit.* in SEXCUPLUS in *Append.*

* QUINDËCENNÄLIS, e, adjcet. *πενταδεκαετής*, qui quindecim annorum est. *Quindeccennialia vota* non *ελογογραμματος*, sed per siglas numerales scribitur in nummis Constantini M., aliorumque subsequentium imperatorum, nempe VOT. XV. V. QUADRAGENALIS in *Append.*

QUINGENÄRIUS. In fin. adde: *Caj. Instit.* (edente *Goeschenio*) 4. §. 14. Pena autem sacramenti aut quingenaria erat, aut quinquagenaria; nam de rebus mille aris plurisve quingentis assibus, de minoribus vero quinquaginta assibus sacramento contendebatur. Hinc *Id. ibid.* §. 5. Quingenarium sacramentum.

* QUINGENTENI, æ, a, nom. numerale distributiv., idem ac quingeni. *Vulgat. interpr.* 2. *Machab.* 8. 22. Subjectis unicuique milleni et quingentis.

QUINI. ¶ 2. in fin. adde: *Auson. Edyll.* 11. 87. Quos (libros *Sibyllinos*) ter quinquor servat cultura virorum. *h. e.* quindecimvirorum sacris faciendis. ¶ 3. in fin. adde: ¶ 4. *Quinus vicenarius*. V. VICENARIUS §. 1.

QUINQUÄGENÄRIUS. In fin. adde: V. PENTACONTARCHUS in *Append.*

QUINQUAGĒSĪMŪS. In fin. adde: ¶ 5. *Quinquagesima* absoluta dicitur dies Pentecostes, quia quinquagesimo die post Pascha celebratur. V. MISSIVUS in *Append.*

* QUINQUAGINTĀVĪRI, orum, m. pl. 2. magistratus quinquaginta virorum. *Frontin. de colon. p. 139. Goes.* Preneste, oppidum. Ager ejus a quinquagintaviris pro parte in iugeribus est assignatus culturæ.

QUINQUANGŪLUS. In fin. adde: ¶ 2. Scribitur etiam *quinqueangulus*. V. *Cassiodorii loc. cit.* in SUPERFICIALIS §. 1.

QUINQUĀTRUS. ¶ 4. in fin. adde: Hujus autem festi origo est repetenda a tibicinibus, qui, cum Romæ sacrificiis præcinere solerent, ann. U. C. CCCXLII. ab App. Claudio Cæco censore anni superioris prohibiti sunt in æde Jovis vesci, hinc ægre id ferentes Tibur uno agmine omnes abierunt, unde auctore C. Plautio Proculo Venocæ ejusdem Claudii collega per fraudem vino sopiti, somno vincti, et in plaustra conjecti Romam deportati sunt, ubi, cum mane crapula plenos lux eos oppressisset, impetrato, ut remanerent, datum ipsis est, ut quotannis eodem cultu ornati per Urbem vagarentur, restitutumque iis in æde Jovis vesci jus est. V. *Liv. 9. 30. Val. Max. 2. 5. n. 4. Censorin. 12. et Plutarch. quest. Rom. c. 55.* Hujus festi institutionem repræsentat nummus gentis Plautiæ apud *Eckhel. D. N. V. T. 5. p. 276.*, in cujus parte antica est persona muliebris in textis capillitis aliquando serpentibus, in postica vero Aurora alata quatuor equos junclos ducens, cum inscriptione L. PLAVTIVS PLANCVS.

QUINQUENNĀLICIŪS. In fin. adde: ¶ 2. Non modo *quinquennalicus* vocatur vir qui quinquennalis jam fuerit, sed etiam *dumvīratus quinquennalicus* dicitur ipsa dignitas quinquennalitatē in *Inscript. Pompejana* apud *Gnd. p. 106. n. 1.*

QUINQUENNĀLIS. ¶ 3. in fin. adde: ¶ 3.^a Alia erant *quinquennalia*, quæ imperatores celebrabant post quintum imperii annum. V. DECENNĀLIS §. 2. *Ennen. Gratiar. act. ad Constantin. Flav. nom. 13.* Quinquennalia tua nobis etiam perfecta celebranda sunt; illa enim quinto incipiente suscepta omnibus populis communia, nobis hæc propria, quæ plena sunt. *Id.* enim supra dixerat: Quinque annorum nobis reliqua remisisti. ¶ 4. In fin. adde: Hinc *quinquennalis censoria potestate* habetur in *Inscript. allata* in V. PONTIFEX §. 7.^a in *Append.*

QUINQUĒPRĪMI. In fin. adde: Idem ab *Imp. Theodos. et Valentin. Cod. 10. 31. 57.* appellantur quinque summæ ordinis.

QUINQUESSIS. In fin. adde: Hic *Apuleii locus* ita corrigendus est ex *Thesouro Latinit.* edit. ab A. Maio in *Class. auct. T. 8. p. 35.* Sed tum sestertius dipondium semissem, quinarius quinquessim, denarius decussem valebat.

QUINQUĒVĪRĀLICIŪS. In fin. adde: Fortasse *lūraliciis* legendum est.

* QUINQUĒVĪRĀLIS, e, adject. ad quinqueviros pertinens. *Impp. Val. Gratian. et Valentin. Cod. Theod. 9. 1. 13.* Præfecto Urbis cognoscente de capite senatorum, spectatorum maxime virorum iudicium quinquevirale sociabitur, et de præsentibus et administratorum honore functis licebit adjungi sorte ductos, non sponte delectos. *Impp. Honor. et Theodos. ibid. 2. 1. 12.* In criminalibus causis senatus, statuta jamdudum quinqueviralis iudicii forma servabitur. *Cassiod. 4. Variar. 23. Eos (Basilium atque Prætextatum senatores)* te præcipimus ubicunque repositos ad iudicium quinquevirale ducere, quod in præsentī negotio nostra delegavit auctoritas. *Id.* enim *ibid.* dixerat: Præsentī auctoritate decernimus, ut quinque senatoribus hanc causam legitima examinatione pensetis.

QUINQUĒVĪRI. In fin. adde: ¶ 7. *Quinqueviri* etiam, qui de finibus cognoscerent statuerentque inter Pisanos et Lunenses, missi dicuntur a senatu apud *Liv. 45. 13. ¶ 8.* *Quinquviri* quoque appellantur in *Tab. æn.* apud *Gor. Inscr. Etr. T. 2. p. 384. n. 15.* et apud *Vermiglioli, Iscriz. Perug. p. 429. n. 20. edit. 2.*

QUINQUĒVĪDUS. In fin. adde: *et mox.* Habes igitur opus sic uno textu quadratum, ut sit legeudum quinquifidum.

QUINTĀNUS. ¶ 1. in fin. adde: Hic *Plinius* vocat *quintanos*, quos *Colum. 3. 20. n. 4.* vocat *semitas*. Porro *quintani* (*h. e.* limites) dicuntur viæ minores, Italice *li sentieri*, ut *decumani* viæ majores. ¶ 4. in fin. adde: *Hygin. Gromat. p. 7. col. 1.* Per ejus (*prætorii*) rigorem utraque parte cum major exercitus est, hoc est, quinque legiones et supra, pedatura cohorti primæ dari solet. *et mox.* Si portæ ibidem datæ fuerint, L. pedes accipient, et cognominantur etiam *quintanæ* causa copiarum. *Lipsius* putat, vocem *portæ* delendam esse, sed *Schælius* recte nihil mutandum censet.

* QUINTELLUS, a, um, adject. diminut. idem ac *quintillus*. Est etiam cogn. R. in *Inscript. in Ant. lap. del Mus. di Este p. 124.* Q. Vettius Q. F. Quintellus.

QUINTĀNUS. In fin. adde: ¶ 2. Est etiam cogn. R. *Inscript. apud Labus, Dec. Bresc. p. 25.* M. Minicius M. F. Fab. Quintianus.

QUINTĪO. In fin. adde: ¶ 2. Scribitur etiam *Quinctio*, in *Inscript. apud Reines. cl. 9. n. 36.* Quinctio Aug. Lih. tabularius XXXX. (*h. e.* quadragesimæ) sulci ascia dedicavit.

QUINTIUS. ¶ 2. in fin. adde: ¶ 2.^a *Quintia lex* de tuitione aquæductuum, lata est ann. U. C. DCCXLV. a T. Quinctio Crispino consule. V. *Frontin. Aquæd. 129.*

* QUINTŪPLICATUS, a, um, particip. a *quintuplico*; *quintuplicato*, in quintuplum auctus. V. *Boethii loc. cit.* in QUADRUPPLICATUS in *Append.*

QUINTUS. In fin. adde: ¶ 3. *Quintus* est etiam cogn. R. *Inscript. apud Orelli n. 4158.* L. Oppius Quintus. *Alia* apud *Steiner Col. inscr. Rom. Rheni n. 108.* L. Viturius Quintus.

QUIRIS. In fin. adde: ¶ 4. *Quiris Eous* dicitur incolæ urbis Constantinopolis, quæ et Roma nova dicta est a Constantino M. ejus conditore. *Sidon. carm. 1. 31.* Orbis Roma tui, rerum mihi principe misso, Jam non Eoo solum veneranda Quiriti, Imperii sedes.

* QUISQUĒQUOMQUE, quæquequomque, quodquequomque, adject. ἀρχαῖος pro quicumque, quæcumque, quodcumque. *Tav. legisl. della Gall. Cisalp. a De-Lama edita, init.* Quodque quisquequomque D. E. R. (*h. e.* de ea re) decernet, interdicitque.

* QUISQUISLIBET, quæquelibet, quidquidlibet, adject. *chiunque si voglia*, quivis. *Salvian. 3. Avar. 18. ad fin.* Quidquidlibet dederis pro te, vile est.

* QUŌQUORSUM, adverb. idem ac *quoquoversum*. *Solin. 38.* Mons Taurus quoquorsum mari alluitur, procedit in prominentias.

QUŌTĒNI. In fin. adde: *Venant. præf. carm. 6. libr. 5. circa med.* Quotenos suæ ætatis annos Christus absolverit.

QUŌTĪDIĀNUS. ¶ 4. in fin. adde: ¶ 4.^a *Quotidianis diebus* est idem ac *quotidie*. *Cæd. Aurel. 2. Tard. 1. a med.* Praxagoras jubet adhiberi quotidianis, aut alternis diebus. Sic *Id. alibi.* Diurnis diebus. V. DIURNUS §. 7. in altera *Append.*

* QUŌTŪPLICĪTER, adverb. *quante volte*, ποσάκις, quot modis. *Boeth. Aristot. elench. sophist. 2. 1. p. 746.* Quotupliciter quodque dicitur.

QUŌTUS. ¶ 4. lin. 6. pro *Auct. declam.* repone *Quintil. declam.*

* QUŌTUSLĪBET, quotalibet, quotumlibet, adject. *quanto vuoi*, quotus tibi placet. *Claud. Mamert. 1. Stat. an. 18.* Granum paveris, aut quotalibet pars grani ipsius.

QUŌTUSQUISQUĒ. In fin. adde: *Hygin. de limit. p. 204. Goes.* Ut sciant, quis primo, aut quotocumque loco exeant.

DE LITTERA R

RĀCĀ et Racana. V. RAGA in *Append.*

RĀCĒMĀTĪO. In fin. adde: Translate vero, non proprie hac voce sic utitur *Tertull. loc. cit.* Post vindemiam parricidarum racematio superstes. *h. e.* post supplicium eorum, qui in Septimium Severum Aug. conspiraverunt, remanent adhuc pauci ex conjuratis revelandi.

RĀDIĀTUS. Lin. 14. post *est* adde: Hanc *distinctam radiis coronam* vocat *Flor. 4. 2.*

RĀDĪCĀTUS. ¶ 1. in fin. adde: *Id. 11. 17.* Mustum agitabis ex canna radicata vehementer. *h. e.*, ut ait *Vet. interpretes* Italus, *con una canna fessa.*

* RĀDĪCO, as, n. 1. *metter radice*, idem ac *radicor*. *Cassiod. 2. Hist. Eccl. 6.* Volentes zizaniorum germina radicare.

RĀDĪUS. In fin. adde: Sic etiam legendum videtur in simili loco apud *eund. 2. Tard. 1. ante med.*, ubi in editionibus perpetua legitur: *radix virilis paralyti vitiatu*, in quo notandum est etiam, *radix* nunquam genere masculino usurpatam fuisse.

RĀDIX. In fin. adde: At adhibuit *Cassiod. 1. Hist. Eccl. 1. ante med.* Per multam vero doctrinam audio te etiam lapidum scire naturas, potestatesque radicium, effectusque earum.

* RĀGĀ, æ, f. 1. eadem ac *braca*. *Impp. Arcad. et Honor. Cod. Theod. 14. 10. 2.* Usum zangarum atque bracarum intra Urbem venerabilem nemini liceat usurpare. *Id. ibid. 3.* Intra urbem

Romani nemo vel ragis, vel tzangis utatur. Hinc vides *ragas* et *bracas* idem significare: de vocis etymo vide *BRACA*. ¶ 2. Etiam *raca* scribitur, vel *racana* apud *Ennod.* 9. ep. 17. Lænam et racanas, cujus vos volueritis coloris, rubei aut fuscii, mihi sub celeritate dirigite.

RAMENTUM. ¶ 1. in fin. adde: *Capitolin. Ver.* 10. Dicitur tantam habuisse curam flaventium capillorum, ut capiti auri ramenta respergeret, quo magis coma illuminata flavesceret.

* **RANAUSIS**, idis, f. 3. cognomen Rom. ignotæ originis et significationis. *Inscript.* apud *Murat.* 315. 1. P. Fannius Avilius Proculus Fanniae Ranausidi libertæ.

RANESCO. In fin. adde: ¶ 2. Etiam rancisco scribitur, et translate adhibetur. *Ennod.* 3. ep. 13. Animum ab scriptione suspendi, ne diligentiae ratio sparsa per immeritos perlatores aliena importunitate ranciscat.

* **RAPACITER**, adverb. *rapacemente*, cum rapacitate. *Vet. Scholiast.* ad *Cic. Vat.* 5. ab *A. Maio* editus in *Class. auct. T.* 2. p. 171. Insimulat cum sordide et rapaciter Puteolis esse versatum.

RAPINĀ. In fin. adde: Ex iis, quæ ad *EMULIA* in *Append.* adnotata sunt, patet, *rapinis* ibi antepænultima brevi esse pronuntiandum.

RAPINĀ. In fin. adde: ¶ 3. Est etiam ea, quæ Italice *cuccagna* dicitur. V. *EMULIA* in *Append.*

* **RAPTĒ**, adverb. idem ac raptim. *Venant.* 4. *Vit. S. Martini* 651. Hinc pete raptè vias, ubi Julia tenditur Alpes. Hic perperam ultima syllaba corripitur, quæ natura sua longa est.

RAPTOR. ¶ 3. initio pro *Magines* reponit *Magnes*.

* **RARIFICUS**, a, um, adject. qui rarum facit. V. *RARIFICUS*.

* **RARITER**, adverb. idem ac rare. *Vet. Scholiast.* ad *Juvenal.* 11. 206. Quidquid sit rariter, magis delectat.

* **RASĪO**, onis, f. 3. *raschiatura*, rasura. *Cæd. Aurel.* 1. *Tard.* 4. a *med.* Non enim initio rasio capitis est adhibenda. *Id.* 4. *ibid.* 7. a *med.* Item rubor faciendus ventris in partibus, atque inter scapulas et clunes ex dropace, vel arena litoris sole ignita; item strigilis rasio adhibenda corporibus, et sicca defricatio ex asperis pannis.

RASTĀ. In fin. adde: *Auct. rei agr. p.* 322. *Goes.* Duæ leucæ, sive millarii tres apud Germanos unam rastam efficiunt.

* **RASTRIX**, icis, f. 3. quæ radit. *Non.* 2. 631. Possesrix a possidendo. Afranius Liherto. Tui monilis possesrixem. Ita tonstrix, ita impulstrix, ita curatrix (*Lindemann.* legendum putat *rastrix*), ita plaustrix, ita assestrix.

RĀSŪRĀ. In fin. adde: ¶ 3. Item vellicatio, quam *bruciore* vel *cociore* Itali vocant. *Theod. Priscian.* 4. 1. ante *med.* Fluxus ventris ex sanguine adsellantibus, seu rasuram cum putredine facientibus, ex vino austero cocto in myrto, per pessarium injicis, mirifice prodest.

* **RĀTĒ**, adverb. idem ac rato. *Cassiod.* 5. *Hist. Eccl.* 34. ante *med.* Per quos rate se ferre hanc definitionem absentes profitebantur.

RĀTĪŌNĀRIŪS. ¶ 2. in fin. adde: *Rationarium imperii* hoc loco est, quod nos *quadro statistico* dicimus, quodque *Id. Aug.* 101. appellat breviarium totius imperii: hoc enim Augustus a se scriptum moriens reliquerat, cujus continentiam describit *Id. loc. cit.* et *Tacit.* 1. *Ann.* 11.

RAUCE. In fin. adde: *Serv. ad Virg.* 9. *Æn.* 124. Licet antiqitas habuerit *hic* et *hæc* amnis; melius tamen est accipere *rauca sonans* pro *rauce*, quam *rauca amnis*.

* **RAUCO**, as, n. 1. rauee sono. V. *RANCO*.

RĀVENNAS. In fin. adde: ¶ 3. Primam syllabam in *Ravenna* perperam producit *Coripp.* *Laud. Justin.* 2. 123. Gemmæ, quas Getici felix victoria belli præbuit, atque favens dominis Ravenne revexit.

RĒĀTĪNŪS. ¶ 1. in fin. adde: Quod confirmatur ex *Cic. fragm. orat. pro Scaur.* 12. apud *A. Maium* in *Class. auct. T.* 2. p. 302. Ego nuper, cum Reatini me suam publicam causam de Velini fluminibus et cuniculis apud hos consules agere voluissent, non existimavi me neque dignitati præfecturæ gravissimæ, neque fidei meæ satis esse facturum, nisi me causam illam non solum homines, sed etiam locus ipse, lacusque docuisset.

RĒBĪLŪS. In fin. adde: *Ῥεβίλλων* memorat *Appian.* *B. C. l.* 5. c. 101. ad fin., ergo prima syllaba in *Rebilus* brevis est.

RĒBURRUS. Lin. 2. post *pilosus* adde: *Thesaur. N. Latinit.* editus ab *A. Maio* in *Class. auct. T.* 8. p. 509. Reburrus, hispidus, cujus primi capilli ceteris altius horrescunt.

* **RĒCALVĀTĪO**, onis, f. 3. *ἀνακαλάντωμα*, calvitium sincipitis. *Vulgat. interpr. Levit.* 13. 42. Sin autem in calvitio, sive in recalvatione albus vel rufus color fuerit exortus.

* **RĒCĀPĪTŪLĀTĪO**, onis, f. 3. *recapitolazione*, ἀνακατάθεσις, brevis eorum, quæ dicta sunt, per capita recensio. *Eugen. Tolet. præf. ad Dracont.* Sex dierum recapitulationem singulis versiculis, quos olim condidi, denotavi. *Gennad. de vir. illustr.* 98. Quintus liber continet recapitulationem libri quarti.

RĒCĀPĪTŪLO. In fin. adde: *Commodian.* 41. 19. Recapitulantes scripturas ex eo Judæi.

RĒCENS. ¶ 7. in fin. adde: ¶ 7. *Recens* absolute est potio recentis vel recentati vini. *Alcim. ep.* 65. Ceterum de recentibus, quia præcipitis, et meas partes cedo, et multiplices suas. *Id. ep.* 77. ad fin. Summa importunitate perago, ut tres recentis aliis plus præsumam.

RĒCENSĪO. In fin. adde: *Recensio* autem, quæ hic a *Suetonio*, et in *RECENSITUS*, et in *RECENSUS*, us, memoratur, pertinet ad enumerationem eorum, qui Romæ frumentum publicum accipiebant, non ad censum totius populi Romani, qui in omnibus reipublicæ vel imperii regionibus erant. Hac de re V. *Baumgarten* ad *Suet. Cæs.* 41.

RĒCENTŌRĪCUS. In fin. adde: *Lex agrar.* apud *Auct. rei agr. p.* 357. *Goes.* Excepto agro recentorio Siciliensi. A quibusdam ambigitur, num *recentorius*, an *recentoryctus* scribendum sit, scilicet ut sit vox hybrida a *recens*, et *ὀρυκτός*, fossus, h. e. recens effossus.

RĒCEPTĪCUS corrige **RĒCEPTĪCŪS.** ¶ 1. in fin. adde: Idque autem maxime probatur ex iis, quæ habet de hac eadem re Catonis Voconiam legem suadentis verba referens *Liv.* 41. 11. ad fin. Quod illæ (mulieres) sæpe, dote marito allata, magnam sibi pecuniam recipient ac retinerent, eamque pecuniam ita postea viro roganti mutuam darent, ut, quoties iratæ essent, statim per recepticium servum consecrantem et quotidie flagitantem solutionem, maritum tamquam debitorem extraneum importune cogerent.

RĒCEPTUS. ¶ 5. in fin. adde: ¶ 6. *Est item cogn. R. Inscript.* apud *Maff. Mus. Ver. p.* 265. 7. *Acilia* Recepta.

RĒCESSUS, us. In fin. adde: ¶ 7. *In recessu*, usurpatur in sepulchralibus inscriptionibus pro *retro*, in agro, ut in *Inscript.* apud *Hier. Orti Lap. scop. nel* 1825. in *Verona*. In fronte P. XV. in recessu P. XII.

RĒCĪDO. ¶ 1. in fin. adde: ¶ 1. *Recidere* absolute est idem ac circumcidere præputium. *Juvenc.* 1. 181. Viderat octavam luccem puer (*Iesus*), ecce recidi Ad morem legis nomenque aptare necesse est.

* **RĒCLAUDO**, is, ausi, ausum, a. 3. idem ac recludo. *Coripp.* 3. *Joann.* 118. Et prædani exhaustis Afris rapiuntque recludunt. Fortasse legendum est *reclausam*; quod participium legitur apud *eund. ibid.* 164. tunc ense reclauso Diripit astrictam magno cum pondere pellem.

* **RĒCLŪSĪO**, onis, f. 3. *apertura*, apertio. *Cæd. Aurel.* 2. *Tard.* 1. Vicinus oculus non valebit perfectam facere reclusionem, conducto inferiore palpebro.

* **RĒCOMMŌNĒO**, es, a. 2. iterum commoneo. *Cassiod. Complex. Apocalyps.* 4. Ad quam (caritatem) illum redire habita satisfactione recommonet. ¶ 2. Particip. *Recommonens* apud *eund. ibid.* 1. *Timoth.* 4. Iterata eum insinuatione recommonens, ut fidei depositum custodiat.

* **RĒCOMPENSĀTĪO**, onis, f. 3. *ricompensa*, reciproca compensatio. *Aldhelm.* apud *A. Maium* in *Class. auct. T.* 5. p. 597. Velim, ut hoc sit quædam sessæ menti rata recompensationis portio.

* **RĒCOMPENSĀTŪRUS**, a, um, particip. ab inusit. *recompensio*; qui recompensationem præstare cupit. *Lactant. Placid.* (e-dente *A. Maio* in *Class. auct. T.* 3. p. 140.) *fab.* 144. Si quidem virtutis successu enitenti recompensaturus (*Meleager*) pellem monstri illius (*apri*) cum capite ipsi (*Atalante*) dedit in testimonium laudis.

RĒCONCĪLĪĀTĪO. In fin. adde: ¶ 2. Apud ecclesiasticos auctores est absolutio ab excommunicatione. *Alcim. ep.* 15. Utrique notam excommunicationis indicite, donec a consortio criminali publica pœnitentiæ professione dissuescant, et tum, miserantibus vobis, gratiam reconciliationis accipiunt.

* **RĒCONTRANS**, antis, particip. ab inusit. *recontro*, reluctans, recalcitrans. *Tertull.* 2. ad *nation.* 8. ad fin. Gens (*Ægyptiorum*) rixosa, suis regibus recontrans, in extraneis dejecta.

* **RĒCONVĀLESCO**, is, n. 3. iterum convalesco. *Ennod.* 1. *carm.* 10. Nigrante tectam pallio Jam terra noctem suscipit, Ut viva dulci funere Reconvalescant corpora.

RĒCŪQVO. In fin. adde: ¶ 3. Particip. *Recoquens* apud *Boeth.* 2. *metr.* 6. Quos Notus sicco violentus æstu Torret, ardentis recoquens arcnas.

RECORRIGO. In fin. adde: ¶ 2. Particip. *Recorrigens* apud *Cassiod. de anim. 12. a med.* Peccantes expectando recorrigens.

RECREABILIS, e, adject. qui recreare potest. *Cassiod. 11. Variar. 14.* Ut et animus recreabili delectatione satietur.

* **RECREMANDUS**, a, um, particip. ab innsit. *recremo*, iterum cremo. *Venant. g. carn. 2. 114.* Nec recremanda (*frumenta*) foris, sed recreanda polis.

RECREO. ¶ 2. in fin. *Imp. Constans Cod. Theod. 4. 12. 1.* in editione *Wenckii*; et in *Cod. Justin. 4. 61. 4.* Quo peracto tempore, licitationum iura conductionumque recreari oportet, ac simili modo aliis collocari.

* **RECTANGULUS**, a, um, adject. ῥεττογωνος, qui rectos habet angulos. *V. RHOMBOIDES.* ¶ 2. Scribitur etiam rectiangularulus. *Boeth. Geometr. 1. p. 1181.* Rectiangularulus quidem triangularulus est, quod habet angulum unum rectum.

* **RECTILINEUS**, a, um, adject. *rettilineo*, qui rectis lineis constat. *Boeth. 2. Arithm. 6. p. 121.* in *lennate*. De planis rectilineis figuris. *V. QUADRANGULARIS* in *Append.*

RECTOR. In fin. adde: ¶ 4. *Rector* decuriarum Capuæ dicebatur, qui maioris natu auctoritate sententiam primus in curia Capuana dicebat, ejus serinia servabat, decurias eligebat, apud *Cassiod. 5. Variar. 21. et 22.*

RECTURĀ. Lin. 2. post p. 151. adde: Ante limites, qui contra Orientem per recturas deducebantur, postea ex omni latere sunt extenuati. Adde *Aggen. Urb. p. 75.* In fin. adde: ¶ 2. Est munus rectoris. *Cassiod. 5. Variar. 21.* Summe igitur recturam decuriarum. *V. RECTOR* §. 4. in *Append.*

RECURSIO. In fin. adde: ¶ 2. Est etiam vomitus, quo scilicet quidquid receptum est, ejicitur. *Cael. Aurel. 3. Acut. 2.* Recursio, sive recursus poti liquoris.

REDARGŪO. In fin. adde: ¶ 2. Est etiam adstringere. *Apul. Herb. 3.* Hierobotane virtute redarguenti, quam stypticam vocant. ¶ 3. Etiam *rederguisse* scribitur, quam vocem vide suo loco.

* **REDARGŪTIO**, onis, f. 3. *riprensione*, ἀπειρημός, reprehensio. *Vulgat. interpr. Psalm. 37. 15.* Non habens in ore suo redargutiones. et *Act. Apost. 19. 27.* Hæc periclitabitur nobis pars non redargutionem venire. ¶ 2. Item convictio, *convinzione*, ἐλεγχος. *Boeth. Aristot. elenchor. 1. init.* De sophisticis autem redargutionibus, et de iis, quæ videntur redargutiones (sunt autem captiosæ ratiocinationes, at non redargutiones) dicamus, oportet.

REDDITIVUS. Lin. 2. pro §. 2. repone §. 1. In fin. adde: *Id. de declin. nom. p. 1510.* *Putsch.* Nomina redditiva substantiæ sunt quis vel qui; qualitatibus, sunt *qualis, talis.*

REDERGŪISSĒ. In fin. adde: Est autem pro *redarguisse.*

REDHIBĒO. In fin. adde: ¶ 3. Particip. *Redhibendus* in *Inscript.* apud *Murat. 1048. 4.* Functus legatione gratuita apud *Imp. Hadrianum* et apud amplissimum ordinem de navalibus redhibendis.

REDIGO. ¶ 4. in fin. adde: *Vet. Scholiast. ad Cic. Sext. 13.* lex de civibus redigendis. *V. LICINIUS* §. 9. in *Append.*

REDIMICŪLUM. ¶ 1. in fin. adde: *V. BRACHILE* in *Append.*

REDIVIVUS. ¶ 2. in fin. adde: *Coripp. 1. Laud. Justin. 25.* Successorque boni, redivivaque gloria Petri Hinc Theodorus adest patria gravitate magister.

REDULCĒRO. In fin. adde: *Cael. Aurel. 2. Tard. 13. ante ned.* Lavacra recentium glutinationum atque mollium vulnerum redulcerantia probantur.

REDUNCUS. Lin. 2. post *aduncus* adde: et *obuncus.*

* **REDŪPLICĀTIO**, onis, f. 3. ἐπαναδίπλωσις, figura rhetorica, cum eadem vox in una sententia primum et ultimum locum occupat. *Boeth. Aristot. Analyt. prior. 1. 38. p. 497.* Aut hircocervus, opinabilis in eo, quod existens, aut homo corruptibilis in eo, quod sensibile; in omnibus enim prædicatis ad extremum reduplicationem ponendam.

* **RĒEXSPECTO**, as, a. 1. iterum expecto. *Vulgat. interpr. Isaj. 28. 10.* Manda, remanda; exspecta, reexspecta.

* **RĒFERENDUS**, a, um, particip. a *refero*. Sic autem dicebatur, qui extra ordinem referebatur a principe in album curiæ, et senatoria dignitate donabatur. *Cassiod. 1. Variar. 41.* Magnificencia tua Fausto decernat attribui, quæ circa referendos curiæ priscus ordo designavit. Adde 3. *ibid. 33.* et 4. *ibid. 25.* et 6. *ibid. 14.*

* **RĒFIGŪRO**, as, a. 1. ἀναπύρω, iterum figuro. *Vulgat. interpr. Sapient. 19. 6.* Omnis creatura ad suum genus ab initio figurabatur.

REFLĀTUS, us. In fin. adde: ¶ 2. Translate. *Lactant. 3. 29.*

de Fortuna. doceat me, si potest, quomodo sit illa vis, qui flatus iste, et qui rellatus. *V. Cic. loc. cit. in REFLO* §. 4. in *Ap- pend.*

REFLEXUS, us. In fin. adde: ¶ 2. Est item regressus, *retrocessionem*. *Cassiod. 1. Variar. 35.* Cum solis reflexus australia signa discurrrens naturæ ordinem modificat, tumultuosas procellas aeris permixtione resuscitat. *h. e.* cum sol æquinoctium autumnale regreditur.

REFLO. ¶ 4. in fin. adde: ¶ 4. Translate. *Cic. 2. Offic. 6. de Fortuna.* Magnam esse Fortunæ vim in utramque partem, quis ignorat? nam et cum prospero flatu ejus utimur, ad exitus pervelimur optatas, et, cum reflavit, affligimur.

REFLUĀMEN. In fin. adde: *Id. 2. ibid. 16.* Siccavitque suo refluamina fluxa fluento.

REFORMO. In fin. adde: ¶ 3. Est etiam restituere. *Paul. Sentent. recept. 1. 12. 2.* Is, qui ancillam corrumpit alienam, aliam reformare cogendus est.

* **REFRACTIO**, onis, f. 3. *rifrazione*, ἀνάκλασις, actus refringendi. *Boeth. de syllogism. categor. 2. p. 595.* Syllogismi qui κατὰ ἀνάκλασιν vocantur, id est per refractionem quandam conversionemque propositionis, ut est: omne justum bonum est, omnis virtus justa est, quoddam bonum virtus est. Per conversionem refractionemque dicitur, quoniam quod universaliter colligebatur conversum, particulariter collectum est.

* **REFRONTO**, as, a. 1. *Gloss. Isid.* Refrontat, recellit a fronte. *scil. capillos* *V. Lucani loc. cit. in REFUGUS* ad fin.

REFŪGIUM. In fin. adde: ¶ 3. Significat reditionem, et opponitur transfugio. *Claud. Mamert. 3. Stat. an. 15.* Si lanx nostra prœrior et vero gravior, non pigeat, neque pudeat a transfugio refugium facere, et a falsitate sub veritate cedere.

* **REFUSCĀTUS**, a, um, particip. ab inusit. *refusco*, contra fusco. *Cassiod. Complex. Apocal. 12.* Luna sanguineo oculo refuscata est.

REGĀLIS. ¶ 6. in fin. adde: ¶ 6. *Regalia* absolute sunt res rege dignæ. *Cassiod. 5. Variar. 44.* Fecimus utrique regalia. ¶ 6. Item palatium regis. *Id. 9. Hist. Eccl. 30.* Theodosius deflens ad regalia remeavit, et 11. *ibid. 17.* Nec aliter quam monasterium regalia videbantur. ¶ 6. Item regalia loca. *Cael. Aurel. 1. Acut. 8.* Prænoscentes animæ regalia in capite constituta.

REGĒLĀTIO. In fin. adde: *Id. ibid. p. 70.* Subitarum regulationum repentina inundatione patitur injurias.

* **REGENDĀRIUS**, ii, m. 2. qui est a regestis, et scripta regerit, seu in codicem refert. *Cassiod. 11. Variar. 29.* Hinc est, quod Charterium regendarii locum feliciter obtinere censemus, ut spe futuri provectus avidius prætorianis possit inherere laboribus.

REGĒNĒRĀTIO. Lin. 1. post f. 3. adde: *regenerazione.* In fin. adde: *Id. 15. ibid. 16. §. 3.* Terrena civitas generatione tantummodo, cælestis autem regeneratione opus habet, ut noxam generationem evadat. ¶ 2. Translate. *Id. 22. ibid. 8. §. 5.* Lavacrum regenerationis. *h. e.* baptismus. et *ibid. §. 5.* Fons regenerationis. *la fonte battesimale.*

REGĒNĒRĀTUS. In fin. adde: *Cassiod. Complex. 1. Timoth. 1.* Timotheum dicens filium fidei suæ, quem sanctæ Ecclesiæ constat regeneratum.

REGĒRO. ¶ 3. in fin. adde: *V. REGESTUS* §. 6. et 7.

REGILLUS. In fin. adde: Ita fortasse est appellatus, quia prope eundem ann. U. C. CCLVIII. ante Chr. CCCXCXVI. A. Postumio Albo dictatori pugnam inituro apparuerunt Castor et Polux, qui Græce Anaces, *h. e.* reges, vocantur.

REGŪO. ¶ 1. in fin. adde: *Sicul. Flacc. de condit. agr. p. 1.* *Goes.* Regiones dicimus, intra quarum fines singularum coloniarum aut municipiorum magistratibus jus dicendi coercendique est libera potestas.

REJECTO. In fin. adde: *Gargil. de re hort. (edente A. A. Scotio) 1. 3.* Cruda (*cydonea*) matura sanguinem rejectantibus prosunt.

REJECTUS. In fin. adde: ¶ 2. *Rejectus* perperam prima syllaba correpta legitur apud *Alcim. 1. 91.* Me celsum virtus habuit, nunc ecce rejectus Pellor. et 6. 355. telorum fasces rejecto.

* **REINVITO**, as, a. 1. ἀντικάλω, vicissim invito. *Vulgat. interpr. Luc. 14. 12.* Cum facis prandium aut cœnam, noli vocare amicos tuos divites, ne forte et ipsi te reinventent, et fiat tibi retributio.

RĒLĀTIO. ¶ 4. lin. 3. pro *de quinque* repone *de quatuor, de quinque.* et lin. 8. post *relationis* adde: *Capitolin. M. Aurel. 6.* Tribunnica potestate ornatus est, atque imperio extra urbem proconsulari, addito jure quintæ relationis. *Lamprid. Alex.*

See 1. Ut et patris patriæ nomen, et jus proconsulare, et tribuniciam potestatem, et jus quintæ relationis deferente senatu, uno die assumeret.

RELATUS, us. In fin. adde. Etiam in quarto casu sing. *Id.* 15. *Ann.* 22. Abnuentibus consulibus ea de re relatum.

RELEVATIO. ¶ 2. lin. 4. pro provocatio repono provocatus.

RELEVO. In fin. adde: Relevaturus apud *Eumen. Gratiar. act. Constantio Flav. nom.* 10. a med. Relevaturus censum, defuncti numerum.

RELICTUS. ¶ 4. in fin. adde: ¶ 4.^a Relicta absolute appellatur vidua, ut etiam nunc apud nostrates vulgo *relicta* dicitur. *Idac. Chron. ad Olymp.* CCCIX. Maximus Romæ Augustus appellatus, qui cum imperator factus relictam Valentiniani sibi duxisset uxorem, etc. ¶ 4.^b Relictus animo est qui defectum animi patitur. *Senec.* 4. *Quest. nat.* 13. §. 6. Animo relictos, stupentesque frigida spargimus, ut ad sensum sui redeant.

RELIDO. Lin. 1. post *lædo* adde: *Avian. fab.* 3. Curva retrocedens cum fert vestigia caner, Hispida saxosis terga relisit aquis. ¶ 2. Translate est vi aliquid exprimere. *Venant. præf. lib.* 1. a med. Sola sæpe bombicans barbaros leudos harpa relidebat. *Auson.* etc.

RELIGIO. ¶ 1. in fin. *Cassiod.* 2. *Variar.* 27. Religionem imperare non possumus, quia nemo cogitur, ut eredit invitus.

RELIGIOSUS. ¶ 8. in fin. adde: ¶ 8.^a Religiosus de Capitolio, et a Matre Magna dicitur, qui cultui Jovis Capitolini, et Cereris, quæ Mater Magna appellabatur, additus erat. *Inscript.* apud *Grut.* 1088. 2. Sex. Annii Celer religiosus de Capitolio H. S. E. Alia apud *eund.* 308. 5. L. Vettio Syntropho religioso a Matre Magna capillato Vettia Amor de suo fecit.

RELIQUATOR. In fin. adde: *Paul. Sentent. recept.* 5. 12. a med. Reliquatores vectigalium ad iterandam conductionem, antequam superiori conductioni satisfiant, admittendi non sunt.

RELIQUATUS, a, um, particip. a reliquor. *Apollinaris* inter opera *Alcim.* ep. 11. Illico sum reliquati senoris recordatus.

RELIQUIÆ. Lin. 7. post *habebat* adde: *Suet. Cal.* 39. Auctione proposita, reliquias omnium spectaculorum subiecit et venditavit. h. e. gladiatores, qui spectaculis superstites remanserant.

RELIQUUS. ¶ 12. lin. 6. post *accepisse* adde: *Id.* 16. Att. 6. Nomina mea per Deos expedi, exsolve: belle reliqua reliqui. h. e. at magna reliqui debitorum nomina, unde creditoribus meis satisfieri abunde possit.

RELŪCO. Lin. 1. post a. 1. adde: *ricollocare*, rursus loco suo repono. *Carl. Aurel.* 1. *Tard.* 4. Linguam quoque relocare curabimus. ¶ 2. Item *affittare di nuovo* etc.

REM, æ, f. 1. urbs Roma, ita ab Remo appellata. *Ennius* apud *Cic.* 1. *Divin.* 48. Certabant urbem Romanne, Remamne vocarent. V. REMORA §. 4.

REMLEDICO. In fin. adde: *Hieronym. ep.* 69. n. 9. Maledictus (Christus) non remaledixit.

REMANDO. In fin. adde: *Cassiod.* 10. *Hist. Eccl.* 12. ad fin. Ferunt quidam, hæc eum mandasse Joanni: at ille remandavit: Spero, te ad tuam patriam non redire.

REMEDIABILIS. In fin. adde: *Cassiod.* 3. *Variar.* 14. Remediable bonum est in peccatum accelerata correctio.

REMEDIĀLIS. In fin. adde: *Cassiod.* 10. *Variar.* 29. Desiderium tuum remediali jussione sanamus.

REMEDIUM. In fin. adde: ¶ 5. Sequioris Latinitatis tempore solennis est de indulgentiis reliquorum vox remedium, seu quod nos vulgo *arretrato* vocamus. *Salvian.* 4. *Gub. D.* 6. Ecce enim remedia pridem nonnullis urbibus data quid aliud egerunt, quam ut divites cunctos immunes redderent, miserorum tributa cumularent, illis ut demerentur vectigalia, istis ut adderentur nova. et 5. *ibid.* 8. Tributarii omnino pauperes non putantur, nisi cum his tributii cumulus imponitur, extra numerum autem tributiorum sunt, cum remedia dividuntur. *Eumen. Gratiar. act. Flav. nom.* 5. ad fin. Quo magis clementiæ tuæ gratias agimus, qui remediis sponte concessis fecisti, ut, quod non poteramus jure petere, juste obtinuisse videamur. et 7. ad fin. Jam enim ad prædicanda remedia ordine numinis tui supervenit oratio. et 10. *init.* Et hæc quidem nobis ad summam gratulationem sufficere potuissent, etsi remediorum nostrorum spem distulisses, et quibus nos opibus levaturus esses, dubium reliquisses. Adde *Impp. Arcad. et Honor.* 11. 28. 13. et *Honor. et Theod.* 12. 12. 14. *Cod. Theod.*

* REMEMORABILIS, e, adject. rursus memorabilis. *Not. Tir.* p. 50. Inmemorabilis, commemorabilis, rememorabilis.

* REMEMORATIO, onis, f. 3. *vannemorazione*, ἀνάμνησις, iterata recordatio. *Vulgat. interpr. Psalmi.* 37. 1. Psalmus David in

rememorationem de sabbato. et 69. 1. In rememorationem, quod salvum fecit eum Dominus.

* REMENSURO, as, a. 1. *rimisurare*, iterum mensuro. *Auct. de limit. p.* 255. *Goes.* Augustus omnem terram suis temporibus fecit remensurari, ac veteranis assignari.

REMIPES. In fin. adde: *Id. epist.* 5. 34. Remipedem jubeas protinus ire ratem.

* REMITUS, a, um, adject. remo seu gubernaculo instructus, πηδαλιωτός, nam Græce τὸ πηδόν et remum et gubernaculum significat. *Boeth. in Aristot. Categor.* 2. p. 162. Sunt quædam naves, quæ remis penitus non utuntur, ut lintres, quas solo subigunt conto. Dicendum est igitur remum remitæ rei esse remum, et remitam rem remo esse remitam. *Id. ibid. p.* 162. Quoniam remus navis dicitur, et remi navis ut sit, nulla ratione convertitur, si ex remo sit denominatio, statim reddit ex more conversio. Dicimus enim remum remitæ rei esse remum, et hoc illi convertitur. Remita enim res remo remita est.

REMÖRÄ. ¶ 2. in fin. adde: Hæc et *echeneis* et *remeligo* dicitur.

REMÖRÄMEN. In fin. adde: At nihil mutandum: etenim *The-saur. N. Latinit.* ab A. Maio editus in *Class. auct. T.* 8. p. 335. Remoramen, mora, vel, ut alii volunt, impedimenta gressuum: unde *Ovid.* remoraminaque ipsa nocebant.

REMÖTIO. In fin. adde: *Vet. Scholiast. ad Cic. Flacc.* 10. ab A. Maio editus in *Class. auct. T.* 2. p. 7. Mire hic respondit. Remotionem facturus in auctoritatem senatus, quo decernente puniti sunt Catilinæ socii, amplectitur quoddam votum, quasi potuerit etiam gloriose confiteri auctorem se illius fuisse supplicii: magis enim ex hoc remotioni firmitas acquiritur, si potuerit esse etiam ipsius de se laudanda confessio.

REMULCUM. Lin. 3. post *traho* adde: V. HELCIUM.

REMUNERATOR. In fin. adde: *Cassiod.* 10. *Variar.* 16. Ipse remunerator est bonorum omnium Deus.

* REMUTABILIS, e, adject. iterum mutabilis. *Not. Tir.* p. 53. Remutabilis, submutabilis.

* RENATO, as, n. 1. *rinuotare*, iterum nato, seu ascendo. *Jordan. Get.* 16. Vas aureum, quod ferebatur, in profundum eecidit, metalli pondere gravatum, et longe post emergit: quod certe non erat usitatum, aut vacuum sorberi, aut eerte semel voratum, undis respuentibus renatare.

RENATUS. ¶ 2. in fin. adde: ¶ 2.^a Est etiam cogn. R. *Incript.* apud *Kellermann. Vigil. Rom. laterc. p.* 59. n. 160 Aurelius Renatus.

RENORMATUS. Lin. 3. pro municipiis repono municipii. * RENORMO, as, a. 1. iterum ad normam exigo. *Var. auct. de limit. p.* 287. *Goes.* Sed si ultra agros eum produxeris extra pedes XX., ad hunc unum acutum renormabis pedes XXI., et signum ad perpendiculum pones: deinde in aliis pedibus insequentibus CXX. renormabis similiter pedes XXII., et signum pones.

* RENÜMERATIO, onis, f. 3. iterata numeratio. *Cassiod. Instit. lib. litt.* 2. Conclusio, quæ peroratio dicitur, duplicem habet rationem: ponitur enim aut in rebus, aut in affectibus rerum, repetitio et congregatio, quæ Græce ἀνακεφαλαιοσις, et quibusdam Latinorum remuneratio. V. RECAPITULATIO in *Append.*

* RENUNCULUS, i, m. 2. diminut. renis. *Vulgat. interpr. Levit.* 3. 4. Offerent reticulum jecoris cum renunculis. Eadem voce utitur *Id.* sæpe alias.

REOR. Lin. 1. pro *dep.* 1. repono *dep.* 2.

REPÄRO. ¶ 7. in fin. adde: Ceterum ex eomparatione hujus loci cum *Inscript.* (apud *Visc. Iconogr. Rom. p.* 440. Silvano sacrum M. Vieirius Rufus V. S., quod licuit Junianos reparare penates, quodque tibi vovi, posui de marmore signum) liquet, hæc ita esse interpretanda: Nec ut mortem effugeret, occultiora, quibus lateret, loca cita elasse parare, hoc est assequi, iterum studuit.

* REPÄUSATIO, onis, f. 3. *riposo*, idem fere ac *pausatio*. *Cassiod. Instit. lib. litt.* 1. Positura sive distinctio est moderatæ pronuntiationis apta repausatio.

REPÄTRIO. In fin. adde: *Cassiod.* 3. *Variar.* 18. Ad Romanum repatriavit imperium.

* REPEDATUS, a, um, particip. a *repedo*. *Capell.* 9. p. 312. Si prius ingrata mortalitatis commoda repedata recenseam. h. e. *retrocedendo*.

REPENS. Lin. 4. post *pondus* adde: ut ἐν ῥοπῇ ὀφθαλμοῦ, in momento oculi, in un batter d'occhio.

* REPENSIO, onis, f. 3. *compenso*, compensatio. *Ennod.* 9. ep. 30. Hæc quidem cælesti præparantur pro hac repensione suffragio.

* **REPENSOR**, oris, m. 3. *compensatore*, qui pro alio aliud rependit, seu tribuit. *Ennod.* 9. ep. 29. Quia magnis obnoxius vix ad pauca sufficio, providi post Dei misericordiam vestra gratia repensarem: nam frater vester domus Faustus, dum debere se beneficium, quod mihi tribuisti, eloquitur, ab imbecillis cervicibus gravis oneris sarcinas amolitur.

REPENTINUS. ¶ 2. in fin. adde: ¶ 2.^a Est etiam cogn. R. *Inscript.* apud *Grut.* 65. 5. Cornelius Repentinus.

REPERTICIUS corrige **REPERTICIUS**.

* **REPERTIO**, onis, f. 3. idem ac inventio. *Mythogr.*, qui *Lactantius Placidus* videtur esse, ab *A. Maio* editus in *Class. auct. T.* 3. p. 94. fab. 28. Nihil aliud in vita sua, nisi huic repetitioni Endymion studuit.

REPLICATIO. In fin. adde: ¶ 5. Est etiam idem ac iteratio. *Sidon.* 1. ep. 5. Campi procliorum replicatione monstrabiles.

REPLICATURA. Lin. 3. post *adhareant* adde: seu potius est idem ac replum, *h. e. costura* Italorum, *ribaditura* nostratum. V. **SUBSUTURA**.

REPLICATUS. ¶ 1. in fin. adde: V. similem locum *Suet. Aug.* 95., doctamque ibidem *Baumgarten-Crusii* annotationem.

REPLICO. ¶ 1. in fin. adde: ¶ 1.^a *Replco* est etiam contrarium verbi *multiplico*. *Capell.* 7. p. 251. Procedere quoque ultra multiplicatio potest, per eosdemque rursus gradus idem numerus replicatur.

REPLUM. In fin. adde: ¶ 2. *Replus* est etiam cogn. R. *Inscript.* apud *Rosin. Diss. isag. tab.* 16. col. 1. M. Mammius L. L. Replus.

REPONDERO. In fin. adde: *Claud. Mamert.* 3. *Stat. an.* 15. Solam tibi pro falsitate veritatem haud pari vicissitudine reponderavi.

REPÖSITIO. In fin. adde: ¶ 2. Item locus, in quo res aliqua reponitur, *ripistiglio*. V. *Inscript.* in **SUBSCALARIS**.

* **REPÖREHENSIBILITER**, adverb. *riprensibilmente*, vituperabiliter. *Alcim.* ep. 9. Ne videatur facultas in eo sacerdotalis officii reprehensibiliter minorata.

* **REPÖMISSOR**, oris, m. 3. *ῥεπιστορ*, *mallevadore*, qui repromittit. *Vulgar. interpr. Eccli.* 29. 21. Repromissorem fugit peccator et immundus. Bona repromissoris sibi ascribit peccator.

REPÖPITIO. In fin. adde: *Vulgar. interpr. ep. ad Hebr.* 2. 17. Ut repropitiaret delicta populi.

* **REPTIBILIS**, e, adject. qui repere potest, reptilis. *Boeth.* in *Topic. Cicer.* 3. p. 805. Animalis quippe intellectus ad plures differentias pertinet, ad rationale scilicet, atque irrationale, ad mortale etiam atque immortale, ad ambulabile, reptibile, volatile, natabile, et est eorum omnium, quæ sub his differentiis sita sunt, genus.

REPTICIUS corrige **REPTICIUS**.

* **REPTUS**, i, m. 2. vestis genus, de quo ita *Isid.* 19. *Orig.* 23. ante *med.* Rhenones sunt velamina humerorum et pectoris usque ad umbilicum, atque intortis villis adeo hispida, ut imbres respuant, quos vulgo reptos vocant, eo quod longitudo villorum quasi reptat.

REPUNCTOR. Lin. 6. post *eam sportulam* dele quæ sequuntur usque ad *canonicorum collegiis*, et hæc eorum loco reponas velim: eandem sportulam, quæ ad absentes pertinebat, in arcem collegii repositam fuisse, ideoque in ea tabula, quæ collegiarum nomina continebat, absentium collegiarum nomina puncto notata fuisse. Constat enim ex plurimis inscriptionibus ac præsertim ex duabus apud *Visc. Mon. Gab.* p. 82. et 105., et ex iis, quæ attulit *Marin. Frat. Arv.* p. 400., huiusmodi distributiones seu sportulas factas semper fuisse statim ac palam inter præsentem.

REPURGĪUM. In fin. adde: *Cassiod.* 6. *Hist. Eccl.* 8. Hic Georgius volens oratorium fabricare, repurgium faciebat: quod dum fieret, inventum est illic adytum in multa profunditate constructum, in quo paganorum mysteria celebrabantur. Adde *eund.* *ibid.* 43.

RES. ¶ 13. in fin. adde: *Inscript.* apud *Fabrett.* p. 253. n. 44. et *Vermiglioli, Iscriz. Perug.* p. 542. n. 185. Et in re sua posita est. *h. e.* in fundo suo sepulta est.

RESCRIPTUS. ¶ 3. in fin. adde: ¶ 4. Etiam de privatorum literis, quibus alicui respondetur. *M. Aurel.* ad *Front.* inter *epist.* 5. ad *M. Cæs.* 36. in fin. Vale, mi jucundissime magister. Rescripto nihil opus est. *h. e.* non opus est, ut mihi hac de re respondeas.

RESCULPO. In fin. adde: *Vet. Scholiast.* ad *Cic. Flacc.* 2. (edente *A. Maio* in *Class. auct. T.* 2. p. 6.) Ut memoriam videlicet eorum resculperet, qui cum Lentulo in carcere penas

dederant. et ad *Cic.* in *P. Clod. et Cur. ibid.* p. 204. Resculpit infamiam illius incesti, quod fecisse in operto Bonæ Deæ videbatur, qua viris ingredi non fieret.

* **RESĒCĀBĪLIS**, o, adject. qui resceari debet. *Cassiod.* 2. *Variar.* 41. Semper in auctoribus perfidiæ resceabilis videtur excessus.

* **RESĒRĀTIO**, onis, f. 3. aperitio. *Ennod. Dict.* 14. ad fin. Sic te, impurissime hominum, adversos nos intimorum rescreatione munivimus.

RESĪDĒO. ¶ 7. in fin. adde: ¶ 7.^a *Residere* item magistratui est proprium, quod Itali quoque nunc *risiedere* dicunt. *Cassiod.* 3. *Variar.* 38. Præsenti auctoritate delegamus, ut in Avenione, in qua resides, nulla fieri violentia patiaris.

* **RESÖLĪDĀTUS**, a, um, particip. ab inus. *resolido*; refocillatus, consolatus. *Alcim.* ep. 33. Resolidatam, Christo propitio, familiam meam ab eo, quem misissem, invenendam esse firmavit.

* **RESÖLŪTÖRIUS**, a, um, adject. *ἀναλυτικός*, qui resolvit. *Boeth.* in *Porphyr. dialog.* 1. p. 4. Scribit itaque Aristoteles primos (*libros*) resolutorios, quos Græci *ἀναλυτικούς* vocant, qui legendi essent, antequam aliquid dialecticæ vel apodicticæ artis attingerent. ¶ 2. *Resolutoria* absolute est ars resolvendi. *Id. de differ. topic.* 1. p. 857. Omnis ratio disserendi, quam logicen Peripatetici veteres appellavere, in duas distribuitur partes, unam invenendi, alteram iudicandi. Et ea quidem pars, quæ iudicium purgat atque instruit, ab illis analytice vocata, a nobis potest resolutoria nuncupari.

* **RESPECTIO**, onis, f. 3. *ἐπισκοπή*, inspectio. *Vulgar. interpr. Sapient.* 3. 13. Quæ nescivit torum in delicto, habebit fructum in respectione animarum sanctarum. *h. e.* in ultimo iudicio, cum animarum sanctarum gesta expendantur. V. **RESPECTUS**, §. 6. in *Append.*

RESPECTO. In fin. adde: *Respectandus* apud *Eumen. Grat. act. Flav. nom.* 12. Remissis reliquis nihil est quod respectandum timendumque sit, quod aliquid virium venturis pensitationibus necet.

RESPECTUS, a, um. Lin. 1. post *guardato indietro* adde: *Cassiod. Complex. Act. Apost.* 20. Tunc superna pietate respectus.

RESPECTUS, us. In fin. adde: ¶ 6. Est etiam *ἐπισκοπή*, inspectio, inquisitio, postremi iudicii die. *Commodian. præf.* 2. Respectumque bonum, cum venerit sæculi meta. V. **RESPECTIO** in *Append.*

* **RESPIRĀBĪLIS**, e, adject. *ἀνάπνευστος*, *respirabile*, qui respirari potest. *Boeth. Aristot. Topic.* 5. 4. p. 701. Qui posuerit aeris proprium respirabile, de aere verum est, de toto autem non dicitur, non enim erit universus aer respirabilis, non erit utique aeris proprium respirabile.

* **RESTAGNĀTUS**, a, um, particip. a *restagno*. *Cassiod.* 2. *Variar.* 32. Quantum spatii restagnatis incursibus paludestris illuvies occupavit, fixis terminis annotetur.

* **RESTĪGO**, as, a. 1. iterum instigo. *Not. Tir.* p. 90. Instigat, restigat.

RESTIO. ¶ 2. Totus hic locus ita refigendus est: Restio est etiam, qui reste cæditur. *Plaut. Most.* 4. 2. 1. Illi erunt bucædæ multo potius, quam ego sim restio. *h. e.* multo potius erit, si illi bubulis coriis cædantur, quam ego cædar reste.

RESTIS. ¶ 3. lin. 2. pro *manu aut* repone *manu velut*. Lin. 3. post *conserti* adde: Huiusmodi choros describit *Homer. Iliad.* 18. 594. *Ὁρχεῦντ' ἀλλήλων ἐπὶ καρπῷ χεῖρας ἔχοντες*. Lin. ult. adde: V. quinque puellas ita saltantes apud *Visc. Monum. Borghes.* p. 188. *tab. XXV.*

RESTITŪTUS. In fin. adde: ¶ 3. Etiam *restitus* pro *restitutus*, perperam omissa syllaba intermedia, habetur in *Inscript.* apud *Murat.* 1989. 4. P. Verginius Restitus.

* **RESUĀVIS**, e, adject. iterum vel multum suavis. Est cogn. R. *Inscript.* apud *Kellermann. Vigil. Rom. laterc.* 1. col. 4. lin. 32. L. Valerius Resuavis. *h. e.* Resuavis.

* **RESULTĀTIO**, onis, f. 3. actus resultandi. *Cassiod.* 2. *Variar.* 40. a *med.* Concavæ citharæ blanda resultatio. ¶ 2. Translate est recusatio. *Id.* 2. *Variar.* 24. Non decet inde signum resultationis exire, unde exemplum potuit exultationis effulgere. *h. e.* non decet vos, senatores, tributa recusare, qui exemplo aliis esse debetis.

RESULTO. ¶ 3. in fin. adde: ¶ 3.^a Item significat adversari alicui. *Cassiod.* 5. *Hist. Eccl.* 11. Judæi tentabant resultare Romanis. Adde 11. *ibid.* 4.

* **RESUM**, ees, efui, anom. revera, reapse sum. *Cic. Scaur.* 8. (edente *A. Maio* in *Class. auct. T.* 2. p. 294. Num igitur in

his criminibus resit etiam aliqua suspicio? *Henrichius* putat legendum *residet etiam*, quod amplexus est et *Peyronius*, *Maius* vero scribit *residet jam*: at nihil esse mutandum ex sequentibus apparet. *Cic.* (ex Cod. palimps. ab *A. Maio* edito in *Class. auct. T. 2. p. 434.*) 2. *Verr.* 58. Non, opinor, reeset dubium, quin cum, cum id planum fieret, condemnari necesse esset. Pro reeset editiones habent *essent*. *Virg. Maron. gramm.*, qui, ut conjicit *A. Maius*, sæculo sexto vixit, in *Epit.* 10. (cedente eod. *Maius* in *Class. auct. T. 5. p. 142.*) Multa verba sunt, quæ personis deficere videntur. Siquidem verbum invenimus, quod prima caret persona, *rees*, *reest*, nam *resum*, *resumus* Latinus sermo non profert: sensus autem hujus verbi hic est, *reesse*, hoc est in munitione nullo tempore residere, *Gratiano* dicente: *Campani*, multis in arce reerant aquis. *Not. Tir. p. 7.* Præfuit, interfuit, refuit.

* **RÉSUSCITATUS**, a, um particip. a *resuscito*: *risuscitato*, a morte excitatus. *Alcim. ep. 28. ante med.* Thomas Apostolus cum in resuscitati mediatoris corpore fixuras clavorum digito palpante tentasset.

* **RÉTANGENS**, entis, particip. ab inusit. *retango*, iterum tangens. *Carl. Aurel. 2. Tard. 13.* Detergemus faciem quoque spongia aqua frigida expressa retangentes. *h. e.* sæpius contingentes.

* **RÉTENDO**. ¶ 2. Est etiam verbum castrense; nam milites in retentura, quæ retro seu post prætorium est, positi, dicuntur retendere. *Hygin. Gromat. p. 15. col. 1.* Erunt itaque lateribus cohortes sedecim, prætendent et retendent. *Id. p. 9. col. 1.* Retendunt cohortes equitatus miliarie, vel quingenarie. *h. e.* tendunt in retentura.

* **RÉTENTACŪLUM**, i, n. 2. vinculum, quo quis retinetur. *Venant. Vit. S. Menard. 12.* Iis, quos iniqua ferrei ponderis retentacula, gressibus negatis, adstrinxerant, ad templi oraculum summus antistes veniendi præstitit facultatem.

* **RÉTENTIO**. In fin. adde: ¶ 2. Est etiam dysuria, quam nostrates vulgo *retenzion d'orina* dicunt. *Cæl. Aurel. 3. Tard. 8. ante med.* Item Apollonius Memphites alium dixit fieri hydropem cum retentione, ut si quid biberit, sine dilatione tanquam per fistulam transiens egerat.

* **RÉTENTORIUS**, a, um, adject. qui retinet. *Cassiod. de anim. 6.* Virtus animæ retentoria, assumpta retinens, donec ex his utilis decoctio proenretur.

* **RÉTENTŪRĀ**, æ, f. 1. pars castrorum tertia, et postrema, a via quintana ad tergum eorundem: a *retro*, et *tentura*. *Hygin. Gromat. p. 7.* Quantum autem ad retenturam pertinet, via, quæ est super prætorium, per cuius rigorem utraque parte, cum major exercitus est, hoc est, quinque legiones et supra, pedatura cohorti primæ dari solet, accipere debet latitudinem pedum quadraginta. Adde *p. 7. col. 1.*

* **RÉTÉRO**. In fin. adde: V. **RETRITUS** in *Append.*

* **RÉTĪARIUS**. In fin. adde: ¶ 3. Subdubitare videtur *Jo. Casp. Orellius*, num hoc nomine intelligendus sit qui retia facit et vendit in *Inscript. n. 4273.* D. M. S. Casius Victorius retiarius An. XXXV. H. S. E. S. T. L. Antonia Severa F. C.

* **RÉTĪFEX**, icis, m. 3. qui retem facit. *Alcim. Homiliar. fragm. 3.* Sic quondam carcer retificis Petri pretiosorum ligaminum radio illustrante resplenduit. *h. e.* piscatoris.

* **RÉTINNŌ**, is, n. 4. rursus seu valde tinnio. *Cic. Brut. 46.* Illud est majus, quod in vocibus nostrorum oratorum retinnit quoddam, et resonat urbanus. Alii *recinit*, vel *retinuit* legunt, unde veram *Schneiderus* hausisse videtur lectionem.

* **RÉTOLLO**, is, a. 3. *ritogliere*, aufero. *Coripp. 2. Johann. 529.* partosque triumphos De nostris manibus, missa pietate, retollunt. *Id. 4. ibid. 1154.* Solomonis signa retollunt Prisca viri.

* **RÉTRANSMĒO**, as, a. 1. iterum transmeo, transgredior. *Jordan. Get. 20.* Gothi Hellesponticum fretum retransmeant.

* **RÉTRĪTUS**, a, um, particip. a *retero*, iterum seu valde tritus. *Nævius* apud *Festum* in *Rutabulum*. Vel quæ desperat nupturam se viro adolescentulo, ea licet senile tractet retritum rutabulum. *h. e.* mentulam senio et pluribus fututionibus detritam.

* **RÉTRO**. ¶ 4. in fin. adde: ¶ 4. Item cum genitivo temporis. V. *Inscript. in SUPERATRIX.*

* **RÉTRŌCĒDENS**. In fin. adde: *Avian. fab. 3. 1.* Curva retrocedens cum fert vestigia cancer.

* **RÉTRŌGRĀDĀTIO**. In fin. adde: *Cassiod. de astronom.* Retrogradatio stellarum est, quam Græci *ἀναποδιόμην* vocant, in quo stella, dum motum suum agat, simul et retrorsum moveri videtur.

* **RÉTRŌVERTO**, is, a. 3. converto. *Terentian. de metr. p. 2435.* *Putsch.* Quos (iambo) in trochæos retrovertit creticus.

* **RĒTURBO**, as, a. 1. iterum turbo. V. **ADTURBO** in *Append.*

* **RĒTŪSUS**. ¶ 1. in fin. adde: *Plin. 37. 13. 76.* Tanta differentia est (*genumarum*), ut aliæ ferro scalpi non possint, aliæ non nisi retuso. *h. e. col. bottone*, quod Galli nunc dicunt *bouterolle*.

* **RĒVĒLĀTORIUS**. In fin. adde: *Somnia revelatoria.*

* **RĒVĒNTĪLO**, as, a. 1. iterum ventilo. *Claud. Mamert. 1. Stat. an. 24.* Istiusmodi illusiones in memoria patitur anima, ex quo nihil phantasiarum reventilare ac proferre possit, nisi easdem a formis corporum per corporeos sensus hausisset.

* **RĒVĒRBĒRĀTIO**, onis, f. 3. objurgatio. *Cassiod. Complex. Act. Apost. 17.* Qui tali reverberatione convictus probat labiis pro se orari.

* **RĒVĒRBĒRĀTUS**, a, um, particip. a *reverbero*, reperiussus. *Claud. Mamert. 1. Stat. an. 27.* Reverberata utique affectuum disparilitate anima tua, ab ejus (*amici*) anima quodammodo resilliret.

* **RĒVĒSTĪO**. In fin. adde: *Dracont. 1. Hexaem. 629.* Pampinus uviferæ vitis sarmenta revestit.

* **RĒVĪDĒO**. In fin. adde: *Cassiod. Complex. Act. Apost. 51.* Sediciens vale facto discedere, nec eorum aspectus ultra revidere.

* **RĒVĪNCO**. In fin. adde: ¶ 2. Particip. *Revincendus* apud *Cæl. Aurel. 3. Acut. 3. ad fin.* Ratio revincendæ passionis.

* **RĒVĪVISCO**. In fin. adde: ¶ 2. Secundam syllabam licenter corripit *Juvenc. 2. 204.* Hunc similē sancti flatu reviviscere certum est.

* **RĒVŌCĀTUS**. In fin. adde: *Inscript. apud Grut. 524. 7.* Inter ceteros conveteranos suos revocatus. ¶ 2. Est etiam cogn. R. V. **SEPTIMINUS** in fin.

* **RĒVŌCO**. ¶ 9. in fin. adde: ¶ 9. *Revocare præmia coronarum* apud *Suet. Ner. 32.* est repetere præmia pecuniarum, quæ ob delatas sibi coronas in publicis certaminibus scenicis et circensibus dederat Nero iudicibus eorundem certaminum. Confer *eund. ibid. 24.*

* **RĒUS**. In fin. adde: ¶ 4. Est etiam idem ac funestus, insensus: Itali nunc *rio* vocant. *Manil. 4. 477.* Scorpis in prima reus est. et *ibid. 535.* Ille (*Leo*) patri, natisque reus, quas ceperis ipse, Non legabit opes, censumque immerget in ipso.

* **RĒŪTĪĀ**. Lin. 3. post *Galliam Cisalpinam* adde: Ratio nominis habetur in voce præcedenti. Hiuc nihili facienda est autoritas *Cassiodori*, qui ex rete derivat his verbis 7. *Varian. 4.* Non immerito sic appellatas (*Rhætiæ*) esse judicamus, quando contra feras et agrestissimas gentes, velut quædam plagarum obstacula, disponuntur.

* **RĒĀGĀDES** Lin. 3. post *etc.* adde: V. **INTERDIGITĀ.**

* **RĒĒDĀRIUS**. ¶ 3. in fin. adde: V. **MULIO** in *Append.*

* **RĒĒGENSIS**. In fin. adde: ¶ 2. At *Rhegiensis* etiam scribitur, qui *Rheginus* rectius dicitur, apud *Cassiod. 12. Variar. 14.* Rhegienses cives, ultimi Bruttiorum, quos a Sicilia corpore *etc.*

* **RĒĒNĀNUS**. In fin. adde: *Sidon. 4. ep. 17.* Sermonis pompa Romani, si qua adhuc uspiam est, Belgis olim, aut Rhenaniis abolita terris, in te resedit.

* **RĒĒNO**. ¶ 1. in fin. adde: V. **TARANDUS.**

* **RĒĒTOR**. In fin. adde: ¶ 3. *Rhetores* nominativus plur. et *Rhetoras*, accusativus plur. brevem habent ultimam syllabam, Græcorum more, apud *Rufin. de compos. et metr. p. 346.* et 348. *Capper.*, ut *Arades* apud *Virgil. 7. Ecl. 4.*

* **RĒĒTŌRĪCOR**. In fin. adde: *Hieronym. in Helvid. n. 22.* Rhetorici sumus, et in morem declamatorum paululum lusimus.

* **RĒĒTŌRĪCUS**. In fin. adde: ¶ 4. Est etiam cogn. R. in *Inscript.* apud *Marin. Iscriz. Alb. p. 112.* Sex. Nonio Rhetorico conjugii indulgentissimo Nonia Cænis

* **RĒĒŌLĒTRON**, i, n. 2. rigoris exitium: a *ῥῑγος*, rigor, et *ἔξοδος*, exitium. Ita vocatur aqua calida, in qua ægroti merguntur post perfrictionem. *Cæl. Aurel. 1. Tard. 4. ante med.* Tunc etiam in aqua calida, quam pygolithon (*lege rhigolethron*) vocant, deponendi sunt ægrotantes, ne percussu frigoris nervositas afficiatur.

* **RĒĒNENCHŪTES**. In fin. adde: ¶ 2. Item *rinenchytus*, i, m. 2. *Cæl. Aurel. 2. Tard. 4. a med.* Nari hederæ succum infundentes cum olei parte dimidia ex ferramento, quod *rinenchyton* vocant. *Id. 3. ibid. 2. a med.* Infundendus *rinenchyto* ferramento naribus succus cyclamini, aut erucæ, aut anagallidis herbæ.

* **RĒĒNŌCĒROS**. ¶ 1. lin. pænult. post *rhinocerotem duo* adde: (qui et eale appellatur).

* **RĒĒPĒI**. In fin. adde: ¶ 4. Antepenultimam perperam corripit *Licentius loc. cit.* in *ARIMPHĒUS* in *Append.*

* **RĒĒZŌTŌMŪMĒNĀ**. Lin. 3. pro *Plin. 20. 23. 96.* repone: V. *Plinii loc. cit.* in *OPHIACA.*

RHO. In fin. adde: *Auson. epigr.* 128. Quid, imperite, rho putas ibi scriptum, Ubi locari iota convenit longum?

* RHODANUSIÄ, æ, f. 1. Ῥοδανουσία: ita appellatur urbs Lugdunum, quia ad Rhodanum amnem sita est. *Sidon. 1. ep.* 5. Egrosso mihi Rhodanusie nostrae mœnibus publicus cursus usui fuit.

RHODODENDROS. Lin. 1. post Ῥοδόδενδρος adde: *oleandro.*

* RHOMÉTALCES, æ, m. 1. Ῥομήταλκος, rex Thraciæ, qui ab Augusto appellatus est C. Julius Rhœmetalces in *Inscript.* apud *Fabrett. p.* 439. n. 44. V. *Visc. Iconogr. Gr. T.* 2 p. 154.

* RHYTHMOPŒIA, æ, f. 1. ῥυθμοποιία, modulatio. *Capell. 7. p.* 355. Tropi in rhythmopœia tres sunt, quos systalticos dicimus.

* RICINIÄNUS, a, um, adject. ad Ricinam Heliæm pertinens, urbem Piceni, idem ac Riciniensis. *Inscript.* apud *Spon. Miscell. antiqu. p.* 177. Riciniani Heliæni.

* RĪCUS, i, m. 2. nomen servile: a *rica.* *Inscript.* apud *Smet. 104.* 17. Ricus Aug. N. Ver. Disp. h. e. Augusti nostri verna dispensator.

RĪDĪBUNDUS. In fin. adde: V. *Catonis loc. cit.* in MEDIO-GRICULUS.

RĪDĪCŪLŌSUS. In fin. adde: Comp. *Ridiculosior* apud *Boeth. Aristot. Topic. 3. 2. p.* 682. Considerandum autem, si et in ridiculosioribus principi sit simile.

RĪDĪTÆ. In fin. adde: *Alia* hoc ann. 1839. reperta est prope urbem, quæ *Sebenico* nunc appellatur, et allata in *Bullett. dell' Instit. di corrisp. archeolog. p.* 179. D. M. Q. Rutilio Q. F. Titiano II. vir. QQ. et Q. Rutilio Q. F. Proculo II. vir. QQ. filio ejus, principi municipii Reditarum.

RĪGĀTOR. Lin. 1. post *qui rigat* adde: *Dracont. 1. Hexæm.* 552. Ipse (*Deus*) rigator erat, sator, altor, messor, arator. ¶ 2. *Translate. Tertull. etc.*

* RĪGĀTUS, us, m. 4. irrigatio. *Translate. Venant. 8. carm.* 26. 5. Me vestro arentem maledicet opima (*pagina*) rigatu.

RĪGĒO. ¶ 6. in fin. adde: ¶ 6.^a Primam syllabam in *rigeo* icenter producit *Ennod. 1. carm.* 1. 11. Quidquid plana calent, quidquid sublimia rigent Frigoribus passum dic sine lege poli.

RĪPĀRIUS. In fin. adde: V. *DREPANIS* in *Append.*

RĪSĪBĪLIS. In fin. adde: *Cassiod. 11. Hist. Eccl.* 13. Judæi consueti quædam risibilia celebrantes.

* RĪSĪBĪLĪTAS, atis, f. 3. facultas ridendi. *Boeth. in Porphyrr. 1. p.* 97. Per se quippe proprium est homini, quod ei omni et tollit et semper adest, ut risibilitas.

* RĪVŌRUM, i, n. 2. idem ac rivus. Usurpatur tantummodo in rurali. *M. Baro de geometr. p.* 235. *Goes.* Tria rivoa significat. *1. p.* 237. Tria rivoa discindit *et p.* 238. Duo rivoa current.

RĪXĀ. In fin. adde: ¶ 6. Est etiam cogn. R. *Inscript.* apud *Drelli n.* 4910. M. Juventius M. F. Secundus Rixa.

RŌBĪGŌ. ¶ 4. in fin. adde: *Martial. præf. lib.* 12. Accessit is municipalium robigo dentium, et iudicii loco livor.

RŌBŌRĀTUS. In fin. adde: ¶ 2. Idem est ac roborosus. *Petron. Veterin. 19.* Si equus vulneratus, si marmoratus, si roboratus. V. *ROBUR* §. 10.

RŌBUS. In fin. adde: ¶ 4. Est etiam cogn. R. *Inscript.* in DUMENUS.

RŌBUSTĒ. In fin. adde: *Cassiod. 12. Variar.* 21. Fide publica robustissime reparatur quidquid a privatis amittitur.

RŌGĀTĀRIUS. In fin. adde: *Gloss. Isid.* Rogatarius, petitor.

* RŌGĀTĪŌNĀLIS, e, adject. ad rogationes pertinens. *Alcim. familiar. fragm. sub init.* Rogationalis observantia.

* RŌMŪLIÄNUS, a, um, adject. ad Romulum seu Romuliam pertinens. Est cogn. R. *Inscript.* apud *Grut. 561.* 11. M. Silius omulianus. ¶ 2. *Romulianum* est locus in Dacia Ripensi, quem alerius, ut ait *Aur. Vict. Epit.* 40., ex vocabulo Romulæ matris appellarat.

RŌRĀTĪŌ. In fin. adde: ¶ 3. Item decidens guttatim aqua in orologio aquatili. *Cassiod. 1. Variar.* 45. Prædicabilis indefecta oratio.

RŌSĀLIS. ¶ 3. lin. 5. pro *Constantini* reponere *Constantii.*

RŌSĀRIUS. In fin. adde: ¶ 3. *Rosaria* item dicitur dies festus, qui alibi et rosalia appellatur, ut in *Gloss. Cyrill.* Ῥοσάρια, rosalia. *Inscript.* ad Capuæ amphitheatrum paucis abhinc onis reperta, quæque pertinet ad ann. a Chr. n. CCCLXXVII., quæ a *Fr. M. Avellino* allata et illustrata in *Opusc. T.* 3. p. 16. III. Idus Maji rosaria Ampliæ Afræ. h. e. ex testamento Ampliæ Afræ instituta, quæ nunc ad funebrem an sacram solemnitatem pertinerent, adhuc ambigitur. Porro inde statui potest, etiam in *Inscript.* apud *Grut. 1031.* 5. et in V. ROSALIS . 2. cit., non *rosalia*, sed *rosaria* itidem legendum esse.

App.

RŌSĀTUS. In fin. adde: V. *Eucherii loc. cit.* in LASER in *Append.*

ROSTRĀTUS. ¶ 5. lin. 9. post *similem causam* adde: At contra est, quod habet *Velley. 2. 81.* Insigne coronæ classicæ, quo nemo unquam Romanorum donatus erat, hoc bello Sicula Agrippa singulari virtute meruit. Id ipsum confirmant *Liv. Epit.* 129, *Senec. 3. Benef.* 52. et *Dion.* 49. 14. Ceterum ex huius postremi *loc. cit.* apparet, in hoc ab aliis Agrippam differre, quod cum alii victores simplici tantum corona laurea, ille aurea semper et rostris ornata uteretur, quoties in publicum processisset.

ROSTRUM. ¶ 2. in fin. adde: ¶ 2.^a Hinc proverbium apud *Front. 1. ad Antonin. Imp.* (edente iterum *A. Maio*) *ep.* 5. *sub init.* Causa moræ fuit, quod cum rescribere instituissem, quadam menti meæ se offerebant non supino, ut dicitur, rostro scribenda. h. e. vultu negligent.

RŌSŪLĀ. ¶ 1. in fin. adde: *Arevalus legit roseis. Id.* tamē 2. *ibid.* 441. Et rosulas proferret hiems.

* RŌSUS, us, m. 4. idem ac rosio. *Marcell. Empir.* 28. *ante med.* Ad ventris rosus remedium sic.

RŌTĀLIS. In fin. adde: *Sulpic. Sever. 1. Dial.* 13. Impulsa rotali machina aquam producere.

RŌTUNDĪTAS. ¶ 1. In fin. adde: *Cassiod. 8. Variar.* 42. *ante med.* Prolixa rotunditas. h. e. *figura elliptica*, loquitur enim de forma amphitheatri.

* RŌXŌLĀNĪ, seu Rhoxolani, orum, m. pl. 2. Ῥωξολάνοι, populi Sarmatiæ Europææ, qui inter Danain, nunc *Don*, et Borythenem, nunc *Dnieper*, degunt. *Inscript.* apud *Grut. 453.* Ti. Plautius M. F. Silvanus Ælianus regibus Bastarnarum et Rhoxolanorum filios Dacorum fratrum (*lege* fratres) captos aut hostibus ereptos remisit. *Alia* apud *Murat. 2099.* 7. P. Ælio Rasparasano regi Roxolanorum. *Spartian. Hadrian.* 6. Cum regē Roxolanorum, qui de imminutis stipendiis querebatur, cognito negotio, pacem composuit.

RŪBELLUS. In fin. adde: ¶ 2. *Rubella* est cogn. virile Rom. *Inscript.* apud *Murat. 974.* 8. C. Rubrius C. L. Hilario Rubella.

* RŪBRĀTUS, a, um, particip. ab inusit. *rubro*, rubefactus. *Alcim. ep.* 12. Columba inusitato colore rubrata. In *ep.* 11. eadem dicitur *inusitato colore rubra columba.*

* RUCTĀTĪŌ, onis, f. 3. ructus. *Cæl. Aurel. 5. Tard.* 3. Cum tormento et ructatione, inflatione cogente. *Ennod. 7. ep.* 21. Ecce inter ructationes Lyæo debitas, qualia Silenus alter, verba componit.

RŪDĪNUS. In fin. adde: V. *RUDIUS* in *Lex.* et *Append.*

RŪDIS. ¶ 1. in fin. adde: *Charis. 1. p.* 115. *Putsch.* Rudis, si-ve scipio, quem lanista liberandis gladiatoribus gerit. *Martial. Spect.* 29. Misit utrique (*gladiatorum pugnanti*) rudes, et palmas Cæsar utrique. ¶ 3. in fin. adde: *Ovid. 4. Trist.* 8. 28. Me quoque donari jam rude tempus erat.

RŪDĪUS. In fin. adde: Alii rectius legunt *Rudinum hominem*; atque sic etiam habetur apud *Vet. Scholiast.* ad *Cic. Arch.* 10. ab *A. Maio* in *Class. auct. T.* 2. p. 246. editum.

RŪDUS. Lin. 2. post *rovinaccio* adde: Itali vero *calcinaccio.*

RŪFĪLLUS. In fin. adde: V. *TERENTILLUS* in *Append.*

RŪFĪŌ. In fin. adde: ¶ 2. *Rufio* vocatur per jocum C. Sempronius Rufus a *Cic. 5. Att.* 2., idemque ab eodem 14. *ibid.* 14. appellatur *Rufio Vestorianus* ob insignem et diuturnam cum C. Vestorio controversiam, cuius arbitrium uterque litigator constituerat eundem Ciceronem.

* RŪFĪŌNĪNUS, a, um, adject. ad Rufionem aliquem pertinens. Est cognomen Rom. *Inscript.* apud *Grut. 615.* 2. C. Julio Aug. Lib. Phæbo Rufionino Cestus de suo fecit. Hic *Phæbus*, antequam Augusti servus, ab eoque manumissus esset, servus fuerat alicujus Rufionis, ideoque a cognomine prioris domini *Rufioninus* dicitur.

RŪFUS. ¶ 4. in fin. adde: Hinc etiam *Cornelius Rufus* poeta, Ovidio antiquior aut suppar, qui Pindarica carmina Latine vertit. *Ovid. 4. Pont.* 16. 28. Pindariæ fidicen tu quoque, Rufe, lyrae. *Apulej. gramm.* edente *A. Maio p.* 127. Lucilio Cornelius Rufus in lyricis ita subscribi.... Idem Rufus in Pindarica æmulatione....

RŪGĀ. Lin. 2. post *sulcus* adde: non sulus, sed porcæ species videtur esse ruga, quæ, quia est pars exstans in cute, ideo ab *Apul. Apolog. p.* 427. *Oud.* ita definitur: Relicto aratro mirarere tot in facie tua sulcos rugarum.

* RŪGĀTĪŌ, onis, f. 3. ῥυτίδωσις, *corrugazione*, incrispatio. *Cæl. Aurel. 2. Tard.* 1. Sequentē etiam rugatione cum adductione partium, vel extensione. *et mox.* Quippe cuni frigesce, et

quadam rugatione crispari corpora, commune contrariis passionibus esse videtur.

RŪINĀ. ¶ 9. in fin. adde: ¶ 9. *Aquarum ruina* idem est ac stillicidium. *Cod. Aurel. 2. Tard. 1. a med.* Aquarum ruinis partes in passione constitutæ sunt subijciendæ, quas Græci καταρροὶς appellant; plurimam enim earum percussiones corporum faciunt mutationem.

RŪINŌSUS. In fin. adde: ¶ 3. Item damnosus. *Cassiod. de anim. 4.* Ruinosa præsumpcio.

RŪMĀ. In fin. adde: ¶ 3. Est etiam cogn. R. *Inscript. apud Rosin. Dissert. isagog. tab. 15 col. 3. L. Avirnius L. L. Ruma.*

RŪMEX. ¶ 1. in fin. adde: *Auct. Moret. 73.* Fecundusque rumex, malvæque, inulæque virebant.

RŪMIGERO. In fin. adde: *Vet. Scholiast. ad Cic. orat. de ære al. Milon. (edente A. Maio in Class. auct. T. 2. p. 222.) n. 7.* Rumigerantium sermones rettulit, qui, cum etc.

RŪMIGO. In fin. adde: Sed nihil mutandum; nam apud *Gargil. de cur. boum ante med.* Bos si non rumigat, etc. *Fragm. VIII. ab A. Maio edit. in Script. Vet. N. collect. T. 3. P. 2. p. 243.* Rumigantia animalia comedenda esse, lex præcepit.

RŪNCIŪS. In fin. adde: Ceterum *A. Maius*, qui in *Class. auct. T. 1. p. 387-413.* recudenda curavit *Gargilii* fragmenta, pro *roncinias* edidit *Tarentinas*, et hæc *ibid. p. 406.* adnotat: *Tab. Neapol. roncinias*: ego videbar mihi legere in *Cod. Terentianus*, indubitanterque cdebam *Tarentinas*, ut in re simili loquuntur *Plinius*, *Columella*, atque *Palladius*.

RŪPEX. In fin. adde: ¶ 3. Usurpatur etiam de rebus, quæ ex lapidibus de rupe excisis fiunt, ut de tabulis lapideis, in quibus scripta est lex a Deo. *V. Genes. 31. 18.* Hinc *Salvian. 1. Gub. D. 9.* Adde legem divino ore resonantem, incisam digito Dei litteras, rupices paginas, saxum volumen.

* **RUSCO**, onis, m. 3. quid significet hæc vox, non liquet. *Gargil. de cur. boum a med.* Jumentum ruscones si habebit, allium cum axungia conteris, et dabis.

* **RUSTICIĀNUS**, a, um, adject. ad *L. Junium Arulenum Rusticum* pertinens, qui, testibus *Suet. Dom. 10.* et *Tacit. Agric. 2.* et 45., a Domitiano occisus est, quod *Thraseæ Pæti*, et *Helvidii Prisci* laudes edidisset, appellassetque eos sanctissimos viros. *Inscript. apud Maff. Mus. Ver. p. 513. n. 2.* Diis Manibus *Cantiae Priscillæ* conjugi karissimæ fecit *Hermes Cæsaris* scr. *Rusticianus*. Ex his patet, Domitianum post *Rustici* necem ejus bona servosque, ut mos erat, fisco addixisse, ideoque *Hermetem Rustici* servum in Domitiani potestatem venisse.

RUSTICELLUS. Delenda hæc vox cum ejusdem interpretatione; nam apud *Plin. loc. cit.* non *Rusticellus*, sed *Rusticelius* legendum est, quod est nomen gentilicium, cui cognomen fuit *Hercules*, ut *Fabrett. p. 243.* aliique jam monuerunt. Gens *Rusticelia*, ad quam pertinuisse videtur etiam *C. Rusticelius a Cic. Brut. 46.* memoratus, ex plurimis monumentis innotescit. *V. et Eckhel. D. N. V. T. 5 p. 298.*

RŪTILIĀNUS. Lin. 2 post *Rutilia* adde: nihil tamen mutandum; hic vero sermo est de *P. Rutilio Rufo* cos. an. U. G. DCXLIX., cujus mentio sæpiissime est apud *Ciceronem*. Hinc in *Fragm. jur. antejustin.* ab *A. Maio* editis p. 1. *Rutiliana* constitutio de bonorum venditione, et in *Caj. Instit. 4. §. 35.* Quæ species actionis appellatur *Rutiliana*, quia a prætoribus *P. Rutilio*, qui et bonorum venditionem introduxisse dicitur, appellata est. *Consule de hoc Rutilio A. Maium* in prosopographia ad *Cic. de rep.* ali eodem edita.

RŪTILIUS. ¶ 3. in fin. adde: Immo *Tutitium* retinendum esse, probat *Spalding. ad Quintil. 3. 1. §. 21.* Hinc delendus §. 5. in quo statuitur prima et secunda syllaba hujus nominis esse ambigua, cum patcat, aliter legendum apud *Martial. loc. cit.*, ubi prima longa, secunda brevis esset, si reapse *Rutitium*, non *Tutitium* fuisset scribendum. V. **TUTILIUS** in *Append.* Hinc liquet, delenda esse, quæ in §. 4. afferuntur.

RŪTŪLĀ. Huc alludit *Hieronym. 13. in Isaj. 47. 2.* Stoici disputant, non posse nos, ut dicimus a ruta rutulam, sic ὑπόκοπτον mentæ facere.

DE LITTERA S

SABAIĀ. Lin. 7. pro שַׁבַּי reponere שַׁבָּר, h. e. sicca.

SĀBĀNUM. ¶ 1. in fin. adde: *Hieronym. Reg. S. Pachom. 61.* Excepto sabano longiore, quod collo humerisque circumdat.

Ita nunc utuntur sabano Turcæ, qui Venetiis degunt, quodque nos vulgo scial, et Galli schall vocant.

SĀBĀTĪX. ¶ 1. in fin. adde: *V. SAVO §. 2.*

* **SĀBATĒNUM**, i, n. 2. idem ac diathathrum. *Plin. Valerian. 2. 17. sub init.* Tundes omnia veteri sabateno calefacto.

* **SĀBBĀTIS**, idis, f. 3. cogn. R., derivatum, ut videtur, a Sabato. *V. Inscript. in BULLA §. 6. in Append.*

* **SĀBRĀTENSIS**, e, adject. ad Sabratam pertinens, nunc *Sabart*, oppidum in provincia Tripolitana in Africa, cujus *Plin. 5. 3. 4. meminit. Suet. Vesp. 2.* Flaviam Domitillam duxit uxorem, *Statilii Capellæ*, equitis Romani, Sabratensis ex Africa, delicatam olim. *Alii leg. Tahracensis.*

SĀBĪNUS. In fin. adde: Item 4. *Pont. 16. 13-16.* ubi ex his ejus verbis (imperfectumque dicrum Deseruit celeri morte *Sabinus* opus) videtur innuere opus ejus de fastis, quod postea ipse aggressus est, imperfectumque iidem reliquit.

SĀBŪLO. In fin. adde: ¶ 7. *Sablo* per syncopen usurpatur a *Venant. 9. carm. 15. 5.* Quidquid saxa, sablo, calces, argilla tumentur.

SĀBURRĀ. In fin. adde: ¶ 3. *Sabura*, prima syllaba longa, et secunda brevi, est etiam nomen proprium ducis Numidarum. *Lucan. 4. 721.* Numidis a rege secundus, ut sibi commissi simulator *Sabura* belli.

SACCUS. ¶ 6. in fin. adde: Habes vestis, quæ saccus dicitur, descriptionem apud *Cassiod. loc. cit.* in **GROSSUS** in *Append.*

SĀCERDŌTĀLIS. ¶ 6. in fin. adde: Hos provinciarum sacerdotes dicuntur quasi pontifices; singularum vero civitatum flamines appellantur sacerdotes maximi apud *Lactant. Mort. persecut. 36.*, unde etiam discimus, eos a *Maximino Daza* institutos fuisse. In fin. adde: ¶ 5. *Sacerdotalis* vir est qui, quasi sacerdos esset, caste et sobrie vivit. *Sidon. 4. ep. 9. in fin.* Plus ego admiro sacerdotalet virum, quam sacerdotem.

SĀCERDŌTISSĀ. In fin. adde: Sed in *Inscript.* mendosa apud *Murat. 164. 5.*, emendata apud *Aldini, Lyp. Ticin. p. 18.* *Petilia Q. F. Sabina* sacerdos *Minervæ V. S. L. M.* Sunt qui *sacerdotissa* interpretantur, *Aldini* vero putat legendum *sacerdotalis*.

SĀCERDŌTIŪM. ¶ 2. in fin. adde: Nam sacerdotia senioribus tantum, et quidem anno ætatis præfinito concedebantur. *Senec. 3. Ira. 51. §. 2.* A me numerari voluit annum? (*h. e.* consulem fecit), sed deest (annus) ad sacerdotium: cooptatus in collegium sum? sed cur in unum?

* **SĀCŌMĀRIŪS**, a, um, adject. qui sacomati inservit, seu que utimur ad mensurandam vasorum capacitatem. *Hieronym. in Jon. 4. 6.* Quidam *Cantherius* dudum Romæ dicitur me accusasse sacrilegii, quod pro cucurbita hederam transtulerim: timui videlicet, ne, si pro cucurbitis hederæ nascerentur, unde oculis et tenebrosæ biberet, non haberet. Et revera in ipsis cucurbitis vasculorum, quas vulgo sacomarias vocant, solent *Apostolorum* imagines adumbrare; e quibus et ille sibi non suum nomen assumpsit. In editionibus perperam legitur *saucomarias*, quod verbum nihili est: nam hic *Hieronymus* alludere videtur ad vascula illa cucurbitina, quibus caupones utuntur ad vinum perpetantibus subministrandum, in quorum fundo olim, ut interdum et ianum, Sanctorum vel *Apostolorum* imagines representantur. *V. Inscript. Fabrett. p. 593.*

* **SĀCRĀBLĪTER**, adverb. sacratè. *Theod. Priscian. 2. 2. d. epilecticis.* Tunc omnium musculorum vel nervorum spasmis et saltibus confringuntur, et vocis articulatæ quadam confusione sonus magis et ululatus excluduntur ore et naribus, et sacrabiter spumant. *h. e.* more eorum, qui morbo conitiali corripiuntur. *V. MORBUS §. 2.*

* **SĀCRĀMENTĀRIŪM**, ii, n. 2. rituale, quo continetur ordinandi sacramentorum. *V. Gennadii loc. cit.* in **HYMNARIUM** in *Append.*

* **SĀCŪLĀRĪTER**, adverb. secularescente, in morem sæculi. *Cyprian. 3. Testimon. 36.* Mulierem ornari sæculariter non debere.

* **SĀCŪLĀRIŪS**, a, um, adject. idem ac sæcularis. *Alcim. ep. 1. ante med.* Genus hoc nominis etiam in sæculariis auctoribus inveniatis.

SÆCŪLUM. ¶ 3. In fin. adde: *Lamprid. Elagab. 35.* Hi jungendi sunt *Diocletianus* aurci parens sæculi, et *Maximianus*; ut vulgo dicitur, ferrei. ¶ 8. in fin. adde: et *Commodian. 22.* cujus lemma est *hebetudo sæculi*: hæc enim lectio confirmatur ex initialibus litteris cujusque ex quindecim versibus, quæ a crotichidis more duas illas voces representant. Adde 43. et 57. *Id.* tamen malus prosodiæ auctor et scriptor barbarus parum sibi constans hæc habet 69. Redditur in culpa pastor seculari servans.

SĀGĀRIUS. In fin. adde: *Alia* apud *Grut.* 650. 6. P. Vettius Gemellus sagarius Romanensis. *h. e.* qui saga conficit *alla maniera de' Romani*.

SĀGĀTUS. In fin. adde: ¶ 3. *Sagatus gallus gallinaceus.* V. *Afranii loc. cit.* in *TAXEA.* ¶ 4. *Sagata silva* in *Tab. alim. Vellej.* apud *De Lama* p. 43. esse illi videtur, quæ constat ex arboribus ita densis ramis foliisque præditis, ut saga quedam circa truncos repræsententur.

SĀGITTĀRIUS. ¶ 3. in fin. adde: ¶ 3.^a *Sagittarius* etiam translate dicitur insidiator, qui ex occulto sagittas infert. *Cic. Sext* 64. Neque putavi de uno sagittario me queri convenire. *Vet. Scholiast.* ab *A. Maio* editus in *Class. auct. T.* 2. p. 157. De ipso Vatinio scilicet, quem sagittarium, quasi levi armatura subnixum hic appellat; qui timendus non videretur, cum majora essent alia in exercitu C. Cæsaris, quæ magis Cicero timere deberet.

SĀGITTĀTOR, oris, m. 3. *saettatore*, qui sagittas mittit. *Boeth. in Porphy.* dial. p. 44. Fortasse quidam velox est, et idem etiam corpore validus est, idem etiam sagittator.

SĀGŪLĀRIS, e, adject. ad sagulum pertinens. *Via sagularis* pluries memoratur ab *Hygin.* *Gromat. de castr. met.*, quæ ita videtur appellata, quia secus eandem in castris milites sagula sua deponere solebat. V. *Schelium* ad *eund.* p. 28. et 322. Hinc *Id. Hygin.* p. 5. col. 2. Viæ vicinariae ideo dantur, percurrentes proximam sagularem, ut ad eruptionem exercitus expediti progredi possint.

SĀGUM. ¶ 3. lin. 4. post *παλμός* adde: male hic a *Philoxeno* sagatio vocatur *παλμός*, cum potius sit cordis pulsatio, quam *Aristænetus* 1. ep. 12. vocat τὸ πῆγμα τῆς καρδίας. In fin. adde: Quoad ejus formam V. *CHLAMYS* §. 3.

SAJO. In fin. adde: et *Id.* 7. *ibid.* 42., ubi *sajus* scribitur, ut et *S. ibid.* 24.

SAL. ¶ 2. lin. 12. pro *Hic omnis* (scil. *spuma*) *rore densatur* legendum *hic omnis sole densatur*, ut monet *Pontedera, Antiquit. Gr. et Lat.* p. 613. ex *Isid.* 16. Orig. 2. §. 3. qui eadem fere *Plinii* verba refert, et pro *rore densatur* habet *sole decocta*. Corrigendus itaque est error amanuensium, minime vero ipsius *Plinii*, qui idcirco a nuperrimis Gallis interpretibus erroris ibidem arguitur. Hinc *Manil.* 5. 686. tum demum suscipit undas Area, tum posito per solem humore nitescit. ¶ 5. in fin. adde: Hinc qui commilitonibus suis salis distribuendi curam habebat, *salibus præfectus* dicitur in *Inscript.* apud *Fabrett.* p. 676. n. 27. I. O. M. conservatori Tertinius Vitalis Mil. Leg. XXX. V. V. (*h. e.* valentis victricis) salib. præf. pro se et suis V. S. L. M. (*h. e.* votum solvit libens merito) VI. Kal. Majas Lupo et Maximo Cos. (scil. ann. a Chr. n. CCXXXII.).

SALGĀMĀ. Lin. 1. Dele vocem *σαλγῆμα*, Græce enim nihili verbum est, et Latinorum salgama videtur vox esse corrupta ex *αλγῆς, ἄλγος*, muria. In fin. adde: ¶ 2. Etiam numero singulari usurpatur, et significat quidquid militibus ab eorum hospitibus præbetur. *Imp. Constantin.* Cod. 12. 4. 1. Ne quis comitum, vel tribunorum, aut præpositorum, aut militum, salgami gratia, culcitras, lignum, oleum a suis extorqueat hospitibus.

SĀLINIENSIS. In fin. adde: ¶ 3. *Saliniensis* etiam vocata fuit Dea Cælestis, quæ in Africa et circa Carthaginem colebatur. V. *SIPYLENSIS*.

SĀLO. Lin. 6. pro *frigidaria lege frigidaria.* V. *FRIGIDARIUS* §. 2.

SĀLŌNĪNIANUS, a, um, adject. ad Saloninum pertinens. *Gallien.* in *epist.* apud *Trebell. Claud.* 17. Trientes Saloniniani. V. *TRIENS* §. 3.

SĀLSĪCIUM, ii, n. 2. *salsiccia*, genus farciminis, idem ac insicium. *Acro* ad illud *Horat.* 2. Sat. 4. 60. perna magis ac magis hillis flagitat immorsus (*stomachus*) refici; quin omnia malit, Quæcumque immundis servant illata popinis. *hæc habet:* Ita reficitur per has res, id est pernas atque hillas convivæ stomachus, ut non omnia malit, quæ venduntur in popinis immundis. Hilla dicuntur salsa intestina hirci. Positum diminutive hæc hilla. Quidam in diminutione neutri generis esse dicunt, alii etiam facta salsicia.

SĀLSĪTAS. In fin. adde: ¶ 2. Translate *Hieronym.* *advers. Lucif.* 14. Gratulor interim tibi, quia animo bono a salsitate Sardonum ad totius orbis te saporem contulisti. *Alii minus recte leg.* falsitate. V. *SALSUS* §. 6. in *Append.*

SĀLSUS. ¶ 6. in fin. adde: *Cic. fragm. pro Scaur.* 4. (edente *A. Maio* in *Class. auct. T.* 2. p. 291. Quare quæ potest esse, quamvis salsa ista Sarda fuerit, ulla libidinis, aut amoris esse suspicio?

SALTĀTOR. In fin. adde: ¶ 3. Est etiam cogn. R. *Inscript.* apud *Murat.* 975. 4. P. Rusticellus Saltator.

SALTĀTRIX. Lin. 4. post *vetuisti* adde: *h. e.* cum A. Gabinio, qui nudus in convivio saltaverat; dicitur autem ipse tonsa saltatrix, ut significaretur homo, non mulier esse. V. *TONSUS* §. 1.

SĀLVĀTUS, a, um, particip. a *salvo*: *salvato*, servatus. *Boeth. Aristot. Analyt. post.* 1. 6. p. 526. Si aliquis nescit, nunc habens rationem, et salvatus est.

SĀLVĀTIŌ, onis, f. 3. *salvazione*, servatio. *Boeth. de duab. natur.* p. 953. Ut secundum Eutychem non sit salvatum genus humanum; quoniam non is, qui æger esset, et salvatione curaque egeret, assumptus est.

SĀLVĪANUS. ¶ 1. in fin. adde: *Bynkersh.* in *I. Observ.* 24. p. 66. contendit, hujusmodi interdictum Salvio Juliano anterius esse. Viderint cruditi Icti.

SĀLŪTĀBUNDUS. Lin. 1. pro *multum salutaus* reponc: *salutanti* similis.

SĀLŪTĀRIS. ¶ 1. in fin. adde: ¶ 1.^a *Collegium salutare Dianæ et Antinoi*, et absolute *collegium salutare* fuit appellatum illud, quod, unde defuncti sepelirentur, curabat. Constabat autem fere ex servis, seu ex libertis et tenuioris conditionis hominibus. Ejus institutio facta est ann. a Chr. n. CXXXIII. in honorem Dianæ, quæ et Hecate et Libitina dicebatur, et Antinoi, amasii Hadriani Aug., qui ann. CXXIX. in Ægypto pro ejusdem incolumitate voluntariam mortem obierat. Quisquis porro in hoc collegium intrare volebat, capitularii nomine sestertios nummos centum, et vini boni amphoram, item in menses singulos asses quinque conferre, et semel in mense in collegium coire debebat. Hujusmodi autem collegii mentio est in *Inscript.*, quæ pluribus capitibus constat, reperta Lanuvii, nunc *Civita-Lavinia*, ann. 1816., edita vero est in *Atti dell'Accad. Rom. di archeol.* T. 2. p. 462., ibique a *Nic. Ratti* illustrata. Idem collegium memoratur etiam in *Inscript.* Conimbrigensi in Lusitania apud *Bertol.*, *Antiq. d'Aquileja* p. 199. n. 228. D. M. M. Julio Serano in itinere ur. (scil. urbano) defuncto et sepulto Cælia Romula mater filio piissimo, et collegium salutare. D. D.

SĀLŪTĀTŌRIŪS. In fin. adde: ¶ 3. *Salutatorium*, ii, n. absolute. *Cassiod.* 9. *Hist. Eccl.* 30. Theodosius veniens ad antistitem, et inveniens eum in salutatorio residentem, supplicabat, ut ejus vincula resolveret.

SĀLŪTĪFER. Lin. 4. post *salutiferæ* adde: *Id.* 3. *Silv.* 4. 25. salutifero mitis Deus (*h. e.* Æsculapius) incubat angui. In fin. adde: ¶ 2. Item qui salutationem fert. *Alcim.* 4. 225. Ille salutiferis prium mulcere timentem Aggrediens verbis cæli mandata ferebat.

SAMARDĀCUS. In fin. adde: V. *SAMARTIA* et *SAMARTIACUS* in *Append.*

SĀMĀRĒUS, a, um, adject. idem ac Samaritanus. *Cassiod.* 5. *Variar.* 45. Conquesti sunt, nunc existere Samaræe superstitionis populum improba fronte duratum.

SĀMĀRĪTIS, idis, f. 3. quæ est ex Samaria. *Alcim.* 3. 404. sed si Commendet stabulo Samaritidis exera cura.

SAMARTĪĀ, æ, f. 1. et

SAMARTĪĀCUS, a, um. Delenda sunt omnia, quæ hic afferuntur ad has voces, atque ita reponenda:

SĀMARTĪĀ, æ, f. 1. *ἀμαρτία*, error. Ita vocatur terminus, qui trifinium demonstrat; quia prætereuntes facile in errorem inducit, ita ut nesciant, ad quos domuios ii fines pertineant: est autem ab allata voce Græca *ἀμαρτία*, error, assumpta littera s ob aspirationem, ut Latini solent in *serpyllum* et *serpo*, ab ἐρπύλλον et ἐρπω. *Auct. de limit.* p. 266. *Goes.* Terminus, si tres petras circa se habuerit, trifinium demonstrat. Talis terminus, nomine bifurcium, samartia vocatur. Hinc derivatur

SĀMARTĪĀCUS, a, um, adject. qui in errorem inducit. *Auct. de limit.* p. 303. *Goes.* Terminus, si bifurcus fuerit, samartiacus dicitur: trifinium facit. ¶ 2. Hinc corrigendæ sunt voces *SAMARDACUS* et *SARMADACUS*, quæ nihili sunt, et ubique scribendum *SAMARTIACUS* in *loc. ibid. cit. Augustini, Chrysostomi et vet. Scholiast. Horatii.*

SAMBŪCUS. In fin. adde: ¶ 3. *Sambucus* est etiam, qui sambucam pulsat, ut sambuca eadem est ac sambucina et sambucistria. *Capell.* 9. p. 313. Psaltas, chordacistas, sambucos; hydraulas per totum orbem ad commodum humanæ utilitatis inveni.

SAMNĪTES. In fin. adde: ¶ 4. Etiam *Samnitæ*, arum usurpatur a *Cassiod.* 3. *Variar.* 13. Samnitarum itaque supplicatione permoti hoc remedio credimus laborantibus subveniri, si spe-

etabilitatem tuam iuberemus ad finienda jurgia proficisci. Intra provinciam Samnii si quod negotium Romano cum Gothis est, aut Gotho emergerit aliquid cum Romanis, legum consideratione defines; nec permittimus indiscreto (*corrigere* in discreto) jure vivere, quos uno voto volumus vdicare.

* **SAMOSATENSIS**, e, adject. ad Samosatani pertinens, urbem Syriæ, Commagenes caput, quæ nunc *Samsat* vocatur, cujus *Plin.* 5. 24. 20. et *Ammian.* 18. 9. meminere. *Inscript.* apud *Marin.* *Iscriz.* *Alb.* p. 51. L. Fabio M. F. Gal. Ciloni Septimino procos., itemque leg. provinc. Narbonens., leg. XVI. Fl. F. Samosate. *h. e.* Samosatensis.

* **SANATĪVĒ**, adverb. *ὑγιαίνων*, salubriter. *Boeth. Aristot. Topic.* 2. 3. p. 678. Similiter effectiva et conservativa conjugata sunt illi, cujus sunt effectiva et conservativa, ut sanativa sanitatis, habitativa habitudinis, eodem autem modo et in aliis. Casus autem, ut juste et fortiter, et sanative, habitative, et quæcunque eodem modo dicuntur.

* **SANATĪVUS**, a, um, adject. *sanativo*, *ὑγιαίνων*, saluber. V. **SANATIVE** in *Append.*

* **SANAVIVĀRIĀ** porta dicebatur in amphitheatro opposita Libitinesi, ex qua exihant gladiatores, aut bestiarum, aut rei ad bestias damnati, quibus a populo misericordia moto parceretur. *Act. Ss. mart. Felicis.* etc. apud *Ruinart.* n. 10. Cæpi ire cum gloria ad portam sanavivariam. et n. 20. Ambæ pariter steterunt, et populi duritia devicta revocatæ sunt in portam sanavivariam. V. **LIBITINENSIS** in *Lex.* et in *Append.*

* **SANCTITAS**. In fin. adde: ¶ 7. Sequioris Latinitatis tempore sanctitas est reverens appellatio episcoporum. *Cassiod.* 3. *Variar.* 37. ad *Petrum episc.* Ideo sanctitas vestra a Germano nos aditos flebili allegatione cognoscat, etc. V. **BEATITUDO** §. 2. in *Append.*

* **SANCTUS**. ¶ 13. in fin. adde: ¶ 13. *Sanctus* est cognomen antiquioribus Gallis frequentatum, ut *Claudius Sanctus* apud *Tacit.* 4. *Hist.* 62. est dux viæ legionibus Romanis datus, quæ se Gallis dederant.

* **SANGUINĀTIO**. In fin. adde: ¶ 3. *Id.* 2. *ibid.* 4. ad fin. Givivarum sanguinatio.

* **SANGUĪNO**. ¶ 3. in fin. adde: Quin potius eloquentia sanguinans est delatorum, qui innocentium sanguine et pernicie delectantur, qualis fuit Eprii Marcelli, qui Thræseam Pætum accusavit, de quo *Tacit.* 16. *Ann.* 22. et 53.

* **SANGUINOLENTĪĀ**, f. 1. *sanguinolentia*, cruoris suffusio. *Cæl. Aurel.* 1. *Acut.* 1. a *med.* Oculorum sanguinolentia, vel capitis gravedo.

* **SĀPIDUS**. ¶ 2. In fin. adde: ¶ 2. *Est* etiam nomen servile. *Testamenti verba* apud *Paul.* *Dig.* 31. 87. §. 2. Restituit Symphoro liberto meo, et successor, et Beryllo et Sapido, quos infra manumisi. V. **BERYLLUS** §. 3. in *Append.*

* **SĀPIENS**. ¶ 5. in fin. adde: ¶ 5. *Hinc* proverbii loco ab *Horat.* 2. *Sat.* 3. 296. *sapientum octavus* ridicule vocatur L. Stertinius, Stoicus philosophaster, ut *Juvenal.* 2. 40. Tertius e cælo cecidit Cato.

* **SĀPIENTĪĀ**. ¶ 6. in fin. adde: *Afran.* apud *Gell.* 13. 8. Usus me genuit, mater peperit Memoria: Sophiam vocant me Græci, vos Sapientiam.

* **SĀPIO**. ¶ 9. in fin. adde: ut et apud *Cassiod.* 10. *Variar.* 14. Hoc quoque mirabile est, quod gravitatem vestram constat semper sponte sapuisse. Adde *eund.* 2. *Hist. Eccl.* 11. ante *med.* *Prosper Aquit. epigr.* 67. 7. Nec prodest quidquam recti sapuisse malignis. *Alcim.* 4. 469. Ut credas sapuisse fugam.

* **SĀPŌNĀTUM**, i, n. 1. *saponata*, spuma ex sapone aqua macerato. *Theod. Priscian.* 1. 10. Post etiam saponata lavare linimenta conveniet.

* **SĀRĀBĀLĀ**. In fin. adde: ¶ 2. Etiam *saraballum*, i, scribitur apud *Commodian.* 10. 1. Mercurius vester fiat cum saraballo depictus, Et galeam aut pileum pinnatus, cetera nudus. *h. e.* cum chlamyde. Hinc *Schulzius* in *Lex. Hebr. Chald.* T. 2. p. 1197. putat, saraballum a *Commodiano* memoratum non bracas, sed chlamydem seu pallium significare; enimvero Mercurius sapissime in antiquis monumentis visitur cum chlamyde retro rejecta et pileo, cetera nudus.

* **SARCINĀTRIX**. Lin. 3. post *machinis* adde: *h. e.* dum in machinis venales prostant. V. **MACHINA** §. 4. in *Lex.* et in *Append.*

* **SARCŌCOLLĀ**. Lin. 3. post *glutinat* adde: V. **ARGEMONIA** in *Append.*

* **SARCŪLĀRIĀ**, æ, f. 1. quæ sarculat. Est titulus unius ex comediis L. Pomponii Bononiensis, cujus meminit *Non.* 1. 42.

Pomponii Sarcularia: Alter amat, potat, prodigit, patrem supulat semper.

* **SARCŪLUM**. In fin. adde: ¶ 2. Translate. *Ennod.* 4. *ep.* 2. Festina, linguam lectionis sarculo purgando.

* **SARDĀ**. ¶ 1. in fin. adde: ¶ 1. Joculariter ludit in hac voce *Cic. pro Scaur.* 4. (edente *A. Maio* in *Class. auct. T.* 2. p. 291.) Quare quæ potest, quamvis salsa ista Sarda fuerit, ulla libidinis aut amoris esse suspicio? Loquitur autem hic de muliere Sarda.

* **SARDĪUS**. In fin. adde: *Venant.* 8. *carm.* 6. 268. Sardia purpurea luce metalla micant.

* **SARDŌNYX**. In fin. adde: *Isid.* 16. *Orig.* 8. Sardonyx constat tribus coloribus; subterius nigro, medio candido, superius mineo.

* **SĀRŌNICUS** corrige **SĀRŌNICUS** Lin. 1. pro *Golfo di Engia* repone *Golfo di Egina*.

* **SĀRŌNIS**, idis, f. 5. *Σαρωνίς*, quæ pertinet ad sinum Saronicum. *Priscian. Perieg.* 425. in immensum quæ mergitur unda profundum, Nomine quam Danaï dixeret Saronida prisco. *Avien. Perieg.* 581. Hic usu Grajo nomen tenet unda Saronis. Hæc enim habet *Plin.* 4. 5. 9. Sinus Saronicus olim querno nemore redimitus, unde nomen: ita Græcia antiqua appellante quercum. scilicet *σαρωνίδα*.

* **SĀRSŌRIUS**, a, um, adject. qui pertinet ad sarsuram. Porro opus sarsorium apud *Ennod.* 2. *epigr.* 91. in *lemmate* vocatur, quod et musivum dicitur. V. *Sirmondi adnot.* ad *loc. cit.*

* **SARTRIX**. In fin. adde: *Cæl. Aurel.* 3. *Acut.* 9. Sartrix, cum quadam chlamydem scissam rabidis inorsibus sarcientiam sumeret, atque ore stamina componeret, et lingua pauporum suturas laubheret adsuendo, quo transitum acus faceret faciliorem, tertia die in rabiem venisse memoratur.

* **SASĀ**. In fin. adde: Sed nihil mutandum; nam hæc vox item habetur in *Inscript.* Aquinate apud *Grut.* 621. 2. ex *Lipsio*, qui illam se vidisse testatur in *Auctar.* p. 52. L. Cornelli L. L. Sasæ Mag. vicī viridarii monumentum.

* **SĀTELLES**. In fin. adde: ¶ 4. *Satelles*, is licenter declinatur, et prior syllaba producitur a *Commodian.* 53. 14. Suscipit, et proprium satellem dedicat esse.

* **SĀTĪĀBŪLIS**, e, adject. qui satiari potest. *Not. Tir.* p. 33. Satiabilis, insatiabilis, exsatiabilis, inexasiabilis.

* **SĀTĪŌNĀLIS**, is, adject. qui sationi idoneus est. *Isid.* 15. *Orig.* 15. Arvus ager, id est sationalis.

* **SĀTISFĀCTIONĀLIS**, e, adject. ad satisfactionem pertinens. *Cassiod.* 9. *Hist. Eccl.* 25. ad fin. Cum veniam Symmachus meruisset, apologeticum, id est satisfactionalem librum in Theodosio conscripsit imperatore.

* **SATTO**. In fin. adde: Hinc *cybiosactes* derivatur, quam vocem vide suo loco.

* **SĀTŪRĀ**. In fin. adde: ¶ 6. Est etiam cogn. R. *Inscript.* apud *Murat.* 757. 4. L. Vettius L. F. Stel. Saturat.

* **SĀTŪRNĀLIĀ**. Lin. 3. post *Saturni* adde: A. Sempronio Atracino et M. Minucio Augurino Cos. ædes Saturno dedicata, Saturnalia institutus festus dies. *h. e.* U. C. ann. CCLVII. Lin. 5. post et 22. 1. adde: *Porc. Latro in Catilin.* 17. Saturnalibus proxime futuris adorari placuit; quo die civitas omnis feriata publico edicto, conferre se in montem Aventinum, ac rusticari quodammodo solita est. Lin. 13. post *medio tibi* adde: tempore. In fin. adde: ¶ 5. Saturnaliorum festum in Attica primum institutum fuisse, monet *Macrobi.* 1. *Sat.* 10. ad fin.

* **SĀTŪRNĪGĒNĀ**. In fin. adde: scil. Achilles sub Chirone centauro, Saturni filio.

* **SĀTŪRNUS**. Lin. 7. post *appellatum* adde: V. **PRÆROGATIO** *Cic.* 2. *Nat. D.* 24. Saturnus, quod saturetur annis. *Tertull. Pall.* 4. Cum latioris purpuræ ambitio, et galatici ruboris superjectie Saturnum commendat. scilicet. Saturni sacerdotes vestibus rubro colore tinctis utebantur; ut Cereris candido, et Bellonæ furvo.

* **SĀTŪRICUS**. ¶ 1. in fin. adde: *Cæl. Aurel.* 2. *Acut.* 18. sub *init.* Satyrica, vel *ἐντατικὴ* vocant medicamenta, quæ sunt acris atque incentiva, et nervis improba.

* **SĀTŪRŌMĀ**, ātis, n. 3. *σατύρμα* inusit., satyrorum lus *Helpid. Rust. carm. de Christo* 45. Hinc etiam nostro nugata est schema dolori, Garrula mendosis fingens satyromata Musis. Falleret ut trepidos cantatrix pagina questus.

* **SAULUS**. In fin. adde: Hinc *Prudent. Dittoch.* n. 48. Saulus qui fuerat, sit adempto lumine Paulus.

* **SAUROS**. ¶ 2. Lin. 1. post *hoc homine* adde: piscis. In fin. adde: V. **LACERTUS** §. 8.

* **SAXĪĀLIS**. In fin. adde: At profecto saxales videtur legendum **SAXITAS**. In fin. adde: *Id.* 5. *Tard.* 4. sub *init.* Saxitas, quam scirrhosum vocant.

* **SAXONICUS**, a, um, adject. ad Saxones pertiñens. *Pacat. Paneg.* 5. Cum ipse Saxonicus, ipse Sarmaticus, ipse Alamannicus diceretur. *scil.* Theodosius Theodosii M. Aug. pater.

* **SAXONIA**, æ, f. 1. *Sassonia*, regio Germaniæ. V. **IATRIA** in altera *Append.*

SAXUM. In fin. adde: ¶ 15. *Saxe* vocativ. sing. pro *saxum* habetur in *Inscript.* apud *Orelli* n. 2982. Nunc recipe me, saxe, litens, tecum cura solutus ero.

SCÄBO. In fin. adde: ¶ 3. *Mutuum scabere* dicitur de duobus, qui mutuo se laudant, sumptum ex proverbio *mutuum muli scabunt*, quod V. in **MULUS** §. 6. *Symmach.* 1. ep. 31. Si plura de te prædicem, videbor mutuum scabere, et magis imitator tui alloquii, quam probator. *Ennod.* 1. ep. 10. Dum in præconiis mutuum videmur scabere.

SCÄBRÖSUS. In fin. adde: ¶ 2. Translate. *Venant. præf. ad fin.* Scabrosi operis ignorantiam confitens. *h. e.* inconditi.

SCÄLÆ. ¶ 1. in fin. adde: *A. Cæcina* apud *Cic.* 6. *Fam.* 7. Quemadmodum scalarum gradus si alios tollas, alios incidas, nonnullos male harentes relinquas, ruinæ periculum struas, non ascensum pares; sic tot malis etc.

* **SCÄMANDRIUS**, a, um, adject. ad Scamandrum fluvium pertiñens. *Accius* apud *Non.* 3. 10. Scamandriam undam salso sanctam obtexi sanguine. Ita *Bothius* locum corruptissimum in editionibus emendavit.

SCÄPHÜLÄ. In fin. adde: ¶ 2. Est item quodcumque vas concavum. *Cæd. Aurel.* 1. *Acut.* 11. ante med. Tunc supponenda scaphula alta, aqua calida plena. V. **SCAPHIUM** §. 4.

* **SCÄRÄPHUS**, i, m. 2. videtur esse a *σκάραβος*, fullo. Est cogn. R. *Inscript.* apud *Smet.* 95. 9. Ti. Claudius Scaraphi L. Vitalis architectus.

SCÄTÜRIO. ¶ 2. in fin. adde: ¶ 2.ª Videntur *Auct. Priap.* et *Prudentius* loc. cit. secundam syllabam huius verbi licenter produxisse, nam omnia verba desiderativa, quæ ex simplici derivata in *urio* desinunt, antepenultimam semper corripunt, ut *amaturio*, *lecturio*; ideoque nonnulli duplici rr scribunt *scaturrio*, ut metri lex constet.

SCAURUS. Lin. 6. post altera pedibus adde: V. **TALAX** in *Append.*

SCAZON. Lin. 6. pro *Hipponacticus* reponere *Hipponactæus*.

SCÄNÄRIUS. In fin. adde: ¶ 2. Alia apud *eund.* 970. 2. M. Petronius M. F. Scænarius. *scil.* scænarius hic cognomen est, sed ab arte scænica derivatum, ut *ibid.* adnotat *Muratorius*.

* **SCÄNÖFACTÖRIUS**, a, um, adject. *σκηνοποιός*, qui ad artem faciendorum tabernaculorum pertinet. *Vulgat. interpr.* *Act. Apost.* 18. 3. Et quia ejusdem erat artis, manebat apud eos, et operabatur, erant enim scenofactoriæ artis.

SCÄNÖPĒGIÄ, æ, f. 1. *σκηνοπηγία*, et

SCÄNÖPĒGIÄ, orum, n. plur. *σκηνοπήγια*, festum Judæorum, in memoriâ commorationis eorum sub tentoriis in deserto per XL. fere annos, celebrari solitum die XV. mensis Tisri. *Vulgat. interpr.* 1. *Machab.* 10. 21. In die solemnî scenopægiæ. et *euang. Joann.* 7. 2. Dies festus Judæorum, scenopægia.

SCÄNĪTÆ. Lin. 5. pro *Murat.* 465. 6. reponere *Murat.* 455. 6.

* **SCHINUS**, i, m. 2. *σχίνος*, lentiscus. *Vulgat. interpr.* *Dan.* 13. 54. Dic sub quamam arbore videris eos colloquentes sibi; qui ait, sub schino.

SCHISTOS. Lin. 4. post *abit* adde: nunc *broccatello antico*, ut probat *Corsi, Delle pietr. ant. p.* 115.

SCHÄENANTHUS. In fin. adde: apud *Cæd. Aurel.* 2. *Tard.* 1. ante med. scribitur *squinantus*.

SCHÄENÖBÄTES. In fin. adde: *Inscript.* apud *Grut.* 332. 7. et 768. 4. D. M. Cassiæ Peregrinæ integr. fam. (*h. e.* integræ famæ) Vix. An. XXVII. Fl. Bisius scenob. (*sic pro schænobates*) Sard. conjugi B. M. P. I. (*h. e.* bene merenti poneudum jussit) In loco posteriore perperam scribitur S. M. P. I.

SCHÄENUM. ¶ 1. in fin. adde: Est idem ac schænanthus. V. *Cæd. Aurel. loc. cit.* in **TRIPTICUS** in *Append.*

SCHÖLÄ. ¶ 4. in fin. adde: quam Græci *λέσχην*, nostrates *casino* vocant: huc spectat *Inscript.* apud *Orelli* n. 344. C. Flavio Camillo II. vir. Col. Helv., flamine Augusti, quem ordo patrum civitatis cooptavit, eique ob merita ejus erga rem publicam scholam et statuas decrevit, vicani Eborudonenses amico et patrono.

* **SCHÖLASTICŪLUS**, i, m. 2. diminut. scholastici. *Cassiod. de orat.* Unde derivativa et diminutiva veniunt, ut schola, scholasticus, scholasticulus.

* **SCHÖLĒ**, es, f. 1. *σχολή*, otium, schola. Est cogn. R. *Inscript.* apud *Grut.* 1116. 9. Julia Schole.

SCHÖLĪCUS. Lin. 1. post *adject.* adde: *σχολικός*.

* **SCIENTIALIS**, e, adject. idem ac scientiñens. *Boeth. Aristot. Analyt. post.* 1. 10. p. 530. Si autem idem est interrogatio syllogistica, et propositio contradictionis, propositiones autem sunt secundum unamquamque scientiam, ex quibus est syllogismus, secundum unamquamque erunt utique aliquæ interrogationes scientiales, ex quibus qui est secundum unamquamque proprius fit syllogismus.

* **SCIENTIÄLĪTER**, adverb. scienter, secundum scientiam. *Claud. Mamert.* 2. *Stat. an.* 5. Illud in animo numerosum potius arbitror, quo eadem scientialiter compos est numeri, ut non partibus, sicut corpus, numerosa sit, sed ipsum dignoscat, et secundum eundem judicet numerum.

* **SCIENTIFĪCUS**, a, um, adject. *scientifico*, *ἐπιστημονικός*, ad scientiam pertiñens. *Boeth. Aristot. Analyt. post.* 1. 7. p. 527. Manifestum est, quoniam de iis, quæ sunt per se, scientificæ demonstrationes sunt.

* **SCINDAPSUS**, i, m. 2. *σκινδάψος*, verbum nullius sensus, et inane. *Boeth.* in *Aristot. lib. de interpr.* p. 221. Naturaliter nomen nullum est, sed quando fit nota: tunc enim significat nomen secundum placitum, quando fit nota alicujus rei, id est, quando significat aliquam rem: ut scindapsus. Quamdiu enim huic voci nihil subjectum est, scindapsus nomen non est: nam nominis est significare subjectum, scindapsus autem subjectum non significat.

SCINTILLÄ. In fin. adde: Item cogn. R. *Inscript.* apud *Maff. Mus. Ver.* p. 270. n. 5. Arria Scintilla.

SCĪO. ¶ 11. in fin. adde: *Id. Mil.* 2. 3. 11. Tutè sci solite tibi; mihi ne dixis: scire nolo. *See.* Non enim faciam, quin scias. Hic *sci* est idem ac *scito*; male in edit. *scis* legitur. *Bothius* tamen *sci* recepit. V. **SOLITE**, ubi itidem *sci* scribendum est pro *scis*.

* **SCIRRHÖSIS**, is, f. 3. *σκίρρωσις*, duritia. *Cæd. Aurel.* 3. *Tard.* 4. *sub init.* Utraque passio (*jecorosorum et lienosorum*) a locis patientibus nomen accepit. Si quidem est in jecore, vel in liene constituta, tumore scilicet effecta, sive collectione, vel duritia atque saxitate, quam scirrhosin vocant.

* **SCIRTUS**, i, m. 2. saltus: est a *σκιρτώ*, salio, et *σκιρτήσις*, saltatio. Est cogn. R. *Inscript.* Patavina apud *Grut.* 959. 2. T. Cartorius Scirtus.

SCISSOR. ¶ 2. Lin. 3. post *ne quis* adde: spectatores.

* **SCĪTOR**, oris, m. 3. qui sciens est, cognitor. *Claud. Mamert.* 1. *Stat. an.* 11. In imaginem Dei pronuncias, tamquam potissimum scitor, qui minorum probaris ignarus.

SCĪTUS. ¶ 9. in fin. adde: ¶ 9.ª Est etiam cogn. R. *Inscript.* apud *Vermiglioli Iscriz. Perug.* p. 559. n. 180. Catia C. L. Scita.

* **SCÖLAX**, äcis, m. 3. *σκολαξ* inusit. *Isid.* 20. *Orig.* 10. Funnalia Græci scolaces dicunt, quod sint scolice (*σκολιαι*) hoc est intorti. Itali nunc *torcie a vento* vocant.

* **SCÖPĒ**, enis, f. 3. *σκοπή*, specula. Est nomen servile, ejus vero declinationis, de qua apud *Lup. Epitaph. S. Sev.* p. 160. est mentio. *Inscript.* apud *Donat.* 431. 7. Scopeni Ann. XI. Vettia Natalis P. Fato crudeli si quæ est erepta puella, Certe ego, quæ dominæ cara puella fui, Quæ me omnes artes docuit. Doctissima cum essem, Rapta Scope nunc legor hoc titulo.

* **SCÖPĒLISMUS**, i, m. 2. *σκοπέλισμός*. *Ulp. Dig.* 47. 11. 9. In provincia Arabia *σκοπέλισμόν* crimen appellant, ejus rei admissum tale est. Plerique inimicorum solent prædium inimici *σκοπέλιζεν*, id est lapides ponere indicio futuros, quod si quis eum agrum coluisset, malo letho periturus esset insidiis eorum, qui scopulos posuissent: quæ res tantum timorem habet, ut nemo ad eum agrum accedere audeat, crudelitatem timens eorum, qui scopelismum fecerunt. Hanc rem præsidēs exsequi solent graviter usque ad penam capitis, quia et ipsa res mortem comminatur.

* **SCORDISCI**, orum, m. pl. 2. populi Illyrii, nunc *Bosniaci* appellati. *Plin.* 3. 25. 28. Mons Claudius, cujus in fronte Scordisci, in tergo Taurisci. *Frontin. Strateg.* 2. 4. 3. Minucius Rufus imperator, cum a Scordiscis, Dacisque premeretur, quibus impar erat numero, etc.

SCORPĪO. In fin. adde: *Balb. de limit. p.* 144. *Goes.* Scorpionis, id est mole petrarum constructi.

SCÖTĪNUS. Lin. 2. pro *Heraclitus* reponere: Heraclitus.

SCÖTÖMÄTĪCUS, i, m. 2. *σκοτοματικός* corrige:

SCÖTÖMÄTĪCUS, a, um, adject. *σκοτοματικός*, ad scotoma pertiñens. *Cæd. Aurel.* 1. *Tard.* 2. Scotomatica passio ab accidenti nomen sumpsit, quod repentinas oculis ingerat tenebras. ¶ 2. *Scotomaticus*, i, absolute est, qui scotomate laborat. *Theod. Priscian.* etc.

SCRIBO. ¶ 1. in fin. adde: *Ennod. Dict. 11. sub iuit.* Agricola, si aliquando vomerem illectus urbanitate contemnat, in devium, bohūs dum scribit terga (*telluris*), rapietur. ¶ 17. in fin. adde: ¶ 17. *Scribere acu est ricamare Italorum. Martial. 9. 14. nomen, Quod Cytherea sua scribere vellet acu.*

SCRIBONIANUS. In fin. adde: ¶ 2. *M. Furius Camillus Scribonianus, qui consul fuerat ann. a Chr. n. XXXII., legatus Dalmatiae, imperante Claudio, ann. XLII. bellum civile movit, sed intra quintum diem oppressus est. V. Suet. Claud. 15.*

SCRINIARIUS. Lin. 3 post *scriuiorum* adde: *Cassiod. 11. Variar. 24. Hinc est, quod Lucillum scriniarium curae militaris esse praecipimus.*

SCRINIUM. ¶ 2. lin. 2. pro *epistolarum Graecarum* repone: dispositionum. Ita corrigendum monet *Zirardin. ad Nov. leg. Theodos. p. 203. et 223. ac praecipue 469.*

SCRIPTORIUS. In fin. adde: ¶ 2. *Scriptorium absolute est graphium. Isid. 6. Orig. 9. Graphium Graece, Latine scriptorium dicitur.*

SCRÖFÄ. ¶ 1. in fin. adde: *Inscript. apud Grut. 105. 12. C. Cornelius Cæso sacerdos Genio municipii serofam cum porcis triginta D. D.*

SCRÜPULUS. ¶ 6 lin. 2. post *pars* adde: *h. e. due minuti e mezzo*, quod temporis spatium Latini veteres momentum (*V. MOMENTUM §. 8. in Append.*), recentiores vero serupulum vocabant. Aliquando etiam in XLVIII. partes, quæ sicilicet dicebantur, horam dividebant (*V. SICILICUS §. 8. in Lex. et in Append.*) Huiusmodi porro minutissima temporis indicatio in sepulchralibus monumentis fuit Romanis usitata, quia eisdem maxima erat circa horoscopus superstitio.

SCRÜTILLUS. Lin. 1. pro *sare* repone *sarre*.

* SCÜTANĒUS, a, um, adject. in modum scuti factus. *Var. auct. de limit. p. 270. Goes.* Terminii scutanei sunt, hoc est dolatiles. *scil. in uno latere aliquantulum excavati in modum scuti.*

SCÜTÄRIUS. ¶ 4. lin. 1. pro *cognomen* repone: nomen gentilicium.

SCÜTÜLÄ. ¶ 4. lin. 17. post *in quadrum deciditur* adde: *Id. ibid. mox.* Exempta cortici tessella. Idem igitur apud *Plin.* significat *scutula ac tessella.*

SCÜTUM. ¶ 1. lin. 17. post *dux deligitur* adde: *Id moris etiam testatur Theodoricus apud Cassiod. 10. Variar. 31. Indicamus parentes nostros Gothos inter proinectuales gladios, more majorum scuto supposito, regalem nobis contulisse, præstante Deo, dignitatem; ut honorem arma darent, cujus opinionem bella pepererant.* ¶ 3. in fin. adde: ¶ 3. *Translate est auxilium. Cic. fragm. or. pro Tull. 18. (edente A. Maio in Class. auct. T. 2. p. 353. Sed ne quoddam seutum dare in iudicio viderentur iis, quos propter hæc arma in iudicium vocavissent.*

* SCYLAX, æcis, m. 3. *σκυλαξ*, catulus. Est eogn. R. *Inscript. apud Zaccar., Stor. lett. d'Ital. T. 14. p. 107. Q. Lollius Scylax. Forcellinus immerito hanc vocem inter barbara verba enumerat.*

* SCYLLÄTINUS, a, um, adject. ad Scyllaceum pertinens, Calabrie oppidum. *Cassiod. 8. Variar. 32. Scyllatinum territorium. Fortasse scribendum est Scylatinum.*

* SCYLLEIUS, a, um, adject. idem ac Scyllæus. *Albinov. 2. 107. Argo saxa pavens postquam Scylleia legit. Alii leg. Scyllaccia.*

* SCYRÆ, arum, m. plur. 1. barbaræ nationis Hunnorum pars a Theodosio M. profligata, cujus mentio est in *Cod. Theod. 5. 4. 5. a Wenckio edit. Lips. 1825. p. 284. Eorum meminit et Plin. 4. 13. 28. et Sidon. Paneg. Aviti 322. et Jornand. Get. 50.*

SCYTÄLÄ. ¶ 2. in fin. adde: Hinc brevem quandam et injuriosam M. Antonii epistolam ad se scriptam vocat *σκυτάλην Δακωνικήν Cic. 10. Att. 10.*

* SCYTHÖPÖLITES, æ, m. 1. qui est ex Scythopoli, urbe Palæstinae, quæ ab Hebræis Bethsan dicebatur. *Vulgat. interpr. 2 Machab. 12. 30. Contestantibus autem his, qui apud Scythopolitas erant, Judæis.*

SĒBO. Lin. 1. post *sebo obduco* adde: videtur esse ab *שבו*, nro, præmissa littera s pro aspiratione, sehum enim prius, quam oleum, apud pauperiores vulgo usitatum fuit ad luminum usum.

SĒBUM. Lin. 4. post *lunini* adde: *Isid. 20. Orig. 2. Sebum a sue dictum, quasi suebum, quod plus pinguedinis hoc animal habeat.*

* SĒCÄBİLĪTAS, atis, f. 3. conditio ejus, qui secari potest. *Claud. Mamert. 1. Stat. an. 15. In Deo hujus secabilitatis et localitatis partes et spatia esse non dicimus.*

SĒCESSUS. In fin. adde: *Vet. epigr. in Anthol. Lat. T. 2. p. 468. Burm.* Nam turpes factore gravi, si forte loquaris; Si taceas, binis secessum nariibus efflas.

* SĒCĒPIO, is, epi, a. 3. seorsum accipio. *Not. Tir. p. 17. Ce-pit, recepit, secepit.*

SĒCRĒTÄRIUM. Lin. 1. post *penetræ* adde: *Augustin. serm. 47. Ultimam sententiam iudex in tabella descripturus manu sua, ultra quam sententiam nihil jam iudicaturus est, partes non audiunt, illis foras exeuntibus scribitur: attonitæ sunt ambæ partes atque suspensæ, contra quam, vel pro qua sententia illius procedat: magnum secretum iudicis, unde secretarium nominatur.*

* SĒCTÄTUS. V. SEPTATUS in *Append.*

SECTOR. In fin. adde: ¶ 6. *Geometrae Italice nunc settore di circolo* vocant, qui ita definitur a *Boeth. 1. Geom. p. 1186.* Sector circuli est figura, quæ sub duabus a centro ductis lineis, et sub circumferentia, quæ ab eisdem comprehenditur, continetur.

SĒCUNDÄNI. In fin. adde: ¶ 3. *Secundanus Juppiter, et secundanus Pales. h. e. secundi ordinis, apud Capell. 1. p. 16.*

SĒCUNDUM. ¶ 5. in fin. adde: *Inscript. apud Murat. 20. 2. Aesculapio et Hygiæ M. Ulpius Honoratus Dec. Eq. Sing. Imp. N. pro salute sua suorumque, et Q. Julii Helicis medici, qui curam mei diligenter egit secundum Deos, V. S. L. L. M.*

SĒCUNDUS. ¶ 15. in fin. adde: ¶ 15. *Item prænomen. Inscript. apud Grut. 582. 10. Secundus Nundinius Primitivus. Alia apud Don. cl. 6. n. 70. p. 245. Secundus Claudius. Alia Graece apud Murat. 560. 2. Σεκ. Πομ. Σπάταλον. h. e. Secundum Pomponium Spatalum: quamvis ibidem Muratorius Σεκ. in Σεξ. mutandum esse putet, improbantibus Corsinio de *Not. Graec. p. 63. et Placentio de Sigl. vet. Graec. p. 155., et Frider. Ossano in Syllog. ant. Inscr. Graec. et Lat. p. 256., qui hanc aliam assert: Σεκ. M. Θεόδεος. h. e. Secundus Marcius Theoxenus.**

SĒCÜRIS. ¶ 1. in fin. adde: *Grat. Cynege. 68. Ut (Ancæus) prædexter erat, geminisque securibus ingens. h. e. securi utrinque acuta, bipenni. Idem enim apud Ovid. 8. Met. 391. dicitur bipennifer Arcas. et 397. Aneipitemque manu tollens utraque securim.*

SĒCÜRITAS. ¶ 6. in fin. adde: *Cassiod. 11. Variar. 7. ante med. Merito testimonium solutionis securitas dicitur, de qua non solum animus, sed substantia communiter.*

SĒCÜRUS. ¶ 2. in fin. adde: et *Solin. 1. §. 32. Cæsar Augustus principatum ita ingressus est, ut vigilantia illius non modo securum, verum etiam tutum imperium esset.*

SĒCUS. In fin. adde: ¶ 12. *Secus pro secundus usurpatur. V. SECUNDUS §. 1.*

* SĒDÄTUS, us, m. 4. idem ac sedatio. *Virgil. grammatic. ab A. Maio editus in Class. auct. T. 5. p. 38. Non enim in sedatu et bello uno modo regnat, neque in gaudio et tristitia.*

SĒGESTÄ. Lin. 3. pro *Quod involvebant* repone *Quo involvebant.*

SEGMENTÄRIUS corrige SEGMENTÄRIUS.

SEGNIS. In fin. adde: *Cassiod. 8. Variar. 14. ad fin. Segnissimi est torpere, cum se ad propectum cognoscat rerum dominos invitasse.*

* SEGUSIENSIS, e, adject. idem ac Segusinns. *Nazar. Paneg. 17. Differam parumper Italicas expeditiones, quibus Segusien-sium civitatem, quæ superatis Alpibus Italiae claustrum objicit, cum vi et virtute, velut januam belli, refregisses. Adde 21. et 22.*

SĒLECTUS. ¶ 5. lin. 3. pro *tribunorum æris* repone *tribunorum ærariorum.*

* SĒLENITES, æ, m. 1. *σληνίτης*, lapis, qui selenitis a *Plin. 37. 10. 67. vocatur, feminino nempe genere, quia subintelligitur vox gemma: selenites vero appellatur, et masculino genere, quia vox lapis subintelligitur, a Solin. 37. ad fin., Augustin. 21. Civ. D. 5. ante med., Isid. 16. Orig. 10. et Priscian. Perieg. 989. Editores porro Parisienses Plinii ann. 1833. T. 20. p. 478. arguunt, hunc lapidem constare ex *solfato di calce cristallizzato.**

SĒLEUCENSIS. In fin. adde: ¶ 2. *Seleuciensis rectius fortasse scribitur in Inscript. apud Reines. cl. 8. n. 35. L. Seleucus natione Seleueiensis.*

SĒLĪBRÄ. Lin. 3. post *semis* adde: *Longa tamen habetur apud Priscian. de ponder. 96. Selibramque ferunt mellis superesse bilibri. Alii leg. Sed libramque. At cum habeatur in Not. Tir. p. 164. libra, silibra, sesquibra, dicendum est fortasse, ideo primam syllabam breviri, quia vulgus Romæ pro selibra pronuntiabat silibra, ut in aliis pluribus vocibus a Græca lia-*

gua derivatis, in quibus littera Græca η per i a vulgo Romano offerbatur.

* SEMENSIS, c, adject. *mezzo mese*, dimidium sen semis mensis. *Not. Tir. p. 103.* Mensis, semensis. *Hic perperam legitur siemensis.*

SEMESTRIS. ¶ 1. lin. 16. post *perstringit* adde: *Inscript. apud Orelli n. 3442. et 3443. ex comparatione aliar. trium Inscript. apud Fabrett. p. 119. n. 7. et p. 217. n. 564. et apud Grut. 487. g. ita cflingenda: Q. Livio Q. F. Pal Velenio Severo duce-nario Trib. Sem. Leg. X. Prunig, Præf. Sem. Colr. II. Classi-cæ, patrono Herculaneorum Cæmensesium, etc.* Hinc patet, tum tribunos legionum, tum præfectos cohortium, qui essent ex ordine equestri, ideoque angusticlavii appellati, semestri tantum tempore; eos vero, qui ex ordine senatorio erant, ideoque lati-clavii nominati, annuo spatio dignitatem suam conservasse.

* SEMICINGO, is, a. 3. dimidia ex parte cingo. *Vet. Scholiast. ad Germanic. Arat. 48.* Inter ambas Arctos maximus flexuoso corpore adjacens Draco, qui utramque Arcton flexuoso corpore semicingit, Helices supervolvit caput, Phœniceis (*h. e.* Arttophy-lacis) circumcingit caudam.

SEMICLAUSUS. Lin. 3. post p. 230. adde n. 607.

* SEMICORPUS, oris, n. 3. *mezzo corpo*, dimidium corporis. *Cassiod. 8. Hist. Eccl. 1. ante med.* Ammonius ad episcopatum tractus, atque diffugiens, dexteram sibi amputavit aurem, ut se-micorpore ordinationis opus effugeret.

SEMILIXA. Lin. ult. pro *eod.* 24. 28. repone: *eod.* 24. 48. In fin. adde: V. STATARIUS §. 5.

* SEMIMAGUS, i, m. 2. qui fere magus est. *Not. Tir. p. 80.* Magus, sinagus. *Lege seminagus; at fortasse legendum est Simon Magus.*

SEMINALIS. ¶ 1. in fin. adde: ¶ 1.^a *Seminalis vita est, quæ et vegetabilis, et Italice vegetativa dicitur. Claud. Mamert. 1. Stat. an. 21.* Gratias creatori suo totus homo referat, qui illi ineffabilis benignitatis largitate essentiam cum lapidibus, vitam seminale cum herbis et arboribus, vitam sensualem eandem-que animale cum pecudibus, vitam rationalem cum angelis dedit.

* SEMINALITER, adverb. ex seminibus. *Claud. Mamert. 1. Stat. an. 21. ad fin.* Omnia corpora sive crassa vel gravia, ut est aqua vel terra; sive tenuia et levia, ut est ignis et aer; si-ve illa, quæ ex his conflunt, seminaliter coeuntibus, corporis no-mine includi non ambiguntur.

SEMİNARIUM. ¶ 2. in fin. adde: *Vopisc. Prob. 3. ad fin.* Puer seminario virtutum generosiore concretus.

SEMİNATIO. In fin. adde: *Cassiod. Complex. 1. ad Corinth. 27.* Quæ seminationis triticeæ facta comparatione destruxit.

* SEMINIVERBIUS, ii, m. 2. *σπερμιόλογος*, qui verba hac illac serit, loquax; ut *Virg. 6. Æn. 160.* Multa inter sese vario ser-mone serebant. *Vulgat. interpr. Act. Apost. 17. 18.* Quidam au-tem Epicurei et Stoici philosophi disserebant cum eo, et quidam dicebant: Quid vult seminiverbius hic dicere? Adde *Cassiod. Complex. Act. Apost. 42.*

SEMIS Lin. ult. pro *moo vocabulis* repone *moo vocabulis*.

* SEMISILICUA, æ, f. 1. dimidium siliquæ V. SILIQUA §. 9. *Impp. Leo et Majoran. Leg. novell. 1. a med.* Ita ergo prædi-cta summa inter compulsores, ut diximus, partienda est, ut pa-latinus siliquam mediam pro siliquatico solidi remunerationis bi-norum solidorum; exactor siliquam, quatuor autem siliquas tam curialis, quam officium provinciale percipiat; officium sane præ-lectorum sex semisiliquas consequatur.

* SEMISPHERIUM, ii, n. 2. *ἡμισφαίριον*, idem ac hemisphæ-rium. *Boeth. 4. Music. 17.* A puncto, quo nervus semisphærium tangit, usque ad punctum, quo rursus ab alia parte altero ner-vus semisphærio jungitur, divido spatium.

SEMISTERTIUS. Lin. 5. pro *dupundius* repone *dupondius*, et lin. 6. pro *duo* scribe *duos*.

SEMISTULATICIUS corrige SEMIUSTULATICIUS.

* SEMOVENS, tis, particip. verbi *semoveo*, quatenus signifi-cat se se movere; hinc vero est *semoveo* recentiorum Italo-rum. *Resp. Papien. tit. 8. ad fin.* Quod si res mobiles, vel si se-moventes vi quisque rapuerit, etc. Ita habet *Cod. Amadutii*, edi-tiones aliæ *se se moventes*. Res vero semoventes sunt pecudes et cetera animalia.

SEMPITERNE. Lin. 2. pro *ut sempiterne* scribe *ut faustum sempiterne*.

SEMPRONIANUS. In. fin. adde: Velitræ, oppidum, lege Sem-promiana erat deductum, *Frontin. de colon. p. 141.*

SEMUNCIA In fin. adde: ¶ 8. *Semuncia horæ est pars XXIV.,*

quæ et scripulus dicitur, quæque duos sicilicos continet. V. SCRUPULUS §. 6. in *Lex.* et in *Append. Plin. 2. 11. 14.* Haud dubium est, lunam lucere dodrantes semuncias horarum: ab se-cunda (*scil.* die) adjicientem usque ad plenum orbem, detrahent-temque in diminutionem. *h. e. la luna crescendo luce nel se-condo giorno sino al plenilunio tre quarti, e una decima quar-ta parte d'ora più che nel primo, cioè minuti 47 1/2, e de-crescendo luce men di altrettanto.* V. SICILICUS §. 3.

SEMUNCIARIUS. Lin. 2. pro *his verbis pro'* di *sei per cento* repone *censo di un mezzo per cento all'anno.* V. USURA §. 5.

* SENANUS, a, um, adject. ad Senam pertinens Etruriæ ur-hem. Hinc *aquæ Senanæ* apud *Cæsar. Aurel. 2. Tard. 1. a med.* Tum resumendos (*probamus*) atque naturalibus aquis dandos (*egrotos*) et magis calidioribus, ut sunt in Italia Pantherinæ (*lege Passerianæ*), Vesevinæ et Senanæ.

SENARIUS. In fin. adde: ¶ 2. *Senarius numerus cur Veneri sit attributus V. in HEXAS in Append.* ¶ 3. *Senarium nomen.* V. MONARIUS in *Append.*

SENSIBILITAS. In fin. adde: ¶ 2. Item vis sentiendi. *Fulgent. contin. Virg. p. 750. ed. Staver.* At vero animum pictura navii quod pascit, certum puerile studium refert: infantia enim vide-re novit, sentire vero quid videat, nescit: sicut in picturis est visibilitas, deest sensibilitas.

* SENSATE, adverb. *sensatamente*, *συνετῶς*, intelligenter. *Vul-gat. interpr. Eccl. 13. 27.* Humilis deceptus, insuper et argui-tur; locutus est sensate, et non est datus ei locus.

* SENSORIUM, ii, n. 2. *μνημονικόν*, sensorio, locus, in quo sensus residet. *Boeth. Aristot. Topic. 8. 5. p. 732.* Similiter quo-que et in orationibus promptum esse ad principia, et proposi-tiones memoria scire oportet, nam perinde ac in memoriæ sen-sorio solum loci propositi statim faciunt ipsas res memorare.

* SENSUALITER, adverb. *sensualmente*, juxta sensum corpo-reum. *Claud. Mamert. 2. Stat. an. 12. a med.* Omnium sensua-liter viventium principaliter tactus ex terra est.

SENSUS, a, um, adject. In fin. adde: *Cæsar. Aurel. 1. Acut. 14.* Asclepiades constituerat atomos corpuscula intellectu sensa.

SENSUS, us. ¶ 5. in fin. adde: ¶ 5.^a Quinque sensus corporis ita describit *Prosp. Aquit. epigr. 58. 6.* Auditus, visus, gustus, contactus, odorque Præberi gaudent undique quod placeat.

SENTIO. ¶ 7. in fin. adde: *Inscript. apud Marin. Prat. Arv. p. 263.* Posuerunt Gajanus et Eucharis parentes filiis dulcissimis, sed non hoc merentes a vobis, qui sibi senserunt III. Id. Sept., ex quibus unus vixit in XI. Kal. Oct., et alius in III. Kal. eadem.

SENTOSUS. In fin. adde: ¶ 2. Etiam *sentuosus* scribitur. *Boeth. in Porphyrr. dial. 1. p. 12.* Id ipsum latius expedit, quod supe-riori stricto et sentuoso brevitatis vinculo colligaverat.

* SEPÄRABILITER, adverb. *separabilmente*, separatim. *Boeth. in Porphyrr. dial. 2. p. 37.* Ab accidentibus genus magis de pluribus prædicatur, quod cum unius cygni inseparabile fortas-se accidens sit album, animal non solum de cygno prædicatur, sed etiam de albis omnibus et non albis animalibus. At vero ac-cidens de solis tantum illis, quibus inseparabiliter continetur, vel quibus separabiliter.

SEPÄRATIVUS. In fin. adde: *Priscian. 14. p. 1002. Putsch.* Præpositiones *di* et *dis* eandem significationem habent: sunt autem separativæ, ut *divido*, *distrabo*, quod apud Græcos *διά* præpositio facit.

* SEPTATUS, a, um, particip. ab inusit. *septo* frequentat. a *sepio*: circumdatus, circumscriptus. *Capell. 2. p. 46.* Ibi septa candentia, culmenque septatum limbis nivalibus albicabant. *Alii leg.* sectatum. *scilic.* divisum ab inusit. *secto*, *as* frequentat. a *seco*, *as*.

SEPTEMBER. In fin. adde: ¶ 3. Etiam *Septembrius*, a, um vi-detur usitatum fuisse, etenim ita legitur apud *Ulp. in Collat. Mos. et Rom. leg. tit. 13. §. 3.* Divus Hadrianus Terentio Gen-tiano XVII. KL. Septembriarum se III. Consil. (*h. e.* tertio con-sule) rescriptit.

* SEPTEMPLICITER, adverb. *ἐπταπλασίως*, septifariam. *Vulgat. interpr. Isaj. 30. 26.* Et erit lux lunæ, sicut lux solis; et lux solis erit septemplex, sicut lux septem dierum.

* SEPTICIUM, ii, n. 2. *scatoletta*, locus septus. *Ennod. e-pigr. 46. in lemme.* De muræna inl. F. (*h. e.* illustris femine), quæ in septicio clauditur, ita tenuis est.

SEPTIMANIA. Lin. 2. post *Biterras* adde: nunc *Beziers*.

SEPTIMUS. ¶ 5. in fin. adde: *Alia* apud *Orelli n. 2090.* Sep. Flavius Severus. *Alia* apud *Grande Orig. de cogn. gent. p. 205.* Septimus Cælius Gaudiosus. ¶ 6. Etiam cognomen fuit. *Inscript. Aquilejensis*, quæ nunc *Vindobonæ* exstat, in *Bullett.*

dell' *Instit. archeol.* T. 5. p. 40. Silvano Aug. L. Coelius Septimius II. vir Aq., VI. vir Atest. nomine Firmini et Firuinae liberorum suorum D. D.

SEPTIZONIUM. In fin. adde: Ita etiam appellatur septem planetarum numerus. *Commodian.* 7. in *lennate* et *acrostich.* De septizonio et stellis. *Id.* 19. Terribiles omnes, stulti, septizonio fortes.

SEPTUNX. In fin. adde: scilicet septem vini cyathis pluries repetitis; tot enim sunt litterae in nomine *Malchio*, quo delicatus ille conviva appellabatur.

SEQUAX. ¶ 4. in fin. adde: ¶ 4. Absolute sequax est idem ac secutor, sequace recentiorum Italorum. *Cassiod.* 1. *Hist. Eccl.* 15. ante med. Hæc itaque dicentes, id est Arius et qui cum eo sunt. Et in his impudenter instantes ipsos, et sequaces eorum. *Id.* 6. *ibid.* 25. Meletii sequaces.

SEQUENTIÆ. In fin. adde: Sed certissima est hujus vocis auctoritas apud *Vet. Scholiast.* ad *Cic. Sext.* 6. (edente iterum *A. Maio* in *Class. auct.* T. 2. p. 128. Aptissimis verbis et congruentibus, quoniam naufragium dixerat, custodivit sequentiam.

SEQUESTRAATIO. In fin. adde: ¶ 2. Est item separatio, sequestramento Italorum. *Cassiod.* 9. *Variar.* 24. ante med. Eras a ritibus probabili sequestratione divisus. *Id.* *Complex.* 1. ad *Cor.* 28. Cælestia et terrena corpora facta sequestratione discernit. *Victorius* inter opera *Alcin.* ep. 14. Si est indicenda sequestratio (a conjuge germana), vel qui modus poenitentiae, edocete.

*SERAPĀ, æ, m. 1. cognom. libertinorum. *Inscript.* apud *Avelino*, *Lap. Pompej.* p. 16. n. 3. M. Sittius M. L. Serapa.

SERAPIACUS. Lin. 1. post *pertinens* adde: *Tertull. Apolog.* 59. a med. Ad fumum cœnæ Serapiacæ sparteoli excitabantur. ¶ 2. Est etiam etc.

*SERĀTUS, a, um, particip. a sero, as. V. *Venantii loc. cit.* in OBSERVATIO in *Append.*

*SERDĪCENSIS, e, adject. ad Serdicam, sen Sardicam, pertinens, Mœviæ urbem, nunc *Sofia*, cujus meminit *Cassiod.* 4. *Hist. Eccl.* 21. Hinc *Serdicense concilium*, et *Serdicensis episcopus* apud eund. *ibid.* 25.

*SERDĪCĒNUS, a, um, adject. idem ac Serdicensis. *Cassiod.* 4. *Hist. Eccl.* 55. Gesta Serdiceni concilii. Adde *ibid.* 38.

SERGĪUS. ¶ 4. in fin. adde: *Inscript.* apud *Reines.* cl. 12. n. 80. et *Fabrett.* p. 25. n. 115. *Sergia Flavia Lusiniāna.*

*SERĪĒ, adverb. idem ac serio. *Aurel. Vict. Epit.* 15. Justitiam ornat vultu serie pulcro.

SERMO. ¶ 2. in fin. adde: *Liv.* 44. 17. Jam in exitu annus erat, et propter Macedonici maxime belli curam in sermonibus homines habebant, quos in annum consules ad finiendum tandem id bellum crearent.

SĒRO, adverb. ¶ 4. in fin. adde: *Cassiod.* 6. *Hist. Eccl.* 9. Ejus cadaver imponentes camelo, a mane usque ad vespertinam per totam portaverunt civitatem, et circa sero concremaverunt.

SĒRO, as. In fin. adde: V. *Venantii loc. cit.* in OBSERVATIO in *Append.*

*SĒRŌNĀTUS, i, m. 2. nomen proprium viri detestabilis, qui apud Arvernos magistratum gessit, de quo V. *Sidon.* 2. ep. 1., qui ejus tandem supplicium extremum narrat 1. ep. 7.

SĒRŌTĪNUS. Lin. pænult. pro *vesper vesperinus* corrige *vesper vesperinus*.

SERPĒASTRĀ. In fin. adde: ¶ 3. Fortasse in duobus loc. cit. scribendum est symperasmata, scilicet *συμπερασμματα*, conclusiones, complexiones.

SERTŌREM quidam putant etc. Lin. 8. post *cujus tamen prænominis exemplum adhuc est incomptum* etc. adde: Hæc tamen corrigenda sunt, nam ipse *Auct. de nominib. R. sub init.* nominat Sertorem Resium, qui primus jus setiale instituit. et hæc legitur *Inscript.* Asisinas apud *Smet.* p. 7. u. 4. et *Grut.* p. 167. n. 8. Post. Mimesius C. F., T. Mimesius Sert. F., Ner. Capidas G. F. Rufus. etc. faciundum coiravere.

SERVĪ. In fin. adde: *Alia* apud *Fabrett.* p. 308. n. 310. Voluptas C. N. Ser. h. e. Cæsaris nostri serva.

SERVĀTIO. In fin. adde: *Cæl. Aurel.* 3. *Acut.* 4. ad fin. Empiricus solam servatium intuens, quam *τήρησις* vocant.

SERVĀTUS. In fin. adde: ¶ 5. Est etiam cogn. R. *Inscript.* apud *Grut.* 2. 4. M. Ulpius Servatus. et 546. 3. Secunda Servata.

SERVO. ¶ 11. in fin. adde: Est etiam cogn. R. V. *Inscript.* in PECTINARIUS §. 2. et *Aurelia Servanda* in *Inscript.* apud *Murat.* 1158. 4.

SERVUS. ¶ 5. in fin. adde: *Vellej.* 2. 73. Sex Pompejus Magni filius, libertorum suorum libertus, servorum servus. ¶ 6. in fin. adde: ¶ 7. Servi libertatem consecuti, Mercurio votum

solvebant. *Inscript.* apud *Fabrett.* p. 700. n. 213. et apud *Orelli* n. 2985. T. Vibius T. L. Optatus M. (h. e. Mercurio) V. S. L. M. libertatis causa.

SEQUI. Lin. 4. post *sequor* adde: hinc etiam Latinorum quo a Græco *πῶς*, et *quinque* ab Æolico *πέντε* pro communi *πέντε*. V. INSEQUE, et PITPIT.

SESQUĀLTER. In fin. adde: *Apul. Apolog.* p. 578. *Oudend.* Quos sexaginta annos mulieri assignabas, invenies laud multo amplius quadraginta. O mendacium viginti annorum exilio puniendum! dimidio tanto mentiri falsa audes, et sesquialtera?

*SESQUĪDECĪMUS, a, um, adject. *ἐπιδύκατος*, qui unum aliquem numerum continet, et insuper decimam ejus partem. *Boeth.* 2. *Arithm.* g. p. 1092. Si duos numeros eorum differentia integre fuerit permensa, in eadem sunt proportionem numeri, quos sua differentia mensa est, in qua erunt proportionem etiam hi numeri, secundum quos eos sua mensa est differentia. Sint enim numeri L, et LV., hi ergo ad se invicem sesquidecima habitudine comparantur, et est eorum differentia quinarium, qui scilicet est pars decima numeri L.

*SESQUĪQUARTUS, a, um, adject. *ἐπιτέτατος*, idem ac superquartus. *Boeth.* 1. *Arithm.* 24. p. 1004. Superparticularis est numerus ad alterum comparatus, quoties habet in se totum minorem, et partem ejus aliquam. Qui si minoris habeat medietatem, vocatur sesquialter; si vero tertiam partem, vocatur sesquiertius; si vero quartam, vocatur sesquiquartus, et si quintam, vocatur sesquiquintus. et mox. Majores quidem numeri hoc modo vocantur, minores vero qui habentur toti et eorum aliqua pars, unus subsesquialter, alius subsesquiertius, alius subsesquiquartus, alius vero subsesquiquintus, atque idem secundum majorum normam multitudinemque protenditur. Voco autem majores numeros duces, minores comites.

*SESQUĪQUINTUS, a, um, adject. *ἐπιπεντατος*, idem ac superquintus. V. *Boethii loc. cit.* in SESQUĪQUARTUS in *Append.*

SESQUĪSĒNEX. Lin. 1. pro *qui senis ætatem prætergressus est multis annis* reponere: qui senis unius ætatem, et dimidiam alterius prætergressus est. In fin. adde: Is vero *Pomponii* locus ita refingendus videtur: Ridiculum est, cum te cascum tua diei amica Filia Tithoni, sesquisenex puerum.

*SESQUĪSEPTĪMUS, a, um, adject. *ἐπὶ ἑβδομος*, qui unum aliquem numerum continet, ejusque septimam partem.

*SESSĪBĪLE, is, n. 3. est idem ac sessibulum. *Jul. Valer.* (edente *A. Maio*) *res gest. Alex. M.* 1. 36. Alexandrum indutum in ædem, templumque Vulcani, Ægyptii regni veste dignati sunt, et sella ac sessibile Dei.

SESSIO. In fin. adde: ¶ 5. Item embasis, quam vocem vide suo loco in *Append.*, bagno Italorum. *Cæl. Aurel.* 5. *Tard.* 4. a med. Prodest et sessio ex vino vehementiori confecta, quam Græci *ἐνυδισμα* vocant.

*SESTERTĪANUS, a, um, adject., quid significet, eruditus inquirendum relinquo. *Frontin. de colon.* p. 109. *Goes.* Ager Buxentinus sestertianus est assignatus in cancellationem limitibus maritimis.

SESTERTĪUS. ¶ 8. lin. 20. post *sæpius dicantur* adde: Hujusmodi autem consuetudo apud Romanos numerandi tantummodo usque ad centum millia sestertiorum repelenda est ex *Servii* Tullii censu, qui statuit, teste *Liv.* 1. 43., ut prima classis civium esset ex iis, qui centum millium æris aut majorem censum haberent.

SĒTĪNUS. In fin. adde: ¶ 3. Est etiam titulus comœdiæ *Vettii Titinii* apud *Non.* 4. 47. *Titinius Setina*. Cocus maguum ahenum, quando servit, paula confutat trua. et alibi.

SĒVĒRĪANUS. In fin. adde: ¶ 3. Est etiam cogn. R. *Inscript.* apud *Grut.* 47. 2. C. Julius Pomponius Pudens Severianus.

SĒVIR. ¶ 1. lin. 4. post *ut senatus Romæ* ea verba *Ex eo erant, qui ceteris civibus* usque ad *ex seviris Augustalibus* lin. 13. deleas oportet, hæc autem re malurius expensa addenda videntur: Quatuorprimi, quinqueprimi, sexprimi, octoprimi, decemprimi, quindecimprimi appellati fuerunt, qui in albo decurionum, aut sacerdotum, aut scribarum, aut collegiorum artificum primi omnium scribebantur, quia ante alios in eadem corpora adlecti fuerant. Qui porro *sevir* et *Augustalis* simul appellatur, is et *sevir Augustalis*, itidemque *Augustalis* fuerat; qui vero *sevir* et *sevir Augustalis*, is et *sevir* collegiorum artificum alicujus civitatis, et simul *sevir Augustalis*; si quis autem absolute *sevir*, vel *sevir Optergii*, aut *col. Jul. Fanestris* dicitur, inde colligimus, eundem fuisse *sevirum* collegiorum illius civitatis, in qua posita fuerat ea inscriptio, aut illius, cujus additur nomen, quemadmodum sæpe legere est in antiquis monumentis *sevir. Aug. Brixie*, aut *Veronæ*.

SEVIRATUS. In fin. adde: ¶ 3. Item sic scribitur *VI. VIR.* in *Inscript.* apud *Grut.* 1075. 6. Ob honorem VI. vir. ex D. ordinis soluta pecunia petenti populo domui.

*SEUTLŌPHACE, es, f. i. vox composita a σεῦλον, beta, et φανή, leus. *Cael. Aurel.* 2. *Acut.* 59. Asclepiades cibum dat betam cum lenticula, quæ appellavit seutlophacen. V. TEUTLOPHAGE in *Append.*

SEXĀGENĀRIUS. ¶ 1. in fin. adde: *Suet. Claud.* 23. Capiti Papiæ Poppæ legis, a Tiberio Casare, quasi sexagenarii generare non possent, addito, obrogavit.

*SEXĒRES, is, m. 3. ἑξήρης, navis sex remorum ordinem habens, eadem ac hexeres. *Inscript.* apud *Murat.* 784. 7. Q. Aruntio Aquilæ Man. P. (scribendum videtur Manip.) VI. Ope. h. e. manipulari sexere Ope. Alia apud *eund.* 837. 1. Nævio Sentiano Mil. VI. Ope. Hinc patet, Latinos etiam sexerem, ut et hexerem, eandem appellasse.

*SEXŪPLUS, a, um, adj. ἑξαπλόος, *sescuplo*, alicujus rei quantitatem sexies continens. *Boeth.* 1. *Arithm.* 23. Si quatuor (numeros) intermittas, quincuplus invenitur; si quinque, sexcuplus; si sex, septuplus, semperque ipsius multipliciatis nomine uno minus intermissionis vocabulo procreatur. h. e. 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7.

SEXIS. In fin. adde: ¶ 3. *Thesaur. N. Latinit.* (edente A. Maio in *Class. auct. T.* 8. p. 35.) habet *sexessis*, quod analogiæ magis consonum esset.

SEXTĀNEUS. In fin. adde: *Innocent. de litt.* p. 220. *Goes.* Ab orientali parte aquam vivam significat casa; a sextanea parte tivum significat. h. e. a meridie, qui hora sexta veteribus Latinis dictus est.

SEXTĀRIUS. In fin. adde: Hic sextarius minime vero significat sextam partem alicujus rei, sed *Plin.* hic indicat in singulo sextario aquæ mulse, vel vini, vel aquæ puræ tundendas esse duas drachmas androsæminis cum semine ipsius, dein mane vel post cenam potandas.

*SEXTINUS, a, um, adj. derivativ. a sextus. Est cogn. R. *Inscript.* apud *Grut.* 721. 1. Valeria Sextina.

SEXTIUS. ¶ 3. *Sextia tabula* cum iis quæ sequuntur, corrigenda sunt ex his verbis *Vet. Scholiast.* ad *Cic. Vatini.* 9. editi ab A. Maio in *Class. auct. T.* 2. p. 175. Quod vero ad tabulam Valeriam pertinere videatur, loci nomen sic ferebatur, quemadmodum ad tabulam Sextiam, cujus meminit pro Quintio: ita et ad tabulam Valeriam dicebatur, ubi Valerius Maximus tabulam rerum ab se in Gallia prospere gestarum proposuerat ostentui vulgo. His sequentia adnotat el. editor A. Maius: Gaudeant antiquarii Romani, gratulentur historiæ studiosi. Tabula Valeria, (quam Cicero nominat etiam *ep. ad fam.* XIV. 2.) quænam esset, critici inde a Manutio multum quæsierunt. Id quæ eo mirabilius est, quod locus Plinii exstabat lib. XXXV. sect. 7. (quem nemo e Tullii interpretibus citare videtur) de tabula a M. Valerio Maximo, qui consulatum cum M. Otacilio administravit, Romæ proposita. Sic ergo Plinius: Picturæ dignatio præcipua Romæ increvit: ut existimo a M. Valerio Maximo Messalla, qui princeps tabulam picturæ prælii, quo Carthaginienses et Hieronem in Sicilia devicerat, proposuit, in latere curiæ Hostiliæ anno ab Urbe condita CCCXC. Ex quo Plinii textu situm etiam urbanum tabulæ Valeriæ cognoscimus; locum scilicet, in quo illa olim fuerat, et cujus postea nomen mansit. Sed illud diligenter animadvertendum est, quod nimirum apud interpretem Vaticanum videtur esse scribendum in *Sicilia* pro in *Gallia*. Valerii enim Maximi res gestæ non Gallicæ, sed Siculæ inclauerunt; ex qua insula agnomen *Messalla* ob Messaniam videlicet liberatam, triumphumque reportavit. (In *Tabul. enim triumphalib.* apud *Grut.* p. 297. col. 2. M. Valerius M. F. M. N. Maximus Messalla Cos. de Pœnis et rege Siculor. Hierone an. CDXC. XVI. K. April.) Jam vero tabulam quoque Sexianam non tam Sextii argentarii credere jam placet cum interpretum hodiernorum grege, quam Sextii alicujus ducis nobilis, qui æque res suas gestas ibi proposuerit ostentui vulgo, sive pictas, ut Valerius Maximus, sive litteras exaratas, qualem deinde posuit tabulam in triumpho suo Pompejus, a me nuper (in *Scriptor. Vet. nova collect. e Vatican. codicib.* edita T. 2. p. 129.) in Diodori additamentis Vaticanis editam lib. XL. fin.

SEXTŪLĀ. In fin. adde: ¶ 3. Est etiam nummus aureus, qui sexta pars uncie pondo est. *Isid.* 16. *Orig.* 25. n. 14. Solidus apud Latinos sextula dicitur, quod iis sex uncia compleatur. Hunc vulgus aureum solidum vocat, cujus tertiam partem dixerunt trmissem.

SEXTUS. ¶ 3. in fin. adde: Hujusmodi prænomen etiam per totas numerales VI. pro *Sex.* scribitur. *Inscript.* apud *Marin.*

App.

Frat. Arv. p. 18. Ex imperio Domine sacrum. VI. Pumnidius Rusticus, et Vipsania Tertia.

*SIABLESIANI, orum, m. pl. 2. incolæ agri Caballici in Sa-haudia, ad lacum Lemannum, nunc *le Chablais*, ejus olim urbs primaria Tunonium, nunc *Thonon*, est. *Inscript.* Brixiana paucis abhinc annis detecta, edita vero in *Bullett. di corr. archeol.* an. 1834. p. 233. Valerius Vasse in vexill. eq. Siabliesianorum.

*SIBILATIO, onis, f. 3. idem ac sibilum. *Vulgat. interpr. Sapient.* 17. 9. Transitu animalium, et serpentium sibilatione commoti peribant.

*SIBILATOR, oris, m. 3. qui sibilat. *Boeth. Aristot. Analyt. post.* 1. 10. p. 531. Sicut illud est, quod in Scythiis non sunt sibilatores, neque enim vites

SICĀ. Lin. 4. post *quantitas* adde: alterum sicæ etymon, quod tamen fabulosum videtur, ex *Suetonii* libro ignoto assert *Isid.* 18. *Orig.* 6. Tranquillus autem dicit: Dum cujusdam gladiatoris in ludum emissi gladius curvatus fuisset ex acie recta, procurrit unus ad eum corrigendum, tumque a pugnante responsum est: sic hac pugnabo: et inde sicæ nomen ductum. In fin. adde: ¶ 4. Mali et crudeles cives appellantur sicæ a *Cic. fragm. orat.* in *Tog. cand. ad fin.* Qui posteaquam illo, ut conati erant, Hispaniensi pugiunculo nervos incidere civium Romanorum non potuerunt, duas uno tempore conantur in republica sicas distingere. *Ascon.* his verbis hæc adnotat: Hispaniensem pugiunculum Cn. Pisorem appellat, quem in Hispania occisum esse dixit. Duas sicas, Catilinam et Antonium appellari manifestum est.

SICAMBRI In fin. adde: V. SUCAMBRI.

SICĀRIUS. In fin. adde: ¶ 3. Dicitur etiam de homine impio et crudeli. *Q. Cic. Petit. cons.* 2. Ambo (*Antonius et Catilina*) a pueritia sicarii, ambo libidinosi, ambo egentes. *M. Cic.* eosdem vocat sicas in *orat.* in *Tog. cand. loc. cit.* in *SICA* §. 4. in *Append.*

SICCĀNUS. Lin. 2. pro *Italia Attineas* repone *Italia atinias*. In fin. adde: ¶ 2. *Siccanum*, i, absolute videtur esse totum illud spatium in horto aliquo, quod riguum non est. *Inscript.* Ostiæ exstans in *ædib. episcop.*, quam necum per litteras communicavit *B. Borghesius*. Huic monimento cedit siccanum totum hortorum cum piscina sua: in fronte P. CCLXXXX., in agro, comprensa maceria, colligit jugera II.

SICCĀTIVUS. In fin. adde: *Cassiod.* 10. *Varian.* 29. Aquas Bormias siccativas, salutare huic specialiter passioni (*podagræ*) velle te petere postulasti. V. DELINITORIUS in *Append.*

*SICCITĀRIUM, ii, n. 2. fossa, quæ fit agri siccandi causa, qualis in depressis locis fieri solet. *Var. auct. de limit.* p. 245. *Goes.* Casa in suis siccitariis. Ita *Goesius* scribendum putat pro *sucitariis*, quod significatione caret. Adde p. 227. et 238.

SICILICUS. ¶ 3. lin. 4. post *erit sicilicus* adde: h. e. 1 $\frac{1}{4}$. di minuto V. SEMUNCIA §. 4. in *Append.*

SICYŌNIUS. In fin. adde: ¶ 4. *Sicyonium oleum* est ex cucumeribus expressum, σικωνίος σικος, cucumis. *Theod. Priscian.* 2. 3. de *lethargicis*. Et si adhuc ita veterem capitis depressionem non deponant, etiam sinapismus adhibendus erit, unguentaque ex castoreo, et oleo sicyonio. V. CUCUMERACIUS in *Append.*

SIDĒRĀTICIUS corrige SĪDĒRĀTICIUS.

*SĪDĒRIZŪSĀ Aqua est, quæ ferro mixta continet *sali di ferro*: a σιδῆρξω, ferro immisceo, unde particip. σιδῆρξωσα, σιδῆρξουσα. *Cael. Aurel.* 4. *Tard.* 1. sub init. Aquæ ferruginæ, quas siderizusas appellant. V. STYPTERIAZUSA.

*SIDONIUS. In fin. adde: ¶ 2. Alius fuit *Sidonius episc.* *Moguntinus* apud *Venant.* 9. *carm.* 9. 5.

*SĪEJĀ, æ, f. 1. eadem ac Seja, Dea, quæ segetibus præerat. V. SEGESTA §. 1.

*SĪFĪLUM, i, n. 2. idem ac sibilum, quod nostrates vulgo *zifolo* dicunt. *Priscian.* 1. p. 560. *Putsch.* Unde antiqui sifilum quoque pro *sibilum*, teste Nonio Marcello, de doctorum indagine, dicebant.

SĪGĒ. In fin. adde: ¶ 2. Hoc nomine fuit etiam unus ex Æoni-bus sexus feminini. V. ZOE §. 3.

*SĪGĒRIUS, ii, m. 2. decurio cubiculariorum et libertus Domitiani, unus ex ejus occisoribus. *Martial.* 4. 79. Sigeriosque meros, Partheniosque sonas. Adde *Tertull.* *Apolog.* 35. *Sex. Aur. Vict. Epit.* 12. qui perperam *Casperium* vocat, et *Suet. Dom.* 17. qui male item *Saturium* nominat.

SĪGILLĀRIĀ. ¶ 3. in fin. adde: *Arnob.* 6. p. 197. Quin immo Deos esse sigillaria ipsa censetis.

SĪGILLUM. In fin. adde: ¶ 5. *Sigilla* itidem dicuntur sigillaria, quam vocem vide §. 4. Hinc a *sigillis immunis* sen *vacans*

dicebatur, qui in aliquo collegio quinquennalis, aut scriba, aut viator esset; quo quidem intelligitur, immunes eos esse ab iis largitionibus, quas quotannis sigillarium gratia collegis suis donare mos erat apud Romanos. V. SIGILLARIA §. 1. et 4. *Inscript.* Lauvii paucis abhinc annis reperta, edita vero in *Atti dell'Accad. Rom. di archeolog. T. 2. p. 462* Item placuit, ut, quisquis quinquennalis in hoc collegio factus fuerit, a sigillis ejus temporis, quo quinquennalis erit, immunis esse debebit (*debeat*); et ei ex omnibus divisionibus partes duplas dari; item scribæ et viatori a sigillis vacantibus partes ex omni divisione sesquiplas dari, placuit.

* SIGNALIS, c, adject. signi causa constitutus. V. *Auct. incert. loc. cit.* in MISCITATUS in *Append.*

SIGNATOR. In fin. adde: ¶ 5. *Signator terræ lumen* est orizon. *Manil. 5. 651.* Piscibus exortis cuius pars vicesima prima Signator terræ lumen fulgebit. *Alii leg.* signatum, vel signatur.

SIGNATORIUS. In fin. adde: ¶ 2. *Signatorius, ii*, est annulus signatorius. *Aleim. ep. 78.* Signatorius, quod pictas vestra non tam promittere, quam offerre dignata est, in hunc modum fieri volo.

SIGNIFER. ¶ 5. in fin. adde: *Veget. 2. Mil. 7.* Signiferi, qui signa (*cohortium*) portant, quos nunc draconarios vocant. *Inscript.* apud *Grut. 80. 4.* Aurel. Marius Sign. Leg. XIII. Gem. *Alia* apud *eund. 539. 4. T.* Silius Hospes signifer Coh. XIII. Urb. *Alia* apud *Donat. 298. 2.* Pintajus Pedilici F. Astur signifer cho. V. Asturum. *Alia* apud *Grut. 569. 7. M.* Ulpio Maturo signif. turm. Sereni Eq. Sing. Hinc patet, signiferum fuisse tam in legionaria, et in urbana et auxiliana militia, quam in equitatu. Ex signifero autem aquilifer quis fiebat. *Inscript.* apud *Orti, Marm. della G. Sertoria p. 39. L.* Sertorius L. F. Pob. Firmus Signif. Aquil. Leg. XI. Claud. Pia Fidelis. V. SIGNUM §. 8. in *Append.*

SIGNA. Lin. 2. post *colonia* adde: deducta ab Tarquinio Superbo. *Liv. 1. 55.* Tarquinius Signiam Circejosque colonos misit, præsidia Urbi futura terra marique. *Id. 2. 21.* Eodem anno (U. C. CCLIX.) Signia colonia, quam rex Tarquinius deduxerat, suppleto numero colonorum, iterum deducta est.

* SIGNIFICATIVĒ, adverb. σηματικῶς, *significativamente*, cum significatione. *Boeth. Aristot. Topic. 1. 13. p. 669.* Si salubre multipliciter dicitur, et salubriter multipliciter dicitur: ut si salubre dicitur hoc quidem sanitatis effectivum, illud autem conservativum, quoddam vero significativum; et salubriter vel effective, vel conservative, vel significative dicitur. *h. e.* salubriter ad valetudinem vel efficiendam, vel tuendam, vel indicandam pertinet.

SIGNUM. ¶ 8. lin. 4. post *legionis* adde: *Veget. 2. Mil. 13.* Primum signum totius legionis est aquila, quam aquilifer portat.

SIGUTĀNI, orum, m. pl. 2. incolæ urbis in Numidia, quæ Sigus appellabatur, sitæ inter Macomadum et Cirtam, de qua V. *Morcell. Afric. Christ. T. 1. p. 279. Inscript.* in *Excurs. dans l'Afrique septentr.*, quæ pertinet ad imperatorem Caracallam, n. 87. Colonia Siguitanorum.

* SILANUS, a, um, adject. ad Silam pertinens, montem Brutiorum. *Cassiod. 12. Variar. 12.* Ad vina Brutiorum, et casei Silani suavitatem currite, ut assolet, sermone perventum est.

* SILENCIUS, a, um, adject. ad Silenium pertinens. Hederæ genus aliud acino majore dicitur Bacchicum, quia Baccho sacrum est (V. HEDERA §. 3. et 4.), aliud acino minore Silenicium, quia Sileno. Hinc *Plin. 16. 35. 63.* Similis est hederæ smilax. Id. vulgo ignorans, plerumque festa sua polluit, hederam existimando: sicut in poetis, aut Libero, aut Sileno quis omnino nescit, quibus coronentur? *Id. autem ibid. 34. 62. de hederâ.* Duo genera ejus: alii densus acinus et grandior, racemis in orbem circumactis, qui vocantur corymbi. Item Silenicium (*genus est*), cujus est minor acinus, sparsior racemus. *Alii minus recte leg.* senilitium.

SILENTER. In fin. adde: *Simplic. p. 80. Goes.* Si jam tempus excessit memoriam abalienationis, solet juris formula non silenter intervenire.

SILENTIOSUS. In fin. adde: *Cassiod. 7. Variar. 7. de præf. vigilum.* Discussor obscurus, arbiter silentiosus. *Id. 8. ibid. 32.* Studiosus silentiosus.

SILEX. In fin. adde: ¶ 7. Primam vocis syllabam perperam producit ab *Eucheria poetr. 10.* Compar silicibus nunc hyacinthus eat.

SILICEUS. ¶ 1. in fin. adde: *Inscript.* in *Bullett. dell' Instit. archeol. ann. 1839. p. 63.* P. Aurunculejus D. F., G. Minucius C. F. Thermus H. viri viam lapid. silic. ex D. D. P. P. (*h. e. la-*

pide siliceo ex decreto decurionum pecunia publica) stern. cur. Idemq. prob. (*h. e.* sternendum curarunt iidemque probarunt).

SILIGINEUS. In fin. adde: ¶ 2. Translate ob albedinem ita vocatur lapis. *Var. auct. de limit. p. 304. Goes.* Lapis albus sili-gineus; si peralbus fuerit, Galliensis nuncupatur. V. *Colum. loc. cit.* in GALATICUS.

SILIUS. In fin. adde: ¶ 2. *Siliae leges* memorantur a *Festo* in *Publ. pondera*, quas duo Silii P. et M. tribuni pleb. rogantur his verbis. Item a *Cajo Institut. 4. §. 19.* edente *Goeschenio.* Hæc autem legis actio constituta est per legem Siliam, et Calpurniam: lege quidem Silia certæ pecuniæ, lege vero Calpurnia de omni certa re.

SILVANUS. In fin. adde: ¶ 4. Fuit etiam cogn. R. *Inscript.* apud *Grut. 452. 6. M.* Plautius M. F. A. N. Silvanus Cos. (ann. U. C. DCCLII.).

* SIMBRŪINUS, a, um, adject. ad Simbruvium pertinens, lacum Æquorum prope Sublaqueum, nunc *Subbiaco*, oppidum; cujus meminit *Sil. 8. 368.* Quique Anienis habent ripas, gelidoque rigantur Simbruvio. Hinc *Tacit. 11. Ann. 13.* Simbruini colles. *Id. 14. ibid. 24.* Simbruina stagna, cui Sublaqueum nomen est. *Cels. 4. 12. a med.* Consistere in frigidis, medicatisque fontibus, quales Cutiliarum, Simbruinarumque (*aquarum*) salutare est.

* SIMILAGINARIUS, a, um, adject. m. 2. ad similaginem pertinens. *Inscript.* nuper Romæ reperta, et edita in *Bullett. dell' Instit. archeol. T. 11. ann. 1840. p. 19. ....* Ogulnius.... pistor similaginaris. *h. e. pistore di pane fatto di fior di farina.*

* SIMILO, as, n. 1. *somigliare*, ὁμοίος, idem ac assimilo. *Vulgat. interpr. ad Hebr. 2. 17.* Unde debuit per omnia fratribus similari.

* SIMMIŒUS, a, um, adject. Σιμμίος, ad Simmian pertinens, poetam Græcum e Rhodo insula, qui floruit circa ann. U. C. CCCCLXVI, ante Chr. n. CCCVIII., cujus exstant poemata quædam in *Antholog. Græca.* Hinc *Simmicum* metrum apud *Plotium de metr. p. 2635. Putsch.* Simmium (*corrigere* Simmieum) metrum pentametrum monoschematistum est. Constat quatuor dactylis et quinto pede syllaba indifferenti. Nam aut spondæus erit, aut pariambus, id est pyrrhichius, aut trochæus, aut iambus: ut est: *Fulmine magna Jovis ferit oppida grandi. vel: Jupiter ipse patre tuam erige domum. vel: Culminibus crepitans sonat horrida grando. vel: Agricolis dedit omnia dulcia Ceres.* Huic metro, id est Simmio (*corrigere* Simmieo) metrum Æolicum dactylicum Sapphicum contrarium est. Nam incipiens a pede dissyllabo desinit in dactylos.

* SIMONIĀNUS, a, um, adject. *Simoniaco*, ad Simonem magum pertinens, de quo *Vulgat. interpr. in Act. Apost. 8.* consulendus est. *Isid. 8. Orig. 5. sub init.* Simoniani dicti a Simone, magicæ disciplinæ perito, cui Petrus in Actibus Apostolorum maledixit, pro eo quod ab Apostolis Spiritus sancti gratiam pecunia emere voluisset. V. *Cassiod. 9. Variar. 15. ad fin.*

* SIMPLICABILIS, e, adject. idem fere ac simplex. *Cassiod. de anim. 12. circa med.* Fateamur, Trinitatem, repletam omnia simul substantiali virtute sua, unum triplex, trinumque simplicabile.

* SIMPLO, as, a. 1. *semplificare*, simplicem reddo. V. *Aldhelm loc. cit.* in TRIPLICABILIS in *Append.*

SIMULACRUM. In fin. adde: ¶ 6. Est etiam idem ac similitudo. *Suet. Cæs. 84.* Pro rostris aurata ædes ad simulacrum templi Veneris genitricis collocata. *h. e. a somiglianza*, instar, ad similitudinem. *Flor. 4. 2. ad fin.* Altera laurus Ægyptia: tunc in ferculis Nilus, Arsinoe, et ad simulacrum ignium ardens Pharus.

SIMULAMENTUM. In fin. adde: V. adnotata ad IGNOMINIATUS in *Append.*

SIMULUS. In fin. adde: ¶ 2. Est etiam nomen proprium. *Auct. Moret. 3.* Simulus exigui cultor cum rusticus agri Membra levat sensim molli demissa grabato.

SINĀPI. ¶ 1. in fin. adde: *Juvenc. 2. 819.* Haud aliter simile est (cordis si panditis aures) Præparvi grauo regnum caeleste sinapis.

SINĀPIZO. In fin. adde: *Id. 1. ibid. 4.* Sinapizandas manus ex-grotantium jubent.

* SINCERUS. Lin. 7. post *testantur* adde: De vocis hujus etymo hæc habet *Ulr. Frid. Koppius* in *Palæogr. crit. T. 1. p. 361.* Equidem demiror, cur philologi, originem hujus vocabuli indagantes, in cera omnes hæcant, et alii *cum cera*, alii *sine cera* etymon esse affirmant. Ego vero ex αἴν, cum, et γῆρας, sonitus, factum esse, ideoque a quibusdam *synceris* scribi, mihi

persuadeo, ut sit quasi *cum sonitu*, neque clam, neque furtim. Fortassis etiam tropus a vasibus figlinis repetitus est, quæ nunc sincera sint, ex sonitu iudicatur.

* SINCINIUM, ii, n. 2. idem ac monodia, quam vocem vide in *Append.*

* SINGÄRĒNUS, a, um, adject. ad Singarum pertinens, Mesopotamiæ urbem ad Tigrim, nunc *Sirion* appellatam. *Sex. Ruf. Breviar.* 27. Nimirum Singarenæ congressiones.

* SINGIDŌNENSIS, e, adject. ad Singidonem pertinens, Pannoniæ oppidum, nunc *Sigetine*, pagum Hungariæ prope Sirmium. *Aur. Vict. Epit.* 44. Jovianus genitus patre Varroniano in solo agri Singidonensis, provinciæ Pannoniæ.

* SINGŪLĀRIZĀTUS, a, um, particip. ab inusit. *singularizo*; *singolareggiato*, singularis, h. e. eximius redditus. V. SINGULARIS §. 7. *Cassiod. Institut. liber. discipl. præf.* Quare opere Dei singularizato, magnificæ res necessaria definitione conclusæ sunt.

SINGŪLUS. In fin. adde: ¶ 8. *Singulum* idem est ac unitas. *Capell.* 9. p. 318. Sonus tanti apud nos loci est, quanti in geometricis signum, in arithmetice singulum.

* SINISTRĀTUS, a, um, adject. ad sinistram situs, ut Sinistratus ager, et Sinistrata pars apud *Auct. de limit.* p. 298. *Goes.* V. DEXTRATUS.

* SINTUS, a, um, adject. *σύντης*, noxius. Est cogn. R. *Inscript.* apud *Grut.* 58. 4. Aurelius Sintus.

SINUM. Lin. 15. pro *Valgius* apud *Serv. et Philargyr.* repone *Valgius* apud *Philargyr.*

SION. In fin. adde: at cum sit ab Hebr. *שִׁיּוֹן*, videtur producenda.

SIREN. Lin. 3. post *pedibus gallinaceis* adde: sunt qui deducunt a *σειρά*, catena, unde *σειράζω*, traho. *Lactant. Placid.* ab *A. Maio* in *Class. auct. T.* 3. p. 121. editus *fab.* 101. Sirenæ Græce, Latine trahitoriae dicuntur: tribus enim modis illecebra trahitur, aut cantu, aut visu, aut consuetudine.

* SIRENIS, idis, f. 3. patronymic. ad Sirenas pertinens. Hinc *Sirenis rupes* dicitur, quam *Virg.* 5 *Æn.* 864. *Sirenum scopulos* dixit. *Priscian. Perieg.* 354. Ad Noton est, longe supra Sirenda rupem Picentis Silarum gurgis, spectabile flumen.

* SIRMĀSTES, æ, m. 1. *σιρμόστης*, jaculi, vel lanceæ genus. *Hieronym. ep.* 109. n. 3. Legi enim sirmasten Phinees, austeritatem Eliæ. *Id. ep.* 147. n. 9. Cave, ne Phinees cum Madianitide fornicantem sirmaste configat.

SIRMIENSIS. In fin. adde: Sirmiensis Pannonia, *Cassiod.* 3. *Variar.* 23.

SISYPHEIUS. In fin. adde: ¶ 2. Etiam *Sisyphus* scribitur. *Lactant. Placid.* ab *A. Maio* editus in *Class. auct. T.* 3. p. 123. *fab.* 105. *Sisyphus*, et *Lechæum* mare.

SITICEN. Lin. 6. post *differens* adde: V. *Maff. Mus. Ver.* p. 420. et 421. ubi tubicen, qui prope defunctum tubam rectam, et siticen, qui incurvam inflat.

SITIS. ¶ 1. in fin. adde: *Tertull. Resurr. carn.* 61. Ne recogitantes, ipsas prius causas necessitatis tunc vacaturas, cibi famem, et potus sitim.

SITTIANUS. In fin. adde: ¶ 2. Item ad Sittium quandam pertinens, ut *Sittiana syngrapha* apud *Cœl.* ad *Cic.* 8. *Fam.* 2.

* SIZIO, is, n. 4. *σιζω*, strido, sibilo. *Boeth. Aristot. Analyt.* post. 2. 11. p. 551. Si tonat extincto igne, necesse est sizire et sonare.

SMEGMĀ. In fin. adde: ¶ 2. Etiam *smigma* legitur ex prava vulgi pronuntiatione apud *Vulgat. interpr. Daniel.* 13. 17. Afferte mihi oleum, et smigmata.

SMYRNĀ. Lin. 2. pro *Q. Cornelii* repone *C. Helvii*.

SODALĪĀ. In fin. adde: Alia apud *Murat.* 1474. 10. Junia delicatæ sodaliæ pientissimæ Philocalus sec., vixit Ann. XVI. D. III. H. V.

SODĀLIS. In fin. adde: ¶ 8. Est etiam idem ac conjux. *Inscript.* apud *Grut.* 876. 3. Junia Felicula L. Minicius C. L. Aporus sodali suæ benemerenti F. Adde alias 890. 7. et 892. 7. ¶ 9. Est etiam nomen servile. *Inscript.* apud *Grut.* 1075. 2. Sodalis C. Modii Cimbri Ser.

SOL. Lin. 17. post *quam terram* adde: At *Goerenzius* ad loc. cit., probante *Ruhkopfio* ad *Senec. Quæst. nat.* 1. 3. §. 11., non duodeviginti, sed duodetriginta legendum esse censuit.

* SOLĀTIO, onis, f. 3. idem ac insolatio. V. *Cœl. Aurel. loc. cit.* in SOLICATIO in *Append.*

SOLEMNIS. ¶ 6. in fin. adde: ¶ 6. a. Est etiam cogn. R. *Inscript.* apud *Murat. præf. T.* 1. p. 8. T. Sennius Sollemnis Solemnini F.

SOLICATIO. In fin. adde: *Alii rectius leg.* solationes: hinc est insolatio.

* SOLITĀRIE, adverb. *soltanto*, solummodo. *Boeth. de Trinit.* p. 958. Christianæ religionis reverentium plures usurpant, sed ea fides pollet maxime ac solitarie, quam tum propter universalium præcepta regularum, quibus ejusdem religionis intelligitur auctoritas, tum propterea quod ejus cultus per omnes pæne mundi terminos emanavit, catholica vel universalis vocatur.

SOLITĀRILĀ. ¶ 1. in fin. adde: ¶ 1. a. In *Inscript.* apud *Grut.* 61. 3. in fin. Litaturum se sciat X. Kal. Sept. omnibus annis vitulo robio et verre. Hæc autem verba ita legenda contendit *Marin. Frat. Arv.* p. 367. vitulo, obe (h. e. ove) et verre. Ut scilicet idem significant, ac suovetaurilia, sed ordine inverso.

SOLITE. In fin. adde: quemadmodum ostendit hic locus *Coripp.* 4. *Johann.* 285. Romanosque tuos solite miseratus alumnos Certe pius.

SOLIVĀGUS. In fin. adde: *Sever. Sanct.* 1. Quidnam solivagus, Bucule, tristia Denissis graviter luminibus gemis?

* SOLÆCOPHĀNES, is, m. 3. *σολαικοφανής*, solæcismi speciem habens. *Cassiod. de orat.* 6. Ceteræ vero præpositiones *super*, *subter*, ablativo junguntur, et ad locum significant, velut super cathedra sedit, quando hoc dicimus, solæcophanes, id est species solæcismi est.

* SŌLO, onis, m. 3. maximus discus: *σολος* enim discum significat, hinc *Σολων*, *ωωος*, Solon, unus ex septeni sapientibus Græciæ. Est cogn. R. *Inscript.* apud *Grut.* 1149. 8. M. Valerius Solo. *Alia* apud *Murat.* 1563. 4. T. Tiburtius Solo.

SŌLON. In fin. adde: ¶ 2. Est etiam cogn. R. *Inscript.* apud *Grut.* 66. 2. L. Valerius Solon.

* SŌLŌNIUS Ager in via Ostiensi. V. POMONAL in *Append.*

¶ 2. Idem videtur fuisse Solonius campus apud *Cic.* 1. *Divin.* 36. et 2. *ibid.* 32., et 2. *Att.* 3. et *Liv.* 8. 12., qui fuit in agro Lanuvino, h. e. nella pianura di Carroceto. V. *Nibby, Viagg. ad Ostia* in *Atti dell'Accad. Rom. di archeol.* T. 3. p. 281. ¶ 3. *Solonia lex.* V. PESULANIA in *Append.*

SŌLOR. Lin. 3. post *recreo* adde: videtur esse a *solus*, qui enim aliquem solatur, solitudinem ejus levat alloquio suo.

SŌLOX. In fin. adde: ¶ 4. Neutrius generis est apud *Commodian.* 46. 8. In baptismo tibi genitale solox lavatur.

SŌLUNTINI corrige SŌLUNTINI.

SŌLUS. In fin. adde: ¶ 7. Superl. *Solissimus* apud *Pompej. Comment. art. Donat. sect.* 1. n. 18. Solissimam rem dicit Juba. h. e. unice veram.

* SOMNĪĀLĪTER, adverb. per somnium. V. *Fulgent. loc. cit.* in URBICARIUS.

SOMNĪŌSUS. In fin. adde: *Cœl. Aurel.* 3. *Acut.* 5. Somniosi videntur, ut si eos quisquam e somno excitaverit, aliquid alienum loquantur.

SOMNŌLENTĪĀ. In fin. adde: corrige hunc locum ex DORMITO in *Append.*

* SŌNŌRĪTAS, atis, f. 3. *sonorità*, sonor canorus. *Priscian.* 1. p. 541. *Putsch.* Apud Græcos quidem omnes dictiones vel in vocales, vel in semivocales, quæ secundam habent euphoniā, desinunt; quam nos sonoritatem possumus dicere.

* SŌPHRO, onis, m. 3. *σώφρων*, prudens: a *σῶς*, salvus, et *φρόν*, mens. Est cogn. R. *Inscript.* apud *Grut.* 710. 8. C. Tuticano Sophroni C. Tuticanus Sophro.

SŌPOR. ¶ 1. in fin. adde: *Cælius* apud *Quintil.* 4. 2. §. 123. Temulentus sopor. et *mox.* Semisomnus sopor.

SŌPŌRO. In fin. adde: ¶ 4. *Soporans* est idem ac dormiens, apud *Cassiod.* 7. *Variar.* 7. ad *præf. Vigilum.* Eris securitas soporantium, munimen domorum, tutela claustrorum

* SORBŌ. ¶ 5. in fin. adde: *Commodian.* 4. 7. Venit inops animi: lapidem pro filio sorpsit.

* SORBILLĀTOR, oris, m. 3. qui sorbillat. *Gloss. Isid.* Sorbillator, degulator.

* SORDĪTES, ei, f. 5. idem ac sordes. *Fulgent.* 2. *Mythol.* 16. Sicut in ovo omnis sordities, quæ purgari potest in igne, continetur intrinsecus.

SŌROR. ¶ 10. in fin. adde: Minus recte videntur statuisse *Morcellius* et *Marinius*, dum putant, sorores hic memoratas sodalitatem quamdam constituisse; nam qui totius inscriptionis contextum attente perpenderit, intelliget, sorores omnium centum virorum Vejentium statuam sua impensa posuisse Cæsiae Sabinæ. Vejentium autem dixi; quia ad Vejos eam inscriptionem pertinere nunc tandem patet, quod antea ignotum fuerat, ex aliis tribus allatis ab *Ant. Nibbyo* in *Viagg. antiquar.* T. 1. p. 49.

et seqq., dum de Vejorum urbe loquitur, quæ quidem inscriptiones eundem Cn. Cæsium Athletum memorant, Vejentium centumvrum sub Gallieno Aug., cum in harum priore hæc habeantur: Dedicata Kalend. April. Maximo et Glabione Cos. h. e. ann. a Chr. n. CCLVI. Ea porro inscriptio, de qua hic sermo habetur, huiusmodi est: Cæsiae Sabine Cn. Cæsii Athleti (hæc sola omnium feminarum matribus et vir. et sororibus et filiis. et omnibus ordinis mulieribus municipiis. epulam dedit, diebusque ludorum et epuli viri sui balneum cum oleo gratuito dedit) sorores piissime.

SORORIO. Lin. 5. post *fraterculabat* adde: Huc pertinet locus *Christodor.* in *Antholog. Gr. Palatina* T. 1. p. 41. v. 102. Γασταρὸν δ' Ἐρμαφρόδιτος ἐπὶ χρατος, οὐδ' ὅλος ἀνὴρ, οὕτως γυνή.... Μαζοὺς μὲν σφαιροῖοντας ἐδείκνυσεν, οὐκ ἄν τε κοῦρη.

SORTICŪLA. In fin. adde: *Hygin. de limit.* p. 104. *Goes.* De decuriis, antequam sortes tollant, singulorum nomina in pittacis et in sorticulis (*inscribis*); et id ipsi sorticuntur, ut sciant, quis primo aut quocumque loco exeant.

SORTIOR. ¶ 5. in fin. adde: *Inscript.* apud *Grut.* 589. 7. Qui sortitus est in contubernio suo Arriam Rufinam. h. e. habuit assignatam; nam *Colum.* 1. 8. §. 5. Qualicumque villico contubernalis mulier assignanda est.

SOSIA. In fin. adde: ¶ 2. Etiam *Sosias*, æ scribitur. *Auson. Ephem.* egress. 9. Monendus est jam *Sosias*.

* **SOTERICIANUS**, a, um, adject. ad Soterem pertinens. *Tertull. advers. Valent.* 27. Super hunc itaque Christum devolasse tunc in baptismatis sacramento Iesum Soterem per effigiem columbæ. Nam in figuram principalis tetradis quatuor eum substantiis stipant, spiritali Achaimothiana, animali demiurgiana (*al. demiurgina*), corporali inenarrativa, et illa Soteriana, id est columbina.

SPARTĒŌLI. Lin. 5. post *in restinguendis incendiis* adde, vel potius a vasis sparteis piece illitis, quibus aquam ipsi in usum eundem afferebant.

SPARTUM. Lin. 1. post *σπάρτον* adde: Hispani nunc *esparto* vocant, *Linneus* vero *spicam tenacissimam*. ¶ 2. in fin. adde: ¶ 3. Etiam *ginestra* spartum dicitur, quo ad funes ante usum sparti Hispani usos fuisse Romanos, affirmat *Plin.* 24. 9. 40. Genista quoque vineuli usum præstat. Dubito an hæc sit, quam Græci auctores sparton appellavere, cum ex ea lina piscatoria apud eos factitari docuerim; et numquid hanc designaverit *Homerus*, cum dixit navium sparta dissoluta. Nondum enim fuisse Africanum vel Hispanum spartum in usu, certum est. *Id.* 19. 1. 6. Thoracibus linais paucos pugnasse, testis est *Homerus*. Hinc fuisse et navium armamenta apud eundem interpretantur eruditiores: quoniam eum sparta dixit, significaverit sata. *scilic. Homer. Iliad.* 2. 135. Καὶ δὴ δοῖρα σάσῃσι νεῶν, καὶ σπάρτα λελῶνται. *Consule Cell.* 17. 3.

SPATHŪLA. In fin. adde: ¶ 3. Spathula est etiam meta, quæ pro termino agrorum ponitur. *Frontin. de colon.* p. 121. 122. et 124. *Goes.* Spathule cursoriæ. *Id.* p. 141. Termini quadrati cursorii, spathulæ, vel metæ assignatæ.

SPATIŌSITAS. In fin. adde: *Aggen. in Frontin. de controuv. agr.* p. 65. *Goes.* In Africa spatiositas, et inundatio camporum ejusmodi controversias faillime in errorem deducit.

* **SPECIĀLIS.** In fin. adde: ¶ 3. Superl. *Specialissimus* apud *Boeth.* in *Porphyr. dial.* 1. p. 17. Quamvis differentia super hominem ponatur, quæ species specialissima est, tamen ante speciem specialissimam ipsa differentia species est ejus generis, cui species specialissima supponitur.

* **SPECIFICĀTUS**, a, um, particip. ab inusit. *specifico*; *specificato*, specialiter distinctus. *Boeth. de duab. nat. etc.* p. 251. Hoc interim constet, quod inter naturam personamque differre præliximus. Quoniam natura est ejuslibet substantiæ specificata proprietas, persona vero rationalis naturæ individua subsistentia

* **SPECIFICĒ**, adverb. *specificamente*, specialiter. *Boeth. in Porphyr. dial.* 2. p. 32. Sic igitur variis modis acceptæ differentie varias virtutes formasque sortitæ sunt. Sed et divisiones et constitutive utraque specificæ nominantur, et in divisionibus generum definitionibusque solæ sunt utiles. Has autem specificas differentias, qui de differentiarum divisione tractavere, tales esse declarant, quibus species a genere abundant.

* **SPECIFICUS**, a, um, adject. *specifico*, qui speciem constituit. V. *Boethii loc. cit.* in *SPECIFICĒ* in *Append.*

SPECIUM. In fin. adde: Ceterum huius vocis ἀσπερτιζ. sulcitur auctoritate *Theaur. N. Latinit.* editi ab *A. Maio* in *Class. auct.* T. 8. p. 662. Væu, specium.

SPECTĀTOR. In fin. adde: ¶ 4. Est etiam cogn. R. *Inscript.* apud *Grut.* 591. 2. Ti. Claudius Speetator Aug. Lib. etc.

SPECTĀTUS. ¶ 2. lin. 6. post *solebant* adde: Huiusmodi torques visitur in imagine gladiatoris apud *Carli Antich. d'Ital.* T. 2. p. 245. In fin. adde: Huius porro generis gladiatores vocabantur victores. V. **VICTOR** §. 7. in *Append.*

* **SPECTĪVUS**, a, um, adject. qui per spectationem fit. *Simplic. p. 85.* *Goes.* Spectivus est effectus, cujus est demonstratio finitimis argumentis ex maxima parte fundata ita, ut et dubiis quoque locis aspectum præbeat finitionis.

SPECTO. ¶ 14. in fin. adde: *Martial.* 2. 64. Eja age, rumpe moras. Quo te spectavimus usque?

* **SPECŪLĀTĪVUS**, a, um, adject. *speculativo*, qui speculatione utitur. *Boeth. in Porphyr. dial.* 1. p. 2. Erunt autem tot speculative philosophiæ species, quot sunt res, in quibus iusta speculatio considerationis habetur. ¶ 2. *Speculativa* absolute, ut etiam apud Italos nunc usurpatur, est scientia seu philosophia, quæ a *Seneca ep.* 95. contemplativa dicitur, et activæ opponitur. *Cassiod.* 1. *Variar.* 45. Didicisti, qua profunditate cum suis partibus speculativa cogitetur; qua ratione activa cum sua divisione discatur.

SPECŪLĀTOR. ¶ 2. lin. 13. post *Adjutricam* adde: deinde subsequuntur viginti nomina speculatorum, qui ad primam et secundam legionem pertinebant. ¶ 3. in fin. adde: V. *Livii loc. cit.* in *HEMERODROMUS* §. 1. ¶ 6. in fin. adde: ¶ 6. Est item cogn. R. *Inscript.* apud *Grut.* 1092. 7. L. Casurio L. F. Clu. Speculatori, Æd., um. vir. I. D., Q. Are. Publ. et Pec. alimentar. etc.

SPECŪLUM. ¶ 1. lin. 20. post *speculum* adde: *scil.* Quo felix facies iudice tota fuit, ut ait *Id. ibid.* 18.

* **SPERĀTĪĀNUS**, a, um, adject. ad Speratum aliquem pertinens. Est cogn. R. V. *Inscript.* in *SPERATUS* §. 4. in *Append.*

SPERĀTUS. In fin. adde: ¶ 4. Est etiam cogn. R. *Inscript.* apud *Orelli n.* 2047. C. Longinius Speratus, et Longin. Pacatus, Martinula, Hilaritas, Speratianus filii in suo posuerunt.

SPHÆRĀ. In fin. adde: ¶ 5. Translate usurpatur de pulpa in pectore et natibus equorum. *Cassiod.* 4. *Variar.* 1. Quorum (*equorum*) pectora et crura sphaeris carnis decenter ornantur.

SPHÆRŌIDES. In fin. adde: ¶ 2. Item substantive. *Claud. Mamert.* 1. *Stat. an.* 18. Movetur omne corpus sursum, deorsum; in dextrum, sinistrum; prius et retrorsus. Movetur autem etiam motu septimo: sicut et rotæ et sphaeroides.

* **SPHĒNISCUS**, i, m. 2. σφηνίσκος, parvus cuneus. *Boeth.* 2. *Arithm.* 25. p. 1033. Vocant eandem figuram Græci quidam spheniscon, nos autem cuneum possumus dicere.

* **SPHINCTER**, æris, m. 3. σφινκτήρ, *sfintere*, musculus rotundus animum costringens, ne excrementa immature effluant. *Cæl. Aurel.* 2. *Tard.* 1. Longanone cum sphinctere atque podice paralyti viati, erit involuntaria egestio stercorum, nisi ex aliqua hoc fuerit circum incisione confectum. V. **SPINTHER** §. 1.

SPICĀ. In fin. adde: ¶ 8. Est etiam cogn. R. *Inscript.* Atestina, nunc Mantuæ extans, apud *Labus. Mus. Mant. T.* 2. p. 163. *lav.* 24. Septunia C. F. Spica.

SPICĀRIUM. Corrigenda est hæc vox ex iis, quæ habentur in **PSYCHARIO** §. 2. in *Append.*

SPINĒŪS. In fin. adde: *Ovid.* 2. *Fast.* 557. viduæ cessate puellæ. Exspectat puros spinca tæda dies. *Alii minus recte pinea legunt.* Nam *Plin.* 16. 18. 30. Spina nuptiarum facibus aspiciatissima, quoniam inde sceerint pastores, qui rapuerunt Sabinas, ut auctor est *Masurius*.

SPINTHIRĀ. Lin. 1. pro *comm. gen.* 1. repono m. 1. Lin. 8. post *patientia* adde: h. e. ex fœditate podicis, quo invicem illi necabantur; hi autem sellarii dicuntur, quia pædionibus suis, tanquam essent sellaria jumenta, sellæ usum in propriis natibus præbebant; tandem illud *ex multiplici patientia* idem est ac ex mutua connexionione plurium adolescentulorum.

SPĪRA. ¶ 4. lin. 1. post *flexibus* adde: *trecce.* et lin. 5. pro *spiris* repono *spira*.

SPĪRĀMEN. In fin. adde: ¶ 4. Item Spiritus sanctus. *Rustic. Helpid. carm.* 77. Quæ (*Filius*) genuit cum Patre et cum Spiritamine sancto

SPĪRĪTĀLĪTAS. In fin. adde: *Alcim. ep.* 12. Ostendistis, quantal spiritualitate vos exercere delectet.

* **SPĪRĪTŪĀLĪTER**, adverb. idem ac spiritaliter. *Cassiod.* 11. *Variar.* 2. Pascitis quidem spiritaliter commissum vobis gregem. Hic *Auct.* scribit Joanni Papæ.

SPĪSSITŪDO. In fin. adde: ¶ 2. Est etiam multitudo. *Cas-*

iod. 3. Variar. 53. Minutissimarum voluat spissitudo musca-
rum. *h. e. quantitas.*

*SPLENDENTĪA, æ, f. i. *σπλνδόντης*, splendor. V. *Hierony-
ni loc. cit.* in POMATIO in *Append.*

SPLENĪCUS. Lin. 2. post *lienosus* adde. V. HEPATICUS et
HECOROSUS.

*SPLENĪTES, æ, m. i. *σπληνίτης*, morhus splenis. V. *Cael.
Aurel. loc. cit.* in HEPATIAS in altera *Append.*

SPONDÆUS. Lin. 5. post *Putsch.* adde: *Terentian. de metr.
p. 1375. p. 2413. Putsch.* Est huic (*h. e. iambo*) adversus ille,
qui duas longas habet, Syllabis compar priori, temporis du-
plum merens, Qui quod in templis canorus a sono vocis malæ
Auribus libantis obstat, et favet, spondæus est.

SPORTŪLĀ. In fin. adde: ¶ 6. Hinc sæpe in honorariis in-
scriptionibus decuriones alicujus municipii, vel coloniae, ex spor-
tulis suis, quas ipsi in hunc usum conferchant, statuum posu-
isse dicuntur civilis de patria optime meritis. *Inscript.* apud *Mu-
rat.* 681. 2. M. Aurelio Elaini filio Marcello, patrono Coll. Fab.
et Cent., primo omnium splendid. ordo ex sportulis suis ob me-
rita ejus statuum ponendam censuere. *Alia* apud *eund.* 1059.
1. et emendatior apud *Marin. Frat. Arv. p. 400.* C. Julio Regino
decurioni Kartag. ordo decurionum ex sportulis suis ob merita.

*SPŪMĀTĪO, onis, f. 3. idem ac spumatus. *Cael. Aurel. 3.
Acut. 2.* Quibusdam (*synanchicis*) oris spumatio efficitur.

SPŪMĒUS. Lin. 2. post *spumosus* adde: *Vet. interpr. Virg.
ab A. Maio* edit. p. 52. Plus est spumeus, quam spumosus.

SPURCUS. ¶ 1. in fin. adde: *Suet. Cæs. 60.* Proelia inter-
lum sumebat spurcissimis tempestatibus. ¶ 4. in fin. adde:
Inscript. apud *Murat.* 1775. 8. Qui quæstum spurcum professi
essent. *h. e.* qui lenocinium exercuissent.

SQUĀLOR. ¶ 2. de luctu et mæstitia dolentis aliqua cala-
mitate, aut rei. Hæc profecto corrigenda sunt ex *Cic. Sext.*
51. Decesserat ex Asia frater meus magno squalore, sed multo
etiam majore mœre. Vides hic *Ciceronem* distinguere squalo-
rem a mœre. Audias porro, qui clarius etiam discernit unum
ab alio, *Vet. Scholiast.* ad hunc *loc. cit.*, et ab *A. Maio* edi-
tum in *Class. auct. T. 2. p. 144.* Distinxit hæc verba eleganti
propriate; squalor enim ad habitum vestitus refertur, mœror
ad animi angorem. Dicit ergo, fratrem suum per omnia lugu-
brem sustinuisse fortunam.

SQUĀMŌSUS. In fin. adde: ¶ 4. *Squamosæ aves* proverbii
oco dicuntur a *Plaut. loc. cit.* in PENNATUS §. 4. in *Append.*

SQUARRŌSUS. Lin. ult. post *convenientius* adde: At nihil mu-
tandum; nam hæc habentur in *Thesauo N. Latinit.* ab *A. Ma-
io* edit. in *Class. auct. T. 8. p. 1.* Cum in nocte hiemali multæ
lucubrationis pervigilio, plurimoque in lychnis olivo depasto
usque ad conticinium ferme nictassem, in lethæum tandem so-
porem squaroso me lectisternio, utpote perrara farragine, hirtis-
que sagis receptantibus, defetiscentes artus conquiri. *Lege* con-
quexi præter. perf. a conquinisco. *Ibid. p. 534.* Hæc squama,
e, unde squameus, a, um, et squamosus, a, um; et hæc squa-
mula, æ; et squarrosus, a, um, i. e. asper et inæqualis; et dici-
tur squarrosus quasi squamis corrusus; unde Ennius: Squarrosa
et incompetæ rostra. V. INCOMPETUS in altera *Append.*

STĀBĪLIS. ¶ 5. in fin. adde: ¶ 5.^a Est etiam cogn. R. *In-
script.* Atestina, nunc Patavii extans, apud *Grut.* 412. 5. P. Flavius
Q. F. Rom. Stabilis.

STĀBŪLUM. ¶ 1. in fin. adde: *Inscript.* apud *Spon. Miscell.
antiq. p. 276.* et *Orelli n. 3329.* Salvis DDD. NNN. Gratiano,
Valentiniano, et Theodosio victoribus semper Augustis Valerius
Anthidius V. C. Præf. Præt. (*h. e.* vir clarissimus præfectus præ-
torii) stabulum, ne animalia cursus publici longi itineris labore
litius deperirent, providit, constituit, ædificavit, atque dedica-
vit IVDIX MEIS (*lege IV. Idus Maii*), curante Fl. Asterio de-
putato.

STĀDĪŌDRŌMUS. Lin. 2. pro *qui stadium percurrit* scribe:
qui unius stadii spatium percurrit, ut *διασπλνδρόμος* dicitur, qui
duplex stadium seu dialium percurrit.

STĀDĪUM. ¶ 1. in fin. adde: ¶ 1.^a Stadium, nempe locum,
in quo cursu et lucta certaretur, statuit primus Romæ Domitia-
nus. *Suet. Dom. 5.* Excitavit item Flavie templum gentis, et
stadium, et odcum, et naumachiam. *Eutrop. 7. 15.* Domitianus
Romæ quoque multa opera fecit: in his odeum, Divorum portus-
cus, Iscum, Scrapeum, stadium.

*STAGNĀLIS, e, adject. ad stagnum pertinens, stagnensis.
Auct. incert., qui vixit sub Constantio Imp. in *orb. descript.*
(edente *A. Maio* in *Class. auct. T. 3. p. 398.*) Piscium tria gene-
ra; stagnale, marinum, fluminale.

STAGNĒUS. In fin. adde: ¶ 2. Idem est ac stagnatilis et sta-
guensis. *Cassiod. 9. Variar. 6.* Immissum Averni stagnum
mare.

STĀLAGMŪM. In fin. adde: Eorum figuram videre est apud
Visc. Mon. Borghes. p. 252. tab. XXXII.

*STĀLAGMUS, i, m. 2. *στάλαγμός*, gutta. Est nomen servile
apud *Plaut. Capt. 4. 2. 95.* Vidi alium una, et unum Stalagium
servum, qui aufugit domo.

*STALTĪCUS, a, um, adject. *σταλτικός*, vim habens contra-
hendi et adstringendi. *Theod. Priscian. 2. 2. 18. a med.* Lien-
teria si obvenerit, aut naturale sulphur, vel litumen, et dropa-
ces, et similia, et cetera staltica (*ventri*) adhibenda sunt.

STĀPHIS. In fin. adde: ¶ 2. Est etiam cogn. R. *Inscript.* pau-
cis ahhinc annis reperta, nunc posita in *Mus. Patav.* Petillia C.
L. Staphis L.

STĀSĪMUS. Lin. 5. pro *Stasimo* scribe *Stasime.*

*STĀTĀRĒ, is, n. 3. nomen ignotæ significationis. *Grammati-
cus Vatic.* edit. ab *A. Maio* in *Class. auct. T. 5. p. 211. col.*
1. Nomina, quæ nominativo casu numeri pluralis *ia* litteris defi-
niuntur, et ablativo casu numeri singularis non *i* littera terminan-
tur, ut puta, hæc stataria, hæc cochlearia et cetera talia, num-
quidnam ab hoc statari, aut ab hoc cochleari facere demonstrant?
sed ab hoc statare, et ab hoc cochleari intelliguntur resonare. *et*
p. 240. col. 2. Sunt nomina ternaria, ut puta statare.

STĀTĀRĪUS. Lin. 5. post *retinentur* adde: quæ et tragulæ di-
cuntur. V. TRAGULA §. 3.

STĀTER. In fin. adde: V. SICLUS.

STĀTĒRĀ. Lin. 2. post *pondero* adde: Eadem etiam Campana
dicitur. V. CAMPANUS §. 9. in *Append.*

*STĀTĪĀNUS, a, um, adject. ad Statium aliquem, vel Sta-
tiam pertinens. Est cogn. R. *Vellej. 2. 82.* Antonius habuit re-
gem eorum (*Parthorum*) obvium, primoque duas legiones cum
omnibus impeditis tormentisque et Statio legato amisit.
Hunc *Dio l. 49. c. 26.* Oppium Statianum appellat. *Inscript.*
apud *Marin. Frat. Arv. p. 622.* Aurelius Statioanus.

STĀTĪŌNĀRĪUS. In fin. adde: ¶ 3. Item qui stationibus ve-
tigalibus inserviunt. V. STATIO §. 11. et *Inscript.* apud *Mu-
rat.* allatam in SICILICUS §. 5.

STĀTĪVUS. ¶ 6. in fin. adde: *Front. 1. ad M. Cæs. 8. ante*
med. Ubi est adversarius, qui jampridem ad agendam causam
adesse debuerat? In itinere est. Quo tandem in itinere? ex Asia
venit; et est adhuc in Asia. Magnum iter et festinatum. Navibusne,
an equis, an diplomatibus facit hæc tam velocia stativa? Vides
scilicet hic ironice *stativa velocia* appellari. ¶ 9. in fin. adde:
¶ 10. Est etiam cogn. R. *Inscript.* Aquilejensis apud *Bertoli,
Antiq. d'Aquileja p. 207. n. 245.* M. Vibius M. F. Stativus. Hæc
eadem apud *Murat.* 1765. 5. habet *Stativus* pro *Stativus*, sed a
Bertoli standum est, qui lapidem vidit, et ære sculptum exhi-
buit.

STĀTŪĀ. ¶ 8. in fin. adde ¶ 8.^a Statuas viventium cuiquam
ponere, nisi se consulto, primus vetuit Caligula, teste *Suet. Cal.*
34.; quemadmodum id fieri primus vetuit Claudius, nisi per-
mittente senatu, ut narrat *Dio l. 60. c. 25.* ¶ 8.^b De concer-
tatione inter municipium et virum statua honorandum, qui sua
illam pecunia ponendam curare voluerat, nolentibus tamen mu-
nicipii decurionibus, vide *Inscript.* Forosemproniensem apud
Grut. 417. 6.; aliam vero apud *eund.* 428. 6., in qua honora-
tus statuae impensam reddidit, et de suo posuit: item aliam, in
qua de inscriptione statuæ subjicienda in curia consulitur, apud
eund. 444. 2.

STĀTŪRĀ. In fin. adde: ¶ 3. Est etiam cogn. R. *Inscript.*
apud *Fabrett. p. 399. n. 291.* L. Aconius L. F. Statua.

STĀTŪTUS. ¶ 4. in fin. adde: ¶ 4.^a *Statutum*, i, absolute est
edictum, lex, *statuto* Itali nunc dicunt. *Edict. Dioclet.* in prol.
p. 4. Non pretia venalium rerum, sed modum statuendum esse
censuimus. *et mox. p. 5.* Placet, ut, si quis contra formam statu-
ti hujus connisus fuerit audenter, capitali periculo subjiciatur.

*STERĀ, æ, f. 1. *στέρω*, mulier sterilis. *Æm. Macer de herb.*
3. 40. Conjuncto sibi melle steræ si subditur herba (*absinthium*),
Desiccabit eam, manereque menstrua coget. Hic vides licenter
primam syllabam in *steræ* correptam fuisse.

STĒPHĀNUS. In fin. adde: ¶ 2. Etiam *Stepanus* scribitur. *In-
script.* apud *Grut.* 43. 4. L. Regontius L. L. Stephanus.

STERCŌRĀTUS. ¶ 3. lin. 2. *Feneratus* corrige *Feneratos.*

STERCŌRĒUS. In fin. adde: ¶ 2. Est etiam cogn. R. *Inscript.*
apud *Murat.* 788. 7. Aurelius Maximus filie Istercoriæ. *scil.*
Stercoriæ. *Alia* apud *eund.* 814. 4. Flavius Augustalis habuit
filium Stircorium.

* STEREOMETRIA, *a*, f. i. στερεομετρία, solidorum dimensio, qua geometrae utuntur. V. Boethii loc. cit. in MACHINATIVUS in Append.

* STERICUS, *a*, um, adject. idem ac hystericus. V. loc. cit. in HYSTERICUS §. 2. in Append.

STEREUTAMENTUM. Lin. 5. post *exegisse tradunt* adde: Car sterutamenta salutemus, ostendit Aristot. probl. 35. §. 9., quem consulas oportet.

* STIBINUS, *a*, um, adject. στίβινος, c tibi factus. Vulgat. interpr. 1. Paralip. 29. 2. Lapidēs onychini, et quasi stibini.

STILBON. Lin. 3. pro p. 287. repone p. 297.

STILLATICIUS corrige STILLATICIUS.

STIPENDIARIUS. ¶ 6. in fin. adde: Vct. Scholiast. ad Cic. Scaur. (edente A. Maio in Class. auct. T. 2. p. 315.) Aliæ civitates sunt stipendiariæ, aliæ liberæ: stipendiariæ, quæ bello subjugantur; liberæ, quæ ad amicitiam sponte veniunt.

STIPENDIUM. ¶ 4. lin. 15 post *propulsandi hostis* adde: Ceterum aliter res cessit in militia navali, in ea enim, ut constat ex Diplom. imper. a Clem. Cardinali illustratis p. 76., sub Vespasiano, Domitiano, Trajano, Hadriano et Antonino Pio, stipendia sena et vicena, et sub Philippis octona et vicena complere debebant milites classarii, antequam missionem obtinerent. ¶ 10. in fin. adde: ¶ 11. Stipendium primam habet longam et brevem: longa est apud Catull. loc. cit. supra §. 8., brevis apud Sulpic. Luperc. in Antholog. Lat. T. 1. p. 515. Burm., cujus locum vide in IURISONUS. V. et Sidon. in STIPENDIALIS: ita ut dicendum sit, longam esse, si deducatur a *stipo*; brevem, si a *stips*. ¶ 12. Stupendium scribitur in Inscript. apud Kellermann. Vigil. Rom. laterc. p. 60. n. 177., qui aliam quoque affert in nota inscriptionem, in qua *stupendorum* legitur, itidemque p. 97., ubi: Dulus frater Stup. X.

STIPS. Lin. 4. post *habebant* adde: Quamvis *stips* a *stipando* sit appellata, primam tamen syllabam brevem habet.

STIVÅ. Lin. 7. post *non distinguunt* adde: sed videtur esse a στίβω, premo, unde est Latinorum *stipo*, et στίβη, pruina, ab eodem στίβω, condenso.

* STRABAX, *acis*, m. 3. Est nomen proprium adolescentis rustici apud Plaut in Trucul.

* STRABONILLUS, *a*, um, adject. diminut. Strabonis. Est cogn. R. Inscript. apud Cardinali, Iscriz. ined. n. 410. Strabonilla Septimii Strabonis et Felicula filia.

STRABUS. In fin. adde: Cassiod. de orthogr. præf. Cum duo lumina consentiunt, utraque recta, utraque decora sunt: cum vero a se discrepare cœperint, vitium strabæ fœditatis incurrit.

* STRAGŪLATUS, *a*, um, adject. idem ac stragulus. Vulgat. interpr. Proverb. 31. 21. Stragulatam vestem fecit sibi. Aquila et Theodotion habent περιστρωματα, Symmachus ἀμειψάτους.

STRAMEN. In fin. adde: ¶ 2. Idem est ac stramentum §. 6. Cæl. Aurel. 3. Acut. 8. Ægrotantes jacere oportet loco sufficientis magnitudinis, nullo odore infecto, mollibus atque calidis stramentis. Prima enim celeritatis morborum mitigatio est straminum mollietis.

STRANGŪLATOR. Lin. 1. post m. 3. adde: strangolatore.

STRANGŪLO. Lin. 2. στραγγαλῖος corrige στραγγαλῖος. ¶ 4. in fin. adde: Hinc Suet. Tib. 61. Immaturæ puellæ, quia more tradito nefas esset virgines strangulati, vitiatæ prius a carnifice, strangulatæ.

STRANGŪRIÅ. In fin. adde: Cassiod. 2. Hist. Eccl. 18. Constantinopolim appellari secundam Romanam lege firmavit (Constantinus M.), sicut lex ipsa in marmorea platoma noscitur esse conscripta, et in strategio juxta equestrem statuam ejus est constituta.

* STRATI, orum, m. pl. 2. incolæ urbis Strati in Acarnania Liv. 43. 22. Inde altero die Stratum perventum.... Dinarchum Ætolosque cum juventute Strationum in arcem, per præsidii speciem, amovit.

* STRATIO, onis, f. 3. idem ac accubitus, locus nempe, in quo convivium apparatus. Inscript. Lannvina paucis abhinc annis reperta, edita vero in Atti dell'Accad. Rom. di archeolog. T. 2. p. 462. a med. Magistri cenarum ex ordine albi facti ponere debebant vini boni amphoras singulas, et panes albos duos, qui numerus collegii fuerit, et sardas numero quattuor, strationem, caldam cum ministerio. Alia apud Grut. 215. 2. et Fabrett. p. 404. n. 306. Volo autem ex usuris semissibus HS. x. n. comparari Augustalium loci n. ad instrumentum tricliniorum duum, quod eis me vilio (h. e. vivo) tradidi, candelabra et lucernas hilychues arbitrio Augustalium, quo facilius stratinibus (lege strationibus)

publicis obire possint. Ita habet Fabrett.; apud Grut. legitur *strati jus publ.* At Caj. Marini Frat. Arv. p. 304. minus recte, ut opinor, legendum putat *strati cenis omnibus publicis*. Hic non incongrue videtur asserendus locus Vitruv. 6. 10. Habent cæ domus ad meridiem spectantes ocos quadratos tam ampla magnitudine, uti faciliter in eis tricliniis quatuor stratis ministrationum ludorumque operis locus possit esse spatiosus.

* STRATIUS, *a*, um, adject. στρατιος, militaris. Ita est cognominatus Juppiter. Plin. 16. 44. 89. In Ponto circa Heracleam aræ sunt Jovis, Stratii cognomine: ibi querens duæ ab Hercule satæ. V. MILITARIS §. 5. Hujus Jovis Stratii meminit Herodot. l. 5. c. 119. et Jul. Pollux Onomast. l. 1. c. 1. ¶ 2. Fuit etiam nomen medici regis Eumenis apud Liv. 45. 19.

* STRATO, onis, m. 3. στρατών, qui exercitum ducit: a στρατόμα, castra pono. Est cogn. R. Inscript. apud Grut. 981. 2. Ti. Julius Strato. Alia apud Mazoch. Campan. amphitheatr. tit. p. 148. L. Anusius L. L. Strato.

STRATŌRIUS In fin. adde: ¶ 2. Stratorium, ii, absolute est lectus, στῆν, in quo sternimur. Vulgat. interpr. 2. Reg. 17. 28. Obtulerunt ei stratoria, et tapetia, et vasa scitilia.

* STRAVÅ, æ, f. 1. accerv exuviarum hostilium. Videtur esse vox originis Teutonicæ a *strafen*, punio. Jornand. Get. 49. de Attila. Postquam talibus lamentis est delictus, stravam super tumulum ejus, quam appellant ipsi, ingenti comissione concelabant, et contraria invicem sibi copulantes, luctum funereum mixto gaudio explicabant, nocturne secreto cadaver est terræ reconditum. Lactant. ad illud Stat. 12. Theb. 62. sed bellicus agger Curribus et clypeis, Grajorumque omnibus armis Sternitur; hostiles super ipse, ut victor, accervos Pacifera lauro crinem, vitisque decorus Accubat: hæc adnotat: Accervos exuviarum hostilium moles. Exuviis enim hostium extruebatur regibus mortuis pyra: quem ritum sepulturae hodie quoque barbari servare dicuntur, quem strabas dicunt lingua sua.

* STREMMÅ, ætis, n. 3. στρέμμα, lussatura, luxatio. Pelagon. Veterin. 16. circa med. Si equus coronam torserit, aut extorserit, aut laxaverit (lege luxaverit), hoc est, quod dicitur sterma (lege stremma).

STRĒNŪÅ. In fin. adde: ¶ 2. Etiam munera, quæ diebus festis dabantur, strenuæ aliquando appellatæ sunt. Inscript. apud Fabrett. p. 725. n. 442. lin. 12. Item Pr. Non. Jan. strenuas dividere.

* STRICTIO, onis, f. 3. strignimento, idem fere ac constrictio. Cæl. Aurel. 2. Acut. 11. Sed prætactis membris, quæ frigido mortis torpore afficiuntur, calefactionibus etiam adhibitis, cum obvolutione, atque modica strictione ex lanis effecta. Id. 3. ibid. 9. ad fin. Est præterea possibile sine manifesta causa hanc passionem corporibus inuasci, cum talis fuerit strictio sponte generata, qualis a veneno.

STRICTŪRA. Lin. 2. post *densari potest* adde: Isid. 19. Orig. 10. sub init. Intinctio ferri in aqua strictura est; nisi enim candens tingatur, stringi et coherere non potest ferrum. Lin. 8. post *a stringenda acie vocabulo imposito*; quam lectionem Plinianæ præfert Pontedera, Antiq. Gr. et Lat. p. 613.

STRIGMENTUM. Lin. 8. post *Gymnicorum* adde: Alii pro *Gymnicorum* rectius legunt *Cymeorum*.

* STRIGŪLÅ, æ, f. 1. idem ac strigilis. Vet. Scolia. ad Juvenal. 3. 263. Strigula autem est, quod xistram (corrige xystram a ξύστρα, strigilis) dicunt, unde oleum deteritur.

* STROMATEUS, i, m. 2. trisyllab. στρωματεύς, qui stromata consuit. Translate est, qui varii argumenti librum scribit. Cassiod. Instit. divin. litter. 1. Clemens Alexandrinus cognomento Stromateus. Id. ibid. 8. Clemens Alexandrinus presbyter, qui et Stromateus vocatur. h. e. T. Flavius Clemens Alexandrinus, qui vixit sæculo secundo finiente et tertio incipiente a Chr. n., qui quæ librum scripsit plurima doctrina refertum, qui itidem στρωματεύς Græce dicitur. ¶ 2. Hinc Priscian. 6. p. 696. Putsch. Mulciber Mulciberis et Mulcibris, ut Cesellius in Stromateo docet.

STRŌPHÅDES. Lin. 6. post *versi sunt*. V. hac de fabula Mythograph. ab A. Maio edit. in Class. auct. T. 3. p. 11. fab. 27.

STRUCTILIS. ¶ 1. in fin. adde: Inscript. apud Grut. 711. 3. Pilæ structiles.

STRUCTUS. In fin. adde: ¶ 4. Est etiam cogn. R., ut Sp. Servilius C. F. C. N. Struetus Tr. mil. consulari potestate ann. U. C. CCCLXXXV. in Fast. consul. apud Grut. p. 290.

STRŪMÅ. ¶ 3. in fin. adde: h. e. P. Vatinius. Vet. enim Scholia. ab A. Maio editus in Class. auct. T. 2. p. 160. Quod ad ipsum Vatinius pertinet, qui traditur fuisse strumosa facie, et maculoso corpore.

STŪDĪŌSUS. ¶ 4. lin. 2. pro *Speciosi tres* reponere *Studiosi tres*.

STŪDĪUM. ¶ 2. in fin. adde: Proximus a studiis. V. in TERPSILAUS.

STULTITIĀ. Lin. 4. post *oblivisci suorum* adde: *Id. 5. Orat. 55.* Malim equidem indisertam prudentiam, quam stultitiam loquacem.

STŪPRUM. ¶ 2. in fin. adde: *Suet. Oth. 2.* Neroni insinuas, facile summum inter amicos locum tenuit congruentia motum; at vero quidam tradunt, et consuetudine mutui stupri.

STURNINI. Lin. 2. *Steraccio* corrige *Sternaccio*.

*STURNINUS, a, um, adject. φαρός, ad sturnum pertinens, qui sturnum colore imitatur, ut *equus sturninus*, quem nostrates vulgo *stornelli* vocant, quia maculatus est cinericio et albo colore, ut sturnus. *Hieronym. in Esaj. 66. 20.* vertens locum *Zachar. 1. 8.* ex lectione LXX. interpretum. Καὶ ὅπως αὐτοῦ ἵπποι πυρροί, καὶ φαροί, καὶ ποικίλοι, καὶ λευκοί. Et post cum equi rufi, et sturnini, et varii, et albi.

*STYPSIS, is, f. 5. στύψις, *allegamento*, constrictio. *Cael. Aurel. 4. Tard. 3.* Constrictio, quam Graeci στύψιν vocant. *Cassiod. 12. Variar. 4. de vino acinaticio.* Dulcedo illic ineffabili suavitate sentitur, stypsis nescio qua firmitate roboratur. *Id. ibid. 12. de vino palmatiano.* Vinum quoque, quod laudare cupiens, palmatianum nominavit antiquitas, non stypsi asperum, sed gratum suavitate perquire.

STYRACĪNUS. In fin. adde: *Cael. Aurel. 2. Tard. 7. ad fin.* Vel ex eo (*styrace*) confectum oleum, quod styracium dicitur.

STYRAX. In fin. adde: *Alia* apud *Fabrett. p. 126. n. 41.* Claudius Styrax Actes Lib.

*STYSSIS, idis, f. 3. στύσις, erectio penis. V. ENTATICUS in *Lex.* et in *Append.*

*SUADIBILIS, e, adject. εὐπειθής, obsequens, morigerus, suavis. *Vulgat. interpr. ep. Jacob. 3. 17.* Sapientia pacifica, modesta, suadibilis.

*SUADILLUS, a, um, adject. diminut. suadi. *Inscript. apud Aldini, Marm. Comens. p. 195. n. 169.* C. Valerius Severus Suadillae Belliae Cripponis F.

*SUASIBILIS, e, adject. πεισῶδής, *suasibile*, qui suaderi potest. *Boeth. Aristot. Topic. 1. 9. p. 667.* Sunt autem problemata, de quibus sunt rationes suasibiles.

SUASŌRIUS. ¶ 2. lin. 9. post *suasoriae erunt* adde: *Id. 2. 4. §. 53.* Quæ quidem suasoriis magis, an controversiis accommodata est exercitatio, consuetudine et iure civitatum differt: apud Graecos enim lator earum ad iudicem vocabatur, Romanis pro conatione suadere ac dissuadere moris fuit.

SUASUM. In fin. adde: V. USTICIUM.

SUĀTIM. In fin. adde. ¶ 2. Item a *suus* pronomine. *Grammatic. Vatic. (edente A. Maio in Class. auct. T. 5. p. 279. col. 1.)* Meus, meatim, et significat more meo: tuus, tuatim, et significat more tuo: suus, suatim, et significat more suo: noster, notratim, et significat more nostro: vester, vestratim, et significat more vestro; ex quibus pronominiibus tantum quemadmodum adverbia fiant, sicuti Varro docuit, demonstravimus.

SUĀVIS. ¶ 5. In fin. adde: ¶ 5.* Est etiam cogn. R. *Inscript. apud Donat. p. 92. n. 2.* M. Romanus M. L. Suavis. *Alia* apud *Murat. 734. 3.* Matiena P. et O. L. Snavis. *Alia* apud *eund. 1082. 7.* M. Gavio M. F. Suavissimo VI. vir. Suessæ, etc.

*SUBADJUVANS, ntis, particip. ab inusit. *subadjuvo*; idem ac *subadjuva*. *Notitia utr. imper. sect. 41.* Quæstor imperii occidentalis habet subadjuvantes adiutores memoriales de scriniis diversis.

SUBÆDIĀNUS. In fin. adde: ¶ 2. Etiam *subædanus* scribitur. *Inscript. in Bullett. dell' Institut. archeol. ann. 1838. p. 5.* L. Valerius L. L. Pharnaces marmorarius subædanus. *h. e.* qui narmora sculpsit in ædibus interioribus collocandis; quemadmodum intestinalarius dicitur, qui ligna intra domum reponenda elegantiori artificio sculpsit.

*SUBALTERNĀTIM, adverb. in loco subalterno. *Boeth. Aristot. Topic. 13. p. 670.* Quoniam diversorum generum, et non subalternatim positorum diversæ species sunt.

*SUBALTERNUS, a, um, adject. *subalterno*, qui sub alio est. *Boeth. Introd. ad syllog. p. 556.* Universalis affirmatio, et particularis affirmatio subalternæ dicuntur, quoniam altera subiecti alteri, id est, particularis affirmatio universali affirmationi supposita est atque subiecta. et p. 584. Ut *omnis homo justus est, quidam homo justus est.* Subalternæ vero dicuntur, quoniam quod illa universaliter ponit, etiam hæc particulariter ponit.

*SŪBĀMĀRĒ, adverb. aliquantulum amare. *Vet. Scholiast. ad Cic. Sext. 3.* (edente A. Maio in *Class. auct. T. 2. p. 126.*) Subamare loquitur de collega suo Antonio.

SŪBĀRMĀLIS. In fin. adde: ¶ 2. In *Mus. Borbon. T. 5. tab. 36. p. 4.* *subarmalis tunica* dicitur ita appellata, quia subter arma superposita induebatur, ut hæc membris aptius cohererent. Arma autem hic intelligendæ sunt vestes quælibet militares. At si hæc derivatio vocis admittatur, convenire ne potest *subarmalis tunica* feminae in *Capellæ loc. cit. in §. 1?*

*SŪBARRHĀTUS, a, um, particip. ab inusit. *subarrho*, arrha seu pretio obligatus. *Sulpic. Sev. ep. ad Bassul. sub init.* Si quid forte, dum ludimus, quod velim tamen occultum esse, dictavi, omnia ad te, prius pæne quam fuerint scripta, aut dictata, perveniunt. Nimirum obarrhatos habes notarios meos, per quos tibi nostræ ineptiæ publicantur. V. *Ducang. Gloss. med. et inf. Latinit in Subarrho.*

SŪBASSĀTUS. In fin. adde: *Cael. Aurel. 3. Tard. 5.* Squilla igne torrida, id est subassata.

*SUBBULLIENS, entis, particip. ab inusit. *subbullio*, quodammodo bulliens. *Cassiod. 7. Hist. Eccl. 2. circa med.* Risus incontinens, et quasi subbulliens.

*SUBCONTĪNŪĀTIŌ, onis, f. 3. subsequens continuatio. *Priscian. 16. p. 1027. Putsch.* Conjunctiones subcontinuativæ causam continuationis ostendunt consequentem cum essentia rerum, ut *quoniam, quia*: ut, quoniam ambulat, movetur. Quidam tamen et has continuativas et subcontinuativas inter species casualium posuerunt. Nec irrationabiliter; et continuationis enim, et subcontinuationis per has causa ostenditur reddi. Continuationis, ut, si ambulat, movetur: subcontinuationis, ut, quia ambulat, movetur.

*SUBCONTĪNŪĀTĪVUS, a, um, adject. V. SUBCONTINUATIO in *Append.*

*SUBCONTRĀRIUS, a, um, adject. qui contrarius et inferior simul est. *Hygin. de limit. p. 172. Goes.* Septentrionali circulo subcontrarium australem appellant. et p. 173. Ab hoc exemplo subcontrariæ partis, quæ videtur eisdem horis illuminari, umbra describitur. et *moz.* Quam regionem quidam subcontrariæ partis appellant. Ita legit *Goesius*, alii minus recte *sescontrarium*, et *sescontrariæ* legunt.

SUBCORNĪCŪLĀRIUS. Lin. 2. post *scriba, cornicularius* adde. *Kellermann. ad Vig. Rom. laterc. p. 17. col. 1.* putat, sine distinctione legendum *scriba cornicularius*; deinde *col. 2. Donii* exemplar secutus, nec *Muratorum* memorans, *trib. (h. e. tribuni) subcornicularius* legit, quod unice amplectendum videtur.

*SUBCŪTĀNĒUS, a, um, adject. qui sub cute est. *Aurel. Vict. Epit. 14.* Hic (*Hadrianus*) morbo subcutaneo victus, dolore ardens, impatiensque plures e senatu exstinxit.

SUBCUSTOS. Lin. 1. ὑποφυλάξ corrige ἀντιφυλάξ.

SUBDIĀCŌNUS. In fin. adde: ¶ 2. Etiam *subdiacon, onis* declinatur. V. DIACONUS §. 2. in *Append.*

SUBDĪMĪDIŪS. Lin. 1. ὑπημιδιός corrige ὑφημιδιός.

SUBDĪTĪCIŪS corrige SUBDĪTICIUS.

*SUBDŌLENS, entis, particip. ab inusit. *subdoleo*: aliquantisper dolens. *Cael. Aurel. 3. Acut. 2.* Subdolens faucium sensus.

*SUBDŪPLEX, icis, adject. omn. gen. idem ac subduplex. *Boeth. 1. Arithm. 30. p. 1010.* Manifestum etiam hoc est, quod horum comites semper cum *sub* præpositione dicuntur, ut est subduplex sesquialter, subduplex sesquitercius, subduplex sesquiquartus, et ceteri quidem ad hunc modum.

SŪBER. Lin. 3. post *natare discunt* adde: videtur esse a σῦφαρ, pellis rugosa.

*SŪBESUS, a, um, particip. a *subedo*, subtus comestus. V. *Hieronymi loc. cit.* in SUBVESUS.

SUBGRUNDĀRIUM. Lin. 6. post *Hæc Fulgentius* adde: Cre-mari autem non solebant infantes, si ante septimum mensem obissent. V. *Plinii loc. cit.* in CREMO, as in *Append.*

*SUBJECTĪBĪLIS, e, adject. qui facile alicui subijcitur. *Vulgat. interpr. Baruch. 1. 18.* Et non fuimus subjectibiles illi.

SUBJECTĪŌ. In fin. adde. ¶ 4. Est etiam idem ac servitus, *soggezione* Itolorum. *Jornand. Get. 32.* Desiderans Honorius germanam suam Placidiam subjectionis opprobrio liberare. *h. e.* a servitute Visigothorum.

SUBJECTUS, a, um. ¶ 1. in fin. adde: ¶ 1.* Est etiam stupro suppositus. *Suet. Cæs. 7.* Visum per quietem matri stuprum intulisse, conjectores ad amplissimam spem incitaverunt, arbitrium orbis terrarum portendi interpretantes; quando mater, quam subjectam sibi vidisset, non alia esset, quam terra, quæ omnium parens haberetur.

SUBINFERO. In fin. adde. ¶ 2. Particip. *Subinferens* apud *Vulgat. interpr. ep. 2. Petri 1. 5.* Vos autem curam omnem subinferentes.

SUBINFLATUS. In fin. adde: *Id. 1. Acut. 6.* Pulsus subinflatus. *h. e. aliquanto teso.*

SUBINSERTIO, onis, f. 3. *Aquila de schem. lex. subinit.* Hæc figura (*hypozeugis*) Latine vocabitur subjunctio, vel subiunctio, vel subnexio.

SUBINTRODUCTUS. a, um, particip. a *subintroduco.* *Vulgat. interpr. ep. ad Galat. 1. 4.* Sed propter subintroductos falsos fratres.

SUBINVICEM, adverb. ad invicem. *Isid. 16. Orig. 4. §. 12.* Judaicus lapis albus est, atque in schemate glandis, scripturis subinvicem modulatus, quas Græci *ῥαμνός* appellant.

SUBITATIO, onis, f. 3. subitus adventus. *V. Vulgat. interpr. loc. cit. in SUBITO.*

SUBJUNCTIO, onis, f. 3. *V. Aquilæ loc. cit. in SUBINSERTIO in Append.*

SUBLEVATIO, onis, f. 3. *sollievo*, idem ac levatio. *Anian. ad Paul. Sentent. recept. 2. 7. 1.* Si quorumcumque res pro sublevatione manihus in mare jactatae fuerint. *Paulus* habet: Si levandæ navis gratia jactus mercium factus est.

SUBLEVO. In fin. adde: *Sublevaturus* apud *Cic. fil. ad Tir. 16. Pam. 21. ad fin.* Noli dubitare, mi Tiro, quin te sublevaturus sim, si modo fortuna me.

SUBLIMATIO, onis, f. 3. *sollevamento*, exaltatio. *Alcim. ep. 2. a med.* Si caput nostrum est Christus, in sublimatione summent quantulumcumque sublimitatis consortium membra de vertice.

SUBLIMEN. In fin. adde: *Not. Tir. p. 98.* Limen, sublimen. Quod opponitur superlimini; quam vocem vide suo loco.

SUBLICO. In fin. adde: *Paul. Sentent. recept. 5. 6. 13.* Arbor, quæ in alienas aedes, vel in vicini agrum imminet, nisi a domino sublicari non potest; isque conveniendus est, ut eam subluet. Quod si conventus dominus id facere noluerit, a vicino luxuries ramorum compescatur. Id qualiscumque dominus facere non prohibetur.

SUBLUTEUS. Lin. 3. post *Non color* adde: (*columbarum*).

SUBMANDO, as, a. 1. occulte mando. *Not. Tir. p. 51.* Mandat, remandat, submandat.

SUBMULTIPLUS, a, um, adject. idem ac submultiplex. *Boeth. Aristot. Topic. 2. 3. p. 677.* Si triplum, multiplex, et subtriplum submultiplex dicitur, dicitur enim triplum quidem ad subtriplum, multiplex autem ad submultiplex.

SUBNAVIGO, as, avi, a. 1. *ὑποπλεω*, oras maris cominus lego. Verbum proprium nautarum, qui insulam in mari objectam præternavigant, circuitu uti coguntur; cum e contrario *ὑπερπλεω* nautæ dicantur, cum recta via prætervehuntur. *Vulgat. interpr. Act. Apost. 27. 4.* Et inde cum sustulissemus, subnavigavimus Cyprum, propterea quod essent venti contrarii.

SUBNEXIO, onis, f. 3. *V. Aquilæ loc. cit. in SUBINSERTIO in Append.*

SUBNOTATUS, a, um, particip. a *subnoto*, inferius notatus. *Boeth. 2. Arithm. 26. p. 1054.* Qui vero numeri nascentur, subterius subnotati.

SUBNUBĀ. In fin. adde: *succuba* autem rectius legitur, quia penultima syllaba in *subnuba* longa esse debet: quamquam etiam *pronuba* penultimam breviam.

SUBOCRINI, orum, m. pl. 2. populi, qui sub Odra monte, *il Carso*, incolunt. *Plin. 3. 20. 24.* Incolæ Alpium multi populi, sed illustres a Pola ad Tergestis regionem Scensses, Subocribi, Catali, Monocaleni; juxtaque Carnos quondam Taurusci appellati, nunc Norici.

SUBPRÆFECTUS. Lin. 2. post *est* adde: quique munere ordinario fungitur; cum e contrario vicepræfectus extra ordinem loco præfecti præest. *V. VICEPRÆFECTUS, et VICARIUS §. 3.*

SUBPREHENDO, is, a. 3. *sorprendere*, clam vel improviso prehendo. *Not. Tir. p. 49.* Prehendit, reprehendit, subprehendit, prehensus, reprehensus, subprehensus.

SUBRECTIO. Lin. 3. post *concelebrat Græcia* adde: *Cæli. Aurel. 3. Acut. 2.* Sequitur colli subrectio inflexibilis.

SUBREPENTĒ, adverb. idem ac repente. *Hieronym. præf. in ep. ad Galat. a med.* Per dies singulos lavacra iterum sordidanda, sed gratia Evangelii subrepente cessasse.

SUBREPTICIUS corrige **SUBREPTICIUS.**

SUBREPTIO. In fin. adde: ¶ 3. *Subreptio* est etiam idem ac sublatio. *Cæli. Aurel. 3. Acut. 11.* Obtinente passione (*hydrophobica*), subreptio atque extensio præcordiorum ad superiores partes, et officii ventris abstentio.

* SUBREPTIVĒ, adverb. clam. *Jornand. Get. 57.* Inde (*urbe Ravenna*) subreptive noctu frequenter cum suis egrediens, Gothorum exercitum inquietat (*Theodoricus*).

* SUBRĒSŌNO, as, n. 1. aliquantisper resono. *Alcim. Sentent. ex ep. ad Ephes. 2.* Ubi plurale aliquid in divinitate subresonat, non dualitas videtur intelligenda, sed trinitas.

* SUBSANNATIO, onis, f. 3. *χλευασμός*, irrisio. *Vulgat. interpr. Psalm. 34. 16.* Subsannaverunt me subsannatione. Adde 43. 14.

* SUBSANNATOR, oris, m. 3. *μωκός*, irrisor. *Vulgat. interpr. Eccli. 33. 6.* Equus emissarius, sic et amicus subsannator, sub omni supra sedente hinnit.

* SUBSANNATUS, a, um, particip. a *subsanno*, irrisus. *Commodian. 38. 6.* In illa spem posuit, quam vos subsannati rejicitis.

* SUBSCRIPTIVUS, a, um, adject. *Boeth. in Porphyry. dial. 1. p. 14.* Horum ergo, quos Græci *ὑπογράφους λόγους* dicunt, Latini subscriptivæ rationes dicere possunt, reddemus. Subscriptivæ autem rationes sunt demonstrativæ, et quodammodo insignitivæ proprietatis illius rei, quæ cum ipsa generalissima sit, et genus ejus nullum reperiri possit, eam tamen definire necesse est.

SUBSECIVUS. ¶ 3. lin. 7. post *superfuerunt* adde: *Jul. Frontin. de limit. p. 59. Goes.* Subsecivum est, quod a subsecante linea nomen accepit.

* SUBSECUTIO, onis, f. 3. *seguito*, id quod subsequitur. *Cassiod. 8. Variar. 14.* Talis subsecutio creditur, quale primordium venisse sentitur.

* SUBSESQUIALTER, ra, rum, adject. *ὑψημολος*, idem ac subdimidius. *V. Boethii loc. cit. in SESQUIQUARTUS in Append.*

* SUBSESQUIQUARTUS, a, um, adject. *ὑποτέταρτος*, idem ac subquartus. *V. Boethii loc. cit. in SESQUIQUARTUS in Append.*

* SUBSESQUIQUINTUS, a, um, adject. *ὑποπεμπτος*, idem ac subquintus. *V. Boethii loc. cit. in SESQUIQUARTUS in Append.*

* SUBSESQUITERTIUS, a, um, adject. *ὑπότρετος*, idem ac subtertius. *V. Boethii loc. cit. in SESQUIQUARTUS in Append.*

* SUBSISTĒTĀ, æ, f. 1. *ὑπόστασις*, *sussistenza*, actus subsistendi. *Cassiod. 5. Hist. Eccl. 38.* Depositio (*fidei*) ultima Constantinopoli cum adjectione recitata est; erat enim additum, ut ueque substantia, neque subsistentia diceretur in Deo. *Id. 9. ibid. 3.* Dum unam Trinitatis substantiam confitetur (*Nestorius*), tres subsistentias prædicat in aperto. *Id. 12. ibid. 4. ad fin.* Nusquam Dei Verbi subsistentiam perinit; sed ubique id subsistere confitetur, et habere substantiam, non sicut Photinus, et Samosatenus, ejus existentiam perimentes. *Boeth. de duab. natur. p. 950.* Longe vero illi (*Græci*) signatius naturæ rationabilis individuum substantiam *ὑποστάσεως* nomine vocavere, nos vero per inopiam significantium vocum translativam retinimus nuncupationem eam, quam illi *ὑπόστασις* dicunt, personam vocantes, sed peritior Græcia sermonum *ὑπόστασις* vocat individuum subsistentiam.

* SUBSORTITUS, a, um, particip. a *subsortior*, qui iterum sorte adlegitur. *Serv. ad Virg. 3. G. 71.* Sortior est verbum judiciorum: nam subsortiti dicuntur judices, qui occupatorum funguntur officio.

* SUBSTANTIALĪTAS, atis, f. 3. *sostanzialità*, conditio ejus, qui substantialis est. *Cassiod. 7. Hist. Eccl. 14. ante med.* Ex non exstantibus creatus mundus novellam habet substantiæ recentemque nativatem a Patre per Filium, hujusmodi utique substantialitatem cunctis accipientibus.

SUBSTO. In fin. adde: ¶ 3. Discrimen significationis inter *substo* et *subsisto* ita statuit *Boeth. de duab. natur. p. 950.* Subsistit, quod ipsum accidentibus, ut possit esse, non indiget: substat autem id, quod aliis accidentibus subjectum quoddam, ut esse valeant, subministrat.

SUBSTRUCTIO. In fin. adde: *Inscript. in Bullett. dell' Instit. archeol. ann. 1838. p. 188.* Imp. Cas. Divi Nervæ F. Nervæ Trajanus Aug. substructionem contra labem montis fecit.

* SUBSUPERPARTIENS, entis, particip. a *subsuperpartior*. Ita appellatur numerus, qui ab alio majore totus comprehenditur, et insuper ejus aliquæ partes ab eodem continentur. *Boeth. 1. Arithm. 28.* Post hos nascuntur comites, qui subsuperpartientes vocantur: hi autem sunt, qui habentur ab alio numero, et eorum vel duæ, vel tres, vel quatuor, vel quotlibet aliæ partes.

SUBTECTUS. In fin. adde: *Jornand. Get. 2.* Refert Strabo, tantam illam (*Britanniam*) exhalare nebulam, madefacta humo Oceani crebris excursibus, ut subtectus sol per illam pæne to-

tam fœdiorem, qui serenus est, diem negetur aspectui, noctem quoque clariorem.

SUBTERFUGIO. In fin. adde: ¶ 3. Particp. *subterfugiendus* apud *Augustin.* 14. *Civ. D.* 18. Opus ipsum, quod libidine peragitur in stupris, ubi latebræ ad subterfugienda humana iudicia requiruntur, deviat publicum aspectum.

***SUBTĒRIUS**, adverb. ex parte subteriore. *Isid.* 16. *Orig.* 8. Sardonyx constat tribus coloribus; subterius nigro, medio candido, subterius minco.

SUBTERLŪVIO. Lin. 2. *cadentia* corrige *cedentia*.

***SUBTERSCRIPTUS**, a, um, adject. qui subter est scriptus, idem ac subscriptus. *Boeth.* 1. *Musica.* 10. p. 1070 Et ut sit clarius, quod dictum est, sint verbi gratia malleorum quatuor pondera, quæ subter scriptis numeris continentur, XII. IX. VIII. VI.

SUBTINNIO. Lin. 2. post *indumentis* adde: aliquid.

SUBTORQUĒO. In fin. adde: *Gargil. de cura boum ante med.* Si bos collum subtorserit.

***SUBTRACTIO**, onis, f. 3. ὑποστολή, *sottrazione*, subductio. *Vulgat. interpr. ep. ad Hebr.* 10. 59. Nos autem non sumus subtractionis filii in perditionem, sed fidei in acquisitionem anime.

SUBTŪSUS. In fin. adde: ¶ 2. *Subtus* angulus est, quem nostrates geometræ *sotteso* vocant. *Boeth.* 1. *Geometr.* p. 1180. Subtus angulus major recto est.

SŪBŪCŪLATUS. In fin. adde: V. **SULLATURIO.**

SUBVECTUS, us. Lin. 1. dele ea verba: in sexto casu sing. In fin. adde: *Cassiod.* 5. *Hist. Eccl.* 17. a med. Sed cursus publicus non sufficit subvectui episcoporum.

***SUBVENTIO**, onis, f. 3. *sovvenzione*, actus subveniendi et auxiliandi. *Cassiod.* 12. *Variar.* 28. Joseph legimus contra famem funestam emendi quidem tritici dedisse lætitiā; sed tale posuit pretium, ut suæ subventionis avidus, se potius venderet alimonia mercaturus.

SŪBŪLĀ. ¶ 3. lin. 4. pro *relicta* repone *derelecta*. Et pro p. 3. repone p. 305.

***SUBUNCTIO**, onis, f. 3. unctio, quæ subtus fit. *Cael. Aurel.* 3. *Acut.* 3. a med. Etiam subunctionibus faucium, vel interiorum utemur.

***SUBVŌLĀMEN**, inis, n. 3. est illa ædificii pars, quam *Ascon.* vocat *provolans tabulatum*. V. **PROVOLO** §. 3. *Isid.* 15. *Orig.* 2. §. 26. Imboli (*lege emboli*) vel quia subvolamina sunt, vel quia sub iis ambulant: sunt enim porticus hinc inde platearum. *Lindemann* edidit *sub volumine*.

SUCCESSOR. In fin. adde: ¶ 5. Est etiam nomen servile. V. **BERYLLUS** in *Append.*

SUCCESSUS, us. In fin. adde: ¶ 5. Item filius. *Cael. Aurel.* 1. *Tard.* 5. a med. Ferunt Græcorum commenta loquacia et hieræ prolis feminam humanis exercitatis fati, et sævo pœnitudinis dolore commotam, sua manu suos exstinxisse successus. *h. e.* Medeam filios suos necasse.

SUCCIDŪS. In fin. adde: ¶ 3. Item subsequens. *Alcim.* 5. 36. qua (*virga*) deinde sacerdos Plurima succiduo monstravit empore signa.

SUCCINĀTUS corrige **SUCCINACIUS**. Lin. 2. *Succinatum* corrige item *succinacium*.

SUCCINCTUS. ¶ 3. in fin. adde: Item qui novæ alicujus urbis mœnia aratro circumsignabat. *Manil.* 4. 55½. junctisque juvenacis Mœnia subcinctus curvo describet aratro. V. **CINCTUS**, as, §. 3. in *Append.*

***SUCCISOR**, oris, m. 3. qui succidit, frondator, putator. *Alcim.* 4. 48. Quam (*silvam*) nec si sera succisor falce repurget.

SUCCLIÑO. In fin. adde: *h. e.* ratione seu metro constat, etsi aliquantum inclinati sint.

***SUCCURRICIUS** seu *Succurritivus*, a, um, adject. *soccorre- vole*, qui succurrit. *Vet. Scholiast.* ad *Germanic. Prognost.* ad fin. In hoc mirabilem admirari benignitatem naturæ succurriam, omnibus annis accidere non posse, idque quando sit futurum, facile nosci.

SŪCIDUS. ¶ 3. in fin. adde: Ita et ficum succiduum apud *Cael. Aurel.* 3. *Tard.* 8. ante med. Tundendum igitur aridum ficum, sed quod sit pingue ac succiduum.

***SŪDĀTILIS**, e, adject. qui more sudoris fluit. *Cassiod.* 5. *Variar.* 2. de *succino*. Fit sudatile metallum, teneritudo perspicua, modo croceo colore rubens, modo flammea claritate pinguescens.

SUDERTANUS corrige **SUDERTĀNUS**.

SŪDOR. ¶ 1. in fin. adde: opponitur autem illi, qui in veste perferendus est. Hinc *Id. ibid.* In sudata veste durandum.

App.

***SŪDŌRIFĒR**, ra, rum, adject. qui sudorem elicit. *Cael. Aurel.* 3. *Acut.* 21. ante med. Si cardiacum sudore deluentum calido lavacro, vel sudoriferis vaporibus velit adjuvare.

SŪBUS. ¶ 1. in fin. adde: *Alcim.* 1. 33. et 233. Aer sudus.

***SŪĒRICŪLUM**, i, n. 2. diminut. a *sus*, ejus genitivus antiquæ fuit sueris. Videtur significare frustum carnis porcinae, quod *bragiola* Itali dicunt. *Not. Tir.* p. 167. Olla, olla, ofella, suericulum.

SUĒSSĀNUS. ¶ 1. in fin. adde: Hæc urbs in *Inscript.* apud *Murat.* 814. 2. plenius *Suessa Aurunca* ad distinctionem alius *Suessæ*, de qua in §. 2. agitur.

***SUĒTŪDO**, inis, f. 3. idem ac consuetudo. *Paulin. Pell. Eu- char.* 179. Cogeret invecum blanda suetudine ritum Deserere. et *mox.* 271. Alliecent et contra animum suetudo quietis, Otia nota domus, specialia commoda plura.

SUFFARCINĀTUS. In fin. adde: *Cassiod.* *Instit. div. litter.* 28. Non aspicimus, quanto auro et argento et veste suffarcinatus exierit de Ægypto Cyprianus, et doctor suavissimus, et martyr beatissimus?

SUFFECTUS, a, um. In fin. adde: ¶ 4. Item affectus. *Cael. Aurel.* 1. *Acut.* 15. Sicut enim coagula densant atque extenuant lactis naturam, cum cascus ex lacte erascenscat, et materia exinde tenuior ac magis liquida fiat, quam Græci ὀψζόν appellant, atque hæc contraria eadem virtute suffecta separantur.

***SUFFECTUS**, us, m. 3. idem ac suffectio. *Ennod. Dict.* 7. Multiplicate suffectu scientiæ parentum titulos.

SUFFLĀMEN. ¶ 2. lin. 2. *Id.* 16. 50. corrige *Juvenal.* 16. 50.

***SUFFLĀTŌRIUM**, ii, n. 2. mantice, foliis. *Vulgat. interpr.* *Jerem.* 6. 29. Defecit sufflatorium, in igne consumptum est plumbum.

SUFFRINGO. In fin. adde: *Aur. Vict. Cæsar.* 41. Constantinus eo pius, ut etiam vetus terribilisque supplicium patibulorum, et cruribus suffringendis primus removerit. V. **CRURIFRAGIUM**

***SUFFULTŪRĀ**, æ, f. 1. *sostegno*, sustentaculum. *Cassiod.* 9. *Hist. Eccl.* 34. Columnæ tres suffulturæ solatio nudatæ et ipsæ ceciderunt, et alias duodecim una traxerunt.

SUFFUNDO. ¶ 4. lin. 12. post *seu negandæ* adde: *Id. Apolog.* 4. In pudoris notam capitis pœna conversa: honorum adhibita proserptione, suffundere maluit hominis sanguinem, quam effundere.

***SŪGĪTUS**, a, um, particp. a *sugo*, idem ac suctus. *Not. Tir.* p. 193. Sugit, sugitus.

SŪI. In fin. adde: Hinc ultima syllaba in *sibimet* ambiguæ quantitatis est; etenim brevis est in *Silii loc. cit.* in §. 4.; longa vero apud *Manil.* 4. 439. dabit ipse sibimet Pondera.

***SULMŌNIUS**, a, um, adject. ad Sulmonem pertinens. Sulmonii nominantur duo liberti ex servis publicis ejusdem urbis in *Inscript.* apud *Romanelli Topogr. Napol. T.* 3. p. 117. Sulmonii Primus et Fortunatus ponderarium pagi Interprominii vi terræmotus dilapsus sua pecunia restituerunt. V. **OBSEQUENS** §. 5.

SULPHŪRŌSUS. In fin. adde. *Cael. Aurel.* 2. *Tard.* 7. ad fin. Plurima sulphureosa admiscenda probaverunt.

SUM. ¶ 36. in fin. adde: *Inscript.* apud *Maff. Mus. Ver.* p. 150. n. 4. Ossa hic sita sunt Auctæ Apustiæ Rufæ (*scil.* servæ) quæ fuit: rogo per Superos, qui estis, ossa mea tucatis. ¶ 42. in fin. adde: sic *sito* pro *esto* apud *Claud. Mamert.* 3. *Stat. an.* 6. a med. Nunc igitur adesto totus, et, quam potis es, præsens sito.

SŪMEN. ¶ 2. in fin. adde: V. apud *Apic.* 7. 2. rationem con- diendi suminis suilli.

***SUMLOCENNENSIS**, e, adject. ad Sumlocem pertinens, opidum Germaniæ in Suevia ad Nierum fluv., nunc *Necker*, quod et *Rottenburg* et *Sülchen* nunc appellatur. *Inscript.* apud *Grut.* 39. 7. Deanæ in H. D. D. (*h. e.* honorem domus diviniæ) pro juventute C. Sum. (*h. e.* civium Sumlocennensium) Jul. Hermes T. C. (*h. e.* titulum constituit). *Alia* apud *Reines. Cl.* 8. n. 55. Victorino Vitullo civi Sumlocennensi Cogitacia Cupidicia- na conjux et Vitullinus filius P. C.

***SUMMĀLĀRIS**, e, et

***SUMMĀLĀRIUS**, a, et *summus* et *alaris* vel *alarius*, qua significatur miles ex exteris nationibus, qui in exercitu Romano pugnabat in equestri militia alaria, et quidem in parte summa alarum; quemadmodum qui pugnabat in inferiori ala Græcæ hybrida voce dicitur ἐνταλαριος in *Inscript.* apud *Spon. Miscell. antiq.* p. 112. et apud *Murat.* 674. 1. T. AYT. Kλ. Α' λφηνος πραιπόσιτος εἰλης ἐνταλαριων. *Hygin.*

Gromat. p. 8. col. 1. Et per reliquas strigas cohortes peditatæ et equitatæ ad viam quintanam spectare debebunt, et super has sumactares (*lege* summalares) et reliquæ nationes tendere debebunt. *Id. p. 10. col. 1.* Nationes, Cantabri, Getæ, Daci, Brittones, Palmyreni, 77 statorum, et si quid aliud datum fuerit in exercitu, summam clariorum (*lege* in summalariorum) retentura ponimus. *Id. ibid. p. 14. col. 2.* Sumacterias (*lege* summalares) et reliquæ nationes, quoties per strigas distribuimus, non plus quam tripertita esse debent. *Inscript. ann. 1853.* reperta *Jesuli*, nunc *Giesolo* prope Venetias, XII. mill. pass. ab Altino, quæ modo in Biblioth. D. Marci asservatur, hæc habet . . . . Gavius L. F. . . . Aquilo Tribunus Mil., Præf. Equitum Al. (h. e. alarum) summarum.

* SUMMO, as, avi, atum, a. 1. idem fere ac consummo. *Vet. Scholiast. ad Cic. Mil. 10.* edente A. Maio in *Class. auct. T. 2. p. 112.* Et considerato statim miram prudentiam, quod ita narrationem summaverit, ut, cum dominum crederent interemptum, fecerant id servi Milonis, quod suos quisque servos facere voluerit.

SUMMUS. In fin. adde: ¶ 19. Summus est etiam cogn. R. V. *Inscript. in VIRUNENSIS §. 5. in Append.*

* SUNAMITIS, idis, f. 3. patronym. Συναμίτις, quæ est ex Sunam, urbe Palæstinæ, e tribu Issachar, quinque mill. pass. a monte Thabor. *Hieronym. ep. 52. n. 2.* Quæritur puella de universis finibus Israel Abisag Sunamitis.

* SUPELLECTILIS, is, f. 3. idem ac supellex, hinc Italicorum *suppellectile* derivatur. *Salvian. 3. Gub. D. 2.* Procuratores, quibus vel supellectilis copiosa, vel cellaria opulenta creduntur, fideles dici non queunt, si res sibi traditas devorant.

* SUPÉRABNEGATIVUS, a, um, adject. *Boeth. in Cicer. Topic. 5. p. 825.* Tertius modus, cum inter partes connexæ atque ex duabus affirmationibus copulatæ propositionis negatio interponitur, eaque ipsa negatio denegatur, quæ propositio *ὑπεραποφατικῇ* Græco sermone appellatur, ut: *si dies est, lux est*, si inter hujus propositionis partes negatio interveniat, fiet hoc modo: *si dies est, lux non est*, hanc si ulterius denegemus, erit ita: *non, si dies est, lux non est*. Quæ propositio *superabnegativa* appellatur, talesque sunt omnes, in quibus negatio præponitur negationi, ut: *non est dies*, et rursus: *nec non Ausonii, Troja gens missa, coloni*.

* SUPÉRABUNDANTER, adverb. *soprabbondantemente*, valde abundanter. *Vulgat. interp. Paul. ep. ad Ephes. 3. 20.* Qui potens est omnia facere superabundanter quam petimus, aut intelligimus.

SUPÉRABUNDANTIÆ. In fin. adde: ¶ 2. Significat etiam excellentiam, quam Græci *ὑπερβολήν* dicunt. *Boeth. Aristot. Topic. 3. 3. p. 682.* Cujus est superabundantia eligibilior, et ipsum eligibilis: ut amicitia pecuniis; nam eligibilior superabundantia amicitia, quam pecuniarum.

* SUPÉRADJECTUS, a, um, particip. a *superadjicio*; *sopraggiunto*, qui super est adjectus. *Boeth. Aristot. Topic. 6. 1. p. 706.* Omne, quod superadjectum est in definitione, superfluum est.

* SUPÉRADULTUS, a, um, adject. *ὑπεράχμωτος*, exoletus. *Vulgat. interp. Paul. 1. ep. 1. ad Cor. 7. 36.* Si quis turpem se videri existimat super virgine sua, quod sit superadulta.

SUPÉRÆDIFICŌ. In fin. adde. *Ennod. Dict. 2. a med.* Qui in restauratione ædis essent necessarii, nisi architectus et petra? nisi lapis et superædificans? nisi fundamentum et opifex?

* SUPÉRÆUGMENTUM, i, n. 2. *sopraggiunta*, aliud augmentum. *Isid. 6. Orig. 17.* Embolismus nomen Græcum est, quod interpretatur Latine *superaugmentum*, eo quod expleat numerum annorum communium, quibus undecim lunares dies desesse cernuntur.

SUPÉRBIÆ. Lin. 2. post *insolentia* adde: est ab *ὑπερβία*, injuria immodica.

SUPÉRBIŌ. In fin. adde: *Cæd. Aurel. 1. Acut. 14.* Superbenda pars sextarii.

SUPÉRBUS. Lin. 4. post *ire* adde: vel potius ab *ὑπερβιος*, immodicus.

* SUPERCADENS, entis, particip. ab inusit. *supercado*, idem ac *superincidens*. *Cæd. Aurel. 2. Tard. 3.* Totius capitis curatio ex illusione aquarum *supercadentium*, quam Græci *κατακλυσμὸν* appellant. *h. e. la doccia*, *εμβροχμα*.

* SUPERCERTO, as, a. 1. *ἐπαγωνίζομαι*, insuper certo. *Vulgat. interp. cp. Jud. 3.* Deprecans *supercertari* semel traditæ sanctis fidei.

* SUPERCIDO, is, ecidi, n. 3. supra *eado*, *superincido*. *Vulgat. interp. Psalm. 57. 9.* *Supercecidit ignis*, et non viderunt solem.

* SUPERCRISTATUS, a, um, adject. *ὑπερστροφος* qui supra habet cristam. *Coripp. 8. Joann. 480.* Belliger ipse *supercristata* casside celsus.

SUPERCURRO. In fin. adde: *Alcim. ep. 78.* Licebit *supereurrenti* ingenio vestro terminos perscriptæ demandationis excedere.

SUPÉRÉMICO. In fin. adde: ¶ 2. Translate est *super salio*, *balzar sopra* Italicorum. *Id. 9. ep. ante med.* Si excussura quemcumque catulorum Parthi collo raptoris pede volatæo tigris orbata *superemiciet*.

SUPÉRÉMINEŌ. In fin. adde: ¶ 2. Particip. *Supereminens* apud *Vulgat. interp. Paul. ep. ad Ephes. 1. 19.* Quæ sit *supereminens* magnitudo virtutis ejus in nos.

* SUPÉRÉXALTO, as, a. 1. supra *exalto*. *Vulgat. interp. cp. Jacob. 2. 15.* *Superexaltat* autem misericordia judicium.

SUPÉRÉXSULTO. In fin. adde: *Cassiod. Complex. ad ep. Jacob. 5.* Quando sit misericordia, *superexsultat* siue dubitatione judicio. V. in SUPÉRÉXALTO in *Append.*

* SUPÉREXTENDO, is, a. 3. *ὑπερτείνω*, supra *extendo*. *Vulgat. interp. Ezech. 57. 5.* Hæc dicit Dominus Deus ossibus his: ecce ego *superextendam* in vobis cutem.

* SUPÉRGAUDĒŌ, es, n. 2. *ἐπιχαρίζομαι*, insuper gaudeo. *Vulgat. interp. Psalm. 34. 19.* Non *supergaudeant* mihi, qui adversantur mihi inique.

* SUPÉRGLŌRIŌSUS, a, um, adject. maxime gloriosus. *Vulgat. interp. Dan. 3. 55.* *Benedictus es* in templo sancto gloriæ tuæ; et *superlaudabilis*, et *supergloriosus* in sæcula.

SUPÉRJECTUS. In fin. adde: V. loc. cit. in TABULO.

* SUPÉRIMPENDO, is, a. 3. *ἐκδανώνω*, vicissim sumptus facio. *Vulgat. interp. 2. Corinth. 12. 15.* Ego autem libentissime impendam, et *superimpendar* ipse pro animabus vestris. *h. e.* ego vero libentissime sumptus faciam, immo me totum devoceo animarum vestrarum salutem.

* SUPÉRINCREPĪTANS, antis, particip. ab inusit. *superincrepito*, idem ac supra increpans. *Juvenc. 2. 162.* Et *superincrepitans*: Procul hæc auferte profani.

* SUPÉRINDICTĪCIUS, a, um, adject. qui superiori tempori indictus fuerat. *Majorian. Aug. Novell. tit. 3.* Fessas provinciarum varia atque multiplices tributorum exactione fortunas, et extraordinariis fiscalium solutionum oneribus attritas solitæ inflationis omissæ testantur, et defectum sui etiam in his, quæ merito fuerant solvenda, sensisse. *Superindicticiis* quidem titulis possessor exhaustus, dum agræ solutionis trahit sub impossibili devotione reliquias, et pro temporis cursu novis subinde perurgitur venientium indictionum tributis, et in redimendis attenuatur induciis, coacervata in unum sarcina obnoxietatis obruitur, et præcedentibus debitis nequitiam sufficiens, ad futuram quoque inflationem minus idoneus invenitur. Hæc nos ita retulimus ex emendatione *Anton. Zirardini* in *Novell. leg. Theodosii jun. et Valentiniani III. commentar. p. 287.*

SUPÉRINDUCTĪCIUS corrige SUPÉRINDUCTĪCIUS.

* SUPÉRIRRŪŌ, is, n. 3. supra *irruo*. *Mar. Victorin. de fratrib. Machab. 263.* dicto citius *superirruit* igni.

SUPÉRĪUS. Lin. 1. post *adverb.* adde: *superiormente*.

* SUPERLAUDĀBĪLIS, e, adject. maxime laudabilis. V. SUPERGLORIOSUS in *Append.*

* SUPERLĪMINĀRE. In fin. adde: ¶ 2. Ea tamen voce utitur *Vulgat. interp. Exod. 12. 7.* In *superliminibus* domorum. *Id.* sæpius alibi.

* SUPERLŪCROR, aris, atus sum, dep. 1. insuper lucror. *Vulgat. interp. Matth. 25. 20.* Domine, quinque talenta tradidisti mihi, ecce alia quinque *superlucratus* sum.

SUPERNĒ. ¶ 4. in fin. adde: et PENDULUS §. 2.

* SUPÉRORDĪNO, as, a. 1. *ἐπιδιατάσσομαι*, insuper dispono, seu potius insuper novas conditiones addo. *Vulgat. interp. Paul. ep. ad Galat. 3. 15.* Homini confirmatum testamentum nemo spernit, aut *superordinat*.

* SUPÉRPARTĪCŪLĀRĪTAS, atis, f. 3. conditio numeri *superparticularis*, quam vocem V. suo loco. *Boeth. 1. Arithm. 52. p. 1015.* Si quis idem de cunctis in infinitum partibus multiplicatis faciat, convenienter ordinem *superparticularitatis* inveniet.

SUPÉRPOŖITĪŌ. In fin. adde: opponitur autem lenimento, quam vocem vide in altera *Append. §. 2.*

* SUPERSPĒRO, as, n. 1. *ἐσπερίζω*, insuper spero. *Vulgat. interp. Psalm. 118. 43.* In iudiciis tuis *supersperavi*. et *ibid. 78.* In verbo tuo *supersperavi*.

* SUPERSTĪTĪŌSUS. ¶ 3. adde: Comp. *Superstitiosior* apud *Vulgat. interp. Act. Apost. 17. 22.* Viri Athenienses, per omnia quasi *superstitiosiores* vos video.

***SUPERSTANTIALIS**, e, adject. ἐπιούσιος, vel ὁ τῆς ἐπιούσης ἡμέρας, qui substantiæ necessarius, vel qui quotidianus est. *Vulgal. interpr. Matth. 6. 11.* Panem nostrum supersubstantialem da nobis hodie.

***SUPERSUSPENSUS**, a, um, particip. ab inusit. *supersuspendo*, supra suspendo. *Cael. Aurel. 5. Acut. 5.* Immobiles et supersuspensa palpebrarum ac superciliorum positio.

***SUPERPENDO**, is, a. 3. supra tendo: neutraliter usurpat *Cael. Aurel. 2. Acut. 9. a med.* Propterea in augmento tumores supertendunt.

***SUPERVACUITAS**, atis, f. 3. κενοδοξία, vana gloria. *Vulgal. interpr. Sapient. 14. 14.* Supervacuitas hominum advenit in orbem terrarum.

***SUPERVINO**. In fin. adde: *Cassiod. 6. Hist. Eccl. 46.* In tantum obsedit Julianus regem Persarum, ut crebris legationibus uteretur, offerens dare suæ patriæ partem, si bello solutus discederet; quod ille noluit, neque supplicantiibus est miseratus, neque mente percepit, quod vincere quidem bonum est, supervincere nimis invidiosum.

***SUPERVIVO**. In fin. adde: *Inscript. apud Donat. 358. 5.* Post desiderium sororis suæ una supervixit. ¶ 2. Particip. *Supervivens* apud *Paul. sentent. recept. 4. 1. 9.*

***SUPERUS**. ¶ 9. in fin. adde: ¶ 9. *Superior* absolute est, qui Italiam superiore dicitur. *Cassiod. 4. Variar. 3.* Collegis gratia, superioribus humilitate placuisti.

***SUPPĒDĀNEUM**. In fin. adde: *V. HYPOPODIUM* in altera *Append.*

***SUPPLANTATIO**, onis, f. 3. περισσμός, actus supplantandi. Translate deceptio. *Vulgal. interpr. Psalm. 40. 10.* Qui edebat panes meos, magnificavit super me supplantationem.

***SUPPLEMENTO**, as, a. 1. suppleo, supplementum addo. *Hypsin. Gromat. p. 14. col. 1.* Quod si adhuc amplius seu minus, quam ostendimus, supplementanda fuissent, omnia immutabuntur. *Schelus* legendum putat *supplementis dandum fuerit.*

***SUPPLICATIO**. ¶ 1. lin. 8. post *gratiasque agente* adde: *Liv. 5. 23.* Senatus in quadriduum, quot dierum nullo aut bello, supplicationes decernit. *scil. ob Vejos captos.*

***SUPPŌSITICIUS** corrige **SUPPŌSITICIUS**. In fin. adde: Perperam id affirmatur, etenim omnia nomina adjectiva in *icius* finita, si ex nomine derivata fuerint, antepenultinam breviant; si ex participio deriventur, eandem producent.

***SUPPRESSICIUS**, a, um, adject. qui suppressi solet. *Not. Tir. p. 39.* Pressorium, pressicius, suppressorium, suppressicius.

***SUPPRESSORIUM**, ii, n. 2. idem fere ac pressorium. *V. SUPPRESSICIUS* in *Append.*

***SUPPŪDET**. In fin. adde: *Lucilius* apud *Vet. interpr. Virg. ab A. Maio* edit. p. 60. Facti suppuet.

***SUPRAFUNDO**, is, a. 3. idem ac superfundo. *Vet. Scholiast. ad Juvenal. 10. 153.* Dicitur primus Annibal per Alpein viam levisse, dum saxa montium ingentia igni primum exureret, deinde acetum acrum suprafundebat.

***SURĀ**. ¶ 4. in fin. adde: ¶ 4. *Sura* est etiam montis pars gibbosa. *Frontin. de colon. p. 121. Goes.* Qui montes ad suram finem habent. *Id. ibid. p. 141.* Montes possidentur nomine Romano, qui usque ad suram deficiunt.

***SURĀNUS**, a, um, adject. ad L. Licinium Suram pertinens, amicum et familiarem Trajani Aug. et consulum tum sectum ann. a Chr. n. XCVIII., tum ordinarium ann. CII. et CVII., cuius mentio est in *Inscript. apud Grut. 429. 3. 4. 5. 6. 7. 8. et 9. et apud Murat. 1105. 8. et 2016. 5. Aurel. Vict. Caesar. 13.* Quippe qui (Trajanus) Suræ familiari opus (balnearum) sacraverit, quæ Suranæ sunt. *Id. Epit. 13.* Hic (Trajanus) ob honorem Suræ, cuius studio imperium arripuerat, lavacra condidit.

***SURCULUS**. In fin. adde: ¶ 6. Neutro genere usurpat *Venant. 5. carm. 15. 4.* Insita cum fructu surcula, poma simul.

***SURDIGO**. Lin. 1. post f. 3. adde: *sordaggine.*

***SURDITIĀ**, æ, f. 1. idem ac surditas. *Gargil. de pom. 23.* (edente A. Maio in *Class. auct. T. 3. p. 424.* Cum oleo tritas (amygdalas amaras) stillato: antiquam surditiam tollunt. Adde 26. p. 426.

***SUSCEPTIBILIS**, e, adject. *suscettibile*, qui suscipere potest. *Boeth. in Aristot. lib. de interpr. edit. sec. p. 374.* Stoici possibile quidem posuerunt, quod susceptibile esset veræ prædicationis.

***SUSCEPTIO**. In fin. adde: ¶ 2. Est item exceptio, receptio, *ricevimento.* *Cassiod. 11. Variar. 12.* Turpis aneupatio est terere enormitate pretii, et susceptione blandiri. *h. e.* receptione hospitum.

***SUSCEPTIVUS**, a, um, adject. *suscettivo*, idem ac susceptibilis. *Boeth. in Aristot. categor. 1. p. 141.* Aut maxime proprium esse substantiæ, quod eadem et una numero contrariorum susceptiva sit. *Id. in Aristot. libr. de interpr. edit. sec. p. 373.* Philo necessarium esse definit, quod cum verum sit, quantum in se est, nunquam possit susceptivum esse mendacii.

***SUSCEPTRIX**, icis, f. 3. quæ suscipit. *Boeth. in Aristot. libr. de interpr. edit. sec. p. 373.* Cum sit materia contrarietatis susceptrix, et ipsa in se utriusque contrarietatis habeat cognitionem, et ipsa per se cogitur, nihil eorum habet, quæ in se suscipit. *et mox.* Hujus enim materia et caloris susceptrix est et frigoris.

***SUSOVORSUM**, adverb. *verso l'insù*, idem ac sursum versum. *V. SURSUM* §. 2. *Inscript. apud Grut. 204.* quæ pertinet ad ann. V. C. DCXXXVII., ante Chr. n. CXVII. Ibi terminus stat, inde fluvia susovorsum in fluvium Lemurum.

***SUSPIRANTER**, adverb. cum suspirio. *Grammat. Vatic. (edente A. Maio in Class. auct. T. 5. p. 271. col. 1.)* Sic et cetera, quæ cum motione animi suspiranter promuntur, ad interjectionem pertinere probantur.

***SUSTENTUS**, a, um, particip. a *sustineo*; *sostenuto*, sustentatus. *Aurel. Vict. Caesar. 42. ad fin.* Queis (armis) tyrannide tantorum depulsa, sustentoque interim Persarum impetu, genti Sarmatarum, magno decore consilens apud eos, regem dedit.

***SUSTINENTĪA**, æ, f. 1. ὑπομονή, patientia. *Vulgal. interpr. Eccl. 2. 16.* Væ his, qui perdidit sustinentiam.

***SUSURRATIO**. In fin. adde: *Cassiod. 9. Variar. 18.* Diu est, quod diversorum querelæ nostris auribus crebris susurrationibus insonarunt, quosdam civilitate despecta affectare vivere beluina severitia. Adde *ibid. 21.*

***SUSURRATOR**. In fin. adde: *Ennod. 5. ep. 27.* Quis favis toxica, quis cœnum fontibus clandestinus susurrator admiscuit?

***SYLLABICE**, adverb. *Priscian. 14. p. 983. Putsch.* Est quando (præpositiones) abundant syllabice, id est auctionis syllabarum causa tantummodo, nulla significationis additione, ut *emori* pro *mori*.

***SYLLÖGISMUS**. In fin. adde: ¶ 2. Licenter secundam syllabam producit in versu spondaico *Sidon. carm. 2. 175.* Argumentosis dat retia syllogismis.

***SYLLÖGISTICĒ**, adverb. συλλογιστικῶς, more syllogistico. *Boeth. Aristot. Analyt. post. 1. 9. p. 530.* Contigit autem quosdam non syllogistice dicere propter id, quod accipiunt utrisque consequentia.

***SYLLÖGIZO**, as, n. 1. *sillogizzare*, συλλογίζω, ratiocinor, syllogismo utor. *Boeth. Aristot. Analit. post. 1. 9. p. 530.* Aliquando quidem syllogizare non contingit ex acceptis, aliquando vero contingit.

***SYNAXIS**, is, f. 3. σύναξις, congregatio, locus, in quo sit congregatio. *Venant. 8. carm. 17.* Repsit quale nefas intra pia septa synaxis! *h. e.* monasterii Pictaviensis monacharum.

***SYNECDĒMUS**. In fin. adde. ¶ 2. Etiam *Synecdemus* ex vulgari imperitia scribitur. *Inscript. apud Grut. 724. 3. A.* Plautius *Synecdemus*.

***SYNĒCHES**, is, adject. omn. gen. συνεχής, continuus. *Boeth. 1. Music. 12. p. 1070.* Omnis vox aut synches (corrige syneches) est, quæ continua, aut diastematica, quæ dicitur cum intervallo suspensa. Et continua quidem est, qua loquentes, vel prosam orationem legentes verba percurrimus: diastematica autem est ea, quam canendo suspendimus, in qua non potius sermonibus, sed modulis inservimus.

***SYNECTICUS**, a, um, adject. *che ottiene il suo effetto*, συνεκτικός, activus, operans. Hinc *causa synectica* apud *Cael. Aurel. 1. Acut. 14. a med.* Asclepiades dixit, non esse activas atque operantes causas ægritudinum in liquidis constitutas, quas synecticas vocant, sed esse antecedentes, quas Græci procatarticas appellant. Adde 5. *ibid. 15. ante med.*

***SYNEROS**. Lin. 3. pro *Vaberius* repone *Valerius*.

***SYNGRAPHĒUS**, ei, m. 2. trisyllab. συγγραφεύς, synchronus scriptor. *Idac. præf. Chron.* Post hunc (Eusebium) successor syngrapheus perfectus universis factorum dictorumque monumentis Hieronymus presbyter.

***SYNÖDĀLĪTER**, adverb. *sinodalmente*, juxta synodi præscriptum. *Synod. V. Romana* sub Symmacho P. M. celebrata ann. DII. Hic libellus integerrime synodallyter ab omnibus teneatur, atque inter quartæ et quintæ synodorum decreta habeatur; quia synodali auctoritate conscriptus est et roboratus.

***SYNÖDICE**, adverb. idem ac synodallyter. *Cassiod. 4. Hist.*

Ecll. 25. a med. Rogans, ut juberet imperator non synodice, sed judicialiter potius iniquam examinationem.

SYNODICUS. In fin. adde. ¶ 2. Item ad synodum pertinens, synodalis. *Cassiod.* 4. *Hist. Ecll.* 21. His litteris motus Constantius præcepit Sardicæ et orientales et occidentales convenire pontifices. Multæ siquidem etiam aliæ passionem medicinam synodicam requirebant. *Id.* g. *ibid.* 13. Occidentalium episcoporum synodicam susceperunt epistolam.

* **SYNODIUM**, ii, n. 2. συναγωγή, concentus. V. **MONODIUM** in *Append.*

* **SYRIACE**, adverb. Συριακῶς, ex more Syriaco. *Vulgat. interpret.* 4. *Reg.* 18. 26. Precamur, ut loquaris nobis servis tuis Syriace.

SYRUS. In fin. adde: ¶ 7. Est etiam cogn. R. *Inscript.* apud *Grut.* 69. 4. P. Ælius Syrus, et Ælia Syra filia.

DE LITTERA T

* **TABELLARIUNCULUS.** V. **CALABARRIUNCULUS** in *Append.*

* **TABRÆCENSIS**, e, adject. ad Tahracam pertinens, coloniam in Africa, provincie Numidiæ, inter Arnuam et Tuscum fluvios, ejus meminit *Plin.* 5. 2. 3. V. **SABRATENSIS** in *Append.*

* **TABLISTA**, æ, m. 1. qui tablissat. *Carm. de eleph.* in *Antholog.* *Lat. T.* 2. p. 459. *Burm.* Consulibus sceptrum, mensis decus, arma tablistis, Discolor et tabulæ calculus inde datur.

TABULÆ. ¶ 2. in fin. adde: V. **PALAMEDES** §. 2., qui ejus inventor fuisse perhibetur.

TACITUS, a, um. In fin. adde: ¶ 10 *Tacitus mensis* fuit September, nam *Popisc. Tacit.* 13. *ad fin.* Hic idem mensem Septembrem Tacitum appellari jussit, idcirco quod eo mense et natus, et factus est imperator.

* **TACTIM**, adverb. tangendo. *Grammatic. Vatic.* ab *A. Maio* editus in *Class. auct. T.* 5. p. 279. Ex verbis ejusmodi adverbium fieri reperiuntur, ut puta, tango, tactim.

TÆDIOSÆ In fin. adde: *Thesaur. N. Latinit.* ab *A. Maio* editus in *Class. auct. T.* 8. p. 3. Perexiles tantum de induviis netus tædiosæ sumpserunt.

TENARIUS. Lin. 6. pro *h. e. di nero antico* repone *h. e. di serpentino*, ut habet *Corsi, Delle pietr. ant.* p. 208.

* **TALAX**, acis, adject. omn. gen. idem ac scaurus, cui nempe sunt exstantes tali. *Gloss. Isid.* Talax, scaurus. Hinc in *Excerpt. Pithoei*, ubi legitur *telax, stamus*, legendum videtur *talax, scaurus*.

* **TALIATŪRĀ**, æ, f. 1. tagliatura, scissura. *Var. auct. de lim.* p. 266. *Goes.* Terminus si aliquam scissuram (hoc est taliaturam) habuerit, montem scissum (hoc est taliatum) ostendit. At verba uncis inclusa glossa esse videntur.

* **TALIATUS**, a, um, adject. tagliato. V. **TALIATURA** in *Append.*

* **TALLIATES**, ium, m. pl. 3. incolæ urbis Germaniæ inferioris prope Ubios, ubi nunc *Dallendorf*, vel *Dollendorf.* *Inscript.* apud *Smet.* p. 25. n. 17. et *Grut.* 55. 8. Marti et Genio Talliatium Claudius Verinus ad perpetuam tutelam adis Talliatibus dedit. CCL., quam ædem L. Martius Similis posuit.

TALUS. In fin. adde: ¶ 7. Est etiam cogn. R. *Inscript.* apud *Rosin. Dissert. isag. tab.* 15. col. 3. C. Novius C. L. Talus.

* **TAMÉSIANUS**, vel *Tamisianus*, a, um, adject. ad Tamesin pertinens, Britannie fluvium. *Inscript.* in *Bullett. d'Hist. et bell. lett.* de *Ferussac* ann. 1833. p. 48. T. Flavius Crescens Equ. ale Tam. Vex. Brit. An. XXX. Stip. XV. Dom. Durocorrem (*Durocorum* in Belgica) H. S. E., Flavius Silvanus Dec. Alæ E. H. F. F. (*h. e.* ejusdem heres fieri fecit). *Alia* apud *Grut.* 45. 4. Herculi Aug. N. Pudentius Maximus Vet. ex Dec. alæ Tami. V. S. L. L. M.

* **TAMIATHICUS.** In fin. adde: At præstat *Tanaiticum* pro *Tamithicum* retinere, nam hic sermo est de Gensericò Vandalarum rege, qui ex Tanai oriundus Africam bello vastaverat. Confer *ejusde* *carm.* 2. 248.

* **TAMPHILANUS**, a, um, adject. ad Tamphilum pertinens. *Nep. Attic.* 13. Domum habuit in colle Quirinali Tamphilanum ab avunculo hereditate relictam: cujus amantissimus non ædificio, sed silva constabat. Ipsum enim tectum antiquius constitutum plus salis, quam sumptus, habebat.

TANÆS. In fin. adde: Etiam cogn. R. fuit. *Inscript.* apud *Murat.* 1703. G. P. Urgulianus Tanais.

* **TANCINUS**, a, um, adject. incertæ significationis, ex Hispania originem habere videtur, nam in nummo Dertose, nunc *Tortosa*, in Hispania Tarraconensi cuso apud *B. Borghesium Della G. Arria* habetur: C. Julius Tancinus II. vir Quinq. et in *Inscript.* in *CAVRENSIS* allata.

TANITICUS. In fin. adde: *Alii perperam legunt Leneotica.* V. *Strab.* l. 17. p. 802., et *Isid.* 6. *Orig.* 10., ubi iterum male *Tænotica* vel *Teneotica* legitur.

TANTULUS. ¶ 1. in fin. adde: *Cell.* 13. 19. Tantula ætas.

TANTUM. ¶ 3. in fin. adde. *Cic. fragm. orat. pro M. Tull.* 3. (cedente *A. Maio* in *Class. auct. T.* 2. p. 351.) Id ipsum verecunde modiceque faciam, tantum ut nunc me M. Tullio fidelem certumque amicum esse cognoscat. *Id. Flacc.* 28. Submissa voce agam, tantum ut iudices audiant. *Id. Cæcin.* 8. Prætor interdixit sine ulla exceptione, tantum ut, unde dejecisset, restituerent.

TARBELLICUS. Lin. 2. post *Tarbellicum æquor* adde: Non æquor, sed incola Tarbellicus dicitur a *Lucan. loc. cit.* et ripas Aturi, qui litore curvo Molliter admissum claudit Tarbellicus æquor.

* **TARDATIO**, onis, f. 3. *ritardo*, retardatio. *Cæsar. Aurel.* 2. *Tard.* 1. ante med. Sed appellari claudicationes, vel tardationes possunt, sive alienationes.

* **TARICHUS**, a, um, adject. τάριχος, sale conditus. *Apib.* 9. 13. in *lemmate.* Jus in mullo taricho.

* **TARSIS**, idis, f. 3. patronym. a Tarso. Est cogn. R. *Inscript.* apud *Fabrett.* p. 624. n. 209. Gaunia Tarsis.

TARVISINUS. Lin. 14. post *urbs evasit* adde: Hinc *Inscript.* apud *Grut.* 226. 7. Imp. Cæsari Divi F. Augusto Pont. Max. Imp. XIII. Tribunic. Potest. XVII. S. P. Q. R. (*h. e.* senatus populusque Romanus), quod ejus ductu auspiciisque gentes Alpine omnes, quæ a mari supero ad inferum pertinebant, sub imperium P. R. redactæ sunt. scilicet ann. U. C. DCCXLVII. ante Chr. n. VII.

TAURARIUS, etc. Ita refingendus totus hic locus: **TAURARIUS**, ii, m. 2. qui cum tauris pedester pugnat, quique ab Hispanis nunc *torero* dicitur. V. **TAURÖCENTÄ.**

TAURINUS. In fin. adde: *Inscript.* apud *Steiner. Cod. inscript. Rom. Rheni* n. 777. L. Piperacius L. F. Stell. Optatus domo Taurinus Mil. Leg. XV. Prim. Ann. XXIII. Stip. IV. H. ex T. F. C. h. e. hres ex testamento faciendum curavit.

* **TAURIS**, idis, f. 3. parva insula in Illyrio, quæ una fuit ex Elaphitiis a *Plin.* 3. 26. 30. memoratis, nunc vero *Giupana* appellatur. *Hirt. B. Alex.* 45. Octavius substitit ad insulam Tauridem.

TAURÖCENTÄ. Lin. 1. pro *idem ac taurarius, qui in venatione cum tauris pugnat* repone: qui in venatione cum tauris ex equo pugnat, quem nunc Hispani *torador* vocant.

TAURÖMENITANUS. ¶ 2. lin. 2. post *producit* adde: sed antepenultimam corripit.

* **TAURÖPÖLOS**, i, f. 2. Ταυροπόλος: a ταῦρος, taurus, et πόλις, versor: ita vocata est Diana Amphipoli, Macedoniæ urbe, culta, quæ tauro vecta representatur. V. *Eckhel. D. N. V. T.* 2. p. 67., ubi *Diodor.* Sic. 18. 4. citatur, qui ibidem templum eandem habuisse scribit. *Liv.* 44. 44. Amphipolim cum jam fama pugne pervenisset, concursusque matronarum in templum Dianæ, quam Tauroponon vocant, ad opem exposcendam fieret.

TAURUS. ¶ 6. in fin. adde: ¶ 6. *Taurus marinus* fuit monstrum immissum a Neptuno ad terrendos Hippolyti equos. *Senec. Hippol.* 1136. Cærulea taurus colla sublimis gerens, Erexit altam fronte viridanti jubam. et 1067. Nam mihi paternus vincere est tauros labor. et 1080. torvo obviis Incurrit ore corniger ponti horridus.

* **TÄYGETUS**, i, m. 2. et

* **TÄYGETÄ**, orum, n. pl. 2. Ταῦγες et Ταῦγες, mons, sive series jugorum in Arcadia prope Spartam. *Propert.* 3. 14. 13. Et modo Taygeti, crines aspersa pruina, Sectatur patrios per iuga longa canes. *Virg.* 2. G. 487. Virginibus bacchata Lacænis Taygeta. *h. e.* juga Taygeti. *Stat.* 1. *Achill.* 426. ardua sidunt Taygeta.

TAXATIO. ¶ 1. in fin. adde: *Cassiod.* 9. *Variar.* 24. Beneficia ipsius (*Theodorici*) nulla abominabili taxatione vendebas.

TAXATUS. In fin. adde: ¶ 2. Proprie *taxatus* dicitur, qui sæpius tactus est, ut petra taxari solent a marmorariis, qui eas poliunt, et usui aptant. *Var. auct. de limit.* p. 247. *Goes.* Petrae si duæ, aut tres, vel quatuor taxatæ, non percolatæ a ferro in quadrifinio inventæ fuerint, ab oriente per convallia limitem ostendunt. et p. 253. Terminos in remotis locis a ferro non taxa-

tos in finibus constituimus. Adde *loc. cit.* in EPILOGONIUS in altera *Append.*

*TAXIARCHUS, i, m. 2. ταξιάρχος, ordinum duetor, decurio, centurio, tribunus: a ταξίς, acies, et ἀρχος, princeps. Est cogn. R. *Inscript.* in *Bullett. dell' Instit. archeol. T. 3. p. 75.* Didio Taxiarchi Lib. fidelissimo.

TAXUS. ¶ 1. in fin. adde: *Suet. Claud. 16.* Edicto proposuit, nihil æque lacere ad viperæ morsum, quam taxi succum. Id *Suet.* tanquam notabile et ridiculum posuit.

TĒ. ¶ 2. pro Ē reponere TĒ.

*TECTILIS, e, adject. *intonacato*, tectorio inductus. V. TECTOR §. 1. *Not. Tir. p. 150.* Tectum, tectilis, tegula.

*TECTĪO, onis, f. 2. idem ac tegmen. *Cael. Aurel. 3. Acut. 5. a med.* Utendum etiam limpidæ lanæ tectione mediis partibus capitis, et collo.

TĒGĒA. Lin. 1. post Τῆγῆν adde: nunc *Piali.*

TĒLĒPHUS. In fin. adde: ¶ 2. Est etiam nomen servile in *Inscript.* apud *Grut. 708. 8.*

*TELĪNĀ Vallis est, nunc *Vallentina* appellata, quam amnis Adua usque ad Larium lacum secat. *Ennod. Opusc. 3. ante med.* Principe loco Telinæ vallis, quæ id sortita est vocabuli, (*Antonius*) limen ingreditur; quam montium ex utroque latere brachiis fabricata naturæ ditat amœnitas, et de verticibus secundis annuum plebe lucupletat uber solum.

TĒLŌNIUM. In fin. adde: Sic etiam scribitur apud *Cassiod. 5. Variar. 59.* Telonei quin etiam canonem nulla faciatis usurpatione confundi.

*TEMNĪBĪLIS, e, adject. *spregevole*, contemptibilis. *Cassiod. Institut. div. litter. 29.* Amnis Pellena nec magnitudine undarum suspectus habetur, nec exiguitate temnibilis.

TEMNO. ¶ 2. in fin. adde: Quod probandum videtur, nam ita legitur apud *Alcim. 6. 159.* Sic tædas tempssisse, pio quod amore calere, etc.

TEMPĒRĀTUS. ¶ 1. in fin. adde: *Cic. 2. ad Q. Fr. 15.* Calamo et atramento temperato, charta etiam dentata res agetur. Scribis enim, te meas litteras superiores vix legere potuisse: hoc facio semper, ut, quicumque calamus in manus meas venerit, eo sic utar, tanquam bono.

TEMPĒRIES. ¶ 3. in fin. adde: *Gargil. de re hort. (edente A. A. Scottio) 4. 4.* Demissa temperies necessaria eis (*persicis*), ne siccitas anni ruat, et admodum exigua poma constringat, ac frequens humor enormi vastitate et inani sapore distendat.

TEMPESTIVUS. ¶ 6. In fin. adde: ¶ 6.^a Est etiam cogn. R. *Inscript.* apud *Grut. 893. 8.* L. Valerius Tempestivus.

TEMPLUM. ¶ 3. in fin. adde: ¶ 3.^a Item de loco, circa quem populus, vel militum turba coibat, ad audiendam imperatoris sui concionem. *Liv. 44. 45.* Perseus in concionem processit, sed aliquoties dicere incipientem cum lacrymæ præpedissent, de templo descendit. *h. e.* de suggestu.

TEMPŌRĀNEUS. In fin. adde: ¶ 2. Est etiam idem ac temporalis, *temporaneo* Italorum. *Claud. Mamert. 1. Stat. an. 18.* Tunc istud ad principium temporis pertinet, non ad tempus, quia temporaneum motum stabilitas sempiternæ voluntatis includit. *Alcim. ep. 15.* Salubriter dolor exasperatur in temporaneis, quem salvari cupimus in æternis.

TĒNĀCIĀ. In fin. adde: V. THESAUROCHRYSONICOCRYSIDES.

TĒNAX. ¶ 8. in fin. adde: ¶ 8.^a Est etiam cogn. R. *Inscript.* apud *Letronnè, La stat. de Memn. p. 119.* A. Instulejus Tenax primipilaris Leg. Xii. fulminatæ.

TENDO. ¶ 7. lin. 5. post tendi adde: *Hygin. Gromat. p. 1. col. 2.* Centuriæ non plus quam octonos papiliones singulæ tendunt.

*TĒNĒRŌSĪTAS, atis, f. 3. ætas tenera, puerilis. *Venant. Vit. S. Menard. 2.* Cum tenerositatis annos, libris patientia moribus, temperaret propriæ voluntatis arbitrio.

*TĒNON, onis, m. 3. τένων, particip. a τείνω, tendo: *tendine*, extremitas musculorum. *Cael. Aurel. 3. Acut. 3.* Nervi majores, quos (*Græci*) tenontas appellant. Adde *ibid. 6. sub init.* et 3. *ibid. 8.* Majores nervi cervicis, quos tenontas appellant.

*TĒNTĀTIVUS, a, um, adject. *πειραστικός*, tentandi vim habens. *Boeth. Aristot. elench. sophist. 1. 2. p. 734.* Sunt autem ad disputandum orationum genera quatuor, doctrinales, dialecticæ, tentativæ, contentiosæ. Tentativæ vero, quæ ex iis colligunt, quæ videntur respondentem, et quæ necessarium est enim scire, qui simulat se habere scientiam, quomodo determinandum est in aliis.

*TĒNTŪRĀ, æ, f. 1. idem ac tensura. *Hygin. Gromat. p. 15.*

col. 2. ad fin. Ut tenturæ amplius efficientes, quam strigæ, in eandem pedaturam incurrant.

*TĒNTŪTĀNUS, a, um, adject. idem ac Tentyrites et Tentyriticus. *Not. Tir. p. 140.* Gaditani, Tentyritani.

*TĒNŪATIO, onis, f. 3. *stenuazione*, macies *Cael. Aurel. 2. Tard. 1.* Cum pallore, et tenuatione partis vitiatæ, nutrimento cessante, quod Græci ἀτροφίαν vocant.

TER. ¶ 1. in fin. adde: Corrigendus hic est *Marinius* ex iis, quæ attulit *B. Borghesius* in *Giorn. Arcad. T. 22. p. 90.* et in *Bullett. dell' Instit. archeolog. T. 6. p. 73.* Hic enim ibi statuit, ea verba *Ter et semel Cos.* significare Trajanum Decium, ejusque filium Herennium Etruscum, qui ann. a Chr. n. CCII. ille tertium, hic primum consules fuerunt: quemadmodum hæc *Ter et bis Cos.* quæ habentur in *Inscript.* in *Bullett. dell' Instit. archeolog. loc. cit.*, aut *III. et bis Cos.* quæ leguntur in *Inscript.* apud *Fabrett. p. 208. n. 515.* et in nummo apud *Marin. Frat. Arv. p. 155.* spectant ad ann. a Chr. n. CCXLVIII., quo Philippi pater et filius, ille tertium, hic iterum consules processerunt.

*TERDĒCĪMUS, a, um, adject. *tredicesimo*, *τρεκαίδεκατος*, idem ac tertiusdecimus. *Inscript.* apud *Grut. 708. 8.* Augustina parens quarto me flebilis anno, Terdecimoque die perdidit orba satum.

TĒRĒBRĀ. ¶ 1. in fin. adde: Terebrandi marmora rationem Romanis olim usitam representant anaglyptum apud *Fabrett. p. 587. n. CII.* quem consulas oportet.

*TĒREN, enis, adject. comm. gen. 3. *τέρην*, *tenero*, *tencer*. Est cogn. R. *Inscript.* apud *Fabrett. p. 2. n. VI.* Ossa P. Annii Terenis.

TĒRENTĪANUS, a, um. In fin. adde: ¶ 3. Est etiam cogn. R. *Inscript.* apud *Grut. 49. 1. L. Cornelius L. F. Pal. Terentianus.*

*TĒRENTILLUS, a, um, adject. diminut. Terentii. *M. Antonius* apud *Suet. Aug. 69.* Ita valeas, ut tu, hanc epistolam cum leges, non inicris Tertullam, aut Terentillam, aut Rufillam. *scilicet.* Terentiam, Mæcenatis uxorem, quæcum Augustum stupri consuetudinem habuisse, patet ex *eod. Suet. ibid. 66.* ¶ 2. *Lex Terentilla* ad C. Terentillum Arsam pertinens, trib. pleb. ann. U. C. CCXCII., qui, teste *Liv. 3. 9.*, legem Terentillam tulit, quæ quinquaginta crearentur legibus de imperio consulari scribendis: Quod (*nenipe*) populus in se jus dederit, eo consulem usurum, non ipsos libidinem ac licentiam suam pro lege habituros. *Id. ibid. 10.* Anno deinde sequenti lex Terentilla ab toto relata collegio, novos aggressa consules est. Attamen contra nientibus consulibus patribusque lex perlata non est.

*TĒRENTIUS, a, um, adject. ad M. Terentium Varronem Lucullum pertinens, qui ann. U. C. DCLXXXI. consul fuit cum C. Cassio Varo, quique legem frumentariam tulerunt, ideo *Terentiam* et *Cassiam* nominatam. V. CASSIUS §. 3.

*TĒRĒŌLUS, i, m. 2. diminut. Terei. Est cogn. R. *Inscript.* apud *Fabrett. p. 397. n. 285.* C. Sextilius Tereolus.

TĒRES. ¶ 8. in fin. adde: ¶ 8.^a Est etiam cogn. R. *Inscript.* apud *Avellino, Opusc. T. 3. p. 78.* M. Colio Tereti M. Colius Teres pater. Etiam *Teres, eris* videtur declinatum fuisse hoc nomen. *Inscript.* apud *Visc. Mon. Gab. p. 11.* Præfectura Sex Marcii Teris. et C. Varinii Canacis.

TĒREVENTINĀTES. V. TREVENTINATES.

TERGĒMINUS. ¶ 1. in fin. adde: *Auson. epigr. 56. de Castore, Polluce et Helena.* Istos, tergeminio nasci quos cernis ab ovo, Patribus ambiguis et matribus asserere natos.

TERGŌRO. In fin. adde: *Aristot. l. 6. c. 18.* in loco simili ait. *Θωρακίζοντες ἑαυτοὺς, καὶ ποιοῦντες τὸ δέμα ὡς παχύτατον.*

TERMEN. In fin. adde: ¶ 2. Etiam generis feminini est in *Inscript.* apud *Cavedoni, Marm. Moden. p. 282.* Venit iniqua dies, et acerbæ terminis hora. Sic *Id.* affirmat, se legisse in marmore, at *Murator. 1282. 11.*, qui itidem se idem vidisse testatur, legit: *et acerbæ terminus horæ*, quod quidem rectius sese habet.

TERMINĀLIS. ¶ 2. in fin. adde: ¶ 2.^a Sic *terminalis vocalis*, quæ quælibet dictio terminatur. *Priscian. 15. p. 1010.* *Putsch.* Sæpe corripunt nomina o terminalem, quando in adverbia trans-eunt, ut cito, sero, modo. ¶ 5. in fin. adde: ¶ 6. *Terminalis Juppiter*, quem *Dionys. Halic. l. 2. c. 74.* Ὀρειον Δία vocat, terminis agrorum præerat, cui terminales lapides sacri erant a Numa Pompilio constituti. *Inscript.* in herma sculpta, in *Bullett. dell' Instit. archeol. T. 3. p. 182.* Jov. Ter. M. Val. Ant. (*h. e.*) Jovi Terminali Marcus Valerius Antonius Antico V. L. S. (V. TERMINATOR in *Append.*) ¶ 7. Est etiam cogn. R. *Inscript.* apud *Maff. Mus. Ver. p. 428. n. 8.* Gn. Publicius Terminalis.

TERMINĀTIO. In fin. adde: ¶ 3. *Terminatio* apud gramm-

ticos est, quam Itali *desinenza* nunc vocant. *Priscian.* 7. p. 727. *Putsch.* Prima declinatio habet terminationes in nominativo tres, a, as, es.

* **TERMINATOR**, oris, m. 3. *terminatore*, qui terminos ponit. *Augustin.* 4. *Civ. D.* 11. Ipse sit Iuppiter in merce Mercurius, in Jano initiator, in Termino terminator.

* **TERMINIA**, a, f. 1. idem ac terminus. *Collat. Mos. et Rom. leg.* 15. *init.* et in *fin.* in *lemmate*. Incipit de terminia mota. et Explicit de terminia mota.

TERMINO. ¶ 3. in *fin.* adde: ¶ 3.^a Est idem ac finio, quod itidem *terminare* nunc Itali dicunt. *Jul. Exsuper.* 3. Hoc ubi Mario compertum est, terminare, quod gerebat, praelium festinavit.

TERMINUS. In *fin.* adde: ¶ 6. Sequioris Latinitatis tempore etiam vocabulum significat, unde Itali nunc summi *termine* derivarunt, qua significatione elegantiores Itali scriptores, quos inter et *Segneri*, usi sunt. *Augustin. Sermon.* 299. n. 6. Blaterent quidquid velint grammatici, terminum videlicet *Salvator* haud Latinum esse.

* **TERPSITHIŒUS**, i, m. 2. qui Deo delectatur: a *τέρψις*, delectatio, et *Θεός*, Deus: idem ac *ἡσοτερπής*. Est cogn. R. *Inscript.* apud *Fabrett.* p. 371. n. XXV. M. Ulpius Aug. Lib. Terpsitheus.

* **TERRIBILITAS**, atis, f. 3. horrida deformitas. *Jornand. Get.* 24. Hunni, quos bello forsitan minime superabant, vultus sui terrore nimium pavorem ingerentes, terribilitate fugabant.

TERTIANUS. In *fin.* adde: ¶ 3. *Tertiana domus* videtur ita esse appellata a quodam ejus ædificatore, vel possessore, cui cognomen fuit Tertio. *Inscript.* apud *Grut.* 3. g. M. Gellius Stephanus eum Stephano patre domum Tertianam ex dirutione restituerunt, dedicaruntque.

TERTIATUS. In *fin.* adde: Hæc eadem aliis verbis *Veget.* 3. *Mil.* 8. Pro necessitate loci vel quadrata, vel rotunda, vel trigona, vel oblonga castra constitues. Nec utilitati præjudicat forma. Tamen pulchriora ereduntur, quibus ultra latitudinis spatium tertia pars longitudinis additur.

TERTIO, as. Lin. 5 post *dodrante operæ* adde: *Id ibid.* Colles pinguis soli ab Aprili medio in solstitium iterandi tertianaque (*sunt*) Septembri circa æquinoctium.

TERTIUS. ¶ 1. in *fin.* adde: ¶ 1.^a *Tertia bruma* est dies sextus Baccho, qui trietrica dicitur, quia tertio quoque anno celebrabatur. *Ovid.* 1. *Fast.* 393. Festa corymbiferi celebrabas, Græcia, Bacchi, Tertia quæ solito tempore bruma refert.

TERTULLINUS. In *fin.* adde: *Alia* apud *Murat.* 1031. 4. P. Metilius P. F. Pal. Tertullinus.

TERTYLLIANUS. Lin. 4. pro *Ovinio Tertullo* repone: Sex Sulpicio Tertullo, qui cum Q. Tinejo Sacerdote consul fuit ann. a Chr. n. CLVIII. sub Antonio Pio, sed fortasse prius consul fuerat suffectus sub Hadriano, ut habet *Imp. Justinian. Instit.* 33. 2., quique hoc Sctum tulit.

TESSERARIUS. ¶ 2. lin. 2. pro *Antistitæ* repone *Antistia*. Lin. 3. post *Marmorarior.* adde: *Alia* apud *eund.* 753. 4. Item lectiternium memoris ejusdem Valerianæ, et Appii Valeriani fil. ejus per officiales tesserariorum quod annis ponatur, et parentetur. V. *TESSERULA* §. 3.

* **TESTAMENTALIS**, e, adject. idem scire ac testamentarius. *Jornand. Get.* 59. *sub init.* Theodoricus convocans Gothos, Athalaricum, infantulum adhuc vix decennem, regem constituit, eisque in mandatis dedit, ac si testamentali voce denuntians, ut regem eolarent, senatum populumque Romanum amarent, principemque orientalem placatum semper propitiumque haberent.

TESTAMENTARIUS. ¶ 1. in *fin.* adde: *Cassiod.* 9. *Varian.* 14. Heres aut testamentarius, aut legitimus.

TESTAMENTUM. ¶ 1. in *fin.* adde: Apud *Suet. Cal.* 38. et *Ner.* 32. testamenta ingrata, vel ingratorum vocantur, quæ Caligulam, et Neronem heredes non reliquissent. ¶ 5. in *fin.* adde: Testamentum autem jure civili conditum quinque testibus, jure prætorio septem firmandum erat. *Cajus Instit.* 2. §. 119. edente *Goeschenio*.

TESTATIO. In *fin.* adde: ¶ 5. Est item documentum signatum testibus, *sede di nascita* Itali nunc dicunt. *Capitolin. M. Aurel.* 9. Per provincias tabulariorum publicorum usum instituit, apud quos idem de originibus fieret, quod Romæ apud præfectos ævari; ut, si forte aliquis in provincia natus causam liberalem diceret, testationes inde ferret.

* **TESTILUS**, i, m. 2. nomen proprium pueri formosissimi. *Martial.* 7. 28. Testile, Victoris tormentum dulce Vocant.

* **TETRAGONALIS**, e, adject. *τετραγωνός*, quadratus. *Boeth.* 2. *Geometr.* p. 1217. Trianguli cathetus et basis tali sunt indagan-

di ratione: ducatur hypotenusalis summa (*h. e.* XXV.) in se, et in DCXXV. redundat, cui si quatuor adjiciantur embada (*h. e.* DC.), MCCXXV. nascuntur, quorum tetragonale latus, id est XXXV., si exceperis, summam intrasque basis et catheti comprobabis.

* **TETRAGŌNICUS**, a, um, adject. idem ac tetragonalis. *Boeth.* 2. *Arithm.* 50. p. 1059. Geometricam si rationem vestiges, ejus numeri, qui sub utrisque extremitatibus continetur, tetragonicum latus inquire, et hunc medium pone. Nam sub XL., et denario numero, CCCC. continentur.

* **TETRAGŌNISMUS**, i, m. 2. *τετραγωνισμός*, quadratio, quadratura. *Boeth. Aristot. Analyt. post.* 1. 7. p. 528. Est enim sic probare, ut Bryson tetragomismon.

TETRAGŌNUS. In *fin.* adde: ¶ 2. Licenter pænultimam syllabam corripit *Auson. Eclogar.* 2. 21. Fulgor tetragono aspectu vitale coruseat. Adde *ibid.* 42.

TETRANS. ¶ 4. lin. 2. pro *V. Indicem Goesii* repone: *Auct. incert. rei agr.* p. 285. *Goes.* In quam partem veneris, tetranthem pones.

* **TETRĀPYLON**, i, n. 2. *τετράπυλον*, Janus quatuor habens portas: a *τετράς*, quaternio, et *πύλη*, porta. *Inscript.* Cirtæ, urbis in Numidia, Africæ provincia, reperta, quæ nunc *Constantina* dicitur, edita vero in *Excursions dans l'Afrique septentr.* n. 80. et 81. Claudius Aulianus comes primi ordinis, agens pro Præf. basilicam Constantianam cum porticibus et tetrapyllo a solo perficiendum euravit. *Auct.* incertus, quem tamen sub Constantio Imp. vixisse constat, in Orbis descriptione apud *A. Maium* in *Class. auct. T.* 3. p. 394. Cæsarea civitas deliciosissima, ejus tetrapylum nominatur ubique, quod unum et novum spectaculum præbet. et p. 398. Bostra maxima civitas, quæ maxima negotia habere dicitur, propinqua Persis et Saracenis, in qua publicum opus tetrapyli mirabile nominatur.

* **TEUTLŌPHACĒ**, es, f. 1. *τευτλοφάκη*, pulmenti genus ex betta, quæ *τεῦλος* dicitur, et lenticula, quæ *φακή*, compositum. Idem dicitur etiam *seutlophace*, quam vocem vide in *Append. Cæl. Aurel.* 1. *Acut.* 15. *ante med.* Dicimus etiam curiosum genus pulmenti; atque congestum esse betam cum lenticula, quod Aselepiades appellavit teutlophaen.

TEXTRINUS. ¶ 2. in *fin.* adde: ¶ 2.^a Est item *textrina* opus ipsius, quod in tetrina fit. *Cassiod. loc. cit.* in *GROSSUS* in *Append.*

* **THALLIĀ**, æ, f. 1. *θάλλια*, ramus virens olivæ. *Cæl. Aurel.* 2. *Tard.* 15. *sub init.* Folia atque rami lentisci, vitis, mali Punici, thalliæ, myrti, salicis, pini, et horum similium.

THĒBĀICUS. Lin. 4. post *alabastro Tebaico* adde: *Corsi, Delle pietre ant.* p. 165. putat esse, qui modo appellatur *lavana tigrata*.

THĒCĀ. In *fin.* adde: ¶ 2. *Theca* absolute est theca calamaria. *Ammian.* 28. 4. §. 15. Cum notarii triginta prope adstant cum thecis et pugillaribus tabulis.

* **THĒMIDĒUS**, a, um, adject. ad Themidem pertinens. *Hygin.* (ab *A. Maio* editus in *Class. auct. T.* 3. p. 38.) *fab.* 104. Saturnus a Themide oraculo comperiens a filio se posse regno depelli, natos ex Rhea uxore devorabat.

* **THĒŌDŌSIUS**, ii, m. 2. *Θεοδοσιος*, qui patre Honorio genitus et matre Thermantia ann. a Chr. n. CCCXLVI. in Hispania, originem suam traherebat a Trajano Aug., imperator factus apud Sirmium a Gratiano Aug. ann. CCCLXXIX., regnavit annos XVII. *Aurel. Vict. Epit.* 48. Huic (*Theodosio*) ferunt nomen somnio parentes monitos sacravisse, ut Latine intelligimus, a Deo Datum.

THĒŌDŌTUS. In *fin.* adde: ¶ 2. Metri causa *Theodotus* scribitur apud *Ovid.* 1b. 468. Quam tulit a sævo Theudotus hoste necem. Hic porro sermo est de Theodoto Chio præceptore et consiliario Ptolemæi regis Ægypti, qui eidem suavit, ut supplicem Pompejum de medio tolleret: mox a M. Bruto captus diris supplicis necatus est, ut refert *Plutarch.* in *Pompejo* ad *fin.*

* **THĒŌLŌGŪMĒNUS**, a, um, particip. *θεολογούμενος*, ut **PHILOSOPHUMENUS** in *Append.*, qui de rebus ad theologiam pertinentibus disputat. *Macrobi.* 1. *Saturn.* 18. Aristoteles, qui theologumena scripsit, Apollinem et Liberum patrem unum eundemque Deum esse cum multis argumentis asseverat.

THĒŌTĪMUS. In *fin.* adde: *Q. Lutatius Catulus* apud *Gell.* 19. 9. Aufugit mi animus: credo, ut solet, ad Theotimum Devenit: sic est; perflugium illud habet.

* **THĒRĀPEUTĪCUS**, a, um, adject. *θεραπευτικός*, sanandi vim habens. *Cassiod. Instit. div. litter.* 31. Legite therapeutica Galeni ad philosophum Glaucionem destinata.

THERMANTICUS. In *fin.* adde: *Gargil. de pom.* 7. apud *A.*

Maum in *Class. auct. T. 3. p. 420.* Cortex citriorum thermaulicus.

THERMODON. In fin. adde: ¶ 3. Est etiam cogn. R. *Inscript.* apud *Grut.* 76. 9. Ti. Claudius Thermodon.

* **THERMULARIUS**, ii, m. 2. thermularum custos. *Inscript.* apud *Gor. Columb. Liv. p. 125. n. 79.* et apud *Murat. p. 909.* ..... Livia Augustæ L. thermulario.

THESAURARIUS. In fin. adde: ¶ 3. *Thesaurarium*, ii, est locus reponendo thesauro. *Cassiod. de anim. 5.* Memoria est, cum res inspectæ atque deliberatæ in animi penetralibus fida commutatione reponuntur: vestimenta nostra cum fuerint plena, nihil capiunt: hoc thesaurarium non gravatur oneratum, sed cum multa condiderit, sciendi desiderio plus requirit.

THESAURUS. ¶ 3 Lin. 10. post *partivetur* adde: Aliter statuit *Theodorici* apud *Cassiod. 4. Variar. 34.* Compendio publico fideliter vindicabis aurum, vel argentum tua indagatione detectum. ¶ 4. in fin. adde: ¶ 4. *Thesaurus Orcinus* est sepulcrum. V. *Nævii loc. cit.* in *NÆVIUS*, ii.

* **THETIDEIUS**, a, um, adject. ad Thetidem pertinens, ut *Thetideius heros*. h. c. Achilles filius Thetidis. *Auct. Epit. Iliad. 392.* Thetideius heros Nec Danaum capit aure preces. et 897. Falibus ornatus donis Thetideius heros In medias acies immanti turbine fertur. et 962. Interea validam Thetideius extulit hastam.

THIASUS. Lin. 6. pro *adulat* repone *ululat*.

THISBÆ. In fin. adde: ¶ 3. Est etiam cogn. R. *Inscript.* apud *Fabvett. p. 296. n. 256.* Vibia Thisbe.

* **THMUIENSIS**, e, adject. et

* **THMUITANUS**, a, um, adject. ad Thmuin pertinens, Ægypti urbem, caput nomi Mendesii, quæ nunc *Almauad* dicitur. *Amnian. 22. 16. §. 6.* et *Hieronym. 2.* in *Jovinian. 7.* eandem nominant. *Cassiod. 5. Hist. Eccl. 26.* Serapion Thmuensis. ¶ 2. *Thmuitani, orum*, absolute sunt incolæ hujus urbis. *Id. 8. Hist. Eccl. 1. ante med.* Thmuitanorum Ecclesiæ angelus Serapion dicebat.

THORAX. In fin. adde: ¶ 4. *Thoraca*, æ, f. i. declinatur ab *Ennod. Opusc. 5. ante med.* At mihi crux cuspis, crux scutum, cruxque thoraca: Hac tegar, hac seriam, hac pacis fœdera firmem. Hic vides licenter primam syllabam in *thoraca* breviori.

* **THRACENSIS**, e, adject. idem ac *Thracius*. *Cassiod. 2. Hist. Eccl. 8.* Heraclea Thracensis.

* **THRASAMUNDIACUS**, a, um, adject. ad Thrasamundum pertinens, qui et *Thisamundus* dicitur in nummis apud *Mionnet. Rar. des méd. T. 2. p. 419.*, quique Vandalis in Africa degentibus ab ann. CCCXCXVI. a Chr. ii. ad DXXIII. imperavit. *Felix in Antholog. Lat. T. 1. p. 483.* *Burm.* Hic Thrasimundiatis properet se tingere thermis, Protinus effugiet tristis uterque labor.

* **THRASYLÆO**, onis, m. 3. est titulus unius ex comœdiis Sex. Turpilli: a *θρασύς*, audax, et *λέων*, leo. *Non. 2. 599.* Turpilius in Thrasyleone: Hoc te oro, ut miseræ illius commiserescas orbimundis. Adde alibi pluries apud *eund.*

THRIPES. In fin. adde: ubi tamen perperam in editionibus legitur *triples*.

THYĀ. In fin. adde: ¶ 3. *Tye* pro *Thye* Ionice pro *Thya*, et est cogn. R. in *Inscript.* apud *Marin. Iscriz. Alb. p. 65.* Julia Tye medica.

* **THYĪNUS**, a, um, adject. *θύωνος*, qui est ex *thya*. *Vulgat. interpr. 3. Reg. 10. 11.* Classis Hiram, quæ portabat aurum de Ophir, attulit de Ophir ligna thyina multa nimis.

THYMBRĀ. ¶ 1. in fin. adde: *Cœl. Aurel. 3. Acut. 4. in fin.* Thymbra, quam nos saturejam dixerimus.

THYMELĒ. In fin. adde: ¶ 3. Est etiam cogn. R. *Inscript.* mendosa apud *Murat. 676. 2.*, emendata apud *Bertoli, Antich. d'Aquil. p. 121. n. 109.* L. Aestio L. L. Saturnino Statinia Thymele uxor fecit. ¶ 4. Etiam *Thymeli* scribitur pro *Thymele* ex perversa vulgi pronuntiatione. *Inscript.* apud *De-Lama Guid. ex Mus. Parm. p. 70.* Julia Thymeli.

THYMELICUS. ¶ 1. in fin. adde: *Cassiod. 5. Hist. Eccl. 37.* Thymelicus saltator.

THYMUM. In fin. adde: ¶ 3. Translate est lepor verborum. *Terentian. de metr. p. 2437. Putsch.* Hoc mimiambos Mattius dedit metro; Nam vatem eundem est Attico thymo tinctum Pari lepore consecutus et metro. scilicet. Hipponactem.

* **THYRAMBUS**, i, m. 2. idem ac *dithyrambus*, et pro quocumque versuum genere usurpatur ab *Ennod. 1. carm. 7. 66.* Si meos vellet modicos thyrambos. *Id. 2. epigr. 109.* Numquam frugiferis per sæcula longa thyrambis In me fluxerunt commoda Castalii.

TYARATUS corrige **TĪARATUS**.

TIBERIANUS. ¶ 1. in fin. adde: *Gell. 13. 19.* Tiberianæ bibliothecæ donus. *M. Aurel.* inter opera *Front. ad M. Cæs. 4. ep. 5.* Tiberianus bibliothecarius.

TĪBERĪUS. ¶ 4. lin. 3. post *corripuit* adde: *Id. carm. 6. 321.* Post Capreas Tiberi, post turpia numina Cal. etc.

* **TĪBICĪNĀRIĀ**, æ, f. i. *αὐλητικὴ*, ars inslandi tibias. *Boeth. Aristot. Topic. 1. 8. p. 666.* Si unam numero grammaticen esse, et tibicinariam unam; si autem plures grammaticas, et plures tibicinarias, omnia similia et cognata hæc videntur esse.

* **TĪBICO**, onis, m. 3. idem ac *tibicen*. *Inscript.* apud *Murat. 1072. 1.* M. Cutilius Rusticus tibico M. D. M. h. e. Matris Denu Magnæ. Hic *Mucatorius* putat, *tibico* perperam a marmorario sculptum pro *tibicen*.

TIBURNUS. Lin. 4. pro *Tiburni lacus* repone *Tiburni lucus*.

* **TIGNŪLUM**, i, n. 2. diminut. tigni. *Boeth. 2. Arithm. 4. sub init.* De solidis, idest de cubicis, et sphericis, vel pyramidis (*lege* pyramidalibus), laterculis etiam, vel tignulis, et cuneis, quæ omnia quidem geometricæ proprie considerationis sunt.

TIGURĪNUS. Lin. 5. post *dicitur* adde: V. **TURICENSIS**.

TĪNĒARIĀ corrige **TĪNĒARIĀ**.

* **TĪNĒO**, as, n. i. *σῆποιμαι*, tineas habeo, pulresco. *Vulgat. interpr. Baruch. 6. 71.* A purpura quoque et murice, quæ supra illos tineant, scietis itaque, quia non sunt dii.

TINNĪTO. In fin. adde: *Commodian. 64. 17.* Nec enim dico, ut te in trivio tinnites. h. e. cum tintinnabulo incedas ad captandam plebeculæ gratiam.

TĪPHYS. In fin. adde: ¶ 2. Translate pro quovis gubernatore. *Ovid. 1. Art. am. 8.* Tiphys et Autoaedon dicar amoris ego.

* **TĪRĒSIAS**, æ, m. i. *Τειρεσίας*, pastor Thebanus, Everis et Charicles filius, qui in monte Cyllenio cum duos vidisset serpentes coenantes, eosque virga percussisset, in feminam mutatus est. Octo post annos dum eodem ibidem cerneret similiter concumbentes, rursusque percuteret, in pristinam naturam restitutus est. Cumque inter Jovem Junonemque lis esset orta, quis majorem in re venerea voluptatem caperet, masculusne, an femina, hæc super re Tiresias, qui utrumque sexum expertus fuerat, adhibitus est iudex, qui postquam affirmasset, femineam voluptatem triplo majorem esse virili, Juno propter id irata illum excæcavit; at Juppiter eidem concessit, ut septem ætates viveret, et futurorum præscientiam haberet. *Ovid. 3. Met. 323. Cic. 5. Tusc. 39., et Hygin. fab. 75.* ¶ 2. Aliter fabula narratur a *Propert. 4. 9. 36.* Magno Tiresias adspexit Pallada vates, Fortia dum, posita Gorgone, membra lavat. ¶ 3. Tiresias pro quolibet cæco usurpatur. *Juvenal. 13. 248.* tandemque fatebere lætus, Nec surdum, nec Tiresiam quemquam esse Deorum. ¶ 4. *Plin. 7. 56. 57.* affirmat, Tiresiam invenisse avium auspicia.

* **TĪRĪNUS**, i, m. 2. *Tirino, Tritano*, parvus fluvius, qui in Aternum influit, haud longe a Corfinio, in Pelignis. Ejus mentio est in *Inscript.* in *Annal. dell' Instit. archeolog. T. 6. p. 146.* Ti. Claudius Drusi F. Cæsar Aug. Germanicus Pontif. Max. Tr. Pot. VII. Cos. III. Imp. XI. P. P. censor designat. viam Claudiam novam a Forulis ad confluentes Aternum et Tirinum per passuum XXXXVII CLXXXII. sternendam curavit. *Alia ibid. p. 150.* Namque procul certe vicinus jungitur annis, Labitur unde levi per roscida prata Tirinus.

* **TĪTĀNŌMĀCHIĀ**, æ, m. i. *Τιτανομαχία*, pugna Titanum adversus Jovem. Legitur hæc vox in *lemmate* apud *Hygin. fab. 150.*

TĪTĀNUS. Dele hanc vocem cum iis quæ sequuntur, nam in loc. cit. *Plauti* non *Titanus*, sed *Tithonus* legendum esse, probat *Bothius*.

TĪTĪĀLIS, e, adject. Titiensis, corrige ad Titum pertinens. In fin. adde: *Zoega Bassiril. ant. T. 1. p. 64.* putat, hoc monumentum pertinere ad Domitiani tempora.

TĪTĪĀNUS. In fin. adde: Hinc *Hieronym. in Chron. Euseb.* ad ann. a Chr. n. XC. Multa opera Romæ facta, in quibus forum Trajanæ, thermæ Trajanæ, et Titianæ.

* **TĪTĪŌLUS**, a, um, adject. diminut. ad Titium pertinens. Est cogn. R. V. *Inscript.* in *GRATINUS* in *Append.*

TĪTĪŪS. ¶ 5. *init.* post *Titii sodales* adde: qui Titienses.

TĪTŪBĀTĪŌ. In fin. adde: *Cic. 2. Invent. 12.* Ut metus, lætitia, titubatio.

TĪTŪBO. ¶ 1. ad fin. adde: *Cassiod. 10. Variar. 30.* Comperimus elephantes æneos, in via sacra, vicina omnimodis ruina titubare.

TĪTŪLUS. ¶ 11. in fin. adde: ¶ 11. Etiam brevis fossa dicitur titulus. *Hygin. Gromat. p. 16. col. 2.* Egressu pedibus ex-

terius sexaginta per latitudinem portarum similiter fossa fiet, quæ propter brevitatem titulus cognominata est. ¶ 13. in fin. adde: ¶ 14. Est etiam cogn. R. *Inscript.* apud *Grut.* 566. 8. T. Valerius T. F. Fabia Titulus Cabaliensis veteranus.

TITUS. in fin. adde: ¶ 4. Perperam producitur prima syllaba apud *Dracont. Satisf.* 185. Dux princeps Romanus erat de principe Titus. Recte enim corripitur apud *Ennium loc. cit.* in TATIUS et apud *Auson. de XII. Cæs.* 2. 11. Et Titus imperii felix brevitatem. et 3. 11. Ter dominante Tito cingit nova laurea Janum. et 4. 11. At Titus, orbis amor, rapitur florentibus annis.

*TLEPÖLĒMUS, i, m. 2. Τηλεπόλεμος (h. e. patiens belli: a τηλε, sero, patior, et πόλεμος, bellum) filius Herculis et Astyoche, qui incante occiso Licymnio Alcmene fratre, ac propterea ipsius avunculo, ex Argo, ubi altus fuerat, in Rhodum fugit, illic regnavit: inde ad bellum Trojanum profectus cum novem Mycenis navibus, a Sarpedone interfectus fuit. Hinc Rhodii ludos instituerunt in Tlepelemi honorem, in quibus victores populea corona ornabantur. V. *Hygin. fab.* 97. et *Homer. Iliad.* 5. 628.) *Ovid.* 12. *Met.* 557. Tlepelemus, Pyllo referente, dolorem Præteritii Alcide tacito non pertulit ore.

TÖFĪNUS. in fin. adde: ¶ 2. Etiam *Tofineus* scribitur. *Var. auct. de limit.* p. 254. *Goes.* Termini Tiburtini, silicei, tofinei, igniferi. et p. 261. Terminos posuimus Tiburtinos, et alium posuimus tofineum.

TÖGĀ. ¶ 17. in fin. adde: *Id.* 10. 93. Carmina purpurea sed modo culta toga. h. e. pelle purpurea.

TÖGĀTUS. in fin. adde: ¶ 7. *Togati mores* opponuntur barbaricis. *Cassiod.* 3. *Variar.* 17. Vestimenti moribus togatis, exsultate barbaricis. ¶ 8. *Togati* absolute vocabantur sub rege Theodorico advocati. *Inscript.* mendosa apud *Murat.* 2003. 3., emendata apud *Reines.* *Cl.* 20. n. 367. Hic requiescit in pace B. M. Petilius Processus V. S. (h. e. vir spectabilis) togatus inll. P. P. (h. e. inlustris præfecti prætorio), qui vixit pl. m. ann. XXXVIII., deposit. sub die VIII. Kal. Jun. Probo jun. V. C. Cons. (h. e. ann. a Chr. n. DXXV.)

*TÖLĒNUS, i, m. 2. *Tolero*, fluvius, qui ad dextram Liris positus, in eundem influit prope Fabrateriam, quique a *Strab.* l. 5. p. 257. Τολῆρος dicitur. *Ovid.* 5. *Fast.* 565. flumenque Tolenum Purpureo mixtis sanguine fluxit aquis. V. *Annal. del'Institut. archeol.* T. 6. p. 104.

*TÖMÄCULĀRIUS, ii, m. 2. qui facit, aut vendit tomacula. *Not. Tir.* p. 167. Tomaculum, tomacularius. Perperam hic legitur *tumaculum, tumatularius.*

TÖMENTUM. Lin. 2. post τῶμαλον adde: videtur esse ab inusit. τῶμα vel τῶμεν, pro τέμνω, secō, cujus præter. perf. medium est τέτομα, ut a foveo est fomentum. Aliiter derivat vocem *Isid.*, cujus loc. cit. est infra.

TÖMIX. Lin. 2. post materia adde: V. TUMICLA.

*TÖMYRIS, idis, f. 3. Τόμυρις, regina Massagetarum, Scythiæ populorum, quæ Cyrum Persarum regi, simulato metu, ad notas militibus suis angustias eliciens, ibique natura loci adluta devicit, cujusque caput abscissum in utrum humano cruore repletum demitti iussit, et ob filium suum ab eo in prælio occisum, cum hac exprobratione crudelitatis: Satia te sanguine, quem sitisti. *Tibull.* 4. l. 1. 143. Nec quæ regna vago Tomyris finivit Araxe. Adde *Val. Max.* 9. 10. ext. 1., *Frontin. Strateg.* 2. 5. et *Justin.* 1. 8. Conſule *Herodot.* l. 1. c. 205-214.

*TÖNANTER, adverb. inter tonitrua. *Dracont.* 3. *Hexaem.* 223. Temporibus nostris Christo regnante tonanter.

TÖNSĪO. in fin. adde: At hæc vox profecto legitur apud *Vulgat. interpr.* *Deuter.* 18. 4. Dabunt sacerdoti lanarum partem ex ovium tonsione: Adde *Amos* 7. 1.

TÖNSÖRIUS. in fin. adde: *Cæd. Aurel.* 2. *Tard.* 1. a med. Sella tonsoria sedcant ægrotantes, quæ sit obliquis anconibus fabricata, quibus incumbentes sese levare nitantur.

TÖNSUS. ¶ 1. in fin. adde: *Cassiod.* 6. *Hist. Eccl.* 1. ante med. Julianus tonsus monachicam simulabat vitam.

*TÖPIĀNUS, i, m. 2. idem ac topiarius, si fides habenda est *Aldia.* in *Marm. Com.* p. 185. n. 126. Fortunati topiani Valeria uxor, et Tertius discens. Hæc eadem habetur apud *Grut.* 651. 9., cui præmittuntur sigla D. M., quæ quidem abesse nequeunt, et pro topiani legitur topiari, scilicet topiarii, quod rectius esset.

*TÖPÖGRĀPHĪĀ. in fin. adde: *Hieronym. præf. Oaomast.* Topographia terræ Judææ. Alii leg. Cosmographia, alii orthographia. *Empor. Demonstr. mat. præc.* p. 311. *Capper.* Demonstrationes urbium locorumque jam non demonstrationes, sed topographiæ a pluribus existimantur.

TORMĪNÖSUS. in fin. adde: *Cæd. Aurel.* 3. *Acut.* 17. Torminosa igitur ab ista passione, quam specialiter tormentum diximus, magnitudine differre monstramus. Hi enim ob hoc ventriculosi, sive torminosi vocantur.

*TORNĀTĪLIS, e, adject. τὸρνωτός, torniato, fatto al tornio. V. TOREUTUS. *Var. act. de linat.* p. 266. *Goes.* Termini factura tornatiles, hoc est rotundi, subtilissimi. *Vulgat. interpr.* *Cantic.* 5. 14. Manus illius tornatiles. et 7. 2. Umbilicus tuus crater tornatilis.

*TORNĀTŪRĀ, æ, f. 1. τὸρνωμα, toreuma. *Vulgat. interpr.* 3. *Reg.* 6. 18. Domus habens tornaturas et juncturas suas fabrefectas, et cælaturas eminentes.

TORNO. ¶ 1. in fin. adde: *Pallad. de insit.* 153. In modicam tornat (amygdalus) siliqua tendente figuram. h. e. amygdalus stirpi siliquæ innixa rotundat fructum suum in teretem figuram.

*TORPĀCĪON, onis, m. 3. qui torpore magno afficitur. Est cogn. R. *Tertull. ad Scapul.* 4. Proculus Christianus, qui Torpacion cognominabatur.

TORQUIS. ¶ 1. in fin. adde: ¶ 1. Torquis major videtur fuisse aureus, quique duplas annonas militibus eodem donatis tribuebat. *Inscript.* Salonitana, nunc exstans in Mus. Atestino, apud *Grut.* 96. 1. C. Julius C. F. Ser. Ætor (sic in lapide pro Altor) donatus ab Ti. Cæs. Aug. F. Augusto torque majore bello Delmatico. *Veget.* 2. *Mil.* 7. Torquati duplares, torquati sesqui-plares, quibus aureus solidus virtutis præmium fuit, quem qui meruissent, præter laudem interdum duplas consequiebantur annonas: duplares duas, sesqui-plares unam semis consequiebantur annonas. Hinc *Inscript.* apud *Grut.* 357. 1. C. Antonio C. F. Flaviano VI. viro jun., hast. leg. II. Aug., torq. aur. et ann. dupl. ob virt. donato etc.

*TORTĀ, æ, f. 1. torta, pulmentum. *Vulgat. interpr.* 1. *Paralip.* 16. 3. Divisit universis tortam panis. *Textus Græc.* habet ἄρτον ἀποκοπικόν. h. e. panem pistorium.

*TORTĪVUS. in fin. adde: *Cæd. Aurel.* 3. *Acut.* 21. Vinum ultimæ pressionis, ὑδατώδες Græci vocant, nos abusive tortivum.

*TORTŪLĀ, æ, f. 1. diminut. tortæ. *Vulgat. interpr.* *Num.* 11. 8. Populus colligens illud (man), frangebat mola, sive terebat in mortario, coquens in olla, et faciens ex eo tortulas saporis quasi panis oleati.

TORTŪRĀ. in fin. adde: ¶ 2. Est etiam idem ac tormentum, tortura Italarum. *Aniaa.* ad *Pauli Sentent.* 5. 14. Si reus in criminibus suis mentiri voluerit, adhibita tortura, de sociis, et admissis suis fateri cogitur.

TÖRUS. ¶ 8. lin. 5. post herbam tortam adde: V. *Varronis loc. cit.* apud *Non.* in *TORAL* §. 2. ¶ 12. in fin. adde: ¶ 13. Etiam generis feminini est in *Inscript.*, quæ pertinet ad ann. a Chr. n. CLXXVII. ad CXC. apud *Grut.* 589. 1. et *Murat.* 905. 9. Julia Firma sita tumulo, quæ commune torum servavit casta mariti. . . . Mocimus Sabine Aug. sororis Lib. h. e. Augusti, nempe Commodi, sororis libertus. scilicet. Vibiæ Aureliæ Sabine Commodi Aug. sororis.

*TÖRYNĒTON, i, n. 2. panata, genus cibi ex panis præcipue pulcilla confectum: a τὸρυνήτος verbali a τὸρνώω, tudicula agito. Græcis litteris utitur *Cæd. Aurel.* 1. *Tard.* 1. ante med. Cihum damus ex panis pulcilla confectum, quem τὸρυνήτὸν Græci vocant, cum parvissimo anetho, aqua, sale, et melle. Latinis autem litteris *Id. ibid.* 4. ante med. Ægrotans accipiat succum parvum, succulentum, mollem, lenem, calidum, digestibilem, ut est panis, vel alica ex aqua confecta, aut pulcilla ex pane, quam torsiniton (corrigere toryneton) vocant, ex oleo, aqua, sale vel melle condita.

TÖTĪDEM. in fin. adde: ¶ 2. Idem significat ac etiam: hinc est *altrettanto* recentium Italarum. *Commodian.* 25. 6. Matura jam messis, tempus totidemque paratum. et 41. *init.* Dixit Esaias: hic homo, qui commovet orbem, et reges totidem, sub quo fiet terra deserta.

*TOXĪCĀTUS, a, um, adject. *tossicato*, toxico imbutus. *Hygin. fab.* 58. ab A. Maio editus in *Class. auct. T.* 5. p. 23. Feruens ira (*Heracles*), emissa sagitta toxicata, vulneravit eum (*Nessus*).

TRĀBĒĀLIS. in fin. adde: *Ennod.* 1. ep. 5. Hactenus trabealis cothurni pompam familiæ nostræ peregrina ornamenta tribuebant.

TRABS. in fin. adde: ¶ 9. Est item genus fulgoris cælestis seu cometæ, quod et docis et docus dicitur. *Senec.* 1. *Quest. nat.* 15. §. 4. Cometarum genera sunt pogoniæ, lampades, et cyparissæ, et alia omnia: quorum ignis in exitu sparsus est.

Dubium, an inter hos ponantur trahes, et pithitæ: raro sunt visi.

*TRACHŌNĪTES, æ, m. 1. Τραχωνίτης, qui ex regione Trachonitide est. *Aurel. Vict. Caesar.* 28. Marcus Julius Philippus Arabs Trachonites.

*TRACHŌNĪTIS, idis, f. 3. Τραχωνίτις, regio inter Palestinam et Cæsariam juxta desertum Arabiæ ad latus orientale regionis Batanæ. *Inscript.* apud *Orelli n.* 5040. L. Valerio L. F. Quir. Proculo præf. et curatori Trachonit. Syriacæ etc. *Vulgat. interpr. Luc.* 3. 1. Philippo autem fratre ejus tetrarcha Ituræ et Trachonitidis regionis.

TRACTĀ. ¶ 8. lin. 6. post λαγανα adde: unde lasagne recentium Italorum.

TRACTĪCIUS corrige TRACTĪCIUS.

*TRĀDUCTĪCIUS, a, um, adject. idem ac traductivus. *Cassiod. de orthogr.* 6. Composita, vel appellativa, vel traducticia sive facticia, id est quæ ex aliis facta sunt, notare debemus, ut sequantur prototypa, id est primas positiones, ut novus, novalis.

TRĀGŌDĪŌGRĀPHUS. In fin. adde: *Scholiast. Crnq.* ad *Horat.* 1. Sat. 10. 42. Asinius Pollio optimus tragœdiographus. *Philargyr.* ad *Virg.* 8. *Ecl.* 10. eundem tragœdiarum scriptorem appellat.

*TRĀGŌPHĀCOPTISĀNĀ, æ, f. 1. pulvis genus ex lenticula, quæ Græce παχὺς dicitur. V. TRAGOPTISANA in *Append.*

*TRĀGOPTISĀNĀ, æ, f. 1. pulvis genus, cujus compositionem ita describit *Cæsar. Aurel.* 3. *Tard.* 2. a med. Item dabimus pulvem ex pane vel tragoptisana atque posca et oleo et sale parvo confectam, et anetho, vel porro capitato, vel tragophacoptisana, quæ ex lenticula atque alica conficitur: sed erit assanda lenticula.

*TRĀHĪTŌRIUS, a, um, adject. qui trahit, tractorius. V. *Lactantii Placidi loc. cit.* in *Siren* in *Append.*

TRAJECTĪCIUS corrige TRAJECTĪCIUS.

TRAJECTUS, us. In fin. adde: *Alia* apud *Grut.* 473. 8. T. Testio Libertino se viro Aug., idem QQ., item patrono et QQ. corporis T. Reiectus marmoriorum (corrige trajectus marmoriorum vel marmorum) IIII Testi (h. e. quatuor Testii) Helpidianus, Priscus, Priscianus, et Felix filii et heredes patri dulcissimo.

TRANQUILLUS. Lin. 2. post de celo adde: videtur esse a τραῖω, sedeo, et τραῖος, sedes, unde τραῖω, τραῖός, τραῖωός, dein τραῖχός, τραῖχλός, tranquillus; nam, dum mare tranquillum est, remiges et nautæ in transtris otiosi sedent. Hinc *Senec.* 5. *Quæst. nat.* 1. Tranquillum mare dicitur, cum leviter commovetur, nec in unam partem inclinatur, quia nec huc, nec illo impetum capiat.

TRANSACTĪO. ¶ 1. in fin. adde: *Ennod.* 1. ep. 6. Quædam vitæ sine tota luce transactio.

TRANSCRIPTĪCIUS corrige TRANSCRIPTĪCIUS.

*TRANSFŌRĀTĪO, onis, f. 3. actus perforandi. *Cæsar. Aurel.* 1. *Tard.* 3. Ista passione possessi cum somno surrexerint, faciemque transforationis partes uvidas et humectas sentiunt. h. e. oculos, nares, labia, aures, animum.

TRANSFŪSUS. In fin. adde: ¶ 3. Est etiam idem ac fusus, uso, fonduto Italorum, conflatus. *Cassiod.* 7. *Variar.* 15. Quid dicamus columnarum junceam proceritatem? moles illas sublimissimas fabricarum, quasi quibusdam erectis hastilibus contineri, et substantiæ qualitate concavis canalibus excavatas, ut magis ipsas æstimes fuisse transfusas.

TRANSGĒRO. In fin. adde: *Pet. Scholiast.* ad *Cic. Mil.* 12. editus ab *A. Maio* in *Class. auct. T.* 2. p. 113. Post deinde transgeritur ad defendendum Milonem.

*TRANSGLŪTĪTUS, a, um, particip. a transglutio, transvoraus. *Æmil. Macer* 40. 51. Et transglutitus sic succus sæpius ejus violæ).

*TRANSĪDO, is, n. 3. trans me demitto. *Simplic.* p. 83. *Goes.* Ex non stante positione in restante transidunt controversiæ, quos loci, de quo agitur, specialia argumenta nulla existunt.

*TRANSĪLĪTUS, a, um, particip. a transiliō, transactus. *Cassiod.* de *anim.* 12. ad fin. Restat, ut mole istius mundi salubriter transilita, divinæ misericordiæ nosmetipsos velociter offeramus.

*TRANSĪTĪVĒ, adverb. transitivamente, transeundo. *Priscian.* 4. p. 994. *Patsch.* Sine tamen, et absque, et tenuis non inveni, nisi cum ablativo, et semper transitive, ut *Virgilius* in XII. *Eneidos* (882): Aut quidquam mihi dulce meorum Te sine, frater erit?

TRANSLĀTĪCIĒ corrige TRANSLĀTĪCIĒ.

TRANSLĀTĪCIUS corrige TRANSLĀTĪCIUS.

App.

TRANSLĀTOR. In fin. adde: *Cassiod.* 12. *Variar.* 21. ad scribam. Translator esto, non conditor antiquarum gestarum.

TRANSLŪCĒO. ¶ 1. in fin. *Plin.* 36. 22. 46. Phengites lapis duritia marmoris, caudidus ac translucens. h. e. qui lucem remittit instar speculi; nam mox addit, illum alio, quam specularium, modo splendere, luce non transmissa.

TRANSMISSĪO. In fin. adde: ¶ 2. Item præstatio vectigalium. *Cassiod.* 2. *Variar.* 24. Sic primæ transmissionis tempus exemptum, ut nihil aut parum a senatoriis domibus constet illatum.

TRANSMŌTĪO. In fin. adde: V. EPILOGICUS in *Append.*

*TRANSMUNDĀNUS, a, um, adject. qui trans mundum est. *Claud. Mamert.* 2. *Stat. anim.* 12. Ah hinc ignium ætheriorum spatia usque in extima transmunda, qua οὐρανοῦς globo mundus includitur.

*TRANSPĀDUM, i, n. 2. tractus terræ, qui est trans Padum. *Inscript.* apud *Barth. Borghesium* in *Dichiaraz. di una Lap. Grut.* p. 21. . . Simonius Julianus juridicus per Transpadum. Sic in *alia* apud *Murat.* 704. 6. L. Gabonius Severus jurid. reg. Transpad. h. e. juridicus regionis Transpadanæ.

*TRANSPĀNTO, as, avi, atum, a. 1. trasplantare, μεταφτεῖν, serendo transfero. *Vulgat. interpr. Jerem.* 17. 8. Et erit (vir) quasi lignum, quod transplantatur super aquas. Adde eund. *Ezech.* 19. 13. et *Luc.* 17. 6.

TRANSPORTĀNĒUS. In fin. adde: quique ideo, ne aliis noceant, longius transportari solent.

*TRANSPUNCTUS, a, um, particip. a transpungo, punctum transfossus. *Alcim. ep.* 3. a med. Permanebat, ut inflicta fuerat, medicum vulnus, et hiulcum transpuncti lateris aditum felici indicio vitalis plaga servabat.

TRANSPUNGO. In fin. adde: *Alcim. ep.* 3. a med. Quam (carnem) exsecratur populus, cruciat judex, pulsant verbera, quam contumeliæ illudunt, spinæ transpungunt.

TRANSTĪBERĪNUS. In fin. adde: ¶ 2. Est etiam cogn. R. *Inscript.* apud *Aldum* in *Orthogr.* p. 468. Publiæ Transtiberinæ conjugii karissimæ N. Publius Felix fecit.

*TRANSVĀDO, as, avi, atum, a. 1. vadando transeo. *Vulgat. interpr. Ezech.* 47. 5. Torrens, qui non potest transvadari.

TRANSVERSĀRIUS. In fin. adde: ¶ 2. Transversarium, ii, n. absolute est funis vel catena, quæ reorum in custodia servatorum crura transversim devincit. *Cyprian. ep.* 77. O pedes compedibus et transversariis interim cunctabundi.

*TRANSVŌLŪTĪO, onis, f. 3. volta, transversa obvolutio, fornix. *Gregor. Turon. de glor. confess.* 35. In basilica sancti Venerandi transvoluta cellula a parte occidentis fuit, in qua multa ex marmore Pario sepulcra scalpita sunt. Eo quoque tempore pars transvolutationis illius, quæ per longinquæ incuriæ negligentiam pluviis erat infusa, super unum eorum sarcophagum ruit, opertoriumque ejus impulsim in frusta comminuit.

*TRANSVŌLŪTUS, a, um, particip. a transvolvo. V. TRANSVOLUTIO in *Append.*

*TRĀPEZĪUS, a, um, adject. τραπέζιος, mensalis: a τράπεζα, mensa. *Var. auct. de limit. p.* 248. *Goes.* Termini majores, qui juxta flumina positi sunt, mensales vocantur: in quibus constat mensura aquæ, trapezii vocantur. Alii leg. trapeziæ, alii trapediæ.

*TRAUMĀTĪCUS, a, um, adject. τραυματικός, vulnerario, vulneribus sanandis aptus. *Veget.* 4. *Veterin.* 19. Traumaticum medicamentum curationi vulnere valde convenit. ¶ 2. Traumaticum, i, absolute idem significat. *Pelagon. Veterin.* 5. a med. Si vulnera fuerint, traumatico curabis. et mox. Quamdiu vulnus fiat, traumatico curato. *Id. ibid.* 16. a med. Si caro excreverit, aut styptico, aut traumatico uteris.

TREBAX. In fin. adde: scilicet veterator. (V. hanc vocem suo loco). Hinc *Cic.* 7. *Fam.* 16. ad C. Trebatium scribens, familiariter ita cum compellat, cum aliqua ad ejus nominis significatum allusione: Tu tamen, mi vetule, non sero sapis.

TREBELLĀNUS corrige TREBELLĀNUS.

TREBELLĪCUS corrige TREBELLĪCUS.

TREBELLĪUS corrige TREBELLĪUS. V. *Lucili loc. cit.* in *VOMITUS*, us §. 4.

TREBŪLĀNUS. ¶ 1. lin. 2. post in Sabinis est adde: quod nunc Monte Leone dicitur, decem circiter mill. pass. a Reate, nunc Rieti. Lin. 4. pro Tribulani Suffenates repone Trebulani Suffenates. mox adde: est itidem in Sabinis, ubi nunc S. Antimo, trib. circiter mill. pass. ab Interamna, nunc Terni.

TREMĒBUNDUS. In fin. adde: ¶ 2. Translate. *Nazar. Pagn.* ad *Constantin.* 2. Tremebunda proferatur oratio.

TREMENTER, adverb. cum tremore. *Dracout. Hexam.* 671. Suspexisse Deum satis est corde trementer.

* TREMEO, es, n. 2. idem ac tremo. *Commodian.* 41. 10. In septeni annis tremebit undique terra.

TREVERI. ¶ 5. in fin. adde: Trever scribit in vocativo *Salvian.* 6. *Gub. D.* 15. Circenses ergo, Treveri, desideratis? et mox. Ludiera ergo publica, Trever, petis?

* TRIADES, æ, f. 1. trias, trinitas. Ita vitio sæculi sequioris declinatur a *Venant.* 5. *carm.* 2. 1. Lumen Apostolicum cum spargeret una triades. *h. e.* una simul et trina Deitas.

TRIANGULĀRIS. In fin. adde: ¶ 2. *Trinangularis* pro *triangularis* scriptum videtur apud *Gargil.* ab *A. Maio* editum in *Class. auct. T.* 1. p. 404. Ibi tria amygdala in medio trina angulari lege disponunt. His verbis hæc subnotat *cl. editor.* Quoniam ait *Columella* 5. 10. §. 13 et *de arbor.* 22. Ternas nuces in trigonum statuito. et *Mago* apud *Plin.* 17. 10. 11. Ternas simul serendas triangula ratione; videtur mihi scribendum *trinangulari*, ita ut sit idem quod *triangulari*.

* TRIANGULĀTIO, onis, f. 3. qualitas ejus, qui tribus angulis comprehenditur. *Boeth.* in *Aristol. Categor.* 5. p. 181. Triangulum a triangulatione denominatum est, et quadratum a quadratura.

TRIARIŪS. In fin. adde: ¶ 4. *Triarius vicus* fuit Romæ in regione XII., cujus mentio est in *Inscript.* apud *Smet.* p. 54. et p. 101. n. 51.

TRIBULĀTUS. In fin. adde: ¶ 2. Translate est afflictus, *tribolato* Italice. *Cassiod.* 1. *Hist. Eccl.* 11. ante med. Philosophia neque gaudentibus importuna, et tribulatis remedium consolationis apportans.

TRIBŪLO. In fin. adde: ¶ 2. Translate est affligere, *tribolare* Italorum. *Alcin.* 6. 532. Quosque fremens hostis fallaci tribulat astu. *Id. Sentent.* 1. ad *Corinth.* 12. Quibus datur in hoc mundo pro veritatis amore tribulari.

TRIBUNAL. ¶ 9. in fin. adde: *Alia* apud *eund.* 725. 7. Hos decuriones funere publico de foro e tribunali efferendos, et hic humandos censuere.

TRIBŪNUS. *Tribuni militum consulari potestate.* In fin. adde: Sed cum *Livio* convenit *Claudius Aug.* in oratione in senatu habita de Lugdunensibus apud *Grut.* 502. *lin.* 54. Tribunosque militum consulari imperio appellatos, qui seni et sepe octoni crearentur. *Pompon.* vero *Dig.* 1. 2. 2. §. 25. Deinde cum post aliquot annos, quam duodecim tabulæ latæ sunt, et plebs contenderet cum patribus, et vellet ex suo quoque corpore consules creari, et patres recusarent, factum est, ut tribuni militum crearentur partim ex plebe, partim ex patribus, consulari potestate. Hique constituti sunt vario numero: interdum eum viginti fuerunt, interdum plures, nonnunquam pauciores. At hic *Pomponius* falli videtur, quia tribuni militum consulari potestate nunquam plures quam octo numerantur apud scriptores veteres et in antiquis monumentis.

... *Tribuni militares* §. 3. in fin. adde: Hi modo *Trib. S. C.* scilicet senatus consulto, modo *A. P.*, scil. a populo, dicebantur. *Inscript.* apud *Grut.* 1068. 2. *Clodius Marcellinus S. C. Trib. Mil. Leg. II. A. P. F. Ant. h. e.* senatus consulto tribunos militum legionis secundæ Adjutricis *Piæ Fidelis Antoninianæ.* *Alia* apud *Murat.* 482. 2. *T. Pomponius L. F. Lappa Trib. Milia (corrigere Mil. a) populo. Orellius* porro in *Collect. inscr. Latin. select. n.* 5439. probat, hujusmodi tribunos a populo honorarios tantummodo, etiam sub Augustis perdurasse: quod itidem confirmat *Morcellus de stil. inscr. Latin. T.* 1. p. 90. et *Bullett. dell' Instit. archeol. T. VI.* p. 66.

... *Tribuni plebis* §. 2. in fin. adde: ¶ 2.^a Primum creati sunt tribuni quinque, ut narrat *Id. ibid.* 33., at *Cic. 2. de rep.* 34. (e-dente *A. Maio*) duos tantum creatos affirmat; mox ann. U. C. CCXCVII. decem, ut *Liv.* 5. 30., qui eorum numerus in perpetuum idem mansit, ut constat ex *Cic. Vatin.* 7. Attamen *Val. Max.* 6. 3. §. 2. refert, ann. U. C. CCLXVIII. *P. Mucium* tr. pl. novem collegas suos vivos cremandos populo persuasisse. At diceudum est, *Valer. Maximum* numerum, qui suo tempore vigeat, antiquissimis etiam temporibus, ut sæpe alias, tribuisse. ¶ 9. in fin. adde: eorum mentionem fieri, et tribunicie potestatis Augustorum, adhuc ann. a Chr. n. DXVI., imperante Anastasio I., ostendit *Zirardinius* in *Leg. Novell.* p. 394. et *seqq.* Perperam igitur *Eckhel. D. N. V. T.* 8. p. 449. putat, tribuniciam Augustorum potestatem desisse imperatore Gratiano, qui ab ann. CCCLXVII. ad CCCLXXXIII. imperavit. ¶ 10. in fin. adde:

... *Tribunus notariorum* sequioris Latinitatis tempore, qui primicerio notariorum dignitate inferior, etiam *secundicerius* notariorum dicebatur, in *Cod. Theod.* 6. 10. 2. et in *Inscript.* apud *Grut.* 391. et 464. 8. tribunus ac notarius appellatur. ¶ 2.

Alius erat *tribunus* ad officium annonarium pertinens, et præfeto Urbis subditus. *Inscript.* apud *eund.* 647. 6. *Commodis* omnibus et præda damnata, quam *tribunus*, officium, cancellarius, et scriba de pecuariis capere consueverant. *Alia* apud *eund. ibid.* 7. Interdicentes, ne inormia (*corrigere enormia*) illa indebitaque præstarent, quæ tam *tribunus*, quam . . . varia consequerantur officia.

TRIBUS. ¶ 3. in fin. adde: *Q. Fabius* ideo *Maximus* appellatus dicitur a *Val. Max.* 2. 3. n. 9., quia censor cum *P. Decio* seditionis finiendæ gratia, quam comitia in humillimi cujusque potestatem redacta excitaverant, omnem forensem turbam in quatuor tantummodo tribus descripsit, easque urbanas appellavit.

TRICASTINI. *Liu.* 3. post *Tricastinorum* ea verba *Saint Paul. Plin.* sic corrigenda sunt: nunc *Saint Paul*, apud *Plin.*

*TRICERBERUS, i, m. 2. *Tricerbero*, Τρικέραρος, idem ac *Cerberus.* *Hygin. fab.* 102. ab *A. Maio* editus in *Class. auct. T.* 3. p. 38. Quia singuli fratres potentiam in regno habere videntur, aliquid indicii gerunt, Juppiter trifidum fulmen, Neptunus tridentem, *Plato* *Tricerberum.* Adde *fab.* 108. p. 39. et *Mythol.* II. ab *eod. Maio* *ibid.* p. 86. editum. *Fulgent.* 1. *Mythol.* 5. *Tricerberum* vero canem ejus (*Plutonis*) subjiciunt pedibus, quod mortalium jurgiorum invidiæ ternario conflentur statu, id est naturali, causali, accidentali.

TRICESIMUS. *Lin.* 10. post mense *Septembri* adde: seu potius *neomeniæ* vel *kalendæ*, quæ triginta diebus elapsis seu singulis quibusque mensibus inchoantibus recurrebant, quæque a Judæis maxima cærimonia celebrabantur. Hinc *Commodian.* 40. 3. Et sabbata vestra spernit et tricesimas *Altus* Respuit omnino universas vestras de lege. Hic *Commodianus* respicit ad illud *Isaj.* 1. 13. *Neomeniam*, et sabbatum, et festivitates alias non feram; iniqui sunt cœtus vestri.

TRICHILĀ. *Lin.* 4. post videtur esse ea verba: a *trichinium*, quod aliquando *trichilinium* dicitur, sic emendens velim: a *trichina* (V. *TRICHINUS*), quæ vox postea *trichila* dicta est, mutata littera n in l, ut a *nympha* est *lymphæ*: recentiores Galli ex eodem vocabulo suum habent *treille*.

TRICHORDIS. In fin. adde: *Cassiod.* de *anim.* 5. Harmonia trichordis.

TRICIPITINUS. In fin. adde: ¶ 2. Licenter primam syllabam produxit, ut metro inserviret, *Sidon. carm.* 24. 39. Qualis nec *Tanaquil* fuit, nec illa, *Quam tu*, *Tricipitine*, procreasti.

TRICONGIUS. *Lin.* 2. pro *spectante Tiberio* principe reponere: spectante miraculi gratia *Tiberio Claudio* principe, *h. e.* *Tiberio Aug.*, qui ob bibacitatem *Biberius* vulgo dicebatur.

*TRICUBITUS, a, um, adject. τριπύχτος, qui trium cubitorum est. *Boeth. Aristot. elench. sophist.* 2. 5. p. 753. Putasno quæ tricubitum tricubito majus?

*TRIDŪS, a, um, adject. idem ac *triduanus.* *Inscript.* apud *Murat.* 1111. 6. Dedicatione æd. *Neptun.* epulum triduuum pop. (*h. e.* populo) dedit *Col. Pæst.* (*h. e.* coloniæ *Pæstanæ*).

*TRIENNIS, e, adject. trienne, qui tres habet annos. *Vulgat. interpr. Genes.* 15. 9. Sume mihi *vaccam triennem*.

TRIFĀRIUS. In fin. adde: *Claud. Mamert.* 2. *Stat. an.* 3. ad fin. Vestigia numerorum in corporibus trifaria dinoscuntur. *h. e.* tribus modis, vel trina.

*TRIFINIŪS, a, um, adject. qui ad trifinium pertinet. V. *QUADRIFINIUS* in *Append.*

*TRIFORMITAS, atis, f. 3. conditio ejus rei, quæ triformis est. *Claud. Mamert.* 3. *Stat. an.* 9. a med. Nobis dicito, quibus modis, quoye situ triformitas cerebri coeat.

TRIGĀ. *Lin.* 3. post jugum adde: Ceterum duobus equis jugo junctis tertius funalis addebatur, qui sine habenis tantummodo loris adjunctus erat, ut affirmat *Dionys. Halic.* l. 7. c. 75. et videre est in nummis *G. Nævæ.* In fin. adde: *Vel. auct. epigr.* in *Antholog. Lat. T.* 1. p. 459. *Burm. de trib. Fratib.* Triga mihi paucos inter dilecta sodales, Triga sodalicii pars bene magna mei.

TRIGĀRIUM. In fin. adde: *h. e.* tres Gratia, ut interpretatur *N. Thesaur. Latinit.* apud *A. Maium* in *Class. auct. T.* 8. p. 579.

TRIGERĀNUS. In fin. adde: Porro *Taurus* hic innuit ipsius animalis constellationem, quod antiquitus primum erat in zodiaco, tres autem grænes ejusdem sunt decani: V. *DECANUS* §. 4.

TRIMÉTRIUS, a, um, adject. senariis constans. Hæc sic corrigito:

TRIMÉTRIĀ, æ, f. 1. carmen trimetris, seu senariis constans, ut *dinnetria* est *dimetris* constans.

TRIMUS. *Lin.* 2. post longa est adde: V. aliud vocis etymon in *BIMUS* in *Append.*

TRINANGULĀRIS. V. TRIANGULARIS in *Append.*

* TRIPARTĪO et Tripartit, is, ivi, itum, a. 4. *tripartire*, in tres partes divido. *Not. Tir. p. 109.* tripartit, dispartit, bipartitur, tripartitur, quadripartitur.

* TRIPARTĪO, onis, f. 3. *tripartizione*, divisio in tres partes. *Simpl. p. 86. Goes. Alio (libro) de arte disputavimus, cujus tripartitionem ex libris, ut puto, satis commodis sumus executi.*

TRIPARTĪTUS. Lin. 3. post *causa tripartita* adde: *Id. Sext. 61. Qui (Pompejus) tripartitas orbis terrarum oras tribus triumphis adjunctas huic imperio notavit. h. e. triumpho Africano post oppressum Domitium, Pontico post victum Mithridatem; Hispano post occisum Sertorium, ut habet Vet. Scholiast. ab A. Maio editus in Class. auct. T. 2. p. 154.*

* TRIPLĀBĪLIS, e, adject. V. TRIPLĀBILIS in *Append.*

* TRIPHĪLIS, idis, f. 3. *Τριφυλῆς*, regio, quæ et Elis vocatur; ita appellata, quod ex tribus gentibus coivit, ut affirmat *Strabo l. 8. p. 337*: a *τρεῖς*, tres, et *φύλον*, genus. *Priscian. Perieg. 406.* Zephyrum Triphylidis arva Excipiunt. *Avien. Perieg. 569.* Græjorum Triphylis sterili se porrigit ora. *Priscianus* male primam syllabam produxit; *Avienus* iudem perperam secundam corripuit.

TRIPLĪCĀBĪLIS. In fin. adde: *Aldhelm. apud A. Maium in Class. auct. T. 5. p. 571.* hunc versum sic refert: quod simplex triplicet, quodque est triplabile simplex. *corrige* simplex.

TRIPŌDĀTĪO. In fin. adde: *Gloss. Philox. Tripudiatio, χοροεὶα ἱερῶς* (rectius ἱερῶν) *πρὸς τὸν βῶμον.* V. *Marin. loc. cit. p. 607.*

* TRIPONTIENSIS, et Triputiensis, e, adject. ad Tripontium pertineas, oppidum Coritanorum in Britannia, quod nunc *Dowbridge* prope *Lilburne*, cujus meminit *Itiner. Antonin.* Hinc *Inscript. apud Steiner. Corp. Inscr. Rheni n. 94.* Fortunæ sacrum Brittones Trip. et n. 175. Nymphis N. (*h. e.* numerus, cohors) Brittonum Tripitensium.

TRIPONTĪUM. Lin. 1. pro *ubi sunt tres pontes* reponere: ubi est pons tribus fornibus constans. Hinc Rubico fluvius, qui Sabinianum, nunc *Savignano*, cis Ariminum alluit, in chartis membranaceis sæculi IX. et X. Tripontius appellatur. Is porro nunquam tres pontes habuit; verum ei adhuc impositus est pons vetustissimus trium fornium, operis Romani, imo consularis, a quo nomen accepit.

TRIPTĪGUS, ā, et ē, um, adject. ab inusit. *τριπτικός*, quod a *τρίβω*, tero: qui fricando adhibetur. *Cæd. Aurel. 2. Acut. 12.* Deinde perungit unctione, quam appellavit (*Chrysippus*) triplicem, quam conficiendam dixit ex calamo aromatico, schæno, cachry, pyrethro, irino, manna, singulorum partibus oleo admixtis atque contritis.

TRIPŪDĪUM. In fin. adde: ¶ 4. Sequioris Latinitatis tempore significat gaudium, hinc *tripudio* et *tripudiamto* recentium Itolorum. Hinc *il Borghini Orig. Fir.* hæc habet: *Ora da percuotere liberamente il piè in terra, cioè da saltare e ballare, su la voce tripudio e tripudiare trasportata da' Romani a festa ed allegrezza.* Unde *Hieronym. advers. Lucif. n. 18.* In hoc vero cuncti episcopi, et tota simul Ecclesia plausu quodam et tripudio Valentis vocem exceperunt.

TRĪPUS. ¶ 1. in fin. adde: ¶ 1.^a *Tripus* in nummis G. Cassiæ tab. 2. n. VI. et tab. 3. n. IV. et G. Antistiae n. 1. et 2. apud *Morell. Numm. Famil.* est symbolum sacerdotii XV. virorum sacris faciendis, ut ostendit *B. Borghesius* in *Dec. numism. 7. oss. 6. et 7.*

TRIPUTIENSIS, e. V. TRIPONTIENSIS in *Append.*

TRĪRĒMIS. ¶ 1. in fin. adde: *Cassiod. 5. Variar. 17.* Trireme vehiculum. V. GLASSEUS in *Append.* ¶ 2. in fin. adde: *Front. 4. ad M. Cæs. 3. ad fin.* Pleraque in oratione, ordine immutato, vel rata verba fiunt, vel supervacanea. Navem triremem rite dixerim; triremem navem supervacaneo addiderim: neque enim periculum est, ne quis lecticulam, aut rhedam, aut citharam triremem dici arbitretur.

TRĪTĪGUM. Lin. 6. pro *Varr. 4. L. L. a terendo* reponere *Varr. 4. L. L. a particip. tritus a terendo.*

* TRITTĪA, æ, f. 1. Deæ nomen apud Gallos, alias ignotæ. *Inscript. apud Orelli n. 2460.* Trittiæ M. Vibius Longus V. S. L. M.

TRĪTUS. ¶ 7. in fin. adde: ¶ 7.^a Est etiam cogn. R. *Inscript. apud Sperandio, Sabina p. 71.* Sex. Valerius Sex. L. Tritus.

TRIUMPHĀLIS. ¶ 9. in fin. adde: *Narrat Val. Max. 2. 8. n. 6.* moris fuisse, ab imperatore triumphum ducturo consules invitari ad cœnam; deinde rogari, ut venire supersedeant, ne quis eo die, quo ille triumpharet, majoris in eodem convi-

vio sit imperii. Simile quid habetur in *Excerpt. Dionis* ab A. Maio editis in *Vatic. collect. scriptor. vet. T. 2. p. 244.*, L. enim Octavius ad triumphalem cœnam invitatus, negavit, se convivio interfuturum, nisi honoratior, ut par erat, partes sibi appoucerentur. Ergone (hic quaerit *cl. editor*) consul erat L. Octavius? L. porro Octavius consul fuit ann. ab U. C. DCLXXIX. ¶ 14. In fin. adde: ¶ 15. Est etiam cogn. R. *Inscript. Salonitana* paucis ab hinc annis reperta: C. Julius O. L. Triumphalis.

TRIUMPHĀTRIX. Lin. paenult. post ann. 1833. n. 56. adde: ac præsertim a B. Borghesio in *Mem. sull' iscriz. di L. Barbulejo Optato Ligariano p. 9-14.*

TRIUMPHUS. ¶ 1. Lin. 6. post *Liberum Patrem* adde: At hæc habet *Serv. ad Virg. 4. Æn. 37.* Plinius autem secundo historie naturalis, et Pompejus Trogus dicunt, Afros pompam triumphi primos invenisse; quam sibi Romani postea vindicarunt. Livius autem Andronicus refert, eos de Romanis sæpius triumphasse, suasque porticus Romanis spoliis adornasse. Hactenus *Servius*. Num pro Afris intelligendi sunt Ægyptii? ex quibus postea Romani pompam triumphi sumpserunt; etenim *Plin. 33. 3. 13.* narrat, Sesostridem junctis ad currum regibus triumphare solitum. ¶ 3. in fin. adde: Porro ex *Val. Max. 2. 8. n. 1.* constat, lege cautum fuisse, ne quis triumpharet, nisi qui quinque millia hostium una acie cecidisset.

* TRŌĀDENSIS, e, adject. idem ac Troicus. Marmoris Troædensis, quod et Iliacum dicitur, mentio est apud *Impp. Honor. et Theodos. Cod. Theod. 11. 28. 9.*, quem locum V. in DO-CIMENUS.

* TRŌCHĀICĒ, adverb. *τροχαϊκῶς*, in morem trochaici. *Auson. 13. Edyll. præf.* Diffunditur (*cento*) per cæsuras omnes, quas recipit versus heroicus, convenire ut possit aut penthemimeris cum reliquo anapesto, aut trochaice cum posteriore segmento.

TRŌZĒNIUS. In fin. adde: ¶ 4. *Træzen* fuit etiam titulus poematis ab A. Sabino, Ovidii poetæ aequali, conscripti: in quo fortasse amica ejus hoc nomine celebrabatur. *Ovid. 4. Pont. 16. 15.* Quique suam Trœzena, imperfectumque dierum Deseruit celeri morte Sabinus opus.

TROGUS corrige TRŌGUS, videtur enim esse cognomen a *τρώγω*, rodo. In fin. adde: Hæc de vita *Trogi* habet *Justin. 43. 5. ad fin.* In postremo libro Trogus majores suos a Vocontiiis originem ducere; avum suum Trogum Pompejum Sertoriani bello civitatem a Gn. Pompejo percepisse dicit; patrum Mithridatico bello turmas equitum sub eodem Pompejo duxisse; patrem quoque sub Cajo Casare militasse, epistolarumque et legationum, simul et anuli curam habuisse. *Plin. 11. 52. 114.* insigne ipsius fragmentum affert, cujus pars ex *Aristot. Hist. anim. 1. 9.* versa est. ¶ 2. *Trogus* fuit etiam cognomen in gente Quinctia, etenim T. Quinctii Trogi scelerosi hominis meminit *Varr. 5. L. L. 9.*

* TRŌPHĪMĪĀNUS, a, um, adject. ad Trophimum pertinens. Est cognomen libertini hominis. *Inscript. apud Grut. 42. 5.* Trophimianus Aug. Lib. Proc. summi choragii.

* TRŌPHĪMĪO, onis, m. 3. diminut. Trophimi. Est cogn. R. *Inscript. apud Grut. 42. 1. C. Octavii Pedonis Lib. Trophimio* sevir Aug.

TRŌPIS. In fin. adde: ¶ 2. Est etiam nomen servile. *Inscript. apud Grut. 856. 6.* Et Tropidi legavit jus singular. ædicularum.

* TRUNCĀTIM, adverb. *truncatamente*, *κολοβῶς*, abrupte. *Boeth. Aristot. elench. sophist. 2. 2. p. 747.* Quæ subintelligentes proponimus, ut quæcumque non plane, sed truncatim interrogantur, propter id accidit redargutio: ut: Putasne quidquid est Atheniensium, possessio est Atheniensium?

* TRUPO, onis, m. 3. cognomen R. ignotæ originis et significationis. *Inscript. apud Marin. Frat. Arv. p. 26. P. Cornelius P. L. Trupo.* Fortasse est pro *Trypho*. V. TRYPHERUS in *Append.*

* TRŪTĪNĀTOR, oris, m. 3. qui trutinat. Translate. *Cassiod. 6. Variar. 23.* Ut civilia negotia æquus trutinator examines. *Ennod. 1. ep. 1.* Dum sermonum cymbam inter loquelæ scopolos rector diligens frænas, et cursum artificem fabricatus trutinator expendis. Adde 2. ep. 19.

TRYPHERUS. In fin. adde: ¶ 2. Mutata vero γ in u, et sublata aspiratione usurpatur in alia apud *Grut. 626. 1.* Venuleja Trupera.

TUBĀ. ¶ 4. in fin. adde: ¶ 4.^a *Acron* ad *Horat. 1. Od. 1. 23.* Lituus equitum est, et incurvus: tuba vero peditum, et directa. At *Sallust. Jug. 104.* Cohortium, turmarum, legionum tubicines simul omnes signa canere jubet Marius. *Inscript. apud Donat. 273. 6. P. Ælius Avitus tubicen Eq. Sing. Aug. turma Ælii Lucani.*

TÜBER. In fin. adde: V. **HYPOMELIS** in *Lex.* et in *Append.*
TÜBERTINUS. In fin. adde: At hoc adjectivum, quod hujus tantummodo inscriptionis auctoritate nititur, explodendum est, commenticiam enim esse hanc inscriptionem ostendit *Morcell. de stil. inscript. Lat. T. 2. p. 59.* et *Vermiglioli in Inscriz. Perug. p. 422.*

TÜDICÜLÄ. In fin. adde: at minus recte, nam potius est spatula. V. **TORYNETON** in *Append.*

TÜTIO. In fin. adde: ¶ 2. Est etiam ea, quæ et securitas dicitur, quam vocem vide in §. 6. in *Lex.* et in *Append. Cassiod. 7. Variar. 40.* Tuitionem tibi nostri nominis, quasi validissimam turrem contra inciviles impetus, et conventionalia detrimenta, nostra concedit auctoritas.

TULLUS. Lin. 1. post *prænomen* R. adde: *Auct. de nominib. R.* Tullus prænominatus est omnis gratia, quasi tollendus, o littera in u conversa. *Priscian. 2. p. 578. Putsch.* Tribus litteris scribitur prænomen, quando a consonante incipit prima syllaba, et in consonantem desinit, si tamen alia quoque prænomena ab eisdem incipiunt consonantibus, idque sit differentie causa, ut Sex. Sextus, Tul. Tullus; ne, si primas solum consonantes scribamus, T. Titum, et S. Servium significare putemus.

TÜNÍCÄTUS. Lin. 1. post *adject.* adde: *Cassiod. de orat. 4.* Tunicatus non est participium, quia non facit *tunicor* verbum, sed potius nomen est.

TURBINÄTUS. In fin. adde: Alia in *Bullett. dell'Institut. di corrisp. archeol. ann. 1839. p. 155.* Viam circa ædem Minervæ lapide turbinato testamento sterni jussit.

TURBO, inis. ¶ 12. in fin. adde: *Turbo, onis* etiam adhibetur, cum de instrumento lusorio usurpatur. *Boeth. 1. Music. 3. p. 1067.* Veluti si conum, quem turbonem vocant, quis diligenter exornet, eique unam virgulam coloris rubri vel alterius ducat, et eum, qua potest, celeritate convertat, tunc totus conus rubro colore videtur infectus, non quo totus ita sit, sed quod partes puras rubræ virgæ velocitas comprehendat, et apparere non sinat.

* **TURDÜLUS,** i, m. 2. diminut. turdi. Est cogn. R. *Vopisc. Prob. 2.* Quoniam me ad colligenda talis viri gesta ephemeris Turduli Gallicani plurimum juvit.

TURGOR. In fin. adde: *Lactant. Placid. apud A. Maium in Class. auct. T. 3. p. 127. fab. 115.* Minerva ad Tritoniam paludem venit, ibique labiorum snorum turgorem intuitu, tibias abiecit.

* **TURNUS,** i, m. 2. Dauni filius, rex Rutulorum, qui, cum ei pacta Lavinia Latini filia ante adventum Æneæ suisset, prælatum sibi advenam Æneam ægre ferens, eidem simul Latinoque bellum intulit, ut *Liv. 1. 2. narrat.* Is postea cum Ænea congressus, ab eodem occisus occubuit, ut habetur apud *Virg. 12. Æn. ad fin.* ¶ 2. *Turnus* est etiam prænomen, ut *Turnus Herdonius* ex Aricia apud *Liv. 1. 50.,* qui in absentem Tarquinium Superbum verbis acerbissimis invecus erat, idcoque, indicta causa, novo genere supplicii dejectus ad caput aquæ Ferentinæ, crate superne injecta, saxisque congestis mergitur.

* **TÜRÖNÍCENSIS,** c, adject. idem ac Turonicus. Priorem syllabam licenter producit *Venant. 8. carm. 20. 2.* Forte decus generis, Turonicensis apex.

TÜRÖNÍCUS. In fin. adde: ¶ 2. Licenter primam syllabam producit *Venant. 8. carm. 16. 2.* Urbe ex Turonica dum cubo ruere toro.

* **TUSCÍCUS,** a, um, adject. ad Tusciam pertinens. *Not. Tir. p. 159.* Tuscus, Tuscia, Tuscicus.

* **TUSCILLUS,** a, um, adject. diminut. Tusci. Est cogn. R. *Inscript. in Atti dell'Accad. Rom. di archeol. T. 6. p. 82. C. Memnius Tuscillus.*

TUSSÍCUS. In fin. adde: ¶ 2. Etiam de equis usurpatur. *Veget. 3. Veterin. 65. sub init.* Ex nimio quoque æstu, vel intolerabili frigore interiora vitiantur, et faciunt (equos) tussicos. *h. e. bolsi. V. VULSUS §. 3.*

* **TUSSÍTUS,** a, um, particip. a *tussio:* tussi expulsus. *Cæli. Arel. 2. Acut. 16.* Et tussita itidem sputa per pulmonem feruntur.

TÜTÄNUS. In fin. adde: *Commodian. 20. 1.* Titanas vobis Tatanos dicitis esse. Hinc *Arnob. 1. p. 20.* Titanes et Boeciores Mauri.

TÜTÄTOR. In fin. adde: *Auct. Epit. Iliad. 916.* At Venus, et Phrygiæ gentis tulator Apollo.

TÜTÉLÄRIS. ¶ 1. lin. 6. post *tractaretur* adde: Sed falsus heic est *Capitolinus*, nam hæc habet *Paulus Ictus* in *Jus. civ. antejustin.* ab A. Maio elitus p. 59. Mediocritas, et rusticitas, et domesticæ lites interdum excusationes merentur, ex epistula divorum Hadriani et Antonini et Fratrum ad Cærellium Priscum

prætozem tutelarem. Ex his igitur patet, vivo adhuc Hadriano, qui obiit VI. Id. Jul. ann. a Chr. n. CXXXVIII, extitisse Romæ prætozem tutelarem, cum M. Aurelius ann. CLXI. successerit Antonino Pio, quem, ut ait *Spartian. Hadr. 24.,* Hadrianus adoptavit ea lege, ut ille sibi duos adoptaret Annium Verum et M. Antoninum. Hæc porro adoptio facta est V. K. Mart. ann. CXXXVIII. Id. primum animadvertit *B. Borghesius* in *Giorn. Arcad. T. 22. p. 85.*

* **TÜTİLÄS,** ii, m. 3. nomen gentilicium rhetoris Romani, de quo mentio est apud *Quintil. 5. 2. §. 21.* et *Plin. 6. ep. 32.* et *Martial. 5. 56.* Famæ Tutilium suæ relinquat. Corrigendus itaque est §. 3. in V. **RUTILIUS**, in quo pro *Famæ Tutilium* legitur *Famæ Rutilium.* V. **RUTILIUS** in *Append.*

TÜTÜBO, as, post adde: n. 1. *τῦτῶ*, verbum exprimens vocem noctuæ, quæ ideo apud *Hesych. τῦτῶ* appellatur. *Plaut. Men. 4. 2. 90.* Egon' dedi? P. Tu, tu, istic, inquam: vin' afferri noctuam, quæ tu tu usque dicat tibi? nam nos jam defessi sumus. V. **CUCUBO.**

TÜTUS. ¶ 1. lin. 1. post *particip.* adde: V. **TUEOR** §. 11. in fin. ¶ 2. in fin. adde: ¶ 2. *Tuta auris*, apud *Horat. 1. Od. 27. 18.,* quæ opponitur *auri rimosæ* apud *eund. 2. Sat. 6. 46.* est ea, cui tuto et sine metu, ne quid evulgetur, committi secretum potest.

* **TÜCHÆUM,** i, n. 2. *Τυχεῖον*, templum Felicitatis, seu delubrum Fortunæ, in quo erat statua Felicitatis, seu Fortunæ, seu Genii nrbs cujuslibet: cujus meminere *Plin. 34. 8. 19. n. 10.* et *36. 5. 4. n. 12.* et *8. 48. 74.,* tum et *Cic. 6. Verr. 2. et 57. et Augustin. 4. Civ. D. 23. Impp. Arcad. et Honor. Cod. Theod. 14. 26. 1. Dat. Non. Febr. Constantinop. P. P. Alexandriæ in Tycheo. h. e. Data Nonis Februarii Constantinopoli, proposita etc.* Ita legendum probat *Gothofred. ad loc. cit.,* ac præsertim *Ant. Zirardinus ad Leg. nov. Theodos. jun. et Valentin. p. 564.* pro *Eutycheo*, ut legitur in editionibus.

TÜCHĒ. In fin. adde: ¶ 2. Etiam *Tyche, enis* declinatur. Est cogn. R. *Inscript. apud Murat. 1280. 6.* Surtiæ Tytycheni (*corrige* Tycheui) Epaphroditus et Victor filii matri pient. *Bertoli, Antich. d'Aquil. p. 71. n. 41.,* qui illam ære sculptam exhibuit, *Tycheni* habet. ¶ 3. Etiam *Tychi, inis* ex prava vulgi pronunciatione scribitur. *Inscript. apud Murat. 1185. 9.* Liciniæ Tycheini etc.

* **TÜDIDĒUS,** a, um, adject. ad Tydidem pertinens. *Auct. Epit. Iliad. 453.* Ossaque confossi spargit Tydidæus ensis. *h. e. enis* Diomedis, filii Tydei.

* **TYLLĒNUS,** i, m. 2. nomen numinis antiquorum Celtarum, cujus statua ferrea reperta olim fuit, ut narrat *Oct. Rossi in Mem. Bresc. p. 129.,* in *Inzino*, vico Vallis Triumplinæ in agro Brixiano, et in vetusto sacrario posita. Ejus effigies nuda omnino est, capite laureato, et pede sinistro humanum caput calcat, unde ramus oleaginis erit, manu vero dextra hastam tenet, in cujus summitate manus exstat expansa, et illius digito pollicis innectitur serpens, intra alios figura quædam est ovalis: in ejusdem statuæ basi legitur **TYLLINO.**

* **TYMBRIS,** is, m. 3. idem ac tympanum. Hinc Gallorum recentium *timbre*, h. e. tintinnabulum, quod extra percuitur ad sonum eliciendum, ut in horologiis publicis factitatum videmus. *Cassiod. 5. Variar. 1.* Cum piecis tymbribus et pueros geniali candore lucentes nobis vestra fraternitas destinavit.

TYMPÄNĪTÍCUS. Lin. 3. post (Est qui leg. *tympanicis*) adde: Ita porro legitur etiam apud *Cæli. Arel. 5. Tard. 8. ante med.* In tympanicis vero specialia ordinanda, et decoctio centaureæ herbæ, et absynthii adhibenda.

TÛPHĒ. Lin. 1. post *τῦφη* adde: eadem est ac ulva.

* **TÛPHÖNÍCUS,** a, um, adject. *τῦφωνός*, turbulentus, vorticosus. *Vulgar. interpr. Act. Apost. 27. 14.* Ventus typhonicus, qui vocatur Euroaquo. V. hanc vocem in *Append.*

TÛPÍCUS. In fin. adde: ¶ 2. *Typicus* a medicis vocatur, qui statuto tempore recurrit. V. **TYPUS** §. 2. *Cæli. Arel. 2. Acut. 15.* Tremor typicus et inordinatus. *Id. 3. Tard. 8. a med.* Si rursus fuerint accessionibus typicis ægrotantes affecti.

* **TÛRÄ** et Tyras, æ, m. 1. *Τύρας*, Sarmatiæ Europææ fluvius, qui nunc *Niester*, a scriptoribus Byzantinis *Danastris* vocatur: is oritur ex parvo lacu, et in Pontum Euxinum influit ultra Danubium. *Plin. 4. 12. 26.* Clarus annis Tyra oppido nomen imponens. *Mela 2. 1.* Hos (*Axiacas*) ab Istrictis Tyra separat. *Val. Flacc. 6. 84.* Linqunt abruptus pelago Tyra. *Ovid. 4. Pont. 10. 50.* nullo tardior amne Tyras.

TÛRÄNNUS. In fin. adde: ¶ 5. Est etiam cogn. R. *Inscript. apud Fabrett. p. 345. n. 529.* L. Pacatius Tyrannus.

*TYRTÆUS, i, m. 2. Τυρταῖος, poeta Græcus, Atheniensis, cuius supersunt quatuor elegiæ ad militum animos adversus hostem accendendos aptissimæ. *Horat. Art. poet.* 402. Tyrtæusque mares animos in Martia bella Versibus exacuit. *Justin.* 3. 5. Lacedæmonii adversus Messenios pugnaturi, de belli eventu oraculo Delphis consulto, iubentur ducem belli ab Atheniensibus petere. Porro Athenienses, cum responsum cognovissent, in contemptum Spartanorum Tyrtæum poetam, claudum pede, misere, qui composita carmina pro concione recitavit, et tantis animis concursum est, ut raro unquam cruentius prælium fuerit: hinc victoria Lacedæmoniorum fuit.

DE LITTERA V

VĀCĀTĪO. ¶ 1. in fin. adde: *Senec. Brev. vit.* 20. Vacationem procuratoris ultro accipere. *h. e. ottenere la giubilazione senza chiederla.*

*VACCĪNĪUS, a, um, adject. vaccinio tinctus. *Edict. Dioclet.* col. 6. Pellis vaccitta. *corrigere vaccinia.*

VĀCERRĀ. In fin. adde: Alius fuisse videtur ab illo, quem memorat *Martial.* 8. 69. Miraris veteres, Vacerra, solos, Nec laudas nisi mortuos poetas.

VĀCŪĀTUS. Lin. 1. pro *adject.* reponere: particip. a *vacuo*. In fin. adde: ¶ 2. Est item irritus factus. *Imp. Justinian. in edito de codice confirm.* §. 2. Constitutiones posteriore promulgatione evacuata. *h. e. annullate.*

VĀDĪMŌNĪUM. In fin. adde: ¶ 3. *Vadimonium* mortis elegantius vocatur moriendi necessitas cuilibet mortali a natura imposita. *Inscript.* apud *Grut.* 690. 5. Nobis porro alia est trino de nemine fati (*h. e.* ex arbitrio trium Parcarum, quæ vitæ fila omnibus nere putantur) Dicta dies leti, quam propagare suoapte Visum ollis (*Parcis*) tacito arbitrio cum lege pereanti, Sisti quæ cunctos jubet ad vadimonia mortis.

VĀGIENNI. In fin. adde: ¶ 2. Etiam *Bagenni* scribitur in *Inscript.* apud *Grut.* 528. 4. Q. Aurelius L. Fil. Camilia Firmus Bagennis

VĀLENTĪO. In fin. adde: ¶ 2. Etiam *Valenitio* scribitur ex quadratarii oscitantia in *Inscript.* inedita in *Mus. Obiciano* Aelius Valenitio.

VĀLĒRĪĀNUS. ¶ 1. in fin. adde: *Liv.* 6. 9. Plures Furiani intra moenia cæsi: Valeriani expeditores ad persequendos fuere. *h. e.* milites, qui duce P. Valerio Potito trib. mil. consulari potestate pugnabant. *Valeriani milites* apud *Jul. Exsuper.* 3. alii fuisse videntur.

VĀLĒRĪUS, a, um. ¶ 3. *Valeria* tabula et quæ sequuntur, corrigantur ex iis, quæ allata sunt in *Sextius* §. 3. in *Append.*

VĀLĒRĪUS, ii. ¶ 1. in fin. adde: ¶ 1. Antiquitus fuit etiam prænomen. *Inscript.* apud *Lanzi, Sagg. di ling. Etr. T.* 2. p. 275. et apud *Orelli n.* 1433. P. Condetios Va. Fi. *h. e.* Valerii filius. ¶ 4. in fin. adde: Hoc vero maxime constat ex ejus *lib.* 5. c. 5. n. 3., ubi Tiberius ab ipso vocatur princeps parensque roster.

VĀLĒTŪDĪNĀRĪUM. In fin. adde: ¶ 4. Translate usurpatur a *Tacit. Dial.* 21. Quicque alii in eodem valetudinario hæc ossa, et hanc maciem probant. *h. e.* qui probant in arte oratoria siccum aridumque dicendi genus.

VALLUS. In fin. adde: ¶ 9. Est etiam cogn. R. *Inscript.* apud *Smet.* 90. 5. et *Grut.* 559. 2. C. Rutilio C. F. Sab. Homuncioni Mantua Mis. Coh. VII. Præf. 7 Valli etc.

VANDĀLI. In fin. adde: ¶ 2. Etiam numero singulari usurpatur. *Sidon. carm.* 2. 369. quo viso, Vandale, semper Terga dabas. et 348. hinc Vandalus hostis Urget.

VANDĀLICUS. In fin. adde: ¶ 2. *Vandalicus* fuit etiam cognominatus *Justinianus I. Imp.*, ut et Anticus, in proëm. *Institut.* et in edictis conceptionis, et confirmationis Digestor.; quod item confirmat *Jornand. Get. ad fin.*

VAR, indeclin. vox Sarmatica, quæ flumen significat; hinc *wa* Samserdamicæ est aqua, item *wat* Gothice, *watte* Anglice, *vasser* Germanice, *baran* Persice est pluvia. *Jornand. Get.* 52. Contigit ergo, ut filii Attilæ contra Gothos, quasi desertores dominationis suæ, velut fugacia mancipia requirentes, venirent, ignarique aliis fratribus super *Valemir* solum irruerent. Quos tamen ille, quamvis cum paucis, excepit, diuque fatigatos ita prostravit, ut vix pars aliqua hostium (*Hunorum*) remaneret, quæ in

fugam versa eas partes Scythiæ peteret, quas Danubii amnis fluente prætermittant, quæ linguæ suæ Hunnivar appellant. Hæc *Jornandes* de Danubio tanquam de limite inter Gothos et Scythas agit, et fluente Danubii, quia Hunnos a Gothis dividerent, Hunnivar, idest Hunnorum flumen, quasi Scythiæ principium aut limitem, appellat.

VARDĀGĀTENSIS. Lin. 3. post *Vargatura* adde: At *Barth. Stof-fella* ad *Tartarotti Illustraz. del monum.* etc. p. 88. putat, esse locum, qui nunc *Gavardo* dicitur. Id affirmat etiam *Scip. Mas-sejus* in *Mus. Ver.* p. 202.

VĀRĪĀ. In fin. adde: ¶ 3. Est item cogn. R. *Inscript.* apud *Grut.* 883. 15. C. Petronius C. F. Fal. Varia. ¶ 4. Est item urbs Marsorum, quæ fuit posita ad ripam Anicenis, in via Valeria, ubi nunc est *Vicovaro*, octo mill. pass. a Tibore. Ejus meminit *Horat.* 1. *Ep.* 14. *init.* Villiæ silvarum et mihi me reddentis agelli, Quem tu fastidis, habitatum quinque focis, et Quinque bonos solitum Variam dimittere patres.

VĀRĪĀNUS. ¶ 1. lin. 1. pro Q. *Quintilio* reponere P. *Quintilio*. Lin. 3. post c. 117. adde: *Varianum* bellum, *Inscript.* apud *Murat.* 801. 1. et 2030. 1. ¶ 2. in fin. adde: ¶ 3. *Varianæ* thermæ in monte Aventino ab Elagabalo, ut affirmat *Lamprid. Elagab.* 17., ædificatæ, itaque appellatæ, quia filius erat Sex. Varii Marcelli, ideoque ipse, priusquam imperium usurparet, Varius Avitus Bassianus fuit appellatus. *Inscript.* in tubo plumbeo apud *Grut.* 182. 7. Q. Anicius Q. F. Antonianus Cur. thermarum *Varianarum*.

*VĀRĪCĀTĪO, onis, f. 3. actus varicandi. *Cassiod. de anim. ad fin.* Lubricus anguis, ne ejus intelligatur adventus, fixum non habet impressa varicatione vestigium.

*VĀRĪCO, as, n. 1. *varieggiare, vajolare*, varior: dicitur præsertim de uva, cum variare colorem cœperit, dum maturæcit. *Venant. Vit. S. Menard.* 4. Contigit, ut autumnii tempore, fructus mitescente botri succo, varicantem vindemiam ubertas ostenderet.

VĀRĪO. ¶ 4. in fin. adde: *Inscript.* apud *Murat.* 598. 1. Necessaria fuit diligentior exploratio tam vetustæ rei, tanto magis, quod et possessio quibusdam locis variaverit.

VĀRO. Lin. 1. post *transeo* adde: vocis etymon videtur esse *var*, quam vocem V. in *Append.* In fin. adde: *Id.* p. 287. Si repositionem facies, ut per actus singulos, quos variasti, reponas, si eundem limitem acre necesse fuerit.

*VARVARĪNI, orum, m. pl. 2. incolæ urbis Varvariae, quæ *Ptolemæo* l. 2. c. 17. est a *Ὠσαρραρία*, in Liburnia, cujus mentio est in *Inscript.* apud *Grut.* 564. 7. M. Valerio M. F. Claud. Colono Liburn. Varvar. scrib. Cl. Pr. Ravenn. h. e. Liburnia Varvaria scribæ classis prætoriae Ravennatis. *Plin.* 3. 21. 25. Flanates, Lopsi, Varvarini.

VARRŌ. ¶ 4. pro *De C. Terentio* reponere *De P. Terentio*.

VĀRUS. Lin. 3. post *dictum est* adde: etymon vocis est a littera V, quæ inversa vari hominis statum significat. V. *Varronis loc. cit.* in *VALLUM* §. 1.

VAS. ¶ 9. in fin. adde: At *vasibus* perspicue legitur apud *Gargil. de re hort.* 3. 4. (edente A. A. Scottio) Non in pavimento, sed vasibus servanda arena. Itaque *Scottius* putat, etiam apud *Sever. loc. cit.* scribendum esse *vasibus*, quod tamen minime probamus.

VĀSĀTUS. In fin. adde: ¶ 2. Alia significatione est erasus, ejectus. *Paulin. Pell.* 319. illico namque Exacto laribus patriis, tectisque crematis, Obsidio hostilis vicina exceptit in urbe, Vasis patria majorum, atque ipsa meorum Et gravior multo, circumfusa hostilitate, Factio servilis paucorum mixta furori.

VĀSCŪLĀRĪUS. ¶ 2. in fin. adde: Negotiantes vascularii in *Inscript.* Romæ reperta ann. 1815. et a G. F. Masdeu Romæ edita.

VĀSCUS. ¶ 2. in fin. adde: *h. e. flauti a traverso, storte.* Hinc *Serv.* ad illud *Virg.* 11. *Æn.* 737. Ast ubi curva choros iudixit tibia Bacchi: hæc adnotat: Bacchi autem ideo, quia apud veteres ludi theatrales non erant, nisi in honorem Liberi Patris. Hanc tibiam Græci *πλαγιάυλον* vocant, Latini vascam tibiam, et est Dionysia cum maxime; ea satyri utuntur. V. *PLAGIAULES.* Hinc etiam *Bion* 3. 7. *Ὡς εὖρεν πλαγιάυλον ὁ Πάν, ὡς αὐλὸν Ἀΐδνα, Ὡς χέλυς Εἰρμίων, κισσάρων δ' ὡς ἀδύς Ἀπόλλων.*

VĀTES. In fin. adde: ¶ 5. *Vates* est etiam sacerdos vel episcopus sequioris Latinitatis tempore. *Coripp.* 1. *Johann.* 32. non vatibus ullis Parcere, nec senibus potuit concedere sessis Quisquis honos busti. V. *Mazzucchelli* adnotat. *ibid.*

VĀTĪĀ. ¶ 2. in fin. adde: Hinc in *Fast Capitol.* apud *Grut.* p. 294. 1. P. Servilius C. F. M. N. Vatia, qui postea Isauricus appellatus est. *scil.* consul ann. U. C. DCLXXV.

* VATICINATRIX, icis, f. 3. *indovina*, quæ vaticinatur. *Hygin. fab. 96.* ab *A. Maio* editus in *Class. auct. T. 3. p. 36.* Lingua Thessalica peliades et columbae et vaticinatrices dicuntur. V. PELIAS, adis, §. 2. in *Append.*

VATINIUS. In fin. adde: ¶ 2. *Vatiniani* absolute sunt milites, qui sub P. Vatinio Illyrici proconsule pugnaverunt adversus Octavianos. *Hirt. B. Alex. 45.* Parabant se Vatiniani, repente oppressi: parati deinceps Octavianiani ex portu procedebant.

VATINIUS. In fin. adde: ¶ 4. *Vatinia lex* lata fuit a P. Vatinio trib. pl. ann. U. C. DCXCV. Cæsare et Bibulo Cos., ut in causa de repetundis liceret tum reo, tum aetori omnes iudices semel rejicere, quod *Cic. Planc. 15.* vocat alternorum iudicum rejectionem. *Vet. Scolia.* (edente *A. Maio* in *Class. auct. T. 2. p. 180.*) ad *Cic. Vatin. 11.* Legem quidem non improbabilem videbatur P. Vatinio in tribunatu suo per rogasse, ut alternorum iudicum rejectio fieret; sed acute detrahit ei laudem, quam de æquitate legis consequi poterat, eo scilicet, quod egerit, ut C. Antonius, qui collega M. Tullii fuerat in consulatu, ante reus fieret, accusantibus Q. Fabio Maximo et M. Cælio Rufo, quam lex Vatinia de rejectione iudicum perferretur, ne posset æquissimo iudicio reus Antonius frui.

ÜBER. ¶ 1. lin. 5. post *lactantia quærit* adde: V. PAPILLA §. 1. ¶ 2. in fin. adde: *Inscript.* apud *Grut. 617. 8.* Graxiæ Alexandriæ insignis exempli ac pudicitiae, quæ etiam filios suos propriis uberibus educavit. ¶ 4. in fin. adde: ¶ 4.^a Ita etiam vocatur fistula mammae formam habens, de qua *Cassiod. loc. cit.* in MAMILLA §. 3. in *Append.*

ÜBI. In fin. adde: ¶ 9. Ultima syllaba anceps est. V. Tibulli *loc. cit.* supra §. 2. Adde *Virg. 1. Æn. 81.* et *Enn. fragm. p. 16. Hessel.* Endo tuetur, ubi lupi semina conspicit ambos.

VECTATIO. In fin. adde: V. INVECTATIO in *Append.*

VECTIGAL. ¶ 1. in fin. adde: *Liv. 39. 44. a med.* Censores vectigalia summi pretiis, ultrotributa infimis locaverunt. ¶ 5. in fin. adde: *Cajus Instit. 3. §. 145.* (edente *Goeschenio*) In perpetuum locata prædia municipum ea lege locantur, ut, quamdiu id vectigal præstetur, neque ipsi conductori, neque heredi ejus prædium auferatur.

VECTITO. In fin. adde: Usurpatur ab *Hygin.* ab *A. Maio* edit. in *Class. auct. T. 3. p. 81. fab. 251.* Ac Zephyri flantis aura vectitante ad semet sororios perducit affectus.

VĒGĒTO. In fin. adde: *Alcim. 1. 108.* Vegetandus fons.

VEJENTANUS. In fin. adde: ¶ 4. *Vejentanum* absolute est prædium prope Vejos. *Suet. Galb. 1.* Liviae Augusti Vejentanum suum revisenti prætervolans aquila gallinam albam, ramulum lauri rostro tenentem, demisit in gremium.

VEL. In fin. adde: *Cassiod. 12. Variar. 22.* Istria divino munere gravida, vini, olei vel tritici fecunditate gratulatur.

VĒLEJAS. In fin. adde: Hæc urbs tribui Galeriae adscripta fuit. *V. eund. ibid. p. 26. 69. et 86.*

VĒLĪFĪCĀTĪO In fin. adde: *Ammian. 19. 10. ad fin.* Mutato in Austrum placidum vento, velificatione plena portum naves ingressæ frumentis horrea refererunt. *h. e. a piene vele.*

VĒLĪGER, ra, rum, adject. qui vela, seu naves velis instructas, gerit. *Cassiod. 7. Variar. 9.* Illic (in portu urbis Romæ) veligerum mare peregrinos populos cum diversarum provinciarum interce transmittit.

VĒLĪLLUM, i, n. 2. diminut. veli. V. *Isid. loc. cit.* in VEXILLUM §. 1. in *Append.*

VĒLUM ¶ 7. lin. 4. ante *Carbasina* adde: In theatris tantum (interea vela) umbram fecere, quod primum omnium invenit Q. Catulus, cum Capitolium dedicaret. Carbasina vela etc.

VĒNĀTĪCĪUS corrige VĒNĀTĪCĪUS.

* VĒNĀTĪLAS, e, adject. ad venam pertinens, qui ex vena provenit. *Cassiod. 3. Variar. 13.* Aquilegius, qui aridis locis aquas possit dare venatiles.

VĒNĀTĪO. ¶ 2. in fin. adde: *Cassiod. 5. Variar. 42.* plura venationum genera affabre describit. ¶ 5. in fin. adde: ¶ 6. Translate *venatio nocturna* dicitur officium præfecti vigilum. *Cassiod. 7. Variar. 7.* Actus tuus venatio nocturna est, quæ miro modo, si non cernitur, tum timetur.

* VĒNĀTĪVUS, a, um, adject. ingannevole, *ῥαυροειδής*, captiosus. Absolute usurpatur. *Boeth. Aristot. Elench. sophist. 1. 12. p. 743.* Hoc autem fuit secundum propositum sophisticæ intentionis, primum quidem ex eo quod interrogat quodam modo, et per interrogationem accidit maxime; nam id, ad nullum determinatum interrogare propositum, venativum est illorum.

VĒNĀTOR. ¶ 5. lin. 5. pro *Cassiod. 5. Variar. 52.* repone *Cassiod. 5. Variar. 42.* In fin. adde: ¶ 6. Est etiam cogn. R.

Inscript. apud *Grut. 550. 5.* M. Aurelius Mucianus Milit. ann. XV. in Coh. III. Præf. 7 Venatoris. *h. e.* in cohorte tertia prætoris, in centuria Venatoris.

VĒNĀTRIX. In fin. adde: ¶ 5. Translate est indagatrix. *Cassiod. 6. Variar. 16.* Te probatis moribus institutum venatrix bonæ conversationis sollicitudo nostra respexit.

VĒNĒNĪFER. In fin. adde: ¶ 2. *Venenifer* absolute est Scorpio, signum cæleste. *Epigr. in Antholog. Lat. T. 2. p. 317. Burn.* candaque Venenifer unca.

* VĒNĒNŌSĒ, adverb. *velenosamente*, cum veneno. *Cassiod. 6. Hist. Eccl. 25.* Ita venenose responderunt per Sophronium Pompejopoleos Paphlagonensem episcopum.

VĒNĒRANTER. In fin. adde: *Dracont. 3. Hexaem. 672.* Et lacrymis precibus piis (*Deum*) venerauter adire.

* VĒNĒRĪUM, ii, n. 2. diminut. Veneris, more Græcico, ut Aphroditum ab Aphrodite. Compellatio puellæ, quæ *ὑποκριτικῶς* *Glaucopium* Venerium dicitur, *h. e.* cæcios oculos Venerisque formam habens, a *ῥαυροειδής* epitheto Minervæ, quasi parva Veneris cæsiis oculis prædita. *Inscript.* apud *Maff. Mus. Ver. p. 295. n. 1.* Glaucopi Veneri, Gellie Agrippinæ C. ¶ (*h. e.* clarissimæ puellæ) Aurelia Soteris et Mussius Chrysonicus nutritores lactanei. Animadvertendum porro est, non semel apud Latinos huiusmodi nomina, Græce *ὑποκριτικά*, Italice *vezzezzgiativi* appellata, ex Græca lingua derivari, et in vocativo singulari præter grammaticæ Latine regulas in i terminari, ut nomina propria masculina in ius desinentia. Hinc alia *Inscript.* apud *eund. ibid. n. 2.* Meropi Heliades pro Meropium, apud *Grut. 417. 4.* Leucadi Mel pro Leucadium, apud *Marin. Frat. Arv. p. 560.* Anthedi Chrysostom. *suaviloqua* pro Anthedum, deuique in *Mem. dell'Accad. di Torino T. 33. p. 202.* Αἰώνι χαίρες, Lollie Procke, Æoni salve, doleas ne fata suprema.

VĒNĒRĒUS. ¶ 8. in fin. adde: ¶ 8.^a *Venereum speculum* videtur esse pulcrum, et Venere dignum. *Inscript.* apud *Grut. 5. 6.* Jovi, Junoni, Minervæ Antonia M. Lib. Aphrodisia scyphos II, Venereum speculum donum dedit.

VĒNĒROR. ¶ 5. in fin. adde: *Inscript.* apud *Jo. Labus. in Mus. Mant. T. 2. p. 65. tab. 9.* Cn. Coponius Felicio Ereptus fato est Aquilejæ, Tibure natus, Frater defunctum voluit venerare sepulchro.

VĒNĒTĪĀ. ¶ 3. in fin. adde: ¶ 3.^a *Venetie* etiam appellantur insulæ circa littus Venetorum, ex quibus postea coaluit urbs, quæ nostris hisce temporibus *Venezia*, et Latine *Venetie*, arum dicitur. *Cassiod. 12. Variar. 24.* Venetiæ prædicabiles quondam plenæ nobilibus, ab Austro Ravennam Padumque contingunt, ab Oriente jucunditate Ioniæ littoris perfruuntur: ubi alternus æstus egrediens modo claudit, modo aperit faciem reciproca inundatione camporum.

VĒNĒTĪĀNUS. Lin. 2. pro *factores* repone *aurigatores*. In fin. adde: *Inscript.* apud *Grut. 646. 10.* Crescens D. Ser. (*h. e.* contrascriptor) natione Bessus, olearius de portu Pallantiano, Venetian. parm. vix bene jacet securus.

VĒNĒTUS. ¶ 4. in fin. adde: ¶ 4.^a Hinc *Venetus sol* dicitur, qui languide splendet, non aureo, sed Veneto colore suffusus. *Cassiod. 12. Variar. 25.* Cernimus adhuc cuncti quasi Venetum solem, miramur media die umbras corpora non habere; et vigorem illum fortissimi caloribus usque ad extremam temporis inertiam pervenisse; quod non eclipsis momentaneo defectu, sed totius pæne anni agi nihilominus constat excursu.

VĒNĪĀ. Lin. 1. post *ἐξουσία* adde: videtur esse a *venio*, nam qui permittit, in alius sententiam venit: hinc Græce *συγγνωμή* est consensus, venia. Lin. 13. post *manu* adde: *Cato* apud *Gell. 11. 8.* et *Macrob. præf. Saturn.* Petere veniam solemus aut cum imprudentes erravimus, aut cum compulsi peccavimus. Te, inquit, oro te, quis perpulit, ut id committeres, quod priusquam faceres, peteres, ut ignoscere?

* VĒNĪĀBĪLĪTER, adverb. *venialmente*, cum venia. *Alcim. ep. 4. ante med.* Qui veniahilius onerabatur fragilitate peccati, plectibilis opprimitur abusione remedii.

VĒNNŌ In fin. adde: V. BENNA.

* VĒNĒRĪNUS, a, um, adject. ad ventrem pertinens. V. *Pauli loc. cit.* in VETERINUS.

VĒNĒTĪĀNUS. Lin. 3. post *concalfecimus* adde: *D. Brut. ad Cic. 11. Fam. 15.* Succellatum est, et frequenter, a militibus Ventidianis. In fin. adde: Hujus viri vitam accurate descripserunt *Clem. Cardinali in Mem. Rom. di antich. e belle arti T. 2. p. 102.* et *B. Borghesius in Dec. numism. 12. oss. 5. p. 24.*

VĒNĒTĪGĒNUS. In fin. adde: *Auct. Epit. Iliad. 756.* Rhesi ventigenas secum adduxere jugales. Ad *Wernsdorf.* hunc versum insititium esse probat.

VENTOSITAS. ¶ 1. in fin. adde: *Id.* 3. *ibid.* 2. Ventositas stomachi.

VENTROSUS. In fin. adde: *Cassiod.* in *Psalm.* 72. Socrates calvus, ventrosus, simus.

* VENUILLĀ, æ, f. 1. diminut. venæ. *Pers.* 1. 103. Hæc fierent, si testiculū venilla paterni Viveret in nobis. Ita *A. Maius* ex *Cod. palimps.* edidit in *Class. auct. T.* 3. p. XX., cum in editionibus *vena ulla*, et in Amstelodamensi ann. 1684. *pars ulla* scriptum sit.

VĒNUS. ¶ 13. lin. 5. post *persecutor* adde: Etiam *perversa Venus* hæc eadem dicitur. V. PERVERSUS §. 1. in *Append.* ¶ 20. in fin. adde: ¶ 20.^a *Venus* in tesserarum ludo dicebatur jactus, quo ternæ tessera senionem ostendunt. V. TESSERA §. 3. in *Lex.* et HEXAS in *Append.*

VER. Ita est in *Inscript.* apud *Grut.* 551. 7. C. Ludius C. F. Ver. Rufus Trib. Mil. arbitratu T. Opidienī T. F. Ser. et Hilari Lib. De qua hæc habet *Orelli* n. 5089. Ubi quidem Pighius et Fabrettus pro *Ver.* legebant *Ser.*, sed amicus *Marinio* Fr. *Arv.* p. 482. testatus est, se suis oculis in lapide ipso legisse *Ver.* Addit *Marinius* loc. cit. sequentem: C. Petronii C. F. Ver. Rufi etc., ubi notandum, hic quoque Rufum, ut in lapide Gruteriano censi tribu illa *Ver.* quam *Verriam* ne, an *Verginiam*, an *Vergiliam*, an *Veriniam* putet dictam fuisse, ambigit *Marinius*. Nihil equidem definio, sed duorum dumtaxat lapidum etsi sincerorum utique auctoritas, ut inauditam alias, neque ad imperatorium aliquod gentilicium nomen referendam, agnoscam tribum, me nondum induxit. Itaque hoc quoque vel cognomen erit *Verus*, *Verinus*, *Veronius*, vel aliquis tandem latet error. Hæc *Orelli*.

* VERANNIUS, ii, m. 2. grammaticus Latinus, qui nominatur a *Macrob.* 3. *Saturn.* 2., tum a *Suet.* *Aug.* 86., ubi tamen alii rectius leg. *Verrius Flaccus*. Item apud *Festum* in *Oletum*, et alibi.

VERAX. In fin. adde: ¶ 2. Est etiam cogn. R. *Inscript.* apud *Fabrett.* p. 96. n. 211. P. Ælius Verax.

VERBERO. In fin. adde: ¶ 8. *Verberit* pro *verberaverit* sen *verberarit* legitur in lege *Servii Tullii* apud *Festum* in *Plo-rare*.

* VERCELLIENSIS, e, adject. ad *Vercellum*, nunc *Versejo* pertinet, vetus oppidum ad caput lacus Comensis. *Inscript.* apud *Grut.* 454. 5. C. Plinio L. F. Ouf. Cæcilio Secundo Cos. Aug. *Vercellienses*.

VERCELLENSIS, et

VERCELLINUS. In fin. adde: ¶ 2. *Vercellenses Ravennates* fuere incolæ oppidi seu vici prope urbem, quæ nunc *Ferrara*, positi, qui modo *Voghenza* appellatur. Hæc ann. 1765. reperta est. *Inscript.* quæ habetur apud *Donat.* 390. 5. *Atiliæ Primitivæ* conjugi incomparab. *Herna* Augg. verna Disp. region. *Padanæ Vercellensium Ravennatum* B. M. P.

* VERECUNDINUS, a, um, adject. ad *verecundum* pertinens. Est cogn. R. *Inscript.* apud *Grut.* 1065. 4. C. Vibius *Verecundinus*. *Alia* apud *Fabrett.* p. 326. n. 458. *Alfia Verecundina*.

VERECUNDUS. ¶ 6. in fin. adde: ¶ 6.^a Est etiam cogn. R. *Inscript.* in *Bullett. dell' Instit. di corrisp. archeol.* T. 3. p. 50. M. Cominius M. F. Mae. *Verecundus*.

VEREDUS. In fin. adde: ¶ 5. Est etiam cogn. R. V. *Inscript.* in *FUGINUS* §. 2.

VERETRASIUS. Lin. ult. pro *jam alibi memoratum* reponet: ut T. Vitrasius Pollio maritus *Anniæ Faustinae* consobrinæ M. Aurelii Aug., et consul iterum ann. a Chr. n. CXC. V. *Inscript.* apud *Orelli* n. 5421.

VERGOBRETUS. In fin. adde: ¶ 2. *Virgobretus* legitur in *Not. Tir.* p. 60. Magistratus, *virgobretus*, legatus.

VERIANUS. In fin. adde: ¶ 2. Etiam *Veranus* scribitur, et est cogn. R. derivatum a patris cognomine. *Inscript.* apud *Grut.* 488. 11. et emendatio apud *Aldini*, *Marm. Com.* p. 130. n. 58. C. Virius Verus Ouf. Med. (h. e. Onfentina tribu, *Mediolano*) Manibus filiorum suorum C. Virio Verano, et Viriæ C. F. Veræ.

* VERIFICŌ, as, avi, atum, a. 1. *verificare*, ἀληθεύω, verum esse probo. *Boeth. Aristot. Topic.* 4. 5. p. 692. Non de omnibus hujusmodi est assignandum, de quibus non verificatur genus, sed de quibuscunque vere prædicatur assignatum genus, nam in quibusdam non videtur verificari, ut in luto et nive.

VERMINATIO. In fin. adde: V. *Senec. loc. cit.* in *VERMINO* §. 2.

VERNĀ. In fin. adde: ¶ 9. Item de homine aliis in urbibus nato. *Inscript.* apud *Grut.* 708. 1. L. Sulpicio Maxentio vern. Tar-

raconensi Oppius Maximus P. et Pedania Crescentina conjug. B. M. F.

VERNIO. In fin. adde: ¶ 2. *Verniones* est etiam titulus unius ex comediis L. Pomponii poetæ Bononiensis, apud *Non.* 10. n. 5. et 15.

VERNUM. In fin. adde: pro *cantabant* reponet *cantabantur*.

VERO, as. Lin. 2. pro *in ætate agunda* scribe: *ætate in agunda*.

VERRUCĀ. In fin. adde: ¶ 5. Hujus nominis mons seu castellum est in Alpibus ad Athesim fluvium, cujus descriptionem habet *Cassiod.* 3. *Variar.* 48. In *Verruca* castello vobis domicilia construatis, quod a positione sui congruum nomen accepit. Est enim in mediis campis tumulus saxeus in rotunditate coudurgens, qui proceris lateribus silvis erasus totus mons quasi una turris efficitur, cujus ima graciliora sunt, quam cacumina, et in mollissimi fungi modo superius extenditur, cum inferiore parte tenuetur. Hunc Athesis amoeni gurgitis puritate præterfluit, causam præstans muniminis et decoris: castrum pæne in mundo singulare, tenens claustra provinciae, quod ideo probatur magis esse præcipuum, quia feris gentibus constat objectum. *Cluverius* in *Ital. ant.* l. 1. c. 16. p. 221. putat, *Verrucam* esse castellum ultra urbem *Roveredo*, apud Athesim situm, quodque nunc incolæ vocant *Castel della preda*. h. e. *Castellum petrae*.

* VERSILOQUUS, i, m. 2. poeta, qui versus loquitur seu paugit. *Ennod.* 1. *carm.* 6. 36. Tristia nil capiunt pectora versiloqui. h. e. poeta nil triste cogitat.

VERTEBRÆ. In fin. adde: ¶ 4. Etiam *vertebrum*, i, n. usurpatur a *Cæl. Aurel.* 5. *Tard.* 1. *Vertebrorum* summitas coxarum initio terminatur. *Id.* alibi sæpius. V. etiam VERTEBROTENUS.

* VERTIBILIS, e, adject. qui verti potest. *Boeth.* 1. *Arithm.* 1. sub *init.* Quæ ipsa quidem natura incorporea sunt, et immutabilis substantiæ ratione vigentia, participatione vero corporis permutantur, et tactu variabilis rei, in vertibilibus inconstantiam transeunt.

VERTICORDIĀ. In fin. adde: Hujus Veneris figuram habes in nummo G. Cordiæ n. 1. apud *Morell. Thesaur. numism. Fam. Rom.*, in quo Veneris, dextra bilancem, sinistra sceptrum tenentis, humero sinistro insidet Cupido, non noctua, ut haecenus falso putarunt nummorum periti; ac præcipue in ænea statua, reperta, ubi fuerat vetus urbs *Industria*, et a *Constantio Gazze-ra* illustrata peculiari commentario, edito Augustæ *Taurinorum* ann. 1838.

* VERVICUS, a, um, adject. videtur esse idem ac *verveceus*. Est cogn. R. *Inscript.* apud *Grut.* 97. 10., *Murat.* 89. 6. et *Maff. Mus. Ver.* 87. 1. L. Cassius *Vervici* F. *Nigrinus* VI. vir Aug.

VERVINUS. In fin. adde: *Ennod. Dict.* 2. Hinc mactata per lanistas hostiarum multitudo, quidquid Deus est, effugavit, dum farra, sanguis, tura, *vervinæ* idolis exhibentur.

VERUS. In fin. adde: ¶ 3. *Inscript.* apud *Murat.* 1390. 11. Sex. Pompejus Verus Pompejæ Veræ filiæ.

* VESANTIO, is, n. 4. insanio. *Cassiod.* 9. *Hist. Eccl.* 30. At ille (*Ambrosius*) dicebat contra Deum *vesanire* Theodosium.

* VESBINUS, a, um, adject. idem ac *Vesuvinus*, quam vocem vide in §. 2.

* VESĒVINUS, a, um, adject. ad *Vesevum* pertinens. *Aquæ Vesevinæ* apud *Cæl. Aurel.* 2. *Tard.* 1. a med. Tum resurgendos (*ægotantes*) probamus, atque naturalibus aquis dandos, et magis calidioribus, ut sunt in Italia *Pautherinæ* (*lege Passerianæ*), *Vesevinæ*, et *Senanæ*.

VESICULOSUS. In fin. adde: Si quidquam per clysterem fuerit redditum, erit connexum pinguibus ac vesiculosis. *Hallerus* hæc legendum putat *viscosis*

* VESPERUS, a, um, adject. idem ac *vespertinus*. *Cæl. Aurel.* 1. *Acut.* 15. a med. Omnino igitur ratione caret *vesperum* cibo tempus eligere. et mox ad fin. Cum *vespero* tempore dandum jubet.

VESSIPILLO. Lin. 3. post *est* adde: *Fulgent. de prisco serm.* 5. *Vespillones* dicti sunt hajuli, quamvis *Antidas* *Heracleopolites* *vespillones* dixerit cadaverum nudatores. h. e. vestibus ea pilantes, seu spoliantes.

VESTIGATOR. In fin. adde: ¶ 2. *Vestigatores* alios fuisse a venatoribus probat locus *Ulp. Dig.* 33. 7. 12. §. 12. Si in agro venationes sunt, puto, venatores, et *vestigatores*, et canes, et cetera, quæ ad venationem sunt necessaria, instrumento contineri.

* VESTILIS, e, adject. qui vestitui inservit: a *vestiendo*, ut *ne-xilis*, *textilis*, *tinetilis*. *Not. Tir.* *Vestis*, *vestilis*.

* VESTORIĀNUS, a, um, adject. ad C. Vestorium pertinens,

civem Romanum, Ciceroni familiarem. Vestoriana hæresis, Cic. 14. Att. 14. h. e. controversia C. Vestorii cum C. Sempronio Rufo, quem ideo *Id. ibid.* per ironiam vocat Rufionem Vestorianum. V. RUFIO §. 2. in *Append.*

* VESTRATIM, adverb. vestro more, ut *nostratim* nostro more. V. SUATIM §. 2. in *Append.*

VESVIUS et Vesbins. Lin. 2. post *syncopen* adde: videtur esse appellatus a *ve* particula intensiva, et *βῆσι*, extinguo; nam olim ante hujus montis sub Nerone, et Tito conflagrationes quasi multum extinctus videbatur incolis circa habitantibus.

* VESUNNI, orum, m. pl. 2. incolæ urbis Vesunnæ, cujus mentio est in *Inscript.* apud *Grut.* 105. 1., quæque postea Petreorum appellata, nunc *Perigeux* in Aquitania: ejus urbis vestigia adhuc visuntur, et appellantur *la Visonne*. V. PERIGORIUS *Sidon.* 8. ep. 11. Quid agunt Nitiobroges, quid Vesunni ci tui?

VETERASCO. ¶ 2. in fin. adde: *Ennod.* 2. ep. 6. Quousque fama nobilis epistolaribus destituta commerciis veterescet? *Id.* 5 ep. 12 Nunquam patitur obitum veterescere relatio funeris digesta per litteras.

VETERATOR. Lin. 5. post *in malam partem* adde: V. TREBAX in *Lex.* et in *Append.*

VETERNOSUS. ¶ 5. in fin. adde: *Cassiod.* 1. *Variar.* 25. Veteriosa senectus.

VETERO. In fin. adde: ¶ 2. Etiam active usurpatur, et idem significat ac antiquare. *Vulgat. interpr. ep. ad Hebr.* 8. 15. Dicendo autem novum, veteravit prius: quod autem antiquatur et senescit, prope interitum est.

* VETINUS, a, um, adject. a *veto*, ut videtur. Est cogn. R. *Inscript.* apud *Visc. Mon. Gab.* p. 144. in adnot. a *Jo. Labus.* allata: L. Marius Vetinus Marcius Minicianus C. I. h. e. clarissimus juvenis.

VETTIONES In fin. adde: *Inscript.* apud *Labus. Mon. scop. in Canturio* p. 55. Abutit L. F. Vettillæ. Cognomen *Vettilla* est diminutivum *Vettia*, quæ gens nobilis fuit et illustris Mediolani.

* VETURIA et Voturina, æ, f. 1. una ex XXXV. tribus R., quæ a gente Veturia nomen habuisse videtur. Ejus meminit Liv. 26. 22., ubi narrat, centuriam prærogativam Veturium juniorum in comitiis centuriatis declarasse consules ann. U. C. DXLIV. T. Manlius Torquatus, et T. Otacilius; moxque memorat etiam centuriam Veturiam seniorum, quæ in consultationem vocata fuerat. Eo enim tempore ex singulis tribubus binas centurias, seniorum unam, juniorum alteram, constituisse primam civium Romanorum classem iu dandis suffragiis, constat. V. CENTURIA §. 6. ¶ 2. Plurimi vero sunt veteres lapides, in quibus pro *Vet.* legitur *Vot.*, nempe *Voturina*, ut apud *Murat.* 692. 2. M. Cælius Vot. Verus decur. Plac. h. e. Placentiæ, cujus urbis inscripti lapides sæpe eandem tribum memorant, ut apud *Pittarelli, Spieg. della Tav. alim. di Traj.* p. 283. T. Nævius P. F. Vot. Tertius domo Placentia, apud *Guasco Mus. Capitol.* T. 2. p. 5. Pri. Rutillius Vitalis Vot. Placentia Mil. coh. III. Pr. Prætoræ ejus tribus mentio est in *Inscript.* apud *Marin. Frat. Arv.* p. 39. et 482. C. Atrius C. F. Vot. Har....; in *alia* apud *eund. ibid.* p. 62. C. Tuccius L. F. Vot., item in *alia* p. 408. M. Acilius A. F. Vot. Priscus Egrilius Plarianus. ¶ 3. Sed etiam *Vet.* legitur in *alia* apud *Murat.* 445. 7. Sextilius P. F. Vet. Pollio. et in *ead.* Græce scripta, ac Latine subjuncta: *Ῥότις Σεξτίλιος Πολλίων υἱός Οὐερουζία Πολλίων*: at in eadem apud *Orelli* n. 1949. legitur *Vot.* et *Οὐερουζία*. Adde binas alias apud *Steiner. Corp. inscript. Rom. Rheni* n. 402. L. Antestius C. F. Vet. Plac. et p. 403. L. Antestius C. F. Vet. Sev....

* VETURIANUS, a, um, adject. ad *Voturium* aliquem pertinens, civem Patavinum. *Inscript.* Aponensis, nunc Veronæ exstans, apud *Maff. Mus. Ver.* p. 127. n. 4. Grex Veturiana. *Alia* apud *Murat.* 318. 1. Aria (h. e. area), quæ appellatur Veturiana et Cæciliana, longa P. XXXII, in agro P. XXIII. S.

VETUS Lin. 2. post *annus* adde: *Cell.* 16. 5. ante *med.* Ve particula intentionem significat; nam vetus ab ætatis magnitudine compositum elisumque est.

* VETUSTOR, aris, atus sum, dep. 1. vetustesco. *Boeth.* in *Aristot. de interpr. ed. pr.* p. 247. Fortasse tunica utendo vetustabitur, et ipso quotidiano solvetur attritu.

VEXILLARIUS. In fin. adde: ¶ 4. Est item vexillorum fabricator. *Inscript.* apud *Grut.* 755. 4. Item Appius Entychianus maritus episcopi Valeriani scholæ vexillarius largitus est HS. XXXX. N., ex cujus summe reditu quodannis die S. S. (h. e. sup. scripta) natalis ejus ante statuam lectist. ex X. CCL. ponant.

VEXILLIFER. In fin. adde: ¶ 2. Est etiam idem ac vexillarius, qui signifer dicitur in militia. *Aurelian. Aug.* apud *Vopisc. Aurelian.* 51. Templum Solis, quod apud Palmyram aquilifer legionis tertiæ cum vexilliferis, et draconario, et cornicinibus, atque liucinibus diripuerunt, ad eam formam volo, quæ fuit, reddi.

VEXILLUM. ¶ 1. lin. 5. post *velum* adde: *Isid.* 18. Orig. 3. Vexillum et ipsum signum bellicum, tractum nomen habens a veli diminutione, quasi velillum. ¶ 5. lin. 2. post *vexillarium* adde: *Cæs.* 6. B. G. 36. Complures erant in castris ex legionibus agri relictis; ex quibus qui hoc spatio dierum convalluerant, circiter trecenti sub vexillo una mittuntur. et 40. Hoc veteres non probant milites, quos sub vexillo una profectos docuimus. Itaque inter se cohortati, duce C. Trebonio equite Romano, qui eis erat præpositus, per medios hostes percurrunt.

VĪATICUM ¶ 2. in fin. adde: *Inscript.* Lanuvii reperta, edita vera in *Atti dell'Accad. Rom. archeol.* T. 2. p. 462. lin. 50. Dabitur hoc amplius viatici nomine ultro citro singulis HS. XX. N.

VĪBIUS. In fin. adde: ¶ 2. Colonia *Vibia* dicitur *HS. XX. N.* in *Inscript.* apud *Vermiglioli Iscriz. Perug.* p. 398, quia C. Vibius Trebonianus Gallus Aug. ex Perusia oriundus fuit, ut ostendit *Id. ibid.* p. 654.

* VĪBRĪO, onis, m. 3. diminut. ex verbo *vibro* desumptum. Est cogn. R. *Inscript.* apud *Murat.* 752. 9. L. Valerio C. F. Vibroni etc.

* VĪCATIM, adverb. per vices, vicissim. *Aldhelm.* apud *A. Mavium* in *Class. auct. T.* 5. p. 522. Dactylici hexametri regulas, prædictis litterarum characteribus (scil. M. magister, et Δ. δίδασκαλος, discipulus) vicatim et alternatim positus, pandamus.

VĪCESĪMUS. ¶ 2. lin. 12. post *fuisse constitutum* adde: Interdum vero domui, una cum libertate servis eorum concessa, donabant eisdem vestigal solvendum vicesimariis. Hinc *Petron. fragm. Tragur.* 71. *Burm.* Ad summam omnes illos (servos) in testamento meo manumitto: Philargyro etiam fundum lego, et contubernalem suam: Carrioni quoque insulam et vicesimam, et lectum stratum.

* VĪCTĪNUS, a, um, adject. derivativ. a *victus*. Est cogn. R. *Inscript.* apud *Grut.* 670. 1. Aquilina Victina.

VICTOR. ¶ 7. in fin. adde: ¶ 7. Victores dicti sunt ii gladiatores, qui aliquot victorias, ideoque tesseras etiam retulerant (V. SPECTATUS §. 2. et TESSERA - §. 7.), rude tamen donati nondum fuerant. *Plin.* 36. 15. 24. §. 8. C. Scribonius Curio raptis e contrario repente pulpitis eodem die victores e gladiatoribus suis produxit. *Inscript.* apud *Grut.* 374. 5. Hic primus et solus victores Campaniæ pretiis et æstimatione paria gladiatorum cecidit.

VICTORIĀ. In fin. adde: ¶ 5. Victoria per schema quoddam dicitur nummus aureus ex aenea statua Victoriæ conflatus. *Quintil.* 9. 2. §. 92. Confinia sunt his celebrata apud Græcos schemata, per quæ res asperas mollius significant. Nam qui Victorias aureas in usum belli conflare volebat, ita declinavit, victoriis utendum esse.

VICTORIĀTUS. In fin. adde: *Plin.* 20. 24. 100. Hæc tusa cribrataque vino quam possit excellenti degeruntur in pastillos victoriati pondere.

VĪDŪLUS. In fin. adde: ¶ 2. Est etiam idem ac braciæ, quia hæc plerumque e corio fiebant apud plebejos homines V. *Plauti loc. cit.* in *PENICULUS* §. 4.

VĪGĪLAX. In fin. adde: *Claud. Mamert.* 3. *Stat. an.* 9. ante *med.* Sed quoniam pæne summam istiusce negotii istud in loco vertitur, vigilacem, vigilantemque simul quero lectorem.

VĪGĪNTI. Lin. 2. post *est viginti* adde: V. *Hygini loc. cit.* in *CARDO* §. 14. in altera *Append.*

* VĪGĪNTISEVIR, i, m. 2. qui est ex magistratu virorum viginti sex. V. VIGINTIVIRI. §. 2., ubi lin. 8. post *sustulit* adde: Hæc ita constituta fuisse comperimus ex *Dione* l. 54. c. 26. *Inscript.* apud *Kellermann Vig. Rom. latere.* p. 68. n. 250. C. Papirius C. F. Clu. Carbo Trib. Mil., XXVI. vir., Q., Pro. PR., Antullia Q. F. uxor. Hæc eadem mendosa habetur apud *Murat.* 859. 9. *Alia* apud *Marin. Frat. Arv.* p. 806. ubi mentio est ejuspiam hominis, qui vigintisevirorum scriba fuit. *Alia* apud *eund. Kellermann. loc. cit.* T. Titius T. F. Ser. Tappo XXVI. vir. Ex iis, quæ habet *Dion. loc. cit.*, recte statui potest, has inscriptiones, in quibus mentio est vigintisevirorum, fuisse sculptas ante ann. U. C. DCCXII. quo Augustus, ut ipse ibidem asseruit, ad vigintiviros eosdem reduxit.

VĪGOR In fin. adde: ¶ 5. Est etiam cogn. R. *Inscript.* apud *Grut.* 855. 12. Vitalius Vigor sibi et Vitalio Virili fratri vivos fecit.

VILITAS. In fin. adde: ¶ 4. Plurali numero utitur *Cassiod.* 7. *Variar.* 24. Qui princeps a nobis egroderis, nullis vilitatibus accenseris.

VILLARIS. In fin. adde: Terminus coctus testaceus villaris dicitur apud *Var. auct. de limit. p.* 305. *Goes.* Ita *Goesius* scribendum putat pro *ullageris*, quod verbum significatione caret. *Ennod.* 8. ep. 4. Tu villares delicias expetisti, et nos apud te inter mœnium mala remansimus.

VILLICA. In fin. adde: *Inscript.* apud *Zaccaria Stor. lett. d'Ital. T. 8. p.* 415. Canie Urbanae villicæ, quæ vixit an. LV.

VILLICUS. ¶ 4. in fin. adde: *Alia* apud *Fabrett. p. 5. n.* 15. *Vilicus* amphitricatri.

VINARIUS. In fin. adde: ¶ 8. in fin. adde: *Inscript.* apud *Murat.* 521. 4. Curator negotiantium fori vinarii. *Salvian.* 1. *Cub. D.* 10. Cum vinarias domos vinearum fructibus irrigemus. *h. e. cantine.*

VINCENTER, adverb. *convincentemente*, manifeste. *Vet. Scholiast.* ad *Cic. Mil.* 18. ab *A. Maio* editus in *Class. auct. T. 2. p.* 118. Quibus vincenter posuit. *Id.* ad *Cic. Sull.* 15. ab *eod. ibid. p.* 264. Deinde vincenter subicit responsum Cassii, illud unum respondentis, nihil se de P. Sulla seire pro certo.

VINCENTIUS, a, um, adject. ad vincentem pertinens. Est cogn. R., quod apud nostrates in nomen conversum nunc *Vincenzo* respondet. *Inscript.* apud *Murat.* 1071. 5. Aurelia Justina conjux Flavii Antoniani, soror Aurelii Vincentii. *Alia* apud *eund.* 1509. 14. Aurelius Vincentius Aureliæ Juventiæ conjugii etc.

VINDEMIÆ. In fin. adde: ¶ 5. Translate *vindemia parricidarum* est supplicium multorum parricidarum. *V. Tertull. loc. cit.* in *RACEMATI* in *Append.*

VINDEX. In fin. adde: ¶ 9. Jocus est Romanorum in Neronem, cum C. Julius Vindex pro prætore Galliæ rebellionem fecerat adversus imperatorem, apud *Suet. Ner.* 45. Ascriptum est columnis: Jam Gallos eum (Neronem) cantando excitasse. Jam noctibus jurgia cum servis plerumque simulantes, crebro vindicem posebant. *h. e. C. Julium Vindicem*, qui eos a tyrannide Neronis in libertatem vindicaret.

VINICIANUS. In fin. adde: ¶ 2. Est etiam cogn. R. *Inscript.* apud *Labus. Mon. scop. in Carturo p.* 45. L. Virius Vinicianus V. E. *h. e.* vir egregius.

VINIVORAX, acis, adject. omn. gen. qui vinum vorat, seu sorbet. *Commodian.* 18. 16. Monstra adeo ista ficta sunt per vinivoraces.

VINOSUS. ¶ 1. in fin. adde: ¶ 1.^a Item vini colorem referens. *Cæd. Aurel.* 2. *Tard.* 14. *ante med.* Succus colore vinosus.

VIOLÆ. ¶ 1. in fin. adde: *Alcim.* 1. 239. Nec tactus violat violas.

VIOLATIO. In fin. adde: ¶ 2. *Violatio* est etiam violarum sparsio, quæ in mortuorum honorem fieri solebat certo anni die. *V. VIOLARIS.* *Inscript.* descripta olim a *Jo. Zarantino Castellino*, et citata in *ROSATIO*, edita vero ex *Cod. n.* 26. p. 261. a. bibliothecæ Vallicellaris, quæ Romæ exstat, et illustrata a *Phil. Eduardo Huschke* Uratislaviæ ann. 1838. hæc habet *lin.* 8. Ita ut die parentali meo, item *XI. K. Apr. die violationis*, item *XII. K. Junias die rosationis*, item *III. K. Januar. die natali meo* id ex formula *suprascripta dividatis*.

VIRENS. In fin. adde: ¶ 4. Item ad virum pertinens. *Hygin. fab.* 184. ab *A. Maio* in *Class. auct. T. 3. p.* 65. Juppiter, ne in famiam virentis, id est masculini, concubitus subiret, versus in aquilam ex Ida monte Ganymedem rapuit, et fecit eum pincernam in cælo.

VIREO, onis. *Lin.* 3. post *solstitii* adde: Hæc eadem *Plinii* verba affert *Vet. Scholiast.* ad *Germanic. Prognost. ad fin.*, ubi tamen pro *vireonem* legitur *virionem*.

VIRGÆ. *Lin.* 4. post *putat* adde: Aliud vocis hujus etymon *V. infra §. 8.* In fin. adde: ¶ 16. Item de mentula. *V. Cassiodori loc. cit.* in *PRÆJUDICIALITER* in *Append.*

VIRGÆUS. *Lin.* 2. post *facta* adde: *Ausonio Edyll.* 4. 27. est virgarum fascis ad pueros verberandos.

VIRGILIANUS. In fin. adde: ¶ 3. *Virgilianus poeta* est is, qui ex *Virgilii* versibus cantones consarcinat, quales fuerunt *Hosidius Geta*, *Ausonius* et *Falconia Proba*, aliique. *Inscript.* apud *Grut.* 64. 5. et emendator apud *Amadut. Monum. Matthej. T. 3. p.* 94. *Silvano Cælesti Q. Cerejus Felix Virgilianus poeta* D. D. Consule *Letronne*, *La statue vocale de Memnon p.* 217. et *seqq. V. OVIDIANUS* in *Append.*

VIRGINIÆ. In fin. adde: Etiam apud *Cic.* 2. *de rep.* (edente *A. Maio* in *Class. auct. T. 1. p.* 216. *Verginius* hic vocatur, cui ta-

App.

men *Decimi* non *Lucii* prænomen datur. Ceterum antepenultimam syllabam longam esse, probatur quoque ex *Inscript.* apud *Rosmini Stor. di Milano T. 4. p.* 449, in qua ita habetur: *C. Vettius Novelli F. sibi et VERGINIÆ. LVTAÆ* etc.

VIRGINIUS. In fin. adde: Hinc apud *Homer. Iliad.* 5. v. 414. *χοῦρῖδος πόδας* vocatur, qui apud *Vidgat. interpr. Iocl.* 1. 8. dicitur *vir pubertatis meæ*, et apud *LXX.* ὁ ἀνὴρ αὐτῆς ὁ παρθενομός. Ex his itaque patet, virum, utrum esset conjugio sociatus, adhuc ἀμύητος τῶν τῆς Ἀφροδίτης μυστηρίων, nec ne, dummodo duxisset uxorem ἀταρπτον, virginium vocatum fuisse.

VIRGO. ¶ 8. *lin.* 8. pro aliis affirmantibus repone: ut affirmat *Cassiod.* 7. *Variar.* 6.

VIRGULÆ. ¶ 5. in fin. adde: ¶ 5.^a Est item linea transversa, quæ superponebatur litteris, quoties iisdem uterentur veteres Latini pro numeris. *Macrobi.* 2. *Saturn.* 4. a med. Solebat *Licinius libertus* ejus (*Augusti*) inchoanti opera patrono magnas pecunias conferre: quem morem secutus, centum promisit per lihellum, in quo virgulæ superductæ pars ultra pecunie defectionem protendebatur, vacante infra loco. *Cæsar* occasione usus, priori alterum centies sua manu junxit, spatio diligenter explorato, et affectata litteræ similitudine. *Scil.* *Licinius* scripserat *HS. C.* *Cæsar* addidit *HS. CC.* *V. Suetonii loc. cit.* in *PERSCRIPTUS* §. 3, ubi *D.* erasa virgula factum est *D. h. e.* cx quingentes, 50,000,000 factum est quingenta, 500.

VIRILIS. ¶ 13. in fin. adde: *Cajus Instit. (edente Goeschenio)* 3. §. 42. *Legge Papia* cautum est, ut, si libertus testamento facto sive intestato mortuus erit, virilis pars patrono debeatur. Itaque cum unum filium, unamve filiam heredem reliquerit libertus, perinde pars dimidia patrono debetur, ac si sine ullo filio filia-ve moreretur: cum vero duos duasve heredes reliquerit, tertia pars debetur: si tres relinquat, repellitur patronus. ¶ 15. in fin. adde: ¶ 15.^a Est etiam cogn. R. *V. Inscript.* in *VIGOR*, §. 5. in *Append.*

VIRTUS. ¶ 7. *lin.* 2. post *V. philosophos* adde: *Virtutes* præcipuæ, quas nunc *cardinali* dicimus, ita memorantur ab *Ammian.* 25. 4. *sub init.* Sunt, ut sapientes definiunt, virtutes quatuor præcipuæ, temperantia, prudentia, justitia, fortitudo, eisque accidentibus extrinsecus aliæ. ¶ 14. in fin. adde: Etiam *virtutum* legitur in *Inscript.* apud *Fabrett. p.* 688. n. 99.

VIRUNENSIS. In fin. adde: ¶ 2. *Veruniensis* etiam scribitur, in *Inscript.* *Aquilejensi in Bullett. dell'Institut. di corrisp. archeolog. T. 5. p.* 42. *Fortunæ Veruniensi* imper. (*h. e.* imperio) *Octavia Quinta L. L. P. h. e.* læta libens posuit. ¶ 3. Videtur fuisse colonia deducta ab Imp. Tiberio, vel *Claud.*, vel *Nerone*; nam in *Inscript.* apud *Fabrett. p.* 104. n. 244. *T. Aurelius Summus Eq. Sing. Aug. Claudio Viruno Nat. Noric. h. e.* natione *Noricus. Alia* apud *Grut.* 569. 7. *M. Ulpius Maturus Eq. Sing. Imp. N. Nat. Noricus Col. C. Viruno.*

VIS. ¶ 12. in fin. adde: ¶ 12.^a Etiam pro ipsis genitalibus usurpatur. *Arnob.* 5. p. 158. *Accestis*, suis ipse se viribus, eo, quo fuerat, privat sexu. et p. 163. Ad opem concursus est unicam, ut mero madidaretur multo, et viribus spoliaretur abscessis. *Inscript.* apud *Murat.* 333. 4. *Vires* excepit, et a Vaticano transtulit. *Alia* apud *Fabrett. p.* 609. n. 79. *Loco vires conditæ die prid. Kal. Oct. Imp. Philippo Aug. et Titiano Cos. h. e.* ann. a Chr. n. CCXLV.

VISCCELLUM, i, n. 2. diminut. visceris, jusculum, quod ex visceribus seu carnibus vitulinis, gallinacis et similibus fit, quodque Itali nunc stillato, consumato, nos vulgo brodo tirato dicimus. *Cæd. Aurel.* 1. *Acut.* 17. a med. Ait succumbente passione dandum simplex gallinaceum, vel succum ptisanæ, hordei, vel oryzae. *Id.* 2. *ibid.* 8. ad fin. *Heraclides viscellum* tenuæ dat anseris, vel perdicis, aut gallinæ, et per profectum oryzae succum, vel ptisanæ ex hordeo. *Id.* 3. *ibid.* 8. ad fin. *Ausi* etiam quidam viscellum ranarum dare. His omnibus locis sunt qui juscillum scribendum putant, at *Hallerus* in sua editione ubique viscellum usurpandum esse existimavit. Tu videris.

VISCIDUS. In fin. adde: *Gargil. de pom.* (edente *A. Maio* in *Class. auct. T. 3. p.* 421. *Mespila viscida* et constrictiva sunt immatura.

VISELLIUS. In fin. adde: *Inscript.* apud *Marin. Iscriz. Alb.* p. 3. *Cur. viarum e lege Visellia* de conl. sen. *h. e.* de conlegarum sententia.

VISIBILITER. In fin. adde: *V. INTELLECTUALITER* in *Append.*

VISIGÖTHÆ, arum, m. pl. 1. *V. OSTROGOTHI* §. 2. in *Append. Cassiod.* 3. *Variar.* 1. *Quamvis Attilam potentem remiscamini Visigotharum viribus inclinatum; tamen quia populo-*

rum ferocia corda longa pace mollescunt, caveat subito in aleam mittere, quos constat tantis temporibus exercitia non habere. *Jornand. Get.* 25 Visigothar, id est alii eorum (*Ostrogotharum*) socii et occidui soli cultores metu parentum exterriti, quidnam de se propter gentem Hunnorum deliberarent, ambigebant.

VISITATIO. In fin. adde: *Cassiod.* 5. *Variar.* 19 ad archiatrum. Visitatio tua sospitas sit aegrotantium, refectio debiliū, spes certa fessorum.

VISORIUM. In fin. adde: *Id.* 4. *ibid.* 51. Theatrum Græco vocabulo visorium nominantes, quod eminus astantibus turba conveniens sine aliquo impedimento videatur.

VISUALIS. Lin. 1. post *pertinens* adde: *Cassiod.* 12. *Variar.* 14. a med. Quod non alio referente cognovimus, etsi visuali probatione retinemus.

VITA. ¶ 11. in fin. adde: ¶ 11.^a Vita triplex est, seminalis herbarum, sensualis animalium, rationalis hominum, de qua V. *Claud. Mamertini loc. cit.* in SEMINALIS §. 1.^a in *Append.*

* **VITATOR,** oris, m. 5. *schifatore*, qui vitat. *Boeth.* 2. *Musica.* 30. ad fin. Nunc voluminis seriem fastidii vitator astringam.

* **VITAXA,** æ, m. 1. βίταξ, πιταξ, nomen, quo vocabantur principes regi Persarum subiecti. *Amian.* 25. 6. §. 14. Sunt in omni Perside hæ regiones maximæ, quas vitaxæ, id est magistri equitum, curant, et regis satrapæ. V. *Valesii* not. ad h. loc. et *Visc. Iconogr. Gr. T.* 2. p. 359. ed. *Mediol.*

VITELLINUS. In fin. adde: ¶ 2. *Vitellinus* fuit etiam cognomen Sp. *Cassii* consulis ann. U. C. CCLII. CCLXI. et CCLXVIII., qui, ut observat B. *Borghesius* in *Giorn. Arcad. T.* 41. p. 98., a quibusdam chronologis ita cognominatur a Vitellia colonia Æquorum, cujus meminit *Liv.* 5. 29. et *Suet. Vitell.* 1.

VITELLIVS. In fin. adde: ¶ 3. Item *Vitellia* colonia in Æquis. V. **VITELLINUS** §. 2. in *Append.*

* **VITIRIS,** is, m. 3. Dens quidam Briannorum proprius. *Inscript.* apud *Orelli* n. 2068. Deo Vitiri Maximus V. S. h. e. votum solvit.

* **VITRASIĀNUS,** a, um, adject. ad T. Vitrasium Pollionem pertinens, qui consul fuit circa ann. a Chr. n. CLXVI., deinde iterum ann. CLXXVI., quique Anniam Faustina, consobrinam M. Aurelii Aug., uxorem duxit. Hinc *SCtum Vitrasianum* memoratum apud *Ulp. Dig.* 40. 5. 30. §. 6.

VITREUS. In fin. adde: ¶ 6. Etiam vitrius scribitur. *Inscript.* apud *Donat.* p. 335. n. 5. Opifex artis vitræ.

VITRICUS. Lin. 1. post *padrigno* adde: *πατρικος*. Lin. 2. pro *patritus* scribe *patricus*, quia habetur in *Gloss. Isid.* Vitricus, patricus.

VITULINUS. In fin. adde: ¶ 3. *Vitulina*, æ, absolute est viduus e corio vitulino, *valigia*, *carniere*. *Grat. Cyneq.* 359. Sit famulis vitulina tuis, aut tergere fulvo Mantica.

* **VITULLINUS,** a, um, adject. et

* **VITULLUS,** a, um, adject. ad vitulum pertinens, idem ac vitulus et vitulinus. Est cogn. R. *Inscript.* apud *Reines. cl.* 8. n. 55. Victorinus Vitullus, et Vitullinus filius.

VIVĀCITER. In fin. adde: *Boeth.* in *Porphyr. Dial.* 1. p. 7. Nunquam tam insulsæ divisionis errore vivacissime a Marco Tullio culparetur.

VIVĀRIUM. In fin. adde: Hinc *Inscript.*, quæ pertinet ad tempora Domitiani Aug. (h. e. ann. a Chr. n. LXXXI.-XCVI.) in *Bullett. dell' Instit. di corrisp. archeol. T.* 7. p. 153. Locus sive pars agri silvæque est in vivario, quæ cippis positus circa Silvanum determinata est Silvano. et *moz.* Lignis quoque et ex fundo Galliciano, et aqua sacrificio hausta, et de vivario promiscue licebit uti.

VIVENS. In fin. adde: *Inscript.* apud *Grut.* 660. 1. et apud *De Lama, Iscriz. Parm.* p. 119. Quam, si qua pietas insitit (h. e. insita est) celestibus, viventi ingenio, soli et luci reddite.

* **VIVĪDO,** as, a. 1. vividum reddo. *Capell.* 9. p. 309. in *carm.* Complexuque pio sidera colligans, Natos perpetuo corpore vividas.

VIVO. In fin. adde: ¶ 28. *Vixit* pro *vixit* antiquitus scribebatur, ut constat ex *Apulejo* grammatico de *orthogr.* (edito ab A. *Maio*) p. 153. Unde vixi, vixi et vixi in libris manu auctorum scriptis, et in monumentis vetustisque lapidibus Romanorum. Hujus scriptiois exempla plura exhibet *Marin. Iscriz. Alb.* p. 90. et *Frat. Arv.* p. 269.

* **ULLĀTĒNUS,** adverb. in *alcuna maniera*, ullo aliquo modo, ut nullatenus, in *nessuna maniera*. *Claud. Mamert.* 1. *Stat. an.* 21. ad fin. Nulla autem res scipsam ullatenus amittit, quia non potest quidquam esse post se.

ULLUS. Lin. 9. post *veniam* adde: V. **NULLUS** in *Append.*

ULPIUS. ¶ 1. in fin. adde: *Sidon. carm.* 8. 8. Ulpia quod rutilat porticus ære meo.

ULTĒRIOR. ¶ 1. in fin. adde: *Suet. Cæs.* 7. 18. et 56. Ulterior Hispania.

ULTĪMUM corrige **ULTĪMUM.**

ULTRĀ. ¶ 4. in fin. adde: ¶ 4.^a De tempore. *Liv.* 2. 40. Æqui Accium Tullium laud ultra tulere ducem. *Quintil.* 1. 7. §. 14. Semivocales non geminare diu fuit usitatissimi moris, atque e contrario usque ad Accium, et ultra, porrectas syllabas geminis vocalibus scripserunt.

* **ULTRĀTUS,** a, um, adject. ultra positus. V. **CITRATUS** §. 2. *Auct. incert. de limit.* p. 298. *Goes.* Si in agrum assignatum veneris, ut scias, in qua parte agri sis, an in ultrato et dextrato, an in citrato et dextrato, an in sinistrato et ultrato, an in sinistrato et citrato, sic deprehendis.

ULTRO. ¶ 1. in fin. adde: *Senec. Brev. vit.* 20. Turranius exactæ diligentie senex post annum nonagesimum cum vacationem prœcuratoris a C. Cæsare ultro accepisset, componit se in lecto, et velut exanimem a circumstante familia plangi jussit. h. e. avendo ricevuta la sua giubilazione senza chiederla. *Tacit.* 11. *Annal.* 36. Ne Trauli (h. e. Traulii) quidem Montani defensio recepta est. Is modesta juventa, sed corpore insigni, accitus ultro, noctemque intra unam a Messalina proturbatus, paribus lasciviis ad cupidinem et fastidia. ¶ 6. in fin. adde: at nihil mutandum, nam in *Inscript.* paucis abhinc annis reperta Lanu. vii, edita vero in *Atti dell' Accad. Rom. di archeol. T.* 2. p. 462. lin. 30 Hoc amplius dabitur viatici nomine ultro citro singulis HS. XX. N. h. e. per l'andata e pel ritorno.

ŪLYSSEUS. In fin. adde: *Sidon.* 9. ep. 6. Ulysseas ceras auribus figens fugit meretricii blandimenta naufragii.

UMBĪLICUS. ¶ 4. in fin. adde: ex quibus constat, umbilicos esse, quos Itali nunc vocant *borchie*, quosque mediis operculis librorum affigere mos fuit. Hinc *Lucian. adv. inidoc.* 7. Τὸ βιβλίον ἔχεις παγκάλον, πορφύραν μὲν ἔχον τὰν διφθεράν, χρυσοῦν δὲ τὸν ὀμφαλόν.

UMBO. In fin. adde: ¶ 7. Est etiam cogn. R. *Inscript.* apud *Grut.* 167. g. C. Scæfius L. F. Umbo.

* **UMBRESKO,** is, n. 3. umbram spargo. *Cassiod. Complex. Apocal.* 3. Facies ejus splendebat, ut sol, quoniam quidquid non intendit, umbrescit.

* **UMBRO,** onis, m. 3. qui maximam umbram inducit. Est cogn. R. ignoti ceteroquin hominis. *Macrob.* 1. *Saturn.* 16. ante meū. Sed Umbro negat, eum feriis pollui, qui opus ad Deum pertinens fecisset.

* **ŪNĀRŌTĀ,** æ, f. 1. *carriola*, parvus currus, unam habens rotam: idem videtur esse ac chiramaxium. *Ilygin. Poet. astron.* 2. 14. sub init. Ceres Triptoleum in curru draconum collocatum (qui primus hominum unarota dicitur usus, ne cursu moraretur) jussit omnium nationum agros circumeuntem, semina partiri.

* **ŪNĀSYLLĀBUS,** a, um, adject. μονοσυλλαβος, monosyllabus. *Priscian.* 14. p. 984. *Putsch.* Et primo de his, quas accusativus sequitur, unasyllabæ (*præpositiones*), ut plerisque Italorum videtur, sunt hæ, *ad, ob, per, post, cis, trans.*

UNCĪĀ. ¶ 7. Quæ in hoc §. afferuntur, corrigenda sunt ex iis, quæ habentur in *USURA* §. 5.

UNCTOR. Lin. 3. post *vocat* adde: *Augustin.* 6. *Civ. D.* 10. n. 2. Alius horas Jovi nunciat, alius lictor est, alius unctor, qui vano motu brachiorum imitatur ungentem.

UNDECUMQUĒ. In fin. adde: ¶ 3. Etiam pro ubique sine loci significatione. *Terentian. de metr. ad fin.* Vir doctissimus undecumque Varro.

* **UNDECUNDE,** adverb. idem significat ac undecumque. *Claud. Mamert.* 3. *Stat. an.* 14. ad fin. Cum se se undecunde clarescentes atque ostentantes proderent causæ, latius etc.

UNDEVĪCĒSIMUS. In fin. adde: ¶ 3. Est etiam nomen proprium hominis. *Inscript.* apud *Spon. Miscell. antiqu.* p. 352. Rescripsi, recognovi Undevicissimus. Act. VI. Idus April. Romæ Cæs. Antonino II., et Præsente II. Cos. h. e. ann. a Chr. n. CXXXIX.

* **UNDŪLĀ,** æ, f. 1. diminut. undæ, *ondetta, ondicella*, parvula nuda. *Boeth.* 1. *Musica.* 14. p. 1071. Tale quiddam fieri consuevit in vocibus, quale cum paludibus, vel quietis aquis jactum eminus mergitur saxum. Prius enim in parvissimum orbem undam colligit, deinde majoribus orbibus undarum globos spargit, atque eo usque dum fatigatus motus ab eliciendis fluctibus conquiescat: semperque posterior et major undula pulsu debiliore diffunditur.

* **ŪNESCO,** is, n. 3. unus fio. V. **DISPARASCO** in *Append.*

UNGO. ¶ 5. in fin. adde: et *Ungens* in UNCTOR §. 1. in *Append.*

UNGUIS. ¶ 9. lin. 13. post *habet* adde: Hinc *Sidou.* 9. *ep.* 7. Tota denique oratio liquida prorsus et ductilis veluti cum crystallinas crustas, aut onychitinas non impacto digitus ungue perlabitur, quippe si nihil cum rimosis obicibus exceptum tenax factura remoraretur.

UNIO. In fin. adde: *Cassiod.* 11. *Hist. Eccl.* 3. Tunc uniens populos.

UNISÖNUS, a, um, adject. *unisono*, qui ejusdem est soni cum alio. *Boeth.* 5. *Mus.* 4. p. 1164. Vocum alia sunt unisona, alia minime. Unisona sunt, quarum unus sonus est, vel in gravi, vel in acuto: non unisona vero, quando alia est gravior, alia acutior. *Id. ibid.* 10. p. 1167. Voces inter se vel unisona sunt, vel non unisona. Non unisonarum autem vocum alia quidem sunt æquisona, alia enimeles, alia dissona, alia eemeles. Unisona quidem sunt, quæ unum atque eundem sigillatim pulsæ reddunt sonum: æquisona, quæ simul pulsæ unum ex duobus atque simplicem quodammodo efficiunt sonum, ut est diapason, eaque duplicata, quæ est his diapason: consona, quæ compositum permixtumque, suavem tamen, efficiunt sonum, ut diapente ac diatessarion: eumeles, quæcumque quidem consona non sunt, possunt aptari tamen recte ad melos; ut sunt hæc, quæ consonantias jungunt: dissona, quæ non permiscunt sonos, atque insuaviter feriunt sensum: eemeles, quæ non recipiuntur in consonantiarum conjunctione.

* UNITIO, onis, f. 3. *unione*, unitas, unio, copulatio. *Boeth. de unit. et uno* p. 965. Destructio rei non est aliud, quam separatio formæ a materia, sed separatio et unio contraria sunt; igitur separatione si res destruitur, profecto in suo esse non nisi unitate conservatur. Unio autem non fit, nisi ab unitate qua est, ab unitione, quod erat unum, dissolvitur. Soluta autem unione, destruitur essentia ejus, quod ex earum unitione provenerat, et fit non unum.

UNIVERSALIS. In fin. adde: Comp. *Universalior* apud *Boeth. in Aristot. lib. de interpr. ed. pr. p. 252.*

* UNIVERSALITAS, atis, f. 3. *universalità*, universarum rerum congeries. *Boeth. in Aristot. libr. de interpr. ed. pr. p. 256.* Cum sit universalis homo, huic universali universalitatem significat, id quod additur, *omnis*, et res universalis universaliter prædicatur. Adde *eund. ibid. ed. sec. p. 341.*

* UNIVOCATIO, onis, f. 3. conditio vocum, quæ univocæ sunt. *Boeth. in Aristot. libr. de interpr. ed. sec. p. 337.* Positis ergo secundum univocationem terminis, utrasque simul et affirmationem et negationem veras esse contingit, ut si quis dicat: Homo ambulat, homo non ambulat, affirmatio de quodam homine vera est, negatio de speciali vera est, sed specialis homo, et particularis univoca sunt.

* UNIVOCÊ, adverb. ex univocatione. *Boeth. in Porphy. Dialog. 1. p. 6.* Omne igitur genus ad species, quæ sunt sub ipso positæ, univocæ prædicantur.

* VOCÖNIANUS, a, um, adject. ad Q. Voconium Saxam perti-nens, cujus mentio est in VOCONIUS §. 2. *Paul. Sentent. recept.* 4. 8. 22. Feminae ad hereditates legitimas ultra consanguineas successiones non admittuntur; idque jure civili Voconiana ratione videtur effectum.

* VOCÜSIANUS, a, um, adject. ad Vocusium pertinens. Est cogn. R. in *Inscript.* ann. 1835. reperta prope vetus Equilium, nunc *Jesolo* in agro Altinate, quæ tamen ad Aquilejam pertinere videtur, quæque modo in *Semin. Patriarch. Venetiis* asservatur, edita vero est primum a *Kellermann. Vigil. Rom. laterc. p. 73. n. 300.* Hic porro iterum refertur, ut mendum, quod in ejus apographum irrepsit, tollatur; in eo enim pro *Mil. Coh. III. Præt.* mendose legitur *Mil. Leg. III. Præt.*, ideoque editor pro *Præt.* legendum perperam putavit *Parth. M. Voconius M. L. Crescens Viv. Fec. Sib. et Vocus. Veneriæ Conj. Optim. et Petronio Vocusiano Fil. Mil. Coh. III. Præt. Ann. XVIII. M. III. Dier. XII.* Siq. hanc Ar. (*h. e. arcam*) vender. aut emere, aut ex acisclaver., tunc *Pœn. Nom. dabit rei P. Aquil. HS. XX. N.*, delator Quart. Accip. *h. e. quartam partem accipiet.*

* VOLÄTERRAS, atis, adject. omn. gen. idem ac Volaterranus. *Inscript. in Atti dell'Accad. Rom. di archeol. T. 6. p. 372.* Sex. Ladinus Sex. F. Sab. Modestus Volaterras Mil. Coh. VIII. Pr. 7. Veri.

* VOLÄRIÄ, æ, f. 1. ferula, qua volæ manuum puerillum verberantur. *Gloss. Isid. Ferula, palmatoria, volaria.*

VOLÄTILIS. In fin. adde: ¶ 4. *Linum volatile* apud *Cassiod.* 5. *Variar.* 17. est velum navis.

* VÖLIVUS, a, um, adject. ignotæ significationis: num a *volo*, is derivandum? Est cogn. R. *Inscript.* apud *Orelli n. 2263.* Curtius Volivus.

VÖLO, vis. ¶ 18. lin. 4. pro *perficiamus* repone: *perficiamus.* In fin. adde: *Cassiod.* 5. *Variar.* 1. Ut gentium nostrarum velle jungamus. ¶ 21. in fin. adde: *Gerund. Volendi* apud *Prosp. Aquil. de ingrat.* 190. Sitque salus dignis salvari ex fonte volendi.

VÖLUNTÄRIUS. ¶ 1. in fin. adde: ¶ 1.^a Præcipue animadvertendum est, *voluntariorum cohortes* fuisse appellatas, quæ constabant ex militibus Italici generis, et ingenuis, et civibus Romanis, ac propterea in vetustis lapidibus sine mentione cujusquam provincie habentur *cohortes civium Romanorum*, aut *voluntariorum*, aut *civium Romanorum voluntariorum*, aut *Italicorum voluntariorum*, aut *ingenuorum*, aut denique *civium Romanorum ingenuorum*, quæ singulæ appellationes unum idemque significant, æque fere omnes simul leguntur in *Inscript.* apud *Maff. Mus. Ver. p. 113. n. 2. Coh. I. C. R. ingenuorum*, et apud *Murat. p. 1053. u. 1. Cohors I. Italica civium Romanorum ingenuorum.* Porro ex lapidibus cohortes voluntariorum XXXII. tantummodo hactenus innotescunt, quarum prima memoratur in *Inscript.* modo citatis, trigesima vero secunda in alia, quæ modo habetur in *Mus. Obiciano* prope Patavium, relata a *Murat. p. 1101. n. 1.* His ita constitutis, insuper constat ex *Herodiano l. 2. c. 11.*, vigente Romana republica Italicos tantum homines in armis habitos fuisse; postea vero quam Augustus rerum potitus est, illum Italici et militiæ laborem ademisse, et arma detraxisse, ac mercenarios solum milites ex exteris nationibus ad Romanum tutandum imperium auctoramentis quibusdam sibi adjunxisse, eosque paucos Italici generis homines, qui sponte militiæ nomen deinceps dederant, voluntariorum nomine rite appellatos fuisse. Hæc deprompta sunt ex ijs, quæ attulit *B. Borghesius* in *Annal. dell'Institut. di corrip. archeol. T. XI. p. 137.*

* VOLVÖLÄ, æ, f. 1. herba eadem ac convolvulus, quam vocem vide suo loco. *Hieronym. Comment. in Naum. 1. 10.* Voluta, quæ Græce dicitur *σμίλαξ*, herba est similis hederæ, quæ vitibus et virgultis circumdari solet, et in longum serpere.

VÖLUPTAS. In fin. adde: *Inscript.* apud *Fabrett. p. 254. u. 56.* Cornelia Voluptas.

VÖMICA, Lin. 2. post *ἀπόστημα* adde: *ἐμπύημα.* V. EMPIEMA in altera *Append.*

* VÖTIVÊ, adverb. grate, jucunde, ex voto. *Ennod. 1. ep. 5.* Ut taceam Fabios, Torquatos, Canillos, Decios fuisse superatos, te ipsum, mi domine, qui universos vicisti, ejus primordiis existimo votive cessisse.

VÖTIVUS. ¶ 4. in fin. adde: *Impp. Arcad. et Honor. Cod. 10. 31. 52.* Votiva curialium numerositas. *h. e. numero di decurioni aspiranti alla curia.*

VÖTUM. ¶ 6. in fin. adde: ¶ 6.^a *Contra votum* formula est, quæ legitur in vetustis epitaphiis, et non modo in iis, quæ filiis posita a parentibus sunt, ut affirmat *Morcellus* in *Inscript. comment. subject. p. 119. ed. Patav.*, sed passim in iis etiam, quæ uxoribus a maritis, ut apud *Murat. 1835. 11.* Julianæ conjugii sanctissimæ, quæ vixit annis XX., Aurelius Eusebius contra votum; aut maritis ab uxoribus, ut apud *Grut. 1159. 15.* Aurelia Eusebia Cærellio Peregrino conjugii dulcissimæ, qui vixit cum conjugæ sua ann. XXIII., contra votum fecit; aut parentibus a filiis, ut apud *Murat. loc. cit.* Aureliæ Vitaliæ matri piissimæ, quæ vixit annis XL., Aurelius Eusebius contra votum; aut fratribus a fratribus, ut apud *Grut. 1050. 1. C. Cælio*, qui vixit annos P. M. XXXV., frater ejus Renatus posuit contra votum; aut sororibus a cognatis, ut apud *Murat. 1873. 3.* Flav. Higgo, qui vixit annos XXV. mens. V., cognatus dulcissimus sororio amantissimo C. V. M. P. *h. e. contra votum* memoriam posuit; aut patronis a libertis, ut apud *Grut. 1025. 5.* Fl. Aurelio, qui vixit annis L. M. IIII. D. IIII. (*h. e. quinquaginta*, mensibus quatuor, diebus quatuor) Arcutio libertus ejus posuit contra votum. V. plura huc spectantia apud *Jo. Labus. in Monument. epigraf. Cristiani p. 12.*

VÖTÜRÄ, æ, f. 1. V. VETURIA in *Append.*

VOX. ¶ 5. in fin. adde: ¶ 5.^a *Vocem non habere* est, quod Itali dicunt *non avere autorità di parlare.* Hinc *Lactant. Mort. persecut. 13.* Propositum est edictum, quo cavebatur, ut religionis illius (*Christianæ*) homines carerent omni honore ac dignitate...., libertatem denique ac vocem non haberent.

ÜRÄNUS Lin. 1. pro *cælum* repone *Cælum.*

* URBIGENÄ, æ, adject. comm. gen. qui in urbe genitus est.

Inscript. apud *Grut.* 976. 5. Fuloniæ P. L., L. Quintio P. L. Thiaso urbigenæ vernaculæ.

URBS. ¶ 5. lin. 10. pro *Varus* ait reponere *Varro* ait.

URĒTICUS. In fin. adde: *Cœl. Aurel.* 5. *Tard.* 3. Tumor urinalium viarum, quas Græci ureticos poros appellant.

URĒTHRĀ, æ, f. 1. οὐρηθρα, uretra, urinae meatus. *Cœl. Aurel.* 5. *Tard.* 16. Item in vesicæ collo, vel in prima ejus parte, quam Græci urethram vocant.

URĪNĀ. ¶ 1. in fin. adde: *Inscript.* apud *Fabrett.* p. 604. n. 3. Ne quis hic urina. (scribe urinam) faciat.

URĪUS. In fin. adde: V. IMPERATOR §. 11. in *Append.*

*URSĀRIUS, ii, m. 2. qui ursos alit et custodit, quibus in venationibus utebantur Romani, ut bestiarius, elephantarius, pecuarius. V. *Plinii loc. cit.* in *URSUS* §. 1. *Inscript.* apud *Steiner. Corp. inscript. Rom. Rheni* n. 665. Deo Silvano Cessorinus Amausius ursarius Leg. XXX. V. V. A. S. A. V. S. L. M. h. e. valentis victricis Severianæ Alexandrinæ votum solvit libens merito.

URSUS. Lin. 4. post *quasi orsus* adde: At fortasse vocis etymon repetendum a consuetudine ursorum, qui, ut ait *Plin.* 8. 36. 54., præcipituri se ex aliqua rupe manibus eo (capite) aperto jaciuntur. Hinc Helice dicitur Ursa major in constellationibus, quia ἐλισσεται, volvitur, circa polum.

URTICĀ. ¶ 5. lin. 3. post *spongice* adde: Eadem est ac cnide, quam vocem vide suo loco.

*USĀCUS, a, um, adject. οὐσιᾶκος, ad οὐσίαν, substantiam, pertinet. *Inscript.* quæ pertinet ad tempora Septimii Severi Aug., apud *Letroune, Stat. de Memn.* p. 198. V. Nonas Martias Felix Augg. libertus procurator usiacus hora prima semis Memnonem audivit. h. e. procurator substantiæ seu patrimonii Cæsarium, qui Græce ἐπιτροπος οὐσιᾶκος vel τῆς οὐσίας dicitur.

USQUĒ. ¶ 15. in fin. adde: *Auct. Priap.* 78. Ergo qui prius usque et usque Furum scindere podices solebam.

USTŪLĀTĪCĪUS corrige USTŪLĀTĪCĪUS.

*USTŪRĀ, æ, f. 1. idem ac ustio. *Cœl. Aurel.* 3. *Acut.* 8. ad fin. Plerique superficiem vulnerant ustura, et ex sinapi atque fico adhibent cataplasma.

*USŪFRUCTŪĀRIĒ, adverb. usufructus jure. *Respons. Papian.* tit. 16. Ad secundas nuptias post designatum anni spatium transcentes (mulieres) donationem mariti prioris possidere licet.

*USFRUCTŪĀRIUS, a, um, adject. usufrutuarius, ad usufructum pertinens. *Salvian.* 1. *advers. avar.* 5. Cur ergo, cum possessores tantum usufructuarii simus, quod nobiscum auferre non possumus, avertere a proprietate Domini, atque alienare tentamus? *Respons. Papian.* tit. 22. Usufructuariæ donationes.

USŪRĀ. ¶ 4. in fin. adde: *Manil.* 5. 272. Arvorum ingenerat studium (*Spicæ sidus*), rurisque colendi, Seminaque in fenus sulcatis credere terris, Usuramque sequi majorem sorte, receptis Frugibus innumeris, atque horrea quæro mēssi. ¶ 9. lin. 2. post *solvebuntur* adde: ut constat ex *Paul. Dig.* 12. 1. 40.

USURPĀTOR. Lin. 1. post *qui usurpat* adde: *Jul. Severian.* *Syntom. rhet. præf. iul.* Forsitan me usurpatorem ardui operis atque irriti laboris, Desideri, fateare. ¶ 2. In malam etc.

USUS. In fin. adde: V. UTOR §. 13. in *Append.*

UTĒRĪNUS. In fin. adde: *Imp. Justinian. Cod.* 6. 59. 15. Sororis uterinæ filius et filia. et §. 2. Nec fratrem vel sororem uterinos concedimus in cognationis loco relinquī.

*UTHINENSIS, o, adject. ad Uthinam pertinens, urbem Africae Zeugitanæ mediterraneæ, coloniam Romanam inter oppidum Tabracam et Bagadam amnem, cujus *Plin.* 5. 4. meminit. *Tertull.* de monog. 12. Sicut ille vester Uthinensis nec Scanti-niam timuit.

UTĪLIS. ¶ 6. in fin. adde: ¶ 6. Est etiam cogn. R. *Inscript.* apud *Murat.* 1021. G. P. Rubrius P. L. Utilis. ¶ 7. in fin. adde: Etiam *utillinus* usurpat. *Cassiod.* 5. *Varian.* 39. Modum rebus utillimum componentes.

*UTĪO, onis, m. 3. diminut. ah *utor* derivatum. Est cogn. R. *Inscript.* apud *Grut.* 45. 6. A. Rutilius P. F. Utio.

*UTIS, entis, m. 3. Οὐτις, εὔτος, fluvius, qui ex Apennino monte Ravennam circumfluit, et in mare delabitur, qui nunc *Besede* vocatur, et a *Plin.* 3. 15. 20. memoratur. *Liv.* 5. 35. Tum Senones, recentissimi advenarum, ab Utente flumine usque ad Æsin fines habuere.

UTOR. ¶ 13. in fin. adde: ¶ 13. Oeti pro infinitivo *uti* legitur in *Inscript.* optime notæ, quæ pertinet ad ann. U.C.DCXCVI. apud *Murat.* 587. 1. Utei licet oeti. V. USUS §. 9.

UTRINQUE. In fin. adde: ¶ 3. Aliquando et genitivum regit. *Cœl. Aurel.* 2. *Acut.* 57. ante med. Concnatio recessu facili

corpori cedens utrinque orarum circumlevat tegmina, quæ amplexu quodam corpus eingendo, vaporazione sui resolvant.

VULCĀNUS. In fin. adde: Vel potius Vulcani nomen est derivandum ab ἔλκω, traho, et ἄλκῃ, tractio, quia ductile æs, ferumque ille tractat. V. *Annal. dell'Institut. di corrisp. archeol.* T. 7. p. 165.

VULCĒNTES. In fin. adde: ¶ 2. Etiam *Vulcentes*, ium, scribitur in *Inscript.* Vulcejis reperta, edita autem in *Atti dell'Accad. Rom. di archeol.* T. 7. p. 85. D. N. Flavio Valerio Severo nobilissimo Cæsari ordo et populus Vulcancentium D. N. M. Q. ejus. h. e. devotus numini majestatique ejus.

VULGĀRIS. Lin. 22. post *Suet. Vitell.* 2. adde: Vulgaris mulier.

VULSCUS. In fin. adde: *Vet. Scholiast.* ad *Cic. Sull.* 7., edente A. Maio in *Class. auct.* T. 2. p. 257. Notissimum est, fuisse Ciceronem natione Vulscum, Arpino municipio.

VULTURNĀLIS. In fin. adde: ¶ 3. *Vulturnalis porta* fuit Capuæ, quæ ad Vulturum fluvium ducebat. *Inscript.* apud *Avellino Opusc.* T. 3. p. 299. Quod viam Dian. a porta Vulturum ad vicum usque sua pecunia silice straver.

UXĀMENSIS corrige UXĀMENSIS.

UXOR. In fin. adde: ¶ 6. Sepe in vetustis lapidibus scribitur *uxsor*, ut apud *Murat.* 1313. 7., 1333. 3., 1359. 10., 1373. 5., 1389. 4.

UXŌRĪUS. ¶ 3. in fin. adde: *Quintil. declam.* 388. Habnitus maritum nimium quoque uxorium. ¶ 6. in fin. adde: ¶ 7. *Uxorium* fuit titulus poematis cujusdam M. Gordiani Africani Aug., teste *Capitolino Gordian.* 3.

*UZALENSIS, e, adject. ad Uzalin pertinens, urbem Africae Zeugitanæ, cujus meminit *Augustin.* 22. *Civ. D.* 8. §. 21. Uzalis colonia Uticæ vicina est. *Id. ibid.* §. 3. Episcopus tunc Uzaleusis, bonæ memoriæ Saturninus.

DE LITTERA X

X. In fin. adde: ¶ 5. Est etiam nota prænominis Decimi.

*X. DECIMUS §. 7. in *Append.*

*XANCTUS, a, um, adject. idem ac sanctus, legitur apud *Commodian.* 35. 21. ad id coactum ex lege carminis abecedarii acrostichi. Xancta Dei lex est, quæ mortuos vivere docet.

XANTHĪCUS. ¶ 1. in fin. adde: et apud Antiochenos. *Cassiod.* 9. *Hist. Eccl.* 38. Secundum Antiochenos Xanthico mense, secundum Romanos Aprili. Adde *Vulgat. interpr.* 2. *Machab.* 11. 30. et 33.

XĒNĪUM. ¶ 2. in fin. adde: Græci delicatiores et fortuna opulentiores hospitibus advenientibus instruebant triclinia, cubicula, cum penu cellas, primoque die ad cœnam invitabant, postero mittebant pullos, ova, olera, poma, reliquasque res agrestes. Ideo veteres ea obsonia, quæ hospitibus mittebantur, tabulis pictis imitantes xenia appellaverunt. h. e. quadri, pitture da tinello, quibus etiamnum apud nostrates ornantur cœnaculorum parietes.

XĒNŌDŌCHĪUM. Ea, quæ a lin. 3. post *suscipio* usque ad *eorundem usum* lin. 9. leguntur, ita mutanda sunt. Cum *Hegesippi* (qui scripsit quarto aut quinto a Chr. n. sæculo) auctoritas levis admodum sit, quippe qui *Flavii Josephi* historiam de bello Judaico parum accurate ex Græco in Latinum sermonem verterit, cumque insuper *Flavius* l. 1. B. *Jud.* 2. §. 5. narret, Hyrcanum ab Antiocho rege Hierosolymis obsessum, Davidis sepulcrum aperuisse, atque inde tria millia et amplius talentorum traxisset, quorum trecenta ipsi dederit Antiocho, ut ab obsidione liberaretur, eundemque ξενοδοχεῖν πρῶτον Ἰουδαίων ἐκ τῆς περιουσίας ἀρξασθαι, h. e. primum ex Judæis de reliqua pecunia peregrinos milites alere cœpisse; perperam vero verterit *Hege-sippus*: Fertur ea pecunia Hyrcanus instituisse primus xenodochia, quibus adventum susciperet pauperum peregrinorum; patet, hoc in loco nullam fieri xenodochii mentionem. At potius existimandum est, xenodochia prius instituta fuisse Constantinopoli a Zotico senatore Romano, qui Constantinum M. secutus est, dum hic Roma Byzantium sedem imperii transtulit, cujus nrhis dedicatio V. Id. Majas an. CCCXXX. celebrata est, ut his verbis narratur in *Cod.* 1. 3. 35. Ad similitudinem Zotici beatissimæ memoriæ, qui primus hujusmodi pietatis officia invenisse dicitur. *Julianus* insuper *Aug.* apostata, qui regnavit ab ann. CCCXCI. ad CCCXCIII., hæc habet apud *Cassiod.* 6. *Hist. Eccl.* 29. Julianus Aug. Arsatio pontifici Galatiæ. Xenodochia constitue per singu-

las civitates, ut nostra peregrini elementia perficiantur, non tantum nostri, sed etiam extranei pecuniis indigentes. Turpe namque est, ut Judæos quidem non abjiciant, sed potius nutrant impii Galilæi, et suos pariter, nec non etiam nostros; nostri vero nostro solatio deserantur. Haetenus *Cassiod.* Romæ vero ann. CCCXC. scribit *Hieronym.* ep. 66. n. 11. *ad Pammachium*. Audio, te xenodochium in Portu fecisse Romano, et virgam de arbore Abraham in Ausonio plantasse litore. Primus inter monachos in prima urbe primum sequeris patriarcham. Ubi hæc adnotat *Vallarsius*: Arborem illam xenodochii instar habet, sub qua Abraham (*Genes.* 18. 4.) hospitio exceperit tres Angelos in valle Mambre; ac virgam de illa arbore xenodochium ad Abraham exemplum elegantissime vocat, quod in Ausonio litore Pammachius exstruxerat. *Id.* in Palestina aliud hujusmodi diversorium a se constructum affirmat *ibid.* n. 14. Aliud item ibidem xenodochium ædificasse matronam Paulam, narrat *Id.* ep. 108. n. 14. Hæc ex *Cavedoni* in *Memor. di relig.* T. 7. p. 155.

* XERNES, is, m. 3. Ξέρξης, Darii filius, potentissimus omnium regum Persarum, qui Ægyptum, quæ a patre desciverat, recepit, expeditionem etiam, quam Darius in Athenienses paraverat, quinque annorum apparatu prosequens, decies centena hominum millia et amplius transduxisse dicitur. Hac itaque multitudine maria pontibus conjunxit, Athonque montem continenti abscedit, *Plinio* teste 4. 10. 17. Victus tandem a quatuor millibus militum apud Thermopylas, ac præcipue a trecentis Lacedæmonis duce Leonida, navale certamen cum Themistoclis classe aggressus est, a quo item apud Salamina superatus, turpiter cum paucis pervectus cymba aufugit, relicto Mardonio præfecto cum trecentis milibus armatorum, qui et ipse profligatus in Bœotia fuit. Hæc gesta sunt ann. U. C. CCLXXIV. Cum vero deinde se otio socordiaeque, relicta militia, tradidisset, spretus a suis, paucis post annis ab Artabano præfecto suo in regia interficitur, cum regnasset annos octo. V. *Justin.* 2. 10., *Cic.* 5. *Tusc.* 7. et 2. *de leg.* 10., *Lucan.* 2. 672. et *Val. Max.* 9. 1. ¶ 2. *Xerxis* nomen aliis quoque, et quidem privatis, accommodatum fuit. *Vellej.* 2. 33. L. Licinius Lucullus profusæ in ædificiis convictibusque et apparatibus luxuriæ primus auctor fuit, quem ob injectas moles mari, et receptum suffossis montibus in terras mare, haud infacete Magnus Pompejus Xerxen togatum vocare assueverat. ¶ 3. Genitivum *Xerxi* habes apud *Nep. Reg.* 1.

XYSTRÄ. Lin. 1. post *rado* adde: *Vet. Scholiast. ad Juvenal.* 3. 265. Strigula autem est, quod xystram dicunt, unde oleum deditur. ¶ 2. Est cogn. etc.

XYSTUS. In fin. adde: ¶ 4. *Xystus* est etiam cogn. R. *Inscript.* in tegula doliari reperta in agro Patavino paucis abhinc

annis, et asservata Patavii in *Mus. lapid.* P. Poplici Xys. h. c. Publii Publicis Xysti.

DE LITTERA Z

* ZĀBŪLĪCUS, a, um, adject. idem ac diabolicus, ut *Zabulus* pro *Diabolus* scribitur. *Commodian.* 35. 23. Zabolicam legem omnes omnino vitate. *Id.* 73. 12. Germine zabolico facitis, ut turbæ pronatæ.

ZĀCŌNIS, is, m. 3. et ZĀCŌNUS, i, m. 2. idem ac diaconus. *Inscript.*, quæ pertinet ad ann. a Chr. n. CCCLVIII., apud *Murat.* 381. 2. Fl. Julius Zaconus. *Commodian.* 68. 1. Mysterium Christi, Zacones, excite caste.

* ZĒLĒ, es, f. 1. ζήλη, æmula. Est cogn. R. *Inscript.* apud *Marin. Iscriz. Alb.* p. 123. Memmia Zele.

ZĒNŌNĪANUS. In fin. pro 3. *Institut. tit.* 2. §. 3. repone 3. *Institut. tit.* 24. §. 3.

ZĒPHŪRĪUS. In fin. adde: et IRRITUS §. 3. et CYNOSURA §. 4.

ZĒPHŪRUS. In fin. adde: ¶ 6. Est etiam cogn. R. *Inscript.* apud *Murat.* 1564. 11. C. Valerius Zephyrus.

ZEROS. In fin. adde: ¶ 2. Cum *zeros* apud solum *Plinium* hoc tantum in loco habeatur, nec in lingua Græca aliquid simile reperiatur, non improbabile videtur, *zeros* heic perperam scriptum fuisse pro *psaros*; etenim *ψαρός* Græce significat varium, et sturnino similem, quemadmodum alibi *Plinius* vocat alium lapidem *psaronium*, quam vocem vide suo loco.

* ZEUGITĀNUS, a, um, adject. ad Zeugin pertinens, provinciam proconsularem Africæ, quæ et Zeugitana regio dicitur. *Isid.* 14. *Orig.* 5. §. 8. Zeugis, ubi Carthago magna, ipsa est et vera Africa inter Byzacium et Numidiam sita, a septentrione mari Siculo juncta, et a meridie usque ad Gætulorum regionem porrecta. *Plin.* 5. 4. 3. A Tusca (*fluvio*) Zeugitana regio, et quæ proprie vocetur Africa, est. *Solin.* 26. Omnis hæc regio (*Numidia*) finibus in Zeugitanum limitem desinit. *Id.* 27. Omnis Africa a Zeugitano pede incipit. *h. e.* a Zeugitano limite.

ZŌNĀ. ¶ 2. in fin. adde: *Suet. Vitell.* 16. Zona sc. aureorum plena circumdedit.

ZŪTHUS. Lin. ult. post *sicera* adde: in Hispania *c. l'ia.*

ZYZYPHUM. In fin. adde: et *zeziparum* apud *Gargil. de pomis* 9. edit. ab *A. Maio* in *Class. auct. T.* 3. p. 421.

APPENDIX ALTERA

ABDERA

ABDERA. ¶ 3. in fin. adde: ¶ 3.* Etiam ultima brevi licenter usurpatur a *Marcell. Empir.* in *carm.* 5. Quod Cous locuit senior, quodque Abdera suasit.

* **ABITINENSIS**, e, adject. ad Abitinam pertinens, urbem Africæ in provincia proconsulari. V. **GAUDIOSUS** in *Append.*

ABJURATOR in *Append.* In fin. adde: *Ennod. Dict.* 18. a *med.* Si te circa cives alienjus supercilii tumor elevasset, privata abjuratorem dulcedinis te immoderata nunciaret cretio.

ABLATIVUS. In fin. adde: ¶ 2. *Ablativæ præpositiones* dicuntur, quæ ablativum casum regunt. *Pompej. Comment. art. Donat. sect.* 29. n. 3. Præpositiones ablativæ *a, ab, abs, cum, coram,* et reliquæ ablativis tantum junguntur.

ABNEGATIO. In fin. adde: *Priscian.* 14. p. 986. *Putsch.* Per abnegationem quoque significat in compositione, ut *perfidus, perjurus.*

ABNEGATIVUS. In fin. adde: *Id.* 14. p. 1002. *Putsch.* Abnegativa præpositio, ut securus.

ABNOBÆ. In fin. adde: ¶ 3. Item absolute usurpatur. *Inscript.* apud *Orelli n.* 4974. Abnobæ C. Antonius Silo V. S. L. L. M.

ABORIGINES. ¶ 2. in fin. adde: In *N. Thesaur. Latinit.* edito ab *A. Maio* in *Class. auct. T.* 8. habetur insignis hic locus *Catonis p.* 54 et 589. Unde Cato: Ager, inquit, quem Volsci habuerunt, plenus Aboriginum fuit.

ABORTIVUS. ¶ 2. in fin. adde: quod quidem rectius est; constat enim ex *Plin.* 4. ep. 11., viduum abortu, ita volente Domitiano, periisse. V. et *Suet. Dom.* 22.

ABORTO. In fin. adde: Aut abortabit frequenter, aut difficilem edet partum. Adde 6. 5. ad fin.

ABRAM. In fin. adde: *Priscian.* 5. p. 644. *Putsch.* Barbara indeclinabilia in *am* et in *im* terminant, ut Abraham, Joachimi. et *nox.* Hæc nomina nulla regula Latina vel Græca sunt moderanda, nisi transferantur in aliquam declinabilem formam, quod quidam historici fecerunt, ut Abrahamus.

* **ABSCUSSUS**, a, um, particip. ab *abscedo*, remotus. *Cæl. Aurel.* 2. *Acut.* 19. Si dolor vaporatibus minime fuerit mitigatus, vel abscessus, non oportet plurimo tempore in hac perseverare curatione.

ABSENTO. In fin. adde: ¶ 4. Etiam neutrali significatione usurpatur. *Aleim. ep.* 63. Orationibus vestris tribuat Deus noster, ut in tempore futuro vestris me orationibus affectu non simili præsentetis, et, cum rediero, severitate simili, absentasse credatis. *Id. ep.* 67. Optabilis absentandi causa. *Id. ep.* 72. Cum peculiarium vernularum absenteando suspenditis vota.

ABSIDATUS In fin. adde: *Cassiod.* 4. *Variar.* 51. Caveas (*theatri*) illas saxis pendentibus absidatas crederes cryptas excelsi montis.

* **ABSORPTUS**, a, um, particip. ab *absorbeo*, *assorbito*, sorbendo absumptus. *Cassiod.* 8. *Hist. Eccl.* 2. Sancti viri cum igne atque mari pugnantes novissime sunt absorpti.

ABSQUË. In fin. adde: ¶ 4. Etiam accusativo jungitur. *Jul. Valer. res gest. Alex. M.* (edente *A. Maio*) 1. 18. Ergo doctus evidentibus monitis, non absque numen illud curam esse sui, et templum Deo operosius et augustius fabricatur.

ASTRAHO corrige **ABSTRAHO.**

ABSUM. ¶ 2. in fin. adde: *Suet. Aug.* 45. Spectaculo plurimas horas, aliquando totos dies, aberat, petita venia.

* **ABSYRTIANUS** et *Apsyrtianus*, a, um, adject. ad *Absyrtum* pertinens. *Inscript.* apud *Orelli n.* 2864. *Aesopo* Caesaris Augusti Disp. *Apsyrtiano etc. h. e.* qui prius *Apsyrti* alicujus servus fuerat.

* **ACANTHÆ**, æ, f. 1. ἀκανθα, spina. *Cæl. Aurel.* 2. *Acut.* 57. *Acantha* Ægyptia, quam nos Latine spinam Ægyptiam dicere poterimus.

ADEFFICIO

ACCEPTUS. ¶ 14. in fin. adde: ¶ 14.* Est etiam nomen proprium servile. *Inscript.* apud *Fabrett.* p. 701. n. 221. *Accepto* Chiæ servo etc. Item cognomen. *Inscript.* apud *Mural.* 975. 9. D. *Salustio* *Accepto etc.*

* **ACCESSIBILITER**, adverb. *accidentalmente*, per accidens. *Claud. Mamert.* 2. *Stat. an.* 5. sub *init.* Quod in Deo virtus est, et in homine virtus est: hoc tantum differens, quod illic substantialiter, heic accessibiliter. et *ibid. nox.* Quos autem misericordiam atque justitiam et hujusmodi bonas affectiones passibilis dicitur esse creaturæ, easdemque in Deo essentialiter, non accessibiliter, haud intendit animo sibi semet adversa proferre, quia affectio accessio est.

* **ACCIDENTALITER**, adverb. *accidentalmente*, per accidens. *Boeth.* in *Porphyr.* 2. p. 58. Omne quod nascitur et sit, in loco ac tempore est, et quidquid loco vel tempore natum factumve fuerit, cum locum vel id tempus accidentaliter dicitur habere principium. *Id.* in *Porphyr.* 3. p. 67. Hæc enim species, et ab hac diversa est, quæ uniuscujusque corpori accidentaliter insita est.

* **ACCIDENTER**, adverb. idem ac accidentaliter. *Boeth.* in *Categor. Aristot.* 2. p. 162. Quod ait accidentia, non quod homo sit accidens, aut bipes, differentia hominis accideret insit, sed interdum consuetudinis Aristotelicæ est, quæ secundo loco et extrinsecus prædicantur, dicere secundum accidens prædicari. *Id.* in *Aristot. libr. de interpr. ed. sec.* p. 460. Quod bonum est, per naturam bonum est, quod vero malum non est, accidit ei, secundo loco et quasi accideret est.

ACCREMENTUM. In fin. adde: Nutantem vero *Pliniani loci* auctoritatem obfirmare videtur locus hic *Boeth. Aristot. Elench. sophist.* 2. ad fin. p. 756. Eorum, quæ inveniuntur omnium, quæ quidem ab aliis sumpta sunt, prius elaborata paulatim incrementum sumunt ab illis, qui postmodum accipiunt; quæ autem ab initio comperiuntur, parvum in primis sumere solent incrementum, attamen utilius multo, eo, quod postea ab aliis fit, accremento.

* **ACQUISITIVUS**, a, um, adject. ἐπίκτητος, qui acquisitus est. *Boeth. Aristot. Topic.* 3. 1. p. 680. Quod natura bonum est, melius est eo, quod non natura; ut justitia justo: illud enim natura, hoc autem acquisitivum.

ACQUISITIO. Lin. 1. pro ἐκταται corrige ἐγκταται.

ACRATUS. In fin. adde: ¶ 2. Fuit hoc nomine unus ex sociis *Bacchi*, de quo plura habet *Jo. Labus* in *Mus. Mant. T.* 2. p. 173.

* **ACRIBUS**, a, um, adject. ἀκριβής, accuratus. *Coripp.* 6. *Johann.* 535. velles hoc, ductor acrive. Hic *acrive* vitio sæculi scribitur pro *acrive*. V. *Mazzucchelli* adnot. ad loc. cit.

ACTÆON. In fin. adde: V. *Actæonis* fabulam affabre effigiatam, docteque illustratam apud *Visc. Mon. Borgh.* p. 193-206.

* **ACTEANUS**, a, um, adject. ad Acten pertinens, Neronis libertam. V. **ACTE** §. 5. *Inscript.* apud *Fabrett.* p. 125. n. 33. Dis Manibus Claudii Aug. Lib. Epicteti Acteani.

ADAPTO. In fin. adde: Indubia autem est auctoritas *Boeth. Aristot. Topic.* 7. p. 715. Non adaptabitur alterius terminus ad alterum.

ADDO, as. In fin. adde: Verum *Bothius* ex MS. priorem lectionem retinet, et approbat.

* **ADDUCTIO**, onis, f. 3. extensio, et opponitur conductioni. *Cæl. Aurel.* 3. *Acut.* 5. ante *med.* Vultus adductio, ita ut longior nōta videatur imago. V. **ADDUCTUS** §. 7., ubi tamen est contractus.

ADDUCTOR. Lin. 2. post *Afranii* adde: in *Antholog. Lat. T.* 1. p. 611. *Burn.*

* **ADEFFICIO**, is, eci, ectum, a. 3. simul efficio. *Festus* in

Solitaurilia: Quidam dixerunt, omnium trium vocabula confusa, suis, ovis, tauri, adflecisse id, quod uno modo appellarentur universæ (*hostie*).

*ADHORTATORIĒ, adverb. cum adhortatione. V. *Alcim. loc. cit.* in *DISPARABILIS* in altera *Append.*

*ADINVESTIGO, as, a. 1. idem fere ac investigo. *Boeth. 2. Geom. p. 1214.* Quorum si medium adinvestigavero, viginti octo sunt.

*ADIPSĀTHĒOS, a, um, adject. exstinguens sitim Deorum: ab ἀδύψος, sitim exstinguens, et Θεός, Deus. *Plin. 24. 13. 69.* Frutex, quem alii erysisceptrum, alii adipathscon, sive diaxylon vocant.

*ADJŪTIVĒ, adverb. ἀδελύμως, utiliter, cum juvamine. *Boeth. Aristot. Topic. 6. 5. p. 715.* Amplius (*videndum est*) si similibus nominis casibus similes orationis casus aptantur. Ut si adjutivum est effectivum sanitatis, adjective est sanitatis effective, et adjuvans efficiens sanitatem.

*ADJŪTIVUS, a, um, adject. ἀδελύμως, utilis. V. *ADJUTIVE* in altera *Append.*

*ADMINICULATIO, onis, f. 3. idem ac adminiculum. *Boeth. in Cic. Topic. 5. p. 835.* Item dividit eam causam, quæ vi sua efficit aliquid in eam, quæ ad efficiendum sibi sufficiat, eamque, quæ extrinsecus adminiculationis indigeat.

ADMINISTRATOR, in fin. adde: ¶ 3. Item qui a *Cic. loc. cit.* in *COMPOSITOR* dicitur *compositor anni*. *Inp. Constantin. M. Cod. 3. 12. 4.* A nullo iudice præsumi debet, ut auctoritate sua serias condant. Nec enim imperiales serias vocari oportet, quas administrator edixerit.

ADOPTO. ¶ 4. in fin. adde: *Cajus* (edente *Goeschenio*) *Instit. 1. §. 101.* Apud prætorem vero, vel in provinciis apud proconsulem, legatumve etiam feminae solent adoptari. *et §. 103.* Spadones adoptare possunt. *et §. 104.* Feminae vero nullo modo adoptare possunt, quia ne quidem naturales liberos in potestate habent.

ADORĒUS. In fin. adde: Ultima syllaba in *adorea*, ob duarum consonantium concursum *pl*, in voce subsequenti producit.

ADPRESSUS. In fin. adde: *Capell. 3. p. 58.* Y appressis labris, spirituque procedit. *h. e. pronunziarsi avvicinando e comprimendo le labbra.*

ADRACHNĒ. In fin. adde: Scribitur et *andrachne*, quam vocem vide suo loco.

ADULATIO. ¶ 1. in fin. adde: *Vellej. 2. 112.* Semper magnæ fortunæ comes adest adulatio.

ADULO. ¶ 1. in fin. adde: Ceterum *Baumgarten* ad *Suet. Aug. 9.* putat, hic pro *adulat* legendum *stillat*, ita ut ex *ST* factum fuerit *AD*, ex *ILL* vero *VL*; quod maxime probandum videtur.

*ADUNATIVUS, a, um, adject. qui adunare solet. *Boeth. in Porphy. Dial. 1. p. 27.* Est igitur genus collectivum specierum suarum, et quodammodo adunativum.

ADVERSITAS. In fin. adde: ¶ 2. Est etiam idem ac oppositio. *Boeth. in Aristot. Categ. syllog. introd. p. 564.* Atque ideo universalis affirmatio, universalisque negatio contrariæ nominantur. Hæ igitur non eam vim ipsa semper adversitate conservant, ut eis sit perpetua atque inconciliata discordia, nec se semper invicem perimunt, quæ cum sententia dissideant, communi tamen falsitate concordant.

ADVOCATIO. In fin. adde: ¶ 8. Accipitur etiam pro excusatione, *scusa* Italicorum. *Tertull. Cor. mil. 11.* Quibus familiarissima est advocatio necessitatis.

*ÆCÆUS, a, um, adject. idem ac Æcanus. *Inscript. apud Vermiglioli Iscriz. Perug. p. 435.* D. M. M. Pacilii Æcæi Mil. Cho. X. Urb.

ÆDIFICATORĪUS. In fin. adde: ¶ 2. *Ædificatoria*, æ, absolute est architectura. *Boeth. Aristot. Topic. 3. 1. p. 680.* Ut in medicina, vel ædificatoria.

ÆDILICIUS. Lin. 3. pro *ædiliciorum* reponere *ædilicium*. *h. e.* pecunia, quam ædiles, qui Romæ ludos facerent, ad eorum impensas sublevandas per proconsules, vel prætores provinciarum imperare solebant.

*ÆGRŌTATIVUS, a, um, adject. νοσώδης, morbum afferens. *Boeth. Aristot. Analyt. prior. 1. 40. p. 498.* Deinde disputet, quoniam non est una potestas contrariorum, ut sanativi, et ægrotativi, simul enim idem erit sanativum et ægrotativum.

ÆOLUS. ¶ 2. in fin. adde: ¶ 2. Hinc *Martial. 2. 14.* vocat *Æoliam* thermas Lupi, quæ frigida erant, et ventis obnoxia. Confer etiam ejusd. *epigr. 60. libr. 1.*

*ÆQUIMEMBRIS, e, adject. ἰσοκέλης, paria habens membra. *Boeth. Aristot. Topic. 6. 5. p. 716.* Æquimembris autem dicitur oratio esse, quando quot fuerint composita, tot et in oratione nomina et verba fuerint.

*ÆQUIMŌDE, adverb. cum æquo modo. *Boeth. de syllogism. hypothet. 2. 1. p. 626.* Æquimoda propositio est, si ita dicamus, si *a* est, *b* est, et si est *a*, non est *c*, ac si sint inæquimode, faciunt syllogismum, inæquimoda vero secundæ figuræ propositio est in his syllogismis hypotheticis, quorum enunciationes tribus terminis componuntur, veluti cum ita proponimus: Si est *a*, est *b*, si autem non est *a*, est *c*, hujus propositionis tale intelligatur exemplum; si animal est, animatum est, si animal non est, insensibile est, hic igitur animal quod est, *a* non est, uno modo propositum in utrisque, sed ad *b* quidem affirmativè, ad *c* vero negativè conjungitur, et id vocatur non æquimode prædicari.

*ÆQUISŌNANTIĀ, æ, f. 1. sonus, qui ex æquisonis vocibus oritur. *Boeth. 5. Music. 11. p. 1167.* Ibi enim deprehenditur æquisonantia, diapason ac bis diapason. *et 13. p. 1168.* Pulse igitur (*chordæ*) simul, A. K. H. R. diapason æquisonantiam consonant. V. *UNISONUS* in *Append.*

*ÆQUISŌNUS, a, um, adject. qui unum et simplicem ex duobus sonum efficit. V. *UNISONUS* in *Append.*

*ÆQUIVOCATIO, onis, f. 3. *equivocazione*, ἀμφιβολία, ambiguitas in sermone. *Boeth. in Porphy. Dial. 1. p. 10.* Si vim prius æquivocationis aspicias, divisionem generis diligenter agnoscas: placet enim generis nomen cum sibi subjectis æquivoce nominari, æquivoca vero sunt, quæ cum nomine una sint, longe diversa substantiæ ratione et definitionis discreta sunt. V. *ÆQUIVOCUS*.

*ÆQUIVOCĒ, adverb. *equivocamente*, cum æquivocatione. V. *ÆQUIVOCATIO* in altera *Append.*

ÆR. ¶ 5. in fin. adde: *Cæd. Aurel. 3. Tard. 7.* Convenit præterea locorum atque aerum commutatio.

AFFIXUS. ¶ 4. lin. 4. Ea *Porcii Latronis* verba ita sunt corrigenda: *Porc. Latro in Catil. 33.* Nihil illo persæpe affixius ad colenda honorum consortia.

*AFFLICTIM, adverb. cum afflictione. *Capell. 4. p. 94.* Sed licet ipse modos demum bis quinque profatus, Pallens afflictum verset Aristoteles.

AGGĒNUS. Lin. 5. post *pūtant* adde: quod præcipue argui potest ex illis verbis ejus *p. 50.* *Goes.* Suscepimus quoque tractandos controversiarum status cum divino præsidio. *et p. 61.* Crescente religione sacratissima Christiana.

*AGGIGNO, is, a. 3. idem fere ac gigno. *Boeth. Aristot. E-leuch. sophist. 1. 6. p. 738.* Primum quidem magis deceptio aggnitur in iis, qui cum aliis considerant, quam qui per se ipsos.

*AGITATIVUS, a, um, adject. *agitativo*, κινητικός, movendi vi præditus. *Boeth. Aristot. Topic. 4. 6. p. 693.* Pari modo eadem anima stativa et agiativa esse videtur.

AGITO. ¶ 2. in fin. adde: ¶ 2. Speciatim usurpatur de auriga in ludis Circensibus. *Inscript. apud Grut. 337. 1.* Summa quadriga agitavit annis XXIII., missus ostio III. CCLVII.

*AGLĀUS, a, um, adject. ἀγλαός, pulcher, splendidus. Est cogn. *R. Inscript. apud Grut. 1089. 6.* Æglius Aglaus.

AGMEN. ¶ 1. lin. 8. post *ad urbem accedere* adde: Porro *agmen quadratum* a *pilato*, in quo differat, V. in *PILATUS* §. 2. *Agrien* vero *coactum* apud *Suet. Cal. 45.* est cohors militum, quæ in expeditionem missa fuerat, domum reversa. ¶ 11. in fin. adde: ¶ 12. *Agmen vitis* est fasciculus sarmentorum. *Cæd. Aurel. 2. Tard. 13. ante med.* Agmine vitis ustis virgultis, atque ex eorum cinere confecto liquamine, dabimus ex ipsa bibendos cyathos tres, vel quatuor.

AGRIPPĀ. In fin. adde: ¶ 4. Hinc vides *Agrippa* esse prænomen et cognomen *R. Liv. 4. 13.* Consul (ann. U. C. CCCXV.) *Agrippa Menenius*, cui *Lanatus* erat cognomen. *Senec. Controv. 12. ad fin.* *M. Vipsanius Agrippa*, qui *Vipsanii* nomen quasi argumentum paternæ humilitatis sustulerat, et *M. Agrippa* dicebatur.

AIΘĪĀLES. In fin. adde: Quoties cognomen est, declinatur *Aithales*, etis; nam *Scævola Dig. 48. 10. 24.* Quæsitum est, an *Aithaleti* Vetiti (*lege Vettii*) *Callinici* (*scil. servo*) libertas et fideicommissum debeantur. V. *AITHALES* in *Append.*

*ALBUCRATENSIS, e, adject. ad *Albucratem* pertinens, oppidum Galliæ in Alpibus Penninis, cujus mentionem nemo scriptorum facit præter *Plin. 33. 4. 23.* Omni auro inest argentum vario pondere, alibi dena, alibi nona, alibi octava parte. In uno

tantum Galliae metallo, quod vocant Albucratense, tricesima sexta portio (*argenti*) invenitur; ideo ceteris praestat.

ALCHIMIA. In fin. adde: ¶ 2. Sed videtur scribendum *alchymia*; est enim vox composita ex articulo Arabico *al*, Italice *il*, *la*, *lo*, et *chymia*, Graece *χημία*, scilicet ars fundendi et commiscendi metalla, aliasque res corporeas, hinc *χημική*, h. e. τέχνη, ars ipsa, quae etiam nunc *chimica* ab Italis dicitur.

ALTELLUS. In fin. adde: Hinc *Auct. Thesauri N. Latinit.* ab *A. Maio* edit. in *Class. auct. T. 8. p. 10*. Unde altellus Romulus, eo quod a lupa mirabiliter sit altus.

* **ALTERATIO**, onis, f. 3. *alterazione*, *ἐπεστροφὴ*, mutatio. *Boeth.* in *Porphy.* 4. p. 81. Omnis differentia alterius ab altero distantiam facit. Sed haec, quae facit alteratum, vel est communis, vel continens, vel cum quodam proprio et magis proprio differentiarum modo: quare quidquid qualibet ratione ab alio diversum est, alteratum esse dicitur. Si vero accesserit illi diversitati, ut etiam specifica quadam differentia sit diversum, non alteratum solum, verum etiam aliud esse praedicatur. Alteratio igitur continens est, aliud vero intra alterationis spatium continetur: igitur omne, quod aliud est, alteratum est, sed non omne, quod alteratum est, aliud dici potest; itaque si accidentibus ali- quibus fuerit facta diversitas, alteratum quidem effectum est.

* **ALTERATUS**, a, um, adject. *alterato*, qui qualibet ratione ab alio aliquantulum diversus sit. V. **ALTERATIO** in altera *Append.*

* **ALTERCATORIUS**, a, um, adject. qui altercationem continet. *Boeth. Aristot. Topic. 8. 4. p. 729*. Necessarium igitur, quandoque ad dicentem, et non ad positionem argumentari, quando is qui respondet, contraria interroganti observat corroboreans, protervientes igitur altercatorias, et non dialecticas faciunt exercitationes.

* **ALTERITAS**, atis, f. 3. conditio ejus rei, quae altera ab alia sit. *Boeth. in Porphy.* Dial. 2. p. 31. Nihil in illis praeter alteritatem solam reperire queas, quippe quae non constituunt species, sed constitutas tam et effectas magis propriis suis qualitatibus ipsae discriminant. *Id. de Trinit. p. 958*. Principium pluralitatis alteritas est; praeter alteritatem enim nec pluralitas quid sit, intelligi potest.

ALTERNITAS. In fin. adde: *Id. 4. p. 656. Putsch.* Excipitur alternitatis causa, quam Graeci *ἐπ' ἀλλήλοῦ τε* vocant, unum *pandus*, *pandus*, ne, si *pandus* dicamus, male sonet alterna d in utraque continua syllaba. *et ibid. p. 658. Nutritrix* quoque *nutritrix* debuit facere, quod euphoniae causa, sive alternitatis, mediam syllabam concidit: *nutrix* enim dicimus.

ALTERO. In fin. adde: Sed mutantem *Ovidianū loci* auctoritatem obscuram his exemplis: *Cael. Aurel. 2. Tard. 8*. Monendi aegrotantes, ne ultra modum competentem retinendo spiritum, alterent potius tussiculam, quam mitigent. *Boeth. Aristot. Topic. 6. 3. p. 712*. Omnia hujusmodi cum magis sunt, detrahunt a substantia. Quare si aliqua hujusmodi differentiam quispiam assignavit, peccavit; simpliciter enim non alteramur secundum differentias. *Id. in Porphy.* Dial. 2. p. 31. Ut alias partes alterum facientes esse diceret, alias alterantes.

ALTRIX. In fin. adde: ¶ 3. Est etiam adjectivum, quod cum neutris quoque conjungitur. V. **VICTRIX** §. 3. *Ennod. 1. ep. 18*. Saepe mihi labor efficax inquiringenti altricia terga sulvi ostendit elementis. *h. e. auri.*

* **ALUCINATORIUS**, a, um, adject. qui alucinationem inducit, captiosus. *Boeth. Aristot. Elench. sophist. 1. 10. p. 741*. Syllogismus contentiosus et sophisticus unus quidem est apparens syllogismus circa ea, de quibus dialectica tentativa est, quamvis vera sit conclusio; nam ejus quod est propter quid, alucinatio-rius est.

* **ALVULUS**, i, m. 2. diminut. alvi. *Not. Tir. p. 192*. Alvus, alvolus. *h. e. alvulus*. Male autem *Koppius* legendum putat *alvulus*. At fortasse *alvulus* est pro *albulus*: nam *ibid.* legitur: Alvus, alvolus, alvescit. *h. e. albescit*; quamvis habeatur *ibid. p. 185*. Albus, albinus, albiensis. Hic vero idem videtur significare ac *albinus*.

AMANS ¶ 3. in fin. adde: *Inscript. apud Murat. 1052. 8*. Amanti omnium, et amato omnibus, nobili pariter et justo Valerio Publicolae C. V. Cons. (*h. e. clarissimo viro, consulari*) Campaniae, ab atavis patrono Spl. (*h. e. splendidissimus*) ordo Beneventanus et honestiss. populus statuendam (*scil. statuum*) decrevit. *Alia* apud *Fabrett. p. 147. u. 187. L. Percennio* Lascivo alumnus amantissimo sui L. Percennius Pollio parens amantissimus ejus.

AMBITIO. In fin. adde: ¶ 8. Est etiam modus et ratio quae-

enimque. *Cael. Aurel. 1. Acut. 17. ante med.* Sed intelligimus, cum in ista fuisse rerum diversitate coactum, cum solas vigilias aegrotantis attendit, somnum quibuscunque ambitionibus adhibendum existimare.

* **AMBULABILIS**, e, adject. *βαδιστικός*. *Boeth. in Aristot. libr. de interpr. ed. pr. p. 269*. Quare et quod ambulabile est, id est, quod ambulare potest, potest non ambulare. V. **REPTIBILIS** in *Append.*

AMBÜRO. In fin. adde: *Ambusturus* apud *Alcim. 5. 65*. Ambustura (*flamma*) suas, ut nunquam finiat, escas.

* **AMESTRAS**, atis, adject. omn. gen. idem ac Amestratinus. V. *Ciceronis loc. cit.* in **CALACTINUS**.

AMINĒUS. In fin. adde: Colligi tamen potest quantitas syllabarum, et ratio scriptionis in hac voce ex versu *Septim. Sere- ni* apud *Terentian. de metr. p. 2422. Putsch.* Umbra necat teneras Amineas. *scil.* hic tres priores syllabae breves sunt.

* **AMPĒLIS**, inis, f. 3. cognomen R. *Inscript. apud Marin. Frat. Arv. p. 254. Gratiæ O. L. Ampelinis.* Num ex *ἀμπέλις*? at genitivus est *ἀμπέλιδος*.

* **AMPHIBIUS**, a, um, adject. *ἀμφίβιος*, *ansibio*, qui in aqua et in terra vitam agit. Litteris tamen Graecis utuntur *Varr. 3. R. R. 10. init.* Transi, inquit Axius, nunc in illud genus, quod vos philograeci vocatis *ἀμφίβιον*, quod non est ulla villa ac terra contentum, sed requirit piscinas, in quibus ubi anseres aluntur, nomine *χρηνοβοσκίων* appellatis. *Colum. 8. 13. init.* Venio nunc ad eas aves, quas Graeci vocant *ἀμφίβιον*, quia non tantum terrestria, sed aquatilia quoque desiderant pabula, nec magis humo, quam stagno consueverunt.

* **AMPHIBOLICE**, adverb. *ἀμφιβολως*, *ambigualmente*, *ambigue*. *Boeth. Aristot. Elench. Sophist. 2. 2. p. 746*. Licet in siue cum conclusum fuerit dicere se, non id ipsum quod affirmavit negare, sed æquivoce, aut amphibolice.

AMPLEXOR. In fin. adde: *Aplexandus* apud *Boeth. in Aristot. Categor. syllog. p. 558*. Neve si quid lector in Indo puerilium disciplinarum rudis adhuc et nondum firmus acceperit, id amplexandum atque etiam colendum putet.

* **ANAGNOSTICUS**, a, um, adject. *ἀναγνωστικός*, aptus ad legendum. *Anagnosticum*, i, n. absolute et id, quod legitur, ac praecipue epistola. *Ennod. 1. ep. 4*. Anagnostici fidem secutus, et suavi orationis sapore provocatus, paene vitium credidi rem esse virtutis. *Id. 8. ep. 5*. Ne forte animus vester in occupationes publicas debeat de anagnostici prolixitate fastidium.

* **ANALYTICE**, adverb. *ἀναλυτικως*, *analytically*, per analytice. *Boeth. Aristot. Analyt. post. 1. 18. p. 537*. Logice quidem igitur ex his aliquis credat de eo, quod dictum est: analytice autem manifestum est per hanc velocius.

* **ANALYTICE**, es, f. 1. *ἀναλυτική*, *analisi*, ars resolvendi. V. *Boethii loc. cit.* in **RESOLUTORIUS** §. 2. in *Append.*

* **ANALYTICUS**, a, um, adject. *ἀναλυτικός*, *analytico*, resolutorius. *Boeth. in Aristot. libr. de interpr. ed. pr. p. 253*. Sed haec affirmationes, inquit Aristoteles, ita sunt dispositae eandemque ad se similitudinem gerunt, quemadmodum in Analyticis, id est, resolutoriis, dictum est.

* **ANASTOMOSIS**, is, f. 3. *ἀναστομωσις*, exitus venae unius in alteram. *Cael. Aurel. 2. Tard. 10*. Alii tres differentias floris sanguinis posuerunt, eruptionis, et putredinis, et osculationis, quam Graeci *anastomosi* vocant.

ANDRÖGYNUS. ¶ 1. in fin. adde: *Cassiod. 6. Hist. Eccl. 16*. In Emesa, Dionysio γυνῆς, id est Baccho muliebri, ecclesiam, quae Deo nuper fuerat aedificata, dedicaverunt (*pagani*), et ad derisionem simulacrum illic statuentes androgynum, id est, quod virum mostraret ac feminam.

* **ANĒMĒSETUS**, a, um, adject. *ἀνεμῆστος*, non vituperandus: ab *α* privat. et *νεμῆστος*, vituperandus. Est nomen servile in *Inscript. apud Murat. 1005. 10*.

* **ANGULĀRITER**, adverb. *κατὰ γωνίας*, *angularmente*, *angulariter*. *Boeth. in Aristot. libr. de interpr. ed. pr. p. 257*. Affirmatio universalis, vel negatio universalis universaliter praedicantur, harum contradictoriae particulares affirmationes, vel negationes sunt, si sibi angulariter comparentur. *h. e.* per angulariter dispositae.

* **ANGUSTATIO**, onis, f. 3. *στυνότης*, *angustia*, angustia. *Boeth. in Porphy. Dial. 1. p. 26*. Flexus hic sermo est ab eo, quod est esse, et in participii abusione tractum est propter angustationem Latinae linguae, compressionemque.

* **ANHELÖSUS**, a, um, adject. qui anhelum laborat. *Cael. Aurel. 2. Acut. 28*. Dyspnoici, quos anhelosos dicere poterimus, sive suspitiosos, sine febribus esse noscuntur.

ANIMĀ. ¶ 5. in fin. adde: Quil sit anima jejuna. V. in JEJUNUS in *Append.*

ANIMĀTUS. ¶ 5. in fin. adde: ¶ 5. Animatus est etiam aeri seu vento, qui Græce ἀνεμος dicitur, expositus, ventilatus. *Plin.* 19. 2. 8. Spartum vulsum fasciis in acervo animatum biduo, tertio (die) resolutum spargitur in sole, siccaturque, et rursus in fascibus redit sub tecta.

ANISOCYCLI. In fin. adde: Sunt etiam qui putant, anisocyclorum versiones esse eas, quas Itali spirali elastiche vocant.

* ANNŪATIM, adverb. *annualmente*, quotannis. *Valerian. Hist. mil.* 19. ante med. Non tantum dierum illorum observatione contenti, quos annuatim juniorum cura commendat.

* ANNUNCIATRIX, icis, f. 3. *annunziatrice*, quæ annunciat. *Ennod. Dict.* 2. Futuræ annunciatrice innocentie divinitas nomen imposuit.

ANTECANTATIVUS corrige ANTECANTATIVUS. Lin. antepanult. pro *simeter* reponere: trimeter.

* ANTEGRADATIO, onis, f. 3. *precedenza*, prægressio. V. PRECEDENTIA in *Append.*

* ANTHERĒON, onis, m. 3. ἀνθεράων, mentum, fauces, collum. *Cæsar. Aurel.* 2. *Tard.* 6. Spongiarum admotio gutturi per ambitum faucium, quem antherona vocant. *Id. ibid.* 7. Adhibendæ cucurbitæ maxime anthereoni, hoc est thoraci, vel gutturi circulo, quam runam vocamus.

* ANTICIPĀLIS, e, adject. qui anticipatur. *Simplic.* p. 77. *Goes.* Est enim anticipalis, et quasi communio quedam litium, declarans aut loci, aut modi futuras controversias. Adde p. 82. et 86.

* ANTULLUS, a, um, adject. diminut. Antonii, *Antonietto*. Hinc Ἀντῦλλος, M. Antonii filius ex Fulvia, memoratus a *Plutarch.* in *Anton.* 71. 81. et 87. et a *Suet. Aug.* 17.; et *Antulla*, de qua ita *Martial.* 1. 115. Hos tibi vicinos, Faustine, Tellephorus hortos Foenius, et breve rus, udaeque prata tenet. Condidit hic natæ ciueres, nomenque sacrauit, Quod legis Antullæ, dignior ipse legi.

* ANXIĀNIMUS, a, um, adject. qui anxio est animo. *Alcim.* ep. 51. *sub init.* Dum de causa Romanæ Ecclesiæ anxianimi ac trepidi essemus, etc.

APĒLIOTES. In fin. adde: ¶ 2. Licenter pænultimam syllabam corripit *Vet. Poet.* in *Anthol. Lat. T. 2.* p. 388. *Burm.* Græcus Apelioten apto quem nomine signat.

* APHRŌDISIĒUS, a, um, adject. Ἀφροδισιεύς, qui est ex Aphrodisiade, Cariæ urbe, Aprodisiensis. *Boeth.* in *Aristot. libr. de interpr. edit. sec. p.* 403. Id quidem Alexander Aphrodisieus arbitrabatur.

* APHRŌDITŌ, onis, vel us, f. 3. idem ac Aphrodite. Est nomen proprium mulieris. V. MIMAS in *Append.*

* APHTHŌNĒTUS, a, um, adject. ἀφθόνιος, invidiæ non obnoxius: ab a privat, et φθόνος, invideo. Est cogn. R. *Inscript.* apud *Grut.* 403. 5. L. Dudistiis Aplithonetus. Hic tamen *Aphthonetus* perperam scribitur.

* APŌCRUSTĒUS, a, um, adject. ἀποκρουστικός, vim depellendi habens. *Cæsar. Aurel.* 5. *Tard.* 2. a med. Frigida vero, vel coercentia, quæ agrostica (*corrige* apocrustica vocant), etiam igne sacro vexatis, admixta congrua efficiuntur.

* APŌDECTĀ, æ, m. 1. ἀποδέκτης, coactor seu susceptor tributi et vectigalis. *Inscript.* quæ pertinet ad ann. a Chr. n. DLXXV. apud *Mural.* 2004. 1. Hanc arcam ego Principius ex epodecta (*corrige* apodecta) de meo proprio, nullo habente consorte, XXVI. solid. comparavi.

APOLLO. In fin. adde: ¶ 8. Etiam Apollonis pro Apollinis Græcica nemp terminatione Latine declinatur in genitivo sing. a *M. Aurel.* apud *Front.* 4. ad *M. Cæs. ep.* 5. (edente iterum *A. Maio.*) Io, inquis puero tuo, vade, quantum potes, de Apollonis bibliotheca has mihi orationes apporta.

* APŌREMĀ, ātis, n. 3. ἀπόρημα. *Boeth. Aristot. Topic.* 8. 4. p. 730. Est autem philosophema quidem syllogismus demonstrativus, epichirema autem syllogismus dialecticus, sophisma vero syllogismus contentiosus, aporema autem syllogismus dialecticus contradictionis.

* APŌTŌMĒ, es, f. 1. ἀποτομή, abscissio. Est vox ad musicam pertinens, quæ significatur pars toni reliqua, postquam semitonium eidem demptum est. *Boeth.* 2. *Mus.* 29. p. 1098. Reliqua igitur pars, quæ major est, apotome nuncupatur a Græcis, a nobis vero potest vocari decisio.

APPĀRĀMENNTUM. Lin. 1. post *apparatus* adde: *Inscript.*, quæ pertinet ad ann. a Chr. n. CCXLV., apud *Fabrett.* etc.

* APPĀRĒTER, adverb. ἐπιφανώς, *apparentemente*. *Boeth.*

Aristot. Eleuch. sophist. 1. 7. p. 739. Dico autem sophisticam redargutionem et syllogismum existentem quidem, at apparenter accommodatum rei.

APPĒTĒTUS, us. In fin. adde: ¶ 3. Est etiam ciborum desiderium, appetito Italorum. V. *Alcim. loc. cit.* in DEVORABILIS in altera *Append.*

* APPŌSĒTĒCIUS, a, um, adject. προσιδόμενος, qui appositus est. *Fragm. regular. ex Vet. Icto a Schulting.* editum in *Jurisprud. ante-Justin.* p. 805. Juris civilis ut quid appositicius appellatur, ex pluribus partibus constat.

* APTĒTŪDO, inis, f. 3. *attitudine*, habilitas. *Boeth.* in *Porphy.* 4. p. 90. Quandam quodammodo aptitudinem monstrat, et ad faciendum aliquid, vel non faciendum opportunitatem. *et de unitat. p.* 966. Hic finis non accidit ex diversitate virtutis agentis, sed ex aptitudine materiæ suscipientis.

APŪLEJĀNUS in *Append.* In fin. adde: ¶ 2. *Apulejana seditio* apud *Flor.* 3. 12. memorata est ea, quam excitavit ann. U. C. DCLIV. L. Apulejus Saturninus trib. plebis, de quo consule *eund. ibid.* 16.

ĀQUĒLEJĀ. In fin. adde: ¶ 2. Est etiam cogn. R. *Inscript.* Patavina, quæ mendosa apud *Grut.* 651. 4., emendata legitur in V. ENDOTUS. *Ælia Aquileja*.

* ĀRĒUS, a, um, adject. ἀραιός, tenuis, angustus. *Capell.* 9. p. 321. *Alia* diastemata sunt aræa, *alia* perissa. In editionibus perperam scribitur *aria*.

* ARCHĀGĀTION, ii, n. 2. ita appellatur emplastrum seu malagma ab Archagatho, medico Peloponnesiaco, qui omnium primus Romam venit, teste *Plin.* 29. 1. 7., ann. U. C. DXXXV. Ejus emplastri compositionem docet *Celsus* 5. 19. §. 27. Hinc *Cæsar. Aurel.* 4. *Tard.* 1. a med. Item malagmata adhibet (*Themison*) constrictiva, ex quibus nunc plurimi laudant Archagathiou appellatum medicamen.

ĀRĒĀ in *Append.* In fin. adde: Est etiam cogn. R. *Inscript.* in *Mus. Obiciano.* A. Fabricianus *Aria*.

* ARGENTO, as, avi, atum, a. 1. idem ac inargento. *Paul. Sentent. recept.* 5. 25. §. 5. Qui æs inauraverit, argentaverit, falsi poena coercetur.

* ARGŪMENTĀBĒLIS, e, adject. ἐπιχειρήτος, ad argumentandum pertinens. *Boeth. Aristot. Analyt. prior.* 1. 27. p. 480. Manifestum nobis est, et quæ propositio facile, et quæ difficile argumentabilis est.

ARGŪMENTUM. In fin. adde: ¶ 9. Secunda syllaba perperam corripitur a *Paulin. Nolan. carm.* 10. 94. Namque argumentum mutuum est Pietatis, esse Christianum; et impij, Non esse Christo subditum.

* ARUBĒĀNUS, a, um, adject. ad Arubium pertinens, urbem Mæsiæ inferioris, cujus mentio est in *Tab. Peutinger.* et in *Itiner. Antonin.*, ad Danubium fluv. V. BEDAJUS in altera *Append.*

* ARVĒNŪLĀ, æ, f. 1. diminut. arvinæ. *Vulgat. interpr. Levit.* 8. 16. Renunculos cum arvinulis adolevit super altare.

* ARUNS, untis, m. 3. prænomen Italicum. *Liv.* 1. 46. Aruns Tarquinius frater Tarquini Superbi. et 2. 6. Aruns Tarquinius filius regis (*Tarquini Superbi*).

AS in *Append.* Lin. 5 pro VI. *Aug.* reponere: VI. vir. *Aug.*

* ASCĒNUS, a, um, adject. ἀσκήνος, qui laribus et tecto caret. *Ennod.* 9. ep. 20. Scitis, pro ascinis a quo veniat retributio, si juventur. Hic vitio sæculi sequioris *ascinis* pro *ascenis* scribitur ex vulgi pronuntiatione. Porro *Ennod.* commendat clientes patrono eorum, qui domo sua vi ejecti fuerant.

ASCLĒPIADĒUS. ¶ 2. in fin. adde: *Sidon.* 9. ep. 13. *sub init.* Poscis, ut Horatiana incude formatos Asclepiadeos (*scil.* versus) tibi quospiam transmittam.

ĀSIĀTĒCIUS. In fin. adde: ¶ 6. *Asiaticum edictum* vocat *Cic.* 6. *Att.* 1. §. 12., quod promulgavit Q. Mucius P. F. Scævola pontifex maximus, et consul ann. U. C. DCLIX., cum Asiam pro consule provinciam obtinebat, in quo concessum est, ut Græci inter se suis legibus et judiciis disceptarent.

ASPERNĀMENTUM. In fin. adde: ¶ 2. Est etiam idem ac probrum, nefas. *Auct. Collat. Mos. et Rom. leg.* 5. §. 1. Qui manserit cum masculo mansionem muliebri; aspernamentum est, ambo moriantur. Idem aliis verbis habetur in *Levit.* 20. 15.

* ASSUMPTOR, oris, m. 3. qui aliquid assumit. *Ennod. Dict.* 1. *sub init.* Non enim debet notari velut avaræ laudis assumptor, apud quem res obnoxia pudoris stimulis adacta completur.

* ASSUMPTUS, us, m. 4. idem ac assumptio. *Boeth.* in *Porphy.* 1. p. 56. Qui vero id in divisionibus et abstractionibus, atque assumptibus ab his rebus, in quibus sunt, efficit, falsus non est.

ASTRICTIO. In fin. adde: ¶ 2. Est etiam idem ac difficultas. *Cæl. Aurel. 3. Acut. 15.* Hydrophobiam non novam esse passionem plurimi dixerunt, sed oh astrictiorem probandæ novæ passionis, ajunt, neminem veterum hanc memorasse.

ASTRICTIO. In fin. adde: ¶ 2. Significat etiam recorporationem. *Cæl. Aurel. 3. Tard. 8. §. 137.* Plurimi autem astrictiones corporum aspernantes solius detrahendi humoris intentione tracti, quoquo modo id perficiendum crediderunt.

*ASTYAGES, is, m. 3. Ἀστύαγης, avus Cyri Medorum regis, de quo consule *Justin. 1. 4. et Val. Max. 1. 7. ext. 5. Sylon. carm. 1. 117.* Astyages Cyro pellendus forte nepoti. ¶ 2. *Astyages* etiam appellatus est unus ex iis, qui, Gargone visa, in marmor dirigit. *Ovid. 5. Met. 205.* Dum stupet Astyages, naturam traxit eandem, Marmoreoque manet vultus mirantis in ore.

*ASYNDETE, adverb. ἀσυνδέτως, sine copula. *Pompejus grammaticus Comment. art. Douat. sect. 28. p. 377.* Huic rei contrarius est ille tropus asyndetus. Dicunt asyndete, tropum faciunt.

ATELLANUS. ¶ 4. in fin. adde: Id quidem locum habuisse videtur prisca temporibus, quibus *Livius* scribebat, at ex loco *Suet. Ner. 39.* modo cit. in §. 3. constat, imperante Nerone, histriones etiam Atellanæ actitasse.

*ATTENTUS, us, m. 4. idem ac attentio, intentio. *Cæl. Aurel. 3. Tard. 1. ante med.* Tum extensio colli atque vultus cum rubore et oculorum suspensio attentus.

*AUCUPATIVUS, a, um, adject. ad aucupium pertinens. *Aucupativa*, æ, absolute est ars ipsa aucupandi. *Boeth. Aristot. Elench. sophist. 1. 10. p. 742.* Qui gloriæ gratia, quæ in divitiis est, sophisticus sunt, nam sophisticæ est pecuniarum quædam aucupativa ab apparente sapientia

*AUCUPATOR, oris, m. 3. *uccellatore*, qui aucupatur, aucups. Translate est captator. *Boeth. Aristot. Elench. sophist. 1. 2. p. 734.* Est enim sophisticæ apparens sapientia, non existens autem; et sophista pecuniarum aucupator ab apparente sapientia, et non existente.

*AUDIBILIS, e, adject. *udibile*, qui facile audiri potest. *Boeth. Aristot. Topic. 1. 13. p. 670.* Similiter et candidum in corpore quidem, color; in voce autem bene audibile.

*AUGMENTATIO, onis, f. 3. *amentazione*, idem ac augmentum. *Boeth. Aristot. Topic. 4. 2. p. 687.* Si enim ambulatio neque augmentationem, neque diminutionem, neque alios motus participet, manifestum est, quoniam latitudinem participabit.

*AUGMENTATUS, a, um, particip. ab *augmento*, idem ac multiplicatus. *Boeth. 2. Geom. p. 1214.* Quorum (*laterum*) si unum per se augmentatum excreverit, septingentorum et octoginta quatuor summa consurgit.

AUGUSTALIS. ¶ 1. lin. 3. post *Augustalia absolute appellantur* adde: Sed duplex fuit festum in honorem Augusti institutum, quod *Augustalia* dicebatur. Etenim Augustalia pro reditu Augusti ex Asia instituta fuerunt ann. U. C. DCCXXXV. celebranda quotannis IV. Id. Octobr., ut refert *Dion l. 54. c. 10.* Hinc *Kalend. Maffeor. IV. Id. Oct. Augustalia. Kalend. Amiter. IV. Id. Oct. ludi in circo, feriæ ex S. C., Q. E. D. (h. e. quod ea die) Imp. Cæs. Aug. ex transmarinis provinciis urbem intravit, atque. Fort. Reduci constit. (h. e. constituta est). Inscript. apud *Grut. 11. 2. P. Quintilius Sex. F. Varus Pontif. Cos. (scil. ann. DCCXLI) ludos votivos pro reditu Imp. Cæsaris Divi F. Augusti Jovi optimo maximo fecit cum Ti. Claudio Nerone collega ex S. C. Alia apud eund. 11. 1. Ti. Claudius Ti. F. Nero pontifex Cos. iterum (scil. ann. DCCXLVII.) Imp. iterum ludos votivos pro reditu Imp. Cæsaris Divi F. Augusti pontificis maximi Jovi optimo maximo fecit ex S. C. At ann. DCCLXVII., quo defunctus est Augustus, ut ait *Tacit. 1. Ann. 15.* Tribuni plebei petivere, ut proprio sumptu ederent ludos, qui de nomine Augusti fastis additi, Augustales nominarentur. Eadem vero narrat *Dion l. 56. c. 46.* Augustalia autem pro natali Augusti, quæ celebrabantur XIV. Kal. Oct., instituta fuerunt ann. DCCXLIII., ut refert *Dion l. 54. c. 34. Kalend. vero Maffwor. XIV. K. Oct. H. D. Augusti natalis, ludi circenses. Kalend. Pincian. XIV. K. Oct. ludi ex S. C., quod is dies Imp. Cæsar natalis est. Ovid. 4. Pont. 9. 115.* Pontica me tellus, quantis hac possumus ora, Natalem ludis scit celebrare Dei. *Suet. Aug. 57.* Equites Romani natalem ejus sponte atque consensu ludu equper celebrarunt. Ex *Inscript. apud Grut. 11. 1. et 2.* nuper allatis apparet, consules his ludis præesse solitos fuisse, sed ex loco *Tacit. 1. Ann. 15.* supra allato ann. DCCLXVII. statutum est, ut ludis nataliciis consules quidem, ludis vero pro reditu tribuni plebis itidem præessent.**

*AUGUSTODUNENSIS, e, adject. ad Augustodunum pertinens,

urbem Galliæ Celticæ, quæ olim BibRACTE, deinceps Flavia in Constantii Chlorig et Constantini M. honorem (V. FLAVIENSIS), nunc Autun appellatur. *Constant. Chlorig* apud *Eumen. Pauieg. pro schol. instaur. 14.* Mercantur et Galli nostri, ut eorum liberis, quorum vita in Augustodunensium oppido ingenuis artibus eruditur, et ipsi adolescentes, ut eorum indoli consulere cupiamus.

AUGUSTUS. ¶ 3. lin. 4. pro 717. corrige 727. ¶ 4. lin. 2. post *Agosto* adde: Hoc vero factum esse narrat *Censorin. de die nat. 22. ann. U. C. DCCXLVI., ante Chr. n. VIII.*

*AVIATICUS, a, um, adject. ad avum et aviam pertinens. *Consultat. vet. Icti a Schulting in Jurisprud. ante-justin. edita p. 822.* Luce clarius constitit patet factum, circa nepotem munus aviaticum perpetua liberalitate mansurum. *Respons. Papien. tit. 22.* Sciendum tamen, donationes tam aviaticas, quam nuptiales gestorum solemnii allegatione firmandas. V. *Ducang. Lex. med. et inf. Latinit.*

*AULISCUS, i, m. 2. αὐλίσκος, cannella, tubulus, fistula. *Cæl. Aurel. 3. Acut. 4. sub init.* Clysteris auliscus, quem nos tibiam dicere poterimus, faucibus immittendus.

AULUS. ¶ 1. in fin. adde: ¶ 1. Est etiam cogn. R. *Inscript. in STABULO, onis.*

AULULARIA. In fin. adde: V. *Plinii loc. cit. in ARTOPTA §. 1.*

AUREAX. In fin. adde: *Aureax, acis*, declinatur in *Thesaur. N. Latinitat. ab A. Maio edito in Class. auct. T. 8. p. 18.*

AURUGINÆUS. In fin. adde: dele ea verba: *Al. leg. dolor.*

AURUM. Lin. 4. post scribit adde: *Cassiod. 4. Variar. 34.* Primi dicuntur aurum Æacus, argentum Indus rex Scythiæ reperisse, et humano usui summa laude tradidisse. *Id. 9. ibid. 3.* Aurum siquidem per bella quærere, nefas est; per maria, periculum; per falsitates, opprobrium; in sua vero natura, justitia.

DE LITTERA B

BABYLONICUS. Lin. 2. *Martial. corrige Martian.*

BABYLONIUS. ¶ 3. lin. 2. Ea verba *Horum quoque in . . . . tabulis penicillo* sic corrigito: Horum quoque inventum fuit, et subtiliter exulta ars in vestibus varias texendo figuras exprimendi, non secus ac pictores in tabulis penicillo. Hinc *Terull. Habit. mulier. 1.* Si Milesii oves tonderent, et Seres nerenti, et Tyrii tingerent, et Phryges insuerent, et Babylonii intexerent. Ex his itaque patet, Babylonios solitos fuisse vestes variis coloribus et auro intexere, Phryges acu easdem ornare.

BAJÆ. In fin. adde: ¶ 4. *Bajæ* etiam dicuntur folia palmarum, ab Ægyptia voce, ut ostendit *Jäblonskii in Lex. Ægypt.*, unde etiam Græcis Βάϊς vocatur ramus palmæ. *Hieronym. 2. in Jovinian. 13.* Ægypti sacerdotibus cubile de foliis palmarum, quas bajas vocant, contextum erat.

*BARBARIZO, as, n. 1. βαρβαρίζω, barbarizzare, barbarice loquor. *Boeth. Aristot. Elench. sophist. 1. 3. p. 734.* Hoc autem est facere secundum locutionem, barbarizare ex oratione.

BARBULEJUS in *Append. Ex iis, quæ attulit Barpt. Borghe-sius in Mem. sopra l' iscriz. del console A. Barbulejo Optato Ligariano*, patet, in omnibus locis ad hanc vocem citatis *Barbulejus*, non *Barbulejus* legendum esse, ut itidem legitur apud *Plin. 7. 12. 10.* Curioni patri Barbulejus histrio cognomen imposuit.

BATUS. In fin. adde: *Auct. gromat. p. 324. Goes.* Batus (*mensura aridorum*) constat modis duobus, totidemque sextariis. Duo bati metretam faciunt, qui sunt sextarii centum.

*BECIFICUS, a, um, adject. βηχικός, tussicularis. *Cæl. Aurel. 1. Acut. 17. ante med.* Potandos dicit ægrotantes tussiculari medicamento, quod bechicum appellatur.

*BEDAJUS, i, m. 2. Dei nomen apud Germanos. *Inscript. ab Ol. Kellermannio exscripta in urbe Monaco di Baviera*, et mecum per litteras communicata a B. Borghesio. In H. D. D. I. O. M. (*h. e. in honorem domus divinæ Jovi optimo maximo*) Arub., et sancto Bed Vind Verus BF. Cos. Leg. II. Ital. P. F. Sever. ex voto pos. Id. Maiis, Imp. D. N. Severo Alexandro Aug. et Marcello II. Cos. h. e. ann. a Chr. n. CCXXVI. *Alia ibid. I. O. M. Arubiano et Bedajo sancto Tul. Juvenis BF. Cos. Leg. II. Ital. Antoninian. V. S. L. M. Idib. Maiis . . . et Sacerdote Cos. h. e. ann.*

CCXIX. *Alia ibid.* Bedajo Aug. sacr. Aloun. ara (ita pro aram) Setonius Maximianus et Fir. Firminianus II. vir., Perpetuo et Cornel. Cos. h. e. ann. CCXXXVII.

* BICINIUM, ii, n. 2. cantionis genus: a *bis*, et *cano*. V. MODIA in *Append.*

* BIDUANUS, a, nm, adject. *di due giorni*, bidui tempus habens. *Alcim. ep. 70.* Praesentia domui patris, gloriae vestrae biduana occupatione detentus aliquatenus portitorem tardius ordinavi.

* BILAMNĀ, æ, f. 1. quid huiusmodi vox significet, eruditus inquirendum relinquo. *Var. auct. de limit. p. 261. Goes.* Constitutus in bilamnis et olivastellum, in ipsis bilamnis fossam fecimus.

* BIPARTITĒ, adverb. idem ac bipartito. *Boeth. Aristot. Topic. 6 3. p. 709.* Ut parem numerum definiuit, qui bipartite secatur: nam et bipartite sumptum est a duobus, quae paria sunt.

* BIPARTITIO, onis, f. 3. *bipartizione*, divisio alicujus rei in duas partes. *Simplic. p. 82. Goes.* Omne genus controversiarum ex quadam materiali bipartitione generatur: constat autem haec bipartitio aut in fine, aut in loco.

* BIRRO, onis, m. 3. videtur significare, qui birro est indutus. Est cogn. R. *Inscript. apud Murat. 1752. 5. P. Veidius C. F. Birro.*

BLASPHEMUS. In fin. adde: Superl. *Blasphemissimus* apud *Idac. Chronic. ad Olymp. CCXCIV.* Blasphemissima haeresis.

* BOMISCUS, i, m. 2. *βομίσκος*, parva ara. *Boeth. 2. Arithm. 25. p. 1035.* Quidam hos bomiscos vocant, id est, quasdam arulas, quae in Ionica Graeciae regione hoc modo formatae fuerunt, ut neque altitudo latitudini, neque haec longitudini conveniret.

* BONOSTĀCUS, i, m. 1. qui Bonosi episcopi Naissitani in Dacia sectator est: ille vero negabat Christi divinitatem et Mariae virginitatem juxta haesin Photini. *Alcim. ep. 3. a med.* Respicendum est hic, quantum Eutychniani Bonosiaci barathro profundiore mergantur: illi Christi divinitatis honorem tautummodo adimunt, isti et corporis veritatem.

BORĒAS in *Append.* In fin. adde: Etiam Boria scribitur, et est cogn. R. *Inscript.*, quam egomet in *Ragusi vecchia* vidi in Illyrico, apud *Murat. 755. 1. M. Pomentinus Boria.*

* BŌTONTĪNUS, i, m. 2. parvus tumor terrae: hinc forte *bouton* recentiorum Gallorum, et *bottonne* et *bottoncino* Italicorum. *Faust. et Valer. de re agr. p. 306. Goes.* In limitibus, ubi rariores terminos constituimus, monticellos plantavimus de terra, quos botontinos appellavimus. *Innocent. de cas. litt. p. 225.* In trivio tres botontini.

* BOSTAR, aris, n. 3. *bovile*, stabulum hominum. *Priscian. de declin. nom. sub init.* Hoc bostar, hujus bostaris. V. *Ducang. Lex. med. et inf. Latinit.*, qui versum affert ex *Kilieno*: Nam mihi nulla modo servatur bostare vacca.

* BRĀCHYPŌTĀ, æ, m. 1. *βραχυπότης*, parvum potans: a *βραχυ*, parum, et *πότης*, potor. *Cael. Aurel. 3. Acut. 15.* Hippocrates phreniticos dixit parvibibulos, quos brachypotas vocant, hoc est, quod modicum biberent ob timorem liquoris.

BREUCI. In fin. adde: ¶ 2. Item in num. sing. usurpatur. *Inscript. apud Steiner. Cod. inscript. Rom. Rheni n. 631.* Marcinus Surconis F. Breucus Mil. ex Coh. VIII. Breuc. Ann. XXXV. Stip. XII. H. S. E.

* BRĒVILŌQUĪUM, ii, n. 2. *βραχυλογία*, idem ac breviloquentia. *Fulgent. 1. Mythol. praef. ad fin.* Platonis auratum eloquium, et Aristotelis syllogisticum breviloquium.

* BRONCHIĀ, orum, n. 2. *βρόγχια*, bronchi, pulmonis concava. *Cael. Aurel. 2. Acut. 28.* Pulmonis partes arteriae adhaerentes, quas appellant bronchia.

* BRONCHOS, i, m. 2. *βρόγχος*, guttur, fauces. *Cael. Aurel. 2. Tard. 1. ante med.* Gutturis summitas paralysi vitata, sive ut rheuma, sive ut Graeci bronchos, mortem facit, et parvam transvorationis tussiculam.

* BŪNĪTES, æ, m. 1. *βουνίτης οἶνος*, vinum conditum ex nappis, qui Graece *βουνιάδες* dicuntur: huiusmodi vini confectionem docet *Dioscor. l. 5. c. 56. Cael. Aurel. 4. Tard. 3. §. 52.* Aliquando erunt conterenda salicis folia ex vino hunita iis, qui sine febris afficiuntur.

* BŪRĪCUS, a, um, adject. ad Burios pertinens, populos Germaniae inferioris, quorum mentio apud *Tacit. Germ. 43.* exstat. Hinc *expeditio Burica*, quam M. Aurelius Aug. sub vitae exitum suscepit, memoratur in *Inscript.* ab Ol. Kellermannio exscripta in urbe *Monaco di Baviera*, et mecum per litteras communicata a B. *Borghesio*: I. O. M. Statori Fl. Vetulenus 7. Leg. III. Ital. reversus ab expedit. Burica ex voto posuit.

DE LITTERA C

* CĀCUS, i, m. 2. nomen primitivum cacule. *Inscript. apud Kellermann. Vig. Rom. laterc. n. VII. col. 1. n. 27.* Cacus. M. Sattius Felix. *Alia apud eund. ibid. n. II. col. 1. n. 12.* CPC. (h. e. cacus praefecti cohortium). M. Sattius Felix.

* CĀRĪMŌNIŌR, aris, dep. 1. *adorare*, caerimonis, seu cultu sacro Deos colo. *Augustin. Serm. 309.* Cum ejus (Cypriani) immobilem mentem videret, ei dixit (proconsul): Jusserunt te sacratissimi principes caerimoniari; responditque ille: Non facio.

* CĀSĀLIS, e, adject. qui caesura aptus est. *Var. auct. de limit. p. 304. Goes.* Lapis Tiburtinus caesalis dicitur.

* CĀSĀRĪŌN, onis, m. 3. diminut. Caesaris, *Καίσαριον*, filius Caesaris et Cleopatrae reginae Aegypti. *Suet. Caes. 52.* Filium natum ex Cleopatra appellare nomine suo passus est. *Id. Aug. 17.* Item Casarionem, quem ex Caesare patre Cleopatra concepisse praedicabat, retractum e fuga supplicio affecit.

* CĀSĪTAS, atis, f. 3. *γλαυκότης*, *giallezza*, color glaucus. *Boeth. in Porphy. Dial. 2. p. 31.* Ut caesitas oculorum, vel flava caesaries, vel corporis proceritas. *Id. in Aristot. Categ. 3. p. 176.* Ut est nasi curvitas, vel caesitas oculorum, si subita facta sit.

CĀSTUS. ¶ 1. in fin. adde: Sed vide adnotata ad CESTIANUS in *Append.*, ubi probatur, *cestus*, non *caestus* esse scribendum.

* CALCĀTĒ, adverb. *inculcatamente*, presse. *Boeth. de syllogism. categ. 2. p. 605.* Si qua vero desint in Analyticis nostris, calcatius exprimemus.

* CĀLĒFACTĪBĪLĪS, e, adject. qui calefieri potest. *Boeth. in Aristot. libr. de interpr. ed. pr. p. 279.* Cum ignis sit, calefactibilis, non calefactibilis non est. Adde p. 450.

CĀLĪDUS. ¶ 6. in fin. adde: ¶ 6. *Calidus* fuit etiam cognomen poetae, de quo ita *Nep. Att. 12.* Idem (*Atticus*) C. Julium Calidum, quem, post Lucretii Catullique mortem, multo elegantissimum poetam nostram tulisse aetatem, vere videor posse contendere, neque minus virum bonum, optimisque artibus eruditum, post proscriptionem equitum propter magna ejus Africanas possessiones, in proscriptorum numerum a P. Voluminio, praefecto fabrum Antonii, absentem relatum expedit.

CALLĪMORPHUS. In fin. adde: *Inscript. apud Grut. 51. 8.* Deo Marti Aug. Callimorphus secunda rudis V. S. L. M.

* CALVĀRĪŌLĀ, æ, f. 1. diminut. poculi genus in calvariae formam figurati. *Vet. Scholiast. ad Juvenal. 5. 48.* Ut solent in Urbe calices fractos, sive calvariolas componere.

* CAMPĀNIENSIS, e, adject. idem ac Campanus. *Inscript. Pompejis in Campania reperta, apud Romanelli, Viagg. a Pompei T. 1. p. 276.* Proculum Campanienses rog. ut F. h. e. rogant, ut faveat.

CĀNĪTĒS. ¶ 1. in fin. adde: *Tertull. Cult. fem. 8.* Barbam acrius cadere, intervellere, circumradere, capillum disponere, etiam colorare canitiem.

CĀPĪTŌLIŪM. ¶ 5. in fin. adde: ¶ 5. *Capitolium* est ipsum Jovis Capitolini templum. *Tacit. 1. Hist. 2.* Ipso Capitolio civium manibus incenso.

CAPSĀRĪUS. ¶ 2. lin. 2. post *Paul. Dig. 1. 15. 3. §. 5.* adde: Adversus capsarios, qui mercede servanda in balineis vestimenta suscipiunt, praefectus vigilum iudex est constitutus.

* CAPTĀBĪLĪS, e, adject. *capevole*, qui capere seu captare potest, susceptibilis. *Boeth. Aristot. Categ. 1. p. 144.* Captabilis res est contrariorum.

CARDĀMUM. In fin. adde: *Hieronym. 2. in Jovinian. 13.* Persarum regis Cyri vitam Xenophon octo voluminibus explicat: polenta, et cardamo, et sale, et pane cibario eos asserens vicitare.

* CARDĪNŪLUS, i, m. 2. diminut. cardinis. *Alcim. ep. 78.* Anulo ferreo et admodum tenui, velut concurrentibus in se delphinulis concludendo, sigilli duplicis forma geminis cardinulis inseratur. V. CARDO §. 3.

* CARDO, onis, f. 3. *Cardona*, urbs Hispaniae in Catalaunia. *Not. Tir. p. 150.* Cardio, Cardonis, cardo, cardinis.

* CĀRENTĪĀ, æ, f. 1. *carenza*, privatio. *Boeth. Aristot. Topic. 3. 2. p. 681.* Unumquodque in quo tempore magis valet, in hoc etiam eligibilis est. Ut carentia tristitiae in senectute magis, quam in juventute, magis enim in senectute valet.

CARNĀLĪTAS. Lin. 1. post *atis, f. 3* adde: *carnalità, concupiscenza carnale.* In fin. adde: *Alcim. ep. 2. circa med.*

Offendit quidem mentes carnalitate depressas tantæ disparilitatis in unum coacta proprietates.

* CAROS, i, m. 2. καρός, sopor cum gravedine. *Cæl. Aurel. 3. Acut. 5.* Gravatio, quam Græci caron appellant.

CARRUCĀ. ¶ 1. in fin. adde: *Ammian. 14. 6. §. 9.* Alii summum decus in carrucis solito altioribus, et ambitioso vestium cultu ponentes

* CARSIŢĀNI, orum, m. pl. 2. *Macrob. 2. Sat. 14. ante med.* Est natio hominum iuxta agrum Prænestinum, qui Carsitani vocantur ἀπὸ τῶν καρίων. *h. e.* a nucibus juglandibus.

CĀRUS. ¶ 6. in fin. adde: ¶ 6.^a item propinqui et cognati. *Auson. Parental. præf. 1.* Nomina carorum jam condita luncere justo. *et ibid. in præf. prosaic.* Carorum meorum obitus tristi affectione commemoro. ¶ 6.^b Carus fuit etiam cogn. R., ut M. Aurelius Carus Aug., de quo ita Junius Calpurnius apud *Vopisc. Car. 8.* Cum Carus, princeps noster vere carus, ægrota-ret, etc.

CĀSĀRIUS. In fin. adde: Est etiam cogn. R. *Inscript. apud Kellermann. Vig. Rom. latere. n. 1. col. 3. lin. 70.* L. Terentius Casarius.

* CĀSELLŪLĀ, æ, f. 1. diminut. casellæ, quod a casa derivatum, casella, parva casa. *Ennod. 8. ep. 29.* Ut de casellulis ipsius, ordinatione vestra, dum ab eis fisci onera derivantur, ad præfatæ (*Camillæ*) alimenta sufficiant.

CASNAR. In fin. adde: At *Sarpius in Analect. p. 45.* ita refingendum locum censet: *Casnar* affectato ex Osci ductum est. V. CASCUS.

CASSĪANUS in *Append.* In fin. adde: *Vulcat. Avid. Cass. 12.* Cassiana seditio. *et 14. ad fin.* Reddant Cassiani reipublicæ principatum.

CASSO. In fin. adde: *Cassiod. 10. Variar. 9.* Ne cassetur desiderium, quod convenienter est de vestra præsumptione securum.

* CĀTĀLEPSIS, is, f. 3. κατὰληψις, apprehensio, oppressio. *Cæl. Aurel. 2. Acut. 10.* Vicina atque similis est lethargiæ passio, quam Græci κατὰληψιν appellant, nos apprehensionem, vel oppressionem vocare poterimus. *Id. mox.* Asclepiadis sectatores catalepsin vocaverunt.

* CĀTĀLEPTICUS, a, um, adject. κατὰληπτικός, ad catalepsin pertinens. *Cæl. Aurel. 2. Acut. 10.* Proprie passionem catalepticam, sive catocham, ut Græci appellant, designant febres acutæ, vocis silentium, sensuum hebetudo, pulsus magnus, oculorum stans atque fixus obtutus. ¶ 2. *Catalepticus* est etiam, qui catalepsi corripitur. *Id. ibid.* Cataleptici pulsus major, sed plenus atque celer.

CĀTĀNANCĒ. In fin. adde: V. MILVINUS §. 4.

* CĀTHĒTĒRISMUS, i, m. 2. καθετηρισμός, curatio per catheterem. *Cæl. Aurel. 2. Tard. 1. ante med.* Tum catheterismus faciendus, quo urina distrahatur.

CĀTILĪNĀ. In fin. adde: ¶ 2. Ob sceleris similitudinem Catilinæ vocantur M. Antonius, Octavianus et Lepidus triumviri reipublicæ constituendæ. *Senec. Consol. ad Marc. 20. §. 6.* Cicero si eo tempore, quo Catilinæ sicas devitavit, concidisset, non vidisset cædes, nec locata publice latrocinia, bella, rapinas, tantum Catilinarum.

* CĀTŌCHĀ, æ, f. 1. κατόχη, idem ac catalepsis. *Cæl. Aurel. 2. Acut. 10.* Catochæ vehementes, ut etiam voce capiantur ægrota-ntes V. CATALEPSIS in altera *Append.*

CATTI. In fin. adde: ¶ 3. Etiam sing. num. usurpatur. *Suet. Vitell. 14.* Vaticinante Catta muliere, cui velut oraculo acquiescebat. V. *Tacit. Germ. 8.*

CĀVEO. ¶ 15. in fin. adde: ¶ 15.^a Etiam absolute. *Suet. Aug. 41.* Usus ejus (*pecuniæ*) gratuitum iis, qui cavere in duplum possunt, ad certum tempus indulsit. *h. e. che avessero dato sicurtà del doppio, di restituire il denaro a un certo tempo.*

* CĀVILLĀTŌRIUS, a, um, adject. cavillosus. *Boeth. in Cicer. Topic. 1. p. 761.* Necessitas, et probabilitas, et cavillatio formæ dum inventionibus assistant, necessaria, vel probabilia, vel cavillatoria faciunt argumenta.

CĀVILLŌR in *Append.* In fin. adde: Hinc apud *Tertull. Pall. 2.* Fontes cavillare dicuntur, cum sui copiam facere desinunt, cava telluris subiendo, tunc enim circumpositos incolas fallunt. V. *loc. cit.* in OBHUMO in *Append.*

CAUTER ¶ 1. in fin. adde: ¶ 2.^a *Cauter frigidus* ita describitur a *Theod. Priscian. 1. 18.* Qua de re frigido caute utimur, quod frequenter approbavimus. Aquam, in qua calceis vi-væ pulverem extinguimus, miscemus ferulæ, nitro, et sapone. aqua ponderatione, et ex eo linimus loca, quæ comburi placet.

* CAUSĀTUS, a, um, particip. a *causor*: ut *causata causa* apud *Boeth. Aristot. Analyt. prior. 1. p. 528.* Scit magis ex superioribus causis sciens, ex prioribus enim scit, cum non ex causis sciatur causis; quare si magis scit, et maxime, et scientia illa erit et magis; et maxime.

* CECTŌRIĀ, æ, f. 1. linea, vel limes, qui fundum, vel territorium cingit, seu ambit. *M. Baro de cas. litt. p. 242. Goes.* Cectoria, hoc est rotundus finis, sicut modius est fossa circa publica. *et p. 245.* Terminum habens sub via, hoc est sub cectoria, quod est fovea rotunda. *et mox.* Limes excurrens finalis, hoc est cectoria ecclesiæ ejus.

* CECTŌRIĀLIS, e, adject. ad cectoriam pertinens. *M. Baro de cas. litt. p. 244. Goes.* Casa (*habet*) ab Austro lapides nativos, quod est exsoluiti cestoriales in epitecticum assignavimus. *Rigalt.* legendum putat: quod est ex solo ipso, centuriales in epidicticos assignavimus.

CĒDO. ¶ 16. in fin. adde: *Inscript. apud Grut. 880. 13.* Marullo Antiocho, Helenæ Tertullianæ P. Marullus pater vivens bonis cessit, parte sibi, quoad vixerit, retenta, excepitq. ne quisquam aliquid vendat, sed per genus ipsorum possessio decur-rat, vel per adnatos, vel per inanimissos. ¶ 26. in fin. adde: ¶ 26.^a *Cedo* sensu activo. V. INAVARITIES.

* CĒRĒRIĀ, æ, f. 1. eadem ac Ceres. *Inscript. mendosa apud Grut. 1010. 1. et Murat. 1655. 4.,* quæ nunc exstat in *Mus. Obiciano.* M. D. M. Cereriæ V. S. Fruticia Thyme M. Statini Dori. *h. e.* Magnæ Deum Matri Cereriæ votum solvit Fruticia Thyme (uxor) M. Statini Dori. *Alia apud Bertoli, Antich. d'Aquieja p. 107. et apud Murat. 53. 8.* Augustæ Bonæ Deæ Cereriæ (*ita pro* Cereriæ) sacrum, etc. Hanc postreman memorat etiam *Maff. Art. crit. lap. p. 476. et Marin. Frat. Arv. p. 248. col. 2.*

* CHĀRIS, idis, f. 3. χάρις, gratia. Est cogn. R. *Inscript. apud Maff. Mus. Ver. p. 217. n. 7.* T. Cordius Menelaus Cordiæ Charidi uxori carissimæ.

* CHĪASMUS, i, m. 2. χιασμός, decussatio, incisio ad litteræ X figuram. *Frontin. Expos. formar. p. 36. Goes.* In hac ratione, sublata circumferentia, chiasmis utendum est. *Cæl. Aurel. 1. Tard. 4. §. 118.* Adhærent etiam capitis divisuram accuratam, quam χιασμόν vocant. *et §. 127.* Capitis etiam accurata divisura, quam chiasmum vocant. *et §. 143.* Ut sub occipitio accurata divisura, quam chiasmum vocari diximus.

* CHRISTICŌLUS, a, um, adject. qui Christum colit. *Venant. 2. carm. 12. 11.* Qui cum Romana properasset ab urbe Tolosam, Et pia Christicoli semina ferret agri.

CĪCŪTĀ. ¶ 5. pro *nomen proprium* repone: cognomen, nam *Id. ibid. 75.* mentionem facit Perillii cujusdam feneratoris, qui idem fuisse videtur cum Cicuta, ita ut iste appellaretur Perillius Cicuta.

* CĪLŪMBRIS, e, adject. σφρύδακιος, hirta supercilia habens. V. *Boeth. loc. cit.* in OSSIGENIUS in *Append.*, in quo ciliumbris oculus est, qui a supercilio inumbratur.

CĪNĀRĀ. In fin. adde: ¶ 3. Est etiam nomen proprium mulieris apud *Horat. 4. Od. 1. 5.* Non sum, qualis eram bonæ Sub regno Cinare.

* CIRCUMDUCTĪVUS, a, um, adject. qui ad circumductionem pertinet. *Boeth. 2. Geom. p. 1225.* Ponatur circulus quadraginta quatuor pedibus in circumductione designatus, diameter autem quatuordecim pedum protensionibus describatur. Sumatur circumductivæ quantitatis medietas, et per medietatem diametri multiplicetur, et quod ex hac multiplicatione provenierit, embadum pandit.

* CIRCUMSĒPĀRANDUS, a, um, particip. ab inusit. *circumseparo*: da staccarsi all'intorno, circum separandus. *Cæl. Aurel. 2. Tard. 4. ante med.* Ipsæ gingivæ scarificandæ, vel circumseparandæ a dentibus ferramento, quod περιχαράττρα vocant.

* CIRCUMSIGNĀTUS, a, um, particip. a *circumsigno*; *circoscritto*, circum descriptus. *Boeth. 2. Geom. p. 1217.* Proponatur igitur ejusdem orthogonii descriptio iisdem quantitativis, quibus est circumsignata, scilicet cathetus octo, hypotenusa septemdecim, basis autem quindecim pedibus designetur.

CIRCUS. ¶ 3. in fin. adde: *Plin. 36. 15. 24. n. 1.* Ut circum maximum a Cæsare dictatore exstructum longitudine stadiorum trium, latitudine unius, sed cum ædificiis iugerum quaternum, ad sedem CCLX. millium inter magna opera dicamus.

CITHĀRĀ. ¶ 1. lin. 7. post *septem discrimina vocum* adde: *Boeth. 1. Music. 20.* Simplicem principio fuisse (*in cithara*) musicam refert Nicomachus, adeo ut quatuor nervis tota constaret: ilque usque ad Orpheum duravit: nil vero in eis esse inconsonum, ad imitationem scilicet musicæ mundanæ, quæ quatuor

constat clementis; ejus quadrichordi Mercurius dicitur inventor. Quintam chordam post Chorebus Athys filius adiunxit, qui fuit Lydorum rex: Hyagnis vero Phryx sextum his apposuit nervum. Sed septimus nervus a Terpandro Lesbio adjunctus est, secundum septem planetarum similitudinem. His octavam Samius Lycaon adiunxit, Phoprastus vero Pariotes ad graviorem partem unam addidit chordam, ut faceret totum eueachordum, Hestius Colophonius decimam in graviorem partem coaptavit chordam: Timotheus vero Milesius undecimam. Sed addita est una chorda, quæ dicitur proslambamenon, ab aliquibus autem prosmelodos.

CITRA. ¶ 5. in fin. adde: *Inscript. apud De Vita, Antiq. Benev. p. 255.* Hic opus quadrigæ cum effligit Imp. Hadriani Aug. citra ullius postulationem municipibus suis obtulit.

CIVICUS. ¶ 4. lin. 1. post ea verba: *Civica* est etiam cognomen Romanum masculinum, fortasse a corona civica desumptum: adde: Non fortasse, sed certo certius a corona civica desumptum fuisse cognomen, quod pluribus privatis tributum fuit, patet ex *Inscript. reperta Variæ, nunc Ficovaro, in Sabinis, apud Murat. 476. 11. M. Helvius M. F. Cam. Rufus Civica Prim. Pil. balneum municipibus et incolis dedit. Hic idem M. Helvius Rufus memoratur his verbis a Tacit. 3. Ann. 21. Tantum severitate profectum, ut vexillum veteranorum, non amplius quingenti numero, easdem Tacfarinatis copias fuderint; quo prælio Rufus Helvius, gregarius miles, servati civis decus retulit, donatusque est ab Apronio torquibus et hasta. Cæsar (Tiberius) addidit civicam coronam, quod non eam quoque Apronius, jure proconsulis, tribuisset, questus magis, quam offensus.*

CLASSICUS. In fin. adde: ¶ 8. *Classicus* est etiam cogn. R. V. INVENTUS, a, um §. 3.

* CLAVICATUS, a, um, adject. clavi notatus. *Simplic. p. 80. Goes.* Qui autem appellant arbores notatas, scire debemus in ingonia (*lege* idioma) regionis, qui (*lege* quas) clavicatas vocant, quas (*lege* quæ) fines declarandi causa denotantur in Britiis.

* CLÆRETUS, a, um, adject. *κλαρετός*, valde expetendus: a *κλῆρος*, gloria, et *αἰρετός*, expetendus. Est nomen proprium lænæ apud *Plaut. Asin. 4. 1. 6.* Diabolus Glauci filius Clæretæ lænæ dedit dono argenti viginti minas.

CLYPEUS. In fin. adde: *Trebell. Claud. Goth. 3.* Illi clypeus aureus, vel, ut grammatici loquuntur, clypeum aureum, senatus totius judicio, in Romana curia collocatum est, ut etiam nunc videtur expressa thorace vultus ejus imago.

* CŒQUALĪTER, adverb. idem fere ac æqualiter. *Boeth. in Porphy. 5. p. 105.* Propositarum numero rerum si unum demperis, atque id, quod dempto uno relinquitur, in totum summam numeri multiplicaveris, dimidium ejus, quod ex multiplicatione factum est, erit cœqualiter ei pluralitati, quam propositarum rerum differentia continebat.

* CŒALTERCOR, aris, dep. 1. *διαφλονικέω*, simul, vel invicem altercor. *Boeth. Aristot. Elench. sophist. 1. 3. p. 734.* Primum igitur sumendum est, quot conjectant, qui in orationibus decertant, et coaltercantur.

* CŒASSIGNO, as, a. 1. simul designo, exprimo. *Boeth. Aristot. Topic. 5. 2. p. 696.* Non enim erit bene positum proprium, nam, quemadmodum nec in terminis oportet præter eam orationem, quæ indicat substantiam, adjungere quippiam plusculum, sic in propriis præter eam orationem, quæ facit proprium, quod dictum est, quidquam coassignandum.

* CŒASSUMO, is, a. 3. simul assumo. *Boeth. Aristot. Topic. 6. 3. p. 709.* Quare non est possibile sine altero alterum cognoscere, eo quod necessarium est in alterius oratione coassumi et alterum.

* CŒASSUMPTUS, a, um, particip. ab inusit. *coassumo: presso insieme*, simul sumptus. *Boeth. Aristot. Topic. 6. 5. p. 716.* Imparis autem (*numeri*) coassumpta est oratio.

CŒERCITIO. ¶ 4. in fin. pro *pecuniaria* reponere: Publicorum judiciorum quædam capitalia sunt, quædam non capitalia. Capitalia sunt, ex quibus pœna mors, aut exilium est: non capitalia sunt, ex quibus pecuniaria, aut in corpus aliqua coercitio, pœna est. Hinc vides, non *pecuniariam coercionem*, sed *pecuniariam pœnam* dixisse *Paulum* hoc in loco.

* CŒEXERCENS, entis, particip. ab inusit. *coexerceo*, simul exercens. *Cæd. Aurel. 5. Tard. 11.* Item alterni laboris exercitio, hoc est colluctantium, vel coexercantium, quam Græci *ἐκταροποιαν*, vel *πραχλησιμόν* vocant.

* COGNOSCIBILIS, e, adject. *conoscibile*, qui cognosci potest. *Boeth. Aristot. Analyt. post. 1. 21. p. 541.* Sed quod *a* in *d* sit, prius est, et cognoscibilius, quam quod *a* in *e*, per hoc enim illud demonstratur, credibilis autem est per quod.

* CŒINFERO, ers, a. anom. congruo. *Boeth. Aristot. Topic. 6. 3. p. 711.* Infer enim unaqueque differentiarum proprium genus, ut gressibile et bipes animal conferunt.

* COLLECTIBILIS, e, adject. qui colligi potest. *Boeth. de syllog. hypot. 2. p. 637.* Quocirca et in disjunctiva propositione totidem syllogismos esse necesse est, totidem vero collectibiles complexiones, nam, cum ita proponitur, aut non est *a*, aut non est *b*, ita dicitur, si sit *a*, non erit *b*.

* COLLECTIVUS, a, um, adject. *collettivo*, qui plures species colligit. *Boeth. de divis. p. 644.* Sic igitur generis unius sit divisio multiplex. Illud autem scire perutile est, quoniam genus una quodammodo multarum specierum similitudo est, quæ earum omnium convenientiam substantialem monstrat, atque ideo collectivum plurimarum specierum genus est.

* COLLIGAMENTUM, i, n. 2. *collegamento*, colligatio. *Boeth. de syllog. categ. 1. p. 582.* Nomen et verbum duæ solæ partes sunt putandæ, ceteræ enim non partes, sed orationis supplementa sunt, ut enim quadrigarum frena, vel lora non partes, sed quædam quodammodo ligaturæ sunt, et, ut dictum est, supplementa, non etiam partes, sic conjunctiones et præpositiones, et alia hujusmodi non partes orationis sunt, sed quædam colligamenta.

* COLLIGENTĪA, æ, f. 1. *collezione*, collectio. *Boeth. de syllog. hypot. 1. p. 623.* Ergo si ratio colligentia talis sit, ut constituat et confirmet assumptio, quod enunciatio prima pronunciat, sexdecim necesse est fieri complexiones, ex quibus octo tantum servant consequentia necessitatem: reliquæ vero octo nihil idoneum videntur habere ad fidem.

* COLLINĀ, æ, f. 1. *collina*, parvus collis. *Innocent. de cas. litt. p. 224. Goes.* Casa super se (habet) collinam extensam, et *mor.* Per collinam autem via excurrit usque in trigonium constitutum.

COLLIQUESCO. In fin. adde: ¶ 3. Est etiam idem ac liquet, patet. *Boeth. de syllog. hypothet. 1. p. 623.* Quoquo autem alio modo assumptiones verteris, nihil evenit necessarium, ut autem omnis propositionum et syllogismorum ratio collucescat, exempla subjecimus, quibus facilius id, quod superius docuimus, collucescat.

* COLLIVUS, a, um, adject. qui in colle positus est. *Boeth. 2. Geometr. p. 1230.* Sunt autem loca publica hæc, quæ scribuntur, silva et pascua publica Augustinorum, quæ ullo modo alienari nequeunt; et possident tutelam aut templorum publicorum, aut balnearum, quæ loca colliva appellant.

COLLŪCESCIT in *Append.* corrige COLLŪCESCIT. In fin. adde: ¶ 2. Est etiam idem ac liquet, patet. V. COLLIQUESCO in altera *Append.*

CŒLŒONUS, i. ¶ 4. in fin. adde: ¶ 5. Est etiam cogn. R. V. *Inscript. in VARVARINI in Append.*

CŒOLYMBUS. In fin. adde: *Inscript. apud Murat. 484. 3.* Escolimbum a colo (*corrige* Et colymbum a solo) restituit.

COMBINO. In fin. adde: *Simplic. p. 80. Goes.* Tertia pars, quam quinto et sexto libro combinavimus.

COMBINĀTI. In fin. adde: ¶ 2. Etiam sing. num. usurpatur. *Hygin. Gromat. p. 3. col. 1.* Ut possit exercitus combinatus educi.

CŒMISSĀTOR. Lin. 3. post *progreditur* adde: *Boeth. in Aristot. Categ. 3. p. 179.* Commissator (*est*), cui voluptas perpetua commissandi est.

* COMMĀNIFESTO, as, a. 1. simul manifesto. *Boeth. Aristot. Topic. 6. 2. p. 707.* Si non manifesta est contrarii oratio ex hoc, quod dicitur, quæ bene assignantur, contrarias commanifestant.

* COMMENSŪRĀBILIS, e, adject. *commensurabile*, qui eadem mensura cum alio mensurabilis est. *Boeth. 1. Arithm. 18. p. 1000.* Quæ vero ratione tales numeros invenire possimus, si quis nobis eosdem proponat, et imperet agnoscere, utrum aliqua mensura commensurabiles sint, an certe sola unitas utrosque metiatur, reperiendi ars talis est.

* COMMENSŪRĀTĪO, onis, f. 3. *commensurazione*, proportio. *Boeth. Aristot. Topic. 3. 1. p. 680.* Robur in nervis et ossibus, pulcritudo autem membrorum quædam commensuratio videtur esse. *Id. 1. Music. 31. p. 1085.* Si igitur percussiones gravium sonorum commensurabiles sint percussionibus acutorum sonorum, ut in his proportionibus, quas supra retulimus, non est dubium, quin ipsa commensuratio sibi met misceatur, unamque vocum efficiat consonantiam.

* COMMENSŪRĀTUS, a, um, particip. ab inusit. *commensuro: commensurato*, qui simul cum alio eadem mensura mensurabilis est. *Boeth. 1. Music. 29. p. 1084.* In his comparisonibus

gravitatis atque acuminis has consonantias necesse est inveniri, quæ sibi commensuratae sicut, id est quæ notam possunt commutari habere mensuram.

* **COMMISSOR**, oris, m. 3. admissor, qui scelus aliquod committit. *Ennod. 1. ep. 4.* Tobias propheta huiusmodi commissoribus occurrit, et divina voce testatur, dicens: Non licet nobis aliquid manducare furtivum.

* **COMMŌDATUS**, ¶ 1. in fin. adde: *Capitolin. M. Aurel. 18.* Nemo eum plangendum censuit, certis omnibus, quod a Diis commodatus ad Deos redisset.

* **COMMULTIPLĪCATUS**, a, um, particip. ab inusit. *commultiplico*, simul multiplicatus. *Boeth. 2. Geom. p. 1236.* Horum latus, idest quinque, cathetum constituit, aream autem basis medietas et cathetus commultiplicati metiuntur.

* **COMMŪNICABILIS**, e, adject. *communicabile*, qui communicari potest. *Boeth. in libr. de interpr. ed. sec. p. 340.* Nec vero hoc nunc dicitur, quod nomen Platonis de pluribus non potest prædicari, sed proprietates Platonis. Illa enim proprietates naturaliter de pluribus non dicitur, sicut hominis, et ideo incommunicabilis qualitas est ipsa Platonitas, communicabilis vero qualitas universalis, quæ et in pluribus, et in singulis est.

* **COMMŪNICABILĪTER**, adverb. *ἐν ἀλλὰ*, vicissim. *Boeth. Aristot. Analyt. post. 1. 5. p. 526.* Si triangulus non esset alius, quam isosceles, secundum quod isosceles videretur utique inesse. Et proportionale, quod communicabiliter est, secundum quod numeri sunt, et secundum quod lineæ, et secundum quod solida.

* **COMMŪNICĀTIVUS**, a, um, adject. *μεταδοτικός*, *communicativo*, qui aptus est ad communicandum. *Boeth. Aristot. Analyt. prior. 2. 28. p. 521.* Si vero duo habet propria totum genus, ut leo forte et communicativum, quo modo cognoscemus utrum utriusque sit signum?

* **COMMŪTĀBILĪTER**, adverb. commutando, idem ac communicabiliter. *Boeth. Aristot. Analyt. post. 2. 17. p. 556.* Si vero, sicut in genere, similiter se habebit, ut propter quid commutabiliter, analogum.

* **COMPLECTĪBĪLIS**, e, adject. qui complecti potest. *Boeth. de syllog. hypothet. 2. p. 628.* Harum igitur, quæ æquimodæ esse dicuntur complexiones, nulla est complectibilis.

* **COMPLETIVUS**, a, um, adject. *completivo*, qui complet. *Boeth. in Aristot. Categ. 1. p. 126.* Sed dicendum est, quod sunt aliæ differentię, quæ dicuntur completivæ prædicati, et cuiuslibet illius speciem informant, quæ communi nomine specificæ nominantur.

* **COMPŌSĪTICIUS** corrige **COMPŌSĪTICIUS**.

* **COMPOSTĪLE**, is, n. 3. idem ac repositorium. *Ennod. 1. carm. 24. in lemmate.* De compostile habente septem gabatas.

* **COMPRĒHENSIVUS**, a, um, adject. *comprehensivo*, aptus comprehensioni. *Boeth. de definit. p. 660.* Cupiditas est aliena appetendi desiderium, quod similiter conversum non manet, quia minus comprehensivum definitione, quam res nominis postulabat.

* **CONCELLĀNEUS**, a, um, adject. qui cum altero in eadem cella habitat. *Ennod. Opusc. 6.* Quem sacerdotem substantiæ exilitas non permisit habere consortem, ipse concellaneus fiat alterius.

* **CONCLŪDENTER**, adverb. *concludentemente*, argumentando. *Boeth. Aristot. Elench. sophist. 1. 10. p. 744.* Valde et sæpe facit videri redargui, maxime sophistica calumnia interrogantium, cum nihil colligentes non interrogationem faciunt id, quod est ultimum, sed concludenter dicunt veluti colligentes, non igitur hoc et hoc.

* **CONFĀNENSIS**, e, adject. qui eodem fano utitur, ut convicanus, qui eundem vicum habitat. *Inscript. apud Steiner. Cod. inscript. Rom. Rheni n. 12. 1. O. M. confanesses (h. e. confanenses) Armisses (h. e. Armissenses) V. S. L. L. M.*

* **CONFINIUS**, a, um, adject. idem ac confinis. *Frontin. de colon. p. 144. Goes.* Ager confinius lege Sempronia est assignatus.

* **CONFIRMĀTIVUS**, in fin. adde: *Vet. Scholiast. ad illud Juvenal. 6. 457.* Nil non permisit: hæc habet: Nam duo negativi unum confirmativum faciunt.

* **CONFIRMĀTUS**, in fin. adde: Superl. *Confirmatissimus* apud *Porphyr. ad Horat. 1. Sat. 5. 27.* Hi (Mæcenas et Agrippa) pepigerunt fidem confirmatissimam, et in una castra conferre signa utrosque exercitus iusserunt.

* **CONFIXIO**, onis, f. 3. actus configendi. *Cael. Aurel. 2. Acat. 3.* Dentium confixio atque stridor. et 3. *ibid. 6. a med.*

Dentium quoque concubitus, hoc est incumbens confixio. et 3. *Tard. 2. ante med.* Dentium confixio (*lege* confixio) sive concubitus.

* **CONGENIS**, is, adject. *συγγενής*, qui est ejusdem generis. *Boeth. Aristot. Analyt. post. 1. 7. p. 528.* Unde et in aliis conveniunt hæ rationes non congenes. et *mox.* Difficile autem est nosse, si ex uniuscujusque principiis scimus, aut non, quod quidem est scire: opinamur autem hoc, si habeamus ex veris aliquibus syllogismum et prius scire, sed hoc non est, sed congenea oportet esse primis.

* **CONGRĒGĀTIVUS**, in fin. adde: *Boeth. Aristot. Topic. 7. 2. p. 721.* Differentias quidem contrarias de contrariis arbitramur prædicari, ut de albo et nigro: nam illud quidem disgregativum, hoc autem congregativum visus.

* **CONJECTŪRO**, in fin. adde: *Boeth. Aristot. Analyt. post. 2. 14. p. 554.* Ad probandum autem terminos per divisiones, tria oportet conjecturare.

* **CONJŪGĀ**, a, f. 1. idem ac conjux. *Inscript. apud Steiner. Cod. inscript. Rom. Rheni n. 726. D. M. Mat. (h. e. Matidius) Marinus sibi et Censorinæ Faustinae conjugæ def. V. L. M. h. e. vovet libens merito: quæ locutio singularis quidem est in epitaphiis. Alia apud Cavedoni, Iscriz. Christ. di Algeri p. 23. Germana conjuga vixit annis LXXX. Apul. Met. 6. p. 174. Magni Jovis germana et conjuga. scil. Juno.*

* **CONNĀTŪRĀLIS**, e, adject. *συνγενής*, *connaturale*, congenitus. *Boeth. Aristot. Analyt. post. 2. 17. p. 557.* Videtur autem hæc omnibus inesse animalibus, habent enim conuaturalem potentiam judicativam, quam vocant sensum.

* **CONNŪMĒRĀTUS**, a, um, particip. a *connumero: connumerato*, simul numeratus. *Boeth. Aristot. Elench. sophist. 1. 4. p. 736.* Non connumerato eo, quod erat in principio.

* **CONSCĪENTĪĀ**, ¶ 3. in fin. adde: *Merobaud. Cons. Aetii fragm. 1.* Quid enim eis prodest non habere conscius, cum habent conscientiam? *Id. fragm. 2.* Habes tamen præmiatricem conscientiam tuam.

* **CONSENTĀNEUS**, in fin. adde: ¶ 4. *Consentanei* vocantur etiam sectatores alicujus sectæ vel hæreseos. Hinc *Impp. Dioclet. et Maxim. in Collat. Mos. et Rom. leg. tit. 15. §. 3.* Consentaneos vero, et usque adeo contentiosos (scil. ex Manichæis) capite puniri præcipimus, et eorum bona fisco nostro vindicari sancimus.

* **CONSENTĪENTER**, adverb. consentiendo. *Boeth. in Aristot. libr. de interpr. ed. sec. p. 437.* Hæc Aristoteles consentienter his, quæ nos supra præmisimus, addidit de consequentia propositionum.

* **CONSERVĀTIVĒ**, adverb. conservando. V. **SIGNIFICATIVUS** in *Append.*

* **CONSERVĀTIVUS**, a, um, adject. *conservativo*, qui conservat. V. **SIGNIFICATIVUS** in *Append.*

* **CONSIGNĪFĪCĀTĪO**, onis, f. 3. *consignificanza*, similis significatio. *Boeth. in Aristot. libr. de interpr. ed. pr. p. 221.* Quod dicimus *ferus*, cum alia parte nominis, quæ est *equi*, unum significat, id est *equiferus*, separatum etiam nihil extra designat. Quod si rursus ipsum nomen extrinsecus, non in alterius nominis parte, ponatur, per se sibi significat. Ergo non est similis in simplicibus nominibus compositisque partium significatio.

* **CONSIGNĪFĪCO**, as, a. 1. simul significo. V. **CONSIGNĪFĪCĀTĪO** in altera *Append.*

* **CONSŌLŪTUS**, a, um, particip. ab inusit. *consolvo*, simul solutus. *Cael. Aurel. 4. Tard. 3. a med.* Cerotaria apponenda ex oleo myrtino, et melino, aut viridi, contrita acacia atque consoluta. *Id. ibid. 7.* Admixto et consoluta adipe anserino, vel galinaceo.

* **CONSORS**, in fin. adde: ¶ 8. Est etiam eogn. R. *Inscript. Patavina apud Crut. 346. 6. L. Ælio Antigon. (h. e. Antigoni) Lib. Consorti etc.*

* **CONSTITŪTĒ**, adverb. *constitutivamente*, certe. *Boeth. in Aristot. libr. de interpr. ed. pr. p. 249.* Si dicam: Philoxenus cœnaturus est, Philoxenus cœnaturus non est, in tota quidem contradictione una vera est (*propositio*), altera falsa, sed nullus potest dividere, ut dicat, aut affirmationem constitute et definite veram esse, aut negationem.

* **CONSTITŪTIVUS**, a, um, adject. *constitutivo*, qui constituit. *Boeth. in Porphyry Dial. 2. p. 52.* Alio vero modo differentię sunt constitutivæ specierum, id est, quæ species declarant atque constituent.

* **CONSTRĪCTIVĒ**, adverb. idem ac constrictè. *Cael. Aurel. 3.*

Acut. 4. a med. Constrictive tractata sapissime tumescere videntes.

* **CONSTRUCTURĀ**, æ, f. 1. idem ac constrictio. *Cael. Aurel. 1. Acut. 9. ad fin.* Si constricturam ea curatione mitigari videamus.

* **CONSTRUCTIVĒ**, adverb. *construttivamente*, construendo. *Boeth. in Aristot. Analyt. prior. 1. 42. p. 500.* Constructive propositiones per primam ostenduntur figuram. Si enim verum est dicere, quidquid est homo, musicum esse, aut non musicum esse; quidquid est animal, sumendum, musicum esse, aut non musicum esse. Non est autem musicum quidquid est homo, destructive monstratur secundum dictos tres modos.

* **CONSTRUCTIVUS**, a, um, adject. *κατασκευαστικός*, *constructivo*, qui aliquid construit. *Boeth. Aristot. Topic. 2. 1. p. 672.* Sunt autem ad utraque genera problematum communia universalis, et constructiva, et destructiva. *h. e.* quæ ad confirmandum, et infirmandum valent.

CONTEMPTICĪUS corrige **CONTEMPTICĪUS**.

* **CONTIGUITAS**, atis, f. 3. *συνάφης*, *contiguità*, connexio. *Boeth. Aristot. Topic. 4. 2. p. 687.* Amplius, si genus in specie posuit; ut contiguitatem idipsum esse, quod est continuitas, aut mixturam idipsum, quod temperamentum: non enim necessarium est, contiguitatem continuitatem esse, sed e converso, continuitatem contiguitatem; non enim omne contiguum continuatur, sed quod continuatur, contiguum est.

* **CONTINGENTER**, adverb. *contingentermente*, fortuito. *Boeth. in Aristot. libr. de interpr. ed. sec. p. 364.* Quocirca recte dictum est, si omnis affirmatio vel negatio vera definite esset, nihil fieri, neque esse, vel casu, vel a communi nomine utrumlibet, nec esse aut non esse contingeret, sed aut esse, aut non esse definite, sed magis ex necessitate omnia.

* **CONTINGENTIĀ**, æ, f. 1. *contingenza*, id, quod contingit, aut accidit. *Boeth. in Aristot. lib. de interpr. ed. sec. p. 429.* Supra docuimus, possibilitatem et contingentiam ejusdem significationis esse, ut quod contingeret fieri, idem esset possibile, et quod possibile esset, idem quoque contingeret. Sed possibili enunciatum non est eadem, quæ contingens; neque enim si quis possibilem affirmationem proponat, eique opponat contingentem negationem, rectam faciet contradictionem.

* **CONTINENTIVUS**, a, um, adject. qui continet. *Boeth. Aristot. Topic. 4. 5. p. 691.* Similiter et si memoriam habitum continentivum opinionis dixerit, nam nulla memoria habitus, sed magis actus (est).

* **CONTRAJACENS**, entis, particip. ab inusit. *contrajaceo*, qui contra jacet. *Boeth. in Aristot. libr. de interpr. ed. pr. p. 258.* Hoc ex illius responsione necesse est evenire: sed hæc contrajacens est interrogationi, idest opposita.

* **CONTRAPOSITIO**, onis, f. 3. *contrapposizione*, actus contraponendi. *Boeth. de syllog. categor. 1. p. 587.* Est enim per contrapositionem conversio, ut si dicas: *omnis homo animal est, omne non animal non homo est.*

CONTRECTO. ¶ 3. In fin. adde: *Tacit. 3. Ann. 12.* Nudare corpus, et contractandum vulgi oculis permittere.

CONTRITIO. Lin. 1. post *ἔλφης* adde: *Ennod. Opusc. 3. a med.* Ursus petulantior caules puberibus foliis lætiores immani ingrediens contritione vastavit. ¶ 2. Translate etc.

CONVENTIO. In fin. adde: ¶ 4. Item actus eoeundi. *Boeth. Aristot. Topic. 6. 3. p. 713.* Amor concupiscentia conventionis est.

* **CONVERTENTIĀ**, æ, f. 1. eadem ac conversio. *Boeth. in Aristot. Categ. 2. p. 161.* Ajunt, non esse solius relationis ad convertentiam dici. Si quis enim sic dicat: *cum sol super terram, sol est*, et: *cum dies est super terram, sol est*, recipiunt hæc quoque conversionem.

* **COÖPERATIVUS**, a, um, adject. qui simul operatur. *Boeth. Aristot. Topic. 3. 3. p. 683.* Cavere autem oportet extendere ad ea, in quibus altero quidem appositorum utitur commune, vel alio quolibet modo cooperativum est, reliquo autem non utitur, neque cooperativum est, ut serra et falce cum arte fabrilis.

* **COÖPERATUS**, a, um, particip. a *cooperor*, qui simul operatur. *Sic. Flacc. de condit. agr. p. 5. Goes.* Sacrificio facto, hostiaque immaculata casa, facibus ardentibus injectis, fossa cooperati sanguinem instillabant, eoque tura et fruges jactabant.

* **COORDINATIO**, onis, f. 3. *coordinazione*, ordo rei alicujus cum aliqua. *Boeth. Aristot. Analyt. post. 1. 11. p. 532.* Quod autem contingit *b* non esse in quo toto est *a*, aut iterum *a* in quo est *b*, manifestum est ex coordinationibus, quæcunque non commutantur ad invicem.

* **COÖRNO**, as, a. 1. simul orno. *Boeth. Aristot. Topic. 8. 2. p. 725.* Unumquodque talium coornat quidem orationem.

* **CORFINUS**, a, um, adject. idem ac Corfinius. Est cogn. *R. Inscript. apud Grut. 925. 6. L. Valerius L. F. Corfinus.*

* **CORDOLENS**, entis, particip. ab inusit. *cordoleo*. *Vet. Scholiast. ad Juvenal. 5. 32.* Cardiacus, cordolenti.

* **CORPULENTO**, as, a. 1. corpulentum facio. *Boeth. de unit. et uno p. 867.* Quo materia fuerit inferior, fit spissior et obscurior, et non ita penetratur a lumine: quo materia magis descendit, constringitur, et spissatur, et corpulentatur, et partes ejus mediæ prohibentur ultimas perfecte penetrari a lumine.

* **CORRUPTIVĒ**, adverb. *corruttivamente*, *φθαρτικώς*, corrupte. *Boeth. Aristot. Topic. 7. 2. p. 721.* Similiter si corruptio (est) dissolutio substantiæ, et corrumpere (est) dissolvere substantiam, et corruptive (est) dissolutive, si corruptivum (est) dissolutivum substantiæ, et corruptio (erit) substantiæ dissolutio.

* **COSMOPŒIĀ**, æ, f. 1. *κοσμοποιία*, mundi fabricatio. *Boeth. 2. Arithm. 46. p. 1050.* Post hæc tempus est, ut expediamus nunc quiddam nimis uile in Platonica quadam disputatione, quæ in Timæi cosmopœia haud facili cuiquam vel penetrabili ratione versatur.

CRĒBRĀTUS. In fin. adde: Sed nihil mutandum est; nam legitur apud *Alcim. ep. 78.* Qualibus strui possit mensuris crebrati coenaculum furni, artifex figulus instituat.

CRĒMATIO. Lin. 1. post *adjicit* adde: ¶ 2. Est etiam una ex pœnis capitalibus. *Callistrat. Dig. 48. 19. 28.* Summum supplicium esse videtur ad furcam damnatio, item vivi crematio. **V. VIVICOMBURIUM.**

* **CRŌCINO**, as, a. 1. croco tingo. *Gargil. de cura boum a med.* Si crocinabuntur jumenta, marrubium et axungiam conteris, et in vino dabis.

* **CRŌCŌDISMUS**, i, m. 3. *κροκοδισμός*, floccorum in veste collectio. *Cael. Aurel. 1. Acut. 5.* Crocodismus in ægrotantibus est ex operimentis fimbriarum veluti decerptio. Adde *eund. ibid. 4. V. CARPHOLOGIA.*

CRŪCIĀTUS, us. In fin. adde: ¶ 2. Translate est dolor maximus, cura anxia. *Cic. fil. 12. Fam. 21.* Tantum mihi dolorem, cruciatumque attulerunt errata ætatis meæ, ut etc.

CŪPRINUS. In fin. adde: ¶ 2. Scribitur etiam *cyprinus* apud *Innocent. de cas. litt. p. 231. Goes.* Terminus plumbatus, et aliter, cui acutum cyprinum super invenies. *h. e.* laminam cyprinam, qua iter prætereuntibus ostenditur.

CURSŌRIUS. In fin. adde: ¶ 3. *Cursoria* absolute est *la corriera*, scilicet cymba cursui publico accommodata, dromo. *Sidon. 1. ep. 5.* Ticini cursoriam (sic navigio nomen) ascendi, qua in Eridanum brevi delatus etc.

CURTO. ¶ 1. in fin. adde; *Boeth. in Porphyry. 5. p. 106.* Si quis curtetur pede. *et mox.* Si homo bipes uno pede, vel ambo bipes curtetur.

* **CŪNANCHĒ**, es, f. 1. *κυνάγχη*, angina. *Cael. Aurel. 3. Acut. 1.* Hic etiam cynanchen, vel lycanchen hanc passionem (*synanchen*) vocaverunt: siquidem frequenter hæc etiam animalia afficiat. Nam canes *κύνας*, lupos *λύκους* vocaverunt, quorum quoque similes voces, sive ululatus in synanchica passione constituti, cum præfocari cæperint, emittunt. **V. PARACYNANCHE** in *Append.*

* **CŪNŌLYSSOS**, i, f. 2. *κυνδυσσος*, rabies canina. *Cael. Aurel. 3. Acut. 9.* Andreas hydrophobiam cynolysson vocavit, velut ex rabie canina morbum conceptum.

DE LITTERA D

* **DĒCĀGŌNUS**, a, um, adject. *δεκάγωνος*, *decagono*, qui decem habet angulos. *Boeth. 2. Geom. p. 1225.* Restat, ut de decagoni embadali dicamus pōdismo: describatur itaque decagonus denario numero lateraliter limitatus.

* **DĒCASYLLĀBUS**, a, um, adject. *δεκασύλλαβος*, qui decem syllabis constat. *Mar. Victorin. p. 2560. Putsch.* Appellatur metrum Alcaicum decasyllabum, ut est: Laurea Nyctelio corona.

DĒCĒNI in *Append.* In fin. adde: ¶ 2. Etiam sing. num. usurpat *Boeth. 1. Geom. p. 1209.* Articuli autem omnes deceno in ordine positi, et in infinitum progressi nuncupantur.

* **DĒCEPTŌSUS**, a, um, adject. idem ac deceptorius. *Ennod. ep. 7.* Auditorum se deceptiosis et blandis promisit illecebris.

* **DĒCEPTIVUS**, a, um, adject. *ψευδής*, qui decipit. *Boeth. A-*

ristot. Analyt. post. 1. 12. p. 533. Manifestum igitur, quod utrisque falsis (*propositionibus*), et altera solum, erit syllogismus deceptivus in indivisionibus.

DECIMANUS, in fin. adde: ¶ 11. *Decimani* sunt etiam milites decimae legionis. *Aurclianus Aug.* apud *Vopisc. Prob.* 6. Ut scias, quanti te faciam, decumanos meos sume, quos Claudius mihi credidit. Isti enim sunt, qui quadam felicitatis prerogativa praesules, nisi futuros principes, habere non norunt.

DECIMARIUS, a, um, adject. ad decimam partem pertinens. Hinc *leges decimariae* dicuntur, quae decimas partes hereditatis concedebat uxoribus, pro liberorum numero. *Cod.* 8. 58. in *lemmate*. De infirmandis poenis caelibatus, et orbitatis, et de decimaribus (*legibus*) sublati.

DECIVS, ii, in *Append.* in fin. adde: ¶ 3. *Decius* videtur etiam fuisse praenomen in Campania usitatum, ut *Decius Magnus strenuus dux* apud *Liv.* 23. et 10. et apud *Vellej.* 2. 16.

DECOLLATIO, onis, f. 3. *decollazione*, colli seu capitis amputatio. *Paul. Sentent. recept.* 5. 17. 3. Summa supplicia sunt crux, crematio, decollatio.

DECORATUS. In fin. adde: *Boeth. Aristot. Elench. sophist.* 1. 12. p. 743. Dicunt quidem decoratissimas orationes.

DECOPULUS. In fin. adde: V. **NONCUPULUS** in *Append.*

DECURIA. ¶ 9. lin. 3. post *Consularis* adde: At haec fuit *Cajet. Marini* sententia, quae nunc fallax deprehensa est a *Jo. Labus*. in praef. ad *Visc. Op. Var. T.* 2. p. XI, et a *Barpt. Borghesio* in *Bullett. dell' Instit. di corr. archeol. ann.* 1838. p. 166., ideoque ita scribendum est. Quotiescumque in vetustis monumentis trium decuriarum mentio fit, non expresso earum nomine, intelligendae sunt decuriae lictorum, viatorum et scribarum.

DEDUCTIVUS, a, um, adject. qui ab alio deductus est, idem ac derivativus. *Pompej. Comment. art. Donat.* p. 239. Dixi, quia non sunt primigenia prouomina, quae dicit Varro, sed deductiva.

DEFENSATRIX, icis, f. 3. *difenditrice*, quae defendit. Agnoscit hoc nomen *Probus* gramm. 2. p. 1452. *Putsch.* Nomina appellativa or terminata, si tracta fuerint a verbo, genus femininum *trix* terminant. Sed excipitur unum, qui quamvis non veniat a verbo, tamen feminino *trix* facit, *genetrix*; nam *balneatrix*, *defensatrix* rationabiliter debet dici, nisi quoniam male sonant. ita legit *Lindemannus*.

DEFENSOR. ¶ 3. in fin. adde: *Alia* apud *Grut.* 1080. 6. Reatitutori publicae libertatis, defensori urbis Romae, communis omnium salutis auctori, D. N. Imp. Fl. Val. Constantino Pio Felici Invicto, semper Augusto etc. Ut privati municipiorum, ita imperatores Romae defensores dicebantur.

DEFLUXIO. In fin. adde: *Id.* 2. *Tard.* 5. sudoris ignei. ¶ 2. Est etiam idem ac corruptio. V. **PHTHOE** in *Append.*

DEFORMITAS. ¶ 1. in fin. adde: *Vellej.* 2. 69. de *P. Vatinio*. In quo deformitas corporis cum turpitudine certabat ingenii; adeo ut animus ejus dignissimo domicilio inclusus videretur.

DEFRICATIO, onis, f. 3. eadem fere ac fricatio. *Cael. Aurel.* 1. *Acut.* 11. ad fin. Addenda similiter etiam corporis unctio ac defricatio. Adde 2. *ibid.* 18. et 29., et 3. *ibid.* 16.

DEGENERATIO, onis, f. 1. *degenerazione*, mutatio in pejus. *Boeth. de unit. et nno* p. 866. Secundum descensum unitatis a superiore ad inferius fit degeneratio.

DEGLUTTIO. In fin. adde: ¶ 2. Translate est patienter ferre, quod minus probatur, qua significatione *inghiottire* etiam num Itali dicunt. *Boeth. de duab. nat.* p. 948. Nec degluttiebam, quod acceperam, sed frequentis consilii iteratione ruminabam.

DEGRADATUS, a, um, particip. a *degrado*: *ilegradato*, de gradu suo dejectus. *Idac. Chiron.* ad *Olymp.* CCCXII. Nunciantes Asparem degradatum ad privatam vitam.

DELICIATUS, a, um, adject. deliciis affluens. *Alcim. ep.* 77. circa med. Cum tu in tanta convivii beatitudine deliciatus maxime, tardissime satiatu, vix te possis probare felicem, etc.

DELIMITO, as, avi, a. 1. *limitare*, limitibus definio, idem ac depalo. *Aggen. Urb.* in *Frontin. de limit.* p. 50. *Goes.* Agnoscitur omnis doctus centurias delimitare potest, ac suis redintegrare limitibus, assignare autem nullo modo potest, nisi sacra fuerit praerogatione firmatus.

DELPHINULUS, i, m. 2. diminut. delphinis. V. **CARDINULUS** in altera *Append.*

DEMARCHIZO, seu *Demarchiso*, as, n. 1. *δημαρχίζω*, demarchia fungor. *Inscript.* mendosa apud *Grut.* 418. 6. et apud *Martorelli Thec. calam.* p. XXVIII., emendata apud *Aug. Gerva-*

sium, Osserv. sopra un' iscriz. Sipont. p. 25. C. *Herbacio* Mae. Romano demarchisanti II., alimentor. *Quaest.*, Cur. sacrae Pecun., Cur. II. Frum. Compar. etc. Hinc corrigenda est haec eadem *Inscript.* quae allata est supra in **PHETRIUM**.

DEMERSO, as, a. 1. frequentat. a *demergo*, pro quo promiscue usurpatur. *Capell.* 8. p. 285. Ubi solis lumen haec (*signa*) intravit, quae cito orta tardius demersantur, diebus exiguis noctes efficit grandiores.

DEMETITUS. In fin. adde: Labantem vocis auctoritatem fulcit locus *Auct. gromat.* p. 322. *Goes.* Alius cubitus est, qui et major dicitur, quo arca Noe demetita esse dinoscitur, qui brachio extenso toto cubito capite prelato se esse demonstrat.

DEMISSICIUS corrige **DEMISSICIUS**.

DENUNCIATIVUS, a, um, adject. derivat. a *denunciatus*. *Cael. Aurel.* 1. *Tard.* 4. Noctibus quidam inquietati, antecedentibus signis accessionem fore denunciant; quidam sine ullo denunciatio motu corripiuntur; quo fit, ut magis periclitentur.

DEOPERTIO. In fin. adde: At nihil mutandum videtur; nam etiam *deopertus* habetur apud *Isid.* 16. *Orig.* 2. Tellure deoperta, smaragdi intermicant.

DEPICTIO, onis, f. 1. *dipintura*, idem ac pictura. *Boeth.* in *Porphyr.* 2. p. 60. Descriptio est ex proprietatibus informatio quadam rei, et tanquam coloribus quibusdam depictio. et 1. *Geom.* p. 1210. Quidam in hujus formae depictione seu litteras alphabeti assumebant sibi hoc pacto, ut littera, quae est prima, unitati responderet. et *ibid.* 2. p. 1213. Sit autem praedictorum infra facta depictio.

DEPLUTUS, a, um, particip. a *depluit*, pluvia. madefactus. *Boeth. Aristot. Analyt. post.* 2. 13. p. 552. Depluta terra, necesse est, vaporem fieri, hoc autem facto, nubem; hac autem facta, aquam; hac vero facta, necesse est terram deplutam esse.

DEPURGATIO, onis, f. 3. eadem ac purgatio aut expurgatio. *Cael. Aurel.* 3. *Acut.* 4. Synanchicis convenit sanguinis detractio, atque ventris depurgatio. *Id. ibid.* 21. Post depurgationem corruptorum.

DEROGATUS, a, um, particip. a *derogo*, subtractus. V. **EVI- GESCO** in altera *Append.*

DESCISCO. ¶ 1. in fin. adde: ¶ 1. Absolute idem est ac rebellionem facere. *Suet. Ner.* 40. Hactenus excaudit, ut malum iis, qui descissent, minaretur. *Id. ibid.* 42. Postquam deinde etiam Galbam, et Hispanias descivisse cognovit.

DESCRIPTIVUS, a, um, adject. *descriptivo*, *υπογραφικός*, qui definit ac describit. *Boeth. de definit.* p. 65. Quid definitio *υπογραφική* sit, quae a M. Tullio descriptio nominatur, proposita ratione docebitur. Descriptiva ista dicitur esse definitio, ut, cum quaeritur, quid avarus sit, quid crudelis, quid luxuriosus, et universa luxuriosi, crudelis, avari natura describitur.

DESERTIO. ¶ 1. in fin. adde: *Cael. Aurel.* 2. *Tard.* 1. ante med. Nutrimenti desertio.

DESIGNATIVUS, a, um, adject. *disegnativo*, qui designat. *Boeth.* in *Porphyr. Dial.* 1. p. 14. Haec definitio generis, quae facta est, non a genere tracta est, sed subscriptiva ratio, et demonstrativa, et designativa quodammodo generis est reddita.

DESTINATOR, oris, m. 3. qui destinat. *Ennod.* 2. ep. 6. Volo esse paginarum praevis destinator. *h. e.* cupio litteras meas prior ad te mittere.

DESTRUCTIVE, adverb. *distruktivamente*, destruendo. *Boeth. Aristot. Analyt. prior.* 1. 42. p. 500. Non esse autem musicum quidquid est homo, destructive monstratur. *h. e.* per negationem.

DETERMINATE, adverb. *determinatamente*, definite. *Boeth.* in *Aristot. libr. de interpr. ed. pr.* p. 249. Sicut ipsa natura rerum eventientium est varia, ita quoque altera pars contradictionis habet variabilem veritatem, et semper quidem vera vel falsa est, non tamen una definita, ut hoc verum sit determinate, aut illud, sed utrumlibet.

DETONSIO, onis, f. 3. eadem fere ac tonsio. *Cael. Aurel.* 1. *Tard.* 3. Convenit quoque capitis detonsio.

DEVORABILIS, e, adject. qui devorari potest. *Alcim. ep.* 77. ante med. Appetitum interioribus inhiantem devorabili tegmine pavus isicio conclusus excludit, et trepidans accensis faucibus gula aliquantula temporis mora sub docti incisoris pependit arbitrio.

DIACHYLON, i, n. 2. genus quoddam malagnatis, alias ignoti. *Cael. Aurel.* 2. *Acut.* 18. ad fin. Apponendum malagma, quod diachylon vocant. *Id. ibid.* 29. ante med. Post cerotarium apponimus, quod appellatur diachylon. *Id.* 3. *Tard.* 2. ante med. Utendum etiam malagnate, quod diachylon appellamus. *Id.* 3. *ibid.* 1. ante med. Tum adhibenda malagnata partibus in passione constitutis, ut diachylon.

* **DIAGRYDIUM**, ii, n. 2. *diagridio*, succus scammoniae: ita vocatur u δαγρύδιον, lacrymula, diminut. u δάγρυ, lacryma. *Cael. Aurel. 2. Acut. 12.* Si venter non fluit, diagrydii obolus dabitur. *Id. ibid. 29. a med.* Addit etiam succum scammoniae, quam diagrydium appellamus. *Id. 3. ibid. 16.* Alii diagrydio potandos jubent, aut elaterio, aut lacte.

* **DIATHEON**, i, n. 2. genus emplastri ex succo salicum; nam Graece ἰατῆα est salix. *Cael. Aurel. 2. Tard. 13. §. 170.* Si solutio perseverarit, addendum diaeteon (*lege* diaeteon. *h. e. δία ἰατῶν*) emplastrum, quod vehementer astringit, superimpositis spongis aqua posca infusus.

* **DIAMELILOTON**, i, n. 1. malagma ex meliloto. *Cael. Aurel. 1. Tard. 3.* Tum malagmata apponenda, ut diachylon, aut diamelilotum, aut diasampsucum. *Id. 2. ibid. 1.* Utimur etiam acopis, ut est diasampsucum et diamelilotum.

* **DIARRHŒA**, æ, f. 1. δαίρρῳα, *diarrea*, profluvium ventris. *Cael. Aurel. 3. Acut. 19.* Huic passioni (*rheumatismo*) similis ac vicina est diarrhoea, in qua ultimarum partium est profluvium.

* **DIASCHISMA**, ätis, n. 3. διάσχιμα. Vox ad musicam pertinet. *Boeth. 3. Music. 8. p. 1115.* Schisma est dimidium commatis: diaschisma vero dimidium diseos, id est semitonii minoris.

* **DICTATŪRĀ**. In fin. adde: ¶ 2. Jocus est Cæsaris apud *Suet. Cæs. 77.* Sullam nescisse litteras, qui dictaturam deposuerat. Hic porro duplici significatione accipitur dictatura, et pro dignitate magistratus, et pro ministerio ministerii.

* **DIECHIDNON**, i, n. 2. idem ac theriaca: a δία ἐχιδνῶν, ex viperis. *Cael. Aurel. 3. Tard. 2. ad fin.* Dandum medicamen theriacum bibendum, quod diechidnon appellamus.

* **DIELECTRUM**, i, n. 2. medicamentum ex succino: ex δία, ex, et ἡλεκτρον, succinum. *Cael. Aurel. 2. Tard. 13.* Utendum etiam trochiscis confectis ex eo, quod appellatur dielectrum.

* **DIGERIES**. In fin. adde: ¶ 2. Idem est etiam ac digestio, *digestione*. *Impp. Valentin. et Valens Cod. Theod. 14. 4. 4.* Animal (*porcus*) a possessore tradendum, ob digeriem prius unius noctis tantum, jejunitate vacuetur.

* **DIGNABILIS**, e, adject. idem fere ac dignus. *Alcim. ep. 10. ad fin.* Obsecro, ut dignabili beatitudinis vestrae rescripto desiderantibus scribendi aditum doceatis esse communem. *Id. ep. 72.* Prosperitatem piissimi domni nostri dignabili alloquio praestolamur agnoscere.

* **DILUCIDITAS**, ätis, f. 3. idem ac dilucidatio. *Boeth. Aristot. Topic. 1. 14. p. 671.* Utile ipsum quidem, quod quotupliciter dicitur, considerasse, ad diluciditatem autem maxime quis sciet, quid ponatur, manifesto facto quotupliciter dicitur. *Id. ibid. 8. 2. p. 725.* Ad diluciditatem autem exempla, et similitudines afferendum.

* **DIMETRIĀ**. In fin. adde: V. **TRIMETRIUS** in *Lex.* et in *Append.*

* **DISCIBILIS**, e, adject. qui disci potest. *Boeth. in Aristot. Categ. 4. p. 201.* Hujus philosophi (*Aristotelis*) sententia est, virtutes non esse scientias, ut Socrates ait, neque, ut Stoici, naturaliter cas esse, sed discibiles, et per quandam boni consuetudinem hominum mentibus inseri. *Id. de syllog. categor. 1. p. 580.* Graeci veteres priusquam ad res densa caligantes obscuritate venirent, quasi quadam intelligentiae lutatione praeludunt, hinc per introductionem est facilius discibilibusque doctrina.

* **DISCIPLINĀRIS**, e, adject. *disciplinale*, ad disciplinam pertinet. *Boeth. Aristot. Topic. 1. 1. p. 682.* Non enim oportet in disciplinaribus principiis inquirere, propter quod, sed secundum unumquodque principiorum ipsam per se esse fidem.

* **DISCIPLINĀRITER**, adverb. ex disciplina. *Boeth. de Trinit. p. 258.* In naturalibus igitur rationaliter, in mathematicis disciplinariter, in divinis intellectualiter versari oportet.

* **DISCERPTIM**, adverb. *separatamente*, disjunctim. *Boeth. in Aristot. libr. de interpr. ed. pr. p. 260.* Homo plura significat, sed ita, si ea, quæ significantur, discerptim dicantur.

* **DISGREDIOR**, eris, dep. 3. idem ac digredior. *Boeth. Aristot. Analyt. post. 2. 11. p. 551.* Contingit idem et gratia cujus esse, et ex necessitate, ut per lucernæ pellem lumen egredi, etenim ex necessitate digreditur, quod in parva est partibilis, et per majores poros, si quidem lumen fit digrediendo, et gratia cujus, ut non offendamus.

* **DISGREGĀTIO**, onis, f. 3. *disgregazione*, separatio. *Boeth. de divis. p. 643.* Oportet secundum naturam divisionis, et secundum definitionem in proprias species semper fieri generis disgregationem.

* **DISGREGĀTIVUS**, a, um, adject. *disgregativo*, qui disgre-

App.

gatur. *Boeth. in Porphy. 3. p. 96.* Omnia individua disgregativa sunt, et divisiva. *Id. Aristot. Topic. 7. 2. p. 721.* Ut de albo, et nigro; nam illud quidem disgregativum, hoc autem congregativum visus est.

* **DISGREGĀTUS**, a, um, particip. a *disgrego*, separatus. *Boeth. de syllog. hypothet. p. 607.* Ita igitur propositionibus disgregatis, ex enunciationum proprietate syllogismi quoque vocabulum percipiunt. *Id. 5. Music. 5.* Unisonarum vocum aliae sunt continuæ, aliae disgregatæ.

* **DISPARĀBILIS**, c, adject. idem ac separabilis. *Alcim. ep. 16. sub init.* Juvenis virtute, senex fide, ævo friget, adulterio calet. Quid multis? optandum est, ut per voluntatem disparabilem, non quam libet petire, tam liceat. Nam cum adhortatorie plus, quam aspere pro incesti facinore culparetur, severitatem nostram sola praescriptione tarditatis accusans, sero nos illicite juragionis tricenale consortium damnasce causatus est.

* **DISPECTUS**, a, um, particip. ab inusit. *dispango*. V. **PACTUS** §. 8., hinc inde defixus. *Var. auct. de limit. p. 270. Goes.* Est, ubi dispectas lapides posuimus, quas dispectas in rigore, et in latere limitis constituimus.

* **DISSOLŪTIVĒ**, adverb. ex ratione dissolutiva. V. **DISSOLUTIVUS** in altera *Append.*

* **DISSOLŪTIVUS**, a, um, adject. *dissolutivo*, qui solutionem inducit. *Boeth. Aristot. Topic. 4. 4. p. 689.* Si corruptivum est dissolutivum, et corrumpi est dissolvi. *Id. ibid. 8. 2. p. 721.* Si corruptio est dissolutio substantiæ, et corrumpere est dissolvere substantiam, et corruptive est dissolutive.

* **DISTERMINĀTIO**, onis, f. 3. actus disterminandi. *Simplic. p. 83. Goes.* In omni genere disterminationis, cui singularis linea interveniat, singularem habet contemplationem.

* **DISTRIBŪTĪM**, adverb. idem ac distribue. *Boeth. in Porphy. 4. p. 87.* Si ad species animal reductur, habere potest differeutias, sed distributum, atque ut ejus speciebus separatim nihil posset evenire contrarium. *Id. in Cic. Topic. 3. p. 794.* Ita locorum omnium diligentius natura considerabitur, si non confuse solum, verum etiam distributum.

* **DISTRICTIVUS**, a, um, adject. qui stricturam dissolvit. V. **STRUCTURA** §. 4. *Cael. Aurel. 3. Acut. 3. a med.* Si continuatio fuerit, initio lucis, quo tempore etiam ceteris districtivis adjutoris uti conducit, erunt cucurbitæ apponendæ.

* **DIVERSIFICĀTUS**, a, um, adject. *diversificato*, variatus. *Boeth. de unit. p. 966.* Partes vero aeris et aquæ invenimus magis diversificatas et separatas, adeo quod partes eorum et unitates discerni possunt.

* **DIVERSIVŌCUS**, a, um, adject. qui diversæ cum sit naturæ, diverso nomine vocatur. *Boeth. in Aristot. Categ. 1. p. 115.* Animal est substantia animata sensibilis, et homo rursus est substantia animata sensibilis, et hæc vocantur univoca. Alia vero, quæ neque nominibus, neque definitionibus conjunguntur; ut ignis, lapis, color, et quæ propriæ substantiæ natura disereta sunt, hæc autem vocantur diversivoca.

* **DIVŌNENSIS**. In fin. adde: At rectius ex *Orelli n. 4083.* pro *Dibionenses clientes lege Divione consistentes.*

* **DIVISIVUS**, a, um, adject. *divisivo*, qui divisionem recipit. V. *Boethii loc. cit.* in **DISGREGATIVUS** in altera *Append.*

* **DIURNUS**. In fin. adde: ¶ 6. *Diurnum*, i, absolute est *giorno* recentiorum Italorum. *Cael. Aurel. 2. Acut. 39.* Jubet (*Asclepiades*) dari vinum noctibus, diurnis, atque jugiter. *h. e. noctu, interdiu.* ¶ 7. *Diurnis diebus* est quotidie. *Id. 2. Tard. 1. ante med.* Etiam diurnis diebus ex oleo calido injectiones adhibemus. *Id. 3. ibid. 1. ante med.* Si vires permiserint ægrotantis, sorbilis atque calidus et varius in dimissione offerendus cibus, atque alternis diebus, donec passio declinet. Si vero imbecilles viribus fuerint ægrotantes, diurnis diebus dabimus cibum, sed ea die, qua abstinere oportuerat, parvum.

* **DMŌIS**, idis, f. 3. δμῳς, serva: a δαμάω, domo, vinco. Est nomen servile. *Inscript. apud Fabrett. p. 604. n. 43. et Kellermann. Vig. Rom. laterc. p. 62. n. 201.* Ulpia M. Lib. Dmoidi etc. Male apud *Fabrett.* legitur *Dimoidi*, iidem apud *Kellermann* male *Dmoldi*.

* **DŌCHĒLĀ**, æ, f. 1. herba, quæ et chamæpitys dicta. *Apul. Herb. 26.* Hæc ita corrigito:

* **DŌCHLEĀ**, æ, f. 1. herba, quæ etiam chamæpitys appellatur. *Apul. Herb. 26.* Graeci chamæpityn, Daci dochleam vocant. ¶ 2. Item alia. *Id. ibid. 66.* Graeci bromium, Daci dochleam appellaverunt.

* **DOCIS** in *Append.* ¶ 2. Usurpatur et de figura quadam solidi. *Boeth. 2. Arithm. 29. p. 1035.* Asseres et ipsæ quidem fi-

guræ sunt solidæ, sed hoc modo, ut ex æqualibus æqualiter decantur. Nam si æqua fuerit latitudo longitudini, et major sit altitudo, illæ figuræ a nobis asseres, a Græcis docides nominantur; ut si quis hoc modo faciat quatuor quater novies, qui inde procreantur, asseres nominati sunt.

DOGMATA. In fin. adde: ¶ 3. Est etiam id quod alicui committitur faciendum, *commissione* Italorum. *Alcim. ep. 78. a med.* Ecce habes quoddam tantummodo speculum dogmatis exequendi.

DOLABRÆ. Lin. 6. post *uterentur* adde: Dolabræ figuram videre est apud *Murat. Inscript. p. 558.* et *Bertoli Antiq. d'Aquileja p. 161.*, quorum postremus plurima de dolabris accurate persequitur.

* DRŌPACISMUS, i, m. 1. δροπακισμός, dropacis usus. *Cæl. Aurel. 2. Tard. 6. ad fin.* Adhibenda drimyphagia, dropacismus, defricatio.

DUCENTI. In fin. adde: ¶ 3. Etiam *duocenti* scribitur. *Siccul. Flacc. de cond. agr. p. 2. Goes.* Gracchus legem tulit, ne quis in Italia amplius, quam duocenta jugera, possideret.

DUGINTI pro viginti. V. CARDO §. 14. in altera *Append.*

DE LITTERA E

* ECCLESİOLĀ, æ, f. 1. diminut. ecclesiæ, *chiesuola*, *chiesetta*, parva ecclesia. *Alcim. ep. 59. ad fin.* Quidquid habet ecclesiola mea, immo omnes ecclesiæ nostræ, vestrum est. *Id. ep. 71.* Viennensis ecclesiola. *Id. ep. 79.* Donum vestræ oblationis ecclesiola nostra venerabitur.

* ECMĒLES, is, adject. comm. gen. ἐκμελής, extra modulationem, absonus. V. *Boeth. 5. Music. 10.* in UNISONUS in *Append.*

* EDŪRĀTUS, a, um, particip. ab *eduro*, induratus. *Alcim. prol. ad carm.* In cothurnum petulantioris audaciæ edurata fronte procedo.

* EFFECTIVUS, a, um, adject. *effettivo*, qui efficit aliquid. *Boeth. in Porphy. 2. p. 58.* Quatuor omnino sunt principia, quæ unum quodque principaliter efficiunt. Est enim uua causa, quæ effectiva dicitur, velut pater filii. ¶ 2. Etiam qui reapse est, et existit. *Id. in Aristot. Categor. 2. p. 167.* Si sensus auferatur, sensibilia permanent: et quoniam sensus animalium effectivus est, æqua est utrorumque perditio; sive enim sustuleris animal, sensus peribit, sive sensus evertatur, animalia quoque sublata sunt.

* EJECTŪRĀ, æ, f. 1. idem ac ejectio, vel id, quod ejicitur. *Boeth. 2. Geom. p. 1215.* Tot pedibus hujus trigoni continetur præcisura, vel ejectione minor.

* ELEEMŌSYNĀRIUS, a, um, adject. *elemosinario*, ad eleemosynam pertinens. *Alcim. ep. 1. sub init.* Eleemosynaria largitio.

* ELĒGİBİLIS, e, adject. *eleggibile*, ἀρετὸς qui dignus est eligi. *Boeth. Aristot. Topic. 3. 1. p. 680.* Utrum autem eligibilis, aut melius duorum, pluriumve, ex his perspicendum. *Id. Aristot. Elench. sophist. 1. 12. p. 742.* Quædam interrogationum habent utrinque inopinabilem responsionem, ut utrum sapientibus, an patri oporteat obedire, et expedientia facere, an justa, et an injuriam pati eligibilis, quam nocere.

* ELENCTICUS, a, um, adject. ἐλεγκτικός, *convincitivo*, qui convincit. *C. Jul. Vict. art. rhetor. (edente A. Maio) 11. p. 67.* Enthymematon formæ sunt quinque, electicon (*corrigere* elencticon), item dicticon, item gnomicon, item paradigmaticon, item syllogisticon. Elencticon, quod solum apud veteres tractabatur, in quo repugnantia colliguntur, cujusmodi est hoc: Liberalem se prædicat: idem peculatum fecisse convincitur. Pugnant enim liberalitas et peculatus.

* ELONGĀTİO, onis, f. 3. *elongazione*, recessus. *Boeth. de unit. et uno. p. 967.* Si tres, vel plures fenestræ vitræ una post aliam recte contra radii solis disponantur in ordine, constat siquidem, quod secunda minus recipit luminis, quam prima, et tertia minus, quam secunda: et sic usque ad ultimam fit defectus luminis non propter lumen in se, sed propter elongationem fenestræ a lumine.

* EMBĀDUM, i, n. 2. ἐμβαδόν, area. *Boeth. 2. Geom. p. 1215.* Ponatur trigonus isopleurus in singulis habens lateribus pedes triginta, hujus embadum, id est area, tali modo est investiganda.

* EMBĀDĀLIS, e, adject. ad embadum pertinens. *Boeth. 2. Geom. p. 1218.* Ducatur ergo basis per catheti dimidium, hoc est octodecim per binarium, et triginta sex prodeunt, quæ summa embadalidis spatii plenitudinem adimplet.

* EMMĒLES, is, adject. comm. gen. ἐμμελής, modulationem habens, canorus. V. *Boeth. loc. cit.* in UNISONUS in *Append.*

* ENNĒĀCHORDUS, i, m. 2. ἐννεάχορδος, novem chordarum concentus. V. *Boeth. loc. cit.* in CITHARA in *Append.*

* ENNĒĀGŌNUS, i, m. 2. ἐννεάγωνος, figura geometrica novem habens angulos. *Boeth. 2. Geom. p. 1225.* Enneagonus singula per latera circumscribitur.

* ĒNŌTHĒĀ, æ, f. 1. ἐνωθεα, meretricis nomen apud *Petron. Sat. 154.* et seqq., ex ἐνωθεω, impello, quia illa amatores suos adolestulos in rete amoris impellit.

* ĒPIDICTĀLIS, e, adject. idem ac epidictus, ut *terminus epidicticalis* apud *Var. auct. de limit. p. 250. 252. et 253. Goes.* est, qui aliorum terminorum recturam ostendit et commonstrat.

* ĒPİLŌGŌNĪUS, a, um, adject. qui ratione potius et animo concipitur, quam per evidentia signa: ab ἐπιλογος, conclusio. *Var. auct. de limit. p. 252. Goes.* Terminus a ferro taxatus si fuerit, et subditum nihil habuerit, epilogonius nuncupatur.

* ĒPĪPĒDŌNĪCUS, a, um, adject. qui est in ἐπιπέδῳ, h. e. in superficie. *Siccul. Flacc. de condit. agr. p. 26. Goes.* Ager cultellatus, ager normalis, ager epipedonicus. *Frontin. de colon. p. 112. et 133.* Sunt et medii termini, qui dicuntur epipedonici, pede longi et crassi, distantque a se pedes MCC.

* ĒPĪPĒDUS, a, um, adject. *piano*, planus: ab ἐπίπεδον, superficies. *Boeth. 2. Geom. p. 1226.* Hæc de epipedarum podismationibus figurarum dicta sufficiant, restat, ut de monitiosa succinctius aliquid ratione tractemus.

* ĒPĪSTĒMŌNĪCUS, a, um, adject. ἐπιστημονικός, scientiam efficiens. *Boeth. Aristot. Analyt. post. 1. 2. p. 523.* Demonstrationem dico syllogismum epistemonicum, id est facientem scire, sed epistemonicum dico secundum quem, in habendo ipsum, scimus.

* ĒPĪSTŌLĀRIUS, a, um, adject. idem ac epistolaris. *Ennod. 1. ep. 22.* Ad morem scriptiōnis epistolariæ me reduco.

* ĒRANTHĒMŌN, i, n. 2. ἑράνθημον, herba eadem ac anthemis, flore purpureo: *l'antemide di Chio, camamilla*: ab ἦρ, ver, et ἀνδέω, floreo, quod vere floreat. *Plin. 22. 21. 26.* Anthemis magnis laudibus celebratur ab Asclepiade. Aliqui leucanthemida vocant, alii leucanthemum, alii eranthemon, quoniam vere floreat. *et mox.* Ex omnibus his generibus ad calculos efficacissima est, quæ florem purpureum habet, cujus et foliorum et fructus amplitudo majuscula est: hanc proprie quidam eranthemon vocant.

* ĒREPTĪCIUS, a, um, adject. qui eripi potest, aut solet. *Ulp. Regular. 19. §. 17.* Lege nobis acquiritur, velut caducum, vel erepticium ex lege Papia Poppææ. *Schulting. ad h. loc.* interpretatur, erepticium esse, quod indigno auferitur.

ERRĀTĪCIUS corrigere ERRĀTĪCIUS.

* ESCHĀRŌSIS, is, f. 3. ἐσχάρωσις, incrustatio. *Cæl. Aurel. 1. Tard. 4.* Dehinc escharosin medicamine, sive ignis ustura faciendum probantes.

* ESŪDĀTUS, a, um, particip. ab *esudo* pro *exsudo*. *Cæl. Aurel. 2. Acut. 15.* Tussicula est signum esudati corporis liquoris.

EUANGĒLĪCUS. In fin. adde: ¶ 2. Licenter primam syllabam corripuit *Ennod. 1. carm. 9. 172.* quod ab ubere Paulus Pressit, evangelicis plena est cui dextra papillis.

* EUCHIR, iris, m. 3. Εὐχίρ (ab εὖ, bene, et χίρ, manus), cui manus sunt habiles, industrius. Hoc nomine fuit factor quidam apud *Plin. 35. 12. 43. V. EUGRAMMUS.*

* ĒVISCĒRĀTİO, onis, f. 3. ereptio ex ipsis visceribus. *Ennod. Dict. 24.* Ut non crederetur dura castimoniarum obscenitatis evisceratione mollire.

ĒVISCĒRO. In fin. adde: *Cassiod. 9. Hist. Eccl. 33.* Cum scutis currebant, canes eviscerantes, furentes atque bacchantes.

* ĒVŌLŪTĒ, adverb. *chiaramente*, perspicue. *Boeth. in Cic. Topic. 1. p. 773.* Ut definitio id, quod in nomine involutum est, declarat, ita etiam nomen id, quod a definitione dicitur evolute, involute confuseque designat.

EUREMĀTĪCUS. In fin. adde: Scribendum tamen erat HEUREMĀTĪCUS, est enim ab εὐρηματικός.

* EUTECNUS, a, um, adject. εὐτεχνος, secundus, felix prole, ut ait *Virg. 6. Æn. 785.*, ab εὖ, bene, et τέχνη, filius. Est cogn. R. *Inscript. apud Kellermanu. Vig. Rom. laterc. n. 1. col. 3. lin. 3. M. Aureli Eutecne.*

* EXAGELLĀ, æ, f. 1. diminut. exagii. *Ennod. Opusc. 2. a med.* Omnibus in itinere positis munificus, communis, affabilis, et quasi exagellam relinquens, seipso præstantior.

* EXCERPTIM, adverb. *levando qua e là, carptim. Ennod. Opusc. 2. ad fin.* Ut hymnis et cantibus et in morte resonans ad sedem suam celestis anima (*Epiphani* episc. *Ticinensis*) remearet, quæ quinquagesimum octavum ætatis annum duxit ad tumulum, triginta in hac sacerdotali, qualem, etsi excerptim lector attendis sculptam, conversatione exemit.

* EXCORRECTOR, oris, m. 3. qui fuit corrector. *Inscript. mendosa apud Grut. 1027. 3.* emendator apud *Pratill. Via App. p. 223. L. Mamiliano Liciniano V. C. filio Mamiliani Liviani V. P. Excorr. Brut. (h. e. excorrectoris Bruttii), nepoti Mamiliani Crispini Excorr. Camp. (h. e. excorrectoris Campaniæ) etc.*

* EXCŪSĀBĪLĪTER. In fin. adde: *Alcim. Homiliar. fragm. 2.* Sub quorum favore quasi excusabiliter ipse tres (Deos) numeraret.

* EXCUSSUS, a, um. ¶ 5. in fin. adde: *Plin. 7. 36. 36.* Puera, cum impetrasset aditum (*carceris*), a janitore semper excussa, ne quid inferret cibi. Adde *Val. Max. 5. 4. n. 7. Spartian. Sever. 6.* Senatores excussi, ne quid ferri haberent. V. EXCUTIO §. 14.

* EXCUSSUS, us. In fin. adde: *Cæl. Aurel. 5. Tard. 4. a med.* In eruptione flavus sanguis, sed excussu, vel saltu, aut percussu effectus.

* EX DĒCŪRĪŌNĒ, qui decurio fuit. V. TAMESIANUS in *Append.*

* EX DŪMVĪRO, qui duumviri munere functus est. *Constantin. M. apud Augustin. ep. 88. n. 4.* Cæcilianus ex duumviro.

* EXERCĪBĪLĪS, e, adject. qui ad exercitationem pertinet. *Cæl. Aurel. 3. Tard. 8. a med.* Themison utitur exercitio, vel communiter regula exercibili.

* EXERCĪTĀTĪVUS, a, um, adject. *esercitativo, γυμναστικός*, ad exercitationem pertinens. *Boeth. Aristot. Topic. 1. 9. p. 667.* Neque vero oportet ea considerare, quorum propinqua est demonstratio, neque quorum valde longinqua, nam illa quidem non habent dubitationem, hæc autem magis, quam secundum facultatem exercitativam. *h. e.* majorem, quam ut eam ferre possit exercendi consuetudo.

* EXHORTĀMEN, inis, n. 3. idem ac exhortamentum. *Alcim. 6. 102.* Hæc dicens teneros sancto exhortamine sensus Impulit.

* EXLINĒĀRĪUS, a, um, adject. qui ex lineis constat. *Simplic. p. 87. Goes.* Subseciva appellantur, quæ a subsecantibus lineis remanent, naturam extremitatum servantia, quæ cum vel communis juris, aut publici essent, possessionibus vicinis tunc Domitianus imperator præfudit, hoc est, ut exlinearie arcifinalium, vel occupatorum licentiam tribueret. Hæc ita *Goesius* legenda putat.

* EXNAUPHYLAX, acis, m. 3. qui nauphylaïs munere functus est. V. NAUPHYLAX §. 1.

* EXPERGISCO. In fin. adde: ¶ 3. Particip. *Expergiscens* apud *Cæl. Aurel. 2. Acut. 2.* Extensio erurum tanquam mox e somno expergiscentis.

* EXPĒRIĒTER, adverb. *ἐμπειρώς, experientemente, perite. Boeth. Aristot. Topic. 2. 3. p. 678.* Quod juste est, scienter et experienter est; quod injuste est, ignoranter et inexperienter est.

* EXPĪAMENTUM, i, n. 2. idem ac expiatio. *Vet. Scolia. ad Cic. Mil. 3.* editus ab *A. Maio* in *Class. auct. T. 2. p. 94.* Id expiamentum, memoriæ servatum ad hunc usque diem, tigillum sororium appellatur.

* EXPLĪCANTER, adverb. idem ac explicare. *Pompej. Comment. art. Donat. p. 342.* Scire debes, quoniam ista ipsa adverbia, quæ sui natura aliquid non explicant, quid significant, per conjunctionem verborum aliquid explicanter explicant.

* EXPRESSĪO. In fin. adde: ¶ 3. Est etiam idem ac elocutio, *espressione* recentium Italarum. *Pompej. Comment. art. Donat. p. 408.* Donatus dixit, sensus verus est, expressio non est plena.

* EXSĪLIUM. ¶ 2. in fin. adde: *Exsilium delicatum* vocat *Senec. Clement. 15. §. 1.* relegationem rei in urbem Massiliam, quia hæc rebus omnibus ad vitam necessariis affluebat.

* EXSUCCĀTUS, a, um, particip. ab *exsucco. Cæl. Aurel. 4. Tard. 8. a med.* Facit idem sinapi exsuccatum. *h. e.* recens expressum.

* EXSŪDĀTĪO, onis, f. 3. *trasudamento*, expressio sudoris. *Cæl. Aurel. 5. Tard. 10. ante med.* Alii ajunt vias esse latentes, per quas limpida vel purulenta quadam exsudatione ferantur.

* EXSUFFLĀTUS, a, um, particip. ab *exsufflo*, sufflando ejetus. *Cæl. Aurel. 4. Tard. 5. a med.* Exsufflatis annibus, quæ de se forte admiserint, ac depurgatis.

* EXTRĀCLŪSUS. In fin. adde: *Boeth. 2. Geom. p. 1230.* Ager extraclusus est, qui intra finitimam lineam et centurias interjacet, ideo extraclusus, quia ultra finitimos limites clauditur.

* EXTRĀNĒĒ, adverb. *estraeamente, ἀλλοτρίως*, improprie. *Boeth. Aristot. Topic. 1. 14. p. 671.* Quare commune in omnibus genus assignantes, arbitramur non extranee definire.

DE LITTERA F

* FÆCŪLĀ. In fin. adde: ¶ 3. Etiam *fecula* scribitur apud *Cæl. Aurel. 2. Tard. 1.*

* FALSĪLŌQUAX, acis, adject. omn. gen. idem ac falsiloquus. *Venant. 1. Vit. S. Mart. 101.* Mentitus speciem humanæ sub imagine formæ, Falsiloquax pereunte fide, male doctus in arte, Quod peteretur iter, quærit.

* FAUCES. ¶ 6. lin. 1. post *In recto singulari non est, quod sciam, in usu:* adde at *Cæl. Aurel. 2. Tard. 11.* Loci, ex quibus sanguis fluit, sunt plurimi, summitas faucium, arteria superior, quæ etiam faux nuncupatur, pulmo, thorax, et membrana, quæ interius latera cingit, etc.

* FĀVOR in *Append.* In fin. adde: ¶ 6. Etiam *Faor* scribitur. *Inscript. apud Kellermann. Vig. Rom. laterc. p. 26. n. 2. col. 1. n. 43.* Atouius Faor. et *ibid. col. 3. n. 2.* Arisius Faor. Hinc apud *eund. tab. 5. col. 4.* *Faorinus* est cogn. militis, cujus nomen excidit ex lapidis fractura.

* FAUSTUS in *Append.* In fin. adde: at illius sententiam infirmat alia *Inscript. apud Grut. 113. 2.* quæ pertinet ad ann. a Chr. n. XXXII. Faustus Titius Liberalis VI. vir. Aug. iterum.

* FĒBRĪCĪTO corrige FĒBRĪCĪTO, nam in allato *Martial.* loco secunda syllaba in *febricitantem* longa profecto est, et in *febriculosi* apud *Catull.* loc. *ibid.* citato; quare item in *febricula* secunda syllaba longa esse debet.

* FĒRĪĀTĪCUS. In fin. adde: Sed nihil mutandum, nam præter quam quod in optimis codicibus ita legitur, sic habetur in *Respons. Papian. tit. 11. ad fin.* Fiscalia vero negotia dici etiam feriaticis diebus licebit.

* FERRŪGĪNEUS. In fin. adde: ¶ 4. *Ferrugineæ aquæ* quænam sint, vide in STYPTERIAZUSA.

* FESTĪTĀTŪLĀ, æ, f. 1. diminut. *festicciuola*, parva festivitas. *Alcim. ep. 79.* Fecerunt quidem peccata mea non qualemcunque necessitatem, qua nos in die susceptæ festivitulæ nostræ corporali vestræ pietatis præsentia fraudaremur.

* FESTUS. ¶ 6. in fin. adde: ¶ 6^a *Festus* est etiam frequens cognomen. *Inscript. apud Grut. 667. 4. M. Allius M. F. Festus. Alia in Mus. lapid. Patav. Fannia T. L. Festa.*

* FLĀVUS in *Append.* In fin. adde: ¶ 5 Compar. *Flavior* apud *Boeth. in Porphyry. Dial. 2. p. 31.* Potest alius procerior, alius fuscior; deductioribus alius capillis, alius flavioribus nasci.

* FLŌGIUM. In fin. adde: V. PHLOGIUM in *Append.*

* FŒTOR in *Append.* ¶ 2. in fin. adde: *Suet. Aug. 86.* Vitatis sententiarum ineptiis atque inconcinnitate, et reconditorum verborum, ut ipse dicit, fœtoribus.

* FŌMENTĀTUS, a, um, particip. a *fomento. Cæl. Aurel. 2. Acut. 12. ad fin.* Nocent etiam succi frigidi, ut hederæ, fomentati, atque capiti impositi.

* FŌMES. ¶ 1. in fin. adde: *Sidon. 2. ep. 2. a med.* Ingentes tilia duæ, connexis frondibus, fomitibus abjunctis, unam umbram non una radice conficiunt. *h. e.* ramis abjunctis, nam *Paulus* ex *Festo.* Fomites sunt assulæ ex arboribus, dum caduntur, excussæ. et *Placid. Gloss.* apud *A. Maium* in *Class. auct. T. 3. p. 463.* Formidat, formitibus (*corrige* Fomitat, fomitibus) exassulat. Hinc *Pauli* ex *Festo* locum consule in DEFOMITATUM.

* FŌMITO, as, avi, atum, a. 1. fomites seu assulas ex arbores cædo. V. *Placidi loc. cit.* in FOMES in altera *Append.* Hinc *Gloss. Philox. seu Labb.* Fomes, *πέλεκμα*, et Fomeo, (*corrige* Fomito, *πέλεκω*).

* FRĀTRISSĀ, æ, f. 1. *Isid. 9. Orig. 7. §. 17.* Fratris uxor fratrissa vocatur.

* FRIGĒFĀCIO, is, a. 3. *raffreddare*, frigidum facio, unde est *frigefacto* frequentativum. *Boeth. in Porphyry. 3. p. 190.*

Dicimus ignem calefacere, et frigefacere, quod scilicet ad faciendum refertur. Dicimus aquam calefieri et frigefieri, quod nihilo minus ad patiendi ducitur prædicamentum.

* FRIGEFIO, pass. anom. *rassfreddarsi*, frigidus fio. V. FRIGEFACIO in altera *Append.*

* FRIGIDITAS, atis, f. 3. *infreddatura*, frigoris captatio. *Cæd. Aurel. 1. Tard. 1. sub init.* Generator (*cephalea*) sæpius perfractione, aut frigiditate, aut contrario solis exustione, aut continuatione vigiliarum.

* FRIXANS, antis, particip. a frequentat. *frixo*, quod a frigo derivatum. *Cæd. Aurel. 1. Acut. 11. sub init.* Vapore nimio tanquam frixantes (*partes*) densamus.

* FRUCTUOSE. Lin. 1. post *utiliter* adde: *Alcim. Sentent. 1.* Fructuose Deo miseranti pro luminum sanitate supplicari.

* FRUMENTIFER, era, erum, adject. qui frumentum fert. *Auct. orb. descript. sub Constantio Aug.* ab A. Maio editus in *Class. auct. T. 3. p. 402.* Sequitur Calabria frumentifera in omnibus honis.

* FUCATIO, onis, f. 3. fuci illatio. Translate. *Eunod. 2. ep. 4.* Sicut amoris elocutor, et copiosus assertor es, ita nescis alicui blanda sermonum fucatione illudere.

* FUFIX lex de comitiis, ne omnibus diebus fastis legem ferre liceret, quam tulit Q. Fufius Calenus trib. pl. Eam memorat *Cic. post red. in sen. 5. 7. et 9., de prov. cons. 19., pro Sext. 15. et alibi.* ¶ 2. Ejusdem gentis fuit Fufius histrio quidam, de quo ita *Horat. 2. Sat. 2. 60.* Non magis audierit, quam Fufius ebrius olim, Cum Ilionam edormit.

* FUGIBILIS, e, adject. *fuggibile*, *φυγτός*, qui fugi potest, vel debet. *Boeth. Aristot. Topic. 3. 1. p. 680.* Quod per se est causa mali, fugibilis est eo, quod per accidens: ut vitium, quam fortuna; nam illud quidem per se malum, fortuna autem per accidens.

FULVUS. In fin. adde: ¶ 4. Est etiam cogn. R. V. ITERO adverb.

* FUMATIO, onis, f. 3. *profumo*, fumi exhalatio. *Cæd. Aurel. 1. Tard. 4. a med.* Odoribus tætris adhibitis, et fumationibus, et naribus aceti insufflatione, atque volutatione in sindone adhibita.

DE LITTERA G

* GABINAS, atis, adject. omn. gen. idem ac Gabinus. *In- Gnocent. de cas. litt. p. 257. Goes.* Territorium Gabinas. et mox. Sicut et de agro Gabinatum diximus.

GALLOGRÆCIA. In fin. adde: ¶ 2. Ridiculi causa hanc vocem usurpat *Caligula* apud *Suet. Cal. 31.* Gallis Græcisque aliquot suo tempore condemnatis, gloriabatur, Gallogræciam sese subegisse.

* GELATUS, us, m. 4. idem ac gelatio. *Cæd. Aurel. 4. Tard. 3. a med.* Si sanguis fuerit retentus, quod fit aliquando cum gelatu.

GEOMETRĀ. In fin. adde: ¶ 2. Etiam *geometer*, *tri*, usurpatur a *Boeth. in Porphy. Dial. 2. p. 34.* Est proprium, quod uni accidit, etsi non omnibus, ut est rhetor, vel *geometer*, vel grammaticus. Adde. *eund. Aristot. Analyt. prior. 1. 39 p. 498.*

* GEOMETRICĀLIS, e, adject. idem ac geometricus. *Boeth. 1. Geom. p. 1208.* Sed jam opus est ad geometricalis mensæ traditionem ab Archyta non sordido hujus disciplinæ auctore Latine accommodatam venire.

* GERMUS, a, um, adject. qui boni est germinis. Est cogn. R. *Inscript.* nunc in Histria exstans in urbe *Albona*. Sex. Gavilio Sex. F. Cla. Germo Æd. II. vir. Gavilia Sex. F. Maxima filia fecit. Vic. (*h. e. vicus*) ob merita loc. sepult. (*h. e. locum sepulturæ*) dat. D D

* GERONTEUM, i, n. 2. *γεροντία* idem ac senatus. *Not. Tir. p. 184.* Propincum, gyronteum. *Lege Propylæum, geronteum.*

* GLAUCOPÍUM, ii, n. 2. diminut. a *γλαυκός*, quæ casios oculos habet. V. VENERIUM et GLYCERIUM in *Append.*

GLAUCUS In fin. adde: ¶ 5. Est etiam cogn. R. *Inscript.* apud *Zaccar. Instit. lapid. p. 329. L. Ælius Aug. Lib. Glaucus. Alia apud Grut. 566. 3. Valeria Glauca.*

* GLESSOMARGĀ, æ, f. 1. margie genus, de quo *Plin. 17. 8. 4.* Tertium genus candidæ glessomargam vocant. Est autem creta fullonia mixta pingui terra, pabuli, quam frugum fertilior, ita ut messes sublata ante seementem alteram latissimum sece-

tur. Alii leg. *glyssomargam*, alii *glischomargam*. Tu videris, quid scribendum.

* GNŌMICUS, a, um, adject. *γνωμικός*, sententiosus. *Jul. Victor art. rhet. ab A. Maio edit. 11. p. 67.* Entymematon et epichiramaion formæ sunt quinque: elencticon, item dicticon, item gnomicon, item paradigmaticon, item syllogisticon. Enthymema gnomicon hoc a sententia differt, quod ibi tantum simpliciter sententia pronunciatur, hic autem simul et ratio sententiæ redditur, quale est hoc: Carthaginienses nobis jam hostes sunt; nam qui omnia parat contra me, ut, quo tempore possit, bellum velit inferre, hic jam mihi hostis est, tametsi nondum armis agat.

GRĀBĀTUS. In fin. adde: ¶ 2. Etiam *grabatum*, i, neutro genere usurpat *Cæd. Aurel. 2. Acut. 37. ante med.* Eos quiescere jubemus lecto mutato, ad grabata ægros transferendo.

* GRESSIBILIS, e, adject. qui gradi potest, aut solet. *Boeth. in Aristot. Categ. 1. p. 137.* Homo cum sit gressibilis, potest defini: homo est, qui per terram pedibus ambulare possit.

* GRININCENSIS, e, adject. ad Grinincum pertinens, urbem montanam in Provincia, quæ nunc *Grasse* appellatur, ubi celebre olim monachorum cœnobium fuit. *Sidon. 7. ep. 17.* Statuta Lirinensium patrum, vel Grinincensium. *Alcim. ep. 65.* Monasteriis Grininceusibus occupatus aliquamdiu jam habitaculo civitatis absueram.

* GUSTABILIS, e, adject. *gustabile*, qui gustari potest. *Boeth. in Aristot. Categ. 2. p. 168.* Hoc idem (*dicendum est*) de sensu gustantis, si gustus enim pereat, mel forsitan permanebit, gustabile autem non erit.

GUTĀ. Lin. 2. post *fusilis* adde: Videtur esse nomen per onomatopœiam fictum, in *Not. Tir. p. 152.* Gut, gutta, guttula.

* GYPSĀTUS. In fin. adde: *Petron. Satyr. 34.* Statim allatæ sunt amphoræ vitreæ diligenter gypsatæ. *h. e.* albo colore asfabre superinductæ. V. *Annali dell' Instit. di corr. archeol. T. 11. p. 95.*

DE LITTERA H

HĀBITUS, a, um. Lin. 2. pro *Deus* repone *Deus*.

HÆMPTŌICUS. In fin. adde: *Cæd. Aurel. 4. Tard. 12. a med.* Diætetices scriptores libris regularibus, quos diæteticos vocant, de hæmptōicis scripserunt, quos nos sanguinem spuantes nuncupamus.

HÆRĒSIARCHĀ. In fin. adde: *Hieronym. in Isaj. 5. 23. 2.* Urbs Citiū, de qua et Zeno Stoicæ sectæ hæresiarches fuit. *h. e. sequace, discepolo.*

HĒCĀTONSTĪLON in *Append.* In fin. adde: Hinc *Martial. 2. 14.* Inde petit centum pendentia tecta columnis, Illiuc Pompeji dona, nemusque duplex.

* HELLEBŌRISMUS, i, m. 2. *ἡλεβορισμός*, purgatio helleboro facta. *Cæd. Aurel. 1. Tard. 4.* Destillandus etiam helleborismus, sed ex melle decocto.

HĒMĪCRĀNEUM. In fin. adde: ¶ 2. Etiam *hemisrania*, æ, dicitur. *Cæd. Aurel. 1. Tard. 1. sub init.* Sequitur in passione constitutos dolor vehemens capitis totius, aut dimidii, quem consueto nomine hemisraniam vocant, vel certe temporum, quem dolorem crotaphon appellant.

* HĒMĪTRĪTĀICUS, a, um, adject. idem ac hemitritæus. *Cæd. Aurel. 1. Tard. 1. ab init.* Circuitus hemitritæici.

* HENDĒCĀCHORDUS, a, um, adject. *ἑνδεκάχορδος*, undecim fidibus instructus. V. CITHARA in altera *Append.*

* HENDĒCĀGŌNUS, a, um, adject. *ἑνδεκάγωνος*, undecim angulis instructus. *Boeth. 2. Geom. p. 1225.* Idem de hendecagono feceris.

* HĒPĀTĪAS, æ, m. 1. *ἡπατίας*. *Cæd. Aurel. 3. Tard. 8.* Vocatur hic hydropismus etiam hepatis, aut splenites, a patientibus partibus nomen ducens, hoc est, jecore vel liene.

* HEPTĀCHORDUS, a, um, adject. *ἑπτάχορδος*, septem fidibus instructus. V. CITHARA in altera *Append.*

* HEPTĀGŌNUS, a, um, adject. *ἑπτάγωνος*, di sette angoli, qui septem habet angulos. *Boeth. 2. Arithm. 6. p. 1021.* Numerum, qui sub quinque angulis continetur, pentagonum Græci nominant; hexagonum, qui sex angulis includitur; heptagonum, qui septem.

HERMŪLĀ. In fin. adde: *Balb. de limit. p. 142. Goes.* Eorum limitum delimitatio est per mures, hermulas, macerias, scorpiōnes, congeries etc.

HERODIANUS in *Append.* In fin. adde: *Vet. Scholiast.* ad illud *Pers.* 5. 180. Herodis venerit dies: *hæc habet:* Herodes apud Iudeos regnavit temporibus Augusti in partibus Syriae. Herodiani ergo diem natalem Herodis observant, ut etiam salubata, quo die lucernas accensas, et violis coronatas in fenestris ponunt.

HESPERIUS. ¶ 1. in fin. adde: *Martial.* 13. 40. Hesperius scembris temperet ora liquor. *h. e.* garum Hispanum, nam ex Carthagine spartaria, Hispaniæ urbe, optimum Romam advehabatur. *V. Plin. loc. cit.* in GARUM §. 1.

*HETEROMECES, is, adject. *ἐτερομήκης*, altera parte longior. *Boeth.* 2. *Arithm.* 31. p. 1037. Primo quidem distribuendum est, qui sunt hi (numeri), quos promecas vocant, id est, anteriore parte longiores, vel qui, quos heteromecas, id est, parte altera longiores. Est enim anteriore parte longior, qui sub duobus numeris huiusmodi continetur, quorum latera non possidet unitatis differentia, sed aliorum quorumcunque numerorum, ut ter quinque, vel ter sex, vel quater septem. Parte vero altera longior numerus est, quicumque unitate tantum lateri crescit adjecta, ut sunt sex, scilicet bis ter, vel duodecim tres quater.

*HETEROMERES, is, adject. *ἐτερομερής*, qui parte altera longior est. *Boeth.* 2. *Geom.* p. 1250. Tetragonus parte altera longior ab Euclide quidem rectiangularis, sed non æquilaterus definitur, a Nicomacho autem heteromeres dicitur.

HIBERNUS. ¶ 4. in fin. adde: ¶ 4. *Hibernum* item absolute usurpatur pro hyemis tempore, quod *inverno* recentioribus Italis nunc dicitur. *Cael. Aurel.* 3. *Tard.* 1. *sub init.* Gravatur atque premit hæc passio magis mulieribus viros; hiberno, atque nocte magis, quam die, vel æstate. *Merobaud. carm.* 4. 11. Tiberis hibernis vada molliat severis.

*HIRCOCERVUS, i, m. 2. *τραγέλαφος*, tragelaphus a *Plin.* 8. 33. 50. dictus, cuius descriptionem exhibet *Cuvierius* in nupera *Plinii* edit. Parisiensis T. 6. p. 451. *Boeth.* in *Aristot. libr. de interpr. ed. sec. p.* 307. Hircocervus, quoniam omnino in rebus nulla illi substantia est, falsum aliquid designare videtur, sed non designat aliquam falsitatem. Nisi enim dicatur hircocervus vel esse, vel non esse, quamquam ipse per se non sit, solum tamen dictum nihil falsi in eo sermone, verve penditur.

*HOMŒOSIS, is, f. 3. *ὁμῳσις*, similitudo. *Pompej. in libr. Donat. de barbar.* p. 480. Homœosis est similitudo quædam, sed hæc similitudo fit aut a rebus ignotis, aut a rebus incongruis, aut a rebus paribus.

*HYDEROS, i, m. 2. *ὑδρως*, hydropis species quædam. *Cael. Aurel.* 5. *Tard.* 8. *sub init.* Sectarum principes, origini locorum specialia nomina tribuentes, hyderon vocant dispersum sive infusum per viarum raritatem, atque carnis spiramenta, liquorem. Ita dicunt hyderon ex renibus generari, hydropem vero ex duritate jecoris.

HYDRUS. In fin. adde: ¶ 6. Etiam pro hydrope, seu potius pro uteri tumore, qualis esse solet mulierum gravidarum. *Venant.* 8. *carm.* 6. 329. Quando suis jaculis uteri læsura tumescit, Atque voluptatis morbida crescit hydrus.

*HYPERHYPATE, es, f. 1. *ὑπερυπάτη*, chorda, quæ in cithara enneachordo addita est chordæ, quæ hypate seu summa erat in cithara octochordo et heptachordo. *Boeth.* 2. *Mus.* 20. p. 1077. Prophrastus ad graviores partem (citharæ) unam addidit chordam, ut faceret totum enneachordum. Quæ quoniam super hypaten est addita, hyperhypate vocabatur.

*HYPERMIXOLYDIUS, a, um, adject. *ὑπερμίζολύδιος*, ita appellatur modus, qui septem aliis modis auctior est. *Boeth.* 4. *Mus.* 14. p. 1157. Modorum nomina sunt hæc: hypodorius, hypophrygius, hypolydius, dorius, phrygius, lydius, mixolydius. *et.* 16. p. 1160. Septem quidem prædiximus esse modos, sed nihil videatur incongruum, quod octavus super annexus est: omnibus quidem acutior modis erit, qui inscribitur hypermixolydius, omnibus vero gravior is, qui hypodorius.

*HYPODORIS, a, um, adject. *ὑποδωριος*, ita appellatur modus musicus, qui gravior est Dorio. *V. HYPERMIXOLYDIUS* in altera *Append.*

*HYPODYMA, ātis, n. 3. *ὑπόδυμα*. *Cael. Aurel.* 1. *Tard.* 4. §. 75. Laxato etiam hypodymate, sive membrana, quæ latera ex interioribus contegit, sine ullo periculo poterit collectus spiritus exhalari. *h. e.* pleura et mediastino.

*HYPOLYDIUS, a, um, adject. *ὑπολύδιος*, ita appellatur modus musicus, qui Lydio gravior est. *V. HYPERMIXOLYDIUS* in altera *Append.*

*HYPOPHYGIUS, a, um, adject. *ὑποφρύγιος*, ita appellatur

modus musicus, qui gravior est Phrygio. *V. HYPERMIXOLYDIUS* in altera *Append.*

*HYPOPODIUM, ii, n. 2. *ὑποπόδιον*, suppedaneum, quod sub pedibus ponitur. *Paul. Sentent. recept.* 3. 6. 65. Instrumento balneario legato, balneator ipse, et scamna, et hypodia (*lege hypopodia*), fistulae, miliaria, epistomia, rotæ aquariæ legato cedunt.

*HYPOTENUSALIS, e, adject. ad hypotensam pertinens. *Boeth.* 2. *Geom.* p. 1217. Cathetus autem et basis tali sunt indagandi ratione. Ducatur hypotenusalis summa viginti quinque in se, et in sex centum et viginti quinque redundat.

*HYPOZYGOS, i, m. 2. *ὑπόζυγος*, pleura. *Cael. Aurel.* 2. *Tard.* 11. *sub init.* Membrana, quæ interius latera cingit, a Græcis hypozygos appellata. *et ibid.* 12. *circa med.* II vero, qui ex hypozygo membrana fluores venerint, difficiles curatione judicantur: et magis, si ex diaphragmate.

*HYPSELÖGRAMMUS, a, um, adject. *ὑψηλόγραμμας*, qui alte inscriptus est. *Frontin. de colon.* p. 112. *Goes.* Si scriptus hypselogrammus fuerit terminus.

DE LITTERA I

*JACTITATOR, oris, m. 3. frequens jactator. *Alcim. ep.* 4. *a med.* Si baptizatus, aut etiam translatus ab hæresi qualibet parvulus, vel forsitan ævo longiore proventus, celeri post lavacrum sine rapiatur, nec ipse operis jactator abnuerit, hominem sola fide salvatum, Christianorum rudimenta testantur.

JACULOR. ¶ 1. in fin. adde: *Ulp. Collat. Mos. et Rom. leg. tit.* 9. §. 2. Quive bestias depugnare locavit, locaverit; præterquam qui jaculandi causa ad Urbem missus est, erit. *V. Senec. loc. cit.* in JACULATOR §. 1. in *Append.*

*IATRĀ, æ, f. 1. *ιατρῆα*, curatio, medela. *Alcim. ep.* 74. Supplicans, ut stomachos multis Saxoniarum deliciis nauseantes tandem parcioribus iatriæ vestræ jejuniis atteratis.

ICOSITANUS corrige ICOSITANUS. Lin. vero 3 in fin. post *Algeri* adde: Tribus abhinc annis repertus est ibidem ingens lapis cum inscriptione mox afferenda, quæ probe ostendit, ubi nunc *Algeri*, olim Icosium urbem fuisse, minime vero Ruscurium, aut Cæsaream, quemadmodum a quibusdam ea nunc perperam appellatur. Talis autem est inscriptio, quæ vulgata fuit in *Ephemeride*, cui nomen est *Gazzetta di Venezia del dì 11. Aprile 1839*. P. Sittio M. F. Cor. Plocamiano ordo Icositanorum. M. Sittius Sp. F. Qui. Cæcilianus pro filio pientissimo H. R. I. R. *h. e.* honore recepto, impensam remisit.

ICUNCULĀ. In fin. adde: *V. IMAGUNCULA.*

IDIOMĀ. In fin. adde: ¶ 2. Etiam *idioma*, æ, f. 1. usurpatur, ut schema, æ. *V. CLAVICATUS* in altera *Append.*

IGNĒUS. ¶ 1. in fin. adde: *Tertull. adv. hæretic.* 36. Postea quam Joannes in oleum igneum demersus, nihil passus est. *h. e.* Ignitum.

IGNOSCENS. Locus *Terentii* hic allatus ita refigendus est ex *Boethio*. Quanto tu me es annis gravior, tanto es ignoscen-
tior, Injustitiæ meæ ut justitiæ tua sit aliquid præsidii.

ILIACUS. In fin. adde: ¶ 3. *Iliacus* est etiam, qui ileo laborat. *Cael. Aurel.* 3. *Acut.* 17. ad fin. Si quisquam iliacam evaserit passionem, necessario ex supradictis dysentericus fiet. *et mox.* In iliacis, patientis loci causa, potius quantitatem minuendam existimat. *et ibid.* 20. Iliacus dolor. *et ibid.* 21. Iliaca passio.

ILIĀS. In fin. adde: ¶ 4. *Iliadem* vocat minus recte *Orosius* 7. 7. *carmen* Neronis, quod *Suet. Ner.* 38. *ἄλυσιν* appellat.

*ILICĒNSIS, e, vel

*ILICĒTANUS, a, um, adject. ad ilicem pertinens, oppidum Italiæ, in ora orientali Genuensi, nunc *Lerici*. *Inscript.* apud *Murat.* 522. 1. Nomina collegii fabrum Ilie.

*ILLACTĒNUS. In fin. adde: *M. Aurel.* ad *Front. de fer. Alsicis.* 4. (edente iterum *A. Maio*) *illatenus* dolueris, mi magister, si me compotem voti Dii boni faciant. *Illatenus* porro ex illa, at *illactenus* ex illac, et *tenus* componitur.

ILLEX. In fin. adde: ¶ 5. Est etiam cogn. R. *Inscript.* apud *Grut.* 350. 1. *Albius A. F. Horat. Illex.*

*ILLICĒTO et Illicito, as, a. 1. frequentat. ab *illicio*. *Ennod. Opusc.* 2. *a med.* Licet nos immanium impensarum pondus illicitet.

*IMMANCIO, onis, f. 3. *μονή*, eadem fere ac *mansio*. *Boeth.*

Aristot. Topic. 4. 4. p. 691. Si memoriam immansionem scientiæ dicat, nam omnis immansio in mente, et circa illud, quare et scientiæ immansio in scientia.

* **IMMEDIATUS**, a, um, adject. *immediato*, ἀμεσος, proximus. *Boeth. Aristot. Analyt. post. 1. 25. p. 543.* Immediate pro positiones sunt principia, altera autem conclusio sit accepta propositione immediata.

* **IMMEDIETAS**, atis, f. 3. conditio earum rerum, quæ immediate sunt. *Boeth. in Aristot. libr. de interpr. ed. sec. p. 456.* Age enim, sint huiusmodi contraria, quæ sint immediata; genitum esse, et ingenitum esse. In contrariis igitur immediate idem ac privatoria affirmatio, quod negatio, valet. In his autem quæ medietatem habent, non idem.

* **IMMENSITER**, adverb. *immensamente*, cum immensitate. *Alcin. Homil. de rogat. ante med.* Aedes publica, quam praelo civitatis vertice sublimitas immensiter fastigiata prætulerat, flammis terribilibus conflagrare crepusculo cepit.

* **IMMISCIBILIS**, c, adject. qui misceri non potest. *Boeth. in Porphy. Dial. 2. p. 43.* Immixtæ sunt contrariæ differentie, id est immiscibiles, quæ misceri non possunt.

* **IMMOBILITER**, adverb. *immobilmente*, non mobiliter. *Pompej. Comment. art. Donat. p. 190.* Scire debes, quod et immobiliter licet nobis declinare hoc nomen (*paterfamilias*), et mobiliter, id est cum conversione constare.

* **IMMURMURATIO**, onis, f. 3. eadem fere ac murmuratio. *Ennod. Opusc. 3. a med.* Mugitus ursi, aliarumque belluarum minax immurmuratio.

* **IMPÄRITAS**, atis, f. 3. conditio numeri imparis. *Boeth. 1. Arithm. 5. p. 991.* Par numerus est, qui in duo æqualia, et in duo inæqualia partitionem recipit, sed ut in neutra divisione vel imparitati paritas, vel paritati imparitas misceatur.

* **IMPENSIO**, onis, f. 3. eadem ac impensa. *Pompej. Comment. art. Donat. p. 361.* Similiter sumptus si ab eo, quod est sumor, sumptus sit, participium est; si ab eo, quod est sumptus, huius sumptus, erit nomen quartæ declinationis, quando impensionem significamus.

* **IMPÉRATIO**, onis, f. 3. imperium, jussio. *Boeth. 2. Arithm. 1. p. 1014.* Hoc autem trina rursus imperatione colligitur, eaque resolvendi ars.

* **IMPERMUTATUS**, a, um, adject. non permutatus. *Boeth. in Aristot. Categ. 2. p. 142.* Quare proprium substantiæ ita esse putabitur contrariorum susceptibile, ut ipsa permutata contraria suscipiat, non ut, re mutata, ipsa impermutata immutabilisque permaneat.

* **IMPIGENS**, entis, particip. ab inusit. *impigeo*, frequens. *Cæl. Aurel. 3. Acut. 11.* Oscitatio jugis, et impigens levandi voluntas. *h. e.* levandi stomachum, seu vomendi.

IMPÖSITICÏUS corrige **IMPÖSITICÏUS**.

IMPRÉCATIO. In fin. adde: ¶ 2. Est etiam eadem ac precatio. V. **FLAMEUM** in *Append.*

IMPRÉCOR. ¶ 1. in fin. adde: *Suet. Aug. 65.* Deprecanti sæpe populo Romano, et pertinacius instanti tales filias, talesque conjuges (quales *Julia* filia et neptis erant) pro concione imprecatus. *h. e. augurando.*

* **IMPRINCIPALITER**, adverb. idem ac principaliter, imprimis. *Cæl. Aurel. 2. Acut. 9. ad fin.* Quæ non imprincipaliter dienda suscepit.

* **INABSTINENTIA**, æ, f. 1. frequentia. *Ennod. 4. ep. 12.* Ubi fuit inabstinentia tabellarum non circa omnes in Liguria custodita.

* **INÆQUIMÖDUS**, a, um, adject. qui æqui est modi. *Boeth. loc. cit. in ÆQUIMODE* in altera *Append.*

INÄNIMATUS. In fin. adde: Usurpat vero etiam *Boeth. Aristot. Analyt. prior. 1. 4. p. 471.* Rursum 'a quidem nulli b insit, b autem alicui c non insit, et sint termini, inanimatum, homo, album, deinde sumantur alba, de quibus non prædicatur homo, cygnus et nix, nam inanimatum de hoc quidem omni prædicatur, de illo vero nullo. Adde p. 472.

* **INÄDITIO**, onis, f. 3. surditas. Ita reprobatur hæc vox a *Boeth. in Aristot. Categ. 3. p. 185.* Surditas cum sit auditus privatio sine negatione profertur, eodem quoque modo cæcitas. Nullus enim dicit *inauditio*, neque *invisio*, nec aliquid huiusmodi, sed tantum surditas cæcitasque nominantur propriis nominibus.

* **INÄSPICÄTUS**. In fin. adde: ¶ 2. Etiam in partem meliorem accipitur pro bono improvise et insperato. *Ennod. 1. ep. 5.* Inauspicatis successibus illi provecum incrementa ventura sunt, quem cœpisse videmus a fascibus. *Id. 4. ep. 29.* Inauspicata bene de Deo merentibus bona tribuuntur. Adde g. ep. 35.

INCENSUM. In fin. adde: ¶ 2. Est etiam idem ac incensio, scilicet luminis aut lucernæ. *Ambros. de Virginib. 3.* Solemnnes orationes cum gratiarum actione sunt deferendæ, cum e somno surgimus, cum prodimus, cum cibum sumimus, cum sumpserimus, et hora incensi, cum denique cubitum perginus.

INCHÖAMENTUM. In fin. adde: *Ruric. Help. carm. 72.* qui nobilis ævi Inchoamenta gerens. Hic licenter tertia syllaba corripitur.

* **INCISOR**, oris, m. 3. *trinciante*, idem ac scissor. V. **DEVO-RABILIS** in altera *Append.*

* **INCOMMENSURÄBILIS**, e, adject. *incommensurable*, ἀμετρος, qui commensurabilis non est. *Boeth. Aristot. Topic. 8. 5. p. 731.* Ut latus incommensurable esse diametro, si oporteat ostendere. *Id. 1. Arithm. 17. p. 999.* Si quolibet illos numeros secundum suam in semetipsos multiplices quantitatem, qui procreantur, ad alterum comparati nulla mensuræ communione junguntur. Si quinque et septem, quos procreant, compares, incommensurabiles erunt. Quinquies enim quinque viginti quinque, septies septem faciunt novem et quadraginta: quorum mensura nulla communis est, nisi forte omnium horum procreatrix et mater unitas.

* **INCOMMÜNICÄBILIS**, e, adject. *incommunicabile*, qui communicabilis non est. V. *Boeth. loc. cit. in COMMUNICABILIS* in altera *Append.*

* **INCOMPËTUS**, a, um, adject. idem ac incompetens. *Ennii fragm. in Thesaur. N. Latinit. edit. ab A. Maio in Class. auct. T. 8. p. 534.* Squarrosa et incompete rostra. *h. e.* quorum pars superior non convenit cum inferiore.

INCOMPÖSÏTUS. In fin. adde: ¶ 2. *Incompositus numerus* dicitur, qui a nullo alio componitur, nisi ab unitate. *Boeth. 1. Arithm. 14. p. 997.* Incompositus numerus est, qui nullam partem habet, nisi eam, quæ a tota numeri quantitate denominata sit, ut ipsa pars non sit, nisi unitas, ut sunt tres, quinque, septem undecim, etc.

* **INCONCILIÄTUS**, a, um, particip. ab *inconcilio*. V. **ADVERSITAS** in altera *Append.*

* **INCONJUNCTUS**, a, um, adject. *ineongiunto*, non conjunctus. *Boeth. Aristot. Analyt. prior. 1. 25. p. 488.* Plures erunt, et inconjuncti syllogismi ad invicem.

* **INCONSENTIENS**, entis, particip. ab inusit. *inconsentio*, non consentiens. *Boeth. in Aristot. libr. de interpr. ed. sec. p. 433.* Videntur utraque quasi quodammodo inconvenientia esse, quippe cum illud unum etiam impossibile sit, ut affirmatio negatione consentiant, illud alterum non secundum esse, vel non esse fieri oppositiones, inconsistentiens sit aliis propositionibus, in quibus hoc modo fieri contradictionem, manifestum est.

* **INCONSEQUENTER**, adverb. non consequenter. *Cæl. Aurel. 3. Acut. 4.* Clysteribus utendum ob avertendam materiam, vel avocandam a locis patientibus, inconsequenter jubet *Asclepiades*.

* **INCONSÖNUS**, a, um, adject. idem ac inconsonans. *Boeth. 1. Music. 20. p. 1075.* Nil in eis esset inconsonum, ad imitationem scilicet musicæ mundanæ, quæ ex quatuor constat elementis, eujus quadrichordi *Mercurius* dicitur inventor.

* **INCONTEXTUS**, a, um, adject. non contextus. *Boeth. in Aristot. libr. de interpr. ed. pr. p. 240.* Cum illa, quæ nomine æquivoco significantur, juncta fuerint, neque in unam substantiam convenerint talis juncturæ, quæ res sibi met contextas copulant, non erit ullus intellectus.

* **INCONTINÜUS**, a, um, adject. non continuus. *Boeth. 2. Music. 22. p. 1101.* Verisimile est, ut est consonantia diatessaron consonantia, diapente continua, ita si diatessaron in duplici statuitur, diapente incontinua duplicis poni, id est triplici.

INCONVËNIENTER. In fin. adde: Superl. *Inconvenientissime* apud *Boeth. in Aristot. libr. de interpr. p. 264.* Inconvenientissime prædicabitur.

INCÖRPÖRÄBILIS. In fin. adde: Labantem *Tertulliani* auctoritatem suffulcit locus *Boeth. in Porphy. Dial. 1. p. 8.* Sic igitur mens rerum nixa primordiis, altiori atque incorporabili intelligentia sublimatur.

* **INCULPÄTIO**, onis, f. 3. *ἐπιτιμωσις*, *incolpazione*, idem fere ac enlpatio. *Boeth. Aristot. Topic. 8. 4. p. 729.* Inculpatio vero orationis et secundum ipsam orationem, et quando interrogatur, non eadem. *et mox.* Orationis autem secundum se ipsas quinque sunt inculpationes.

* **INCUNCTÄBILITER**, adverb. idem ac incunctanter. *Alcin. Sentent. ex ep. ad Philipp. 4.* Triplicis linguæ pagina fuit, ut a toto mundo incunctabiliter crederetur.

* **INCÜRÄTË**, adverb. *trascuratamente*, non curate. *Boeth. in*

Aristot. libr. de interpr. ed. sec. p. 384. Quod autem dicitur, perobscure est, et expositum a pluribus incurate.

INDECENTIA. In fin. adde: *Cael. Aurel. 3. Tard. 8.* Siquidem hydropismus et difficultatem, et indecentiam, et periculum inferit agrotanti.

* **INDECEPTIBILIS**, e, adject. qui decipi non potest. *V. Boethii loc. cit. in PSEUDOGRAPHIA in Append.*

* **INDECIDUUS**, a, um, adject. non deciduus. *Boeth. Aristot. Topic. 6. 2. p. 706.* Alius (*locus est*), si secundum metaphoram dixit: ut scientiam indeciduam, terram autem nutricem, aut temperantiam consonantiam.

* **INDEMONSTRATUS**, a, um, adject. *indimostrato*, non demonstratus. *Boeth. Aristot. Analyt. prior. 2. 1. p. 503.* Indemonstrata propositio.

* **INDEMUTABILITER**, adverb. idem ac immutabiliter. *Ennod. 5. ep. 21.* Ego ut tarde amicos eligo, ita in his indemutabiliter persevero.

* **INDESINENS**, entis, adject. non desinens. *Ennod. 6. ep. 10.* Indesinentes pro vobis ducat excubias.

* **INDETERMINATE**, adverb. *indeterminatamente*, non determinate. *Boeth. Aristot. Elench. sophist. 8. 3. p. 726.* Necesse est respondentem sustinere orationem, ponendo aut probabilem, aut improbabilem positionem, aut neutram, et aut simpliciter probabilem, aut improbabilem, aut indeterminate, ut huic, alicui, vel alii.

INDICTICIUS corrige **INDICTICIUS**.

INDISCIPLINĀ. In fin. adde: *Boeth. Aristot. Analyt. prior. 1. 3. p. 470.* Terminī, ut inesse, bonum, habitus, prudentia; ubi non inesse, bonum, habitus, disciplina.

* **INDISCREPANTER**, adverb. sine discrepantia. *Boeth. 2. Arithm. 38 p. 1043.* Idem si in infinitum facere libeat, indiscrepantem incurrit.

INDISSOLUTUS. In fin. adde: Incertam *Ciceronis* auctoritatem obfirmat locus *Boeth. 1. Music. 3. p. 1066.* Ideo definitur sonus aeris percussio indissoluta usque ad auditum.

* **INDISSUASIBILIS**, e, adject. qui dissuaderi non potest. *Boeth. Aristot. Topic. 6. 4. p. 713.* Si scientiam definivit opinionem indissuasibilem.

* **INDIVIDUĒ**, adverb. *individualmente*, specialiter. *Boeth. de differ. top. 4. p. 881.* Omnes causae vel speciales, vel individuae sub horum generum uno cadunt.

* **INDIVISIO**, onis, f. 3. *ἀτομος*, id quod dividi non potest. *Boeth. Aristot. Analyt. post. 1. 12. p. 533.* Manifestum igitur, quod utrisque falsis (*propositionibus*) et altera solum, erit syllogismus deceptivus in indivisionibus. *h. e.* in his propositionibus, quae divisionem non admittunt: Graece *ἐν ἀτόμοις*.

* **INDUCTICIUS** corrige **INDUCTICIUS**.

* **INDUCTIVUS**, a, um, adject. *inductivus*, *ἐπαγωγικός*, qui inducit, allicit. *Boeth. Aristot. Analyt. post. 1. 9. p. 530.* Non oportet autem instantiam in ipsum ferre, si sit propositio inductiva.

* **INDULTIO**, onis, f. 3. idem ac indultum, et indultus. *Imppp. Valentin. Theod. et Arcad. in Append. Cod. Theod. a Sirmondo edita n. 7.* Placida beneficia lenitatis pro felicitate saeculi publicamus, ut illos, quos imminenti supplicii terror exagitat, insperatae miserationis indultio, securitati perpetuae restitutos, ad communis vitae gaudia, depulsa culpae acerbitate, perducat.

* **INELIMATUS**, a, um, adject. non limatus. *Ennod. 5. ep. 7.* Dominae nostrae Cynegiae epitaphium vix una hora habens traclandi spatium, inelimitata velocitate composui.

* **INELUCTATUS**, a, um, adject. *ineluctatus*, *ἐνελκτικός*, qui ineluctatur, allicit. *Boeth. Aristot. Analyt. post. 1. 9. p. 530.* Non oportet autem instantiam in ipsum ferre, si sit propositio inductiva.

* **INERMIS**. ¶ 1. in fin. adde: *Suet. Cal. 48.* Vocatas (*legiones*) ad concionem inermes, atque etiam gladiis depositis, equitatu armato circumdedit. *h. e.* sine loriceis, scutis et galeis, haec enim propria arma dicuntur.

* **INERTICUS**, a, um, adject. unde est diminut. *inerticulus*. Utitur hoc adjectivo *Auct. Thesauri N. Latinit. ab A. Maio edit. in Class. auct. T. 8. p. 3.* Adeo desipiscentes, adeo inertici esse approbantur. *Id. p. 9.* Unde haec inertia, et, et inerticus, a, um, id est ignavus, remissus.

* **INEVIDENS**, entis, adject. non evidens. *Boeth. in Porphyry. 1. p. 46.* Sed eas imaginationes confusas atque inevidentes sic sumunt, ut nihil ex earum conjunctione ac compositione efficere possint.

* **INEXISTENS**, entis, particip. ab inusit. *inexistō*, quod idem

significat, ac insum. *Boeth. Aristot. Analyt. prior. 1. 11. p. 477.* In utrisque affirmativis et privativis existentibus syllogismis necesse est alteram propositionem similem esse conclusioni. Dico autem similem, si inesse quidem, inexistentem, si autem necessaria, necessariam.

* **INEXPERIENS**, entis, particip. ab inusit. *inexperior*, qui non est experiens, *inesperto*, *inexpertus*. *Boeth. de divis. p. 638.* Nec putet supervacuum loquacitatem harum rerum *inexperiens*, rudis, insolensque novi, audientium mentes habere.

* **INEXPERIENTER**, adverb. *inespertamente*, non experienter. *V. Boethii loc. cit. in EXPERIENTER in altera Append.*

* **INEXPERTĒ**, adject. *ἀπειρος*, idem ac *inexperienter*. *Boeth. Aristot. Elench. sophist. 2. 1. p. 746.* Circa omnia exercitatus esse videbitur, et in nullo se *inexperte* habere.

* **INEXPUGNABILITER**, adverb. *inexpugnabilmente*, *inexpugnabili* ratione. *Alcim. Homiliar. fragm. 5.* Inexpugnabiliter plus haec basilicis, quam propugnaculis urbs munitur.

* **INFABRICATUS.** In fin. adde: ¶ 2. Translatē est *inelegans*. *Ennod. 2. ep. 6.* Infabricata verba. et 5. ep. 59. Infabricata confabulatio.

* **INFIDUCIATUS**, a, um, particip. ab inusit. *infiducio*, idem ac *fiduciatus*. *Vet. instrum. apud Marin. Papir. diplom. p. 33. col. 2.* Nulli antea (*res*) a se donatas, cessas, commutatas, *infiduciatus* nulli.

INFINITUS. In fin. adde: Superl. *Infinitissimus* apud *Boeth. 1. Arithm. 1. p. 988.* Magnitudo a finito incohans quantitate modum in divisione non recipit; infinitissimas enim sui corporis suscipit sectiones.

INFLUXIO. In fin. adde: *Cael. Aurel. 2. Acut 37. sub init.* Flabellis etiam latenter aerem frigerandum dicimus, aqua frigida aspergentes solum, et ea, quae influxione sui, quam Graeci *ἀπρόσφοιαν* vocant, spirationem faciem agrotantibus facere valent, circum projici jubemus, quae tamen sine ullo percussu atque odore gravi valeant aerem facere constrictivum, ut vitis folia, aut myrti, aut quercus, aut pini atque lentisci, aut mali punici, vel rosae, atque his similia.

INFORMIS. ¶ 2. lin. 2. post *orrido* adde: *Priscian. 1. p. 541. Putsch.* Informis dicitur mulier, non quae caret forma, sed quae male est formata.

INFORMO. ¶ 3. in fin. adde: ¶ 3. Est etiam enunciare, quod *informare* dicunt recentiores Itali. *Ennod. 9. ep. 33.* Frequenter de his, quae vobiscum aguntur, vel acta sunt, informantes.

* **INFREQUENTER**, adverb. *infrequentemente*, non frequenter. *Boeth. in Aristot. libr. de interpr. ed. sec. p. 378.* Contingit, ut rarius infrequentiusque contingant.

* **INGEMMESCO**, is, n. 3. idem ac *gemmesco*, gemma fio. *Isid. 16. Orig. 14. n. 7.* Dracontites ex cerebro draconis eruitur, quae nisi viventibus abscissa fuerit, non ingemmescit. *V. GEMMESCO.*

* **INHÆREDITO**, as, n. 1. idem ac *heredito*. *Valerian. Homil. 4. a med.* Ita hereditatem, cui solet unus inhereditare, frequenter videmus, inter multos numero accrescente sufficere.

INIQUITAS. In fin. adde: ¶ 8. *Iniquitas mensurarum et ponderum* dicitur poena pecuniaria, qua multantur fraudulentum promercalium rerum venditores. *Inscript. nuper reperta prope Ariminum, edita vero in Bullett. dell' Instit. di corrisp. archeol. ann. 1840. p. 96.* Ex iniquitatibus mensurarum et ponderum G. Septimius Candidus, et P. Munatius Celer Aed. stateram æream, et pondera decret. decur. ponenda curaverunt.

INJUCUNDUS. In fin. adde: ¶ 3. Comp. *Injucundior* apud *Cael. Aurel. 1. Tard. 4. §. 125.*

* **INNATURALIS**, e, adject. *innaturale*, non naturalis. *Boeth. in Aristot. Categ. 3. p. 178.* Quoniam cum verecundia fit, in os omnis sanguis egreditur, ita quoque fit rubor ex sanguinis progressionem. Quocirca si hoc ex innaturali passione contigerit, naturali facies rubore perfunditur.

* **INNOMINATUS**, a, um, adject. *innominato*, non nominatus. *Boeth. in Aristot. libr. de interpr. 2. ed. sec. p. 250.* Subiectum illud aut nomen est, aut quod apud veteres quidem fuit innominatum, ab Aristotele vero infinitum nomen vocatum est: prius enim dictum est, quod homo nomen esset, non homo vero innominalum quidem apud antiquos, sed nunc infinitum nomen.

* **INOOPORTUNITAS**, atis, f. 3. *inopportunità*, intempestivitas. *Idac. Chron. ad ann. a Chr. n. CCCCLXVII.* Expeditio ad Africam adversus Vandalos ordinata metabolarum commutatione, et navigationis inopportunitate revocatur.

* **INQUISITIVUS**, a, um, adject. *ἐξεταστικός*, qui multus est in indagatione veritatis. *Boeth. Aristot. Topic. 1. 2. p. 663.* Cum

dialectica sit inquisitiva, ad omnium methodorum principia viam habet.

INSCRIPTURĀ. In fin. adde: At profecto junctim sic legitur hæc vox apud *Var. auct. de limit. p. 301. Goes* Hæc inscriptura demonstrat tibi, quomodo debeas typum in re presenti collocare.

INSIDIŌSUS. Lin. antepæn. pro *servorum* reponere *servum*.

INSOLERS, eris, adject. non solers. *Boeth. de syllog. categ. 2. p. 591.* Si domus artificis compositionem æquabilem solertemque fuerit nacta, ipsa quoque constructio merito stabilitatis erit laudabile fundamentum. Si vero insolentior compositio fiat, tota quoque quamvis ex bonis ordinata lapidibus, nulla se se gerens fabrica stabilitate nutebit.

INSOLENTER, adverb. non solenter. *Boeth. in Porphy. Dial. 1. p. 1.* Quod intentionem ejusque libri insolenter interpretaretur, de inscriptione quoque operis apud quosdam minus callentes hæsitatum est.

INSPISSO, as, avi, atum, a. 1. *inspessire*, spissum reddo. *Boeth. de unit. p. 966.* Ad similitudinem aquæ, quæ in ortu suo subtilis et clara nascitur, sed paulatim decorsum fluens in paludibus et stagnis inspissatur et obscuratur.

INSTANTIĀ. ¶ 2. in fin. adde: *Ennod. Dict. 11.* Sicut artium in suo quæque opere invenitur mater instantia, ita novæ eruditionis negligentia.

INSTANTIVUS, a, um, adject. *ἐνστατικός*, qui multum instat. *V. Boethii loc. cit. in PROPOSITIVUS in Append.*

INSTAURĀTICIUS corrigere **INSTAURĀTICIUS.** Lin. antepæn. mult. pro *tertius* reponere *tertias*.

INSTĪTŪO. ¶ 12. in fin. adde: ¶ 12.^a Etiam cum dativo pro accusativo usurpatur. *Alcim. ep. 78.* Deposcit, ut artificem sigulum e vestigio dirigatis, qui nobis, qualibus strui possit mensuris crebrati conæculum furni, instituat.

INSTRUCTŪĀ. ¶ 1. in fin. adde: ¶ 1.^a Est etiam quælibet lapidum structura. *Frontin. de colon. p. 122. Goes.* Variis autem locis per instructuras, areas, rivorum vel fluminum cursus, sed et juga montium, atque supercilia fines servantur. *Auct. agr. p. 254. Goes.* Deficientibus (*fossatis*) terminos posuimus, aut certe instructuram fecimus, deinde limitem opere manu factum constituimus.

INSUĀVĪTER, adverb. non suaviter. *Boeth. 1. Music. 8. p. 1069.* Cum alter sonus alteri officit, ad sensum insuaviter uterque transmittitur. et 5. *ibid. 10. p. 1107.* Voces dissonæ sunt, quæ non permiscunt sonos, atque insuaviter feriunt sensum.

INSUSPECTE, adverb. *ἀνυπόπτως*, citra suspicionem. *Boeth. Aristot. Topic. 8. 1. p. 724.* Insuspecte se habent respondentes ad eos, qui videntur juste argumentari.

INTELLECTIBILIS, e, adject. *intellectibile*, qui intellectu percipitur. *Boeth. in Aristot. Categ. 1. p. 129.* Cum naturaliter primæ intellectibiles sint substantiæ, ut Deus, et animus, cur non has primas substantias nuncupaverit?

INTELLECTIVUS, a, um, adject. *intellettivo, διαλεκτικός*, in cogitatione positus. *Boeth. Aristot. Analyt. post. 1. 1. p. 552.* Omnis doctrina, et omnis disciplina intellectiva ex præexistente fit cognitione.

INTENSIBILIS, e, adject. non sensibilis. *Boeth. in Porphy. 5. p. 107.* Differentia quidem sensibilis est, et irremissibilis.

INTERAMNENSIS, e, adject. idem ac *Interamnensis*. *Inscript. apud Maff. Mus. Ver. 425. 5. M. Atticus Firminus Interamnensis. Hirschius in T. Flavii Syntrophii Instrum. p. 52.* putat, apud *Cic. Cæcili. 35.* legendum esse *Interamnenses* pro *Ariminenses*.

INTERCĀLO. In fin. adde: ¶ 4. Usurpatur etiam de aliis rebus, præter dies, interserendis. *Cæd. Aurel. 2. Tard. 13. a med.* Si celeriter ægros crassificari viderimus, erit abstinentia intercalanda.

INTERCESSUS. Lin. 1. dele ea verba in *sexto casu sing.*, nam *Alcim. ep. 8.* Me vestro intercessui, vel favori, votis præfusa supplicatione, insinuo.

INTERCULTUS, a, um, adject. qui modo cultus, modo incultus est. *Sicul. Flacc. de condit. agr. p. 7. Goes.* Si intercultis finibus, aut prope fines disponuntur arbores, spissioribus et disconvenientes ordinibus arborum.

INTERCUS. ¶ 2. in fin. adde: At absolute profecto utitur hoc nomine *Cæd. Aurel. 3. Tard. 8. ante med.* Hoc quidem plurimi magis intercubus convenire probaverunt, et *mox.* Intercubus autem, et ascitas iis curandos probant, quæ siccare, vel exsiccare valeant corpus.

INTERDICTUM. In fin. adde: ¶ 2. *Interdicti* formula habe-

tur apud *Paul. Sentent. recept. 5. 4. 7.* Quando tibi bona paterna, avitæque nequitiæ tua disperdis, liberosque tuos ad egestatem perducis, ob eam rem tibi ea re commercioque interdico. Hæc sunt prætoris verba.

INTEREMPTUS. In fin. adde: ¶ 3. Est etiam simpliciter mortuus. *Paul. Sentent. recept. 3. 6. 9.* Servo fataliter interempto, legatarii damnum est. *h. e.* si servus legatus fato intereat.

INTERFECTOR. ¶ 1. in fin. adde: *Justin. g. 8.* Philippum sæpe vulnecratum prælia remisere, Alexander amicorum interfector convivio frequenter excessit.

INTERFECTRIX. In fin. adde: ¶ 2. *Translat. Cæd. Aurel. 5. Acut. 8.* Immodica atque interfectorix tanta abstinentia judicatur.

*INTERMŪNUS, eris, n. 3. quod loco muneris est. *Ennod. Dict. 21. a med.* Quidquid non dare prævales, eum intermunus computa, si dedisti.

*INTERSCĀPŪLUS, a, um, adject. qui inter scapulas est. *Cæd. Aurel. 1. Tard. 4. ante med.* Atque omnes interseapulas partes cum stomacho, usque ad locum, quo discernitur venter, quem diaphragma vocant, simili curatione laxamus, et *mox.* Nunc stomachus, nunc vesica, nunc interseapula releventur.

INTERSCĪVUS. In fin. adde: *Hinc Boeth. 2. Geom. p. 1230.* Agros convallium jure ordinario disposuimus, quos interseivos nominavimus.

*INTĪTŪBANTER, adverb. non titubanter. *Boeth. 1. Arithm. 1. p. 1015.* Si quis ad alias inæqualitatis species animum tendat, eandem convenientiam intitubanter inveniet.

INTROSUM. In fin. adde: ¶ 3. Etiam *introsus* scribitur in *Inscript. apud Fabrett. p. 179. n. 369.* In fronte P. XVI., *introsus* P. X. In alia Patavii duobus abhinc annis reperta, maximam vetustatem redolente, et deposita in *Mus. Patav.* In fronte P. XXIII. S., retro P. XX. in A. P. XX., *introsus* pedes decem sex quoqueversus.

*INŪBERO, as, n. 1. idem ac *exnbero*. *Alcim. ep. 48. a med.* Omnis in commune prædicationum vestrarum cultus inuberat.

*INVĪSĪO, ovis, f. 3. privatio visionis. *V. INAUDITIO* in altera *Append.*

*INVĪTĀLIS, e, adject. non vitalis. *Boeth. de syllog. hypothet. 1. p. 619.* Si non sit animatum, statim consequitur, ut sit insensibile; invitale autem potest esse, si sit insensibile, ut lapis: potest vero non esse invitale, si sit insensibile, ut sunt arbores.

*INVŌCĀTIVUS, a, um, adject. *invocativo*, qui invocatur, aptus ad invocandum. *Boeth. Introd. ad syllog. p. 561.* Orationis species sunt quinque; interrogativa, ut: quo te, Mœri, pedes? an, quo via ducit, in urbem? imperativa, ut: suggere tela mihi; invocativa, ut: Dii maris et terræ, tempestatumque potentes; deprecativa, ut: Ferte viam venti facilem, et spirate secundi; enuciativa, ut: Est mihi disparibus septem compacta cicutis Fistula.

*INVŌLUNTĀRIE, adverb. *involuntariamente*, non voluntarie. *Boeth. Aristot. Topic. 4. 2. p. 688.* In iis, quæ involuntarie locum ex loco permutant, dicitur latio.

INVŌLŪTĪO. In fin. adde: *Cæd. Aurel. 3. Acut. 11.* Obtinente passione hydrophobica, tremor atque conductio nervorum, vox obtusa et velut latrabilis, corporis spiræ similis, sive canina involutio. *ravvolgimento tortuoso del cane quando si corica.*

JŌVĪUS. ¶ 4. lin. 2. post *imperatoris* adde: Hæc porticus a Cu Pompejo prius extructa Pompeja dicta ab eo est (*V. POMPEJUS, a, um, §. 5.*), quæ et *Hecatonstylos*, eo quod centum columnis suffulta esset, appellata est (*V. HECATONSTYLOS in Append.*) *mox* a Diocletiano restaurata, Jovia nominata est.

*IRREDDĪBĪLIS, e, adject. *ἀναπόδοτος* qui reddi non potest. *Boeth. Aristot. Topic. 4. 4. p. 690.* Donum est datio irreddibilis.

*IRRĪTĀTUS, us, in. 4. idem ac irritatio. *Paul. Sentent. recept. 1. 15. 3.* Ei, qui irritatu suo feram bestiam, vel quancunque aliam quadrupedem in se proritaverit, eaque damnum dederit, neque in ejus dominum, neque in eustodem actio datur.

IRRITO. In fin. adde: *Simplic. p. 80. Goes.* Nisi et memoria sit recens, et loci natura irritetur, et cultura nihil impediatur, secundum formas non est irritum decernere.

ISŌPLEURON. In fin. adde: ¶ 2. At est *Isopleuros, a, um*, adject. æquilaterus. *Var. auct. de limit. p. 312. Goes.* Ager si fuerit trigonus isopleurus, habens tria latera per quæ (*lege* per aqua, quæ) sexagenas perticas habeant, duco unum latus per alterius lateris medietatem, id est LX. per XXX., fiunt perticæ MDCCC., quæ faciunt jugera VI., tabulam unam.

ISTERCORĪUS. *V. STERCORĪUS §. 2.*

ITĀLĪCUS. In fin. adde: ¶ 4. *Italici* absolute sunt negotia-

tores ex Italia, qui in aliqua regione, seu provincia Romana negotiantur. *Inscript. apud Grut. 377. 5. Q. Cæcilio C. F. Metello imperatori Italici, qui Argeis negotiantur. h. e. ex Italia, qui Argeis in Orestea, regione Macedoniae, haud longe ab Apollonia.*

* ITERITAS, atis, f. 3. idem ac iteratio. *Boeth. 2. Geom. p. 1217.* Aliam normam hujus trigoni proponere curamus, quatenus hanc caute indagantes cautissima ad id, ad quod desiderant accedere, iteritatis linea absque dubio perducant.

* JUDICATIVUS, a, um, adject. *giudicativo, κριτικός*, aptus ad judicandum. *Boeth. Aristot. Analyt. post. 2. 18. p. 557.* Habent animalia connaturalem potentiam judicativam, quam vocant sensum.

* JURISPÉRITIA, æ, f. 1. idem ac jurisprudentia. *Boeth. in Cic. Topic. 4. p. 807.* Nescio, an quisquam jurisperitiæ professor tales tutelæ partes ediderit.

* JUVABILIS, e, adject. *ωφέλιμος, giovevole*, utilis. *Boeth. Aristot. Topic. 6. 4. p. 714.* Si delectatio est juvenia, et delectabile (est) juvabile.

* JUVANTIA, æ, f. 1. *ωφέλημα, giovevolezza*, utilitas. *V. Boethii loc. cit. in JUVABILIS in altera Append.*

JÜVO. In fin. adde: *Juvenc. 1. 58.* Salve progenie terras jura salubri. Ita Angelus alloquitur Mariam Virginem, quæ Iesum Christum erat paritura.

DE LITTERA L

LÄBO. In fin. adde: Sed vide *Plinii loc. cit. §. 2.*, ubi *labas* se est pro *labavisse* præterit. infinit.

LÄCERO. In fin. adde: *Comp. apud Cæl. Aurel. 3. Tard. 8. ante med.* Est lacerantior, atque corporis apertionibus efficax ob salustiam maritimus aer.

* LÄCHES, æus, m. 3. fortunatus: a *λαχρή*, vel *λάχος*, sors. Est cogn. *R. Inscript. Patavina apud Grut. 859. 5. C. Atilius Laches*

LÄCRYMÄ ¶ 1. in fin. adde: ¶ 1.^a Gnome est illud Apollonii rhetoris apud *Cic. 1. Invent. ad fin.* Lacryma nihil citius arescit.

* LAMBICUS, a, um, adject. fortasse est qui lambit. *Inscript. adhuc exstans Albonæ in Histria. Ti. Gavillius C. F. Claud. Lambicus.*

LAPSO. In fin. adde: ¶ 4. Particip. *Lapsans* apud *Ennod. 2. epigr. 67.* Ebria lapsantis confessus verba Thalix.

LARGITÜDO corripit LARGITÜDO.

* LÄRYNGÖTÖMIA, æ, f. 1. *λαρυγγοτομία*, incisio gutturis, quod est caput asperæ arteriæ. *Cæl. Aurel. 3. Acut. 4.* Asclepiades approbat arteriæ divisuram ob respirationem faciendam, quam laryngotomiam vocant.

LÄSCIVIA. ¶ 6. lin. 6. post *per vivezza* adde: *et ibid. 36.* Messalina paribus lasciviis ad cupidinem et fastidia. *h. e. capriciosa si nell' invogliarsi, che nello svogliarsi.* V. integrum locum in *Append. in ULTRO §. 1.*

* LÄTERÄLITER, adverb. *lateralmente*, per latus. *Boeth. 2. Geom. p. 1221.* Parallelogrammis adjiciendos rhombos, et rhomboides tetragonos arbitramur: quamvis enim aut angulariter, aut lateraliter a supradictis parallelogrammis dissideant, tamen his sunt adnumerandi.

LÄTRÄBILIS. In fin. adde: ¶ 2. Est etiam qui latrare solet. *Boeth. in Porphyry. 1. p. 52.* Si quis dicat nomen canis, plura significat, et hunc latrabilem quadrupedemque, et cæleste sidus, et marinam bestiam.

LÄNIMENTUM. In fin. adde: ¶ 2. Medici *lenimentum* vocant morborum mitigationem seu cessationem, ut superpositionem appellant eorum exacerbatorem. *Cæl. Aurel. 2. Tard. 13. ante med.* Curatio pro motibus temporum varianda, ut superpositionem emergentem eadem curatione curemus: in lenimento vero leves atque quietos adhibemus motus. *Id. 2. ibid. 4. ante med.* Nunc superpositionibus asperata, nunc lenimentis emollita passio.

LENTO. ¶ 3. in fin. adde: § 3.^a Etiam mollire significat, cum de luto figulorum sermo est. *Alcim. ep. 78. ad fin.* Artificem figulum brevi tenendum e vestigio dirigatis, qui nobis, intra quod spatium fossilis glebæ, scrobi sordibus septæ, animalium pedibus coctilis cœni glutinum lentari possit, insituiat.

LENTUS. ¶ 5. in fin. adde: ¶ 5.^a *Lentus* est etiam, qui sæ-

App.

vitium enim lento cruciati exercet. *Suet. Tib. 21.* Miserum populum Romanum, qui sub tam lentis maxillis (Tiberii scilicet) erit. *et 57.* Sæva ac lenta natura ne in puero quidem latuit.

* LERICUS, a, um, adject. *ληρικός*, nugatorius. *Hieronym. ep. 147. n. 3.* Hæc tibi ridicula forte videantur, qui comædis, et lyricis (num leicis?) scriptoribus, mimis, et Lentulis delectaris.

* LETHARGUS, a, um, adject. idem ac lethargicus. *Cæl. Aurel. 2. Acut. 9.* Multa adhibenda lethargis, quæ phreniticis sunt ordinata. *et paulo post.* Accedere ex vino furor in phreniticis potest, in lethargis nunquam. *et mox.* Misericiores igitur lethargis phrenitici.

* LĒVĀTĒ, adverb. alte, sublimiter. *Comp. Levatus* apud *Cæl. Aurel. 1. Tard. 1.* Paulo levatus capite collocato.

* LEUCADIUM, ii, n. 2. *λευκάδιον*, diminut. a *λευκός, ἄδης*, alba. *V. VENERUM in Append.*

LIBRĀ. In fin. adde: ¶ 11. Est etiam vocabulum, quo significatur mensura, seu pars quædam agri. *Hygin. de limit. p. 210. Goes.* In provincia Narbonensi varia sunt vocabula (agrorum): alii appellant libram, alii parallelam, in Hispania centurias.

* LITHARGYRINUS, a, um, adject. *λιθαργύριος*, qui ex lithargyrio constat. *Boeth. Aristot. Elench. sophist. 1. 1. p. 733.* Illorum hæc quidem argentum, ista vero aurum revera sunt; illa non sunt quidem, apparent autem secundum sensum, ut lithargyrina, et stannica, argentea, et felle tincta, aurea.

LŪDUS. ¶ 17. in fin. adde: ¶ 17.^a Est etiam ipsum tempus, quo pueri in ludo docentur. *Petron. Satyr. 85.* Forte cum in triclinio jaceremus, quia dies sollemnis ludum arctaverat. *h. e. perchè essendo giorno festivo, non ci era scuola.*

LYMPHĀTUS. In fin. adde: ¶ 2. Item *lymphatus* est lymphæ seu aqua temperatus. *Cæl. Aurel. 4. Tard. 3. a med.* Malorum Punicorum corticem sumentes, admixto vino lymphato, hoc est aqua temperato, coquimus.

LYNCURĪUM. In fin. adde: Hanc gemmam esse, quæ nunc vulgo *giacinto ombrato* dicitur, multis probat argumentis *Faustini. Corsi, Delle pietr. ant. p. 288.*

* LYSITHŌE, es, f. 1. *Λυσισθή*, Oceani filia, uxor Jovis Ætherii, et mater Herculis. *Cic. 3. Nat. D. 16.* Jovis plures in præscis Græcorum litteris invenimus: ex eo igitur (Jove) et Lysithoe est is Hercules, quem concertavisse cum Apolline de tripode accepimus. Ita pro mendosa vocabulo *Lisito*, vel *Lisitto*, legit *Creuzerus*.

DE LITTERA M

MÄMERCUS. ¶ 1. in fin. adde: Hujus prænominis exemplum exstat in *Fast. Capitol. a B. Borghesio editis T. 2. p. 22.* M. Æmilius Mam F. M. N. Mamercinus III. trib. mil. consulari potestate ann. U. C. CCCLIV.

MÄNE. ¶ 4. in fin. adde: ¶ 4.^a *Comp. Manius* reprobat a *Pompej. Comment. art. Donat. 9. p. 346.* Sunt aliqua adverbia, quæ non recipiunt comparisonem. *Mane* non possum dicere, quod dicunt multi, *manius*. Quid ergo, cum opus fuerit hac significatione, quid faciemus? Ad augendam significationem, *magis* et *maxime*, ad minuendam, *minus* et *minime*.

MÄNŪĀTUS. In fin. adde: ¶ 3. Item qui manus habet, ut ungulatus, qui ungulas. *Capell. 4. p. 113.* Alicujus manuati manus est, quia et manuatum aliquid manu manuatum est.

* MĒDICINĀLITER, adverb. *medicinalmente*, more medicorum. *Ennod. 9. ep. 26.* Ut ipsi miseras meas medicinaliter curent.

MĒDICUS. ¶ 2. in fin. adde: *Tacit. 6. Ann. 50.* Erat medicus arte insignis, nomine Charicles, non quidem regere valetudines principis solitus, consilii tamen copiam præbere.

MĒDITĀTIO. In fin. ¶ 8. Est etiam verbum medicorum proprium, et significat conatum seu præparationem exonerandi ventris. *Cæl. Aurel. 4. Tard. 3. circa med.* Erit persuadendum, ne, quoties fuerint ægri in egestionem commoti, illico ventrem facere festinent. Fit enim quædam meditatio, atque frequens egerendi consuetudo.

* MÖNOSCHĒMUS, a, um, adject. *μονόσχημος*, unius figuræ. *Althelm. apud A. Maium in Class. auct. 5. p. 529.* Monoschemus versus.

* MÖNOSCHĒMATISTUS, a, um, adject. qui unius est figuræ, idem ac monoschemus. *V. SIMMIEUS in Append.*

DE LITTERA N

* **NESCIBILIS**, e, adject. qui nesciri potest. *Boeth. in Aristot. lib. de interpr. ed. 1. p. 266.* Quemadmodum Homerus quidem est quiddam, id est poeta, non tamen est per se, ita id, quod non est, est quidem aliquid, id est opinabile, vel ignorabile, vel nescibile, non tamen est aliquid per se in natura.

NIVALIS. ¶ 1. lin. 11. post *ex nive diluta* adde: *Capell. 9. p. 310.* nivalibusque Irrestinctus aquis triumphat ardor. *h. e.* amor Nympharum non exstinguitur, licet aquis nivalibus ipsæ immergantur.

NOMEN. ¶ 9. in fin. adde: ¶ 9.^a *Nomine meo ex possessionibus æs alienum solvere est liberarmi dal debito contratto in mio nome sui proprii fondi: et alieno nomine æs alienum persolvere suis copiis est pagare il debito altrui facendo mallevadoria colle proprie sostanze apud Sallust. Catil. 36.*

DE LITTERA O

OPISTHOTONICUS. In fin. adde: ¶ 2. *Opisthotonici* equi opponuntur tetanicis: hi sunt, qui in anteriore corporis parte tetano seu robore laborant; illi, qui in posteriore: *Veget. 3. Veterin. 24.* Quæ potio roborosos, tetanicos, et opisthotonicos salubriter curat. *V. ROBOROSUS.*

OSCUS. In fin. adde: ¶ 5. *Oscus* est etiam cogn. *R. Senec. 5. Controv. præf.* Oscus non incommode dixit, sed sibi nocuit, dum nihil sine schemate dicere cupit.

DE LITTERA P

PARALLELOGRAMMUS in *Append.* In fin. adde: Etiam *parallelogramma*, atis declinatur. *Id. de divis. 1. p. 644.* Tetragonum alias ducta per angulum diametro in triangula, alias in parallelogrammata, alias in tetragona separamus.

PARTIO, onis. In fin. adde: ¶ 2. Est etiam eadem ac partitio. *Jul. Vict. art. rhet. (edente A. Maio) 11. p. 70.* Nec semper quinque partibus utamur, ne eadem ratione partitiones explicemus. Sed fortasse *partio* est mendum exscriptoris, vel typographi.

* **PERFALSUS**, a, um, adject. valde falsus. *Boeth. in Aristot. libr. de interpr. ed. sec. p. 303.* Quod perfalsum est. *et p. 321.* Hoc loco Aspasius inconvenienter interstrepit; ait enim, Aristotelem non in omnes orationes definitionem constituere voluisse, sed tantum in simplices, quæ ex duobus constant, verbo scilicet et nomine, sed ille perfalsus est.

* **PERSUBTILITER**, adverb. valde subtiliter. *Boeth. in Aristot. libr. de interpr. ed. sec. p. 340.* Persubtiliter Theophrastus ait.

PERSUASORIUS. In fin. adde: Certissimæ auctoritatis locus est *Jul. Vict. art. rhet. (edente A. Maio) 5. p. 13.* Sed si modo res apud judicem agatur, persuasoria est controversia negotialis; quo in genere sunt omnes fere diffortes.

* **PERVINCIS**, e, adject. ita cognominatur cohors quarta prætoriana in *Inscript.* apud *Marin. Frat. Arv. p. 622.* M. Augustus Ursus Dec. speculatorum coh. III. Pr. P. V. Pervincis. *V. PERVINCUS*

* **PHILOSOPHEMĀ**, ātis, n. 2. φιλοσοφία, philosophica quæstio, seu res, quam quis philosophica commentatione exquirat. *V. Boeth. loc. cit. in APOREMA* in altera *Append.*

* **PLATONITAS**, atis, f. 3. qualitas et proprietas Platonis. *Boeth. in Aristot. libr. de interpr. ed. sec. p. 339.* Age enim, incommunicabilis illa Platonis proprietas Platonitas appellatur, eo enim modo qualitatem hanc Platonitatem ficto vocabulo nuncupare possumus, quomodo hominis qualitatem dicimus humanitatem. Hæc ergo Platonitas solius unius est hominis, et hoc non cujuslibet, sed solius Platonis: humanitas vero et Platonis, et ceterorum, quicumque hoc vocabulo continentur; unde fit, ut quoniam Platonitas in unum convenit Platonem, audientis animus Platonis vocabulum ad unam personam, unamque particularem substantiam referat.

* **PRŌMECES**, is, adject. προμήκης, anteriore parte longior. *V. Boethii loc. cit. in HETEROMECEs* in altera *Append.*

PURPURASCO. In fin. adde: *Vopisc. Florian. 4.* Vitis, quæ Amineas uvas albas ferebat, eo anno purpurascere plurima purpura cepit.

DE LITTERA R

RĒPĒTĪTĪO. In fin. adde: *Boeth. 2. Geom. p. 1231.* Quod vis aquæ abstulerit, repetitionem non habebit.

RHŌDŌMĒLI. In fin. adde: ¶ 2. Etiam *rhodomet* scribitur. *Theod. Priscian. 1. 15. ab init.* Similiter *rhodomet (juvat)*, similiter *diamoron*.

* **RĪCĪMER**, ēris, m. 3. dux inclytus, qui patre Suevo, et matre Gotha natus, Anthemii Aug. filiam uxorem duxit. *Sidon. Paneg. Anthem. 484.* Sit socer Augustus genero Ricimere beatus.

RŌMŪLUS. In fin. adde: ¶ 6. *Romulus* fuit etiam cognominatus Valerius, Maxentii Aug. filius, a Romula matre Galerii Valerii Maximiani Aug., et avia Valeriæ Maximillæ, M. Valerii Maxentii uxoris. Hinc *Romulianum* vocatus est locus in Dacia Ripensi, ubi Galerius natus est. *V. Aurel. Vict. Epit. 40.* Hujus Romuli parentes memorantur in *Inscript.* apud *Murat. 753. 3.* Domino patri M. Val. Maxentio viro claris. (*h. e. clarissimo*) Val. Romulus C. P. (*h. e. clarissimus puer*) pro amore caritatis ejus patri benignissimo. *et in alia* apud *Maff. Mus. Ver. 313.* G. Domine matri Val. Maximillæ Nob. Fem. (*h. e. nobilissimæ feminae*) Val. Romulus C. P. pro amore adfectionis ejus matri carissimæ. Hic porro natus est ann. a Chr. n. CCCXIII., consul fuit una cum patre ann. CCCVIII., iterumque anno insequenti, quo et mortuus est. Illius meminit etiam his verbis *Auct. incert. Paneg. Constantini M. 18.* Sancte Tibri, tu nec falsum Romulum diu vivere, nec parricidam Urbis passus es enatare. In honorem illius jam Divi appellati pater ejus Maxentius ædificavit, eique dedicavit Romæ Circum, quem perperam hactenus Caracallæ tributum fuisse, ostendit *Ant. Nibbyus in Dissert. Del Circo volgarm. detto di Caracalla* Romæ edit. ann. 1825., in cujus rudibus reperta est hæc *Inscript.* Divo Romulo N. M. V. (*h. e. nobilis memoriæ viro*) Cos. Ord. II., filio D. N. Maxentii invicti viri et perpetui Aug., nepoti T. (*h. e. ter*) Divi Maximiani senioris ac bis Augusti.

ROSCĪUS. ¶ 1. in fin. adde: *V. THEATRALIS.*

RŪBRĪA. In fin. adde: ejusdem legis mentio est etiam in *Tab. æn.* legis Thoræ apud *Grut. 512. lin. 9.* Neive unius hominis nomine quoi ex lege Rubria quæ fuit, colono agrum dare oportuit.

RUMPO. ¶ 19. in fin. adde: *Coripp. 7. Johann. 547.* morientis lingua loquelam Rumpere non potuit.

RŪO. ¶ 10. in fin. adde: ¶ 10.^a *Ædificia ruentia* sunt, quæ nostrates *fabbriche rovinose* vocant. *SCtum* ann. a Chr. n. LVI. sub Nerone, apud *Reines. cl. 7. n. 12. p. 477.* Eaque ædificia longa vetustate dilaberentur, neque refacta usui essent futura, quia neque habitaret in iis quisquam, nec vellet in deserta cruentia (*corrigere ac ruentia*) commigrare, etc. Huc spectare videtur locus *Imp. Alex. Sev. Cod. 8. 10. 2.* Negotiandi causa ædificia demoliri, et marmora detrahere, edicto divi Vespasiani, et *SCto* vetitum est.

RŪPĪLĪA. In fin. adde: ¶ 2. Alius fuit P. Rupilius Rex ex Præneste, qui, cum prætor esset, a triumviris proscriptus fugit ad Brutum, de quo *Horat. 1. Sat. 7. 1.* Proscripti Regis Rupili pus atque venenum.

* **RUSUS**, i, m. 2. est cogn. R. ignotæ originis et significationis, ut C. Livius M. Æmiliani F. M. N. Rusus consul ann. U. C. DCVII. in *Fast. Capitolin.* apud *Grut. 294.*

DE LITTERA S

SĀCRĀRĪUS. In fin. adde: Allatam interpretationem confirmat *Inscript.* ann. 1822. effossa ad Falerios, nunc *Civita Castellana*, quæ ad tempora Trajani Aug. pertinet, et legitur apud *Kellermann. Vig. Rom. laterc. p. 68. n. 253.* C. Nummius Hor. Pontif. Sacr. Jun. Cu. .... *h. e. sacrarius Junonis Curitis, scil. Quiritis. V. CURIS §. 2.*

* SARDINARIUS, a, uni, adject. ad sardinam pertinens. *Imper. Caesarum ad Sev. Alex.* Vascellum sardinarium.

SCHISMĀ. In fin. adde: ¶ 2. Alia significatione usurpatur hæc vox. V. DIASCHISMA in altera *Append.*

SYLLĀBĀ. Lin. 4. post *abusive syllaba vocatur* adde: Hinc *Priscian.* 5. p. 671. *Putsch.* Syllabas nominamus, non quod omnes comprehensione litterarum constant, sed quod pleraque.

SYLLOGISTICUS. In fin. adde: *Jul. Vict. art. rhet.* (edente *A. Maio*) 11. p. 69. Syllogisticum enthymema est, quod ad imaginem syllogismi ex multis aliquid colligit. Ut si dicamus: Adulterium multis modis arguitur, quod munuscula missa sint, quod ad cellulam sæpius convenit ancillæ, quod ad domum mariti accessum sit, quod qui accesserit, latere voluerit. Atque hæc omnia cum adstruxerimus, tunc concludimus: Quod si munera misisse doceo, et cum ancillulis familiaritatem habuisse, et egressum furtim; quid est, quod non ex his omnibus adulterium videatur esse commissum? V. ELENCTICUS in altera *Append.*

DE LITTERA T

TRAGOPHACOPTISANĀ in *Append.* Lin. 2. post *dicitur* adde: hæc autem vox componitur ex tribus vocibus Græcis, nempe ex τραγος, quatenus pulvis genus significat ex ζεα

semine. V. TRAGOS §. 2. et TRAGUM, ex φάγος, lenticula, et ex πιόσων, potio seu sorbitio ex quolibet semine veseo, ut est oryza, hordeum, zea etc. Tragoptisana igitur est succus ex unius tritici seu zea semine; tragophacoptisana vero ex ejusdem tritici seu zea, et lenticulae semine expressus.

TULLIUS. ¶ 1. in fin. adde: Hinc corrigendus est hic locus *Plin.* 17. 16.º 26. Tot modis insitam arborem vidimus juxta Tiburtes Tullias omni genere pomorum onustam. Alii minus recte *tillas* pro *Tullias* legendum putant; sed *Ott. Jahnius* in *Bullett. dell' Instit. di corrip. archeol. ann.* 1841. p. 12. primus ex comparatione loci ex *Festo* ibidem citati *Tiburtes tullios*. (h. e. *le cascatelle di Tivoli*) certissima emendatione restituit. Ita vero se habet integer locus *Festi*. Tullios alii dixerunt esse silanos, alii rivos, alii vehementes projectiones sanguinis arcuatim fluentis, quales sunt Tiburi in Aniene. Ennius in Ajace: Misso sanguine tepido tullii efflantes volant.

DE LITTERA V

VENTILATUS. In fin. adde: ¶ 2. Item aeri et vento expositus. *Gargil. de re hort.* (edente *A. A. Scottio*) 4. 2. Persica in umbra explicantur, et biduo ventilata cum terra soluta in qualo, vel in fictili vase componuntur.

UNIVERSITY OF ILLINOIS-URBANA

3 0112 082136919